

श्रीमन्महाभारतम्

चतुर्थरवंशावतंसश्रीमन्नीलकण्ठविरचितभारतभावदीपाख्यटीकया समेतम् ।

Shriṃaṇ MAHĀBHĀRATAM

Part III

5. UDYOGAPARVA

6. BHĪṢMAPARVA

WITH

Bharata Bhawadeepa By Nīlkaṇṭha.

NAG PUBLISHERS

11A/U.A. (POST OFFICE BUILDING) JAWAHAR NAGAR, DELHI-7.

This publication has been brought out with the financial assistance from the Govt. of India, Ministry of Human Resource Development.

[If any defect is found in this book please return per V.P.P. for postage expences for exchange of free of cost].

© NAG PUBLISHERS

- (i) 11A/U.A. (POST OFFICE BUILDING), JAWAHAR NAGAR, DELHI-110 007**
- (ii) 8A/U.A.-3, JAWAHAR NAGAR, DELHI-110 007**
- (iii) JALALPUR MAFI (CHUNAR-MIRZAPUR) U.P.**

ISBN 81-7081-185-0

ISBN : 81-7081-182-1 (7 Vols Set)

**REPRINT
1988**

PRICE Rs.

7 Vols. Set

PRINTED IN INDIA

*Published by : NAG SHARAN SINGH FOR NAG PUBLISHERS
11A/U.A., Jawahar Nagar, Delhi-110 007 and Printed at New Gian Offset Printers
495. D.D.A. Complex, Shahzada Bagh Extn., Daya Basti, Delhi .*

श्रीमन्महाभारतम्

तृतीय खण्ड

५. उद्योगपर्व

६. भीष्मपर्व

चतुर्थखण्डावतंसश्रीमन्नीलकण्ठविरचितभारतभावदीपाख्यटीकया समेतम् ।

नाग प्रकाशक

११ ए/यू. ए., जवाहर नगर, दिल्ली-७

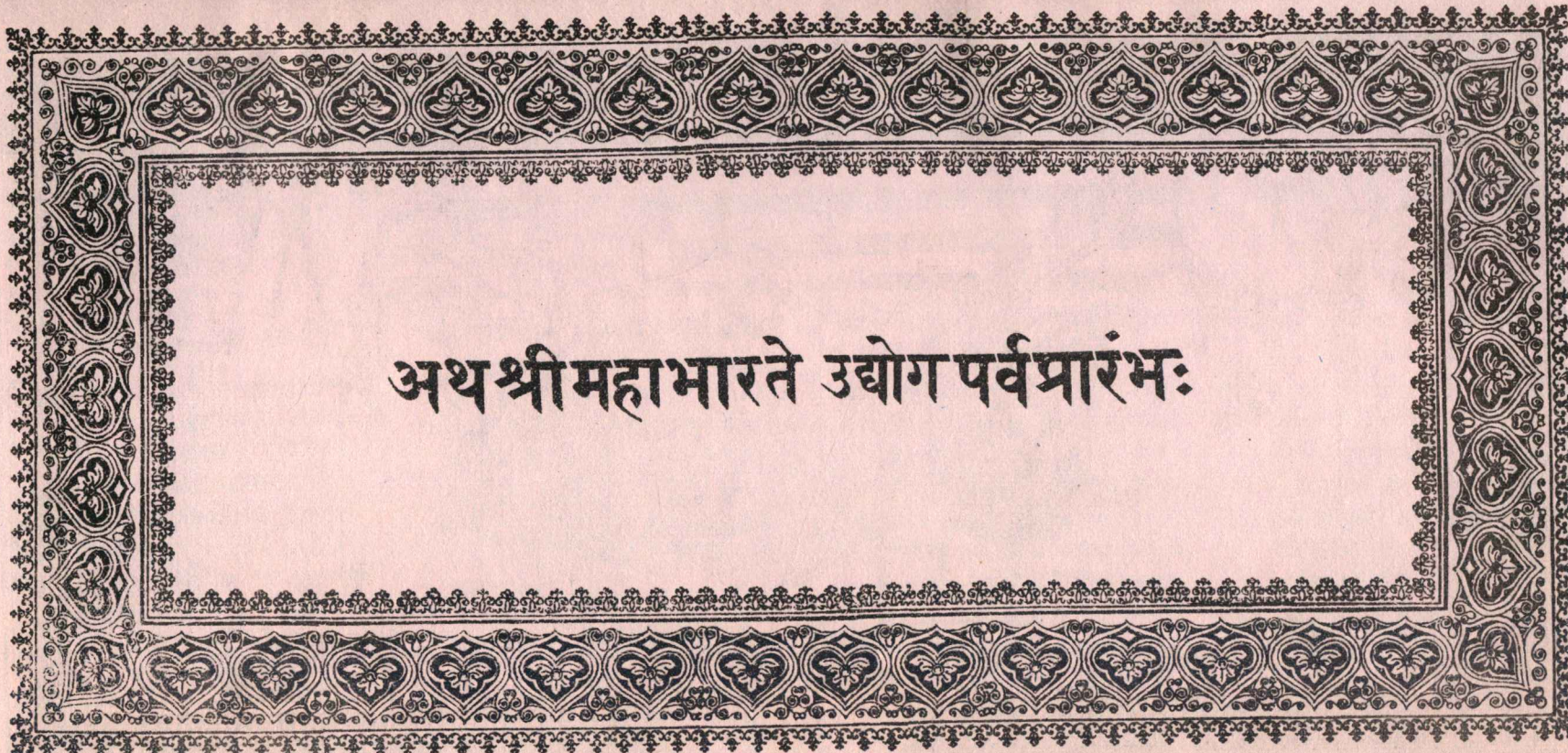
नाग पब्लिशर्स

१. ११ए/यू. ए. (पोस्ट आफिस बिल्डिंग),
जवाहरनगर, दिल्ली ११०००७
२. ८ए/यू. ए. ३ जवाहरनगर दिल्ली ११०००७
३. जलालपुरमाफी (बुनार-मिर्जापुर) उ० प्र०

पुनर्मुद्रित

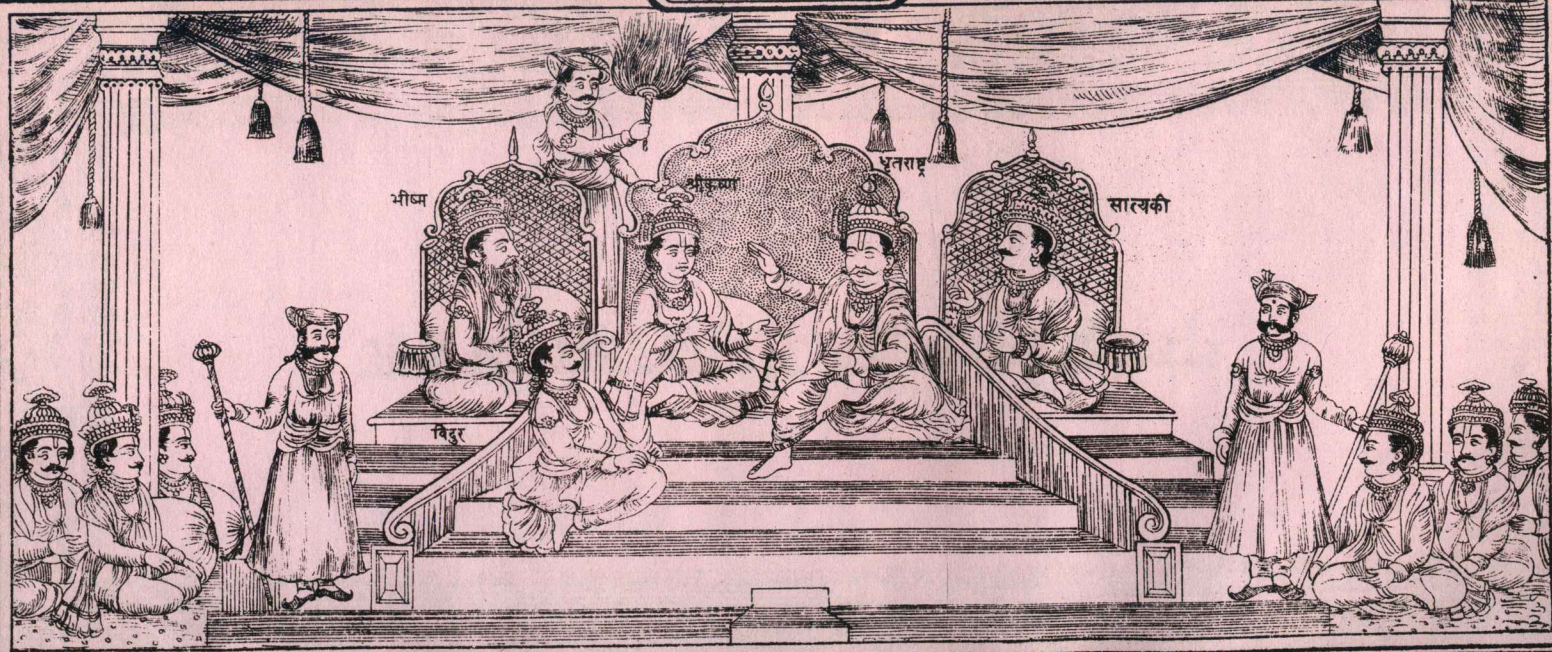
१९८८

नागशरण सिंह द्वारा नाग पब्लिशर्स, जवाहर नगर, दिल्ली-७ के लिए प्रकाशित तथा न्यू
ज्ञान आफसेट प्रिंटर्स, ४६५ डी० डी० ए० कम्प्लेक्स, शाहजादा बाग एक्सटेंशन, दयावस्ती,
दिल्ली-३५ द्वारा मुद्रित ।

अथ श्रीमहाभारते उद्योग पर्वप्रारंभः

उद्योगपर्व.५

उद्योगपर्व ।

-५-

विषयानुक्रमणिका ।

अध्यायः विषयः पृष्ठम् ।

(१) सेनोद्योगपर्व

- १ अभिमन्योर्विवाहार्थं समागतेषु नृपेषु विराटस्य सभायामुपविष्टेषु भगवता श्रीकृष्णेन कौरवाणां दौःशील्यं पाण्डवानां धर्मस्त्वं चोक्त्वा सर्वैर्युद्धे पाण्डवानां साहाय्यं कर्तव्यमिति सूचनम्... १
- २ युधिष्ठिरापराधकृतैवेयं पाण्डवानां विपत्तिर्नतु तत्र दुर्योधनो हेतुरतो दूतं प्रेष्य प्रणिपातपूर्वकमेवाधराज्यं याचन्तां पाण्डवा इति बलदेवस्य राज्ञः प्रत्युक्तिः ... १

अध्यायः विषयः पृष्ठम् ।

- ३ बलदेववाक्यं श्रुत्वा पाण्डवानां निरागस्त्वोपपादनपूर्वकं सात्यकिना बलदेववाक्यगर्हणम्... १
- ४ दुर्योधनो न सामसाध्योऽतः शीघ्रं प्रस्थाप्यन्तां मित्रेभ्यो दूताः, नोचेत् दुर्योधनेन पूर्वं प्रार्थितास्ते तमेव भजेयुः । एवं मम पुरोहितो धृतराष्ट्रं प्रति गृहीतसंदेशो गच्छतु इति द्रुपदवाक्यम्... २
- ५ द्रुपदवाक्यमभिनन्द्य तं प्रति भवानेव श्रुतवयोभ्यां गुरुरासि नः सर्वेषामिति भवत्संदिष्टं वचोऽस्माकं संमतमिति श्रीकृष्णवचनम् । कृष्ण-

अध्यायः विषयः पृष्ठम् ।

- स्य द्वारकां प्रति गमनम् । कुरुपाण्डवानां युद्धोद्योगवर्णनम्... २
- ६ प्रशंसापूर्वकं धृतराष्ट्रं प्रति कर्तव्यार्थमुपदिश्य द्रुपदेन स्वपुरोधसो हास्तिनपुरप्रेषणम्... २
- ७ सर्वपार्थिवाह्वानार्थं दूतसंप्रेषणानन्तरमर्जुनस्य श्रीकृष्णसाहाय्ययाचनार्थं द्वारकां प्रति गमनम् । तेनैव हेतुना दुर्योधनस्यापि गमनम् । कृष्णगृहं प्रविष्टयोस्तयोर्द्वियोर्निद्रितस्य श्रीकृष्णस्य पाददेशेऽर्जुनस्तस्थौ शिरोदेशे दुर्योधनश्च ।

अध्यायः विषयः पृष्ठम्

- दुर्योधनकृष्णयोः संवादानन्तरमर्जुनः कृष्णमेव वव्रे दुर्योधनस्तु नारायणगणानेव वव्रे । बलदेवेनोभयोरपि साहाय्येऽनङ्गीकृते ससैन्यो दुर्योधनः स्वगृहं प्रति जगाम । कृष्णार्जुनयोः संवदतोः सतोरर्जुनप्रार्थनया कृष्णेन तत्सारथ्याङ्गीकरणम् । कृतकार्यस्यार्जुनस्य युधिष्ठिरसमीपे गमनम्... १
- ८ सैन्येन सह पाण्डवानप्रति प्रस्थितं मद्राजं शल्यं मध्येमार्गं वञ्चयित्वा दुर्योधनेन स्वसाहाय्यकरणवरग्रह-

णम् । अथ युधिष्ठिरदर्शनार्थं गतेन
शल्येन तत्प्रार्थनया कर्णस्य तेजो-
वधकरणाङ्गीकारः... ४
९ कथमिन्द्रेण दुःखं प्राप्तमिति युधि-
ष्ठिरेण प्रश्ने कृते शल्येन युधिष्ठिराय
वृत्रवधाख्याननिरूपणम् । इन्द्रोहा-
त्वष्ट्रा प्रजापतिना निर्मिते त्रिशि-
रासि विश्वरूपे तपस्यति तत्तपोभं-
गार्यामिन्द्रेणाप्सरसां प्रेषणम् । अप्सर-
स्सु प्रतिहतासु विश्वरूपवधोपायं
चिन्तयतेन्द्रेण तस्योपरि वज्रप्रहारः ।
तच्छिरश्छेदे इन्द्रेणाज्ञतेन तक्षणा
तच्छिरस्सु छिन्नेषु तेभ्योऽण्डजा-
नामुत्पत्तिः । पुत्रवधं श्रुत्वेन्द्रविना-
शार्थं त्वष्ट्रा वृत्रस्योत्पादनम् । वृत्रेण
संग्रामे देवराजस्य पराजयः ... ५
१० वृत्रवधोपायजिज्ञासया विष्णुं प्रति
शरणं गतानामृषिगणसहितानामि-
न्द्रादिदेवानां वाक्यम् । विष्णुना वृ-
त्रेण सह सन्धिकरणे आज्ञप्तानां
सर्षणां देवानां वृत्रसमीपगमनम् ।

महर्षिभिर्देवादिसव्यार्थं प्रेरितो
वृत्रेण 'न शुष्केण न चार्द्रेण'
इत्यादिना शक्रस्य न वध्यो भवेय-
मिति तेभ्यो वरग्रहणम् । तत इन्द्रेण
कदाचित्समुद्रान्ते उपासीनाय
वृत्राय सफेनस्य वज्रस्य प्रक्षेपः ।
फेनप्रविष्टेन विष्णुना वृत्रस्य वधः ।
इन्द्रस्य ब्रह्महत्याभिभवाददर्श-
नम्... ६
११ ऋषिभिर्देवैश्च चक्षुर्विषयवर्तिनस्ते-
जोहरणवरेण संवर्धय नहुषस्य देवरा-
ज्येऽभिषेचनम् । ततः कदाचिदेव-
कन्याभिः सह क्रीडता तेन शर्ची
दृष्टा देवान् प्रति शर्ची कस्मान्मां
नोपतिष्ठते इति प्रश्नः । ततस्तद्भाति-
या शक्या त्राणार्थं बृहस्पतेर्देवगुरो-
राश्रयणम्... ७
१२ देवैः प्रतिषिद्धस्यापि नहुषस्य शक्यां
प्रतिनिवेशः । ततो देवैः शर्चीदानीय
बृहस्पतिप्रार्थनम् । बृहस्पतिना तद-

त्यागप्रतिज्ञापूर्वकं सर्वैः सह संम-
न्य कालयाचनार्थं नहुषसमीपे
शर्चीप्रेषणम्... ८
१३ शक्या प्रार्थिते समये नहुषेणाङ्गी-
कृते सति पुनर्बृहस्पतिं प्रति तस्या
आगमनम् । शक्रान्वेषणं चिन्तयतां
देवानां विष्णुसमीपे गमनम् । इन्द्र-
पावनार्थमश्वमेधकरणे विष्णवाज्ञया
देवेन्द्रसमीपं गतेषु सत्स्वश्वमे-
धप्रवृत्तिः । ब्रह्महत्याविभागानन्तरं
निष्पापोऽपीन्द्रो वरदानादिप्रभावा-
न्नहुषतेजसो दुःसहत्वंमालोच्य पुन-
रन्तर्दधे । इन्द्रेऽन्तर्हिते विलापपू-
र्वकं शक्या कृतमुपश्रुत्याह्वानम्... ९
१४ इन्द्राणीं प्रति उपश्रुतेरुपस्थितिः ।
तथा हिमवत उत्तरे पार्श्वे कस्मिं-
श्चिन्महाद्वीपे महासरसि पद्मनाले
प्रविष्टस्येन्द्रस्येन्द्राण्यै दर्शनम् ।
इन्द्राण्यास्तं प्रति नहुषवधप्रार्थना १०
१५ इन्द्रोपदेशाच्छक्या नहुषं प्रति सप्तविं-

यानेनोपसृतस्य तेऽहं वशगा स्यामि-
त्युक्तिः । नहुषेण तत्प्रतिश्रुत्य स्ववा-
हने ऋषीणां योजना । इन्द्रान्वेषणाय
शर्चीप्रार्थितेन बृहस्पतिनेष्टिं निरुप्ये-
न्द्रान्वेषणाध्येषणा । अग्निना जलाद-
न्यत्रेन्द्रस्यासत्त्वकथनम्... ११
१६ बृहस्पतिना स्तुत्या मन्त्रैश्च संवर्धि-
तेनाग्निना जलं प्रविश्य पद्मनालगत-
मिन्द्रमुपलभ्य बृहस्पतये तदाख्या-
नम् । तत्र गतेन बृहस्पतिना स्तुत्वा
संवर्धितायेन्द्राय नहुषात्पीडाकथ-
नम् । इन्द्रेण लोकपालैः सह ननुप-
वधोपायचिन्तनम्... १२
१७ नहुषवधोपायं चिन्तयन्तमिन्द्रं प्र-
त्यागतेनागस्येन तस्मै नहुषस्य ना-
स्तिक्याद्वाह्मणावमाननाच्च स्वर्गात्प-
रिभ्रंशकथनम् । शक्रादीनां स्वर्ग-
गमनोत्तरं देवर्षिगन्धर्वादिभि-
रागत्येन्द्रस्याभिनन्दनम्... १३
१८ इन्द्रेण देवैः सह त्रिविष्टपं प्रविश्य

शक्त्या समेत्य त्रैलोक्यपालनम्—
'इन्द्र इव भवानपि शत्रुभिर्जित्य
राज्यं मोक्षसे' इति युधिष्ठिरमा-
श्वस्य तत्प्रार्थितं कर्णतेजोवधकरणं
प्रतिज्ञाय शल्यस्य दुर्योधनसमीप-
गमनम्... १०

१९ सात्यकेर्धृष्टकेत्वादीनां च युधि-
ष्ठिरं प्रत्यागमनं भगदत्तादीनां
वीराणां दुर्योधनं प्रत्यागमनं च-११

२) सञ्जयानपर्व

२० धृतराष्ट्रसभायां गतस्य द्रुपदपुरो-
हितस्य महामानः पाण्डवा युष्म-
त्कुतानपराधान्पृष्ठतः कृत्वा लोका-
नामविनाशाय साम वाङ्मन्ति ।
तस्मात्तेषां प्रभावं च विचिन्त्य
राज्यार्थदानेन भवद्भिस्तत्साम कर्त-
व्यमिति वचनम्... ११

२१ द्रुपदपुरोहितोक्तमर्थमनुमानस्य
भीष्मस्य वाक्यमाक्षिप्य कर्णेन
समयमुल्लङ्घ्य दुध्यतः पाण्डवान्वयं

जेष्ण्याम इति ध्वननम् । भीष्मेण तद्-
र्हणम् । धृतराष्ट्रेण कर्णं निर्मेत्स्य
पाण्डवान् प्रति सञ्जयं प्रेषयामीत्यु-
क्त्वा सत्कृत्य द्रुपदपुरोहितप्रतिया-
पनम्... १२

२२ धृतराष्ट्रेण सञ्जयस्याग्रे 'पाण्डवा-
स्तत्पक्षीयांश्च धर्मनो बलतश्च संस्तूय
यथा ते युद्धाय न स्पृहयेयुस्तथा तेषु
भाषथाः' इत्युक्त्वा तत्प्रेषणम्... १२

२३ उपप्लुत्य गतेन सञ्जयेन धृतराष्ट्र-
वचनाद्युधिष्ठिरं प्रत्यनामयप्रश्नः ।
युधिष्ठिरेण नं प्रति कुरूणां कुशलं
ब्राह्मणेषु वृत्तिं चापृच्छ्य, द्रोणा-
दीनां पाण्डवेषु कीदृशी मतिः ?
दुर्योधनादयश्च भीमादीनां दिग्वि-
जयादिकर्माणि स्मरन्ति न वा ?
इत्यादयः प्रश्नाः... १३

२४ सर्वेषामनामयं ब्राह्मणवृत्तीनाम-
लोपनं चोक्त्वा सञ्जयेन पुत्रादिभिः
सह धृतराष्ट्रवचनश्रवणप्रार्थनम् १४

२५ युधिष्ठिरानुमतेन सञ्जयेन धृतराष्ट्रा-
नुशिष्टस्य युद्धे बहुविधदोषसत्त्वा-
च्छमविधानपरस्य वाक्यस्याभिधा-
नम्... १५

२६ युधिष्ठिरेण स्वपरयोः शुभाशुभाभि-
सन्धिकथनपूर्वकं स्वस्याज्यत्वम-
भिधाय इन्द्रप्रस्थे राज्यदाने शान्ति-
कथनम्... १५

२७ युद्धे भीष्मादीनां हननेन राज्यसं-
पादनापेक्षया मैत्र्यचर्यादिकं वरमि-
त्यादिका युधिष्ठिरं प्रति सञ्जय-
स्योक्तिः... १६

२८ धर्मैर्वाहं स्वं भागं कामये, अध-
र्मेण त्रिदशानामपि राज्यं नेच्छामि
धर्माधर्मविनिर्णयः सुदुष्करस्तस्मा-
द्भगवान् धर्मेश्वरो वासुदेव एव
ब्रवीतु यदत्र धर्म्यमिति युधिष्ठिर-
वचनम्... १७

२९ भगवता विद्यतः कर्मणो ज्यायस्त्वं
राज्ञां युद्धेऽपि धर्मेतन्नत्व, धार्त-

राष्ट्राणां राज्यापहारित्वाद्बर्ह्यव्यवह-
रणाच्च वध्यत्वमुपपाद्य पाण्डवस्य
शमे युद्धे च शक्तत्वकथनम्... १६

३० हास्तिनपुरं प्रस्थितस्य सञ्जयस्य
युधिष्ठिरेण तत्पुरवासिषु ब्राह्मणादि-
दासपर्यन्तेषु तत्तत्कुशलप्रश्नस्वकु-
शलनिवेदनयोरन्धादीनां भ्रष्टाभवा-
सने दुर्योधनं प्रति च सर्वकुरूणामै-
काधिपत्यकामासिद्धिकथने चोद-
नम्... १६

३१ युधिष्ठिरेण सञ्जयस्य स्वोक्तार्थस्य
धृतराष्ट्रे याथातथ्येन कथने दुर्योध-
नं प्रति च कुरुवधं परिहर्तुं पञ्चमि-
रपि ग्रामैः शमाय युद्धाय च शक्तोऽ-
स्मीति कथने चोदनम्... २१

३२ युधिष्ठिरसकाशात्प्रत्यागतः सञ्जयो
द्वारपालद्वारा धृतराष्ट्रानुज्ञां प्राप्य
तत्समीपं जगाम । युधिष्ठिरः स्वध-
र्मेण भवतः सकाशाद्राज्यादिव मि-
च्छतीत्याद्युक्त्वा तदकरणेऽनर्थ

चोक्त्वा सञ्जयेन धृतराष्ट्राज्ञया स्व-
स्थानगमनम्... २१

(३) प्रजागरपर्व

३३ सञ्जयवाक्यानुवृत्तेन धृतराष्ट्रेण
द्वाःस्थद्वाराऽऽहृतस्य विदुरस्य तत्स-
मीपागमनम् । उभयोः संवादानन्तरं
परं धर्मं ते वचः श्रोतुमिच्छामीति
धृतराष्ट्रप्रश्ने विदुरस्य सदुपदेशः ।
पण्डितमूर्खयोर्लक्षणानि कथयित्वा
साधारणी नीतिं कथयता विदुरेणा-
सुरेन्द्रगीतिहासकथनद्वारा राज-
नीतिकथनम्... ५७

३४ 'जाग्रतो दह्यमानस्य' इत्यादिके धृत-
राष्ट्रेणोक्ते विदुरेण सर्वोपयोगि
सन्नीतिकथनम्... २६

३५ 'दृष्टि भूयो महाबुद्धे' इत्यादिना
पुनर्धृतराष्ट्रेणोक्ते विदुर उपदि-
शन् विरोचनकेशिनीसुधन्वसंवाद-
रूपमितिहासमाह । तस्माद्राजेन्द्र
भूम्यर्थे नानृतं वटुमहंसीत्याद्युक्त्वा
मद्यमांसादिवर्जनं, साक्ष्ये वज्रनी-

यान् मनुष्यान्, ब्रह्मसमान् मनुष्यांश्च
कथयित्वा विदुरः पुनर्नीतिमु-
वाच... २५

३६ विदुरेणात्रेयसाध्यसंवादरूपे इति
हासे कथिते तं प्रति धृतराष्ट्रस्य
महाकुलविषयः प्रश्नः । विदुरो महा-
कुललक्षणानि कुलदूषणानि वृत्त-
प्रशंसां च कथयित्वा पुनर्हितवा-
क्यान्मुवाच । पुनर्धृतराष्ट्रप्रश्नानन्तरं
विदुरेण नीत्युपदेशः... ३०

३७ विदुरेण सप्तदशसु मूर्खेषु कथितेषु
तं प्रति धृतराष्ट्रस्यायुःक्षयविषय
कः प्रश्नः । अतिमानादीनामायुर्नाश-
कत्वं कथयित्वा विदुरः पाण्डवं
सह विग्रहे दोषादिकमाह । पुरुषाणां
पञ्चविधं बलं कथयित्वा पुनर्हित-
मुपदिदेश... ३२

३८ वृद्धानामातिथ्यं चिकित्सयादीनां
तदभावमविक्रयद्रव्याणि सिद्धि-
लक्षणानि तापसलक्षणानि च कथ-
यित्वा विदुरः पुनः राजनीत्यादि

कथयामास... ३४
विदुरहितोपदेशानन्तरं 'दुर्योधनं
त्यक्तुं नोत्सहे' इत्यादि वदन्तं धृतराष्ट्रं
प्रति विदुरो दोषिणां वज्रनाद्याह ।
ज्ञातिविग्रहे दोषकथनपूर्वकं हित-
मुपदिदेश विदुरः । तापसादीनां
बलमवादीनामव्रतम्रतत्वं वेदादीनां
मलादिकं च कथयित्वा विदुरो
दानं प्रशशंस... ३५

४० पुनर्हितमुपदिशन् विदुरो विद्या-
शत्रून् विद्यार्थिनां सप्त दोषानाह स्म
आशादीनां धृतिनाशकत्वं गृहे स्था-
पनार्हाणि वैराग्योत्पादकवाक्यानि
चाभ्यधात् । धृत्यादिभिः शिश्रोद-
रादिजयं कथयित्वा ब्राह्मणादिधर्मा-
नभ्याचष्ट... ३७

(४) सनत्सुजातपर्व

४१ धृतराष्ट्रविदुरयोः पूर्वकथितावशि-
ष्टकथनविषये संवादः । धृतराष्ट्रेण
ब्रह्मतत्त्वं पृष्टो विदुर आत्मनः शूद्र-
योनादुत्पन्नत्वं विचिन्त्य सनत्सुजातं

चिन्तयामास । विदुरस्मृतिमात्रेण
सन्निहितं सनत्सुजातं प्रति 'मया
वक्तुमशक्यं धृतराष्ट्रस्य संशयं वक्तु-
महेति' इत्यादि विदुरप्रार्थनम्... ३८
४२ 'न मृत्युरस्तीति तव प्रवादम्' इत्या-
दिके धृतराष्ट्रप्रश्ने प्रमादापेक्षयाऽन्यो
मृत्युर्नास्तीति सोपपत्तिकं कथ-
यित्वा तच्चिद्वृत्तिर्ब्रह्मज्ञानमन्तरा-
नास्तीत्याह सनत्सुजातः... ३८

४३ एतदन्ते प्रमादात्मकमृत्युप्रतिरोध-
कत्वेनोक्तानि यानि मौनादीनि तेषां
मेव धृतराष्ट्रप्रश्नपूर्वकं विवरणम् ।
एतत्प्रसङ्गे दोषत्वेन क्रोधादिगण-
कथनं त्रयोदशनुशंसकथनं च... ४२

४४ ब्रह्मविद्यासाधनस्य ब्रह्मचर्यस्य वि-
स्तरतो निरूपणं ब्रह्मस्वरूपनिरू-
पणं च... ४६

४५ ब्रह्मविद्याप्राप्तिसाधनं निरूपयितुं पुनः
प्रागुक्तानेव दोषान् हेयत्वेन गुणां-
श्रोपादेयत्वेनाह सनत्सुजातः... ४८

४६ ब्रह्मचर्यादिसाधनैः सद्रूपं ब्रह्मैव

- प्रत्यगभिन्नत्वेन ज्ञेयमित्यस्मिन्नर्थे
मन्त्रान् योगिप्रत्यक्षं च प्रमाणत्वेनाह
स्म सनत्सुजातः... ४६
- (५) यानरुंधिपर्व
- ४७ सनत्सुजातेन विदुरेण च सह कथाः
कथयतो धृतराष्ट्रस्य रात्र्यामती-
तायां प्रभाते तेन सह भीष्मादयो
दुर्योधनादयश्च सभामाविष्टिः ।
सभां प्रविष्टः सञ्जयो युधिष्ठिरस्य
प्रणामादि कथयति स्म... ४९
- ४८ अर्जुनोक्तिश्रवणविषये धृतराष्ट्रप्रश्ने
सञ्जयस्योत्तरम् । युधिष्ठिर-भीम-
नकुल-—सहदेवाभिमन्युप्रभृतीनां
स्वस्य च भावियुद्धप्रसङ्गे दुर्योध-
नस्यानुतापविषयकमर्जुनवाक्यमाह
सञ्जयः । श्रीकृष्णप्रशंसापूर्वकमर्जुनेन
कृतायाः कौरवनाशप्रतिज्ञायाः कथ-
नम्... ५१
- ४९ अर्जुनस्य नरावतारत्वं बोधयितुं
भीष्मो दुर्योधनं प्रति नरनारायण-

वृत्तान्तं कथयति स्म । वासुदेवा-
र्जुनयोः नरनारायणावतारत्वेनाज-
यत्वं कथयित्वा भीष्मो दुर्योधनम-
नुनयति स्म । कर्णस्य दर्पोक्तिं श्रुत्वा
भीष्मो धृतराष्ट्रं प्रति कर्णनिन्दारूपं
वाक्यं व्याजहार । धृतराष्ट्रं प्रति
भीष्मवाक्यानुकूलमेव द्रोणवा-
क्यम्... ५५

- ५० ' युधिष्ठिरः किमभाषत ' इत्या-
दिके धृतराष्ट्रप्रश्ने तं प्रति सञ्जय-
स्योक्तिः । पाण्डवसैन्यजिज्ञासया
धृतराष्ट्रप्रश्नं श्रुत्वा सञ्जयस्य कश्म-
लप्राप्तिः । पुनः प्रत्याश्वस्तो युधि-
ष्ठिरादीनां पाण्डवानां प्रशंसा-
मुक्त्वा शिखण्डिप्रभृतीनां राज्ञां
साहाय्यकरणादि व्याहरति स्म ५६
- ५१ धृतराष्ट्रोभीमाद्वयं जायते इत्युक्त्वा
भीमपराक्रमस्य स्मरणेनात्यन्त-
मन्वतपत... ५७
- ५२ अर्जुनस्य पराक्रमं चिन्तयानो धृत-

- राष्ट्रः शोचति... ५८
- ५३ धृतराष्ट्रः पाण्डवपक्षपातिनां परा-
क्रममुक्त्वा युधिष्ठिरादिकोचाद्वयं
भवतीत्याद्यभिधाय युधिष्ठिरं प्रश-
स्य युद्धोपरमामिप्रायमाह स्म.. ५९
- ५४ युद्धे त्वदीयानां क्षयो नियतोऽनी-
शस्य ते विलपनं च व्यर्थमिति सञ्ज-
यस्य धृतराष्ट्रं प्रत्युक्तिः... ६०
- ५५ सञ्जयवाक्यश्रवणोत्तरं दुर्योधनो
भीष्मादिभिर्दत्तपूर्वं युद्धानुमोदनं
कथयित्वा धृतराष्ट्रमाश्वासयामास ।
दुर्योधन आत्मानं प्रशस्य भीष्मादि-
साहाय्यमुक्त्वा कर्णप्रशंसापूर्वक-
मेकादशाक्षौहिणीबलमभिधाय पुन-
र्धृतराष्ट्रमाश्वासयामास... ६१
- ५६ दुर्योधनसंजयसंवादस्तत्रार्जुनाद्यश्वा-
दिप्रश्ने सञ्जयकृतं तत्कथनं च... ६२
- ५७ पाण्डवसैन्यजिज्ञासया धृतराष्ट्रस्य
प्रश्ने सञ्जयस्योत्तरम् । कृष्णादीनां
पाण्डवसाहाय्यार्थमागमनस्य कथ-

नम् । पाण्डवसैनिकैः शिखण्डि-
प्रभृतिभिर्भीष्मादयः स्वस्वभागत्वेन
कल्पिता इति कथनम् । धृतराष्ट्रः
स्वपुत्रनिन्दापूर्वकं पाण्डवबलं प्रशं-
सन् पाण्डवसैन्यनेतृणां नामानि
व्याजहार । पाण्डवोदीपकः क इति
प्रश्ने धृष्टद्युम्नोत्साहादिकथनम् ६१

५८ अर्जुनपराक्रमाद्गीतेन धृतराष्ट्रेण
भीष्मादयो युद्धं नेच्छन्ति नापि त्वं
स्वेच्छया किंतु कर्णशकुनिदुःशा-
सनैः पापैः प्रयुक्तं पथेत्युक्तो दुर्यो-
धनः कर्णादयश्चत्वार एव वयं शत्रून्
हनिष्यामो नाहं भीष्मादिषु भारं
कृत्वा पाण्डवान् समाह्वये इत्युक्त-
वान् । ततो धृतराष्ट्रस्य विलप-
नम्... ६२

५९ ' वासुदेवार्जुनौ यद्वृत्तां तत्कथय ' इति
धृतराष्ट्रेणोक्ते सञ्जयस्तदभि-
हितवान् । पकासनस्थितयोः कृष्णा-
र्जुनयोः सन्धीपे स्वप्रवेशमभ्यधात्
सञ्जयः । भोगदानादिकं विधेयं मह-

- द्वो भयमागतमित्याद्यर्जुनप्रशंसास-
हितं कृष्णसन्देशं सञ्जय आच-
र्यौ... .. ६३
- ६० वचसो गुणदोषौ स्वपरयोर्बलाबले
च निश्चित्य 'देवाः पुत्रप्रीत्याऽग्निश्च
प्रत्युपकारेच्छया युद्धे पाण्डवानां
साहाय्यं करिष्यति' इति धृतरा-
ष्ट्रस्य दुर्योधनं प्रत्युक्तिः... .. ६३
- ६१ देवत्वमशमयाच्च देवाः पाण्डवानां
साहाय्यं करिष्यन्ति दैवं बलं मय्य-
प्यस्तीति दुर्योधनोक्तिः... .. ६४
- ६२ अहमेव पाण्डवान् हन्तुं 'समर्थो
भीष्मादयस्तिष्ठन्तु ते समीपे' इति
धृतराष्ट्रस्य पुरत आत्मानं श्लाघ-
मानः कर्णो भीष्मेण गृहीतो 'भीष्मेऽ
प्रशान्ते नाहं योत्स्ये' इति प्रतिज्ञाय
समां विहाय स्वं भवनं जगाम ।
भीष्मः समातो निर्गतं कर्णं विनि-
न्दन् दुर्योधनमुवाच... .. ६४
- ६३ 'ममायं युद्धसमारंभो न भवत्सु

- भारं कृत्वा प्रवृत्तः, अहं कर्णदुःश-
सनाभ्यां सहितः शत्रून् हनिष्यामि'
इति भीष्मं प्रति कुधा मुवाणं दुर्यो-
धनमुद्दिश्य विदुरो दमं प्रशं-
सति... .. ६५
- ६४ विदुरेण शकुनिद्वयवृत्तान्तकथनेन
किरातवृत्तान्तकथनेन च विवाद-
स्योभयनाशं कथयित्वाऽविवादो-
पदेशः... .. ६६
- ६५ पाण्डवास्त्वया जेतुं न शक्या इति
दुर्योधनं प्रति धृतराष्ट्रोक्तिः... ६६
- ६६ पृच्छते धृतराष्ट्राय सञ्जयेन यथा
रणयज्ञे सर्वे राजानो न हताः स्यु-
स्तथा प्रयतध्वमिति तत्र समागताः
पार्थिवास्त्वया वाच्या इत्यर्जुनवच-
नकथनम्... .. ६६
- ६७ समात उत्थितेषु राजस्वेकान्ते धृत-
राष्ट्रः सञ्जयं प्रति स्वपरसैन्ययोर्ब-
लाबले पृच्छति स्म—एकान्ते त्वा
मेकं प्रत्येव न कथयामि व्यासं

- गान्धारीं चानय, तयोः सानिधे
कथयामीति सञ्जयेनोक्ते विदुरस्ता-
वानयामास। व्यासः कथयितुं सञ्जय
प्रेरयामास... .. ६७
- ६८ व्यासवचनात् सञ्जयेन धृतराष्ट्राय
कृष्णार्जुनयोर्याथातथ्यकथनम् ६७
- ६९ 'कथं त्वं माधवं वेत्थ' इत्यादिके
धृतराष्ट्रप्रश्ने 'विद्यया तात जानामि'
इत्यादिना तदुत्तरकथनं सञ्जयेन ।
कृष्णार्जुनयोर्याथातथ्यं श्रुतवता धृत-
राष्ट्रेण 'श्रीकृष्णं शरणं गच्छ' इति
दुर्योधनोपदेशः । तत्प्रत्याचक्ष्णस्य
दुर्योधनस्य गान्धार्या गृहणम् । सञ्ज-
येन धृतराष्ट्राय पृच्छते भगवत्प्राप्त्यु-
पायकथनम्... .. ६७
- ७० वासुदेवादिनास्त्रामर्थज्ञानार्थं धृत-
राष्ट्रप्रश्ने सञ्जयेन कृष्णस्य कतिपय-
नास्त्रां निरुक्तिः... .. ६८
- ७१ धृतराष्ट्रस्य कश्चुम्भान्तर्याम्यरूपापूर्वकं
श्रीकृष्णं प्रति शरणगमनम्... ६९

(६) भगवद्भ्यानपर्व

- ७२ आपत्तारणं प्रार्थयन्तं युधिष्ठिरं प्रति
भगवतस्त्वत्कथितं करिष्यामीत्या-
द्युक्तिः । धृतराष्ट्रो राज्याप्रदानेन शम-
मिच्छन्तीत्याद्यकत्वा स्वप्रार्थनीयान-
विस्मलादीन् पञ्च ग्रामान् कथयति
स्म युधिष्ठिरः । युधिष्ठिरा लोमादी-
नां प्रज्ञादिनाशकत्वमभिधाय निर्ध-
नस्यानर्थप्राप्तिकमं धनिकस्यार्थं
प्राप्त्यादि चोक्त्वा स्वस्य युद्धनि-
वारणाभिप्रायं निवेदयति स्म । शूद्रा-
दीनां धर्माद्यभिधाय युद्धे दोषक-
थनादि कुर्वतो युधिष्ठिरस्य कृष्णेन
संवादः... .. ६९
- ७३ 'दुर्योधनः प्रागिव संप्रत्यपि त्वय्य-
पकारशीलो जीवस्ते राज्यं दातुं
नालमिति परैः सहाहं युद्धमेवाशंसे,
तदहं तत्र गत्वा राज्ञां मध्ये तव
गुणान् दुर्योधनस्य च व्यतिक्रमान्
कीर्तयिष्यामि । येन सर्वे त्वां धर्मा-
त्मानं संप्रतिपद्य धृतराष्ट्रं दुर्योधनं

- च गर्हयिष्यन्ति' इति श्रीकृष्णस्य युधिष्ठिरं प्रति वचनम्... ७१
- ७४ कौरवान् प्रति यास्यते कृष्णाय भर-
तानां दयमानस्य भीमस्यानुक्तपूर्वं
वचनं—'दुर्योधनोऽत्यन्तममर्षी नो-
ग्रमुक्तः शमं गृह्णीयादिति मृदु
द्रूयाः । अपि वयमथश्चरा भूत्वा त-
मनुयास्यामः मा स्म भरता नशन्'
इति... ७२
- ७५ कृष्णेन सन्तेजनार्थं भीमस्योपा-
लम्भः... ७२
- ७६ कशयाभिहतेनेव सदश्वेन भगवदु-
पालम्भेन भीमेन स्वपौरुषाविष्कर-
णम्... ७३
- ७७ दैवपौरुषयोर्बलाबलानवधारणात्पौ-
रुषं कर्तव्यमेवेति बुद्ध्या युद्धाख्य-
पौरुषाद्विमुखं त्वां तत्र प्रवर्तयितुमहं
किञ्चित् परुषमिवाकृतवानिति भीमं
प्रति भगवदुक्तिः... ७३
- ७८ यदि परेषु भवान् प्रशममसुकरं

- मन्यते न च त न वधार्हास्तस्मा-
द्यन्नः श्रेयस्तदाशु क्रियतामिति कृ-
ष्णं प्रत्यर्जुनस्योक्तिः... ७४
- ७९ कायंसिद्धिर्हि दैवपुरुषकारोभया-
यत्ता । तन्मया शमं याचितोऽपि न
स गृह्णीयान्न चाहं दैवमन्यथायितुं
शक्नोमि न च शमामिच्छामाति जान-
न्नपि कथमद्य मामभिर्शंकसे इत्य-
र्जुनं प्रति भगवदुक्तिः... ७४
- ८० नकुलेन श्रीकृष्णं प्रति यद्भवान्
प्राप्तकालं क्षमं च मन्यते तत्करो-
त्विति कथनम्... ७५
- ८१ सहदेवेन श्रीकृष्णस्य कौरवैः सह
युद्धयोजनप्रार्थनं सर्वैस्तदनुमोदनं
च... ७५
- ८२ द्रौपद्याः स्वपरिभवादिकथनपूर्विका
श्रीकृष्णं प्रत्युक्तिः । अर्जुनाद्याक्षेप-
पूर्वकं दुःशासनधृतकेशान् दर्शयि-
त्वाऽतिविषादेन भीममाक्षिप्य कृष्णा-
दीनामग्रे रुरोद द्रौपदी । श्रीकृष्णो

- द्रौपदीं सान्त्वयित्वा दुर्योधनादि-
नाशनं प्रतिजज्ञे... ७५
- ८३ अर्जुनकृष्णयोरुक्तिप्रत्युक्त्यनन्तरं ग-
मनसामधिकमाङ्गल्यकरणपूर्वकं सा-
त्यकिना सज्जीकृते रथे तेन सह
श्रीकृष्ण आरुरोह । गमनसमये
वाय्वादीनानानुकूल्ये सति वसिष्ठा-
दीन्प्रदक्षिणीकृत्य निर्गतं श्रीकृष्णं
प्रति युधिष्ठिरादयोऽनुजग्मुः ।
श्रीकृष्णं प्रति संदेशं कथ-
यित्वा युधिष्ठिरे निवृत्ते सति स्वम-
भिप्रायं निवेदयतोऽर्जुनस्योक्तिं
श्रुत्वा भीमे दृष्टेऽर्जुनादयो निवृ-
त्तिरे । मार्गे कपीन् दृष्ट्वाऽभिवन्दन-
पुरःसरं श्रीकृष्णप्रश्ने जामदग्नयः
समागतस्य तव भाषणादि श्रोतु-
मागच्छाम इत्युवाच । दशभिर्महा-
रथैः सह कृष्णं गते तत्प्रयाणे कानि
निमित्तान्यभवाञ्जिति जनमेजयप्रश्ने
वैशम्पायनकृतं तेषां कथनम्... ७६
- ८४ मार्गे उपप्लव्यवासिभिः पूजितः

- कृष्णो वृकस्थलमागत्य रथादवरोह्य
सन्ध्यावन्दनादि विधाय रात्रौ तत्रैव
वसन्तत्रत्यैर्ब्राह्मणैः सत्कृतस्तानपि
पूजयति स्म... ७६
- ८५ धृतराष्ट्रानुमते दुर्योधनेन श्रीकृष्ण-
पूजार्थं पथि सर्वकामसमृद्धसभा-
निर्माणम् । अनवेक्षमाणस्यैव ता
भगवतो हास्तिनपुरप्राप्तिः... ७६
- ८६ धृतराष्ट्रः श्रीकृष्णाय देयत्वेन संकल्पि-
तानि रथादिवस्तूनि विदुरं श्राव-
यति... ७६
- ८७ न त्वयाऽर्थेन पाण्डवेभ्यः कृष्णो
भेदयितुं शक्य इति धृतराष्ट्रं प्रति
विदुरोक्तिः... ७६
- ८८ 'पूज्यतममपि कृष्णं संप्रति वयं न
सत्कर्तुमर्हामः' इति दुर्योधनवचः
श्रुत्वा भीमेण कृष्णो नावक्षेयस्तद्वारा
पाण्डवैः सह शमः कर्तव्य इत्युक्ते
दुर्योधनेन तन्नियमनोपायं पृष्टस्य
भीमस्य कुधा सभाया निर्ग-
मनम्... ७६

८९. प्रातर्बृकस्थलान्निर्गतः कृष्णः प्रत्यु-
द्रतैर्भीष्मादिभिर्वृतो हास्तिनपुर-
मेत्य धृतराष्ट्रगृहं प्रविशेत् । धृतराष्ट्रा-
दिभिः सत्कृतः श्रीकृष्णो विदुर-
गृहमाजगाम । पूजापूर्वकं विदुरेण
पाण्डवकुशलं पृष्टः श्रीकृष्णस्तं
प्रति तत्कथयामास... ५०
९०. कुन्तीगृहं प्रति गतं श्रीकृष्णं प्रति
कुन्त्याः पाण्डवा वने कथमपुत्रि-
त्यादि वाक्यम् । युधिष्ठिरादिप्रशं-
सनपूर्वकं कुन्त्या कृतं श्रीकृष्णाग्रे
स्वविषादप्रकाशनम् । कुन्तीविदुरं
प्रशस्य स्वदुःखं कथायित्वा युधिष्ठी-
रादीन् प्रति वक्तव्यं स्वसंदेशं कृष्णं
प्रति कथयामास । कुन्ती कृष्णं
प्रत्यर्जुनोत्पत्तिकालिकं वृत्तान्तं
कथयति स्म । कृष्णेन कुन्तीं प्रशस्य
पाण्डवानां युद्धोत्साहमभिधाय
पाण्डवाभिवादाने निवेदिते तं प्रति
कुन्त्युक्तिः... ५०

९१. कुन्तीमापृच्छय दुर्योधनगृहं गतः
श्रीकृष्णः प्रत्युत्थानादिना सत्कृतो
दुर्योधनेन भोजनार्थं निमन्त्रित-
स्तन्नाङ्गीचकार । दुर्योधनेन 'भव-
ता सह नो वैराभावादस्मत्प्रयुक्त-
पूजादेरग्रहणं न युक्तम्' इत्युक्तेन
श्रीकृष्णेन 'संप्रीतिभोज्यान्यन्नानि
आपद्भोज्यानि वा पुनः ॥ न च सं-
प्रीयसे राजन्न चैवापद्रुता वयम्'
इत्याद्युक्तवान्ते 'धर्मस्थितैः पाण्डवैः
सह द्वेष एव मे द्वेषस्तस्मादुपशमि-
हितं त्वदन्नं न भोक्तव्यम्' इत्य-
भिधाय विदुरगृहगमनम् । ततो
द्रोणादिभिः सह संभाषणानन्तरं
विदुरपूजामङ्गीकृत्य कृष्णस्तदन्नं
बुभुजे ... ५१
९२. 'निर्मर्यादानां दुष्टचेतसां धार्त-
राष्ट्राणां मध्ये तवावतरणं मे न
रोचते' इति विदुरो धार्तराष्ट्रनिन्दा-
रूपं वाक्यमुक्त्वा कौरवाणामनभि-
मतं सन्धिकरणमित्याह । विदुरः

- श्रीकृष्णं प्रति संधियत्नवारणाभि-
प्रायकं सभागमनवारणाभिप्रायकं
च वाक्यमुक्त्वा तद्दर्शनजां स्व-
प्रीतिं च निवेदयति स्म... ५३
९३. न मे पर्याप्ताः सर्वे पार्थिवाः, किं च
पाण्डवानामर्थमहापयन्यादि कुरूणां
शममाचरेयं तदा मे पुण्यं चरितं
स्यादिति बुद्ध्याऽहमागतोऽस्मी-
त्युक्त्वा श्रीकृष्णो विदुरवाक्य-
मभिनन्द्य स्वागमनप्रयोजनादि कथ-
यित्वा सुधाप... ५४
९४. प्रभाते सूतादिभिर्बोधितं श्रीकृष्ण-
मावश्यकं प्राभातिकं कृत्वा संध्या-
मुपास्यमानं प्रति शकुनिदुर्योधना-
वाजमदुः । ताभ्यां धृतराष्ट्रादीनां
सभाप्रवेशे निवेदिते श्रीकृष्णो ब्राह्म-
णेभ्यो हिरण्यादि दत्त्वाऽग्निं प्रद-
क्षिणीकृत्य रथमारुरोह । दुर्यो-
धनादिभिरनुगतं वाद्यघोषपुरःसरं
कौरवसभां प्रविशन्तं श्रीकृष्णं प्रति

- धृतराष्ट्रादयोऽभ्युत्थानादिनाऽर्चया-
मासुः । आकाशे समागतानुपीन
दृष्ट्वा श्रीकृष्णेन प्रेरितो भीष्मस्तेभ्य
आसनादि ददौ । दुःशासनादयश्च
सात्यकिप्रभृतिभ्यो ददुः... ५४
९५. "त्वं स्वबन्धुषु नृशंसवद्यवहरतः
स्वपुत्रान्निपृङ्गीष्व न चेदस्मिन्कुले
त्वन्निमित्तः सर्वपार्थिवक्षयो भवेत् ।
पाण्डवास्तु त्वया प्राणेषु वित्तेषु
चासकृत्कृता अपि सोशील्यात्वा-
मेवान्ववर्तन्त । संप्रति च शुश्रू-
षयितुं योद्धुं च स्थिताः । तदन्न
यत्पथ्यं मन्यसे तत्कुरु" इति श्रीकृष्णः
स्वागमनाभिप्रायमुक्त्वा कौरव-
कुलप्रशंसां विधाय धृतराष्ट्रं प्रति
शमविधानार्थकं वाक्यमभिधाय
युद्धे दोषानब्रवीत् । तथैव पाण्डव-
संदेशमभिधायाधर्माचरणे सभ्य-
दोषानुद्भाव्य धृतराष्ट्रं प्रति हित-
मुपदिश्य युधिष्ठिरादीनां धैर्यादि-
कमभिदधाति स्म... ५५

९६ श्रीकृष्णवाक्यं श्रुत्वा सर्वेषु राजसु-
तृष्णीभूतेषु दंभोद्भवराजवृत्तांत-
कथनपूर्वकं परशुरामस्योपदेशः ।
'अस्ति कश्चिद्युधि मत्समः' इति
दर्पात्पृच्छन्तं दंभोद्भवं प्रति नरनारा-
यणाभ्यां युद्धं कुर्विति ब्राह्मणैरुक्ते
तयोराश्रमं स जगाम । आतिथ्या-
दिना सत्कृतो युद्धं याचमान-
स्ताभ्यां निवारितोऽपि दंभोद्भवो
यदा नाश्रौषीत्तदा नर इषीकामुष्टि-
मादाय युद्धाय प्रवृत्ते । इषीकास्त्रेण
पराभूतं स्वपादयोः पतन्तं दंभोद्भवं
प्रति नरस्योपदेशः । रामोऽप्यर्जुनं
शरणं गच्छेत्पुक्त्वाऽर्जुनस्याजय्य-
त्वकथनपूर्वकं राममुपदिदेश... ६६

९७ कण्वो दुर्योधनं प्रति कृष्णार्जुन-
प्रशंसावाक्यमुक्त्वा मातलिवरान्वे-
पणाख्यानमाचख्यौ । कन्याया वरं
चिन्तयन् मातलिः कन्याजन्मनिन्दा-
पूर्वकं देवादिलोकानन्विष्य तथा
सह नागलोकं गन्तुं प्रतस्थे... ६७

९८ पथि गच्छतो मातलेर्मार्गमध्ये दृष्टेन
नारदेन सहोक्तिप्रत्युक्तिः । नारदमा-
तल्योर्वरुणलोकदर्शनाद्यनंतरं ना-
गलोके भ्रमतोः सतोर्नारदो
मातलिं प्रति वरुणपुत्रादीनां नाम-
रूपादि व्याजहार । नारदकृतं
वरुणलोकसंपात्तिकथनम्... ६८

९९ नारदेन सह मातलिना पाताल-
दर्शनम्... ६९

१०० उभयोर्हिरण्यपुरनामकदैत्यस्थानगम-
नम् । हिरण्यपुरनिर्माणादिकथन-
पूर्वकं तत्र कालखंजादिवसत्यादि
कथयन्तं नारदं प्रत्यन्यत्र गमनाय
मातल्यनुज्ञा... ६९

१०१ सुपर्णलोकं गत्वा तद्वृत्तांतकथनपू-
र्वकं सुवर्णेचूडादीनां नामानि कथ-
यति स्म नारदः... ६९

१०२ नारदो रसातलं गत्वा तद्वृत्तांत-
कथयन्स्तत्रत्यसुरभिप्रशंसापूर्वकं त-
ल्लोकं प्रशशंस... ६९

१०३ वरान्वेषणाय वासुकिपालितां भोग-

वर्ती गत्वा तद्वृत्तांतं कथयन्वासुक्या-
दीनां नामान्यभिधाय 'अत्र ते
रोचते कश्चित्' इत्याद्याह मातलिं
नारदः । तत्रार्थकपुत्रं सुमुखं दृष्ट्वा
प्रश्नमुखेन नारदात्तजन्मवृत्तांतं
श्रुत्वा 'एष मे रुचितो वरः' इत्या-
द्याह मातलिः ... ६०

१०४ आर्यकं प्रति मातलिप्रशंसापूर्वकं
सुमुखायार्थं स्वकन्यां दातुमिच्छती-
त्याह नारदः । मासानंतरं सुमुख-
मक्षणं गरुडेन प्रतिज्ञातमित्याद्यार्थ-
वाक्यं श्रुत्वा तं प्रति मातलिः
सुमुखस्य स्वेन सहेन्द्रं प्रति गमनं
प्रार्थयति स्म । सुमुखेन सह नारद-
मातल्योरिन्द्रसमीपगमनानंतरं तं
प्रति नारदो विवाहादिवृत्तमकथ-
यत् । विष्णोरनुमत्या नारदमात-
लिभ्यां प्रार्थितेन्द्रेण सुमुखाय
चिरायुप्रदानम्... ६०

१०५ सुमुखाययुप्रदानश्रवणकद्वेन गरु-

डेनेन्द्रेपेन्द्रयोरात्मानभिवक्त्वव-
त्त्वेन विकल्प्य भर्त्सनम् । गरुड-
वाक्यं श्रुत्वा ममेनं सत्येतरं बाहुं
धारयेत्युक्त्वा विष्णुना निहितस्य
बाहोर्भारं गरुडः पपात । अनंतरं
गतदूषेण गरुडेन प्रार्थितस्य विष्णोः
प्रसादादि । स उपेन्द्र एवायं वासु-
देवस्तेन द्वारीभूतेनात्मानं रक्षेत्यु-
क्तवतः कण्वस्य दुर्योधनेनोपह-
सनम्... ६१

१०६ जनमेजयप्रश्नानंतरं नारदकृतमुपदेशं
कथयान्चक्रे वैशंपायनः । दुर्योधनं
प्रति हितमुपादिशन्नारदो गालव-
चारित्रं कथयति स्म । विश्वामित्र
एकदा वसिष्ठवेषेण स्वसमीपमा-
गतस्य धर्मस्य कृते चरुं श्रपयति स्म ।
चरुश्रपणमप्रतीक्ष्यान्यत्र भुक्तवति व-
सिष्ठे श्रपितं चरुं गृहीत्वा आगतो वि-
श्वामित्रो 'भुक्तं मयाऽन्यत्र त्वं तिष्ठ'
इति वसिष्ठेनोक्तस्तथैव शतं वर्षाणि

तस्यौ । पुनरागते धर्मे भुक्त्वा
प्रसन्ने गते सति तत्कालकृतया
गालवसेवया तुष्टेन विश्वामित्रेणा-
नुज्ञातो गालव आग्रहपूर्वकं गुरुदक्षि-
णार्थं प्रार्थितवान् । ' एकतः श्याम-
कर्णानां हयानामष्टौ शतानि
देहि ' इति गालवं प्रत्याह विश्वा-
मित्रः... .. ६१

१७७ आहारादिपरित्यागपूर्वकं यतमा-
नोऽपि दक्षिणारुलभमानो गालवो
विललाप । विलपन्तं गालवं प्रति
तत्सखा गरुड आगत्य दक्षिणा-
संपादनार्थं यत्र यत्र त्वया गन्तव्यं
तत्र तत्र त्वां प्रापयिष्यामीत्यु-
वाच... .. ६२

१०८ गरुडेन गालवाय प्राचीवर्णनम् ६२

१०९ दक्षिणस्या दिशो वर्णनम्... ६३

११० प्रतीच्या वर्णनम्... .. ६४

१११ उदीचीवर्णनम्... .. ६४

११२ पूर्वाध्यायान्ते ' कां दिशं जिग-

मिषासे ' इत्युक्तवन्तं गरुडं प्रति
पूर्वां दिशं प्रयाहीति गालव उवाच ।
गरुडपृष्ठमारुह्य गच्छन् गालव-
स्तद्वेगमसहमानो ' न मे प्रयोजनं
किञ्चित् ' इत्याद्याह गरुडं प्रति ।
ऋषभपर्वते विश्रान्तिं गृहीत्वा
निवर्तिष्यावह इत्याद्याह स्म गरुडो
गालवम् ६५

११३ ऋषभपर्वते शाण्डिलीं दृष्ट्वा तस्या
आश्रमे भुक्त्वा तदनुज्ञया सुप्तयोः
पश्चात्प्रातिबुद्धयोर्गालवगरुडयोर्मध्ये
गरुडो गलितपक्षो मांसपिंडाकृति-
श्चाभूत् । गालवेन तथाविधाकृतिर्ग-
रुडः पृष्ठस्तत्कारणं कथयति स्म ।
प्रार्थनातुष्टायाः शाण्डिल्याः प्रसा-
दाद्धपक्षवले गरुडेऽलब्धाश्वो
गालवः प्रत्याजगाम । मध्येमार्गं
विश्वामित्रवाक्यं श्रुत्वा गरुडो
दक्षिणालाभार्थं मन्त्रयिष्याव इत्याह
गालवम्... .. ६५

११४ ययातिर्मम सखाऽस्ति तन्निकटं ग-
च्छाव इति गरुडेनोक्ते तौ ययातिं
ययतुः--ययातिं प्रति गरुडेन गाल-
ववृत्तांते कथिते गालवो गुरुदक्षि-
णामयाचत... .. ६६

११५ क्रतुषु क्षीणवित्तेन ययातिना धनं
याचमानाय गालवाय माधवी-
नाम्न्याः स्वकन्याया धनार्जनोपाय-
तया दानम् । कन्यामादाय शुल्कार्थं
हर्यश्वं प्रति गालवगमनम्... ६६

११६ हर्यश्वेनैकपुत्रोत्पादनायैकतः श्याम-
कर्णानामश्वानां द्विशत्या मूल्येन
कन्यापरिक्रयणम् । पुत्रमुत्पाद्य
पुनः कन्याभूतां तामादाय दिवो-
दासं प्रति गालवगमनम्... ६६

११७ दिवोदासेनापि तेनैव मूल्येनैकं पुत्र-
मुत्पादयितुं माधवीस्वीकरणं
पुत्रमुत्पाद्य गालवाय निवर्तनं च ६७

११८ गालवेन पुनरौशनराय तेनैव मूल्ये-
नैकं पुत्रं जनयितुं माधवीदानम् ।

पुत्रमुत्पाद्य तेन निर्यातितां तामा-
दाय गच्छता गालवेन पथि सुपर्ण-
दर्शनम् ६७

११९ सुपर्णवचसा ज्ञाताधिकाश्वालाभेन
गालवेनाश्वपटुशत्या सहैकपुत्रोत्पा-
दनाय विश्वामित्राय माधवीदानम् ।
एवं गुरुदक्षिणां निर्यात्य विश्वा-
मित्रेण पुत्रोत्पादनान्ते पुनः कन्या-
भूताया माधव्यास्तत्पित्रे निर्या-
तनम् ६८

१२० राक्षोपक्रान्तस्वयंवरया माधव्या वनं
गत्वा तपश्चरणम् । बहुना कालेन स्व-
र्गतस्य ययातेः सर्वावमाननेन क्षीण-
पुण्यस्य तत्रस्थैरनभिज्ञानान्निस्तेज-
स्त्वप्राप्तिः ६८

१२१ ययातेः स्वदौहित्राणां प्रतर्दना-
दीनां वाजपेयेन यजमानानां मध्ये
पतितस्य माधवीगालवाभ्यां स्व-
स्वतपसोऽर्धेनाष्टमभागेन च
तारणम् ६९

१२२ प्रतर्दनादिभिः स्वसर्वपुण्यदानेन

- ययातेः स्वर्गारोपणम् ... ६६
 १२३ पुनः स्वर्गतस्य ययातेर्देवतैरभिन-
 न्दनम् । ययातिना स्वपतनहेतुं पृथेन
 ब्रह्मणाऽभिमान इति कथनम् ।
 नारदेन दुर्योधनाय मानत्यागो-
 पदेशः ... ६६
 १२४ धृतराष्ट्रप्रार्थितेन श्रीकृष्णेन शमार्थं
 दुर्योधनस्य बहुविधानुनयः... १००
 १२५ भीष्मद्रोणाभ्यां विदुरेण धृतराष्ट्रेण
 च भगवद्वचनावमानने दोषानुक्त्वा
 तद्वचनकरणोपदेशः ... १०१
 १२६ भीष्मद्रोणाभ्यां दुर्योधनाय शमस्य
 श्रेयस्त्वोपदेशः ... १०२
 १२७ न मया पाण्डवानां सुसूक्ष्ममप्यप-
 राद्धं न च तीक्ष्णतया सूच्या याव-
 द्विद्व्येत्तावदपि भूमिः मया
 पाण्डवान्प्रति परित्याज्यमिति दुर्यो-
 धनस्य दर्पोक्तिः ... १०२
 १२८ भगवता श्रीकृष्णेन द्रौपदीसभा-
 प्रवेशन—लाक्षागृहदाह—विषवन्ध-

- नादिदुर्योधनव्यतिक्रमेषु श्रावितेषु
 भीष्मादीनामदृष्ट्य महता क्रोधेन
 सभातो दुर्योधनप्रस्थानम् । कर्ण—
 शकुनि—दुःशासन—दुर्योधनानां नि-
 ग्रह एव प्राप्तकाल इति कुरुप्रति
 भगवदुक्तिः ... १०२
 १२९ धृतराष्ट्रेण दुर्योधनमनुनेतुं गान्धार्या-
 नयनम्—गान्धार्या धृतराष्ट्राज्ञया
 विदुरेण पुनः सभां प्रवेशिताय
 पुत्राय पाण्डवेभ्यो राज्यार्धदानो-
 पदेशः ... १०३
 १३० मातृवर्क्यमनादृत्य पुनः सभातो
 निष्क्रम्य दुःशासनादिभिः कृष्ण-
 वन्धनं मन्त्रयमाणस्य दुर्योधनस्या-
 मिप्रायमिङ्गितेन ज्ञात्वा सात्यकि-
 ना कृतवर्मणे सभाद्वाररक्षणाय
 सेनायोजनमादिश्य कृष्णं प्रति तेषा-
 मभिप्रायमुक्त्वा स्मितपूर्वं धृतराष्ट्र-
 विदुराभ्यां तत्कथनम् । विदुरेण
 धृतराष्ट्र! पुत्रास्ते परीतकाला इत्यु-

- क्ते श्रीकृष्णेन दुर्योधनादिभिः स्व-
 निग्रहणं स्वेन वा तन्निग्रहणं यस्या-
 त्तदनुजानीहीति सर्वेषु शृण्वत्सु
 धृतराष्ट्रप्रार्थनम् । धृतराष्ट्रेण पुन-
 दुर्योधनं सानुजं सहामात्यं च
 सभामानाय्य बहु गर्हयित्वा कृष्ण-
 धर्षणत्वस्याप्यशक्यत्वप्रतिपादनम् ।
 विदुरेणापि कृष्णस्येश्वरत्वप्रति-
 पादनमुखेन तथैव प्रतिपा-
 दनम् ... १०४
 १३१ श्रीकृष्णो दुर्योधनं प्रति 'त्वमेका-
 किनं मां मन्यसे चेत्सर्वमेतन्मयि
 पश्य' इत्याद्युक्त्वा विश्वरूपं दर्शया-
 मास । तत् दृष्ट्वा सर्वेषु राजसुभयेन
 निमीलितनेत्रेषु सत्सु द्रोणादयो
 भगवद्वत्तदिव्यदृष्ट्या तत्पश्यन्तः
 एव तस्थुः । ततः सभायां निर्गतं
 कौरवैरनुयातं श्रीकृष्णं प्रति धृत-
 राष्ट्रस्य प्रार्थनोक्तिः । धृतराष्ट्रादी-
 नामन्य निर्गतः श्रीकृष्णः कुन्तीं

- द्रष्टुं ययौ ... १०५
 १३२ पृथागृहगतेन भगवता तस्यै सभा-
 वृत्तान्तकथनम् । तथा तं प्रति
 युधिष्ठिराय क्षत्रियोचिताचरण-
 सन्देशः ... १०६
 १३३ युधिष्ठिरमिव क्षत्रियोचिताचारप-
 राङ्मुखं परपरिभूतं स्वपुत्रं विदुला
 नाम राजन्या बहु गर्हयित्वा शत्रु-
 जये प्रावर्तयत्ततो विक्रमोपाजित-
 मेव क्षत्रियस्य प्रशस्यतरं नतु याञ्च-
 योपनतं तस्माद्युद्धमेव प्रवर्ततामिति
 भवता युधिष्ठिरो वक्तव्य इत्युक्त्वा
 कुन्त्या श्रीकृष्णाय विदुलातपु-
 त्रयोः संवादकथनम् ... १०७
 १३४ विदुलया अनुद्यमनिमित्तेन पुत्रं
 बहु विनिन्य क्षत्रस्वभावं च नि-
 र्वर्ण्य तस्य शत्रूत्सादनचो-
 दनम् ... १०८
 १३५ पुनः पुनर्युद्धचोदनात्पुत्रेण निष्क-
 रुणत्वेनाऽऽक्षिप्तया विदुलया धर्मा-

र्यहीनपुत्रवात्सल्यं खरीवात्सल्य-
त्वेन विगर्ह्य मनस्विपुरुषस्वभाव-
वर्णनेन तद्विपरीतः पुत्रोऽर्थादधम-
त्वेनोक्तः पुनः करुणं ब्रुवन् शत्रु-
वधानन्तरं त्वां पूजयिष्यामीति तथा
समाश्र्वासितः कोशाभावादात्मा-
नमवजानन्नुपायमपृच्छत्। मात्राऽऽ-
त्मन्यवज्ञाया अयुक्तत्वस्य शत्रुजयो-
पायस्य च कथनम् ... १०६

१३६ मातुः शत्रुजयोपायनिगूढकोश-
निचयौ शृण्वता सञ्जयेन शत्रुजयो-
द्योगप्रतिज्ञानम्। कुन्त्यास्याख्यान-
स्य जयनामत्व-वीरप्रसवेहेतुत्वयोः
कथनम् ... ११०

१३७ कुन्त्याऽर्जुनादिभ्यः प्रनष्टस्वांशोद्धा-
रावश्यकत्व-शत्रुकृतापराधाक्षम्यत्व-
परसन्देशप्रेषणम्। भगवता कुन्ती-
मभिवाद्य स्वरथे कर्णमारोप्य तेन
सह सुचिरं मन्त्रयित्वापष्टव्यगम-
नम् ... ११०

१३८ भीष्मद्रोणौ दुर्योधनं प्रत्यर्जुनप्रशं-
सापूर्वकं शमार्थं युद्धनिवारणार्थं च
वाक्यमूचतुः ... १११

१३९ स्ववचनश्रवणेन विमनसं दुर्योधनं
दृष्ट्वा भीष्मद्रोणाभ्यां शुश्रूषुणा पार्थे-
न सहावश्यंभावियुद्धप्रसंगं शो-
चित्वा दुर्योधनं च विगर्ह्य पाण्ड-
वानामजय्यत्वमात्मनश्च जीवित-
उदासीनत्वमुक्त्वा पुनः शमोप-
देशः ... १११

१४० कृष्णः कर्णं प्रति किमब्रवीदिति
धृतराष्ट्रप्रश्नः। 'कर्णं प्रति भगवता
धर्मतस्त्वं पाण्डोः पुत्रोऽसि तदु-
र्योधनादीन् परित्यज्य युधिष्ठिरं
समाश्रय पार्थाश्राग्रजत्वात्त्वामेव
राज्येऽभिषेक्ष्यंतीत्युक्तम्' इति सञ्ज-
येन धृतराष्ट्रे प्रति कथनम् ... ११२

१४१ इदानीं मया पाण्डवाश्रयणे मम
तेषां चाकीर्तिः स्यात् किं चाधि-
रथदुर्योधनादीनां सौहार्दादिपि

तथा कर्तुं नोत्सहे युद्धे च पाण्डवा-
नामेव जयो भवितेत्यादि कर्णस्य
भाषणम् ... ११२

१४२ कृष्णः कर्णं प्रति पाण्डवजयनिश्चयं
कथयित्वाऽर्जुनयुद्धं प्रशंसन् द्रोण-
भीष्मादीन् प्रति वक्तव्यं संदेशं
कथयामास ... ११४

१४३ कालः क्षत्रं नाशयिष्यति तत्र नि-
मित्तमात्रं वयं किं च पाण्डवघात-
राष्ट्राणां क्रमेण शुभाशुभशंसीनि
निमित्तानि दृश्यन्ते तेन पाण्डवा-
नामेव जयो भवितेत्युक्तवतः कर्णस्य
भगवता विसर्जनम् ... ११४

१४४ कौरवनिन्दारूपं वाक्यं वदन्तं विदुरं
प्रति विषादोक्तिपूर्वकं कर्णजन्मवृत्ता-
न्तं कथयित्वा गङ्गासमीपं गतवन्त्याः
कुन्त्याः कर्णदर्शनादि ... ११५

१४५ कुन्त्या कर्णं प्रति त्वं सूर्यान्मयि
जातोऽसि न राघेयस्तस्मान्मद्वच-
नाद्दार्तराष्ट्रान्परित्यज्य पाण्डवैः सं-

गच्छस्वेति कथनम् ... ११६

१४६ कुन्तीवाक्यानुमोदकं सूर्यवाक्यं श्रु-
त्वा कुन्त्याक्षेपपूर्वकमर्जुनं विना तव
पुत्रान्न हनिष्यामीति कर्णेन
प्रतिज्ञाते सत्युभौ यथास्थानं
जग्मतुः ... ११६

१४७ उपप्लव्यमागत्य सर्वं वृत्तान्तं संक्षेपे-
णोक्त्वा विश्रान्तं कृष्णं प्रति भाना-
वस्तं गते युधिष्ठिरेण प्रश्ने कृते स
दुर्योधनं प्रति स्वोक्तिमाह। भीष्मा-
दयः किमुक्तवन्त इति युधिष्ठिरेण
पृष्टे दुर्योधनं प्रति भीष्मेण कथितं
शन्तनुमारभ्य पाण्डवपर्यन्तं रा-
ज्याधिकारिक्रमेण पाण्डवा एव रा-
ज्याधिकारिण इत्यादि वाक्यमाह
स्म भगवान् श्रीकृष्णः ... ११७

१४८ 'दुर्योधननिन्दापूर्विका भीष्मं
प्रति विदुरोक्तिः। कुद्धा गान्धारी
दुर्योधनं प्रति पाण्डोरवैतद्राज्यमि-
त्याद्युवाच' ... ११८

१४९ 'धृतराष्ट्रो दुर्योधनं प्रति वदंश्चंद्रवंश-
विवरणपूर्वकमात्मनो राज्यानाधि-
कारमुक्त्वा युधिष्ठिरस्यैवैतद्राज्य-
मित्याद्याह स्म' ... ११६

१५० भीष्मादिभिरेवं बोधितोऽप्यबुध्य-
मानो दुर्योधनः कुरुक्षेत्रगमनार्थं
राज्ञ आदिदेश । श्रीकृष्णो युधिष्ठिरं
प्रति बहुप्रकारं स्वकर्तव्यं कथया-
मास ... ११६

(७) सैन्यनिर्माणपर्व

१५१ युधिष्ठिरः सेनाविभागार्थं भ्रातृना-
दिभ्यः द्रुपदादीन् सप्ताक्षौहिणीपती-
न्निर्दिश्य समानामपि नियन्तारमेकं
सेनापतिं ब्रूहीति सहदेवादीनां मत-
भेदे युधिष्ठिरप्रेरणया श्रीकृष्णो
धृष्टद्युम्नमेवान्वमोदत । दृष्टानां सै-
निकानां सन्नहनपूर्वकं कुरुक्षेत्र-
गमनम् ... ११६

१५२ युधिष्ठिराज्ञया धृष्टद्युम्नादयो धृत-

राष्ट्रसैनिकान् विद्राव्य हिरण्यवत्या-
स्तीरे महार्हाणि शिविराणि निर्माय
परिखादि चक्रुः । तत्र काष्ठादीनां
सञ्चयादिकं ज्याधनुर्वाणादीनां शि-
बिरे स्थापनं चाकुर्वन् ... १२१

१५३ 'पाण्डवसेनां निविष्टां श्रुत्वा किम-
कार्षीत् दुर्योधनः' इति जनमेजयप्रश्ने
वैशम्पायनस्योत्तरम् । दुर्योधनः
शिविरादिनिर्माणार्थं कर्णादीना-
ज्ञापयामास । आसनेभ्य उत्थिता
राजानो धार्तराष्ट्राश्च युद्धोत्साहं
प्रकाशयान्चक्रुः ... १२१

१५४ युधिष्ठिरेण श्रीकृष्णं प्रति कथम-
स्मिन्काले स्वधर्मान्न व्यवमेहीति
प्रश्नः । भगवता न वयमत्यर्थं परि-
त्यागेन शममिच्छाम इत्युक्ते युधि-
ष्ठिरेण युद्धमाज्ञाप्य गुरुभिः सह
संग्रामस्य शोचनमर्जुनेन कुन्तीविदु-
राभ्यामपि तथोपदेशान्नात्राधर्मशङ्का
युक्तेति समाधानम् । युद्धार्थं
कृतनिश्चयाः पाण्डवाः कुरुक्षेत्र

ऊषुः ... १२२

१५५ दुर्योधनेन विभक्तस्य सैन्यस्य
वर्णनम् । सेनादीनां पत्न्यादीनां च
लक्षणकथनं कृपादीनां पृथगक्षौ-
हिणीपतित्वकथनं च ... १२२

१५६ सैनापत्यार्थं दुर्योधनेन प्रार्थितो
भीष्मस्तदङ्गीकृत्य प्रतिदिनमयुत-
सेनानाशनं प्रतिजज्ञे । भीष्मे कर्ण-
माक्षिपति स यावद्वाङ्मेयो जीवति
तावद्दहं न योत्स्ये इति प्रतिजज्ञे ।
भीष्मस्य सैनापत्याभिपेके कृते दुर्नि-
मित्तान्यभूवन् । सर्वैः सैनिकैः सह
कुरुक्षेत्रमागतो दुर्योधनः शिविरा-
दिकं कारयामास ... १२३

१५७ भीष्मं युद्धाय दीक्षितं श्रुत्वा युधि-
ष्ठिरादयः किमभाषन्तेति जनमेजय-
प्रश्ने वैशम्पायनस्योत्तरम् । धार्तराष्ट्र-
भीष्मं सैनापत्येऽभिषिक्तं श्रुत्वा
युधिष्ठिरो द्रुपदादीनां सप्ताक्षौहिणीपति-
त्वे धृष्टद्युम्नं सर्वसेनापतित्वेऽभिषि-
च्यार्जुनं च सेनापतिं कृत्वा कृष्णं

तस्यापि नेतारं चक्रे । अत्रान्तरे
बलरामस्तत्रागत्य पाण्डवैः पूजितो
युद्धात्समुत्तारिणाम्भवतो द्रष्टव्यमीत्यु-
क्त्वा कौरवान्नश्यत उपेक्षित-
मशक्तस्तीर्थयात्रां प्रययौ ... १२४

१५८ अस्मिन्नेव काले रुक्मी महत्या सेन-
या पाण्डवानुपेत्यार्जुनं 'यदि भी-
तोऽसि साहाय्यं ते करिष्यामि'
इति वदन्नर्जुनेन प्रत्याख्यातो धार्त-
राष्ट्रं गतस्तत्रापि पूर्ववद्वदंस्तेनापि
प्रत्याख्यातः खनगरे ययौ ... १२४

१५९ युद्धदोषान् दुर्योधने आधित्सन्तं
धृतराष्ट्रं प्रति त्वमात्मनो दुश्चरिता-
दनर्थमापन्नो न दुर्योधनं काल-
मीश्वरं वा दूषयितुमर्हसीति सज्जय
वचनम् ... १२४

(८) उलूकदत्तागमनपर्व

१६० हिरण्यवत्यां पाण्डवेषु निविष्टेषु तत्र
दुर्योधनो बलं निवेक्ष्य कर्णादिभिः
सह मन्त्रयित्वापहरे वासुदेवस्य
शृण्वतः 'वासुदेवसहस्रं वा पा-

लुगुनानां शतानि वाऽमोघेषुं मामा-
साद्य दश दिशो विद्रोष्यन्ति, अहं
वासुदेवमयात्तथा युष्माकं मया-
द्वा राज्यं न प्रतिप्रदास्यामि” इति
संदेशं पाण्डवेभ्यः कथयेत्यलूकं
प्रति विडालप्रताख्यानकथनपूर्वका
दुर्योधनोक्तिः ... १२६

१२१ उलूकः पाण्डवान् प्रति गत्वा युधि-
ष्ठिरादभयं लब्ध्वा दुर्योधनक-
थितं संदेशं युधिष्ठिरार्जुनौ प्र-
त्याह ... १२८

१२२ उलूकवाक्यश्रवणेन क्रुद्धेषु पाण्डवेषु
श्रीकृष्णः “प्रयाहि गच्छ” इत्या-
द्याहोतृकम् । कृष्णाधिक्षेपेण क्रुद्धेषु
राजसु भीमः सहदेवश्च क्रमेणोलूकं
प्रत्युचतुः । भीमं धृष्टद्युम्नादीश्च
प्रत्यर्जुनेनाक्तं वाक्यं श्रुत्वा राजा-
नोऽर्जुनं प्रशशंसुः । दुर्योधनं प्रति
वक्तव्यमुलूकं प्रत्याहार्युनः श्री-
कृष्णश्च ... १२९

१२३ भीष्मं पुरस्कृत्य युज्यमानं दुर्यो-

धनमधिक्रियोलूकनिकटे भीष्मह-
ननप्रतिज्ञादि विधाय वक्तव्यं संदेश-
माहार्जुनः । युधिष्ठिर-भीम-नकुल
सहदेव-विराट्-द्रुपद-शिखण्डि-धृष्ट-
द्युम्ना अपि स्वस्वसंदेशमुलूकं प्र-
त्याहुः । पुनर्युधिष्ठिरसंदेशवाक्यं
श्रुत्वा तदनुज्ञया ततो निर्गत
उलूको दुर्योधनमागत्यार्जुनादि-
संदेशान् कथयामास । दुर्योधनः
सेनाप्रस्थाने कर्णादीनाञ्चापया-
मास ... १३०

१२४ उलूकवाक्यं श्रुत्वा युधिष्ठिरेण
निर्यापितायाः सेनाया अग्रेसरो
धृष्टद्युम्नः “अर्जुनं सूतपुत्राय” इत्या-
दिना सर्वेषां योधानां भागान् कल्प-
यित्वा स्वस्य द्रोणं भागमकल्पे-
यत् ... १३२

(९) रथातिरथसंख्यानपर्व

१२५ सञ्जयं प्रति धनराष्ट्रप्रश्नः । अभि-
विक्तेन भीष्मेण समाश्वासितो
दुर्योधनस्तं प्रत्युभयपक्षीयाणां रथा-

तिरथसंख्यां पप्रच्छ । भीष्मः स्व-
सैन्यगतानां महारथादीनां संख्यां
कथयन् रथातिरथविभागकथनपूर्-
वकं दुर्योधनादीनां पराक्रमं स्वस्य
कृतवर्मादीनां भिन्धुराजस्य च परा-
क्रमं कथयामास ... १३२

१२६ काम्बोजादीनारभ्य कुपपर्यन्तानां
रथातिरथसंख्यानपूर्वकं पराक्रम-
कथनम् ... १३२

१२७ शकुन्यश्वत्थामद्रोणप्रभृतिभगदत्ता-
न्तानां संख्यानपूर्वकं पराक्रमकथ-
नम् ... १३३

१२८ अचलवृषकयोः पराक्रमकथनानन्तरं
कर्णनिन्दापूर्वकं तमर्धरथत्वेन
गणयति स्म भीष्मो द्रोणश्च
तदेवान्वमोदत । भीष्मं प्रति
सक्रोधं निन्दावाक्यमुक्त्वा
दुर्योधनं प्रति भीष्मत्यागा-
दिकं कथयन्तं कर्णं प्रति भीष्मः
सक्रोधमुवाच । भीष्मं क्षमा-
पयन् दुर्योधनः परेषां रथातिरथ-

संख्यां शुश्रूषुः पप्रच्छ ... १३४

१२९ पाण्डवानां रथातिरथसंख्यानं
कथयन् भीष्मो युधिष्ठिरादीना-
मर्जुनस्य च पराक्रमं वणयात
स्म । भीष्मकथितं पाण्डवपरा-
क्रमं श्रुतवतां योधानां ब्राह्मण-
शिथिला बभूवुरित्याह वैशम्पा-
यनः ... १३५

१३० द्रौपदेयानारभ्य विराट्द्रुपदप-
र्यन्तानां पराक्रमं कथयामास
भीष्मः ... २७३

१३१ शिखण्डिप्रभृति काश्याद्यन्तानां
पराक्रमकथनम् ... १३५

१३२ कुन्तिभोजप्रभृतिघटोत्कचाद्य-
न्तानां पराक्रममभिधाय शिख-
ण्डिनं नाहं हन्यामित्याद्यभिद-
धाति स्म भीष्मः ... १३६

(१०) अम्बोपाख्यानपर्व

१३३ दुर्योधने भीष्मं प्रति शिखण्डि-
नोऽहनने निमित्तं पृच्छति भीष्म

ब्राह्मस्म। विचित्रवीर्यस्य विवाहार्थं भीष्मः काशीं गत्वा काशिपतेस्तिष्ठः कन्या आजहार। कन्याहरणसमये शुध्यमानानां राज्ञां भीष्मात्पराजयः ... १३६

१७४ कन्यानां विचित्रवीर्येण सह उपक्रान्ते विवाहे ज्येष्ठयाऽम्बया मया मनसा शाल्वो द्यूतस्तेन च। हं रहसि द्यूतेति तं प्रति मां प्रेषयेति भीष्मप्रार्थना ... १३७

१७५ भीष्मेण सर्वानुमत्या द्यूतादिभिर्गुप्तायास्तस्याः शाल्वाय प्रेषणं भीष्मभयाच्च शाल्वेन तस्याः परित्यागः। तथा खदुःखस्य भीष्मं हेतुं निद्रित्य तद्वधाय तपश्चिकीर्षया तपोवनं गत्वा प्रात्राज्यदीक्षार्थं तापसप्रार्थनम् ... १३७

१७६ तापसेष्वम्बया संवदत्स्वकस्मादागतं होत्रवाहनं प्रति तापसा

अम्बापुत्तान्तं कथयांचकुः। होत्रवाहनस्तापसवाक्यं श्रुत्वा अम्बां स्वाङ्गमारोप्य पृष्ठया तथा कथितं द्यूतान्तं च श्रुत्वा रामसमीपगमनार्थं तामाज्ञापयति स्म। एतस्मिन्नेवावसरेऽकस्मादागतेन रामा दुचरेणाकृतव्रणेन श्वः प्रभाते रामोऽन्नागमिष्यतीति कथिते तं प्रति होत्रवाहनोम्बाद्यूतं निवेदयामास ... १३८

१७७ अकृतव्रणाम्बयोः संवादः। तत्रागतं रामं प्रति होत्रवाहनेन 'अस्या द्यूतं शृणु' इत्युक्ते स्वसमीपे रुदत्यम्बा रामेण पृष्टा उती दुःखितां मामुद्धरेति सामान्यतः उवाच। 'किमियं वक्ष्यति' इति चिन्तयन्तं जामदग्न्यं प्रत्यम्बा विशेषतः स्वं द्यूतं निवेद्य भीष्मवधार्थं प्रार्थयामास ... १३९

१७८ रामाम्बयोः संवदतोरकृतव्रणे

शरणागताभिमां मा त्यज' इत्युक्तवति तदङ्गीकरणवाक्यं प्रति राम उवाच। रामे कन्यया सह कुरुक्षेत्रमागत्य भीष्मं प्रतीमां प्रतिगृह्णीष्वेत्युक्तवति सत्युभयोरुक्तिप्रत्युक्ती। आक्षेपपूर्वकं स्वस्य युद्धाभिप्रायं प्रकटीकृत्य भर्त्स्यमानं भीष्मं प्रति रामः सकोधमुवाच। भीष्मेण सह युद्धार्थं रामः कुरुक्षेत्रमाज्जगाम। जामदग्न्यभीष्मयोरुद्धोपक्रमः। तदात्वे गङ्गा युद्धनिवारणार्थं भीष्मं बोधयित्वा तस्मिन्नशृण्वति राममागत्य प्रार्थयित्वा तस्मिन्नशृण्वति पुनरपि भीष्ममुपसर्प ... १४०

१७९ भीष्मरामयोरुक्तिप्रत्युक्त्यनन्तरमुभयोस्तमुले युद्धे प्रसक्ते बाणप्रहारेण मोहितं रामं दृष्टवतो भीष्मस्य पश्चात्तापः ... १४१
१८० पुनर्द्वितीये दिवसे युद्धप्रवृत्त्यन-

न्तर रामबाणप्रहारेण मोहिते भीष्मे अकृतव्रणादयो जहृषुः। लब्धसंज्ञस्य भीष्मस्य बाणप्रहारेण रामे मूर्छिते सति तत्समीपागतैरकृतव्रणादिभिः संज्ञां लम्बितस्य तस्य भीष्मं प्रति 'तिष्ठ भीष्म' इत्यादि वाक्यम् ... १४२
१८१ तृतीये दिवसे दिव्यैरक्षैर्गुध्यमानयोरुभयोः परस्परं बाणैर्गाढविद्धयोः सायं युद्धविरामः १४३
१८२ चतुर्थदिवसे पुनरुद्धे प्रसक्ते बाणजालविद्धे भीष्मसारथौ मृते रामबाणप्रहारेण मोहितो भीष्मोऽष्टभिर्द्रोहणैः संज्ञां लम्बितः सारथिस्थाने स्थित्वा हयान् सगृह्णतीं स्वमातरं गङ्गां दृष्ट्वा भीष्मः प्रणामपूर्वकं तां विसृज्य स्वयं रश्मीन् गृहीत्वा रुद्धं चकार। भीष्मबाणप्रहारमोहिते रामे पतिते सत्यौत्पातिका उल्कापातादयो बभूवुः। एवं प्रतिदिनं

युध्यमानयोस्त्रयोविंशतिदिना-
न्यतीयुः ... १४३
१८३ वसुभिः स्वप्ने 'त्वं रामं जेष्यसि
न त्वां रामो जेता, प्रस्थापनाखं
च त्वामुपस्थास्यति यद्रामो न
वेद्' इति भीष्मं प्रति कथ-
नम् ... १४४
१८४ ततः परेद्यह्युभाभ्यामपि तुमुले
रुद्धे प्रसक्ते भीष्मेण ब्रह्माखे यो-
जिते तत्प्रतीघातार्थं रामेणापित-
स्मिन् प्रयोजिते तत्तेजसा व्योम्नि
प्रज्ज्वालिते लोकेषु च हाहाकारेषु
जातेषु प्रस्थापनं नामाखं मौक्तुका-
मस्य भीष्मस्य तत्प्रतिभानम् १४४
१८५ प्रस्थापनाखं प्रज्ज्वालितो भीष्मो देवै-
र्नारदेन च निवारितः स्वप्नदृष्ट-
ब्राह्मणवाक्याच्च तत्सञ्जहार ।
ऋचादिषु रामपितृष्वागत्य
भीष्मं रामं च प्रति युद्धाच्चिद्यु-
त्तिमाज्ञापयत्स्वपि यदोभौ नाङ्गी-
चक्रतुस्तदा भागीरथ्या सह ते

सर्वे रणाजिरे प्रतिरुध्य रामं
शस्त्रं न्यासयांचक्रिरे । ततः स्वप्न-
दृष्टब्राह्मणवाक्यादहमपि रामस्य
पादवन्दनाद्यकार्थमेत्याद्याह भी-
ष्मः ... १४५
१८६ "त्वं यथेष्टं गच्छ भीष्मं वा प्रप-
द्यस्व" इत्याद्युक्तवन्तं रामं प्रति
भीष्मगमनानङ्गीकारपूर्वकं 'यत्र
गत्वा स्वयमेव भीष्मं हनिष्यामि
तत्रैव गमिष्यामि' इत्युक्त्वा
तपःसङ्कल्पं कृत्वा जगामाम्बा ।
तस्यास्तपःसङ्कल्पं श्रुत्वा चिन्त-
यन्तं भीष्मं प्रति व्यासना-
रदावागत्याऽऽश्वासयामासतुः ।
तपश्चरणार्थं वत्सभूमिमागत्य
नन्दाश्रमादिषु तपश्चरन्त्या अ-
म्बाया गङ्गायाश्चोक्तिप्रत्युक्ती ।
तीर्थलोभादितस्ततो धावन्ती
पतिताऽम्बा गङ्गाशापाऽस्तीर्था
सरित् कन्या च बभूव ... १४५
१८७ कन्याशरीरेण तत्र पुनस्तपसि प्रवृ-

त्तयाऽम्बया दर्शितस्वरूपादीश्व-
रात् भवान्तरे भीष्मं हनिष्यसि-
ककन्या भूत्वा पश्चात्पुमांश्च भवि-
ष्यसि' इति वरं लब्ध्वाऽग्निप्रवे-
शनम् ... १४६
१८८ कन्या भूत्वा कथं पुरुषां भवेदिति
दुर्योधनप्रश्ने भीष्मस्योत्तरकथ-
नम् । अपत्यार्थं तपस्यन् द्रुपद-
स्तुष्टान्महादेवात् 'स्त्रीपुमांस्ते भ-
विष्यति' इति वरं लब्ध्वा स्व-
भार्या प्रति कथयामास । शिख-
ण्डिनो जन्मादिद्युत्तान्तकथ-
नम् ... १४६
१८९ यौवनस्थां कन्यां दृष्ट्वा चिन्तय-
न्द्रुपदो भार्ययाऽऽश्वासितः सन्
दशार्णकन्यया सह शिखण्डिनो
विवाहमकरोत् । शिखण्डिन्याः
स्त्रीत्वं ज्ञात्वा दशार्णकन्या स्वधा-
त्रीभ्यो न्यवेदयत्, ताश्च स्वदासी-
द्वारा दशार्णाय निवेदयामासुः ।
तच्छ्रुत्वा कुद्धेन दशार्णाधिप-

तिना प्रेषितो ३तो द्रुपदमागत्य
तत्सन्देशमेकान्ते कथयामास
... १४७
१९० इदमसदिति दूतद्वारा द्रुपदसन्दे-
शं श्रुत्वा दशार्णाधिपतिः पुन-
र्निश्चित्य सैन्येन सह द्रुपदमभि-
यास्यन् युद्धाय स्थिरो भवेत्या-
दि सन्देशं दूतद्वारा प्रेषयति स्म ।
दशार्णसन्देशश्रवणेन भीतो द्रु-
पदो भार्यां प्रति पृच्छति स्म १४७
१९१ ततो भार्यावाक्यं श्रुत्वा द्रुपदे
मन्त्रिभिः सह चिन्तयति शिख-
ण्डिनी प्राणत्यागनिश्चयं कृत्वा
वनं जगाम । वनगतेन स्थूणाकर्ण-
यक्षेण पृष्ट्वा शिखण्डिनी तं प्रति
स्वपुत्तातं कथयित्वा दशार्णपरा-
वर्तनपर्यन्तं पुंस्त्वं मे देहीति
ययाचे ... १४८
१९२ समयबन्धनपूर्वकं यक्षाशिखण्डि-
न्योरन्योन्यालिङ्गपरिवर्तनानन्तरं
शिखण्डि पुंस्त्वं लब्ध्वा स्वपुरमा-
जगाम । शिखण्डिपुंस्त्वसन्देशं-

द्रुपदप्रेषितदूतमुखाच्छ्रुत्वाऽप्यवि-
श्वस्तो दशार्णः कांस्पत्यनगरमे-
त्य द्रुपदं प्रति स्वपुरोहितं प्रेषया-
मास । पुनर्द्रुपदप्रेषितदूतवाक्यं
श्रुत्वा दशार्णः शिखण्डिसमीपे
परीक्षार्थं शुवतीः प्रेषयामास । शुव-
तीमुखाच्छिखण्डिनः पुंस्त्वं श्रुत्वा
दाशार्णो हृष्टः सन् द्रुपदगृहे वस-
ति स्म । एतदन्तरे वने समाग-
तस्य कुबेरस्य पूर्ववत् प्रत्युद्गम-
नादिकमकुर्वन्तं स्थूणाकर्णं प्रति

शिखण्डिजीवनपर्यन्तं तव स्त्री-
त्वं तिष्ठति कुबेरः शशाप ।
एतदनन्तरं एवसङ्केतानुरोधेन
पुंस्त्वं दातुमागतः शिखण्डी स्थू-
णाकर्णेन कुबेरशापादिकथन-
पूर्वकं विसर्जितः सन् स्वगृहं
प्रत्याजगाम । एवं शिखण्डिपुत्रं
कथयित्वा स्त्रीपूर्वत्वादेनं न
हनिष्यामीति भीष्मः प्राति-
जज्ञे ... १४६
१९३ सर्वा पाण्डवसेनां कतिदिनैर्हनि-

ष्यसीति भीष्मादीन् प्राति दुर्यो-
धनप्रश्ने भीष्म-द्रोण-कृपावत्था-
मानो मासादीनवधीन् कथया-
मासुः । कर्णेन पञ्चरात्रावधौ क-
थिते भीष्मो जहास ... १५०
१९४ भीष्मप्रातिज्ञां श्रुत्वा गृध्रोष्ठिरेण
पृष्टोऽर्जुनः स्वबलं कथयित्वा स्व-
सैनिकानां पराक्रममुवाच १५०
१९५ पाण्डवान् प्राति गन्तुं दुर्योधने-
न प्रेरिताः ससैन्या राजानः
कुरुक्षेत्रस्य पश्चार्धं आगत्य दुर्यो-

धनेन कारितानि शिविराणि
प्रविविशुः ... १५०
१९६ रुधिष्ठिरः प्रथमं धृष्टद्युम्नादीन्,
अनन्तरं भीमार्जुनं प्रेषयित्वा
विराटादिभिः सह स्वयं निर्ज-
गाम । भीमादिसैन्यसम्बन्धिना-
मश्वादीनां परिगणनम् ... १५१
परिशिष्टम्-विषं भुक्ष्वेत्यादिकूटश्लोक-
स्य निर्वचनम् भाविष्यत्पर्व
सूचनपूर्वकमुद्योगपर्वसमाप्तिश्च
... १५२

समाप्तेयमुद्योगपर्वविषयानुक्रमणिका । ॥ शुभं भवतु ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीमद्रोपालमानम्यश्रीलक्ष्मणपदानुगः ॥ नीलकण्ठोभावदीपंकरोत्युद्योगपर्वणि ॥ १ ॥ गोपालनारायणलक्ष्मणार्याधीरेशगंगाधरनीलकण्ठः ॥ चिंतामणिःसांबशिवश्चपूज्यादिश
न्तुसर्वेश्वरवोमतिमे ॥ २ ॥ भारतेसारमुद्योगमिति वृद्धानुशासनम् ॥ अतोविस्तरतस्तत्रव्याख्यानमुपपद्यते ॥ ३ ॥ अभिमन्योःस्वपक्षाःयादवपांडवाद्याः तस्यैवविवाहंकृत्वा मुदिताअभुवन्नितिशेषः प्र
तीताःप्रबुद्धाः १ मणयोमुक्ताप्रवालादयः तेषांप्रवेकोजालादिरूपःसमूहःतेन उच्चमरत्नैःहीरपद्मरागाद्यैश्चचित्रा ' मणिःस्त्रीपुंसयोरम्भजातौमुक्तादिकेष्वपि ' इतिमेदिनी २ आविष्कृतमुपविष्टो पित्रा

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमम् ॥ देवींसरस्वतींचैवततो जयमुदीरयेत् १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृत्वावि
वाहंतुकुरुप्रवीरास्तदाऽभिमन्योमुदिताःस्वपक्षाः ॥ विश्रम्यरात्रावुषसिप्रतीताःसभां विराटस्यततोऽभिजग्मुः १ सभातुसामत्स्यपतेःसमृद्धामणिप्रवेकोत्तमरत्नचि
त्रा ॥ न्यस्तासनामाल्यवतीसुगंधातामभ्ययुस्तेनरराजवृद्धाः २ अथासनान्याविशतांपुरस्तादुभौ विराटद्रुपदौनरेंद्रौ ॥ वृद्धौचमान्यौष्ठथिवीपतीनांपित्रासमंराम
जनार्दनौच ३ पांचालराजस्यसमीपतस्तुशिनिप्रवीरःसहरोहिणेयः ॥ मत्स्यस्यराज्ञस्तुसुसन्निहृष्टोजनार्दनश्चैवयुधिष्ठिरश्च ४ सुताश्चसर्वेद्रुपदस्यराज्ञोभीमा
र्जुनौमाद्रवतीसुतौच ॥ प्रद्युम्नसांबौचयुधिप्रवीरौ विराटपुत्रैश्चसहाभिमन्युः ५ सर्वेचशूराःपितृभिःसमानावीर्येणरूपेणबलेनचैव ॥ उपाविशन्नद्रौपदेयाःकुमाराःसु
वर्णचित्रेषुवरासनेषु ६ ततोपविष्टेषुमहारथेषुविराजमानाभरणांबरेषु ॥ रराजसाराजवतीसमृद्धाग्रहैरिवद्यौर्विमलैरुपेता ७ ततःकथास्तेसमवाययुक्ताःकृत्वावि
चित्राःपुरुषप्रवीराः ॥ तस्युर्मुहूर्तपरिचिन्तयन्तःकृष्णंनृपास्तेसमुदीक्षमाणाः ८ कथांतमासाद्यचमाधवेनसंवद्विताःपांडवकार्यहेतोः ॥ तेराजसिंहाःसहिताह्यगृण्व
न्वाक्यंमहार्थसुमहोदयंच ९ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ सर्वैर्भवद्भिर्विदितंयथाऽयंयुधिष्ठिरःसौबलेनाक्षवत्याम् ॥ जितोनिहृत्त्याऽपहृतंचराज्यंवनप्रवासेसमयःकृतश्च
१० शकैर्विजेतुंतरसामर्हीचसत्येस्थितैःसत्परैर्यथावत् ॥ पांडोःसुतैस्तद्वत्पुत्ररूपंवर्षाणिष्टसप्तचर्चीर्णमयैः ११ त्रयोदशश्चैवसुदुस्तरोऽयमज्ञायमानैर्भव
तांसमीपे ॥ क्लेशानसह्यान्विविवान्सहद्रिर्महात्मभिश्चापिवनेनिविष्टम् १२ एतैःपरप्रेष्यनियोगायुक्तैरिच्छद्भिरातंस्रकुलेनराज्यम् ॥ एवंगतेधर्मसुतस्यराज्ञोदु
र्योधनस्यापिचयद्वितंस्यात् १३ तच्चितयध्वंकुरुपुंगवानांधन्यंचयुक्तंचयशस्करंच ॥ अधर्मयुक्तंनचकामयेतराज्यंसुराणामपिधर्मराजः १४ धर्मार्थयुक्तंतुमही
पतित्वंग्रामेऽपिकास्मिंश्चिदयंबुभूषेत् ॥ पित्र्यंहिराज्यंविदितंचपाणांयथाऽपकृष्टंभूतराष्ट्रपुत्रैः १५ मिथ्योपचारेणयथाह्यनेनकृच्छ्रमहत्प्राप्तमसह्यरूपम् ॥ नचा
पिपार्थोविजितोरणेतेःस्वतेजसाधृतराष्ट्रस्यपुत्रैः १६ तथाऽपिराजासहितःसुहृद्भिरभीप्सतेऽनामयमेवतेषाम् ॥ यत्तुस्वयंपांडुसुतैर्विजित्यसमाहृतंभूमिपतीन्प्रपी
ब्य १७ तत्प्रार्थयंतपुरुषप्रवीराःकुंतीसुतामाद्रवतीसुतौच ॥ बालास्त्वमेतैर्विविधैरुपायैःसंप्राथिताहंतुमित्रसंघैः १८

वसुदेवेन ३ रोहिणेयःबलरामः ४।५।६।७।८ संघटिताःसह्यद्वीकृताः महार्थसारां महोदयंश्रेष्ठफलम् ९ अक्षवत्यांचूतक्रीडायां निहृत्त्याछलेन समयःपणः १० सत्परैःसत्युथिय्यतेजांश्चि
त्यतःबाय्याकाशौ उभयत्रअकुण्ठितोरयोयेषांतैरितिमध्यमपदलोपेनसमासः सत्परंयवदारोडुंयोग्यंतेषांवा पाठांतरेसलैकप्रियैः ११।१२।१३।१४ बुभूषेत्प्राप्तुमिच्छेत् तद्व्यावर्थाः १५।१६
अनामयंकुशलं यत्तुभनादिकंस्वयमेवसमाहृतं नपित्रादिभिः १७।१८

११ पारयिल्लेतिपाठेसमाप्य २० अतोराज्यार्थप्रदानात् कार्येराज्यलाभनिमित्तं तैर्धार्तराष्ट्रैः कृतं विप्रकारं अपकारं निश्चय्य ज्ञात्वा तान्पांडवान् २१ यदिमानवाधेयुः तर्हि एतेऽपितान् कौरवान् हन्युः इमे पांडवाः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ १. अर्धराज्यस्य विदुष्य तस्य कृते अर्धस्य राज्यस्यार्थं २ राज्यं राज्या

॥ १ ॥

राज्यं जिहीर्षद्भिरसद्भिरुग्रैः सर्वैश्चतद्भो विदितं यथावत् ॥ तेषां च लोभं प्रसमीक्ष्य वृद्धं धर्मज्ञतां चापियुधिष्ठिरस्य ११ संबन्धितां चापि समीक्ष्य तेषां मतिकुरुध्वं संहिताः पृथक् च ॥ इमे च सत्येऽभिरताः सदैव तं पालयित्वा समयं यथावत् २० अतोऽन्यथा तैर्हार्थ्यमाणा हन्युः समेतान् धृतराष्ट्रपुत्रान् ॥ तैर्विप्रकारं च निश्चय्य कार्ये सुहृज्जा नास्तान् परिवारयेयुः २१ युद्धेन बाधेयुरिमांस्तथैवं तैर्बाध्यमाना युधितांश्च हन्युः ॥ तथाऽपि नेमेऽल्पतया समर्थास्तेषां जयायेति भवेन्मतं तवः २२ समेत्य सर्वे संहिताः सुहृद्भिस्तेषां विनाशाय यतेयुरेव ॥ दुर्योधनस्यापि मतं यथा ब्रह्मज्ञायते किं नुकरिष्यतीति २३ अज्ञायमाने च मते परस्य किं स्यात्समारभ्य तमं मतं तवः ॥ तस्मादि तो गच्छतु धर्मशीलः शुचिः कुलीनः पुरुषोऽप्रमत्तः २४ दूतः समर्थः प्रशमाय तं पाराज्यार्थं प्रदानाय युधिष्ठिरस्य ॥ निश्चय्य वाक्यं तु जनार्दनस्य धर्मार्थं युक्तं मधुरं समं च २५ समाददेवाक्यमथाग्रजोऽस्य संपूज्य वाक्यं तदतीव राजन् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि पुरोहितवाने प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ बल देव उवाच ॥ श्रुतं भवद्भिर्गदपूर्वं जस्य वाक्यं यथा धर्मवदर्थं वच्म ॥ अजातशत्रोश्च हितं हितं च दुर्योधनस्यापि तथैव राज्ञः १ अर्धं हिराज्यस्य विस्मृत्य वीराः कुंतीसुता स्तस्य कृते यतंते ॥ प्रादाय चार्धं धृतराष्ट्रपुत्रः सुखी सहास्माभिरतीव मोदेत् २ लब्ध्वा हिराज्यं पुरुषप्रवीराः सम्यक् प्रवृत्तेषु पुरुषेषु चैव ॥ ध्रुवं प्रशांताः सुखमाविशेयुस्ते षां प्रशांतिश्च हितं प्रजानाम् ३ दुर्योधनस्यापि मतं च वेत्तुं च वाक्यानि युधिष्ठिरस्य ॥ प्रियं च मे स्याद्यदितत्र कश्चिद्भजेच्छमार्थं कुरुपांडवानाम् ४ स भीष्ममामंज्य कुरु प्रवीरं वै चित्रवीर्यं च महानुभावम् ॥ द्रोणं स पुत्रं विदुरं कृपं च गांधारराजं च समूतपुत्रम् ५ सर्वे च येऽन्ये धृतराष्ट्रपुत्रा बलप्रधाना निगमप्रधानाः ॥ स्थिताश्च धर्मेषु तथा स्वकेषु लोकप्रवीराः श्रुतकालवृद्धाः ६ एतेषु सर्वेषु समागतेषु पौरेषु वृद्धेषु च संगतेषु ॥ ब्रवीतु वाक्यं प्रणिपातयुक्तं कुंतीसुतस्यार्थं करं यथा स्यात् ७ सर्वोऽस्वव स्थासु च तेन कोऽप्याग्रस्तो हि सोऽर्थो बलमाश्रितैस्तैः ॥ प्रियाभ्युपेतस्य युधिष्ठिरस्य द्यूतप्रसक्तस्य हतं च राज्यम् ८ निवार्यमाणश्च कुरुप्रवीरः सर्वैः सुहृद्भिर्बलमप्यतज्ज्ञः ॥ स दीव्यमानः प्रतिदीव्य चैनं गांधारराजस्य सुतं मताक्षम् ९ हित्वा हि कर्णं च सुयोधनं च समाह्वय देवितुमाजमीढः ॥ दुरोदरास्तत्र सहस्रशोऽन्ये युधिष्ठिरोयान्विषहेतजे तुम् १० उत्सृज्य तान्सौ बलमेव चायं समाह्वयत्तेन जितोऽक्षवत्याम् ॥ स दीव्यमानः प्रतिदेवनेन अक्षेपुनित्यंतु पराङ्मुखेषु ११

ई ३ । ४ । ५ बलं चतुरंगं निगमो नीतिशास्त्रं तेऽभे प्रधानं येषां श्रुतेन कालेन च वृद्धाः वृत्ता इति पाठे श्रुतकालवृत्तं सर्वसंहारकत्वं यैस्ते ६ समागतेषु सभायामिति शेषः ७ वाक्यमेवाह सर्वास्त्विति । सर्वथाऽपि तेषां डबाः न कोऽप्याः भवद्भिरिविशेषः सोऽर्थोऽग्रस्तः वनवासादिप्रतिज्ञानिस्तीर्णेत्यर्थः बलं सत्यपालने सामर्थ्यं पूर्वकोपिता अपि अतः परं न कोऽप्या इति भाषः ८ अयं युधिष्ठिरः अतज्ज्ञः द्यूता न भिन्नः ९ । १० । ११

उद्यो०

अ०

२

॥ १ ॥

संरंभमाणः इदं कुर्वाणः संरंभमान इति पाठे संवृद्धं दर्शयत्यर्थः १२ । १३ युद्धे अनयः भविता भविष्यति इह सामोपाये सोऽर्थः अनयः न १४ । १५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे बलदेववाक्ये द्विती-
 योऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ यादृश आत्मा शुद्धः पापो वा तादृशं शुद्धं पापं वा भाषते १ । २ फलाफलवती सुपोल्लुक् आर्षः पूर्वसवर्णो वा ३ तेतववाक्यं तत्रापराधः शकुनेनेकश्चिदिति पूर्वोक्तकौरवपक्षपातयुक्तं ४ । ५
 यथाश्रद्धं हूते आसक्तिरहितमिव धर्मेजयः धर्मनिमित्तं जयः कुतः किंतु अधर्ममूलक एव ते पांजय इत्यर्थः ६ । ७ प्रणिपतेत् शरणागतो भवेत् पणंकृत्वा वनवासप्रतिज्ञानि स्तीर्य ८ पैतामहमिति न्यायलभ्यत्वं सू-

संरंभमाणो विजितः प्रसह्य तत्रापराधः शकुनेनेकश्चिद् ॥ तस्मात्प्रणम्यैव चोब्रवीतु वैचित्रवीर्यं बहुसामयुक्तम् १२ तथा हि शक्यो धृतराष्ट्रपुत्रः स्वार्थेनियोकुं पुरुषेण तेन ॥
 अयुद्धमाकांक्षतकौरवाणां सान्निधेयदुर्योधनमाह्वयध्वम् १३ साम्राजितोऽर्थोऽर्थकरो भवेत् युद्धेऽनयो भवितानेह सोऽर्थः १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुवत्येवमधुप्रवी-
 रे शिनिप्रवीरः सहसोत्पपात ॥ तच्चापि वाक्यं परिनिघृतस्य समाददेवाक्यमिदं समन्युः १५ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि बलदेववाक्ये द्वितीयोऽ-
 ध्यायः ॥ २ ॥ ॥ सात्यकिरुवाच ॥ यादृशः पुरुषस्यात्मा तादृशं प्रभाषते ॥ यथारूपोऽन्तरात्मा तेतथारूपं प्रभाषसे १ संतिवै पुरुषाः शूराः संतिका पुरुषा-
 स्तथा ॥ उभावेतौ दृढौ पक्षौ दृश्येते पुरुषान् प्रति २ एकस्मिन्नेव जायेते कुले स्त्री बभूव महाबलौ ॥ फलाफलवती शाखेयथैकस्मिन् वनस्पतौ ३ नाभ्यसूयामिते वाक्यं ब्रुवतो-
 लंगलध्वज ॥ ये तु गृण्वन्ति ते वाक्यं तानसूयामि माधव ४ कथं हि धर्मराजस्य दोषमल्पमपि ब्रुवन् ॥ लभते परिषन्मध्यव्याहर्तुमकुतो भयः ५ समाहूय महात्मानं
 जितवंतोऽक्षकोविदाः ॥ अनक्षज्ञं यथाश्रद्धं तेषु धर्मजयः कुतः ॥ यदि कुंती सुतं गेहे कीडं तं भ्रातृभिः सह ६ अभिगम्य जयेयुस्ते तत्तेषां धर्मतो भवेत् ॥ समाहूय तुराजानं
 क्षत्रधर्मरतंसदा ७ निकृत्या जितवंतस्ते किं नु तेषां परं शुभम् ॥ कथं प्रणिपतेच्चायमिह कृत्वा पणं परम् ८ वनवासादिमुक्तस्तु प्राप्ताः पैतामहं पदम् ॥ यद्ययं पापवित्तानि
 कामयेत युधिष्ठिरः ९ एवमप्ययमत्यंतं पराज्जाहृतियाचितुम् ॥ कथं च धर्मयुक्तास्तेन च राज्ञ्यं जिहीर्षवः १० निवृत्तवासान् कौन्तेयान्य आहुर्विदिता इति ॥ अनुनी-
 ता हि भीष्मेण द्रोणेन विदुरेण च ११ नव्यवस्यंति पांडूनां प्रदातुं पैतृकं वसु ॥ अहंतु तान् शितैर्बाणैर्नुनीय रेणुबलात् १२ पादयोः पातयिष्यामि कौन्तेयस्य महात्मनः ॥
 अथ तेन नव्यवस्यंति प्रणिपाताय धीमतः १३ गमिष्यंति सहा मात्याय मस्य सदनं प्रति ॥ न हिते युयुधानस्य संरंभस्य युयुत्सतः १४ वेगं समर्थाः संसोढुं वज्रस्येव मही-
 धराः ॥ कोहिगांडीवधन्वानं कश्चक्रायुधं युधि ॥ मां चापि विषहेत् कुद्वं कश्च भीमं दुरासदम् १५ यमौ च दृढधन्वानौ यमकालोपमद्युती ॥ विराट्पुपदौ वीरौ यमका-
 लोपमद्युती १६ कोजिजीविषुरासादेष्टुं च पार्श्वतम् ॥ पंचैतान् पांडवेयांस्तु द्रौपद्याः कीर्तिवर्धनान् १७

चितं १ । १० विदिता अज्ञातचर्यायामिति शेषः अनुनीताः परिमितः कालः एतैरतिबाहिरातिबोधिताः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ यमः शरीरात् प्राणानामुद्धर्त्ता कालः आयुः परिच्छेदकर्त्ता १६ पांडवेयान्
 पांडवौ द्रौपदी तत्पुत्रान् । पुंशो गलक्षणीयतावस्त्रीभ्यां गतिदङ्क १७

पांडूनां पांडुतुल्यानां पांडवानां १८ । १९ । २० तस्य पांडवस्य २१ । २२ । २३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावंदीपे नृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ मधुरेण साक्षा १ कार्पण्यात्तदक्षमक्षणेन

समप्रमाणान्पांडूनां समवीर्यान्मदोत्कटान् ॥ सौभद्रं च महेश्वासममरैरपि दुःसहम् १८ गदप्रयुग्नसांबांश्च कालसूर्यान्लोपमान् ॥ तेषां धृतराष्ट्रस्य पुत्रं शकुनिना सह
१९ कर्णे चैव निहत्या जावभिषेक्ष्यामपांडवम् ॥ नाधर्मो विद्यते कश्चिच्छत्रं न हत्वाऽऽततायिनः २० अधर्म्यमयशस्यं च शात्रवाणां प्रयाचनम् ॥ हृद्रतस्तस्य यः काम
स्तं कुरुध्वमतं द्रिताः २१ निःसृष्टं धृतराष्ट्रेण राज्यं प्राप्नोतु पांडवः ॥ अद्य पांडुसुतोरार्यं लभतां वायुधिष्ठिरः २२ निहतावारणे सर्वे स्वप्स्यंति वसुधातले २३ इति श्री
महाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि सात्यकिः कोधवाक्ये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ वृषपद उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो भविष्यति न संशयः ॥ न हि दुर्योधनो रा
ज्यं मधुरेण प्रदास्यति १ अनुवत्स्यति तं चापि धृतराष्ट्रः सुतप्रियः ॥ भीष्मद्रोणौ च कार्पण्यान्मौर्याद्राधेयसौ बलौ २ बलदेवस्य वाक्यं तु मम ज्ञानेन युज्यते ॥ एत
द्धि पुरुषेणाग्रे कार्यं सुनयमिच्छता ३ न तु वाच्यो मृदुवचो धार्तराष्ट्रः कथंचन ॥ न हि मार्दवं साध्योऽसौ पापबुद्धिर्मतो मम ४ गर्दभे मार्दवं कुर्याद्रोषु तीक्ष्णं समाचरेत् ॥
मृदुदुर्योधने वाक्यं यो ब्रूयात्पापचेतसि ५ मृदुवै मन्यते पापो भाषमाणमशक्तिकम् ॥ जितमर्थं विजानीयाद्बुधो मार्दवे सति ६ एतच्चैव करिष्यामो यत्नश्चक्रियतामिह ॥
प्रस्थापयामि त्रेभ्यो बलान्युद्योजयंतुनः ७ शल्यस्य घृष्टके तोश्च जयत्सेनस्य वा विभो ॥ केकयानां च सर्वेषां दूता गच्छंतु शीघ्रगाः ८ सच दुर्योधनो नूनं प्रेषयिष्यति स
र्वशः ॥ पूर्वाभिपन्नाः संतश्च भजंते पूर्वचोदनम् ९ तत्त्वरध्वनं रं द्राणां पूर्वमेव प्रचोदने ॥ महद्दिकार्यं वोढव्यमिति मे वर्त्तते मतिः १० शल्यस्य प्रेष्यतां शीघ्रं ये च तस्यानु
गानृपाः ॥ भगदत्ताय राज्ञे च पूर्वसागरवासिने ११ अमितौजसे तथा ग्रायहार्दिक्यायां धकाय च ॥ दीर्घप्रज्ञाय शूराय रोचमानाय वा विभो १२ आनीयतां बृहंतश्च सेना
विंदुश्च पार्थिवः ॥ सेनजित्प्रतिविध्यश्च चित्रवर्मा सुवास्तुकः १३ बाल्हीको मुंजके शश्च वैद्याधिपतिरेव च ॥ सुपाश्चैव सुबाहुश्च पौरवश्च महारथः १४ शकानां पल्ह
वानां च दरदानां च ये नृपाः ॥ सुरारिश्च नदीजश्च कर्णवैष्टश्च पार्थिवः १५ नीलश्च वीरधर्माच भूमिपालश्च वीर्यवान् ॥ दुर्जयो दंतवक्रश्च रुक्मीच जनमेजयः १६ आपाढो
वायुवेगश्च पूर्वपालीच पार्थिवः ॥ भूरितेजा देवकश्च एकलव्यः सहात्मजैः १७ कारुषकाश्च राजानः क्षेमधूर्तिश्च वीर्यवान् ॥ कांबोजाः ऋषिकाये च पश्चिमानूपकाश्च ये १८
जयत्सेनश्च काश्यपश्च तथा पंचनदानृपाः ॥ काथपुत्रश्च दुर्द्वर्षः पार्वतीयाश्च ये नृपाः १९ जानकिश्च सुशर्मा च मणिमान्योऽतिमत्सकः ॥ पांडुराष्ट्राधिपश्चैव घृष्टके तुश्च
वीर्यवान् २० तुंडश्च दंडधारश्च बृहत्सेनश्च वीर्यवान् ॥ अपराजितो निषादश्च रेणिमान् वसुमानपि २१ बृहद्बलो महौजाश्च बाहुः परपुरंजयः ॥ समुद्रसेनो राजा च स
हपुत्रेण वीर्यवान् २२ उद्भवः क्षेमकश्चैव वाटधानश्च पार्थिवः ॥ श्रुतायुश्च दृढायुश्च शाल्वपुत्रश्च वीर्यवान् २३

दैन्यात् २ ज्ञाने ज्ञानवतां समाजे न युज्यते अयुक्तमित्यर्थः एतद्रक्ष्यमाणं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ पूर्वाभिपन्नाः पूर्वसाहाय्याय वृत्ताः पूर्वचोदनं पूर्वचोदनाभिरणायस्यतम् ९ । १० । ११ । १२ । १३
१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

२४ । २५ । २६ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ उपपन्नमुक्तं १ । २ संबंधकंतुल्यमिति । पांडवेषुकुंतीद्वारा कुरुषुदुर्योधनकन्यायाः सविनाह

कुमारश्च कलिङ्गानामीश्वरो युद्धदुर्मदः ॥ एतेषां प्रेष्यतां शीघ्रमेतद्धिममरोचते २४ अयंच ब्राह्मणो विद्वान्ममराजन् पुरोहितः ॥ प्रेष्यतां धृतराष्ट्राय वाक्यमस्मै प्रदी-
यताम् २५ यथा दुर्योधनो वाच्यो यथा शांतनवो नृपः ॥ धृतराष्ट्रो यथा वाच्यो द्रोणश्च रथिनां वरः २६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि द्रुपदवाक्ये
चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ उपपन्नमिदं वाक्यं सोमकानां धुरंधुरे ॥ अर्थसिद्धिकरं राज्ञः पांडवस्याभितौजसः १ एतच्च पूर्वकार्यनः सुनीत-
मभिकांक्षताम् ॥ अन्यथा ह्याचरन्कर्मपुरुषः स्यात्सुबालिशः २ किंतु संबंधकंतुल्यमस्माकं कुरुपांडुषु ॥ यथेष्टवर्तमानेषु पांडवेषु च तेषु च ३ ते विवाहार्थमानीता-
वयं सर्वे तथाभवान् ॥ कृते विवाहे मुदितागमिष्यामो गृहान् प्रति ४ भवान् वृद्धतमो राज्ञां वयसा च श्रुतेन च ॥ शिष्यवत्ते वयं सर्वे भवामेहनसंशयः ५ भवंतं धृतराष्ट्रश्च स-
ततं बहुमन्यते ॥ आचार्ययोः सखाचासिद्धान्तस्य च कूपस्य च ६ स भवान् प्रेषयित्वा पांडवार्थकरं वचः ॥ सर्वेषां निश्चितं तन्नः प्रेषयिष्यति यद्भवान् ७ यदि तावच्छ्रमं
कुर्यान्नया येन कुरुपुंगवः ॥ न भवेत् कुरुपांडूनां सौभ्रात्रेण महानक्षयः ८ अथ दर्पान्वितो मोहान्न कुर्याद् धृतराष्ट्रजः ॥ अन्येषां प्रेषयित्वा च पश्चादस्मान्समाह्वयः ९
ततो दुर्योधनो मंदः सहामात्यः स बांधवः ॥ निष्णामापत्स्यते मूढः कुद्वेगांडी वधन्वनि १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सत्कृत्य वाष्णं यं विराटः पृथिवीपतिः ॥ गृहात्
प्रस्थापयामास सगणं सह बांधवम् ११ द्वारकां तु गते कृष्णे युधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ चक्रुः सांग्रामिकं सर्वे विराटश्च महीपतिः १२ ततः संप्रेषयामास विराटः सह बांधवैः ॥
सर्वेषां भूमिपालानां द्रुपदश्च महीपतिः १३ वचनात्कुरुसिंहानां मत्स्यपांचालयोश्च ॥ समाजग्मुर्महीपालाः संप्रहृष्टा महाबलाः १४ तच्छ्रुत्वा पांडुपुत्राणां समागच्छन्म-
हद्वलम् ॥ धृतराष्ट्रसुताश्चापि समानिन्युर्महीपतीन् १५ समाकुलामहीराजन् कुरुपांडवकारणात् ॥ तदा समभवत्कृत्स्ना संप्रयाणे महीक्षिताम् १६ संकुला च तदाभू-
मिश्रतुरंगबलान्विता ॥ बलानि तेषां वीराणामागच्छन्ति ततस्ततः १७ चालयंतो वगां देवीं सपर्वतवनामिमाम् ॥ ततः प्रज्ञावयो वृद्धं पांचाल्यः स्वपुरोहितम् ॥ कु-
रुभ्यः प्रेषयामास युधिष्ठिरमते स्थितः १८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि पुरोहितयानपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ द्रुपद उवाच ॥ भूतानां
प्राणिनः श्रेष्ठाः प्राणिनां बुद्धिजीविनः ॥ बुद्धिमतुनराः श्रेष्ठानरेष्वपि द्विजातयः १ द्विजेषु वैद्याः श्रेयांसो वैद्येषु कृतबुद्धयः ॥ कृतबुद्धिषु कर्तारः कर्तृषु ब्रह्मवादिनः २ स भ-
वान् कृतबुद्धीनां प्रधान इति मे मतिः ॥ कुलेन च विशिष्टोऽसि बयसा च श्रुतेन च ३ प्रज्ञया सदृशश्चासि शुक्रेणागिरसेन च ॥ विदितं चापि ते सर्वे यथावृत्तः सकौरवः ४

रणात् ३ । ४ । ५ । ६ वचः संदेशवाक्यम् ७ । ८ प्रेषयित्वा दूतमिति शेषः ९ निष्ठां नाशं 'निष्ठानिष्पत्तिनाशांतयाश्चानिर्वहणेषु च' इति विश्वः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६
१७ । १८ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ १ वैद्याः विद्यावंतः कृतबुद्धयः निद्वंद्वतज्ञाः २ । ३ । ४

पांडवश्च यथावृत्तः कुंती पुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ धृतराष्ट्रस्य विदिते वंचिताः पांडवाः परैः ५ विदुरेणानुनीतोऽपि पुत्रमेवानुवर्त्तते ॥ शकुनिबुद्धिपूर्वहिकुंतीपुत्रं समाह्वय ६
 अनक्षज्ञं माक्षः सन्क्षत्रवृत्ते स्थितं शुचिम् ॥ ततथा वंचयित्वा तु धर्मराजं युधिष्ठिरम् ७ न कस्यांचिदवस्थायां राज्ञ्यंदास्यंति वै स्वयम् ॥ भवांस्तु धर्मसंयुक्तं धृतराष्ट्रं
 वन्वचः ८ मनांसितस्य यो धानां ध्रुवमावर्त्तयिष्यति ॥ विदुरश्चापित द्वाक्यं साधयिष्यति तावकम् ९ भीष्मद्रोणकृपादीनां भेदं संजनयिष्यति ॥ अमात्येषु च भि
 न्नेषु यो धेषु विमुखेषु च १० पुनरेकत्र करणं तेषां कर्म भविष्यति ॥ एतस्मिन्नंतरे पार्थाः सुखमेकाग्रबुद्धयः ११ सेनाकर्म करिष्यंति द्रव्याणां चैव संचयम् ॥ विद्यमा
 नेषु च स्वेषु लंबमाने तथा त्वयि १२ न तथा ते करिष्यंति सेनाकर्म न संशयः ॥ एतत्प्रयोजनं चात्र प्राधान्येनोपलभ्यते १३ संगत्या धृतराष्ट्रश्च कुर्याद्धर्म्यं वचस्तव ॥
 स भवान् धर्मयुक्तश्च धर्म्यतेषु समाचरन् १४ कृपालुषु परिक्रेशान् पांडवीयान् प्रकीर्त्तयन् ॥ वृद्धेषु कलधर्मैश्च बुवन् पूर्वैरनुष्ठितम् १५ विभेत्स्यति मनांस्येषां मिति मेनात्र
 संशयः ॥ न च तेभ्यो भयं तेऽस्ति ब्राह्मणो ह्यसि वेदवित् १६ दूतकर्मणि युक्तश्च स्थविरश्च विशेषतः ॥ स भवान् पुण्ययोगेन मुहूर्तेन जयेन च ॥ कौरवेयान् प्रयात्वा शुक्रौन्तेय
 स्यार्थसिद्धये १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथाऽनुशिष्टः प्रययौ द्रुपदेन महात्मना ॥ पुरोधाम् वृत्तसंपन्नो नगरं नागसाह्वयम् १८ शिष्यैः परिवृतो विद्वान् नीतिशा
 स्त्रार्थको विदः ॥ पांडवानां हितार्थाय कौरवान् प्रतिजग्मिवान् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि पुरोहितयानेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥
 वैशंपायन उवाच ॥ पुरोहितं ते प्रस्थाप्य नगरं नागसाह्वयम् ॥ दूतान् प्रस्थापयामासुः पार्थिवेभ्यस्ततस्ततः १ प्रस्थाप्य दूतान् न्यत्र द्वारकां पुरुषर्षभः ॥ स्वयं जगाम
 कौरव्यः कुंतीपुत्रो धनंजयः २ गते द्वास्वर्तीकृष्णे बलदेवे च माधवे ॥ सह वृष्ण्यंधकैः सर्वैर्भोजैश्च शतशस्तदा ३ सर्वमागमयामास पांडवानां विचेष्टितम् ॥ धृतराष्ट्रा
 त्मजो राजा गूढैः प्रणिहितैश्चरैः ४ स श्रुत्वा माधव्यान्तं सदृशैरनिलोपमैः ॥ बलेन नातिमहता द्वारकां अभ्ययात्पुरीम् ५ तमेव दिवसं चापि कौन्तेयः पांडुनंदनः ॥ आ
 नर्तनगर्शिरम्यां जगामाशु धनंजयः ६ तौ यात्वा पुरुषव्याघ्रौ द्वारकां कुरुनंदनौ ॥ सुसंददृशतः कृष्णं शयानं चाभिजग्मतुः ७ ततः शयाने गोविंदं प्रविवेश सुयोधनः ॥
 उच्छीर्षितश्च कृष्णस्य निषसाद वरासने ८ ततः किरीटीतस्यानुप्रविवेश महामनाः ॥ पश्चाच्चैव सकृष्णस्य प्रहोऽतिष्ठत्कृतांजलिः ९ प्रतिबुद्धः स वाष्णं यो ददर्शाग्रे कि
 रीटिनम् ॥ स तयोः स्वागतं कृत्वा यथावत् प्रतिपूज्यतौ १० तदा गमनजहेतुं प्रच्छमधुसूदनः ॥ ततो दुयोधनः कृष्णमुवाच प्रहसन्निव ११ विग्रहेऽस्मिन् भवान् सा
 ह्यममदा तु मिहार्हति ॥ समं हि भवतः सख्यं ममैवार्जुनऽपि च १२

तथासंबंधकं तुल्यमस्माकं त्वयि माधव ॥ अहं चाभिगतः पूर्वत्वामद्यमधुसूदन १३ पूर्वचाभिगतं संतोभजंते पूर्वसारिणः ॥ त्वंच श्रेष्ठमेलोके सतामद्य जनार्दन १४ सत
तंसंमतश्चैव सदृत्तमनुपालय ॥ कृष्ण उवाच ॥ भवानभिगतः पूर्वमत्र मेनास्ति सशयः ॥ दृष्टुं प्रथमं राजन् मया पार्थो धनं जयः १५ तव पूर्वाभिगमनात् पूर्वचाप्यस्य
दर्शनात् ॥ साहाय्यमुभयोरेव करिष्यामि सुयोधन १६ प्रवारणं तु बालानां पूर्वकार्यमिति श्रुतिः ॥ तस्मात्प्रवारणं पूर्वमर्हः पार्थो धनं जयः १७ मत्संहनन तुल्यानां गोपा
नामर्षुर्देमहव ॥ नारायणा इति ख्याताः सर्वसंग्रामयोधिनः १८ ते वायुधिदुराधर्षा भवं त्वेकस्य सैनिकाः ॥ अयुध्यमानः संग्रामे न्यस्तः शस्त्रोऽहमेकतः १९ आभ्यामन्य
तरं पार्थयत्ते हृद्यतरं मतम् ॥ तद्दृष्ट्वा भवानग्रे प्रवार्यस्त्वं हि धर्मतः २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कृष्णेन कुंतीपुत्रो धनं जयः ॥ अयुध्यमानं संग्रामे वरया मासके
शबम् २१ नारायणममित्रघ्नं कामाज्जातमजं नृप ॥ सर्वक्षत्रस्य पुरतो देवदानवयो रपि २२ दुर्योधनस्तु तत्सैन्यं सर्वमावरयत्तदा ॥ सहस्राणां सहस्रं तु योधानां प्राप्य भारत
२३ कृष्णं चापहृतं ज्ञात्वा संप्राप परमां मुदम् ॥ दुर्योधनस्तु तत्सैन्यं सर्वमादाय पार्थिवः २४ ततोऽभ्ययाद्भीमबलोरौहिणेयं महाबलम् ॥ सर्वचागमने हेतुं स तस्मै
संन्यवेदयत् ॥ प्रत्युवाच ततः शौरिर्द्धार्तिराष्ट्रमिदेव चः २५ ॥ बलदेव उवाच ॥ विदितं तेन रव्याघ्रसर्वं भवितुमर्हति ॥ यन्मयोक्तं विराटस्य पुरा वैवाहिकेतदा
२६ निमृद्योक्तो हृषीकेशस्त्वदर्थं कुरुनंदन ॥ मया संबंधकं तुल्यमिति राजन् पुनः पुनः २७ न च तद्वाक्यमुक्तं वैकेशं प्रत्यपद्यत ॥ न चाहमुत्सहे कृष्णं विनास्था
तुमपि क्षणम् २८ नाहं सहायः पार्थस्य न्नापि दुर्योधनस्य वै ॥ इति मे निश्चिता बुद्धिर्वासुदेवमवेक्ष्य ह २९ जातोऽसि भारते वंशे सर्वपार्थिवपूजिते ॥ गच्छ युध्य
स्वधर्मेण क्षात्रेण पुरुषर्षभ ३० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवमुक्तस्तु तदा परिष्वज्य हलायुधम् ॥ कृष्णं चापहृतं ज्ञात्वा युद्धान्मेनेजितं जयम् ३१ सोऽभ्यया
त्कृतवर्माणं धृतराष्ट्रसुतो नृपः ॥ कृतवर्मा ददौ तस्य सेनामक्षौहिणीं तदा ३२ स तेन सर्वसैन्येन भीमेन कुरुनंदनः ॥ वृतः परिययौ हृष्टः सुहृदः संप्रहर्षयन् ३३ ततः
पीतांबरधरो जगत्स्रष्टा जनार्दनः ॥ गते दुर्योधने कृष्णः किरीटिनमथाब्रवीत् ३४ अयुध्यमानः कांबुद्धिमास्थायाहं वृतस्त्वया ॥ अजुन उवाच ॥ भवान्सम
र्थस्तान्सर्वान्निहंतुं नात्र संशयः ॥ निहंतुमहमप्येकः समर्थः पुरुषर्षभ ३५ भवांस्तु कीर्तिमालोके तद्यशस्त्वांगमिष्यति ॥ यशसां चाहमप्यर्थी तस्मादसिमया
वृतः ३६ सारथ्यं तु त्वया कार्यमिति मे मानसं सदा ॥ चिररात्रेऽपि सतं कामं तद्भवान्कर्तुमर्हति ३७ ॥ वासुदेव उवाच ॥ उपपन्नमिदं पार्थयत्सपद्धं सिमया सह ॥
सारथ्यं ते करिष्यामि कामः संपद्यतां तव ३८

१०. इतिचयोगपर्वणिनीलकंठीये भारवभावदीपिसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ शल्यइति १।२।३।४।५ येनयत्रदेशे तत्रययौ ६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ दिदित्सुःदद

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंप्रमुदितःपार्थःकृष्णेनसहितस्तदा ॥ वृतोदाशार्हप्रवरैःपुनरायाद्युधिष्ठिरम् ३९ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिकृष्णसा
रथ्यस्वीकारेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शल्यःश्रुत्वातुदूतानांसैन्येनमहतावृतः ॥ अभ्ययात्पांडवानराजनसहपुत्रैर्महारथैः १ तस्यसेना
निवेशोऽभूदध्यर्द्धमिवयोजनम् ॥ तथाहिविपुलांसेनांबिभर्तिसनरर्षभः २ अक्षौहिणीपतीराजन्महावीर्यपराक्रमः ॥ विचित्रकवचाःशूराविचित्रध्वजकार्मु
काः ३ विचित्राभरणाःसर्वेविचित्ररथवाहनाः ॥ विचित्रस्रग्धराःसर्वेविचित्रांबरभूषणाः ४ स्वदेशवेषाभरणावीराःशतसहस्रशः ॥ तस्यसेनाप्रणेतारोबभूवुःक्ष
त्रियर्षभाः ५ व्यथयन्निवभूतानिकंपयन्निवमेदिनीम् ॥ शनैर्विश्रामयन्सेनांसययौयेनपांडवः ६ ततोदुर्योधनःश्रुत्वामहात्मानंमहारथम् ॥ उपायांतमभिदु
त्यस्वयमानर्चभारत ७ कारयामासपूजार्थतस्यदुर्योधनःसभाः ॥ रमणीयेषुदेशेषुरलचित्राःस्वलंकृताः ८ शिल्पिभिर्विविधैश्चैवक्रीडास्तत्रप्रयोजिताः ॥ तत्रमा
ल्यानिमांसानिभक्ष्यंपेयंचसत्कृतम् ९ कूपाश्वविविधाकारामनोहर्षविवर्धनाः ॥ वाप्यश्वविविधाकाराऔदकानिगृहाणिच १० सताःसभाःसमासाद्यपूज्यमानो
यथाऽमरः ॥ दुर्योधनस्यसचिवैर्देशेदेशेसमंततः ११ आजगामसभामन्यादेवावसथवर्चसम् ॥ सतत्रविषयैर्युक्तैःकल्याणैरतिमानुषैः १२ मेनेऽभ्यधिकमात्मा
नमवमेनेपुरंदरम् ॥ पप्रच्छसततःप्रेष्यान्प्रहृष्टःक्षत्रिवर्षभः १३ युधिष्ठिरस्यपुरुषाःकेऽत्रचक्रुःसभाइमाः ॥ आनीयतांसभाकाराःप्रदेयार्हाहिमेमताः १४ प्रसाद
मेषांदास्यामिकुंतीपुत्रोऽनुमन्यताम् ॥ दुर्योधनायतत्सर्वकथयंतिस्मविस्मिताः १५ संप्रहृष्टोयदाशल्योदिदित्सुरपिजीवितम् ॥ गूढोदुर्योधनस्तत्रदर्शयामासमा
तुलम् १६ तं दृष्ट्वा मद्राजश्चज्ञात्वायत्नंचतस्यतम् ॥ परिष्वज्याब्रवीत्प्रीतइष्टोऽर्थो गृह्यतामिति १७ दुर्योधनउवाच ॥ सत्यवाग्भवकल्याणवरोवैममदीयताम् ॥
सर्वसेनाप्रणेतारवैभवान्भवितुमर्हति १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृतमित्यब्रवीच्छल्यःकिमन्यत्क्रियतामिति ॥ कृतमित्येवगांधारिःप्रत्युवाचपुनःपुनः १९ ॥ शल्य
उवाच ॥ गच्छदुर्योधनपुरंस्वकमेवनरर्षभ ॥ अहंगमिष्येद्रष्टुंवैयुधिष्ठिरमरिंदमम् २० दृष्ट्वायुधिष्ठिरंराजनक्षिप्रमेघ्येनराधिप ॥ अवश्यंचापिद्रष्टव्यःपांडवःपुरुषर्षभः २१
दुर्योधनउवाच ॥ क्षिप्रमागम्यताराजनपांडवंवीक्ष्यपार्थिव ॥ त्वय्यधीनाःस्मराजेंद्रवरदानंस्मरस्वनः २२ ॥ शल्यउवाच ॥ ॥ क्षिप्रमेघ्यामिभद्रंतेगच्छस्वस्वपुरं
नृप ॥ परिष्वज्यतथाऽन्योन्यंशल्यदुर्योधनावुभौ २३ सतथाशल्यमामंत्र्यपुनरायात्स्वकंपुरम् ॥ शल्योजगामकौन्तेयानाख्यातुंकर्मतस्यतत् २४ उपप्लव्यंसगत्वा
तुस्कंधावारंप्रविश्यच ॥ पांडवानथतान्सर्वानशल्यस्तत्रदर्शह २५

२६ । २७ कृष्णाविति । भीमोऽपिकृष्णएवासीदितिगम्यते दृष्टावितिपाठःसुगमः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ 'तत्रमशानेसिद्धाते' इत्यमरः ३३ । ३४ । ३५ वदान्यःमेजुलवाक् 'वदान्योबल्युवा

समेत्यचमहाबाहुःशल्यःपांडुसुतैस्तदा ॥ पाद्यमर्घ्यचर्गाचैवप्रत्यगृह्णाद्यथाविधि २६ ततःकुशलपूर्वैहिमद्राजोऽरिसूदनः ॥ प्रीत्यापरमयायुक्तःसमाश्लिष्ययुधिष्ठि
रम् २७ तथाभीमार्जुनौकृष्णौस्वस्त्रीयौचयमावुभौ ॥ आसनेचोपविष्टस्तुशल्यःपार्थमुवाचह २८ कुशलंराजशार्दूलकञ्चित्तेकुरुनंदन ॥ अरण्यवासादिष्ट्याऽसि
विमुक्तोजयतांवर २९ सुदुष्करंकृतंराजत्रिजनेवसतात्वया ॥ भ्रातृभिःसहराजैद्रकृष्णयाचानयासह ३० अज्ञातवासंधोरंचवसतादुष्करंकृतम् ॥ दुःखमेवकुतः
सौख्यंभ्रष्टराज्यस्यभारत ३१ दुःखस्यैतस्यमहतोधातृराष्ट्रकृतस्यवै ॥ अवाप्स्यसिसुखंराजनहत्वाशत्रून्परंतप ३२ विदितंतेमहाराजलोकतंत्रनराधिप ॥ तस्मा
ल्लोभकृतंकिंचित्तवतातनविद्यते ३३ राजर्षीणांपुराणानांमार्गम्विच्छभारत ॥ दानेतपसिसत्येचभवतातयुधिष्ठिर ३४ क्षमादमश्चसत्यंचअहिंसाचयुधिष्ठिर ॥
अद्भुतश्चपुनर्लोकस्त्वयिराजनप्रतिष्ठितः ३५ मृदुर्वदान्योब्रह्मण्योदाताधर्मपरायणः ॥ धर्मास्तेविदिताराजनबहवोलोकसाक्षिकाः ३६ सर्वजगदिदंतातविदितंतेपरं
तप ॥ दिष्ट्याकृच्छ्रमिदंराजनपरितंभरतर्षभ ३७ दिष्ट्यापश्यामिराजेंद्रधर्मात्मानंसहानुगम् ॥ निस्तीर्णदुष्करंराजंस्त्वांधर्मनिचयंप्रभो ३८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
ततोऽस्याकथयद्राजादुर्योधनसमागमम् ॥ तच्चश्रुश्रूषितंसर्वैरदानंचभारत ३९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सुकृतंतेकृतंराजनप्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ दुर्योधनस्ययद्वीरत्व
यावाचाप्रतिश्रुतम् ४० एकंत्वच्छामिभद्रंतेक्रियमाणंमहीपते ॥ राजन्नकर्तव्यमपिकर्तुमर्हसिसत्तम ४१ ममत्ववेक्ष्यावीरगृणुविज्ञापयामिते ॥ भवानिहमहा
राजवासुदेवसमोयुधि ४२ कर्णार्जुनाभ्यांसंप्राप्तेद्वैरथेराजसत्तम ॥ कर्णस्यभवताकार्यसारथ्यंनात्रसंशयः ४३ तत्रपाल्योऽजुनोराजन्यदिमत्प्रियमिच्छसि ॥ ते
जोवधश्चेत्कार्यःसौतेरस्मज्जयावहः ४४ अकर्तव्यमपिद्येतत्कर्तुमर्हसिमातुल ॥ शल्यउवाच ॥ गृणुपांडवभद्रंतेयद्ववीषिमहात्मनः ॥ तेजोवधनिमित्तमांसूतपुत्र
स्यसंगमै ४५ अहंतस्यभविष्यामिसंग्रामेसारथिर्ध्रुवम् ॥ बासुदेवेनहिसमंनित्यंमांसहिमन्यते ४६ तस्याहंकुरुशार्दूलप्रतीपमहितंवचः ॥ ध्रुवंसंकथयिष्यामियोडुका
मस्यसंयुगे ४७ यथासहृतदर्पश्चहृततेजाश्चपांडव ॥ भविष्यतिसुखंहंतुंसत्यमेतद्ववीमिते ४८ एवमेतत्करिष्यामियथातातत्वमात्थमाम् ॥ यच्चान्यदपिशक्ष्यामित
त्करिष्यामिप्रेप्रियम् ४९ यच्चदुःखंत्वयाप्राप्तंभूतेवैकृष्णयासह ॥ परुषाणिचवाक्यानिस्सूतपुत्रकृतानिवै ५० जटासुरात्परिक्लेशःकीचकाञ्चमहाद्युते ॥ द्रौपद्याऽधिग
तंसर्वदमयंत्यायथाऽशुभम् ५१ सर्वदुःखमिदंवीरसुखोदकंभविष्यति ॥ नात्रमन्युस्त्वयाकार्योविधिर्हिबलवत्तरः ५२

गपि' इत्यमरः ३६ पारितंनिस्तीर्णं ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ प्रतीपंसंगमतिकूलं अहितंपरिणामविरुद्धम् ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ मनुर्देन्यम् ५२

दुःखानिहिमहात्मानःप्राप्नुवन्ति युधिष्ठिर ॥ देवैरपिहिदुःखानिप्राप्तानिजगतीपते ५३ इंद्रेणश्रूयतेराजनसभार्येणमहात्मना ॥ अनुभूतमहदुःखं देवराजेनभारत ५४
 इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिशल्यवाक्येअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथमिंद्रेणराजेन्द्रसभार्येणमहात्मना ॥ दुःखंप्राप्तंपरंघोरमे
 तदिच्छामिवेदितुम् १ ॥ शल्यउवाच ॥ शुणुराजन्पुरावृत्तमितिहासपुरातनम् ॥ सभार्येणयथाप्राप्तदुःखमिंद्रेणभारत २ त्वष्टाप्रजापतिर्ह्यासीदेवश्रेष्ठोमहात
 पाः ॥ सपुत्रं वै त्रिशिरसमिंद्रोहात्किलासृजत् ३ ऐंद्रं संप्रार्थयत्स्थानं विश्वरूपो महायुतिः ॥ तैस्त्रिभिर्वदनैर्घोरैः सूर्ये दुःखं लोपमैः ४ वेदानेकेन सोऽधीते सुरामे
 केन चापि बत ॥ एकेन च दिशः सर्वाः पिबन्निव निरीक्षते ५ सतपस्वीमृदुर्दान्तो धर्मे तपसि चोद्यतः ॥ तपस्तपस्य महतीं त्रिं सुदुःखं श्रमं रिंदम ६ तस्य दृष्ट्वा तपोवीर्यं सत्यं
 चामित तेजसः ॥ विषादमगमच्छक्र इंद्रोऽयं मा भवेदिति ७ कथं स ज्ञेय भोगेषु न च तप्येन्महत्तपः ॥ विवर्धमानस्त्रिशिराः सर्वैर्हि भुवनं प्रसेत् ८ इति सं चिंत्य बहुधा
 बुद्धिमान् भरतर्षभ ॥ आज्ञापय त्सोऽप्सरसस्त्वष्टृपुत्रप्रलोभने ९ यथा स स ज्ञेयस्त्रिशिराः कामभोगेषु वै भृशम् ॥ क्षिप्रं कुरु त गच्छ ध्वं प्रलोभय त माचिरम् १० शृंगार
 वेषाः सुश्रोण्यो हारैर्युक्ता मनोहरैः ॥ हावभावसमायुक्ताः सर्वाः सौंदर्यशोभिताः ११ प्रलोभय त भद्रवः शमय ध्वं भयं मम ॥ अस्वस्थं ह्यात्मनाऽऽत्मानं लक्ष्यामि वरांग
 नाः ॥ भयं तन्मे महाघोरं क्षिप्रं नाशय ता बलाः १२ ॥ अप्सरस ऊचुः ॥ ॥ तथा यत्नं करिष्यामः शक्र तस्य प्रलोभने ॥ यथानावाप्स्यसि भयं तस्माद्बलनिषूदन १३
 निर्देहन्निव च क्षुभ्यो योऽसावास्ते तपोनिधिः ॥ तं प्रलोभयितुं देव गच्छामः सहिता वयम् १४ यतिष्यामो वशे कर्तुं व्यपनेतुं च ते भयम् ॥ शल्य उवाच ॥ ॥ इंद्रेण ता
 स्त्वनुज्ञाता जग्मुस्त्रिशिरसोऽन्तिकम् ॥ तत्र ता विविधैर्भावैर्लोभयंत्यो वरांगनाः १५ नित्यं सं दर्शयामासुस्तथैवांगेषु सौष्ठवम् ॥ नाभ्यगच्छत्प्रहर्षताः सपश्यन् सुमहा
 तपाः १६ इंद्रियाणि वशे कृत्वा पूर्वसागरसन्निभः ॥ तास्तु यत्नं परं कृत्वा पुनः शक्रमुपस्थिताः १७ कृतांजलिपुटाः सर्वा देवराजमथाब्रुवन् ॥ न स शक्यः सुदुर्धर्षो
 धैर्याच्चालयितुं प्रभो १८ यत्ते कार्यं महाभाग क्रियतां तदनेतरम् ॥ संपूज्या अप्सरसः शक्रो विस्मय्य च महामतिः १९ चिंतयामास तस्यैव वधोपायं युधिष्ठिर ॥ स तूष्णीं
 चिंतयन् वीरं देवराजः प्रतापवान् २० विनिश्चितमतिर्धोमान् वधे त्रिशिरसोऽभवत् ॥ वज्रमस्याक्षिपाम्यद्य स क्षिप्रं न भविष्यति २१ शत्रुः प्रवृद्धो नोपेक्ष्यो दुर्बलोऽपि
 बलीयसा ॥ शास्त्रं ह्याविनिश्चित्य कृत्वा बुद्धिं वधे दृढाम् २२ अथ वैश्वानरनिर्भंघोररूपं भयावहम् ॥ मुमोच वज्रं संकुहः शक्रस्त्रिशिरसं प्रति २३ स पपात हतस्तेन
 वज्रेण दृढमाहतः ॥ पर्वतस्येव शिखरं प्रणुन्नं मेदिनीतले २४ तं तु वज्रहतं दृष्ट्वा शयानमचलोपमम् ॥ न शर्मले भेदे वंद्रो दीपितस्तस्य तेजसा २५ हतोऽपि दीप्ततेजाः स
 जीवन्निव हि दृश्यते ॥ घातितस्य शिरां स्याज्जीवन्ती वाद्भुतानिवै २६

ततोऽतिभीतगात्रस्तुशक्रआस्तेविचारयन् ॥ अथाजगामपरशुंस्कंधेनादायवर्धकिः २७ तदरण्यमहाराजयत्रास्तेऽसौनिवातितः ॥ सभीतस्तत्रतक्षाणंवटमानं
 शचीपतिः २८ अपश्यदब्रवीच्चैनंसत्वरंपाकशासनः ॥ क्षिप्रंछिंधिशिरांस्यस्यकुरुष्ववचनंमम २९ ॥ तक्षोवाच ॥ महास्कंधोभृशंछेषपरशुर्नभविष्यति ॥
 कर्तुंचाहंनशक्यामिकर्मसद्भिर्विगर्हितम् ३० ॥ इंद्रउवाच ॥ माभैस्त्वंशीघ्रमेतद्वैकुरुष्ववचनंमम ॥ मत्प्रसादाद्धितेशस्त्रंवज्रकल्पंभविष्यति ३१ ॥ तक्षोवाच ॥
 कंभवंतमहंविद्यांघोरकर्माणमद्यवै ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंतत्त्वेनकथयस्वमे ३२ ॥ इंद्रउवाच ॥ अहमिंद्रोदेवराजस्तक्षन्विदितमस्तुते ॥ कुरुष्वैतद्यथोक्तं
 मेतक्षन्माऽत्रविचारय ३३ ॥ तक्षोवाच ॥ क्रूरेणनापत्रपसेकथंशक्रेहकर्मणा ॥ ऋषिपुत्रमिमंहत्वाब्रह्महत्याभयंनते ३४ ॥ शक्रउवाच ॥ पश्चाद्धर्मचरिण्या
 मिपावनार्थंसुदुश्चरम् ॥ शत्रुरेषमहावीर्योवज्रेणनिहतोमया ३५ अद्यापिचाहमुद्विग्नस्तक्षन्नस्माद्विभेभिवै ॥ क्षिप्रंछिंधिशिरांसित्वंकरिष्येऽनुग्रहतंव ३६ शिरः
 पशोस्तेदास्यंतिभाग्यंज्ञेषुमानवाः ॥ एषतेऽनुग्रहस्तक्षन्क्षिप्रंकुरुममप्रियम् ३७ ॥ शल्यउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातुतक्षासमहेंद्रवचनात्तदा ॥ शिरांस्यथत्रिशिरमः
 कुठारेणाच्छिनतदा ३८ निकृतेषुततस्तेषुनिष्कामन्नंजजास्त्वथ ॥ कर्पिंजलास्तित्तिराश्वकलर्विकाश्वसर्वशः ३९ येनवेदानधीतेस्मपिबतेसोममेवच ॥ तस्मा
 द्ब्रह्माद्विनिश्चेरुःक्षिप्रंतस्यकर्पिंजल्यः ४० येनसर्वादिशोराजन्पिबन्निवनिरीक्षते ॥ तस्माद्ब्रह्माद्विनिश्चेरुस्तित्तिरास्तस्यपांडव ४१ यत्सुरापंतुतस्यासीद्ब्रह्मत्रि
 शिरसस्तदा ॥ कलर्विकाःसमुत्पेतुःश्येनाश्वभरतर्षभ ४२ ततस्तेषुनिकृतेषुविज्वरोमघवानथ ॥ जगामत्रिदिवंहृष्टस्तक्षाऽपिस्वगृहान्ययौ ४३ मेनकृतार्थमा
 त्मानंहत्वाशत्रुंसुरारिहा ॥ त्वष्टाप्रजापतिःश्रुत्वाशक्रेणाथहतंसुतम् ४४ क्रोधसंरक्तनयनइदंवचनमब्रवीत् ॥ त्वष्टोवाच ॥ तप्यमानंतपोनित्यंक्षांतंदातंजिते
 द्रियम् ॥ विनाऽपराधेनयतःपुत्रंहिंसितवान्मम ४५ तस्माच्छक्रविनाशायवृत्रमुत्पादयाम्यहम् ॥ लोकाःपश्यंतुमेवीर्यतपसश्चबलंमहत् ४६ सचपश्यतुद्वे
 द्रोदुरात्मापापचेतनः ॥ उपस्पृश्यततःकुहस्तपस्वीसुमहायशाः ४७ अग्नौहुत्वासमुत्पाद्यघोरंवृत्रमुवाचह ॥ इंद्रशत्रोविवर्धस्वप्रभावात्तपसोमम ४८ सोऽवर्द्ध
 तदिवंस्तब्ध्वासूर्यवैश्वानरोपमः ॥ किंरोगीतिचोवाचकालसूर्यइवोदितः ४९ शक्रंजहीतिचाप्युक्तोजगामत्रिदिवंततः ॥ ततोयुद्धंसमभवद्वृत्रवासवयोर्महत्
 ५० संकुहयोर्महाघोरंप्रसक्तंकुरुसत्तम ॥ ततोजग्राहदेवेन्द्रंवृत्रोवीरःशतक्रतुम् ५१ अपावृत्त्याक्षिपद्वक्रेशक्रंकोपसमन्वितः ॥ ग्रस्तेवृत्रेणशक्रेतुसंभ्रांतास्त्रिदिवेश्वराः ॥
 ५२ असृजंस्तेमहासत्वाजृम्भिकांवृत्रनाशिनीम् ॥ विजृम्भमाणस्यततोवृत्रस्यास्यादपावृतात् ५३

५४ । ५५ ५६ । ५७ । ५८ । ५९ ॥

इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाषदीपे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

उद्यो०

अ०

१०

स्वान्यंगान्यभिसंक्षिप्यनिष्क्रांतोबलनाशनः ॥ ततःप्रभृतिलोकस्यजृम्भिकाप्राणसंश्रिता ५४ जहृषुश्चसुराःसर्वेशक्रंदष्टाविनिःसृतम् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंवृत्रवा
सवयोःपुनः ५५ संरब्धयोस्तदाघोरंसुचिरंभरतर्षभ ॥ यदाव्यवर्धतरणेवृत्राबलसमन्वितः ५६ त्वष्टुस्तेजोबलाविद्धस्तदाशक्रोन्यवर्तत ॥ निवृत्तेचतदा
देवाविषादमगमन्परम् ५७ समेत्यसहशक्रेणत्वष्टुस्तेजोवमोहिताः ॥ अमंत्रयंततेसर्वेमुनिभिःसहभारत ५८ किंकार्यमितिवैराजन्विचिंत्यभयमोहिताः ॥
जग्मुःसर्वेमहात्मानंमनोभिर्विष्णुमव्ययम् ॥ उपविष्टामंदराग्रेसर्वेवृत्रबधेप्सवः ५९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिइंद्रविजयेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥
इंद्रउवाच ॥ सर्वव्याप्तमिदंदेवावृत्रेणजगदव्ययम् ॥ नह्यस्यसदृशंकिंचित्प्रतिघाताययद्भवेत् १ समर्थोह्यभवंपूर्वमसमर्थोऽस्मिसांप्रतम् ॥ कथंनुकार्यंभद्रंवोदुर्ध
र्षःसहिमेमतः २ तेजस्वीचमहात्माचयुद्धेचामितविक्रमः ॥ असेन्निभुवनंसर्वसदेवासुरमानुषम् ३ तस्माद्रिनिश्चयमिमंगृणुध्वंत्रिदिवौकसः ॥ विष्णोःक्षयमुपा
गम्यसमेत्यचमहात्मना ४ तेनसंमंत्र्यवेत्स्यामोवधोपायंदुरात्मनः ॥ शल्यउवाच ॥ एवमुक्तेमघवतादेवाःसर्षिगणास्तदा ॥ शरण्यंशरणंदेवंजग्मुर्विष्णुमहाब
लम् ५ उचुश्चसर्वेदेवेशंविष्णुंवृत्रभयादिताः ॥ त्रयोलोकास्त्वथाक्रांतास्त्रिभिर्विक्रमणैःपुरा ६ अमृतंचाहृतंविष्णोदैत्याश्चनिहरतारणे ॥ बलिंबध्वामहादैत्यंश
क्रोदेवाधिपःकृतः ७ त्वंप्रभुःसर्वदेवानांत्वयासर्वमिदंततम् ॥ त्वंहिदेवोमहादेवसर्वलोकनमस्कृतः ८ गतिर्भवत्वंदेवानांसेंद्राणाममरोत्तम ॥ जगद्व्याप्तमिदंस
र्वेवृत्रेणासुरसूदन ९ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ अवश्यंकरणीयंमेभवतांहितमुत्तमम् ॥ तस्मादुपायंवक्ष्यामियथाऽसौनभविष्यति १० गच्छध्वंस
र्षिगंधर्वायत्रासौविश्वरूपधृक् ॥ सामतस्यप्रयुंजध्वंततएनंविजेज्यथ ११ भविष्यतिजम्भोदेवाःशक्रस्यममतेजसा ॥ अदृश्यश्चप्रवेक्ष्यामिवज्रेह्यस्यायुधोत्तमे १२
गच्छध्वमृषिभिःसाहैर्गंधर्वैश्चसुरोत्तमाः ॥ वृत्रस्यसहशक्रेणसंधिंकुरुतमाचिरम् १३ ॥ ॥ शल्यउवाच ॥ ॥ एवमुक्तेतुदेवेनऋषयस्त्रिदशस्तथा ॥
ययुःसमेत्यसहिताःशक्रंकृत्वापुरःसरम् १४ समीपमेत्यचयदासर्वएवमहौजसः ॥ तंतेजसाप्रज्वलितंप्रतपन्तंदिशोदश १५ असन्तमिवलोकांस्त्रीन्सूर्याचंद्रमसौय
था ॥ ददृशुस्तेततोवृत्रंशक्रेणसहदेवताः १६ ऋषयोऽथततोऽभ्येत्यवृत्रभूजुःप्रियंवचः ॥ व्यामंजगदिदंसर्वतेजसातवदुर्जय १७ नचशक्रोषिनिर्जेतुंवासवंबलि
नांवर ॥ युध्यतोश्चापिवांकालोव्यतीतःसुमहानिह १८ पीड्यंतेचप्रजाःसर्वाःसदेवासुरमानुषाः ॥ सख्यंभवतुतेवृत्रशक्रेणसहनित्यदा १९ अवाप्स्यसिसुखं
त्वंचशक्रलोकांश्चशाश्वतान् ॥ ऋषिवाक्यंनिशम्याथवृत्रःसतुमहाबलः २०

उवाचतानृषीन्सर्वान्प्रणम्यशिरसाऽसुरः ॥ सर्वयूयंमहाभागागंधर्वाश्चैवसर्वशः २१ यद्व्यूतच्छ्रुतंसर्वममापिशृणुतानवाः ॥ संधिःकथं वै भविताममशक्रस्यचोभयोः ॥
 तेजसोर्हिद्वयोर्देवाःसरूयं वै भविताकथम् २२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ सकृदसतांसंगतं लिप्सितव्यंततः परं भविता भव्यमेव ॥ नातिक्रामेत्सत्पुरुषेण संगतं तस्मात्सतांसंगतं लि
 प्सितव्यम् २३ दृढं सतांसंगतं चापिनित्यं ब्रूयाच्चार्थं ह्यर्थकृच्छ्रेषु धीरः ॥ महार्थवत्सत्पुरुषेण संगतं तस्मात्संतं न जिघांसेत धीरः २४ इंद्रः सतांसंमतश्च निवासश्च महत्मा
 नाम् ॥ सत्यवादी ह्यनिघश्च धर्मवित्सृक्ष्मनिश्चयः २५ तेन ते सह शक्रेण संधिर्भवतु नित्यदा ॥ एवं विश्वासमागच्छ माते भूदुद्धिरन्यथा २६ ॥ शल्य उवाच ॥ महर्षि व
 चनं श्रुत्वा तानुवाच महाद्युतिः ॥ अवश्यं भगवंतो मे माननीयास्तपस्विनः २७ ब्रवीमि यदहं देवास्तत्सर्वं क्रियते यदि ॥ ततः सर्वं करिष्यामि यदूचुर्माद्विजर्षभाः २८ न शु
 च्छेण न चार्द्रेण न शमनान च दारुणा ॥ न शस्त्रेण न चास्त्रेण न दिवानतथानि शि २९ वध्यो भवेयं विप्रेन्द्राः शक्रस्य सह दैवतैः ॥ एवं मे रोचते संधिः शक्रेण सह नित्यदा ३० बाढ
 मित्येव ऋषयस्तमूचुर्भरतर्षभ ॥ एवं वृत्ते तु संधाने वृत्रः प्रमुदितोऽभवत् ३१ युक्तः सदाऽभवच्चापिशक्रो हर्षसमन्वितः ॥ वृत्रस्य वधसंयुक्तानुपायानन्वर्चितयत् ३२
 छिद्रान्वेषी समुद्रिग्रः सदावसति देवराट् ॥ सकदाचित्समुद्रांतं समपश्यन् महासुरम् ३३ संध्याकाल उपावृत्ते मुहूर्ते चातिदारुणे ॥ ततः संचिन्त्य भगवान् वरदानं महात्म
 नः ३४ संधेयं वर्त्तते रौद्रानरात्रिर्दिवसनंच ॥ वृत्रश्चावश्यं वध्योऽयं मम सर्वहरो रिपुः ३५ यदि वृत्रं न हन्म्यद्यद्यंचयित्वा महासुरम् ॥ महाबलं महाकायं न मे श्रेयो भवि
 ष्यति ३६ एवं संचितयत्रेव शक्रो विष्णुमनुस्मरन् ॥ अथ फेनंतदाऽपश्यत् समुद्रे पर्वतोपमम् ३७ नायं शुष्को न चार्द्रोऽयं न च शस्त्रमिदं तथा ॥ एनं क्षेप्यामि वृत्रस्य क्षणा
 देवनशिष्यति ३८ सवज्रमथ फेनंतं क्षिप्रं वृत्रे निःसृष्टवान् ॥ प्रविश्य फेनंतं विष्णुरथ वृत्रं व्यनाशयत् ३९ निहतो तु ततो वृत्रे दिशो वितिमिराऽभवत् ॥ प्रववौ च शिवो वायुः
 प्रजाश्च जहृषुस्तथा ४० ततो देवाः सगंधर्वाश्चक्षुरक्षोमहोरगाः ॥ ऋषयश्च महेन्द्रंतमस्तु वन्वि विधैः स्तवैः ४१ नमस्कृतः सर्वभूतैः सर्वभूतान्यसांत्वयत् ॥ हत्वा शङ्खं प्र
 हृष्टात्मा वासवः सह दैवतैः ४२ विष्णुं त्रिभुवनश्रेष्ठं पूजयामास धर्मविद् ॥ ततो हते महावीर्ये वृत्रे देवभयंकरे ४३ अचूतेनाभिभूतोऽभूच्छक्रः परमदुर्मनाः ॥ त्रैशीर्षयाऽभि
 भूतश्च स पूर्वब्रह्महत्याया ४४ सोऽन्तर्माश्रित्य लोकानां नष्टसंज्ञो विचेतनः ॥ न प्राज्ञाय तदेवैतस्त्वभिभूतः सकल्मषैः ४५ प्रतिच्छन्नोऽवसच्चापुच्छेमानश्चोदरगः ॥ ततः
 प्रनष्टे देवे ब्रह्महत्याभयादि ते ४६ भूमिः प्रध्वस्त संकाशानिर्वृक्षाश्चुष्कानना ॥ विच्छिन्नस्रोतसो नद्यः सरांस्यनुदकानि च ४७ संक्षोभश्चापि सत्वानामनाष्टाष्टिकृतो
 ऽभवत् ॥ देवाश्चापि भृशं तस्तास्तथा सर्वमहर्षयः ४८

४९।५० ॥ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्ये दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ १ नोऽस्माकराजाभव २।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३

अराजकंजगत्सर्वमभिभूतमुपद्रवैः ॥ ततोभीताऽभवन्देवाःकोनोराजाभवेदिति ४९ दिविदेवर्षयश्चापिदेवराजविनाकृताः ॥ नस्मकश्चनदेवानांराज्येवैकुरुतेमतिम्
५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिवृषप्रवधेइंद्रविजयोनामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ शल्यउवाच ॥ ॥ ऋषयोथान्ब्रुवन्सर्वेदेवाश्चरिदिवे
श्वराः ॥ अयंवैनहुषःश्रीमान्देवराज्येऽभिषिच्यताम् १ तेजस्वीचयशस्वीचधार्मिकश्चैवानित्यदा ॥ तेगत्वात्वब्रुवन्सर्वेराजानोभवपार्थिव २ सतानुवाचनहु
षोदेवानृषिगणांस्तथा ॥ पितृभिःसहितानराजनपरीप्सन्हितमात्मनः ३ दुर्बलोऽहंनमेशक्तिर्भवतांपरिपालने ॥ बलवान्जायतेराजाबलंशक्रेहिनित्यदा ४
तमब्रुवन्पुनःसर्वेदेवाऋषिपुरोगमाः ॥ अस्माकंतप्सायुक्तःपाहिराज्यंत्रिविष्टपे ५ परस्परभयंयोरमस्माकंहिनसंशयः ॥ अभिषिच्यस्वराजेंद्रभवराजात्रिविष्टपे ६
देवदानवयक्षाणामृषीणांरक्षासांतथा ॥ पितृगंधर्वभूतानांचक्षुर्विषयवर्तिनाम् ७ तेजआदास्यसेपश्यन्बलवांश्चभविष्यसि ॥ धर्मपुरस्कृत्यसदासर्वलोकाधिपोभव
ब्रह्मर्षीश्चापिदेवांश्चगोपायस्वत्रिविष्टपे ॥ अभिषिक्तःसराजेंद्रततोराजात्रिविष्टपे ९ धर्मपुरस्कृत्यतदासर्वलोकाधिपोऽभवत् ॥ सुदुर्लभंवरंलब्ध्वाप्राप्यराज्यंत्रिविष्टपे
१० धर्मात्मासततंभूत्वाकामात्मासमपद्यत ॥ देवोद्यानेषुसर्वेषुनंदनोपवनेषुच ११ कैलासेहिमवत्पृष्ठमंदरेश्वेतपर्वते ॥ सद्योमहेंद्रेमलयेसमुद्रेषुसरित्सुच १२
अप्सरोग्भिःपरिवृतोदेवकन्यासमावृतः ॥ नहुषोदेवराजोऽथक्रीडन्नबहुविधंतदा १३ शृण्वन्दिव्याबहुविधाःकथाःश्रुतिमनोहराः ॥ वादित्राणिचसर्वाणिगीतंच
मधुरस्वनम् १४ विश्वावसुर्नारदश्चगंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ ऋतवःषट्चंदेवेंद्रमूर्तिमंतउपस्थिताः १५ मास्तःसुरभिर्वातिमनोज्ञःसुखशीतलः ॥ एवंचक्री
डतस्तस्यनहुषस्यदुरात्मनः १६ संप्राप्तादर्शनंदेवीशक्रस्यमहिषीप्रिया ॥ सतांसंहश्यदुष्टात्माप्राहसर्वान्सभासदः १७ इंद्रस्यमहिषीदेवीकस्मान्मानोपति
ष्ठति ॥ अहर्षिद्रोऽस्मिदेवानांलोकानांचतथेश्वरः १८ आगच्छतुशचीमह्यंक्षिप्रमद्यनिवेशनम् ॥ तच्छ्रुत्वादुर्मनोदेवीबृहस्पतिमुवाचह १९ रक्षमानहु
षाद्वह्मंस्त्वामस्मिंशरणंगता ॥ सर्वलक्षणसंपन्नांब्रह्मंस्त्वमांप्रापसे २० देवराजस्यदयितामत्यंतंसुखभागिनीम् ॥ अवैधव्येनयुक्तांचाप्येकपत्नींपतिव्रताम् २१
उक्तवानसिमांपूर्वमृतांतांकुरुवैगिरम् ॥ नोक्तपूर्वचभगवन्नृथातेकिंचिदीश्वर २२ तस्मादेतद्भवेत्सत्यंव्योक्तंद्विजसत्तम ॥ बृहस्पतिरथोवाचशकार्णीभयमो
हिताम् २३ यदुक्ताऽसिमयादेविसत्यंतद्वविताध्रुवम् ॥ द्रक्ष्यसेदेवराजानमिंद्रंशीघ्रमिहागतम् २४ नभेतव्यंचनहुषावसत्यमेतद्वीमते ॥ समानयिष्ये
शक्रेणनचिराद्भवतीमहम् २५

अथ शुश्रावनदुषःशक्राणीं शरणं गताम् ॥ बृहस्पतेरंगिरसश्चक्रोधसन्तपस्तदा ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि इंद्राणीभये एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ कुहंतु नहुषं दृष्ट्वा देवाऋषिपुत्रो गमाः ॥ अब्रुवन् देवराजानं नहुषं घोरदर्शनम् १ देवराज जहिक्रोधं त्वयि कुहं जगद्विभो ॥ त्रस्तं सासुरगंधर्वसकिं न रमहोरगम् २ जहिक्रोधमिमं साधोन कुप्यंति भवद्विधाः ॥ परस्य पत्नी सा देवी प्रसीदस्व सुरेश्वर ३ निवर्तय मनः पापात् परदाराभिर्मर्शनात् ॥ देवराजोऽसि भद्रं ते प्रजाधर्मेण पालय ४ एवमुक्तेन जग्राह तद्वचः काममोहितः ॥ अथ देवानुवाचे दमिंद्रं प्रति सुराधिपः ५ अहल्या धर्षिता पूर्वमृषिपत्नी यशस्विनी ॥ जीवतो भर्तुरिद्रेण सवः किं न निवारितः ६ बहूनि च नृशंसानि कृतानि द्रेण वै पुरा ॥ वैधर्म्याण्युपधाश्चैव सवः किं न निवारितः ७ उपतिष्ठतु देवी मामेतदस्याहितं परम् ॥ युष्माकं च सदा देवाः शिवमेवं भविष्यति ८ ॥ देवा ऊचुः ॥ इंद्राणो मानयिष्यामो यथेच्छसि दिवस्पते ॥ जहिक्रोधमिमं वीरप्रीतो भव सुरेश्वर ९ ॥ शल्य उवाच ॥ इत्युक्ता तं तदा देवाऋषिभिः सह भारत ॥ जग्मुर्बृहस्पतिं वकुमिंद्राणीं चाशुभं वचः १० जानीमः शरणं प्राप्तमिंद्राणीं तव वेश्मनि ॥ दत्ताभयां च विप्रैर्द्रव्यमा देवर्षि सत्तम ११ तत्त्वां देवाः सगंधर्वाऋषयश्च महाद्युते ॥ प्रसादयंति चेद्द्राणी नहुषाय प्रदीयताम् १२ इंद्राद्विशिष्टो नहुषो देवराजो महाद्युतिः ॥ वृणोस्त्विमं वरारोहा भर्तृत्वे वरवर्णिनी १३ एवमुक्ते तु सा देवी बाष्पमुत्सृज्य सस्वनम् ॥ उवाच रुदती दीना बृहस्पतिमिदं वचः १४ नाहमिच्छामि नहुषं पतिं देवर्षि सत्तम ॥ शरणागताऽस्मिते ब्रह्मं प्रायस्व महतो भयात् १५ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ शरणागतं न त्यजेयमिंद्राणि मम निश्चयः ॥ धर्मज्ञां सत्यशीलां च न त्यजेयमनिदिते १६ नाकार्यं कर्तुमिच्छामि ब्राह्मणः सन्विशेषतः ॥ श्रुतधर्मा सत्यशीलो जानन्धर्मानुशासनम् १७ नाहमेतत् करिष्यामि गच्छध्वं वै सुरोत्तमाः ॥ अस्मिंश्चाथेपुरा गीतं ब्रह्मणा श्रूयतामिदम् १८ न तस्य बीजं रोहति रोहकाले न तस्य वर्षं वर्षं तिवर्षकाले ॥ भीतं प्रपन्नं प्रददाति शत्रवे न स त्रातारं लभते त्राणमिच्छन् १९ मोघमन्नं विंदति चाप्यचेताः स्वर्गालोकाद्भश्यति नष्टचेष्टः ॥ भीतं प्रपन्नं प्रददाति यो वै न तस्य हव्यं प्रतिगृह्णाति देवाः २० प्रमीयते चास्य प्रजा ह्यकाले सदा विवासं पितरोऽस्य कुर्वते ॥ भीतं प्रपन्नं प्रददाति शत्रवे सैन्द्रा देवाः प्रहरंत्यस्य वज्रम् २१ एतदेवं विजानन्वैनं दास्यामि शचीमिमाम् ॥ इंद्राणीं विश्रुतां लोकेशकस्य महिषीं प्रियाम् २२ अस्याहितं भवेद्यच्च मम चापि हितं भवेत् ॥ क्रियतां तत्सुरश्रेष्ठान हि दास्याम्यहं शचीम् २३ ॥ शल्य उवाच ॥ अथ देवाः सगंधर्वा गुरुमाहु र्दिदं वचः ॥ कथं सुनीतं नु भवेन्मंत्रयस्व बृहस्पते २४

कालांतरकालावधि २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीषे भारतभाष्यदीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

॥ ॥

॥ १ । २ । ३ । ४ । ५

उद्यो०

अ०

१३

॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ नहुषं याचतां देवी किंचित्कालांतरं शुभा ॥ इंद्राणीहितमेतद्धितथाऽस्माकं भविष्यति २५ बहुविघ्नः सुराः कालः कालः कालं नयिष्यति ॥ गर्वि-
तो बलवांश्चापिनो ह्युषरसं श्रयात् २६ ॥ शल्य उवाच ॥ ततस्तेन तथोक्ते तु प्रीता देवास्तथाऽब्रुवन् ॥ ब्रह्मन्साध्विदमुक्तं ते हितं सर्वे दिवौ कसाम् २७ एवमेतद्धि-
जश्रेष्ठ देवी चैयं प्रसाद्यताम् ॥ ततः समस्ता इंद्राणीं देवाश्चाग्निपुरोगमाः २८ ऊर्ध्वचक्षुः समग्रालोकानां हितकाम्यया ॥ देवा ऊचुः ॥ त्वया जगदिदं सर्वं धृतं स्था-
वरजंगमम् ॥ एकपत्न्यसि सत्याचगच्छस्वनहुषं प्रति २९ क्षिप्रं त्वामभिकामश्च विनशिष्यति पापकृत् ॥ नहुषो देवि शक्रश्च सुरैश्चर्यमवाप्स्यति ३० एवं विनि-
श्चयं कृत्वा इंद्राणी कार्यसिद्धये ॥ अभ्यगच्छतः सत्रीडानहुषं घोरदर्शनम् ३१ दृष्ट्वा तानहुषश्चापि वयोरूपसमन्विताम् ॥ समहृष्यत दुष्टात्मा कामोपहतचेतनः ३२
॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि इंद्राणीकालावधियाचने द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ अथ तामब्रवीद्दृष्ट्वा नहुषो देवराट् तदा ॥
त्रयाणामपिलोकानामहमिन्द्रः शुचिस्मिते १ भजस्व मां वारोहे पति त्वेवरवर्णिनि ॥ एवमुक्ता तु सा देवी नहुषेण पतिव्रता २ प्रावेपत भयोद्विग्ना प्रवाते कदलीयथा ॥
प्रणम्य सा हि ब्रह्माणं शिरसा तु कृतांजलिः ३ देवराजमथोवाच नहुषं घोरदर्शनम् ॥ कालमिच्छाम्यहं लब्धुं त्वत्तः किंचित्सुरेश्वर ४ न हि विज्ञायते शक्रः किं वा प्राप्सः
क्व वागतः ॥ तत्त्वमेतत्तु विज्ञायय दिनज्ञायते प्रभो ५ ततोऽहं त्वामुपस्थास्ये सत्यमेतद्वीमते ॥ एवमुक्तः स इंद्राण्या नहुषः प्रीतिमानभूत् ६ ॥ नहुष उवाच ॥
एवं भवतु सुश्रोणि यथामामिह भाषसे ॥ ज्ञात्वा चागमनं कार्यं सत्यमेतदनुस्मरेः ७ नहुषेण विस्मृष्टा च निश्चक्राम ततः शुभा ॥ बृहस्पतिनिकेतं च सा जगाम यशस्विनी
८ तस्याः संश्रुत्य च वचो देवाश्चाग्निपुरोगमाः ॥ चिंतयामासुरेकाग्राः शक्रार्थं राजसत्तम ९ देवदेवेन संगम्य विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ ऊर्ध्वैर्न समुद्विग्ना वाक्यं वाक्यं वि-
शारदाः १० ब्रह्मवध्याभिभूतो वै शक्रः सुरगणेश्वरः ॥ गतिश्च न स्त्वं देवेश पूर्वजो जगतः प्रभुः ११ रक्षार्थं सर्वभूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवान् ॥ त्वद्वीर्यं निहतेष्ट्रे
वासवो ब्रह्महत्याया १२ वृतः सुरगणश्रेष्ठ मोक्षं तस्य विनिर्दिश ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा देवानां विष्णुरब्रवीत् १३ मामेव यजतां शक्रः पावयिष्यामि वज्रिणम् ॥
पुण्येन हयमेधेन मामिष्ट्वा पाकशासनः १४ पुनरेष्यति देवानां मिदं त्वमकुतो भयः ॥ स्वकर्मभिश्च नहुषो नाशं यास्यति दुर्मतिः १५ किंचित्कालमिदं देवामर्षय-
ध्वमतं त्रिताः ॥ श्रुत्वा विष्णोः शुभां सत्यां वाणीं ताममृतोपमाम् १६ ततः सर्वे सुरगणाः सोपाध्यायाः सहर्षिभिः ॥ यत्र शक्रो भयोद्विग्नस्तं देशमुपचक्रमुः १७ तत्रा-
श्वमेधः सुमहान्महेंद्रस्य महात्मनः ॥ ववृते पावनार्थं वै ब्रह्महत्यापहो हृत्प १८

१९ । २० अकंपत अकंपत तदभावार्पः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ उपश्रुति संदेहनिर्णायिकादेवी आकरोत् आकारितवती २६ यत्रेति । आयं चार्थः ' आनोयाह्युपश्रुत्युक्तेपुरणयाह दिवो
अमुष्यशासतो दिवं यय दिवावसो ' इति मंत्रोक्त उपवृंहितः मंत्रार्थस्तु हेउपश्रुति नः अस्मान् प्रति आयाहि उक्तेषु काम्येषु कर्मसु इहरणय इष्टं कामं गमय प्रापय रणगता वित्तस्य रूपं अमुष्य बुद्धिस्थस्य दिवं शासतं

विभज्य ब्रह्महत्यां तु वृक्षेषु च नदीषु च ॥ पर्वतेषु पृथिव्यां च स्त्रीषु चैव युधिष्ठिर १९ संविभज्य च भूतेषु विभज्य च सुरेश्वरः ॥ विज्वरो धूतपाप्मा च वासवोऽभवदात्मवान्
२० अकंपन्नहुषं स्थानाद्दृष्ट्वा बलनिषूदनः ॥ तेजोघ्नं सर्वभूतानां वरदानाच्च दुःसहम् २१ ततः शचीपतिर्देवः पुनरेव व्यनश्यत ॥ अदृश्यः सर्वभूतानां कालाकांक्षी च
चारह २२ प्रनष्टेतु ततः शक्रेशची शोकसमन्विता ॥ हाशक्रेति तदा देवी विललाप सुदुःखिता २३ यदि दत्तं यदि द्रुतं गुरुवस्तोषिता यदि ॥ एकभर्तृत्वमेवास्तु सत्यं य
द्यस्ति वामयि २४ पुण्यां च मामहं दिव्यां प्रवृत्तामुत्तरायणे ॥ देवीं रात्रिं नमस्यामि सिध्यतां मे मनोरथः २५ प्रयता च निशां देवीमुपातिष्ठत तत्र सा ॥ पतिव्रतात्वात्सत्ये
न सोपश्रुतिमथाकरोत् २६ यत्रास्ते देवराजोऽसौ तं देशं दर्शयस्व मे ॥ इत्याहोपश्रुतिं देवी सत्यं सत्येन दृश्यताम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भेनोद्योगपर्वणि
उपश्रुतियाचने त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ अथैनां रूपिणी सा ध्वीमुपातिदुष्टपश्रुतिः ॥ तां वयोरूपसंपन्नां हृष्ट्वा देवीमुपस्थिताम्
१ इंद्राणो संप्रहृष्टात्मा संपूज्यैनामथाब्रवीत् ॥ इच्छामित्वा महं ज्ञातुं कात्वं ब्रूहि वरानने २ ॥ उपश्रुतिरुवाच ॥ उपश्रुतिरहं देवित्वांतिकमुपागता ॥ दर्शनं चैव स
प्राप्ता तव सत्येन भाविनि ३ पतिव्रता च युक्ता च यमेन नियमेन च ॥ दर्शयिष्यामि ते शक्रं देवं वृत्रनिषूदनम् ४ क्षिप्रमन्वेहि भद्रं ते द्रक्ष्यसे सुरसत्तमम् ॥ ततस्तां प्रहितां
देवीं मिंद्राणी सा समन्वगात् ५ देवाण्यान्यतिक्रम्य पर्वतांश्च बहूस्ततः ॥ हिमवंतमतिक्रम्य उत्तरं पार्श्वमागमत् ६ समुद्रं च समासाद्य बहुयोजनविस्तृतम् ॥ आ
ससाद महाद्वीपं नानाद्रुमलतावृतम् ७ तत्रापश्यत् सरोदिव्यं नानाशकुनिभिवृतम् ॥ शतयोजनविस्तीर्णतावदेवायतं शुभम् ८ तत्र दिव्यानि पद्मानि पंचवर्णा निभार
त ॥ षट्पदैरुपगीतानि प्रफुल्लानि सहस्रशः ९ सरसस्तस्य मध्ये तु पद्मिनी महती शुभा ॥ गौरिणो व्रतनालेन पद्मेन महता वृता १० पद्मस्य भित्त्वानालं च विवेश स हिता
तया ॥ विसतंतु पविष्टं च तत्रापश्यच्छतक्रतुम् ११ तं दृष्ट्वा च सुसूक्ष्मेण रूपेणावस्थितं प्रभुम् ॥ सूक्ष्मरूपधरा देवी बभूवोपश्रुतिश्च सा १२ इंद्रं तु दृष्ट्वा चेंद्राणी वि
श्रुतैः पूर्वकर्मभिः ॥ स्तूयमानस्ततो देवः शचीमाह पुरंदरः १३ किमर्थमसि संप्राप्ता विज्ञातश्च कथं त्वहम् ॥ ततः सा कथयामास नहुषस्य विचेष्टितम् १४ इंद्रं त्वं त्रिषु
लोकेषु प्राप्य वीर्यसमन्वितः ॥ दर्पाविष्टश्च दुष्टात्मा मुवाच शतक्रतो १५ उपतिष्ठेति सकूरकालं च कृतवान् मम ॥ यदि न त्रास्यसि विभो करिष्यति स मां वशे १६ एते
न चाहं संप्राप्ता द्रुतं शक्रतवांतिकम् ॥ जहिरौ द्रं महाबाहो नहुषं पापनिश्चयम् १७

द्रस्य दिवं प्रकाशं यय गमय यच्छेत्पर्थः व्ययगता वित्तस्य लोटि रूपं लोपार्पः हेदिवावसो अद्भोधनं सूर्यस्तद्रतमो ग्रस्तमर्थप्रकाशयितुं समर्थ २७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये
त्रयोदशोऽध्यायः १३ ॥ ॥ १ । २ । ३ । ४ प्रहितां प्रस्थिताम् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ त्रास्यसि पापनिश्चयसि तदभावार्पः १६ । १७

प्रकाशयाऽऽत्मनाऽऽत्मानंदैत्यदानवसूदन ॥ तेजःसमाप्नुहि विभो देवराज्यं प्रशाधि च १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि इंद्राणीन्द्रस्तदेव चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ एवमुक्तः स भगवान् शच्यातां पुनरब्रवीत् ॥ विक्रमस्य न कालोऽयं नहुषो बलवत्तरः १ विवर्द्धितश्चक्रुषिर्भव्यक व्यैश्वभाविनि ॥ नीतिमत्रविधास्यामि देवि तां कर्तुमर्हसि २ गुह्यं चैतत्स्वयाकार्यं नाख्यातव्यं शुभे कश्चित् ॥ गत्वानहुषमेकांते ब्रवीहि च सुमध्यमे ३ ऋषियानेन दिव्ये नमः सुपैहि जगत्पते ॥ एवं तव वशे प्रीता भविष्यामीति तंवद ४ इत्युक्ता देवराजेन पत्नी सा कमलेक्षणा ॥ एवमस्त्वित्यथोक्त्वा तु जगाम नहुषं प्रति ५ नहुषस्तां ततो दृष्ट्वा सस्मितो वाक्यमब्रवीत् ॥ स्वागतं ते वरारोहो किं करोमि शुचिस्मिते ६ भक्तं मां भज कल्याणिकि मिच्छसि मनस्विनि ॥ तव कल्याणियत्कार्यं तत्करिष्ये सुमध्यमे ७ न च ब्रीडात् स्वयाकार्या सुश्रोणिमयि विश्वसे ॥ सत्येन वै शपेदे विकरिष्ये वचनं तव ८ ॥ इंद्राण्युवाच ॥ यो मे कृतस्त्वया कालस्तमाकांक्षं जगत्पते ॥ ततस्त्वमेव भर्ता मे भविष्यसि सुराधिप ९ कार्यं च हृदि मे यत्तद्देवराजा वधारय ॥ वक्ष्यामि यदि मे राजन् प्रियमेतत्करिष्यसि १० वाक्यं प्रणयसंयुक्तं ततः स्यात् वशगातव ॥ इंद्रस्य वाजिनो वाहा हस्तिनोऽथ रथास्तथा ११ इच्छाम्यहमथा पूर्वं वाहनं ते सुराधिप ॥ यन्न विष्णोर्न रुद्रस्य नासुराणां न रक्षसाम् १२ वहंतु त्वां महाभागा ऋषयः संगता विभो ॥ सर्वे शिबिकयाराजन्नेतद्धिममरोचते १३ नासु रेणुन देवेषु तु ल्यो भवितुमर्हसि ॥ सर्वेषां तेज आदसे स्वेन वीर्येण दर्शनात् ॥ न ते प्रमुखतः स्थातुं कश्चिच्छक्नोति वीर्यवान् १४ शल्य उवाच ॥ एवमुक्तस्तु नहुषः प्राहृष्य ततः दधिकिल ॥ उवाच वचनं चापि सु रं द्रस्तामनिर्दिताम् १५ ॥ नहुष उवाच ॥ अपूर्वं वाहनमिदं त्वयोक्तं वरवर्णिनि ॥ दृढमेरुचितं देवित्वद्रशोऽस्मि वरानने १६ न ह्यल्पवीर्यो भवति यो वाहान् कुरुते सुनीन् ॥ अहंतं पस्वी बलवान् भूतभव्यभवत्प्रभुः १७ मयि कुद्रे जगन्न स्यान्मयि सर्वप्रतिष्ठितम् ॥ देवदानवगंधर्वाः किन्नरो रगराक्षसाः १८ न मे कुद्वस्य पर्याप्ताः सर्वे लोकाः शुचिस्मिते ॥ चक्षुषायं प्रपश्यामि तस्य ते जोहराम्यहम् १९ तस्मात्ते वचनं देविकरिष्यामि न संशयः ॥ सप्तर्षयो मां वक्ष्यंति सर्वे ब्रह्मर्षयस्तथा २० पश्य माहात्म्ययोगं मे ऋद्धिं च वरवर्णिनि ॥ शल्य उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु तां देवीं विसृज्य च वराननाम् २१ विमाने योजयित्वा च ऋषीन् त्रियममास्थितान् ॥ अब्रह्मण्यो बलोपेतो मत्तो मद्वलेन च ॥ कामवृत्तः सदुष्टात्मा वाहयामास तां चृषीन् २२ नहुषेण विसृष्टा च बृहस्पतिमथाब्रवीत् ॥ समयोऽल्पावशेषो मे नहुषेण हयः कृतः २३ शक्रं मृगय शीघ्रं त्वं भक्तायाः कुरु मे दयाम् ॥ बाढमित्येव भगवान् बृहस्पतिरुवाचताम् २४ न भेतव्यं त्वया देवेन नहुषा दुष्टचेतसः ॥ न ह्येष स्थास्यति चिरं गत एष नराधमः २५

२६ । २७ अन्विष्यतां अनुगच्छतु भवान् इषगतावित्यस्य दिवादेरूपम् । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ १. एकंजा

अधर्मज्ञो महर्षीणां वाहनाच्च ततः शुभे ॥ इष्टिं चाहं करिष्यामि विनाशायास्य दुर्मतेः २६ शक्रं चाधिगमिष्यामि माभैस्त्वं भद्रमस्तुते ॥ ततः प्रज्वाल्य विधिवज्जुहावप
रमंहविः २७ बृहस्पतिर्महातेजा देवराजोऽपलब्धये ॥ हुत्वाग्निं सोऽब्रवीद्राजच्छक्रमन्विष्यतामिति २८ तस्माच्च भगवान् देवः स्वयमेव हुताशनः ॥ स्त्रीवेषम
हुतं कृत्वा तत्रैवांतरधीयत २९ सदिशः प्रदिशश्चैव पर्वतानि वनानि च ॥ पृथिवीं चांतरिक्षं च विचिंत्याथ मनोगतिः ३० निमेषांतरमात्रेण बृहस्पतिमुपागमत् ॥ अग्नि
रुवाच ॥ बृहस्पतेन पश्यामि देवराजमिह क्वचित् ॥ आपः शेषाः सदा चापः प्रवेष्टुं नोत्सहाम्यहम् ३१ न मे तत्र गतिर्ब्रह्मन्किमन्यत्करवाणिते ॥ तमब्रवीद्देवगुरुर्गुपो
विशमहाद्युते ३२ ॥ अग्निरुवाच ॥ ॥ नापः प्रवेष्टुं शक्यामि क्षयो मेऽत्र भविष्यति ॥ शरणं त्वां प्रपन्नोऽस्मि स्वस्तितेऽस्तु महाद्युते ३३ अद्रयोऽग्निर्ब्रह्मतः क्षत्रम
श्मनो लोहमुत्थितम् ॥ तेषां सर्वत्र गते जः स्वासु योनिषु शाम्यति ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि बृहस्पत्यग्निसंवादे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥
॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ त्वमग्ने सर्वदेवानां मुखं त्वमसि हव्यवाद् ॥ त्वमंतः सर्वभूतानां गूढं श्वरसि साक्षिवत् १ त्वामाहुरेकं कवयस्त्वामाहुस्त्रिविधं पुनः ॥ त्वयात्य
क्तं जगच्चेदं सद्यो नश्येद्धृताशन २ कृत्वा तु भ्यं नमो विप्राः स्वकर्मविजितां गतिम् ॥ गच्छंति सह पत्नीभिः सुतैरपि च शाश्वतीम् ३ त्वमेवाग्ने हव्यवाहस्त्वमेव परमंहविः ॥
यजंति स त्रेस्त्वामेव यज्ञैश्च परमाध्वरे ४ सृष्ट्वा लोकां स्त्रीनि मानुहव्यवाहप्राप्तकाले पचसि पुनः समिद्धः ॥ त्वं सर्वस्य भुवनस्य प्रसूतिस्त्वमेवाग्ने भवसि पुनः प्रतिष्ठा ५ त्वा
मग्ने जलदानाहुर्विद्युतश्च मनीषिणः ॥ वहंति सर्वभूतानि त्वतो निष्क्रम्य हेतयः ६ त्वय्यापो निहिताः सर्वास्त्वयि सर्वमिदं जगत् ॥ न तेऽस्त्यविदितं किंचित् त्रिषु लोकेषु
पावक ७ स्वयोनिं भजते सर्वो विशस्वापोऽविशंकितः ॥ अहं त्वां वर्धयिष्यामि ब्राह्मैर्मत्रैः सनातनैः ८ एवंस्तु तो हव्यवाद् स भगवान् कविरुत्तमः ॥ बृहस्पतिमथोवाच
प्रीतिमान् वाक्यमुत्तमम् ९ दर्शयिष्यामि ते शक्रं सत्यमेतद्वीमते ॥ शल्य उवाच ॥ ॥ प्रविश्यापस्ततो वह्निः स समुद्राः स पल्वलाः ॥ आससाद सरस्तं च गूढो यत्र
शतक्रतुः १० अथ तत्रापि पद्मानि विचिन्वन् भरतर्षभ ॥ अपश्यत्स तु देवेंद्रं बिसमध्यगतं तदा ११ आगत्य च ततस्तूर्णतमाचष्ट बृहस्पतेः ॥ अणुमात्रेण वपुषा पद्म
तं त्वाश्रितं प्रभुम् १२ गत्वा देवर्षिगंधर्वैः सहितोऽथ बृहस्पतिः ॥ पुराणैः कर्मभिर्देवं तुष्टाव बलसूदनम् १३ महासुरोहतः शक्रं न मुचिर्दारुणस्त्वया ॥ शंबरश्च बलश्चैव
तथोभौ धोरविक्रमौ १४ शतक्रतो विवर्धस्व सर्वान् शत्रून्निषूदय ॥ उत्तिष्ठ शक्र संपश्य देवर्षींश्च समागतान् १५ महेंद्रदानवान् हत्वा लोकास्त्रातास्त्वया विभो ॥ अपां फे
नं समासाद्य विष्णुतेजोतिर्बृंहितम् ॥ त्वया तत्रोहतः पूर्वदेवराज जगत्पते १६

३४ । त्रिविधं गार्हपत्यदक्षिणाग्न्याहवनीयरूपेण त्वय्येकेन २ तुभ्यं त्रिविधाय ३ । ४ प्रसूतिः उत्पत्तिस्थानं त्रिषु लोकेषु स्थानम् ५ हेतयः ज्वालाः । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ नहुषस्यांतरेण अंतरंभेदः बुद्धिभेदार्थमित्यर्थः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणिनीलकं

त्वं सर्वभूतेषु शरण्य ईड्यस्त्वया समं विद्यते नेह भूतम् ॥ त्वया धार्यते सर्वभूतानि शक्रत्वं देवानां महिमानं च कथं १७ पाहिसर्वांश्च लोकांश्च महेंद्रबलमाप्नुहि ॥ एवं संस्तूय मानश्च सोऽवर्धत शनैः शनैः १८ स्वं चैव पुरास्थाय बभूव स बलान्वितः ॥ अब्रवीच्च गुरुं देवो बृहस्पतिमवस्थितम् १९ किं कार्यमवशिष्टं वोहतस्त्वाष्ट्रो महासुरः ॥ वृत्रश्च सुमहाकायो यो वै लोकाननाशयत् २० ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ मानुषो नहुषो राजा देवर्षिगणतेजसा ॥ देवराज्यमनुप्राप्तः सर्वान्नो बाधते भृशम् २१ ॥ इंद्र उवाच ॥ कथंचन नहुषो राज्यं देवानां प्रापदुर्लभम् ॥ तपसा केन वा युक्तः किं वीर्यो वा बृहस्पते २२ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ देवाभीताः शक्रमकामयंत त्वया त्यक्तं महद्वैद्रं पदंतम् ॥ तदा देवाः पितरोऽथर्षयश्च गंधर्वमुत्त्याश्च समेत्य सर्वे २३ गत्वाऽब्रुवन्नहुषं तत्र शक्रत्वं नो राजा भव भुवनस्य गोप्ता ॥ तान ब्रवीन्नहुषो नास्मि शक्त आप्याय ध्वंतपसा तेजसामाम् २४ एवमुक्तैर्वद्धितश्चापि देवैराजाऽभवन्नहुषो घोरवीर्यः ॥ त्रैलोक्ये च प्राप्य राज्यं महर्षीन् कृत्वा वाहान्यातिलोकान् दुरात्मा २५ तेजो हरं दृष्टि विषं सुघोरं मात्वं पश्येन् नहुषं वै कदा चित् ॥ देवाश्च सर्वे नहुषं भृशार्तान् पश्यन्ते गूढरूपाश्चरंतः २६ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ एवं वदत्यंगिरसां वरिष्ठे बृहस्पतौ लोकपालः कुबेरः ॥ वैवस्वतश्चैव यमः पुराणो देवश्च सोमो वरुणश्चाजगाम २७ ते वै समागम्य महेंद्रमूचुर्दिष्ट्या त्वाष्ट्रो निहतश्चैव वृत्रः ॥ दिष्ट्या च त्वां कुशलिनमक्षतं च पश्यामो वै निहतारिं च शक्र २८ सतानयथा वञ्चहि लोकपालान् समेत्यैव प्रीतमना महेंद्रः ॥ उवाच चैनान् प्रतिभाष्य शक्रः संचोदयिष्यन्नहुषस्यांतरेण २९ राजा देवानां नहुषो घोररूपस्तत्र साह्यं दीयतां मे भवद्भिः ॥ ते चाब्रुवन्नहुषो घोररूपो दृष्टी विपस्तस्य विभीम ईश ३० त्वंचेद्राजानं नहुषं पराजयेस्ततो वयं भागमहामशक्र ॥ इंद्रोऽब्रवीद्भवतु भवानं पापतिर्यमः कुबेरश्च मयाऽभिषेकम् ३१ सं प्राप्नुवंत्वद्य सहैव देवतैरिषुं जयामतं नहुषं घोरदृष्टिम् ॥ ततः शक्रं ज्वलनोऽप्याह भागं प्रयच्छ मद्यंत वसाह्यं करिष्ये ॥ तमाह शक्रो भविताऽग्नेतवापि चेद्राग्यो वै भाग एको महाक्रतौ ३२ ॥ शल्य उवाच ॥ एवं संचिंत्य भगवान् महेंद्रः पाकशासनः ॥ कुबेरं सर्वयक्षाणां धनानां च प्रभुं तथा ३३ वैवस्वतं पितृणां च वरुणं चाप्यपां तथा ॥ आधिपत्यं ददौ शक्रः संचिंत्य वरदस्तथा ३४ ॥ इति श्री महाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि इंद्रवरुणादिसंवादे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ अथ संचिंतयानस्य देवराजस्य धीमतः ॥ नहुषस्य वधोपायं लोकपालैः सदैवतैः १ तपस्वी तत्र भगवानगस्त्यः प्रत्यदृश्यत ॥ सोऽब्रवीदर्थ्य देवं इंद्रं दिष्ट्या वैवर्धते भवान् २ विश्वरूपविना शेन वृत्रासुरवधेन च ॥ दिष्ट्याऽद्य नहुषो भ्रष्टो देवराज्यात्पुनरं ३ दिष्ट्या हतारिं पश्यामि भवंतं बलसूदन ॥ इंद्र उवाच ॥ स्वागतं ते महर्षेऽस्तु प्रीतोऽहं दर्शनात्तव ॥ पाद्यमाचमनीयं च गामर्ध्यं च प्रतीच्छ मे ४

५ । ६ । ७ । ८ गवां प्रोक्षणे प्रोक्षणोपाकरणमारणादिसंस्कारे येमंत्राः ' देवांश्च याभिर्विजते ददाति च गावः सोमस्य प्रथमस्य भक्षः ' इत्यादयः । याभिः पशुभूताभिर्गोभिः भक्ष इति भक्षणं तयाग उच्यते १. नहुष
स्तु ' ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकं दिधा कृतं ॥ एकत्र यंत्रास्तिष्ठति हविरेकत्र तिष्ठति ' इति शास्त्रप्रामाण्याद्ब्राह्मणवद्वयमवध्यत्वं मन्वानो वेदप्रमाणीचकार वेदस्य ब्राह्मणानां चावमानादयोगतिः प्राप्य तद्व्याख्या

॥ शल्य उवाच ॥ ॥ पूजितं चोपविष्टं तमासने मुनिसत्तमम् ॥ पर्यपृच्छ तदेवेशः प्रहृष्टो ब्राह्मणर्षभम् ५ एतदिच्छामि भगवन् कथं प्रमानं द्विजोत्तम ॥ परिभ्रष्टः
कथं स्वर्गाद्ब्रह्मणः पापनिश्चयः ६ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ गृणु शक्र प्रियं वाक्यं यथा राजा दुरात्मवान् ॥ स्वर्गाद्ब्रह्मणो दुराचारो नहुषो बलदर्पितः ७ श्रमार्ता
श्ववहन्तस्तं नहुषं पापकारिणम् ॥ देवर्षयो महाभागास्तथा ब्रह्मर्षयोऽमलाः ८ पप्रच्छुर्नहुषं देवसंशयं जयतां वर ॥ य इमे ब्राह्मणा प्रोक्तान्त्रा वै प्रोक्षणे गवाम् ९ एते प्रमा
णं भवत उताहोनेति वासव ॥ नहुषेनेति तानाहतमसामूढचेतनः १० ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ अधर्मसंप्रवृत्तस्त्वं धर्मनप्रतिपद्यसे ॥ प्रमाणमेतदस्माकं
वै प्रोक्तं महर्षिभिः ११ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ ततो विवदमानः समुनिभिः सह वासव ॥ अथ मामस्पृशन्मूर्ध्नि पादेनाधर्मपीडितः १२ तेनाभूद्धतते जाश्वनिः
श्रीकश्चमही पतिः ॥ ततस्तं तमसाऽऽविग्रमवोचं भृशपीडितम् १३ यस्मात्पूर्वैः कृतराजन् ब्रह्मर्षिभिरनुष्ठितम् ॥ अदृष्टं दूषयसि मे यच्च मूर्ध्नि स्पृशः पदा १४ यच्चापि
त्वमृषीन्मूढब्रह्मकल्पान्दुरासदान् १५ बाहान्कृत्वा वाहयसि तेन स्वर्गाद्धतप्रभः ॥ ध्वंसपापपरिभ्रष्टः क्षीणपुण्यो महीतले १६ दशवर्षसहस्राणिसर्परूपधरो म
हान् ॥ विचरिष्यसि पूर्णेषु पुनः स्वर्गमवाप्स्यसि १७ एवं भ्रष्टो दुरात्मा स देवराज्यादरिंदम ॥ दिष्ट्या वा धर्मा महे शक्र हतो ब्राह्मणकंटकः १८ त्रिविष्टपं प्रपद्यस्व पाहि
लोकान्शचीपते ॥ जितेन्द्रियो जिता मित्रः स्तूयमानो महर्षिभिः १९ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ ॥ ततो देवा भृशं तुष्टामहर्षिगणसंवृताः ॥ पितरश्चैव यक्षाश्च भु
जगाराक्षसास्तथा २० गंधर्वा देवकन्याश्च सर्वे चाप्सरसां गणाः ॥ सरांसि सरितः शैलाः सागराश्च विशांपते २१ उपागम्यान्बुवन्सर्वे दिष्ट्या वर्धसि शत्रुहन् ॥ हतश्च
नहुषः पापो दिष्ट्याऽगस्त्येन धीमता ॥ दिष्ट्या पापसमाचारः कृतः सर्पो महीतले २२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि इंद्रागस्त्यसंवादे नहु
षभ्रंशे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ ततः शक्रः स्तूयमानो गंधर्वाप्सरसांगणैः ॥ ऐरावतं समारुह्य द्विपेन्द्रं लक्षणैर्युतम् १ पावकः सुम
हातेजामहर्षिश्च बृहस्पतिः ॥ यमश्चैव रुणश्चैव कुबेरश्च धनेश्वरः २ सर्वे देवैः परितृतः शक्रो वृत्रनिषूदनः ॥ गंधर्वैरप्सरोग्भिश्च यातस्त्रिभुवनं प्रभुः ३ स समेत्य महेंद्रा
ण्यदेवराजः शतक्रतुः ॥ मुदा परमया युक्तः पालयामास देवराट् ४ ततः स भगवांस्तत्र अंगिराः समदृश्यत ॥ अथर्ववेदमंत्रैश्च देवं द्रंसमभूजयत् ५ ततस्तु भगवानि
द्रः संहृष्टः समपद्यत ॥ वरं च प्रददौ तस्मै अथर्वांगिरसे तदा ६

यिकातान्ययम् १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे नहुषभ्रंशे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥

अथर्वागिरसोनामेति । यतोऽगिरा अथर्ववेदमंत्रैरिदं तुष्टाव ततोऽथर्वागिरसोनामाऽभवत् अस्मिन्वेदे अथर्ववेदे अथर्ववेदस्य ऋषिरित्यर्थः उदाहरणं वाक्यमेतत् अथर्ववेदरूपं यस्य वाक्यं सं ऋषिरिति परिभाषाव
 अथर्वागिरसोनामवेदे स्मिन् वै भविष्यति ॥ उदाहरणमेतद्विद्यज्ञभागं चलप्स्यसे ७ एवं संपूज्य भगवानथर्वागिरसंतदा ॥ व्यसर्जयन्महाराजदेवराजः शतक्रतुः ८
 संपूज्य सर्वास्त्रिदशानृषींश्चापितपोधनान् ॥ इंद्रः प्रमुदितो राजन् धर्मेणापालयत्प्रजाः ९ एवं दुःखमनुप्राप्तमिद्रेण सह भार्यया ॥ अज्ञातवासश्चकृतः शत्रूणां वधकांक्षया
 १० नात्र मन्युस्त्वया कार्यो यत्किं द्योऽसि महावने ॥ द्रौपद्या सह राजेन्द्र भ्रातृभिश्च महात्मभिः ११ एवं त्वमपि राजेन्द्र राज्यं प्राप्स्यसि भारत ॥ वृत्रं हत्वा यथा प्राप्तः शक्रः
 कौरवनंदन १२ दुराचारश्च न हृषीकेश इदं पापचेतनः ॥ अगस्त्यशापाभिहतो विनष्टः शाश्वतीः समाः १३ एवं तव दुरात्मानः शत्रवः शत्रुसूदन ॥ क्षिप्रं नाशं गमिष्यंति
 कर्णदुर्योधनादयः १४ ततः सागरपर्यं तां भोक्ष्यसे मेदिनीमिमाम् ॥ भ्रातृभिः सहितो वीरद्रौपद्याच सहानया १५ उपाख्यानमिदं शक्रविजयं वेदसंमितम् ॥ राज्ञा व्यू
 ढेष्वनीकेषु श्रोतव्यं जयमिच्छता १६ तस्मात्संश्रवा यामित्वां विजयं जयतां वर ॥ संस्तूयमाना वधैते महात्मानो युधिष्ठिर १७ क्षत्रियाणामभावोऽयं युधिष्ठिर महात्मनाम् ॥
 दुर्योधनापराधेन भीमार्जुनबलेन च १८ आख्यानमिदं विजयं यद्दंनियतः पठेत् ॥ धूतपाप्मा जितस्वर्गः परत्रेह च मोदते १९ न चारिजं भयं तस्य नापुत्रो वा भवेन्नरः ॥
 नापदं प्राप्नुयात्कांचिद्दीर्घमायुश्च विंदति ॥ सर्वत्र जयमाप्नोति न कदाचित्पराजयम् २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमाश्वासितो राजा शल्येन भरतर्षभ ॥ पूजयामास वि
 धिवच्छल्यं धर्मभृतां वरः २१ श्रुत्वा तु शल्यवचनं कुंतो पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ प्रत्युवाच महाबाहुर्मद्राजमिदं वचः २२ भवान्कर्णस्य सारथ्यं करिष्यति न संशयः ॥ तत्र ते
 जो वधः कार्यः कर्णस्यार्जुनसंस्तवः २३ ॥ शल्य उवाच ॥ एवमेतत् करिष्यामि यथा मां संप्रापसे ॥ यच्चान्यदपि शक्यामितत् करिष्याम्यहं तव २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 ततस्त्वामं त्र्यकौंतेयाञ्छल्यो मद्राधिपस्तदा ॥ जगाम सबलः श्रीमान् दुर्योधनमरिंदम २५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि शल्यगमने
 ष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ युयुधानस्ततो वीरः सात्वतानां महारथः ॥ महता चतुरंगेण बलेना गाधुधिष्ठिरम् १ तस्य यो धामहा
 वीर्यानां नादेश समागताः ॥ नानाप्रहरणावीराः शोभयांचक्रिरे बलम् २ परश्वधैर्भेदिपालैः शूलतोमरमुद्गैः ॥ परिवैर्यष्टिभिः पाशैः करवालैश्च निर्मलैः ३ खड्गकुम्भ
 कनिर्व्यूहैः शरैश्च विविधैरपि ॥ तैलधौतैः प्रकाशद्भिः सदाऽशोभत वै बलम् ४ तस्य मेघप्रकाशस्य सौवर्णैः शोभितस्य च ॥ बभूवरूपं सैन्यस्य मेघस्येव सविद्युतः ५
 अक्षौहिणी तु सा सेना तदा यौधिष्ठिरं बलम् ॥ प्रविश्यांतर्दधे राजन् सागरं कुन्दीयथा ६ तथैवाक्षौहिणीं गृह्यचेदीनामृषभो बली ॥ धृष्टकेतुरुपागच्छत्पांडवानमितौ
 जसः ७ मागधश्च जयत्सेनो जारासं धिर्महाबलः ॥ अक्षौहिण्यैव सैन्यस्य धर्मराजमुपागमत् ८

चनात् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ शङ्खतेजसो वधेयनतादृशोऽर्जुनसंस्तवः २३ । २४ । २५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये
 भारतभाचदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ युयुधानः सासकिः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

१० । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ वनमालाआपादलंबिनीमाला १८ । १९ । २० । २१ समावायःसमूहः २२ । २३ आवंत्यौर्विद्वानुर्विदौ २४ । २५ । २६

तथैवपांड्योराजेंद्रसागरानूपवासिभिः ॥ वृत्तोबहुविधैर्योर्ध्वैर्युधिष्ठिरमुपागमत् १ तस्यसैन्यमतीवासीत्तस्मिन्बलसमागमे ॥ प्रेक्षणीयतरंराजनसुवेषंबलवत्तदा १०
द्रुपदस्याप्यभूत्सेनानानादेशसमागतैः ॥ शोभितापुरुषैःशूरैःपुत्रैश्चास्यमहारथैः ११ तथैवराजामस्यानांविराटोवाहिनीपतिः ॥ पार्वतीयैर्महीपालैःसहितःपांड
वानिन्यात् १२ इतश्चेतश्चपांडूनांसमाजग्मुर्महात्मनाम् ॥ अक्षौहिण्यस्तुसप्तैताविविधध्वजसंकुलाः १३ युयुत्समानाःकुरुभिःपांडवान्समहर्षयन् ॥ तथैवधार्तरा
ष्ट्रस्यहर्षसमभिवर्धयन् १४ भगदत्तोमहीपालःसेनामक्षौहिणीददौ ॥ तस्यचीनैःकिरातैश्चकांचनैरिवसंवृतम् १५ बभौबलमनाधृष्यंकार्णिकारवनंयथा ॥ तथा
भूरिश्रवाःशूरःशल्यश्चकुरुनंदन १६ दुर्योधनमुपायातावक्षौहिण्यापृथक्पृथक् ॥ कृतवर्माचहार्दिकयोभोजांधकुरैःसह १७ अक्षौहिण्यैवसेनायादुर्योधनमुपाग
मत् ॥ तस्यतैःपुरुषव्याघ्रैर्वनमालाधैर्बलम् १८ अशोभतयथामत्तैर्वनंप्रकीडितैर्गजैः ॥ जयद्रथमुखाश्चान्येसिंधुसौवोरवासिनः १९ आजग्मुःप्रथिवीपालाःकंपयं
तइवाचलान् ॥ तेषामक्षौहिणीसेनाबहुलाविबभौतदा २० विधूयमानोवातेनबहुरूपइवांबुदः ॥ सुदक्षिणश्चकांचोयवनैश्चशकैस्तथा २१ उपाजगामकौरव्यम
क्षौहिण्याविशांपते ॥ तस्यसेनासमावायःशलभानामिवाबभौ २२ सचसंप्राप्यकौरव्यंतत्रैवांतर्दधेतदा ॥ तथामाहिष्मतीवासीनीलोनीलायुधैःसह २३ महीपालो
महावीर्यैर्दक्षिणापथवासिभिः ॥ आवंत्यौचमहीपालौमहाबलसुसंवृतौ २४ पृथगक्षौहिणीभ्यांतावभियातौसुयोधनम् ॥ केकयाश्चनरव्याघ्राःसोदर्याःपंचपार्थिवाः२५
संहर्षयंतःकौरव्यमक्षौहिण्यासमाद्रवन् ॥ ततस्ततस्तुसर्वेषांभूमिपानांमहात्मनाम् २६ तिस्रोऽन्याःसमवर्ततवाहिन्योभरतर्षभ ॥ एवमेकादशावृत्ताःसेनादुर्योधन
स्यताः २७ युयुत्समानाःकौन्तेयान्नानाध्वजसमाकुलाः ॥ नहास्तिनपुरेराजन्नवकाशोऽभवत्तदा २८ राज्ञांस्वबलमुख्यानांप्राधान्येनापिभारत ॥ ततःपंचनदंचैवकृ
त्संचकुरुजांगलम् २९ तथारोहितकारण्यंमरुभूमिश्चकेवला ॥ अहिच्छत्रंकालकूटंगंगाकूलंचभारत ३० वारणंवाटधानंचयामुनश्चैवपर्वतः ॥ एषदेशःसुविस्ती
र्णःप्रभूतधनधान्यवान् ३१ बभूवकौरवेयाणांबलेनातीवसंवृतः ॥ तत्रसैन्यंतथायुक्तंददर्शसपुरोहितः ३२ यःसपांचालराजेनप्रेषितःकौरवान्प्रति ३३ इतिश्रीमहा
भारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिपुरोहितसैन्यदर्शनेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ समाप्तमिदंसेनोद्योगपर्व ॥ अथसंजययानपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
सचकौरव्यमासाद्यद्रुपदस्यपुरोहितः ॥ सत्कृतोभृतराष्ट्रेणभीष्मेणविदुरेणच १ सर्वकौशल्यमुक्त्वाऽऽदौपृष्ठाचैवमनामयम् ॥ सर्वसेनाप्रणेतृणांमध्येवाक्यमुवाचह २
सर्वैर्भवद्भिर्विदितोराजधर्मःसनातनः ॥ वाक्योपादानहेतोस्तुवक्ष्यामिबिदितेसति ३

२७ । २८ । २९ अहिच्छत्रादयःप्रदेशविशेषाः ३० । ३१ । ३२ । ३३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभाष्यदीपे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ १ । २
वाक्येति । भवद्भिःकिंचिद्रक्तव्यमतोहेतोरित्यर्थः ३

४ । ५ । ६ शेषवन्तः आयुःशेषयुक्ताः ७ । ८ । ९ । १० योन्यंतरगतैरिवेति । तैर्देवान् क्लेशान् जन्मान्तरव्यवहितानिवनस्मरन्तीत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८
 धृतराष्ट्रश्च पांडुश्च सुतावेकस्य विश्वतौ ॥ तयोः समानं द्रविणं पैतृकं नात्र संशयः ४ धृतराष्ट्रस्य ये पुत्राः प्राप्तैः पैतृकं वसु ॥ पांडुपुत्राः कथं नाम न प्राप्ताः पैतृकं वसु ५ एवं
 गते पांडवे यैर्विदितं वः पुरायथा ॥ न प्राप्तं पैतृकं द्रव्यं धृतराष्ट्रेण संवृतम् ६ प्राणांतिकैरप्युपायैः प्रयतद्भिरनेकशः ॥ शेषवंतो न शकितानेतुं वैयमसादनम् ७ पुनश्च व
 द्दितं राज्यं स्वबलेन महात्मभिः ॥ छद्मनाऽपहतं क्षुद्रैर्धार्तराष्ट्रैः ससौ बलैः ८ तदप्यनुमतं कर्म यथा युक्तमनेन वै ॥ वासिताश्वमहारण्यवर्षाणीह त्रयोदश ९ सभायां
 क्लेशितैर्वीरैः सह भार्यैस्तथा भृशम् ॥ अरण्ये विविधाः क्लेशाः संप्राप्तास्तैः सुदारुणाः १० तथा विराटनगरे योन्यंतरगतैरिव ॥ प्राप्तः परमसंक्लेशो यथापैर्महात्मभिः ११
 तैस्वैष्टष्ठतः कृत्वा तत्सर्वं पूर्वैकलिबषम् ॥ सामैव कुरुभिः सार्धमिच्छंति कुरुपुंगवाः १२ तेषां च वृत्तमाज्ञाय वृत्तं दुर्योधनस्य च ॥ अनुनेतुमिहार्हं धार्तराष्ट्रं सुहृज
 नाः १३ न हिते विग्रहं वीराः कुर्वन्ति कुरुभिः सह ॥ अविनाशेन लोकस्य कांक्षन्ते पांडवाः स्वकम् १४ यश्चापि धार्तराष्ट्रस्य हेतुः स्याद्विग्रहं प्रति ॥ स च हेतुर्न मंतव्यो ब
 लीयांस्तथा हि ते १५ अक्षौहिण्यश्च सप्तैव धर्मपुत्रस्य संगताः ॥ युयुत्समानाः कुरुभिः प्रतीक्षन्तेऽस्य शासनम् १६ अपरे पुरुषव्याघ्राः सहस्राक्षौहिणीसमाः ॥ सात्य
 किर्भीमसेनश्च यमौ च सुमहाबलौ १७ एकादशैताः पृतना एकतश्च समागताः ॥ एकतश्च महाबाहुर्बहुरूपी धनंजयः १८ यथाकिरीटी सर्वाभ्यः सेनाभ्यो व्यतिरिच्यते ॥
 एवमेव महाबाहुर्वासुदेवो महाद्युतिः १९ बहुलत्वं च सेनानां विक्रमं च किरीटिनः ॥ बुद्धिमत्त्वं च कृष्णस्य बुद्ध्या युध्येत को नरः २० ते भवंतो यथा धर्मयथा समयमेव च ॥
 प्रयच्छन्तु प्रदातव्यं मावः कालोऽत्यगादयम् २१ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानपर्वणि पुरोहितयानेर्विशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रज्ञावृद्धो महाद्युतिः ॥ संपूज्यैनं यथा कालं भीष्मो वचनमब्रवीत् १ दिष्ट्या कुशलिनः सर्वसहदामोदरेण ते ॥ दिष्ट्या सहायवंतश्च दिष्ट्या धर्मचेतरेताः २
 दिष्ट्या च संधिकामास्ते भ्रातरः कुरुनंदनाः ॥ दिष्ट्यानयुद्धमनसः पांडवाः सह बांधवैः ३ भवता सत्यमुक्तं तु सर्वमेतन्न संशयः ॥ अतितीक्ष्णं तु ते वाक्यं ब्राह्मण्यादिति मे
 मतिः ४ असंशयं क्लेशितास्ते वने चेह च पांडवाः ॥ प्राप्ताश्च धर्मतः सर्वपितुर्धनमसंशयम् ५ किरीटी बलवान् पार्थः कृतास्त्रश्च महारथः ॥ कोहि पांडुसुतं युद्धे विषहेत धनं
 जयम् ६ अपिवज्रधरः साक्षात्किमुतान्येधनुर्भृतः ॥ त्रयाणामपि लोकानां समर्थ इति मे मतिः ७ भीष्मे बुवतितद्वाक्यं धृष्टमाक्षिप्य मन्युना ॥ दुर्योधनं समालोक्य
 कर्णो वचनमब्रवीत् ८ न तत्राविदितं ब्रह्म न लोके भूतेन केन चित् ॥ पुनरुक्तेन किं तेन भाषितेन पुनः पुनः ९ दुर्योधनार्थं शकुनिर्दूते निर्जितवान्पुरा ॥ समयेन ग
 तोऽरण्यं पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः १०

१२ । २० । २१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपेर्विशोऽध्यायः ॥ २० ॥

आक्षिप्यतिरस्कृत्य ८ तत्र पांडवपक्षे ९ । १०

॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । धृष्टर्षणा युक्तं यथा स्यात्तथा

तंसमयंकालं तच्च संकेतवाक्यत्रयोदशवर्षे जातैः पुत्रवनेवस्तव्यमित्येवं कृत्वा समग्र इत्युपक्रम्य 'संकेतकालभाषयोः' इति मेदिनी आश्रित्य निर्वाह्यं पैतृकराज्यांशनेच्छति किं सुतदतिक्रमेणैव पैतृकमिच्छतीत्यर्थः ११ पादं चतुर्थांशमपि किमुतार्थमित्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भरतभाष्ये पुरोहितयाने एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ प्राप्तातिवि । दिष्ट्याभागेन आनह्यसंनद्धो भूत्वा स्थानं स्थितिमुपस्थितः प्राप्तः इति सभाजयेथाः पूजयेथाः १ स्वस्तिमंतो वयमिति सर्वान्वदेः कृच्छ्रं निरुप्यापितेषां शांतिरक्रोधोऽस्मासु विद्यते मिथ्यापेतानां निष्कप

सतंसमयमाश्रित्य राज्यांशनेच्छति पैतृकम् ॥ बलमाश्रित्य मत्स्यानां पांचालानां च मूर्खैव ११ दुर्योधनो भयाद्विद्वन्नदद्यात्पादमंततः ॥ धर्मतस्तु मर्ही कृत्स्नां प्रदद्याच्छत्रवेऽपि च १२ यदिकां क्षन्तिं ते राज्यांशं पितृपैतामहं पुनः ॥ यथाप्रतिज्ञां कालं तं चरंतु वनमाश्रिताः १३ ततो दुर्योधनस्यांकेव तैतामकुतो भयाः ॥ अधार्मिकीं तु माबुद्धिं मौर्यात्कुर्वतु केवलात् १४ अथ ते धर्ममुत्सृज्य युद्धमिच्छन्ति पांडवाः ॥ आसाद्ये मान् कुरुश्रेष्ठान् स्मरिष्यन्ति वचो मम १५ ॥ भोष्म उवाच ॥ किं नुराधेयवाचा ते कर्मतदस्मत्तुमर्हसि ॥ एक एव यदा पार्थः पट्टायाज्जितवान युधि १६ बहुशो जीयमानस्य कर्मदृष्टं तदैव ते ॥ न चेदेवं करिष्यामो यदयं ब्राह्मणोऽब्रवीत् ॥ ध्रुवं युधिहतास्तेन भक्षयिष्याम पांसुकान् १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धृतराष्ट्रस्ततो भीष्ममनुमान्य प्रसाद्य च ॥ अवभृत्स्य चराधेयमिदं वचनमब्रवीत् १८ अस्मद्विदं वाक्यमिदं भीष्मः शांतनवोऽब्रवीत् ॥ पांडवा १७ ॥ नाहितं चैव सर्वस्य जगतस्तथा १९ चिंतयित्वा तु पार्थेभ्यः प्रेषयिष्यामि संजयम् ॥ स भवान्प्रतिष्ठात्वद्य पांडवानेव माचिरम् २० सतंसत्कृत्य कौरव्यः प्रेषयामास पांडवान् ॥ सभामध्ये समाहूय संजयं वाक्यमब्रवीत् २१ ॥ इति श्रीमहाभास्ते उद्योगपर्वणि संजययानपर्वणि पुरोहितयाने एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ प्राप्तामिहाहुः संजयपांडुपुत्रानुपप्लव्येतान् विजानीहि गत्वा ॥ अजातशत्रुं च सभाजयेथा दिष्ट्या न ह्यस्थानमुपस्थितस्त्वम् १ सर्वांस्त्वदेः संजयस्वस्तिमंतः कृच्छ्रं वा समतदहानि पर्याकार्षुः पांडवामह्यमेव ३ दोषं ह्येषां नाध्यगच्छं परीच्छन्नित्यंकं चिद्येन गहं यपार्थान् ॥ धर्मार्थाभ्यां कर्मकुर्वन्ति नित्यं सुखप्रियेनानुरुध्यंतिका मात् ४ धर्मशीतं भुत्पि प्रासेतथैव निद्रांतं द्रीक्रोधहर्षौ प्रमादम् ॥ धृत्या चैव प्रज्ञया चाभिभूय धर्मार्थयोगान्प्रयतंति पार्थाः ५ त्यजंति मित्रेषु धनानि कालेन संवासाजीर्यति तेषु मैत्री ॥ यथार्हमा नार्थकरा हि पार्थास्तेषां द्वेष्टानास्त्याजमीदृश्यपक्षे ६ अन्यत्र पापादिष्वमान्मदं बुद्धे दुर्योधनात् क्षुद्रतराश्च कर्णात् ॥ तेषां हीमौहीनसुखाप्रियाणां महात्मनां संजनयतो हि तेजः ७ उत्थानवीर्यैः सुखमेधमानो दुर्योधनः सुकृतं मन्यते तत् ॥ तेषां भाग्यं च मन्येत बालः शक्यं हर्तुं जीवतां पांडवानाम् ८

दानाम् २ मग्नं पर्याकार्षुः मदर्थं परित आनीतवतः ३ धर्मार्थाभ्यां धर्मार्थार्थं सुखं नीतिः प्रियं पुत्रादितदनुरोधेन कामात् धर्मं न त्यजंतीत्यर्थः ४ तंद्रीजाग्रत एव मोदयम् ५ यथार्हानां अर्थं च कुर्वन्ति तेषां ६ तेजः क्रोधं ७ उत्थाने आरिषकाले एषवीर्येन प्रक्षेपस्य स उत्थानवीर्यः यत्तेषां भागं हर्तुं शक्यं मन्यते तत्तु कृतं पुनः कृतिमन्यते मौक्यादि विभावः ८

यस्यपदवर्णितयस्यानुगाइत्यर्थः तस्यतस्मैप्रदानभागप्रदानम् ९ जिष्णुर्जयशीलः १० बरेण्यःभोगमोक्षकामैर्वरणीयः ११ नकेवलंमन्यदेशापेक्षयाउदीचीं किंतुउत्तरान्कुरुहिमाचलादप्युदकदेशान्स्वर्ग
भूमिरूपान् १२ जातवेदमउपाहरत् खांडवमिति विपरिणामेनानुबन्धः १३ । १४ । १५ । १६ एतत्परिहृयमानंवलं भीष्मद्रोणादीनां सामर्थ्येनदपिसवं तथाऽपि तान्पांडवान्प्राप्यनास्तीतिमन्ये तुष्ट
मित्यर्थः १७ प्रबर्हःश्रेष्ठः संत्यक्तात्मात्यक्तदेहः १८ सहोषितोवर्षमात्रं चरितार्थःगोप्रहेरक्षितः मात्स्येयानांमत्स्यदेशजानाम् १९ केकयेभ्योदेशेभ्यः अवरुद्धाःबहिर्भिःसारिताःपंचभ्रातरःकेकयानां

यस्यार्जुनःपदवींकेशवश्चक्रोदरःसात्यकोऽजातशत्रोः ॥ माद्रीपुत्रौसृजयाश्चापियांतिपुण्युद्धात्साधुतस्यप्रदानम् ९ सहैवैकःपृथिवीसव्यसाचीगांडीवधन्वाप्रणुदे
द्रथस्थः ॥ तथाजिष्णुःकेशवोऽप्यप्रधृष्योलोकत्रयस्याधिपतिर्महात्मा १० तिष्ठेतकस्तस्यमर्त्यःपुरस्ताद्यःसर्वलोकेषुवरेण्यएकः ॥ पर्जन्यघोषान्प्रवपन्नशरीरान्पतं
गसंवानिवशीघ्रवेगान् ११ दिशंस्तुदीचीमपिचोत्तरान्कुरुनगांडीवधन्वेकरथोजिगाय ॥ धनंचैषामाहरत्सव्यसाचीसेनानुगान्द्रविडांश्चैवचक्रे १२ यश्चैवदेवान्खांडवे
सव्यसाचीगांडीवधन्वाप्रजिगायसेंद्रान् ॥ उपाहरत्पांडवोजातवेदसेयशोमानंवर्धयन्पांडवानाम् १३ गदाभृतांनास्तिममोऽन्नभीमाद्धस्त्यारोहोनास्तिममश्नतस्य ॥
रथेऽर्जुनादाहुस्ह्रीनमेनंबाहोर्बलेनायुतनागवीर्यम् १४ सुशिक्षितःकृतवैरस्तरस्वीदहेतुक्षुद्रांस्तरसाधार्तराष्ट्रान् ॥ सदात्यमर्षान्बलात्सशक्योयुद्धेजेतुंवासवेनापिसा
क्षात् १५ सुचेतसौबलिनौशीघ्रहस्तौसुशिक्षितौभ्रातरौफाल्गुनेन ॥ श्येनौयथापक्षिपूगान्तरुजंतौमाद्रीपुत्रौशेषयेतान्शत्रून् १६ एतद्वलंपूर्वमस्माकमेवंयत्सत्यंतान्प्रा
प्यनास्तीतिमन्ये ॥ तेषांमध्येवर्तमानस्तरस्वीधृष्टद्युम्नःपांडवानामिहैकः १७ सहामात्यःसोमकानांप्रबर्हःसंत्यक्तात्मापांडवार्थेश्चुतोमे ॥ अजातशत्रुंप्रसहेतकोऽ
न्योपेषांसस्यादग्रणीवृष्णिंसिंहः १८ सहोषितश्चरितार्थोवयस्थोमात्स्येयानामधिपोवैविगटः ॥ सवैसपुत्रःपांडवार्थेचशश्वद्युधिष्ठिरेभक्तइतिश्रुतंमे १९ अवरुद्धारथिनः
केकयेभ्योमहेष्वासाभ्रातरःपंचसंति ॥ केकयेभ्योराज्यमाकांक्षमाणायुद्धार्थिनश्चानुवसंतिपार्थान् २० सर्वांश्चवीरान्पृथिवीपतीनांसमागतान्पांडवार्थेनिविष्टान् ॥
शूरानहंभक्तिमतःशृणोमिप्रीत्यायुक्तान्संश्रितान्धर्मराजम् २१ गिर्याश्रयादुर्गनिवासिनश्चयोधाःपृथिव्यांकुलजातिशुद्धाः ॥ म्लेच्छाश्चनानायुधवीर्यवंतःसमागताः
पांडवार्थेनिविष्टाः २२ पांड्यश्चराजासमितिंद्रकल्पोयोधप्रवीरैर्बहुभिःसमेतः ॥ समागतःपांडवार्थेमहात्मा लोकप्रवीरोऽप्रतिवीर्यतेजाः २३ अस्मद्रोणादार्जुनाद्वासुदेवा
त्कृपाद्रीष्माद्येनवृत्तंशृणोमि ॥ यंतंकार्ष्णिप्रतिममाहुरेकंससात्यकिःपांडवार्थेनिविष्टः २४ उपाश्रिताश्चेदिकरूषकाश्चसर्वोद्योगैर्भूमिपालाःसमेताः ॥ तेषांमध्येसूर्यमि
वातपंतंश्रियावृत्तंचेदिपतिंज्वलंतम् २५ अस्तंभनीयंयुधिमन्यमानोज्यांकर्षतांश्रेष्ठमंष्ट्रिव्याम् ॥ सर्वोत्साहंक्षत्रियाणांनिहत्यप्रसह्यकृष्णस्तरसांसममर्दं २६

यतःकेकयेभ्यःराज्यंमाप्नुमिच्छंतः पूर्वअस्मदीयाअपि संप्रतिपांडवान्अनुवसंतिअनुसरंति तेनस्वपक्षहानिःपरपक्षपुष्टिश्चदर्शिता २० । २१ । २२ समितिसंग्रामे 'समित्याजितमिच्छुयः' इतिकोशः
अप्रतिवीर्यतेजाः अतुल्यतेजाः २३ कार्ष्णिःप्रद्युम्नस्तत्तुल्यम् २४ चेदिपतिंशिशुपालं कृष्णोममर्देत्युत्तरेणान्वयः २५ ज्यांअनुगुणंकर्षतांचनुर्भूताम् २६

यस्यमानवर्धयति तं शिशुपालं अभिनदितिसंबंधः २७ चेदिपतिविहाय अन्ये तं कृष्णं के प्राद्रवन् न केपि किंतु स एव तेन रूपद्वीपकारित्यर्थः २८ आशंसमानोजयमिति शेषः अशेतशयनं कृतवान् शिशुपालः २९ यत्नयतः अवेदयंतज्ञापितवतः चारादिति शेषः ३० कृष्णो वासुदेवाजुनौ ३१ संगरं चेन्न गच्छेत्तदा शर्मलमेव नोचेत् अन्यथा इन्द्रो विष्णुश्च अर्जुन वासुदेवौ निर्देहेतामित्यन्वयः ३२ शक्रपुत्रत्वात् शक्रसमः

यशोमानौ वर्धयन् पाण्डवानां पुराऽभिनच्छिशुपालं समीक्ष्य ॥ यस्य सर्वे वर्धयन्ति तस्मान्नं करुणराजप्रमुखानरेंद्राः २७ तमसह्यं केशवं तत्र मत्वा सुग्रीवयुक्तेन स्थेन कृष्णम् ॥ के प्राद्रवंश्चेदिपतिविहाय सिंहं दृष्ट्वा क्षुद्रमृगा इवान्ये २८ यस्तं प्रतीपस्तरसाप्रत्युदीयादाशंसमानो द्वैरथे वासुदेवम् ॥ सोऽशेतकृष्णेन हतः परासुर्वातेनोन्मथितः कर्णिकारः २९ पराक्रममेयदेवदयंततेषामर्थे संजयकेशवस्य ॥ अनुस्मरंस्तस्य कर्माणि विष्णोर्गावल्गणेनाधिगच्छामि शांतिम् ३० न जातु ताञ्छत्रुन्यः सहेतयेषां सस्यादग्रणीवृष्णिं सिंहः ॥ प्रवेपते मे हृदयं भयेन श्रुत्वा कृष्णावेकरथे समेतौ ३१ न चेद्रच्छेत्संगरं मदबुद्धिस्ताभ्यां लभेच्छर्मतदा सुतो मे ॥ नोचेत् कुरुन्संजय निर्देहेतामिन्द्रा विष्णुदेवस्येनायथैव ३२ मतो हि मे शक्रसमो धनंजयः सनातनो वृष्णिवीरश्च विष्णुः ॥ धर्मारामोऽहीनिषेवस्तरस्वीकुंतीपुत्रः पाण्डवोऽजातशत्रुः ३३ दुर्योधनेन निरुक्तो मनस्वी नोचेत् क्रुद्धः प्रदेहेद्दार्तराष्ट्रान् ॥ नाहं तथा ह्यर्जुना द्वासुदेवा द्वादीमा द्वाऽहं यमयोर्वा बिभेमि ३४ यथाराज्ञः क्रोधदीप्तस्य सूतमन्योरहं भीततरः सदैव ॥ महातपा ब्रह्मचर्येण युक्तः संकल्पोऽयं मानसस्तस्य सिद्धयेत् ३५ तस्य क्रोधं संजयाहं समीक्ष्य स्थाने जानन्नृशमस्य द्यभीतः ॥ स गच्छ शीघ्रं प्रहितोरथेन पांचालराजस्य च भूनिवेशनम् ३६ अजातशत्रुं कुशलं स्मृच्छेः पुनः पुनः प्रीतियुक्तं वदेस्त्वम् ॥ जनार्दनं चापि समेत्य तात महामात्रं वीर्यवतामुदारम् ३७ अनामयं मद्रचनेन पृच्छेर्धृतराष्ट्रः पाण्डवैः शांतिमीप्सुः ॥ न तस्य किंचिद्वचनं न कुर्यात् कुंतीपुत्रो वासुदेवस्य सुत ३८ प्रियश्चैषामात्मसमश्च कृष्णो विद्वांश्चैषां कर्मणि नित्ययुक्तः ॥ समानीतान् पाण्डवान् सृजयांश्च जनार्दनं युयुधानं विराटम् ३९ अनामयं मद्रचनेन पृच्छेः सर्वांस्तथाद्रौपदेयांश्च पंच ॥ यद्यत्तत्र प्राप्तकालं परेभ्यस्त्वं मन्येथा भारतानां हितं च ॥ तद्भाषेथाः संजयराज मध्येन मूर्च्छयेद्यन्नचयुद्धहेतुः ४० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययाने धृतराष्ट्रसंदेशे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ राजास्तु वचनं श्रुत्वा धृतराष्ट्रस्य संजयः ॥ उपप्लव्यं ययौ द्रष्टुं पाण्डवानमितौजसः १ स तुराजानमासाद्य कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ अभिवाद्य ततः पूर्वसूतपुत्रोऽभ्यभाषत २ गावल्गनिः संजयः सूतसूनु राजशत्रुमवदत्प्रतीतः ॥ दिष्टचारजं स्वामरोगं प्रपश्ये सहायवंतं च महेंद्रकल्पम् ३ अनामयं पृच्छति त्वाऽम्बिके यो वृद्धो राजा धृतराष्ट्रो मनीषी ॥ कच्चिद्रीमः कुशली पाण्डवाऽयोधनंजयस्तौ च माद्रीतनूजौ ४

धर्मपुत्रत्वात् धर्मारामः ३३ निकृतोर्वचितः मनस्वी जितमनाः ३४ मय्योः क्रोधात् ३५ स्थाने जानन्नयुक्तं पश्यन् ३६ महामात्रं महाभागं ३७ शांतिमीप्सुरस्तीति वदेत्यध्याहारः ३८ समानीतान् एकत्र स्थितान् ३९ नमूर्च्छयेत् वर्धयेत् क्रोधमिति शेषः ४० ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ १ । २ प्रतीतो वृद्धः ३ । ४

यत्र आसर्वे त्वं स्वस्विकामः कल्याणार्थं वां धृष्टान् कामान् भोग्यान् गजराधादीन् चोत्तसि तेष्वेकं कुशलिनः कश्चिदित्यनुपंगः ५ । ६ । ७ वृत्तिरस्मात्सुप्तेहः ८ । ९ । १० कुरुभ्यः स्पृहयंतिकश्चिदित्यनुपंगः
कुरुणां कल्याणं अयुदेन वां छंतिकश्चिदिति भावः ११ येषां राष्ट्रे निवसति तेषां कुरुणां मध्ये अनुभूतः कश्चिन्मानं लभते १२ । १३ महानस्यो महानसे परिचारिकाः वध्वः स्नुषाः अव्यलीकाः निष्कपटाः १४ वृत्ति
जीविकादातुमिति शेषः दायान्मदत्तान् ग्रामादीन् १५ अतिक्रमानोपेक्षत इत्युच्यते चरार्थं क्रमोऽपकर्षणोऽयं १६ एतद्ब्राह्मणानां वृत्तेः पालनं ज्योतिः परलोकप्रकाशकं जीवलोकेश्च शृङ्खल्यशस्करं दोषलोभं

कश्चिद्वृष्णाद्रौपदीराजपुत्री सत्यव्रतावीरपत्नी सपुत्रा ॥ मनस्विनी यत्र च वां छसि त्वमिष्टान् कामान् भारतस्वस्विकामः ५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गावल्गणे संज
यस्वागतं ते प्रियामहेते वयं दर्शनेन ॥ अनामयं प्रतिजानेत्वाहं सहानुजैः कुशलीचास्मि विदन् ६ चिरादिदं कुशलं भारतस्य श्रुत्वा राज्ञः कुरुत्रुद्धस्य सूत ॥ मन्ये साक्षा
दृष्टमहं नरेन्द्रं दृष्ट्वैव त्वां संजय प्रीति यो गात्र ७ पितामहो नः स्थविरो मनस्वी महाप्राज्ञः सर्वधर्मोपपन्नः ॥ सकौरव्यः कुशलीतात भोष्मोऽथार्थवृत्तिरस्त्यस्य कश्चिद्वृ
कश्चिद्राजा धृतराष्ट्रः सपुत्रो वै चित्रवीर्यः कुशलीमहात्मा ॥ महाराजो बाह्लिकः प्रातिपेयः कश्चिद्विद्वान् कुशलीसूतपुत्र ९ ससोमदत्तः कुशलीतात कश्चिद्भूरिश्रवाः सत्यसंधः
शलश्च ॥ द्रोणः सपुत्रश्च कृपश्च विप्रो महेष्वासः कश्चिदेतेऽप्यरोगाः १० सर्वे कुरुभ्यः स्पृहयंतिसंजय धनुर्धरा ये पृथिव्यां प्रधानाः ॥ महाप्राज्ञाः सर्वशास्त्रावदाता धनुर्भूता
मुख्यतमाः पृथिव्याम् ११ कश्चिन्मानं तात लभंत एते धनुर्भूताः कश्चिदेतेऽप्यरोगाः ॥ येषां राष्ट्रे निवसति दर्शनीयो महेष्वासः शीलवान् द्रोणपुत्रः १२ वैश्यापुत्रः कुशलीतात
कश्चिन्महाप्राज्ञो राजपुत्रो युयुत्सुः ॥ कर्णोऽमात्यः कुशलीतात कश्चित्सुयोधनो यस्य मंदो विधेयः १३ क्षियो वृद्धा भारतानां जनन्यो महानस्यो दासभार्याश्च सूत ॥ वध्वः
पुत्रा भागिनेया भगिन्यो दौहित्रा वा कश्चिदप्यव्यलीकाः १४ कश्चिद्राजा ब्राह्मणानां यथा वत्प्रवर्तते पूर्ववत्तातवृत्तिम् ॥ कश्चिदायान्मामकान् धार्तराष्ट्रो द्विजातीनां संज
जयनोपहंति १५ कश्चिद्राजा धृतराष्ट्रः सपुत्र उपेक्षते ब्राह्मणातिक्रमान् वै ॥ स्वर्गस्य कश्चिन्न तथा वर्तमानं भूतामुपेक्षते ते पुंसदवृत्तिम् १६ एतज्ज्योतिश्चोत्तमं जीवलोकेशु कं
प्रजानां विहितं विधात्रा ॥ ते चेद्दोषं नियच्छंति मंदाः कृत्स्ना नाशो भविता कौरवाणाम् १७ कश्चिद्राजा धृतराष्ट्रः सपुत्रो बुभूषते वृत्तिममात्यवर्गे ॥ कश्चिन्न भेदेन जीविविषं
तिसुहृदूपादुर्हृदश्चैकमच्यात् १८ कश्चिन्न पापं कथयंति तात तेषां बवानां कुरवः सर्व एव ॥ द्रोणः सपुत्रश्च कृपश्च वीरो नास्मात्सुपापानिवदंति कश्चिद्वृ १९ कश्चिद्राज्ये
धृतराष्ट्रं सपुत्रं समेत्याहुः कुरवः सर्व एव ॥ कश्चिद्वृद्धादस्युसंवांसमेतान् स्मरंति पार्थस्य युधां प्रणेतुः २० मौर्वी भुजाग्रहितान् स्मतात दोधूयमानेन धनुर्धरेण ॥ गां
डीवनुनां स्तनयितुवोषानजिह्मगान् कश्चिदनुस्मरंति २१

ब्राह्मण्यवृत्त्युपघातेन नियच्छंति १७ बुभूषते मापयितुमिच्छति भेदेन जीविविषंति शत्रुभिर्भेदिताः संतस्तद्वैधेनै जीवितुमिच्छति १८ । १९ पार्थस्य अर्जुनस्य कृत्यं स्मरंति युधांतं ग्रामाणां प्रणेतुं निर्वाहकस्य
आहुः शमं कुर्वितिशेषः शमेति षडे शमशान्मसां सिमच्छेदार्थः २० मौर्वी भुजाः कौटिल्यं सस्य अग्रयिकां शरसं धानदेहाः ततः मरिदानं प्रेषितान् २१

सुवाससःसुपुंखाः हस्तवापोहस्तसेपः वचनभेदेऽपिसामानाधिकरण्यंशतस्त्रियोऽस्यपरिग्रहइतिवत् एकषष्टिर्वाणाअस्य एकेनबत्नेनप्रसेप्याइत्यर्थः २२ नहृत्लेषुसतृणेषुस्यलेषु २३ दंतकूरे कूरंअर्धं दंताः
क्रोधाविशात्कूरयच्चर्धतेऽस्मिन्नितिदंतकूरःसंग्रामःतस्मिन् अस्यनक्षिपन् २४ । २५ जयःअर्जुनः २६ अहंअर्जुनस्यतदापृष्ठरक्षकःमेरकोऽभवमित्यर्थः भीमसेनश्चाद्रीसुतयोःपृष्ठरक्षकोऽभूत् पंचाधिरप्य
स्माभिस्तेषोचिताइत्यर्थः २७ नकर्मणेति । सर्वात्मनासर्वोपायैः दानभेददंडैश्चेतधृतराष्ट्रस्यपुत्रंजेतुंनशक्नुमस्तीर्हि एकेनसाधुनाकर्मणासामाख्येनोपायेनसुखंमुक्तेनजेतुंनैवशक्यंभवतिसाम्राऽसाप्येहिदानादयमप्य

नचापश्यंकंचिदहंपृथिव्यांयोधंसंवाऽधिकमर्जुनेन ॥ यस्यैकषष्टिर्निशितास्तीक्ष्णधाराःसुवाससःसंतोहस्तवापः २२ गदापाणिभीमसेनस्तरस्वीप्रवेपयच्छत्रुसं
धाननीके ॥ नागःप्रभिन्नइवन्हुलेषुचक्रम्यतेकच्चिदेनंस्मरंति २३ माद्रीपुत्रःसहदेवःकलिगान्समागतानजयइंतकूरे ॥ वामेनास्यन्दक्षिणेनैवयोवैमहाबलंकच्चि
देनंस्मरंति २४ पुराजेतुंनकुलःप्रेषितोऽयंशिबींस्त्रिगतान्संजयपश्यतस्ते ॥ दिशंप्रतीचींवशमानयन्मेमाद्रीसुतंकच्चिदेनंस्मरंति २५ पराभवोद्वैतवनेयआसीदुर्म
त्रितेघोषयात्रागतानाम् ॥ यत्रमंदाच्छत्रुवशंप्रयातानमोचयद्रीमसेनोजयश्च २६ अहंपश्चादर्जुनमभ्यरक्षंमाद्रीपुत्रौभीमसेनोऽपरक्षत् ॥ गांडीवधन्वाशत्रुसंधानुद
स्यस्वस्यागमत्कच्चिदेनंस्मरंति २७ नकर्मणासाधुनैकेननूनंसुखंशक्यंवैभवतीहसंजय ॥ सर्वात्मनापरिजेतुंवयंचेन्नशक्नुमोधृतराष्ट्रस्यपुत्रम् २८ ॥ इतिश्रीमहाभारते
उद्योगपर्वणिसंजयपर्व ० युधिष्ठिरप्रश्नेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ यथाऽऽस्थमेपांडवतत्तथैवकुरूकुरुश्रेष्ठजनंचपृच्छसि ॥ अनाम
यास्तातमनस्विनस्तेकुरुश्रेष्ठान्पृच्छसिपार्थयांस्त्वम् १ संत्येववृद्धाःसाधवोधार्तराष्ट्रेसंत्येवपापाःपांडवतस्यविद्धि ॥ दद्याद्रिपुभ्योऽपिहिधार्तराष्ट्रःकुतोदायांल्लोपये
द्वाह्मणानाम् २ यद्युष्माकंवर्त्ततेसौनधर्म्यमद्गुग्धेषुद्गुग्धवत्तन्नसाधु ॥ मित्रधुकस्यावधृतराष्ट्रःसपुत्रोयुष्मान्दिषन्साधुवृत्तानसाधुः ३ नचानुजानातिभृशंचतप्यते
शोचत्यंतःस्थविरोऽजातशत्रो ॥ शृणोतिहिब्राह्मणानांसमेत्यमित्रद्रोहःपातकेभ्योगरीयान् ४ स्मरंतितुभ्यंनरदेवसंयुगेयुद्धंर्चाजिष्णोश्चयुधांप्रणेतुः ॥ समुत्कृष्टेदुंदु
भिंशंखशब्देगदापाणिंभीमसेनंस्मरंति ५ माद्रीसुतौचापिरणाजिमध्येसर्वादिशःसंतंतौस्मरंति ॥ सेनावर्षेतीशरवर्षेराजसंमहारथौसमेरुदुष्प्रकंपौ ६ नत्वेवमन्ये
पुरुषस्यराजन्ननागतंज्ञायतेयद्भवप्यम् ॥ त्वंचेत्यासर्वधर्मोपपन्नःप्राप्तःक्लेशंपांडवकृच्छ्ररूपम् ॥ त्वमेवैतत्कृच्छ्रगतश्चभूयःसमीकुर्याःप्रज्ञयाऽजातशत्रो ७ नकामार्थं
संत्यजेयुर्हिधर्मपांडोःसुताःसर्वएवैद्रकल्पाः ॥ त्वमेवैतत्प्रज्ञयाऽजातशत्रोसमीकुर्यायेनशर्माप्रयुक्ते ८ धार्तराष्ट्राःपांडवाःसंजयाश्चयंचाप्यन्येसन्निविष्टानैर्द्राः ॥ यन्मां
ब्रवीद्धृतराष्ट्रोनिशायामजातशत्रोवचनंपिताते ९

जयंते तैरप्यसाध्यःकथंसाममात्रेणसाध्यःस्यात् अतोदंडैकसाध्यःसइतिभावः पाठांतरेपरिणेतुंस्वायत्तीकर्तुं २८ ॥ इतिउद्योगपर्वणि नीलकंठीयेभारतभाष्ये त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ १ । २ यदिति ।
अद्गुग्धेषुअनपकृतेषुधार्तराष्ट्रेषु यद्युष्माकं दुग्धवत् अपकृतस्येव सौनःसूनावान्निहसः तद्धर्मादनपंतसौनधर्म्यंक्रौर्यवर्त्ततेतन्नसाधु दुग्धैरपिभवद्भिस्तेषुप्रवाजनकाळेऽपिद्रोहोनकृतइदानींतुसुतरानकर्त
व्यइत्याशयः तेतुस्वकृतंभोक्ष्यंत्येवेत्याह मित्रधुगिति ३ नचानुजानाति संघिनानुमोदते तप्यतेचपुत्रनाशभयाद् गरीयानितिशृणोतिचेतिसंबंधः ४ कच्चिदस्मान्स्मरंतीतिपृष्टंनब्राह्म स्मरंतीति । तुभ्यंत्वाम्
५ रणोयोधश्चनस्त्रिद्विशिष्टायाआजिःसंग्रामरत्नमध्ये 'रक्षणस्त्राणेरणःकणे' इत्यमरः ६ अनागतंभ्रष्टांत अट्टमित्यर्थः ७ । ८ । ९

१० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीपे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ १ । २ । ३ रथमयोजयत इह आगंतुं राहो वचनं पांडवानां रोचतां ततश्च शमोऽस्तु ४ संस्थाने नाकारेण मार्दवेन कृपया आर्जवेन अकौटिल्येन अनुशंसाः अनुग्राः ह्रीनिषेवाः लज्जापरायणाः ५ ह्रीनिर्हिंसं सत्त्वं बुद्धि सत्त्वं साधुत्वं वा भीमसेनाः भीषणतेन्याः ६ सर्वक्षयः अभावसंस्थः शून्येष्वपरि समाप्तः क्षयः तत्र तत्प्रथमार्थे त्रलं जयोऽपि बंधुनाशात्पराजय एव ७ ज्ञातीनां दुर्योधनादीनां कार्यं घोषयात्रायां गंधर्वभ्योमोचनादिकं उपशृण्वं निदिशत ८ निर्णायनिश्चयं कृत्वा निगृह्य हत्वेत्यर्थः ९ ननु युद्धे जयपराज

सहामात्यः सहपुत्रश्च राजन्समेत्यतां वाचमिमानि बोध १० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानपर्वणि संजयवाक्ये चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ समागताः पांडवाः संजयाश्च जनार्दनो युयुधानो विराटः ॥ यत्ते वाक्यं धृतराष्ट्रानुशिष्टं गावल्गणे ब्रूहितसूतपुत्र १ ॥ संजय उवाच ॥ अजातशत्रुं च वृकोदरं च धनंजयं माद्रवतीसुतौ च ॥ आमंत्रयेवासुदेवं च शौर्ययुधानं च कितानं विराटम् २ पंचालानामधिपं चैव वृद्धं धृष्टद्युम्नं पार्षतं याज्ञसेनिम् ॥ सर्वे वाचं शृणुते मामदीयां वक्ष्यामि यां भूतिमिच्छन् कुरूणाम् ३ शमं राजा धृतराष्ट्रोऽभिनंदन्नयोजयत्त्वरमाणोरथं मे ॥ स भ्रातृपुत्रस्वजनस्य राज्ञस्तद्रोचतां पांडवानां शमोऽस्तु ४ सर्वैर्धर्मैः समुपेतास्तु पार्थाः संस्थानेन मार्दवेनार्जवेन ॥ जाताः कुले ह्यनुशंसा वदान्याः ह्रीनिषेवाः कर्मणानि श्रयज्ञाः ५ न युज्यते कर्म युष्मासु ह्रीनं सत्त्वं हि वस्तादृशं भीमसेनाः ॥ उद्भासते ह्यंजनविंदुवत्तच्छुभ्रवस्त्रेयद्रवेत्किल्बिषं वः ६ सर्वक्षयोऽश्नयते यत्र कृत्स्नः पापो दयोनिरयोऽभावसंस्थः ॥ कस्तत्र कुर्याज्जातुकर्मप्रजानन्पराजयो यत्र समोजयश्च ७ ते वै धन्यायैः कृतं ज्ञातिकां र्यते वै पुत्राः सुहृदो बांधवाश्च ॥ उपकुण्ठं जीवितं संत्यजेयुर्यतः कुरूणानियतो वै भवः स्यात् ८ ते चेत्कुरू ननु शिष्याथ पार्थानिर्णयसर्वान्दृष्टो निगृह्य ॥ समं वस्तु जीवितं मृत्युना स्याद्यजीवध्वं ज्ञातिवधेन साधु ९ को ह्येवमुष्मानसहकेशेन सचे कितानां पार्षतबाहुगुप्तान् ॥ स सात्यकीन् विषहेत प्रजेतुं लब्ध्वाऽपि देवान्सचिवान्सहैद्रान् १० को वा कुरून्द्रोणभीष्मभिमनुमानश्च तथा प्राशल्यकृपादिभिश्च ॥ रणे विजेतुं विषहेतराजन् राधेयगुहान्सहभूमिपालैः ११ महद्बलं धार्तराष्ट्रस्य राज्ञः को वै शको हंतुमक्षीयमाणः ॥ सोऽहं जये चैव पराजये च निःश्रेयसं नाधिगच्छामि किंचित् १२ कथं हि नीचा इव दौष्कुलेयानि धर्मार्थैर्कर्मकुर्युश्च पार्थाः ॥ सोऽहं प्रसाद्य प्रणतो वासुदेवं पंचालानामधिपं चैव वृद्धम् १३ कृतांजलिः शरणं वः प्रपद्ये कथं स्वस्ति स्यात् कुरूसंजयानाम् ॥ न ह्येवमेवं वचनं वासुदेवो धनंजयो वा जातु किंचिन्न कुर्यात् १४ प्राणान् दद्याद्याचमानः कुतोऽन्यदेतद्विद्वन्साधनार्थं ब्रवीमि ॥ एतद्वाज्ञो भीष्मपुरोगमस्य मतं यद्वः शांतिरिहोत्तमा स्यात् १५ ॥ इति श्रीम० उद्योगपर्वणि संजययानपर्वणि संजयवाक्ये पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

यावन्तित्यादित्याह कोहीति द्वाभ्यां १० । ११ निःश्रेयसं निश्चयं १२ निर्धर्मार्थधर्मार्थयोर्विरुद्धं कर्म कथं कुर्युः प्रणतोऽस्मीति शेषः १३ एवमेवं वचनमिति द्विरुक्त्या विकल्पवाक्यं न कुर्यात् १४ प्राणानिति । एतत्प्रवृत्तां जयोऽपि पराजय एवेति दीनवचनं को वा कुरून् जयेतेति तीक्ष्णवचनं कथं स्वस्ति स्यादित्युभयनाशवचनं च साधनार्थं संचिकार्यं स्यादित्यर्थं ब्रवीमि ननु युष्मान् भीषयामीत्यर्थः १५ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कानुवाचं संजय मृगोषियुद्वैषिणीयेन युद्धाद्विभेषि ॥ अयुद्धं वै ततः युद्धाद्विभेषिः कस्तल्लब्ध्वा जातु युद्धचेतसूत १ अकुर्वत श्वेतपुरुषस्य संजय
सिद्धचेतसं कल्पामनसा यं यमिच्छेत् ॥ न कर्म कुर्याद्विदितं ममैतदन्यत्र युद्धाद्बहुयल्लघीयः २ कुतो युद्धं जातु नरोऽवगच्छेत् को देवशतो हि तृणीत युद्धम् ॥ सुखैषिणः कर्म
कुर्वति पार्था धर्मादहीनं यच्च लोके स्य पथम् ३ धर्मो दयं सुखमाशंसमानाः कृच्छ्रे पापं तत्त्वतः कर्म दुःखम् ॥ सुखं प्रेप्सुर्विजिवांसु श्वदुःखं यद्विद्याणां प्रीतिरसानुगामी ४
कामाभिध्यास्वशरीरं दुनोति यया प्रमूको न करोति दुःखम् ॥ यथेध्यमानस्य समिद्धतेजसो भूयो बलं वर्धते पावकस्य ५ कामार्थलाभेन तथैव भूयो न तृप्यते सर्पिषे वाग्निरिद्धः ॥
संपश्ये मम भोगचयं महांतं सहास्माभि धृतराष्ट्रस्य राज्ञः ६ नाश्रेयानीश्वरो विग्रहाणां नाश्रेयान्वैगीतशङ्कः शृणोति ॥ नाश्रेयान्वैसेव ते माल्यगंधान्नवाप्यश्रेयाननुलेपनानि
७ नाश्रेयान्वै प्रावारान् संविदस्ते कथं त्वस्मान् संप्रणुदेत् कुरुभ्यः ॥ अत्रैव स्यादबुधस्यैव कामः प्रायः शरीरे हृदयं दुनोति ८ स्वयं राजा विषमस्थः पुरेषु सामर्थ्यमन्विच्छ
तितन्नसाधु ॥ यथात्मनः पश्यति वृत्तमेव तथा परेषामपि सोऽभ्युपैति ९ आसन्नमग्निं तु मिदावकाले गंभीरं कक्षे गहने विस्मृत्य ॥ यथा विवृद्धं वायुवशेन शोषेत्क्षे
मं मुमुक्षुः शिशिरव्यपाये १० प्राप्ते श्वेषो धृतराष्ट्रोऽद्य राजालालप्यते संजय कस्य हेतोः ॥ प्रवृत्तं दुर्बुद्धि मनार्जवेरतं पुत्रं मे दमूढममंत्रिणं तु ११ अनाप्तवच्चाप्तम
स्य वाचः सुयोधनो विदुरस्यावमत्य ॥ सुतस्य राजा धृतराष्ट्रः प्रियैषी संबुध्यमानो विशतेऽधर्ममेव १२ मेधाविनं ह्यर्थकामं कुरुणां बहुभुतं वाग्मिनं शीलवंतम् ॥
सतराजा धृतराष्ट्रः कुरुभ्यो न सस्मार विदुरं पुत्रकाम्यात् १३

अंशंनहिपुण्यवतामेवकर्म नाश्रेयसामितिभातः अत्रेति । यद्यप्येवंतथापि अंतर्दाहकरोऽयंक्रामःअबुधस्यदुर्योधनादेरेवजिनोनबुधस्यास्मदादेरित्यर्थः शरीरेशरीरमध्येस्थितंहृदयंदूनातिसेदयति ८ अबुधत्वं
मेवाह स्वयमिति । विषमस्थःसंकटस्थःसन् परेषुकर्णादिषु आत्मनोवृत्तंअशक्तत्वं तथापरेषांकर्णादीनामपिसदुर्योधनोभ्युपैति ९ गंभीरकक्षेवहुतृणगहनवने क्षेमंशोचेतमममृत्वंनास्तीतिशोकंकुर्यात् मुमुक्षुः तस्मा
द्वाहादात्मानंमोचयितुमिच्छुः शिशिरव्यपायेवसंते तत्रापि निदाघकालेदाहकालेमध्ये १० लालप्यतेदीनवत्भाषते मंदंअभाग्यम् ११ विदुरस्यवाचोऽवमत्य सुतस्यप्रियेषी अधर्ममेवतंविशतेआश्रयते
१२ कुरुभ्यःकुरुणांहितार्थं नसस्मारनादृतवान् पुत्रकाम्यात्पुत्रलोभात् १३

असौराजामुतस्यप्रियैषी धर्मकामौमाजहातत्यक्तवानितिद्वयोःसंबंधः ईषोःपरोत्कर्षासहिष्णोः संरंभिणःक्रोधिनः मनुयुवशानुगस्यदैव्यभाजांकर्षादीनामनुमस्य दौर्हृदैःपापैः भावितस्यपूजितस्य १४ अनेयस्यअ
शिक्षणीयस्य अश्रेयसःअभाग्यस्य प्रपश्यमानःपश्यन्नपि १५ प्रशंसाविदुरेणसम्यगुक्तमितिस्तुतिधार्तराष्ट्राद्विदुरोनलेभे १६ । १७ । १८ । १९ तस्मिन्लुब्धेशमःनउपलभ्यः यःमद्वतेममवनंप्रतिगमनेसति
सर्वस्वकमेवार्थमन्यतेइतियोज्यम् २० पारणीयंजंतुंशक्यं युद्धानिगोग्रहादौआसन् द्वीपोद्वीपवत् युद्धमवाहेणजलमानस्याश्रयः २१ यथेति । मंधर्वतोवंधनप्राप्तिंमूचयति २२ जानंतीति । अविद्यमानेइति

मानघ्नस्यासौमानकामस्यचेर्षोःसंरंभिणश्चार्धधर्मातिगस्य ॥ दुर्भाषिणोमनुयुवशानुगस्यकामात्मनोदौर्हृदैर्भावितस्य १४ अनेयस्याश्रेयसोदीर्घमन्योर्मित्रद्रुहः
संजयपापबुद्धेः ॥ सुतस्यराजाधृतराष्ट्रःप्रियैषीप्रपश्यमानःप्राजहाद्धर्मकामौ १५ तदैवमेसंजयदीव्यतोऽभून्मतिःकुरुणामागतःस्यादभावः ॥ काव्यावाचं
विदुरोभाषमाणोनविंदतेयद्धारतराष्ट्रात्प्रशंसाम् १६ क्षतुर्यदानान्ववर्त्ततबुद्धिंक्लृप्तं कुरुनसूततदाऽभ्याजगाम ॥ यावत्प्रज्ञामन्ववर्त्तततस्यतावतेषांराष्ट्रद्विर्बभूव
१७ तदर्धलुब्धस्यनिबोधमेऽद्ययेमंत्रिणोधार्तराष्ट्रस्यसूत ॥ दुःशासनःशकुनिःसूतपुत्रोगावल्गणेपश्यसंमोहमस्य १८ सोऽहंनपश्यामिपरीक्षमाणःकथं
स्वस्तिस्यावकुरुस्तृजयानाम् ॥ आत्तैश्वर्योधृतराष्ट्रःपरम्यःप्रव्राजितेविदुरेदीर्घदृष्टौ १९ आशंसतेवैधृतराष्ट्रःसपुत्रोमहाराज्यमसपत्नंशृथिव्याम् ॥ तस्मि
न्शमःकेवलनौपलभ्यःसर्वस्वकमद्रतेमन्यतेऽर्थम् २० यत्तत्कर्णोमन्यतेपारणीयंयुद्धेऽग्रहीतायुधमर्जुनवै ॥ आसंश्रयुद्धानिपुरामहांतिकथंकर्णोनाभवद्वीप
एषाम् २१ कर्णश्चजानातिसुयोधनश्चद्रोणश्चजानातिपितामहश्च ॥ अन्येचयेकुरवस्तत्रसंतियथाऽर्जुनान्नास्त्यपरोधनुर्धरः २२ जानंत्येतत्कुरवःसर्वेएवये
चाप्यन्येभूमिपालाःसमेताः ॥ दुर्योधनेराज्यमिहाभवद्यथाअरिंदमेफाल्गुनेऽविद्यमाने २३ तेनानुबंधमन्यतेधार्तराष्ट्रःशक्यंहर्तुंपांडवानांममत्वम् ॥ किरी
दिनातालमात्रायुधेनतद्देदिनासंयुगंतत्रगत्वा २४ गांडीवविस्फारितशब्दमाजावगृण्वानाधार्तराष्ट्राध्रियंते ॥ क्रुद्धंनचेदीक्षतेभीमसेनंसुयोधनोमन्यतेसिद्धमर्थम्
२५ इंद्रोऽप्येतन्नोत्सहेत्तातहर्तुमैश्वर्यंनोजीवतिभीमसेने ॥ धनंजयेनकुलेचैवसूततथावीरसहदेवसहिष्णौ २६ सचेदेतांप्रतिपद्येतबुद्धिंवृद्धोराजासहपुत्रेणसूत ॥
एवंरेणोपांडवकोपदग्धाननश्येयुःसंजयधार्तराष्ट्राः २७ जानासित्वंक्लेशमस्मासुवृत्तत्वांपूजयन्संजयाहंक्षमेयम् ॥ यच्चास्माकंकौरवैर्भूतपूर्वयानोवृत्तिधार्तराष्ट्रेतदाऽऽ
सीत् २८ अद्यापितत्तत्रतथैववर्त्ततांशांतिंगमिष्यामियथात्वमात्थ ॥ इंद्रप्रस्थेभवतुममैवराज्यंसुयोधनोयच्छतुभारताश्रयः २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योग
पर्वणिसंजययानपर्वणियुधिष्ठिरवाक्येषद्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

उद्देः २३ अनुबंधधारातीतिबंधोराज्यादिः तमनुवृत्त्यं वर्तमानं पांडवानां ममत्वं धार्तराष्ट्रो हर्तुं शक्यं मन्यते किं कृत्वा तेन किरीटिना सह तत्र राज्ञे निमित्ते सति संयुगं संग्रामं मत्वा माप्य तालो हस्तचतुष्टयं तद्देदिना भुज
प्रियावेदिना २४ ध्रियंते जीवन्ति २५ । २६ एतां बुद्धिराज्यस्य अमदानेनाशोऽस्तीत्येवैरूपां २७ भूतपूर्वभीमवधनजनुयुद्धाहादि २८ इंद्रप्रस्थेऽत्युपराज्यं ममवतु भारताश्रय इति हस्तिनापुरं सुयोधनस्य य
त्रितिक्षितं २९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीये पद्मविंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

महान्श्रावःश्रवणंयस्यमहाकीर्तिर्त्यर्थः पाठांतरेषु महान्सावोगतिर्यस्यअतिचंचलमित्यर्थः भाव्यनीनशःक्रोधेनधात्वाष्टानमानाशयः १ । २ । ३ प्रसन्नंतेस्पृशंति ४ शुभ्रःस्पृहावान् ५ कर्मणां अर्थकामाद्यर्थानामध्ये ६ परंस्थानंपरलोकं मन्यमानेनमानयता वर्षपूर्ववर्षगणं तत्रत्यसुखेभ्यस्तदर्थत्वायाआत्माऽपिदत्तः ७ सुखप्रियेभोगान्पुत्रादींश्चसेवमानः योगाभ्यासेचित्तवृत्तिनिरोधमभ्यसितुं कर्मआसनमाणायामादिकंनकरोति । ब्रह्मचर्येति ब्रह्मणिचर्याआत्मानुसंधानं तत्रअप्रसक्तःप्रकर्षेणअनासक्तः योगाभ्यासवृत्तः धर्मचयहादिरूपंहित्वा यःअधर्मेमेवप्रकरोतिसंचिनोति ८ । ९ ननु ' धर्मेणपापमपनु दति ' इतिश्रुतेः कालांतरेअधर्मस्यनाशार्थधर्ममप्यनुष्ठास्यामः किमुक्त्येत्याशंक्याह नकर्मणामिति । कृतकर्मभोगंविनाआत्मज्ञानंविनावाननश्यतीत्यर्थः ' नाशुकंक्षीयतेकर्म । क्षीयंतेचास्यकर्माणि तस्मि

संजयउवाच ॥ धर्मनित्यापांडवतेविचेष्टालोकेश्रुतादृश्यतेचापिपार्थ ॥ महाश्रावंजीवितंचाप्यनित्यंसंपश्यत्वंपांडवमाव्यनीनशः १ नचेद्भागंकुरवोऽन्यत्रयु द्धात्प्रयच्छेरंस्तुभ्यमजातशत्रो ॥ भैश्चर्यामंधकटृष्णिराज्येश्रेयोमन्येनतुयुद्धेनराज्यम् २ अल्पकालंजीवितंयन्मनुष्येमहास्रावंनित्यदुःखंचलंच ॥ भूय श्वतद्यशसो नानुरूपंतस्मात्पापंपांडवमाकृथास्त्वम् ३ कामामनुष्यंप्रसजंतएतेधर्मस्ययेविघ्नमूलंनरेंद्र ॥ पूर्वैनरस्तान्मतिमान्प्रणिघ्नन्लोकैःप्रशंसालभतेऽनव द्याम् ४ निबंधनीह्वर्थतृष्णेहपार्थतामिच्छतांबध्यतेधर्मएव ॥ धर्मतुयःप्रवृणीतिसबुद्धःकामेष्टुप्रोहीयतेऽर्थानुरोधात् ५ धर्मकृत्वाकर्मणांतातमुख्यंमहाप्र तापःसवितेवभाति ॥ हीनोहिधर्मेणमहीमपीमालंब्वानरःसीदतिपापबुद्धिः ६ वेदोऽधीतश्चरितंब्रह्मचर्यंज्ञैरिष्टंब्राह्मणेभ्यश्चदत्तम् ॥ परंस्थानंमन्यमानेनभूय आत्मादत्तोवर्षपूर्गसुखेभ्यः ७ सुखप्रियेमेवमानोऽतिवेलंयोगाभ्यासेयोनकरोतिकर्म ॥ वित्तक्षयेहीनसुखोऽतिवेलंदुःखंशेतेकामवेगप्रणुत्रः ८ एवंपुनर्ब्रह्मचर्या प्रसक्तोहित्वाधर्मैयःप्रकारोत्यधर्मम् ॥ अश्रद्धधत्परलोकायमूढोहित्वादेहंतप्यतेप्रेत्यमंदः ९ नकर्मणांविप्रणाशोऽस्त्यमुत्रपुण्यानांवाऽप्यथवापापकानाम् ॥ पूर्व कर्तुर्गच्छतिपुण्यपापंपश्चात्त्वेनमनुयात्येवकर्ता १० न्यायोपेतंब्राह्मणेभ्योऽथदत्तंश्रद्धापूतंगंधरसोपपन्नम् ॥ अन्वाहार्येषूत्तमदक्षिणेषुतथारूपंकर्मविरूपायतेते ११ इहक्षेत्रेक्रियतेपार्थकार्यैर्नैवैकंचित्क्रियतेप्रेत्यकार्यम् ॥ कृतंत्वयापारलौक्यंचकर्मपुण्यंमहत्सद्भिरतिप्रशस्तम् १२ जहातिमृत्युंचजरांभयंचनक्षुत्पिपासेमन सोऽप्रियाणि ॥ नकर्तव्यंविद्यतेतत्रकिंचिदन्यत्रवैचेंद्रियप्रीणनाद्धि १३ एवरूपंकर्मफलंनरेंद्रमाऽत्रावहंहृदयस्यप्रियेण ॥ सक्रोधजंपांडवहर्षजंचलोकावुभौमाप्रहा सीश्विराय १४

नष्टेपरावरे ' इत्यादिवाक्येभ्यः उदाहृतश्रुतिस्तुप्रायश्चित्तादिनापापनाशोभवति सोऽपिअत्रैवव्यवहारंत्वंमापादयति नतुपरलोकेऽपिपापास्पर्शायप्रभवतीत्येवंपरा १० अन्वाहार्येष्वित्यनेनश्रौतमिष्टया दिकंलक्ष्यते तत्रहिअन्वाहार्योदक्षिणात्वेनदीयते ११ कार्यधर्मः प्रेत्यसृत्वा १२ परलोकेकर्मनास्तीत्याह जहातीति १३ एवरूपमिति । हृदयस्यप्रियेणकामेन ईदृशंसयिष्णु ईद्विप्रीतिमात्रहेतुकर्म फलं तत्तत्रअस्मिन्लोकैमाऽवहं नैववहेयं अत्रकर्मकुर्वन्कामवशादमुत्रफलंनप्राप्येतेत्यर्थः ततश्चकोलाप्रइत्यतआह सति । सःत्वंपूर्वनिष्कामकर्मकृत् क्रोधजंलोकंनरकं हर्षजंस्वर्गंवेत्युभौलोकौचिरा यअपुनरावृत्तये माप्रहासीःमागच्छ ओहाङ्गतावित्यस्यरूपंतत्तुभावआर्षः कर्मजफलंत्यक्त्वा परेणवैराग्येणतंपन्नोमोक्षार्थयोगाभ्यासमेवकुरुष्व किंराज्येनबंधुनाशालभ्येनेत्यर्थः १४

एवंज्ञानेनकर्मणांअंतंनाशंगत्वाप्राप्य 'ज्ञानाग्निःसर्वकर्माणिभस्मसात्कुरुतेऽर्जुन' इतिभगवद्रचनात्बुद्धतत्त्वोऽपि कृतकृत्योऽपि सखादिकंमात्पञ्चअश्वमेधादीनिकर्माण्यपिलोकसंग्रहार्थंकुरु परंतुपापस्यकर्मणांतं समीपंपुनर्मागाः ज्ञानोत्तरकालंकृतमपिकर्मनज्ञानिनंस्पृशतीतिभावः 'तद्यथापुष्करपलाशआपोनल्लिप्यंत एवमेवंविदिपापकर्मनल्लिप्यते' इतिश्रुतेः १५ तच्चेदिति । भोपार्थाःभोपांडवाः तत्पापकर्म गोत्रवधरूपं द्वेषरूपेणचिरायमागेवचेत्करिष्यध्वं तर्हि यद्रनेवर्षपूगान्दुःखंवासंनिवसध्वं तद्धमेवैतियत्तत्पदाध्याहारेणयोज्यं राज्यार्थंसर्वलोकनाशमिच्छतांभवतांदुर्योधनेनयोवनवासःकारितःसधर्मएवेत्यर्थः १६ ननुतदानींसहायाभावादस्माभिर्वनवासोऽंगीकृतोनदुर्योधनाज्ञेयत्वाशंक्याह अप्रव्रज्येति । इमाइमानिराज्यादीनि सुपांसुलुगितिमुपोडादेशः पुरस्तात्प्रव्रजनकालेएवहित्वा धाजोरूपं बलेनयुत्वा अप्रव्रज्यवनेप्रव्रजनमकृत्वेवआस्मभवेमवयं पांडवान्आत्मन्यंतर्भाव्य उत्तमपुरुषप्रयोगः यत्ततः पुरस्तादपि एतद्वलंआत्माधीनमेवासीत् १.७ । १.८ । १.९ हीनकालंगतेकालेइत्यर्थः २० एवंपूर्वयुद्धमकुर्वता

अंतंगत्वाकर्मणांमाप्रजह्याःसत्यंदमंचार्जवमानृशंस्यम् ॥ अश्वमेधंराजसूयंतथेज्याःपापस्यांतंकर्मणोमापुनर्गाः १५ तच्चेदेवद्वेषरूपेणपार्थाःकरिष्यध्वंकर्मपापं चिराय ॥ निवसध्वंवर्षपूगान्वनेषुदुःखंवासंपांडवाधर्मएव १६ अप्रव्रज्येमास्महित्वापुरस्तादात्माधीनंबल्लंघ्येतदासीत् ॥ नित्यंचवश्याःसचिवास्तवेमेजनार्द नोयुयुधानश्चवीरः १७ मत्स्योराजारुक्मरथःसपुत्रःप्रहारिभिःसहपुत्रैर्विराटः ॥ राजानश्चयेविजिताःपुरस्तात्त्वामेवतेसंश्रयेयुःसमस्ताः १८ महासहायःप्रतप न्बलस्थःपुरस्कृतोवासुदेवार्जुनाभ्याम् ॥ वरान्हनिष्यन्द्रिषतोरंगमध्येवनेष्यथाधार्तराष्ट्रस्यदर्पम् १९ बलंकस्माद्धर्धयित्वापरस्यनिजान्कस्मात्कश्यित्वासहा यान् ॥ निरुष्यकस्माद्धर्षपूगान्वनेषुयुत्ससेपांडवहीनकालम् २० अप्राज्ञोवापांडवयुद्धचमानोऽधर्मज्ञोवाभूतिमथोऽभ्युपैति ॥ प्रज्ञावान्वाबुद्धचमानोऽपिध मंसंस्तंभाद्वासोऽपिभूतेरपैति २१ नाधर्मेतेधीयतेपार्थबुद्धिर्नसंरंभात्कर्मचकर्थपापम् ॥ आत्थर्कितत्कारणंस्यहेतोःप्रज्ञाविरुद्धंकर्मचिकीर्षसीदम् २२ अ व्याधिजंकटुकंशीर्षरोगियशोमुषंपापफलोदयंवा ॥ सतांपेयंयन्नपिबंत्यसंतोमन्युंमहाराजपिबप्रशाम्य २३ पापःनुबंधंकोनुतंकामयेतक्षमेवतेज्यायसीनोतभो गाः ॥ यत्रभीष्मःशांतनवोहतःस्याद्यत्रद्रोणःसहपुत्रोहतःस्यात् २४ कृपःशल्यःसौमदत्तिर्विकर्णोविविंशतिःकर्णदुर्योधनौच ॥ एतान्हत्वाकीदृशंतत्सुखंस्या द्यद्विदेथास्तदनुब्रूहिपार्थ २५ लब्ध्वाऽपीमांपृथिवींसागरांतांजरामृत्यूनैवहित्वंप्रजह्याः ॥ प्रियाप्रियेसुखदुःखेचराजन्नेवंविद्ब्रान्नेयुद्धंकुरुत्वम् २६ अमात्यानांयदि कामस्यहेतोरेवंयुक्तंकर्मचिकीर्षसित्वम् ॥ अपक्रमेःस्वंप्रदायैवतेषांमागास्त्वैवैदेवयानात्यथोऽद्य २७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणि संजययानपर्वणिसंजयवाक्येसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

इदानीमपितन्नकर्तव्यमित्युक्तं अथसर्वथाऽपियुद्धंकनकर्तव्यं जयपराजययोरव्यवस्थितत्वादित्याह अप्राज्ञइति । मूढोऽधर्मज्ञोवायुद्धयन्पेश्वर्यलभते प्राज्ञोधर्मज्ञःअयुद्धयन्दैवात्पेश्वर्यात्भ्रश्यतीत्यर्थः २१ ग्रंथभात्पर्यमाह नेति । संरंभात्कोपात् पूर्वमपिपापभयादेवत्वयानकृतं तर्हिइदानींप्रज्ञाविरुद्धंतत्किमर्थंचिकीर्षसीतीतिभावः २२ अव्याधिजंकटुकं पित्तादिकंविनाप्यरोचकं यशोमुषंयशोहरं पेयंगिलनीयं मन्युंक्रोधं प्रशाम्यशांतोभव २३ पापेऽनुब्रूतातितंतथाविधं पापस्यमूलंतंमन्युं यत्रभांगेपुनिमित्तेषु एतेनभीष्मादीनांगुरुणामपिबभोराज्यार्थिनस्त्वत्तोभविष्यतीतिदर्शितं २४ । २५ । २६ देवयानात्य योर्धिरादिमार्गादपुनरावृत्तिफळात् गोत्रद्रोहेणमागाइत्यर्थः २७ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभाद्रपदी सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

असंशयं यदि धर्मचरेयं यदि वा अधर्मं तदुभयं ज्ञात्वा परीक्ष्याधर्माचरणं उपलभ्य गृह्येऽनिदस्व १ धर्माधर्मपरीक्षायां त्रैविध्यमाह यवेति । यत्र पुरुषेदं धादिमिति अधर्मः अक्षिचारार्थमत्र जपादिः धर्म इत्ये
वान्ये जानन्ति तथा प्रच्छन्नयोगिनिदं चात्रेयादौ धर्मो रागद्वेषादिभ्यस्तत्तत्कारणयोगधर्मोऽपि उन्मत्तवदाचरणादधर्मरूप इव दृश्यते यत्र त्रिसिद्धादौ धर्मः धर्मरूप एव यद्यपि चांडालादौ अधर्मोऽप्यधर्मरूप एव
स्ति तथाऽपि तस्यानुपादेयत्वाच्च यमेव विचार्य पाठांतरेऽधर्मेति च्छेदः एतच्च त्वयाऽपि विदुषामयि विचार्य मित्याशयः २ अत्र आद्ययोः प्रच्छन्नत्वात् चिरकालेन तत्त्वनिश्चयः अंत्ये तु प्रक्षालितोऽपि
आपत्कालवशाद्धर्माधर्मयोर्व्यत्यासो जायत इत्याह एवमिति । एतदेवं रूपं लोके प्रत्यक्षं लिङ्गं ब्राह्मणस्य स्वाध्यायप्रवचनादि क्षत्रियस्य शौर्यादि वैश्यस्य कृष्यादि तत्तथैव योक्तमेव तथापि नित्यवृत्ती
नित्यवर्तते तौ नित्यवृत्तौ धर्माधर्मौ तां लिङ्गं भजेतां अयं भावः क्षत्रलिङ्गं ब्राह्मणैक्ययोरापदि धर्मः अनापद्यधर्मः तथा चैकस्यैव लिङ्गस्य वर्णांतरे अवस्थाभेदाद्धर्मत्वमधर्मत्वं च नित्यमिति तत्रापि विशेषमाह
आद्यमिति । आद्यं ब्राह्मणलिङ्गं याजनादियस्यास्ति ब्राह्मणस्य तस्यैव तत्प्रमाणं अव्यभिचारि आपद्यपि क्षत्रियेण याजनाध्यापानादिकं न कर्त्तव्यमित्यर्थः एवं विधेयं आपदमंशास्त्राग्निबोधयस्व ३ ननु
कथं तर्हि एकचक्रायां भिक्षादनं ब्राह्मणस्यैवासाधारणत्वेन विहितं भवद्भिः कृतमित्याशंक्याह लुप्तायामिति । प्रकृतिः नीविकाहेतुभूतं तच्च क्षत्रियस्य भूमिशस्त्रादिकं वैश्यस्य धनपञ्चादिकं तस्मिन्सर्वात्म

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असंशयं संजय सत्यमेतद्धर्मो वरः कर्मणां यत्त्वमात्थ ॥ ज्ञात्वा तु मांसं जयगृह्येस्त्वं यदधिर्मयद्यधर्मचरेयम् १ यत्राधर्मो धर्मरूपाणि धत्ते धर्मः कृ
त्सो दृश्यतेऽधर्मरूपः ॥ विभ्रद्धर्मो धर्मरूपं तथा च विद्वांसस्तं संप्रशयंति बुद्ध्या २ एवं तथैवापदि लिङ्गभेदद्धर्माधर्मौ नित्यवृत्ती भजेताम् ॥ आद्यं लिङ्गं यस्य तस्य प्र
माणमापद्धर्मसंजय तं निबोध ३ लुप्तायां तु प्रकृतौ येन कर्मनिष्पादयेत् तत्परीप्सेद्विहीनः ॥ प्रकृतिस्थश्चापदि वर्तमान उभौ गृह्यौ भवतः संजयैतौ ४ अविनाशमिच्छतां ब्रा
ह्मणानां प्रायश्चित्तं विहितं यद्विधात्रा ॥ संपश्येथाः कर्मसु वर्तमानान् विकर्मस्थानं संजय गृह्येस्त्वम् ५ मनीषिणां सत्त्वविच्छेदनाय विधीयते सत्सु वृत्तिः सदैव ॥ अ
ब्राह्मणाः संतितु येन वैद्याः सर्वोत्संगं साधु मन्येते तेभ्यः ६

नानष्टे सति येन कर्मसंध्योपासनादिकं निष्पादयेत् तदभिधाटनादिकमपि परीप्सेत् कर्तुमिच्छेत् अन्यथा जीविकाया अभावात् कर्मलोपः प्राणनाशश्च स्यादतोऽसंतापदितावान् विभ्रद्धर्मोऽपीतरैरनुष्ठेय एव प्रकृति
स्य श्रेति । आपदि आपद्धर्मप्रकृतिस्थोऽपियद्यापद्धर्ममनुसरेत्स लोभाद्दर्शः आपत्स्योऽपियदि प्राकृतं धर्ममनुसरेत्स जीवने लोपात् कुटुंबाहं सया च गृह इत्यर्थः ४ अविनाशमिति । यत्तस्माद्धेतोः विधात्रा अवि
नाशो वृत्त्यंतरोपजीवनेन ब्राह्मणस्य नाशो विनाशस्तदभावमिच्छतां ब्राह्मणानां आपदवृत्तीर्णानां प्रायश्चित्तं विहितं तस्माद्धेतोरापदि अन्यस्यान्यधर्माश्रयणं प्रसक्तमेवेति ज्ञायते । अतएव एकचक्रायामस्माभिः
कृतं भिक्षादनं नातु चितमित्यर्थः । एवमनापदिकर्मसु वर्तमानान् आपदि च विकर्मस्थानं संपश्येथाः सम्यगेवेदमिति पश्येथाः अन्यथा तु आपदिकर्मस्थानं आत्मपरिहंसान् अनापदिकर्मस्थांश्चातिलुब्धान्
विगृह्येस्त्वं ५ किंच मनीषिणां मनसः निग्रहं नाशं कर्तुमिच्छतां ईष्यति हि सादृशेनैष्वित्यस्य रूपं सत्त्वविच्छेदनाय सत्त्वस्य बुद्धिसत्त्वस्य चिदात्मना सह एकलोलीभूतस्य विच्छेदनाय मुंजेपीकान्यायेन
पृथक्करणाय सत्सु सतां गृहेषु वृत्तिर्जीविकाशास्त्रे विधीयते वेदानिमं लोकममुं च परित्यज्यात्मनात्मानमन्विच्छेत् इति श्रुत्याऽऽत्मानेवैषणाय सर्वसंन्यासपूर्वकं भिक्षार्थं विधानात् न ब्राह्मणीवृत्तिः कस्यापि निर्दिधा
येतु अब्राह्मणा अपि वैद्याः विद्यानिष्ठाः न भवन्ति तेषां भिक्षार्थस्याविधानात् तेभ्यः तेषामर्थं सर्वोत्संगं सर्वेषामुत्संगं समीपं स्वधर्मसंयोगं आपदनापदोरुचितं साधु मन्येत । सर्वोच्छेदमिति पाठे तेभ्यस्तेषामर्थे भि
क्ष्वाद्यदनं सर्वधर्मोच्छेदाय मन्येतेत्यर्थः ६

तदध्वान इति । पित्रादयः यज्ञैषिणोयेते सर्वतदध्वानः स एवमयोकोऽध्वानमार्गोयेषावेतदध्वानोऽभूव ह्यसिद्धे येचर्मनकुर्षुः संन्यासिन इत्यर्थः ते सर्वतदध्वानः अहमपि आस्तिकोऽस्मीनिततोऽन्यध्वानं मन्ये ७ एवं स्वस्य नीतिज्ञत्वप्रकाशनप्रसंगादापद्रुमान्धोगिषमार्गोक्त्वा प्रकृतमनुसरतियत्किंचेति ८ धर्मेश्वरः धर्मफलस्यदाता ९ यदिसामविभुजनस्यांतर्हिगर्भः स्यां यदिवायुभ्यमानः स्वधर्मज्ज्ञां तदागर्भः स्यां मम तुद्रमपीष्टमेवेति भावः १० । ११ कृष्णप्रणीताः कृष्णेनैव नीतिप्रथनीताः १२ । १३ । १४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे युधिष्ठिरवाक्ये अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ॥ ॥ १ शाम्यतेति वचनादन्यचान्प्रतिनद्ध्यां पांडवानां समक्षराज्ञो युधिष्ठिरा जपतदेवशृणोमि अहं च एतन्मन्यमानयामि २ तत्र राज्ञ्येति

२८

तदधानः पितरो ये च पूर्वपिता महाये च तेभ्यः परेऽन्ये ॥ यज्ञै पिणो ये च हि कर्मकुर्यान् न्यततो नास्तिकोऽस्मीति मन्ये ७ यत्किंचनेदं वित्तमस्यां श्रुतिव्यां यद्वा नां त्रिदशा
नां परं यत् ॥ प्राजापत्यं त्रिदिवं ब्रह्मलोकं नाधर्मतः संजयकामयेयम् ८ धर्मेश्वरः कुशलो नीतिमांश्चाप्युपासिता ब्राह्मणानां मनीषी ॥ नानाविधांश्चैव महाबलांश्च राज
न्यभोजाननुशास्तिकृष्णः ९ यदि ह्यहं विसृजन्सामगर्हो नियुद्धमानो यद्विजह्यांस्वधर्मम् ॥ महायशाः केशवस्तद्वीतुवासुदेवस्तूभयोरर्थकामः १० शैनेयोऽयं चेद
यश्चांधकाश्च वाष्पेयभोजाः कुकुराः संजयाश्च ॥ उपासीनावासुदेवस्य बुद्धिनिगृह्य शून्यसुहृदो नंदयंति ११ वृष्ण्यंधकास्तु प्रसेनादयो वै कृष्णप्रणोताः सर्व एवैन्द्रकल्पाः ॥
मनस्विनः सत्यपरायणाश्च महाबलायादवाभोगवंतः १२ काश्यपो बभ्रुः श्रियमुत्तमांगतो लब्ध्वा कृष्णभ्रातरमोक्षितारम् ॥ यस्मै कामः न्वर्षति वासुदेवो ग्रीष्मात्यये मेघ इव
प्रजाभ्यः १३ ईदृशोऽयं केशवस्तात विद्वान् विद्विह्येनं कर्मणां निश्चयज्ञम् ॥ प्रियश्च नः साधु तमश्च कृष्णो नातिक्रामे वचनं केशवस्य १४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगप
र्वणि संजययानपर्वणि युधिष्ठिरवाक्ये अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अविनाशं संजय पांडवानामिच्छाम्यहं भूतिमेषां प्रियं च ॥ तथा
राज्ञो धृतराष्ट्रस्य सूतसमाशंसे बहु पुत्रस्य वृद्धिम् १ कामो हि मे संजय नित्यमेवनान्यद्व्यां तान् प्रतिशाम्यतेति ॥ राज्ञश्च हि प्रियमेतच्छृणोमि मन्ये चैतत्पांडवानां समक्षम् २
सुदुष्करस्तत्र शमो द्विनूनं प्रदर्शितः संजय पांडवेन ॥ यस्मिन् वृद्धो धृतराष्ट्रः सपुत्रः कस्मादेषां कलहो नावमूर्च्छेत् ३ न त्वंधर्मविचरं संजये ह मत्तश्च जानासि युधिष्ठिराच्च ॥
अथो कस्मात्संजय पांडवस्य उत्साहिनः पूरयतः स्वकर्म ४ यथा ख्यातमावसतः कुटुंबे पुरा कस्मात्साधु विलोपमात्थ ॥ अस्मिन् विधौ वर्तमाने यथा वदुः श्रावचामतयो ब्राह्म
णानाम् ५ कर्मणाऽऽहुः सिद्धिमेके परत्र हित्वा कर्मविद्यया सिद्धिमेके ॥ नाभुं जानो भक्ष्यभोज्यस्य तृप्येद्विद्वानपीह विहितं ब्राह्मणानाम् ६

मित्रेष्टदुःखिष्णवान् एवसतिष्णौकौरवारणाकस्माद्वेतोःकलहःनावभूच्छ्वेत ३ विचरविचलिते पूरयतःपालयतः ४ यथाख्यातमसिद्धिमनतिक्रम्यआवसतःअधितिष्ठतः साधुविशोपधर्मकोपं
युधिष्ठिरकस्माद्वेतोःआत्युक्तवानत्वं अस्मिन्विधौ शुचिरद्रोही कुटुम्बेषुचौदेशे स्वाध्यायमधीयाद्योयावदायुष्यवर्त्तयेदित्येवंकृत्पेवर्त्तमानेऽपि ब्राह्मणानां उच्चावचामतयो गार्हस्थ्यस्यअपरिग्रहे
वा त्यागेवा नैष्ठिकब्रह्मचर्ये पारिव्राज्येवा भवन्ति ५ तत्रहेतुमाह कर्मणिति । सिद्धिमोक्षं एके 'कर्मणैवहिंससिद्धिमास्थिताजनकादयः' इत्येकेआहुः 'नकर्मणानप्रजयाधनेनत्यागेनैकेअमृतत्वमानयुः' इत्ये
केआहुः यद्यपिपूर्वकुटुम्बेऽवस्थितिः संन्यासश्च द्वयमपिद्वल्यवत् शास्त्रेणविहितं तथाऽपिकृत्स्नभावाच्च गृहिणीपसंहारन्यायेन आश्रमांतरसाध्यज्ञानं गृहस्थेनसाधयितुमायं नतुगृहस्थेन-

• ۱۲۷۸

साध्यं यज्ञादिकं आश्रमांतरेऽप्यस्तीति कृत्स्नो भवो गार्हस्थ्येण वप्राप्य तद्व्याशयेनाह नाभुजान इति । यतो विद्वानोऽपि अभुजानो न तृप्याते यतश्च ब्राह्मणानां संन्यासिनामपि गृहस्थगृहे विहितं भोजनादिकं ६ तेन कर्मणामनुकूलाया विद्यास्ता एव फलवती न तु तत्प्रतिकूलाऽसाह या इति । तथाहि ' सर्वाणि देवा इमानि भूतानि प्राणमेवाभिसंविशति प्राणमभ्युज्जिहते सैषा देवता प्रस्तावमन्वायया ' इति च्छांदोग्ये सर्वभूतसंवेशनोद्गमनलिंगेन जगत्कारणतया निश्चितस्य प्राणारूपपरमात्मनो विद्यायाः प्रस्तावकर्मसाधकत्वं हृदं तासां कर्मसाधकानां विद्यानां फलमस्ति नेतरासां स्वतंत्राणां अयं भावः गृहस्थः स्वात्मानमन्यांश्च पित्रादींस्तारयति यतींश्च पुष्पाति यतिस्त्वात्मानमेव तारयति न पित्रादीन् पोषणं च स्वस्यापिन करोति भैक्षोपजीवित्वाद् तो गार्हस्थ्यमेव श्रेष्ठमिति किंच नैष्कर्म्यं हृद्विरुद्धमपीत्याह तत्रेति । तत्र कर्म

यावै विद्याः साधयंतीह कर्मतासां फलं विद्यते नेतरासाम् ॥ तत्रेह वै दृष्टफलं तु कर्मपीत्वोदकं शाम्यति तृष्णयाऽऽर्तः ७ सोऽयं विधिर्विहितः कर्मणैव सर्वतः ते संजय तत्र कर्म ॥ तत्र योऽन्यत्कर्मणः साधु मन्येन्मोघं तस्यालपितं दुर्बलस्य ८ कर्मणाऽमीभांति देवाः परत्र कर्मणैवेह प्लवते मातरिश्वा ॥ अहोरात्रे विदधत्कर्मणैव अतंद्रितो नित्यमुदेति सूर्यः ९ मासार्धमासानथनक्षत्रयोगानतंद्रितश्चंद्रमाश्चाभ्युपैति ॥ अतंद्रितो दहते जातवेदाः समिद्धवमानः कर्मकुर्वन् प्रजाभ्यः १० अतंद्रिता भारमिमं महान्तं बिभर्ति देवी पृथिवी बलेन ॥ अतंद्रिताः शीघ्रमपो वहंति संतर्पयन्तः सर्वभूतानि नद्यः ११ अतंद्रितो वर्षति भूरिति जाः सन्नादयन्तं तं रिक्षं दिशश्च ॥ अतंद्रितो ब्रह्मचर्यं च चारश्चेष्ट्वमिच्छन् बलभिर्देवतानाम् १२ हित्वा सुखं मनसश्च प्रियाणि तेन शक्रः कर्मणाश्चैष्ठ्यमाप ॥ सत्यं धर्मं पालयन्न प्रमत्तो दमंति तिक्षांसमतां प्रियंच १३ एतानि सर्वाण्युपसेवमानः स देवराज्यं मववाप्नोति सुखम् ॥ बृहस्पतिर्ब्रह्मचर्यं च चारसमाहितः संशितात्मा यथावत् १४ हित्वा सुखं प्रति रुद्धं चेद्रियाणि तेन देवा नामगमद्गौरवंसः ॥ तथानक्षत्राणि कर्मणाऽमुत्र भांति रुद्रादित्यावसवोऽथापि विश्वे १५ यमो राजा वैश्रवणः कुबेरो गंधर्वयक्षाप्सरसश्च मृत ॥ ब्रह्मविद्यां ब्रह्मचर्यं क्रियां च निषेवमाणाः ऋषयोऽमुत्र भांति १६ जानन्निमं सर्वलोकस्य धर्मविप्रेन्द्राणां क्षत्रियाणां विशांच ॥ सकस्मात्त्वं जानतां ज्ञानवान्सन्व्यायच्छसे संजय कौरवार्थे १७ आम्नायेषु नित्यसंयोगमस्य तथाऽश्वमेधे राजसूये च विद्धि ॥ संयुज्यते धनुषावर्मणा च हस्त्यश्वाद्यैरथ शस्त्रैश्च भूयः १८ ते चेदिमेकौ रवाणामुपायमवगच्छेयु रवधेनैव पार्थाः ॥ धर्मत्राणं पुण्यमेषां कृतं स्यादयं वृत्ते भीमसेनं निगृह्य १९ ते चेत्पिण्ड्ये कर्मणि वर्तमाना आपद्येरन् दिष्टवशेन मृत्युम् ॥ यथाशक्त्या पूरयंतः स्वकर्म तदप्येषां निधनं स्यात्पशस्तम् २० उता होत्वमन्यसे शांभ्यमेव राज्ञां युद्धे वर्तते धर्मतंत्रम् ॥ अयुद्धे वा वर्तते धर्मतंत्रं तथैव ते वाचमिमांशृणोमि २१

तदभावतारतम्ये विचारणीये कर्म इहैव दृष्टफलम् ७ सोऽयं ज्ञानविधिः कर्मणैव सह विहितः तत्रच अनुष्ठीयमाने कर्म उद्धतं ते उच्छिद्यते कर्मसमवेतमेव ज्ञानं सकल कर्मोच्छेदहेतुरित्यर्थः कर्मणोऽन्यत् संन्यासं मन्येत मन्यते ८ कर्मसमुच्चितं ज्ञानं स्तौति कर्मणाऽमीभांतीत्यादिना । ब्रह्मविद्यां ब्रह्मचर्यं क्रियां च निषेवमाणा इत्युपसंहारात् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ व्यायच्छसे निग्रहं करोषि १७ आम्नायेषु वि । विद्याधर्मः शौर्यं च युधिष्ठिरे पुष्कलमस्तीति नायमन्येन शिक्षणीयोजेतुं वा शक्य इत्यर्थः १८ कौरवाणां अवधेन उपायं राज्यप्राप्ताविति शेषः एषां एतैः भीमसेनं आर्यं वृत्ते अहिंसायां निगृह्य पुण्यमेव कृतं स्यात् १९ पिण्ड्ये कर्मणि ज्ञानधर्मं युद्धे पूरयंतः पालयंतः २० शांभ्यमेव ज्ञानः कार्य एवेति मन्यसे तर्हि धर्मतंत्रं धर्मानुष्ठानं युद्धपक्षेऽस्ति उत अयुद्धपक्षे तयोर्मध्ये यदेव बहस्यसितयैव ते वाचंशृणोमि क रिष्यामीत्यर्थः २१

ननुक्षत्रधर्मलोपेऽपि गोत्रवधोन कर्त्तव्य इत्याशङ्क्याह चातुर्वर्ण्यस्येत्यादिना २२ प्रतीच्छेत्प्रतिगृहीयात् २३ । २४ सः क्षत्रियः अधीत्य प्राप्य यदिच्छयायस्यधर्मस्य इच्छया बलेन ब्रह्मलोकं गच्छति नो चेज्जन कादिबद्धिहैव कृतकृत्यो भवतीत्यर्थः भोगमोक्षकरः क्षात्रो धर्मो दुस्त्यज इति भावः २५ नाधीयीत वेदाध्ययनं न कुर्वीत यज्ञः श्रोतः स्मार्त्तश्च प्रतिषिद्धः ' तस्माच्छूद्रा यज्ञेऽनवकुम्भः ' इति श्रुतेः २६ एता निति । यथा सर्वाश्रमपालकत्वाद्ब्रह्मस्य श्रेष्ठ्यं तथा सर्ववर्णपालकत्वात् धर्मेण राज्यकरणमपि श्रेष्ठतममित्यर्थः २७ तस्मात् राज्ञः श्रेयान् प्रशस्ततरः अभिज्ञातः ज्ञानतः धर्मतश्च यदिकश्चिदस्ति स तं युधिष्ठिरं प्रजानां कर्मणि पृथी प्रजाः द्रष्टुं राज्यं प्राप्नुमितीत्यर्थः अनुशिष्यन् अनुशाति तु मिच्छन् एतन्मदुक्तं धर्मजातं युधिष्ठिरेऽस्तीति बुध्येत न च तस्मिन् साधुः युधिष्ठिरेऽसाधुरधर्मो न चास्तीत्यपि बुध्येत यद्वा एवं सत्यपि तस्मिन्नुशास्तरि राजा साधुर्न इति न अपि तु साधुरेव यदि तेन इतोऽधिकं ज्ञायते उच्यते च तर्हितस्यापि वचनं करिष्यत्येवेत्यर्थः । अनुशिष्यात्मजानां न चेद्भ्येदिति तस्मिन् साध्विति पाठे श्रेयांश्चेत्

चातुर्वर्ण्यस्य प्रथमं संविभागमवेक्ष्य त्वं संजय सर्वचकर्म ॥ निश्चम्याथोपांडवानां च कर्म प्रशंसन्वानिं दद्यामतिस्ते २२ अधीयीत ब्राह्मणो वैयजेत दद्यादीयात्तीर्थमुत्स्या निचैव ॥ अध्यापयेद्याजयेच्चापियाज्यान् प्रतिग्रहान्वाविहितान् प्रतीच्छेत् २३ तथाराजं न्योरक्षणेनैव प्रजानां कृत्वा धर्मेणाप्रमत्तोऽथ दत्त्वा ॥ यज्ञैरिष्ट्वा सर्ववेदानधी त्यदारान् कृत्वा पुण्यकृदावसेदृष्टान् २४ स धर्मात्मा धर्ममधीत्य पुण्यं यदिच्छया ब्रजति ब्रह्मलोकम् ॥ वैश्योऽधीत्य कृषिगोरक्षपण्यैर्वित्तं चिन्व पालयन्नप्रमत्तः २५ प्रियं कुर्वन् ब्राह्मणक्षत्रियाणां धर्मशीलः पुण्यकृदावसेदृष्टान् ॥ परिचर्यावंदनं ब्राह्मणानां नाधीयीत प्रतिषिद्धोऽस्य यज्ञः ॥ नित्योत्थितो भूतयेऽतद्रितः स्यादेवं स्मृतः शूद्रधर्मः पुराणः २६ एतान् राजा पालयन्नप्रमत्तो नियोजयन् सर्ववर्णान् स्वधर्मे ॥ अकामात्मा समवृत्तिः प्रजासुना धार्मिकान् नुरुद्धयेत्कामात् २७ श्रेयांस्तस्माद्यदिविद्ये त कश्चिदभिज्ञातः सर्वधर्मोपपन्नः ॥ स तं द्रष्टुमनुशिष्यन् प्रजानां न चैतद्बुद्धयेदिति तस्मिन् साधुः २८ यदा गृह्येत्परभूतौ नृशंसो विधिप्रकोपाद्वलमाददानः ॥ ततो राज्ञा भवद्युद्धमेतत्तत्र जातं वर्मशस्त्रं धनुश्च २९ इंद्रेणैतद्दस्युवधाय कर्म उत्पादितं वर्मशस्त्रं धनुश्च ३० तत्र पुण्यं दस्युवधेन लभ्यते सोऽयं दोषः कुरुभिस्तीव्ररूपः ॥ अधर्मज्ञैर्धर्ममबुध्यमानैः प्रादुर्भूतः संजय साधुतत्र ३१ तत्र राजा धृतराष्ट्रः स पुत्रो धर्म्यहरेत्पांडवानामकस्मात् ॥ नावेक्षंते राजधर्मपुराणं तदन्वयाः कुरुवः सर्व एव ३२ स्ते नो हरेद्यत्र धनं ह्यदृष्टः प्रसह्य वायत्र हरेत्तदृष्टः ॥ उभौ गह्वौ भवतः संजयैतौ किं वै पृथक् वधं धृतराष्ट्रस्य पुत्रे ३३

द्रष्टुं धर्मदर्शयितुं अनुशिष्यात् न चेत्प्रजानां प्रजाः राज्यं न गृह्येदिति हेतोस्तस्मिन् युधिष्ठिरे साध्वेव वर्त्तत इति शेषः २८ धर्मस्तु नृशंसत्वात् दुर्योधनो धार्मिकेण राज्ञा बध्य एवेति सूचयन् आह यद्देत्यादिना सात्त्वेन । परभूतौ परैश्वर्यं नृशंसश्चोरकल्पो राजा विधिनकोपात्तद्वैवर्त्तात् कृत्यात् बुद्धयेत् ततो हेतोः राज्ञां परस्परं युद्धं समभवत् अनेन युद्धाख्यस्य कर्मण उत्पत्तिरुक्ता २९ कर्मयुद्धं तत्रोत्पत्तिशिष्टं गुणत्रयमाह वर्मकवचं शस्त्रं ह्यदि धनुश्चेति । यत इंद्रेण दस्युवधायैतन्नयं उत्पादितमत एतरेव धर्मो दस्युर्दुर्योधनं यदि हन्यात् स एव धर्म इति भावः ३० दुर्योधने दस्युत्वं निरूपयति तत्रेत्यादिना । कुरुभिर्निमित्तभूतेरयं दोषः वचनारूपः प्रादुर्भूतः पारदार्यदोष इव इंद्रात् ३१ धर्मधर्मादागतं पित्र्यं राज्यं तदन्वयास्तदनुसारिणः ३२ पृथक्त्वं स्तेनादन्यत्वं च ३३

एतच्छलेनराज्यापहारं निविष्टःवनवासाद्ध्वराज्यग्राह्यमितिकौरवेपुन्यासकूपेणस्थितः तंभागं नःअस्माकं परेकस्मात्आददीरन्वृहीतवतः ३४ पदेपदनीयेअवश्यग्राह्येभागेनिमित्ते ३५ । ३६ कामानुगेन
रजसांउपरुद्धांशुहकर्मतोनिरुद्धां पाठांतरेरजसाउपरुद्धंयथास्यासत्प्रजंती ३७ तदुःशासनंयद्यवारयिष्यत् तदामप्रियंअकरिष्यत् अस्यपुत्राणांचदुर्योधनादीनांप्रियंकृतमभविष्यत् दुःशासनस्यानिवारणा
नम्लियस्यांकरणाच्चतत्पुत्राणांशोभविष्यतीतितत्त्वोक्तिः ३८ प्रातिलोम्यादअक्रमेण अशुराणांमध्ये कृष्णांसभानिनायेतिसंबंधः किंचित्करुणंन्यपेक्ष्यदीनंयथास्यासत्किंचिदालोच्येत्यर्थः सत्तुरन्यंन

सोऽयंलोभान्मन्यतेधर्ममेतंयमिच्छतिक्रोधवशानुगामी ॥ भागःपुनःपांडवानानिनिविष्टस्तंनःकस्मादाददीरन्परेवै ३४ अस्मिन्पदेयुद्धघातानोवधोऽपिश्चाध्यःपिड्यंपर
राज्याद्विशिष्टम् ॥ एतान्धर्मान्कौरवाणांपुराणानाचक्षीथाःसंजयराजमध्ये ३५ एतेमदान्मृत्युवशाभिपन्नाःसमानीताधार्तराष्ट्रेणमूढाः ॥ इदंपुनःकर्मपापीयएव
सभामध्येपश्यवृत्तंकुरुणाम् ३६ प्रियांभार्याद्रौपदींपांडवानांयशस्विनींशीलवृत्तोपपन्नाम् ॥ यदुपैक्षंतकुरवोभीष्ममुख्याःकामानुगेनोपरुद्धांप्रजंतीम् ३७ तंचेत
दातेसकुमारवृद्धाअवारयिष्यन्कुरवःसमेताः ॥ ममप्रियंधृतराष्ट्रोऽकरिष्यत्पुत्राणांचकृतमस्याभविष्यत् ३८ दुःशासनःप्रातिलोम्यान्निनायसभामध्येअशुराणांच
कृष्णाम् ॥ सातत्रनीताकरुणव्यपेक्ष्यनान्यंक्षत्तुर्नाथमवापकिंचित् ३९ कर्पण्यादेवसहितास्तत्रभूपानाशकुवन्प्रतिवक्तुंसभायाम् ॥ एकःक्षत्ताधर्म्यमथैब्रुवाणो
धर्मबुद्ध्याप्रत्युवाचाल्पबुद्धिम् ४० अबुद्ध्वात्वंधर्ममेतंसभायामथेच्छसेपांडवस्योपदेष्टुम् ॥ कृष्णात्वेतत्कर्मचकारशुद्धंसुदुष्करंतत्रसभांसमेत्य ४१ येनकृच्छ्रा
त्पांडवानुज्जहारतथाऽऽत्मानंनौरिवसागरौघात् ॥ यत्राब्रवीत्सूतपुत्रःसभायांकृष्णांस्थितांश्वशुराणांसमीपे ४२ नतेगतिर्विद्यतेयाज्ञसेनिप्रपद्यदासीधार्तराष्ट्रस्य
वेश्म ॥ पराजितास्तेपतयोनसंतिपतिंचान्यंभाविनिस्त्वंवृणीष्व ४३ योबीभत्सोर्हृदयेप्रोतआसीदस्थिच्छिदन्मर्मघातीसुघोरः ॥ कर्णाच्छरोवाडभयस्तिग्मतेजाः
प्रतिष्ठितोहृदयेफाल्गुनस्य ४४ कृष्णाजिनानिपरिधित्समानान्दुःशासनःकटुकान्यभ्यभाषत् ॥ एतेसर्वेपंडतिलाविनष्टाक्षयंगतानरकंदीर्घकालम् ४५ गांधारराजः
शकुनिर्निकृत्त्यायदब्रवीत्पूतकालेसपार्थम् ॥ पराजितोन्दनःकितवास्तिकृष्णयात्वंदीव्यवैयाज्ञसेन्या ४६ जानासित्वंसंजयसर्वमेतत्पूतेवाक्यंगार्हमेवंयथोक्तम् ॥
स्वयंत्वहंप्रार्थयेतत्रगतुंसभाधातुंकार्यमेतद्विपन्नम् ४७ अहापयित्वायदिपांडवार्थंशर्मंकुरुणामपिचेच्छकेयम् ॥ पुण्यंचमेस्याच्चरितंमहोदयमुच्येरंश्वकुरवोमृत्यु
पाशात् ४८ अपिमेवाचंभाषमाणस्यकाव्यांधर्मारामामर्थवतीमहिंसां ॥ अवेक्षेरन्धार्तराष्ट्राःसमक्षमांचप्राप्तंकुरवःपूजयेयुः ४९ अतोऽन्यथारथिनाफाल्गुनेनभी
मेनचैवाहवदंशितेन ॥ परासिक्तान्धार्तराष्ट्रांश्वविद्धिप्रदह्यमानान्कर्मणास्वेनपापान् ५०

धरक्षितारंनअवाप ३९ कर्पण्यादैन्यात् ४० पांडवस्यधर्मउपदेष्टुंच्छते हेसंजयेतिशेषः ४१ । ४२ मपद्यगच्छ ४३ । ४४ परिधित्समानान्परिधातुमिच्छतः ४५ नंदनआनंद
यिताकनिष्ठभ्राता ४६ विपन्नंघटं समाधातुंसमीकर्तुं ४७ शक्यंयशक्तश्चेत्यां ४८ काव्यांशोर्की नीतियुक्तामित्यर्थः ४९ परासिक्तान्निर्धृतान्संपदाहीनान् ५०

रौद्राःमर्मच्छिदः रूक्षाःनिःस्नेहाः भाषतेयूतावसानेऽभाषत ५१ । ५२ अर्हईश्वरः ब्रह्मवेदः ब्राह्मणाश्च धार्तराष्ट्रोच्छेदेऽकोधृतराष्ट्रपृथ्वीभवेत् पांडवोच्छेदेतुवयंत्रयोऽपिषोच्याभविष्यामइति श्लो
कद्वयस्यार्थः बहूनामुच्छेदोनभविष्यतीतितात्पर्यम् ५३ । ५४ । ५५ लतेति । पांडवाश्रयेणैवधार्तराष्ट्राणांजीवनंनान्यथेतिभावः ५६ । ५७ । ५८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि

पराजितान्पांडवेयांस्तुवाचोरौद्रारूक्षाभाषतेधार्तराष्ट्रः ॥ गदाहस्तोभीमसेनोऽपमत्तोदुर्योधनंस्मारयिताहिकाले ५१ सुयोधनोमन्युमयोमहादुमःस्कंधःकर्णः
शकुनिस्तस्यशाखा ॥ दुःशासनःपुष्पफलेसमृद्धेमूलंराजाधृतराष्ट्रोऽमनीषी ५२ युधिष्ठिरोधर्ममयोमहादुमःस्कंधोऽर्जुनोभीमसेनोऽस्यशाखा ॥ माद्रीपुत्रौपुष्प
फलेसमृद्धेमूलंत्वहंब्रह्मचब्राह्मणाश्च ॥ वनंराजाधृतराष्ट्रःसपुत्रोव्याघ्रास्तेवैसंजयपांडुपुत्राः ५३ मावनंछिंधिसव्याघ्रंमाव्याघ्राऽनीनशन्वनात् ५४ निर्वनोवध्यते
व्याघ्रोनिर्व्याघ्रंछिद्यतेवनम् ॥ तस्माद्व्याघ्रोवनंरक्षेद्धनंव्याघ्रंचपालयेत् ५५ लताधर्माधार्तराष्ट्राःशालाःसंजयपांडवाः ॥ नलतावर्धतेजातुमहादुममनाश्रिता
५६ स्थिताःशुश्रूषितुंपार्थाःस्थितायोद्धुमरिंदमाः ॥ यत्कृत्यंधृतराष्ट्रस्यतत्करोतुनराधिपः ५७ स्थिताःशमेमहात्मानःपांडवाधर्मचारिणः ॥ योधाःसमर्थास्त
द्विद्वन्नाचक्षीथायथातथम् ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसंजययानपर्वणिऋष्णवाक्येएकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥
आमंत्रयेत्वांनरेदेवदेवगच्छाम्यहंपांडवस्वस्ति तेऽस्तु ॥ कच्चिन्नवाचावृजिनंहिर्किंचिदुच्चारितंमेमनसोऽभिपंगात् १ जनार्दनंभीमसेनार्जुनौचमाद्रीसुतौसात्यकिंचे
कितानम् ॥ आमंध्यगच्छामिशिवंसुखंवःसौम्येनमांपश्यतचक्षुषामृषाः २ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अनुज्ञातःसंजयस्वस्तिगच्छन्ननःस्मरस्यप्रियंजातुविद्वन् ॥
विद्वन्स्त्वांतेचवयंचसर्वेशुद्धात्मानंमध्यगतंसभास्थम् ३ आसौदूतःसंजयसुप्रियोऽसिकल्याणवाक्शौलवांस्तृप्तिमांश्च ॥ नमुह्येस्त्वंसंजयजातुमत्यानचकुद्वयेरु
च्यमानोदुरुक्तैः ४ नमर्मगांजातुवक्ताऽसिरूक्षानोपश्रुतिकदुकांनतमुक्ताम् ॥ धर्मारामामर्थवतीमहिंस्त्रामेतांवाचंतवजानीमसूत ५ त्वमेवनःप्रियतमोऽसिदू
तइहागच्छेद्विदुरोवादितीयः ॥ अभीक्ष्णदृष्टोऽसिपुराहिनस्त्वंधनंजयस्यात्मसमःसखाऽसि ६ इतो गत्वासंजयक्षिप्रमेवउपातिष्ठथाब्राह्मणानुर्येतदर्हाः ॥ विशुद्ध
वीर्याश्वरणोपपन्नाःकुलेजाताःसर्वधर्मोपपन्नाः ७ स्वाध्यायिनोब्राह्मणाभिक्ष्वश्वतपस्विनोयेचनित्यावनेषु ॥ अभिवाद्यावैमदचनेनवृद्धास्तथेतेरपांकुशलंवदेथाः
८ पुरोहितंधृतराष्ट्रस्यराज्ञस्तथाचार्यामृत्विजोयेचतस्य ॥ तैश्चत्वंतातसहितैर्यथार्हसंगच्छेथाःकुशलेनैवसूत ९ अश्रोत्रियायेचवसंतितृद्धामनस्विनःशीलबलोप
पन्नाः ॥ आशंसन्तोऽस्माकमनुस्मरंतोयथाशक्तिधर्ममात्रांचरंतः १०

नीलकण्ठीयेभारतभावदीपेएकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ॥ अभिपंगात् आवेशात् १ । २ । ३ । ४ उपश्रुतिवार्ता रूक्षामर्मगांचनोवक्ताऽसि कदुकांनिरसां मुक्तामृक्तांकार्यही
नाना ५ । ६ चरणंब्रह्मचर्येणाध्ययनम् । ७ । ८ । ९ अश्रोत्रियाःअत्रैवर्षिकाःशूद्रादयः वृद्धत्वाद्यधर्ममात्रांधर्मलेशांचरंतः १०

श्लाघस्वस्तुष्टिपूर्वं जघन्यं पश्चात्तेभ्यस्तेषां अनामयं पृच्छेः । व्यवहारेण वाणिज्यादिना पालयंतः स्थानाधिकारिणः ११ चतुष्पात मंत्रउपचारः प्रयोगः मंहारश्चेति चत्वारः पादाः अस्थेति अष्टं १२

श्लाघस्वमांकुशलिनं स्मृतेभ्यो ह्यनामयं तात पृच्छेर्जवन्यम् ॥ ये जीवंति व्यवहारेण राष्ट्रे ये पालयंतो निवसंति राष्ट्रे ११ आचार्य इष्टो नयगोविधेयो वेदानभीप्सन् ब्रह्मवर्षे च
चार ॥ योऽस्त्रं चतुष्पात् पुनरेव चक्रे द्रोणः प्रसन्नोऽभिवाद्य स्त्वयाऽसौ १२ अधीतविद्यश्चरणोऽपन्नो योऽस्त्रं चतुष्पात् पुनरेव चक्रे ॥ गंधर्वपुत्रप्रतिमं तरस्विनं तमश्च तथा
मानंकुशलं स्मृच्छेः १३ शारद्वत्स्यावसथं स्मग्त्वामहारथस्यात्मविदां वरस्य ॥ त्वं मामभीक्ष्णं परिकीर्तयन् नैकपस्य पादौ संजय पाणिना स्पृशेः १४ यस्मिन् शौ
र्यमानुशंस्यंत पश्च प्रज्ञाशीलं श्रुतिसत्त्वे धृतिश्च ॥ पादौ गृहीत्वा कुरु सत्तमस्य भीष्मस्य मां तत्र निवेदयेथाः १५ प्रज्ञाचक्षुर्यः प्रणेता कुरूणां बहुश्रुतो ब्रह्मसेवी मनीषी ॥ त
स्मै राज्ञे स्थविरायाभिवाद्य आचक्षीथाः संजय मामरोगम् १६ ज्येष्ठः पुत्रो धृतराष्ट्रस्य मंदो मूर्खः शठः संजय पापशीलः ॥ प्रज्ञास्तावै पृथिवी येन सर्वा सुयोधनं कुशलं तात
पृच्छेः १७ भ्राता कनीयानपितस्य मंदस्तथाशीलः संजय सोऽपि शश्वत् ॥ महेष्वासः शूरतमः कुरूणां दुःशासनः कुशलं तात वाच्यः १८ यस्य कामो वर्तते नित्यमेव ना
न्यच्छमाद्भारतानामिति स्म ॥ स बाल्हिकानामृषभो मनीषी त्वयाऽभिवाद्यः संजय साधुशीलः १९ गुणैरनैकैः प्रवरैश्च युक्तो विज्ञानवान्नेव च निदुरां यः ॥ ब्रह्मादमर्षस
हते सदैव स सोमदत्तः पूजनीयोमतो मे २० अर्हत्तमः कुरुषु सौमदत्तिः स नो भ्राता संजय मत्सखा च ॥ महेष्वासो रथिना मुत्तमोऽर्हः सहामात्यः कुशलं तस्य पृच्छेः २१ ये चै
वान्ये कुरुमुख्या युवानः पुत्राः पौत्रा भ्रातरश्चैव येन ॥ यं यमेषां मन्यसे येन योग्यं तत्तत्प्रोच्यानामयं सूत वाच्याः २२ ये राजानः पांडवा यो धनाय समानीता धार्तराष्ट्रेण के
चित् ॥ वशातयः शाल्वकाः केकयाश्च तथाऽवश्या ये त्रिगर्ताश्च मुख्याः २३ प्राच्यो दीच्या दाक्षिणात्याश्च शूरास्तथा प्रतीच्याः पार्वतीयाश्च सर्वे ॥ अत्र शंसाः शीलवृत्तोप
पन्नास्तेषां सर्वेषां कुशलं सूत पृच्छेः २४ हस्त्यारोहारथिनः सादिनश्च पदातयश्चार्यसंघामहांतः ॥ आख्यायमांकुशलिनं स्मृतिर्यमनामयं परिपृच्छेः समग्रान् २५ त
थाराज्ञो ब्रह्मयुक्तान्मात्यान् दौवारिकान् ये च सेनानयंति ॥ आयव्ययं ये गणयंति नित्यमर्थं श्रेयमहताश्चितयंति २६ वृंदारकं कुरुमध्येष्वमूढं महाप्रज्ञं सर्वधर्मापपन्नम् ॥
न तस्य युद्धं रोचते वै कदाचिद्वै श्यापुत्रं कुशलं तात पृच्छेः २७ निकर्तने देवनेयोऽद्वितीयश्छन्नो पधः साधु देवीमताक्षः ॥ यो दुर्जयो देव रथेन संख्ये स चित्रसेनः कुशलं तात वा
च्यः २८ गांधारराजः शकुनिः पार्वतीयो निकर्तनीयोऽद्वितीयोऽक्षदेवी ॥ मानं कुर्वन् धार्तराष्ट्रस्य सूतमिथ्या बुद्धेः कुशलं तात पृच्छेः २९ यः पांडवाने करथेन वीरः समु
त्सहस्य प्रधृष्यान् विजेतुम् ॥ यो मुह्यतां मोहयिताऽद्वितीयो वैकर्तनः कुशलं तस्य पृच्छेः ३० स एव भक्तः स गुरुः स भर्ता स वै पिता स च माता सुहृच्च ॥ अगाधबुद्धिर्विदुरो
दीर्घदर्शी स नो मंत्री कुशलं तं स्मृच्छेः ३१

गंधर्वेति सौंदर्यसंगीतं च तस्मिन् चोतितम् १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ पांडवा यो धनाय पांडवैः सह युद्धाय तथाऽवेत्या इत्यपि पाठः २३ । २४ । २५ । २६ वृंदारकं श्रेष्ठम्
२७ निकर्तनेऽर्थापहारे माध्ये प्रथमां पाठेऽर्थापहर्ता छन्नोपधोगुमच्छलः २८ । २९ मुह्यतां धार्तराष्ट्रानाम् ३० । ३१

३२ । ३३ नहिधातृराष्ट्रान् अंतर्भाष्योक्तं तेषां भार्या इत्यर्थः सुसंगुप्ता इति कुशलमश्रमकारकथनं ३४ । ३५ । ३६ । ३७ लघुशीघ्रहारि वेशस्त्रियोवेद्याः । ३८ । ३९ आनृशंस्येदयामर्हतीत्यानृ
शंस्यः ४० । ४१ शङ्खधर्तृराष्ट्राणि वः युष्मानभिरिष्येपोष्यिष्ये इति ब्रूयादिति शेषः ४२ संतीति । मेमया कृतानि वत्सरदेयानि नो वर्तयंति न चालयंति त्वदीया अधिकारिणः तान्यहं चायथा

वृद्धाः स्त्रियो याश्च गुणोपपन्ना ज्ञायंते नः संजयमातरस्ताः ॥ ताभिः सर्वाभिः सहिताभिः समेत्य स्त्रीभिः सवृद्धाभिरभिवदं वदेथाः ३२ कश्चित्पुत्रा जीवपुत्राः सुसम्यग्वर्तते
वो वृत्तिमनृशंसरूपाः ॥ इति स्मोक्त्वा संजयब्रूहि पश्चादजातशत्रुः कुशली सपुत्रः ३३ यानो भार्याः संजयवेत्थ तत्र तासां सर्वासां कुशलं तात पृच्छेः ॥ सुसंगुप्ताः सुरभयोऽ
नवद्याः कश्चिद्ब्रह्मणो वसथा प्रमत्ताः ३४ कश्चिद्वात्सिंश्च सुरेषु भद्राः कल्याणी वर्तध्वमनृशंसरूपाम् ॥ यथा च वः स्युः पतयो नु कूलास्तथा वृत्तिमात्मनः स्थापयध्वम् ३५
यानः स्नुषाः संजयवेत्थ तत्र प्राप्ताः कुलेभ्यश्च गुणोपपन्नाः ॥ प्रजावत्यो ब्रूहि समेत्य ताश्च युधिष्ठिरो वोऽभ्यवदत्प्रसन्नः ३६ कन्याः स्वजेथाः सदने पुंसं जय अनामयं मद्रच
नेन पृष्ट्वा ॥ कल्याणावः संतु पतयोऽनु कूला यूयं पतीनां भवताऽनु कूलाः ३७ अलंकृता वस्त्रवत्यः सुगंधा अबीभत्साः सुखिता भोगवत्यः ॥ लघुयासां दर्शनं वाक्चलध्वीवे
शस्त्रियः कुशलं तात पृच्छेः ३८ दास्यः स्युर्याये च दासाः कुरूणां तदाश्रया बहवः कुब्जखंजाः ॥ आख्यायमां कुशलिनं स्म तेभ्योऽप्यनामयं परिपृच्छेर्जघन्यम् ३९ कश्चिद्
त्तिवर्तते वै पुराणी कश्चिद्भोगान् धार्तराष्ट्रो ददाति ॥ अंगहीनान् कृपणान् वामनान् वा यानां नृशंस्यो धृतराष्ट्रो बिभर्ति ४० अंधाश्च सर्वान् स्थविरांस्तथैव हस्त्या जीवा बहवो येऽ
त्र संति ॥ आख्यायमां कुशलिनं स्म तेभ्योऽप्यनामयं परिपृच्छेर्जघन्यम् ४१ मामैष्टदुःखेन कुजीवितेन नूनं कृतं परलोकेषु पापम् ॥ निगृह्य शत्रून् सुहृदोऽनुगृह्य वासोभि
रन्नेन च वो भरिष्ये ४२ संत्येव मे ब्राह्मणेभ्यः कृतानि भावीन्यथो नो बत वर्तयंति ॥ तान् पश्यामि युक्तरूपांस्तथैव तामेव सिद्धिं श्रावयेथा नृपंतम् ४३ ये चानाथा दुर्बलाः
सर्वकालमात्मन्येव प्रयतंतेऽथ मूढाः ॥ तांश्चापि त्वंकृपणान् सर्वथैवास्मद्वाक्यात् कुशलं तात पृच्छेः ४४ ये चाप्यन्ये संश्रिता धार्तराष्ट्रान्नानादिभ्योऽभ्यागताः सूतपुत्र ॥
दृष्ट्वा तांश्चैवार्हतश्चापि सर्वान्संपृच्छेथाः कुशलं चाव्ययं च ४५ एवं सर्वानागताभ्यागतांश्च राज्ञो दूतान् सर्वदिग्भ्योऽभ्युपेतान् ॥ पृष्ट्वा सर्वान् कुशलं तांश्च सूतपश्चादहं कुश
लीतेषु वाच्यः ४६ न हीदृशाः संत्ये परे पृथिव्यां ये यो धका धार्तराष्ट्रेण लब्धाः ॥ धर्मस्तु नित्यो मम धर्म एव महाबलः शत्रुनिबर्हणाय ४७ इदं पुनर्वचनं धार्तराष्ट्रं सुयोधनं संज
यश्चावयेथाः ॥ यस्ते शरीरे हृदयं दुनो तिक्रामः कुरुन सपत्नोऽनुशिष्याम् ४८

वत्पश्यामि तथैव तां सिद्धिं त्वद्वत्सं सम्पदपरिपालयामीति दूतद्वारा मांश्चावयेत् इति तं नृपदुर्योधनं ब्रूहीति शेषः । एतेन ब्राह्मणवृत्तिपुपक्षपातो दुर्योधने च कनिष्ठबादाज्ञाप्रतिपालनौचित्यं च दर्शितं ४३ आत्मन्येव प्रय
तंते ननु कर्तुं शक्नुवन्ति ४४ । ४५ । ४६ न हीति । धर्मबलेनैव जयो भविष्यति न सहायैस्तिर्यर्थः नित्यः अचिनाभिफलः ४७ । ४८

युक्तिः संभावना एतस्यार्थस्य न विद्यते शक्रपुरींद्रप्रस्थे ४२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपि त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ संतंसाधुं असंतं दुष्टं आतां ईश्वरः १ युक्तीं जीवभूतं माचीनं

न विद्यते युक्तिरेतस्य क। चित्रैर्विधाः स्याम यथा प्रियंते ॥ ददस्व वाशक्रपुरीं मे वयुद्धं च स्ववाभारतमुख्यवीर ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानपर्वणि
युधिष्ठिरसंदेशे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उत सन्तम सन्तं वा बालं वृद्धं च संजय ॥ उता बलं बलीयांसं धाता प्रकुरुते वशे १ उत बालाय पां
दित्यपेण्डिता योत बालताम् ॥ ददाति सर्वमीशानः पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरन् २ बलं जिज्ञासमानस्य आचक्षीथा यथा तथम् ॥ अथ मंत्रं मंत्रयित्वा याथातथ्येन हृष्टवत्
३ गावल्गणे कुरुन्गत्वा धृतराष्ट्रं महाबलम् ॥ अभिवाद्योपसंगृह्य ततः पृच्छेरेनाम यम् ४ ब्रूयाश्चैनं त्वमासीनं कुरुभिः परिवारितम् ॥ तवैव राजन् वीर्येण सुखं जी
वंति पांडवाः ५ तव प्रसादाद्वालास्ते प्राप्ता राज्यमरिंदम ॥ राज्ये तान्स्थापयित्वाऽग्नेनोपेक्षस्व विनश्यतः ६ सर्वमप्येतदेकस्य नालं संजय कस्यचित् ॥ तात संह
त्य जीवामोद्विषतां मावशंगमः ७ तथा भीष्मं शांतनवं भारतानां पितामहम् ॥ शिरसाऽभिवदेथास्त्वं मम नाम प्रकीर्तयन् ८ अभिवाद्य च वक्तव्यस्ततोऽस्माकं पिता
महः ॥ भवता शांतनोर्वशो निमग्नः पुनरुद्धतः ९ सत्वं कुरुतथा तात स्वमतेन पितामह ॥ यथा जीवंति ते पौत्राः प्रीतिमंतः परस्परम् १० तथैव विदुरं ब्रूयाः कुरूणां
मंत्रधारिणम् ॥ अयुद्धं सौम्यभाषस्व हितकामो युधिष्ठिरे ११ अथ दुर्योधनः १२ राजपुत्रममर्षणम् ॥ मध्ये कुरूणामासीनमनुनीय पुनः पुनः १२ अपापां यदुपै
क्षस्त्वं कृष्णामेतां सभागताम् ॥ तद्दुःखमति तिक्षाममावधीष्म कुरुनिति १३ एवं पूर्वापरान् क्लेशानति तिक्षं तपांडवाः ॥ बलीयांसोऽपि संतोयत्तत्सर्वं कुरुवो विदुः
१४ यन्नः प्रव्राजयेः सौम्य अजिनैः प्रतिवासितान् ॥ तद्दुःखमति तिक्षाममावधीष्म कुरुनिति १५ यत्कुंती समतिक्रम्य कृष्णां केशेष्वधर्षयत् ॥ दुःशानस्तेऽनु
मते तच्चास्माभिरुपेक्षितम् १६ अथोचितं स्वकं भागं लभेम हि परंतप ॥ निवर्तय परद्रव्याद्दुर्द्विगृह्णान् रर्षभ १७ शांतिरेवं भवेद्वा जन् प्रीतिश्चैव परस्परम् ॥ राज्ये
कदेशमपिनः प्रयच्छ शममिच्छताम् १८ अविस्थलं वृकस्थलं माकं दीवारणावतम् ॥ अवसानं भवत्वत्र किंचिदेकं च पंचमम् १९ भ्रातृणां देहि पंचानां पंच ग्रामान् सु
योधन ॥ शांतिर्नोऽस्तु महाप्राज्ञातिभिः सह संजय २० भ्राता भ्रातरमन्वेतु पिता पुत्रेण युज्यताम् ॥ स्मयमानाः समार्यांतु पांचालाः कुरुभिः सह २१ अक्षता
न्कुरुपांचालान् पश्येयमिति कामये ॥ सर्वे सुमनस्तात शाम्याम भरतर्षभ २२ अलमेव शमायास्मि तथा युद्धाय संजय ॥ धर्मार्थयोरलं चाहं मद्वेदारुणाय च २३
॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानपर्वणि युधिष्ठिरसंदेशे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अनुज्ञातः पांडवेन प्रययौ संजयस्तदा ॥
शासनं धृतराष्ट्रस्य सर्वकृत्वामहात्मनः १ संप्राप्य हास्तिनपुरं शीघ्रमेव प्रविश्य च ॥ अंतःपुरं समास्थाय द्वाः स्थं वचनमब्रवीत् २

कर्म उच्चरन् उदीपयन् २। ३। ४। ५। ६ सर्वत्र सांडं संहत्य एकीभूय ७। ८। ९। १०। ११। १२ अति तिक्षामं शांतं वीर्यं तत्र हेतुः मावधीष्मेति १३। १४। १५। १६ शुद्धं लुब्धं
१७। १८ अवसानं वसतिस्थानं १९। २०। २१। २२। २३ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ अनुज्ञातः गच्छेत्पुनः १। २

३ आत्ययिकं आवश्यकं ४ । ५ कल्पदंढं अकल्पः दर्शने असमर्थः सक्तः निरुद्धः ६ प्राज्ञाः शूराः आर्याः साधवश्चैतैर्गुणैः ७ । ८ नम्रभिः पुत्रस्य पुत्रैः ९ अजातशत्रुं सुखेन अभिनन्दयत्वां प्रतिवदा-
मि कश्चिदिति १० तेन वअग्रेयत आत्मनः पूर्वरूपमपि राज्यधनादिकं अभूततत्तुभूपते प्राप्नुमिच्छति । अग्रेमनोऽभूदिति पाठे अनुयूतात् प्राक्यस्त्वयादत्तं तदुभूषते इति ज्ञेयं निर्णिक्तौ दोषमलहीनौ च मर्थिकं
रोतीति स तथा मनस्वी उदारः हृष्टिमान् क्रांतदर्शी ११ परोमुख्यः आनृशंस्यं दया ततः परोऽमुख्यः वित्तचयात् जात इति शेषः वित्तसाध्यः यज्ञदानादिः किंचितस्य बुद्धिः अनपार्थं न अपार्थं निष्प्रयोजने सप्रयो-
जने सुखप्रिये संधिरार्थः नुनिश्चितं रुध्यते अनुरुध्यते अन्नादिजं देहपुष्टिमुखं पुत्रादिप्रियंच सपरोपकारार्थमेवानुरुध्यते न कामकारेणेत्यर्थः पार्थ इति पाठे तस्य बुद्धिरित्युत्तरान्वयितीति शेषः १२ परेण ईश्वरेण प्रयुक्तः

आचक्ष्व धृतराष्ट्राय द्वाः स्थमांसमुपागतम् ॥ सकाशात् पाण्डुपुत्राणां संजयं माचिरंकुथाः ३ जागर्ति चेदभिवदेस्त्वं हि द्वाः स्थप्रविशेयं विदितो भूमिपस्य ॥ निवेद्य म-
त्रात्ययिकं हि मेऽस्ति द्वाः स्थोऽथ श्रुत्वा नृपतिं जगाद ४ ॥ द्वाः स्थ उवाच ॥ संजयोऽयं भूमिपते नमस्ते दिदृक्षया द्वा रमुपागतस्ते ॥ प्राप्तो दूतः पाण्डवानां सकाशात् प्र-
शाधिराजन् क्रिमयं करोतु ५ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ आचक्ष्व मां कुशलिनं कल्पमस्मै प्रवेशयतां स्वागतं संजयाय ॥ न चाहमेतस्य भवाम्यकल्पः समेकस्माद्धारितिष्ठेच्च स-
क्तः ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रविश्यानुमते नृपस्य महद्रेक्ष्य मप्राज्ञ शूरार्यगुप्तम् ॥ सिंहासनस्थं पार्थिवमाससाद वै चित्रवीर्यं प्राञ्जलिः सूतपुत्रः ७ ॥ संजय उवाच ॥
संजयोऽहं भूमिपते नमस्ते प्राप्तोऽस्मि गत्वानरदेव पाण्डवान् ॥ अभिवाद्यत्वां पाण्डुपुत्रो मनस्वी युधिष्ठिरः कुशलं चान्वष्टच्छत् ८ सते पुत्रान् पृच्छति प्रीयमाणः कञ्चित्पुत्रैः प्रीयसे
नम्रभिश्च ॥ तथा सुहृद्भिः सचिवैश्च राजन्ये चापित्वामुपजीवंति तैश्च ९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अभिनन्दयत्वां ता तव दामि संजय अजातशत्रुं सुखेन पार्थम् ॥ कञ्चित्सराजा कु-
शली सपुत्रः सहामात्यः सानुजः कौरवाणाम् १० ॥ संजय उवाच ॥ सहामात्यः कुशली पाण्डुपुत्रो बुभूषते यस्य तेऽग्रेऽऽत्मनो भूत् ॥ निर्णिक्तधर्मार्थं करोमनस्त्री बहु-
श्रुतो दृष्टिमान् शीलवान्श्च ११ परोधर्मात् पाण्डवस्यानृशंस्यं धर्मः परो वित्तचयान्मतोऽस्य ॥ सुखप्रिये धर्महीनेऽनपार्थेन रुध्यते भारततस्य बुद्धिः १२ परप्रयुक्तः पुरु-
षो विचेष्टते सूत्रप्रोता दारुमयी वयोषा ॥ इमं दृष्ट्वा नियमं पाण्डवस्य मन्ये परं कर्म देवं मनुष्यात् १३ इमं च दृष्ट्वा तव कर्म दोषं पापोदकं घोरमवर्णरूपम् ॥ यावत्परः कामय-
तेऽतिवेलं तावन्नरोऽयं लभते प्रशंसां १४ अजातशत्रुस्तु विहाय पापं जीर्णोत्तमं च सर्व इवासमर्थम् ॥ विरोचतेऽहार्यवृत्तेन वीरो युधिष्ठिरस्त्वयि पापं विसृज्य १५ हंता-
त्मनः कर्मनिबोधराजन् धर्मार्थं युक्ता दार्यवृत्तादपेतम् ॥ उपक्रोशं चेहगतोऽसिराजन् भूयश्च पापं प्रसजेदमुत्र १६

नियमं निग्रहं मनुष्यात् मनुष्यकारात् दैवेष्वंशं कर्म परं श्रेष्ठं मन्ये १३ अवर्णरूपं अवर्णनीयरूपं अवाच्यमित्यर्थः यावत्परः उत्कृष्टः शत्रुः कामयतेति पृथक् यं केचित्कालमितीच्छति तावत्परोनरः प्रशंसां लभते १४
जीर्णत्वादेव देहेत्यानुमसमर्थं अहार्येण स्वाभाविकेन वृत्तेन यो हि स्वस्वरूपेति पृथितस्य पापं शत्रुष्वेव गच्छति तथाच श्रुतिः ' तस्य पुत्रादायमुपयंति सुहृदः साधुकृत्यां द्विषंतः पापकृत्याम् ' इति १५ हंता
लोचने सानुग्रहसंवाधनेवा उपक्रोशं निर्दां अमुत्र परलोके पापं दुःखं नरकमित्यर्थः १६

तैर्विनाएकाकिनामंशयितुं दुर्लभमपि आशंसयेमाधु अस्यतन्महान्प्रथिव्यां अधर्मशब्दोऽकीर्तिर्भवेत् १७ एवंधर्मान् ईदृशधर्मयुक्तामपुरुषान् १८ धर्माधर्मौमखानुतेग्रथितौ सत्यंविनाऽनृतं नास्ति निरधिष्ठानक
 श्रमात् नवात् अनृतं देहं विना च सत्यं वक्ष्यन्मनस्यते अत उभयं यो धत्ते केवलं वा शनिष्ठो न भवति सहिस एव दिष्टस्य वशात् भाग्यवशात् अस्य कुले जातत्वादिगुणजातस्य कर्मणि पट्टी इदं गुणपदकमुपैति प्राप्नोति
 त्वेतु कुले जातोऽपि केवलं अनृतोपजीवित्वात् गुणांतरहीनोऽस्मीति भावः १९ अत एव सत्यामपि संपदि त्वयामौख्यात् नृशंसं कृतमित्याह कथमिति । मंत्र एव अत्र्यः श्रेष्ठो येषां ते मंत्राऽयाः भीष्मादयः तेषां धरो धर्ता
 तेरेवं उक्त रित्या नृतेना कुर्वित्युक्तः कथं नृशंसं कर्मेपां वपत्राजं कुर्यान्न कथमपीत्यर्थः २० अमीकर्णादयः तेषां कुरुक्षेत्रे कुरुक्षयनिमित्तं अयं राज्यं न देयमिति निश्चयः नियमेन उदपादि उत्पन्नः २१ अकालिकं
 अकस्मादेव कुरुक्षेत्राभाविष्यन् नष्टाः स्मृश्रुतं तव पापेन कर्मणा धेरितोऽजातशत्रुः त्वयि पापं इच्छेत् नन्वेवं तर्हि तस्य गोत्रवधोपः स्यादित्याशंक्याह त्वयीति । स्वनाशहेतुं अधर्मं कुर्वति त्वयि चोरे इव पापं निदां च वि
 मृज्य राजानिष्पापोऽभिधश्च स्यादित्यर्थः २२ ईश्वराणां दिवानां विषयादन्यत्र किं सर्वदेवार्थनिमित्यर्थः यत्र यतः पार्थोऽर्जुनः परलोकं द्रष्टुं अत्यक्रामत् इमं लोकं तशरीर एव सक्तवान् सतादृशः नारदादिव

मत्त्वमर्थसंशयितं विना तैराशंशसेपुत्रवशानुगोऽस्य ॥ अधर्मशब्दश्च महान्प्रथिव्यां नेदं कर्मत्वत्समं भारताय १७ हीनप्रज्ञो दौष्कुले यो नृशंसो दीर्घवैरी क्षत्रविद्यास्वधीरः ॥
 एवं धर्माना पदः संश्रये युर्हीनवीर्यो यश्च भवेदशिष्टः १८ कुले जातो बलवान् यो यशस्वी बहुश्रुतः सुखजीवी यतात्मा ॥ धर्माधर्मौ ग्रथितौ यां विभर्ति स ह्यस्य दिष्टस्य वशादुपैति
 १९ कथं हि मंत्राऽयं धरो मनीषी धर्मार्थयोरापदिसंप्रणेता ॥ एवमुक्तः सर्वमंत्रैरहीनो नरो नृशंसं कर्म कुर्यादमूढः २० तव ह्यमी मंत्रविदः समेत्य समासते कर्मसु नित्ययुक्ताः ॥
 तेषामयं बलवात्रिंश्वयश्च कुरुक्षेत्रे नियमेनोदपादि २१ अकालिकं कुरुक्षेत्राभाविष्यन् पापेन वेत्ता पमजातशत्रुः ॥ इच्छेत् जातु त्वयि पापं विमृश्य निंदा चेयं तवलोकं ऽभविष्यत्
 २२ किमन्यत्र विषयादीश्वराणां यत्र पार्थः परलोकं स्मद्वष्टुम् ॥ अत्यक्रामत्सतथा संमतः स्यान्न संशयो नास्ति मनुष्यकारः २३ एतान् गुणान्कर्मकृतानवक्ष्यभावाभावौ वर्त
 मानाव नित्यौ ॥ बलिर्हीराजा पारमविदमानो नान्यत्कालात्कारणं तत्र मेने २४ चक्षुःश्रोत्रे नासिका त्वक्चजिह्वा ज्ञानस्यैतान्यायतनानि जंतोः ॥ तानि प्रीतान्येव तृष्णा
 क्षयातेतान्यव्यथोदुःखहीनः प्रणुद्यात् २५ नत्वेव मन्ये पुरुषस्य कर्मसंवर्तते सुप्रयुक्तं यथावत् ॥ मातुः पितुः कर्मणा ऽभिप्रसृतः संवर्धते विधिवद्भोजनेन २६ प्रियाप्रिये
 सुखदुःखे च राजनिंदाप्रशंसं च भजेत एव ॥ परस्त्वेन गृह्यतेऽपराधे प्रशंसते साधुवृत्तं तमेव २७

दुमयलोकमेचारयाग्यत्वन साधूनां संमतोपि यदितथावनवा मेने ह्यशसहः स्यात् तदामनुष्यकारो नास्तीत्यस्मिन्नर्थे नेशयोन २३ एतानिति । एतान् शौर्यादीन् गुणान् कर्मकृतान् कर्मानुसारेण वृद्धिं ह्याम
 युक्तान् अवक्ष्य अत एव भावाभावौ ऐश्वर्यान् ऐश्वर्ये अनित्यौ आगमापायिनौ च अवक्ष्य बलिराजा पूर्वपूर्वकर्मकारणपारं अंतर्गते अर्धमानः सन् कालात् ईश्वरादन्यत्कारणं अभ्युदयादिहेतुरन्यार्थं किञ्चित्कालं स्तीति मेने २४
 अतः सर्वस्य देवाय तत्त्वात् तृष्णाक्षयेणैव इन्द्रियप्रीतिः संपादनीया मनुनाना यत्नसाध्यत तद्रिषय समर्पणे नेत्याह चक्षुरिति । ननु स्वस्वविषयालाभे तेषां कथं नीतिः स्यादित्याशंक्यतानि निरोध्या न्येवेत्याह तानोति ।
 अव्यथः लाभालाभादौ वैषम्यहीनः प्रणुद्यात् स्वस्वगोचरेभ्यो निवर्त्तयेत् २५ एतद्वृषयति नत्विति । एवं प्राप्ते सति अन्ये आहुः । तदेवाह पुरुषस्येति । संवर्त्तते सम्यक्फलवत् वर्त्तते । तदेवाह मातुरिति । कर्मा
 भावे जन्मवृद्धौ न स्यातामित्यर्थः । पाठांतरे तेनैव स्यातामित्यर्थः २६ । २७

किंच नोचेदिति । इदंमया उच्यमाने कर्मपांडवेभ्यो राज्यांशप्रदानात्मकं तन्नोचेत्समतमिति शेषः । तर्हि तत्रापराधात् कृष्णवर्त्माभिः कर्त्तव्यथा इति एवं कृष्णवर्त्मा कृष्ण एव मार्ग इव सुखप्रापको यस्य स कृष्णवर्त्माऽर्जुनः कुरुनदहेदित्यावृत्त्या योज्यं २८ श्लाघनः आत्मानं कृतार्थमन्वानः नागाः नगतवानसि २९ अनाप्तानां कर्णादीनां आप्तानां विदुरादीनां निग्रहात् दूरीकरणत्वात् ३० अवधूतस्तिरस्कृतः अतएव श्रांतः प्रपद्ये प्राप्नुयां आवसथं गृहं परे हि गच्छ प्रपद्यस्वसेवस्व ३१ । ३२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभारवदीपे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ १ । २ । ३ । ४ अकलो न किंतु

सत्वांगर्हेभारतानां विरोधादंतोनूनं भविताऽयं प्रजानाम् ॥ नोचेदिदं तव कर्मापराधात् कुरुनदहेत् कृष्णवर्त्मेव कक्षम् २८ त्वमेवैको जातु पुत्रस्य राजन् वशंगत्वा सर्वलोके नरेन्द्र ॥ कामात्मनः श्लाघनो द्यूतकाले नागाः शमपंश्य विपाकमस्य २९ अनाप्तानां संग्रहात्त्वं नरेन्द्र तथाऽऽप्तानां निग्रहाच्चैव राजन् ॥ भूमिस्फीतां दुर्बलत्वादनंतामशक्तस्त्वं रक्षितुं कौरवेय ३० अनुज्ञातो रथवेगावधूतः श्रांतोऽभिपद्ये शयनं नृसिंहः ॥ प्रातः श्रोतारः कुरवः सभायामजातशत्रोर्वचनं समेताः ३१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अनुज्ञातोऽस्यावसथं परे हि प्रपद्यस्व शयनं सुतपुत्र ॥ प्रातः श्रोतारः कुरवः सभायामजातशत्रोर्वचनं त्वयोक्तम् ३२ ॥ इति श्री महाभारते उद्योगपर्वणि संजययानप० धृतपूंसंजयसंवादे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ समाप्तं चेदं संजययानपर्व ॥ अतः परं प्रजागरपर्व ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ द्वाः स्थं प्राह महाप्राज्ञो धृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ विदुरं द्रष्टुमिच्छामि तमिहानयमाचिरम् १ प्रहितो धृतराष्ट्रेण दूतः क्षतारमब्रवीत् ॥ ईश्वरस्त्वां महाराजो महाप्राज्ञादिदृक्षति २ एवमुक्तस्तु विदुरः प्राप्य राजनिवेशनम् ॥ अब्रवीद्धृतराष्ट्राय द्वाः स्थं मां प्रतिवेदय ३ ॥ द्वाः स्थ उवाच ॥ विदुरोऽयमनुप्राप्तो राजेन्द्र तव शासनात् ॥ द्रष्टुमिच्छति तं पादौ किं करोतु प्रशाधिमाम् ४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ प्रवेशय महाप्राज्ञं विदुरं दीर्घदर्शिनम् ॥ अहं हि विदुरस्यास्य नाकल्पो जातु दर्शने ५ ॥ द्वाः स्थ उवाच ॥ प्रविशांतः पुरं क्षतर्महाराजस्य धीमतः ॥ न हि ते दर्शने कल्पो जातुराजाऽब्रवीद्विमाम् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रविश्य विदुरो धृतराष्ट्रनिवेशनम् ॥ अब्रवीत् प्रांजलिर्वाक्यं चिंतयानं नराधिपम् ७ विदुरोऽहं महाप्राज्ञं प्राप्तं तव शासनात् ॥ यदि किंच न कर्तव्यमयमस्मि प्रशाधिमाम् ८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ संजयो विदुराप्तो गार्हयित्वा च मांगतः ॥ अजातशत्रोः श्वोऽसक्यं सभामध्ये सवक्ष्यति ९ तस्याद्य कुरुवीरस्य न विज्ञातं वचो मया ॥ तन्मे दहति गात्राणि तदकार्षीत् प्रजागरम् १० जाग्रतो दह्यमानस्य श्रेयो यदनुपश्यसि ॥ तद्विहृत्त्वं हि न स्तात धर्मार्थकुशलो ह्यसि ११ यतः प्राप्तः संजयः पांडवेभ्यो न मे यथा वन्मनसः प्रशांतिः ॥ सर्वेन्द्रियाण्यप्रकृतिं गतानि किं वक्ष्यतीत्येवमेऽद्य प्रचिंता १२ ॥ विदुर उवाच ॥ अभियुक्तं बलवता दुर्बलं हीनसाधनम् ॥ हृतस्त्वं कामिनं चोरमाविशंति प्रजागराः १३ कच्चिदंतैर्महादौर्षेण स्पृष्टोऽसि नराधिप ॥ कच्चिच्च परवित्ते पुष्टं द्रव्यं परितप्यसे १४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ श्रोतुमिच्छामि ते धर्म्यपरं नैः श्रेयसं वचः ॥ अस्मिन् राजर्षिर्वशे हित्व मेकः प्राज्ञसंमतः १५

कल्पः समर्थ एव सर्वदा विदुरसं दर्शनं मम अप्रत्याख्येयमित्यर्थः जातुकदाचित् अथवा कल्पः कल्पनासंशय इत्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ प्रजागरं निद्राया अभवं १० । ११ । यतः यदा प्राप्तः संजयस्तदारभ्येत्यर्थः प्रचिंता प्रकृष्टा चिंता १२ अभियुक्तमित्यर्थोपासकः त्रयोऽन्ये च प्रजागरावेशभाजनानि १३ गृह्यन्तस्त्रिपावान् १४ । १५

कचित्पुस्तकांतरे स्थितस्य मूलस्य टिप्पणं । प्रेष्यः प्रकर्षेण एषणीयः प्रार्थ्य इति यावत् । तेत्वामेपितो वनमिति शेषः १ विपरीतः राजलक्षणहीनः सर्वेषां द्वेष्यः भागधेये राज्यांश्च अर्चिषां नेत्रदमीनां प्रक्ष
यात् न संमतस्त्वं धर्मात्माऽपि सन्निति उपहासः । अथवा भागधेयेन राज्यभागित्वेन हेतुनाऽपि संमत इत्यप्युपहास एव २ आनृशं स्यात् कृत्वाभावात् । अनुक्रोशात् दयालुत्वात् तितिक्षते युधिष्ठिर इति शेषः ३
एतेष्विति । एतेषामधीनो भूत्वेत्यर्थः ४ एतेषु पांडित्येनास्तीति कुपंडितलक्षणान्याह आत्मज्ञानमित्यादिना । आत्मज्ञानं शास्त्रीयापेक्षं । समारंभः शक्त्यपेक्षः । तितिक्षा वैराग्यापेक्षा धर्मनित्यताश्रद्धापेक्षा । एता
नि अयथाभूतानि मुद्धान् पुरुषार्थात् चञ्चयन्ति ननु पंडिता नित्यर्थः ५ अनास्तिकः परलोकाद्यस्तीति जानन् श्रद्धानः श्रद्धागुरुवेदवाक्यादिषु फलावश्यं भावनिश्चयस्तद्वान् १६ दर्पः परावज्ञानं स्तंभः असन्नतिः
मान्यमानिता मान्यमाना हि आत्मानं मन्यत इति मान्यमाना नित्यस्य भावस्तत्ता १७ । १८ । १९ संसारिणी स्वभावतोऽनवस्थिताऽपि कामात् ऐहिकमुखात् उभयलोकमुखात् बह्वर्धमर्थवृणीते संपंडितः । कामोष

॥ विदुर उवाच ॥ राजालक्षणसंपन्नस्रैलोक्यस्याधिपो भवेत् ॥ प्रेष्यस्तेप्रेषितश्चैव धृतराष्ट्रयुधिष्ठिरः १ विपरीततरश्च त्वं भागधेयेन संमतः ॥ अर्चिषां प्रक्षयाच्चैव ध
र्मात्मा धर्मकोविदः २ आनृशं स्यादनुक्रोशाद्धर्मात् सत्यात्पराक्रमात् ॥ गुरुत्वाच्चयि संप्रेक्ष्य बहून् क्लेशांस्तितिक्षते ३ दुर्योधने सौबले च कर्णे दुःशासने तथा ॥ एते
ष्वैश्वर्यमाधाय कथं त्वं भूतिमिच्छसि ४ आत्मज्ञानं समारंभस्तितिक्षा धर्मनित्यता ॥ यमर्थान्नापकर्षति सवैपंडित उच्यते ५ निषेवते प्रशस्तानि निर्दिता निनसेवते ॥
अनास्तिकः श्रद्धान एतत्पंडितलक्षणम् १६ क्रोधो हर्षश्च दर्पश्च ह्रीस्तंभो मान्यमानिता ॥ यमर्थान्नापकर्षति सवैपंडित उच्यते १७ यस्य कृत्यं न जानंति मंत्रवामं त्रि
तं परे ॥ कृतमेवास्य जानंति सवैपंडित उच्यते १८ यस्य कृत्यं न विद्मंति शीतमुष्णं भयं रतिः ॥ समृद्धिं समृद्धिर्वासवैपंडित उच्यते १९ यस्य संसारिणी प्रज्ञा धर्मार्था
वनुवर्तते ॥ कामादर्थवृणीते यः सवैपंडित उच्यते २० यथाशक्ति चिकीर्षति यथाशक्ति च कुर्वते ॥ न किंचिदवमन्यते नराः पंडितबुद्धयः २१ क्षिप्रं विजानाति चिरं शृणो
ति विज्ञाय चार्थं भजते न कामात् ॥ नासंपृष्टो व्युपयुक्ते परार्थे तत्प्रज्ञानं प्रथमं पंडितस्य २२ नाप्राप्य मभिवाञ्छंति न घृणंति शोचितुम् ॥ आपत्सु च न मुह्यंति नराः पंडि
तबुद्धयः २३ निश्चित्य यः प्रक्रमते नातर्वसति कर्मणः ॥ अवध्यकालो वश्यात्मा सवैपंडित उच्यते २४ आर्यकर्मणि रज्यते भूतिकर्माणि कुर्वते ॥ हितं च नाभ्यसूयंति
पंडिता भरतर्षभ २५ न हृष्यत्यात्मसंमानेनावमानेन तप्यते ॥ गांगोहदृश्याक्षोभ्यो यः संपंडित उच्यते २६ तत्त्वज्ञः सर्वभूतानां योगज्ञः सर्वकर्मणाम् ॥ उपायज्ञो
मनुष्याणां नरः पंडित उच्यते २७ प्रवृत्तवाक् चित्रकथरूहवान् प्रतिभानवान् ॥ आशुग्रंथस्य वक्ता च यः संपंडित उच्यते २८

मार्थोपेक्षयानि कृष्ट इत्यर्थः । कामादिति । यस्तु कामं त्यक्त्वा अर्थवृणीते सः अर्थार्थी मोक्षादेव सर्वे अर्थविद इति ज्ञानफले मोक्षे कृत्स्नस्यार्थस्यांतर्भावात् सजनकादितुल्यः अतः पंडित उच्यते २० । २१ चिरं शृणोति
ज्ञानदाहर्याय । असंपृष्टः यथावदपृष्टः । व्युपयुक्ते वाग्व्ययं करोति । परार्थे विषये प्रज्ञानं चिन्म २२ । २३ निश्चित्य स्वयत्नसाध्यत्वं कर्मणः अंतर्मध्येन वसतिनोपरमते किंतु समापयत्येव । अवध्यकाळः
सर्वदा सप्रयोजनमेव कर्माचरन् २४ आर्याः शिष्टाः तद्योग्यकर्मणि भूतिरैश्वर्यं तत्प्राप्त्यर्थं कर्माणि २५ । २६ तत्त्वविनाशित्वं । भूतानां जातानामैश्वर्यादीनां । योगोरचनाप्रकारः उपायस्तदर्थसाम
ग्री । मनुष्याणां मध्ये मनरः पंडितः २७ प्रवृत्तवाक् अकुण्ठितवचनः । चित्रक योलोककथाभिज्ञः । ऊहस्तर्कः । प्रतिभानंतत्कालस्फूर्तिः २८

प्रज्ञानुगुणद्विवश्ये श्रुतानुगाशास्त्रानुसारिणी २१. अकर्मणाहीनकर्मणायुतादिनेत्यर्थः तादृशोदुर्वोधनः ३० स्वमर्थमिति तादृशः शकुनिः ३१ अकामानुत्वयिभक्तिहीनानुकर्णादीन् । कामयानानुत्वयिभक्तिमदः पांडवान बलवंतं युधिष्ठिरं ३२ दुष्टं जनुयुद्धाहादि ३३ संसारयतिभृत्सादिद्वारा मवर्तयति ३४ । ३५ । ३६ । ३७ नैष्कर्म्यतिअत्यन्तः ३८ शून्यराजद्वारा दीन अज्ञातं यथास्यात्तथा उपास्ते कदर्यअदातारं ३९ असमुन्नद्धः अनुद्धतः ४० । ४१ । ४२ । ४३ एकयेति । बुद्धिर्बुद्धिमतेत्युपक्रमदेकया बुद्धयेति व्याख्याद्वयेऽपि समानं द्वेनीतौ कार्यकार्ये । अध्यात्मपक्षे नित्या नित्ये विनिश्चित्य सम्यगवधार्ये प्रीति नीते विज्ञेदानीनशत्रुन् । पक्षे कामको बलोभान् । चतुर्भिः सामदानभेदद्वैः मित्रं सामेव दानभेदाभ्यामुदासीनं सर्वैः शत्रुं वशीकुरु । पक्षे शमदमोपरमश्रद्धाभिः पंच पक्षद्वयेऽपि

श्रुतं प्रज्ञानुगं यस्य प्रज्ञा चैव श्रुतानुगा ॥ असंभिनार्यमर्यादः पंडिताख्यालभेतसः २९ अश्रुतश्च समुन्नद्धो दरिद्रश्च महामनाः ॥ अर्थोश्चाकर्मणाप्रेप्सुर्मूढ इत्युच्यते बुधैः ३० स्वमर्थैः परित्यज्य परार्थमनुतिष्ठति ॥ मिथ्याचरति मित्रार्थं यश्च मूढः स उच्यते ३१ अकामान् कामयति यः कामयानान् परित्यजेत् ॥ बलवंतं च यो द्रष्टुमाहुर्मूढचेतसम् ३२ अमित्रं कुरुते मित्रं मित्रं द्रष्टुमिह न स्ति च ॥ कर्णचारभते दुष्टं तमाहुर्मूढचेतसम् ३३ संसारयति कृत्यानि सर्वत्र विचिकित्सते ॥ चिरं करोति क्षिप्रार्थं समूढो भरतर्षभ ३४ श्राद्धं पितृभ्यो न ददाति देवतानि न चार्चति ॥ सुहृन्मित्रं न लभेत तमाहुर्मूढचेतसम् ३५ अनाहूतः प्रविशति अष्टौ बहुभाषते ॥ अविश्वस्ते विश्वसिति मूढचेतान गधमः ३६ परं क्षिपति दोषेण वर्तमानः स्वयंतथा ॥ यश्च क्रुध्यत्यनीशानः स च मूढतमो नरः ३७ आत्मनो बलमज्ञाय धर्मार्थं परिवर्जितम् ॥ अलभ्यमिच्छन्नेष्कर्म्यान्मूढबुद्धिर्होच्यते ३८ अशिष्यं शास्त्रियोगजन्यश्च शून्यमुपासते ॥ कदर्यं भजेत्यश्नतमाहुर्मूढचेतसम् ३९ अर्थमहांतमासाद्य विद्यामैश्वर्यमेव वा ॥ विचरत्यसमुन्नद्धो यः स पंडित उच्यते ४० एकः संपन्नश्चातिवस्तेवासश्च शोभनम् ॥ योऽसंविभज्य श्रुत्येभ्यः को नृशंसतरस्ततः ४१ एकः पापानि कुरुते फलं भुंक्ते महाजनः ॥ भोक्तारो विप्रमुच्यंते कर्ता दोषेण लिप्यते ४२ एकं हन्यान्न वाहन्यादिषु र्मुक्तो धनुष्मता ॥ बुद्धिर्बुद्धिमतोत्सृष्टा हन्याद्राष्ट्रं सराजकम् ४३ एकया द्वे विनिश्चित्य त्रींश्चतुर्भिर्वशे कुरु ॥ पंच जित्वा विदित्वा षट्सप्तहित्वा सुखी भव ४४ एकं विपरसो हंति शस्त्रेणैकश्च वध्यते ॥ सराष्ट्रं सप्रजं हंति राजानं मंत्रविष्णुवः ४५ एकः स्वादु न भुंजीत एकश्चार्थान्न चिन्तयेत् ॥ एको न गच्छेदध्वानं नैकः सुतेषु जाययात् ४६ एकमेवाद्वितीयं तद्यद्राजन्नावबुध्यसे ॥ सत्यं स्वर्गस्य सोपानं पारावारस्य नौरिव ४७ एकः क्षमावतां दोषो द्वितीयो नोपपद्यते ॥ यदनेक्षमया युक्तमशक्तं मन्यते जनः ४८ सोऽस्य दोषो न मंतव्यः क्षमा हि परमं बलम् ॥ क्षमा गुणो ह्यशक्तानां शक्तानां भूषणं क्षमा ४९ क्षमा वशीकृतिर्लोकक्षमया किं न साध्यते ॥ शांतिखड्गः करस्य किं करिष्यति दुर्जनः ५०

द्रियाणि जित्वा । पञ्च विदित्वा संधिविश्रहादीन् ज्ञात्वा । पक्षे अज्ञानार्थापि पासां शोकं मोहं जरां मृत्युं च । सप्तहित्वा 'स्त्रियोऽक्षामृगयापानं वाक्पारुष्यं च पंचमं । महच्छदं पारुष्यमर्थदूषणमेव च' इति सप्तदेयानि । पक्षे पंचेन्द्रियाणि बुद्धिमनसी च त्यक्त्वा सुखी भव । तथा च श्रुतिः । 'यदा पंचावतिष्ठंते ज्ञाना निमनसा सह । बुद्धिश्च न विच्छेत्तेतामाहुः परमां गतिम्' इति । पूर्वैर्द्रियाणां प्रत्याहार उक्तः इदानीं तु प्रविलापनमिति भेदः ४४ । ४५ । ४६ । सत्यं यथार्थभाषणं । स्वर्गस्य पक्षे सत्यं ब्रह्म स्वर्गो मोक्षः । पारावारस्य समुद्रस्य ४७ । ४८ । ४९ । ५०

५१. अहिंसेति । पुत्राणां विग्रहेण कुलक्षयमाकुर्विति भावः ५२ द्वावित्यादिषु किंचित्प्रकृतोपयोग्युच्यते किंचित्प्रसंगादृष्टांतार्थे चेति ज्ञेयम् ५३ असतः शकुन्यादींस्त्वमर्चयसीति भावः ५४ पूजितेति ।
 पुत्रेण पूजितं कर्णत्वमपि पूजयसीत्यर्थः ५५ अनीश्वरत्वं त्वत्पुत्रे ५६ निरारंभ उदासीनस्त्वं पुत्रकलहनिवारणे ५७ प्रभुः पांडवः ५८ पात्रे धर्मः ५९ अप्रदातारं त्वत्पुत्रम् ६० । ६१ अपाया इति
 छेदः युद्धं कनीयान् भेददानमध्यमः साम उत्तमः । अपाया इति छेदे काम्ययोगः कनीयान् काम्यधर्मो मध्यमः इह लोको लोभोऽधमः । त्रयो न्याया इति पाठः स्पष्टार्थः ६२ यथा वक्ष्यो जयेत् त्वया त्वधमाः
 कर्णादियजुस्त्वमेवं च कार्ये नियुज्यंते इति भावः ६३ त्वयि मतिस्त्वत्पुत्रोऽधनोऽतस्त्वमेव पांडवा नाराज्यं दातुं प्रभुरसीत्यर्थः ६४ हरणादयस्त्रयोऽपि दोषाः कामादित्रयसहितास्त्वय्येव संतीत्यर्थः ६५ । ६६ शत्रो

अट्टणे पतितो वह्निः स्वयमेवोपशाम्यति ॥ अक्षमावान्परंदोषैरात्मानं चैव योजयेत् ५१ एको धर्मः परं श्रेयः क्षमैका शांतिरुत्तमा ॥ विद्यैका परमा तृप्तिरहिंसा सुखा
 वहा ५२ द्वाविमौ ग्रसते भूमिः सर्पो बिलशयानिव ॥ राजानं चाविरोद्धारं ब्राह्मणं चाप्रवासिनम् ५३ द्वे कर्मणी नरः कुर्वन्नस्मिं लोके विरोचते ॥ अनुब्रुवन् पुरुषां किं
 चिदसतोऽनर्चयंस्तथा ५४ द्वाविमौ पुरुषव्याघ्रपरप्रत्ययकारिणौ ॥ स्त्रियः कामितकामिन्यो लोकः पूजितपूजकः ५५ द्वाविमौ कंटकौ तीक्ष्णौ शरीरपरिशोषिणौ ॥
 यश्चाधनः कामयते यश्च कुप्यत्यनीश्वरः ५६ द्वावेव न विराजेते विपरीतेन कर्मणा ॥ गृहस्थश्च निरारंभः कार्यवांश्चैव भिक्षुकः ५७ द्वाविमौ पुरुषौ राजनस्वर्गस्योपरिति
 श्रुतः ॥ प्रभुश्च क्षमया युक्तो दरिद्रश्च प्रदानवान् ५८ न्यायागतस्य द्वयस्य बोद्धव्यौ द्वावतिक्रमौ ॥ अपात्रे प्रतिपत्तिश्च पात्रे चाप्रतिपादनम् ५९ द्वावं भसिनि
 वेष्टव्यौ गेले बध्वा दृढांशिलाम् ॥ धनवंतमदातारं दरिद्रं चातपस्विनम् ६० द्वाविमौ पुरुषव्याघ्रसूर्यभंडलभेदिनौ ॥ परित्राज्योगयुक्तश्चरणे चाभिमुखो हतः ६१ त्र
 योपायामनुष्ठ्याणां श्रूयंते भरतर्षभ ॥ कनीयान्मध्यमः श्रेष्ठ इति वेदविदो विदुः ६२ त्रिविधाः पुरुषा राजन्नुत्तमा धममध्यमाः ॥ नियोजयेद्यथावत्तांस्त्रिविधेष्वेव
 कर्मसु ६३ त्रय एवाधनाराजन्भार्यादासस्तथासुतः ॥ यत्ते समधिगच्छंति तस्य ते तस्य तद्धनम् ६४ हरणं च परस्वानां परदाराभिर्भर्जनम् ॥ सुहृदश्च परित्याग
 श्रमोक्षणं कृच्छ्राग्नीणिचैकं च तत्समम् ६५ भक्तं च भजमानं च तवास्मीति च वादिनम् ॥ त्रीनेताञ्छरणं प्राप्तान्विषमेऽपि न संत्यजेत् ६६ चत्वारि राज्ञा तु महाबलेन
 वर्ज्या न्याहुः पंडितस्तानि विद्यात् ॥ अल्पप्रज्ञैः सह मंत्रं न कुर्यान्न दीर्घसूत्रैरभसैश्चारणैश्च ६७ चत्वारि ते तात गृहे वसंतु श्रियाभिजुष्टस्य गृहस्य धर्मः ॥ वृद्धो ज्ञातिरवसन्नः
 कुलीनः सखा दरिद्रो भगिनी चानपत्या ७० चत्वार्याहमहाराजसाद्यस्कानि बृहस्पतिः ॥ पृच्छते त्रिदशेन्द्राय तानीमानि निबोध मे ७१

युधिष्ठिरस्य कृच्छ्राद्विग्रहात् ६७ भक्तादयः पांडवाः शरणं गृहं त्रिविधेऽपि संकटेऽपि तव तु तन्नास्तीत्यर्थः ६८ दीर्घसूत्रैः क्षिप्रसाध्ये कार्ये चिरं कुर्वद्भिः रभसैः हर्षतरलैः अलसैरित्यपि पाठः चारणैः
 सत्वाकैः अरणैरिति छेदो वा रणविरोधिभिर्वृत्तायासकैरित्यर्थः अज्ञैरिति पाठे बहुभोक्तृभिः ६९ वृद्धः कुलधर्मानुपदिशति कुलीनः शिशून् आचारं ग्राहयति सखा हितं वदति तादृशाभीष्मद्रोणविदुराः ।
 भगिनी धनं रक्षति तव गृहे सर्वेऽपि संति परंतु पदं शनं गृह्णासीति भावः ७० साद्यस्कानि सद्यः फलानि ७१

देवताः स्वर्गभाजः स्वर्गपदार्थश्च 'यन्नद्धःस्वेनसंभिन्नचग्रस्तमनंतरम् ॥ अभिलाषेपनीतंचतत्सुखंस्वःपदास्पदम्' इत्येवंरूपः । अतस्तेष्वसंस्कल्पाः धीमतामगस्त्यादीनामनुभावंसमुद्रपानादिप्रभावं
तेषुदेवतुल्याइत्यर्थः । विनयोऽपिगुरुप्रसादकरत्वेनसद्यःफलः विनाशविनाशहेतुकर्मापिचौर्यादिकंतच्चत्वय्येवास्ति तवतुसर्वकर्ममानार्थमेवेतिभावः ७२ । ७३ अग्निवत्पित्रादयोऽपिपूज्याएवना
स्कंदनीयाः तवपुत्रस्तुगुरुयुधिष्ठिरंनपूजयतीतिभावः ७४ पितृन्अग्निष्वात्तादीन् गोत्रप्रवर्त्तकानृपांश्च मनुष्यान्पित्रादीन् 'ज्येष्ठोभ्रातापितुःसमः' इति पितृतुल्यस्त्वपुत्रस्ययुधिष्ठिरइति
भावः ७५ त्वात्वां उपजीव्याःगुरुवः इहलोकैसाधितामिश्रादयः इहपरलोकेजन्मांतरेत्वास्वंस्वकार्यकुर्वतीत्यर्थः मित्रेषुपांडवेषुमैत्रीमाचरेतिभावः त्वंतुअंधत्वाद् दुर्जनवचनप्रतारितः पांडवानांगुणा

देवतानांचसंकल्पमनुभावंचधीमताम् ॥ विनयंकृतविद्यानांविनाशंपापकर्मणाम् ७२ चत्वारिकर्माण्यभयंकराणिभयंप्रयच्छंत्यथाकृतानि ॥ मानाग्निहोत्रमु
तमानमौनंमानेनाधीतमुतमानयज्ञः ७३ पंचाग्नयोमनुष्येणपरिचर्याःप्रयत्नतः ॥ पितामाताऽग्निरात्माचगुरुश्वभरतर्षभ ७४ पंचैवपूजयन्ल्लोकेयशःप्राप्तोतिके
वलम् ॥ देवान्पितृन्मनुष्यांश्चभिक्षूनतिथिपंचमान् ७५ पंचत्वानुगमिष्यंतियत्रयत्रगमिष्यसि ॥ मित्राण्यमित्रामध्यस्थाउपजीव्योपजीविनः ७६ पंचेंद्रिय
स्यमर्त्यस्यछिद्रंचेदेकमिंद्रियम् ॥ ततोऽस्यस्रवतिप्रज्ञादृतेःपात्रादिवोदकम् ७७ षड्दोषाःपुरुषेणेहहातव्याभूतिमिच्छता ॥ निद्रातंद्रीभयंकोधआलस्यंदीर्घ
सूत्रता ७८ षडिमान्पुरुषोजह्याद्भिन्नानावमिवार्णवे ॥ अप्रवक्तारमाचार्यमनधीयानमृत्विजम् ७९ अरक्षितारंराजानंभार्यांचाप्रीयवादिनीम् ॥ ग्रामकामंचगोपा
लंवनकामंचनापितम् ८० षडेवतुगुणाःपुंसानहातव्याःकदाचन ॥ सत्यंदानमनालस्यमनसूयाक्षमाभृतिः ८१ अर्थागमोनित्यमरोगिताचप्रियाचभार्याप्रियवा
दिनीच ॥ वश्यश्चपुत्रोऽर्थकरीचविद्याषड्जीवलोकस्यसुखानिराजन् ८२ षण्णामात्मनिनित्यानामैश्वर्ययोऽधिगच्छति ॥ नसपापैःकुतोऽनर्थैर्गुज्यतोवैजितें
द्रियः ८३ षडिमेषदुज्जीवंतिसप्तमोनोपलभ्यते ॥ चौराःप्रमत्तेजीवंतिव्याधितेषुचिकित्सकाः ८४ प्रमदाःकामयानेषुयजमानेषुयाजकाः ॥ राजाविवदमानेषु
नित्यंमूर्खेषुपंडिताः ८५ षडिमानिविनश्यंतिमुहूर्तमनवेक्षणात् ॥ गावःसेवाकृषिर्भार्याविद्यावृषलसंगतिः ८६ षडेतेह्यवमन्यंतेनित्यंपूर्वोपकारिणम् ॥ आचार्य
शिक्षिताःशिष्याःकृतदाराश्चमातरम् ८७ नारीविगतकामास्तुकृतार्थाश्चप्रयोजकम् ॥ नावंनिस्तीर्णकांताराआतुराश्चचिकित्सकम् ८८ आरोग्यमानृष्यमवि
प्रवासःसद्भिर्मनुष्यैःसहसंप्रयोगः ॥ स्वप्रत्ययावृत्तिरभीतवासःषड्जीवलोकस्यसुखानिराजन् ८९

नूनपश्यसीतिभावः ७६ हतेधर्ममयाज्जलपात्रात् ७७ षडिति । क्रोधोऽत्रतन्मूलकोद्वेगोप्राणः ७८ । ७९ पांडवानांअरक्षिताराजात्वं अन्येषामपित्याज्योभविष्यसीत्यर्थः ८० दुर्योधनत्यागार्थतव
धृतिर्धैर्यनास्तीतिभावः ८१ । ८२ षण्णामिति । आत्मनिचित्ते नित्यानांषण्णां 'कामक्रोधौशोकमोहौमदमानौचपदपदी' इत्युक्तानां । ऐश्वर्यवशित्वं त्वंतुराज्यकामः पापैरनर्थैश्चयुक्तोऽसीतिभावः
८३ । ८४ पंडिताः पांडवाः मूर्खेषुत्वपुत्रेषु राज्यंलप्स्यंत्येवेत्यर्थः ८५ वृषलःशूद्रः पुत्रस्नेहाक्रान्तिनत्वयामद्विद्याऽनवेक्षणाभ्रांशिता अन्यथासत्यंनजज्ञाइतिभावः ८६ । ८७ आतुराआरोग्ये
सतीतिशेषः त्वंतुहृत्स्नराज्यलाभेनकृतकृत्यत्वात्पांडवानवमन्यसे ८८ स्वप्रत्ययास्वानुकूलावृत्तिर्भीविका तवसत्संगोनास्तीत्यर्थः ८९

ईषुरिति । त्वयितुईषुत्वं घृणादया तवतुवश्यःपुत्रोनास्तीतिभावः ९० । ९१ वाक्पारुष्यंदंडपारुष्यंचपांडवेपुत्रपुत्रेःकृतम् ९२ द्वेष्टिमानसाऽनिष्टं चिन्तयति विरुध्यतेकर्मणा ९३ अष्टमुचरमंस्त्वपुत्रेमैत्रेयस्याव
मानतोभविष्यतीतिजानामीतिभावः ९४ । ९५ । ९६ । ९७ जनसंसदिसभायांद्रौपद्याआनयनेनपूजाऽपितवनष्टा ९८ । ९९ मवेति । श्रोत्रादिपंचकर्मनोबुद्धयर्हकाराःस्थूलसारीरंचेतिनव द्वाराणीवद्वाराणि
विषयग्रहणमार्गायस्मिस्तत् तिस्रःस्थूणाः स्तंभाइवविधारकायस्य तेच अविद्याकामःकर्मच वेदमष्टं देहद्रयात्मकं पंचसाक्षिवदुदासीनाः शब्दादयोग्राह्यायस्मिन् । पंचभूमिकमितिपाठे पंचभूमयः प्रचा

ईषुर्घृणीनसंतुष्टःक्रोधनोनित्यशंकितः ॥ परभाग्योपजीवीचषडंतेनित्यदुःखिताः १० सप्तदोषाःसदाराज्ञाहातव्याव्यसनोदयाः ॥ प्रायशोयैर्विनश्यंति कृतमूला अपी
श्वराः ११ स्त्रियोऽक्षामृगयापानंवाक्पारुष्यंचपंचमम् ॥ महच्चदंडपारुष्यमर्थदूषणमेवच १२ अष्टौपूर्वनिमित्तानिनरस्यविनशिष्यतः ॥ ब्राह्मणान्प्रथमंदेष्टिब्राह्म
णैश्चविरुध्यते १३ ब्राह्मणस्वानिचादत्तेब्राह्मणांश्चजिवांसति ॥ रमतेनिंदयाचैषांप्रशंसांनाभिनंदति १४ नैनान्स्मरति कृत्येषुयाचितश्चाभ्यसूयति ॥ एतान्दोषान्नरः
प्राज्ञोबुध्येद्बुध्वाविसर्जयेत् १५ अष्टाविमानिहर्षस्यनवनीतानिभारत ॥ वर्तमानानिदृश्यंतेतान्येवस्वसुखान्यपि १६ समागमश्चसखिभिर्महांश्चैवधनागमः ॥ पुत्रेण
चपरिष्वंगःसन्निपातश्चमैथुने १७ समयेचप्रियालापःस्वयूध्येषुसमुन्नतिः ॥ अभिप्रेतस्यलाभश्चजूजाचजनसंसदि १८ अष्टौगुणाःपुरुषंदीपयंतिप्रज्ञाचकौल्यंचदमः
श्रुतंच ॥ पराक्रमश्चाबहुभाषिताचदानंयथाशक्तिकृतज्ञताच १९ नवद्वारमिदंवेशमत्रिस्थूणंपंचसाक्षिकम् ॥ क्षेत्रज्ञाधिष्ठितंविद्वान्प्रयोवेदसपरःकविः १०० दशधर्म
नजानंतिधृतराष्ट्रनिबोधतान् ॥ मत्तःप्रमत्तउन्मत्तःश्रांतःकुद्बोबुभुक्षितः १ त्वरमाणश्चबुब्धश्चभीतःकामीचतेदश ॥ तस्मादेतेषुसर्वेषुनप्रसज्येतपंडितः १०२ अत्रै
वोदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ पुत्रार्थमसुरेंद्रेणगीतंचैवसुधन्वना ३ यःकाममन्यूप्रजहातिराजापात्रेप्रतिष्ठापयतेधनंच ॥ विशेषविच्छ्रुत्वाचक्षिप्रकारीतंसर्वलोकः
कुरुतेप्रमाणम् ४ जानातिविश्वासयितुमनुष्यान्विज्ञातदोषेषुदधातिदंडम् ॥ जानातिमात्रांचतथाक्षमांचतंतादृशंश्रीर्जुषतेसमग्रा ५ सुदुर्बलनावजानातिकंचिद्युक्तो
रिपुंसेवतेबुद्धिपूर्वम् ॥ नविग्रहरोचयतेबलस्थैःकालेचयोविक्रमतेसधीरः ६ प्राप्यापदंनव्यथतेकदाचिदुद्योगमन्विच्छतिचाप्रमत्तः ॥ दुःखंचकालेसहतेमहात्मा
धुरंधरस्तस्यजिताःसपत्नाः ७ अनर्थकंविप्रवासंगृहेभ्यःपापैःसंधिंपरदाराभिर्मर्शम् ॥ दंभंस्तेन्यपैशुनंमद्यपानंनसेवतेयश्चसुखीसदैव ८ नसंरंभेणारभतेत्रिवर्गमाकारितः
शंसति तत्त्वमेव ॥ नमित्रार्थेरोचयतेविवादंनपूजितःकुप्यतिचाप्यमूढः १०९

रस्थानानीतितएव पांचभौतिकमित्यर्वाचीनःपाठउपेक्ष्यः । क्षेत्रज्ञेनचिदात्मनाअधिष्ठितमिदंक्षेत्रतत्त्वेनयोविद्वान्वेद सपरःसर्वोत्कृष्टः कविर्ब्रह्मविदित्यर्थः १०० मत्तोमद्यादिना प्रमत्तोविषयांतरास
त्त्याऽनवहितः उन्मत्तोभातुदोषाव एतेषांमध्येत्वंलुब्धोसीतिभावः १०१ । १०२ । १०३ काममन्युकामक्रोधौ विशेषविवृतारतम्यज्ञः १०४ मात्रांपराधानुसारेणदंडप्रमाणं ब्राह्मणादौअपराध
स्यक्षमांचजानाति १०५ युक्तःछिद्रप्रेक्षणेऽवहितः १०६ धुरंधरःकार्यभारसहः १०७ । १०८ संरंभेणक्रोधेन त्रिवर्गवर्षकामार्थान् आकारितःआहृतः पाठांतरेमात्रार्थेअल्पाय १०९

प्रातिभाव्यं प्रातिकूलोभावः चित्ताभिप्रायः तस्य भावः प्रातिभाव्यविरोधं अत्याह प्रतिभ्यव्रवीति ११० । ११ । १२ । १३ समयात्तभापाभेदान् बुभुषते ऐश्वर्यप्राप्तिमिच्छति परावरज्ञः उत्तमाधमविवेकवान् १४ दंभे परदंभे च न च्छवाधर्मानुष्ठानं मोहं अनात्मन्यात्मबुद्धिं सत्सन्देहं पापकृतं पापक्रियां अभिचारादिरूपां पूगवैरं बहुभिः सह वैरं १५ । १६ । १७ । १८ । ११९ जात्यः अभिजातः उत्तमे आकरे जातः १२०

नयोऽभ्यसृत्यत्यनुकंपते च न दुर्बलः प्रातिभाव्यं करोति ॥ नात्याह किंचित्क्षमते विवादं सर्वत्र तादृग्लभते प्रशंसाम् ११० यो नोद्धतं कुरुते जातु वेपनं पौरुषेणापि विकस्यतेऽन्यान् ॥ नमूर्च्छितः कटुकान्याह किंचिदप्रियं सदा तं कुरुते जनो हि ११ न वैरमुदीपयति प्रशान्तं न दर्पमारोहति नास्तमेति ॥ न दुर्गतोऽस्मीति करोत्यकार्यं तमार्यशीलं परमादुरार्याः १२ न स्वे सुखं वै कुरुते प्रहर्षेनान्यस्य दुःखं भवति प्रहृष्टः ॥ दत्त्वा न पश्चात् कुरुते न तापं सकथ्यते सत्पुरुषार्यशीलः १३ देशाचारान्समयान् जातिधर्मान् बुभूषते यः स परावरज्ञः ॥ स यत्र तत्राभिगतः सदैव महाजनस्याधिपत्यं करोति १४ दंभे मोहं तत्सरं पापकृत्यं राजद्विष्टं पैशुन्यं पूगवैरम् ॥ मत्तोन्मत्तैर्दुर्जनैश्चापि वादं यः प्रज्ञावान् वर्जयेत् स प्रधानः १५ दानं मोहं दैवतं मंगलानि प्रायश्चित्तान् विविधां लोकावदान् ॥ एतानि यः कुरुते नैत्य कानितस्योत्थानं देवताराधयति १६ समैर्विवाहं कुरुते न हीनैः समैः सख्यं व्यवहारं कथांच ॥ गुणैर्विशिष्टांश्च पुरोदधाति विपश्चितस्तस्य नयाः सुनीताः १७ मितं भुंक्ते संविभज्याश्चित्तेभ्यो मितं स्वपित्यमितं कर्म कृत्वा ॥ ददात्य मित्रेष्वपि याचितः संस्तमात्मवन्तं प्रजहत्यनर्थाः ११८ चिकीर्षितं विप्रकृतं च यस्य नान्ये जनाः कर्मजानन्ति किंचित् ॥ मन्त्रे गुप्ते सम्यगनुष्ठिते च नालपोऽप्यस्य च्यवते कश्चिदर्थः १९ यः सर्वभूतप्रशमे निविष्टः सत्यो मृदुर्मानकृच्छुद्धभावः ॥ अतीव सज्जायते ज्ञातिमध्ये महामणिर्जात्यैव प्रसन्नः १२० य आत्मनाऽपत्रपते भ्रूशं नरः स सर्वलोकस्य गुरुर्भवत्युत ॥ अनन्तं ते जाः सुमनाः समाहितः स तेजसा सूर्यैव वा भासते २१ वने जाताः शापदग्धस्य राज्ञः पांडोः पुत्राः पंचपंचेद्रकल्पाः ॥ त्वयैव बालावधिताः शिक्षिताश्च न वा देशं पालयं त्यां विकेय २२ प्रज्ञयैषामुचितं ता तराज्यं सुखी पुत्रैः सहितो मोदमानः ॥ न देवानां नापि च मानुषाणां भविष्यसि त्वं तर्कणीयो नरेन्द्र १२३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरनीतिवाक्ये त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ जाग्रतो दृष्टमानस्य यत्कार्यं मनुष्यसि ॥ तद्ब्रूहि त्वं हि न सता भर्मा भिक्षुशालोद्भवसि १ त्वं मां यथा वद्विदुर प्रशाधि प्रज्ञापूर्वैः सर्वमजातशत्रोः ॥ यन्मन्यसे पथ्यमदीनमत्वश्रेयस्करं ब्रूहि तद्वै कुरुणाम् २ पापाशंकीपापमेवानुपश्यन् प्रच्छामित्वा व्याकुले नात्मनाऽहम् ॥ कवे तन्मे ब्रूहि सर्वयथा वन्मनोपितं सर्वमजातशत्रोः ३ ॥ विदुर उवाच ॥ शुभं वाय दिवा पापं द्रेष्यं वाय दिवा प्रियम् ॥ अपृष्टस्तस्य तद्ब्रूयाद्यस्य नेच्छेत् पराभवम् ४

आत्मना अपत्रपते परैरज्ञातेऽपि स्वव्यलीके स्य मेवलज्जते २१ । २२ । तर्कणीयः शंक्यः १२३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ दृष्टमानस्य चिन्ता प्रियेति शेषः धर्मार्थयोः कुशलः मोक्षस्य च कुमनधिकाराद्वयोरैव ग्रहः १ अजातशत्रोः पथ्यं कुरुणां च श्रेयस्करं २ पापाशंकीभाविदुःखादुद्दिग्धं पापं प्रकृतं पृथापराधं पश्यन् करोमवज्ञ ३ । ४

८ मिथ्योपेतानिकपटकृतादीनि अनुपायैः असदुपायैः प्रयुक्तानि दुःखफलानीत्यर्थः ६ । ७ अनुबंधान्प्रयोजनानि संप्रधार्यनिश्चितं ८ विपाकः फलमिद्धावपिपरिपाकः उत्थानं उद्यमं वानवेति । मिद्धिपक्षे कुर्वीतनान्यथेत्यर्थः ९ प्रमाणनिश्चयद्वारं स्थानादीनि सर्वदा विचार्याणीत्यर्थः स्थानेदुर्गादौ दंडेनेनायाम् १० एतानि स्थानादिज्ञापकानि प्रमाणादिलेखदादीनि ११ असांप्रतं अयुक्तं यथास्यात्तथानवर्ति तच्चयम् १२ भक्ष्येति । मुखे मिष्टमते मृत्युदं कर्मन कर्तव्यमित्यर्थः अनुबंधपश्चाद्वन्धनं १३ आद्यं भक्षणं १४ । १५ । १६ । १७ अंगारकारको हि मूलत उत्कृत्य काष्ठं दहति अंगारइंगालः १८ । १९

तस्माद्वक्ष्यामि ते राजन हितं यत्स्यात् कुरुन्प्रति ॥ वचः श्रेयस्करं धर्म्यं ब्रुवतस्तन्निबोधमे ५ मिथ्योपेतानिकमणि सिद्धयेयुर्यानि भारत ॥ अनुपायप्रयुक्तानि मास्मतेषु मनःकृथाः ६ तथैव योगविहितं यत्तु कर्मन सिद्धयति ॥ उपाययुक्तं मेधावीनतत्र ग्लपयेन्मनः ७ अनुबंधानपेक्षतसानुबंधेषु कर्मसु ॥ संप्रधार्यचकुर्वीतनवंगेन समाचरेत् ८ अनुबंधं च संप्रेक्ष्य विपाकं चैव कर्मणाम् ॥ उत्थानमात्मनश्चैव धीरः कुर्वीत वानवा ९ यः प्रमाणं न जानाति स्थाने नृद्धौ तथाक्षये ॥ कोशे जनपदे दंडेन सराज्ये ऽवतिष्ठते १० यस्त्वेतानि प्रमाणानि यथोक्तान्यनुपश्यति ॥ युक्तो धर्मार्थयोर्ज्ञाने सराज्यमधिगच्छति ११ नराज्यं प्राप्तमित्येव वर्तितव्यमसांप्रतम् ॥ श्रियं ह्यविनयो हंति जरूपमिवोत्तमम् १२ भक्ष्योत्तमं प्रतिच्छन्नं मत्स्योर्बाडिशमायसम् ॥ लोभाभिप्रातीग्रसते नानुबंधमवेक्षते १३ यच्छक्यं ग्रसितुं ग्रस्यं ॥ हितं च परिणामेयं तदाद्यं भूतिमिच्छता १४ वनस्पतेरपक्वानि फलानि प्रचिनोति यः ॥ सनाप्रातिरसे तेभ्यो बीजं चास्य विनश्यति १५ यस्तु प्रसूतं परिणमेच्चयत् ॥ तद्वदर्थान्मनुष्येभ्यः अदद्यादविहिंसया १७ पक्वमुपादत्ते काले परिणतं फलम् ॥ फलाद्रसं सलभते बीजाश्चैव फलं पुनः १६ यथामधुसमादत्ते रक्षन् पुष्पाणि पश्यदः ॥ तद्वदर्थान्मनुष्येभ्यः अदद्यादविहिंसया १७ पुष्पं पुष्पं विचिन्वीत मूलच्छेदनं कारयेत् ॥ मालाकार इव वारामेन यथांगारकारकः १८ किञ्चुमे स्यादिदं कृत्वा किञ्चुमे स्यादकुर्वतः ॥ इति कर्माणि संचिंत्य कुर्याद्वा पुरुषो नवा १९ अनारभ्या भवत्यर्थाः केचिन्नित्यंतथागताः ॥ कृतः पुरुषकारो हि भवेद्येषु निरर्थकः २० प्रसादो निष्फलो यस्य क्रोधश्चापि निरर्थकः ॥ नतं भर्तारमिच्छंति षट्पतिमिव श्रियः २१ कांश्चिदर्थान्नरः प्राज्ञो लघुमूलान् महाफलान् ॥ क्षिप्रमारभते कर्तुं न विघ्नयति तादृशान् २२ ऋजुपश्यति यः सर्वं चक्षुषानुपि बन्निव ॥ आसीनमपि तूष्णीकमनुरज्यंति तं प्रजाः २३ सुपुष्पितः स्यादफलः फलितः स्यादगुरुहः ॥ अपक्वः पक्वसंकाशो न तु शीर्यत कर्हिचिन् २४ चक्षुषामनसा वाचा कर्मणा च चतुर्विधम् ॥ प्रसादयति यो लोकं तं लोकोऽनुप्रसीदति २५ यस्मान्न स्यंति भूतानि मृगव्याधान् मृगा इव ॥ सागरांतामपि महीलब्ध्वा स परिहीयते २६ पितृपैतामहं राज्यं प्राप्तवान् स्वेन कर्मणा ॥ वायुरभ्रमिवासाद्यभ्रं शयत्यनये स्थितः २७

अनारभ्याः प्रवलैः तद्वैरादयः अगताः कदाचिदप्यप्राप्ताः २० । २१ लघुमूलान् अल्पोपायान् २२ चक्षुषाभीतिमयेन २३ सुपुष्पितः वाचा चक्षुषा चानुग्रहं दर्शयन्नपि अफलः स्यात् भृत्येन धनेन च २४ सफलोऽपि स न दुरारुहः भृत्यवश्येन भवेत् । अपक्व इति । अंतर्बलहीनोऽपि बलवत्तां बहिः प्रकाशयेदेवेत्यर्थः २४ कर्मणादानेन लोकं प्रत्यवर्गम् । २५ । २६ अनये स्थितः अनीतिमान् २७

१ भावमिच्छन्कुर्वन्ति पाठः ।

२८ प्रतिसेवेष्टेसंकुचति बहुफलं प्रयच्छतीत्यर्थः २९ । ३० नजहातिश्रियम् ३१ । ३२ सुव्याहृतानिपांडित्यवचनानि सूक्तानिशोभनतया उक्तानिमातृपितृगुणादीनि सुकृतानितदुपदिष्टकर्माणि । शिलंकणिशाद्यर्जनं । ' उच्छः कणशादानं कणिशाद्यर्जनं शिलं ' इति यादवः । त्वमपि अस्मदादिवाक्यात्सारंगृणीष्वेति भावः ३३ गंधेनेति । पांडवबलं ज्ञातुं चारान्निपुंस्वेति भावः ३४ भूयांसमिति श्लोकत्रयतात्पर्यं पांडवान्प्रतित्वयानघ्रीभित्तव्यं तेन बलाधिष्ठात्रीदेवताइंद्रश्रुत्वामनुग्रहं विष्पतीति ३५ । ३६ । ३७ एतच्चमंत्रिभिः महालोचनीयं सत्यं च संरक्षयित्याह पर्जन्येति चिभिः ३८ यो गेन अभ्यासेन मृजया उद्धर्तनेन ३९ अनुक्रमः व्यायामशिक्षादिः ४० प्रमाणं परमस्य कारणं न कुलमिति द्वयोर्वृत्तमाश्रय ईर्ष्यात्यजेति भावः ४१ । ४२ अकालेऽष्टसिद्धेः प्राकृषीतः स्यात्

धर्ममाचरतोरारुः सद्भिश्चरितमादितः ॥ वसुधावसुसंपूर्णावर्धते भूतिवर्धनी २८ अथ संत्यजतो धर्ममधर्मं चानुतिष्ठतः ॥ प्रतिसेवेष्टे भूमिरग्नौ चर्मो हितं यथा २९ य एव यलः क्रियते परराष्ट्रविमर्दने ॥ स एव यलः कर्तव्यः स्वराष्ट्रपरिपालने ३० धर्मेण राज्ञ्यं विदेत धर्मेण परिपालयेत् ॥ धर्ममूलां श्रियं प्राप्य न जहाति न हीयते ३१ अप्युन्मत्ता त्प्रलपतो बालाश्च परिजल्पतः ॥ सर्वतः सारमादद्यादश्मभ्यश्च कांचनम् ३२ सुव्याहृतानि सूक्तानि सुकृतानि ततस्ततः ॥ संचिन्वन् धीर आसीत् शिलाहारी शिलं यथा ३३ गंधेन गावः पश्यंति वेदैः पश्यंति ब्राह्मणाः ॥ चारैः पश्यंति राजानश्च भूम्यामितरे जनाः ३४ भूयांसं लभते क्लेशं यागौर्भवति दुर्दुहा ॥ अथ या सुदुहारा जन्नेव तां वितुदंत्यपि ३५ यदतः संप्रणमति न तत्संतापयंत्यपि ॥ यच्च स्वयं न तं दारुणं तत्संतापयंत्यपि ३६ एतयोपमया धीरः सन्नमेत बलीयसे ॥ इंद्राय स प्रणमते न मते यो बलीयसे ३७ पर्जन्यनाथाः पशवो राजानो मंत्रिर्वांधवाः ॥ पतयोर्वांधवाः स्त्रीणां ब्राह्मणा विदवांधवाः ३८ सत्ये न रक्ष्यते धर्मो विद्यायां गेन रक्ष्यते ॥ मृजयारक्ष्यते रूपां कुलं वृत्तेन रक्ष्यते ३९ मानेन रक्ष्यते धान्यमश्वान रक्ष्यन्तु क्रमः ॥ अभीक्ष्णं दर्शनं गाश्च स्त्रियोरक्ष्याः कुचे लतः ४० न कुलं वृत्तहीनस्य प्रमाणमिति मेमतिः ॥ अंतैष्वपि हि जातानां वृत्तमेव विशिष्यते ४१ य ईर्षुः परचित्तेषु रूपे वीर्यं कुलान्वयं ॥ सुखसौभाग्यसत्कारे तस्य व्याधिरनंतकः ४२ अकार्यकरणाद्वीर्यतः कार्याणां च विवर्जनात् ॥ अकाले मंत्रभेदाच्च येन माद्येन्न तत्पिबेत् ४३ विद्यामदोधनमदस्त्वृतीयोऽभिजनो मदः ॥ मदा एतेऽवल्लिप्तानां मेत एव सतां दमाः ४४ असंतोऽभ्यर्थिताः सद्भिः क्वचित् कार्ये कदाचन ॥ तावन्न तस्य सुकृतं किंचित् कार्ये कदाचन ॥ मन्यंते संतमात्मानमसंतमपि विश्रुतम् ४५ गतिरात्मवतां संतः संत एव सतां गतिः ॥ असतां च गतिः संतो न त्वसंतः सतां गतिः ४६ जिता सभावस्त्ववतामिष्टाशा गोमता जिता ॥ अध्वाजितो यानवता सर्वे शीलवता जितम् ४७ शीलं प्रधानं पुरुषे तद्यस्येह प्रणश्यति ॥ न तस्य जीवितेनार्थो न धनेन न वंधुभिः ४८

येन माद्ये वलोभादिना तस्मापि वेत्तनाश्रयेत् ४३ अभिजनः सहायः तबुभयं दमश्च नास्तीत्यर्थः ४४ असंत इति सार्द्धं श्लोको वाक्यं सद्भिर्गतिता असंतस्तत्कार्यमल्पमप्यकृत्वा असंतमिति ख्यातमप्यात्मानं संतं मन्यत इति तदर्थः किंचिदपि तस्य कार्ययावत्सुष्ठु न कृतं तावदेव मन्यत इति योजना ४५ गतिरिति । पांडवा एव त्वा मुपकरिष्यन्ति ननु त्वं तानिति भावः ४६ जितेति । शीलं मंगलं सत्येति द्वयोर्भावः ४७ । ४८

आह्वयानादिति अथ यस्य शीतलवस्तेदारिद्र्यातिरिचिभ्यश्चिन्ताभावः ४९ संप्रसादिह ५० । ५१ शीलाभावेतत्तु अयमानोऽहान् क्लेश इत्याह अचिरिति ५२ ऐश्वर्यमदः पापिष्ठो निर्मिततमोऽयम्यस्तेपान
मदादयो मदाः ५३ इन्द्रियोऽपुष्पादिषु ग्रहैः सूर्योदिभिः आक्रमोऽज्रतापन ५४ पंचवर्गः श्रोत्रादिगणः त्वमैश्वर्यमनोऽजिर्नेद्रियश्चावश्यमापदं प्राप्स्यसीति त्रयस्य भावः ५५ । ५६ आत्मानं मनः
अमात्यान् पुत्रादीन् द्वेष्यरूपेण शत्रुवत् मनस्य प्रथमं जितव्यं ततोऽमात्यादीन् विजिगीषते तत्तन्मोचनं निष्फलं भवति ५७ त्वं त्वजितमनस्कतया पुत्रादिवशो न लक्ष्मीं योग्य इति त्रयाणां भावः ५८ एतदेव रथिर
यादिरूपककल्पनया अहं रथ इति ५९ व्यापादयितुं नाशयितुं अविषेयाः अवशाः ६० अर्थतोऽर्थहेतोः अनर्थतः अन्यायतः ६१ इन्द्रियाणां वश इच्छा तदनुमारी इन्द्रियवशानुगः ६२ । ६३ कृत्स्नस्यो

आढ्यानांमांसपरममध्यानांगोरसोत्तरम् ॥ तैल्लोत्तरंदरिद्राणांभोजनंभरतर्षभ ४९ संपन्नतरमेवात्रंदरिद्राभुंजतेसदा ॥ क्षुत्स्वादुतांजनयतिसाचाढ्येषुसुदुर्ल
भा ५० प्रायेणश्रीमतांलोकेभोक्तुंशक्तिर्नविद्यते ॥ जीर्यत्यपिहिकाष्ठानिदरिद्राणांमहीपते ५१ अट्टतिर्भयमंत्यानांमध्यानांमरणाद्रयम् ॥ उत्तमानांतुमर्त्या
नामवमानात्परंभयम् ५२ ऐश्वर्यमदपापिष्ठमदाःपानमदादयः ॥ ऐश्वर्यमदमत्तोहिनापतित्वाविबुध्यते ५३ इन्द्रियैरिन्द्रियार्थेषुवर्तमानैरनिग्रहैः ॥ तैरयंताप्यते
लोकौनक्षत्राणिग्रहैस्वि ५४ योजितःपंचवर्गेणसहजेनात्मकर्षिणा ॥ आपदस्तस्यवर्धतेशुक्लपक्षवोदुराद ५५ अविजित्ययथाऽऽत्मानममात्यान्विजिगीषते ॥
अमित्रान्वाऽजितामात्यःसोऽवशःपरिहीयते ५६ आत्मानमेवप्रथमंदेष्टव्यरूपेणयोजयेत् ॥ ततोऽमात्यानमित्रांश्चनमोघंविजिगीषते ५७ वश्येन्द्रियंजितात्मानं
धृतदंडंविकारिषु ॥ परीक्ष्यकारिणंधीरमत्यंतश्रीर्निषेवते ५८ रथःशरीरंरुपस्यराजन्नात्मानिनयंतेंद्रियाण्यस्यचाश्वाः ॥ तैरप्रमत्तःकुशलीसदश्वैर्दातैःसुखंयाति
रथीबधीरः ५९ एतान्यनिगृहीतानिव्यापादयितुमप्यलम् ॥ अविधेयाइवादांताहयाःपथिकुसारथिम् ६० अनर्थमर्थतःपश्यन्नर्थंवेवाप्यनर्थतः ॥ इन्द्रियैर
जितैर्बालःसुदुःखंमन्यतेसुखम् ६१ धर्माथैर्यःपरित्यज्यस्यादिन्द्रियवशानुगः ॥ श्रीप्राणधनदारेभ्यःक्षिप्रंसपरिहीयते ६२ अर्थानामीश्वरोयःस्यादिन्द्रियाणाम
नीश्वरः ॥ इन्द्रियाणामनैश्वर्यादैश्वर्याद्भश्यतेहिसः ६३ आत्मनाऽऽत्मानमन्विच्छेन्मनोबुद्धिंद्रियैर्यतैः ॥ आत्माह्येवात्मनोबंधुरात्मैवरिपुरात्मनः ६४ बंधुरात्मा
ऽत्मनस्तस्ययेनैवात्माऽऽत्मनाजितः ॥ सएवनियतोबंधुःसएवनियतोरिपुः ६५ बुद्ध्राक्षेणेवजालेनझपावपिहितावुरू ॥ कामश्वराजन्क्रोधश्वतौप्रज्ञानंविबुधतः ६६
समवेक्ष्येहधर्माथैसंभारान्योऽधिगच्छति ॥ सर्वैसंभृतसंभारःसततंसुखमेवधते ६७

पदेशस्यफलमाह आत्मनेत्यर्द्धेन । आत्मनावुद्ध्या आत्मानं प्रत्यक् चैतन्यरूपं अन्विच्छेत् तत्रोपायमाह मनसः संकल्पात्मकस्य बुद्धेः श्रतन्मूलभूतायाः इन्द्रियाणां च तत्र ग्रहेणेत्यर्थः अत्र न तव सहायांतरापेक्षेत्याहामेति ।
 वीज्य एव पुरुषार्थ इत्यर्थः ६४ स एव धीरेव जीवस्य बंधुः रिपुश्च ६५ द्वावपि मोहजालपिहितौ द्वौपौमनौ उरू महांतौ तत्र द्वितीयोऽन्यस्य जातिस्त्रयावाच्छुभ्रपि जालच्छेदार्थमित्रत्वमापन्नो बंधुरपि भव
 ति एवं धीश्चिदात्मनः संसारमदत्त्वाच्छुभ्रपि मोहच्छेदार्थं तस्यामित्रमपि भवतीति भावः शुद्राक्षेण मूकमिद्रेण यद्वा उत्तरान्वय्येवायमर्थः कामक्रोधयोरावरकं प्रज्ञानं तौ नाशयतः जालमिव महामनोना
 वित्यर्थः ६६ संभवेभ्यश्च नुरुभ्य संभारान् जयसाधनानि ६७

॥ २८ ॥

उद्यो०

अ०

三

यःपंचाभ्यंतरानुशत्रूनविजित्यमनोमयान् ॥ जिगीषतिरिपून्न्यात्रिपवोऽभिभवंतितम् ६८ दृश्यंतेहिमहात्मानोबध्यमानाःस्वकर्मभिः ॥ इंद्रियाणामनीश
त्वाद्राजानोराज्यविभ्रमैः ६९ असंत्यागात्पापकृतामपापांस्तुल्योदंडःस्पृशतेमिश्रभावात् ॥ शुष्केणाद्रिदह्यतेमिश्रभावात्तस्मात्पापैःसहसंधिनकुर्यात् ७० नि
जानुत्पततःशत्रून्पंचपंचप्रयोजनान् ॥ योमोहाव्रनिष्टृक्कृतितमापद्वसतेनरम् ७१ अनसूयाऽऽर्जवंशौचंसंतोषःप्रियवादिता ॥ दमःसत्यमनायासोनभवंतिदुरा म
नाम् ७२ आत्मज्ञानमनायासस्तितिक्षार्धमर्नित्यता ॥ वाक्चैवगुप्तादानंचनैतान्यंत्येषुभारत ७३ आक्रोशपरिवादाभ्यांविहिंसंत्यबुधाबुधान् ॥ वक्तापापमु
पादत्तेक्षममाणोविमुच्यते ७४ हिंसाबलमसाधूनांराज्ञांदंडविधिबलम् ॥ शुश्रूषातुबलंस्त्रोणांक्षमागुणवतांबलम् ७५ वाक्संयमोहिन्द्रपतेसुदुष्करतमोमतः ॥
अर्थवच्चविचित्रंचनशक्यंबहुभाषितम् ७६ अभ्यावहतिकल्याणंविविधंवाक्कुसुभाषिता ॥ सैवदुर्भाषिताराजन्ननर्थायोपपद्यते ७७ रोहतेसायकैर्विद्धंवनंपरशु
नाहतम् ॥ वाचादुरुक्तंबीभत्संसंरोहतिवाक्क्षतम् ७८ कर्णिनालीकनाराचात्रिहंरतिशरीरतः ॥ वारूशल्यस्तुननिर्हंतुंशक्रयोद्दिशयोहिंसः ७९ वारूसायका
वदन्नाप्स्यंतितयैराहतःशोचतिराज्यहानि ॥ परस्यनामर्मसुतेपतंतितान्पंडितोनावसृजेत्परेभ्यः ८० यस्मैदेवाःप्रयच्छंतिपुरुषायपराभवम् ॥ बुद्धितस्याप
कपैतिसांवाचीनानिप्रपति ८१ बुद्धौकलुषभृतायांविनाशेप्रत्युपस्थिते ॥ अनयोनयसंकाशोद्दयान्नापसर्पति ८२ सेयंबुद्धिःपरीतातेपुत्राणांभरतर्षभ ॥ पां
डवानांविरोधेननचैनानवबुध्यसे ८३ राजालक्षणसंपन्नैलोक्यस्यापियोभवेत् ॥ शिष्यस्तेशासितासोऽस्तुधृतराष्ट्रयुधिष्ठिरः ८४ अतीवसर्वान्पुत्रांस्तेभागधे
यपुरस्कृतः ॥ तेजसाप्रज्ञयाचैवयुक्तोधर्मार्थतत्त्ववित् ८५ अनुक्रोशादानृशंस्याद्योसौधर्मभृतांवरः ॥ गौरवात्तवराजेंद्रबहून्क्लेशास्तितिक्षति ८६ ॥ इतिश्री
महाभारतेउद्योगपर्वणिप्रजागरपर्वणिविदुरनीतिवाक्येचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ब्रूहिभूयोमहाबुद्धेधर्मार्थसहितं
वचः ॥ शृण्वतोनास्तिमेष्टमिर्विचित्राणीहभाषसे १

नामर्ममुक्तिमुमर्मेवेव सभायांद्वापदीप्रतिदुर्वचनंवदतात्त्वतुज्ञाणामपराधः संतुमयोग्योऽस्तीतिभावः ८० अवाचीनानिनीचकर्माणि ८१ । ८२ । ८३ शिष्यस्तेत्वदाज्ञाकारी शामिताष्टविध्याः ८४
भागधेयराज्यांशे पुरस्कृतः मूर्ध्निभित्तिकस्यपांडोः पुत्रास्तेराज्यार्हाः अतथाभूतस्यांभस्पतवपुत्रास्तेनराज्यार्हाइत्यर्थः ८५ अनुक्रोशात्द्रयालुत्वात् आनुशंस्यात् अक्रौर्यात् ८६ ॥ इतिउद्योगप
र्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे विदुरवाक्ये चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ २८ ॥

आर्जवमवैषम्यं २।३।४।५।६।७ सुधन्वावाहणः पर्यकं अगिरोहत्येवं स्वेतुनीचोदैत्यः सन् किमर्थं तत्पत्याख्याने करोषीति भावः ८।९ इहस्थाने उपस्थाने मासुपस्थानं वादैत्यवाहणो अहंपश्येयं
 १०।११।१२ समागच्छत् उभयोः संमुखं अगच्छत् समागतं संमुखं प्राप्तं १३ विरोचनेन सौवर्णे पीठे मया सह उपवेद्यतामिति प्रार्थितः सुधन्वा उवाच अन्वाले भेषु शान्त्येव हे प्राहृदि एकत्वं त्वयामहमाम्यं उपसंपन्नं
 विदुर उवाच ॥ सर्वार्थेषु वास्त्वानं सर्वभूतेषु चार्जवम् ॥ उभे त्वेते समे स्यातामार्जवं वा विशिष्यते २ आर्जवं प्रतिपद्यस्व पुत्रे पुंसततं विभो ॥ इह कीर्तिं प्राप्य प्रेत्य स्वर्गं
 मवाप्स्यसि ३ यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्य पुण्यालोके प्रगीयते ॥ तावत्स पुरुषव्याघ्रस्वर्गलोके महीयते ४ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ विरोचनस्य संवादं के
 शिन्यर्थं सुधन्वना ५ स्वयं वरे स्थिता कन्या केशिनी नामनामतः ॥ रूपेणाप्रतिमाराजन् विशिष्टपतिकाम्यया ६ विरोचनोऽर्थदैत्यस्तदा तत्राजगाम ह ॥ प्राप्नुमिच्छं
 स्ततस्तत्र दैत्येन्द्रं प्राह केशिनी ७ ॥ केशिन्युवाच ॥ किं ब्राह्मणाः स्वच्छ्रेयांसो दिति जाः स्वद्विरोचन ॥ अथ केन स्मर्यैकं सुधन्वानाधिरोहति ८ ॥ विरोचन उवाच ॥
 प्राजापत्यास्तु वैश्रवायं केशिनि सत्तमाः ॥ अस्माकं खल्विमे लोकाः के देवाः के द्विजातयः ९ ॥ केशिन्युवाच ॥ इहैवावां प्रतीक्षाव उपस्थाने विरोचन ॥ सुधन्वा
 प्रातरागं तापश्येयं वा समागतौ १० ॥ विरोचन उवाच ॥ तथा भद्रं करिष्यामि यथा त्वं भीरुभाषसे ॥ सुधन्वानं च मां चैव प्रातर्द्रष्टाऽसि संगतौ ११ ॥ विदुर उवाच ॥
 अतीतायां च शर्वर्यामुदिते सूर्यमंडले ॥ अथाजगाम तं देशं सुधन्वा राजसत्तम ॥ विरोचनो यत्र विभो केशिन्या सहितः स्थितः १२ सुधन्वा च समागच्छत् प्राहृदि के
 शिनी तथा ॥ समागतं द्विजं दृष्ट्वा केशिनी भरतर्षभ ॥ प्रत्युत्थाया सनंतस्मै पाद्यमर्घ्यं ददौ पुनः १३ ॥ सुधन्वा उवाच ॥ अन्वाले भेषु शान्त्येव हे प्राहृदि ते वरा सनम् ॥
 एकत्वं मुपसंपन्नो न त्वासेऽहं त्वया सह १४ ॥ विरोचन उवाच ॥ तवाहं तैतु फलकं कूर्चैवाऽप्यथ वा वृषी ॥ सुधन्वन्न त्वमहोऽसि मया सह समासनम् १५ ॥ सुधन्वा उवाच ॥
 पिता पुत्रौ सह सीतां द्वौ विप्रौ क्षत्रियावपि ॥ वृद्धौ वैश्यौ च शूद्रौ च न त्वन्यावितरेतरम् १६ पिताहिते समासीनमुपासीतैव मामधः ॥ बालः सुखैधितो गेहे न त्वं किंच न बुध्यसे
 १७ ॥ विरोचन उवाच ॥ हिरण्यं च गवाश्वं च यद्विजस्य सुग्रेषु नः ॥ सुधन्वन्विपणने तेन प्रश्रुं पृच्छावये विदुः १८ ॥ सुधन्वा उवाच ॥ हिरण्यं च गवाश्वं च तवैवास्तु विरो
 चन ॥ प्राणयोस्तु पणं कृत्वा प्रश्रुं पृच्छावये विदुः १९ ॥ विरोचन उवाच ॥ आवां कुत्र गमिष्यावः प्राणयोर्विपणने कृते ॥ न तु देवेष्वहं स्थातानमनुष्येषु कर्हि चित् २०
 ॥ सुधन्वा उवाच ॥ पितरं ते गमिष्यावः प्राणयोर्विपणने कृते ॥ पुत्रस्यापि सहेतोर्हि प्रहादो ना नृत्वं देव २१ ॥ विदुर उवाच ॥ एवं कृतपणौ कुद्धौ तत्राभिजग्मतुस्तदा ॥
 विरोचन सुधन्वानौ प्रहादाय त्रतिष्ठति २२ ॥ प्रहाद उवाच ॥ इमौ तौ संप्रदृश्येते याभ्यां न चरितं सह ॥ आशीविषा विवकुद्धावेकमार्गा विहागतौ २३ किं वै सहैवं
 चरथोन पुरा चरथ सह ॥ विरोचनैतत्पृच्छामि किं ते सरुखं सुधन्वना २४

श्रेष्ठमवेदहं गच्छेयमिति शेषः न तु त्वयामहं एकामने आमे उपविशामि २४ फलकं काष्ठपीठं कूर्चवृषीवर्त्तिनदभयं पीठं वा तव अर्हते योग्यं भवति २५।२६ उपासीत मेवने अथः स्थित्वेति शेषः २७ प्रश्रं आचयोः
 कः श्रेष्ठ इति प्रश्नं ये विदुस्तान् पृच्छाव २८।२९।३०।३१।३२ सह न चरितं वैराद २३।२४

२८ पीवरीपुष्टा कृतामधुपर्कयज्ञपकल्पिता २६ पथिष्विति । प्रश्ननिर्णयेनैतत्प्राप्तमिति भावः २७ । २८ । २९ दुर्विवक्तादृष्टविवेककर्ता अभ्यास्यवक्तृत्वार्थः किंवसेत्किं दुःखं प्राप्नुयात् ३० अधिविष्णाकृतसपत्नी काक्षीतारान्निवसेत्तद्गुह्यं स्त्रियामुयात् ३१ नगरेइति । शरणमलभमानः क्षुधार्तः शत्रुभिर्विद्विष्टश्चतुर्दुःखं लभते सः अनृतसाक्ष्यवक्ताऽपिलभेत्त्वर्थः ३२ पंचपूर्वज्ञानपञ्चनृते अजादिपञ्चमनृते ज्ञेयतेति हंतिनाशयति परलोकावच्यावयति एवमुत्तरम् ३३ भूमितुल्याकेशिनीतदर्थे अनृतभूम्यनृतं ३४ अंगिराः सुधन्वनः पिता स्ववत्ततः ३५ । ३६ । ३७ पादप्रक्षालनं हरिद्रयापादधावनं कुमार्याः केशिन्याः विवाहे दंपत्योः

विरोचन उवाच ॥ न मे सुधन्वना सख्यं प्राणयोर्विपणावहे ॥ प्रहादत्स्वंपृच्छामि मा प्रश्नमनृतं वदेः २५ ॥ प्रहाद उवाच ॥ उदकं मधुपर्कवाऽप्यानयंतु सुधन्वने ॥ ब्रह्मन्नभ्यर्चनीयोऽसि श्वेतागौः पीवरीकृता २६ ॥ सुधन्वोवाच ॥ उदकं मधुपर्कं च पथिष्वेवार्पितं मम ॥ प्रहादत्वं तु मे तप्यं प्रश्नं प्रवृहि पृच्छतः ॥ किं ब्राह्मणाः स्विच्छ्रेयांस उता होस्विद्विरोचनः २७ ॥ प्रहाद उवाच ॥ पुत्र एको मम ब्रह्मस्त्वं च साक्षादिहा स्थितः ॥ तयोर्विवदतोः प्रश्नं कथमस्मद्विधो वदेत् २८ ॥ सुधन्वोवाच ॥ गां प्रदद्यात्स्वौ रसाययद्वाऽन्यत्स्यात्प्रियं धनम् ॥ द्वयोर्विवदतोस्तप्यं वाच्यं च मतिमं स्वया २९ ॥ प्रहाद उवाच ॥ अथ यो नैव प्रब्रूयात्स तप्यं वायदिवाऽनृतम् ॥ एतत्सुधन्वन्पृच्छामि दुर्विवक्तास्म किं वसेत् ३० ॥ सुधन्वोवाच ॥ यां रात्रिं मधिविन्नासो यांचैवाक्षपराजितः ॥ यांच भाराभिततां गोदुर्विवक्तास्म तां वसेत् ३१ नगरे प्रतिरुद्धः स न बहिर्द्वारेषु भुक्षितः ॥ अमित्रान्भूय सः पश्येद्यः साक्ष्यमनृतं वदेत् ३२ पंचपञ्चनृते हंति दशहंति गवानृते ॥ शतमश्वानृते हंति स हसं पुरुषानृते ३३ हंति जातान्जातांश्च हिरण्यार्थेऽनृतं वदन् ॥ सर्वभूम्यनृते हंति मास्मभूम्यनृतं वदेः ३४ ॥ प्रहाद उवाच ॥ मत्तः श्रेयानं गिरा वै सुधन्वा त्वद्विरोचन ॥ माताऽस्य श्रेयसी मातुस्तस्मात्स्वतेन वै जितः ३५ विरोचन सुधन्वाऽयं प्राणानामीश्वरस्तव ॥ सुधन्वन्पुनरिच्छामि त्वया दत्तं विरोचनम् ३६ ॥ सुधन्वोवाच ॥ यद्धर्ममवृणीथास्त्वं न कामादनृतं वदीः ॥ पुनर्ददामि ते पुत्रं तस्मात्प्रहाद दुर्लभम् ३७ एष प्रहाद पुत्रस्ते मया दत्तो विरोचनः ॥ पादप्रक्षालनं कुर्यात्कुमार्याः सत्रिघोमम् ३८ ॥ विदुर उवाच ॥ तस्माद्वाजेन्द्रभूम्यर्थे नानृतं वक्तुमर्हसि ॥ मागमः स सुता मात्यो नाशं पुत्रार्थमब्रुवन् ३९ न देवादंभमादायरक्षति पशुपालवत् ॥ यंतुरक्षितुमिच्छति बुद्ध्या संविभजंति तम् ४० यथायथा हि पुरुषः कल्याणे कुरुते मनः ॥ तथा तथाऽस्य सर्वार्थाः सिद्ध्यन्ते नात्र संशयः ४१ नैनं छंदांसि व्रजिनात्तारयंति मायाविने मायया वर्तमानम् ॥ नीडं शकुन्ता इव जातपक्षाश्छंदांस्थेन प्रजहत्पतंकाले ४२ मद्यपानं कलहं पूगवैरंभार्यापत्यो रंतरं ज्ञातिभेदम् ॥ राजद्विष्टं स्त्रीपुंसयोर्विवादं वर्ज्या न्याहुर्नृपं तथाः प्रदुष्टः ४३

परस्परं हरिद्रयापादधावनं कुर्वतीति प्रसिद्धं अस्यैव भार्या केशिनी भवत्वित्यर्थः ३८ प्रकृते आलयायिकोपयोगनाह तस्मादिति । अनुबन्धस्य भित्तेशः ३९ तद्वैवं मति कूलं अभीतं च निष्फलमित्याह त्रयेण न देवा इति ४० । ४१ छंदांसि वेदाः ४२ अंतरं वियोगं विवादे वैरं प्रवर्तनं ज्ञातिभेदे कलहं पूगवैरंभार्यापत्यो रंतरं ज्ञातिभेदम् ४३

सामुद्रिकं हस्तरेखादिपरीक्षकं वणिजंचोरपूर्वं पूर्वचोरः पश्चाद्वणिग्भूतस्तं कूटमुलावतं वा शलाकधूर्तं शलाकया पाशादिना वा शकुनादिकमुक्त्वा योऽन्यान्वं च यतिं अरिं विपरीतमाह्वययात् । मित्रं परीक्षकाणामविश्वासात् । कुशीलवं कुस्मितं शीलं वाति अनुसरतीति नवकीदासं विदोन्मत्तादिकं वा । तव तु कूटद्यूतकारी शकुनिः कुशीलव एव प्रमाणं ४४ मत्कर्मद्वाराऽपितस्य साधुत्वं न मे त्वयि मित्राह मानेति । मानः लोके पुत्रकर्षः तदर्थान्यग्निहोत्रादीनि भयदानीत्यर्थः मौनं ध्यानं ४५ कुंडाशी भगभक्षः जीवति भर्तारिजाराज्जातः कुंडस्तेन निमित्तेनाशितुं शीलः सोमविक्की प्रसिद्धः । पर्वकारः शरकृत आयुधमात्रकर्तृत्यर्थः । सूची सूचको नक्षत्रादीनां परदोषाणां च ज्योतिषिकः पिथुनो वा ४६ काकः काकवत्क्षतोद्गतेनेन दुःस्वित्स्यापि दुःस्वपदः । नास्तिकः परलोकादिद्वेषी ४७ सुवप्रग्रहणः राजकीयवृत्तिवलेन सर्वेभ्यो वणिग्भ्यः सुवेणधान्यादिकमादत्ते 'खोंची ग्राहक' इति भाषायां प्रसिद्धः ग्रामपुरोहित इत्यन्ये । ब्राह्म्यः अतीतोपनयनकालः पतितमावित्रीको वा । कीनाशः कर्षकः । अहम्भवान्ममार्थोऽपि योरभेत्यु

सामुद्रिकं वणिजंचोरपूर्वं शलाकधूर्तं च विकित्सकं च ॥ अरिचमित्रं च कुशीलवं च नैतान्साक्षये त्वधिकुर्वीत सप्त ४४ मानाग्निहांत्रमुतमानमौनं मानेनाधीतमुतमानयज्ञः ॥ एतानि च त्वार्यभयं कराणि भयं प्रयच्छंत्य यथाकृतानि ४५ अगारदाही गरदः कुंडाशी सोमविक्रयी ॥ पर्वकारश्च सूची च मित्रशुक्लपारदारिकः ४६ ब्रूणहागुरुतल्पी च यश्च स्यात्पानपोद्भिजः ॥ अतितीक्ष्णश्च काकश्च नास्तिको वेदनिंदकः ४७ सुवप्रग्रहणो ब्राह्म्यः कीनाशश्चात्मवानपि ॥ रक्षेत्युक्तश्च यो हिंस्यात्सर्वे ब्रह्महमिः समाः ४८ नृणो ल्कया ज्ञायते जातरूपं वृत्तेन भद्रो व्यवहारेण साधुः ॥ शूरो भयेष्वर्थकृच्छ्रेषु धीरः कृच्छ्रेष्वापत्सु सुहृदश्चारयश्च ४९ जरारूपं हरति हि धैर्यमाशामृत्युः प्राणान्धर्मचर्यामसूया ॥ क्रोधः श्रियं शीलमनार्यसेवा हि यंकामः सर्वमेवाभिमानः ५० श्रीमंगलात्प्रभवति प्रागल्भ्यात्संभवते ॥ दाक्ष्यात्तु कुरुते मूलसंयमात्प्रतिष्ठति ५१ अष्टौ गुणाः पुरुषं दीपयंति प्रज्ञा च कौल्यं च दमः श्रुतं च ॥ पराक्रमश्चाबहुभाषिता च दानं यथाशक्ति कृतज्ञता च ५२ एतान् गुणां स्तात महानुभावाने को गुणः संश्रयते प्रसह्य ॥ राजाय दासं त्कुरुते मनुष्यं सर्वान् गुणानेषु गुणो विभाति ५३ अष्टौ नृपे मानि मनुष्यलोके स्वर्गस्य लोके न्यनिदर्शनानि ॥ चत्वार्यंषामन्ववेतानि सद्भिश्चत्वारिचैषामनुयांति संतः ५४ यज्ञोदानमध्ययनं तपश्च चत्वार्येतान्यन्ववेतानि सद्भिः ॥ दमः सत्यमार्जवमानृशंस्यं चत्वार्येतान्यनुयांति संतः ५५ इज्याध्ययनदानानि तपः सत्यं क्षमा दृष्ट्या ॥ अलोभ इति मार्गोऽयं धर्मस्याष्टविधः स्मृतः ५६ तत्र पूर्वचतुर्वर्गो दैर्भार्थमपि सेव्यते ॥ उत्तरश्च चतुर्वर्गो नाम हात्मसुतिष्ठति ५७ न सासभायन्न संति वृद्धान्ते वृद्धा येन वदंति धर्मम् ॥ नासौ धर्मो यन्न सत्यमस्ति न तत्सत्यं यच्छलेनाभ्युपेतम् ५८

को हि स्यात् । एतेष्वाद्यं द्रव्यं त्वत्पुत्रेषु दृष्टं ४८ नृणो ल्कया नृणज्वालाया जातरूपं पद्मस्तु ज्ञायतेऽन्धकारे सति । भद्रो नृपः धर्म इति यावत् । वृत्तेन शल्लेन सोऽस्ति नास्तीति ज्ञायते । व्यवहारेण अहिंसादिप्रधानेन । कृच्छ्रेषु दुर्भिक्षादिसंकटेषु । त्वत्पुत्रेषु धर्मः साधुत्वं च नास्तीत्यर्थः ४९ जरेति । त्वत्पुत्रेऽभिमानो दोषोऽस्ति ५० श्रीरिति । दाक्ष्यं शीघ्रकारित्वं त्वयि संयमाभावात् श्रीः स्यात्यति ५१ अष्टाविति । राजा पुरस्कृतं पुरुषं प्रज्ञादयो हठादनुसरतीति श्लोकद्वयार्थः ५२ एषु गुणो राजसत्कारः विभाति भासयति कर्णादिषु सत्कृतेषु आगंतुका एते गुणाः भूतिन स्वाभाविकाः अतस्तेनोपयोऽध्ययन इति भावः ५३ इमां विवक्ष्यमाणानि अन्ववेतानि नित्यं संबद्धानि अनुयांति यत्नेन भजंति ५४ । ५५ । ५६ तत्रेति । असत्यपि दमादौ दैर्भार्थं यज्ञादि संभवात् ५७ । ५८

रूपविनयमुद्रा भुतं अध्ययनं विद्यादेवताद्युपासनं चित्रभाष्यं युक्तियुक्तवचनं दशसंमर्गजागुणादिति पाठेति युक्तैः सहसंगे कृते एते जायंते तेन सत्संगः कर्तव्य इति भावः ५९ पापकीर्तिः कलंकित्वेन प्रसिद्धः ६०
 ६१ । ६२ । ६३ दंदशूको मर्मच्छेत्ता निष्ठुरः अप्रियवाक् न चिरातशीघ्रम् ६४ न कृच्छ्रं समस्तं पदं सुखवाचि ६५ आगमयति आनयति ६६ वर्षा इत्यंतसंयोगे द्वितीया ६७ । ६८ गतपारं
 प्राप्तत्त्वम् ६९ परिपाकमुखं कर्मत्वपुत्रानकुर्वति अन्यायेन च सुखं लिप्संति तत्तु विपरीतमेवेत्याह धनेनेति ७० आत्मवतां जितचित्तानां प्रच्छन्नपापो दुर्वोधनः ७१ प्रभवः माहात्म्यं । 'प्रभवो जन्ममूले
 सत्यं रूपं श्रुतं विद्याकौल्यं शीलं बलं धनम् ॥ शौर्यं च चित्रभाष्यं च दशमे स्वर्गयो नयः ५९ पापं कुर्वन् पापकीर्तिः पापमेवाश्नुते फलम् ॥ पुण्यं कुर्वन् पुण्यकीर्तिः पुण्य
 मत्यंतमश्नुते ६० तस्मात्पापं न कुर्वीत पुरुषः शंसितव्रतः ॥ पापं प्रज्ञां नाशयति क्रियमाणं पुनः पुनः ६१ नष्टप्रज्ञः पापमेव नित्यमारभते नरः ॥ पुण्यं प्रज्ञां
 वर्धयति क्रियमाणं पुनः पुनः ६२ बृद्धप्रज्ञः पुण्यमेव नित्यमारभते नरः ॥ पुण्यं कुर्वन् पुण्यकीर्तिः पुण्यं स्थानं स्मरच्छति ॥ तस्मात्पुण्यं निषेवेत पुरुषः सुसमाहितः
 ६३ असूयको दंदशूको निष्ठुरो वैरकृच्छठः ॥ सकृच्छ्रं महदाप्नोति न चिरात्पापमाचरन् ६४ अनसूयः कृतप्रज्ञः शोभनान्याचरन् सदा ॥ न कृच्छ्रं महदाप्नोति सर्व
 व्रचविरोचते ६५ प्रज्ञामेवागमयति यः प्राज्ञेभ्यः संप्रदितः ॥ प्राज्ञो ह्यवाप्य धर्मार्थोऽशक्नोति सुखमेधितुम् ६६ दिवसेनैव तत्कुर्याद्येन रात्रौ सुखं वसेत् ॥ अष्टमासे
 न तत्कुर्याद्येन वर्षाः सुखं वसेत् ६७ पूर्ववयसि तत्कुर्याद्येन बृद्धः सुखं वसेत् ॥ यावज्जीवेन तत्कुर्याद्येन प्रेत्य सुखं वसेत् ६८ जीर्णमन्नं प्रशंसंति भार्या च गतयौ वनाम् ॥
 शूरां विजितसंश्रामं गतपारंतपस्विनम् ६९ धनेनाधर्मलब्धेन यच्छिद्रमपि धीयते ॥ असंयतं तद्भवति ततोऽप्यदवदीर्यते ७० गुरुरात्मवतां शास्ता शास्ताराजादुरा
 त्मनाम् ॥ अथ प्रच्छन्नपापानां शास्ता वैवस्वतो यमः ७१ ऋषीणां च नदीनां च कुलानां च महात्मनाम् ॥ प्रभवानां धिगंतव्यः स्त्रीणां दुश्चरितस्य च ७२ द्विजातिपू
 जाभिरतो दाता ज्ञातिपुचार्जवी ॥ क्षत्रियः शीलभागा जंश्चिरं पालयते महीम् ७३ सुवर्णपुष्पां पृथिवीं चिन्वंति पुरुषास्त्रयः ॥ शूरश्च कृतविद्यश्च ज्ञानातिसेवितुम् ७४
 बुद्धिश्चेष्टानिकर्माणि बाहुमध्यानि भारत ॥ तानि जंवा जघन्यानि भारप्रत्यवराणि च ७५ दुर्योधनेऽथ शकुनौ मूढे दुःशासने तथा ॥ कर्णे चैश्वर्यमाधाय कथं त्वं भूतिमि
 च्छसि ७६ सर्वैर्गुणैरुपेतास्तु पांडवा भरतर्षभ ॥ पितृवत्स्वयिवर्तते ते पुर्वतस्वपुत्रवत् ७७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरहितवाक्ये पंचत्रिंशोऽ
 ध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ ॥ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ आत्रेयस्य च संवादं साध्यानां चेतिनः श्रुतम् १ चरंतं हं सरूपेण महर्षिं संशि
 तव्रतम् ॥ साध्यादेवामहाप्राज्ञं पर्यगृच्छंतं वै पुरा २

स्याज्जन्मेहतौ पराक्रमे' इति मेदिनी । नाधिगंतव्यः नाधिगंतुं शक्योऽनंतत्वात् ७२ ज्ञातपुत्राजार्जवी दुर्योधनः ७३ शूराः पांडवाः सर्वत्र मुवर्णभाज इति भावः ७४ बुद्धिरेव येषां फलमिदं साधनं तानि बु
 द्विश्चेष्टानि प्रशस्ततमानिकर्माणि । बाहुमध्यानि बाहुबलसाध्यानि मध्यानि । जंयेति गोपनीयत्वं लक्ष्यते तेन कपटसाध्यानि जघन्यानि नीचानि येषां सिद्धौ स्वशिरसि भारः संकटं पतितानि नीचतराणि ७५
 तत्रात्यद्वयं तौ दुर्योधनादय इति मत्वा ग्राह्यं दुर्योधने इति ७६ । ७७ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ अत्रैवेति १ हं सरूपेण परित्राजकः रूपेण २

अनुमातुं लिगेन ज्ञातुं काव्याविद्वल्लक्षणाभिधायिनीषु मेमयामंश्रुतंगुरुष्वइतिशेषः तदेवाहधृतिरिति । धृतिः दुःखैरभिघातेऽपि अवैकल्यं दमः सर्वेन्द्रियजयः सत्यधर्माः ब्रह्मप्रापकाधर्माः धारणा
ध्यानसमाधयः तेषामनुवृत्तिरविच्छेदः तैश्च ग्रंथिचिज्जडयोरात्प्रातःकरणयोरेकलोलीभारविनीयं तयोः प्रवृत्तयेन शोथलीकृत्य प्रियाप्रियेमुखदुःखे आत्मसमं आत्मसाम्यं नयीत प्रापयेत् प्रियाप्रिय
आर्षिणोतःकरणस्यात्मन्यध्यस्तस्य स्वाधिष्ठाने प्रलये सति तयोः पितृवैवलय इत्यर्थः यथारज्ज्वारज्जुमर्षलीने सति भीषणत्वादयोऽपि तत्रैव लीयन्ते तद्वत् ३ । ४ नाक्रोशे तन शपेत् यतस्ति तिक्ष्णो मन्युः
क्रोध एव आक्रोष्टारं दर्हति ५ रुपतीरोपवर्ती पाठांतरे उपतीदाहिकांवा ६ । ७ निर्क्रांति अलक्ष्मीमृत्युंवा ८ बाणैः वाग्बाणैः दधाति पुष्पाति ९ त्वत्पुत्रारूक्षवाचस्त्वमपि तत्संगात्तादृशो भविष्यसी

॥ साध्या ऊचुः ॥ साध्या देवावयमेतमहर्षे दृष्ट्वा भवंतं न शक्नुमो नुमातुम् ॥ श्रुतेन धीरो बुद्धिमांस्त्वंमतोनः काव्यावाचं वक्तुमर्हस्युदाराम् ३ ॥ हंस उवाच ॥ एतत्का
र्यममराः संश्रुतं मे धृतिः शमः सत्यधर्मानुवृत्तिः ॥ ग्रंथिं विनीय हृदयस्य सर्वप्रियाप्रिये चात्मसमं नयीत ४ आकृश्यमानो नाक्रोशे न मन्युरेव तितिक्षतः ॥ आक्रोष्टारं निर्दह
तिसुकृतं चास्य विंदति ५ नाक्रोशी स्यान्नावमानी परस्य मित्रद्रोही नो तनीचोपसेवी ॥ न चाभिमानी न च हीनवृत्तारूक्षां वाचं रुपतीं वर्जयति ६ मर्माण्यस्थीनि हृदयं
तथाऽसूनु रूक्षावाचो निर्दहंतीह पुंसाम् ॥ तस्माद्वाचमुपतीं रूक्षरूपां धर्मारामो नित्यशो वर्जयति ७ अरुतुदं पररूपं रूक्षवाचं वाक्क्रांतिं क्वैर्वितुदं तं मनुष्यान् ॥ विद्यादल
क्ष्मीकृतमंजनानां मुखे निबद्धा निष्क्रांतिवैवहंतम् ८ परश्चेदेनमभि विद्वेत्तवागैर्भृशं सुतीक्ष्णैरनलार्कदीपैः ॥ स विद्वद्यमानोऽप्यतिदह्यमानो विद्यात्कविः सुकृतमं देधा
ति ९ यदि संतंसेव तियद्यसंतं तपस्विनं यदिवस्तेन मेव ॥ वासो यथा रंगवशं प्रयाति तथा स ते पांशमभ्युपैति १० अतिवादनं प्रवदेन्न वादयेद्योऽनाहतः प्रतिहन्यान्न
घातयेत् ॥ हंतुं च यो नेच्छति पापकं वै तस्मै देवाः स्पृहयन्त्यागताय ११ अव्याहृतं व्याहृताच्चेत्य आहुः सत्यं वदेद्याहृतं तद्वितीयम् ॥ प्रियं वदेद्याहृतं तत्तृतीयं धर्म्यं वदेद्या
हृतं तच्चतुर्थम् १२ यादृशैः सन्निविशते यादृशांश्चोपसेवते ॥ यादृगिच्छेच्च भवितुं तादृग्भवति पूरुषः १३ यतो यतो निवर्तते तस्ततो विमुच्यते ॥ निवर्तनाद्धि स
र्वतो न वेत्ति दुःखमण्वपि १४ न जीयते चानुजिगीषतेऽन्यान्न वैरकृच्च प्रतिघातकश्च ॥ निंदाप्रशंसासु समस्वभावो न शोचते हृष्यति नैव चायम् १५ भावमिच्छति सर्व
स्य नाभावे कुरुते मनः ॥ सत्यवादी मृदुर्ज्ञातो यः स उत्तमपूरुषः १६ नानर्थकं सांत्वयति प्रतिज्ञाय ददाति च ॥ रंघं परस्य जानाति यः समध्यमपूरुषः १७

त्याह यदीति । रंगस्य नीलादेर्वर्शनीलताम् १० अतिप्रोक्तोऽपि न वदेत् वादयेद्वा अनाहतो नैव प्रतिहन्यात् । अहतोऽपि पापकं रंघं यद्विदुं तु नेच्छेत् स देवानामपिश्रेष्ठो भवतीत्यर्थः ११ अव्याहृतं मौनं ततोपिश्रेयः
सत्यवचनं सत्यमपि प्रियं चेत्ततोऽपिश्रेयः तदपि धर्मादनपेतं चेत्तदपिश्रेष्ठतममित्यर्थः १२ तस्मात्सत्संगपुत्रवत्याऽपि कर्तव्य इत्याशयेनाह यादृशेति १३ यतो यत इति । यथास्वप्ने वा द्वा द्विपयान्निवृत्तस्तज्जेन दुःखेन मु
च्यते एवं जाग्रतिश्चाप्रविष्यजेन मुपुप्तोसमाधौ च सर्वतो निवृत्तो दुःखलेशमपि न भजतेऽतो निवृत्तिरेव त्वया कार्येति भावः १४ अस्यामवस्थायां पूरुषस्य न किंचिदुःखादिकमस्तीत्याह न जीयते चेति । नानु
जिगीषते इति पाठे नापूरुषः १५ भावकल्याणं अभावे अकल्याणं १६ अनर्थकं मिथ्यानसांत्वयति १७

उपहतोगदयाघोषयात्रायांगंधर्वैस्ताहितः अभिशस्तः अथितः शस्त्रैर्विदीर्णः मनुष्यशावक्रोपवशात् नावर्ततेनरः शुर्भवति यतः कृतघ्नः पांडवैस्तदामोचिनोऽपितदुपकारं हन्त्येव एताः कलाः चित्तस्य वृत्तयः अधमस्यैव १८ अधमलक्षणमाह नेति । परेभ्यः गुरुभ्यः आत्मन्येव शंकितः विश्वासहीनः १९ । २० । २१ महाकुलेभ्यः स्पृहयंति देवाधर्मार्थं नित्याश्रयः २२ तपः कृच्छ्रचांद्रायणादि दमः इन्द्रियजयः ब्रह्मवित्तं ब्राह्मणस्य धनं वेदाध्ययनं वेदाध्यापनं च वितानाः यज्ञकर्माणि सम्यग्वृत्ताश्च ये तानि ह्नीवत्तं विधेवापेक्षया महाकुलानि विद्धि २३ न व्यथते न चलति न योनिः पित्रादयोऽपि येषां दापेण न व्य

दुःशासनस्तूपहतोऽभिशास्तो नावर्तते मनुष्यवशात् कृतघ्नः ॥ न कस्यचिन्मित्रमथोदुरात्मा कलाश्वैता अधमस्येह पुंसः १८ न श्रद्धाति कल्याणं परेभ्योऽप्यात्मशंकितः ॥ निराकरोति मित्राणि यो वै सोऽधमपूरुषः १९ उत्तमानेव सेवेत प्राप्तकाले तु मध्यमान् ॥ अधमांस्तु न सेवेत य इच्छेद्भूतिमात्मनः २० प्राप्नोति वै चित्तमसद्वलेन नित्योत्थानात्प्रज्ञया पौरुषेण ॥ न त्वेव सम्यग्लभते प्रशंसां न वृत्तमाप्नोति महाकुलानाम् २१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ महाकुलेभ्यः स्पृहयंति देवाधर्मार्थं नित्याश्रयः हुश्रुताश्च ॥ पृच्छामित्वां विदुरप्रश्नमेतं भवंति वै कानि महाकुलानि २२ ॥ विदुर उवाच ॥ तपो दमो ब्रह्मवित्तं वितानाः पुण्या विवाहाः सततान्नदानम् ॥ ये येषैवेति समगुणावसंतिसम्यग्वृत्तास्तानि महाकुलानि २३ येषां न वृत्तं व्यथते न योनिश्चितप्रसादेन चरंति धर्मम् ॥ ये कीर्तिमिच्छंति कुले विशिष्टां त्यक्त्वा नृतास्तानि महाकुलानि २४ अनिज्यया कुविवाहैर्वेदस्योत्सादनेन च ॥ कुलान्यकुलतां यांति धर्मस्यातिक्रमेण च २५ देवद्रव्यविनाशेन ब्रह्मस्वहरणेन च ॥ कुलान्यकुलतां यांति ब्राह्मणातिक्रमेण च २६ ब्राह्मणानां परिभवात्परिवादाच्च भारत ॥ कुलान्यकुलतां यांति न्यासापहरणेन च २७ कुलानि समुपेतानि गोभिः पुरुषतोऽर्थतः ॥ कुलसंख्यां न गच्छंति यानि हीनानि वृत्ततः २८ वृत्ततस्त्वं विहीनानि कुलान्यल्पधनान्यपि ॥ कुलसंख्यां च गच्छंति कर्षति च महद्यशः २९ वृत्तं यत्नेन संरक्षेद्विदितमेति च याति च ॥ अक्षीणो वित्ततः क्षीणो वृत्ततस्तु हतो हतः ३० गोभिः पशुभिश्चैव कृष्या च सुसमृद्धया ॥ कुलानि न प्ररोहंति यानि हीनानि वृत्ततः ३१ मानः कुलैर्वैरकृत्कश्चिदस्तुराजाऽमात्यो मापस्वापहारी ॥ मित्रद्रोही नैकृतिकोऽनृती वा पूर्वाशी वा पितृदेवातिथिभ्यः ३२ यश्च नो ब्राह्मणान्न हन्याद्यश्च नो ब्राह्मणान्न द्विषेत् ॥ ननः समितिं गच्छेद्यश्च नो निर्वपेत्कृषिम् ॥ ३३ वृणानि भूमिरुदकं वा कूचतुर्थं च सूत्रता ॥ सतामेतानि गहेषु नोच्छिद्यंते कदाचन ३४ श्रद्धया परयाराजन्तु पनीतानि सत्कृतिम् ॥ प्रवृत्तानि महाप्राज्ञधर्मिणां पुण्यकर्मिणाम् ३५ सूक्ष्मोऽपि भारं नृपते स्यंदनो वै शक्तो वोढुं न तथाऽन्ये महीजाः ॥ एवं युक्ता भारसहा भवंति महाकुलीनान तथाऽन्ये मनुष्याः ३६

यंते किंतु गुणैरेव तुष्यंति २४ । २५ । २६ परिभवात्ताहनात् निर्दातः २७ गोभिर्वाग्भिर्विद्येत्यर्थः पुरुषतः सत्पुरुषैः अर्षतः धनैश्च कुलानि कुलसंख्यां कुलेषु गणनां समुपेतानि भवन्ति २८ वृत्ततः धर्मेण कर्षति आहरंति २९ । ३० गोभिर्विद्याभिः ३१ नैकृतिकः कपटी वैरकृदादयः कुलघ्रातयः ३२ प्रसेमाद्वृत्तलक्षणमाह यश्चेति । न इति अस्त्वच्छब्दस्यादेशचतुष्टयेन नः सङ्गतिपाठे नतस्येति पाठे तु व्रजमेव निर्वपेत्कृषिं पितृनि तिपाठे नो निषेधार्थः ३३ नोच्छिद्यंते किंस्वतिथीनुपगच्छंसेव ३४ सत्कृतिः सत्कारकं तु वृत्तानि नृणां दीन ३५ युक्ताः स्यंदनवद्विकलाः ३६

अकृतमाह नतदिति । तवतुशंकाकुलस्यमयपिमित्रत्वबुद्धिर्नास्तीतिभावः संगतानिसंबंधमात्राणि ३७ मूलस्थतुदुर्योधभादेः कुलशीलादिभिरसंबद्धोऽपिकर्णादिमित्रभावेनास्तीत्याशयेनाह यइति । बंधुःसंबंधी मित्रं उपकारकृत् ३८ पारिप्लवमतेः चलबुद्धेः ३९ । ४० समभिवर्ततेसम्यग्भित्तएववर्ततेननुस्पृशति समतिवर्ततइत्यपिपठति अश्रमेयः ४१ मित्राणांहितायेतिशेषः ४२ अनर्थयन्मार्थनाशून्यः लुब्धस्तुमित्राणांसारफलगुत्वेनजानातीत्यतःसकार्यार्थवर्णिक्कुल्योननुमित्रम् ४३ संतापात्इष्टवियोगावशोकात् ४४ अनवाप्यंनमाप्यं शोकेनशोकमात्रेणइष्टमितिशेषः ४५ दुःखादेरागमापायित्वादपिनशोकादिकं कर्तव्यमित्याह पुनरिति ४६ सर्वपुरुषमात्रं ४७ पदमनसामह श्रोत्रादीनिपंचस्रवते स्वार्थाद्भज्यति ततोविषयमेवनात् ४८ तनुःशरीरमभिव्यक्तिस्थानंकाष्ठं तत्ररुद्धोऽनभिव्यक्तःशिलीअग्निरथाऽ

नतन्मित्रंयस्यकोपाद्विभेतियद्वामित्रंशंकितेनोपचर्यम् ॥ यस्मिन्मित्रेपितरीवाश्वसीततद्वैमित्रंसंगतानीतराणि ३७ यःकश्चिदप्यसंबद्धोमित्रभावेनवर्तते ॥ सएव बंधुस्तन्मित्रंसागतितस्तत्परायणम् ३८ चलचित्तस्यवैपुंसोऽबुद्धाननुपसेवतः ॥ पारिप्लवमतेर्नित्यमधुवोमित्रसंग्रहः ३९ चलचित्तमनात्मानमिन्द्रियाणां वशानुगम् ॥ अर्थाःसमभिवर्ततेहंसाःशुष्कंसरोयथा ४० अकस्मादेवकुप्यंतिप्रसीदंस्त्यनिमित्ततः ॥ शीलमेतदसाधूनामभ्रं पारिप्लवंयथा ४१ सत्कृताश्चकृतार्थाश्चमित्राणांनभवं तिथे ॥ तान्मृतानपिक्रव्यादाःकृतघ्नान्नोपभुंजते ४२ अर्चयेदेवमित्राणिसतिवाऽसतिवाधने ॥ नानर्थयन्प्रजानातिमित्राणांसारफलगुताम् ४३ संतापाद्भश्यतेबलम् ॥ संतापाद्भश्यतेज्ञानंसंतापाद्याधिमृच्छति ४४ अनवाप्यंचशोकेनशरीरंघोषतप्यते ॥ अमित्राश्चप्रहृष्यन्तिमास्मशोकेमनःकृथाः ४५ पुनर्न रोम्रियतेजायतेचपुनर्नरोहीयतेवर्द्धतेच ॥ पुनर्नरोयाचतियाच्यतेचपुनर्नरःशोचतिशोच्यतेच ४६ सुखंचदुःखंचभवाभवौचलाभालाभौमरणंजीवितंच ॥ पर्यायशः सर्वमेतेस्पृशंति तस्माद्दीरोनचहृष्येन्नशोचेत् ४७ चलानिहीमानिषडिन्द्रियाणितेषांयद्यद्धतेयत्रयत्र ॥ ततस्ततःस्रवतेबुद्धिरस्यच्छिद्रोदकुंभादिवनित्यमंभः ४८ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ तनुरुद्धःशिखीराजामिथ्योपचरितोमया ॥ मंदानांममपुत्राणांयुद्धेनांतंकरिष्यति ४९ नित्योद्विग्नमिदंसर्वेनित्योद्विग्नमिदंमनः ॥ यत्तत्पदमनु द्विप्रंतन्मेवदमहामते ५० ॥ विदुरउवाच ॥ नान्यत्रविद्यातपसोर्नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् ॥ नान्यत्रलोभसंत्यागाच्छांतिं पश्यामितिऽनव ५१ बुद्ध्याभयंप्रणुदतितपसा विंदतेमहत् ॥ गुरुश्रृणुषयाज्ञानंशांतिंयोगेनविंदति ५२ अनाश्रितादानपुण्यंवेदपुण्यमनाश्रिताः ॥ रागद्वेषविनिर्मुक्ताविचरंतीहमोक्षिणः ५३ स्वधीतस्यसुयुद्धस्यसुकृतस्यचकर्मणः ॥ तपसश्चसुतप्तस्यतस्यांतेसुखमेधते ५४

येराजाधर्मेणरुद्धः तनुनामृक्षमेणधर्मेणवारुद्धः ४९ उद्विग्नमीतंचलितंच अनुद्विग्नमभयमचलंच पदंपदनीयंप्राप्त्यंत्रज्ञ ५० तस्याप्तिमाधनान्वेषाद् नान्यत्रेति । विद्याऽध्ययनजा तपःस्वधर्माचरणं त्वंतुलोभी तत्पदंप्राप्तुमनर्हइतिभावः शांतिकल्याणं ५१ बुद्ध्याआत्मज्ञानेन भयंसंसारं विंदतेमहत्सद्गुणास्त्रादिकलभते ततो गुरुश्रृणुषयाज्ञानंग्रंथजं योगेनसर्वचित्तवृत्तिनिरोधेनशांतिं ५२ शांतिमाप्तौसर्वतुच्छमियाह अनाश्रिताइति । दानजंपुण्यंतत्फलंस्वर्गादीत्यर्थः अनाश्रिताःनाश्रयंतेतुच्छत्वात्तस्य ५३ तस्यांतेस्वधीतादीनांकर्मणामेतेनाशेषुखंपरमानंदंविंदते जगत्कारणदर्शनादेवसकलकर्मनाशेति अकारणंयुद्धेनाप्राप्तीत्यर्थः ' क्षीयंतेचास्यकर्माणि तस्मिन् दृष्टेपरावरे ' परोहिरण्यगर्भोऽवरोनीचोयस्मात्कारणात्तस्मिन् दृष्टेसति ५४

तदन्यदुःखरूपमेवेत्याह स्वास्तीर्णानीति । भिन्नाः भेददृष्टिमतः ' द्वितीयाद्वैभयंभवति ' इतिभूतेरद्वैतत्वात्प्रच्युतादित्यर्थः पक्षेभिन्नाः ज्ञातिभेदवन्तः ५५ प्रशमंअक्रोधं ५६ योगःअलब्धलाभः क्षेमलब्धपरिपालनं तदुभयंनकल्पतेनयुज्यते ५७ तदेवाह संपन्नमिति । संपन्नंक्षीरादिसंपत्तिः ५८ तंतवःकुलतंतवः पांडवाःआप्यायिताःत्वयैवसंवर्द्धिताः पूर्वरूपमापि तनवःसूक्ष्माःबाला इत्यर्थः बहुलाःसमाःबहून्संवत्सरान् बहुत्वात्बधूनामन्येषांचक्रपीणांबहुत्वात् वनेआयासान्सहतिअतःसतांउपमाभवति पांडवाइवमंतइतिलोकेवदन्ति अतःसत्तमाःपांडवास्त्वयानवंचनीयाइतिभावः ५९ अन्येतुज्ञातयोनपांडवतुल्याइत्याह धूमायंतेइति । व्यपेतानिपृथग्भूतानि ६० ब्राह्मणादिसाहचर्यात्ज्ञातयोऽप्यत्रायुद्धार्थिनएवग्राह्याः तादृशांश्चपांडवान्जिघांसंतःपतिप्यंत्येवेत्यर्थः ६१ एकजःएकाकी प्रसहःशक्यः ६२ । ६३ । ६४ । ६५

स्वास्तीर्णानि शयनानि प्रपन्नानि वैभिन्ना जातुनिद्रांलभंते ॥ नस्त्रीपुराजनरतिमाप्नुवंति न मागधैः स्तूयमानान्सूतैः ५५ नवैभिन्ना जातुचरंति धर्मनवैसुखं प्राप्नुवंतीह भिन्नाः ॥ नवैभिन्ना गौरवं प्राप्नुवंति नवैभिन्नाः प्रशमंरोचयंति ५६ नवैते पांस्वदेन पथ्यमुक्तं योगक्षेमं कल्पते नैव तेषाम् ॥ भिन्नानां वैमनुजं प्रपायणं न विद्यते किंचिदन्यद्विनाशात् ५७ संपन्नं गोपुसंभाव्यं संभाव्यं ब्राह्मणे तपः ॥ संभाव्यं चापलं स्त्रीपुसंभाव्यं ज्ञाति तौभयम् ५८ तंतवोऽऽप्यायितानित्यंतनवो बहुलाः समाः ॥ बहून्बहुत्वादायासान्सहंतीत्युपमासताम् ५९ धूमायंते व्यपेतानि ज्वलंतिसहितानि च ॥ धृतराष्ट्रे लमुकानीव ज्ञातयो भरतर्षभ ६० ब्राह्मणेषु च ये शूराः स्त्रीषु ज्ञातिपुगोषु च ॥ वृतादिव फलं पक्वं धृतराष्ट्रपतंति ते ६१ महानप्येकजो वृक्षा बलवान्सुप्रतिष्ठितः ॥ प्रसह्य एव वा तेन सस्कंधो मर्दितुं क्षणात् ६२ अथ ये सहिता वृक्षाः संवशः सुप्रतिष्ठिताः ॥ ते हि शीघ्रतमान् वातान्सहंते न्योन्यसंश्रयात् ६३ एवमनुप्यमप्येकं गुणैरपि समन्वितम् ॥ शक्यं द्विपंतो मन्यंते वायुर्द्रुममिवैकजम् ६४ अन्योन्यसमुपष्टंभादन्योन्यापाश्रेण च ॥ ज्ञातयः संप्रवर्द्धंते सरसीवोत्पलान्युत ६५ अवध्या ब्राह्मणा गावो ज्ञातयः शिशवः स्त्रियः ॥ येषां चान्नानि भुंजीत ये च स्युः शरणागताः ६६ नमनुप्ये गुणः कश्चिद्राजन्सधनतामृतं ॥ अनातुरत्वाद्भद्रं ते मृतकल्पा हि रोगिणः ६७ अव्याधिजं कटुकं शीर्षं रोगिपापानुबंधं परुषं तीक्ष्णमुष्णम् ॥ सतां पेयं यन्नपि बन्त्यं संतो मन्युं महाराजपिब प्रशाम्य ६८ रोगार्दितान् फलान्याद्विषंते न वै लभंते विषयेषु तत्त्वम् ॥ दुःखोपेतारोगिणो नित्यं भवनबुध्यंते धनभोगान्नसौख्यम् ७९ पुराह्युक्तं नाकरोस्त्वं वचो मे द्यूते जितां द्रौपदीं प्रेक्ष्य राजन् ॥ दुर्योधनं वारयेत्यक्षवत्यां कितवत्वं पंडितावर्जयति ७० नतद्वलं यन्मृदुना विरुध्यते सूक्ष्मो धर्मस्तरसासेवितव्यः ॥ प्रध्वंसिनी क्रूरसमाहिता श्रीमृदुमौढा गच्छति पुत्रपौत्रान् ७१

६६ सधनतां क्रुते विना अनातुरत्वात् क्रुते च भद्रं तेऽस्तु इत्याशीर्वचनमाप्तत्वं सूचनार्थं ६७ धनवाननातुरश्चत्वं गुणी सन् प्रशमं प्राप्नुहीत्याह अव्याधिजमिति । कटुकं अरोचकं परुषं तीक्ष्णं छेदकं उष्णं दुःसहस्पर्शं पेयं गिलनीयं मन्युर्दैन्यं ' मन्युर्दैन्येकतौ ऋद्धि ' इति कोशात् प्रशाम्य शांतिं क्षमां प्राप्नुहि ६८ संतापा व्याधिमुच्छतीत्युक्तमतस्तौ द्वावपि निर्दति फलानि पुत्रपश्वादीनि तत्त्वमिष्टानिष्टविवेकं पितृपोहतरसनत्वात् एवं सर्वत्र भोगः रूप्यादि संगः धनादिजं मुखेलं व्यमपि न बुध्यंते अतः संतापं जागरादिद्वारा रोगोत्पादकं त्यजेत्यर्थः ६९ । ७० कितवत्वं द्यूतप्रियत्वं मृदुना सहिष्णुना धर्मः दायविभागालयः क्रूरत्वपुत्रे समाहिता मृदुना युधिष्ठिरेण मौढासती ७१

मेदीभूतःस्वयंनिर्व्यापारोऽपि परितःसंचरमाणानां वलीवर्दानामिवपुत्राणांयथेष्टप्रचारनिरोधकः ७२ । ७३ अंतरंभेदं स्थापययुद्धाभिवर्त्तयस्व ७४ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्यदीपेष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ सप्तदशेति १ दानूनांमेघानांसमूहोदानवतस्मिन् सुषांसुलुगितिसप्तम्यालुङ्गादेशोवा इन्द्रस्यधनुः वर्षासुहृद्वमानेअनाम्यधूमज्ज्योतिषोःसन्निपातरूपत्वात्तानामोयंतुमयाग्य नमतः नामयतः मरीचिनःमरीचिमतःसूर्यचंद्रादेः श्रीधादित्वान्मत्वर्थीयइनिः पादान्तरस्मीन् आकाशहननादिकमकार्यकुर्वतोऽतिमूढानित्यर्थः २ अशिष्यशासनानर्हदुर्योधनार्दयःशास्ति तुष्येत्अल्पलाभेनेति शेषः द्विपंतंभजतेस्वकार्यार्थमितिशेषः कार्यमेवाहभद्रमश्नुतइति । शत्रुसेवयास्त्रीरक्षयाचयोभद्रमश्नुततौद्रौमूर्खानित्यर्थः यःकृत्येत्किञ्चित्कृत्वा लायतेसःपशुमूर्खः ३ अभिजातःकुलीनः ४ श्वशुरःसन्त्योव ध्वापुत्रभार्यायासह अवहासंपरिहासं तत्पित्रादिभिरिवमन्यते सएकादशः बध्वास्तुपयाभूतया अवसन्नभयोनष्टभयः बधूपित्रादिभिरापदित्रातोऽपितत्रैवमानंकामयतेयःसद्वादशोःमूर्खः अन्येतुवध्वासहरार्ति

धार्तराष्ट्राःपांडवान्पालयंतुपांडोःसुतास्तवपुत्रांश्वपांतु ॥ एकारिमित्राःकुरवोह्येककार्याजीवंतुराजन्सुखिनःसमृद्धाः ७२ मेदीभूतःकौरवाणांत्वमद्यत्वय्याधीनंकुरुकुल माजमीढ ॥ पार्थान्बालान्वनवासप्रतप्तान्गोपायस्वस्वयंशस्तातरक्षन् ७३ संघत्स्वत्वंकौरवपांडुपुत्रैर्मतेऽन्तरंरिपवःप्रार्थयंतु ॥ सत्येस्थितास्तेनरदेवसर्वेदुर्योधनं स्थापयत्वंनरेन्द्र ७४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिप्रजागरपर्वणिविदुरहितवाक्येषष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ विदुरउवाच ॥ सप्तदशेमान्राजेन्द्रमनुः स्वायंभुवोऽब्रवीत् ॥ वैचित्रवीर्यपुरुषानाकाशंमुष्टिभिर्घ्नतः १ दानवेंद्रस्यचधनुरनाम्यंनमतोऽब्रवीत् ॥ अथोमरीचिनःपादानग्राह्यान्गृह्णतस्तथा २ यश्चाशिष्यंशास्ति वैयाश्वतुष्येद्यश्चातिवेलंभजतेद्विपंतम् ॥ स्त्रियश्चशोरक्षतिभद्रमश्नुतेयश्चायाच्येयाचतेकथ्यतेवा ३ यश्चाभिजातःप्रकरोत्यकार्यंयश्चाबलोबलिनानित्यवैरी ॥ अश्रद्धया नायचयोब्रवीतियश्चाकाम्दंक्रामयतेनरेन्द्र ४ बध्वाऽवहासंश्वशुरोमन्यतेयोवध्वाऽवसन्नभयोमानकामः ॥ परक्षेत्रेनिर्वपतियश्चबीजंस्त्रियंचयःपरिवदतेऽतिवेलम् ५ यश्चापिलब्ध्वानस्मरामीतिवादीदत्वाचयःकथ्यतियाच्यमानः ॥ यश्चासतःसत्त्वमुपानयीतएताव्रयंतिनिरयंपाशहस्ताः ६ यस्मिन्यथावर्ततेयोमनुष्यस्तास्मिस्तथाव र्तितव्यंसधर्मः ॥ मायाचारोमाययावर्तितव्यःसाध्वाचारःसाधुनाप्रत्युपेयः ७ जरारूपंहरतिहिदैर्यमाशामृत्युःप्राणान्धर्मचर्यामसूया ॥ कामोहियंयुत्तमनार्यसेवाक्रोधः श्रियंसर्वमेवाभिमानः ८ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ शतायुरुक्तःपुरुषःसर्ववेदेषुवैयदा ॥ नाम्रोत्यथचतत्सर्वमायुःकेनेहेहेतुना ९ ॥ विदुरउवाच ॥ अतिमानोऽतिवाद श्वतथाऽत्यागोनराधिप ॥ क्रोधश्चात्मविधित्साचमित्रद्रोहश्चतानिषद् १०

कुर्वन्नपिअभयोमानकामश्चेतिव्याचल्युः तद्विगीतत्वादुपेक्ष्यंपरक्षेत्रइत्यनेनसंगृहीतंच ५ दत्वातीर्थेवाचादानंकृत्वा गृह्याचकेनयाच्यमानःसन्कथ्यते दानमकृत्वैवलाघते अमतोदुष्टस्यसत्त्वंसाधुत्वं अनतःसूरा येस्यसत्त्वंसत्यत्वंवाउपानयीतसमर्थयेततत्सदृशोमूर्खः ६ यस्मिन्निति । साधुपुत्रांडोरेबुत्तयाऽपिताधुनाभक्षितव्यंइत्याशयः ७ जरेति । अभिमानेत्यजेतिभावः ८ अभिमानःसर्वहरइत्युक्तेऽभिमानवतांमत्पुत्राणांय दिस्त्रल्यमेवायुरस्तिर्हिपुक्तेऽप्यभिमानेनजीविष्यंति यदिबहुतर्हिसत्यपितस्मिन्नमरिष्यंतीत्याशयेनाह शतायुरिति ९ अत्यागःउत्कृष्टोऽपरावश्चौर्यादिगर्तदानादिर्वा अत्याशतिपाठेबहुभोजित्वं आत्म विधित्सेति पोषणार्थस्यधात्रःसन्निरूपं आत्मपोषणेच्छा शिशोदरपरायणेत्यर्थः १०

असयःखहमाः भद्रमस्तुते एतेषां षण्णां त्यागेन तव पुत्राः शतायुषो भवंत्वित्यर्थः ११ वृषलीशूद्रा द्विजस्त्रैर्वर्णिकः पानपः मद्यपः १२ आदेशकृत् ग्रामणीः मेषकः द्विजान् दास्येनियोजयन् समेत्य संसृज्य यदित्त्वा अतिमानादीन् जतयति तर्हि तेषां पाण्डववृत्तिर्हन्तृणां संगस्त्वयानकार्य इति भावः १३ गृहीतवाक्यः विद्यावान् नयति न नीतिज्ञः वदान्यो दाता ॥ गृहीतवाक्योऽनपविद्वाक्य इति पाठे मितभाषी अनिरस्तगुरु वचनः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ इदं द्यूतं न युक्तमिति वचनं मया उक्तमिति संबन्धः २० । २१ भक्तस्य सेवां कुर्वतः २२ अपूर्वपरकीयं स्निग्धाहिस्नेहवतोऽपि २३ कृत्यानि परिसंख्याय साध्या

एत एवासयस्तीक्ष्णाः कृन्तन्त्यायुषि देहिनाम् ॥ एतानि मानवान् व्रतं तिनमृत्युर्भद्रमस्तुते ११ विश्वस्तस्यैति यो दारान्यश्वापि गुरुतल्पगः ॥ वृषलीपतिर्द्विजोयश्चान पश्वैव भारत १२ आदेशकृत् द्विहंता द्विजानां मेषकश्चयः ॥ शरणागतहाचैव सर्वे ब्रह्महणः समाः ॥ एतैः समेत्य कर्तव्यं प्रायश्चित्तमिति श्रुतिः १३ गृहीतवाक्यं नय विद्वदान्यः शेषान्नभोका ह्यविर्हिसकश्च ॥ नानर्थकृत्या कुलितः कृतज्ञः सत्यो मृदुः स्वर्गमुपैति विद्वान् १४ सुलभाः पुरुषाराजन्सततं प्रियवादिनः ॥ अप्रियस्य तु पथ्य स्यवक्ता श्रोता च दुर्लभः १५ यो हि धर्मसमाश्रित्य हित्वा भर्तुः प्रियाप्रिये ॥ अप्रियाण्याह पथ्यानि तेन राजा सहायवान् १६ त्यजेत्कुलार्थं पुरुषं ग्रामस्यार्थं कुलं त्यजेत् ॥ ग्रामं जनपदस्यार्थं आत्मां पृथिवीं त्यजेत् १७ आपदर्थं धनं रक्षेद्द्वारान् रक्षेद्भनैरपि ॥ आत्मानं सततं रक्षेद्द्वारैरपि धनैरपि १८ द्यूतमेतत्पुण्यं कल्पवृक्षं वै करं नृणाम् ॥ तस्मात् द्यूतं न सेवेत हास्यार्थं मपि बुद्धिमान् १९ उक्तं मया द्यूतकालेऽपि राजन्नेदं युक्तं वचनं प्रातिपेय ॥ तदौषधं पथ्यमिवातुरस्य न रोचते तव वै चित्रवीर्य २० काकैरिमांश्चित्रबर्हान् मयूरां न पराजयेथाः पाण्डवान् वारताष्ट्रैः ॥ हित्वा सिंहान् क्रोष्टुकान् गृहमानः प्राप्ते काले शोचिता त्वं नरेन्द्र २१ यस्तातन कुध्यति सर्वकालं नृस्य भक्तस्य हिते रतस्य ॥ तस्मिन् नृत्या भर्तुरिव विश्वसंति न चैनमापत्सु परित्यजति २२ न नृत्यानां वृत्तिं परोधेन राजग्यधनं संजिघ्रसे दूर्वम् ॥ त्यजति ह्येवं चिता वै विरुद्धाः स्निग्धा ह्यमात्याः परिहीनभोगाः २३ कृत्यानि पूर्वपरिसंख्याय सर्वाण्याय व्यये चानुरूपां च वृत्तिम् ॥ संगृह्णीयाद नुरूपां सहायान् सहायसाध्यानि हि दुष्कराणि २४ अभिप्रायं यो विदित्वा तु भर्तुः सर्वाणिकार्याणिकरोत्यतंद्री ॥ वक्ता हितानामनुरक्तार्यः शक्तिज्ञ आत्मेव हि सोऽनुकम्प्यः २५ वाक्यं तु यो नाद्रियतेऽनुशिष्टः प्रत्याह्वयश्चापि निगुज्य मानः ॥ प्रज्ञाभिमानी प्रति कूलवादी त्याज्यः सतादृक्त्वरयैव नृत्यः २६ अस्तब्धमक्लीबमदीर्घसूत्रं सानुकोशं श्लक्ष्णमहार्यमन्यैः ॥ अरोगजातीयमुदारवाक्यं दूतं वदं त्यष्टगुणोपपन्नम् २७ न विश्वासा जातु परस्य गेहे गच्छेन्नरश्चेतयानो विकाले ॥ न च त्वरे निशितिष्ठेन्न गृहो न राजकाम्यां योषितं प्रार्थयति २८

साध्यनिश्चयं कृत्वा तथा वृत्तिभृत्यजीविकां आयव्ययानुरूपां कृत्वेत्यर्थः दुष्कराणि परराष्ट्रग्रहणादीनि २४ अनुकम्प्यो मादृशो वचनस्वीकारेणानुग्राह इति प्रार्थयते २५ प्रज्ञादप्रत्याख्यानं करोति प्रतिकूलं आश्वासि रूढं वदतीति प्रतिकूलवादी २६ अस्तब्धं दर्पशून्यं अक्लीबं सामर्थ्यवन्तं अदीर्घसूत्रं क्षिप्रकारिणं सानुकोशं संसदयं श्लक्ष्णं मंजुलं अहार्यं अभेद्यं अरोगजातीयं रोगलेशशून्यं उदारं युक्तियुक्तं महार्थं च वाक्यं यस्य तं दूतं मेष्ठम् २७ विकाले सायंकाले परस्य अविश्वस्तस्य गेहे न गच्छेत् प्रार्थयति भोक्तृमिति शेषः २८

संयुक्तः बहुकर्तृकत्वेन यि श्रोमं श्रोयस्य त्वाहस्य कर्णादिसहायवतोरान्नोनिहंमंत्रस्य अपहारं नगच्छेत् माहशः तंमंत्रं न दूषयेत् तैः सर्वैः सह विरोधापत्तेरिति भावः । त्वयि बहुनां शास्ये अहं नाशसिमीति न ब्रूयात् किं तु मम किंचित्कार्यमस्तीति तथा व्यपदेशं व्याजं कृत्वा तादृशान्मंत्रादपसरेदेवत्यर्थः २९ घृणीलज्जावान् सहियथोक्तं देहं अधमर्णे पुपातयितुं शक्तः क्रूरोऽयमितिलोकापवादभयात् । उद्धृतभूतिः दूरीकृता धिकारः एतेव्यवहारे धनदानादौ वर्जनीयाः द्रव्यनाशभयात् एतेभ्यो न ग्राह्यं । अवनर्णो घृणीलज्जावान् श्रेयसि विनयाच्यमानः प्राणानेव जज्ञात् एवमन्यत्राप्युक्तं त्वमपि नाशभयात् पुत्राय राज्ञ्यमादे हीति भावः ३० । ३१ । ३२ स्वरोध्वनिः स्वस्य प्रशुद्धिः मंजुलता । वर्णाः कादयः तेषां प्रशुद्धिर्यथास्थानकरणं विस्पष्टमुच्चारणं स्पर्शः मृदुता सौकुमार्यलावण्यम् ३३ मितभुक्तं मितभोजनं आद्यन्ने बहुभोजीति क्षिपंति निर्दिंति ३४ अनिष्टवर्णं क्षणकादिवेषधरम् ३५ कदर्यमदातारं । आक्रोशकं गालयितारं । अश्रुतं मूर्खं । वनौकसं कैवर्त्तकं । धूर्तं कितवं । निष्पूरिणं निर्दयं ।

ननिह्वंमंत्रगतस्य गच्छेत्सं सृष्टमंत्रस्य कुसंगतस्य ॥ न च ब्रूयान्नाशसिमित्वयीति सकारणं व्यपदेशं तु कुर्यात् २९ घृणीराजापुंश्चलीराजभृत्यः पुत्रो भ्राता विधवा बाल पुत्रा ॥ सेनाजीवी चोद्धृतभूतिरेव व्यवहारेषु वर्जनीयाः स्युरेते ३० अष्टौ गुणाः पुरुषं दीपयंति प्रज्ञाचकौल्यं च श्रुतं दमश्च ॥ पराक्रमश्चा बहुभाषिता च दानं यथाशक्ति कृतज्ञता च ३१ एतान् गुणां स्तातमहानुभावाने को गुणः संश्रयते प्रसह्य ॥ राजाय दासत्कुरुते मनुष्यं सर्वान् गुणानेपगुणो बिभर्ति ३२ गुणादशस्नानशीलं भजंते बलं रूपं स्वरवर्णप्रशुद्धिः ॥ स्पर्शश्च गंधश्च विशुद्धता च श्रीः सौकुमार्यं प्रवराश्च नार्यः ३३ गुणाश्च षण्मिमतभुक्तं भजंते आरोग्यमायुश्च बलं सुखं च ॥ अनाविलं चास्य भवत्यपत्यं न चैनमाद्यून इति क्षिपंति ३४ अकर्मशीलं च महाशनं च लोकद्विष्टं बहुमायं नृशंसम् ॥ अदेशकालज्ञमनिष्टवेषमेतान् गृहेन प्रतिवासेय ३५ कदर्यमाक्रोशकमश्रुतं च वनौकसं धूर्तममान्यमानिनम् ॥ निष्पूरिणं कृतवैरं कृतघ्नमेतान् भृशार्त्तोऽपि न जातु याचेत् ३६ संक्लिष्टकर्माणमतिप्रमादं नित्या नृतं चादृढभक्तिं च ॥ विसृष्टरागं पटुमानिनं चाप्येतां न सेवेत न राधमान् षट् ३७ सहायबंधनाद्यर्थाः सहायाश्चार्थबंधनाः ॥ अन्योन्यबंधनावेतौ विनान्योन्यं न सिद्धयतः ३८ उत्पाद्य पुत्रान् नृणां श्रुकृत्वा वृत्तिं च तेभ्योऽनुविधाय कांचित् ॥ स्थाने कुमारीः प्रतिपाद्य सर्वा अरण्यसंस्थोऽथ मुनिर्बुभूषेत् ३९ हितं यत्सर्वभूतानां मात्मनश्च सुखावहम् ॥ तत्कुर्यादं श्वरे ह्येतन्मूलं सर्वार्थसिद्धये ४० वृद्धिः प्रभावस्तेजश्च सत्त्वमुत्थानमेव च ॥ व्यवसायश्च यस्य स्यात्तस्या वृत्तिभयं कुतः ४१ पश्यदोषान्पाण्डवैर्विग्रहे त्वं यत्र व्यथेयुरपि देवाः सशक्राः ॥ पुत्रैर्वैरं नित्यमुद्विग्नवासो यशः प्रणाशो द्विषतश्च हर्षः ४२

हिंस्रं कृतवैरमन्येन स्वेन वा ३६ संक्लिष्टकर्माणं आततायिनं सच पद्विधः 'अग्निदोगरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः ॥ क्षेत्रदारहरश्चैव पडेते आततायिनः' इति प्रसिद्धः । अतिप्रमादं सदाव्यग्रं । विसृष्टरागं त्यक्तस्नेहं । पटुमानिनं कुशलं मन्यम् ३७ एवं निगुणानां स्वपुत्राणां पक्षपातेन सगुणावपांडुपुत्रान्मात्यजेत्युक्तं । संप्रतिसर्वेषामैकमन्येनाभ्युदयं प्रसाध्य स्वहितमेव कुर्वित्याह सहायत्यादिना ३८ । ३९ ईश्वरे कालांतरिीयफलप्रतिभूते एतदेव स्वपरहिताचरणं मूलहेतुभूतं एतद्विना ईश्वरोऽपि फलं दातुं न समर्थ इत्यर्थः ४० ननु परहितकरणे स्वहितं कथं स्यादित्यत आह वृद्धिरिति । वृद्धिः सहायमेतन्नेन धनादीनां प्रवयः । बुद्धिरिति पाठे मित्रसंग्रहणीः । प्रभावः शत्रूणां पराजयः । तेजः तद्देतुभूतं शौर्यं । सत्त्वधर्मज्ञानैश्वर्यरूपं । उत्थानं उद्यमः । व्यवसायः निश्चयः । अवृत्तिर्जीविकाया अभ्यासः ४१ । ४२

श्वेतोग्रहःधूमकेतुः ४३ । ४४ नीनशननाशं प्राप्नुयुः ४५ । ४६ परेषां पांडवानां पापचेतसो दुर्व्यवसायाः ४७ । ४८ आत्माचित्तं पापात् इदं मे स्यादिति दं मे स्यादित्येवं कृपात्सं कल्पात् । कल्याणं भुमानंदं ब्रह्मणि । प्रकृतिस्त्रिगुणात्मिका माया । विकृतिर्महदादिः । आत्मज्ञानात्सर्वज्ञानमसिद्धेः ४९ मोक्षानधिकारिणं प्रसाह य इति ५० । ५१ । ५२ । ५३ अभिजातबलं कुलबलम् ५४ । ५५ ५६ । ५७ औषधाद्याश्चिकित्सकाः न संति तैरचिकित्स्य इत्यर्थः । आथर्वणावेदमंत्रा अपि किंपुनर्भाषामंत्रादयः । सुसिद्धाः अगदाः पारदादयः ५८ कुलपुत्रो ज्ञातिः ५९ । ६० । ६१ कुले जाताः पां

भीष्मस्य कोपस्तव चैवेंद्रकल्पद्रोणस्य राज्ञश्च युधिष्ठिरस्य ॥ उत्सादयेल्लोकमिमं प्रवृद्धः श्वेतोग्रहस्तिर्यग्गिवापतन्त्रे ४३ तव पुत्रशतं चैव कर्णः पंचचपांडवाः ॥ पृथिवी मनुशासे युगखिलां सागरांबराम् ४४ धार्तराष्ट्रावनराजन्व्याघ्राः पांडुसुतामताः ॥ मावनं छिंधि मव्याघ्रं मव्याघ्रानीनशन्वनान् ४५ न स्याद्वनमृते व्याघ्रान् व्याघ्रान् स्युर्ऋते वनम् ॥ वनं हि रक्ष्यते व्याघ्रैर्व्याघ्रान् रक्षतिकाननम् ४६ न तथेच्छंति कल्याणान् परेषां वेदितुं गुणान् ॥ यथैषां ज्ञातुमिच्छंति नैर्गुण्यं पापचेतसः ४७ अर्थसिद्धिं परामिच्छन् धर्ममवादिताश्चरेत् ॥ न हि धर्मादपैत्यर्थः स्वर्गलोकादिवा मृतम् ४८ यस्यात्मा विरतः पापात् कल्याणे च निवेशितः ॥ तेन सर्वमिदं बुद्धं प्रकृतिर्विकृतिश्च या ४९ यो धर्ममर्थकामं च यथा कालं निषेवते ॥ धर्मार्थकामसंयोगं सोऽमुत्रेह च विंदति ५० सन्नियच्छतियोगमुत्थितं क्रोधहर्षयोः ॥ सश्रियो भाजनं राजन्यश्वापत्सु न मुह्यति ५१ बलं पंचविधं नित्यं पुरुषाणां निबोधमे ॥ यत्तु बाहुबलं नाम कनिष्ठबलमुच्यते ५२ अमात्यलाभो भद्रं ते द्वितीयं बलमुच्यते ॥ तृतीयं धनलाभं तु बलमाहुर्मनीषिणः ५३ यत्त्वस्य सहजं राजन्यपितृपैतामहं बलम् ॥ अभिजातबलं नाम तच्चतुर्थं बलं स्मृतम् ५४ येन त्वेता निसर्वाणि संगृहीतानि भारत ॥ यद्वलानां बलं श्रेष्ठं तत्प्रज्ञाबलमुच्यते ५५ महते योऽपकाराय नरस्य प्रभवेन्नरः ॥ तेनैवैरं समासज्यदूरस्थोऽस्मीति नाश्वसेत् ५६ स्त्रीपुंराजसुसर्पेषु स्वाध्यायप्रभुशत्रुषु ॥ भोगेष्वायुषि विश्वासं कः प्राज्ञः कर्तुमर्हति ५७ प्रज्ञाशरेणाभिहतस्य जंतोश्चिकित्सकाः संति न चौषधानि ॥ नहो ममंत्रानचमंगलानि नाथर्वणानां प्यगदाः सुसिद्धाः ५८ सर्वश्चाग्निश्च सिंहश्च कुलपुत्रश्च भारत ॥ नावज्ञेयामनुष्येण सर्वे ह्येतेऽति तेजसः ५९ अग्निस्तेजो महल्लोकं गूढं स्तिष्ठति दारुषु ॥ न चोपयुंक्तेतद्धारुवावन्नो ह्रीप्यते परैः ६० स एव खलु दारुभ्यो यदानिर्मथ्य दीप्यते ॥ तद्धारुचवनं चान्यन्निर्दहत्याशु तेजसा ६१ एवमेव कुले जाताः पावकोपमतेजसः ॥ क्षमावंतो निराकाराः काष्ठेऽग्निरिव शेरते ६२ लताधर्मात्वंसपुत्रः शालाः पांडुसुतामताः ॥ न लतावर्धते जातु महादुर्ममनाश्रिता ६३ वनं राजंस्तव पुत्रोऽम्बिकेयसिंहा न्वने पांडवांस्तात विद्धि ॥ सिंहैर्विहीनीं हिवनं विनश्येत् सिंहा विनश्येयुर्ऋते वनेन ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरवाक्ये सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ ऊर्ध्वप्राणाद्युत्क्रामंति यूनः स्थविर आयति ॥ प्रत्युत्थाना भिवादाभ्यां पुनस्तान् प्रतिपद्यते ॥

दवाः ६२ शालाः महावृक्षाः पांडवान् आश्रित्य मपुत्रो वृद्धे इत्यर्थः ६३ त्वत्पुत्रा न हि तेषां डवा अपि स्नेहा न्नश्येयुर्ऋतेति भावः ६४ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ऊर्ध्वमिति । आयति आगच्छति ।

॥ इति श्री उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे सप्तत्रिंशो

निर्णिज्यप्रक्षालय आत्मसंस्थांस्वस्थितिं प्रतिवेद्यनिवेद्य २ यस्यकदर्यस्यभयात् राज्यादिपुधनिकत्वप्रथाभयात् अदीयमानत्वादेवनप्रतिगृह्णाति तस्यजीवितंअनर्थक्यार्थम् ३ शल्यकर्त्ताकांङ्क
कृत् अत्रकीर्णीनष्ट्रस्यचर्यः नोदकार्हेउदकमात्रानर्होऽपि अतिथिः भृशंप्रियः प्रियवज्जामात्रादिवर्चनीयएवेत्यर्थः ४ श्रुतिविकायकप्रसंगादन्यदप्यविक्रययोगविक्रीणातिसोऽपिमान्यएवेतिविवक्षा
याऽविक्रयाण्याह अविक्रयमिति ५ दोषवानप्यतिथिःपूज्यः किमुतगुणवानितिवक्तुंनहुणानाह अरोषणइति । गतमंधिदिग्रहःस्नेहवैररहितः उदासीनवतरागद्वेषादिराहित्यात् ६ चोद्यःविधेयः
सावधानइत्यर्थः तापसोदरिद्रोऽप्यतिथिष्वप्रमत्तोभवेत्किंपुनर्भाग्यवानितिभावः ७ दीर्घोबाहू बुद्ध्यादूरस्थमप्यादातुंशक्नुवइत्यर्थः हिंसतिहिंसति अतिथिभक्तादूरस्थाअपिपांडवानहेलीयाइतिभावः

पीठंद्वासाधवेऽभ्यागतायआनीयापःपरिनिर्णिज्यपादौ ॥ सुखंष्टुप्रतिवेद्यात्मसंस्थांततोदद्यादन्नमवेक्ष्यधीरः २ यस्योदकंमधुपर्कचंगांचनमंत्रवितप्रतिगृह्णा
तिगेहे ॥ लोभाद्भयादथकार्पण्यतोवातस्यानर्थजीवितमाहुरार्याः ३ चिकित्सकःशल्यकर्त्ताऽवकीर्णीस्तेनःकूरोमद्यपो लूणहाच ॥ सेनाजीवीश्रुतिविकायकश्च
भृशंप्रियोऽप्यतिथिनोदकार्हेः ४ अविक्रयंलवणंपक्वमन्नंदधिक्षीरंमधुतेलंघृतं च ॥ तिलांसांसफलमूलानिशाकरंरक्तंवासःसर्वगंधागुडाश्च ५ अरोषणोयःसमलो
ष्टाश्मकांचनःप्रहीणशोकोगतसंधिविग्रहः ॥ निंदाप्रशंसोपरतःप्रियाप्रियेत्यजन्नुदासीनवदेषभिभुक् ६ नीवारमूलंगुदशाकवृत्तिःसुसंयतात्माऽग्निकार्येषुचोद्यः ॥
वनेवसन्नतिथिष्वप्रमत्तोधुरंधरःपुण्यकृदेषतापसः ७ अपकृत्यबुद्धिमतोदूरस्थोऽस्मीतिनाश्वसेत् ॥ दीर्घोबुद्धिमतोबाहूयाभ्यांहंसतिहिंसितः ८ नविश्वसेद
विश्वस्तेविश्वस्तेनातिविश्वसेत् ॥ विश्वासाद्भयमुत्पन्नमूलान्यपिनिहंतति ९ अनीर्षुर्गुप्तदारश्चसंविभागीप्रियंवदः ॥ श्लक्ष्णोमधुरवाक्स्त्रीणांनचासांवशगोभ
वेत् १० पूजनीयामहाभागाःपुण्याश्चगृहदीपयः ॥ स्त्रियःश्रियोगृहस्योक्तास्तस्माद्भक्ष्याविशेषतः ११ पितुरंतःपुरंदद्यान्मातुर्दद्यान्महानसम् ॥ गोषुचा
त्मसमंदद्यात्स्वयमेवकृषिं व्रजेत् १२ ऋत्यैर्वाणिज्यचारंचपुत्रैःसेवेतच्छिजान् ॥ अद्रघोऽग्निर्ब्रह्मतःक्षत्रमश्मनोलोहमुत्थितम् १३ तेषांसर्वव्रंगतेजःस्वासुयोनिषुशाम्य
ति ॥ नित्यंसंतःकुलेजाताःपावकोपमतेजसः १४ क्षमावंतोनिराकाराःकाष्ठेऽग्निरिवशोते ॥ यस्यमंत्रंनजानंतिबाह्याश्चाभ्यंतराश्चये १५ सराजासर्वतश्चक्षु
श्चिरमैश्वर्यमश्नुते ॥ करिष्यन्नप्रभाषेतकृतान्येवतुदर्शयेत् १६ धर्मकामार्थकार्याणितथामंत्रो न भिद्यते ॥ गिरिष्ठमुगारुह्यप्रासादंवारहोगतः १७ अरण्येनिः
शलाकेवातत्रमंत्रोभिधीयते ॥ नासुहृत्परममंत्रंभारतार्हतिवेदितुम् १८ अपंडितोऽवापिसुहृत्पंडितोऽवाप्यनात्मवान् ॥ नापरीक्ष्यमहीपालःकुर्यात्सचिवमात्मनः
१९ अमात्येक्ष्यर्थलिप्साचमंत्ररक्षणमेव च ॥ कृतानिसर्वकार्याणियस्यपारिषदाविदुः २०

८ अविश्वस्तेभिमेनविश्वासःकार्यः ९ अनीर्षुरित्यादिसाद्धंश्लोकत्रयस्य गुप्तदाराःपांडवाःतेषांस्त्रीश्रीतुल्याद्रौपदीमापित्रात्वयारक्षणीयेवातस्तदतिक्रमात्तवभयमस्तीतितात्पर्यं १० । ११ । १२
प्रसंगात्पकृत्येऽनुपयुक्तानपिधर्मानाह अद्रघइति । एतेपांचयथालाभंमकृतोपयोगित्वमप्यर्थं अद्रघइत्यादिनामेष्यादीनांवाङ्मनानामवज्ञानकार्येतिमुचितम् १३ । १४ । १५ सर्वतश्चक्षुश्चरैःपरमं
ब्रजानन् १६ । १७ निःशलाकेतृणैरनावृते तत्रापिकश्चिच्छीनश्चेन्मंत्रभेदःसंभवेदितिभावः १८ अनात्मवान् चपलशक १९ पार्षदाःमहामदः कृतान्येवविदुः किमुताप्ये २०

२१ अत्रशस्तानिर्निधानि विपरिश्रंशादविपरीतत्वेन श्रंशाद २२ । २३ पाङ्गुण्यं षण्णासंधिविग्रहयानासनद्वैधीभावसमाश्रयणासबूहः नश्रुतोयेनसः २४ पाङ्गुण्याभिज्ञत्वेनविदितआ
स्मास्वरूपयस्यतस्यस्थानंयथास्थितत्वावस्था अनवज्ञातंसत्कृतंशीलमस्य २५ नवेक्षिणइतिपाठे नवमिवादेरेणईक्षितुंशीलमस्य आत्मनैवप्रत्ययोज्ञानंयस्य स्वयमेवज्ञातकोशस्य २६ नाममात्रेणैराजा
भवेत् भोगास्तुभृत्यैःसमानानेवभुंजीत २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ लोकस्यपर्यायः इहलोकपरलोकवत्त्वं तेनतद्विषयवृत्तांतं कर्मफलाधीनत्वस्वरूपमाज्ञानाति नतुबुद्ध्या

धर्मेचार्थेचकामेचसराजाराजसत्तमः ॥ गूढमंत्रस्यचृपतेस्तस्यसिद्धिरसंशयम् २१ अप्रशस्तानिकार्याणियोमोहादनुतिष्ठति ॥ सतेषांविपरिश्रंशाद्भश्यतेजी
वितादपि २२ कर्मणांतुप्रशस्तानामनुष्ठानंसुखावहम् ॥ तेषामेवानुष्ठानंपश्चात्तापकरंमतम् २३ अनधीत्ययथावेदान्नविप्रःश्राद्धमर्हति ॥ एवमश्रुतपाङ्गु
ण्योनमंत्रंश्रोतुमर्हति २४ स्थानवृद्धिक्षयज्ञस्यपाङ्गुण्यविदितात्मनः ॥ अनवज्ञातशीलस्यस्वाधीनापृथिवीचृप २५ अमोचक्रोधहर्षस्यस्वयंकृत्वाऽन्वेक्षिणः ॥
आत्मप्रत्ययकोशस्यवसुदैववसुंधरा २६ नाममात्रेणतुप्येतच्छ्रेणचमहीपतिः ॥ भृत्येभ्योविसृजेदर्थान्नैकःसर्वहरोभवेत् २७ ब्राह्मणंब्राह्मणोवेदभर्तावेदस्त्रियं
तथा ॥ अमात्यंवृत्तिर्वेदराजाराजानमेवच २८ नशत्रुर्वशमापन्नोमोक्तव्योवध्यतांगतः ॥ न्यग्भूत्वापर्युगासीतवध्यंहन्याद्वलेसति ॥ अहताद्धिभयंतस्माज्जा
यतेनचिरादिव २९ दैवतेषुप्रयत्नेनराजसुब्राह्मणेषुच ॥ नियंतव्यःसदाक्रोधोवृद्धबालातुरेषुच ३० निरर्थकलहंप्राज्ञोवर्जयेन्मूढसेवितम् ॥ कीर्तिचलभंतलां
केनचानर्थेनयुज्यते ३१ प्रसादोनिष्फलोयस्यक्रोधश्चापिनिरर्थकः ॥ नतंभर्तारमिच्छंतिषट्पतिमिवस्त्रियः ३२ नबुद्धिर्धनलाभायनजाव्यमसमृद्धये ॥ लोकं
पर्यायवृत्तांतंप्राज्ञो जानातिनेतरः ३३ विद्याशीलवयोवृद्धान्बुद्धिवृद्धांश्चभारत ॥ धनाभिजातवृद्धांश्चनित्यंमूढोऽवमन्यते ३४ अनार्यवृत्तमप्राज्ञमसूयकमधा
र्मिकम् ॥ अनर्थाःक्षिप्रमायांतिवाग्दुष्टंक्रोधनंतथा ३५ अविस्वादंनदानंसमयस्याव्यतिक्रमः ॥ आवर्त्तयंतिभूतानिसम्यक्प्रणिहिताचवाक् ३६ अविस्वादको
दक्षःकृतज्ञोमतिमानृजुः ॥ अपिसंक्षीणकोशोऽपिलभतेपरिवारणम् ३७ धृतिःशमोदमःशौचंकारुण्यंवागनिष्ठुरा ॥ मित्राणांचानभिद्रोहःसप्तैताःसमिधःश्रियः
३८ असंविभागीदुष्टात्माकृतघ्नोनिरपत्रपः ॥ तादृङ्गराधिपोलोकेवर्जनीयोनराधिप ३९ नचरात्रौसुखंशेतेससर्पइववेशमनि ॥ यःकोपयतिनिर्दोषंसदोषोऽभ्यं
तरंजनम् ४० येषुदुष्टेषुदोषःस्याद्योगक्षेमस्यभारत ॥ सदाप्रसादंतेषांदेवतानामिवाचरेत् ४१ येषुःस्त्रीषुसमायुक्ताःप्रमत्तपतितेषुच ॥ येचानार्येसमासक्ताः
सर्वेतेसंशयंगताः ४२ यत्रस्त्रीयत्रकितवोबालोयत्रानुशासिता ॥ मज्जंतितेऽवशाराजन्नद्यामश्मल्लवाइव ४३

धनं जाड्येनवादारिद्र्यलभ्यते सर्वत्रव्यभिचारदर्शनादितिभावः ३३ अभिजातः कुलीनः ३४ । ३५ अविस्वादंनवनंचनाशून्यं समयस्यस्वपरकृतमर्यादायाः आवर्त्तयंतिशत्रूनपिस्वीकान्कुर्वंति
प्रणिहिताप्रयुक्ता ३६ परिवारणंपरिवारान्भृत्यमित्रादीन् ३७ समिधः उद्दीपिकाः ३८ असंविभागीपोष्येभ्योऽदत्त्वास्वयंभुञ्जानः ३९ । ४० दुष्टेषुदूषितेषुदेवतानाद्यतिक्रमात् ४१ समासक्ता
निहिताः संशयंगताःकदाचित्प्राप्याइत्यर्थः ४२ । ४३

येभ्यः विशेषाः आधिक्यानि तेषु हि प्रदर्श्यमानेषु परस्परस्त्रीयानामेव कलहप्रसंगान्मुख्यप्रयोजनं नश्यतीति भावः प्रसंगिनः प्रसंगः संघर्षस्तत्कारिणः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इत्युच्यते
गपर्वणि नीलकंठीयः भारतभावादीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ अनीश्वरोऽयमिति । भवाभवेऽर्थान्तर्ये दिष्टस्यैव स्वयं दैवतनुमादृश्येति भावः भूतः प्रतीतिमान् १ बुद्धयवज्ञानं
अवज्ञातबुद्धित्वं २ मंत्रबलेन मूढबलेन च प्रियकृतप्रियो भवति सच दानाद्यभावे पुनरप्रियो भवति अहंतुन तथाऽतस्त्वया प्राप्तकाले मदुक्तेऽनादरो न कर्तव्य इति भावः ३ द्वेष्येति । यो यस्य द्वेष्यस्तस्मिन् तद्वृ-

प्रयोजनेषु ये सक्तान् विशेषेषु भारत ॥ तानहं पंडितान् मन्ये विशेषा हि प्रसंगिनः ४४ यं प्रशंसन्ति कितवायं प्रशंसन्ति चारणाः ॥ यं प्रशंसन्ति बंधक्योनसजीवति मानवः
४५ हि त्वातान् परमेष्वासान् पांडवानामितौ जसः ॥ आहितं भारते श्वर्यं त्वया दुर्योधने महत् ४६ तं द्रक्ष्यसि परिश्रष्टं तस्मात्त्वमचिरादिव ॥ एश्वर्यमदसं मूढबलिलो
कत्रयादिव ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरवाक्ये अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अनीश्वरोऽयं पुरुषो भवाभवेऽसूत्रप्रो
तादारुमयी वयोषा ॥ धात्रा तु दिष्टस्य वशे कृतोऽयं तस्माद्ददत्वं श्रवणे धृतोऽहम् ॥ १ ॥ विदुर उवाच ॥ अप्राप्तकालं वचनं बहूस्पतिरपि ब्रुवन् ॥ लभते बुद्धयवज्ञान
मवमानं च भारत २ प्रियो भवति दानेन प्रियं तदेन चापरः ॥ मंत्रमूलबलेनान्योऽयः प्रियः प्रिय एव सः ३ द्वेष्येन साधुर्भवति न मेधावीनपंडितः ॥ प्रिये शुभानि कार्याणि
द्वेष्ये यापानि वैवह ४ उक्तं मया जातमात्रेऽपि राजन्दुर्योधनं त्यज पुत्रं त्वमेकम् ॥ तस्य त्यागात् पुत्रगतस्य वृद्धिरस्या त्यागात् पुत्रशतस्य नाशः ५ न वृद्धिर्बहुमन्तव्या
या वृद्धिः क्षयमावहेत् ॥ क्षयोऽपि बहुमन्तव्योऽयः क्षयो वृद्धिमावहेत् ६ न स क्षयो महाराज यः क्षयो वृद्धिमावहेत् ॥ क्षयः सत्त्विह मन्तव्योऽयं लब्ध्वा बहूनां शयैः ७ समृ
द्धा गुणतः केचिद्भवन्ति धनतोऽपरे ॥ धनवृद्धान् गुणैर्हीनान् धृतराष्ट्र विवर्जय ८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सर्वैस्त्वमायती युक्तं भाषसे प्राज्ञसम्मतम् ॥ न चोत्सहे सुतं त्यक्तुं यतो
धर्मस्ततो जयः ९ ॥ विदुर उवाच ॥ अतीव गुणसंपन्नो न जातु विनयान्वितः ॥ सुसूक्ष्ममपि भूतानामुपमर्दमुपेक्षते १० परापवाद निरताः परदुःखोदयेषु च ॥ पर
स्परविरोधे च यतन्ते सततोत्थिताः ११ सदोपदर्शनं येषां संवासे सुमहद्वयम् ॥ अर्थादानं महान्दोषः प्रदाने च महद्वयम् १२ येषां भेदनशीलास्तु सकामानि स्त्रियाः शठाः ॥
ये सापा इति विख्याताः संवासे परिगर्हिताः १३ युक्ताश्चान्यैर्महादोषैर्येन रास्तान् विवर्जयेत् ॥ निवर्तमाने सौहार्दं प्रीतिर्नीचप्रणश्यति १४ याचैव फलनिवृत्तिः सौहार्दं
चैव यत्सुखम् ॥ यतते चापवादाय यत्नमारभते क्षये १५ अल्पेऽप्यपकृते मोहान्नशांतिमधिगच्छति ॥ तादृशैः संगतं नीचैर्बन्धुसैरकृतात्मभिः १६ निशम्य निपुणं बुद्ध्या
विद्वान् दूराद्विवर्जयेत् ॥ योज्ञातिमनुगृह्णाति दग्धिं दीनमातुरम् १७

ध्यासाधुत्वादिकं सदपि नास्ति प्रिये त्वत्सदपि तद्वृद्ध्याऽस्तीति भावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ आयती युक्तं उदकं हितं ९ पुत्रं त्यक्तुमशक्तेन दुष्टाः शकुन्यादयो वात्याज्या इत्याशयेनाह अनी
वेति । कुलविनाशो नोपेक्षणीय इति भावः १० । ११ । १२ । १३ सौहार्दं येषां हीनौ निवर्तमाने सति प्रीतिः फलनिवृत्तिः सुखं च प्रणश्यति मनीषोऽपवादाय यतने क्षये च यत्नमारभते शांतिं च न गच्छतीति द्वयोः संबंधः
१४ । १५ संवत्संबंधः १६ निशम्य विचार्य १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ शुभार्थिनापेश्वर्यलिप्सुना २३ । २४ । २५ । २६ दिग्भहस्तंविपाक्तवाणहस्तं सश्रीमान् एनस्तस्यज्ञानेवसादजंपापंविदति मृगवधजंपापंव्याधये
त्यर्थः २७ । २८ खट्वांसमारुह्यश्चितागारंविष्टः लोकेआगंतुलज्जमानइत्यर्थः २९ नकश्चिदिति । भार्गवावशुक्रादन्यत्रनीतिशास्त्रकर्तारंशुक्रंविहायअन्यःकश्चिदपिनअपनयतेइतिन अपितुसर्वोऽप्यपन
यते अनीतिकरोति अतःयत्अतीतंतत्अतीतमेव शेषस्यतत्कालोचितस्यअर्थस्यप्रतिपत्तिःविचारःकर्त्तव्यइत्यर्थः ३० तदेवाह दुर्योधनेनेति । प्रत्यानेयंप्रतिकर्त्तव्यं ३१ प्रतीकारमेवाह तानिति । प्रतिष्ठाप्य
राज्यांशदानेनस्थिरीकृत्य ३२ धीराणांउपदेष्टृणांमुख्याहृतानिवचनानि अध्यवस्यतिनिश्चयंकरोति उत्तमफलंकर्माभितइत्यर्थः ३३ सुकुशलैरप्युपयुक्तंउपदिष्टंतत्ज्ञानं असम्यगेव यतःउपलभ्यंङ्गयं तेज

सपुत्रपशुभिर्बुद्धिंश्रेयश्चान्त्यमश्नुते ॥ ज्ञातयोवर्द्धनीयास्तैर्यदृच्छंत्यात्मनःशुभम् १८ कुलवृद्धिचराजेंद्रतस्मात्साधुसमाचर ॥ श्रेयसायोक्ष्यतेराजनकुर्वाणोज्ञा
तिसत्कियाम् १९ विगुणाह्यपिसंख्याज्ञातयोभरतर्षभ ॥ किंपुनर्गुणवंतस्तेत्वत्प्रसादाभिकांक्षिणः २० प्रसादंकुरुवीराणांपांडवानांविशांपते ॥ दीयंतांग्राम
काःकेचित्तेषांवृत्त्यर्थमीश्वर २१ एवंलोकेयशःप्राप्तंभविष्यतिनराधिप ॥ वृद्धेनहित्वयाकार्यपुत्राणांतातशासनम् २२ मयाचापिहितंवाच्यंविद्धिमांत्वद्धितै
षिणम् ॥ ज्ञातिभिर्विग्रहस्तातनकर्त्तव्यःशुभार्थिना ॥ सुखानिसहभोज्यानिज्ञातिभिर्भरतर्षभ २३ सम्भोजनंसंकथनंसंप्रीतिश्चपरस्परम् ॥ ज्ञातिभिःसहकार्या
णिनविरोधःकदाचन २४ ज्ञातयस्तारयन्तीहज्ञातयोमज्जयंतिच ॥ सुवृत्तास्तारयन्तीहदुर्वृत्तामज्जयन्तिच २५ सुवृत्तोभवराजेंद्रपांडवान्प्रतिमानद ॥ अधर्षणी
यःशत्रूणांतैर्वृतस्त्वंभविष्यसि २६ श्रीमंतंज्ञातिमासाद्ययोज्ञातिरवसीदति ॥ दिग्भहस्तंमृगइवसएनस्तस्यविदति २७ पश्चादपिनरश्रेष्ठतवतापोभविष्यति ॥
तान्वाहृतान्मुतान्वाऽपिश्रुत्वातदनुचिंतय २८ येनखट्वांसमारुहःपरितप्येतकर्मणा ॥ आदावेवनतत्कुर्यादधुवेजीवितेसति २९ नकश्चिन्नापनयतेपुमानन्यत्रभार्ग
वाव ॥ शेषसंप्रतिपत्तिस्तुबुद्धिमत्स्वेवतिष्ठति ३० दुर्योधनेनयद्येतत्पापंतेषुपुराकृतम् ॥ त्वयातत्कुलवृद्धेनप्रत्यानेयंनरेश्वर ३१ तांस्त्वंपदेप्रतिष्ठाप्यलोकेवि
गतकल्मषः ॥ भविष्यसिनरश्रेष्ठपूजनीयोमनीषिणाम् ३२ सुव्याहृतानिधीराणांफलतःपरिचिंतयः ॥ अध्यवस्यतिकार्येषुचिरंयशसितिष्ठति ३३ असम्यगु
पयुक्तंहिज्ञानंसुकुशलैरपि ॥ उपलभ्यंचाविदितंविदितंचाननुष्ठितम् ३४ पापोदयफलंविद्वान्पुनरभितवर्द्धते ३५ यस्तुपूर्वकृतंपापमविमृश्यानुवर्तते ३६ अ
गाधपंकेदुर्मंथाविषमेविनिपात्यते ॥ मंत्रभेदस्यषट्प्राज्ञोद्वाराणीमानिलक्षयेत् ३७ अर्थसंततिकामश्चक्षेदेतानिनित्यशः ॥ मदंस्वप्नमविज्ञानमाकारंचात्मसंभवम्
३८ दुष्टमात्येषुविश्रंभंदूताच्चाकुशलादपि ॥ द्वाराण्येतानियोज्ञात्वासंभृणोतिसदानृप ३९

अविदितंज्ञातं विदितंज्ञातंवातदनुष्ठितं । मदुक्तंत्वयिनिष्फलमेवेतिभावः ३४ यस्यज्येनादेःफलंब्रह्मवधादिपापोदयंपापहेतुःतत्फलंफलेहेतुभूतंकर्मयोनारभतेसर्वधते ३५ अविमृश्यअविचार्यपापमेवानु
वर्ततेसततंकरोति ३६ पंकेनरके ३७ अर्थसंततिःअर्थानामविच्छेदेनबुद्धिःतत्कामः । मदंमुरापानजंचित्तवेकृष्यं । स्वप्ननिद्रा । अविज्ञानंपरकीयगुप्तचारादेरज्ञानं । आत्मसंभवंआकारंनेत्रवक्त्रविकारा
दिकं । तावतेवपरदूतामंत्रमुच्यंति ३८ मंत्रभेदस्यद्वाराणिसंवृणोतिपिदधाति ३९

श्रुतशास्त्रं ४० । ४१ मत्यामननेन युक्तिभिरनुचितनेन जात्येतिपाठेकुलीनत्वेन बुद्ध्यास्वानुभवेनसंपाद्यकार्ययोग्यतानिश्चित्य ४२ श्रुत्वापरतः दृष्ट्वास्वयं आहृत्याज्ञात्वा विज्ञायपुनःपुनर्विशो
पेणज्ञात्वा प्राज्ञतां ४३ परिच्छेदःभोजयवस्तुसामग्री क्षेत्रेणजन्मस्थानेन कुशामवासिषुप्रायेणविवेकाभावात् परिचर्ययाआचारेण ४४ । ४५ वैद्यविद्यावंतं ४६ । ४७ चित्तज्ञानमात्रंनि
भृतंशूदाचारमवृत्तं मंत्रयंत्रादि प्रज्ञाविशेषतोऽर्थोक्तयनसमता ४८ । ४९ रौद्राःक्रोपनाः साहसिकाःअविमृश्यकारिणस्तेषु ५० । ५१ इंद्रियाणांउत्सर्गोविषयेषुमृत्तिः अनुत्सर्गोविषयेभ्योनि

त्रिवर्गाचरणेयुक्तःसशत्रूनधितिष्ठति ॥ नवैश्रुतमविज्ञायवृद्धाननुपसेव्यवा ४० धर्मार्थैर्वेदितुंशक्यौबृहस्पतिसमैरपि ॥ नष्टंसमुद्रेपतितंनष्टंवाक्यमशृण्वति ४१
अनात्मनिश्रुतंनष्टंनष्टंहुतमनग्रिकम् ॥ मत्यापरोक्ष्यमेधावीबुद्ध्यासंपाद्यचासकृत् ४२ श्रुत्वादृष्ट्वाऽथविज्ञायप्राज्ञैर्मैत्रीसमाचरेत् ॥ अकीर्तिंविनयोहंतिहंत्यनर्थं
पराक्रमः ४३ हंतिनित्यंक्षमाक्रोधमाचारोहंत्यलक्षणम् ॥ परिच्छेदेनक्षेत्रेणवेशमनापरिचर्यया ४४ परीक्षेतकुलंराजन्भोजनाच्छादनेनच ॥ उपस्थितस्यका
मस्यप्रतिवादनविद्यते ४५ अपिनिर्मुक्तदेहस्यकामरक्तस्यकिंपुनः ॥ प्राज्ञोपसेविनंवैद्यंधार्मिकंप्रियदर्शनम् ४६ मित्रवंतंसुवाक्यंचसुहृदंपरिपालयेत् ॥ दुष्कु
लीनःकुलीनोवामर्यादांयोनलंघयेत् ४७ धर्मापेक्षीमृदुर्हीमान्सकुलीनशतादरः ॥ ययोश्चित्तेनवाचित्तंनिभृतंनिभृतेनवा ४८ समेतिप्रज्ञयाप्रज्ञातयोर्मैत्रीनजी
र्यति ॥ दुर्बुद्धिमकृतप्रज्ञंछन्नंरूपंघृणैरिव ४९ विवर्ज्योतमेधावीतस्मिन्मैत्रीप्रणश्यति ॥ अवलिमेषुमुखेषुरौद्रसाहसिकेषुच ५० तथैवापेतधर्मेषुनमैत्रीमा
चरेद्बुधः ॥ कृतज्ञंधार्मिकंसत्यमधुद्रंदृढभक्तिकम् ५१ जितेन्द्रियंस्थितंस्थित्यामित्रमत्यागिचेष्टयेत् ॥ इंद्रियाणामनुत्सर्गोमृत्युनाऽपिविशिष्यते ५२ अत्यर्थेपु
नरुत्सर्गःसादयेद्देवतानपि ॥ मार्दवंसर्वभूतानामनसूयाक्षमाधृतिः ५३ आयुष्याणिबुधाःप्राहुर्मित्राणांचाविमानना ॥ अपनीतंसुनीतेनयोऽर्थप्रत्यानिनीषते
५४ मतिमास्थायसुहृदांतदकापुरुषव्रतम् ॥ अयत्यांप्रतिकारज्ञस्तदात्वेदृढनिश्चयः ५५ अतीतेकार्यशेषज्ञोनरोऽर्थेनंप्रहीयते ॥ कर्मणामनसावाचायदभीक्ष्णं
निषेवते ५६ तदेवापहरत्येनंतस्मात्कल्याणमाचरेत् ॥ मंगलालंभनंयोगःश्रुतमुत्थानमार्जवम् ५७ भूतिमेतानिकुर्वेत्तिसतांचाभीक्ष्णदर्शनम् ॥ अनिवेदः
श्रियोमूलंलाभस्यचशुभस्यच ५८ महान्भवत्यनिर्विण्णःसुखंचानंत्यमश्नुते ॥ नातःश्रीमत्तरंकिंचिदन्यत्पथ्यतमंमतम् ५९ प्रभविष्णोर्यथातातक्षमासर्वत्रसर्व
दा ॥ क्षमेदशक्तःसर्वस्यशक्तिमान्धर्मकारणात् ॥ अर्थानर्थोसमौयस्यतस्यनित्यंक्षमाहिता ६० यत्सुखंसेवमानोऽपिधर्मार्थाभ्यांनहीयते ॥ कामंतदुप
सेवेतनमूढव्रतमाचरेत् ६१ दुःखार्तेषुप्रमत्तेषुनास्तिकेष्वलसेषुच ॥ नश्रीर्वसत्यदांतेषुयेचोत्साहविवर्जिताः ६२

वृत्तिः सामृत्युतुल्यादुरनुष्ठेयेत्यर्थः ५२ । ५३ आयुष्याणि आयुःकराणि अपनीतंअन्यायेननाशितं ५४ आयत्यांआगामिनिकालेदुःखस्यप्रतीकारज्ञः तदात्वेवर्त्तमानेदृढनिश्चयः भोगंविनाप्रा
प्तस्यदुःखस्यनाशोनास्तीतिज्ञात्वातत्संबंधेऽपिनोत्तपति ५५ । ५६ मंगलानांअधिर्द्वागवादीनांआलंभनंस्पर्शः योगःसहायसंपत् उत्थानंउद्यमः ५७ अनिवेदःउद्योगात्अनुपमः ५८ । ५९ तस्यम
ध्यमस्य योनशक्तःनाप्यशक्तस्तस्येत्यर्थः सर्वेषांक्षमाश्रेयस्करतीत्यर्थः ६० मूढव्रतंआहारादौअतिनिर्वचं ६१ अदातेषुलिप्साहनेषु ६२

संयोजनसंज्ञा ६३ अर्थाय अर्थमकुटिते ६४ । ६५ । ६६ और्ध्वदिशि कर्षणं कर्षणं चोर्ध्वनादि ६७ । ६८ संबन्धः द्विभाषा निग्रहः भवत्येव च ६९ । ७० ब्राह्मणकामात्रास
गस्यैच्छातदाज्ञयेत्यर्थः ७१ संध्यातु कुर्यात् अयोऽधर्मः कामातः च्छयासाधुना कर्मणा ७२ । ७३ स्त्रीधर्तुके स्त्रियाधूर्ते चेतुः कवत्रावः ७४ । ७५ । ७६ । ७७ पाकस्यैव धूर्तवत् ७८ अना

उद्यो०

५०

32

आर्जवेननरंयुक्मार्जवात्सव्ययत्रयम् ॥ अशक्तंमन्यमानास्तुधर्षयंतिकुबुद्धयः ६३ अत्यार्यमतिदातारमतिशूरमतिव्रतम् ॥ प्रज्ञाभिमानिनंचैवश्रीभयान्नोपसर्पति
६४ नचातिगुणवत्स्वेषानात्यंतनिर्गुणेषुच ॥ नैषागुणान्कामयतेनैर्गुण्यान्नारुण्यते ॥ उन्मतागोस्विंधाश्रीःकचिदेवावतिष्ठते ६५ अग्निहोत्रफलावेदाःशो
लवृतफलंश्रुतम् ॥ रतिपुत्रफलानारीदत्तमुक्तफलंघनम् ६६ अधर्मोपार्जितैरर्थैःकरोत्यौर्ध्वदेहिकम् ॥ नसतस्यफलंमेत्यभुंक्तेऽर्थस्यदुरागमात् ६७ कांता
रेवन्दुर्गेषुक्लृप्त्वापत्सुसंश्रमे ॥ उद्यतेषुचशस्त्रेषुनास्तिसत्त्ववतांभयम् ६८ उत्थानंसंयमोदाश्च्यमप्रमादोदृतिःस्मृतिः ॥ समीक्ष्यचसमारम्भोविद्विमूलंभवस्य
तु ६९ तेशोबलंतापसानांब्रह्मब्रह्मविदांबलम् ॥ हिंसाबलमसाधूनांक्षमागुणवतांबलम् ७० अधीतान्यव्रतंनानिअपोमूलंफलंयः ॥ हविर्ब्राह्मणकाम्याचगुरोर्वचन
मौषधम् ७१ नतत्परस्यसंदध्यावप्रतिकूलंयदात्मनः ॥ संग्रहेणैषधर्मःस्यात्कामादन्यःप्रवर्तते ७२ अक्रोधेनजयेत्क्रोधमसाधुंसाधुनाजयेत् ॥ जयेत्कदर्यदानेनज
येत्सत्येनचानृतम् ७३ स्त्रीधूर्तकेऽलसेभीरौचंडेपुरुषमानिनि ॥ चौरैकृतंनेविश्वासेनकार्योचनान्तिक्ते ७४ अभिवादनशोलस्यनित्यंवृद्धोपसेविनः ॥ चत्वा
रिसंप्रवर्धतेकीर्तिरायुर्यशोबलम् ७५ अतिक्लेशेनयेऽर्थाःस्युर्ध्वमस्यातिक्रमेणवा ॥ अरेर्वाप्रणिपातेनमास्मतेपुमनःकृथाः ७६ अविद्यःपुरुषःशोच्यःशोच्यंमेषु
नमप्रजम् ॥ निराहाराःप्रजाःशोच्याःशोच्यंराष्ट्रमराजकम् ७७ अध्वजरदेहवतांपर्वतानांजलंजरा ॥ असंभोगोजरास्त्रीणांवाक्शल्यंमनसोजरा ७८ अनाप्रायमं
लावेदाब्राह्मणस्याव्रतंमलम् ॥ मलंपृथिव्यावाह्णेकाःपुरुषस्यानृतंमलम् ७९ कौतूहलमलासाध्वीविप्रवासमलाःस्त्रियः ८० सुवर्णस्यमलंरूप्यंरूप्यस्यापिम
लंत्रपु ॥ ॥ ज्ञेयंत्रपुमलंसीसंसीसस्यापिमलंमलम् ८१ नस्वप्नेनजयेन्निद्रान्कामेनजयेत्स्त्रियः ॥ नेन्धनेनजयेदग्निपानेनसुरांजयेत् ८२ यस्यदानजितंमित्रं
शत्रुययुधिनिर्जिताः ॥ अन्नपानजितादाराःसफलंतस्यजीवितम् ८३ सहस्रिणोऽपिजीवंतिजीवंतिशतिनस्तथा ॥ धृतराष्ट्रविमुंचेच्छानकथंचिन्नजीव्यते ८४
यत्पृथिव्यांत्रोहियवंहिण्यंपशवःस्त्रियः ॥ नालमेकस्यतत्सर्वमितिपश्यन्नमुह्यति ८५ राजन्भूयोब्रवीमिवांपुत्रेषुसममाचर ॥ समतायदितेराजन्स्वेषुपांडुसुते
षुवा ८६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिप्रजागरपर्वणिविदुरवाक्येएकान्तत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

स्नायः अनभ्यासपञ्चमलयेषां बाल्हीकाः 'पंचानार्तिधुवद्वानानंदीनां वज्रतंगवः बाल्हीकानामुद्देशः' ७२ विमलतः वनातः ८० । ८१ स्वप्नेन शयनेन ८२ । ८३ । ८४ । ८५ बह्विते
 स्वेधुप्रेषुप्राप्तवेषुचतनकाऽस्ति तर्हि त्वेधुप्रेषुतमपेक्षाचर यथा भागं राक्षसेभ्यो देहीत्वर्यः ८६ ॥ इति चण्डोक्तं चण्डिकास्तोत्रे ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥

योऽभ्यर्चित इति । असज्जमानः अभिमानशून्यः शक्तिं अहापयित्वा अनतिक्रम्य यथाशक्तीत्यर्थः संतसाधुं जपैतिलभते यतः प्रसन्नाः संतः साधवः सुखाय अलं सुखं दातुं पर्याप्ताः १. अनपाकृष्टः परैरपकर्षं अपापितोऽपि
२. समुत्कर्षः अनृतेन जय इत्यर्थः ३. एकपदे सर्वात्मना ४. स्तब्धता ओद्धृत्य अभिमानः दर्पः तद्वत्त्वं अत्यागित्वं लुब्धता मदमोहोपकी कृत्यसत् ५। ६। ७। ८ आकर्षः विचादीनां ९ अजेन सहितः
उक्षा अजोक्षा औदुंबरं ताम्रमयं पात्रजातं 'उदुंबरं स्मृतं तामे' इति विश्वः विप्लोहमिति सर्वज्ञः स्वर्णनाभः शालग्रामः दुक्षिणावर्तः शंख इति नारायणः १० धन्यानि मंगलाग्रानि ११ सर्वपरं सर्वेभ्यः पुण्यं हेतुभ्यः

विदुर उवाच ॥ योऽभ्यर्चितः सद्भिरसज्जमानः करोत्यर्थं शक्तिमहापयित्वा ॥ क्षिप्रं यशस्तं समुपैत संतमलं प्रसन्ना हि सुखाय संतः १ महांतमप्यर्थमधर्मयुक्तं यः संत्यजत्यनपा-
कृष्ट एव ॥ सुखं सुदुःखान्यवमुच्यते जीर्णां त्वचं सर्प इवावमुच्य २ अनृते च समुत्कर्षो राजगामि च पैशुनम् ॥ गुरोश्चालीकनिर्बन्धः समानि ब्रह्म हत्यया ३ असूयैकपदं मृत्युर-
तिवादः श्रियो वधः ॥ अशुश्रूषा त्वराश्वा विद्यायाः शत्रवस्त्रयः ४ आलस्यं मदमोहौ च चापलं गोष्ठिरेव च ॥ स्तब्धता चाभिमानित्वं तथाऽत्यागित्वमेव च ५ एते वै सतदो-
षाः स्युः सदा विद्यार्थिनां मताः ॥ सुखार्थिनः कुतो विद्यानां स्ति विद्यार्थिनः सुखम् ॥ सुखार्थां वा त्यजेद्विद्यां विद्यार्थां वा त्यजेत्सुखम् ६ नाग्निस्तृप्यतिकाशानां नापगानां म-
होदधिः ॥ नांतकः सर्वभूतानां पुंसां वामलोचना ७ आशाघृतिं हंतिसमृद्धिं मंतकः क्रोधः श्रियं हंतियशः कदर्यता ॥ अपालनं हंति पशूंश्च राजन्नेकः कुडो ब्राह्मणो हं-
तिराष्ट्रम् ८ अजाश्च कांस्यं रजतं च नित्यं मध्वाकर्षः शकुनिः श्रोत्रियश्च ॥ वृद्धो ज्ञातिरवसन्नः कुलीन एतानि ते संतुष्ट हे सदैव ९ अजोक्षा चंदनं वीणा आदर्शो मधुसर्पिषी ॥
विषमो दुर्बलं शंखः स्वर्णनाभोऽथ रोचना १० गृहे स्थापयितव्यानि धन्यानि मनुरब्रवीत् ॥ देवब्राह्मणपूजार्थमतिथीनां च भारत ११ इदं च त्वां सर्वपरं ब्रवीमि पुण्यं पदं
तात महाविशिष्टम् ॥ न जातुकामा ब्रभया ब्रलोभाद्धर्मैर्जह्या जीवितस्यापि हेतोः १२ नित्यो धर्मः सुखदुःखे त्वनित्ये जीवो नित्यो हेतुरस्य त्वनित्यः ॥ त्यक्तानि त्यं प्रति-
तिष्ठस्वनित्ये संतुष्य त्वतोषरो हिलाभः १३ महाबलान्पश्य महातुभावान्प्रशास्य भूमिधनधान्यपूर्णाम् ॥ राश्यानि हित्वा विपुलांश्च भोगान् गतान्नेद्रान् वशमंत-
कस्य १४ मृतं पुत्रं दुःखपुष्टं मनुष्या उक्षिप्य राजन् स्वगृहान्निर्हरति ॥ तं मुक्तकेशः करुणं रुदंति चिता मध्ये काष्ठमिव क्षिपंति १५ अन्धो धनं प्रेतगतस्य भुंक्ते वयांसि
चाग्निश्च शरीरधातून् ॥ द्वाभ्यामयं सह गच्छत्यमुत्र पुण्येन पापेन च वेष्ट्यमानः १६ उत्सृज्य विनिवर्तते ज्ञातयो सुहृदः सुताः ॥ अपुष्पान् फलान् वृक्षान्यथा तात प-
तत्रिणः १७ अग्नौ प्रास्तं तु पुरुषं कर्मान्वेति स्वयंकृतम् ॥ तस्मात्पुरुषो यत्नाद्धर्मं संचिनुयाच्छनैः १८ अस्मालोकादूर्ध्वमप्युच्य च धोम हतमस्तिष्ठति ह्यंधकारम् ॥
तद्वै महा मोहनमिंद्रियाणां बुद्धयस्वमात्वां प्रलभेतराजन् १९

परं उत्कृष्टं महाविशिष्टं महेन उत्सवेन अविशिष्टं समानं मांगलिकमित्यर्थः १२ अस्य जीवत्वरूपहेतुरविद्या अनित्यं सुखदुःखे अविद्यां च नित्ये धर्मनिरवधे आत्मनि चाति तिष्ठस्वनिष्ठां कुरु संतुष्य संतोषं प्राप्नुहि
तोषः पर उत्कृष्टः यस्मिन् लभे १३ १४ गृहात् निर्हरंति दूरीकुर्वति १५ १६ उत्सृज्य मृतस्य देहं त्यक्त्वा १७ १८ अस्मालोकादूर्ध्वं स्वर्गं अमुष्य अमुष्मात् स्वर्गात् चात् अस्माच्च अवः पातालं महत्तनः तमां गुण-
प्रधानैः पुरुषैः प्राप्य स्थानं अंधकारं अंधकाशं तत् अंधतमः अंधतामिह सारूप्यं नरकं बुद्धयस्व मात्साराणां च मलभेत रूढोत् १९

प्रतिपत्तुं शक्त्यसिचेदितिसंबंधः २० आत्माजीवो नदी पुण्यधर्मपुण्यतीर्थयस्मात् सत्यं ब्रह्म तस्यादुदयो वस्याः तस्यां स्नातः निष्णातः प्रत्यङ्गुपे मश्वत्थः पूयते शुद्धपतिकः पुण्यकर्मा पुण्यमपि किं नित्यमलोभ एव वैराग्याक्षपरपुण्यमित्यर्थः २१ नदी संसार नदी जन्मदुर्गाणि संतर मोक्षार्थयतस्वेत्यर्थः २२ । २३ धृत्येति । कामाजनायां च धर्मेण जिता शिश्रोदं दोषावरसेत् सम्यग्दृष्ट्वा वेत्सुनामाक्षेपेन हृष्टपूतस्यै पदं यासेन च पाणिपादं चक्षुषारसेत् चक्षुःश्रोत्रे मनसैव परक्यादिभ्यः कुशब्देभ्यश्च व्यावर्त्तने नरसेत् मनोवाचं च कर्मणा संयमने नरसेत् २४ नित्योदकी नित्यं यथा कर्मसंस्नानां च मनपरः २५ परिसंस्तीर्या प्राप्तिपरि स्तरणैः एतेनाग्निहोत्रमुपलभ्यतीति नारायणः परिसंस्तीर्य वितत्य स्वेस्वे स्थाने आधायेत्यर्थः ततो यज्ञे रिष्टा शस्त्रपूतः अंतरात्मा चित्तं यस्य गोब्राह्मणार्थं मृत इत्यर्थः संग्रामे हतो वा क्षत्रियः २६ अधीत्य वेदं शास्त्र

हृदं वचः शक्त्यसिचेद्यथा वन्निशम्य सर्वप्रतिपत्तुमेव ॥ यशः परंप्राप्स्यसि जीवलोके भयं न चामुत्र न चेहतेऽस्ति २० आत्मानदी भारतपुण्यतीर्था सत्योदया धृतिकूलादयोर्मिः ॥ तस्यां स्नातः पूयते पुण्यकर्मा पुण्यो ह्यात्मानित्यमलोभ एव २१ कामक्रोधग्राहवती पंचेंद्रियजलानदीम् ॥ नावं धृतिमयीं कृत्वा जन्मदुर्गाणि संतर २२ प्रज्ञावृद्धं धर्मवृद्धं स्व बंधुं विद्यावृद्धं वयसा चापि वृद्धम् ॥ कार्याकार्ये पूजयित्वा प्रसादयः संपृच्छेन्न समुद्येत्कदाचित् २३ धृत्या शिश्रोदं दोषावरसेत् पाणिपादं च चक्षुषा ॥ चक्षुःश्रोत्रे च मनसामनोवाचं च कर्मणा २४ नित्योदकी नित्यं यज्ञोपवीती नित्यं स्वाध्यायी पतिता ब्रह्मर्जो ॥ सत्यं ब्रुवन् गुरवे कर्म कुर्वन् ब्राह्मणश्च यत्वे ब्रह्मलोकात् २५ अधीत्य वेदान् परिसंस्तीर्य चाग्नीं निष्ठा यज्ञैः पालयित्वा प्रजाश्च ॥ गोब्राह्मणार्थं शस्त्रपूतांतरात्माहतः संग्रामे क्षत्रियः स्वर्गमेति २६ वैश्योऽधीत्य ब्राह्मणान् क्षत्रियांश्च धनैः काले संविभज्या श्रितांश्च ॥ त्रेतायुं तंधूममाघ्राय पुण्यं प्रेत्य स्वर्गे दिव्यसुखानि भुंक्ते २७ ब्रह्मक्षत्रवैश्यवर्णचशूद्रः क्रमेणैताभ्यायतः पूजयानः ॥ तुष्टेऽप्येतेष्वव्यथोदग्धं पापस्त्यक्त्वा देहं स्वर्गसुखानि भुंक्ते २८ चातुर्वर्ण्यस्यैष धर्मस्तवोक्तो हेतुं चानुब्रुवतो मे निबोध ॥ क्षात्राद्धर्माद्धीयते पांडुपुत्रस्तत्त्वं राजन राजधर्मे नियुंक्ष्व २९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एवमेतद्यथा त्वं मामनुशाससि नित्यदा ॥ ममापि च मतिः सौम्यं भवत्येवं यथाऽऽस्थमाम् ३० सातु बुद्धिः कृताऽप्येवं पांडवान् प्रतिमेषदा ॥ दुर्योधनं समासाद्य पुनर्विपरिवर्तते ३१ नदिष्ठमभ्यतिक्रान्तुं शक्यं भूतेन केनचित् ॥ दिष्टमेव ध्रुवं मन्ये पौरुषं तु निरर्थकम् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरवाक्ये चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ समाप्तमिदं प्रजागरपर्व ॥ अथ सनत्सुजातपर्व ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अनुक्तं यदि ते किंचिद्वाचा विदुर विद्यते ॥ तन्मे श्रुत्वा श्रुतं ब्रूहि विचित्राणि हि भाषसे ॥ विदुर उवाच ॥ धृतराष्ट्रकुमारो वै यः पुराणः सनातनः ॥ सनत्सुजातः प्रोवाच मृत्युर्नास्तीति भारत २ सते गुह्यान् प्रकाशांश्च सर्वान् हृदयसंश्रयात् ॥ प्रवक्ष्यामि महाराज सर्वं बुद्धिमतां वरः ३

मिति शेषः त्रेता अधिष्ठानं तस्याः पूतं धूमं आघ्राय पुण्यं पावनं प्रेत्य मृत्वा २७ । २८ क्षात्राद्धर्माद्धीयतीति पालनरूपात् राज्यादितियावत् राजधर्मे राज्ये २९ मां अनुशासति अनुशासित ३० । ३१ । ३२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ एवं ब्रह्मविद्याधिकां विविशेषां भूतासाधनसंपत्तिः सस्यगुणपादिता तत्र कचित्कचित्प्रसंगात् यतो यतो निवर्त्तत इत्यादिना संक्षेपेण विद्यामृचिता तत्रिस्तरेण श्रोतुं कामो धृतराष्ट्र उवाच अनुक्तमिति । तत्तथा १ मृत्युः जन्ममरणप्रवाहात्मकः संसारः २ तेषु भूयं गुह्यान् श्रोत्र्यान् योगकलादीन् प्रकाशान् समादीन् हृदयसंश्रयान् धर्मान् प्रवक्ष्यामि ३

वर्णाश्रमक्रममुल्लेख्यब्रह्मविद्यानोपदिशेदित्याख्यायिकासुखेनाह किंत्वमित्यादिना । सनातनापरनामासनत्सुजातः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ विधिदृष्टेनशास्त्रादवगतेनकर्मणा मधुपकीदिना ९ । १०
 विद्यामाप्तिफलमाह यंशुत्वेति ११ विषहेरन् बाधेरन् अमर्षःअसहिष्णुता उद्भवउत्कृष्टैर्भयं सयोदयौतयोर्हेतुभूतेपापपुण्येच १२ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ॥ उद्योगपर्वणिसनत्सुजातीयेभाष्यकारादिभिर्व्याख्यातान्संप्रतितनपुस्तकेषुचिस्थितान्याटान्श्लोकांश्च गुणोपसंहारन्यायेनैकीकृत्यव्याख्यायते । ततोराजेति ।
 मनीषीशास्त्रसंस्कृतमनीषावान् रहितेएकान्ते परमांबुद्धिपरविद्यां 'अथपराययातदक्षरमधिगम्यते' इतिश्रुतिप्रसिद्धोपप्रच्छ । एतेनविषयोदर्शितः । प्रयोजनंदर्शयति महात्मानुभूषयति । परंब्रह्मभविष्यति
 च्छन्द 'ब्रह्मवेदब्रह्मैवभवति' इतिब्रह्मज्ञानस्यब्रह्मभावफलकत्वश्रवणात् विदुरेरितंवाक्यं 'सनत्सुजातःप्रोवाचयत्युर्नास्तीतिभारत' इतिमृत्युशब्दितस्यबंधस्माभावंश्रुत्वा प्रतिपूज्यासंगत्वात्कपटव
 तोऽपिममपापावभयंनास्तीतिसंतोषंप्राप्य तेनज्ञानस्यसर्वकर्मोन्मूलनहेतुत्वंदर्शितं यथोक्तं 'इत्वाऽपिसिद्धांश्लोकाभ्यहतिनविबध्यते' इति १ प्रश्नेमेवाह सनत्सुजातेति । यत्पुरिति । ध्रुवंज

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ किंत्वंनवेदतद्वृत्तयोन्यन्मेब्रूयात्सनातनः ॥ त्वमेवविदुरब्रूहिप्रज्ञाशेषोऽस्तिचेत्तव ४ ॥ विदुर उवाच ॥ शूद्रयोनावहंजातोनातोऽन्यद्वक्तुमुत्सहे ॥
 कुमारस्यतुयाबुद्धिर्वेदतांशाश्वतीमहम् ५ ब्राह्मीहियोनिमापन्नःसुगुह्यमपियोवेदेत् ॥ नतेनगर्ह्योदेवानांतस्मादेतद्वीमते ६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ब्रवीहि विदुरत्वंमेपु
 राणंतंसनातनम् ॥ कथमेतेनदेहेनस्यादिहैवसमागमः ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ चिंतयामासविदुरस्तमृषिंशंसितव्रतम् ॥ सचतर्चिंतितंज्ञात्वादर्शयामासभारत
 ८ सचैनंप्रतिजग्राहविधिदृष्टेनकर्मणा ॥ सुखोपविष्टंविश्रांतमथैनंविदुरोऽब्रवीत् ९ भगवन्संशयःकश्चिद्भूतराष्ट्रस्यमानसः ॥ योनशक्योमयावकुंत्वमस्मैवकु
 मर्हसि १० यंश्रुत्वाऽयंमनुष्येन्द्रःसर्वदुःखातिगोभवेत् ॥ लाभालाभौप्रियद्वेष्ट्यौयथैनंनजरान्तकौ ११ विषहेरन्भयामर्षोक्षुत्पिपासेमदोद्भवौ ॥ अरतिश्चैवतंद्री
 चकामक्रोधौक्षयोदयो १२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसनत्सुजातीयपर्वणि विदुरकृतसनत्सुजातप्रार्थनेएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ वैशंपा
 यन उवाच ॥ ततोराजाधृतराष्ट्रोमनीषीसंपूज्यवाक्यंविदुरेरितंतत् ॥ सनत्सुजातंरहितमहात्मापप्रच्छबुद्धिपरमांबुभूषन् १ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सनत्सुजातय
 दिदंशृणोमिनमृत्युरस्तीतिवप्रवादम् ॥ देवासुराह्याचरन्ब्रह्मचर्यममृत्यवेतत्कतरन्नुसत्यम् २ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ अपृच्छःकर्मणायच्चमृत्युर्नास्तीतिचापरम् ॥
 गृणुमेब्रुवतोरान्यथैतन्माविशंकिथाः ३

न्यमृतस्यचेतिसाहचर्याज्जन्ममरणप्रवाहरूपोबंधउच्यते सनास्तीतिवप्रकर्षेणवादपूर्वोक्तंविदुरादीनांमुखात्शृणोमि । हेसनत्सुजात सनत्सर्वदा सुपूजातंजन्मस्य निसकुमारत्वेनजरामरणविवर्जितस्य
 र्थः श्रुतिश्चेतदाह 'ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नबद्धो नचसाधकः ॥ नमुमुक्षुर्नवैमुक्तइत्येषापरमार्थता, इति । नुतथा अमृत्यवेमृत्योरभावाय एकशतंवर्षाणिमघवान्प्रजापतौब्रह्मचर्यमुवासेति बंधनिवृत्त्यर्थो
 यत्नश्चश्रूयते । नह्यसतो नित्यनिवृत्तस्यनिवृत्त्यर्थयत्नोयुज्यते । तदनयोःपक्षयोःकतरत्वमतस्यंतद्वितीतिशेषः २ यत्कर्मणाब्रह्मचर्येणमृत्युर्नास्तीति तेनसत्यस्यबंधस्यसाधनेननाशइतिअपृच्छः पृष्टज्ञानसि ।
 यश्चापरं मृत्युःस्वरूपतएवनास्तीत्यपृच्छः । एतवएतयोःपक्षयोःपरस्परविरुद्धत्वं माविशंकिथाः मामंस्थाः । अमृत्युःकर्मणाकेचिदितिपक्षे कर्मसाध्यंअमृतत्वंइवब्रह्मसाध्यमितिपक्षद्वयोपन्यासः तयो
 श्चक्रमसमुच्चयपक्षाश्रयेणविरोधभावंगन्वानोमाविशंकिथाइतिब्रवीतीत्यर्थः ३

अन्निरोधमेवाह उभेति । एतस्य एकस्यैव पुंसोऽवस्थाभेदेन उभे अपि सत्येव हेमत्रियविद्धि अविद्यावस्थायां बंधः न त्वयः कर्मनाशश्च विद्यावतां तु रज्जूरगवत्कालत्रयेऽपि नास्ति । मोहान्नासमानस्य तु ज्ञानमात्रेण निवृत्तिर्भवतीति भावः । आद्यप्रवृत्तेऽतिपाठे उभे अपि मते अनादिनी नित्ये इत्यर्थः । सिद्धांतमाह मोहादिति । निर्मोहानां तु नास्त्येव मृत्युरित्यर्थः । मोहविवृणोति प्रमादमिति । आत्मतत्त्वान्वेक्षणप्रमादः मूलाज्ञानमितियावत् तदेव मृत्युः 'मृत्युर्वैतमः' इति श्रुतेः । अप्रमादं अवहिततां सम्यगवेक्षणं ज्ञानमितियावत् । 'ज्ञानं सम्यगवेक्षणम्' इति स्मृतेः । अमृतत्वं अमृतत्वहेतुः ४ प्रमादात् अज्ञानात् असुराः असुषुरममाणाः कामक्रोधाद्यासुरवृत्तिभिराक्रांताः पराभवन् मृत्युवशां अमूवन् । तथा अप्रमादात् ज्ञानात् ब्रह्मभूताः पूर्वब्रह्मवसंतः अविद्ययाऽब्रह्मत्वमात्मनो मन्यमानाः विद्यया पुनर्ब्रह्मैव भवन्ति । 'ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति' इति श्रुतेः । सुराश्चेति पाठे सुराः शमदमादिमंतः ब्रह्मभूताः ब्रह्मभावं गता इत्यर्थः । मृत्युरज्ञानं जंतुर्न अचि संसारसंकटे पातयति न तु व्याघ्रश्च दृश्यते कार्यमेवास्य दृश्यते न स्वरूपमित्यर्थः । हियतः अस्य रूपं निरीक्ष्यमाणमपि न उपलभ्यते न हि रज्जूरगोपादानमज्ञानमुरगवद्ब्रह्मं शक्यमित्यर्थः ५ ननु यदि मृत्योः रूपं नोपलभ्यते तर्हि तत्सत्त्वे किं प्रमाणमत आह यममिति । अतः अज्ञानाख्यां न मृत्योरन्ययमसंज्ञं एकेमृदाः मृत्युमाहुः । 'अथ सखवतः कायात्पाशवद्धं वशंगतम् ॥ अंगुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्षयामो वलात्' इति । अस्य व्यतिरेकमुखेन आत्मनिकल्पितत्वमाह आत्मावसन्नमिति । आत्मनि प्रतीच्ये वाऽवसन्नं लीनं । तेन रज्जूरगादिविद्यमादिकमपि आत्मनिकल्पितमेवेत्यर्थः । आत्मा वासमिति पाठे आत्माश्रयमित्यर्थः । यमप्रशमोपायमाहामृतमिति । ब्रह्मचर्यं ब्रह्मणि चर्या आत्मानुसं

उभे सत्येक्षत्रियै तस्य विद्धि मोहान् मृत्युः सम्मतोऽयं कवीनाम् ॥ प्रमादं वै मृत्युमहं ब्रवीमि तथाऽप्रमादममृतत्वं ब्रवीमि ४ प्रमादाद्वै असुराः पराभवन् प्रमादाद्ब्रह्मभूता भवन्ति ॥ नैव मृत्युर्व्याघ्र इवात्तिजंतू ब्रह्मस्य रूपमुपलभ्यते हि ५ यमं त्वेकं मृत्युमतोऽन्यमाहुः आत्मावसन्नममृतं ब्रह्मचर्यम् ॥ पितृलोके राज्यमनुशास्ति देवः शिवः शिवानाम शिवोऽशिवानाम् ६ अस्यादेशान्निःसरते नराणां क्रोधः प्रमादो लोभरूपश्च मृत्युः ॥ अहंगते नैव चरन् विमार्गान्न चात्मनो योगमुपैति कश्चित् ७

धानं निरस्ताखिलकल्पनाजालं अमृतं मोक्षहेतुः योगिनां यमभयं नास्तीत्यर्थः । 'न तस्य रोगो न जरानमृत्युः' इति श्रुतेः । ननु कल्पितस्य यमस्य सृगजलादेरिवार्थक्रियाकारित्वं न युक्तमत आह पितृलोक इति । याह शोयक्षस्तादृशो बलिरिति न्यायेन आत्मनिकल्पितगरुडभावस्य विषयनिवर्त्तकत्ववत् तत्राप्यर्थक्रियाकारित्वमस्तीति भावः । अत्र युक्तिमाह शिव इति । शीतोष्णादिवदेकस्मिन् सत्यस्य विरुद्धधर्मद्वयस्यासंभवात् तस्मिन्नेव शिवत्वाविवेकसर्वपदं डादिवत्कल्पिते इत्यर्थः ६ अस्प्येति । अस्य यमस्य आदेशादाज्ञातः क्रोधादिरूपो मृत्युर्मरणहेतुर्निःसरति उद्भवति अत्र यथाऽज्ञानाभिमानिनिदेवतायमः एवं क्रोधाद्यभिमानिन्योऽपि देवतायमस्य दासभूताः संतीत्यभिदेवमर्थः । अध्यात्मं तु अज्ञानादेव क्रोधादय उद्भवति ततोऽन्नयत इत्यर्थः । ननु यथात्मा वासमज्ञानं तर्हि तत् आत्मनः पृथक्सिद्धमपृथक्सिद्धं वा । अंत्ये मुक्तानामपि पुनर्धधापत्तिः । आद्ये सांख्यप्रकृतिवत्तदनाशापत्तिरित्याशंक्य मृत्युं विशिनष्टि नराणां अहंगते नैव विमार्गान् चरन्ति जीवानां योऽहंकारस्तेन सदगतं गमनं अहंकारसाहसं तेन विमार्गान् अनात्मगान् मार्गान् चरन् विषयान् भुंजान इत्यर्थः मुक्तौ अज्ञानाश्रयस्य अहमर्थस्य चिदाभासस्य नष्टत्वात् ननु द्वादात्मनः सकाशाद् ज्ञानं पुनरुदेति नापि पृथगवतिष्ठत इति भावः । ननु सुषुप्तावहंकारलोपि दृश्यत इत्यत आह नचेति । तदानीमपि सूक्ष्मस्याहमर्थस्य सत्त्वात्तन्नाशश्च ज्ञानविना आत्मयोगोऽपैति स्वरूपं प्राप्नोतीत्यर्थः । अतोऽहंकारनाशात्माक् आत्मनः क्रोधादिरूपस्य मृत्योरुदयो युज्यत एवेत्यर्थः । आस्यादेश इति पाठे आस्तेऽस्मिन्नितास्यमज्ञानस्याधिष्ठानं अहंकारस्तस्माच्चिःसरत इति पूर्ववत् ७

आत्मयोगाभावेदोषमाह तेहति । तेनराःमोहिताःक्रोधादिभिरितिशेषः नद्वेषोक्रोधादिरूपस्यमृत्योर्विशेषवर्तमानाःसंतः इतोऽस्माच्छोकात्प्रेताःगताःसंतः तत्रयमल्लोके पुनरित्यसकृद्वनसूचनार्थं पततिगच्छति नरकादावितिशेषः ततस्तान्त्रजगतान्अनुदेवाइंद्रियाणिपुर्वंतेतत्रैवगच्छति ' तमुक्तामंतमाणोऽनूत्कामतिमाणमनूत्कामंतंसेवैभाणाअनूत्कामंति ' इतिश्रुतेः मृदुप्राणस्वागेइत्यनुशासनाच्च मृत्युज्ञानंमरण संज्ञामपिलभते अयंभावः ' मृत्युरत्यंतविस्मृतिः ' इतिस्मृतेरज्ञानंमृत्युगानंदविस्मारकत्वेन यमश्चमृत्युक्त्वेनगृहीतस्यदेहस्यचविस्मारकत्वेनसामान्यातद्वयमपिमृत्युशब्दितं । तथाचमुख्योमृत्युरज्ञानंगौणोयमइति ८ ननुमाहमरणान्मृत्युभयंमृतस्यतु कृतकृत्यतैवास्तीत्याशंक्याह कर्मोदयइति । भोगमदस्यकर्मणउदयेसतिकर्मफलभोगेऽनुरागोयेषतितथाभूताःतत्रस्वर्गादौअनुयांति भोगवासनयापूर्वदेहंत्वत्वागच्छति अतोमृत्युनंतरंति देहनाशमात्रेणनमुच्यंतइत्यर्थः तथाचश्रुतिः ' येयंप्रेतेविचिकित्सामनुप्येऽस्तीत्येकेनायमस्तीतिचैके ' इति मृतस्यास्तित्वनास्तित्वेउपक्षिप्य ' योनिमन्येप्रपद्यंतेशरीरत्वायदेहिनः ॥ स्थाणुमन्ये ऽनुसंयंतियथाकर्मयथाश्रुते ' इति अस्तीत्येवोपलब्धव्यइतिचास्तित्वंदेहांतरप्राप्तिचाह अत्रहेतुः सदर्थेति । सत्ब्रह्मतत्त्वाप्यर्थयोगःसदर्थयोगःयमाद्यष्टांगोपेतः तस्यानवगमादलाभात्समंतात्ऊर्ध्वाधस्तित्ययो निषुभोगयोगेनभोगलिप्सयादेहीदेहाभिमानीप्रवर्तते ९ भोगमेवांनंदति तद्वाइति । यत्अस्यपुंसः मिथ्याभूतेषुअर्थेषुशब्दादिविषयेषु योगोरागसदर्थ्यगतिःप्रवृत्तिःनित्यास्त्राभाषिकी तदेवइंद्रियाणामाहमोहनं अर्थानांमिथ्यात्वंसंकल्पकृतत्वात् यदाहाक्षपादः दोषनिमित्तरूपादयोविषयाःसंकल्पकृताःइति दोषोरागादिःमिथ्यार्थयोगेनविषयसंगेनअभिहतांतरात्माव्यथितचित्तःसन् विषयान्स्मरन्स्मरणपूर्वकंउपास्ते हेनौ

तेमोहितास्तद्विशेषवर्तमानाःइतःप्रेतास्तत्रपुनःपतन्ति ॥ ततस्तान्देवाअनुपिप्लवन्तेअतोमृत्युर्मरणाख्यामुपैति ८ कर्मोदयेकर्मफलानुरागास्तत्रानुतेयांतिनतरन्ति मृत्युम् ॥ सदर्थयोगानवगमात्समंतात्प्रवर्ततेभोगयोगेनदेही ९ तद्वैमहामोहनमिंद्रियाणामिथ्यार्थयोगस्यगतिर्हिनित्या ॥ मिथ्यार्थयोगाभिहतांतरात्मास्म रन्नुपास्तेविषयान्समन्तात् १० अभिध्यावैप्रथमंहंतिलोकान्कामक्रोधावनुगृह्याशुपश्चात् ॥ एतेबालान्मृत्युवेप्रापयंतिधीरास्तुर्धैर्येणतरन्तिमृत्युम् ११ सोऽभिध्या यन्नुपतितान्निहत्यादनादरेणाप्रतिबुद्धयमानः ॥ नैनंमृत्युर्मृत्युरिवात्तिभूत्वाएवंविद्वान्योविनिहंतिकामान् १२ कामानुसारीपुरुषःकामाननुविनश्यति ॥ कामान्व्युद स्यधुनुतेयत्किंचित्पुरुषोरजः १३ तमोऽप्रकाशोभूतानानरकोऽयंप्रदृश्यते ॥ मुह्यंतइवधावंतिगच्छंतःश्वभ्रवत्सुखम् १४

शत्रुप्रत्ययःस्मरणमेवविषयोपासनोहेतुरतस्तेषांविस्मरणमेवकर्तव्यमित्यर्थः १० तत्स्मरणेदोषमाह अभिध्येति । अभिध्याविषयस्मरणंप्रथमं ततःकामास्तत्प्राप्त्यभिलाषः केनचिन्मिचेनतत्प्रतिहतौक्रोधः एतेअभिध्यादयः एवंक्रमेणबालान्अजितचित्तान् मृत्युवेमोहायनापयंति । येतुधीराःजितचित्तान्निष्कामास्तेमृत्युंवरंति । पाठांतरैरर्थयोगाभ्यासंचरंति ११ सइति । सःमृत्युतरणकामः योगीवा अभिध्यायन् आत्मानंचितयन् उत्पतितान्कामानेवांनिहन्त्याह हननोपायमाह अनादरेणतुच्छत्वबुद्ध्या पथिपतितनुवत् कयादीन्प्राप्तानपिअप्रतिबुद्धयमानः अचित्तयन् यएवंविद्वान्भूत्वाकामाभिहंति एनंपुरुषंमृत्युरज्ञानंमृत्युरिवयमइवनात्तिनग्रसते निष्कामस्यमृत्युभयनास्तीत्यर्थः १२ सकांनंदतिकामानुसारीति विषयार्थीविषयमनुविनश्यति यथोक्तं ' कुरंगमातेगपतंगप्रेमापीनाहताःपंचभिरेवपंच ' इति । फलितमाह कामानिति । विषयास्त्यक्त्वा रजोदुःखरूपंयत्किंचित्सर्वधुनुतेनाशयति १३ विषयेदोषमाह तमइति । अयंकामः भूतानांतमःअज्ञानं तत्कार्यकरत्वात् यतः अप्रकाशो नगस्तिप्रकाशोविषयविवेकोयस्मिन्मतया अतएवनरकवदुःखदः । एतदेवाह मुह्यंतइति । यथामुह्यंतोमदिरामत्ताः । गृह्यंतइतिपाठे ग्रहगृहीताः पथिगच्छंतः श्वभ्रवत्गर्तयुक्तदेशंधावंति । तथाकामिनःसंसारेवर्तमानाः सुखंमुखप्रदंभार्यादिप्रतिभावेतीत्यर्थः १४

अमूढवृत्तेः कामेनानभिभूतचित्तस्य पुंसस्तु तृणमयव्याघ्रवत्सृष्ट्युपमः किं कुर्यान्न किमपीत्यर्थः यस्मादेवं तस्मात् अस्य कामस्य आयुः जीवनं मूलाज्ञानं निर्णुदन् अपनेष्यन् अन्यत् किंचिदकाम्यमानं कुर्यादिकं अमन्यमानः अगणयन् नृनाधीयीत न स्मरेत् तुच्छत्वबुद्ध्या विषयविस्मरणमेव काममूलोच्छेदहेतुरित्यर्थः यदाह वसिष्ठः ' भ्रमस्य जागतस्यास्य जातस्याकाशवर्णवत् ॥ अपुनः स्मरणं मन्ये साधो विस्मरणं वरं ॥ तथाऽपि वनस्वास्थ्यं सर्वविस्मरणादृते ' इति च १५ यमं स्वेके इत्यत्र आत्मावसन्नमिति यमोप्यात्मनिकल्पित इत्युक्तं तस्याचष्टे सक्रोधलोभाविति । यस्त्वच्छरीरे एषः अहं प्रत्ययविषयः अंतरात्मा बाह्यात्मानं शरीरमपेक्ष्य आंतरः किंचिद्विद्वंश्चिद्रूपोजीवः समोहवान् अर्वास्मिस्तद्विद्वमोहः अनात्मनि देहादावात्मबुद्धिर्विपर्ययरूपज्ञानं तद्वान् क्रोधलोभमृत्युरूपो भवति शुक्नलिकान्यायेन स्वयंबंधहीनोऽपि अज्ञानात्स्वात्मानं बद्धमन्यते तेन का मादिवशो भवतीत्यर्थः उपसंहरति एवमिति । जायमानं मोहादितिशेषः मोहविरोधिनिज्ञानेतिष्ठन्निष्ठवान् यमाभिविभेति तत्र दृष्टान्तः विषये गोचरे तस्य ज्ञानस्य मृत्युर्विषयः विनश्यते मृत्योर्यमस्य मर्त्यः देहः अज्ञानकृतो बंधो ज्ञानेनैव नश्यति न कर्मणेति प्रघट्टकार्यः १६ अत्र शक्यते यानिति । साधुइज्यया सोपासनेन अभ्यसेधादिना कर्मणा पुण्यतमानं इंद्रलोकाद्यपेक्षया पुण्यान्सनातनान् व्यवहारापेक्षया नित्यान् लोकान् सत्यलोकान् ख्यान् इह वेदे आहुः वेदविदः तेषां लोकानां परार्थं परार्थत्वं मोक्षमापकत्वं वेदाः कथयंति एतत्कर्मणां क्रममुक्तिहेतुत्वं विद्वान् जानन् कर्मकथं नुन उपैति न शरणीकरोति कर्मभिरिव मोक्षसिद्धौ किं ज्ञानेने

अमूढवृत्तेः पुरुषस्येह कुर्यात्किंचैव मृत्युस्तर्ण इवास्य व्याघ्रः ॥ अमन्यमानः क्षत्रिय किंचिदन्यन्नाधीयीत निर्णुदन्निवास्य चायुः १५ सक्रोधलोभमोहवानन्तरात्मासवै मृत्युस्त्वच्छरीरे एषः ॥ एवं मृत्युं जायमानं विदित्वा ज्ञानेतिष्ठन्न विभेतीह मृत्योः ॥ विनश्यते विषये तस्य मृत्युर्मृत्योर्यथा विषयं प्राप्य मर्त्यः १६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ यानेवाहुरिज्यया साधुलोकान् द्विजातीनां पुण्यतमानं सनातनात् ॥ तेषां परार्थं कथयन्तीह वेदा एतद्विद्वान्नोपैतिकथं नु कर्म १७ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ एवं ह्यविद्वानुपयाति तत्र तत्रार्थं जातं च वदंति वेदाः ॥ अनीह यायाति परं परात्मा प्रयाति मार्गेण निहत्य मार्गान् १८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ को सौ नियुक्ते तमजं पुराणं स चेदिदं सर्वमनु क्रमेण ॥ किं वाऽस्य कार्यमथ वासुखं च तन्मे विद्वन्ब्रूहि सर्वं यथावत् १९

तिभावः १७ समाधत्ते एवमिति । अविद्वान् एवं त्वदुक्तं क्रमेण तत्र मोक्षपदे उपयाति तथैव अर्थं जातं भोगमोक्षाख्यं प्रयोजनसामान्यं वेदाः वदंति तथा अनीहो निष्कामः परात्मा परं अनात्मानं देहादिकं अविद्यया आत्मत्वेन गृह्यन् जीवः परं निर्णुयात्मानं आयाति आभिमुख्येन प्राप्नोति निष्कामस्तत्तदुपाध्याकारतां त्यक्त्वा निष्कलेन रूपेणावतिष्ठत इत्यर्थः । अन्यथा तु स एव जीवः मार्गेण सुषुप्तानां व्या मार्गान् तत्तल्लोकमापकान् निहत्य परित्यज्य ब्रह्मलोकद्वारा परं प्रयाति ' तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति ' इति श्रुतेः । तथा च ब्रह्मदारण्यके ' तद्यथापेक्षस्कारी पेक्षतो मात्रा मुपादायान्यन्नवतरं कल्याणतरं रूपं कुरुते एवमेवेदं शरीरं निहत्य विद्यां गमयित्वा अन्यन्नवतरं कल्याणतरं रूपं कुरुते पिश्रवं वागां धर्वादैर्धेवा प्राजापत्यं वा आग्निं वेदितुं कामयमानोऽया कामयमानो योऽकामो निष्काम आसक्तः स्यान्न तस्य प्राणा उक्ता मृत्युवैवसमवनीयंते ' इति कामयमानस्य अस्मादेहादुत्क्रांतस्य देहं मरणेनासद्रूपत्वं नयतः स्वर्णकारदृष्टान्तेन पिश्रवां धर्वादि रूपान्तरकर्तृत्वमुक्त्वा निष्कामस्य पूर्णब्रह्मभावं तस्य उत्क्रांतिं निषिध्यते १८ ननु जीवः परं प्राप्नोति चेदन्यस्यान्यात्मताऽयोगात्पर एव जीवत्वं प्राप्नोतीत्युक्तं भवति तच्चायुक्तं अनियोज्यब्रह्मात्मत्वात् परस्येत्याशंकते को साविति । तं परमात्मानं अजं जन्मादिहीनं पुराणं पुराऽपि न विनश्येन परिणामित्वं निरस्तं तादृशं परं कोऽसौ नियुक्ते बभिवोगादयं दुःखादिभाग भवति नियोजकांतरसत्त्वे तस्याप्यन्यस्तस्याप्यन्य इति पराऽनवस्येति भावः । ननु पर एव नियोजकांतरं विना इदं सर्वं चेत्तना चेत्तनं विनश्यत् ' तत्पृच्छा तदेवानुभाविन्न ' इति श्रुतेः क्रमेण यवतीति-

—शंकते सचेदिति । एतद्वृत्त्यतिक्रमेति । अस्यपुनरुक्त्यावाप्तकामतयानिष्कामस्यैकैवाकार्यकर्तव्यमस्तिनकिमपीत्यर्थः ' प्रयोजनमनुद्दिश्यनमंदोऽपिप्रवर्त्तते'इतिन्यायेन प्रयोजनंविनापरेमृत्तिर्नसंभवतीत्यर्थः ननुलोकवपुलीलाकैवल्यमितिन्यायेनलोकेनिष्प्रयोजनाऽपिचतुरंगादिक्लीडादव्यते तद्रूपस्यापिलीलैवजगत्सृष्टिर्भवेतादिकमिवाशङ्क्याहायवेति । चतुरंगादिक्लीडाऽपिसुखार्थमेवक्रियते नचपरस्य सुखलिप्सास्ति नचस्वात्मानंस्वयमेवसंकटेपातयतःसुखंवाऽस्तीतिनपरस्यस्वतःसृष्टौमृत्तिःसंभवति नापितेनसहजीवस्याभेदःसंभवति जीवपरयोर्भेदेतुजीवाहृष्टानुरोधेनराजवत्परोजीवभोगार्थमृष्टयादौ प्रवर्त्तते स्वकृतमर्यादापरिपालनार्थंचेतियुज्यतेऽतःनतयोरभेदःसंभवतीत्यर्थः १९ उचरमाह दोषइति । विभेदयोगेविशेषेणभेदोययोस्तौविभेदौविभिन्नौतयोर्योगिअभेदेनपेक्षयेमहान्दोषः अन्यस्यान्यात्मत्वासंभवाद अतोजीवपरयोस्तात्त्विकोभेदेनयुक्तइत्यर्थः किंताहिअनादियोगेन नअचुंशीलमस्येखनादिभोग्यवर्गःस्यूलसूक्ष्मदेहद्वयात्मकानिस्त्रेक्षणितैःसहयोगेनसंबंधेन पुंसःपरस्मात्सकाशादन्तित्याःजीवाः घटाकाशाजलचंद्रादिन्यायेनभवति तथातेनऔपाधिकेनभेदेनास्यआधिक्यंकिंचिदपिनअपैति नहिजलचंद्रैकंपमानेमुख्यश्चंद्रःकंपते नापिघटाकाशेचलतिमुख्येआकाशेचलनंसंभाव्यते । तथाचश्रुतयः ' एकएवतुभूतात्माभूतेभूतेप्रकाशते ॥ एकभावबहुधाचैवदृश्यतेजलचंद्रवद ॥ यथास्त्रयंज्योतिरात्माविवस्वानपोभिन्नावदुधैकोऽनुगच्छन् ॥ उपाधिनाक्रियतेभेदरूपोदेवःक्षेत्रेणैवमजोऽयमात्मा ॥ घटसंघटमाकाशंनीयमानेयथाघटे ॥ घटोनीयेतनाकाशंतद्रज्जीवोनभोपमः ' इत्याद्याऔपाधिकंजीवपरयोर्भेददर्शयति । एकधेतिईश्वररूपेण बहुधेतिजीवरूपेणएकएवशुद्धः जलाशयतरंगचंद्र

सनत्सुजातउवाच ॥ दोषोमहानत्रविभेदयोगेह्यनादियोगेनभवंतितिन्याः ॥ तथाऽस्यनाधिक्यमपैतिकिंचिदनादियोगेनभवंतिपुंसः २०

यएतद्वाभगवान्सनित्योविकारयोगेनकरोतिविश्वम् ॥ तथाचतच्छक्तिरितिस्ममन्यतेतथार्थयोगेचभवंतिवेदाः २१

न्यायेनप्रकाशतइत्याद्यश्रुतेरर्थः एवंचजीवेशभेदप्रयुक्तःसर्वोऽपिव्यवहारःसेत्स्यति नचपरार्तरकल्पनाऽवतरतीतिसिद्धं । कथंभूतेनअनादियोगालयेनक्षेत्रसंबंधेन अनादियोगेनअनादिनाआदिशून्येनाज्ञा नेनहेतुनायोगःसंबंधोऽस्यसोनादियोगस्त्वेनभवतिजन्मादिभाजइतिशेषः पुंसःपुमांसः अज्ञानयोगोत्थःक्षेत्रयोगइत्यर्थः २० जीवेशयोर्भेदंनिरस्यापिपरमेश्वरावपृथक्सत्त्वंवारयति यएतद्वेति । वाशब्दउप मार्ये यदितिपुंस्त्वंविधेयापेक्षया एतत्परिदृश्यमानंजगत्पञ्चजगदिवभातिसनित्योऽविकारीभगवान्सर्वैश्वर्यसंपन्नःपरमात्मैव वाशब्दोमिध्यात्वयोतकः तथाहि ' यन्नहिद्वैतमिवभवतितदितरइतरंपश्यति ' अहमद्यस्वप्नेजगमिवाद्राक्षमितिवेदेलोकेचमिध्यार्थानुवादेइवशब्दःप्रयुज्यते श्रुतिश्च ' इदंसर्वयदयमात्माब्रह्मैवेदंविश्वंसर्वंखल्विदंब्रह्म ' इत्याद्या । प्रपंचस्यब्रह्मानन्यत्वमाह विकारोऽनृतमायात घोगेनविश्वंकरोतिस्वप्नेद्रजालवत्कनककुंडलवज्जगद्ब्रह्मणोःपरमार्थतोविकारविकारीभावोऽस्ति ब्रह्मणोऽप्यनित्यत्वापत्तेरित्यर्थः । ननुनित्यंपरिणामिचप्रधानंस्वतंत्रमेवजगदस्यजगतोऽहमेवकारणमस्तुसा इत्याद नतुचेतनंवलक्षण्यादिसाशङ्क्याह तथाचतच्छक्तिरिति । तथाचतेनैवकारेणस्वात्मनिस्वप्नवज्जगद्वभासयंती तस्यपरमात्मनःशक्तिस्तदनन्याऽस्तीतिवेदोऽपिमन्यतेस्म तथाच श्रूयते ' देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगूढाम् ' इति । ' पराऽस्यशक्तिर्विविधैवश्रूयते ' इतिच । ननुभोग्यत्वावशक्तिःआत्मनःस्वं भोक्तृत्वादात्मातत्स्वामी तथाचतयोर्भेदइत्याशं क्याह तथार्येति । शक्तिर्हिनशक्तिमतःपृथग्दृष्टा मन्देरिवदहनमकाशनशक्तिः । वेदाअपि ' बहुस्यां प्रजायेयेतिसत्त्वत्वाभाववद ' इत्यादयः चकाराच्छोकेशक्तिग्रहोऽपितादृशार्थयोगेशक्तिशक्तिमतो रभेदेनसंबंधेप्रमाणंभवतीत्यर्थः २१

एवंजीवेशयोरभेदाजगतोमिथ्यात्वाजगज्जन्मादिनिमित्तेभूतायाः प्रकृतेर्ब्रह्मानन्यत्वाच्चब्रह्माद्वैतसिद्धे
हेतुत्वंचस्थितं । येकेचित्तु अस्मिन्मोक्षेनिमित्ते धर्मान् अग्रिहोत्रादीनिकर्माणिनाचरन्ति किंतुमोक्षार्थसंन्यासमेवकुर्वन्ति येकेचित्क्रममुत्तयर्थकर्मण्येवउपासनासहितानिकुर्वन्ति येषांतुतादृशोमहा
न्यमोनास्ति किंतुअल्पएवाग्रिहोत्रादिनिखानुष्ठानात्मकोऽस्ति तेषामपिसधर्मःपापेनरागादिदोषेणहन्यते उतधर्मपेवपापंहेतीतिप्रश्नार्थः २२ उत्तरमाह उभयमिति । तत्रमोक्षेउभयसंन्यासःसोपासनं
कर्मचउपयुज्यते तथाधर्मस्यफलंस्वर्गःचित्तशुद्धिर्वा इतरस्यअधर्मस्यपापस्यनिराकरणंस्वर्गाफलंनरकःउपयुज्यतेइति २३ इदमेवसंग्रहवाक्यंविबृणोति तस्मिन्स्थितावितिद्वार्यां । उभयसंन्या
सःसोपासनंकर्मच तस्मिन्मोक्षेस्वस्वरूपेस्थितौस्थितिनिमित्तनित्यंअविचलं वाशब्दएवार्थः तयोर्विशेषमाह ज्ञानेनेति । संन्यासपूर्वकेणज्ञानेनब्रह्मविद्ययासिद्धनित्यनिर्वृतब्रह्ममतिहंति अनृतजडदुःखादि
प्रातिकूल्येनसच्चिदानंदात्मकंगच्छतिप्राप्नोति इतरत्रगत्यर्थत्वंज्ञेयं तथासोपासनेनकर्मणा अन्यथासिद्धाद्विपरीतसाध्यपुण्यंप्रशस्तदेवतादिभावंउपैति यतःदेहीदेहाभिमानीभवति तथागततेनप्रकारेण
स्थितंसिद्धनरदेहाभिमानजंपापमपिकदाचित्तु उपैति देवभावंप्राप्नोऽपिकदाचिन्मुच्यतेऽन्यथाजयत्रिजयादिवत्ततोभ्रश्यत्यपीतिज्ञानमेवश्रेष्ठमितिभावः २४ फलधर्मस्यैवेतरस्यचेत्युत्तराद्विबृणोति
गत्वेति । उभयपुण्यस्यपापस्यचफलंस्वर्गनरकालयं तच्चअस्थिरंक्षयिष्णु गत्वाप्राप्य पुनरस्मिन्लोके कर्मणापूर्वसंस्कारानुगुणेनतत्तद्योन्युचितेनयुज्यतेयोगंप्राप्नोति कर्मकृत्वातत्फलंभुक्त्वापुनः

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ॥ येस्मिन्धर्माच्चाचरन्तीहकेचित्तथाधर्मान्केचिदिहाचरन्ति ॥ धर्मःपापेनप्रतिहन्यतेस्विदुताहोधर्मःप्रतिहंतिपापम् २२ ॥ ॥
सनत्सुजात उवाच ॥ ॥ उभयमेवतत्रोपयुज्यतेफलंधर्मस्यैवेतरस्यच २३ तस्मिन्स्थितौवाऽप्युभयंहिनित्यज्ञानेनविद्वान्प्रतिहंति सिद्धम् ॥ तथाऽन्यथापुण्य
मुपैतिदेहीतथागतंपापमुपैतिसिद्धम् २४ गत्वोभयंकर्मणायुज्यतेस्थिरंशुभस्यपापस्यसचापिकर्मणा ॥ धर्मेणपापंप्रणुदतीहविद्वान्धर्मोबलीयानितितस्यसि
द्धिः २५ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ॥ यानिहाहुःस्वस्यधर्मस्यलोकान्द्रिजातीनांपुण्यकृतांसनातनान् ॥ तेषांक्रमान्कथयततोऽपिचान्यत्रैतद्विद्वन्वेत्तुमि
च्छामिकर्म २६ ॥ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ ॥ येषांव्रतेऽथविस्पर्धाबलेबलवतामिव ॥ तेब्राह्मणाइतःप्रेत्यब्रह्मलोकप्रकाशकाः २७

कर्मैवकुरुतेतेनकर्मपाशाबन्धुच्यतेइत्यर्थः यद्यप्येवंतथाऽपिसचापिकर्मयोगी कर्मणाधर्मेणधर्मरूपेणपापंप्रणुदतीहरीरोतिविद्वान् मूढस्तुकर्मणःफलंस्वर्गपञ्चादिकमेवेच्छतीतिभावः अतोहेतोर्धर्मोबली
यान्तरत्वधर्मः इतिहेतोस्तस्यधर्मकुर्वतःसिद्धिः कालेनरागादिदोषनाशद्वाराभोक्षोऽप्यस्तीत्यर्थः । विद्वीतिपाठेतिद्विधिमिशेषः २५ काम्योधर्मःपापंचक्रंहेतुनित्यधर्मजंपुण्यमोक्षहेतुरितिमन्वानः
पृच्छति यानिहाहुरिति । 'अपामसोमममृताअभूम । अक्षय्यहवैचातुर्मास्ययाजिनःसुकृतंभवति । यस्यैतेऽष्टाचत्वारिंशत्संस्काराःसब्रह्मणःसायुज्यंसलोकतांगच्छति' इत्याद्याःश्रुतयःस्मृतय
श्च पुण्यकृताद्रिजातीनांस्वधर्मस्यफलभूतान्सनातनाभित्यान्लोकान्आहुः तेषांक्रमान् धर्मतारतम्येनउच्चनीचभावंकथय । ततोऽपिचान्यान्निर्गतशयान्प्रत्यगानंदरूपान् बहुत्वंपूजायां भोक्षमुखं
चकथय । एतत्स्वधर्मादन्यत्स्वाभाविकमवृत्तिविषयभूतंनिषिद्धकाम्यचर्मवेदितुंनइच्छामि एतेनस्वस्यवैराग्यंदर्शितं प्रकृतेचतदुपयोगोस्तीतिहेयम् २६ उत्तरमाह येषामिति । व्रतेयमनियमा
दिरूपेविस्पर्धाअहमन्येभ्योऽधिकंयमादीन्साधयिष्यामिअहमन्येभ्य इतिसंघर्षः विश्वाभिच्चादिवत्तपस्यभिनिवेशइतियावत् बलवतांमल्लादीनामिव तैर्योगिनःब्राह्मणाःसगुणब्रह्मविदोदेहाभ्येत्यगत्वा
ब्रह्मलोकेतेजस्विनःपूज्याभवंति ततोमुक्तिचब्रह्मणासहप्राप्नुवन्ति तथाचस्मर्यते 'ब्रह्मणामहतेसर्वेसंप्राप्तेप्रतिंसंचरे । परस्यनिकृतात्मानःप्रविशन्तिपरंपदम्' इति २७

येषां धर्मे व विस्पर्धातेषां तज्ज्ञानसाधनम् ॥ ते ब्राह्मणा इतो मुक्ताः स्वर्गं यांति त्रिविष्टपम् २८ तस्य सम्यक्समाचारमाहुर्वेदविदो जनाः ॥ नैनं मन्येत भूयिष्ठं ब्राह्मणं भयं
तरंजनम् २९ यत्र मन्येत भूयिष्ठं प्रावृषीव तृणोलपम् ॥ अन्नं पानं ब्राह्मणस्य तज्जीवेन्नानुसंज्वरेत् ३० यत्राकथयमानस्य प्रयच्छत्यशिवं भयम् ॥ अतिरिक्तमि
वाकुर्वन्सश्रेयान्नेतरो जनः ३१ यो वाकथयमानस्य ह्यात्मानं नानुसंज्वरेत् ॥ ब्रह्मस्वं नो पशुं जीततदन्नं संमतं सताम् ३२ यथा स्वं तां तमश्नाति श्वा वै नित्यमभूतये ॥
एवं ते तां तमश्नंति स्ववीर्यस्थोपसेवनात् ३३ नित्यमज्ञातचर्यामेति मन्येत ब्राह्मणः ॥ ज्ञातीनां तु वसन्मध्ये तं विदुर्ब्राह्मणं बुधाः ३४ को ह्यनंतरमात्मानं ब्राह्मणो हं
तुमर्हति ॥ निर्लिङ्गमचलं शुद्धं सर्वद्वैतविवर्जितम् ३५

२५

तस्माद्ब्राह्मणस्यापि क्षत्रियादेरीदृक्चर्यावतः कर्मणिपष्ठो क्षत्रियमपि ब्रह्मस्वमकोशेन आवसति अधिकं भवति येन सोऽप्यात्मनो ब्रह्मभावं पश्यतीति सार्धं श्लोको वाक्यं पाठांतरं तु मुगमम् ३६ आत्मा ज्ञानेदोऽगमाह यइति । अन्यथा आत्मत्वेन भासमाना देहादेर्विपरीतं संतं अन्यथा कर्त्रादिरूपं शेषं स्पष्टम् ३७ आत्मतत्त्वमतिपच्युपायमाह अश्रांतइति । अश्रांतः श्रमहीनः यतः अनादाता आदानशून्यः निष्परिग्रहः अतएव संमतः शिष्टानां निरुपद्रवश्च स्वयं भवति तथा शिष्टोऽपि शिष्टवत् स्यात् शिष्टत्वं प्रकाशयेत् । पाठांतरे अशिष्टवत् यथेष्टाचरणं कृत्वा स्मार्तिकं तु शिष्ट एव वैदिकमर्यादापरिपालनपर एव स्यात् कविः क्रांतदर्शी ३८ मानुषे वित्ते च लुब्धं धनदारादिरूपे विषये अनादयाः दरिद्राः सर्वसंगत्या गिन इत्यर्थः देवे वित्ते श्रोत्रग्राह्ये पारलौकिके धर्मादौ आढ्याः संपन्नाः तथा कर्तारैश्चरोपासनायां सकलं कुर्वन्ति युपासनायामपि क्रतुशब्दप्रयोगदर्शनात् वैराग्यपूर्वकं कर्मोपासनानुष्ठानपरानिर्भया भवन्तीत्यर्थः तनुं स्वरूपम् ३९ सर्वं क्रतुभ्यो ब्रह्मज्ञानमेव श्रेष्ठमित्याह सर्वानिति । स्विष्टं शोभनं इष्टं दिव्यरूपं नृपानां दिक् ये यागेन प्रीताः संतो यजमाना यकुर्वन्ति ते स्विष्टक्रतो देवाः तान् सर्वान् योऽश्वमेधांत सकलं क्रतु कर्ता वेदासाक्षात्कुर्यात् सोऽपि ब्राह्मणस्य ब्रह्मविदः समानो न भवति तत्र हेतुः तस्मिन्निति । यतः तस्मिन् स्विष्टे निमित्ते स्वयं प्रयतते यत्नवान् भवति अयं भावः स्विष्टं क्रियासाध्यत्वादनित्यफलं ब्रह्म तत्त्वतः सिद्धं भवति विव्यन्यत इति तज्ज्ञानफलमूतो मोक्षोऽपि स्वतः सिद्धत्वाच्चित्पइति नस्विष्टं ब्रह्मज्ञानसममिति ४० यमिति ।

तस्माद्वि क्षत्रियस्यापि ब्रह्मावसति पश्यति ३६ योऽन्यथा संतमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते ॥ किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा ३७ अश्रांतः स्यादनादाता संमतो निरुपद्रवः ॥ शिष्टो न शिष्टवत् सस्याद्ब्राह्मणो ब्रह्मवित् कविः ३८ अनादया मानुषे वित्ते आदया देवतथक्रतौ ॥ तदुर्ध्वं पादुष्प्रकंप्यास्तान्विद्याद्ब्रह्मणस्तनुम् ३९ सर्वांस्स्विष्टक्रतो देवान्विद्याद्यहं कश्चन ॥ न समानो ब्राह्मणस्य तस्मिन् प्रयतते स्वयम् ४० यमप्रयतमानं तु मानयंति समानितः ॥ न मान्यमानो मन्येत न मान्यमभिसंज्वरेत् ४१ लोकः स्वभाववृत्तिर्हि निमेषो न मेषवत् सदा ॥ विद्वांसो मानयंती ह इति मन्येत मानितः ४२ अधर्मनिपुणामूढालोके मायाविशारदाः ॥ न मान्यं मानयिष्यंति मान्यानामवमानिनः ४३ न वैमानं च मौनं च सहितौ वसतः सदा ॥ अयं हिलोको मानस्य असौ मौनस्य तद्विदुः ४४ श्रीः सुखस्येह संवासः साचापि परिपंथिनी ॥ ब्राह्मी सुदुर्लभा श्रीर्हि प्रज्ञाहीनेन क्षत्रिय ४५

यं अग्रयतमानं निरारंभं यादृशं मानयंति देवादयः स एव ब्रह्मात्मवित् मानितो भवति संतु यज्ञादिकर्त्तव्यमिति मानयंति स देवानां पशुरमानित एव तथा च श्रुतिः ' अथ योन्यां देवतामुपास्तेऽन्योऽसावन्योऽहमस्मीति नमवेदयथा पशुवे स देवानाम् ' इति उपास्ते यज्ञादिना तर्पयति ततो हेतोः आत्मानमन्यैर्मान्यमानमपि मान्यं न मन्येत नापि अभिसंज्वरेत् अवमाने सतीति शेषः नकारो भिन्नक्रमः ४१ लोकः स्वभावादेव मां मानयति न तु मयि मानयोग्यताऽस्तीति मत्वा दर्पेन प्राप्नुयादित्याह लोक इति ४२ येन मानयंति तेऽपि पशुवन्निर्विकल्पादुपेक्षया एव न तु दंडनीया इत्याह अधर्मेति ४३ न वा इति । मानं क्लीबत्वमर्थः । मुनेः कर्ममौनं योगिचर्या मानार्थिनां परलोकोदुःसंपादः परलोकार्थिनां मौनिनां च इह लोकोदुःसंपाद इति भावः ४४ श्रीरिति । धनाभिजनैश्चर्यरूपालक्ष्मीः सुखस्य मानरूपस्य संवासोऽधिष्ठानं तथाऽपि सा परिपंथिनी चोरतुल्या परलोकस्य नाशिनी योगिनां तु सुतरामनिष्टकरीत्यर्थः ब्राह्मी ब्राह्मणस्य योग्या श्रीः ऋग्यजुः सामात्मिका ऋचः सामानियजुः पि सा हि श्रीरमृता सताप इति श्रुतेः प्रज्ञाहीनेन क्रगादीनां रहस्यं न प्राप्नुं शक्यमित्यर्थः ४५

धर्मस्वाभाविकं । 'शमोदमस्तपःशौचंसातिरार्जवमेवच ॥ ज्ञानंविज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्मस्वभावजम्' इति गीतामृतंविना प्रलापः 'ऋग्यजुःसामभिःपूतोब्रह्मलोकेमहीयते । यावतीर्वेदेवतास्ताः सर्वावेदविदिब्राह्मणेवसन्ति' इति ब्राह्मणानांमाहात्म्यप्रख्यापकोऽनर्थकोवाक्यसंदर्भःप्रवृत्तइतिशेषः सनातनोऽनादिः ६ उत्तरमाह तस्येति । 'अस्यमहतोभूतस्यनिःश्वसितमेतद्यहमेदोयजुर्वेदःसामवेदः' इत्यादिश्रुत्यस्यप्रलापोऽयंवेदशास्त्रादिप्रपञ्चस्तस्यैवपरमात्मनःस्वयंअव्याकृतस्य नामरूपात्मनाऽव्याकृतस्यस्वरूपं इदंजगद्भाति । नामादिविशेषरूपैरितीत्यं भवेत्तृतीया । नामरूपात्मकोयो विशेषस्तदात्मकस्वरूपस्येत्यर्थः तथाचश्रुतिः । 'तद्धेदंतर्ह्यव्याकृतमासीत्सामरूपाभ्यामेवव्याक्रियतासीतामाऽयमिदंरूपइति' इति हेमहानुभाव 'निर्दिश्यद्वेवावब्रह्मणोरूपेमूर्तंजैवामूर्तं' इत्यादिना कृत्स्नंहृदयमहद्वयंचविश्वंब्रह्मरूपत्वेननिर्दिश्य ब्रह्मैवेदमितिस्मयकप्रवदंतीत्यध्यारोपप्रसंगे अपवादप्रसंगेच तत्तद्ब्रह्मविश्वस्मान्मूर्तामूर्तात् विरूपमेववैरूप्यंविलक्षणंउदाहरंतिवेदाएव 'अथातआदेशोनेतिनेति नश्वेतस्मादन्यत्परमस्तीतिनेति' इत्यादयः । अत्रनेतिनेतीतिनञ्द्वयेन प्रकृतेर्मूर्तामूर्तैर्निषिद्धं शून्यशेषत्वेप्रसङ्गेतस्मादात्मनोऽन्यत्परंकार्यकारणंवाऽतिरिक्तंनास्तीतिहेतोर्नेतीत्युच्यते नतुशून्यमवशेष्यतइति श्रुत्यैवब्रह्मणोविश्ववैरूप्यमुक्तं । ततश्चयत्प्रभवत्वेनवेदोमान्यस्तंवेदोक्तमार्गाननुष्ठानेनावजानतोवेदाध्ययनमपिनिष्फलंभवति भगवदाज्ञाभंगदोषादितिभावः श्रूयतेच । नतस्यवाच्यपिभागोअस्तीति । देहाद्यात्मबुद्ध्यापरमात्मानास्तीतिमत्वातंसंजतः देहोच्चारणमात्रसंभवेऽपिफलांशोनास्तीतिश्रुत्यर्थः ७ तदर्थमिति । यत्विश्वस्माद्रिलक्षणंब्रह्ममेतत् तदर्थतत्प्राप्त्यर्थं एतत्प्रसिद्धंतपःकृच्छ्रावांशायणादिध्यानधारणादिचरुक्तं 'तपसाब्रह्मविजिज्ञासस्व' इतिश्रुत्याप्रोक्तं । तथाएषाऽज्यायागादिरपितदर्थमेव तत्रक्रममाह ताभ्यामिति । इज्यातपोभ्यांपुण्योत्पत्तिः पुण्येनपापनाशः निष्पापस्तुज्ञानेनब्रह्माकारयाचेतो

धृतराष्ट्रउवाच ॥ नचेद्वेदाविनाधर्मंव्रातुंशक्ताविचक्षण ॥ अथकस्मात्प्रलापोऽयंब्राह्मणानांसनातनः ६ ॥ सनत्सुजातउवाच ॥ तस्यैवनामादिविशेषरूपैरिदंजगद्भातिमहानुभाव ॥ निर्दिश्यसम्यक्प्रवदन्तिवेदास्तद्विश्ववैरूप्यमुदाहरन्ति ७ तदर्थमुक्तंतपएतदिज्याताभ्यामसौपुण्यमुपैतिविद्वान् ॥ पुण्येनपापंविनिहत्य पश्चात्संजायतेज्ञानविदीपितात्मा ८ ज्ञानेनचात्मानमुपैतिविद्वानथान्यथावर्गफलानुकांक्षी ॥ अस्मिन्कृतंतत्परिगृह्यसर्वममुत्रभुंक्तेपुनरेतिमार्गम् ९ अस्मिंश्चो केतपस्तप्तफलमन्यत्रमुज्यते ॥ ब्राह्मणानाभिमेलोकाधात्वेतपसितिष्ठताम् १०

नृक्या विदीपितात्मा प्रकाशितात्मतत्त्वोभवति । एतेनइज्यातपसोः साक्षान्मोक्षहेतुत्वनिरसनेनज्ञानकर्मसमुच्चयपक्षोनिर्मूलोवेदितव्यः ८ किमात्मतत्त्वप्रकाशेनेत्यतआह ज्ञानेनचात्मानमुपैति । आत्मलाभात्परंविद्यते । 'आत्मानंचेद्विज्ञानीयादयमस्मीतिपूरुषः । किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुतंज्वरेत्' इत्यादिशास्त्रादात्मप्राप्तिरेवपरमपुरुषार्थइतिभावः । विपक्षेदोषमाह अथेति । अथेतिप्रस्तांतरे अन्यथा आत्मज्ञानाभावेनानात्मनिपुरुषार्थत्वंबुद्ध्यावर्गफलानुकांक्षीभवति । वृत्तेआत्मानंस्वस्वविषयोपहारमुखेनावृणोतीतिवर्गःद्विगणतस्तस्यमियंफलंविषयमुखं तदाकांक्षीसन् अस्मिन्लोकेकृतंयत्पुण्यंपापांश्च तत्तत्तपपरिगृह्य 'तंविद्याकर्मणोसमन्वारभेतेपूर्वब्रह्माच' इतिश्रुतेः । तंउत्कामंतमितिश्रुतिपदस्यार्थः अमुत्रस्वर्गेनरकेवातत्फलंमुखंदुःखंवाभुंक्ते । ततःपुनरिमंमार्गंलोकेकर्मशेषेणउपैति । तस्मिन्त्यावर्तंपातमुपित्वाऽथैतमेवाध्वानंपुननिवर्तते । 'तस्माद्धोकात्परैरैत्यस्मैलोकायकर्मणे' इत्यादिश्रुतिभ्यः । संपतत्यनेनेतिसंपानःकर्म ९ नन्वेवंतर्हि स्वाध्यायप्रवचनेएवेतिनाकोपौद्वयः तद्विषयस्तद्विषयः' इत्यादरेणाध्ययनाध्यापनयोर्मुख्यतपस्त्वश्रवणादस्तितयोरपिभोक्षहेतुत्वंतत्कथमुच्यते नच्छंदांसिचृजिनाच्चारयंतीतिमत्वाविद्वदविद्वत्तपसोर्भेदमाह अस्मिन्निति । अविदुषांतपसःफलंआमुष्मिकं विदुषांब्राह्मणानांतुइमेवलोकाःफलाः ज्ञानंहेष्टफलमित्यर्थः । कीदृशानांधात्वेतपसितिष्ठतां धात्वेधातव्ये । कृत्यार्थंतवैकेन्यत्वनइतिभाजस्त्वन् । अवश्यकर्तव्येइत्यर्थः । तच्चशमोदमस्तपःशौचमितिप्रागेवोक्तं । वृद्धेतपसीतिपाठेस्पष्टोऽर्थः १०

समृद्धविदुषः असमृद्धं अविदुषश्च एकमेव तपः केवलं शुद्धसत्त्वं तद्वैविध्यं प्राप्नोतीति पृच्छति । कथमिति ११ उत्तरमाह निष्कल्मषमिति । कल्मषकामः श्रद्धादि राहित्यं च तद्रहितं तपः केवलं कैवल्यसाधनत्वात् केवलमित्युच्यते । तदेव श्रद्धाद्युपेतमपि सकामं चेत्समृद्धमित्युच्यते । यत्तु केवलं दंभार्थमेव क्रियते तदहं तथा च श्रुतौ 'यदेव विद्यया कारोति श्रद्धयोपनिषदा तदेव वीर्यं च चरं भवति' इति तत्र प्रत्ययश्रुतेर्विद्याहीनस्यापि तपसो वीर्यवच्चावगमादहद्वत्त्वं गम्यते १२ तप एव प्रशंसति तप इति । इदं सर्वं भोग्यं तपो मूलं तपः प्रार्थ्यं परं अप्रतुं मुक्तिं १३ ननु निष्कल्मषं तपः श्रुतं तत्र कति कति क्लिषं यद्रहितं तपसा सनातनं गुणैश्च विद्यां जानीयामिति पृच्छति कल्मषमिति १४ तदेवाह क्रोधादय इति । क्रोधादिगणोद्वादशकः दशत्रिंशदोऽशेत्यर्थः तावाननुशंसवर्गश्च तपसः कल्मषं धर्मादिगणविरुद्धत्वात् । तद्रहितधर्माद्युपेतं तपो निष्कल्मषं भोगे हितुरित्यर्थः पितृणां वंशकूर्णान्मन्वादीनां । आतताना इत्यपि पाठः १५ क्रोधः इच्छा प्रतीयातोऽत्य आक्रोशताडनादि हेतुर्न स्तापः १ कामः छयमिलाषः २ लोभो धनव्ययभीरुत्वं ३ मोहः कृत्याकृत्यविवेकराहित्यं ४ विधित्तासत्प्युत्तरोच्चरलाभेपि पासाख्या अतृप्तिः धेद्वाने इत्यस्य रूपम् ५ अकृपानिर्दयत्वम् ६ अदूयापारगुणेषु दोषदर्शनम् ७ मान आत्मनि पूज्यता बुद्धिः ८ शोक इष्टार्थनाशे सति मनोवैकल्यं ९ सृष्टाभोग्यवर्गेष्व्वादरः १० ईर्ष्या परोत्कर्षासहिष्णुत्वं ११ जुगुप्सा परनिंदा बीभत्सतावा १२ मनुष्याणाम्योगिनाम्योगिनांचैते दोषाः सर्वेषामपि वज्र्या इत्यर्थः १६ एतेषां मध्ये एकैकोऽपि मनुष्यनाशयितुं समर्थः किंतु कतिपयत

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं स मृद्धमसमृद्धं तपो भवति केवलम् ॥ सनत्सुजात तद्ब्रूहि यथा विद्यामतद्वयम् ११ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ निष्कलमपंतपस्त्वेतत्केवलं परि
चक्षते ॥ एतत्समृद्धमप्युद्धं तपो भवति केवलम् १२ तपोमूलमिदं सर्वं यन्मां पृच्छसि क्षत्रिय ॥ तपसा वेदविद्वांसः परं त्वमृतमाप्नुयुः १३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कलमपं
तपसो ब्रूहि श्रुतं निष्कलमपंतपः ॥ सनत्सुजातयेनेदं विद्यां गुह्यं सनातनम् १४ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ क्रोधादयो द्वादश यस्य दोषास्तथानृशंसानि दश त्रिराजन् ॥
धर्मादयो द्वादशैते पितृणां शास्त्रे गुणा ये विदिता द्विजानाम् १५ क्रोधः कामो लोभमोहौ विधिः साऽकृपाऽसूयमानशोकौ स्पृहा च ॥ ईर्ष्या जुगुप्सा च मनुष्यदोषा वर्गाः सदा
द्वादशैते नराणाम् ॥ १६ एकैकः पर्युपास्ते ह मनुष्यान् मनुजर्षभ ॥ लिप्समानोऽन्तरं तेषां मृगाणां भिवलुब्धकः १७ विकथनः स्पृहया लुर्मनस्वी बिभ्रत्कोपं च पलोऽक्ष
णश्च ॥ एतान्पापाः षण्णराः पापधर्मान् प्रकुर्वते नोत्र संतः सुदुर्गे १८ संभोगसंविद्धिषमोऽतिमानो दत्तानुतापी कृपणो बलीयान् ॥ वर्गप्रशंसीर्वनिता सुद्रेष्टा एते परे
सप्तनृशंसवर्गाः १९

मुदायः सर्वसमुदायो वेदाह एकैक इति । अंतरं छिद्रं १७ त्रयोदश नृशंसानि हिंसाप्याहृद्वाभ्यां विकृत्य न इति । विकृत्यनः परगुणाक्षेपेण स्वगुणोत्कर्षाभिधानशीलः १ स्पृहया लुः अतियत्नपूर्वकं परक्यादिभोगे
च्छावान् २ मनस्वी गर्वाधिकात् परावमाननशीलः ३ विश्रुत्कोपं निमिच्चंविनाऽपि सदा कोपपरः ४ चपलः मित्रभावादिष्वस्थिरः ५ अरक्षणः शक्तौ सत्यांसी कृतक्यादेः पालनमकुर्वन् ६ एतान् स
पापधर्मान् पापाः पापिनो नराः कुर्वते । केते ये मुदुर्गे महासंकटे इह परत्र वा उपस्थिते नोन्नतः त्रासं अकुर्वन्तः एकमिदं पदं सुस्पृष्टे पितृमासः एतेषु हत्यर्थे हिंसा इत्यर्थः १८ संभोगः स्त्रीसंगादिस्तद्विषयासंवित्संमतिस्तेनैव
पुरुषार्थ इति या बुद्धिस्तया विषमो दुर्व्यवस्थितः १ अतिमासी अक्षतं दर्पवान् २ पाठांतरे संभोगसंवित्भोगे बुद्धिमान् द्विप्रेक्षे मेषमानो वर्धयन् । दत्तानुगामी दानं कृत्वाऽपि लोभवशात् पदमभ्यननं छमिति संतापवान् ३
कृपणः प्राणांतेऽपि विचिन्व्य यमसहमानः ४ बलीयान् अतिशयेन बलिमान् पूर्वराजेभ्योऽप्यधिकं प्रजानां सकाशात् बलिं गृह्णन्नित्यर्थः ५ वर्गप्रशंसी वर्गो वृजिने पराभिभवस्तत्प्रशंसनशीलः ६ अन्येषां दुःखेन मुत्सी
त्यर्थः । वनितामुपरीणीतामुद्रेष्टा ७ एते सप्त नृशंसाः पूर्वचपद् एवं त्रयोदश १९

गुणानाह धर्म इति । धर्मो वर्णाश्रमनियतः संध्योपासनादिः १ सत्यं हिंसा व्रजं यथार्थभाषणं २ दमः जिहोपस्थादिनिग्रहः ३ तपः कृच्छ्रवां द्रायणादि ४ अमात्मस्य मत्सरः परगुणासहिष्णुत्वं तदभावः ५ हीर्लज्जा ६ तितिक्षा सत्यपि क्रोधनिमित्ते तदनुत्पादः ७ अनमूया परगुणेषु दोषा विष्करणममूया तदभावः ८ यज्ञो ज्योतिष्टोमादिः ९ दानं बहिर्वैदि संविभागः १० धृतिः अत्यंतापघ्नपित्रतादेरत्यागः ११ श्रुतार्थग्रहण सहितं वेदाध्ययनम् १२ ब्राह्मणस्य ब्रह्मप्राप्तुमिच्छाः २० यस्त्विति । सर्वगुणाब्जो ब्रह्मविद सत्यकामादिगुणभारुभवति । 'यस्मात्मानमनुविद्य विजानाति सत्सर्वीश्वलो कानाप्रोति सत्सर्वीश्वकामान्' इति श्रुतः । एतेषां मध्ये त्रिभिर्द्वाभ्यां एकतो वा अर्थितः अर्थः वित्तं संजातमस्य स तथा स्वदेवं वित्तं २१ दमः जितेंद्रियत्वं । सागः कर्मणामीश्वरेऽर्पणं । अप्रमादस्तत्त्वज्ञानुत्थानं । अप्रतं मुक्तिः । सत्यमुखानि सत्यपधानान्येव एतानि फलानि भवन्तीत्यर्थः २२ अष्टादशदोषत्यागादष्टादशगुणत्वं दमस्याह दम इति । कृते कर्मणि वैदिके प्रतिकूलं अश्रद्धा आलस्यादि च । अकृते उपवासव्रतादी प्रतिकूलं क्षुधा जिह्वालौल्यादि इन्द्रिय मेको दोषः १ अनृताऽभ्यस्ये प्रसिद्धे ३ कामः रूयभिलाषः ४ अर्थो धनार्जनार्थेऽतियत्नः ५ स्पृहा धनाद्यभिलाषः ६ । २३ पैशुन्यं परदोषमूचकत्वं ११ परितापः अतिदुःखित्वं १४ अरतिः सत्क्रियाऽनभिलाषः

धर्मश्च सत्यं च दमस्तपश्च अमात्मस्य हीति स्तितिक्षाऽनमूया ॥ यज्ञश्च दानं च धृतिः श्रुतं च व्रतानि वै द्वादश ब्राह्मणस्य २० यस्त्वेतेभ्यः प्रभवेद्वा दशभ्यः सर्वा मपीमां पृथिवीं स शिष्यात् ॥ त्रिभिर्द्वाभ्यामेकतो वाऽर्थितो यस्तस्य स्वमस्तीति स वेदितव्यः २१ दमस्त्यागोऽप्रमादश्च एतेष्वमृतमाहितम् ॥ तानि सत्यमुखान्याहुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः २२ दमो ह्यष्टादशगुणः प्रतिकूलं कृताकृते ॥ अनृतं चाभ्यसूया च कामार्थो च तथा स्पृहा २३ क्रोधः शोकस्तथा तृष्णा लोभः पैशुन्यमेव च ॥ मत्सरश्च विहिंसा च परितापस्तथाऽरतिः २४ अपस्मारश्चातिवादस्तथा संभावनाऽऽत्मनि ॥ एतैर्विमुक्तो दोषैर्यः स दांतः स द्धिरुच्यते २५ मदोऽष्टादशदोषः स्यात्त्यागो भवति षड्विधः ॥ विपर्ययाः स्मृता एते मदोषा उदाहृताः २६ श्रेयांस्तु षड्विधस्त्यागस्तृतीयो दुष्करो भवेत् ॥ तेन दुःखं तरये वभिन्नं तस्मिन् जितं कृते २७ श्रेयांस्तु षड्विधस्त्यागः श्रियं प्राप्य न हृष्यति ॥ इष्टापूर्ते द्वितीयस्यात्रित्येवैराग्ययोगतः २८ कामत्यागश्च राजेन्द्र स तृतीय इति स्मृतः ॥ अप्यवाच्यं वदं त्येतं स तृतीयो गुणः स्मृतः २९ त्यक्तैर्द्रव्यैर्यद्भवति नोपयुक्तैश्च कामतः ॥ न च द्रव्यैस्तद्भवति नोपयुक्तैश्च कामतः ३०

१५ । २४ अपस्मारः कर्तव्यविस्मरणं १६ अतिवादः पराक्रोशः १७ संभावना महत्त्वबुद्धिः १८ । २५ मद्र इति । येषां विपर्ययादमगुणत्वेन उक्तास्त एव कृताकृता प्रतिकूलादयोऽष्टादश तथा वक्ष्यमाणस्य षड्विधस्त्यागस्य च विपर्ययाः षट् ते च लक्ष्मीप्राप्तौ हर्षः १ अभियेजाते व्यवथा २ स्वीयेषु याच्ना ३ पात्रेष्वप्रदानं ४ सत्यधिकारे इष्टापूर्तयोरकरणं ५ कामस्यात्यागः प्रमादश्च ६ एते च तुर्विंशतिर्मदोषाः २६ श्रेयान्नशस्त तरः तृतीयो वक्ष्यमाणः कामत्यागः तस्मिन् कामत्यागे कृते सति भिन्ने भेदः भावे निष्ठा द्वैतमितियावत् सत्त्वदुःखं 'द्वितीयाद्वैभयं भवति । यत्रान्यत्पश्यत्यन्यच्छृणोति तदल्पं अथ यदल्पं तदुःखम्' इत्यादि श्रुतिभ्यः कामत्यागादेव सर्वदुःखनिवृत्तिरूपो मोक्षः सिद्धः तथा च श्रुतिः 'यदा सर्वे प्रमुच्यंते कामा येऽस्य हृदि स्थिताः ॥ अथ मर्त्याऽस्मृते भवत्यत्र ब्रह्म समनुते' इति २७ सागमेवाह श्रेयानिति । श्रियं लक्ष्मीं विद्यां च न हृष्यति न हृष्यति १ इष्टयागो होमादि आपूर्तं तडागारामादि २ । २८ कामत्यागस्य परां काष्ठा माह अपीति । अवाच्यं निर्वृत्तिकत्वात् तथा चोदाहृतं यदा सर्वे प्रमुच्यंते इति २९ त्यक्तैरिति । द्रव्यैः रूपादिभिस्त्यक्तैरेव यत् निष्कामत्वं भवति तत्कामपूर्वकं जपयुक्तैर्न भवति यथोक्तं 'न जातुकामः कामानामुपभोगे न शान्ति' इति । निष्कामत्वं बहुभिर्लभ्यैरपि द्रव्यैर्न भवति नाप्युपयुक्तैः काम्यद्वारा न्ययीकृतैरित्यर्थः ३०

नदुःखं कुर्यादिति शेषः तेन च दुःखेन न गलपेत् ग्लानिं न प्राप्नुयात् सुखैः कीर्त्यादिभिः ३१ अप्रिये कीर्तिवित्तनाशादिप्रभवे स मुत्पन्नेऽपि यो व्यथानगच्छति स चतुर्थस्त्याग इत्यर्थः ४ पंचमं सागम्याचार्यमाह
 इष्टानिति ५ । ३२ षष्ठमाह अर्हते इति । अर्हते योग्याय ६ षड्विधेत्यागफलमाह अप्रमादीति । सच अप्रमादश्च ३३ सत्यं यथार्थवचनं १ ध्यानं मूर्तेरीश्वरस्य आत्मनो वाऽनुसंधानं २ समाधानं
 संप्रज्ञातासंप्रज्ञातभेदेन द्विविधः समाधिः ३ चोद्यं तर्कः येन समाधिफले सार्वकाम्यादौ दोषमुक्तयंति ४ वैराग्यमुपरमः ५ अस्तेयं परस्वापहरणाभावः ६ ब्रह्मचर्यं स्त्रीसंगराहित्यं ७ अंतर्ग्रहो निष्प
 रिग्रहता ८ । ३४ उक्तमनुवदत्यप्रमादप्रतियोगिनं प्रमादं वक्तुं एवमिति ३५ पंचभ्य इन्द्रियेभ्यः षष्ठान्मनसश्च स्वस्वविषये रागद्वेषोत्थाः षट्प्रमादाः अतीते नष्टपुत्रशोकादिजः सप्तमः अनागते पुत्रकाम
 स्य तदभावे यः क्लेशः सोऽष्टमः प्रमादः एतेभ्यः प्रमादेभ्यो मुक्तयुपेतो मुक्तिप्राप्तः सुखी भवेत् ३६ दमत्यागा प्रमादानुक्त्वातेषां सत्यमुत्तमं प्रागुक्तं विवृणोति सत्यात्मेति । सत्ये आत्मा चित्तं यस्य स तथा तान्दमत्यागा प्र
 मादान् ३७ दोषानिवृत्त्यैव तपःतिद्धिर्धात्रा कृतेत्याह निवृत्ते नैवेति ३८ प्रश्नव्याख्यानमुपसंहरति दोषैरिति ३९ । ४० एवं गिघासाधनान्यधिगम्य अध्वयनं गृहीताद्वेदादि गतवेषानां येन कर्तव्यं नानः
 कितद्वेद्यं श्रेष्ठमिति पृच्छति आख्यायते । आख्यायते इति हासपुराणादि पंचमं येनैवेदैः सर्वस्वत्विदं ब्रह्म ब्रह्मैवेदं विश्वं पुरुष एवेदं सर्वम् इत्यादिभिर्भूयिष्ठं नामादिप्रपञ्चदधिकृतं मंभूमाख्यं परं ब्रह्म तदेव जनः

न च कर्मस्वसिद्धेषु दुःखं तेन च न गलपेत् ॥ सर्वैरेव गुणैर्युक्तो द्रव्यवानपि यो भवेत् ३१ अप्रिये च स मुत्पन्ने व्यथां जातु न गच्छति ॥ इष्टान् पुत्रांश्च दारांश्च न याचेत कदाचन
 ३२ अर्हते याचमानाय प्रदेयं तच्छुभं भवेत् ॥ अप्रमादी भवेदेतैः स चाप्यष्टगुणो भवेत् ३३ सत्यं ध्यानं समाधानं चोद्यं वैराग्यमेव च ॥ अस्तेयं ब्रह्मचर्यं च तथाऽंतर्ग्रहमे
 व च ३४ एवं दोषामदस्योक्तास्तान्दोषान्परिवर्जयेत् ॥ तथा त्यागोऽप्रमादश्च स चाप्यष्टगुणो मतः ३५ अष्टौ दोषाः प्रमादस्य तान्दोषान्परिवर्जयेत् ॥ इन्द्रियेभ्यश्च
 पंचभ्यो मनसश्चैव भारत ॥ अतीतानागतेभ्यश्च मुक्तयुपेतः सुखी भवेत् ३६ सत्यात्मा भवराजेन्द्रसत्ये लोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ तांस्तु सत्यमुखानाहुः सत्येष्टमृतमाहितम्
 ३७ निवृत्ते नैव दोषेण तपोव्रतमिहाचरेत् ॥ एतद्वा तृकृतं तृप्तं सत्यमेव सतां व्रतम् ३८ दोषैरेतैर्वियुक्तस्तु गुणैरेतैः समन्वितः ॥ एतत्समृद्धमत्यर्थं तपो भवति केवलम्
 ३९ यन्मां पृच्छसि राजेन्द्र संक्षेपात्प्रब्रवीमि ते ॥ एतत्पापहरं पुण्यं जन्ममृत्युजरापहम् ४० धृतराष्ट्र उवाच ॥ आख्याय पंचमैवेदं भूयिष्ठं कथ्यते जनः ॥ तथा चान्ये च
 तुर्वेदास्त्रिवेदाश्च तथा परे ४१ द्विवेदाश्चैकवेदाश्चाप्यनृचश्च तथा परे ॥ तेषां तु कतरः सस्याद्यमहं वेदवैद्विजम् ४२

स्थावरजंगमरूपं जगदितिकथ्यते अन्येषां लिनः पुनश्च तुर्वेदाः चत्वारि वेदंति ते तथा चत्वारः पुरुषा इति । ब्राह्मः क्षीरपुरुषश्चन्द्रः पुरुषो वेदपुरुषो वा पुरुष इति । छंदोगावध्यादिनियताक्षरपादं तच्च यजुः सामो
 रप्युपलक्षणं । वेदः कर्मचोदनात्मकं ब्राह्मणं । तथा त्रिवेदाः त्रीन्क्षरमक्षरमुत्तमं चेति पुरुषं वेदंति त्रिवेदाः क्षरं प्रधानं अमृताऽक्षरं हृक्षरात्माना वीक्षते देव एकः इति अमृतो जीवः कृतस्यः सोऽक्षरं सुलोपः आर्षः
 ईशो ईष्टे 'क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते । उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ' इति ४१ तथा द्विवेदाः द्वे ब्रह्मणी वेदितव्ये ब्रह्म परं च यदि तवाप्येवायकधोरभेदेन ब्रह्म ब्रह्म च वेदनात्र
 कृत्स्नो नाम रूपात्मकः प्रपञ्च उच्यते परं च तदतीतमिति द्वयमपि वेद्यत्वेन वदंति एकवेदाः ' एकधैवानुद्वृष्टं येन हनानाऽस्ति किंचन ' इत्याद्येकमेव वेद्यं वेदयंति अनृचश्च ऋच्यते स्तुत्येति ऋचुर्ऋचः
 सृष्ट्यत्वेन नास्ति वेद्येति स नृचः ब्रह्मा द्वैतवादिनः एकवेदानां व्युत्थानकाले द्वैतमस्ति समाधौ तु बाधितं तज्जति । अनृचां तु अवस्थाद्वेऽपि द्वैताभावस्तुल्य इति भेदः । एतेषां पण्णां मध्ये सकतरः कतमः यन्महं वेद
 जातीयं द्विजं ब्राह्मणं ब्रह्मविदमित्यर्थः अत्र भूयिष्ठं जन इति प्रथमः त्रिविधो द्वैतपक्षः द्वितीयो निरीश्वरपक्षः सांख्यानां तीर्मांसकानां च त्रिवेदास्तु पातं जलाजं विना जगतां भेदवदंतः द्विवेदास्तौ तु लोमाः दार्याः ताना-

भेदं कारणात्मना अभेदं च सत्यमेव च दंतः यथा कटकमुकुटाद्यात्मना भेदोऽपि सत्यः कनकात्मनाऽभेदोऽपि सत्य एवेति । एकवेदानानपि किंचिद्वाच्ययोग्यं सत्त्वात्मनाऽप्यामनिर्वचनीयं द्वैतमस्येव व्यावहारिकं मा-
 तिभासिकात्मसद्योवाध्यातृज्जृगादेर्विलक्षणयावन्मोक्षमवाध्यं अनृचांतुदृष्टिमुष्टिवादिनां यथारज्ज्वायुरगः स्रक् च कल्पिता एवमात्मनि जाग्रत्स्वप्नोसमसत्ताकोऽतिभेदः । तत्राध्यारोपापवादाभ्यानिष्प-
 पंचप्रपंच्यते इति न्यायेन आद्यं पक्षं चतुष्टयं व्यवहारस्य पारमार्थिकत्वं परमध्यारोपेदृष्ट्योपन्यस्तं अंत्यः पक्षोऽपवाददृष्ट्या व्यवहारापलापेन । एकवेदपक्षस्तु व्यामिश्रदृष्ट्याऽनिर्वचनीयाख्यया एवमेव दृष्टिप्र-
 माश्रित्य शास्त्रमपि प्रवृत्तं जातमकृतेः परिणामादिति । अध्यारोपकाले परिणामदृष्टिः सूचिता ब्रह्मैव कनककुंडलन्यायेन जगदाकारेण परिणतं तथा च श्रुतिः 'तदात्मानं स्वयमकुरुत सत्यं चानृतं च सत्यमभवत्'
 सत्यं व्यावहारिकं जाग्रदृष्ट्यादि । अनुत्तं प्रातिभासिकं स्वप्नज्जृगादि एतदुभयात्मकं सत्यं कालत्रयाबाध्यं ब्रह्मैव प्राप्तमिति श्रुत्यर्थः । तथा आत्मनि चैवं विचित्रा भेदीति स्वप्नकाले आत्मनि जाग्रत्काले मायेंद्र-
 जालमरीचिकोदकादयो हि प्रसिद्धतराः मृष्टयो भवन्ति विचित्राश्च ताः न च मानसंतीति वक्तुं शक्यं अनुभूयमानत्वात् । नापि संतीति ज्ञानेन संशयो बाधात् । एवं ब्रह्मण्यपि विचित्राऽनिर्वचनीया मृष्टिरस्तीति
 सूत्रार्थः तथा चास्य जगतोऽनिर्वचनीयत्वं श्रुतिराह 'कोऽद्वावेदक इह प्रबोचत् कुत आजाता कुत इयं विमृष्टिः' इति तं कोऽपि न वेदनकोपि प्राबोचदिति श्रुत्यर्थः । तस्य व्यामिश्रदृष्टिः अपवाददृष्टिस्तु आह च त-
 म्प्राप्तमिति सूचिता । स यथा सैष वक्षिष्य उदके प्रास्त उदके मवानु विलायेत । स यथा सैष वचनोऽनंतरोऽवाहः कृत्स्नोर सघन एवं वा अरेऽयमात्मा कृत्स्नः प्रज्ञानघनः इति श्रुत्या च दर्शिता यथा जले प्रास्तः सैष वक्षि-
 स्यः स्तोपादानं उदकं जले लीनमनु स्वयमपिलीयते अन्यथा करकालयेद् ब्रह्म जले परिणामाधिक्यं स्यात् । अतः सः अंतरं कारणं बाधं च नीभावः तदुभयवर्जितः केवलरसगन्मात्रात्मना जलेऽभिव्यक्तो दृश्यते एवमयं

उद्यो०

अ०

४३

सनत्सुजात उवाच ॥ एकस्य वेदस्याज्ञानाद्देदास्ते बहवः कृताः ॥ सत्यस्यैकस्य राजेन्द्र सत्येकश्चिदवस्थितः ४३

एवं वेदमविज्ञाय प्राज्ञोऽहमिति मन्यते ॥ दानमध्ययनं यज्ञोलोभादेतत्प्रवर्तते ४४

सत्यात्मच्यवमानानां संकल्पश्च तथा भवेत् ॥ ततो यज्ञः प्रतायेत सत्यस्यैवावधारणात् ४५

पंचः कार्यकारणोभयस्वरूपदीनः समाधौ केवलप्रज्ञानघनोऽभिव्यक्त्येति श्रुत्यर्थः अनेन दृष्टिप्रयेण जनबोधार्थं शास्त्रं प्रवृत्तं यथोक्तं संक्षेपशारीके 'आरोपदृष्टिरपवादकदृष्टिरेवं व्यामिश्रदृष्टिरिति दृष्टिभागमेनं ।
 संश्रुष्टास्रकृदयं पुरुषं सुमुखं सम्यक्प्रबोधि तु मुत्सहते क्रमेण' इत्यादिना । 'श्रुतिवचांसि सुनिस्मरणा निचिद्वयविशारदगौरपि सर्वशः । त्रयमपेक्ष्य हशाजितयं विनान हि यदा मुपयाति कदाचन' इत्यंतेन ४२
 एवमनेकेषु पक्षेषु पस्यापितेषु सिद्धांतमाह एकस्येति । ब्रह्मैव एकं वैद्यं तच्च सत्यं कालत्रयेऽप्यबाध्यं तस्य अज्ञानात् बहूनि वेद्यानि उपास्थानि अभ्रह्मभूतानि कृतानि कल्पितानि वेदे सत्यमिति पक्ष्यर्थे तेषामभ्रह्मत्वं वेद ए-
 वाह 'तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते' इति तस्मिंश्च सत्ये ब्रह्मणिकश्चिदेव अवस्थितः ब्रह्मलामोऽतिदुर्गदृश्यः श्रुतिरप्यज्ञानकार्यत्वं जगत आह 'तुच्छेनाऽऽश्नपि हितं पदासीत् तमसस्तन्महिनाऽ
 जायतैकम्' इति तुच्छेन रज्ज्जृगादिव दध्यस्तेन मिथ्याभूतेन तमसा आभुसर्वव्यापकं ब्रह्म अपि हितं आच्छादितं यत् आसीत् तत्त एव केवसत् तमसः अज्ञानस्य तपस इति पाठे आलोचनस्य संकल्पमात्रस्य महिनामाहा-
 त्म्येन अजायत प्रपंचाकारेण आविर्भव यथारज्ज्जृगानावृता सर्पाकारेणाविर्भवति वदति श्रुत्यर्थः ४३ एवमिति । सत्यं प्रत्यगदृश्यान् देवेषु अज्ञात्वा बाधमुखलोभात् एतद्वानादिकं कर्तुं प्रवर्तते इत्यर्थः ४४ सत्यादि-
 ति । तथा भवेत् परमानंदात्पच्युतस्य शुद्धानंदविषयो भिलाभो भवेत् तत्रासीत्यज्ञोऽप्योतिष्ठोमादिः प्रतायेत सत्यस्य सत्यस्य वेदवचनस्य 'ज्योतिष्ठो मेन स्वर्गं कामोयजेत' इत्यादेः अवधारणात् प्रामाण्यनिश्चयात्
 संकल्पोचितो भवेदिति पाठे सत्यस्य सत्यस्य संकल्पत्वं अन्यस्य तु संकल्पो वंश इत्यर्थः । सनज्जाठे यज्ञोऽपि सत्त्वस्थानवधारणादापरोक्ष्येण अनिश्चयादेव प्रवर्तते । ज्ञाते तु सत्ये 'एतद्ब्रह्म बुद्धिमान्स्वात् कृतकृत्य-
 श्च भारत' इति कृतकृत्यत्वमप्युच्यते ४५

॥ ४५ ॥

मनसि । यज्ञस्त्यनुकृष्येन अन्यस्य एकस्य यज्ञो मनसा देवताध्यानादिको भवति । वाचा ब्रह्म यज्ञजपादि रूपो यज्ञो भवति । कर्मणा प्रसिद्धो ज्योतिषो मादिः एतेषां पूर्वः पूर्वो ज्ञायात् संकल्पसिद्धः सत्यसंकल्पः
संकल्पानां कल्पनीयपदार्थानां ब्रह्म लोकादीनामधिष्ठाता भवति ब्रह्मवित् तथा च श्रुतिः 'आप्नोति स्वराज्यं । आप्नोति मनसस्पतिं । वाक्पतिश्चक्षुष्पतिः । श्रोत्रपतिर्विज्ञानपतिः' इति स्वराजोभावः
स्वराज्यं ब्रह्म स्वर्ग ४६ तस्य संकल्पस्य अनैश्वर्येन अदादयेन आत्मा ज्ञानाद्विषयसंकल्पत्वे सतीत्यर्थः दीक्षितव्रतमुष्टीकरणवाग्यमनादिकं कुर्यात् एतन्नाम दीक्षित इति तदीक्षिततादेवेत्यनेन शानुना निष्ठाप्रत्ययतिन
निष्पन्नं कर्मजः संस्कार आगतुको विनाशी चेत्यर्थः सतां तु सत्यमेव परं ब्रह्मैव श्रेष्ठं अकृतकत्वे विनाशित्वात् ४७ एतदेव स्पष्टयति ज्ञानमिति । प्रत्यक्षं शोकमोहनिवृत्तिरूपज्ञानफलं प्रत्यक्षमित्यर्थः तपःकायिकं वाचिकं मा
नसिकं च तत्परोक्षं आमुष्मिकफलप्रदमित्यर्थः विद्यादिखर्चनपरोक्षज्ञानस्य व्यावृत्तिरिह उच्यते ४८ उक्तमेवोपसंहरति तस्मादिति । जल्पितेनैव केवलाध्ययनेनैव सत्यात् प्रत्यगद्वयानंदात् तथा च श्रुतिः । 'यो वा
एनदक्षरं गार्भिदिदित्वाऽस्माद्धोकात्प्रैतिस ब्राह्मणः' इत्यपरोक्षज्ञानिनो ब्राह्मणत्वं युक्तत्वाऽर्थादितरस्या ब्राह्मणत्वं दर्शयति ४९ नन्वेवमध्ययनयागादेर्वैषम्यस्यादित्याशङ्क्येष्टा पतिमाह छंदांसीति । एष उपनिषत्
प्रसिद्धः अथर्वामहामुनिर्हर्षिसंघो यानि पुराजगौतान्येव च छंदांसि उपनिषदूपाणि नाम निश्चितं 'छंदयंति ह वा एनं छंदांसि पापात्कर्मणः' इति श्रुत्या छंदःशब्दनिर्वचनात् 'ब्रुवाद्येते अहदायज्ञरूपाः' इति अथ

मनसाऽन्यस्य भवति वाचाऽन्यस्याथ कर्मणा ॥ संकल्पसिद्धः पुरुषः संकल्पानधितिष्ठति ४६ अनैश्वर्येन चैतस्य दीक्षितव्रतमाचरेत् ॥ नामैतद्धातुनिवृत्तं सत्यमेव सतां
परम् ४७ ज्ञानं वैनामप्रत्यक्षं परोक्षं जायते तपः ॥ विद्याद्वहुषठं नंतु द्विजं वै बहुपाठिनम् ४८ तस्मात्क्षत्रियमामंस्था जल्पितेनैव वै द्विजम् ॥ य एव सत्यान्नापैतिसंज्ञो
ब्राह्मणस्त्वया ४९ छंदांसि नाम क्षत्रियतान्यथर्वापुराजगौमहर्षिसंघेषः ॥ छंदो विदस्ते य उतनाधीतवेदानवेदवेद्यस्य विदुर्हितत्त्वम् ५० छंदांसि नाम द्विपदां वरिष्ठस्वच्छं
दयोगेन भवंति तत्र ॥ छंदो विदस्तेन चतानधीत्यगतानवेदस्य नवेद्यमार्थाः ५१ नवेदानां वेदिता कश्चिदस्ति कश्चिस्त्वेतां बुद्धयते वापिराजन् ॥ यो वेदवेदान्नसवेद
वेद्यं सत्ये स्थितो यस्तु सवेदवेद्यम् ५२

वर्णोपनिषद्विज्ञानापापाद्रसितुमसामर्थ्यदर्शनात् ब्रह्मविद्यार्थानां छंदसां मुख्यं छंदस्त्वं कर्मार्थानां तु नौणमिति भावः किंच जत अपियेऽपि अशितवेदाः सौपनिषत्के वेदपाठतोऽर्थतश्च अधीतवतस्तेऽपि न छंदो विदः यतः
वेदवेद्यस्य औपनिषदस्य पुरुषस्य तत्त्वयाथात्म्येन विदुः न जानंति । 'अथेन्द्राचरितामायैष वाचं शुश्रां जफला मपुष्पाम्' इति । पुष्पं हि वाचः सत्यमिति श्रुतिश्चेतदाह सत्यं परं ब्रह्म ५० छंदांसि नामेति द्विपदां
मनुष्याणां मध्ये वरिष्ठं तत्र सत्ये ब्रह्मणि विषये छंदांसि वेदाः स्वच्छंदयोगेन स्वातंत्र्यसंबंधेनैव भवति कर्मकांडार्थज्ञानवत् ब्रह्मकांडार्थज्ञानं नमध्वेऽनुष्ठानांतरमपेक्षते तथा हि 'तद्धेतुत्पन्नं नृषिर्वा मदेवः प्रतिपेदेऽहं
मनुरभवंतुर्वैश्व' इति श्रुत्या दर्शनसार्वात्म्ययोर्मध्येतिष्ठन् गायत्रीत्यादौ तिष्ठति गायत्र्योर्मध्ये इव कार्योत्तरं कार्यते तेन च ज्ञातेन सत्येन चकार एवकारार्थे तेनैवेत्यर्थः छंदो विदो भवन्ति न कर्ममात्रज्ञानेन तान् छंदो
ज्ञानं अधीत्य प्राप्य आर्याः वेदस्य वेद्यं वेदनीयं ब्रह्म न गता इति न अपि तु गताः प्राप्ता एवेत्यर्थः एतेन तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेदित्यस्याः श्रुतेर्यो दर्शितः ५१ तथापि ब्रह्मणो दुर्ज्ञेयत्वमाह नेति । वेदानां रहस्यवेदिता
ज्ञाता कश्चिन्नास्ति । कश्चिनु एतान् वेदान् रहस्यमिति पादकान् चित्तशुद्धयति शयादुच्यते योऽप्युत्थितस्तत्त्वमसि वाक्यार्थानुसंधाया वा वेदान् वेद सतविकल्पकः निर्विकल्पकं वेद्यं सर्ववृत्तिउपेयप्रकाशमानं ब्रह्म न वेद
किंतु सत्ये सर्ववृत्तिबाधावधिभूते यत्कृत्वेन ये हि त एव निर्विकल्पकं मुसंवेद ५२

इममेवाधर्मं गतरेणाह नेति । वेदानां विद्यानामहंकारादीनामचेतनानां मध्येऽपि हि द्वेदितानास्ति अतो हेतोः वेद्येन चेतसा वेदं वेदबोधव्याप्त्या न न विदुः । नापि वेद्यं अनात्मानमपि न विदुः । आत्माऽनात्मा च न जडस्य विपदा वित्यर्थः । ननु जडयाधीनत्वात् आत्मा ज्ञायत एव दृश्यते त्वय्या बुद्ध्या इति श्रुतेरित्याशङ्क्याह वेदं आत्मानं यो वेद स एव वेद्य मनात्मानं सर्वं वेद आत्मप्रभवत्वात् सर्वस्य । यस्तु बहिर्मुखः वेद्यं अनात्मानं वेद स तस्य प्रज्ञानवेद तया च श्रुती भवतः ' आत्मनो वा अरे दर्शनेन श्रवणेन मत्या विज्ञानेन वेदं सर्वं विदितं परां चित्वा निव्यवृणुष्वयं भूतस्मात्परा रूपव्यतिनां तस्मात् ' इति । व्यवृणुष्विति तवान् ५३ किंच यद्भिदात्मा सर्वं वाप्यत्यपत्वे न प्रसिद्धः वेदान् वेदयति वेदाः तान् प्रमाणानि वेद स एव वेद्यं प्रमेयमपि वेद न तु तानि वेद्यं विदुः जडत्वात् तच्च ' प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्च श्रोत्रस्य श्रोत्रं मनसो ये मनो विदुः ' इति प्राणादीनां भवत्वेन प्रसिद्धं वेदाः प्रमाणानि वेद विदः प्रमाता श्रवणविदुः ' यतो वाचो निर्वर्तते आत्म्यमनसा स ' इति तस्य वाक्मनसातीतत्वात् श्रुतेः यद्यप्येवं तथापि वेदं वेदितारमात्मानं वेदेनैव प्रमाणेन अहं ब्रह्मास्मीत्यादिना विदितं जानन्ति । के ते ये ब्राह्मणाः वेदविदो वेदं पाठतोऽर्थतोऽनुष्ठानतश्च विदंति वेदविदः अध्ययनया ज्ञादिना संस्कृतविद्या एव वाक्यादात्मानं लक्षणया जानन्ति न त्वन्ये इत्यर्थः ५४ इदमेव ब्रह्म तेन प्रतीपादयति धामांशोति । योन तेजः तन्मयाः अंशायस्य स तेजो मयोऽर्थाचंद्रः तस्य भागः कला प्रतिपद्गता तस्य संवेदने ज्ञापने यथा च यथैव द्विप्रसिद्धं महीरुहस्य शाखा उपादीयते तथा हि तथैव वेदाः परमात्मनः संवेदनेऽर्थपरमपुरुषार्थरूपे सत्ये सर्वथाऽप्यवाध्ये वेदाः उपादीयन्ति इति आमनन्ति तत्त्वोपनिषदं पुरुषं पृच्छामीत्योपनिषदत्वं विशेषणत्वात् वाचामगोचरत्वं भुक्त्वा सोऽयं वेद इत्यादि वाक्यवत् तत्त्वमस्यादि वाक्यमपि लक्षणया सत्यार्थं प्रमापयत्ये

उपो०

अ०

४६

न वेदानां वेदिता कश्चिदस्ति वेद्येन वेदं न विदुर्न वेद्यम् ॥ यो वेद वेदं स च वेद वेद्यं यो वेद वेद्यं न स वेद सत्यम् ५३ यो वेद वेदान् स च वेद वेद्यं न तं विदुर्वेदविज्ञेन वेदाः ॥ तथापि वेद न विदंति वेदं ये ब्राह्मणा वेदविदो भवन्ति ५४ धामांशभागस्य तथा हि वेदा यथा च शाखा हि महीरुहस्य ॥ संवेदने चैव यथाऽऽनन्तं तस्मिन् हि सत्ये परमात्मनोऽर्थे ॥ ५५ अभिजानामि ब्राह्मणं व्याख्यातां विचक्षणम् ॥ यश्चिन्नविचिकित्सः स व्याचष्टे सर्वं शयान् ५६ नास्य पर्येषणं गच्छेत्प्राचीनं नो न दक्षिणम् ॥ नार्वाचीनं कुतस्तिर्यङ् नादिशंतु कथंचन ५७ तस्य पर्येषणं गच्छेत्प्रत्यर्थिषु कथंचन ॥ अविचिन्वन्निमं वेदे तपः पश्यति तं प्रभुम् ५८ तूर्णं भूत उपासीत न चेष्टेन्मनसाऽपि च ॥ उपावर्त्तस्व तद्ब्रह्म अंतरात्मनि विश्रुतम् ५९ मौनान्न समुनिर्भवति नारण्यवसनान्मुनिः ॥ स्वलक्षणं तु यो वेद स मुनिः श्रेष्ठ उच्यते ६०

येत्यर्थः ५५ एवं गुरुपसदनपूर्वकं वाक्यार्थप्रतिपक्षयुपायमुक्त्वा गुरुलक्षणान्याह अभीति । ब्राह्मणं ब्रह्मविदं लक्षणतोऽभिजानामि लक्षणमेवाह व्याख्यातारं उपक्रमोपसंहारैकस्यादिपद्विभक्त्या त्ये िगानुसारेण वाक्यार्थवर्णनं कुशलं विचक्षणं भुक्तार्थस्य युक्तिभिरनुविनंते समर्थं निदिध्यासनपरिपाकेनापरोक्षसाक्षात्कारबलात् यद्विदुः प्रविचिकित्सोतिः संशयः सन् परस्यापि सर्वं शयान् व्याचष्टे विनृणाति । अत्रैव रूपव्याक्रियैव पराक्रियेति न्यायेन संशयान् दूरीकरोतीत्यर्थः ५६ परीष्यतेऽस्मिन्निति पर्येषणं अन्वेषणस्थानं प्राचीनं प्राग्दिकस्थं नापि दक्षिणादिदिकस्थं नापि अदिशंति दिग्बहीनं अंतर्हृदय इत्यर्थः ५७ एतदेवाह तस्येति । प्रत्यर्थिषु आत्मत्वेन प्रथमानेष्वात्मसु पंचमकोशेषु पर्येषणमन्वेषणं गच्छेत्प्रादित्यर्थः कथंचनेत्यव्यक्तमालंबनं क्लेशसाध्यमिति सूचयति । ' अव्यक्ता हि गतिर्दुःसंदेहवज्जिवाप्यते ' इति स्मृतेः वेदेऽयं आत्मानं अविचिन्वन् वेदांतं न्यायानुपपन्नं विचिन्वत्यर्थः तपः तपसी आलोचनवान् ध्यायी तं प्रभुं पश्यति । ' तं पश्यति निष्कलं व्यापमानः ' इति श्रुतेः ५८ तूर्णं भूत इत्यनेन वागादिवाग्ब्रह्म व्यापारोपरम उक्तः मनसाऽपि न चेष्टेत् न चेष्टेतेत्यनेन मानसव्यापारोपरम उक्तः अंतरात्मनि हार्दाकाशे विश्रुतं वेदेमख्यातं तद्वाचामगोचरं ब्रह्म उपावर्त्तस्व उपागच्छ ५९ मौनात् ध्यानमात्राद्यमुनिर्भवति नापि अरण्यवासात् संन्यासमात्रात् किं तर्हि यः स्वलक्षणं स्वस्य प्रत्यगात्मनो लक्षणं जगज्जन्मादिहेतुर्त्यं तच्चिदानंदात्मकत्वं च यो वेद जानाति स श्रेष्ठः संन्यासिभ्यो योगिभ्यश्च ज्ञानी श्रेष्ठ इत्यर्थः ६०

॥ ४६ ॥

सर्वार्थानां व्याकरणात्प्रकटीकरणाय सर्वज्ञत्वादयं ज्ञानी वै व्याकरणं युच्यते तच्च व्याकरणं हि योगार्थमप्रत्यासत्त्यावदन्तितन्मिराचष्टे मूलत इति । आस्पृशानादितर्वविज्ञानेश्वरनेन प्रधानज्ञानात् अन्यतो वा मूल
तदित्यवलोपेपंचमी मूलकारणं ब्रह्मप्राप्येत्यर्थः तत्र व्याकर्ता परमात्मैव तत्रात्मरूपाभ्यामेव व्याक्रियत नामरूपे व्याकरवाणि इति श्रुतिभ्यामित्याह व्याकरोतीति । श्रौतव्युत्पत्तिप्रदर्शनमेतत् ६१ सार्वभूमिपि ब्रह्म
विज्ञानमनोपचारिकमित्याह प्रत्यक्षेति । सत्येतिष्ठन् ननु त्रस्यन्ते देहाद्याकारे ब्राह्मणः ब्रह्मवित् तद्विद्वान् ब्रह्मविद्वानिति ब्राह्मणपदव्युत्पत्तिप्रदर्शनम् ६२ अध्यायार्थमुपसंहरति धर्मादिष्विति । धर्मश्च सत्यं च दमस्त
पश्चात्त्यादिषु द्वादशगुणस्थितः तथा सत्यादिरूपे अष्टविधे अप्रमादेव स्थितः एवं साधनवान् वेदेषु पूर्वोक्तेषु आरोपहृष्टिव्यामिश्रहृष्टयपवादहृष्टिरूपेषु आनुपूर्व्येण सोपानारोहणव्यायेन परमेपदे स्थितोऽहमेतत्स्वानु
भयसिद्धे बुद्ध्यास्वतः स्नेहवत्या तेतुभ्यं ब्रवीमि । सोपानक्रमस्तु नृभिर्हतापनीये हृष्यते 'ओतानुज्ञानुज्ञाऽविकल्पैरेति' । अस्यार्थः 'ओतत्त्वं कारणव्याप्तिः कार्येयद्रन्मदोषे । सर्वब्रह्मेतितन्निष्ठाज्ञाने
परिणामतः १ कार्यस्यासमसत्त्वकारणसमुदीरितं । तदनुज्ञावृत्त्यर्थोऽप्येतारिविवर्तनम् २ एतन्निष्ठास्ततो भूत्वा जगन्मिथ्येतज्जानते । अनुज्ञायां जगत्तुच्छं शशङ्गादिबन्धतम् ३ एवं सो
पानरोत्त्वैव भूमित्रितयलंबनात् । अविकल्पपरं यच्च दहं ब्रह्मास्मिन्निर्भयम्' इति १ ६३ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ॥ ॥

सर्वार्थानां व्याकरणद्विधाकरण उच्यते ॥ तन्मूलतो व्याकरणं आकरोतीति तत्तथा ६१ प्रत्यक्षदर्शी लोकानां सर्वदर्शी भवेन्नरः ॥ सत्येवैव ब्राह्मणस्तिष्ठंस्तद्विद्वान्सर्वविद्भवेत्
६२ धर्मादिषु स्थितोऽप्येवंक्षत्रियब्रह्मपश्यति ॥ वेदानां चानुपूर्व्येण एतद्बुद्ध्या ब्रवीमि ते ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सनत्सुजातपर्वणि सनत्सुजातवाक्ये त्रि
चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सनत्सुजातयामिमां परां सर्वब्राह्मीं वाचं वदसे विश्वरूपाम् ॥ परां हि कामेन सुदुर्लभां कथां प्रब्रूहि मे वाक्यमिदं कुमार १
॥ सनत्सुजात उवाच ॥ नैतद्ब्रह्म त्वरमाणेन लभ्यं यन्मां पृच्छसे ति हृष्यस्यतीव ॥ बुद्धौ बिलीने मनसि प्रचित्या विद्या हि सा ब्रह्म चर्येण लभ्या २ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अत्यंत
विद्यामिति यत्सनातनीं ब्रवीषि त्वं ब्रह्म चर्येण सिद्धाम् ॥ अनन्यां वसती ह्यकार्यकाले कथं ब्राह्मण्यममृतत्वं लभेत ३

एवं आत्मज्ञानमार्गं श्रुत्वा तस्यांतरेण साधनं योगं श्रोतुं पृच्छति सनत्सुजातोति । परां उक्तादपि अस्तु तच्छ्रुत्वा ब्राह्मी ब्रह्मप्रापिकां वाचं उपनिषदं वदसे जानीषे भासनोपसंभाषाज्ञानेति तत् विश्वरूपत्वे प्रकाशतेऽस्या
यां ज्ञानवतोऽन्यत्ज्ञातव्यं नावशिष्यत इत्यर्थः कामेन काम्यमानेन विषयेण परांद्रीभूतां विषयवार्ताहीनामित्यर्थः अतएव सुदुर्लभां कथां कथनीयां प्रब्रूहि । हे कुमार इदमेवमवाक्यं त्वां प्रतिप्रार्थनारूपं वचनं अवधेही
ति शेषः १ ब्रह्मविद्यायाः दुर्लभत्वं दर्शयन् सनत्सुजात उवाच नैतदिति । हृष्यसि अहं ब्रह्मविद्याधिकार्यं स्मीति हृष्यसि । पाठांतरे अभिप्रेतेण निर्वर्धेन विद्यालक्षणमाह बुद्धाविति । सर्वेषामिन्द्रियाणां निरोधेन
म तोमात्रमनुपरतं संकलपायात्मकं तिष्ठति तस्मिन्नापि अहं ब्रह्मास्मीति निश्चयस्वभावायां बुद्धौ बिलीने सति । प्रचित्या प्रगतं चित्तं यस्यां ता निरुद्धं सर्ववृत्तिकाकाचिदवस्थाविद्येत्युच्यते सा च ब्रह्म
चर्येण गुरुकुलशासनेन लभ्या २ अत्यंतं अंतर्निविष्टपरिच्छेदः तमतिष्ठांतं अत्यंतं ब्रह्म तद्विषयां विद्यां सनातनीं नित्यसिद्धां प्रत्यगात्मनो नित्यापरोक्षत्वात् यत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्मेति श्रुतेः ।
तिद्धां अभिव्यज्यमानां । तरेहेतुः अनाभ्यां कर्मवद्वारं भाषायोग्या । याचकार्यकाले इह आत्मन्येव वसति नित्यसिद्धत्वात् एवं सति ब्राह्मण्यं ब्राह्मणस्य योग्यं असुतत्वं कथं लभेत न हिलब्धलाभाय
यतोऽप्येतदिति ब्रह्मचर्याद्यनुष्ठानक्षेपः ३

भञ्जोत्तरमाह अव्यक्तेति । द्रुद्धाख्योपाधिसंबंधजनितकालुष्यादां विवर्तयानव्यक्तमस्य ब्रह्मसत्त्वविद्यां अवभाषः । यद्यपि ब्रह्मनिष्ठापरोक्षं आत्मत्वात् तथापि अज्ञानायाद्यतीतस्य तस्य विविक्तस्य परो
भत्वात्तदापरोक्षाय यत्नो युक्त इति ४ अंजसा आर्जवेन ५ आचार्येणेत । योनिःस्थानं ' योनिर्द्रुद्रिनिषदे अकारि । स्वेयोनौ निषदतं स्वरूपा ' इत्यादौ दर्शनात् । गर्भे भूत्वा तस्य निष्कपटत्वे यथा अंतरंगत्वं प्रा
प्येत्यर्थः । शास्त्रकाराः शास्त्रकर्तृत्वं ब्रह्मण्येव श्रुतं महतो भूतस्य निःस्वसितमेतद्वेद इत्यादिना । गुरोरनुग्रहादिहैव ब्रह्मभावं प्राप्नुवंतीत्यर्थः । परमं अपुनरावृत्तियोगं ब्रह्मणा सहैक्यं याति ६ अस्मिन्निति । ये
जितकामाः ब्राह्मीं स्थितिं प्राप्नुयेचंद्रद्रुद्रसहाः ते देहादात्मानं निर्हरति पृथक् कुर्वन्ति सत्त्वसंस्थाः सत्त्वगुणभाजः श्रुतिश्च । ' तं स्वाच्छरीरात् प्रवृद्धे मुंजादिवर्षीकां धैर्येण ' इति प्रवृद्धेव पृथक् कुर्यात् ७ आचार्यः शास्त्राजपदे
हायस्यां सा जातिर्जन्म । यथा ब्राह्मणस्य सा वित्री प्राप्नोसा वित्रं द्वितीयं जन्म एवं आचार्यात् परब्रह्मविद्याप्राप्त्याऽपि तस्य जन्मांतरं भवति तच्च मोक्षहेतुत्वात् पुण्यत्वादिगुणसंयुक्तम् ८ आचार्यमाहात्म्यमस्यैव
कर्मप्रपठति यः प्रावृणोतीति । यः आचार्यः वर्णान् ब्राह्मणादीन् अवितथे न वितथमनृतमनात्मा जहंत दन्वेन सत्येन चिदात्मना प्रकर्षेण आवृणोति सबाह्याभ्यंतरे वासयति । द्वैतात्थं भयनिवारणेन पालयतीत्यर्थः ।

सनत्सुजात उवाच ॥ अव्यक्तविद्यामभिधास्ये पुराणो बुद्धिश्चाचते पां ब्रह्मचर्येण सिद्धाम् ॥ यां प्राप्स्यैनं मर्त्यलोकां त्यजंति यावै विद्या गुरुवृद्धेषु नित्या ४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥
ब्रह्मचर्येण या विद्या शक्या वेदितुं मंजसा ॥ तत्कथं ब्रह्मचर्यं सादेतद्ब्रह्मन् ब्रवीहि मे ५ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ आचार्ययोनिमिह ये प्रविश्य भूत्वा गर्भं ब्रह्मचर्यं चरन्ति ॥
इहैव ते शास्त्रकारा भवन्ति प्रहाय देहं परमं याति योगम् ६ अरिः श्लोकैकैव जयंती ह कामान् ब्राह्मीं स्थितिं ह्यनुति तितिक्षमाणाः ॥ त आत्मानं निर्हरंती ह देहान् मुंजादिषीकामिव स
त्त्वसंस्थाः ७ शरीरमेतौ कुरुतः पिता माता च भारत ॥ आचार्यं शास्त्राया जातिः सा पुण्या साऽजराऽमरा ८ यः प्रावृणोत्यवितथेन वर्णानृतं कुर्वन्नमृतं संप्रयच्छन् ॥ तं
मन्येत पितरं मातरं च तस्मै न द्रुष्टुं कृतमस्य जानन् ९ गुरुं ब्रह्मण्यो नित्यमभिवादयति स्वाध्यायमिच्छेच्छुचिप्रमत्तः ॥ मानं न कुर्यान्न दधीत रोषमेष प्रथमो ब्रह्मचर्यस्य
पादः १० शिष्यवृत्तिक्रमेणैव विद्यामाप्नोति यः शुचिः ॥ ब्रह्मचर्यव्रतस्यास्य प्रथमः पाद उच्यते ११ आचार्यस्य प्रियं कुर्यात्प्राणैरपि धनैरपि ॥ कर्मणा मनसा वा
चा द्वितीयः पाद उच्यते १२ समागुरौ यथा वृत्तिर्गुरुपत्न्यां तथऽऽचरेत् ॥ तत्पुत्रे च तथा कुर्वन् द्वितीयः पाद उच्यते १३ आचार्येणात्मकृतं विजानन् ज्ञात्वा चार्थभा
वितोऽस्मीत्यनेन ॥ यन्मन्येत तं प्रति हृष्टबुद्धिः स वै तृतीयो ब्रह्मचर्यस्य पादः १४ नाचार्यस्यानपाकृत्य प्रवासं प्राज्ञः कुर्वीत नैतदहं करोमि ॥ इतीव मन्येत न भाष
येत सर्वैश्चतुर्थो ब्रह्मचर्यस्य पादः १५

ऋतं ब्रह्म कुर्वन् वाचा आविष्कुर्वन् तस्य फलमाह अमृतं संप्रयच्छन्निति । अमृतं मोक्षं कृतं तत्कृतमुपकारम् ९ शुचिः स्नानादिना भावशुद्ध्याच्च अप्रमत्तः गुरुश्रुत्वा वासावधानः मानं न कुर्यात् दुष्कृतमपि कार्यं भिक्षुना
शौचादिकं तदपि कर्त्तव्यमेवेत्यर्थः अत्यंतं श्रमेऽपि रोषं नादधीत न विदध्यात् १० विध्यवृत्तिः स्नानं प्रातर्भिक्षणेन जीवन्तं नैव क्रमेण न तु गुरुवक्षोपजीवनेनेत्यर्थः ११ द्वाभ्यां श्लोकाभ्यां ब्रह्मचर्यस्य प्रथमपादमुक्त्वा द्वाभ्यां
द्वितीयपादमाह आचार्यस्येति १२ । १३ प्राप्तविद्यो विद्यामुखेन हृष्यन् आचार्यस्य अत्यंतं मानयति स ब्रह्मचर्यस्य तृतीयः पाद इत्याह आचार्येणेति । आत्मकृतं स्वस्मै उपकृतं विद्यादानेन तस्य च अर्थप्रयोजनं
दुःखनिवृत्तिमानं दातुमिच्छत्वाऽनुभूय अनेनाचार्येण भाविनो वर्धितोऽस्मीति जानन् यन्मन्यते १४ अनपाकृत्य विद्यायातिः कुर्यात्समृद्धमर्थदानेन अपरिहृत्य प्रवासं गुरुगृहादन्यत्राश्रमांतरे स्थितिं न कुर्वीत । एतत्
गुरवे अर्थप्रदानमहं करोमीति नैव मन्येत । मनसान् च भाषयेत् स्वार्थेण च वदन्तवाच

वतुष्पाद्भ्रमचर्येण चतुष्पदी विद्यामाह कायेनेति । कालेननुद्विपरिपाकेन । उत्साहयोगेन बुद्धिबैभवेन । आक्षेपसहाय्यायिभिर्विचारेण । क्रमस्तुतविवक्षितः उक्तं च 'आचार्यात्पादमा
दत्तेपादं शिष्यः स्वमेवया । कालेनपादमादत्तेपादं सः प्रचारिभिः' इति १६ धर्मादय इति । यस्य ब्रह्मचर्यस्य रूपं स्वरूपभूता इत्यर्थः । अन्वयानिचांगानि आसनप्राणजयादीनि । बलयोगेनित्योयुक्तता
ब्रह्मार्थो विदार्थः कर्मब्रह्मणीतयोयोगेन अधिगमेन ब्रह्मचर्यफलतीत्यर्थः १७ एवमिति । अदकरोमीत्यभिमानं विना तत्प्रकाशकं वचनं च विना गुर्वर्थं प्रवृत्तः सः आचार्यः वृत्तिजीविकां प्रतिमाप्नोति वृत्तिर्ब
र्तनं शिष्यस्येति शेषः १८ वतुष्पाद्भ्रमचर्ये इति शेषः सवेरः सर्वैः प्रकारैः वर्धितवर्धते वर्धति धनैरिति शेषः १९ । २० । २१ आकांक्षेति । रसभेदः पारदयुटिकाविशेषाश्चितामणितं ब्रह्मस्तेति वित्तव
स्तुमदं अर्थयते तेषां रसभेदाधिनायथा आकांक्षस्य छिन्नात् तस्यैव संप्रयोगः भास्तिस्ततो यादृक् भावो भवति एवमेव एते देवादयः समाज्ञाय ब्रह्मचर्यं मुपेन्यता ह्यभावं सत्यं कल्पत्वा चितितवस्तुमदत्वं गताः २२
मदिति । सर्वचतुष्पाद्भ्रमचर्यं य आश्रयेत् शरीरं च पावयेत् । बाध्यरागद्वेषादिराहित्यं वेदां तार्थानां पुनिकि पूर्वकमनुचितं नेन तत्त्वानि श्रयंवा । अंतकाले इत्यनेन पावज्जीवं उक्तप्रकारेणाल्येति हेतुदिति दर्शितं कथो

कालेनपादं लभते तथार्थततश्च पादं गुरुयोगतश्च ॥ उत्साहयोगेन च पादमृच्छेच्छाक्षेण पादं च ततोऽभिधाति १६ धर्मादयो द्वादशयस्य रूपमन्वयानिचांगानित
थावलं च ॥ आचार्ययोगे फलतीति चाहुर्ब्रह्मार्थयोगेन ब्रह्मचर्यम् १७ एवं प्रवृत्तो यदुत्तालभेत वैधनमाचार्याय तदनुप्रयच्छेत् ॥ सतां वृत्तिं बहुमुणा मेव भेति गुरोः
पुत्रे भवति च शिषे १८ एवं सन् सर्वतो वर्धते तीह बहून् पुः शालभते च प्रतिष्ठाम् ॥ वर्षेति चास्मै प्रदिशो दिशश्च वसत्यस्मिन् ब्रह्मचर्ये जनाश्च १९ एतेन ब्रह्मचर्येण दे
वो देवत्वमाप्नुवन् ॥ ऋषयश्च महाभागा ब्रह्मलोकं मनीषिणः २० गंधर्वाणामनेनैव रूपमप्सरसां भूतम् ॥ एतेन ब्रह्मचर्येण सूर्योऽप्यह्माय जायते २१ आकांक्षया
यस्य संयोगाद्रसभेदार्थिनामिव ॥ एवं ह्येते समाज्ञाय ता ह्यभावं गताः २२ य आश्रयेत्पावयेच्चापिराजन् सर्वशरीरं तपसा तप्यमानः ॥ एतेन वै बाल्यमभ्येति
विद्वान्मृत्युं तथा स जयत्यंतकाले २३ अन्तवतः क्षत्रियतेजयंतिलोकः क्षत्रजनाः कर्मणानिर्मलेन ॥ ब्रह्मैव विद्वांस्तेन चाभ्येति सर्वानान्यः पन्था अयनाय विद्यते २४
धृतराष्ट्र उवाच ॥ आभारि शुक्लमिव लोहितमिवाथा कृष्णमथांजनं कावेवा ॥ सद्ब्रह्मणः पश्यतियोऽब्रविद्वान्कथं रूपं तदमृतमक्षरं पदम् २५ ॥ सन्तुजात उ
वाच ॥ आभारि शुक्लमिव लोहितमिवाथा कृष्णमायसमर्कवर्णम् ॥ नष्टे व्यातिष्ठति नान्तरिक्षे नैतत्समुद्रे सलिलं बिभर्ति २६

१७ । आक्रोशी देवयः भोक्तुं माकशरीरविमोक्षणात् । कामक्रोधोद्वेगं संपुक्तः समुत्थिनः' इति २३ अनेति । ते अविद्वांसः अंतवतः अनित्यास्त्रोकां न कर्षणा जयति विद्वांस्तु ब्रह्मैव तार्थान्त्यान सर्व
वेत्ता । एतेन ब्रह्मणा अभ्येति अतस्तस्य कर्मप्राप्यं किंचित्फलं नावतिष्ठते इत्यर्थः अतः ज्ञानादन्यः पन्थाः अयनाय मोक्षाय न विद्यते । ज्ञानादेव तु कैवल्यमित्यवधारणात् २४ नान्यः पन्था अयनाय विद्यते इति श्रुत्वा
'पूर्णं भूत उपासीत न वेष्टे मनसाऽपि च । उपावर्तस्वतद्ब्रह्म अंतरात्मनि विश्रुतम्' इति मायुक्तप्रकारेण आत्मानमनुसंदधानं स्वमनवाप्यनानावर्णाभादीभार्यात् अंतर्द्वये पश्यन् पृच्छति आभातीति । सद्ब्र
ह्म लोकरूपं यो विद्वान्ब्रह्मद्वये पश्यति स शुक्लादिकृष्णमिव अनवस्थितरूपं ब्रह्म पश्यति । अतः कथं रूपं कीदृकरूपं तदक्षरं व्यापकं अमृतमविनाशि पदं पदनीयं तद्गूरीति शेषः काद्वैकुण्ठसितः परपीठकः द्रवोगतिर्यस्य स काद
वोपूतः तद्गूणकाद्वै कद्विगलं तद्गूणं श्रूयते च ब्रह्म मार्गे रूपाणि । 'तस्मिन् शुक्लमुतनीलमाहुः पिंगलं हरितं लोहितं च । एषं पञ्चब्रह्मणा हानुविचस्ते नैति ब्रह्मवित्युच्यते स तस्य' इति २५ उत्तरमाह-

आभातीति । ब्रह्ममार्गेयद्यपियुक्तादिरूपाणि भातितयाऽपियव ब्रह्मणोरूपतत्पृथिव्यादिषु नास्ति । ' अशब्दमस्पर्शरूपपञ्चमयं तथाऽस्तीति समगंधवच्चयत् ' इति तत्रशब्दादीनां निषेधात् तेषां शब्दादिपञ्चात् रूपांतराणि तु ब्रह्मप्राप्तिचिन्हानि न तु ब्रह्मरूपाणि तथा च श्रुतिः । ' नीहारधूमाकारानिलाऽनलानां खद्योतविद्युत्स्फटिकशशीनां । एतानि रूपाणि पुरःसराणि ब्रह्मण्यभिभ्यक्तिकराणि योगे ' इति । समुद्रेऽसारासागरे एनेपरमात्मानं सलिलं सलिलोपलक्षितः पंचभूतात्मकोऽहः न विभर्ति । जीवानां मित्रब्रह्मण उपधिजं दुःखं नास्तीत्यर्थः । यद्वा सांमुद्रे जले एतद्वृषं नास्तीत्यर्थः २६ न तारकास्त्विति रूपदिराहित्यस्यैव प्रपञ्चः २७ नामरूपात्मके प्रपञ्चे सति तद्गृहितत्वं ब्रह्मणो वस्तु रूपप्रपञ्चादन्यत्त्वमुक्तवानामप्रपञ्चादप्यन्यत्वमाह नैवर्धुतदित्यादिना । तदित्यनेन अर्थात् ब्रह्मणो नामनिर्दिश्यते विमलेषु त्रैश्वानरसामादिषु रथंतरवार्हद्वये च पृष्ठयसामनी । महाव्रते यज्ञविशेषेऽपि नैव तद्गृह्येत पश्येत् कर्मभिरपि तद्दर्शनं न प्राप्यते इत्यर्थः । ' नास्त्यकृतः कृतेन ' इति श्रुतेः । अकृतः मोक्षः कृतेन कर्मणा नास्तीति श्रुत्यर्थः । यतः तत्तद्वचनित्यम् २८ अपारणीयं अतः कमर्गियं अद्वैतत्वात् तमसः अज्ञानरूपा दुःशायेः परस्तात् पराचीनः । अंतकः कालः तत्ब्रह्म अप्येति गच्छति । प्रलयतिका लोऽपि न त्रयं यत इत्यर्थः । अगोय इति दुर्लभं । भुरभारया ममिति अत्यंताऽहिने न प्राशं । महच्च विनेभ्य इति उपलक्षणं सर्वस्य सर्वस्मादपि महदित्यर्थः २९ प्रतिष्ठा अधिष्ठानं अमृतं निर्विकारं । विकासोऽपि विकारांतरमापन्नमानोऽमृत उच्यते । लोक्यं तद्विलोकाद्व्यमात्रं । ब्रह्म बृहत् यशोरमणीयमपि तदेव । ' तस्य नाम महद्यशः ' इति हि श्रुतेः । तस्मादुपादानात् कनकात् कुंडलादीनीं वभूता

उद्यो०

अ०

४८

न तारका सुन च विदुः श्रितं न चाश्रेषु दृश्यते रूपमस्य ॥ न चापि वायौ न च देवता सुनैतच्चंद्रे दृश्यते नो तसूर्ये २७ नैवर्धुं तन्नय जुष्णुना यथर्वसु न दृश्यते वै विमलं पुसा मसु ॥ रथंतरवार्हद्वये वाऽपि राजन्महाव्रते नैव दृश्येद्धुवंतत् २८ अपारणीयं तमसः परस्तात्तदंतकोऽप्येति विनाशकाले ॥ अणीयोरूपं धुरधारया समं महच्च रूपं तद्वै पर्वतेभ्यः २९ सा प्रतिष्ठा तदमृतं लोकास्तद्ब्रह्म तद्यशः ॥ भूतानि जज्ञिरे तस्मात्प्रलयं यांति तत्र हि ३० अनामयं तन्महदुद्यतं यशो वाचो विकारं कवयो वदंति ॥ यस्मिन् जगत्सर्वमिदं प्रतिष्ठितं ये तद्विदुरमृतास्ते भवंति ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सनत्सुजातपर्वणि सगत्सुजातवाक्ये चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ शोकः क्रोधश्च लोभश्च कामो मानः परासुता ॥ ईर्ष्या मोहो विधित्सा च कृपाऽसुधा जुगुप्सुता ?

निजातानि । यतः तत्रैव प्रलयं मुदिष्यद्वयांति । एतेन ब्रह्मणो जगत्कारणत्वमुक्तं तथा च श्रुतिः ' यतो वा इमानि भूतानि जायंते । येन जातानि जीवंति । यत्प्रयंत्यभि संविशंतीति । तद्विज्ज्ञासस्व तद्ब्रह्मेति ' ३० अनामयं निद्रैतं उद्यतं जगदाकारेण उद्भूतं महद्यशः परं लक्षणं आकाशादिभ्योऽपि महदित्यर्थः । वाच इति षष्ठीतृतीयायै कवयः विकारं वाचैवास्तीति वदंति न स्वरूपेणास्तीत्यर्थः तथा च श्रुतिः ' वाचं रंभं गंधिकारो नाम भेषजम् ' इति वागालंबनत्वं विकारस्य आह । यस्मिन् जगत्प्रतिष्ठितं रज्ज्वा मुरगवल्लीनं तथे विदुस्ते अमृतः मुक्ता भवंति ३१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठे यो भारवभा वदीपे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ समाश्ना ज्ञानप्रधाना यो यो पसर्जना ब्रह्मविद्या । इदानीं योगप्रधानां ज्ञानोपसर्जनां तां वक्तुमध्यायद्वयमारभ्यते । यत्र पूर्वचिंचित्चिनिरोधेन त्वंपदार्थज्ञात्वापश्चद्वेदां तश्च प्रादिना तस्य ब्रह्मत्वं निश्चीयते सा आद्या । यत्र तु त्रयप्रादिना पूर्वापारोक्ष्येण प्रतीचो ब्रह्मभावं निश्चिन्नपश्चाद्विध्या सनेन सः अपरोक्षीक्रियते सा द्वितीया । क्रमद्वयेऽपि फलैक्यात्साधनजातमप्येकं रूपमेवेति दर्शयितुं प्रागुक्तानेकैव ब्रह्मोपाधिबान् गुणां च दर्शयति शोकः क्रोधश्चेत्यादिना । तत्र क्रोधादयः प्राग्गन्धाल्याता एव तथाऽपि कचित् विशेषो दृश्यते स एव व्याख्यायते । लोभः स्पृहा । मोहः प्रहाया अभवः । अत्रापि लोभ इति पाठेऽपि स एवार्थः लुभविमोह इति धात्वर्थानुगमात् । परासुतानि द्रापरत्वं । कृपाऽब्रह्मेहः ?

॥ ४८ ॥

पापंपापफलकर्म व्यवस्यतिआरभते मूढतंस्रःमूढबुद्धिः २ उग्रःनिर्दयः परुषःरुसवाक् वदान्योबहुभाषी नसभाज्यतेपरंमानयति ३ बहुप्रशंसीआत्मस्तुतिपरः ४ महाव्रतमहाव्रतानि सुपांसुखि
तिपुण्डादेशश्छांदसः ५ नास्यस्वंस्वीयंकमपितास्ति धर्मादिष्वेकैकस्मिन्पिपसपातेसतितदर्थसंवैत्यजतीत्यर्थः ६ ब्रह्मैवमुख्यंभ्राण्येषोपाताम् ७ परीनादःपरदोषकीर्तनं सत्यथार्थभूतं असत्आ
रोपितम् ८ अपकीर्तितइति । दमनिरोधिनरव्रततिकूल्यादयोददोषत्वेनमुचिताअपिशुंग्रग्राहिकयाप्रकर्षेणविधिमुखेननशोक्ताइत्यर्थः । लोकद्वेष्यंपारदार्यादि । प्रातिकूल्यंभर्मादीविघ्नाचरणं । अभ्य
सूयागुणिषुदोषारोपः ९ कायःकयधिलापः । पारतंत्र्यंमद्यादिवशत्वं । पैथुंनराजद्वारादोषरदोषमचनं । अर्थहानिःनष्टनर्तकवैश्यादिषु दंडेनवा वित्तनाशः । विवादोवैरम् १० मोदोहर्षः दर्पहेतुः ।
दृष्टोदप्यतीत्यापस्तंबोक्तेः । अतिवादोनिर्भर्यादिवचनं । संज्ञानाशःकार्याकार्यविवेकेराहित्यं । अभ्यमुख्यत्वनैरवैयंपरद्रोहशीलता । एतत्तदवचनंविगर्हितंनिदिशतस्त्रिः । सदाहीत्यापत्कालेऽपिना

द्वादशैते महादोषा मनुष्यप्राणनाशनाः ॥ एकैकमेतारे जेदमनुष्यान्पर्युपासते ॥ यैराविष्टो नरः पापं मुदसंज्ञो व्यवस्यति २ स्पृहाया लुब्धः परुषो वा वदान्यः क्रोधं वि
भ्रमनमसावै विकल्पी ॥ नृशंसधर्माः षड्भिरेजनावै प्राप्याप्यर्थेनोतसभाजयंते ३ संभोगसंविद्विषमोऽतिमानी दत्ताविकल्पी कृपणो दुर्बलश्च ॥ बहुप्रशंसी वनितादि
दसैदवससैवोक्ताः पापशीलानृशंसाः ४ धर्मश्च सत्यं च तपो दमश्च अमात्सर्यं हीति तिक्षाऽनसूया ॥ दानं श्रुतं चैव घृतिः क्षमा च महानता द्वादशब्राह्मणस्य ५ योनैते
भ्यः प्रच्यवेद्वादशभ्यः सर्वा मपीमां प्रथिवीं स शिष्यात् ॥ त्रिभिर्द्रव्यामेकतो वार्थितो यो नास्य स्वमस्तीति च वेदितव्यम् ६ दमस्त्यागोऽथाप्रमाद इत्येतेष्वमृतं
स्थितम् ॥ एतानि ब्रह्ममुख्यानां ब्राह्मणानां मनीषिणाम् ७ सद्वाऽसद्वा परीवादो ब्राह्मणस्य नश्यते ॥ नरकप्रतिष्ठास्तोस्युर्षवकुर्वते जनाः ८ मदोऽष्टादशदोषः सस्या
त्पुरायोऽप्रकीर्तितः ॥ लोकद्वेषं प्राति कूल्यमभ्यसूया मृषावचः ९ कामक्रोधौ शरतं पं परिवादोऽथ पैशुनम् ॥ अर्थहानिर्विवादश्च मात्सर्यं प्राणपीडनम् १० ईर्ष्या
मोदोऽतिवादश्च संज्ञानाशोऽभ्यसूयिता ॥ तस्मात्प्राज्ञो न माद्येत सदसद्व्यतिद्विगर्हितम् ११ सौहृदे वैषज्जुणा वेदितव्याः प्रिये हृष्यत्यप्रिये च व्यथंते ॥ स्यादात्मनः सु
चिरं याचते यो ददात्ययाच्यमपि देयं खलु स्यात् ॥ इष्टान् पुत्रान्विभवान्वांश्च दारानभ्यर्थितश्चार्हति शुद्धभावः १२ त्यक्तद्रव्यः संवसेन्नेह कामाहुं कर्मस्वाशिषं बाधते च
१३ द्रव्यवान्गुणवानेवं त्यागी भवति सात्त्विकः ॥ पंचभूतानि पंचभ्यो निर्वर्तयति तादृशः १४

श्रयणीयमिति सूचितम् ११ सुहृदं प्रिये सति हर्षः अप्रिये सति व्यथेति द्वौ सौ हृदगुणौ । तृतीयमाह स्यादिति । मुहितमिति पाठे सुतरां हितं इष्टं पुष्टिकरं । देयं दातारं । भण्यगेयेति वक्तृर्निरुक्त्यः । यो दातारं अयाच्यप्रतिपुत्रादिकं मुख्यं कर्मभूतयाचते स अभ्यर्थितः प्रार्थितो दातृता तस्मै हृदद्विजर्हति दातृमिति शेषः सार्धं श्लोको वाक्यम् १२ चतुर्थमाह त्यक्तेति । यस्मै सर्वस्वं दत्तं तस्य गृहे कामात् मयाऽयमुपकृत इति बुद्धितः न संवसेत् । तेन कदाचिदनादृतः सन् सौहार्दभंगं कुर्यादिति भावः । पंचममाह भुक्ते कर्मेति । स्वकर्माजितमेव धनं भुक्ते न तु मित्राद्यजितं अन्यथा कालेन हेलनां प्राप्य सौहृदभंगो मा भूदिति । षष्ठमाह स्वाशिवं वाधेते च स्वस्वश्रेयोऽपि मित्रहितार्थं नान्ययतीत्यर्थः । पाठांतरैस्वातिवत्स्वस्थानं राज्यादिकं आस्तेऽस्मिन्निति व्युत्पत्त्याज्ञेयं । स्वाशिवमिति पाठे स्वस्व आसमंतात् शिवश्रेयस्करमित्यर्थः १३ द्रव्यवान्मृदस्थः पञ्चकरीत्या गुणवान् त्यागी दाता सात्त्विकः सत्त्वप्रधानश्च पौषवतितादृशः पुरुषः पंचभ्यः शब्दादिभ्यः पंचभूतानि श्रोत्राद्याकारेण परिणतानि इंद्रियाणि निर्वर्तयति १४

एतत्सर्वविषयेऽयं द्विधाणां निवर्तनं समुद्धं पुष्कलमपि केवलं तत्पत्र ऊर्ध्व ऊर्ध्व गतिप्रदं भवति न ज्ञानवदिदं कृतकृत्यनायासादप्यतीत्यर्थः । केवामित्यत्र आह सत्त्वादिति । येन सत्त्वात्तैर्यावत्पश्येत्ते तीव्रवैराग्याभावात्
यते पांचसंकल्पेन वा प्रलोकिकान् दिव्यान् भोगान् भोक्ष्ये इत्येवं रूपेण समाहितं संभृतं तपो भवति ते शमोऽर्धगतिर्भवतीत्यर्थः १५ यतः संकल्पादयज्ञाः प्रवर्धन्ते तस्यैव सत्यस्य संकल्पस्यावधारणात् । 'संकल्पादे
यास्यपितरः समुत्तिष्ठति' इति श्रुतेर्योगी सत्यसंकल्पो भवति । अन्यस्य एकस्य यज्ञः मनसैव भवति सत्यसंकल्पत्वात् । तथा धृष्ट्या लयायते त्रितोनामनुनिर्भावाकूरोपातितः सन्नतचेरुमनसा कृत्यनं पञ्चकारेति ।
'जितः कूरोऽवहितो देशान् हवत ऊतये' इति यंत्रवर्णाचैतद्द्रव्यते । अरहितोऽध्यायन् हवते आहवति ऊतये यज्ञं तस्ये । अन्यस्य मध्यमस्य वा च वज्रप्रयत्नसादिताय हो भवति । अन्यस्य मातुस्य कर्मणा आ
ज्यपथपुरोडाशीयादि रथानया क्रियया १३ संकल्पेति । सगुणब्रह्मवेदान्तसत्यसंकल्पं पुरुषं असंकल्पश्चिदात्माऽधितिष्ठति भूत्यभिवराजा । ननु अतएव चानन्याधिपतिरिति विदुषः सत्यसंकल्पत्वादेव अतन्या
धिपतिस्त्वं कथं नृत्तिं । ईश्वरानराभिप्राये गेति गृहाण तथा च भुतिः । 'तस्य हनदेवा धनाभूत्या ईशान आत्मा शेषां भवति' इति । देशश्च न देशा अपि ह मसिद्धे तस्य ब्रह्मविदः अभूत्ये अनेनैव पार्थिव ईशते तस्यार्था
भवन्ति तत्र देवतुः आत्मा हीति इति श्रुत्यर्थः । किंच अन्यदपि मे मत्तः शृणु । तदेवाह ब्राह्मणस्य निगुण ब्रह्मविदः संकल्पश्चिदपेण असंकल्पोऽधितिष्ठति । सगुणोपासकापेक्षयानिगुणविदिसत्यसंकल्पत्वादिकम्

एतत्समृद्धमप्यूर्ध्वतपो भवतिकेवलम् ॥ सत्त्वात्प्रच्यवमानानां संकल्पेन समाहितम् १५ यतो यज्ञाः प्रवर्धन्ते सत्यस्यैवावरोधनात् ॥ मनसाऽन्यस्य भवति वाचा
ऽन्यस्याथ कर्मणा १६ संकल्पसिद्धं पुरुषमसंकल्पोऽधितिष्ठति ॥ ब्राह्मणस्य विशेषेण किंचान्यदपि मे गृणु १७ अध्यापयेन्महदेतद्यशस्यं वाचो विकाराः क
वयो वदन्ति ॥ अस्मिन्योगे सर्वमिदं प्रतिष्ठितं ये तद्विदुरमृतास्ते भवन्ति १८ न कर्मणा सुकृतैर्नैव राजन्सत्यं जयेज्जुहुयाद्वायजेद्वा ॥ नैतेन बालोऽनृत्युमभ्येति राजनर्गतिं
चासौ नलभत्यंतकाले १९ तूष्णीमेकउपासीत चेष्टेत मनसाऽपि न ॥ तथा संस्तुतिर्निर्दिष्टाभ्यां प्रीतिरोषौ विवर्जयेत् २० अत्रैव तिष्ठन्क्षत्रियब्रह्माविशति पश्यति ॥
वेदेषु चानुपूर्व्येण एतद्विद्वन्ब्रवीमि २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सनत्सुजातपर्वणि सनत्सुजातवाक्ये पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ सनत्सु
जात उवाच ॥ यत्तच्छ्रुत्वां महज्ज्योतिर्दीप्यमानं महद्यशः ॥ तद्वै देवा उपासते तस्मात्सूर्यो विराजते ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवंतं सनातनम् १

विशयेनाविर्भवतीत्यर्थः १७ एतद्योगशास्त्रं अध्यापयेत् शिष्यान् प्राहयेत् यतः यशस्यं यशस्ते ब्रह्मणे तत्प्राप्तये हितं । इतोऽन्यत्र शास्त्रं वाचो विकारा एव एव च कवयो वदन्ति । योगे योगिनो तदधीनं सर्वमित्यर्थः
येन तत्तं योगि विदुः शो रं संह १८ कर्मणा सत्यं ब्रह्म न जयेत् न बाप्नुयात् यत्तज्जुहुयात् यत्तज्जुहुयात् यत्तज्जुहुयात् एतेन देशे मया गात्मैकं न कर्मणा बालः अविद्वान् अमृत्युं मोक्षं न जयति न प्राप्नोति रतिं आनंदं लभति लभते १९ तूष्णी
मित्यर्थो व्याख्यातः । स्तुत्या प्रीतिं निर्दयारोपं च वर्जयेत् २० अत्रेति । हे तत्रिय वेदेषु पूर्वे कं दृष्टिमे देवेषु आनुपूर्व्येण आरोपक्यापि आपवादकमेति मुनः अत्रैव ब्रह्म पश्यति आविशति तादात्म्यं च महा
काशं यशः काशं न्यायेन उपासितं वात्स्याप्रोति तस्माद्दृष्टार्थाऽनंतकला च ब्रह्मविद्याऽदृष्टार्थावविनाशि फलात्कर्मणः श्रेयसीति ज्ञात्वा ज्ञानार्थमेव यते तेति ते तु भ्यं ब्रवीमि २१ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये
भारतमावदीपे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ पूर्वाध्यायानि मनसाऽपि न चेष्टेत्पुक्तं त्रयमस्य श्रेष्ठाराहित्ये तति मृता ब्रह्म चर्यादियत्ने न शून्यशेषतैव सा त्रिता भवतीत्याशंक्यशू
न्यवदेति निर्दिष्टं शून्यं वाक्स्यापि प्रकाशकं तद्वर्षं ब्रह्म तस्य गमिन् त्वेन ज्ञेयमस्तीत्यस्मिन्नर्थे भवानुदाहरति योगिपत्यक्षं च पुनः पुनः प्रमाणत्वेनोपपन्नस्यति यत्तच्छ्रुत्वा मित्यादिनाऽध्यायेन । यत्तच्छ्रुत्वा कं बीजमिव बीजं विश्वो
त्पत्तयादिभूतकारणं सर्ववेष्टा प्रवर्तकं आनंदरूपं । महत्त्वात्तत्त्वोपाधि शून्यं । ज्योतिर्होतिनात् । दीप्यमानं सूर्योदिरूपेण । महद्यशोनामकं । तदेव देशाद्विधागि उपसते अनुसरति तस्मादेव मूलकार-

पातव्यो जगत्सवधर्मायापोपाधिराश्वरो विराजते तथाचश्रुतयः । 'आनेदाद्येव खल्विमानिभूतानि जायते । आनेदेन जातानि जीवन्ति । आनेदं प्रयत्यभि संविशतीति । कोशेवान्यात्कः प्राप्यात् यदेष
 आकाश आनेदो न स्यात् । येन सूर्यस्तपति तेजोऽद्भुतः । न तस्येशो कश्चन तस्य नाम महद्यशः । न प्राणेन नापानेन मर्त्यो जीवति कश्चन । इतरेण तु जीवन्ति यस्मिन्नेतावुपाश्रितौ । प्राणस्य प्राणमुत च भुवश्चक्षुः । इत्यादयः ।
 नेपरमात्मानं योगिनः चित्तवृत्तिनिरोधेन भगवंतं सर्वैश्वर्यवंतं संप्रज्ञाते । अतः प्रज्ञाते तु सनातनं अखंडैकरसं प्रपश्येतीति सर्वत्र ज्ञेयं योगेनैव तं परमात्मानं पश्येन्नान्यथा यथाऽऽह दशः । 'स्वतंत्रे च दित इह ह्यकुमारी स्त्रीमुखं
 यथा । अयोगी नैव जानाति जात्यं धोदियथा घटं' इति १ अस्यैव भ्रमस्य विवरणार्था उत्तरमेवाः शुक्रात् आनेदात् तं प्राप्येत्यर्थः ब्रह्म जगत्तु बृंहं करमव्योमाखण्डं अवाकृतं ताऽवस्तु सदिचैतन्यमतिविश्वं व्याप्य
 प्रभवति जमज्जन्मादिकार्यं समर्थं भवति तेनैव च वर्द्धते । अतस्तच्छुक्रं ज्योतिषां मूर्त्यादीनां मध्येऽन्तःस्थित्वा तपति प्रकाशते तथा चगीता । 'यदादित्यगते तेजो जगद्भासयतेऽविकलं । यच्चंद्रमसि यच्चाप्रौतचेजो वि
 दिशामकम्' इति । अतस्तं अन्येनाप्रकाशितं स्वयं ज्योतिरित्यर्थः । तापने सूर्यादीनामपि भयप्रदं । भीषास्माद्रातः पवते भीषोदेति सूर्यः । भीषाऽस्मादग्निश्चंद्रश्च मृत्युर्भावति पंचम इति' इति श्रुतेः २ अपइति ।
 सलिलस्य सलिलमिव सलिलं एकरसं ब्रह्म 'सलिल एकोद्रष्टाऽद्वैतो भवति' इति श्रुतिप्रसिद्धं तस्य मध्ये स्थिताभ्योऽद्भुतः अनुपलक्षितेभ्यः पंचमहाभूतेभ्यः सकाशादुत्पन्नाः अपः पांचभौतिकदेहं अंतरिक्षे ब्रह्मकाशे शि
 श्रिष्यते श्रुतयः कौ उभो देवौ चिद्रूपत्वेन द्योतमा मौजीवेश्वरौ सुमिप्रलययोः क्रमेण तं द्वावंतौ ताभ्यामन्यः अतंद्रितः निर्मायः सवितुः जगत्कारणस्य विवस्वान् वस आच्छादने वस्वान् आच्छादयान् त

शुक्राद्ब्रह्म प्रभवति ब्रह्मशुक्रेण वर्द्धते ॥ तच्छुक्रं ज्योतिषां मध्येऽन्तर्गता पनम् ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवंतं सनातनम् २ अपोऽथ अद्भ्यः सलिलस्य मध्ये उभौ
 देवौ शिश्रियातेऽन्तरिक्षे ॥ अतंद्रितः सवितुर्विवस्वानुभौ बिभर्ति पृथिवीं दिवं च ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवंतं सनातनम् ३ उभौ च देवौ पृथिवीं दिवं च दिशः शुक्रो भुवनं
 बिभर्ति ॥ तस्माद्दिशः सरितश्च स्रवंति तस्मात्समुद्रा विहिता महांताः ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवंतं सनातनम् ४ चक्रैरथ स्यतिष्ठतोऽधुवस्याव्ययकर्मणः ॥ केतुमंतं वहं
 त्यश्वास्ते दिव्यमजरं दिवि ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवंतं सनातनम् ५ न सादृश्येतिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चिद्वदनम् ॥ मनीषयाऽथो मनसा हृदा च य एनं विदुर
 मृतास्ते भवन्ति ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवंतं सनातनम् ६

द्विपरीतो विवस्वान् अपरिच्छिन्नसंक्रियः संततमनुदितानस्मिन् प्रकाशः सर्वाधिष्ठानभूतः उभौ जीवेश्वरौ पृथिवीं दिवं च बिभर्ति । आसध्रीचीः सविषूचीर्वसानाविति पाठे सः शुक्रसंज्ञः शुद्धात्मा । कीद
 र्द्वौ उभो देवौ सध्रीचीः विषूचीश्च आवासानौ दिशः उपदिशश्च पटवद्रसानौ दिग्गतपर्यंतं विस्तीर्णवित्यर्थः । व्यवहितश्चेति छांदसंक्रियोपसर्गयोर्व्यवधानं शेषे प्रागुद्देव ३ एतदेवाह उभावेति । देवौ जीवे
 भूतौ पृथिव्यादिके भुवने ब्रह्मांडं शुक्रो बिभर्ति । तस्मात्सर्वोत्पत्तिमाह तस्यादिति । महान् दुरधिगमोऽन्तोयेषां तिमहांताः समुद्राः कामाः कामसमुद्रमाविशेति त्रिजालगात् ४ चक्रे इति । रथस्य शरीरस्य । 'रथः स्यं
 द्वादहयोः' इति विश्वः । अत्र रथस्य विनाशिनोऽपि अव्ययं अविनाशिकर्मण्यस्मत्तस्य अव्ययकर्मणः । चक्रे चक्रबालके प्राक्कर्मणि निमित्ते सति तिष्ठतः कर्माधीना इत्यर्थः । अश्वाः इंद्रियाणि शरीररथं विषय
 दश प्रतिनयतः केतुमंतं प्रज्ञावंतं जीवे । किं ज्ञानेऽस्मात्तु न । तं परमात्मानं प्रति वहन्ति वहतिर्द्रिक्कर्मा । वयोरिंद्रिया चेर्देहस्थे योजिते जीवः परमात्मानो नीयते अन्यथा शरीरेन हेऽपि तत्कर्मनक्षीयतेऽतः शरीरांतरेण
 सद्य एव बद्धयते । दिव्ये अलौकिके अहं प्रत्ययत्रियादन्यमशनायाचनीतमित्यर्थः अजरमितिसर्वविकारप्रतिषेधः दिवि हार्दाकाशे ५ अस्य रूपं आकृतिः माहृदयेन तिष्ठति अनुपमस्वरूपमित्यर्थः । न चक्षुषेति सर्वे
 ियगोषरत्नं निषिद्धयते 'अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं' इति रूपादिहीनत्वश्रुतेः । मनीषया मनसो निग्रहेण मनसा मूर्खेण 'मनसैवानुद्गृह्यम्' इति तस्य करणत्वश्रुतेः । हृदाऽनुपलक्षिते देवो
 रित्यतीतमनसा येन निषिद्धः तेन अमताः प्रकटयन्ति ६

—क्षणेनद्रीकुर्वन्ति रज्जुतइवसर्प तदाजीवेशभेदनिमित्तस्थोपाधेरभावात्पूर्वब्रह्मैवावशिष्यते यथोक्तविष्णुपुराणे । ' विभेदजनकेऽज्ञानेनाशमात्यंतिकंगते । आत्मनोब्रह्मभाभेदमसंतकःकरिष्यति ' इति । एवंचअंशांशित्वरूपेणजीवेशयोर्भेदानुपगमादनुपचरितस्तयोर्भेदप्रतिपादकस्तत्त्वमस्यहंब्रह्मास्म्ययमात्माब्रह्मेखादिरागमइतिसिद्धं यत्पूर्णशिष्यतेतंभगवंतंयोगिनःपश्यति १० तस्मात्पूर्णात् वायुरिति पंचानामपिभूतानामुपलक्षणं । ' तस्माद्वाएतस्मादात्मनआकाशःसंभूतः आकाशाद्वायुः वायोरग्निः अग्नेरापः अद्भ्यःपृथिवी ' इतिततएवसर्वभूतोद्भवश्रुतेः । प्रयतःनिगृहीतः एतेनतत्रैवलयं दर्शयतातदुपादानकत्वंभूतानामुक्तं अग्निर्भोक्ता सोमोभोज्यं प्राणइतिदेहेंद्रियादिसंघातग्रहणम् ११ इदंभवततएवआततंतस्माज्जातं तत्वात्मत्वेनप्रसिद्धं तत्तच्छब्दवाच्यं । ' तदितिवाएतस्यमह तोभूतस्यनामभवति ' इतिश्रुतिप्रसिद्धेः । वक्तुंनशक्नुमः वाचामगोचरंयोगिनःपश्यति १२ इदानींतदर्शनाभ्युपाययोगसंक्षेपेणाह अपानमिति । गिरतिउपसंहरतिस्वात्मनियोगश्चास्त्रोक्तरीत्या । ' पार्ष्णिनागुदमापीडयदंतैर्दतानसंपृशन् । दृढासनोऽपानवायुमुन्मयेच्चशनैःशनैः । तंप्राणेनैकतानंतिवास्थिरंकृत्वाहृदंरे । चेतोमात्रेणतिष्ठेतच्चबुद्धौविलापयेत् ' चंद्रमाअन्नमनः आदित्यो बुद्धिः परःपरमात्मा एवंयआदित्यंगिरतितंयोगिनःपश्यति १३ ननुनित्यापरोक्षब्रह्मयत्साक्षादपरोक्षादितिश्रुतेः अतःक्रियोगेनेत्याशंक्याह एकमिति । हंसइवहंसःपरामात्माशरीरवृक्षमारूढोऽपितेन असंबद्धः सचतुष्पात् ' सोऽयमात्माचतुष्पात् ' इतिश्रुतेः । चतुर्णापादानांजाग्रत्स्वप्नसुषुप्ततुरीयाख्यानांमध्येएकंपादंतुरीयंनोत्क्षिपतिनप्रकाशयति । कीदृशः सलिलावनिर्विशेषात् अतिगंभीरावुच्चरक्षुपयं

तस्माद्वैवायुरायातस्तस्मिंश्चप्रयतःसदा ॥ तस्मादग्निश्चसोमश्चतस्मिंश्चप्राणआततः ११ सर्वमेवततोक्व्यात्तत्तद्वक्तुंनशक्नुमः ॥ योगिनस्तंप्रपश्यंतिभगव न्तंसनातनम् १२ अपानंगिरतिप्राणःप्राणंगिरतिचंद्रमाः ॥ आदित्योगिरतेचंद्रमादित्यंगिरतेपरः ॥ योगिनस्तंप्रपश्यंतिभगवंतंसनातनम् १३ एकंपादं नोत्क्षिपतिसलिलाद्धंसउच्चरन् ॥ तंचेतंसततमूर्ध्वायनमृत्युर्नामृतंभवेत् ॥ योगिनस्तंप्रपश्यंतिभगवंतंसनातनम् १४ अंगुष्ठमात्रःपुरुषोऽन्तरात्माऽलिंगस्ययोगे नसयातिनित्यम् ॥ तमीशमीडयमनुकल्पमाद्यंप्रपश्यंतिमूढानविराजमानम् ॥ योगिनस्तंप्रपश्यंतिभगवंतंसनातनम् १५ असाधनावाऽपिससाधनावास मानमेतदृश्यतेमानुषेषु ॥ समानमेतदमृतस्येतरस्यमुक्तास्तत्रमध्वउत्संसमापुः ॥ योगिनस्तंप्रपश्यंतिभगवंतंसनातनम् १६

वपादत्रयेणचरन् ' तंतुरीयंपादंशिवमद्वैतंचतुर्थमन्यन्ते सआत्मासविज्ञेयः ' इतिश्रुतिप्रसिद्धं ऊर्ध्वायउपरितनायपादत्रयायविश्वतैजसप्राज्ञाख्याय तेषांचालनायेत्यर्थः । संतंतव्याप्तं तुरीयंत्रिषुसंतत न्तिपुक्तेः । नहिचैतन्यानुबंधविनाविश्वाद्यःस्वकार्येप्रभवति तंचेत्पश्यतितदामृत्युरमृतंचअज्ञानकृतंद्वयंसतिज्ञानेकालत्रयेऽपिनास्तीत्यर्थः । यद्यपिनित्यापरोक्षब्रह्मतथाऽपिउपाधिविशिष्टेनैवरूपे णपरोक्षं नतुततोनिष्कृष्टरूपेणातस्तदापरोक्षयायोगोऽपेक्षितइत्यर्थः । सततमृत्विजमितिपाठेऽस्त्विवत्पादत्रयक्रियानिमित्तमित्यर्थः १४ अंगुष्ठेति । अंगुष्ठमात्रेहृदयेप्रतिष्ठितत्वादांगुष्ठमात्रः एतेनहृदय पुंडरीकंध्यानस्थलमुपदिष्टंभवति । पुरुषःपूर्णः अंतरात्माबाह्यात्मभ्योऽन्नमयादिभ्यःपंचभ्यआंतरः लिंगस्यपंचप्राणमनोबुद्धिदशेंद्रियात्मकस्यलिंगशरीरस्यसंबंधेननित्यंसयातिइहलोकपरलोकौजाग्रत्स्वप्नौ वागच्छति । तैर्दंशयमयितारं ईडयंस्तुत्यं । अनुकल्पंउपाधिमनुसर्वकार्येषुसमर्थं । आद्यमूलकारणं । विराजमानंप्रत्यक्षचैतन्यरूपेणप्रकाशमानमपिमूढाःनपश्यति । तंयोगिनःपश्यति १५ न न्वंगुष्ठमात्रस्यहृदयेस्थितस्यहृदयतापेनतापप्राप्तिरपिस्यात्तथाचतापस्वभावस्यकुतोमुक्तिरित्याशंक्यतस्यकदाचिदपितापोनास्तीत्याह असाधनाइति । मानुषेषुसंघाताभिमानिपुजीबेषुकेचिदसाधनाःशमा दिहीनाः केचित्समाधनास्तद्युक्तावाभवन्तु तत्स्थंएतद्ब्रह्म समानंनिर्विकारं अमंगोशयंपुरुषइत्यभंगत्वश्रुतेः । एवंमुक्तबद्धयोरपीत्याह समानमिति । कस्वर्हिमुक्तेषुविशेषइत्यनआह मुक्ताइति । तत्रतेष-

—मध्येयुक्ताः मध्वःमधुनः ब्रह्मरसस्य उत्सं उत्कर्षपरां काष्ठां समापुःसंप्राप्ताः । अयंभावः अवस्थांतरगतस्य दुःखस्यावस्थांतरेऽदर्शनादुपाधिधर्मपददुःखं भ्रात्या उपहितेऽपि भाति स्फटिकेऽवजपाकुसुमलौहित्यं सर्वात्मना उपाधिव्यागत्युक्तानां नदुःखस्पर्शोऽस्तीति तेनिरतिशयानंदभाजइति य एवं समानस्तं योगिनः पश्यंति १६ एवं ब्रह्ममाप्नोति सर्वफलावाप्तिं कृतकृत्यतां चाह उभाविति । उभौ लोकोऽपि आत्मलोकं अनात्मलोकं च विद्यया ब्रह्माकारया अंतःकरणवृत्त्या अहमेवेदं सर्वोऽस्मीति सार्वात्म्याकारया च वृत्त्या व्याप्यमकाशज्ञात्वायाति प्रारब्धकर्मवष्टुभेदहः सन्मंचरतिविद्वान् सदैवं तदा अहुतमप्यग्निहोत्रं अस्य हुतमेव भवति ज्ञाने सर्वाणि कर्मफलान्यंतर्भवन्तीत्यर्थः । अतः ब्राह्मीवाक्ये तव अहं महानस्मीति वदतः लघुतां नीचत्वं मादधीतमाकरोतु । अहं दासोऽस्मीति मा ब्रूहीत्यर्थः । तंचेद्व्युरतिवाद्यसीत्यतिवाद्यस्मीति ब्रूयान्ना पन्हुवीति ति श्रुत्यैव ब्रह्मविदामतिवादिस्त्वदोपोनास्तीति प्रदर्शितं । प्रज्ञानमिति अस्य नामैव स्यात् 'प्रज्ञानं ब्रह्मेति ब्रह्मविद्ब्रह्मेवेति' च श्रुतिभ्यां ब्रह्मणा विद्वद्रूपेण स्वमाहात्म्यं न गोपनीयमधिकारिण्येव प्राकृतेषु तु गोपनीयमेव । 'तथाचरेतवैयोगी सतां धर्ममदृष्यन् । जनाययाऽवमन्येरन् गच्छेयुर्नैव संगतम्' इति । एतच्च प्रज्ञानमिति नामधीराऽध्यानवंत एव लभन्ते । यस्य नाम प्रज्ञानं तं योगिनः पश्यंति १७ एवं रूपो वा इमं न सातीतो जगज्जन्मादियो निर्निर्विकारो योगैकगम्यो ब्रह्मानामहापूज्यत्वं लभ्यते कर्मलोपदोषश्चनास्ति स एव रूपः परमात्मा पावकं भोक्तारं जीवंगिरन आत्मनि संहरन् पुरुषं पूर्णं तं योगेन दत्तस्य अर्थः पुरुषार्थो मां सो न रिप्यते न हिंस्यते । कर्मफलवत्प्रज्ञानफलं नान्ति चमित्यर्थः । यस्य ज्ञानादर्थनाशो नास्ति तं योगिनः पश्यंति १८ न केवलं मोक्ष एव ज्ञानतः स्यात् अपितु सर्वदूरस्थमपि आत्मन्यंतर्भूतं

उभौ लोकोऽपि विद्यया व्याप्यया तितदाहुतं चाहुतमग्निहोत्रम् ॥ माते ब्राह्मी लघुतामादधीत प्रज्ञानं स्मान्नामधीरालभन्ते ॥ योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवंतं सनातनम् १७
एवं रूपो माहात्मा स पावकं पुरुषो गिम् ॥ यो वै तं पुरुषं वेद तस्येहार्थो न रिप्यते ॥ योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवंतं सनातनम् १८ यः सहस्रं सहस्राणां पक्षान्संतत्यसं पतेत् ॥ मध्यमे मध्य आगच्छेदपि चेत्स्यान्मनोजवः ॥ योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवंतं सनातनम् १९ न दर्शनेति श्रुतिरूपमस्य पश्यंति चैनं सुविशुद्धसत्त्वाः ॥ हितो मनीषी मनसानतप्यते ये प्रवेज्युरमृतास्ते भवन्ति ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनम् २० गृहं तिसर्पा इव गह्वराणि स्वशिक्षया स्वेन वृत्तेन मर्त्याः ॥ तेषु प्रमुह्यंति जनाविभूढा यथाऽध्वानं मोहयन्ते भयाय ॥ योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवंतं सनातनम् २१

मेवास्तीत्याह यइति । दृश्यलक्षणानंतान् वापसान् कृत्वा योदूरे गच्छेत्सोऽपि मध्ये शरीरान्तःमध्यमे मध्यस्थे हृदयस्थे परमेश्वरे आगच्छेदेव । विप्रकृष्टमप्यर्थहादीकाशे योगिनः पश्यंतीत्यर्थः । एतच्चातीताना गतादेरप्युपलक्षणं । तथा च हादीकाशं प्रकृत्य श्रूयते । 'यच्चास्येहास्ति यच्च नास्ति सर्वतद्वन्न गत्वा विदते' इति । यत्र दूरस्थोऽप्यस्ति तं योगिनः पश्यंति १९ एवं विद्ययात्मनो दर्शनार्थं योगानुगुणानि सार्धनांतराण्याह नेति । चक्षुराद्यग्राह्यं नं शुद्धचिदा एव चित्तेन गृह्यंतीति पूर्वार्थः किंच यदाऽयं हितः जगन्मित्रं मनीषी मनो निग्रही लक्ष्य भवति तथा मनसा च पुत्रादीनां नाशे सत्यपिन तप्यते तदैव चित्तशुद्धिर्माते तिज्ञेयं । एवं ज्ञात्वा ये प्रवेज्युः विक्षेपदेतून् गृहादींस्त्यजेयुस्ते संन्यासिनः अमृता भवन्तीति । तं अमृतं योगिनः पश्यंति २० संन्यासं कृत्वाऽपि वंचकानां संगतिर्न कर्तव्येत्याह गृहंतीति । मर्त्याः कौलिकाः स्वशिक्षया स्वेपांगुल्या शिक्षया स्वेन वृत्तेन वा बहिर्दृष्टीनां रमणीयिन च दंभरूपेण गह्वराणि पापानि मद्यमांसपरस्त्रीसिवनादीनि गृहंति तच्छादयन्ति यथा सर्पाः खलाः परमुद्वेजयन्तोऽपि विलादौ निलीय आत्मानं गृहंति तद्वत् । तेषु बाह्यतोरमणीयेषु तेषां समीपे विभूढाः जनाः मुह्यन्ति । एतदेवाह यथाऽध्वानं मार्गमनतिक्रम्य शिष्टां लोकां कृष्टमाचारमत्यजतः भयाय नरकाय प्रापयितुं तान् मोहयन्ते मद्यमांसद्यश्चित्रतोपदेशेन प्रतारयन्ति अतः सम्यक्प्ररीक्षितैः सदैव व्रतैर्त्येष्टिभाषा यकृतव्या तं योगिनः पश्यंति २१

एवंसर्वकर्मास्पर्शानां योगिनामपि दुःसंगत्यागमावश्यकतया जीवन्मुक्तानां तैषामनुभवमनुवदति नाहमिति । अहंसदाकालत्रयेऽपि असत्कृतः असत्तादेर्हेन्द्रियादिना तादात्म्याध्यासेन तद्रक्तः सुखदुःखज
रामरणादिधर्मवान् कृतः असत्कृतः नस्यानभवेयं देहादीनामसत्त्वादेवेत्यर्थः । अतएव देहवियोगरूपो मृत्युरपि नास्ति नापि अमृत्युस्तद्विरोधी जन्मलाभः जन्ममरणप्रवाहरूपस्य मृत्युसंज्ञितस्य बंधस्याभावात् । अ
मृतमोक्षोऽपि ममकुतः न कुतश्चिदित्यर्थः । तत्र हेतुः सत्यं घटादि अनंतरं जूरादि तेजभेदपिसत्यसमानबंधे सत्यं अवाधितं समानं सर्वदा सर्वदेशेषु चैकरूपं ब्रह्मतदेव बंधो निग्रहस्यानंययोस्ते तथा । सर्वजग
द्ब्रह्माधीनमित्यर्थः । सतः कार्यस्य असतः कारणस्य च योनिः उत्पत्तिप्रलयस्थानं अहं एक एव तं मां योगिनः पश्यति तथा च श्रुतिः 'न निरोधो न चोत्पत्तिर्न च द्यो न च साधकः । न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येवापरमार्थता'
इति मृष्ट्यादिकं सर्वमप्येव कल्पितमित्याह २२ 'न साधुना कर्मणा भूयान्नो एवा साधुना कनीयान्' इति श्रुतिसिद्धं कर्मास्पर्शब्रह्मविद्याफलमाह न साधुनेति । असाधनावाऽपि साधनावेत्यत्र ब्रह्मणः असंगत्वमुक्तं
इह तु ब्रह्मविदः पापास्पृशं उच्यते एतद्ब्रह्मचिद्रूपं ब्रह्म साधुना कर्मणा समानं उत्तरेण भवति । उत अपि असाधुना कर्मणाऽसमानं अपहृष्टं च भवति । मानुषेषु देहाभिमानिषु तु एतद्दृश्यत एव उच्चावचं कर्मफलं तथा ब्र
ह्मविदीत्यर्थः । अत्र हेतुः समानमिति । एतद्ब्रह्मचिद्रूपं ब्रह्म अमृतस्य कैवल्यस्य समानं यथा कैवल्ये सर्वरादि संमतपुण्यपापयोरस्पर्श एव ब्रह्मविद्यपीत्यर्थः अतएव पूर्वोक्तप्रकारेण युक्तो योगवान् तन्मनुब्रह्म ।

नाहं सदाऽसत्कृतः स्यान्मृत्युर्न चामृत्युर्मृतं मे कुतः स्यात् ॥ सत्यानृते सत्यसमानबंधे सतश्च यो निरसतश्चैक एव ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनम् २२
न साधुना नोत असाधुना वाऽसमानमेतद्दृश्यते मानुषेषु ॥ समानमेतद्मृतस्य विद्यादेव युक्तो मधुतद्वै परीप्सेत् ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनम् २३
नास्यातिवादाद्दृश्यं तापयंति नानाधीतं नाहुतमग्निहोत्रम् ॥ मनो ब्राह्मीलघुतामादधीतप्रज्ञां चास्मै नामधीरालभंते ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनम् २४
एवं यः सर्वभूतेषु आत्मानमनुपश्यति ॥ अन्यत्रान्यत्र युक्तेषु किं स शोचेत्ततः परम् २५ यथोदपाने महति सर्वतः संष्ठुतोदके ॥ एवं सर्वेषु वेदेषु आत्मानमनुजानतः २६
अंगुष्ठमात्रः पुरुषो महात्मान दृश्यतेऽसौ हृदि संनिविष्टः ॥ अजश्चरो दिवारात्रमतं द्रितश्च सतं मत्वा कबिरास्ते प्रसन्नः २७

बह्निपि पाठेऽपि स एवार्थः निरवधिकस्य बह्वस्य तत्रैव पर्यवसानात् । परीप्सेत्सर्वप्रकारेण प्राप्नुमिच्छेत् । तमेव च योगिनः पश्यति २३ नास्येति । अस्य आत्मविदः अतिवादाः निंदावचनानि हृदयं न ता
पयंति । अथवा मयानाधीतं मयानहुतमित्यादिकमपि अस्य मन इति पूर्वान्वयि । श्रूयते च 'नैनं कृताकृते तपते इति । एतद्देहावनतपति किमहं साधुना करवं किमहं पापमकरवम्' इति च । ब्राह्मी ब्रह्म
संबंधिनी यं विद्या अस्मै पुरुषाय लघुशीघ्रं तां प्रज्ञां यामधि कृत्य स्मरति । 'प्रज्ञा प्रासादमारुह्य शोच्यः शोचतो जनान् । भूमिप्राग्विशैलस्वः सर्वान् प्राज्ञोऽनुपश्यति' इति तां प्रज्ञां भूतभराख्यां आदधीत समर्प
येत् । आत्मचित्सर्वविद्भवतीत्यर्थः । तां कां यां प्रज्ञां शिराः ध्यानवन्तो नाम निश्चितं लभंते नान्ये । एतेन शोकमोहनिवृत्तिः सर्वज्ञत्वं च ब्रह्मविद्याफलमुक्तं भवति । यं तापयंति तं विद्वद्भिर्भ्रं परमेश्वरं योगिनः पश्यति २४
एवमनेन प्रकारेण सर्वभूतेषु सद्रूपेण अनुस्यूतमात्मानं गुरुक्तिमनुपश्यति ध्यानेन साक्षात्करोति सः अन्यत्र दारादौ अन्यत्र कर्मादौ युक्तेषु पुरुषांतरेषु सत्सु किं शोचति नेव शोचति किंतु त एव शोचंतीत्यर्थः २५ उद
कपीयतेऽस्मिन्नित्युदपाने का सारादौ तृषार्चस्य यावता जलेन स्नानपानादि सिद्धिस्तथावत्सर्वेषु वेदेषु आत्मज्ञस्य ध्यायिन इति सिद्धिः । अतो ग्रंथभारवहनं त्रैव किंतु तदंतर्गतं स्वोपयुक्तं सारमात्रं गुरुवाक्याद्ब्रह्मीत्यायो
गेन कृतं कृत्योभवेदित्यर्थः २६ अंगुष्ठेति । उपाधितोऽल्पपरिमाणोऽपि स्वतो महात्मा व्यापकः न दृश्यते रूपादिहीनत्वात् । अजो जन्मादिशून्यः । दिवारात्रं चरतीति चरः जगन्भ्रमनेनित्योद्युक्त इत्यर्थः । सः अ
धिकारी तं आत्मानं मत्वा ज्ञात्वा कविः प्रमत्तदर्शी आस्ते कर्मण्युपरतो भवति कृतकृत्यत्वात् । अतएव प्रसन्नः उपाधितकालुष्यत्यागाच्चिर्मलः २७

अथेदानीं ब्रह्मविदात्मनो ब्रह्मभावं वा भवेदवदपरोक्षी कुर्वन्स्वस्य सार्वात्म्यं स्तौति अहमेवेति । नास्ति अतीतानागतं । अस्ति वर्त्तमानं । सर्वेषामंतरात्मा चाहमेवास्मि २८ पितामह इति । एवमात्मनिसर्वमाशो-
प्य अपवदति न मेयूयं न वो वयमिति । यद्यपि रज्ज्वा मुरग अरो पितस्तथा पितयोर्न कश्चित्संबन्धोऽस्ति अधिष्ठानव्यतिरेकेणाध्यस्तस्यासत्त्वात् । एवं प्रत्यगात्मजगतोरप्यसंबन्धो द्रष्टव्यः २९ अहमेव मुमुक्षूणां ज्ञेय-
इत्याह आत्मैवेति । मम स्थानं अधिष्ठानं आत्मैव । 'स्वेमहिम्नि प्रतिष्ठितः' इति श्रुतेः । अतएव मम जन्मजननहेतुरपि आत्मैव । अत्र त्वादेव अङ्कार्ये ओतः प्रोतश्च तिर्यग्-च पटेतं तव इवानुस्यूतोऽस्मि ।
अजरा अमच्युतस्वभावा प्रतिष्ठा अधिष्ठानत्वं यस्य स तथा अजश्चर इति पादो व्याख्यातः । मां तेषां भूतानां मंतरात्मानं सर्वेश्वरं सर्वकर्तारं विज्ञाय कविः प्रसन्न आस्ते ३० प्रकरणार्थमुपसंहरति अणोरिति ।
अणोरप्यणुतरो दुर्लभः न त्वणुतरपरिमाणवान् । अस्यूलमनष्वहस्वमदीर्घमिति ब्रह्मणि चतुर्विधपरिमाणनिषेधात् एतेन निर्गुणं रूपमुक्तं । सुमनाः शोभनं मनो दिव्यं चक्षुर्मायाख्यं अतीतादि सर्वप्रकाशकं यस्य

अहमेव स्मृतो मातापिता पुत्रोऽस्म्यहं पुनः ॥ आत्माऽहमपि सर्वस्य यच्च नास्ति यदस्ति च २८ पितामहोऽस्मि स्थविरः पिता पुत्रश्च भारत ॥ ममैव यूयमात्मस्थान-
मेयूयं न वो वयम् २९ आत्मैव स्थानं मम जन्म चात्मा ओतप्रोतोऽहमजरप्रतिष्ठः ॥ अजश्चरो दिवारात्रमतं द्रितोऽहं मां विज्ञाय कवि रास्ते प्रसन्नः ३० अणोरणीयान्सुमनाः-
सर्वभूतेषु जाग्रति ॥ पितरं सर्वभूतेषु पुष्करे निहितं विदुः ३१ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सनत्सुजातपर्वणि षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ समाप्तमिदं
सनत्सुजातपर्व ॥ अथ यानसंधिपर्व ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवं सनत्सुजातेन विदुरेण वधीमता ॥ सार्धं कथय तोराज्ञः साव्यतीयाय शर्वरी १ तस्यां
जन्यां व्युष्टायां राजानः सर्व एव ते ॥ सभामावि विशुद्धाः सूतस्योपदिदृक्षया २ शुश्रूषमाणाः पार्थानां वाचो धर्मार्थसंहिताः ॥ धृतराष्ट्रमुखाः सर्वे ययूराजसभां शुभाम्
३ सुधावदातां विस्तीर्णां कनकाजिरभूषिताम् ॥ चंद्रप्रभांसुरुचिरांसिंकांचंदनवारिणा ४ रुचिरैरासनैः स्तीर्णां कांचनैर्दारुवैरपि ॥ अशमसारमथैर्दानैः स्वास्तीर्णैः सो-
त्तरच्छदैः ५ भीष्मोद्गोणः कृपः शल्यः कृतवर्मा जयद्रथः ॥ अश्वत्थामा विकर्णश्च सोमदत्तश्च बाह्लिकः ६ विदुरश्च महाप्राज्ञो युयुत्सुश्च महारथः ॥ सर्वे च सहि-
ताः शूराः पार्थिवा भरतर्षभ ७ धृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य विविशुस्तांसभां शुभाम् ॥ दुःशासनश्चित्रसेनः शकुनिश्चापिसौबलः ८ दुर्मुखो दुःसहः कर्ण उलूकोऽथ विविंशतिः ॥
कुरुराजं पुरस्कृत्य दुर्योधनममर्षणम् ९ विविशुस्तांसभां राजन्सुराः शक्रसदो यथा ॥ आविशद्विस्तदाराजन्सुरैः परिब्राहुभिः १० शुशुभे सासभाराज च सिंहैरिव गिरौ-
हा ॥ ते प्रविश्य महेश्वासाः सभां सर्वे महौजसः ११ आसनानि विचित्राणि भेजिरे सूर्यवर्चसः ॥ आसनस्थेषु सर्वेषु ते पुराजसु भारत १२

मनोऽस्य दैवं चक्षुः' इति श्रुतेः ससुमनाः एतेन सगुणं रूपमुक्तं । सर्वभूतेषु जाग्रति अंतर्गामी रूपेण जागर्ति शपोऽलुगार्षः गुणाभावश्च । पितरं अर्थाद्विषदादीनां जरायुजादीनां च । सर्वभूतेषु सर्वदेहेषु पुष्करे हृदय-
पुंडरीके निहितं स्थितं विदुर्ब्राह्मणा जानंति । एवं गुणविशिष्टं प्रत्यगात्मानं हृदये विंचितेनेन साक्षात्कृत्य कृतकृत्यो भवतीत्यर्थः ३१ ॥ इति श्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणज्ञमर्यादापुराणचतुर्धरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसरिसूनोः श्री-
नीलकण्ठस्य कृतौ उद्योगपर्वणि भारतभावदीपे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ प्रासंगिकमध्यात्मसमाप्य प्रस्तुतां कथां मेवानुसंधत्ते एवं सनत्सुजातेनेत्यादिना कथयतः कथाभित्तिज्ञेयः १ सूतस्य संज-
यस्य २ । ३ कनकमयेन अजिरेण अंगणेन भूषितां ४ अशमसारमथैः रत्नखचितैः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ उपेयायउपाजगाम प्रस्कंयइत्तीर्य १४ यथात्रयः वयसोऽनुरुपम् १५ । १६ । १७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ पृच्छामी
ति १ । २ अन्वत्रस्तइत्यनुशब्दस्यअवोचदित्यनेनसंबंधः । व्यवहिताश्चेतिधातूपसर्गयोश्छांदसंबन्धवहितत्वं । विदानःजानन् उपह्वरेसमीपे कुरूणामध्येधार्तराष्ट्रयाइत्यन्ववोचदितिसंबंधः ३
४ पांडवायोधनायपांडवेःमहयुद्धाय ५ । ६ । ७ कर्मपापं अनिर्विष्टंअनुपभुक्तं अश्विभ्यांअश्विपुत्राभ्याम् ८ अपध्यानात्अपकाराच्चित्तनमात्रात् गांधर्वाभीम् ९ निर्वृचःसिद्धः सकलइत्ययुद्धपक्षेऽर्धस्यैवा

द्राःस्थोनिवेदयामाससूतपुत्रमुपस्थितम् ॥ अयंसरथआयातियोऽयासीत्पांडवान्प्रति १३ दूतोनस्तूर्णमायातःसैन्धवैःसाधुवाहिभिः ॥ उपेयायसतुक्षिप्रंरथात्प्र
स्कन्यकुण्डली ॥ प्रविवेशसभांपूणीमहीपालैर्महात्मभिः १४ ॥ संजयउवाच ॥ प्राप्तोऽस्मिपांडवान्गत्वातंविजानीतकौरवाः ॥ यथावयःकुरून्सर्वान्प्रतिनंदं
तिपांडवाः १५ अभिवादयंतिवृद्धांश्चवयस्यांश्चवयस्यवत् ॥ यूनुश्चाभ्यवदन्पार्थाःप्रतिपूज्ययथावयः १६ यथाऽहंधृतराष्ट्रेणशिष्टःपूर्वमितोगतः ॥ अब्रुवंपां
डवान्गत्वातन्निबोधतपार्थिवाः १७ ॥ इति श्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिसंजयप्रत्यागमनंसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥
पृच्छामित्वासंजयराजमध्येकिमब्रवीद्राक्ष्यमदीनसत्त्वः ॥ धनंजयस्तातयुधांप्रणेतादुरात्मनांजीवितच्छिन्महात्मा १ ॥ संजयउवाच ॥ दुर्योधनोवाचमिमां गृणो
तुयदब्रवीदर्जुनोयोत्स्यमानः ॥ युधिष्ठिरस्यानुमेतमहात्माधनंजयःशृण्वतःकेशवस्य २ अन्वत्रस्तोबाहुवीर्यविदानउपह्वरेवासुदेवस्यधीरः ॥ अवोचन्मांयोत्स्य
मानःकिरीटीमध्येव्यूयाधार्तराष्ट्रंकुरूणाम् ३ संशृण्वतस्तस्यदुर्भाषिणोवैदुरात्मनःसूतपुत्रस्यसूत ॥ योयोद्धुमांशसतिमांसदैवमंदप्रज्ञःकालपक्वोऽतिमूढः ४ येवैरा
जानःपांडवायोधनायसमानीताःशृण्वतांचापितेषाम् ॥ यथासमग्रंवचनमयोक्तंसहामात्यंश्रावयेथानृपंतत् ५ यथानूनंदेवराजस्यदेवाःशुश्रूषेतेवब्रह्मस्तस्यसर्वे ॥ तथा
ऽशृण्वन्पांडवाःसृजयाश्चकिरीटनावाचमुक्तांसमर्थाम् ६ इत्यब्रवीदर्जुनोयोत्स्यमानोगांडीबधन्वालोहितपद्मेनेत्रः ॥ नचेद्राज्यमुंचतिधातराष्ट्रोयुधिष्ठिरस्याजमीढस्य
राज्ञः ७ अस्तिनूनंकर्मकृतंपुरस्तादनिर्विष्टपापकंधार्तराष्ट्रैः ॥ येषांयुद्धंभीमसेनार्जुनाभ्यांतथाश्विभ्यांवासुदेवेनचैव ८ शैनेयेनध्रुवमात्तायुधेनधृष्टद्युम्नेनाथशिखंडिना
च ॥ युधिष्ठिरेणेंद्रकल्पेनचैवयोऽपध्यानान्निर्दहेंद्रांदिवंच ९ तैश्वेद्योद्धुंमन्यतेधार्तराष्ट्रोनिर्वृतोऽर्थःसकलःपांडवानाम् ॥ मातृत्कार्पीःपांडवस्यार्थहेतोरुपैहि
युद्धंयदिमन्यसेत्वंम् १० यांतां वनेदुःखशय्यामवात्सीन्प्रप्राजितःपांडवोधर्मचारी ॥ आप्रोतुतांदुःखतरामनर्थामंत्स्यांशय्यांधार्तराष्ट्रःपरासुः ११ हियाज्ञानेनतप
सादमेनशौर्येणाथोधर्मगुण्याधनेन ॥ अन्यायवृत्तिःकुरुपांडवेयानध्यातिष्ठदार्तराष्ट्रोदुरात्मा १२

र्थस्यलाभोभवेत्सचानभिमतइतिमुचितं । तदुराज्यार्थदानमाकार्पीः पांडवस्यअर्थहेतोःहितार्थम् १० दुःखशय्यांदुःखवासं अंत्स्यांशय्यांयुद्धेमरणंप्राप्तःसन् ११ स्वंपतावत्कुर्वित्याह चिह्नयेति । यान्लोकान्
अन्यायवृत्तिर्धार्तराष्ट्रोऽध्यतिष्ठतान्दीप्तमृतिभिर्गुणैरुपलक्षितेपांडवेअनुरक्तान्कुरु । दुर्योधनेनदृष्टेप्रज्ञानामस्मदभिमुखीकरणंत्वकार्यं नतुनेतसहअस्माकंसंधानमितिभावः १२

प्राययरकपटेन उपधीयंते उपस्थाप्यंते मारयोपधाश्छलवादाः तान् मारयोपधः । आतोषांतोरिति द्वितीयां बहुवचने परे आलोपः । प्रतिपन्नः प्राज्ञः प्रणिपातादिभिरुपेतः सत्यंबुवंश्चातिवेलं क्लिश्यमानोऽपि तिति क्षमाण एवास्ते इति शेषः १३ क्रोधं अवस्रष्टा उत्स्रक्ष्यति । उद्धृत् क्रोधा क्रांतं चेतो यस्य सः उद्धृत्तचेताः । जन्मना मुवृत्तचेता अपिसन् अन्वतप्स्यत् शोचिष्यति । आपोलकारव्यत्ययः १४ कृष्णवर्त्मादोहं कृष्णीकृतभूभाग इति माञ्चः । वस्तुतस्तु अग्निहोत्रेव स्वादिसप्त रूपोऽग्निः श्रूयते यदग्निमुद्धरतीत्यनुवाके तत्र कृष्णवर्त्मेत्यन्वर्थसंज्ञातो धूमायनरौद्रोऽग्निरुच्यते । उज्ज्वलित इति किंचित्पदीप्तः समिद्ध इति सर्वशोदीप्तः दग्धाधक्ष्यति १५ । १६ दंशितं तन्मद्रे स्वालक्षणं स्वीयानामपि अलक्षणं नास्ति लक्षणं सम्यगवलोकनं यस्य तं स्वालक्षणं । रणे आवेशवशात् स्वैरपि दुर्दृशमित्यर्थः । यतः अंतकसन्निकाशं वचनस्य वचनम् १७ । १८ गाः वः इवेति छेदः वः युष्मान् गा इव १९ । २० शैक्येन शिक्यमहशेन पाशेन नागान् विगृह्णन् वैपरीत्येन गृह्णन् । गले पादे वा पाशं दत्वा मृतवत्सवत्कर्षमित्यर्थः अन्ये

उद्यो०

अ०

४८

मारयोपधः प्रणिपाताज्जाभ्यां तपोदमाभ्यां धर्मगुम्याबलेन ॥ सत्यंबुवन् प्रतिपन्नो नृपो नस्ति तिक्षमाणः क्लिश्यमानोऽतिवेलम् १३ यदा ज्येष्ठः पांडवः संशितात्मा क्रोधं यत्तं वर्षपूगान् सुघोरम् ॥ अवस्रष्टा कुरूषूद्धृत्तचेतास्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् १४ कृष्णवर्त्मेव ज्वलितः समिद्धो यथा दहेत्कक्षमग्निर्निदावे ॥ एवं दग्धा धार्तराष्ट्रस्य सेनां युधिष्ठिरः क्रोधदीप्तोऽन्ववेक्ष्य १५ यदा द्रष्टा भीमसेनं रथस्थं गदाहस्तं क्रोधविषं वर्मतम् ॥ अमर्षणं पांडवं भीमवेगं तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् १६ सेनाग्रं दंशितं भीमसेनं स्वालक्षणं वीरहणं परेषाम् ॥ घ्नंतं च मृतं तसन्निकाशं तदा स्मर्त्तवचनं स्याति मानी १७ यदा द्रष्टा भीमसेनेन नागान् निपातितान् गिरिकूटप्रकाशान् ॥ कुंभैरिवास्तु गमतो भिन्नकुंभांस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् १८ महासिंहो गाव इव प्रविश्य गदापाणिर्धार्तराष्ट्रानुपेत्य ॥ यदा भीमो भीमरूपो निहंता तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् १९ महाभये वीतभयः कृतास्त्रः समागमे शत्रुबलावमदी ॥ सकृद्रथेनाप्रतिमान् रथौघान् पदाति संधान् गदयाऽभिनिघ्नन् २० शैक्येन नागांस्तरसा विगृह्णन् यदा छेत्ता धार्तराष्ट्रस्य सैन्यम् ॥ छिंदन् वनं परशुनेव शूरस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् २१ तृणप्रायं ज्वलनेनेव दग्धं ग्रामं यथा धार्तराष्ट्रान् समीक्ष्य ॥ पक्वं सस्यं वैद्युतेनेव दग्धं परासिक्तं विपुलं स्वं बलौघम् २२ हतप्रवीरं विमुखं भयार्तं पराङ्मुखं प्रायशोऽधृष्टयोधम् ॥ शस्त्रार्चिषा भीमसेनेन दग्धं तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् २३ उपासंगानां चरेद्दक्षिणेन वरांगानां कुलश्चित्रयोधी ॥ यदा रथाग्योरथिनः प्रचेता तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् २४ सुखोचितो दुःखशय्यां वने पुदीर्घकालं न कुलो यामशेत ॥ आशीविषः कुह्वोदमन्विषंतं तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् २५ त्यक्त्वात्मानः पार्थिवो धनानयसमादिष्टा धर्मराजेन सृत ॥ रथैः शुभ्रैः सैन्यमभिद्रवंतो दृष्ट्वा पश्चात्पश्यते धार्तराष्ट्रः २६

तुविमृद्रभितिपाठांवरं कल्पयित्वा शैक्येन खड्गेनेति व्याचख्युः २१ तृणप्रायं तृणग्रहमयं ग्रामं परासिक्तं दूरेनिरस्तम् २२ अशृष्टबोधं अप्रगल्भयोधं २३ उपेति । वरांगानां शिरसां उपासंगान् उच्चयान् दक्षिणेन कुशलेन अनायासेनेतियावत् आचरेत्कुर्यात् रथिनः यो धान् प्रचेता कूटीकरिष्यति पाठांतरे उपासंगेन निषंगेण दक्षिणभागस्थेन शतात्परं आचरन् तत्र त्वयैः शताधिकैः शरैर्गुह्यन् वामहस्तेनाग्निशरप्रक्षेपस्य अभ्यस्तत्वात् । दुःखशय्यामशेत तत्तत्तरस्मादपकृष्यते अतएव दुःखाद्रथिनः प्रचेति पूर्ववत् २४ दुःखशय्यां अशेत तत्तत्तरं नां यदा स्मरिष्यतीति शेषः । अतएव दुःखात् रथिनः प्रचेति पूर्वस्मादपकृष्यते २५ हे पार्थिव आयोधनाय युद्धाय समादिष्टाः सैन्यं तावकं दृष्ट्वा तानिति शेषः २६

॥ ५.३ ॥

शिशूनद्रौपदीपुत्रानप्रतिविध्यादीन् आद्रवंतः आद्रवतः २७ गतोद्ग्राहं अपगतोद्ग्राहं अनुकूलगतिमित्यर्थः अकूजनोनिः शब्दोऽक्षोयस्यतं सुवर्णस्य तारोद्ग्राहं तनुः अतिवेगादलातचक्रवत्सुवर्णरेखात्
व्यमित्यर्थः दांतैः चिनीतैः अचैरित्यर्थः २८ विवर्तमानं विविधैर्मंडलैर्वर्तमानं चरंतं २९ गांधारिंशकुनि आच्छन्नं गच्छन् ३० आयतः आगच्छतः ३१ विगाहिता अभिविष्यति ३२ । ३३ क्षेप्तारः

शिशून्कृतास्त्रानशिशुप्रकाशान्यदाद्रष्टाकौरवः पंचशूगान् ॥ त्यक्त्वा प्रणान्कौरवानाद्रवंतस्तदायुद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत २७ यदागताद्ग्राहमकूजनाक्षं सुवर्णतारं
रथमाततायी ॥ दांतैर्युक्तं सहदेवोऽधिरूढः शिरांसिराज्ञाक्षेप्स्यते मार्गणौघैः २८ महाभये संप्रवृत्ते रथस्थं विवर्तमानं समरेकृतास्त्रम् ॥ सर्वादिशः संपतंतं समीक्ष्य
तदायुद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत २९ होनिषो निपुणः सत्यवादी महाबलः सर्वधर्मोपपन्नः ॥ गांधारिमाच्छंस्तुमुलेक्षिप्रकारीक्षेताजनान्सहदेवस्तरस्वी ३० यदाद्र
ष्टाद्रौपदेयान्महेपून्शूगान्कृतास्त्रान् रथयुद्धकोविदान् ॥ आशीविषान्धोरविषान्वायतस्तदायुद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत ३१ यदाभिमन्युः परवीरधातीशरैः परान्मेव
इवाभिवर्षन् ॥ विगाहिताकृष्णसमः कृतास्त्रस्तदायुद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत ३२ यदाद्रष्टाबालमबालवीर्यैर्द्विपञ्चमूंमृत्युमिवोत्पतंतम् ॥ सौभद्रमिंद्रप्रतिमंकृतास्त्रं
तदायुद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत ३३ प्रभद्रकाः शीघ्रतरायुवानो विशारदाः सिंहसमानवीर्याः ॥ यदाक्षेप्तारो धार्तराष्ट्रान्सैन्यांस्तदायुद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत ३४ वृ
द्धौ विराट्द्रुपदौ महारथौ पृथक् क्रमूभ्यामभिवर्तमानौ ॥ यदाद्रष्टारौ धार्तराष्ट्रान्सैन्यांस्तदायुद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत ३५ यदाकृतास्त्रोद्गुपदः प्रचिन्वन् शिरांसि युनांस
मरे रथस्थः ॥ क्रुद्धः शरैश्छेत्स्यति चापमुक्तैस्तदायुद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत ३६ यदा विराटः परवीरधातीममत्तरे शत्रुचमूं प्रवेष्टा ॥ मत्स्यैः सार्धमनृशंसं रूपैस्तदायुद्धं
धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत ३७ ज्येष्ठमात्स्यमनृशंसार्थरूपं विराट्पुत्रं रथिनं पुरस्तात् ॥ यदाद्रष्टादंशितं पांडवार्थं तदायुद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत ३८ रणे हते कौरवाणां
प्रवीरेशिखंडिनासत्तमेशांतनूजे ॥ नजातुनः शत्रवो धारयेयुः सशयंसत्यमेतद्वीमि ३९ यदाशिखंडोरथिनः प्रचिन्वन् भीष्मं रथेनाभियाता वरूथी ॥ दिव्यैर्हयै
रवमृद्रन् रथौ वांस्तदायुद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत ४० यदाद्रष्टा संजयानामनीके धृष्टद्युम्नं प्रमुखे रोचमानम् ॥ अस्त्रं यस्मै गुह्यमुवाच धीमान् द्रोणस्तदा तप्स्यति धार्तराष्ट्रः
४१ यदाससेनापतिरप्रमेयाः परामृद्रन्निषुभिर्धार्तराष्ट्रान् ॥ द्रोणं रणेशत्रुसहोऽभियाता तदायुद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत ४२ ह्रीमान्मनीषी बलवान्मनस्वी सलक्ष्मीवा
न्सोमकानां प्रवर्हः ॥ नजातुतं शत्रवोऽन्ये सहेरन्येषां सस्यादग्रणीं वृष्णि सिंहः ४३ इदं च ब्रूयामावृणीष्वेतिलोके युद्धेऽद्वितीयं सचिवं रथस्थम् ॥ शिनेर्नसारं प्र
वृणीमसात्य किं महाबलं वीतभयं कृतास्त्रम् ४४

क्षेप्स्यति ३४ । ३५ । ३६ ममत्तरे मृशंसं धातीति ममत्तरे यद्गुणं तात्किं प्रतस्तरं बलवत्तरे ममदिति निपातो बलवद्वाचको वा संग्रामे इत्यर्थः सहोत्तर इत्याद्युनिकाः पठन्ति ३७ । ३८ शांत
नूजे द्वे र्व्यमार्षे धारयेयुः जीवेयुः ३९ वरूथी रथगुप्तिमान् ४० । ४१ । ४२ । ४३ इदं चेति सन्निहितं युद्धमूलमुच्यते राज्यं च मावृणीष्वमात्रार्थस्वइति ब्रूयाः दुर्योधनं प्रतीत्यर्थः यतः वयं युद्धेऽ
द्वितीयं महायमात्य किं प्रवृणीमवृत्तवतः तस्मिन्नवृत्ते तु कदाचित् वज्रयोऽपि संभाव्येतेति भावः ४४

४५ । ४६ अस्मात्तल्यन्लोपपंचमी एनेप्राप्यसंचेष्टेतिस्ततोभ्रमंति ४७ । ४८ चित्रःविस्मयकृत् सूक्ष्मःकुलक्षयः श्रृङ्गणइतिपाठेरमणीयः शूराणामुत्साहकरत्वात् सुकृतःसुशिक्षितः अक्षयो गोऽल्ललाभः वृष्णिंसिहस्यकृष्णस्ययथाविधंयादृक्प्रकारंयोगमाहुःतैःसर्वैर्गुणैःसात्यकिरूपेतः ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ सुपुंलाभ्यदाद्रष्टेतिद्रयोःसंबंधः ५४ आददानान्नप्रसमानान् ५५

महोरस्कोदीर्घबाहुःप्रमाथीयुद्धेऽद्वितीयःपरमास्त्रवेदी ॥ शिनेर्नेसातालमात्रायुधोऽयंमहारथोवीतभयःकृतास्त्रः ४५ यदाशिनीनामधिपोमयोक्तःशरैःपरान्मेवइ वप्रवर्षन् ॥ प्रच्छादयिष्यत्यरिहायोधमुख्यांस्तदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ४६ यदाधृतिंकुरुतेयोत्स्यमानःसदीर्घबाहुर्दृढधन्वामहाःमा ॥ सिंहस्येवगंधमाघ्रा यगावःसंचेष्टेतिशत्रवोऽस्माद्रणाग्रे ४७ सदीर्घबाहुर्दृढधन्वामहात्माभिद्याद्रिरीन्संहरेत्सर्वलोकान् ॥ अस्त्रेकृतीनिपुणःक्षिप्रहस्तोदिविस्थितःसूर्यइवाभिभाति ४८ चित्रःसूक्ष्मःसुकृतोयादवस्यअस्त्रेयोगोवृष्णिंसिहस्यभूयान् ॥ यथाविधंयोगमाहुःप्रशस्तंसर्वैर्गुणैःसात्यकिस्तरूपेतः ४९ हिरण्मयंश्वेतहयैश्चतुर्भिर्यदायुक्तंस्यन्दनंमा धवस्य ॥ द्रष्टायुद्धेसात्यकेर्घातंराष्ट्रास्तदातप्स्यत्यकृतात्मासमंदः ५० यदास्थंहेममणिप्रकाशंश्वेताश्वयुक्तंवानरकेतुमुग्रम् ॥ दृष्ट्वाममाप्यास्थितंकेशेनतदातप्स्य त्यकृतात्मासमंदः ५१ यदामौर्व्यास्तलनिष्पेषमुग्रंमहाशब्दंवज्रनिष्पेषतुल्यम् ॥ विधूयमानस्यमहारणेमयासगांडिवस्यश्रोण्यतिमंबुद्धिः ५२ तदामूढोधृतराष्ट्र स्यपुत्रस्तमायुद्धेदुर्मतिर्दुःसहायः ॥ दृष्ट्वासैन्यंबाणवर्षांधकारेप्रभज्यंतंगोकुलवद्रणाग्रे ५३ बलाहकादुच्चरतःसुभीमान्विदुस्त्फुलिंगानिववोरूपान् ॥ सहस्रघ्ना न्द्रिपतांसंमरेषुअस्थिच्छिदोमर्मभिदःसुपुंवान् ५४ यदाद्रष्टाज्यामुखाद्वाणसंघान्गंडीवमुक्तानापततःशिताग्रान् ॥ हयान्गजान्वर्मिणश्चाददानांस्तदायुद्धंघातं राष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५५ यदामंदःपरबाणान्विमुक्तान्ममेषुभिर्हियमाणान्प्रतीपम् ॥ तिर्यग्विध्यच्छिद्यमानान्पृष्ठकैस्तदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५६ यदाविपा ठामहुजविप्रमुक्ताद्रिजाःफलानीवमहीरुहाग्रान् ॥ प्रचेतारुत्तमांगानियूनांतदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५७ यदाद्रष्टापततःस्यन्दनेभ्योमहागजेभ्योऽश्वगतान्सु योधनान् ॥ शरैर्हतान्पातितांश्चैवंगेतदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५८ असंप्राप्तानस्त्रपथंपरस्ययदाद्रष्टानश्यतोघातंराष्ट्रान् ॥ अकुर्वतःकर्मयुद्धेसमंतात्तदायु द्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५९ पदातिसंघान्स्थसंघान्समंताद्वात्ताननःकालइवाततेषु ॥ प्रणोत्स्यामिज्वलितैर्बाणवर्षैःशत्रून्स्तदातप्स्यतिमंदबुद्धिः ६० सर्वादृशः संपततारथेनरजोध्वस्तंगांडिवेनप्रकृत्तम् ॥ यदाद्रष्टास्वबलंसंप्रमूढंतदापश्चात्तप्स्यतिमंदबुद्धिः ६१ कांदिग्भूतंछिन्नगात्रंविसंज्ञंदुर्योधनोद्रक्ष्यतिसर्वसैन्यम् ॥ हता श्ववीराग्र्यनरेन्द्रनागं पिपासितंश्रांतपत्रंभयार्तम् ६२

तिर्यक्विद्यविद्धा पृष्ठकैश्छिद्यमानान्यदाद्रष्टेतिपूर्वेणान्वयः ५६ विपाठाःविस्त्रुतबाणाः प्रचेतारःराशीकरिष्यन्ति ५७ । ५८ अस्त्रपथंसंप्राप्तान् अस्त्रं दृष्ट्वेव नश्यत इत्यर्थः युद्धे कर्म अकुर्वतः भयेन वैकृतव्यात् ५९ आतबाः संतवाः अविच्छिन्नधाराः इषवो यस्य प्रणोत्स्यामि दूरी करिष्यामि ६० रजो ध्वस्तं रजसा व्याकुली भूय रथादिभ्यः पतितं प्रकृत्तं छिन्नं ६१ कांदिग्भूतं भयेन पलायितं श्रांतपत्रं श्रांतबाहनम् ६२

प्रजापतेः कर्मयथेति यथावाजपेये प्रजापतिदैवत्याः सप्तदशशशो विशस्यन्ते तद्ब्रह्मनामिहापि विशसन्तं कृतं तेन बीभत्सत्स्वलक्ष्यते अर्थः स्वर्गो राज्यं च तदर्थं निष्ठितं संजाननिश्चयश्च ६३ देवदत्तं अर्जुन
स्य शंखम् ६४ दस्युसंघान् न्यायतः प्रदेयस्य राज्यस्याप्रदानादस्य बोधार्त्तराष्ट्राः यथा कथाचपरप्रतिग्रहमभिमन्यते स्तेनो भवति इति स्मृतेः । युगातिशान्नां संहारे जाते सति अन्ययुगं चर्मप्रधा
संकालं प्रवर्चयन् ' राजाकालस्य कारणम् ' इति स्मृतेः ६६ दर्पस्य अन्ते नाशे ६५ उदकाति संध्यावदनाचमनांते ६७ पुरस्तात् ईद्रोरक्षतु इत्यपकृष्यते ६८ । ६९ । ७० सागरं

आर्तिस्वरं हन्यमानं हतं च विकीर्णकेशास्थिकपालसंघम् ॥ प्रजापतेः कर्मयथार्थं निष्ठितं तदा दृष्ट्वा तत्पश्यति मंदबुद्धिः ६३ यदारथे गां द्विवं वा सुदेवं दिव्यं शंखं पांचजन्यं ह
यांश्च ॥ तूणावक्ष्य्यो देवदत्तं च मां च दृष्ट्वा युद्धे धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् ६४ उद्धर्तयन् दस्युसंघान् समेतान् प्रवर्तयन् युगमन्य युगांते ॥ यदा धक्ष्याम्यग्निवत्कौरवेयां
स्तदा तस्मा धृतराष्ट्रः स पुत्रः ६५ स भ्राता वै सहसैन्यः स भृत्यो भ्रष्टैश्चर्यः क्रोधवशोऽल्पचेताः ॥ दर्पस्यांते निहतो वेपमानः पश्चान्मंदस्तपस्यति धार्तराष्ट्रः ६६ पूर्वाह्ने
मां कृतजप्यं कदाचिद्विप्रः प्रोवाचो दकांते मनोज्ञम् ॥ कर्तव्यं ते दुष्करं कर्म पार्थ योद्धव्यं ते शत्रुभिः सव्यसाचिन् ६७ इंद्रो वा ते हरिवा न्वज्रहस्तः पुरस्ताद्या तु समरेऽ
रीन् विनिघ्नन् ॥ सुग्रीवयुक्तेन रथेन वा ते पश्चात्कृष्णोरक्षतु वा सुदेवः ६८ वज्रे चाहं वज्रहस्तान्महेंद्रादस्मिन्युद्धे वा सुदेवं सहायम् ॥ समेलब्धो दस्युवधाय कृष्णो मन्ये
चेत् द्विहितं देवतैर्मै ६९ अयुद्ध्यमानो मनसाऽपियस्य जयं कृष्णः पुरुषस्याभिनेदेत् ॥ एवं सर्वान् सव्यतीयादि मित्रान् सेन्द्रान् देवान् मानुषेनास्ति चिंता ७० स बाहु
भ्यां सागरमुत्तितीर्षेन्महोदधिं सलिलस्याप्रमेयम् ॥ तेजस्विनं कृष्णमत्यंतशूरं युद्धेन यो वा सुदेवं जिगीषेत् ७१ गिरिं यद्दृच्छेत्तु तलेन भेत्तुं शिलोच्चयं श्वेतमतिप्रमाणम् ॥
तस्यैव पाणिः सनखो विशीर्यन्न चापि किंचित् स गिरेस्तु कुर्यात् ७२ अग्निं समिद्धं शमयेद्भुजाभ्यां चंद्रं च सूर्यं च निवारयेत् ॥ हरे देवानाममृतं प्रसह्य युद्धेन यो वा सुदेवं जिगी
षेत् ७३ यो रुक्मिणीमेकरथेन भोजानुत्साद्य राज्ञः समरे प्रसह्य ॥ उवाह भार्या यशसा ज्वलंती यस्यां जज्ञे रौक्मिणे यो महात्मा ७४ अयं गांधारांस्तरसां प्रमथ्य जि
त्वा पुत्रान्न भ्रजितः समग्रान् बद्धं मुमोच विनदंतं प्रसह्य सुदर्शनं वैदेवतानां ललामम् ७५ अयं कपाटेन जवानपांश्च तथा कलिं गान् दंतकूरे ममर्द ॥ अनेन जग्ध्वा वर्षं पूगान्वि
नाथा वारुणसीनगरीं संबभूव ७६ अयं स्मयुद्धे मन्यतेऽयं रजेयंतमेकलव्यं नाम निषादराजम् ॥ वेगेनैव शैलमभिहत्य जंभः शोते कृष्णेन हतः परासुः ७७ ततो ग्रसेन रूष्म
सुतं सुदुष्टं नृप्यं धकानां मध्यगतं सभास्थम् ॥ अपातयद्बलदेवद्वितीयो हत्वा ददौ चोग्रसेनाय राज्यम् ७८

सगरेर्वर्द्धितं सलिलस्य महोदधिं जलसमुद्रं अप्रमेयं अतंतत्वात् ७१ तलेन च पेठिकया शिलोच्चयमिति काठिन्यप्रदर्शनार्थं विशेषणं श्वेतं कैलासं बलवदाश्रितत्वं मननेन सूचितम् ७२ । ७३ । ७४
सुदर्शनं नाम राजानं न भ्रजितः पुत्रैर्वर्द्धं मुमोच देवतानां ललामं रत्नभूतं देवैरपि शिरसाधार्यमित्यर्थः ७५ कपाटेन वक्षस्तटाघातेन दंतकूरे संग्रामे अन्येतु कपाटेन जघानेति पाठं प्रकल्प्य कपाटेनगरे एवं दंत
कूरे चेति व्याचख्युः अनाथा संवभूवेति योज्यम् ७६ अयं कृष्णः संपुद्धे मन्यते युद्धार्थं प्रार्थयते सर्वदेव सः इदानीं तेनैव कृष्णेन हतः शोते यथा जंभोदैत्यः शैलं वेगेन अभिहत्य शैलाघातात् स्वनं कृतात्
हतः शोते वद्वत् ७७ ततो ग्रसेन रूषेति संभिरार्षः तथेति वा पाठः ७८

स्वस्थं चरं विभीषणं निर्भयं शतग्रीवां शिल्पेन सिद्धं दोर्भ्यां पाणिभ्यां कंदुकवत्प्रत्यगृणात् ७९ भौमो भूमिपुत्रः ८० शेकुर्जंतुमिति शेषः ८१ प्रकृतिस्वभावं दस्युहृदयनशीलतां प्रतिशुश्राव
अंगीचकार सिद्धिपुकार्यतिद्धिपुस्थितासु ऐश्वर्यवानसामर्थ्यवान् ८२ निर्मोचनेनगरे क्षुरांतान्तीक्ष्णवारान् लोहमयानित्यर्थः औघसंज्ञरक्षः ८३ । ८४ । ८५ वराणि वरान् अददन्

अयंसौभं योधयामास स्वस्थं विभीषणं मायया शाल्वराजम् ॥ सौभद्रारिप्रत्यगृणाच्छतग्रीदोर्भ्यां कएनं विषहेतमर्त्यः ७९ प्रागज्योतिषं नाम बभूव दुर्गपुरंधोरमसुराणा
मसद्यम् ॥ महाबलेन रक्तस्तत्र भौमोजहारादित्यामणि कुंडले शुभे ८० नतं देवाः सहशक्रेण शेकुः समागता युधि मृत्यो रभीताः ॥ दृष्ट्वा च तं विक्रमं केशवस्य बलं तथै
वास्त्रमवारणीयम् ८१ जानंतोऽस्य प्रकृतिं केशवस्य न्ययोजयन् दस्युवधाय कृष्णम् ॥ सतत्कर्मप्रतिशुश्राव दुष्करमैश्वर्यवान् सिद्धिपुवासुदेवः ८२ निर्मोचने षट्सह
स्राणि हत्वा संचिच्छ पाशान्सहसा क्षुरांतान् ॥ मुग्धत्वा विनिहत्यौघरक्षो निर्मोचनं चापि जगाम वीरः ८३ तत्रैव तेनास्य बभूव युद्धं महाबलेनातिबलस्य विष्णोः ॥ शे
ते सकृष्णेन हतः परासुर्वतिनेव मथितः कर्णिकारः ८४ आहृत्य कृष्णो मणि कुंडले ते हत्वा च भौमं नरकं मुग्धं ॥ श्रिया वृतो यशसा चैव विद्वान्प्रत्याजगामा प्रतिमप्रभावः ८५
अस्मै वराण्यदंस्तत्र देवा दृष्ट्वा भीमं कर्मकृतरणे तत् ॥ श्रमश्चेतुद्वयमानस्य न स्यादाकाशे चाप्सु च ते क्रमः स्यात् ८६ शस्त्राणि गात्रेन च ते कर्मरन्त्रित्वे व कृष्णश्च ततः कृ
तार्थः ॥ एवंपेवासुदेवेऽप्रमेये महाबले गुणसंपत्सदैव ८७ तमसह्यं विष्णुमनंतवीर्यमाशंसते धार्तराष्ट्रो विजेतुम् ॥ सदा ह्येनं तर्कयते दुरात्मा तच्चाप्ययं सह तेऽस्मान्स
मीक्ष्य ८८ पर्यागतं मम कृष्णस्य चैव यो मन्यते कलहं संप्रसद्य ॥ शक्यं हर्तुं पांडवानां मम त्वंतद्देहिता संयुगंत व्रगत्वा ८९ नमस्कृत्वा शांतं नवायराज्ञे द्रोणायाथो सहपुत्रा
यचैव ॥ शारद्वताया प्रतिद्वंद्विने च यो तस्याम्यहं राज्यमभीप्समानः ९० धर्मेणासंनिधनं तस्य मन्ये यो यो तस्य ते पांडवैः पापबुद्धिः ॥ मिथ्या ग्लहे निर्जिता वै नृशंसैः
संवत्सरा न्वैदादशराजपुत्राः ९१ वासः कृच्छ्रो विहितश्चाप्यरण्ये दीर्घकालं चैकमज्ञातवर्षम् ॥ ते हि कस्माज्जीवतां पांडवानां नदिष्यंते धार्तराष्ट्राः पदस्थाः ९२ ते चे
दस्मान्युद्धयमानान् जयेयुर्द्वैर्महेन्द्रप्रमुखैः सहायैः ॥ धर्माद्धर्मश्चरितो गरीयांस्ततो ध्रुवं नास्ति कृतं च साधु ९३ न चेदिमं पुरुषं कर्मबद्धं न चेदस्मान्मन्यतेऽसौ विप्रिष्ठा
न् ॥ आशंसेऽहं वासुदेव द्वितीयो दुर्धनं सानुबन्धं निहंतुम् ९४ न चेदिदं कर्म न रं द्रवंध्यं न चेद्रवेत्सुकृतं निष्फलं वा ॥ इदं च तच्चाभिसमीक्ष्य नूनं पराजयो धार्तराष्ट्रस्य
साधुः ९५ प्रत्यक्षं वः कुरवो यद्वीमियुध्यमाना धार्तराष्ट्रान् सन्ति ॥ अन्यत्र युद्धात् कुरवो यदि स्युर्न युद्धे वै शेष इहा स्तिकश्चित् ९६ हत्वा त्वहं धार्तराष्ट्रान्सकर्णात्राज्यं
कुरुणामवजेता समग्रम् ॥ यद्वः कार्यं तत्कुरुध्वं यथास्वमिष्टान्दारानात्मभोगान् भजध्वम् ९७

दत्तवतः क्रमः गतिः ८६ । ८७ तर्कयते बद्धं यतते ८८ मसद्यपर्यागतं हठात् प्राप्तं मन्यते वाञ्छति अस्मासु मित्रभेदे प्रार्थयते इत्यर्थः तेन च पांडवानां कृष्णेन मत्वं अस्मदीयत्वं हर्तुं शक्यमिति मन्यते तत्तत्र कुरु
क्षेत्रे संयुगं गत्वा प्राप्य वेदिताज्ञास्यति ८९ । ९० । ९१ । ९२ साधु कृतं सत्कर्म नास्ति निष्फलत्वात् वृथैव धर्म इत्यर्थः ९३ न चेदिति । यदि कर्म बद्धः पुरुषो न स्यात् यदि वा वयं तेभ्यः श्रेष्ठान् अस्याम
तर्हितस्यैव जयो भविष्यतीत्यर्थः ९४ इदं राज्यस्यापदानं इदानीं तनं तच्च राज्यं त्रिभिः सारणं तदानीं तनं अभिसमीक्ष्य आलोच्य पापवशात् पराजय एव तस्यैव सत्यः ९५ । ९६ । ९७

१८ दिव्या अनागतार्थज्ञापकाः मृगचकाः चक्राणि सर्वतोभद्रादीनि शैवागमप्रसिद्धानि मृगचंते किं नक्षत्रं केन ग्रहेण विद्धमिति विचारयंति मद्रसत्कलकथनार्थं ते च मृगाः पूर्वनिपातार्थः मृगलैर्मार्गितानि चक्राणि यैस्ते इति वा १९ संशययुद्धे जयपराजयविषयेन पश्यति यतः अपरोक्षविद्यः दिव्यदृष्ट्याऽतीतानागतादिकं पश्यन् १०० पुराणी योगप्रभाववती नव्ययतेन तिरस्कृता १०१ । १०२ । १०३ । १०४

अप्येवं नो ब्राह्मणाः संति वृद्धा बहुश्रुताः शीलवन्तः कुलीनाः ॥ सांवत्सराज्योतिषिचाभियुक्तानक्षत्रयोगेषु च निश्चयज्ञाः १८ उच्चावचं देवयुक्तं रहस्यं दिव्याः प्रश्नामृगचक्रा मुहूर्ताः ॥ क्षयं महातं कुरु सृजयानां निवेदयन्ते पांडवानां जयं च १९ यथा हि नो मन्यतेऽजातशत्रुः संसिद्धार्थो द्विषतां निग्रहाय ॥ जनार्दनश्चाप्यपरोक्षविद्यो न संशयं पश्यति वृष्णिर्हिः १०० अहंतथैवं खलु भाविरूपं पश्यामि बुद्ध्या स्वयमप्रमत्तः ॥ दृष्टिश्च मे न व्यथते पुराणी संयुध्यमाना धार्तराष्ट्रान् सन्ति १ अनालब्धं भूतिगां डिबंधनुरनाहता कं पति मे धनुर्ज्या ॥ बाणाश्च मे तूणमुखाद्विस्तृत्य मुहुर्मुहुर्गौतुमुशंति चैव २ खड्गः कोशान्निःसरति प्रसन्नो हित्वेव जीर्णां मृगस्त्वचं स्वाम् ॥ ध्वजे वाचो रौद्ररूपा भवन्ति कदारथो यो क्षयते ते किरीटिन् ३ गोमायुसंघाश्च न दंति रात्रौ रक्षांस्यथो निष्पतंत्यं तरिक्षात् ॥ मृगाः शृगालाः शितिकंठाश्च काका गृध्रा बकाश्चैव त रक्षवश्च ४ सुवर्णपत्राश्च पतंति पश्चाद्दृष्ट्वा रथं श्वेतहयप्रयुक्तम् ॥ अहं ह्येकः पार्थिवान्सर्वयो धानशरान्वर्षन्मृत्युलोकं नयेयम् ५ समाददानः पृथगस्त्रमार्गान्यथाग्निरिद्वोगहनं निदावे ॥ स्थूणाकर्णपाशुपतं महास्त्रं ब्राह्मं चास्त्रं च शक्रोऽप्यदान्मे ६ वधे धृतो वेगवतः प्रमुंचन्नाहं प्रजाः किंचिदिहा वशिष्ये ॥ शांतिलप्स्ये परमो ह्येष भावः स्थिरो मम ब्रूहि गावल्गणे तान् ७ ये वै जग्याः समरे सूतलब्ध्वा देवानपींद्रप्रमुखान्समेतान् ॥ तैर्मन्यते कलहं संप्रसह्य स धार्तराष्ट्रः पश्यत मोहमस्य ८ वृद्धो भीष्मः शांतनवः कृपश्च द्रोणः स पुत्रो विदुरश्च धीमान् ॥ एते सर्वे यद्ददंते तदस्तु आयुष्मंतः कुरुवः संतु सर्वे १०१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि अर्जुनवाक्यनिवेदनेऽष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ समवेतेषु सर्वेषु ते पुराजसु भारत ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यं भीष्मः शांतनवोऽब्रवीत् १ बृहस्पतिश्चोशनाच ब्रह्माणं पर्युपस्थितौ ॥ मरुतश्च संहृद्रेण वसवश्चाग्निना सह २ आदित्याश्चैव साध्याश्च ये च सप्तर्षयो दिवि ॥ विश्वासुश्च गंधर्वः शुभाश्चाप्सरसां गणाः ३ नमस्कृत्योपजग्मुस्ते लोकवृद्धं पितामहम् ॥ परिवार्य च विश्वेशं पर्यासत दिवौ कसः ४ तेषां मनश्चेतश्चाप्याददानां विवौ जसा ॥ पूर्वदेवौ व्यतिक्रान्तौ नरनारायणावृषी ५ बृहस्पतिस्तु पप्रच्छ ब्रह्माणं काविमाविति ॥ भवंतं नो पतिष्ठेते तौ नः शंस पितामह ६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यावेतौ पृथिवीं द्यां च भासयंतौ तपस्विनौ ॥ ज्वलंतौ रोचमानौ च व्याप्यातीतौ महाबलौ ७ नरनारायणावतौ लोकां लोकं समास्थितौ ॥ ऊर्जितौ स्वेन तपसामहासत्त्वपराक्रमौ ८ एतौ हि कर्मणालोकं न दयामासतुर्ध्रुवम् ॥ द्विधाभूतौ महाप्राज्ञौ विद्धि ब्रह्मन् परंतपौ ॥ असुराणां विनाशाय देवगंधर्वपूजितौ ९

१०५ । १०६ वधे धृतः वधार्थसज्जः वेगवतः वाणान् १०७ विजयः कर्मयेषां ते वै जग्याः देवानपिलब्ध्वा विजयवंत एवेत्यर्थः १०८ । १०९ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भास्तभावदीपे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ समवेतेष्विति १ । २ । ३ पर्याप्तपरिवार्यवस्तुः ४ । ५ । ६ । ७ लोकात्मानुषात् लोकं ब्राह्म ८ । ९

१० अयाचतइंद्रः ११ सहोसाहाय्यम् १२ । १३ । १४ अन्तेअस्थिरेऽपिर्येलक्ष्यात्तन्वपैतीत्याश्रयम् १५ आरुजत् पीडितवान् १६ । १७ भूयसोवहन् १८ । १९ सत्त्वंबुद्धिसत्त्वं एकम्
देवोयोगमभावादूपद्रयेनवर्त्ततेइत्यर्थः २० अशुनवातेव्यापृतः २१ कर्मयुद्धं कर्त्तव्यं तयोरितिशेषः आचष्टआख्यातवान्नारदएव २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

॥ वैशंपायनउवाच ॥ जगामशक्रस्तच्छ्रुत्वायत्रतौतपस्तपः ॥ सार्धं देवगणैः सर्वैर्वृहस्पतिपुरोगमैः १० तदा देवासुरेयुद्धेभयेजातेदिवौकसाम् ॥ अयाचतमहात्मा
नौनरनारायणौवरम् ॥ ११ तावन्नूतांवृणीष्वेतितदाभरतसत्तम ॥ अथैतावब्रवीच्छक्रः सद्यं नः क्रियतामिति १२ ततस्तौ शक्रमब्रूतां करिष्यावोयदिच्छसि ॥ ताभ्यांच
सहितः शक्रो विजिग्येदैत्यदानवान् १३ नरइंद्रस्य संग्रामेहत्वाशत्रून्परंतपः ॥ पौलोमान्कालखंजांश्च सहस्राणि शतानि च १४ एष भ्रांतेरथेतिष्ठन् भलेनापाहरच्छिरः ॥
जंभस्यग्रसमानस्य तदा ह्यर्जुन आहवे १५ एष पारेसमुद्रस्य हिरण्यपुरमारुजत् ॥ जित्वा षष्टिं सहस्राणि निवातकवचात्रणे १६ एष देवान्सहेंद्रेण जित्वा परपुरं जयः ॥ अत
र्पयन् महाबाहुरर्जुनो जातवेदसम् १७ नारायणस्तथैवात्र भूयसोऽन्यान्जघान ह ॥ एवमेतौ महावीर्यौ तौ पश्यत समागतौ १८ वासुदेवार्जुनौ वीरौ समवेतौ महारथौ ॥
नरनारायणौ देवौ पूर्वदेवाविति श्रुतिः १९ अजेयौ मानुषे लोके सेंद्रैरपि सुरासुरैः ॥ एष नारायणः कृष्णः फाल्गुनश्च नरः स्मृतः ॥ नारायणो नरश्चैव सत्त्वमेकं द्विधा कृतम् २०
एतौ हि कर्मणालोकानश्नुवातेऽक्षयान्भुवान् ॥ तत्र तत्रैव जायेते युद्धकाले पुनः पुनः २१ तस्मात्कर्मैव कर्तव्यमिति होवाच नारदः ॥ एतद्धि सर्वमाचष्ट वृष्णि च कस्य वेदवित्
२२ शंखचक्रगदाहस्तं यदाद्रक्ष्यसि केशवम् ॥ पर्याददानं चास्त्राणि भीमधन्वानमर्जुनम् २३ सनातनौ महात्मानौ कृष्णावेकस्थे स्थितौ ॥ दुर्योधनतदा तातस्मर्ताऽसि व
चनं मम २४ नो चेदयमभावः स्यात्कुरूणां प्रत्युपस्थितः ॥ अर्थाच्च तात धर्माच्च तव बुद्धिरुपकुता २५ न चेद्ब्रहीण्यसे वाक्यं श्रोताऽसि सुबहून्हतान् ॥ तवैव हि मतं सर्वं
कुरवः पर्युपासते २६ त्रयाणामेव च मतं तत्त्वमेकोऽनुमन्यसे ॥ रामेण चैव शप्तस्य कर्णस्य भरतर्षभ २७ दुर्जातेः सूतपुत्रस्य शकुनेः सौबलस्य च ॥ तथा क्षुद्रस्य पापस्य भ्रातुर्दुःशा
सनस्य च २८ ॥ कर्ण उवाच ॥ नैव मायुष्मता वाच्यं यन्मा मात्थपितामह ॥ क्षत्रधर्मोऽस्मिन् स्थितो ह्यस्मिन् स्वधर्मादनपेयिवान् २८ किंचान्यन्मयि दुर्वृत्तं येन मां परिगृह्से ॥
न हि मे वृजिनं किंचिद्द्वार्तराष्ट्राविदुः कश्चित् ३० नाचरं वृजिनं किंचिद्द्वार्तराष्ट्रस्य नित्यशः ॥ अहं हि पांडवान्सर्वान्हनिष्यामि रणे स्थितान् ३१ प्राग्विरुद्धैः शमंसद्भिः कथं
वा क्रियते पुनः ॥ राज्ञो हि धृतराष्ट्रस्य सर्वकार्ये प्रियं मया ॥ तथा दुर्योधनस्यापि स हिराज्ये समाहितः ३३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कर्णस्य तु वचः श्रुत्वा भीष्मः शांतनवः
पुनः ॥ धृतराष्ट्रं महाराजसंभाष्ये दंबवचोऽब्रवीत् ३३ यदयं कथ्यते नित्यं हंताऽहं पांडवानिति ॥ नायं कलाऽपि संपूर्णो पांडवानां महात्मनाम् ३३ अनयो योऽयमांगतापु
त्राणां ते दुरात्मनाम् ॥ तदस्य कर्मजानी हि सूतपुत्रस्य दुर्मतेः ३५ एतमाश्रित्य पुत्रस्ते मंदबुद्धिः सुयोधनः ॥ अवामन्यत तान् वीरान् देवपुत्रान् रंदिमान् ३६

३१ सहिराज्ये इति । अस्य वचनं मयानकर्तव्यं किंतुराज्ञावेति भावः ३२ । ३३ कलाऽपि षोडशांशोऽपि ३४ । ३५ । ३६

३७। ३८। ३९ चिह्नयेत्यथदा वृषायते वृषवर्षदति ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे ऊनपंचाशत्तमोऽ

किंचाप्येतेन तत्कर्मकृतपूर्वसुदुष्करम् ॥ तैर्यथापाण्डवैः सर्वैरेकैकेन कृतं पुरा ३७ दृष्ट्वा विराटनगरे भ्रातरं निहतं प्रियम् ॥ धनं जयेन विक्रम्य किमनेन तद नम् ३८
सहितान्हिकुरुन्सर्वानभियातो धनं जयः ॥ प्रमथ्य चाच्छिन्नद्रासः किमयं प्रोषितस्तदा ३९ गंधर्वैर्घोषयात्रायां हियते यत्सुतस्तव ॥ कृतदासूतपुत्रोऽभूद्यद्दानीं
वृषायते ४० ननु तत्रापि भीमेन पार्थेन च महात्मना ॥ यमाभ्यामेव संगम्य गंधर्वास्ते पराजिताः ४१ एतान्यस्य मृषोक्तानि बहूनि भरतर्षभ ॥ विकत्थनस्य भद्रं ते
सदा धर्मार्थलोपिनः ४२ भीष्मस्य तु वचः श्रुत्वा भारद्वाजो महामनाः ॥ धृतराष्ट्रमुवाचे दं राजमध्येऽभिपूजयन् ४३ यदा ह भरत श्रेष्ठो भीष्मस्तत्क्रियतां नृप ॥ न
काममर्थलिप्सूनां वचनं कर्तुमर्हसि ४४ पुरायुद्धात्साधुमन्ये पाण्डवैः सह संगतम् ॥ यद्राक्यमर्जुनेनोक्तं संजयेन निवेदितम् ४५ सर्वतदपि जानामि करिष्यति च पाण्ड
वः ॥ न ह्यस्य त्रिषु लोकेषु सदृशोऽस्ति धनुर्धरः ४६ अनाहत्य तु तद्राक्यमर्थवद्गोणभीष्मयोः ॥ ततः संसंजयं राजापयं पृच्छत पाण्डवान् ४७ तदैव कुरवः सर्वे नि
राज्ञा जीवितेऽभवन् ॥ भीष्मद्रोणौ यदाराजानसम्यगनुभाषते ४८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजयः पर्वणि भीष्मद्रोणवाक्ये ऊनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ किमसौ पाण्डवो राजा धर्मपुत्रोऽभ्यभाषत ॥ श्रुत्वेह बहुलाः सेनाः प्रीत्यर्थेन समागताः १ किमसौ चेष्टते सूतयोत्स्यमानो युधिष्ठिरः ॥ केवा
ऽस्य भ्रातृपुत्राणां पश्यंत्याज्ञेऽसवो मुखम् २ केस्विदेन वारयंति युद्धाच्छाम्येति वा पुनः ॥ निकृत्या कोपितं मर्देर्मज्ञं धर्मचारिणम् ३ ॥ संजय उवाच ॥ राज्ञो मु
खमुदीक्षंते पांचालाः पाण्डवैः सह ॥ युधिष्ठिरस्य भद्रं ते स सर्वाननुशास्ति च ४ पृथग्भूताः पाण्डवानां पांचालानां रथत्रजाः ॥ आयांतमभिनंदंति कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम्
५ नभः सूर्यमिवोद्यंतं कौन्तेयं दीप्ततेजसम् ॥ पांचलाः प्रतिनंदंति ते जोराशिमिवोदितम् ६ आगोपाला विपालाश्च नंदमाना युधिष्ठिरम् ॥ पांचालाः केकयामत्स्याः
प्रतिनंदन्ति पाण्डवम् ७ ब्राह्मण्यो राजपुत्र्यश्च विशादुहितरश्च याः ॥ क्रीडंत्योऽभिसमायांति पार्थसन्नद्धमीक्षितुम् ८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ संजया चक्ष्वयेनास्मा
न्पाण्डवा अभ्ययुंजत ॥ धृष्ट्युग्नस्य सैन्येन सोमकानां बलेन च ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गावर्गानि स्तुतवत्पृष्टः सभायां कुरुसंसदि ॥ निःश्वस्य सुभृशं दीर्घमुहुः सं
चित्तयन्निव १० तत्रानिमित्ततो दैवात्सूतं कश्मलमाविशत् ॥ तदा च वक्षे विदुरः सभायां राजसंसदि ११ संजयोऽयं महाराजमूर्छितः पतितो भुवि ॥ वाचं न स्तुजते
कांचिद्दीनप्रज्ञोऽल्पचेतनः १२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अपश्यत्संजयोनू नंकुन्तीपुत्रान्महारथान् ॥ तैरस्य पुरुषव्याघ्रैर्भृशमुद्वेजितं मनः १३ ॥ वैशंपायन उ
वाच ॥ संजयश्चेतनां लब्ध्वा प्रत्याश्वस्येदमब्रवीत् ॥ धृतराष्ट्रमहाराजसभायां कुरुसंसदि १४ ॥ संजय उवाच ॥ दृष्टवानस्मि राजेंद्रकुंतीपुत्रान्महारथान् ॥
मत्स्यराजगृहावासिनो रोधेनावकर्शितान् १५

वस्ते वः युष्मान्ते पाण्डवाः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । सिधुराजो जवद्वयः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ विजयेन अर्जुनेन २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

शृणु र्येहि महाराज पाण्डवा अभ्ययुंजत ॥ धृष्टद्युम्नेन वीरेण युद्धे वस्तेऽभ्ययुंजत १६ योनैव रोषा न्न भयान्न लोभान्नार्थकरणात् ॥ न हेतुवादाद्धर्मात्मासत्यं जह्यात्कदा
चन १७ यः प्रमाणं महाराज धर्मधर्मभृतां वरः ॥ अजातशत्रुणा तेन पाण्डवा अभ्ययुंजत १८ यस्य बाहुबले तुल्यः पृथिव्यानां स्तिकश्चन ॥ यो वै सर्वान्महीपाला
न्वशे चक्रे धनुर्धरः ॥ यः काशीनंगमगधान्कलिं गांश्च युधाऽजयत् १९ तेन वो भीमसेनेन पाण्डवा अभ्ययुंजत ॥ यस्य वीर्येण सहसा चत्वारो भुवि पाण्डवाः २० निःसृत्य
जतु गेहा द्वैहिर्द्विवात्पुरुषादकात् ॥ यश्चैषामभवद्वीपः कुंतीपुत्रो वृकोदरः २१ याज्ञसेनीमथो यत्र सिधुराजोऽपकृष्टवान् ॥ तत्रैषामभवद्वीपः कुंतीपुत्रो वृकोदरः २२
यश्च तान्संगतान्सर्वान् पाण्डवान् वारणावते ॥ दह्यतो मोचयामास तेन वस्तेऽभ्ययुंजत २३ कृष्णायां चरता प्रीतिर्येन क्रोधवशाहताः ॥ प्रविश्य विषमं घोरं पर्वतं गधमाद
नम् २४ यस्य नागायुतैर्वीर्यैर्भुजयोः सारमर्पितम् ॥ तेन वो भीमसेनेन पाण्डवा अभ्ययुंजत २५ कृष्णाद्वितीयो विक्रम्य तुष्टयर्थं जातवेदसः ॥ अजयद्यः पुरा वीरो यु
ध्यमानं पुरंदरम् २६ यः ससाक्षान्महादेवं गिरिशं शूलपाणिनम् ॥ तोषयामास युद्धेन देवदेवमुमापतिम् २७ यश्च सर्वान्वशे चक्रे लोकपालान् धनुर्धरः ॥ तेन वो वि
जयेनाजौ पाण्डवा अभ्ययुंजत २८ यः प्रतीचीं दिशं चक्रे वशे म्लेच्छगणायुताम् ॥ स तत्र नकुलो योद्धा चित्रयोधी व्यवस्थितः २९ तेन वो दर्शनीयेन वीरेणाति धनुर्भृ
ता ॥ माद्रीपुत्रेण कौरव्य पाण्डवा अभ्ययुंजत ३० यः काशीनंगमगधान्कलिं गांश्च युधाऽजयत् ॥ तेन वः सह देवेन पाण्डवा अभ्ययुंजत ३१ यस्य वीर्येण सह दृष्टाश्चत्वा
रो भुवि मानवाः ॥ अश्वत्थामा धृष्टकेतू रूक्मी प्रद्युम्न एव च ३२ तेन वः सह देवेन युद्धं राजन्महात्ययम् ॥ यवीयसान् वीरेण माद्रीनं दिकरेण च ३३ तपश्च चारया घोरं
काशिकन्यापुरासती ॥ भीष्मस्य वधमिच्छंती प्रेत्यापि भरतर्षभ ३४ पांचालस्य सुता जज्ञे दैवाच्च स पुनः पुमान् ॥ स्त्रीपुंसोः पुरुषव्याघ्रयः स वेदगुणा गुणान् ३५ यः
कलिं गान्समापेदे पांचाल्यो युद्धदुर्मदः ॥ शिखंडिनावः कुरवः कृतास्त्रेण अभ्ययुंजत ३६ यं यक्षः पुरुषं चक्रे भीष्मस्य निधनेच्छया ॥ महेष्वासेन रौद्रेण पाण्डवा अभ्ययुं
जत ३७ महेष्वासाराज पुत्राभ्रातरः पंचकेकयाः ॥ आमुक्तकवचाश्चूरास्तैश्च वस्तेऽभ्ययुंजत ३८ यो दीर्घबाहुः क्षिप्रान्नो धृतिमान् सत्यविक्रमः ॥ तेन वो वृष्णि वी
रेण युयुधानेन संगरः ३९ य आसीच्छरणं काले पाण्डवानां महात्मनाम् ॥ रणे तेन विराटेन भवितावः समागमः ४० यः सकाशिपती राजा वाराणस्यां महारथः ॥ स ते
षामभवद्योद्धा तेन वस्तेऽभ्ययुंजत ४१ शिशुभिर्दुर्जयैः संख्ये द्वौपदे यैर्महात्मभिः ॥ आशीविषसमस्पर्शैः पाण्डवा अभ्ययुंजत ४२ यः कृष्णसदृशो वीर्ययुधिष्ठिरसमो
दमे ॥ तेनाभिमान्युना संख्ये पाण्डवा अभ्ययुंजत ४३ यश्चैवाप्रतिमो वीर्ययुष्टके तुर्महायशाः ॥ दुःसहः समरे कुद्धः शैशुपालिर्महारथः ४४

तेन वशेदिराजेन पाण्डवा अभ्ययुजत ॥ अक्षौहिण्यापरिवृतः पाण्डवान्योऽभिसंश्रितः ४५ यः संश्रयः पाण्डवानां देवानां भिववासवः ॥ तेन वोवासुदेवेन पाण्डवा अभ्ययुजत
४६ तथा चेदिपतेर्भ्राताशरभो भरतर्षभ ॥ करकर्षेण सहितस्ताभ्यां वस्तेऽभ्ययुजत ४७ जारासंधिः सह देवोजयत्सेनश्च तावुभौ ॥ युद्धे प्रतिस्थे वीरौ पाण्डवार्ये व्यवस्थितौ
४८ द्रुपदश्च महातेजा बलेन महता वृतः ॥ त्यक्त्वा त्मा पाण्डवार्थाय यो तस्य मानो व्यवस्थितः ४९ एते चान्ये च बहवः प्राच्यो दीच्या महीक्षितः ॥ शतशो यानुपाश्रित्य धर्म
राजो व्यवस्थितः ५० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि संजयवाक्ये पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सर्व एते महो
त्साहाये त्वया परिकीर्तिताः ॥ एकतस्त्वेव ते सर्वे समेता भीम एकतः १ भीमसेनाद्धि मे भूयो भयं संजायते महत् ॥ क्रुद्धा दमर्षणात्तातव्याघ्रादिव महारुहोः २ जागर्मी रात्रयः
सर्वा दीर्घमुष्णचनिःश्वसन् ॥ भीतो वृकोदरात्तातसिंहात्पशुरिवापरः ३ न हितस्य महाबाहोः शक्रप्रतिमतेजः ॥ सैन्येऽस्मिन् प्रतिपश्यामि एनं विषहे युधि ४ अमर्षणश्च
कौन्तेयो दृढवैरश्च पाण्डवः ॥ अनर्महासी सोन्मादस्तिर्यक्प्रेक्षीमहास्वनः ५ महावेगो महोत्साहो महाबाहुर्महाबलः ॥ मंदानां मम पुत्राणां युद्धेनांतं करिष्यति ६ उरुग्राह
गृहीतानां गदां बिभ्रद्भृकोदरः ॥ कुरूणामृषभो युद्धे दंडपाणि रिवान्तकः ७ अष्टास्त्रिमायसींघोरां गदां च न भूषणाम् ॥ मनसाऽहं प्रपश्यामि ब्रह्मदंडमिवोद्यतम् ८
यथामृगाणां यूथेषु सिंहो जातबलश्चरेत् ॥ मामकेषु तथा भीमो बलेषु विचरिष्यति ९ सर्वेषां मम पुत्राणां स एकः क्रूरविक्रमः ॥ बह्वाशी विप्रतीपश्च बाल्येऽपि रभसः सदा
१० उद्वेपते मे हृदयं मे दुर्योधनादयः ॥ बाल्येऽपि तेन युद्धं ततो वारणे नेव मर्दिताः ११ तस्य वीर्येण संक्लिष्टानित्यमेव सुतामम ॥ स एव हेतुर्भेदस्य भीमो भीमपराक्रमः १२
प्रसमानमनीकानि न रवारणवाजिनाम् ॥ पश्यामीवाग्रतो भीमं क्रोधमूर्च्छितमाहवे १३ अस्त्रेद्रोणार्जुनसमं वायुवेगसमं जवे ॥ महेश्वरसमं क्रोधकोहन्याद्रीममाहवे १४
संजया चक्ष्वमे शूरं भीमसेनममर्षणम् ॥ अतिलाभंतु मन्ये हं यत्तेन रिपुघातिना १५ तदैव न हताः सर्वे पुत्रा मम न स्वित्ना ॥ येन भीमबलाय क्षाराक्षसाश्च पुरा हताः ॥
१६ कथं तस्यरणे वेगे मानुषः प्रसहिष्यति ॥ न स जातु वशेत स्यौ मम बाल्येऽपि संजय १७ किंपुनर्मम दुष्पुत्रैः क्लिष्टः संप्रति पाण्डवः ॥ निष्ठुरो रोषणोऽत्यर्थं भज्येता
पिन संनमेत् ॥ तिर्यक्प्रेक्षी सं हतः कथं शाम्ये दृकोदरः १८ शूरस्तथाऽप्रतिबलं गौरस्ताल इवोन्नतः ॥ प्रमाणतो भीमसेनः प्रादेशेनाधिकोऽर्जुनात् १९ जवेन वाजिनो
ऽत्येति बलेनात्येति कुंजरान् ॥ अव्यक्तजल्पी मध्वक्षो मध्यमः पाण्डवो बली २०

इतीति पुरापुराणनिकटेऽतिदृढमिति वार्थः 'पुरापुराणेऽतिदृढे' इति मेदिनी 'पुराभाविपुराणयोः प्रबंधेनिकटेऽतीति' इति विश्वकोचनः २१ । २२ । २३ निष्कर्णाभवकातिर्यग्भावहीनांशत
इति बाल्येश्रुतः पूर्वमया व्यासमुखात्पुरा ॥ रूपतो वीर्यतश्चैव याथातथ्येन पांडवः २१ आयसेन स दंडेन रथान्नागान्नरान्हयान् ॥ हनिष्यति रणे कुहोरौद्रः क्रूरपरा
क्रमः २२ अमर्षी नित्यसंरब्धो भीमः प्रहरतांवरः ॥ मया तात प्रतीपानि कुर्वन् पूर्वविमानितः २३ निष्कर्णा मायसीं स्थूलां सुपाश्वर्कां चर्नो गदाम् ॥ शतघ्नीं शत
निर्ह्रांदां कथं शक्यंति मे सुताः २४ अपारमल्लवागाधं समुद्रं शरवेधनम् ॥ भीमसेनमयंदुर्गता तमं दास्ति तीर्षवः २५ क्रोशतो मे न गृण्वंति बालाः पंडितमानिनः ॥
विषमं न हि मन्यंते प्रपातं मधुदर्शिनः २६ संयुगं ये गमिष्यंति न रूपेण मृत्युना ॥ नियतं चोदिता धात्रा सिंहेनेव महामृगाः २७ शैक्यां तात चतुष्किष्कुं षडस्रिममि
तौ जसम् ॥ प्रहितांदुःखसंस्पर्शां कथं शक्यंति मे सुताः २८ गदां भ्रामयतस्तस्य भिंदतो हस्तिमस्तकान् ॥ सृक्किणो लेलिहानस्य बाष्पमुत्सृजतो मुहुः २९ उद्दिश्य
नागान् पततः कुर्वतो भैरवाव्रवान् ॥ प्रतीपं पततो मत्तान् कुंजरान् प्रतिगर्जतः ३० विगाह्य रथमार्गे पुत्रान् उद्दिश्य निव्रतः ॥ अग्नेः प्रज्वलितस्येव अपि मुच्येत मे प्रजा
३१ वीर्यां कुर्वन् महाबाहुर्द्राव्यन्मम वाहिनीम् ॥ नृत्यन्निवगदापाणि र्युगांतं दर्शयिष्यति ३२ प्रभिन्न इव मातंगः प्रभंजन् पुष्पिप्रान्द्रुमान् ॥ प्रवेक्ष्यति रणे सेनां पुत्राणां
मेव कोदरः ३३ कुर्वन् रथान्विपुरुषान्विसारथिहयध्वजान् ॥ आरुजन् पुरुषव्याघोरथिनः सादिनस्तथा ३४ गंगावेग इवानूपांस्तीरजान्विविधान्द्रुमान् ॥ प्रभं
क्ष्यति रणे सेनां पुत्राणां मम संजय ३५ दिशो नूनं गमिष्यंति भीमसेन भयार्दिताः ॥ मम पुत्राश्च भृत्याश्च राजानश्चैव संजय ३६ येन राजा महावीर्यः प्रविश्यान्तः पुरं पुरा ॥
वासुदेवसहायेन जरासंधो निपातितः ३७ कृत्स्नं यं पृथिवी देवी जरासंधेन धीमता ॥ मागधे द्रेणवलना वशे कृत्वा प्रतापिता ३८ भीष्मप्रतापात्कुर्यो न येनांधकवृष्णयः ॥
यन्न तस्य वशे जग्मुः केवलं देवमेव तत् ३९ सगत्वा पांडुपुत्रेण तरसा बाहुशालिना ॥ अनायुधेन वीरेण निहतः किंततोऽधिकम् ४० दीर्घकालसमासक्तं विषमाशी विषो
यथा ॥ समोक्ष्यति रणे तेजः पुत्रेषु मम संजय ४१ महेन्द्र इव वज्रेण दानवान् देवसत्तमः ॥ भीमसेनो गदापाणिः स्रुदयिष्यति मे सुतान् ४२ अविषह्य मनावार्यं तीव्र
वेगपराक्रमम् ॥ पश्यामीवातिताम्राक्षमापतंतं वृकोदरम् ४३ अगदस्याप्यधनुषो विरथस्य विवर्मणः ॥ बाहुभ्यां युद्धयमानस्य कस्तिष्ठेदग्रतः पुमान् ४४ भीष्मो
द्रोणश्च विप्रोऽयं कृपः शारद्वतस्तथा ॥ जानंत्येते यथैवाहं वीर्यज्ञस्तस्य धीमतः ४५ आर्यव्रतंतु जानंतः संगरांतं विधिस्तवः ॥ सेनामुखे पुस्थास्यंति मामकानां
रर्षभाः ४६ बलीयः सर्वतो दिष्टं पुरुषस्य विशेषतः ॥ पश्यन्नपि जयंते पां न नियच्छामि यत्सुतान् ४७ ते पुराणं महेश्वासा मार्गमैन्द्रं समास्थिताः ॥ त्यक्ष्यंति तु मु
ले प्राणान् रक्षंतः पार्थिवं यशः ४८

निर्ह्रांदां महाशब्दवर्ती २४ । २५ । २६ । २७ शैक्यां शिक्यस्यां अत्रः पतनेन भूमि विदारणशक्या शिक्ये स्थापितां २८ । २९ । ३० । ३१ वीर्यां रथमार्गे ३२ । ३३ । ३४ अनुपान्नसजलदेशे स्थि
तान् ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ अगदस्य गदाहीनस्य ४४ । ४५ संगरे अंतं स्वस्थनां शांसास्यंति भीष्मादयः ४६ । ४७ ऐन्द्रं मार्गस्वर्गमार्गे ४८

४१ अपचितिनिष्कृति ५० । ५१ विकुष्ठं वैरुक्तं ५२ एतदभाविदुःखं अतिबलं ज्ञानेन अनिवार्य ५३ निर्मुक्ताः जीवन्मुक्ताः ५४ । ५५ क्षमं शक्यं उत्तरं उत्तरकार्यप्रतीकारः ५६ । ५७ पर्यायधर्मः विपरीत
धर्मः प्रधिनैमिः अस्य कालवशस्य तृतीयायैषष्टी ५८ । ५९ । ६० । ६१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीप एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ॥ यस्येति । सधनं जयः यस्य योद्धेति

यथैषां मामकास्ताततथैषां पाण्डवा अपि ॥ पौत्राभीष्मस्य शिष्याश्च द्रोणस्य च कृपस्य च ४९ ये त्वस्मदाश्रयं किंचिद्वत्तमिष्टं च संजय ॥ तस्यापचितिमार्यत्वात्कर्तारः
स्थविरास्त्रयः ५० आददानस्य शस्त्रं हि क्षत्रधर्मपरीप्सतः ॥ निधनं क्षत्रियस्याजौ वरमेवाद्गुरुत्तमम् ५१ सर्वैशो चामि सर्वान्वैययुत्संति पाण्डवैः ॥ विकुष्ठं विदुरेणादौ तद
तद्वयमागतम् ५२ न तु मन्ये विवाताय ज्ञानं दुःस्वस्य संजय ॥ भवत्यतिबलं ह्येतज्ज्ञानस्याप्युपवातकम् ५३ ऋषयो ह्यपि निर्मुक्ताः पश्यंतो लोकं संग्रहान् ॥ सुखैर्भवन्ति
सुखिनस्तथा दुःखेन दुःखिताः ५४ किंपुनर्मोहमासक्तस्तत्र तत्र सहस्रधा ॥ पुत्रेषुराज्यदारेषु पौत्रेष्वपि च बंधुषु ५५ संशये तु महत्यस्मिन् किं नु मे क्षममुत्तरम् ॥ विनाशं ह्ये
व पश्यामि कुरूणामनुचिंतयन् ५६ द्यूतप्रमुखमाभातिकुरूणां व्यसनं महत् ॥ मंदेनैश्वर्यकामेन लोभात्पापमिदं कृतम् ५७ मन्ये पर्यायधर्मोऽयं कालस्यात्यंतगामिनः ॥
चक्रे प्रधिरिवासकोनास्य शक्यं पलायितुम् ५८ किं नु कुर्यात्कथं कुर्यात्कनुगच्छामि संजय ॥ एतेन श्यंतिकुत्सो मंदाः कालवशंगताः ५९ अवशोऽहं तदा तात पुत्राणां निहते
शते ॥ श्रोष्यामि निनदं स्त्रीणां कथं मां मरणं स्पृशेत् ६० यथानिदावेज्ज्वलनः समिद्धो दहेत्कक्षं वायुना चोद्यमानः ॥ गदाहस्तः पाण्डवो वै तथैव हंतामदीयान्सहितोऽर्जुनेन
६१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि धृतराष्ट्रवाक्ये एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ यस्य वै नानृता वाचः कदाचिदनु
शुश्रुम ॥ त्रैलोक्यमपि तस्य स्याद्योद्धायस्य धनं जयः १ तस्यैव च न पश्यामि युधिगांडीवधन्वनः ॥ अनिशं चिंतयानोऽपि यः प्रतीयाद्रथेन तम् २ अस्य तः कर्णिनाली
कान्मार्गणान् हृदयच्छिदः ॥ प्रत्येतानसमः कश्चिद्युधिगांडीवधन्वनः ३ द्रोणकर्णौ प्रतीयातां यदिवीरौ नरर्षभौ ॥ कृतास्त्रौ बलिनां श्रेष्ठौ समरेष्वपराजितौ ४ महान् स्या
त्संशयो लोके न त्वस्ति विजयो मम ॥ घृणीकर्णः प्रमादी च आचार्यः स्थविरोगुरुः ५ समर्थो बलवान्पार्थो दृढधन्वा जितकृमः ॥ भवेत्सुतुमुलं युद्धं सर्वशोऽप्यपराजयः ६
सर्वे ह्यस्त्रविदः शूराः सर्वे प्राप्तामहद्यशः ॥ अपि सर्वा मरैश्चैव त्यजेयुर्न पुनर्जयम् ७ वधेनूनं भवेच्छांति स्तयोर्वा फाल्गुनस्य च ॥ न तु हंताऽर्जुनस्यास्ति जेता चास्य न विद्यते
८ मन्युस्तस्य कथं शांभ्ये न्यमं दानं प्रति य उत्थितः ॥ अन्येऽप्यस्त्राणि जानंति जीयंते च जयंति च ९ एकांतविजयस्त्वेव श्रूयते फाल्गुनस्य ह ॥ त्रयस्त्रिंशत्समाऽऽहूय
खाण्डे वीष्म तर्पयत् १० जिगाय च सुरान्सर्वान्नास्य विद्वः पराजयम् ॥ यस्य यं ताहृषीकेशः शीलवृत्तसमो युधि ११ ध्रुवस्तस्य जयस्तात यथेन्द्रस्य जयस्तथा ॥
कृष्णावेकस्थेयत्तावधि ज्यं गांडिवधनुः १२

छब्दाध्याहारेण पूरणीयम् * तस्य तं प्रतियोद्धारं न पश्यामि य एनं प्रतीयादित्यध्याहृतस्य योज्यम् २ । ३ । ४ घृणीकृपावानभीमादिषु प्रमादी अने विद्यां न स्मरिष्यतीति भावः ५ अपराजयस्तेषामिति शेषः ६ । ७
तयोः कर्णद्रोणयोर्वधे अस्मदीयानां शान्तिः फाल्गुनस्य वधे तु परेषामित्यर्थः ८ । ९ त्रयस्त्रिंशत्समाः वर्षाणि अतीता इत्यर्थः संधिरार्षः १० । ११ । १२

१३।१४ अस्ताःशिवाः १५।१६।१७।१८।१९ कुरुणांप्रकारान् छेदभेदपलायनादीनावसथेयुहे श्रोताऽस्मिन्प्रोष्यामि २० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥
यथैवेति । अभिसराःपुरोगाः १।२ जगतःस्रष्टाकृष्णः ३।४।५।६ जालंअक्षं अंतरासैन्यमध्ये ७।८ युद्धयोजकैःयुद्धोद्योगिमिः ९ नैभृत्सेनमंत्रगुह्या १०।११ तंअभिमुखःपतिष्यति १२ तनुरुद्ध

युगपत्रीणितेजांसिसमेतान्यनुशुश्रुम् ॥ नैवास्तिनोधनुस्तादृक्नयोद्धानचसारथिः १३ तच्चमंदानजानंतितुर्योधनवशानुगाः ॥ शेषयेदशनिर्दोषोविपतन्मूर्ध्नि संजय
१४ नतुशेषशरास्तातकुर्युरस्ताःकिरीटिना ॥ अपिचास्यन्निवाभातिनिन्नन्निवधनंजयः १५ उद्धरन्निवकायेभ्यःशिरांसिशरवृष्टिभिः ॥ अपिबाणमयंतेजःप्रदीप्तमिव
सर्वतः १६ गांडीवोत्थंदहेताजौपुत्राणांममवाहिनीम् ॥ अपिसारथघोषेणभयार्तासव्यसाचिनः १७ वित्रस्ताबहुधासेनाभारतीप्रतिभातिमे ॥ यथाकक्षंमहानग्निः
प्रदहेत्सर्वतश्चरन् ॥ महार्चिरनिलोद्धूतस्तद्वद्भक्ष्यतिमामकान् १८ यदोद्धमन्निशितान्बाणसंघांस्तानाततायीसमेरकिरीटी ॥ सृष्टोऽन्तकःसर्वहरोविधात्रायथाभवेत्त
द्वदपारणीयः १९ यदाह्यभीक्ष्णंसुबहून्प्रकारान्श्रोताऽस्मितानावसथेकुरुणाम् ॥ तेषांसमंताच्चतथारणाग्रेक्षयःकिलायंभस्तानुपैति २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योग
पर्वणियानसं० धृतराष्ट्रवाक्येद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ धृतराष्ट्रवाच ॥ यथैवपांडवाःसर्वेपराक्रांताजिगीषवः ॥ तथैवाभिसरास्तेषांत्यक्तात्मानोजयेधृताः
१ त्वमेवहिपराक्रांतानाचक्षीथाःपरान्मम ॥ पंचालान्केकयान्मत्स्यान्मागधान्वत्सभूमिपान् २ यश्चसेन्द्रानिमांलोकानिच्छन्कुर्याद्वशेबली ॥ सस्रष्टाजगतःकृष्णः
पांडवानांजयेधृतः ३ समस्तामर्जुनाद्विद्यांसात्यकिःक्षिप्रमाप्तवान् ॥ शैनेयःसमेरस्थाताबीजवत्प्रवपन्शरान् ४ धृष्टद्युम्नश्चयांचाल्यःकूरकर्माह्वारथः ॥ मामकेपुरणं
कर्ताबलेषुपरमास्त्रवित् ५ युधिष्ठिरस्यचक्रोधादर्जुनस्यचविक्रमात् ॥ यमाभ्यांभीमसेनाच्चभयंमेतातजायते ६ अमानुषंमनुष्येन्द्रैर्जालंविततमंतरा ॥ नमेसैन्यास्तरिष्यं
तिततःक्रोशामिसंजय ७ दर्शनीयोमनस्वीचलक्ष्मीवान्ब्रह्मवर्चसी ॥ मेधावीसुकृतप्रज्ञोधर्मात्मापांडुनंदनः ८ मित्रामात्यैःसुसंपन्नःसंपन्नोयुद्धयोजकैः ॥ भ्रातृभिः
श्वशुरैर्वीरैरुपपन्नोमहारथैः ९ धृत्याचपुरुषव्याघ्रो नैभृत्सेनचपांडवः ॥ अमृतशंसोवदान्यश्चहीमान्सत्यपराक्रमः १० बहुश्रुतःकृतात्माचवृद्धसेवीजितेंद्रियः ॥ तंसर्वगुण
संपन्नंसमिद्धमिवपावकम् ११ तपंतमभिकोमंदःपतिष्यतिपतंगवत् ॥ पांडवाग्रिमनावार्यमुर्मूर्धुनेष्टचेतनः १२ तनुरुद्धःशिखीराजामिथ्योपचरितोमया ॥ मंदानां
ममपुत्राणांयुद्धेनांतंकरिष्यति १३ तैर्युद्धंसाधुमन्येकुरवस्तन्निबोधत ॥ युद्धेविनाशःकृत्स्नस्यकुलस्यभविताध्रुवम् १४ एषामेपरमाबुद्धिर्ययाशाम्यतिमेमनः ॥
यदित्वयुद्धमिष्टंवोवयंशांत्यैयतामहे १५ नतुनःक्लिश्यमानानामुपेक्षेतयुधिष्ठिरः ॥ जुगुप्सतिह्यधर्मेणमामेवोद्दिश्यकारणम् १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियान
संधिपर्वणिधृतराष्ट्रवाक्येत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

इतिपाठेऽपितनुःराज्यापहारादल्पः स्वतस्तुउच्चैव शिखीवह्निरिववह्निः १३।१४।१५ क्लिश्यमानानां कर्मणिपक्षी अस्मान् न उपेक्षेत मामेव अवर्मेण कलहस्यकारणं उद्दिश्य जुगुप्सतिर्निदति सकथं प्रार्थितः सन् ॥ ५२ ॥
कलहं करिष्यतीतिभावः १६ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

एवमिति १ । २ एषकालः एषाकलनाबुद्धिस्तवनैवस्थास्यति ३ प्रणिहितात्मवान् सावधानचित्तः ४ स्मयसेतप्यसे ५ ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ अस्यतांवाणानृषिपतामघ्ये १२ । १३ । १४

॥ संजयउवाच ॥ एवमेतन्महाराजयथावदसिभारत ॥ युद्धेविनाशःक्षत्रस्यगांडीवेनप्रदृश्यते १ इदंतुनाभिजानामितवधीरस्यनित्यशः ॥ यत्पुत्रवक्षमागच्छे
स्तत्त्वज्ञःसव्यसाचिनः २ नैषकालोमहाराजतवशश्वत्कृतागसः ॥ त्वयाह्येवादितःपार्थानिकृताभरतर्षभ ३ पिताश्रेष्ठःसुहृद्यश्चस्मयस्प्रणिहितात्मवान् ॥
आस्थेयंहिहितंतेनद्रोग्धागुरुच्यते ४ इदंजितमिदंलब्धमितिश्रुत्वापराजितान् ॥ द्यूतकालेमहाराजस्मयसेस्मकुमारवत् ५ परुषाण्युच्यमानांश्चपुरापार्थानुपे
क्षसे ॥ कृत्स्नराज्यंजयंतीतिप्रपातंनानुपश्यसि ६ पित्र्यंराज्यंमहाराजकुरवस्तेसजांगलाः ॥ अथवीरैर्जितामुर्वीमखिलांप्रत्यपद्यथाः ७ बाहुवीर्याजिताभूमिस्त
वपार्थैर्निवेदिता ॥ मयेदंकृतमित्येवमन्यसेराजसत्तम ८ ग्रस्तान्गंधर्वराजेनमज्जतोह्यप्लवेऽम्भसि ॥ आनिनायपुनःपार्थःपुत्रांस्तेराजसत्तम ९ कुमारवच्चस्मयसे
द्यूतेविनिकृतेषुयत् ॥ पांडवेषुवनेराजन्प्रव्रजत्सुपुनःपुनः १० प्रवर्षतःशरव्रातानर्जुनस्याशितान्बहून् ॥ अप्यर्णवाविशुष्येयुःकिंपुनर्मांसयोनयः ११ अस्यतांफा
ल्गुनःश्रेष्ठोगांडीवंधनुषांवरम् ॥ केशवःसर्वभूतानामायुधानांसुदर्शनम् १२ वानरोरोचमानश्चकेतुःकेतुमतांवरः ॥ एवमेतानिसरथोबहून्श्वेतहयोरणे १३ क्षपयि
ष्यतिनोराजन्कालचक्रमिवोद्यतम् ॥ तस्याद्यवसुधाराजन्निखिलाभरतर्षभ १४ यस्यभीमार्जुनौयोधौसराजाराजसत्तम ॥ तथाभीमहतप्रायांमज्जंतीतववाहिनीम्
१५ दुर्योधनमुखादृष्ट्वाक्षयंयास्यंतिकौरवाः ॥ नभीमार्जुनयोर्भीताल्लभ्यंतेविजयंविभो १६ तवपुत्रामहाराजराजानश्चानुसारिणः ॥ मत्स्यास्त्वामद्यनार्चतिपंचालाश्च
सकेकयाः १७ शाल्वेयाःशूरसेनाश्चसर्वेत्वामवजानते ॥ पार्थह्यतेगताःसर्वेवीर्यज्ञास्तस्यधीमतः १८ भक्त्याह्यस्यविरुद्धंतेतवपुत्रैःसदैवते ॥ अनर्हानेवतुवधेधर्म
युक्तान्विकर्मणा १९ योऽक्लेशयत्पांडुपुत्रान्योविद्वेष्टचघुनाऽपि वै ॥ सर्वोपायैर्नियंतव्यःसानुगःपापपूरुषः २० तवपुत्रोमहाराजनानुशोचितुमर्हसि ॥ द्यूतका
लेमयाचोक्तंविदुरेणचधीमता २१ यदिदंतेविलपितंपांडवान्प्रतिभारत ॥ अनीशेनेवराजेंद्रसर्वमेतन्निरर्थकम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिपानसंधिपर्व
णिसंजयवाक्येचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ नभेतव्यंमहाराजनशोच्याभवतावयम् ॥ समर्थाःस्मपरान्जेतुं
बलिनःसमेरेविभो १ वनेप्रव्राजितान्पार्थान्यदाऽऽयान्मधुसूदनः ॥ महताबलचक्रेणपरराष्ट्रावमर्दिना २ केकयाधृष्टकेतुश्चधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ॥ राजानश्चावयुः
पार्थान्बहवोऽन्येऽनुयायिनः ३ इंद्रप्रस्थस्यचादूरात्समाजग्मुर्महारथाः ॥ व्यगर्हयंश्चसंगम्यभवंतंकुरुभिःसह ४ तेयुधिष्ठिरमासीनमजिनैःप्रतिवासितम् ॥ कृष्ण
प्रधानाःसंहत्यपर्युयासंतभारत ५ प्रत्यादानंचराज्यस्यकार्यमूचुरर्नाधिपाः ॥ भवतःसानुबंधस्यसमुच्छेदंचिकीर्षवः ६

भीमेनभीमसेनेनहतप्रायां १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ नभेतव्यमिति १ यदाऽऽयात्वा
गतस्तदाभीष्मद्रोणकृपाः मयाउक्ताइतिषष्ठेनान्वयः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७।८ मममत्संवंधिनः ९।१० प्रणिपातोवासंध्यर्थः पलायनंयाळज्जया ११।१२।१३ प्रणिपातेदोषोवशस्यकृतोनास्ति किंतुसंधिरेवभवति तथापिममपुद्गमेवरोचतेइत्याशयेनाह पितरमिति १४ हेनरो
चमधृतराष्ट्र तवपुत्रैःअस्माभिः १५ प्रतिकरिष्यन्ति प्रतियातयिष्यन्ति १६ ततइति पूर्ववृत्तांतकथनम् १७ नःअस्माभिःपरेचेत्यद्यपिअभिद्रुग्धाःद्रोहविषयनीताःतथाऽपिनभेतव्यम् १८।१९।२०।२१

श्रुत्वाचैवंमयोक्तास्तुभीष्मद्रोणकृपास्तदा ॥ ज्ञातिक्षयभयाद्राजन्भीतेनभरतर्षभ ७ ततःस्थायंतिसमयेपांडवाइतिमेमतिः ॥ समुच्छेदंहिनःकृत्स्नंवासुदेवश्च
कीर्षति ८ ऋतेचविदुरात्सर्वेयूयंवध्यामतामम ॥ धृतराष्ट्रस्तुधर्मज्ञानवध्यःकुरुसत्तमः ९ समुच्छेदंकृत्स्नंनःकृत्वातातजनार्दनः ॥ एकराज्यंकुरुणांसचिकीर्ष
तियुधिष्ठिरे १० तत्रकिंप्राप्तकालंनःप्रणिपातःपलायनम् ॥ प्राणान्वासंपरित्यज्यप्रतियुद्धयामहेपरान् ११ प्रतियुद्धेतुनियतःस्यादस्माकंपराजयः ॥ युधिष्ठिर
स्यसर्वेहिपार्थिवावशवर्तिनः १२ विरक्तराष्ट्राश्ववयंमित्राणिकुपितानिनः ॥ धिक्कृताःपार्थिवैःसर्वैःस्वजनेनचसर्वशः १३ प्रणिपातेनदोषोस्तिसंधिर्नःशाश्वतीः
समाः ॥ पितरंस्वेवशोचामिप्रज्ञानेत्रंजनाधिपम् १४ मत्कृतेदुःखप्रापन्नंरुद्धंशंप्राप्तमनंतकम् ॥ कृतंहितवपुत्रैश्चपरेषामवरोधनम् ॥ मत्प्रियार्थेपुनैवेतद्विदितं
तेनरोत्तम १५ तेराज्ञोधृतराष्ट्रस्यसामात्यस्यमहारथाः ॥ वैरंप्रतिकरिष्यंतिकुलोच्छेदेनपांडवाः १६ ततोद्रोणोऽब्रवीद्भीष्मःकृपोद्रौणिश्वभारत ॥ मत्वा मां
महतींचिंतामास्थितंव्यथितैर्द्रियम् १७ अभिद्रुग्धाःपरेचेन्नोनभेतव्यंपरंतप ॥ असमर्थाःपरेजेतुमस्मान्पुधिसमास्थितान् १८ एकैकशःसमर्थाःस्मोविजेतुंस
र्वपार्थिवान् ॥ आगच्छंतुविनेष्यामोदर्पमेषांशितैःशरैः १९ पुरैकेनहिभीष्मेणविजिताःसर्वपार्थिवाः ॥ मृतेपितर्यतिकुब्धोरथेनैकेनभारत २० जवानसुबहूं
स्तेषांसंरब्धःकुरुसत्तमः ॥ ततस्तेशरणंजग्मुर्देवव्रतमिमंभयात् २१ समीष्मःसुसमर्थोऽयमस्माभिःसहितोरणे ॥ परान्विजेतुंतस्मात्तेव्येतुभीर्भरतर्षभ २२
इत्येषांनिश्चयोह्यासीत्तत्कालेऽमिततेजसाम् ॥ पुरापरेषांपृथिवीकृत्स्नाऽऽसीद्वशवर्तिनी २३ अस्मान्पुनरमीनाद्यसमर्थाजेतुमाहवे ॥ छिन्नपक्षाःपरेह्यद्यवीर्यही
नाश्चपांडवाः २४ अस्मत्संस्थाचपृथिवीवर्ततेभरतर्षभ ॥ एकार्थाःसुखदुःखेषुसमानीताश्चपार्थिवाः २५ अप्यग्निंप्रविशेयुस्तेसमुद्रंवापरंतप ॥ मदर्थंपार्थि
वाःसर्वेतद्विद्विकुरुसत्तम २६ उन्मत्तमिवचापित्वांप्रहसंतीहदुःखितम् ॥ विलपंतंबहुविधंभीतंपरविकत्थने २७ एषांह्येकैकशोराज्ञांसमर्थःपांडवान्प्रति ॥ आ
त्मानंमन्यतेसर्वोव्येतुतेभयमागतम् २८ जेतुंसमग्रांसेनांमेवासवोऽपिनशक्नुयात् ॥ हंतुमक्षय्यरूपेयंब्रह्मणोपिस्वयंभुवः २९ युधिष्ठिरःपुरंहित्वापंचग्रामान्स
याचति ॥ भीतोहिमामकात्सैन्यात्प्रभावाच्चैवमेविभो ३० समर्थमन्यसेयच्चकुंतीपुत्रंरुद्रकोदरम् ॥ तन्मिथ्यानहिमेकृत्स्नंप्रभावंवेत्सिभारत ३१ मत्समोहिग
दायुद्धेपृथिव्यांनास्तिकश्चन ॥ नासीत्कश्चिदतिक्रांतोभवितानचकश्चन ३२ युक्तोदुःखोषितश्चाहंविद्यापारगतस्तथा ॥ तस्मान्ब्रभीमान्नान्येभ्योभयंमेविद्यतेकचिद् ३३

२२।२३।२४समानीताः मयेतिशेषः २५।२६ परविकत्थनेपरेषांगुणारूपां २७।२८ ब्रह्मणोऽपिअक्षय्यरूपाहंतुमशक्या २९।३०।३१।३२ युक्तोऽभियोगवान् दुःखोषितःयुद्धकुले ३३

उपावसंशिष्यत्वेनपर्यचरम् ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ पार्थिवीपृथ्वीसंबाधिनी पार्थिवानाराज्ञावा ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१

दुर्योधनसमोनोस्तिगदायामितिनिश्चयः ॥ संकर्षणस्यभद्रंतेयत्तदैनुपावसम् ३४ युद्धेसंकर्षणसमोबलेनाभ्यधिकोभुवि ॥ गदाप्रहारंभीमोमेनजातुविषहेद्युधि
३५ एकंप्रहारंयंदद्यांभीमायरुषितोचृप ॥ सएवैनंनयेद्धोरःक्षिप्रैवैस्वतक्षयम् ३६ इच्छेयंचगदाहस्तंराजनद्रष्टुंकोदरम् ॥ सुचिरंप्रार्थितोह्येषममनित्यंमनो
स्थः ३७ गदयानिहतोह्याजौमयापार्थोवृकोदरः ॥ विशीर्णागत्रःपृथिवींपरासुःप्रपतिष्यति ३८ गदाप्रहाराभिहतोहिमवानपिपर्वतः ॥ सकृन्मयाविदीर्येतगि
रिःशतसहस्रधा ३९ सचाप्येतद्विजानातिवासुदेवार्जुनौतथा ॥ दुर्योधनसमोनोस्तिगदायामितिनिश्चयः ४० तत्तेवृकोदरमयंभयंव्येतुमहाहवे ॥ व्यपने
प्याम्यहंछैनंमाराजन्विमनाभव ४१ तस्मिन्मयाहतेक्षिप्रमर्जुनंबहवोरथाः ॥ तुल्यरूपाविशिष्टाश्चक्षेप्स्यंतिभरतर्षभ ४२ भीष्मोद्रोणःकृपोद्रौणिःकर्णोभूरि
श्रवास्तथा ॥ प्राग्ज्योतिषाधिपःशल्यःसिंधुराजोजयद्रथः ४३ एकैकंएषांशक्तस्तुहंतुंभारतपांडवान् ॥ समेतास्तुक्षणेनैतान्नेष्यंतियमसादनम् ॥ समग्रापार्थिवीसे
नापार्थमेकंधनंजयम् ४४ कस्मादशक्तानिर्जेतुमितिहेतुर्नविद्यते ॥ शरव्रातैस्तुभीष्मेणशतशोनिचितोऽवशः ४५ द्रोणद्रौणिकृपैश्चैवगंतापार्थोयमक्षयम् ॥ पिताम
होऽपिगांगेयःज्ञांतनोरधिभारत ४६ ब्रह्मर्षिसदृशोज्जेद्वैरपिसुदुःसहः ॥ नहंताविद्यतेचापिराजन्भीष्मस्यकश्चन ४७ पित्राह्युक्तःप्रसन्नेननाकामस्त्वंमरिष्य
सि ॥ ब्रह्मर्षेश्वभरद्वाजाद्रौणोद्रोण्यामजायत ४८ द्रोणाज्जेमोहाराजद्रौणिश्चपरमास्त्रवित् ॥ कृपश्चाचार्यमुख्योऽयंमहर्षेर्गौतमादपि ४९ शरस्तंबोद्भवःश्रीमान
वध्यइतिमेमतिः ॥ अयोनिजास्त्रयोह्येतेपितामाताचमातुलः ५० अश्वत्थाम्रोमहाराजसचशूरःस्थितोमम ॥ सर्वएतेमहाराजदेवकल्पामहारथाः ५१ शक्रस्या
पिव्यथांकुर्युःसंयुगेभरतर्षभ ॥ नैतेषामर्जुनःशकएकैकंप्रतिवीक्षितुम् ५२ सहितास्तुनरव्याघ्राहनिष्यंतियधनंजयम् ॥ भीष्मद्रोणकृपाणांचतुल्यःकर्णोमतोमम
५३ अनुज्ञातश्चरामेणमत्समोसीतिभारत ॥ कुंडलेरुचिरेचास्तांकर्णस्यसहजेशुभे ५४ तेश्च्यर्थमहेंद्रेणयाचितःसपरंतपः ॥ अमोघयामहाराजशक्त्यापरमभी
मया ५५ तस्यशक्त्योपगूढस्यकस्माज्जीवेद्धनंजयः ॥ विजयोमेधुवंराजनूफलंपाणाविवाहितम् ५६ अभिव्यक्तःपरेषांचकृत्स्नोभुविपराजयः ॥ अह्नाह्येकेनभीष्मो
ऽयंप्रयुतंहंतिभारत ५७ तत्समाश्वमहेष्वासाद्रोणद्रौणिकृपाअपि ॥ संशप्तकानांभृंदानिक्वत्रियाणांपरंतप ५८ अर्जुनंवयमस्मान्वानिहन्यात्कपिकेतनः ॥ तंचाल
मितिमन्यंतेसव्यसाचिवधेधृताः ५९ पार्थिवाःसभवांस्तेभ्योह्यकस्माद्व्यथतेकथम् ॥ भीमसेनेचनिहतोऽज्योयुध्येतभारत ६० परेषांतन्ममाचक्ष्वयदिवेत्यपरं
तप ॥ पंचतेभ्रातरःसर्वेधृष्टद्युम्नोऽथसात्यकिः ६१ परेषांसप्तयेराजन्योधाःसारंबलंमतम् ॥ अस्माकंतुविशिष्टायेभीष्मद्रोणकृपादयः ६२

५२ । ५३ । ५४ शक्त्यामूल्यभूतया तेकुंडलेयाचितः ५५ तस्यपुरतइतिशेषः ५६ । ५७ । ५८ तंअर्जुनम् ५९ तेभ्यःपांडवेभ्यः ६० । ६१ । ६२

६३। ६४। ६५ त्रिगुणतद्वयशेनहीनं त्रिगुणार्थशेनाधिका ६६। ६७। ६८ विवित्सुःविज्ञातुमिच्छुः प्राप्तकालानिर्कर्मणि ६९ ॥ ॥ इतिउद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचपंथाशतमो
 ६९ ॥ ॥ असौहिणीरिति १। २ मंत्रंअस्त्रमयोजकं जिज्ञासमानः परीक्षितुमिच्छन् ३। ४ तथाअवैमीतिच्छेदः ५ भौमनोविश्वकर्मा धातामजापतिः ६। ७ तेत्पृष्ठशक्रधातारः रूपाणिचक्रः ८

द्रौणिर्विकर्तनःकर्णःसोमदत्तोऽथबाह्लिकः ॥ प्राग्ज्योतिषाधिपःशल्यआवंत्यौचजयद्रथः ६३ दुःशासनोदुर्मुखश्चदुःसहश्चविशांपते ॥ श्रुतायुश्चित्रसेनश्चपुरुमित्रो
 विविंशतिः ६४ श्लोभूरिश्रवाश्चैवविकर्णश्चतवात्मजः ॥ अक्षौहिण्योहिमेराजन्दशैकाचसमाहृताः ६५ न्यूनाःपरेषांसमैवकस्मान्मेस्यात्पराजयः ॥ बलंत्रिगुण
 तोहीनयोध्यंप्राहबृहस्पतिः ॥ परेभ्यस्त्रिगुणाचैयंममराजन्ननीकिनी ६६ गुणहीनपरेषांचबहुपश्यामिभारत ॥ गुणोदयंबहुगुणमात्मनश्चविशांपते ६७ एतत्सर्वं
 समाज्ञायबलाग्र्यंममभारत ॥ न्यूनतांपांडवानांचनमोहंगंतुमर्हसि ६८ इत्युक्त्वासंजयंभूयःपर्यपृच्छतभारत ॥ विवित्सुःप्राप्तकालानिज्ञात्वापरपुरंजयः ६९ ॥ इति
 श्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिदुर्योधनवाक्येपंचपंचाशतमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ अक्षौहिणीःसप्तलब्ध्वाराजभिःसहसंजय ॥ किंस्वि
 दिच्छतिकौन्तेयोयुद्धप्रेप्सुर्युधिष्ठिरः १ ॥ संजयउवाच ॥ अतीवमुदितोराजनयुद्धप्रेप्सुर्युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौचोभौयमावपिनबिभ्यतः २ रथंतुदिव्यकौन्तेयः
 सर्वाविभ्राजयन्दिशः ॥ मंत्रंजिज्ञासमानःसन्बीभत्सुःसमयोजयत् ३ तमपश्यामसन्नद्धंमेवंविद्युद्युतंयथा ॥ समंतात्समभिध्यायहृष्यमाणोऽभ्यभाषत ४ पूर्वरू
 पमिदंपश्यवयंजेष्यामसंजय ॥ बीभत्सुर्मायथोवाचतथाऽवैभ्यहमप्युत ५ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ प्रशंसस्यभिनंदंस्तान्पार्थानक्षपराजितान् ॥ अर्जुनस्यस्थेब्रूहि
 कथमश्वाःकथंध्वजाः ६ ॥ संजयउवाच ॥ भौमनःसहश्रेणबहुचित्रंविशांपते ॥ रूपाणिकल्पयामासत्वष्टाधातासदाविभो ७ ध्वजेहितस्मिन्रूपाणिचक्रुस्तेदे
 वमायया ॥ महाधनानिदिव्यानिमहांतिचलध्वनिच ८ भीमसेनानुरोधायहनूमान्मारुतात्मजः ॥ आत्मप्रतिकृतिंस्मिन्ध्वजआरोपयिष्यति ९ सर्वादिशोयो
 जनमात्रमंतरंसतिर्यग्ध्वैचरुगोधवैध्वजः ॥ नसंसज्जत्यसौतरुभिःसंवृतोऽपि तथाहिमायाविहिताभौमनेन १० यथाऽकाशेशक्रधनुःप्रकाशतेनचैकवर्णनचवोद्भिर्किंनुतद ॥
 तथाध्वजोविहितोभौमनेनबह्वाकारंदृश्यतेरूपमस्य ११ यथाग्निधूमोदिवमेतिरुद्धावर्णान्बिभ्रत्तैजासांश्चित्ररूपान् ॥ तथाध्वजोविहितोभौमनेननचेद्भारोभवितानोत
 रोधः १२ श्वेतास्तस्मिन्वातवेगाःसदश्वादिव्यायुकाश्चित्ररथेनदत्ताः ॥ भुव्यंतरिक्षेदिविवानेरन्द्रयेषांगतिर्हीयतेनात्रसर्वा ॥ शतंयत्तत्सूर्यतेनित्यकालंहंतंहंतं दत्तवरंपुर
 स्तात् १३ तथाराज्ञोदंतवर्णाबृंहंतोरथेयुक्ताभांतितद्वीर्यतुल्याः ॥ ऋक्षप्रख्याभीमसेनस्यदाहारथेवायोस्तुल्यवेगाबभूवुः १४ कल्माषांगास्तित्तिरिचित्रपृष्ठा
 भ्रात्रादत्ताःप्रीयताफाल्गुनेन ॥ भ्रातुर्वीरस्यस्वैस्तुर्गैर्विशिष्टामुदायुक्ताःसहदेवंवहंति १५

१ रुरोधस्वतेजसेतिशेषः १० । ११ भारोरथे रोधःद्वाराद्रौ द्वयमपिनभवेत् १२ यत्तदअश्वानांशतंहंतं पुनःपुनःकतिपयाश्चहननेऽपिदिव्यप्रभावात्शतंपूर्यते यतःपुरस्तादत्तवरश्च १३ तथाअमराः
 राज्ञोदंतवर्णाःश्वेताःरथेयुक्ताअश्वाःभांति ऋक्षप्रख्याः सप्तपितुल्यतेजसः ' ऋक्षइतिहस्मवैपुरासत्तृणीनाचक्षते ' इतिशतपथश्रुतेः । पाठांतरेऋक्षयोमृगभेदः १४ । १५

माद्रीपुत्रंनकुलंत्वाजमीढमहेन्द्रदत्ताहरयोवाजिमुख्याः ॥ समावायोर्बलवंतस्तरस्विनोवहंतिवीरंवृत्रशत्रुंयथेन्द्रम् १६ तुल्यांश्चैर्भिव्यसाविक्रमेणमहाजवाश्चित्ररूपाः
सदश्वाः ॥ सौभद्रादीन्द्रौपदेयान्कुमारान्वहंत्यश्वादेवदत्ताबृहन्तः १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येषट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कांस्तत्रसंजयापश्यःप्रीत्यर्थेनसमागतान् ॥ येयोत्स्यंतेपांडवार्थेपुत्रस्यममवाहिनीम् १ ॥ संजय उवाच ॥ मुख्यमंधकवृष्णीनामपश्यंकृष्ण
मागतम् ॥ चेकितानंचतत्रैवयुयुधानंचसात्यकिम् २ पृथगक्षौहिणीभ्यांतुपांडवानभिसंश्रितौ ॥ महारथौसमाख्यातावुभौपुरुषमानिनौ ३ अक्षौहिण्याऽथपांचाल्यो
दशभिस्तनयैर्वृतः ॥ सत्यजित्प्रमुखैर्वीरैर्धृष्टद्युम्नपुरोगमैः ४ द्रुपदोवर्धयन्मानंशिखंडिपरिपालितः ॥ उपायात्सर्वसैन्यानांप्रतिच्छाद्यतदावपुः ५ विराटःसहपुत्राभ्यांशं
खेनैवोत्तरेणच ॥ सूर्यदत्तादिभिर्वीरैर्मदिराक्षपुरोगमैः ६ सहितःपृथिवीपालोभ्रातृभिस्तनयैस्तथा ॥ अक्षौहिण्यैवसैन्यानांवृतःपार्थसमाश्रितः ७ जारासंधिर्माग
धश्चघृष्टकेतुश्चचेदिसदृ ॥ पृथक्पृथगनुप्राप्तौपृथगक्षौहिणीवृतौ ८ केकयाभ्रातरःपंचसर्वेलोहितकध्वजाः ॥ अक्षौहिणीपरिवृताःपांडवानभिसंश्रिताः ९ एतानेता
वतस्तत्रतानपश्यंसमागतान् ॥ येपांडवार्थेयोत्स्यंतिधार्तराष्ट्रस्यवाहिनीम् १० योवेदमानुषंव्यूहंदैवंगांधर्वमासुरम् ॥ सतत्रसेनाप्रमुखेधृष्टद्युम्नोमहारथः ११
भीष्मःशांतनवोराजन्भागःऋषःशिखंडिनः ॥ तंविराटोऽनुसंयातासार्धमत्स्यैःप्रहारिभिः १२ ज्येष्ठस्यपांडुपुत्रस्यभागोमद्राधिपोबली ॥ तौतुतत्राब्रुवन्केचि
द्विषमौनोमताविति १३ दुर्योधनःसहसुतःसार्धभ्रातृशतेनच ॥ प्राच्याश्चदाक्षिणात्याश्चभीमसेनस्यभागतः १४ अर्जुनस्यतुभागेनकर्णोवैकर्तनोमतः ॥
अश्वत्थामाविकर्णश्चसैधवश्चजयद्रथः १५ अशक्याश्चैवयेकेचित्पृथिव्यांशूरमानिनः ॥ सर्वोस्तानर्जुनःपार्थःकल्पयामासभागतः १६ महेष्वासाराजपुत्रा
भ्रातरःपंचकेकयाः ॥ केकयानेवभागेनकृत्वायोत्स्यंतिसंयुगे १७ तेषामेवकृतोभागोमालवाःशाल्वकास्तथा ॥ त्रिगर्तानांचैवमुख्यौयौतौसंशप्तकाविति १८
दुर्योधनसुताःसर्वेतथादुःशासनस्यच ॥ सौभद्रेणकृतोभागोराजाचैवबृहद्वलः १९ द्रौपदेयामहेष्वासाःसुवर्णविकृतध्वजाः ॥ धृष्टद्युम्नमुखाद्रोणमभियास्यंति
भारत २० चेकितानःसोमदत्तंद्रैरथेयोद्धुमिच्छति ॥ भोजंतुकृतवर्माणयुयुधानोयुयुत्सति २१ सहदेवस्तुमाद्रेयःशूरःसंकंदनोयुधि ॥ स्वमंशंकल्पयामास
श्यालंतेसुबलात्मजम् २२ उलूकंचैवकैतव्यंयेचसारस्वतागणाः ॥ नकुलःकल्पयामासभागमाद्रवतीसुतः २३ येचान्येपार्थिवाराजन्प्रत्युद्यास्यंतिसंगरे ॥
समाह्वानेनतांश्चापिपांडुपुत्राअकल्पयन् २४

अकालिककालविलंबविना २५ । २६ प्रोक्षिताःपशुवत्तवार्थसंस्कृताःकालधर्मेणायजमानेनवा २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

एवमेषामनीकानिप्रविभक्तानिभागशः ॥ यत्तेकार्यसपुत्रस्यक्रियतांतदकालिकम् २५ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ नसंतिसर्वेषुपुत्रामेमूढादुद्धृतदेविनः ॥ येषांयुद्धं बलवता
भीमेनरणमूर्धनि २६ राजानःपार्थिवाःसर्वेप्रोक्षिताःकालधर्मेणा ॥ गांडीवाग्निप्रवेश्यंतिपतंगावपावकम् २७ विद्वतांवाहिनीमन्येकृतवैर्महात्मभिः ॥ तारणेकेऽ
नुयास्यंतिप्रभगां पांडवैर्युधि २८ सर्वेह्यतिरथाःशूराःकीर्तिमंतःप्रतापिनः ॥ सूर्यपावकयोस्तुल्यास्तेजसासमितिजयाः २९ येषांयुधिष्ठिरोनेतागोसाचमघुसूदनः ॥
योधौचपांडवौवीरौसव्यसाचिवृकोदरौ ३० नकुलःसहदेवश्चधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ॥ सात्यकिर्दुष्यधश्चैवधृष्टकेतुश्चसानुजः ३१ उत्तमौजाश्चपांचालयोयुधामन्युश्चदुर्जयः ॥
शिखंडीक्षत्रदेवश्चतथावैराटिरुत्तरः ३२ काशयश्चेदयश्चैवमत्स्याःसर्वेचसृजयाः ॥ विराटपुत्रोबभ्रुश्चपांचालाश्चप्रभद्रकाः ३३ येषामिंद्रोऽप्यकामानानहरेत्पृथिवी
मिमाम् ॥ वीराणारणधीराणांयेभिद्युःपर्वतानपि ३४ तान्सर्वगुणसंपन्नानमनुष्यप्रतापिनः ॥ क्रोशतोममदुष्पुत्रोयोद्धुमिच्छतिसंजय ३५ ॥ दुर्योधन उवाच ॥
उभौस्व एकजातीयौतथोभौभूमिगोचरौ ॥ अथक्रस्मात्पांडवानामेकतोमन्यसेजयम् ३६ पितामहंचद्रोणंचकृपकणैचदुर्जयम् ॥ जयद्रथंसोमदत्तमश्वत्थामानमेवच
३७ सुतेजसोमहेष्वासानिंद्रोऽपिसहितोऽमरैः ॥ अशक्तःसमरेजेतुंकिंपुनस्तातपांडवाः ३८ सर्वेचपृथिवीपालामदर्थेतातपांडवान् ॥ आर्याःशस्त्रभृतःशूराःसमर्थाः
प्रतिवाधितुम् ३९ नमामकान्पांडवास्तेसमर्थाःप्रतिवीक्षितुम् ॥ पराक्रांतोह्यहंपांडून्सपुत्रान्योद्धुमाहवे ४० मत्प्रियंपार्थिवाःसर्वेयेचिकीर्षेतिभारत ॥ तेताना
वारयिष्यंतिऐणेयानिवतंतुना ४१ महतारथवंशेनशरजालैश्चमामकैः ॥ अभिद्रुताभविष्यंतिपांचालाःपांडवैःसह ४२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ उन्मत्तइवमेपुत्रोविल
पत्येषसंजय ॥ नहिशकोरणेजेतुंधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ४३ जानातिहियथाभीष्मःपांडवानांयशस्विनाम् ॥ बलवत्तांसपुत्राणांधर्मज्ञानांमहात्मनाम् ४४ यतो
नारोचयदयंविग्रहतैर्महात्मभिः ॥ किंतुसंजयमेब्रूहिपुनस्तेषांविचेष्टितम् ४५ कस्तांस्तरस्विनोभूयःसंदीपयतिपांडवान् ॥ अर्चिष्मतोमहेष्वासान्हविषापावकानिव
४६ ॥ संजय उवाच ॥ धृष्टद्युम्नःसदैवैतान्संदीपयतिभारत ॥ युद्धबन्धमितिमाभैष्टयुद्धाद्भरतसत्तमाः ४७ येकेचित्पार्थिवास्तत्रधार्तराष्ट्रेणसंवृताः ॥ युद्धेसमागमि
ष्यंतितुमुलेशस्त्रसंकुले ४८ तान्सर्वानाहवेकुह्यान्सानुबंधान्समागतान् ॥ अहमेकःसमादास्येतिमिर्मत्स्यानिबोदकात् ४९ भीष्मद्रोणंकृपकणैर्द्रौणिशल्यंसुयो
धनम् ॥ एतांश्चापिनोत्स्यामिवेलेवमकरालयम् ५० तथाब्रुवंतंधर्मात्माप्राहराजायुधिष्ठिरः ॥ तवधैर्यंचवीर्यंचपांचालाःपांडवैःसह ५१ सर्वेसमाधिःरुढाःस्मसंग्रा
मान्नःसमुद्धर ॥ जानामित्वांमहाबाहोक्षत्रधर्मेव्यवस्थितम् ५२

५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ शरद्वतः आयुष्मतः विरुद्धलक्षणयागतायुषस्त्वर्थः ५८ । ५९ दृढदत्त ६० । ६१ कृद्धकुरुष्व ६२ ॥ ॥ इति उद्यो० प० नी० भारतभा० सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७॥
 सजेते १ । २ । ३ । ४ जातपुत्रताभावइत्यत्र शमएवमहच्छेयइत्याधुनिकः पाठः । तराभ्यावइति पाठेः तराणामन्वादीनां विगवतावाहनानामभ्यावः सर्वतः स्वादनं कंदूरोगायुपद्रवइति यावत् । अवरक्षणग

समर्थमेकं पर्याप्तं कौरवाणां विनिग्रहे ॥ पुरस्तादुपयातानां कौरवाणां युयुत्सताम् ५३ भवतायद्विधातव्यंतन्नः श्रेयः परंतप ॥ संग्रामादपयातानां भग्नानां शरणेषु
 णाम् ५४ पौरुषं दर्शयन् शूरो यस्तिष्ठेदग्रतः पुमान् ॥ क्रीणीयात्तसहस्रेण इति नीतिमतां मतम् ५५ सत्वं शूरश्च वीरश्च विक्रांतश्च नरर्षभ ॥ भयार्तानां परित्राता संयु
 गेषु न संशयः ५६ एवं ब्रुवति कौन्तेये धर्मात्मनियुधिष्ठिरे ॥ धृष्टद्युम्न उवाचे दं मां वचो गतसाध्वसम् ॥ सर्वान् जनपदान्सूतयो धादुर्योधनस्य ये ५७ सबाह्लिकान् कु
 रून् नृणां प्रातिपेयान् शरद्वतः ॥ सूतपुत्रं तथा द्रोणं सहपुत्रं जयद्रथम् ५८ दुःशासनं विकर्णं च तथा दुर्योधनं नृपम् ॥ भीष्मं च ब्रूहि गत्वा त्वमाशु गच्छ च माचिरम् ५९
 युधिष्ठिरः साधुनैवाभ्युपेयो मावोऽवधीर्जुनो देवगुप्तः ॥ राज्यं दद्वं धर्मराजस्य तूणया च ध्वं वै पांडवं लोकवीरम् ६० नैतादृशो हि यो धोऽस्ति पृथिव्यामिह कश्चन ॥ यथा
 विधः सव्यसाची पांडवः सत्यविक्रमः ६१ देवैर्हि संभृतो दिव्यो रथो गांडीवधन्वनः ॥ न स जेयो मनुष्येण मास्म कृद्धं मनो युधि ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगप
 र्वणि यानसंधिपर्वणि संजयवाक्ये सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ क्षत्रतेजा ब्रह्मचारी कौमारादपि पांडवः ॥ तेन संयुगमेवं ध्यति मंदा वि
 लपतो मम १ दुर्योधननिवर्त्तस्व युद्धाद्भरतसत्तम ॥ न हि युद्धं प्रशंसंति सर्वा वस्थमरिंदम २ अलमर्थं पृथिव्यास्ते सहा मात्स्यस्य जीवितुम् ॥ प्रयच्छ पांडुपुत्रा
 णां यथोचितमरिंदम ३ एतद्विकुरवः सर्वे मन्यंते धर्मसंहितम् ॥ यत्त्वं प्रशांतिं मन्येथाः पांडुपुत्रैर्महात्मभिः ४ अंगे मांसमवेक्षस्व पुत्रस्वामेव वाहिनीम् ॥ जातपु
 तवाभावस्त्वं तु मोहान्नबुद्धयसे ५ न त्वहं युद्धमिच्छामि नैतदिच्छति बाह्लिकः ॥ न च भीष्मो न च द्रोणो नाश्वत्थामा न संजयः ६ न सोमदत्तो न शलोनकृपो युद्धमिच्छति ॥
 सत्यव्रतः पुरुमित्रो जयो भूरिश्रवास्तथा ७ येषु संप्रति तिष्ठेयुः कुरवः पीडिताः परैः ॥ ते युद्धं नाभिनंदंति तत्तुभ्यं तात रोचताम् ८ न त्वं करोषि कामेन कर्णः कारयिता तव ॥
 दुःशासनश्च पापात्मा शकुनिश्चापिसौबलः ९ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ नाहं भवति न द्रोणे नाश्वत्थामि न संजये ॥ न भीष्मे न च कांबोजे न कृपे न च बाह्लिके १० सत्य
 व्रते पुरुमित्रे भूरिश्रवसि वा पुनः ॥ अन्येषु वा तावकेषु भारं कृत्वा समाह्वयम् ११ अहं च तात कर्णश्चरणयज्ञं वितत्य वै ॥ युधिष्ठिरं पशुं कृत्वा दीक्षितौ भरतर्षभ १२
 रथो वेदीक्षुवः खड्गो गदालुक्कवचंसदः ॥ घातुर्होत्रं च घुर्यामेशरादर्भाहर्विर्यशः १३ आत्मयज्ञेन नृपते इष्ट्वा वैवस्वतंरणे ॥ विजित्य च समेष्यावो हता मित्रौ श्रिया
 वृतौ १४ अहं च तात कर्णश्च भ्राता दुःशासनश्च मे ॥ एते वयं हनिष्यावः पांडवान्समरेत्रयः १५

१६ । १७ । १८ । १९ रुरुणामिवेत्यत्र कुरुणां लाटभापया अज्ञानामिति पाठोयुक्तः । पक्षे कुरुणांमध्येवरानवरान व्याघ्रादेवितियोजना २० भारतीमेनास्त्रीरूपकेन निर्दिष्टा २१ धनंवलम् २२ प्राकारभिव
 अहं हि सांडवान् हत्वा प्रशास्ता पृथिवीमिमाम् ॥ मांवाहत्वा पांडुपुत्राभोक्तारः पृथिवीमिमाम् १६ त्यक्तं मे जीवितं राज्यं धनं सर्वं च पार्थिव ॥ न जातु पांडवैः सार्धं वसेय
 महमच्युत १७ यावद्विसूच्यास्तीक्ष्णाया विध्येदग्रेण मारिष ॥ तावदप्यपरित्याज्यं भूमेर्नः पांडवान् प्रति १८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सर्वान्वस्ता तशोचामित्यक्तो दुर्योध
 नो मया ॥ ये मंदमनुयास्यध्वं यातं वैवस्वतक्षयम् १९ रुरुणामिव यूथेषु व्याघ्राः प्रहरतां वराः ॥ वरान्वरान्हनिष्यंतिसमेता युधि पांडवाः २० प्रतीपमिव मेभातियु
 युधानेन भारती ॥ व्यस्तासीमंतिनीग्रस्ता प्रमृष्टा दीर्घबाहुना २१ संपूर्णपूरयन् भूयो धनं पार्थस्य माधवः ॥ शैनेयः समरे स्थाता बीजवत्प्रवपन् शरान् २२ सेनामुखे
 प्रयुद्धानां भीमसेनो भविष्यति ॥ तं सर्वे संश्रयिष्यंति प्राकारमकुतोभयम् २३ यदा द्रक्ष्यसि भीमेन कुंजरान्विनिपातितान् ॥ विशीर्णदंतान् गिर्याभान् भिन्नकुंभान् स
 शोणितान् २४ तानभिप्रेक्ष्य संग्रामे विशीर्णानिवपर्वतान् ॥ भीतो भीमस्य संस्पर्शात्स्मर्ताऽसिवचनस्य मे २५ निर्दग्धं भीमसेनेन सैन्यं रथहयद्विपम् ॥ गतिमग्रे
 रिवप्रेक्ष्य स्मर्ताऽसिवचनस्य मे २६ महद्भो भयमागामिनचेच्छाम्यथ पांडवैः ॥ गदया भीमसेनेन हताः शममुपैष्यथ २७ महावनमिव च्छिन्नं यदा द्रक्ष्यसि पातितम् ॥
 बलं कुरुणां भीमेन तदा स्मर्ताऽसिमेव चः २८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतावदुक्तं वाराजानुसर्वास्तान् पृथिवीपतीन् ॥ अनुभाष्य महाराज पुनः प्रच्छ संजयम् ॥
 २९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिप० धृतराष्ट्रवाक्येऽष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ यदब्रूतां महात्मा
 नौवासुदेव धनं जयौ ॥ तन्मे ब्रूहि महाप्राज्ञ शुश्रूषे वचनं तव १ ॥ संजय उवाच ॥ शृणुराज न्यथा दृष्टौ मया कृष्ण धनं जयौ ॥ ऊचतुश्चापियद्वीरौ तत्ते वक्ष्यामि भारत
 २ पादांगुलीरभिप्रेक्षन् प्रयतोऽहं कृतांजलिः ॥ शुद्धांतं प्राविशं राजन्नास्यातुं नरे देवयोः ३ नैवाभिमन्युर्नयमौ तं देशं भियांति वै ॥ यत्र कृष्णौ च कृष्णा च सत्यभामा च
 भामिनी ४ उभौ मध्वासवक्षी बावुभौ चंदनरूपितौ ॥ स्रग्विणौ वरवस्त्रौ तौ दिव्याभरणभूषितौ ५ नैकरत्नविचित्रं तु कांचनं महदासनम् ॥ विविधास्तरणाकीर्णयत्रा
 सातामरिंदमौ ६ अर्जुनोत्संगौ पादौ कैशवस्योपलक्षये ॥ अर्जुनस्य च कृष्णायां सत्यायां च महात्मनः ७ कांचनं पादपीठं तु पार्थोमे प्रादिशत्तदा ॥ तदहं पाणिना स्पृष्ट्वा
 ततो भूमावुपाविशम् ८ ऊर्ध्वरेखा तलौ पादौ पार्थस्य शुभलक्षणौ ॥ पादपीठादपहृतौ तत्रापश्यमहं शुभौ ९ श्यामौ बृहंतौ तरुणौ शालस्कंधाविवोद्व्रतौ ॥ एकासनग
 तौ दृष्ट्वा भयं मां महदाविशत् १० इंद्रविष्णुसमावेतौ मंदात्मानावबुद्धयते ॥ संश्रयाद्गोणभीष्माभ्यां कर्णस्य च विकत्थनात् ११ निदेशस्थाविमौ यस्य मानसस्तस्य से
 त्स्यते ॥ संकल्पो धर्मराजस्य निश्चयो मे तदाऽभवत् १२

भीमं संश्रयिष्यंति २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥ इति उद्योगप० नीलकंठीये भारतभाष्ये अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ॥ यदब्रूतामिति १ । २ । ३ । ४ । ५
 आसातामुपाविष्टौ ६ । ७ । ८ । ९ । १० द्रोणभीष्माभ्यां द्रोणभीष्मयोः ११ मानसः संकल्पः सेत्स्यते १२

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ ऋणमिति । वस्त्रापहरणकाले गोविंदेति चुक्रोश तद्रूपप्रदानमात्रेण तस्याक्रोशस्य ऋणं परिहृतं । किंतु कौरवाणामुच्छेदं विना तव हृदया आपसर्पतीत्यर्थः
२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८ बलं शरीरं वीर्यमानसात्साहः तेजः शौर्यं । शीघ्रता शीघ्रकार्यवबोधः । लघुहस्तता वेगेन वाणप्रक्षेपता २९।३०।३१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये

सत्कृतश्चान्नपानाभ्यामासीनो लब्धसत्क्रियः ॥ अंजलिं मूर्ध्नि संधाय तौ सेंदं शमचोदयम् १३ धनुर्गुणकिणां केन पाणिना शुभलक्षणम् ॥ पादमानमयन्पार्थः केशवं
समचोदयत् १४ इंद्रकेतुरिवोत्थाय सर्वाभरणभूषितः ॥ इंद्रवीर्योपमः कृष्णः संविष्टो माभ्यभाषत १५ वाचं सवदतां श्रेष्ठो ह्लादिनीं वचनक्षमाम् ॥ त्रासिनीं धार्तराष्ट्रा
णामृदुपूर्वासुदारुणाम् १६ वाचं तां वचनाहस्य शिक्षाक्षरसमन्विताम् ॥ अश्रौषमहमिष्टार्थोपश्चाद्दयहारिणीम् १७ ॥ वासुदेव उवाच ॥ संजये देव चोबूया धृतरा
ष्ट्रं मनीषिणम् ॥ कुरुमुख्यस्य भीष्मस्य द्रोणस्यापि च गृण्वतः १८ आवयोर्वचनात्सूतज्येष्ठानप्यभिवादयन् ॥ यवीयसश्च कुशलं पश्चात्पृष्ट्वैव मुत्तरम् १९ यजध्वं
विविधैर्यज्ञैर्विप्रेभ्यो दत्तदक्षिणाः ॥ पुत्रैर्दारैश्च मोदध्वं महद्भो भयमागतम् २० अर्थी स्य जतपात्रेभ्यः सुतान् प्राप्नुत कामजान् ॥ प्रियं प्रियेभ्यश्चरत राजा हित्वरते जये २१
ऋणमेतत्पवृद्धं महदयान्नापसर्पति ॥ यद्रोविंदेति चुक्रोश कृष्णामांदूरवासिनम् २२ तेजोमयं दुराधर्षं गांडोवं यस्य कार्मुकम् ॥ मद्धितीयेन तेनेह वैरं वः सव्यासाचिना
२३ मद्धितीयं पुनः पार्थकः प्रार्थयितुमिच्छति ॥ योनिकालपरीतो वाऽप्यपि साक्षात्पुरंदरः २४ बाहुभ्यामुद्रहेहू मिंदहे वक्रुद्ध इमाः प्रजाः ॥ पातयेन्निदिवा हेवा
न्योऽर्जुनं समरे जयेत् २५ देवासुरमनुष्येषु यक्षगन्धर्वभोगिषु ॥ नतं पश्याम्यहं दुद्धे पांडवं योऽभ्ययाद्रणे २६ यत्तद्विराटनगरे श्रूयते महदद्भुतम् ॥ एकस्य च बहूनां
च पर्याप्तं तन्निदर्शनम् २७ एकेन पांडुपुत्रेण विराटनगरे यदा ॥ भग्नाः पलायत दिशः पर्याप्तं तन्निदर्शनम् २८ बलं वीर्यं च तेजश्च शीघ्रता लघुहस्तता ॥ अविषा
दश्च धैर्यं च पार्थान् नान्यत्र विद्यते २९ इत्यब्रवीद्दृषीकेशः पार्थमुद्धर्षयन् गिरा ॥ गर्जनसमयवर्षावगनेन पाकशासनः ३० केशवस्य वचः श्रुत्वा किरीटी श्वेतवाहनः ॥
अर्जुनस्तन्महाद्राव्यमब्रवीद्रोमहर्षणम् ३१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि संजयेन श्रीकृष्णवाक्यकथने एकोनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ संजयस्य वचः श्रुत्वा प्रज्ञाचक्षुर्जनेश्वरः ॥ ततः संख्यातुमारोभेत द्रचोगुणदोषतः १ प्रसंख्याय च सौक्ष्म्येण गुणदोषान्विचक्षणः ॥ यथाव
न्मतितत्त्वेन जयकामः सुतान् प्रति २ बलाबलं विनिश्चित्य याथातथ्येन बुद्धिमान् ॥ शक्तिसंख्यातुमारोभेत द्रवैमनुजाधिपः ३ देवमानुषयोः शक्त्या तेजसा चैव पांड
वान् ॥ कुरून् शक्त्याऽल्पतरया दुर्योधनमथाब्रवीत् ४ दुर्योधने यंचितामेशश्च ब्रव्युपशाम्यति ॥ सत्यं ह्येतदहं मन्ये प्रत्यक्षं नानुमानतः ५ आत्मजेषु परस्नेहं स
र्वभूतानि कुर्वते ॥ प्रियाणि चैषां कुर्वीतियथा शक्तिहितानि च ६ एवमेवोपकर्तृणां प्रायशो लक्षयामहे ॥ इच्छंति बहुलं संतः प्रतिकर्तुं महत्प्रियम् ७

भारतभावदीपे एकोनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ॥ ॥ संजयस्येति १।२।३ वचसपुत्रगुणानुदोषांश्च निश्चित्य स्वेषां परेषां च बलाबलं निश्चिन्नाह देवेति । पांडवेषु देवं मानुषं
च बलमस्ति अस्माकं तु केवलं मानुषमेवास्तीत्यर्थः शक्त्या परिच्छिद्येति शेषः ४।५।६।७

दैवंबलाधिक्यं पांडवेषु दर्शयति अग्निरिति भीमभयंकरे ८ जातिगृह्याजन्मग्रहणाद्धेतोः शुभिष्ठिरादीनां पितरो धर्मादयोऽपि तेषां सहायाः संति ९ रिरक्षिषन्तः रक्षितुमिच्छन्तः संरंभं क्रोधं १० । ११ । १२ । १३
१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीपे षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ पितुरिति १ । २ अकामेति । कामद्रेषयोरसंयोगात्

अग्निः साचिव्यकर्ता स्यात् पांडवे तत्कृतं स्मरन् ॥ अर्जुनस्यापि भीमेऽस्मिन् कुरुपांडुसमागमे ८ जातिगृह्याभिपन्नाश्च पांडवानामनेकशः ॥ धर्मादयः समेष्यंति स
माहूता दिवौकसः ९ भीष्मद्रोणकृपादीनां भयादशनसन्निभम् ॥ रिरक्षिषन्तः संरंभं गमिष्यंतीति मेमतिः १० ते देवैः सहिताः पार्थानशक्याः प्रतिवीक्षितुम् ॥ मानु
षेण न रव्याघ्रावीर्यवंतोऽस्रपारगाः ११ दुरासदं यस्य दिव्यं गांडो वंधनुरुत्तमम् ॥ दारुणौ चाक्षयौ दिव्यौ शरपृणौ महेषुधी १२ वानरश्च जेदिव्यो निःसंगो धूमवद्
तिः ॥ रथश्च चतुरंतायां यस्य नास्ति समः क्षितौ १३ महामेघनिभश्चापि निर्वोषः श्रूयते जनैः ॥ महाशनिसमः शब्दः शात्रवाणां भयंकरः १४ यंचातिमानुपंवी
र्यैः कृत्स्नलोको व्यवस्यति ॥ देवानामपि जेतारं विदुः पार्थिवारणे १५ शतानि पंचचैवेषून् यो गृह्णन्नेव दृश्यते ॥ निमेषांतरमात्रेण मुंचन् दूरं च पातयन् १६ यमाह भी
ष्मोद्रोणश्च कृपोद्रौणिस्तथैव च ॥ मद्राजस्तथा शल्यो मध्यस्थायै च मानवाः १७ युद्धायावस्थितं पार्थ पार्थिवैरिति मानुषैः ॥ अशक्यं न रशार्दूलं पराजेतुमर्दिमम्
१८ क्षिपत्येकेन वेगेन पंचबाणशतानियः ॥ सहशं बाहुवीर्येण कार्तवीर्यस्य पांडवम् १९ तमर्जुनं महेश्वासं महेंद्रोपेंद्रविक्रमम् ॥ निघ्नंतमिव पश्यामि विमर्दंऽस्मिन्म
हाहवे २० इत्येवं चिंतयन् कृत्स्नमहोरात्राणि भारत ॥ अनिद्रो निःसुखश्चास्मि कुरूणां शमंचितया २१ क्षयोदयोऽयं सुमहान् कुरूणां प्रत्युपस्थितः ॥ अस्य चेत्कलहस्यां
तः शमादन्योन विद्यते २२ शमो मेरोचते नित्यं पार्थैस्तातन विग्रहः ॥ कुरुभ्यो हि स दामन्ये पांडवान् शक्तिमत्तरान् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधि
पर्वणि धृतराष्ट्रविवेचने षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ पितुरेतद्वचः श्रुत्वा धार्तराष्ट्रेत्यमर्षणः ॥ आधाय विपुलं क्रोधं पुनरेवेदमब्रवीत् १
अशक्या देवसचिवाः पार्थाः स्युरिति यद्ववान् ॥ मन्यते तद्वयं व्येतु भवतो राजसत्तम २ अकामद्रेषसंयोगाल्लाभाद्वाहाच्च भारत ॥ उपेक्षया च भावानां देवादिवत्त्वमाप्नुवन्
३ इति द्वैपायनो व्यासो नारदश्च महातपाः ॥ जामदग्न्यश्च रामो नः कथामकथयत्पुरा ४ नैव मानुषवद्देवाः प्रवर्तते कदाचन ॥ कामात्क्रोधात्तथालोभाद्द्वेषाच्च भरतर्षभ ५
यदा ह्यग्निश्च वायुश्च धर्मइंद्रोऽश्विनावापि ॥ कामयोगात्प्रवर्तते रत्नपार्था दुःखमाप्नुयुः ६ तस्मान्न भवता चिंता कार्येषां स्यात्कथंचन ॥ दैवेष्वपेक्षका ह्येतेश्च द्वावेषु भारत ७
अथ चेत्कामसंयोगाद्द्वेपोलो भश्च लक्ष्यते ॥ देवेषु दैवप्रामाण्यान्नैपांतद्विक्रमिष्यति ८ मया भिमंत्रितः शश्वज्जातवेदाः प्रशाम्यति ॥ दिग्धक्षुः सकलौलोकान् परिक्षिप्य समं
ततः ९ यद्वा परमकंते जो येन युक्ता दिवौकसः ॥ ममाप्यनुपमं भूयो देवेभ्यो विद्धि भारत १०

१। ४। ५। ६ दैवेष्विति । एते देवादयः देवेषु भावेषु शमदमादिषु शश्वदपेक्षका अपेक्षमाणाः नतु आसुरेषु भावेषु कामक्रोधादिषु तस्मादेवाः पांडवानां सहायनं कीरयन्तीति भावः ७ अयेति । दैवप्रामाण्यात्
दमाप्यात्कामादिमता कृतमपि निष्फलं भविष्यतीत्यर्थः ८ दैवबलमप्यस्तीत्याह मयाऽभीति ९। १०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ महिषः मच्छन् १९ । २० अभिध्यामिचितयामि २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ इतीति । इति पवन्दुर्योधनोक्तं धृतराष्ट्रः संजयं प्र
तिउक्त्वा प्राप्तकालं पूर्वप्रस्तुतं अर्जुनमाहात्म्यमेव अपृच्छत् इदं मत्पुत्रस्य वलं ज्ञात्वा पाण्डव वलं च त्वं ब्रूहीत्यर्थः युयुत्सोः वेदया पुत्रस्य पाण्डवेऽनुरक्तस्य कार्याणि ज्ञात्वा एतेषां सर्वेषां विनाशेन तस्यैव राज्याभिरूपाणि

विदीर्यमाणां वसुधांगिरीणां शिखराणि च ॥ लोकस्य पश्यतो राजन् स्थापयाम्यभिर्मंत्रणात् ११ चेतनाचेतनस्यास्य जंगमस्थावरस्य च ॥ विनाशाय समुत्पन्नमहं
घोरं महास्वनम् १२ अश्वमवर्षे च वायुं च शमयामीह नित्यशः ॥ जगतः पश्यतोऽभीक्ष्णं भूतानामनुकंपया १३ स्तंभितास्वप्सु गच्छंति मयारथपदातयः ॥ देवा
सुराणां भावानामहमेकः प्रवर्तिता १४ अक्षौहिणीभिर्यान्देशान्यामिकार्येण केनचित् ॥ तत्राश्वमे प्रवर्तते यत्र यत्राभिकामये १५ भयानकानि विषये व्यालादीनि
न संति मे ॥ मंत्रगुप्तानि भूतानि न हि संति भयंकराः १६ निकामवर्षां पर्जन्यो राजन् विषयवासिनाम् ॥ धर्मिश्च प्रजाः सर्वा इति यश्च न संति मे १७ अश्विनावथ वायव्यग्रीम
रुद्रिः सह वृत्रहा ॥ धर्मश्चैव मया द्विष्टा न्नोत्सहं तेऽभिरक्षितुम् १८ यदि ह्येते समर्थाः स्युर्मद्विषमा तु मंजसा ॥ न स्म त्रयोदश समाः पार्थादुःखमवाप्नुयुः १९ नैव देवा
न गंधर्वा नासुरान च राक्षसाः ॥ शक्तास्त्रातुं मया द्विष्टं सत्यमेतद्वीमि ते २० यदभिध्याम्य हं शश्वच्छुभं वायुं दिवाऽशुभम् ॥ नैतद्विपन्नपूर्वमेभिरेष्वग्निषु चोभयोः २१
भविष्यतीदमिति वायद्वीमि परंतप ॥ नान्यथा भूतपूर्वै च सत्यवागिति मां विदुः २२ लोकसाक्षिकमेतन्मे माहात्म्यं दिक्षु विश्रुतम् ॥ अश्वासनार्थं भवतः प्रोक्तं न श्लाघ
यानृप २३ न ह्यहं श्लाघनो राजन् भूतपूर्वैः कदाचन ॥ असदा चरितं ह्येतद्यदात्मानं प्रशंसति २४ पाण्डवांश्चैव मत्स्यांश्च पांचालान् केकयैः सह ॥ सात्यकिं वा सुदेवं च
श्रोताऽसि विजितान् मया २५ सरितः सागरं प्राप्य यथान् शर्यति सर्वशः ॥ तथैव ते विनश्यंति मामासाद्य सहान्वयाः २६ पराबुद्धिः परं ते जोवीर्यं च परमं मम ॥ प
राविद्या परोयोगो मम तेभ्यो विशिष्यते २७ पितामहश्च द्रोणश्च कृपः शल्यः शलस्तथा ॥ अस्त्रेषु यत्प्रजानंति सर्वे तन्मयि विद्यते २८ इत्युक्त्वा संजयं भूयः पर्यपृच्छ
त भारतः ॥ ज्ञात्वा युयुत्सोः कार्याणि प्राप्तकालमरिन्दमः २९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि दुर्योधनवाक्ये एकपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तथा तु पृच्छं तमतीव पार्थैवै चित्रवीर्यं तमचिंतयित्वा ॥ उवाच कर्णो धृतराष्ट्रपुत्रं प्रहर्षयन् संसदि कौरवाणाम् १ मिथ्या प्रतिज्ञाय मया यद
स्वैरामात्कृतं ब्रह्म मयं पुरस्तात् ॥ विज्ञाय ते नास्मि तदैव मुक्तस्ते नान्तकाले प्रतिभाऽस्यतीति २ महापराधे ह्यपि यत्र तेन महर्षिणाऽहं गुरुणा च शासः ॥ शक्तः प्रदग्धुं ह्यपि
तिग्मतेजाः स सागरामप्यवनिमहर्षिः ३ प्रसादितं ह्यस्य मयामनोऽभूच्छुश्रूषया स्वेन च पौरुषेण ॥ तदस्ति शास्त्रं मम सावशेषं तस्मात्समर्थोऽस्मि ममैष भारः ४

कार्याणि भविष्यतीति ज्ञात्वेत्यर्थः २९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे एकपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ तथेति । पार्थपृच्छं तं वै चित्रवीर्यं अचिंतयित्वेति संबन्धः १ हे स्तेन अंतकाले प्रतिभा अस्मत्सृतिः
अस्य तिक्षिपति त्वांत्यक्ष्यतीत्यर्थः २ । ३ सावशेषं ममायुरस्ति अतोऽन्तकालस्यानुपस्थितत्वाच्च दस्त्रं ममास्तीति अहं समर्थोऽस्मि अर्जुनं जेतुमित्यर्थः ४

प्रपत्स्ये प्रापयिष्ये ५ । ६ प्रधाने त्वयि हते सति सर्वे हताः स्युरत आत्मानं गोपायेत्युपहासः ७ आत्मानो न नियंतुं युक्तः अर्जुनद्वेषादुपरमः कर्तव्यस्तस्य दुर्जयत्वं ज्ञात्वेति भावः ८ । ९ । १० । ११ । १२
मां कृतविजयं सभायां द्रक्ष्यति अयं भावः यद्यहं योत्स्येतर्हि एतस्य जीवनं भविष्यति तन्मा भूदतोऽर्थनिःसारो त्रियतामिति १३ । १४ सत्यप्रतिज्ञः पूर्व आदाविव योत्स्य इत्युक्त्वा इदानीं मायि सति न योत्स्य इति वदति म

निमेषमात्रात्तृषेः प्रसादमवाप्य पांचालं कुरुष्व मत्स्यान् ॥ निहत्य पार्थान्सहपुत्रपौत्रैर्लोकानहं शस्त्रजितान् प्रपत्स्ये ५ पितामहस्तिष्ठतु ते समीपे द्रोणश्च सर्वे च न रेंद्रं मुख्याः ॥
यथा प्रधानेन बलेन गत्वा पार्थान् हनिष्यामि ममैष भारः ६ एवं ब्रुवंतं तमुवाच भीष्मः किं कथं सेकालं परीतबुद्धे ॥ न कर्णजानासि यथा प्रधाने हते हताः स्युर्धृतराष्ट्रपुत्राः ७
यत्पाण्डवं दाहयतां कृतं हि कृष्णद्वितीयेन धनं जयेन ॥ श्रुत्वैव तत्कर्म नियंतुं मात्मा युक्तस्त्वया वै सह बांधवेन ८ यां चापि शक्तिं त्रिदशाधिपस्ते ददौ महात्मा भगवान्महेंद्रः ॥
भस्मीकृतांतां समरे विशीर्णं चक्राहतां द्रक्ष्यसि केशवेन ९ यस्ते शरः सर्पमुखो विभातिसदाऽऽयमाल्यैर्महितः प्रयत्नात् ॥ स पांडुपुत्राभिहतः शरैर्धैः सह त्वया यास्यति कर्ण
नाशम् १० बाणस्य भौमस्य च कर्णहंता किरीटिनं रक्षति वासुदेवः ॥ यस्त्वा दृशानां च वरीयसां च हंता रिपूणां तु मुले प्रगाढे ११ ॥ कर्ण उवाच ॥ असंशयं वृष्णिपतिर्य
थोक्तस्तथा च भूयांश्च ततो महात्मा ॥ अहं यदुक्तः परुषं तु किंचित्पितामहस्तस्य फलं शृणोतु १२ न्यस्यामि शस्त्राणि न जातु संख्ये पितामहो द्रक्ष्यति मां सभायाम् ॥ त्वयि
प्रशांते तु मम प्रभावं द्रक्ष्यंति सर्वे भुवि भूमिपालाः १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा समहाधनुष्मान् हि त्वासभां स्वं भवनं जगाम ॥ भीष्मस्तु दुर्योधनमेव राजन्मध्ये
कुरुणां प्रहसन्नुवाच १४ सत्यप्रतिज्ञः किल सूतपुत्रस्तथा स भारं विषहेत कस्मात् ॥ व्यूहं प्रति व्यूह्य शिरांसि भित्त्वा लोकक्षयं पश्यत भीमसेनात् १५ आवंत्य कालिं गजय
द्रथेषु चेदिध्वजेति श्रुतिबाल्लिके च ॥ अहं हनिष्यामि सदा परेषां सहस्रशश्चायुतशश्च यो धान् १६ यदैव रामे भगवत्यनिद्ये ब्रह्मब्रुवाणः कृतवांस्तदस्मम् ॥ तदैव धर्मश्च तपश्च न
ष्टं वै कर्तनस्याधमपूरुषस्य १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथोक्तवाक्ये नृपतींद्रभीष्मे निक्षिप्य शस्त्राणि गते च कर्णे ॥ वैचित्रवीर्यस्य सुतोऽल्पबुद्धिर्दुर्योधनः शांतनवं बभाषे
॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि कर्णभीष्मवाक्ये द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ सदृशानां मनुष्येषु सर्वेषां तुल्यजन्म
नाम् ॥ कथमेकांतस्तेषां पार्थानां मन्यसे जयम् १ वयं च ते पितुल्या वै वीर्येण च पराक्रमैः ॥ समेन वयसा चैव प्रातिभेन श्रुतेन च २ अस्त्रेण योधयुग्या च शीघ्रत्वे कौशले
तथा ॥ सर्वे स्म समजातीयाः सर्वे मानुष्यो नयः ३ पितामहविजानीषे पार्थेण विजयं कथम् ॥ नाहं भवति न द्रोणेन न कृपेन च बाल्लिके ४ अन्येषु च न रेन्द्रेषु पराक्रम्य स
मारभे ॥ अहं वै कर्तनः कर्णो भ्राता दुःशासनश्च मे ५ पाण्डवान्समरे पंच हनिष्यामः शितैः शरैः ॥ ततो राजन् महायज्ञैर्विविधैर्भूरिदक्षिणैः ६

जीवनपर्यंतं त्वत्सयमुपेक्षते सकथं मित्रमिति भावः १५ । १६ ब्रह्मब्रुवाणः ब्राह्मणोऽहमिति वदन् १७ । १८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ६५ ॥
सदृशानामिति १ प्रातिभेन समस्य स्फूर्त्वा २ योधयुग्याश्चूरसमृद्ध्या युजेरौणादिकः किः कुत्वार्थ ३ । ४ । ५ । ६

केवलं सन्यासात्क्रममुक्तिस्थानमाह उत्पुज्येति । मोक्षमोक्षाश्रमं शाश्वताः पुनरावृत्तिशून्याः २४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रिपष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ॥ दमस्य
श्रेष्ठ्यं प्रतिपाद्यादांतयोः कलहं कुर्वतो द्वयोरपि नाश इति प्रतिपादयन् चारव्यायिका मुनेनाह शकुनीनामिति । पूर्वेषां मुखात् १ । २ विहाय संव्योम ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ अमित्रेतिच्छेदः १० । ११
उत्पुज्यैव गृहान्यस्तु मोक्षमेवाभिमन्यते ॥ लोकास्तेजोमयास्तस्य कल्पं तेशाश्वतादिवि २४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि विदुरवाक्ये त्रि
पष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ शकुनीनामिहार्थाय पाशं भूमावयोजयत् ॥ कश्चिच्छाकुनिकस्तात पूर्वेषां मिति शुश्रुम १ तस्मिंस्तौ शकुनौ
बद्धौ युगपत्सहचारिणौ ॥ तावुपादाय तं पाशं जग्मतुः खचरावुभौ २ तौ विहाय समाक्रांतौ दृष्ट्वा शाकुनिकस्तदा ॥ अन्वधावदनिर्विण्णो येन येन स्मगच्छतः ३ तथात
मनुधावंतं मृगयुं शकुनार्थिनम् ॥ आश्रमस्थो मुनिः कश्चिद्दर्शात्कृताह्निकः ४ तावंतरिक्षगौशीघ्रमनुयांतं महीचरम् ॥ श्लोकेनानेन कौरव्यपप्रच्छ स मुनिस्तदा ५
विचित्रमिदमाश्रयं गृहं प्रतिभाति मे ॥ प्लयमानौ हि खचरौ पदातिरनुधावसि ६ ॥ शाकुनिक उवाच ॥ पाशमेकमुभावेतौ सहितौ हरतौ मम ॥ यत्र वै विवदिष्येते तत्र मेव
शमेष्यतः ७ ॥ विदुर उवाच ॥ तौ विवादमनुप्राप्तौ शकुनौ मृत्युसंधितौ ॥ विगृह्य च सुदुर्बुद्धौ पृथिव्यां संनिपेततुः ८ तौ युद्धयमानौ संरुद्धौ मृत्युपाशवशानुगौ ॥ उपसृ
त्या परिज्ञातो जग्राह मृगहातदा ९ एवं ये ज्ञातयोऽर्थेषु मिथो गच्छंति विग्रहम् ॥ तेऽमित्रवशमायांति शकुना विवविग्रहात् १० संभोजनं संकथनं संप्रश्नोऽथ समागमः ॥
एतानि ज्ञातिकायां निविरोधः कदाचन ११ ये स्म काले सुमनसः सर्वे वृद्धानुपासते ॥ सिंहगुप्तमिवारण्यमप्रधृष्या भवन्ति ते १२ येऽर्थसंतं तमासाद्य दीना इव समासते ॥
श्रियंते संप्रयच्छंति द्विपद्मो भरतर्षभ १३ धूमाय ते व्यपेतानि ज्वलन्ति सहितानि च ॥ धृतराष्ट्रे लुप्तकानी वज्रातयो भरतर्षभ १४ इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि यथा दृष्टं गिरौ मया ॥
श्रुत्वा तदपि कौरव्ययथा श्रेयस्तथा कुरु १५ वयं किगतैः सहिता गच्छामो गिरिमुत्तरम् ॥ ब्राह्मणैर्देवकलैश्च विद्याजंभकवार्तिकैः १६ कुंजभूतं गिरिं सर्वमभितो गंधमा
दनम् ॥ दीप्यमानौषधिगणं सिद्धगंधर्वसेवितम् १७ तत्रापश्याम वै सर्वे मधुपीतकमाक्षिकम् ॥ मरुप्रपाते विषमे निविष्टं कुंभसंमितम् १८ आशी विषैरक्ष्यमाणं कुबेर
दयितं भृशम् ॥ यत्राप्यपुरुषो मर्त्योऽप्यमरत्वं नियच्छति १९ अचक्षुर्लभते च सुर्वृद्धो भवति वै युवा ॥ इति ते कथयंति स्म ब्राह्मणा जंभसाधकाः २० ततः किरातास्तदृष्ट्वा
प्रार्थयंतो महीपते ॥ विनेशुर्विषमे तस्मिन् ससर्पे गिरिगह्वरे २१ तथैव तव पुत्रोऽयं ग्रथिवी मे कइच्छति ॥ मधुपश्यति संमोहात् प्रपातं नानुपश्यति २२ दुर्योधनो योद्धुमनाः
स मेरुसव्यसाचिना ॥ न च पश्यामि ते जोऽस्य विक्रमं वा तथा विधम् २३ एकेन रथमास्थाय पृथिवीयेन निर्जिता ॥ भीष्मद्रोणप्रभृतयः संत्रस्ताः साधुयायिनः २४ विरा
टनगरे भग्नाः किंतव्रतवदृश्यताम् ॥ प्रतीक्षमाणो यो वीरः क्षमते वीक्षितं तव २५

युद्धयतोरन्यतरस्यनाशोऽपित्वस्त्राशएवेतिभावः २७ ॥ इतिउद्योगप० नी० भारतभा० चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ दुर्योधनेति । उत्पथंअमार्गमेवमार्गमन्यसे १ । २ परांगतिमरणं असंमेल्यअप्राप्त्वमरिच्यस्येवेत्यर्थः ३ । ४ । ५ नशातयेतनच्छिद्यात् ६ । ७ प्रतिमानेनतुल्यत्वेन ८ । ९ । १० भीष्मंतिक्षस्वतद्वाक्यंगृहाणेत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ वृत्त्याराज्यार्थदानेनप्रतिपादयसंभावय १६

दुपदोमत्स्यराजश्वसंकुद्धश्वधनंजयः ॥ नशेषयेयुःसमेरेवायुयुक्ताइवाग्रयः २६ अंकैकुरुष्वराजानंधृतराष्ट्रयुधिष्ठिरम् ॥ युध्यतोर्हिद्वयोर्युद्धेनैकांतेनभवेजयः २७
इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिगानमंधिपर्वणिविदुरवाक्येचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ दुर्योधनविजानीहियत्त्वांवक्ष्यामिपु
त्रक ॥ उत्पथंमन्यसेमार्गमनभिज्ञइवाध्वगः १ पंचानांपांडुपुत्राणायत्तेजःप्रजिहीर्षसि ॥ पंचानामिवभूतानामहतांलोकधारिणाम् २ युधिष्ठिरंहिकौंतेयंपरंधर्म
मिहास्थितम् ॥ परांगतिमसंप्रेत्यनत्वंजेतुमिहार्हसि ३ भीमसेनंचकौंतेयस्यनास्तिमोबले ॥ रणांतकंतर्जयसेमहावातमिवद्रुमः ४ सर्वशस्त्रभृतांश्रेष्ठमेरुंशिख
रिणामिव ॥ युधिगंडीवधन्वानंकोनुयुद्धयेतबुद्धिमान् ५ धृष्टद्युम्नश्वपांचाल्यःकमिवाद्यनशातयेत् ॥ शत्रुमध्येशरान्मुंचनदेवराडशनीमिव ६ सात्यकिश्चापिदु
र्धर्षःसंमतोऽन्धकवृष्णिषु ॥ ध्वंसयिष्यतितेसेनांपांडवेयहितेरतः ७ यःपुनःप्रतिमानेनत्रीन्लोकानतिरिच्यते ॥ तंकृष्णपुंडरीकाक्षंकोनुयुद्धयेतबुद्धिमान् ८ एकतो
ह्यस्यदाराश्वज्ञातयश्वसबांधवाः ॥ आत्माचष्टथिवीचेयमेकतश्वधनंजयः ९ वासुदेवोऽपिदुर्धपोयतात्मायत्रपांडवः ॥ अविषह्यंपृथिव्याऽपितद्वलंयत्रकेशवः १० तिष्ठता
तमतांवाक्येसुहृदामर्थवादिनाम् ॥ वृद्धंशांतनवंभीष्मंतिक्षस्वपितामहम् ११ मांचक्रुवाणंशुश्रूषकुरूणामर्थदर्शिनम् ॥ द्रोणंकृपंचिकर्णंचमहाराजंचबाह्लिकम् १२
एतेह्यपियथैवाहंमंतुमर्हसितांस्तथा ॥ सर्वधर्मविदोह्येतुल्यस्नेहाश्वभारत १३ यत्तद्विराटनगरेसहभ्रातृभिर्ग्रतः ॥ उत्सृज्यगाःसुसंत्रस्तंबलंतेसमशीर्यत १४
यच्चैवनगस्तस्मिन्श्रूयतेमहदद्भुतम् ॥ एकस्यचबहूनांचपर्याप्तंतन्निदर्शनम् १५ अर्जुनस्तत्तथाऽकार्षीत्किंपुनःसर्वएवते ॥ सभ्रातृनभिजानीहिदृष्ट्यातंप्रतिपादय
१६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिगानसं० धृतराष्ट्रवाक्येपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वामहाप्राज्ञाधृतराष्ट्रःसुयोधनम् ॥ पुनरेव
महाभागःसंजयंपर्यपृच्छत १ ब्रूहिसंजययच्छेपंवासुदेवादनंतरम् ॥ यदर्जुनउवाचत्वांपरंकौतूहलंहिमे २ ॥ संजयउवाच ॥ वासुदेववचःश्रुत्वाकुंतीपुत्रोधनंजयः ॥
उवाचकालेदुर्धर्षोवासुदेवस्यगृण्वतः ३ पितामहंशांतनवंधृतराष्ट्रंचसंजय ॥ द्रोणंकृपंचिकर्णंचमहाराजंचबाह्लिकम् ४ द्रौणिंचसोमदत्तंचशकुनिंचापिसौबलम् ॥
दुःशासनंशलंचैवपुरुमित्रंविंशतिम् ५ विकर्णंचित्रसेनंचजयत्सेनंचपार्थिवम् ॥ विंदानुविंदावावंत्यौदुर्मुखंवापिकौरवम् ६ सैधवंदुःसहंचैवभूरिश्रवसमेवच ॥ भग
दत्तंचराजानंजलसंधंचपार्थिवम् ७ येचाप्यन्येपार्थिवास्तत्रयोद्धुंसमागताःकौरवाणांप्रियार्थम् ॥ मुमूर्षवःपांडवाग्रौप्रदीप्तेसमानीताधार्तराष्ट्रेणहोतुम् ८ यथान्यायं
कौशलंवंदनंचसमागतामद्रचनेनवाच्याः ॥ इदंब्रूयाःसंजयराजमध्येसुयोधनंपापकृतांनिधानम् ९

॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे पञ्चषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥

॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० लोहितांते आयते च अक्षिणीयस्य सलोहितांतायताक्षः ११ । १२ शराणां मियः सन्निपातजोऽस्ति स्य धूमोयस्मिन् षष्ठे इति शेषः रथध्वनिरेव मंत्रस्थाने धनुःस्तुवेण अस्त्रबलेन प्रसरति शास्त्रबलेनैव यज्ञः १३ । १४ चतुर्भुजमिति । संजयस्यापियोगिदृश्यं भगवतश्चतुर्भुजं रूपं सदा दृष्टिगोचरमासीदित्यनुमीयते १५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठ्यष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ॥ दुर्योधने इति

अमर्षणं दुर्मतिराजपुत्रं पापात्मानं धार्तराष्ट्रं सुलुब्धम् ॥ सर्वममैतद्वचनं समग्रं सहामात्यं संजयश्रावयेथाः १० एवं प्रतिष्ठाप्य धनं जयो मांततोऽर्थवद्धर्मवच्चापि वाक्यम् ॥ प्रोवाचे दं वा सुदेवं समीक्ष्य पार्थो धीमाँल्लोहितांतायताक्षः ११ यथा श्रुतं ते वदतो महात्मनो मधुप्रवीरस्य वचः समाहितम् ॥ तथैव वाच्यं भवता हिमद्वयः समागतेषु क्षितिपे पुसर्वशः १२ शराग्निधूमे रथनेमिना दिते धनुःस्तुवेणास्त्रबलप्रसारिणा ॥ यथानहोमः क्रियते महामृधे समेत्य सर्वे प्रयतध्वमादृताः १३ न चेत्प्रयच्छध्वममित्रवातिनो युधिष्ठिरस्यांशमभीप्सितं स्वकम् ॥ नयामिवः साश्वपदाति कुंजरान् दिशं पितृणां शिवां शितैः शरैः १४ ततोऽहमामन्त्रयत दाधनं जयं चतुर्भुजं चैव न मस्य सत्वरः ॥ जवे न संप्राप्त इहामरुते तवांति कं प्रापयितुं वचो महत् १५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि संजयवाक्ये षष्ठ्यष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दुर्योधने धार्तराष्ट्रे तद्वचो नाभिनंदति ॥ तूष्णीं भूतेषु सर्वेषु समुत्तस्थुर्न र्षभाः १ उत्थितेषु महाराज पृथिव्यां सर्वराजसु ॥ रहितं संजयं राजा परिप्रभुं प्रक्रमे २ आशंसमानो विजयं तेषां पुत्रवशानुगः ॥ आत्मनश्च परेषां च पाण्डवानां च निश्चयम् ३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ गावल्गणे ब्रूहि नः सारफल्गुस्वसेनायां यावदिहा स्ति किंचित् ॥ त्वं पाण्डवानां निपुणं वेत्थ सर्वं किमेषां ज्यायः किमु तेषां कनीयः ४ त्वमेतयोः सारवित्सर्वदर्शी धर्मार्थयोर्निपुणो निश्चयज्ञः ॥ समेष्टः संजय ब्रूहि सर्वयुध्यमानाः कतरेऽस्मिन्नसंति ५ ॥ संजय उवाच ॥ न त्वां ब्रूयां रहिते जातु किंचिदस्य हि त्वां प्रविशेतराजन् ॥ आनयस्व पितरं महाव्रतं गांधारीं च महिषीमाजमीढ ६ तौ तेऽसूयां विनयेतानं रेंद्रधर्मज्ञौ तौ निपुणौ निश्चयज्ञौ ॥ तयोस्तु त्वां सन्निधौ तद्वदेयं कृत्स्नमंतं केशवपार्थयोर्यत् ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तेन च गांधारी व्यासश्चात्राजगाम ह ॥ आनीतौ विदुरेण ह सभां शीघ्रं प्रवेशितौ ८ ततस्तन्मतमाज्ञाय संजयस्यात्मजस्य च ॥ अभ्युपेत्य महाप्राज्ञः कृष्णं द्वैपायनोऽब्रवीत् ९ ॥ व्यास उवाच ॥ संपृच्छते धृतराष्ट्राय संजय आचक्ष्व सर्वं यावदेषोऽनुयुक्ते ॥ सर्वं यावद्वेत्थ तस्मिन् यथावद्याथा तथ्यं वा सुदेवेऽर्जुने च १० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि व्यासगांधार्यागमने सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ अर्जुनो वा सुदेवश्च धन्विनौ परमार्चितौ ॥ कामादन्यत्र संभूतौ सर्वभावाय संमितौ १

१ । २ परेषां तटस्थानां ३ । ४ युद्धयमानानां संति उदासीना इत्यर्थः ५ अस्मूयामयिदोषदृष्टिः पितरं व्यासम् ६ । ७ । ८ । ९ अनुयुक्ते पृच्छति १० ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ अर्जुन इति । कामादितिकामपूर्वकं कर्मोच्यते अकर्मजंतयोर्जन्मलोकानुग्रहार्थं सूर्यवदाविर्भावमात्रमित्यर्थः सर्वभावाय ब्रह्मभावाय संमितौ तुल्यौ उभावपि साक्षाद्ब्रह्मरूपावित्यर्थः १

व्यामांतरं प्रसारितयोर्हस्तयोर्वावन्विस्तारः पंचहस्तमितः तावत् अंतरं मध्यप्रमाणं यस्य तद् व्यामांतरं यथा मुक्तं यथा यथार्थं यावत् प्रमाणं चितितं तावत् प्रमाणं भूत्वा यत् मुक्तं भवति मायया दुर्लक्ष्यरूपेणेत्यर्थः २ सापह्नवं संहारं अतएव पांडवानां सुसंमतं ३ । ४ मनसैव संकल्पमात्रेण विशिष्टात्मा श्रेष्ठरूपः वशीपेत्स्वर्यवान् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ विचेष्टयति चालयति यतो भूतात्मा सर्वेषां भूतानां मंतरात्मा १० सत्रं यिषे 'सत्रमाच्छादने यज्ञे सदादाने च कैतवे' इति विश्वः संमोहयन् आत्मनो जगत्कर्तृत्वेऽपि अकर्तृत्वं दर्शयन् ११ कालचक्रं संवत्सरात्मकं । जगच्चक्रं जगतोजन्मस्थितिलयप्रवाहं । युगचक्रं कर्मचक्रं कृतं यत्र धर्मश्चतुष्पात् । त्रेतायां त्रिपादं धर्म एकपादं धर्मः । द्वापरेऽर्धधर्मोऽर्धधर्मः । कलौ त्रिपात्पापं एकपादं धर्म इति तदिदं कर्मचक्रं पुनः पुनर्जन्ममरणयोर्हेतुभूतं पुनः कर्म पुनः संसारः पुनः कर्मैवेत्वं रूपं आत्मयोगेन चैतन्यसंबन्धेन न हि संवत्सरादिकं केवलजडाश्रयं भवितुमर्हति सर्वस्य चिदेकप्रकाशत्वात् १२ कालः आयुः परिच्छेदकरी दिवता मृत्युर्देहप्राणयोर्वियोगकरी ईशते ईष्टे १३ ईशान् पि ईशानोऽपि शपोऽलुक् परस्मैपदं चार्प

व्यामांतरं समास्थाय यथा मुक्तं मनस्विनः ॥ चक्रंतद्वासुदेवस्य मायया वर्तते विभो २ सापह्नवं कौरवेषु पांडवानां सुसंमतम् ॥ सारासारबलं ज्ञातुं तेजः पुंजावभासितम् ३ नरकं शंबरं चैव कंसं चैव चमाधवः ॥ जितवान् घोरसंकाशान् क्रीडन्निव महाबलः ४ पृथिवीचांतरिक्षं च द्यां चैव पुरुषोत्तमः ॥ मनसैव विशिष्टात्मानयत्यात्मवशं वशी ५ भूयो भूयो हियद्राजन् पृच्छसे पांडवान् प्रति ॥ सारासारबलं ज्ञातुं तस्मात्सेन मे शृणु ६ एकतो वा जगत्कृत्स्नमेकतो वा जनार्दनः ॥ सारतो जगतः कृत्स्नादतिरिक्तो जनार्दनः ७ भस्मकुर्याज्जगदिदं मनसैव जनार्दनः ॥ न तु कृत्स्नं जगच्छक्तं भस्म कर्तुं जनार्दनम् ८ यतः सत्यं यतो धर्मो यतो हीरार्जवं यतः ॥ ततो भवति गोविंदो यतः कृष्णस्ततो जयः ९ पृथिवीचांतरिक्षं च दिवं च पुरुषोत्तमः ॥ विचेष्टयति भूतात्मा क्रीडन्निव जनार्दनः १० सकृत्वा पांडवान्सत्रं लोकं संमोहयन्निव ॥ अधर्मनिरतान् मूढान् दग्धुमिच्छति ते सुतान् ११ कालचक्रं जगच्चक्रं युगचक्रं च केशवः ॥ आत्मयोगेन भगवान् परिवर्तयतेऽनिशम् १२ कालस्य च हि मृत्योश्च जंगमस्थावरस्य च ॥ ईशते भगवानेकः सत्यमेतद्वीमिते १३ ईशन्नपि महायोगी सर्वस्य जगतो हरिः ॥ कर्माण्यारभते कर्तुं कीनाश इव वर्धनः १४ तेन वंचयते लोकान्मायायोगेन केशवः ॥ ये तमे वप्रपद्यन्ते ते मुह्यन्ति मानवाः ॥ १५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि संजयवाक्येऽष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं त्वं माधवं वेत्स्य सर्वलोकमहेश्वरम् ॥ कथमेनं न वेदाहं तन्ममाचक्ष्व संजय १ ॥ संजय उवाच ॥ शृणुराजन्न ते विद्याममविद्या न हीयते ॥ विद्या हीनस्तपो ध्वस्तो नाभिजानाति केशवम् २ विद्यया ताता जानाभि त्रियुगं मधुसूदनम् ॥ कर्तारमकृतं देवं भूतानां प्रभवाप्ययम् ३

कीनाशः कर्षकः वर्धनः धान्यादिवृद्धिं कृत्य यद्वा कीनाशो यमः वर्धनः देहादेः श्लेष्ठा १४ तेन रान्मुह्यन्ति १५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ कथं केन प्रकारेण कानि ज्ञानसाधनानि कानि ज्ञानप्रतिबंधकानीति प्रश्नार्थः १ विद्यातत्त्वमस्यादिवाक्यजं ज्ञानं तेन हीनो यः स तपो ध्वस्तस्तप्तसास्वस्वरूपा तन्निर्विषयानंदमात्रात् च्युतः २ विद्यया तमो विरोधि न्या त्रियुगं त्रिगुणस्थूल सूक्ष्म कारणशरीराणि युज्यन्ते रज्ज् रगवत्संबन्धन्ते यस्मिन् अधिष्ठानभूते तं त्रियुगं अज्ञानकल्पितस्यावस्थात्रयस्य विद्यया बाधे सति निरुपाधिप्रसंगात् स्वरूपं ज्ञायत इत्यर्थः कर्तारं विश्वस्य निमित्तकारणं । अकृतकर्मभिरसाध्यनिवसिद्धत्वात् भूतानां विद्यदादीनां प्रभवं उत्पत्तिस्थानं अप्यखिलयस्थानम् ३

भक्तिः आराध्यत्वेन ज्ञानं तच्च कीदृशं किं भेदेन राजवत्तदस्थतया भगवान्ध्येय उत प्रसन्नात्मत्वेनेति भावः ४ मायां पुत्रकलत्राद्याकारेण परिणतामविद्यां न मेवे वृथा धर्मभगवद्वर्णं विना न च रामि शुद्धभावं म
नसः कामक्रोधादिराहित्येनैर्मल्यंगतः प्राप्तः भक्त्या ध्यानेन शास्त्रात् तत्त्वमसीत्यागमात् जनार्दनं जगद्ध्यायिष्ठानं ज्ञानमात्रव्यवहितं ब्रह्म नास्मिन्नेसारी ब्रह्मैवास्मीति तच्चालोचनात्मकेन ज्ञानेनैव प्राप्यते
॥ ६८ ॥ वार्यं सत्पौरुषं जुरेवेयमिति वद ननु कीदृशं गन्ध्यायेन भावनादिसर्थः ५ । ६ अर्जुने विशुद्धे कामक्रोधादिमलशून्ये सत्पुरुषे वदन् भगवानस्ति अद्य कामाद्याक्रांतदशायां नाहंगच्छेन प्राप्नुयां आसुरोभावो न मया
सक्तुं शक्योऽतो न मे तत्प्राप्तिं संभावनाऽपीत्यर्थः ७ अवाक् अधो नरकमिसर्थः श्रेयसां साधूनां वचनातिगः ह्यपदेशावमानी ८ । ९ । १० । ११ ऐकाग्र्यं शुश्रूषमाणं ते त्रमानं त्वां मोक्षयते मोक्षयिष्यति १२ सिताः

धृतराष्ट्र उवाच ॥ गावल्गणेऽत्र काभक्तिर्याते नित्या जनार्दने ॥ यया त्वमभिजानासि त्रियुगं मधुसूदनम् ४ ॥ संजय उवाच ॥ मायां न सेवे भद्रं तेन वृथा धर्ममाचरे ॥
शुद्धभावं गतो भक्त्या शास्त्राद्विजना दर्दनम् ५ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ दुर्योधन हृषीकेशं प्रपद्यस्व जनार्दनम् ॥ आपोनः संजयस्तात शरणं गच्छ केशवम् ६ दुर्यो
धन उवाच ॥ भगवान् देवकीपुत्रो लोकांश्चेन्निह निष्यति ॥ प्रवदन्नर्जुने सत्पुरुषं नाहंगच्छेऽयं केशवम् ७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अवाग्मां धारिपुत्रस्ते गच्छत्येष सुदुर्म
तिः ॥ ईर्षुर्दुरात्मा मानी च श्रेयसां वचनातिगः ८ ॥ गांधार्युवाच ॥ ऐश्वर्यकाम दुष्टात्मन वृद्धानां शासनातिगः ॥ ऐश्वर्यजीविते हि त्वापितरं मां च बालिशः ९ वर्धयन्दु
र्हृदां प्रीतिमां च शोकेन वर्धयन् ॥ निहतो भीमसेनेन स्मर्ताऽसि वचनं पितुः १० ॥ व्यास उवाच ॥ प्रियोऽसिराज नृकृष्णस्य धृतराष्ट्र निबोध मे ॥ यस्य ते संजयो द्रुतो
यस्त्वां श्रेयसि योश्च्यते ११ जानात्येष हृषीकेशं पुराणं यच्च वै परम् ॥ शुश्रूषमाणमैकाग्र्यं मोक्षयते महतो भयात् १२ वैचित्रवीर्यपुरुषाः क्रोधहर्षसमावृताः ॥ सिता
बहुविधैः पाशैर्यनतुष्टाः स्वकैर्धनैः १३ यमस्य वशमायां तिकाममूढाः पुनः पुनः ॥ अंधेनेत्रायैवांधानीयमानाः स्वकर्मभिः १४ एष एकायनः पंथायेन यांति मनीषि
णः ॥ तं दृष्ट्वा मृत्युमत्येति महंस्तन्न सज्जति १५ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अंगसंजय मे शंसं पंथानमकुतो भयम् ॥ येन गत्वा हृषीकेशं प्राप्नुयां सिद्धिमुत्तमाम् १६
॥ संजय उवाच ॥ नाकृतात्मा कृतात्मानं जातु विद्याज्जना दर्दनम् ॥ आत्मनस्तु क्रियोपायो नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् १७ इन्द्रियाणामुदीर्णानां कामत्यागोऽप्रमादतः ॥ अप्रमा
दोऽविहिंसा च ज्ञानयो निरसंशयम् १८ इन्द्रियाणां यमेयत्तो भव राजन्न तं द्रितः ॥ बुद्धिश्च ते माच्यदतु नियच्छेनां यतस्ततः १९ एतज्ज्ञानं विदुर्बुधैर्माधुवमिन्द्रियधारणम् ॥
एतज्ज्ञानं च पंथाश्चेन यांति मनीषिणः २०

बद्धाः पाशैः कामादिभिः १३ अंधेनेतायेपांते अंधेनेत्राः १४ एषः ज्ञानमार्गः एकायनः एकस्य ब्रह्मणः प्रापकः तं दृष्ट्वा तं मार्गं ज्ञात्वा मृत्युं संसारं असेति अतिक्रम्य गच्छति अभ्येतीति पाठे आत्मत्वेन मृत्युरप्येवं प्रविशती
त्यर्थः तथा च श्रुतिः 'तस्य हनदेवाश्चनाभूत्या ईशत आत्मा ह्येषां स भवति' इति देवाश्च न देवा अपि तत्र संसारे महान्न सज्जति सत्कोन भवति १५ सिद्धिं मोक्षं १६ अकृतात्मा अजितमनाः कृतात्मानं नित्य
सिद्धं प्रत्यगात्मानं आत्मनः स्वस्य इन्द्रियनिग्रहादन्यत्र इन्द्रियनिग्रहं विना क्रियायागादिरूप उपायः प्राप्तुं पायो नास्ति १७ इन्द्रियाणां अप्रमादतः अवहिततया कामत्यागः अप्रमादः अविहिंसेति च्छेदः ज्ञानस्य
योनिः कारणं १८ माच्यवतु तत्त्वात् प्रच्युतामाभूत् यतस्ततः सर्वेभ्य आंतरेभ्यो बाह्येभ्यश्च विषयेभ्यो नियच्छ निग्रहीष्व १९ इन्द्रियाणां समनस्कानां धारणं निग्रहणम् २०

आगमाभिगमात् शास्त्रयुक्तयोर्लीभावः योगावचित्तवृत्तिनिरोधात् वशीर्हृत्परः तत्त्वेस्वयात्मात्म्येविषयेप्रसीदतिज्ञानदानेन अनुगृह्णाति २१ ॥ इति श्रीउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्यदीपेऊनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ भूयइति । नास्त्राकर्षणाचार्थवित्भूत्वा १ यावदभिजानेतावत् वदामीतिशेषः वस्तुस्तुतुसःअप्रमेयोवाचामगोचरः २ वस्तेआच्छादयतिमाययाआवृणोतीतिवावस्यतिस्तन्नातिभुवनमितिवा वसत्यस्मिन्भुवनमितिवावाप्तुः सचासौदेवोद्योतमानश्चवामुदेवः वसंतिदेवाअस्मिन्नितिवा करणग्रामस्योद्भवप्रलयस्थानमित्यर्थः बृहत्त्वाद्वापकत्वात्वेवेष्टिव्याप्नोतिसर्वमिति विष्णुः ३ मौनावध्यानाच्चयोगा च्चेति माधीवृत्तिः तांस्वस्यउपाधिभूतामौनादिभिःध्वयतिदूरीकरोतीतिमाधवः मौनमुनेःकर्ममननंशास्त्रतोयुक्तितश्चतत्त्वालोचनं ध्यानंनिश्चितेत्तत्त्वेचेतसःप्रणिधानं योगस्तस्यैवचेतसोनिरोधः मधुमदनोमधोदैत्यस्यनाशकःश्रीकृष्णः सर्वाणि वतुर्विशतिसंख्यानितत्त्वानितन्मयत्वात्तत्प्रधानत्वात्मधुहा मधूनिपृथिव्यादीनिहंसिंहंरतिगच्छंतिवाएनमितिमधुहा इयंपृथिवीसर्वेषांभूतानांमध्वस्येष्टिव्यैसर्वाणिभूतानिमध्वेतिश्रुत्यापृथिव्यादितत्त्वजातस्यमधुहादेनैवनिर्देशात् ४ कृषिःकर्षत्यात्मनिसर्वसंहरतीतिकृषिःसर्वमपंचबाधावभिभूतंसत्तामात्रं भूवाचकःभवतीतिभूःसत्तातद्वाचकःकृषिरितिशब्दःणश्चनिर्धृतिःमुखंविष्णुस्तद्भावयो

अप्राप्यःकेशवोराजन्निद्रियैरजितैर्दृग्भिः ॥ आगमाधिगमाद्योगाद्दशीतत्त्वेप्रसीदति २१ ॥ इति श्रीमहाभारतेउ० यानसं० संजयवाक्येऊनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भूयोमेपुंडरीकाक्षंसंजयाचक्ष्वपृच्छतः ॥ नामकर्माथवितातप्राप्त्यापुरुषोत्तमम् १ ॥ संजय उवाच ॥ श्रुतंमेवासुदेवस्यनामानिर्वचनंशुभम् ॥ यावत्तत्राभिजानेऽहमप्रमेयोहिकेशवः २ वसनात्सर्वभूतानांवसुत्वाद्देवयोनितः ॥ वासुदेवस्ततोवेद्योबृहत्त्वाद्विष्णुरुच्यते ३ मौनाद्व्यानाच्चयोगाच्चविद्धिभारत माधवम् ॥ सर्वतत्त्वमयत्वाच्चमधुहामधुसूदनः ४ कृषिर्भूवाचकःशब्दोणश्चनिर्धृतिवाचकः ॥ विष्णुस्तद्भावयोगाच्चकृष्णोभवतिसात्वतः ५ पुंडरीकंपरं धामनित्यमक्षयमव्ययम् ॥ तद्भावात्पुंडरीकाक्षोदस्युत्रासाज्जनार्दनः ६ यतःसत्त्वान्नच्यवतेयच्चसत्त्वान्नहीयते ॥ सत्त्वतःसात्वतस्तस्मादार्षमाहृषभेक्षणः ७ नजायतेजनित्राऽयमजस्तस्मादनोकजिन् ॥ देवानांस्वप्रकाशत्वाद्दमाहामोदरोविभुः ८ हर्षात्सुखात्सुखैश्वर्याद्दृषीकेशत्वमश्रुते ॥ बाहुभ्यांरोदसीबिभ्रन्महाबाहुरितिस्मृतः ९ अधोनक्षीयते जातुयस्मात्तस्मादधोक्षजः ॥ नराणामयनाच्चापिततो नारायणःस्मृतः १०

धार्त्वर्ययोर्योगात्कृष्णःसन्मात्रानंदरूपोभवतीत्यर्थः ५ पुंडरीकंश्वेतपद्मंतत्सहस्रपुंडरीकमिवपुंडरीकंहृदयकमलंधामवासस्थानंतत्रसन्निपिअक्षोनक्षीयतेहन्यतेवेतिपुंडरीकाक्षः तथाचश्रुतिः‘नास्यजरयैतज्जीर्यतिनवधेनास्यहन्यते’ इति । हृत्पद्मदोपैर्जनानाशादिभिःपरमात्मनोऽस्पृष्टत्वमाह दस्युत्रासावजंनंदस्युजंनंदयत्किंपीडयतीतिजनादंनइत्यर्थः ६ सत्वमवाधितत्वमस्यास्तीतिसत्त्वतः तत्त्वमवरुद्धयामितिस्मृतोमत्त्वर्थीयस्तपःप्रत्ययोबाहुलकात्सत्त्वशब्दादपिबोध्यः अत्रसत्त्वेनअसाज्यःसत्त्वंचयस्यअत्याज्यंससत्त्वतःसत्त्वतएवसात्वतः राक्षसबायसादिवत्स्वायंतद्धितः आर्षेवदस्तेनभातीत्यार्षभऔपनिषदःपुरुषःउपनिषद्वेद्यत्वाद्योगात् वृषभेक्षणः तथाचायंयोगःवृषंधर्मभासयतीतिवृषभोवेदस्तदेवईक्षणंचक्षुरिवज्ञापकंयस्यसःवृषभेक्षणइति ७ नजायतइत्यजः अनीकजित्सेनाजित्कृष्णः देवानांइंद्रियाणांमध्येस्वप्रकाशत्वात् ऋगतावित्पस्मादुत्पूर्वात्अप उवत्कर्षेणऋच्छतिप्रकाशतइतिउदरः दमोऽस्यास्तीतिदामःदामश्चासावुदरश्चेतिदामोदरः दामादितिपाठेदमपवादमस्तस्मात् ८ हर्षादिति । हृद्यत्यनेनेतिहृषीकंनृत्तिसुखं सुखंस्वरूपानंदःईशईशानवान् अतोहृषीकेशः ९ अधोनक्षीयतेजातुइतिविग्रहवाक्येउत्तरपदावयवलोपेनअधोक्षजः सततोर्ध्वरूपः संसारधर्मेणास्पृष्टइत्यर्थः १०

पूरयतीतिपुरुः सीदंत्यस्मिन्नितिसः तस्मात्पुरुषः सचासावु तमश्चपुरुषोत्तमः असतः कारणस्य सतः कार्यस्य प्रभवाप्ययान् उत्पत्तिप्रलयस्थानत्वात् ११ सत्येधर्मे १२ सत्यात् धर्मात् तत्फलत्वात् ब्रह्मलोकावधेरपि सत्यं
अवाधितं अतः सत्योऽपि नामतः विशेषेण स्तौति विस्मयने गच्छतीति विष्णुरित्यर्थः एवं जयतीति जिष्णुः १३ शाश्वतत्वात् शश्वद्भवत्वात् गवां इन्द्रियाणां वेदनात् लाभात् प्रकाशाद्वा गोविदः अतस्त्वं मिथ्याभूतं जन्मतत्त्वं
सत्यमिव स्वीयसत्ता स्फूर्तिप्रदानेन करोति तेन हेतुना लोकान् मोहयति १४ धर्मे नित्यं सन्निधानात् धर्मनित्यः आगता आगमिष्यति आनृशं स्यार्थं कुरुणां श्रयोमाभूदिति कृपां कर्तुम् १५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये
भारतभाष्यदीपे सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ चक्षुष्मतां भाग्याय स्पृहयामि धन्याश्चक्षुष्मंत इत्यर्थः चक्षुष्मतां ज्ञानवतां वा परेण चिन्मात्रेण वपुषा स्वरूपेण १ भारतानां पांडवानां भारतीनां चैरयं सं अस्म

पूरणात्सदनाच्चापिततोऽसौ पुरुषोत्तमः ॥ असतश्च सतश्चैव सर्वस्य प्रभवाप्ययात् ११ सर्वस्य च सदा ज्ञानात् सर्वमेतं प्रचक्षते ॥ सत्ये प्रतिष्ठितः कृष्णः सत्यमत्र प्रतिष्ठितम्
१२ सत्यात् सत्यं तु गोविदस्तस्मात् सत्योऽपि नामतः ॥ विष्णुर्विक्रमणा देवो जयना जिष्णुरुच्यते १३ शाश्वतत्वादनंतं श्वगोविंदो वेदनाद्भवाम् ॥ अतस्त्वं कुरुते तत्त्वं तेन मो
हयते प्रजाः १४ एवं विधो धर्मनित्यो भगवान्मधुसूदनः ॥ आगता हि महाबाहुरा नृशं स्यार्थं मच्युतः १५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि संजयवाक्ये
सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ चक्षुष्मतां वै स्पृहयामि संजय द्रक्ष्यंति ये वासुदेवं समीपे ॥ बिभ्राजमानं वपुषा परेण प्रकाशयंतं प्रदिशो
दिशश्च १ ईरयंतं भारती भारतानामभ्यर्चनीयां शंकरं सृजयानाम् ॥ ब्रुवन्ति च त्रिहणीयामनिद्यां परासूनामग्रहणीयरूपाम् २ समुद्यंतं सात्वतमेकवीरं प्रणेतामृषभं या
दवानाम् ॥ निहंतारं क्षोभणं शात्रवाणां मुचंतं च द्विपतां वैयज्ञांसि ३ द्रष्टारो हि कुरवस्तं समेतामहात्मानं शत्रुहणं वरेण्यम् ॥ ब्रुवंतं वाचमनृशं सरूपां वृष्णिश्रेष्ठं मोहयंतं मदी
यान् ४ ऋषिसनातनतमं विपश्चितं वाचः समुद्रं कलशं यतीनाम् ॥ अरिष्टनेमिं गरुडं सुपर्णं हरिं प्रजानां भुवनस्य धाम ५ सहस्रशीर्षं पुरुषं पुराणमनादिमध्यांतमनंत
कीर्तिम् ॥ शुक्रस्य धातारमजं च नित्यं परं परेषां शरणं प्रपद्ये ६ त्रैलोक्यनिर्माणकरं जनित्रं देवासुराणामथ नागरक्षसाम् ॥ नराधिपानां विदुषां प्रधानमिंद्रानुजंतं शरणं
प्रपद्ये ७ ॥ इति श्री० उ० यानसं० धृतराष्ट्रवाक्ये एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ समाप्तं च यानसंधिपर्व ॥ अथ भगवद्यानपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ संजये प्र
तियाते तु धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ अभ्यभाषत दाशार्हमृषभं सर्वसात्वताम् १ अयं सकालः संप्राप्तो मित्राणां मित्रवत्सल ॥ न च त्वदन्यं पश्यामि यो न आपत्सु तारयेत् २
त्वां हि माधवमाश्रित्य निर्भया मोघदर्पितम् ॥ धार्तराष्ट्रं सहा मात्यं स्वयं समनुयुंक्ष्महे ३

त्सभायां कथयंतं शंकरं कल्याणकरं ब्रुवन्ति च त्रिहणीयामनिद्यां परासूनां सतानां २ उद्यंतं प्रकटीभवतं देह रूपेणेत्यर्थात् शाश्वतं नित्यम् ३ वरेण्यं वरेणीयम् ४ ऋषिमुख्यं नारायणं विपश्चितं आत्मज्ञं यतीनां सन्या
सिनां कलशमिव कलशं करग्राहं समुद्रं योगमुद्रयोपेतं अरिष्टः अहिंसितः नेमिः पादो यस्य सः अरिष्टनेमिरिति प्राञ्जः अरिष्टनेमिर्नामतः अहिंसितमर्थाद् नेमिरिव नेमिर्मर्थाद् गरुडं जातितः सुपर्णशोभनपक्षं हरिं
हर्तारम् ५ आदिः कारणं शुक्रस्य कर्मजन्यस्य बीजभूतस्य पुण्यादेः धातारं प्रतिभूरूपं परेषां चिरादादीनां परं श्रेष्ठम् ६ निर्माणं रचना जनित्रं जनयितारम् ७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकंठीये
भारतभाष्यदीपे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ संजये इति १ ॥ २ मोघं दर्पितं यस्य अनुयुंक्ष्महे प्रार्थयामहे ३

४। ५। ६ विवृतांतरः प्रकाशितभावः ७। ८। छद्मना अज्ञानचर्या ९ स्थाता स्थास्यति नः अस्माकं तस्मिन् चतुर्दशैवैषं स्वराज्यं गृह्णीतेत्यस्मिन् न अहास्मनत्यक्तवंतो वयं १०। ११। १२ मातरं संविधातुं सम्यक्प्रोवायितुं ततः तत्र स्थापित्यर्थः मित्राणां कर्मणि षष्ठी मातुरिति पाठे अंततोऽन्येषां वणिक्प्रभृतीनां नागरिकाणां परित्यागेऽपि मातरं मित्राणि च विदुरादीनि संविधातुमिति प्राग्वत् १३

यथा हि सर्वा स्वापत्सु पासि वृष्णी न रिंदम ॥ तथा ते पांडवारक्ष्याः पाह्यस्मान् महतो भयात् ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अयमस्मि महाबाहो ब्रूहि यत्ते विवक्षितम् ॥ क रिष्यामि हितं सर्वैयत्त्वं वक्ष्यसि भारत ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं ते धार्तराष्ट्रस्य सपुत्रस्य च कीर्षितम् ॥ एतद्विषयं कलंकं कृष्ण संजयो मां यदब्रवीत् ६ तन्मत्तं धृत राष्ट्रस्य सोऽस्यात्मा विवृतांतरः ॥ यथोक्तं दूत आचष्टे वध्यः स्यादन्यथा बुध् ७ अप्रदानेन राजस्य शांतिमस्मा सुमार्गति ॥ लुब्धः पापेन मनसा चरन्नसमात्मनः ८ यत्तद्वा दशवर्षाणि बनेषु ह्युपिता वयम् ॥ छद्मना शरद्वैकां धृतराष्ट्रस्य शासनात् ९ स्थातानः समये तस्मिन् धृतराष्ट्र इति प्रभो ॥ नाहास्मसमयं कृष्ण तद्विनो ब्राह्मणा विदुः १० गृह्णो राजा धृतराष्ट्रः स्वधर्मनानुपश्यति ॥ वश्यत्वात् पुत्रगृह्णित्वान्मदस्यान्वेति शासनम् ११ सुयोधनमतेति धृतराजाऽस्मा सुजनार्दन ॥ मिथ्या चर तिलुब्धः सन् चरन् हि प्रियमात्मनः १२ इतो दुःखतरं किं नु यदहं मातरं ततः ॥ संविधातुं शक्रो मिमित्राणां वा जनार्दन १३ काशिभिश्चेदिपांचालैर्मत्स्यैश्च मधुसूदन ॥ भवता चैव नाथेन पंचग्रामावृता मया १४ अविस्थलं वृकस्थलं माकं दीवारणावृतम् ॥ अवसानं च गोविंद किंचिदेवात्र पंचमम् १५ पंचनस्तात दीयंतां ग्रामावानगराणि वा ॥ वसेम स हितायेषु माचनो भरतानशन् १६ न च तानपि दुष्टात्मा धार्तराष्ट्रोऽनुमन्यते ॥ स्वाम्यमात्मनि मत्वाऽसावतो दुःखतरं नु किम् १७ कुले जातस्य वृद्धस्य परिते पुगृह्ण्यतः ॥ लोभः प्रज्ञानमाहंति प्रज्ञाहंति हताहियम् १८ ह्रीर्हताबाधते धर्मो हंति हतः श्रियम् ॥ श्रीर्हता पुरुषं हंति पुरुषस्या धनं वधः १९ अध नाद्धि निवर्तते ज्ञातयः सुहृदो द्विजाः ॥ अपुष्पादफलाद्दृश्याद्यथा कृष्णपतत्रिणः २० एतच्च मरणं तात यन्मत्तः पतितादिव ॥ ज्ञातयो विनिवर्तन्ते प्रेतसत्त्वादिवासवः २१ नातः पापीयसी कांचिदवस्थां शंबरोऽब्रवीत् ॥ यत्र नैवाद्यनप्रातर्भोजनं प्रतिदृश्यते २२ धनमाहुः परं धर्मं धने सर्वप्रतिष्ठितम् ॥ जीवंति धनिनो लोके मृता ये त्वधना नराः २३ ये धनादपकर्षति नरं स्वबलमास्थिताः ॥ ते धर्ममर्थकामं च प्रमथंति नरं च तम् २४ एतामवस्थां प्राप्यैके मरणं वव्रिरेजनाः ॥ ग्रामार्थैके वनार्थैके नाशार्थैके प्रवव्रजुः २५ उन्मादमेकं पुण्यं तियां त्यन्ये द्विषतां वशम् ॥ दास्यमेकं च गच्छंति परेषामर्थहेतुना २६

काशिभिः राजभिः नाथेन नाथवता भवदनुग्रहात् शक्तेनापीत्यर्थः १४ अवसीयते संस्थीयतेऽस्मिन्नित्यवसानं यावज्जीवनं वा सस्थानम् १५ नः अस्माकं हृते भरताः भरतवंश्याभीष्णादयः मानशन मानयंतु १६ तानपि भरतानपि १७ कुले इति द्वाभ्यां गर्वजादोपसंततिरुक्ता १८ १९ द्विजाः अर्थिनः २० प्रेतसत्त्वाद्यगतबुद्धेर्मृतादित्यर्थः २१ २२ धर्मधर्मकारणं सर्वयज्ञदानादि ये अधनास्ते मृता एव २३ २४ एतानि धनतारुयां एके नागरिकाः ग्रामाय कुप्रामवासाय वनायास्मदादयः नाशाय मरणाय २५ २६

आपत्पदार्थमाह श्रियोविनाशइति । तद्विश्रीर्हि २७ धर्म्यदेहस्वभावावप्राप्तं ननुदारिद्र्याद्यपराधजं मरणंतच्छाश्वतंअनिमित्तमित्यर्थः समंतात्सर्वत्र अपरिहार्यमितिशेषः नात्येतिनातिक्रामति २८ । २९ तदासंपत्कालेआत्मापराधेनचित्तदोषेणरागादिना नात्मानंचेत्यस्यनचात्मानमित्यर्थः ३० अस्यव्यसनस्यनिवर्हणेनाशनमित्तम् ३१ तत्तदासर्वदेत्यर्थः मन्युःक्रोधःसतद्वानेवेत्यर्थः मुक्तिकार्याकार्येनजानाति ३२ । ३३ एवंश्रियायुक्तानानरकप्राप्तिमुक्त्वातेषामुद्धारोपायमाह तस्येति । तस्यश्रीमतः अविद्यायानिद्राणस्यप्रज्ञाविवेकःसएवमबोधोजागरणं यतःप्रज्ञाचक्षुःपुमान्ततरिष्यति अविद्यामितिशेषः ३४ तरणे

आपदेवास्यमरणात्पुरुषस्यगरीयसी ॥ श्रियोविनाशस्तद्व्यस्यनिमित्तधर्मकामयोः २७ यदस्यधर्म्यमरणंशाश्वतंलोकवर्त्मतत् ॥ समंतात्सर्वभूतानान्तदत्येतिकश्चन २८ नतथाबाध्यतेकृष्णप्रकृत्यानिर्धनोजनः ॥ यथाभद्रांश्रियंप्राप्यतयाहीनःसुखैधितः २९ सतदाऽऽत्मापराधेनसंप्राप्तोव्यसनंमहत् ॥ सैद्रान्गर्हयतेदेवान्नात्मानंचकथंचन ३० नचास्यसर्वशास्त्राणिप्रभवंतिनिवर्हणे ॥ सोभिकुद्ध्यतिभृत्यानांसुहृदश्चाभ्यसूयति ३१ तत्तदामन्युरैवैतिसमूहःसंप्रमुह्यति ॥ समोहवशमापन्नःकूरंकर्मनिषेवते ३२ पापकर्मतयाचैवसंकरंतेनपुण्यति ॥ संकरोनरकायैवसाकाष्ठापापकर्मणाम् ३३ नचेत्प्रबुद्ध्यतेकृष्णनरकायैवगच्छति ॥ तस्यप्रबोधःप्रज्ञैवप्रज्ञाचक्षुस्तरिष्यति ३४ प्रज्ञालाभेहिपुरुषःशास्त्राण्येवान्ववेक्षते ॥ शास्त्रनिष्ठःपुनर्धर्मैतस्यहीरंगमुत्तमम् ३५ ह्रीमान्हिपापंप्रदेष्टितस्यश्रीरभिवर्धते ॥ श्रोमान्सयावद्भवतितावद्भवतिपूरुषः ३६ धर्मनित्यःप्रज्ञांतात्माकार्ययोगवहःसदा ॥ नाधर्मकुह्नेतुद्धिंनचपापेप्रवर्तते ३७ अहीकोवाविमूढोवा नैवस्त्रीनपुनःपुमान् ॥ नास्याधिकारोधर्मैस्तिथथाशूद्रस्तथैवसः ३८ ह्रीमानवतिदेवांश्चपितृनात्मानमेवच ॥ तेनामृतत्वंव्रजतिसाकाष्ठापुण्यकर्मणाम् ३९ तादेदंमयितेदृष्टप्रत्यक्षंमधुसूदन ॥ यथाराज्यात्परिश्रष्टेवसामिवसतीरिमाः ४० तेवयंनश्रियंहातुमलंन्यायेनकेनचित् ॥ अन्ननोयतमानानांवधश्चेदपिसाधुतत् ४१ तन्नःप्रथमःकल्पोयद्वयंतेचमाधव ॥ प्रज्ञांताःशममृताश्चश्रियंतामश्नुवीमहि ४२ तत्रैषापरमाकाष्ठारौद्रकर्मक्षयोदया ॥ यद्वयंकौरवान्हत्वातानिराष्ट्राण्यवाप्नुमः ४३ येपुनःस्युरसंबद्धाअनार्याःकृष्णशत्रवः ॥ तेषामप्यवधःकार्यःकिंपुनर्येस्युरीदृशाः ४४ ज्ञातयश्चैवभूयिष्ठाःसहायागुरवश्चनः ॥ तेषांवधोऽतिपापी वान्किंनुयुद्धेऽस्तिशोभनम् ४५ पापःक्षत्रियधर्मोऽयंवयंचक्षत्रबंधवः ॥ सनःस्वधर्मोऽधर्मोवावृत्तिरन्याविगर्हिता ४६ शूद्रःकरोतिशुश्रूषांवैश्यावैपण्यजीविकाः ॥ वयंवधेनजीवामःकपालंब्राह्मणैर्वृतम् ४७

क्रममाह प्रज्ञेति । धर्मकरोतीतिशेषः तस्यधर्मस्यहीरकार्यकरणाभिप्रेतुश्चेतुश्चेतोवृत्तिविशेषः ह्रीहीनेनकृतोधर्मोऽप्यधर्मपूवेतिभावः ३५ । ३६ । ३७ अहीकःतिर्यकस्यावरतुल्योनमनुष्यइत्यर्थः ३८ । ३९ इदंहीमत्त्वंतेवयामयिदृष्टम् ४० अत्रश्रीनिमित्तं नःअस्माकम् ४१ प्रथमःकल्पःमुख्यःपक्षः समभूताःनिर्वैरत्वंगताः ४२ रौद्रकर्मरौद्रकर्मणां मुपांसुलुगिनिसप्तम्याश्चलुक् क्षयोदयाक्षय पूर्वकउदयोयस्यांसा रौद्रकर्मणांपरमाकाष्ठेतिसंबंधः ४३ असंबद्धाःअबांधवाः अवधःवधविरुद्धपालनं । ईदृशाइति । बांधवाआर्याअशत्रवश्चयेतेषामवधःकार्यइतिकिनाश्चर्यमित्यर्थः ४४ तदेवाह ज्ञातयइति । भूयिष्ठाःअतिमहांतः ४५ । ४६ कपालंभिक्षापात्रम् ४७

यथायेनप्रकारेण आगतः कुलपरंपरया प्राप्तस्तं पश्येति योजना ४८ बलमिति । नीतिमेव बलं कृत्वा युध्येयो तस्ये जयपराजयौ तु आत्मच्छेदेन स्वेच्छयानभवतः तथा तद्वत्भूतानां जीवितं मरणं च स्वेच्छयानस्तः ४९ । ५०
 ५१ पराजयभयादप्यानेपलायनेऽपि अपचयः क्षयव्ययौ च दृष्टौ भवत एव अपचयो दीनता क्षयो मरणं तत्र हेतुः व्ययः द्रव्यादेर्नाशः ५२ । ५३ विजयोऽप्यजयः पराजय एव इष्टजननाशादित्याह यस्येति ५४
 दयितं पुत्रादि हे अंग बलहीनस्य जातिबलहीनस्य ५५ । ५६ यवीयान् कनिष्ठः अनुशयः पश्चात्तापः ५७ अनुबंधो दोषोत्पादः सचपापः कष्टप्रदः शेषः शत्रोः शेषस्त्वय ५८ । ५९ । ६० अनिर्वृत्तेन अस्वस्थेन

क्षत्रियः क्षत्रियं हंति मत्स्यो मत्स्येन जीवति ॥ श्वाश्वानं हंति दाशार्हं पश्य धर्मो यथागतः ४८ युद्धे कृष्णकलिर्नित्यं प्राणाः सीदंति संयुगे ॥ बलं तु नीतिमाधाय युद्धे जय
 पराजयौ ४९ नात्मच्छेदेन भूतानां जीवितं मरणं तथा ॥ नाप्यकाले सुखं प्राप्यं दुःखं वापि यदूतम् ५० एको ह्यपि बहून् हंति घ्नं त्येकं बहवोऽप्युत ॥ शूरं कापुरुषो हंति अयश
 स्वीयशस्विनम् ५१ जयो नैवोभयो दृष्टो नोभयोश्च पराजयः ॥ तथैवापचयो दृष्टो व्यप्याने क्षयव्ययौ ५२ सर्वथा वृजिनं युद्धं को घ्नन्न प्रतिहन्यते ॥ हतस्य च हृषीकेश
 समौ जयपराजयौ ५३ पराजयश्च मरणान् मन्ये नैव विशिष्यते ॥ यस्य स्याद्विजयः कृष्णतस्याप्यपचयो ध्रुवम् ५४ अंततो दायितं घ्नं तिकेचिदप्यपरे जनाः ॥ तस्यांगबल
 हीनस्य पुत्रान् भ्रातृन् पश्यतः ५५ निर्वंदो जीविते कृष्णसर्वतश्चोपजायते ॥ ये ह्येव धीराहीनं त आर्याः करुणवेदिनः ५६ त एव युद्धे हन्यंते यवीयान् मुच्यते जनः ॥ हत्वा
 प्यनुशयान् नित्यं परानपि जनार्दन ५७ अनुबंधश्च पापो त्रशेषश्चाप्यवशिष्यते ॥ शेषो हि बलमासाद्य न शेषमनुशेषयेत् ५८ सर्वांश्छेदे च यतते वैरस्यांतविधित्तया ॥
 जयो वैरं प्रसृजति दुःखमास्ते पराजितः ५९ सुखं प्रशांतः स्वपिति हि त्वाजय पराजयौ ॥ जातवैरश्च पुरुषो दुःखं स्वपिति नित्यदा ६० अनिर्वृत्तेन मनसा ससर्प इव वेश्मनि ॥
 उत्सादयति यः सर्वं शसास विमुच्यते ६१ अकीर्तिं सर्वभूतेषु शाश्वतीं स नित्यच्छति ॥ न हि वैराणि शाम्यंति दीर्घकालधृतान्यपि ६२ आख्यातारश्च विद्यंते पुमांश्च
 द्विद्यते कुले ॥ न चापि वैरं वैरं केशव व्युपशाम्यति ६३ हविषाग्निर्यथा कृष्णभूय एवाभिवर्धते ॥ अतोऽन्यथानास्ति शांतिर्नित्यं मंतरं मततः ६४ अंतरं लिप्स
 मानानामयं दोषो निरंतरः ॥ पौरुषेयो हि बलवानाधिर्हृदयबाधनः ॥ तस्य त्यागेन वा शांतिर्मरणे नापि बाभवेत् ६५ अथवा मूलघातेन द्विषतां मधुसूदन ॥ फलनिर्वृ
 त्तिरिद्धा स्यान्नृशंसतरं भवेत् ६६ या तु त्यागेन शांतिः स्यात्तद्वदेव धणवसः ॥ संशयाच्च समुच्छेदाद्विषतामात्मनस्तथा ६७ न च त्यक्तुं दिच्छामो न चेच्छामः कुल
 क्षयम् ॥ अत्र या प्रणिपातेन शांतिः सैव गरीयसी ६८

६१ । ६२ । ६३ अत इति । यतः अंतरं छिद्रं नित्यं अपरिहार्यं अतो हेतोः अंततोऽन्यथा स्वस्य शत्रोर्वा नास्ति विना शांतिर्नास्ति ६४ अयं दोषः नाशाख्यः अंतत इत्येतद्रथा च पौरुषेय इति सार्धेन ६५ द्विषतां मूलघातेन फल
 निर्वृत्तिः निष्कंठकराज्यप्राप्तिः इद्धापदीप्ता स्यात्तावता च नृशंसतरं भवेत् नृशंसंतु भवेदेषेत्यर्थः अतः शम एव श्रेयानिति भावः ६६ त्यागेन राज्यस्येति शेषः तद्वेतराज्यं विना द्विषतां संशयात् किं शत्रवश्छिद्रं प्रहरिष्यंति
 उत जपेक्षां करिष्यंतीत्येवं रूपात् आत्मनः भ्रष्टश्रीकस्य सद्यः समुच्छेदात् नाशसंभवात् अतो राज्यत्यागो न युक्त इति भावः ६७ सिद्धांतमाह नचेति ६८

सर्वथासामदानभेदैः राज्यायैयतमानानां युद्धे प्रसिद्धे अवश्यं कर्तव्यमित्यर्थः ननु अपराक्रमः क्रीडित्वं युक्तः विशेषः ६९ दारुणं युद्धं तच्छुनामिव निर्भयमित्यर्थः ७० दृष्टान्तं विवृणोति लांगूलं इति । अत्र लांगूलेन ध्वज उप
मीयते श्वेडाध्वनिकौटिल्यपरस्परछिद्रान्वेषणं च प्रतिवाचः परस्परनिंदास्वग्रंशं सा च विवर्त्तनं भूमौ लुठनं दंतदर्शनं मुखस्य व्यादानेन आरावः भषणं पक्षेति हनादः ७१ । ७२ सर्वथेति । अनादरे राज्यस्याप्राप्तिः

सर्वथायतमानानामयुद्धमभिकांक्षताम् ॥ सांत्वे प्रतिहेतयुद्धं प्रसिद्धं नापराक्रमः ६९ प्रतिघातेन सांत्वस्य दारुणं संप्रवर्तते ॥ तच्छुनामिव संपाते पंडितैरुपलक्षितम्
७० लांगूलचालनं श्वेडाप्रतिवाचो विवर्तनम् ॥ दंतदर्शनं मारावस्ततो युद्धं प्रवर्तते ७१ तत्र यो बलवान् कृष्णजित्वा सोत्तिदामिषम् ॥ एवमेव मनुष्येषु विशेषो नास्ति
कश्चन ७२ सर्वथात्वे तदुचितं दुर्बलेषु बलीयसाम् ॥ अनादरे विरोधश्च प्रणिपाती हि दुर्बलः ७३ पिताराजा च वृद्धश्च सर्वथा मानमर्हति ॥ तस्मान्मान्यश्च पूज्यश्च धृत
राष्ट्रोजनार्दन ७४ पुत्रस्नेहश्च बलवान् धृतराष्ट्रस्य माधव ॥ सपुत्रवशमापन्नः प्रणिपातं प्रहास्यति ७५ तत्र किं मन्यसे कृष्ण प्राप्तकालमनंतरम् ॥ कथमर्थान्धधर्माच्च न ही
येमहिमाधव ७६ ईदृशेऽत्यर्थं कृच्छ्रे स्मिन्कमन्यं मधुसूदन ॥ उपसंप्रष्टुमर्हामित्वा मृते पुरुषोत्तम ७७ प्रियश्च प्रियकामश्च गतिज्ञः सर्वकर्मणाम् ॥ को हि कृष्णास्ति
नस्त्वाद्दृक् सर्वनिश्चयावेत्सुहृत् ७८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच धर्मराजं जनार्दनः ॥ उभयोरेव वामर्थे यास्यामि कुरुसंसदम् ७९ शमंतत्र लभेयं चेद्युष्मदर्थ
महापयन् ॥ पुण्यं मे सुमहद्वाजं श्रितं स्यान्महाफलम् ८० मोचयेयं मृत्युपाशात् संरब्धान् कुरुसंजयान् ॥ पांडवान् धार्तराष्ट्रान् च सर्वां च पृथिवीमिमाम् ८१
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नममैतन्मतं कृष्ण यत्त्वं यायाः कुरुन्प्रति ॥ सुयोधनः सूक्तमपि न करिष्यति ते वचः ८२ सभेतं पार्थिवं क्षत्रं दुर्योधनवशानुगम् ॥ तेषां मध्याव
तरणं तव कृष्ण नरोचये ८३ नहिनः प्रीणयेद्भग्यं न देवत्वं कुतः सुखम् ॥ न च सर्वा मरैश्चर्यं तव द्रोहेण माधव ८४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ जानाम्येतां महाराज धार्तराष्ट्रस्य पाप
ताम् ॥ अवाच्यास्तु भविष्यामः सर्वलोके महीक्षिताम् ८५ न चापिमम पर्याप्ताः सहिताः सर्वपार्थिवाः ॥ कुहस्य संयुगे स्थातुं सिंहस्येवेतरं मृगाः ८६ अथ चेत्ते प्रवर्ते
तमयि किंचिदसांप्रतम् ॥ निर्देहेयं कुरु सर्वानिति मेधीयते मतिः ८७ न जातु गमनं पार्थ भवेत्तत्र निरर्थकम् ॥ अर्थप्राप्तिः कदाचित्स्यादंततो वाप्यवाच्यता ८८
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यत्तु भ्यंरोचते कृष्ण स्वस्ति प्राप्नुहि कौरवान् ॥ कृतार्थं स्वस्ति मंतं त्वां द्रक्ष्यामि पुनरागतम् ८९ विष्वक्सेन कुरु नृगत्वा भरतान् शमयन्प्रभो ॥
यथा सर्वेषु मनसः सहस्याम सुचेतसः ९० भ्राता चासि सखा चासि बीभत्सोर्मम च प्रियः ॥ सौहृदेना विशंक्योऽसि स्वस्ति प्राप्नुहि भूतये ९१ अस्मान्वेत्थ परान्वेत्थ वेत्थार्था
न्वेत्थ भाषितुम् ॥ यद्यदस्मद्धितं कृष्ण तत्तद्वाच्यः सुयोधनः ९२

युद्धे कुलक्षयः प्रणिपाततुदैर्बल्यप्रसिद्धिः ७३ अंत्यः पक्षोपनिर्सेत्स्यतीति वाह पितेति द्वाभ्यां ७४ प्रहास्यति न स्वीकरिष्यति ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६
तेत्वं सर्वं विनिमयिष्येत् कुरुकृतं असांप्रतं अयुक्तं वयं वादिप्रवर्तितं तदनिर्देह्यं कुरु नित्यन्वयः ८७ । ८८ । ८९ कुरु नृगत्वा तथा वदेति शेषः ९० । ९१ । ९२

यदीति । अधर्मेणसांत्वनोराज्यार्थाहर्णांपंचग्रामदानेन अधर्मेणइतरत्तूतेनैवराज्यवत्त्वादानं । बृहद्व्यादसहृदयस्यप्राप्तत्वात् । यद्यद्धर्मेणेतिसत्यंवेतिचपाठेत्वनृत्यधर्मसंयुक्तत्वमहिंसाप्राधान्येनबोध्यम् १३
॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावंदीपेद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ संजयस्येति १ । २ नैष्ठिकंकर्मयावज्जीवेब्रह्मचर्यं पारिव्राज्यंचविहितमितिशेषः ३ कर्पण्यग्रामपंचकंदेहीतिदीनव
चनम् ४ वृत्तिःजीविका कर्तुमितिशेषः ५ अतिगृद्धाःअत्यंतलुब्धाः ६ पर्यायउपायः यद्येन बलवत्तां स्वस्येतिशेषः ७ । ८ अनुक्रोशात्भवत्सुकृपातः कर्पण्यात्स्वस्यदेन्यात् अलंकर्तुपूर्णकर्तुंसपर्याः ९

यद्यधर्मेणसंयुक्तमुपपद्येद्वितंवचः ॥ तत्तत्केशवभाषेथाःसांत्वंवायदिवेतरत् १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्वाचनपर्वणियुधिष्ठिरकृतकृष्णप्रेरणेद्विसप्तति
तमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ संजयस्यश्रुतंवाक्यंभवतश्चश्रुतंमया ॥ सर्वजानाम्यभिप्रायंतेषांचभवत्तश्चयः १ तवधर्माश्रितावु
द्विस्तेषांवरैश्रयामतिः ॥ यद्युद्धेनलभ्येततत्तेबहुमतंभवेत् २ नचैवंनैष्ठिकंकर्मक्षत्रियस्यविशांपते ॥ आहुराश्रमिणःसर्वेनभैक्षक्षत्रियश्चरेत् ३ जयोवधोवासं
ग्रामेधात्रादिष्टःसनातनः ॥ स्वधर्मःक्षत्रियस्यैषकर्पण्यंनप्रशस्यते ४ नहिकर्पण्यमास्थायशक्यावृत्तिर्युधिष्ठिर ॥ विक्रमस्वमहाबाहोजहिशतून्परंतप ५ अति
गृद्धाःकृतस्नेहादीर्वकालंसहोषिताः ॥ कृतमित्राःकृतबलाधार्तराष्ट्राःपरंतप ६ नपर्यायोऽस्ति यत्साम्यंत्वयिकुर्युर्विशांपते ॥ बलवत्तांहिमन्यंतेभीष्मद्रोणकृपा
दिभिः ७ यावच्चमार्दवेनैताव्राजन्नुपचरिष्यसि ॥ तावदेतेहरिष्यंतितवराज्यमरिंदम ८ नानुक्रोशान्नकर्पण्यान्नचधर्मार्थकारणात् ॥ अलंकर्तुधार्तराष्ट्रास्तवकाम
मरिंदम ९ एतदेवनिमित्तंतेपांडवास्तुयथात्वयि ॥ नान्वतप्यंतकौपीनंतावत्कृत्वाऽपिदुष्करम् १० पितामहस्यद्रोणस्यविदुरस्यचधीमतः ॥ ब्राह्मणानांच
साधूनांराज्ञश्चनगरस्यच ११ पश्यतांकुरुमुख्यानांसर्वेषामेवतत्त्वतः ॥ दानशीलंमृदुंदांतंधर्मशीलमनुव्रतम् १२ यत्त्वामुपधिनाराजन्यूतेवंचितवांस्तदा ॥
नचापत्रपतेतेनृशंसःस्वेनकर्मणा १३ तथाशीलसमाचारेराजन्माप्रणयंकृथाः ॥ वध्यास्तेसर्वेलोकस्यकिंपुनस्तवभारत १४ वाग्भिस्त्वप्रतिरूपाभिरतुदत्त्वांस
हानुजन् ॥ श्लाघमानःप्रहृष्टःसन्भ्रातृभिःसहभाषते १५ एतावत्पांडवानांहिनास्तिकिंचिदिहस्वकम् ॥ नामधेयंचगोत्रंचतदप्येषांनशिष्यते १६ कालेनमह
ताचैषांविष्यतिपराभवः ॥ प्रकृतिंतेभजिष्यंतिनष्टप्रकृतयोमयि १७ दुःशासनेनपापेनतदायूतेप्रवर्तिते ॥ अनाथवत्तदादेवीद्रौपदीसुदुरात्मना १८ आकृष्य
केशेरुद्रीसभायांराजसंसदि ॥ भीष्मद्रोणप्रमुखतोर्गौरितिव्याहृतामुहुः १९ भवतावारिताःसर्वेभ्रातरोगौभीमविक्रमाः ॥ धर्मशाशनिवद्वाश्वनकिंचित्प्रतिपेदिरे २०
एताश्चान्याश्चपरुषावाचःससमुदीरयन् ॥ श्लाघतेज्ञातिमध्येस्मत्वयिप्रव्रजितेवनम् २१

निमित्तंअशमेकारणं हेपांडव त्वयिकौपीनंधारयतिसतितेकौरवाःनान्वतप्यंतपश्चात्तापंनकृतवंतः तावदवनवासादि १० पितामहादीननादृत्यउपधिनाछलेनत्वांयूतेवंचितवानितिसार्धद्वयसंबंधः ११ । १२ । १३

१४ अतुदत्पीडितवान् १५ । १६ प्रकृतिपंचतां मयिमतसमीपे नष्टाप्रकृतिःशौर्यादिरूपःस्वभावोपेपाश्च १७ । १८ गौरिवसर्वभोग्येत्युपहासोर्गौरिति १९ । २० । २१

२२ । २३ । २४ । २५ ईषत्कार्यः अनायाससाध्यः प्रस्कन्देन च काकारयावेदिकया । 'कुंदश्चक्रभ्रमेमेधे' इति विश्वः । पारस्करादित्वात् सुद । प्रस्कंदेनेति पाठे मध्यमाक्षिफयेति प्राञ्चः २६ । २७ । २८ द्विधाभावः
अयसाधुरसाधुर्वैतित्तंशयः २९ प्रातिपौरुषिकान् नर्वपुरुषताधारणान् ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ हतेर्निघृतयानष्टप्राये ३५ यात्वागत्वा ३६ निशम्य आलोच्य ३७ । ३८ । ३९ चेदिहान्तकोऽनुप्राप्तो नो

येतत्रासन्समानीतास्तेदृष्ट्वा त्वामनागसम् ॥ अश्रुकंठारुदंतश्च सभायामासते सदा २२ नवैनमभ्यनंदं स्तेराजानो ब्राह्मणैः सह ॥ सर्वे दुर्योधनं तत्र निंदंति स्म सभा
सदः २३ कुलीनस्य च यानि दावधोवाऽमित्रकर्शन ॥ महागुणो वधो राजन्ननुनिंदा कुजीविका २४ तदैव निहतो राजन्यदैव निरपत्रयः ॥ निंदितश्च महाराज पृथि
व्यां सर्वराजभिः २५ ईषत्कार्ये विधस्तस्य यस्य चारित्रमीदृशम् ॥ प्रस्कंदेन प्रतिस्तब्धश्छिन्नमूल इव द्रुमः २६ वध्यः स पंडवानार्यः सर्वलोकस्य दुर्मतिः ॥ जह्यनं त्व
ममित्रं त्रमाराजन्विचिकित्सिथाः २७ सर्वथा वत्क्षमं चैतद्रोचते च ममानव ॥ यत्त्वं पितरि भीष्मे च प्रणिपातं समाचरेः २८ अहंतु सर्वलोकस्य गत्वा छेत्स्यामि संश
यम् ॥ येषामस्ति द्विधाभावो राजन्दुर्योधनं प्रति २९ मध्ये राज्ञामहंतं प्रातिपौरुषिकान् गुणान् ॥ तव संकीर्तयिष्यामि ये च तस्य व्यतिक्रमाः ३० ब्रुवतस्तत्र मे
वाक्यं धर्मार्थसहितं हितम् ॥ निशम्य पार्थिवाः सर्वे नानाजनपदेश्वराः ३१ त्वयि संप्रति पत्स्यंते धर्मात्मा सत्यवागिति ॥ तस्मिंश्चाधिगमिष्यंति यथा लोभादव
र्तत ३२ गर्हयिष्यामि चैवैनं पौरजानपदेष्वपि ॥ वृद्धबालानुपादाय चातुर्वर्ण्यं समागते ३३ शमं वै याचमानस्त्वं नाधर्मं तत्र लप्स्यसे ॥ कुरुन्विगर्हयिष्यंति धृ
राष्ट्रं च पार्थिवाः ३४ तस्मिन्लोकपरित्यक्ते किं कार्यमवशिष्यते ॥ हते दुर्योधने राजन्यदं त्यक्तियतामिति ३५ यात्वा चाहं कुरुन्सर्वान् युष्मदर्थं महापयम् ॥ यति
ष्ये प्रशमं कर्तुं लक्षयिष्ये च चेष्टितम् ३६ कौरवाणां प्रवृत्तिं च गत्वा युद्धाधिकारिकाम् ॥ निशम्य विनिवर्तिष्ये जयाय तव भारत ३७ सर्वथा युद्धमेवाहमाशंसामि परैः
सह ॥ निमित्तानि हि सर्वाणि तथा प्रादुर्भवन्ति मे ३८ मृगाः शकुन्ताश्च वदंति घोरं हस्त्यश्च मुख्येषु निशामुखेषु ॥ घोराणि रूपाणि तथैव चाग्निर्वर्णान् बहून्पुण्यतिघोर
रूपान् ३९ मनुष्यलोकक्षयकृत्सु घोरानो चेदनुप्राप्त इहांतकः स्यात् ॥ शस्त्राणि यंत्रं कवचाश्च श्वानागान् हयान् श्वप्रतिपादयित्वा ४० यो धाश्च सर्वैकतनिश्चयास्ते भवं
तुहस्त्यश्च रथेषु पताः ॥ सांग्रामिकं ते यदुपार्जनीयं सर्वसमग्रं कुरुत नरेन्द्र ४१ दुर्योधनो न ह्यलमद्य दातुं जीवंस्तवैतन्नृपते कथंचिद् ॥ यत्ते पुरस्तादभवत्समृद्धं द्यूते हतं पां
दवमुख्यराज्यम् ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतापर्वणि कृष्णवाक्ये त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ भीम उवाच ॥ यथायथैव शांतिः स्यात्कु
रूणामधुसूदन ॥ तथा तथैव भाषेथामास्मयुद्धेन भीषयेः १ अमर्षी जातसंरंभः श्रेयोद्रेषी महामनाः ॥ नो ग्रंथं दुर्योधनो वाच्यः सांम्रैवैनं समाचरेः २

स्यात्तर्हि पतञ्जलस्यादिति शेषः यंत्रंगोलकोत्क्षेपणं कवचा कवचानि वर्माणि सुपांमुलुगिति सुपोडादेशः नांतपाठेषु स्वमार्गं प्रतिपादयित्वा सज्जीकृत्य ४० । ४१ । ४२ ॥ इति उद्योगप० नीलकंठीये भारतभाष्ये
ये त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ यथेति । शांतिवाक्यं भयंतेषां माकुर्वित्याह तथेति १ महामनाः स्तब्धः समाचरेः प्रागपि समाहितवानिति २

३ निष्पृसीनिष्ठुरवाक् क्षेप्तानिदकः अनेयःशिक्षयितुमयोग्यः ४ । ५ अवाचीनोविपरीतः ६ । ७ । ८ । ९ । १० ज्ञातीन्सगोत्रान् सुहृदःमित्राणि बांधवान्श्याल्वथुरादीन् ११ पर्यायकाले
 प्रकृत्यापापसत्त्वश्चतुल्यचेतास्तुदस्युभिः ॥ ऐश्वर्यमदमत्तश्चकृतवैरश्चपांडवैः ३ अदीर्घदर्शीनिष्पृक्षेप्ताकूरपराक्रमः ॥ दीर्घमन्युरनेयश्चपापात्मानिकृतिप्रियः
 ४ म्रियेतापिनभज्येतनैवजह्यात्स्वकंमतम् ॥ तादृशेनशमःकृष्णमन्येपरमदुष्करः ५ सुहृदामप्यवाचीनस्त्यक्तधर्माप्रियानृतः ॥ प्रतिहंत्येयसुहृदांवाचश्चैवमनां
 सिच ६ समन्युवशमापन्नःस्वभावंदुष्टमास्थितः ॥ स्वभावात्पापमभ्येतितृणैश्छन्नइवोरगः ७ दुर्योधनोहियत्सेनःसर्वथाविदितस्तव ॥ यच्छीलौयस्त्वभावश्च
 यद्वलौयत्पराक्रमः ८ पुराप्रसन्नाःकुरवःसहपुत्रास्तथावयम् ॥ इंद्रज्येष्ठाइवाभूममोदमानाःसबांधवाः ९ दुर्योधनस्यक्रोधेनभरतामघुसूदन ॥ धक्ष्यंतेशिशिराया
 येवनानीवदुताशैः १० अष्टादशेमेराजानःप्रख्यातामघुसूदन ॥ येसमुच्चिच्छिदुर्ज्ञातीन्सुहृदश्चसबांधवान् ११ असुराणांसमृद्धानांज्वलतामिवतेजसा ॥
 पर्यायकालेधर्मस्यप्रापेकलिरजायत १२ हैहयानांमुदावर्त्तनीपानांजनमेजयः ॥ बहुलस्तालजंधानांकृमीणामुद्धतोवसुः १३ अजबिंदुःसुवीराणांसुराशूणांरु
 पद्भिकः ॥ अर्केजश्वलीहानांचीनानांघौतमूलकः १४ हयग्रीवोविदेहानांवरयुश्चमहौजसाम् ॥ बाहुःसुंदरवंशानांदीप्ताक्षाणांपुरुखाः १५ सहजश्चेदिमत्स्यानां
 प्रवीराणांवृषध्वजः ॥ धारणश्चंद्रवत्सानांमुकुटानांविगाहनः १६ शमश्चनंदिवेगानामित्येतेकुलपांसनाः ॥ युगांतैकृष्णसंभूताःकुलेकुपुरुषाधमाः १७ अप्य
 यनःकुरुणांस्यायुगांतैकालसंभृतः ॥ दुर्योधनःकुलांगारोजवन्यःपापपूरुषः १८ तस्मान्मृदुशनैर्नृयाधर्मार्थसहितंहितम् ॥ कामानुबद्धंबहुलंनोग्रमुग्रपराक्रम
 १९ अपिदुर्योधनंकृष्णसर्वेवयमधश्चराः ॥ नीचैर्भूत्वाऽनुयास्यामोमास्मनोभरतानशन २० अप्युदासीनवृत्तिःस्याद्यथानःकुरुभिःसह ॥ वासुदेवतथाकार्येन
 कुरुननयःसृष्टेर् २१ वाच्यःपितामहोद्बोधेचकृष्णसभासदः ॥ भ्रातृणामस्तुसौभ्रात्रंधार्तराष्ट्रःप्रशाम्यताम् २२ अहमेतद्वीम्वेवंराजाचैवप्रशंसति ॥ अ
 र्जुनोनैवयुद्धार्थीभूयसीहिदयार्जुने २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणिभीमवाक्येचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ वैशं
 पायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वामहाबाहुःकेशवःप्रहसन्निव ॥ अभूतपूर्वभीमस्यमार्दवोपहितंवचः १ गिरैरिवलघुत्वंतच्छीतत्वमिवपावके ॥ मत्वारामानुजःशौरिः
 शार्ङ्गधन्वावृकोदरम् २ संतेजयंस्तदावाग्भिर्मातरिश्चैवपावकम् ॥ उवाचभीममासीनंकृपयाऽभिपरिहृतम् ३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्वमन्यदाभीमसेनयुद्ध
 मेवप्रशंससि ॥ वधाभिनन्दिनःकूरान्धार्तराष्ट्रान्निमदिषुः ४ नचस्वपिषिजागर्षिन्युज्जःशेषेपरंतप ॥ वोरामशांतांरुषतींसदावाचंप्रभाषसे ५ निःश्वसन्नग्निवत्तेनसं
 तप्तःस्वेनमन्युना ॥ अप्रशांतमनाभीमसधूमइवपावकः ६

धर्मांतकाले १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ कामानुबद्धंबहुलंवाहुल्येनतस्यचित्तानुसारि १९ । २० अनयःकुलक्षक्तुतोदोषः २१ । २२ प्रशंसतिशममेवेतिशेषः २३ ॥ इतिउद्योगपर्व
 णिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ एतदिति १ । २ । ३ । ४ रूपतीरोपवर्ती ५ अग्निवत्अग्निव ६

आरुज्यमंक्त्वा अस्मिन्वनेजनेनब्राह्मणसमूहेनक्षिपसिनयसिकालमितिशेषः ७।८।९।१०।११ शुक्रतेजः निर्मुक्तोऽस्तंगतः ध्रुवनिश्चलं पुनःपर्यन्तिमेहंपुनःपुनःप्रदक्षिणीकरोति १२ नियमेनहंताअस्मी

एकांतेनिःश्वसन्नशेषेभारतैवदुर्बलः ॥ अपित्वांकेचिदुन्मत्तमन्यंतेतद्विदोजनाः ७ आरुज्यवृक्षान्निर्मूलान्गजःपरिरुजन्निव ॥ निघ्नन्पद्भिःक्षितिंभीमनिघ्नन्प
रिधावसि ८ नास्मिन्जनेनरमसेरहःक्षिपसिपांडव ॥ नान्यंनिशिदिवाचापिकदाचिदभिनंदसि ९ अकस्मात्स्मयमानश्चरहस्यास्सेरुदन्निव ॥ जान्वोर्मूर्धानमा
धायचिरमास्सेप्रमीलितः १० ध्रुकुटिचपुनःकुर्वन्नोष्ठौचविदशन्निव ॥ अभीक्ष्णंदृश्यसेभीमसर्वतन्मन्युकारितम् ११ यथापुरस्तात्सवितादृश्यतेशुक्रमुच्चरन् ॥
यथाचपश्चात्त्रिमुक्तोध्रुवंपर्येतिरश्मिवान् १२ तथासत्यंब्रवीम्येतन्नास्तितस्यव्यतिक्रमः ॥ हंताऽहंगदयाऽभ्येत्यदुर्योधनममर्षणम् १३ इतिस्ममध्येभ्रातृणांसत्ये
नालभसेगदाम् ॥ तस्यतेप्रशमेबुद्धिर्धियतेऽद्यपरंतप १४ अहोयुद्धाभिकांक्षाणांयुद्धकालउपस्थिते ॥ चेतांसि विप्रतीपानियत्त्वांभीर्भीमविंदति १५ अहोपार्थनि
मित्तानिविपरीतानिपश्यसि ॥ स्वप्नांतेजागरांतेचतस्मात्प्रशममिच्छसि १६ अहोनाशंससेकिंचित्पुंस्त्वंक्लीबइवात्मनि ॥ कश्मलेनाभिपन्नोऽसितेनतेविकृतमनः
१७ उद्वेपतेतेहृदयंमनस्तेप्रतिसीदति ॥ ऊरुस्तंभगृहीतोऽसितस्मात्प्रशममिच्छसि १८ अनित्यं किलमर्त्यस्यपार्थचित्तंचलाचलम् ॥ वातवेगप्रचलिताअष्टौला
शाल्मलेरिव १९ तवैषाविकृताबुद्धिर्गवांवागिवमानुषी ॥ मनांसिपांडुपुत्राणांमज्जयत्यष्टवानिव २० इदंमेमहदाश्चर्यपर्वतस्थेवसर्पणम् ॥ यदीदृशंप्रभाषेथा
भीमसेनासमंवचः २१ सदृष्ट्वास्वानिकर्माणि कुलेजन्मवभारत ॥ उत्तिष्ठस्वविषादंमाकृथावीरस्थिरोभव २२ नचैतदनुरूपंतेयत्तेग्लानिररिंदम ॥ यदोजसानलभ
तेक्षत्रियोनतदश्नुते २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणिभीमोत्तेजकश्रीकृष्णवाक्येपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
तथोक्तोवासुदेवेननित्यमन्युरमर्षणः ॥ सदृश्ववत्समाधावद्वभाषेतदन्तरम् १ ॥ भीमसेनउवाच ॥ अन्यथामांचिकीर्षेतमन्यथामन्यसेऽच्युत ॥ प्रणीतभावमत्यर्थं
युविसत्यपराक्रमम् २ वेत्सिदाशार्हसत्यंमेदीर्घकालंसहोषितः ॥ उतवामांनजानासिष्ठवन्हृदइवाश्रुवे ३ तस्मादनभिरूपाभिर्वाग्भिर्मौत्वंसमर्हसि ॥ कथंहिभीमसेनमां
जानन्कश्चनमाधव ४ ब्रूयादप्रतिरूपाणियथामांवकुमर्हसि ॥ तस्मादिदंप्रवक्ष्यामिवचनं वृष्णिनंदन ५ आत्मनःपौरुषं चैवबलंचनसंपरैः ॥ सर्वथानार्यकर्मैत
त्प्रशंसास्वयमात्मनः ६ अतिवादापविद्धस्तुवक्ष्यामिबलमात्मनः ॥ पश्येमेरोदसीकृष्णययोरासन्निमाःप्रजाः ७ अचलेचाप्रतिष्ठेचाप्यनंतैसर्वमातरौ ॥ यदिमेस
हसाकुब्जसमेयातांशिलेइव ८ अहमेतेनिगृहीयांबाहुभ्यांसचराचरे ॥ पश्यैतदंतरंबाह्वोर्महापरिघयोस्वि ९

तिशेषः १३।१४।१५ निमित्तानिमहिपारोहणवामनेत्रस्फुरणादीनि स्वप्नांतेस्वप्ने जागरांतेजागरे १६।१७।१८ अष्टौलाफलान्तर्ग्रथिः साक्षशाल्मलेकेवलंतुलमयीभवति १९।२०।२१।२२।२३
॥ इतिउद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ तथोक्तइति । समाधावद् तीव्रवेगंयथास्यात्तथा १।२।३।४।५।६ रोदसीथावाभूमी ७।८।९

१० । ११ । १२ । १३ संवाधेसंकीर्णे १४ वैशसेविशसनवति १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ भावमिति ।
विवक्षयात्वयास्वरूपं वक्तव्यमितीच्छया प्रागेवतस्यज्ञातत्वात् १ वेदवेदि २ । ३ । ४ कुतस्तर्हिर्मानिद्रितवानसीत्याशंक्याह जिज्ञासंतइति । देवमानुषयोर्धर्मस्यपर्यायमिति संबंधः देवधर्मस्यभा
विनःपुण्यपापफलस्यपर्यायपर्यंतदैवज्ञादेःसकाशाज्जिज्ञासंतोज्ञातुमिच्छंतोऽपिनाध्यवस्यंतिननिश्चिन्वन्ति कदाचिदैवज्ञाद्युक्तावपिविसंवाददर्शनात् तथामानुषधर्मस्यपुरुषकारस्यपर्यायंबलाबलनिर्णयइतिपू
र्ववत् शूरस्यापिकदाचित्कृतीवत्वदृष्टेरितिभावः ५ सएवधर्मएव संदिग्धसंदिग्धफलं ६ परिदृष्टानिकर्तव्यत्वेननिश्चितानिकार्याणि ७ सुनीतंसम्यगनुष्ठितम् विरुध्यतेनिष्फलंक्रियते ८ अकृतंभो

यएतत्प्राप्यमुच्येतनतंपश्यामिपूरुषम् ॥ हिमवांश्चसमुद्रश्चवज्रीवाबलभित्स्वयम् १० मयाऽभिपन्नंत्रायेरन्बलमास्थायनत्रयः ॥ युद्धार्हान्क्षत्रियान्सर्वान्पांड
वेष्वाततायिनः ११ अधःपादतलेनैतानधिष्ठास्यामिभूतले ॥ नहित्वंनाभिजानासिममविक्रममच्युत १२ यथामयाविनिर्जित्यराजानोवशगाःकृताः ॥ अथचेन्मानं
जानासिसूर्यस्येवोद्यतःप्रभाम् १३ विगाढेयुधिसंवाधेवेत्स्यसेमांजनार्दन ॥ परुषैराक्षिपसिर्किंघ्रणंघृतमिवोन्नयन् १४ यथामतिब्रवीम्येतद्विद्धिमामधिकंततः ॥
द्रष्टाऽसियुधिसंवाधेप्रवृत्तेवैशसेऽहनि १५ मयाप्रणुन्नान्मातंगान्त्रयिनःसादिनस्तथा ॥ तथानरानभिक्नुद्धंनिघ्नंतंक्षत्रियर्षभान् १६ द्रष्टामांत्वंचलोकश्चविकर्षतं
रान्वरान् ॥ नमेसीदंतिमज्जानोनममोद्रेपतेमनः १७ सर्वलोकादभिक्रुद्धान्नभयंविद्यतेमम ॥ किंतुसौहृदमेवैतवक्रुपयामधुसूदन ॥ सर्वोस्तिक्षेसंकुशान्मा
स्मनोभरतानशन् १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणिभीमसेनवाक्येषट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥
भावंजिज्ञासमानोऽहंप्रणयादिदमब्रुवम् ॥ नचाक्षेपात्रपांडित्यान्नक्रोधान्नविवक्षया १ वेदाहंतवमाहात्म्यमुततेवेदयद्बलम् ॥ उततेवेदकर्माणिनत्वांपरिभवाम्य
हम् २ यथाचात्मनिकल्याणंसंभावयसिपांडव ॥ सहस्रगुणमप्येतत्त्वयिसंभावयाम्यहम् ३ यादृशेचकुलेजन्मसर्वराजाभिपूजिते ॥ बंधुभिश्चसुहृद्भिश्चभीमत्व
मसितादृशः ४ जिज्ञासंतोहिधर्मस्यसंदिग्धस्यवृकोदर ॥ पर्यायंनाध्यवस्यंतिदेवमानुषयोजनाः ५ सएवहेतुर्भूत्वाहिपुरुषस्यार्थसिद्धिषु ॥ विनाशेऽपिसएवा
स्यसंदिग्धकर्मपौरुषम् ६ अन्यथापरिदृष्टानिकविभिर्दोषदर्शिभिः ॥ अन्यथापरिवर्ततेवेगाइवनभस्वतः ७ सुमंत्रितंसुनीतंचन्यायतश्चोपपादितम् ॥ कृतंमानुष्य
कंकर्मदैवेनापिविरुद्धयते ८ दैवमप्यकृतंकर्मपौरुषेणविहन्यते ॥ शीतमुष्णंतथावर्षैश्चुत्पिपासेचभारत ९ यदन्यद्विष्टभावस्यपुरुषस्यस्वयंकृतम् ॥ तस्मादनुपरोध
श्चविद्यतेतत्रलक्षणम् १०

गायानारब्धकर्मपुण्यादिकमागामिदुःखंदैवज्ञादिभिरुपदिष्टयानिश्चितसद्भावंपौरुषेणविहन्यते तेनकाम्यकर्मणापिफलवत्तमस्येवेतितिद्वं यद्वा अकृतंकालस्वभावजंकर्मअनुभूयमानंशीतोष्णादितवपौरुषे
णप्रावरणादिसंपादनेननिवार्यतइत्यर्थः १ यदन्यदिति । दिष्टःफलभोगायआज्ञप्तःभावःसत्तायस्यतव दिष्टभावंभारव्यक्रमं पंचम्यर्थेषुप्री प्रारब्धादन्यदित्यर्थः पुरुषस्यपुरुषेणसंचितंयत्स्वयंकृतंकर्मतस्मादनुपरो
धोन्नन्मांतरेनिरोधोनास्ति तत्रज्ञानेनमायश्चित्तेनवासंचितपापानांनाशेक्षपज्ञापकंश्रुतिस्मृतिजातंबिद्यते १ शीयन्तेचास्वकर्मणि तस्मिन्दृष्टेपरावरे । धर्मेणपापमपनुदति ज्ञानाग्निःसर्वकर्मणिभस्मसात्कुरुते-

तथा ' इति । भावः प्रारब्धकर्म । यद्वा अकृतात्तदेवात्सीतादेरन्यत्स्वयंकृतं दैवं देहांतः करणसंतापहेतुः तस्मादपि उपरोधोऽत्रैव नास्ति यतस्तन्नापिलक्षणं चिकित्साविवेकहेतुः शास्त्रं प्रवर्तते सर्वेष्वपि पौ
रुपकर्तव्यमिति भावः १० एतदेवाहलोकस्येति । कर्मणोऽन्यत्र पौरुषं विना अन्यत एकस्मादैवादेव वृत्तिर्जीविकानास्ति । एवं बुद्धिः ईदृक् ज्ञानवान्सन् प्रवर्तते तत्पुरुषकारं कुर्यात् तथासति उभयान्वये दैवपौरु
षयोः संबंधे फलं भवति नान्यतर इत्यर्थः ११ यदिति । यथा कर्मकः कर्मकृत्वादेवानु कृत्यात्फलं लब्ध्वाऽपि न हृष्यति अनाकस्मिकत्वात्फलस्य दैवप्रातिकृत्यादलब्ध्वाऽपि न व्यथते अनुचितस्याकरणात् तद्
दत्रापि ज्ञेयमित्याशयः १२ तं प्रकृते योजयति तत्रेति । अनुमात्राऽवधारणं निश्चय इत्यर्थः ' मात्रं कात्स्न्येऽवधारणे ' इति कोशः लिंगव्यत्ययार्थः १३ प्रहीणरश्मिः निष्प्रभः । भावः प्रारब्धकर्म ।
अच्छेत्तप्राप्नुयात् १४ । १५ । १६ ते कुरव इति संबंधः १७ अस्मिन्निति । रथोपगोभीमः अश्वोपगोऽर्जुनः १८ अहमिति । युद्धकामोऽप्यहं अर्जुनप्रीत्यै सारथ्यं करिष्यामीत्यर्थः १९ । २०

लोकस्य नान्यतो वृत्तिः पांडवान्यत्र कर्मणः ॥ एवं बुद्धिः प्रवर्तते तत्फलं स्यादुभयान्वये ११ यत्प्रकृतबुद्धिः सकर्मस्वेव प्रवर्तते ॥ नासिद्धौ व्यथते तस्य न सिद्धौ हर्षमश्नुते
१२ तत्रेयमनुमात्रमेभीमसेनविवक्षिता ॥ नैकांतसिद्धिर्वक्तव्या शत्रुभिः सह संजुगे १३ नातिप्रहीणरश्मिः स्यात्तथा भावविपर्यये ॥ विषादमच्छेदं ग्लानिं वाऽ
प्येतमर्थं ब्रवीमि १४ श्वोभूते धृतराष्ट्रस्य समीपं प्राप्य पांडव ॥ यतिष्ये प्रशमं कर्तुं युष्मदर्थं महापयन् १५ शमं चेत्ते करिष्यंति ततोऽनन्तं यशो मम ॥ भवतां च कृतः काम
स्तेषां च श्रेय उत्तमम् १६ ते चेदभिनिवेश्यंते नाभ्युपेक्ष्यंति मे वचः ॥ कुरवो युद्धमेवात्र घोरं कर्म भविष्यति १७ अस्मिन् युद्धे भीमसेनत्वयि भारः समाहितः ॥ धूरजुनेन धा
र्यास्याद्बोद्धव्य इतरो जनः १८ अहं हि यंताबीभत्सोर्भविता संयुगे सति ॥ धनं जयस्यैष कामो न हि युद्धं न कामये १९ तस्मादाशंकमानोऽहं वृकोदरमतिं तव ॥ गदतः क्ली
बयावाचा ते जस्ते समदीदिपम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कृष्णवाक्ये सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥
उक्तं युधिष्ठिरेणैव यावद्वाच्यं जनार्दन ॥ तव वाक्यं तु मे श्रुत्वा प्रतिभाति परंतप १ नैव प्रशममत्र त्वं मन्यसे सुकरं प्रभो ॥ लोभाद्वा धृतराष्ट्रस्य दैन्याद्वासमुपस्थितात् २ अफलं
मन्यसे वापि पुरुषस्य पराक्रमम् ॥ न चांतरेण कर्माणि पौरुषेण बलोदयः ३ तदिदं भाषितं वाक्यं तथा च न तथैव तत् ॥ न चैतदेवं द्रष्टव्यमसाध्यमपि किंचन ४ किंचैतन्मन्य
से कृच्छ्रमस्माकमवसादकम् ॥ कुर्वतितेषां कर्माणि येषां नास्ति फलोदयः ५

॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ॥ ॥ उक्तमिति १ दैन्याद्वा अस्मदीयात् २ पराक्रमं सर्वेषां रक्षणाय तं कर्माणि जीवनवर्जानि प्राक्तनानि
तदभावात् दलद्वय इतिार्थं कृतोऽपि यत्नो निष्फल इति मत्वा शममेवेच्छसीत्यर्थः ३ मंत्रकारणमाह तदिदमिति । न हि बुद्धं न कामये इति यन्त्रया भाषितं तथा च न तथापि च न शब्दोऽप्यर्थे यद्यपि मदैतदनिष्टं
थापित्वा यद्भाषितं तच्चैव भविष्यतीत्यर्थः परंतु शमोऽपि तव नासाध्योऽस्तीत्याह नचेति ४ एतदकृच्छ्रं युद्धं संकटं मन्यसे ङीकरोषि अस्माकं कुरुपांडवानां शमासंभवाद्युद्धमिच्छसीत्याह कुर्वतीति । येषां
पुंसां फलोदयो नास्ति तेषां कर्माणि क्रियमाणान्यपि सामादीनिकुर्वतितुं कृष्णंति हिंसंति कृद्भिः सायामित्यस्य स्वादिगणस्थस्य रूपं तनादित्वमस्यार्थं लेखकप्रमादजं वा । चतुर्थोपायसाध्ये तुरिपौ तां त्वमपक्रियेत्य
भियुक्तो ते जीवनाद्वा भावाद्दंडैकसाध्ये पुंसां त्वप्रयोगो दुष्कर इत्यर्थः ५

अनित्यानाशवनीमतिर्येपाते १ न केवलं व्यक्तिभेदान्मतभेदः किंतु व्यक्त्यैक्येऽपि अवस्थाभेदान्मतभेदोभ्यस्तीत्याह अन्यथेत्यादिना अदृश्येति । अज्ञातवासकाळेकथमनातृणाश्चरिष्यामहस्येभ्यमनोरथआतीत
दृश्येषु उदानीं भवेषु अस्मात् कदाराज्यं ताप्स्यामहस्यस्वीदिवातः । ७ प्रणयआदरः ८ नव्यधेतुकुदयेव ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अर्थप्रयोजनं निवर्ततेभ्रमयंतम् १८

अन्यथा चिंतितो ह्यर्थः पुनर्भवतिसोऽन्यथा ॥ अनित्यमतयोलोकेनराः पुरुषसत्तम ६ अन्यथा बुद्धयोद्भासन्नस्मात्सुवनवासिषु ॥ अदृश्येष्वन्यथा कृष्णदृश्येषु
नरन्यथा ७ अस्माकमुपिवाष्णैर्यवनेविचरतांतदा ॥ न तथा प्रणयोरारज्येयथासंप्रतिवर्तते ८ निवृत्तवनवासान्नः श्रुत्वा वीरसमागताः ॥ अक्षौहिण्यां हि सप्तमा
स्त्वत्प्रसादाज्जनार्दन ९ इमान्हि पुरुषव्याघ्रान् चित्यबलपौरुषात् ॥ आत्तशयान् रणे दृष्ट्वा न व्यथेदिह कः पुमान् १० स भवान्कुरु मध्येतं सांत्वपूर्वभयोत्तरम् ॥ ब्रूया
द्वाक्यं यथा मंदो न व्यथेत सुयोधनः ११ युधिष्ठिरभीषसेवंगीगित्सुं पापराजिताम् ॥ सहदेवं च गार्ग्यैव त्वां च रागं च केशव १२ सांय किंच महां वीर्यं विराटं च सहात्म
जम् ॥ द्रुपदं च सहामात्यं धृष्टद्युम्नं च प्राधव १३ काशिराजं विष्णुं च कृतं च चेदिपम् ॥ मांसशोणितभृन्मर्त्यः प्रतियुध्येत को युधि १४ स भवान्गमनादेव सा
घयिष्यत्यसंशयम् ॥ दृष्टमर्थमहाबाहो धर्मराजस्य केवलम् १५ विदुरश्चैव भीष्मश्च द्रोणश्च सहबाहुकः ॥ श्रेयःसमर्था विज्ञातुमुच्यमानास्त्वयाऽनव १६ ते वै
नमनुनेष्यंति धृतराष्ट्रं जनाधिपम् ॥ तं पापसमाचारं सहानात्सुयोधनम् १७ श्रोताचार्यस्य विदुरस्त्वं च वत्काजनार्दन ॥ कमि वार्थं निवर्तते स्थापयेतां न कर्मनि
१८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि नृकुलवाक्ये अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ सहदेव उवाच ॥ यदेतत्कथितं राज्ञा धर्मैष सनातनः ॥ यथा
च युद्धमेव स्यात्तथा कार्यमरिंदम १ यदि प्रज्ञममिच्छेत् कुरुवः पांडवैः सह ॥ तथापि युद्धं दाशार्हं योजयेथाः सहैव तैः २ कथं नु दृष्ट्वा पांचालीं तथा कृष्णसभागताम् ॥
अवधेन प्रज्ञाम्येत मम मन्युः सुयोधने ३ यदि भीमार्जुनौ कृष्णधर्मराजश्च धार्मिकः ॥ धर्ममुत्सृज्य तेनाहं युद्धमिच्छामि संयुगे ४ ॥ सात्यकि उवाच ॥ सत्यमाह
महाबाहो सहदेवो महामतिः ॥ दुर्गोधनवधेशांतिस्तस्मै कोपस्त्यमेभवेत् ५ न जानासि यथा दृष्ट्वा क्षीराजिनधरा न्वने ॥ तवापि मन्युरुद्धूतो दुःस्वितान्प्रेक्ष्य पांडवान्
६ तस्मान्माद्रीसुतः शूरो यदाहरणकर्तेशः ॥ वचनं सर्वयोधानां तन्मतं पुरुषोत्तम ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं वदति वाक्यं तु युयुधाने महामती ॥ सुभीमः सिंह
नादोऽभूद्योधानां तत्र सर्वेशः ८ सर्वे हि सर्वशो वीरास्तद्वचः प्रत्यपूजयन् ॥ साधुसाध्विति शैनेयं हर्षयंतो युयुत्सवः ९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि
सहदेवसात्यकिवाक्ये एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ राज्ञस्तु वचनं श्रुत्वा धर्मार्थसहितं हितम् ॥
कृष्णादाशार्हमासीनमब्रवीच्छोऽनृकोशैता १

॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीषि अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ यदेतदिति १ । २ । ३ यदि यद्यपि भीमादयो धार्मिकाः स्युः तथापि अहं धर्ममुत्सृज्य तेन सह युद्धमिच्छामि ४ महाबाहो हे कृष्ण ५
६ । ७ । ८ । ९ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीषि एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ राज्ञस्त्विति १

स्वसितायतमूर्धजाभतिकृष्णादीर्घाश्चकेशयस्याः २ । ३ । ४ मंत्रंशमप्रधानं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० प्रतिमासितुं प्रतिपन्नयास्थातुं ११ कश्चनार्थः शमोपायः शक्यः कर्तुमिति शेषः १२

सुताद्रुपदराजस्य स्वसितायतमूर्धजा ॥ संपूज्यसहदेवं च सात्यकिं च महास्थम् २ भीमसेनं वसंशांतं दृष्ट्वा परमदुर्मनाः ॥ अश्रुपूर्णैः क्षणावाक्यमुवाचे दंमनस्विनी ३
विदितं ते महाबाहो धर्मज्ञमधुसूदन ॥ यथानिकृतिमास्थाय भ्रंशिताः पांडवाः सुखात् ४ धृतराष्ट्रस्य पुत्रेण सामात्येन जनार्दन ॥ यथाच संजयोरान्नमंत्रं रहसि श्रा-
वितः ५ युधिष्ठिरस्य दाशार्हतत्वापि विदितं तव ॥ यथोक्तः संजयश्चैव तच्च सर्वश्रुतं त्वया ६ पंचनस्तात दीयंतां ग्रामा इति महायुते ॥ अविस्थलं वृकस्थलं माकं दीवा-
रणावतम् ७ अवसानं महाबाहो कंचिदेकं च पंचमम् ॥ इति दुर्योधनो वाच्यः सुहृदश्चास्य केशव ८ न चापि ह्यकरोद्वाक्यं श्रुत्वा कृष्णसुयोधनः ॥ युधिष्ठिरस्य दाशा-
र्हश्चीमतः संधिमिच्छतः ९ अप्रदानेन राज्यस्य यदि कृष्णसुयोधनः ॥ संधिमिच्छेन्न कर्तव्यं तत्र गत्वा कथंचन १० शक्यंति हि महाबाहो पांडवाः संजयैः
सह ॥ धार्तराष्ट्रबलं वोरंकुद्वं प्रति समासितुम् ११ न हि सामानदानेन शक्योऽर्थस्तेषु कश्चन ॥ तस्मात्तेषु न कर्तव्या कृपा ते मधुसूदन १२ साम्रादानेन वा कृष्णये-
न शक्यंति शत्रवः ॥ योक्तव्यस्तेषु दंडः स्याज्जीवितं परिरक्षता १३ तस्मात्तेषु महादंडः क्षेमव्यः क्षिप्रमच्युत ॥ त्वया चैव महाबाहो पांडवैः सह संजयैः १४ एतत्समर्थं
पार्थानां तव चैव यशस्करम् ॥ क्रियमाणं भवेत्कृष्णक्षत्रस्य च सुखावहम् १५ क्षत्रियेण हि हंतव्यः क्षत्रियो लोभमास्थितः ॥ अक्षत्रियो वा दाशार्हस्वधर्ममनुतिष्ठता-
१६ अन्यत्र ब्राह्मणात्तात सर्वपापेष्ववस्थितात् ॥ गुरुर्हि सर्ववर्णानां ब्राह्मणः प्रसूताग्रभुक् १७ यथाऽवध्येव धमाने भवेद्दोषो जनार्दन ॥ सवध्यस्यावधेदृष्ट इति धर्म-
विदो विदुः १८ यथा त्वानं स्पृशेदोषः कृष्णतथा कुरु ॥ पांडवैः सह दाशार्हैः संजयैश्च समैर्निकैः १९ पुनरुक्तं च वक्ष्यामि विश्रंभेण जनार्दन ॥ कातुसीमं त्विनीमा-
ह कृपृथिव्यामस्ति केशव २० सुताद्रुपदराजस्य वेदिमध्यात्समुत्थिता ॥ धृष्टद्युम्नस्य भगिनी तव कृष्णप्रिया सखी २१ आजमीढकुलं प्राप्ता स्नुषा पांडोर्मातृमनः ॥
महिषी पांडुपुत्राणां पंचेन्द्रसमवर्चसाम् २२ सुतामे पंचभिर्वीरैः पंचजाता महास्थाः ॥ अभिमन्युर्यथा कृष्णतथा ते तव धर्मतः २३ साऽहंकेशग्रहं प्राप्ता परिक्लिष्टा सभां
गता ॥ पश्यतां पांडुपुत्राणां त्वयि जीवितकेशव २४ जीवत्सु पांडुपुत्रेषु पंचालेष्वथ वृष्णिषु ॥ दासीभूताऽस्मि गपानां सभामध्ये व्यवस्थिता २५ निरमर्षेष्वचे-
ष्टेषु प्रेक्षमाणेषु पांडुषु ॥ पाहि मामिति गोविंदमनसा चिंतितोऽसि मे २६ यत्र मां भगवान्नाजाश्वशुरो वाक्यमब्रवीत् ॥ वरं व्रणीष्व पांचालिवरार्हाऽसि मतामम २७
अदासाः पांडवाः संतु सरथाः सायुधा इति ॥ मयोक्ते यत्र निर्मुक्ता वनवासाय केशव २८ एवं विधानां दुःखानामभिज्ञोऽसि जनार्दन ॥ त्रायस्वपुंडरीकाक्षस भवद्भ्राता त्वां
धवान् २९ न न हं कृष्णभीष्मस्य धृतराष्ट्रस्य चोभयोः ॥ स्नुषा भवामि धर्मेण साहं दासीकृता बलात् ३०

१.३ । १.४ समर्थयुक्तम् १.५ । १.६ प्रसूतं प्रदत्तं च तदर्थं च तस्य भोक्ता प्रसूताग्रभुक् पूज्य इत्यर्थः १.७ । १.८ । १.९ । २.० । २.१ । २.२ । १.३ । २.४ । २.५ । २.६ । २.७ । २.८ । २.९ । ३.०

३१ । ३२ मृदुसंहारवेणीरूपेणसमाहृतमपिमृदुं वृजिनाग्रकुटिलाग्रकेशवत्सूक्ष्माग्रंवा ' वृजिनःकुटिलेऽन्यवत् ' इतिविश्वः सुदर्शनंरमणीयं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० हेमीवशाद्भयंकरकृष्ण योऽयंभवान् ४१ । ४२ अत्युष्णवर्द्धि ४३ । ४४ रौतस्यतिरोदिप्यति ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाचदीपे द्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥

धिवपार्थस्यधनुष्मत्तांभीमसेनस्यधिगबलम् ॥ यत्रदुर्योधनःकृष्णमुहूर्तमपिजीवंति ३१ यदितेऽहमनुग्राह्यायदितेस्तिकृपामयि ॥ धार्तराष्ट्रेषुवैकोपःसर्वःकृष्णविधीयताम् ३२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वामृदुसंहारंवृजिनाग्रसुदर्शनम् ॥ सुनीलमसितापांगीसर्वगंधाधिवासितम् ३३ सर्वलक्षणसंपन्नंमहाभुजगवर्वसम् ॥ केशपक्षवंगरोहायुह्यवाभेनपाणिना ३४ पद्माक्षीपुंडरीकाक्षमुपेत्यगजगामिनी ॥ अश्रुपूर्णक्षणाकृष्णाकृष्णंवनमब्रवात् ३५ अयंतेपुंडरीकाक्षदुःशासनकरोद्वृतः ॥ स्मर्तव्यःसर्वकार्येषुपेरंषांसंधिमिच्छता ३६ यदिभीमार्जुनौकृष्णकृष्णौसंधिकामुक्ता ॥ पितामेयोत्स्यतेवृद्धःसहपुत्रैर्महारथैः ३७ पंचचैवमहावीर्याःपुत्रामेमधुसूदन ॥ अभिमन्युपुरस्कृत्ययोत्स्यंतेकुरुभिःसह ३८ दुःशासनभुजंश्यामंसंछिन्नपांसुगुंठितम् ॥ यद्यहंतुनपश्यामिकाशांतिर्हृदयस्यमे ३९ त्रयोदशहिवर्षाणिप्रतीक्ष्यागतानिमे ॥ विधायहृदयेमन्युंप्रदीप्तमिवपावकम् ४० विदीर्यंतेमेहृदयंभीमवाकृशलयपीडितम् ॥ योऽयमद्यमहाबाहुर्धर्ममेवानुपश्यति ४१ इत्युक्त्वाबाष्परुद्धेनकंठेनायतलोचना ॥ रुरोदकृष्णासोत्कंपसस्वरंबाष्पगद्गदम् ४२ स्तनौपीनायतश्रोणीसहितावभिवर्षति ॥ द्रवोभूतमिवात्युष्णमुंचतीवारिनेत्रजम् ४३ तामुवाचमहाबाहुःकेशवःपरिसांत्वयन् ॥ अचिरदृश्यसेकृष्णेरुदतीर्भरतस्त्रियः ४४ एवंताभीरुरोत्स्यंतिनिहतज्ञातिबांधवाः ॥ हतमित्राहतबलायेषांकुद्धाऽसिभामिनी ४५ अहंचतत्करिण्यामिभीमार्जुनयमैःसह ॥ युधिष्ठिरनियोगेनदेवाश्चविधिनिर्मितात् ४६ धार्तराष्ट्राःकालपक्वानचेच्छृण्वंतिमेवचः ॥ शेष्यंतेनिहताभूमौश्वसृगालादनीकृताः ४७ चलेद्धिहिमवान्शैलोर्मेदिनीशतधाफलेत् ॥ द्यौःपतेच्चसनक्षत्रानमेमोवंवचोभवेत् ४८ सत्यंतेप्रतिजानामिकृष्णेबाष्पेनिगृह्यताम् ॥ हतामित्रान्श्रियायुक्तानचिराद्दृश्यसेपतीन् ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्भानुपर्वणिद्रौपदीकृष्णसंवादद्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ कुरुणामद्यसर्वेषांभवान्सुहृदनुत्तमः । संबन्धीदयितो नित्यमुभयोःपक्षयोरपि १ पांडवैर्धार्तराष्ट्राणांप्रतिपाद्यमनामयम् ॥ समर्थःप्रशमंचैवकर्तुमर्हसिकेशव २ त्वमितःपुंडरीकाक्षसुयोधनममर्षणम् ॥ शंत्यर्थंभ्रातरंब्रूयायत्तद्वाच्यममित्रहन् ३ त्वयाधर्मार्थयुक्तंचेदुक्तंशिवमनामयम् ॥ हितंनादास्यतेबालोद्विष्टस्यवशमेष्यति ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ धर्म्यमस्नेहंतिचैवकुरुणांयदनामयम् ॥ एषयास्यामिराजानंवृतराष्ट्रमभोप्सया ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोव्यपेततमसिसूर्येविमलवद्वते ॥ मैत्रेमुहूर्तसंप्राप्तेमृद्वर्चिषि त्राकरे ६

कुरुणामिति १ प्रतिपाद्यसंपाद्यं अनामयंकुशलं २ । ३ । ४ यास्यामि तदेवकर्तुमितिशेषः अभीप्सयाप्राप्तुमिच्छया ५ विमलवद्वतेनिर्मलाकाशमेवैत्रेज्जनसादृष्टमतारायां दूतस्यहिंसाविलेनेवबलवत्त्वमित्यर्थः ६

कौमुदेकार्तिके रेवत्यां अर्जुनस्यफलपुनीजातस्यरेवतीमैत्राभवतीतिप्रसिद्धे ७।८।९ । १० प्रतिज्ञायजुस्मृत्य ११।१२।१३।१४ आकाशगःसूर्यः । आकाशमिवचेतिपाठेजंगमाकाश

कौमुदेमासिरेवत्यांशरदंतेहिमागमे ॥ स्फीस्यसुखेकालेकल्पःसत्ववतावरः ७ मंगल्याःपुण्यनिर्घोषावाचःशृण्वंश्चसूनुताः ॥ ब्राह्मणानांप्रीतानामृषीणामि
ववासवः ८ कृत्वापौर्वाहिकंकृत्यंस्नातःशुचिरलंकृतः ॥ उपतस्थेविवस्वंतंपावकंचजनार्दनः ९ ऋषभंपृष्ठआलभ्यब्राह्मणानभिवाद्यच ॥ अग्निंप्रदक्षिणंकृत्वापश्यन्क
ल्याणमग्रतः १० तत्प्रतिज्ञायक्चनंपांडवस्यचनर्दनः ॥ शिनेनसारमासीनमभ्यभाषतसात्यकिम् ११ रथआरोप्यतांशंखश्वक्रंचगदयासह ॥ उपासंगाश्वश
त्तयश्चसर्वप्रहरणानिच १२ दुर्योधनश्चदुष्टात्मकपेशसहसौबलः ॥ नचशत्रुरवज्ञेयोदुर्बलोऽपिबलीयसा १३ ततस्तन्मतमाज्ञायकेशवस्यपुरःसराः ॥ प्रसन्तुर्योजयि
ष्यंतोरथंचक्रगदाभृतः १४ तंदीतमिवकालाशिमाज्ञाशगम्भिवाशुगम् ॥ सूर्यचंद्रप्रकाशाभ्यांचक्राभ्यांसमलंकृतम् १५ अर्धचन्द्रैश्चचन्द्रैश्चमत्स्यैःसमृगपक्षिभिः ॥
पुष्पैश्चविविधैश्चित्रमणिरत्नैश्चसर्वशः १६ तद्गदित्यसंकाशंबृहंतंचारुदर्शनम् ॥ मणिहेमविचित्रांगसुध्वजंसुपताकिनम् १७ सूयस्करमनाधृष्यंवैयाघ्रपरिवारणम्
॥ यशोघ्नंप्रत्यमित्राणांयदूनानंदिवर्धनम् १८ वाजिभिःशैव्यसुग्रीवमेवपुष्पबलाहकैः ॥ स्नातैःसंपादयामासुःसंपन्नैःसर्वसंपदा १९ महिमानंतुकृष्णस्यभूयएवा
भिवर्धयन् ॥ सुवोषःपतंगेद्रेणध्वजेनयुजेरथः २० तंगेरुशितस्मरुण्यंमेघदुंदुभिनिःस्वनम् ॥ आरुगेहरथंशौरिर्विमानमिवकामगम् २१ ततःसात्यकिमारोप्यप्र
ययौपुरुषोत्तमः ॥ पृथिवीचांतरिक्षंचरथघोषेणनादयन् २२ व्यपोढाभ्रस्ततःकालःक्षणेनसमपद्यत ॥ शिवश्चानुववौवायुःप्रशांतमभवद्रजः २३ प्रदक्षिणानुलोमा
श्चमंगल्यामृगपक्षिणः ॥ प्रयाणेवासुदेवस्यबभूवुरनुयायिनः २४ मंगल्यार्थंप्रदैःशब्दैरन्ववर्ततसर्वशः ॥ सारसाःशतपत्राश्चहंसाश्चमनुसुदनम् २५ मंत्राहुति
महाहोमैर्हूयमानश्चपावकः ॥ प्रदक्षिणमुखोभूत्वाविधूमःसमपद्यत २६ वसिष्ठोवामदेवश्चभूरिदुम्रोऽगयःकथः ॥ शुक्रनारदालमीकामरुतःकुशिकोभृगुः २७ देवब्रह्मर्ष
यश्चैवकृष्णयदुसुखावहम् ॥ प्रदक्षिणमवर्ततसहितावासवानुजम् २८ एवमेतैर्महाभागैर्महर्षिर्दिगणसाधुभिः ॥ पूजितःप्रययौकृष्णःकुरूणांसदनंप्रति २९ तंप्रयांत
मनुप्रायात्कुन्तीपुत्रोऽधुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौचोभौमादीपुत्रोचोऽङ्गौ ३० चेकितानश्चविक्रांतोऽधृक्केतुश्चवेदिपः ॥ द्रुपदःकाशिराजश्चशिखंडीचमहारथः ३१
धृष्टद्युम्नःसपुत्रश्चविराटःकेकयैःसह ॥ संसाधनार्थंप्रययुःक्षत्रियाःक्षत्रियर्षभम् ३२ ततोऽनुव्रज्यगोविंदंधर्मराजोऽधुधिष्ठिरः ॥ राजांसकाशेऽनुतिमानुवाचेदंवचस्तदा
३३ योवैनकामान्नभयान्नलोभान्नार्थकारणात् ॥ अन्यायमनुवर्ततस्थिरबुद्धिरलोत्तुपः ३४ धर्मज्ञोऽतिमानुप्राज्ञःसर्वभूतेषुकेशवः ॥ ईश्वरःसर्वभूतानांदेवदेवःसना
तनः ३५ तंसर्वगुणसंपन्नंश्रीवत्सकृतलक्षणम् ॥ संपरिष्वज्यकौन्तेयःसंदेष्टुमुपचक्रमे ३६

तुल्यमित्यर्थः विशालत्वादनक्षत्रोपमरत्नरचितत्वाच्च तदेवाह सूयैति १५।१६। १७ सूयस्करंशोभनैरुपकरणैरुपेतं १८ संपादयामासुःसज्जीकृतवतः १९।२०।२१।२२।२३।२४ मंगल्या
र्थंप्रदैःविजयीभवेत्यादिमंगलावहैः २५।२६।२७।२८।२९।३०।३१ संसाधनार्थंकार्यनिष्पत्त्यर्थम् ३२।३३।३४।३५।३६

युधिष्ठिर उवाच ॥ यासाबाल्यात्प्रभृत्यस्मान्पर्यवर्धयताबला ॥ उपवासतपःशीलासदास्वस्त्ययनेरता ३७ देवतातिथिपूजासुगुरुशुश्रूषणेरता ॥ क्सलाप्रियपुत्रा
चप्रियाऽस्माकंजनार्दन ३८ सुयोधनभयाद्यानोऽत्रायतामित्रकर्शन ॥ महतोमृत्युसंवाधादुद्धरेन्नौरिगार्णवात् ३९ अस्मत्कृतेचसततंययादुःखानिमाधव ॥ अनु
भूतान्यदुःखार्हातांस्मष्टच्छेनामयम् ४० भृशमाश्वासयेश्चैनांपुत्रशोकपरिहृताम् ॥ अभिवाद्यस्वजेथास्त्वेपांडवान्परिकीर्तयन् ४१ ऊढात्प्रभृतिदुःखानिश्चशुराणा
मरिंदम् ॥ निकारानतदर्हाचपश्यंतीदुःखमश्नुते ४२ अपिजातुसकालःस्यात्कृष्णदुःखविपर्ययः ॥ यदहंमातरंक्रिष्टांसुखंदद्यामरिंदम् ४३ प्रव्रजंतोऽनुधावंतींरूपणां
पुत्रगृद्धिनीम् ॥ रुदतीमुपहायैनामगच्छामवयंवन्म ४४ ननूनंम्रियतेदुःखैःसाचेजीवितिकेशव ॥ तथापुत्राधिभिर्गाढमार्ताद्वानर्त्तसत्कृत ४५ अभिवाद्याऽथसाकृष्ण
त्वयामद्रचनाद्विभो ॥ धृतराष्ट्रश्चकौरव्योराजानश्चवयोधिकाः ४६ भीष्मद्रोणंकृपंचैवमहाराजं चवाह्निकम् ॥ द्रौणिचसोमदत्तंचसर्वाश्चभरतान्प्रति ४७ विदुरंचमहा
प्राज्ञंकुरूणामंत्रयारिणम् ॥ अगाधबुद्धिर्मर्मज्ञंस्वजेथामधुसूदन ४८ इत्युक्त्वाकेशवंतत्रराजमध्येयुधिष्ठिरः ॥ अनुज्ञातोनिवृत्तेकृष्णंकृत्वाप्रदक्षिणम् ४९ ब्रजत्रे
वतुबीभत्सुःसखायंपुरुषर्षभम् ॥ अत्रवीत्परवीरघ्नंदाशार्हमपराजितम् ५० यदस्माकंविभोवृत्तंपुरावैमंत्रनिश्चये ॥ अर्धराज्यस्यगोविंदविदितंसर्वराजसु ५१ तच्चेद्व्या
दसंगेनसत्कृत्याऽनवमन्यच ॥ प्रियंमेस्यान्महाबाहोमुच्येरन्महतोभयात् ५२ अतश्चेदन्यथाकर्ताधार्तराष्ट्रोऽनुपायविव ॥ अंतनूनंकरिष्यामिक्षत्रियाणांजनार्दन ५३
॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तेपांडवेनसमहृष्यहृकोदरः ॥ मुहुर्मुहुःक्रोधवशात्प्रावेपंतचपांडवः ५४ वेपमानश्चकौन्तेयःप्राकोशन्महतोरवान् ॥ धनंजयवक्त्रः
श्रुत्वाहर्षोत्सिक्तभनाभृशम् ५५ तस्यतंनिनदंश्चुत्वासंप्रावेपंतयन्विनः ॥ वाहनानिचसर्वाणिशकृन्मूत्रेप्रसुखुवुः ५६ इत्युक्त्वाकेशवंतत्रतथाचोक्त्वाविनिश्चयम् ॥
अनुज्ञातोनिवृत्तेपरिष्वज्यजनार्दनम् ५७ तेषुराजसुसर्वेषुनिवृत्तेषुजनार्दनः ॥ तूर्णमभ्यगमदृष्टःशैब्यसुग्रीववाहनः ५८ तेहयावासुदेवस्यदारुकेणप्रचोदिताः ॥
पंथानमाचेमुखिवश्रसमाना इवांबरम् ५९ अथापश्यन्महाबाहुर्ऋषीन्धनिकेशवः ॥ ब्राह्मयाश्रियादीप्यमानान्स्थितानुभयतःपथि ६० सोऽवतीर्यरथातूर्णमभि
वाद्यजनार्दनः ॥ यथावृत्तानृषीन्सर्वानभ्यभाषतपूजयन् ६१ कच्चिलोकेपुकुशलंकच्चिद्धर्मःस्वनुष्ठितः ॥ ब्राह्मणानांत्रयोवर्णाःकच्चित्तिष्ठंतिशासने ६२ तेभ्यः
प्रयुज्यतांपूजांप्रोवाचमधुसूदनः ॥ भगवंतःकंसंसिद्धाःकावीथीभवतामिह ६३ किंवाकायैर्भगवतामहंकिंकरवाणिवः ॥ केनार्थेनोपसंप्राप्ताभगवंतोमहीतलम् ६४
तमब्रवीज्जामदग्यउपेत्यमधुसूदनम् ॥ परिष्वज्यचगोविंदंसुरासुरपतेःसखा ६५

६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतनाथे विष्णोः शीतोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ प्रयांतमिति १। २। ३ देवानि शकुनानि औत्पातिकानि अशकुनानि
 देवर्षयः पुण्यकृतो ब्राह्मणाश्च बहुश्रुताः ॥ राजर्षयश्च दाशार्हमानयंतस्तपस्विनः ॥ देवासुरस्य द्रष्टारः पुराणस्य महामते ६६ समेतं पार्थिवं क्षत्रं दिदृक्षंतश्च सर्वतः ॥ सभास
 दश्च राजानस्त्वांच सत्यं जनार्दनम् ६७ एतन्महत्प्रेक्षणीयं द्रष्टुं गच्छामकेशव ॥ धर्मार्थसहितावाचः श्रोतुमिच्छाममाधव ६८ त्वयोच्यमानाः कुरुषु राजमध्ये परंतप ॥ भी
 ष्मद्रोणादयश्चैव विदुरश्च महामतिः ६९ त्वंचयादवशार्दूलसभायां वै समेन्यथ ॥ तव वाक्यानि दिव्यानि तथा तेषां च माधव ७० श्रोतुमिच्छामगोविंद सत्यानि च हितानि
 च ॥ आपृष्टोऽसि महाबाहो पुनर्द्रक्ष्यामहे वयम् ७१ या ह्यविघ्नेन वै वीरद्रक्ष्यामस्त्वांसं भागतम् ॥ आसीनमासने दिव्ये बलतेजः समाहितम् ७२ ॥ इति श्री महाभारते ० उ० प०
 भगवद्गीतानुसंधाने श्रीकृष्णप्रस्थाने त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रयांतं देवकोपुत्रं परवीररुजोदश ॥ महारथामहाबाहुमन्वयुः शस्त्रपाणयः १ पदातीनां
 हस्तंच सादिनांच परंतप ॥ भोज्यंच विपुलं राजन् प्रेष्याश्च शतशो परे २ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं प्रयातो दाशार्हो महात्मा मयुसूदनः ॥ कानि वा व्रजंतस्तस्य निमित्तानि
 महौजसः ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य प्रयाणे यान्यासन्निमित्तानि महात्मनः ॥ तानि मे शृणु सर्वाणि देवान्यौत्पातिकानि च ४ अनभ्रेऽऽनिनिर्वोषः स विद्युत्सम
 जायत ॥ अन्वगेव च पर्जन्यः प्रावर्षद्विघ्नेन भृशम् ५ प्रत्यगूहूर्महानद्यः प्राङ्मुखाः सिंधुसप्तमाः ॥ विपरीतादिशः सर्वानप्राज्ञायत किंचन ६ प्राज्वलन्नग्नो राजन्
 पृथिवीसमकंपत ॥ उदपानाश्च कुंभाश्च प्रासिंचन् शतशो जलम् ७ तमः संवृतमग्नासीत्सर्वजगदिदंतथा ॥ नदिशो नादिशो राजन् प्रज्ञायंतस्मरेणुना ८ प्रादुर्गासीन्म
 हाच्छब्दः खेशरीरं न दृश्यते ॥ सर्वेषु राजन् देशेषु तदद्भुतमिवाभवत् ९ प्राग्ग्राह्यास्तिनपुरं वातोदक्षिणपश्चिमः ॥ आरुजन्गणशो वृक्षान् पुरुषोऽऽनिनिःस्वनः १०
 यत्र यत्र च वार्ष्णेयो वर्तते पथि भारत ॥ तत्र तत्र सुखो वायुः सर्वचासीत्प्रदक्षिणम् ११ वर्षपुण्यवर्षचक्रमलानि च भूरिशः ॥ समश्च पंथानि दुःखो व्यपेतकुशकंदकः १२
 संस्तुतो ब्राह्मणैर्गीर्भिस्तत्र तत्र सहस्रशः ॥ अर्च्यते मधुपर्कैश्च सुभिश्च सुप्रदः १३ तं किं रंति महात्मानं वन्यैः पुष्पैः सुगंधिभिः ॥ स्त्रियः पथि समागम्य सर्वभूतहिते रतम् ॥
 १४ सशालिभवनं रम्यं सर्वसस्य समाचितम् ॥ सुखं परमधर्मिष्ठमभ्यगाद्रतर्षभ १५ पश्यन् बहूपशून् ग्रामान् रम्यान् हृदयतोषणान् ॥ पुराणि च व्यतिक्रामन् प्राश्रुणिवि
 विधानि च १६ नित्यं हृष्टाः सुमनसो भारतैरभिरक्षिताः ॥ नो द्विशाः परचक्राणां व्यसनानां कोविदाः १७ उपप्लव्यादथागम्य जनाः पुरनिवासिनः ॥ पथ्य
 तिष्ठंतसहिता विष्वक्सेन दिदृक्षुः १८ ते तु सर्वे समायांत मग्निमिद्धमिव प्रभुम् ॥ अर्चयामासु रर्चाहं देशातिथिमुपस्थितम् १९ वृकस्थलं समासाद्य केशवः परवीरहा ॥
 प्रकीर्णरश्मावादित्ये व्योम्नि वै लोहितायति २०

४। ५ प्रत्यक्प्रतीपं ऊहुः प्रवाहं कृतवत्यः ६। ७। ८ खेशरीरं छाया पुरुषशरीरं ९ दक्षिणपश्चिमः निर्ऋतिदेशः १० औत्पातिकान्पुक्त्वा देवान्याह यत्र यत्रेति ११। १२। १३। १४ भवति अस्मिन्निति
 भवनं क्षेत्रं १५। १६। १७ उपप्लव्यात्प्रागात् १८। १९। २०

२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ तथा दूतैरिति १।२।३।४।५।६।७ अभिप्रायान्

अवतीर्य रथान् पूर्णकृत्वा शौचं यथाविधि ॥ रथमोचनमादिश्य संध्यामुपविशेत् २१ दारुकोपि हयान्मुक्त्वा परिचर्य च शास्त्रतः ॥ मुमोच सर्वयोक्तादिमुक्त्वा चैतान्
वासृजत् २२ अभ्यतीत्यनुत्तत्सर्वमुवाच मधुसूदनः ॥ युधिष्ठिरस्य कार्यार्थमिह ब्रह्म्यामहेक्षाम् २३ तस्य तन्मतमाज्ञाय च कुरावसंथं नराः ॥ क्षणेन चान्नपानानि
गुणवंतिसमार्जयन् २४ तस्मिन् ग्रामे प्रधानास्तु य आसन् ब्राह्मणानृप ॥ आर्याः कुलीनाह्वीमंतो ब्राह्मणवृत्तिमनुष्ठिताः २५ तेऽभिगम्य महात्मानं हृषीकेशमरिदमम्
॥ पूजां च कुर्याथान्यायमाशीर्मगलसंयुताम् २६ ते पूजयित्वा दाशार्हं सर्वलोकेषु पूजितम् ॥ न्यवेदयंत वेष्मानि रत्नवंति महात्मने २७ तान् प्रभुः कृतमित्युक्त्वा सत्कृ
त्य च यथार्हतः ॥ अभ्येत्य चैषां वेष्मानि पुनरायात्सहैव तैः २८ समुष्टं भोजयित्वा च ब्राह्मणांस्तत्र केशवः ॥ मुक्त्वा च सह तैः सर्वैरवसत्तां क्षपांसुखम् २९ इति श्री
महाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्धानपर्वणि श्रीकृष्णप्रयाणे चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तथा दूतैः समाज्ञाय प्रयातं मधु
सूदनम् ॥ धृतराष्ट्रोऽब्रवीद्भीष्ममर्चयित्वा महाभुजम् १ द्रोणं च संजयं चैव विदुरं च महामतिम् ॥ दुर्योधनं सहामात्यं हृष्टरो माऽब्रवीदिदम् २ अद्भुतं महदाश्चर्यं श्रूयते
कुरुनंदन ॥ स्त्रियो बालाश्च वृद्धाश्च कथयंति गृहे गृहे ३ सत्कृत्या च क्षते चान्ये तथैवान्ये समागताः ॥ पृथग्वादाश्च वर्तते च त्वरेषु सभासु च ४ उपायास्यति दाशार्हः
पांडवार्थे पराक्रमी ॥ सनोमान्यश्च पूज्यश्च सर्वधामधुसूदनः ५ तस्मिन् हियात्रालोकस्य भूतानामीश्वरो हि सः ॥ तस्मिन् धृतिश्च वीर्यं च प्रज्ञा चौजश्च माधवे ६ समा
न्यतां नरश्रेष्ठः सहिधर्मः सनातनः ॥ पूजितो हि सुखाय स्यादसुखः स्यादपूजितः ७ स चेत्तुष्यति दाशार्ह उपचारैररिदमः ॥ कृष्णात्सर्वानभिप्रायान्प्राप्स्यामः सर्वरा
जसु ८ तस्य पूजार्थं मद्यैव संविधस्त्वपरंतप ॥ सभाः पथिविधीयंतां सर्वकामसमन्विताः ९ यथा प्रीतिर्महाबाहो त्वयि जायेत तस्य वै ॥ तथा कुरु च गांधारे कथं वा भी
ष्ममन्यसे १० ततो भीष्मादयः सर्वे धृतराष्ट्रं जनाधिपम् ॥ ऊचुः परममित्येवं पूजयंतोऽस्य तद्वचः ११ तेषामनुमतं ज्ञात्वा राजा दुर्योधनस्तदा ॥ सभावास्तूनि र
म्याणि प्रदेषुमुपचक्रमे १२ ततो देशेषु देशेषु रमणीयेषु भागशः ॥ सर्वरत्नसमाकीर्णाः सभाश्च कुरुनेकशः १३ आसनानि विचित्राणि युतानि विविधैर्गुणैः ॥ स्त्रियोगंधान
लंकाशंसूक्ष्माणिवसनानि च १४ गुणवंत्यन्नपानानि भोग्यानि विविधानि च ॥ माल्यानि च सुगंधीनि तानि राजा ददौ ततः १५ विशेषतश्च वासार्थं सभां ग्रामे वृक
स्थले ॥ विदधे कौरवो राजा बहुरत्नां मनोरमाम् १६ एतद्विधायैव सर्वदेवार्हमतिमानुषम् ॥ आचर्य्यौ धृतराष्ट्राय राजा दुर्योधनस्तदा १७ ताः सभाः केशवः सर्वार
त्नानि विविधानि च ॥ असमीक्ष्यैव दाशार्ह उपायात्कुरुसद्वत् १८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्धानपर्वणि मार्गसभा निर्माणे पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

मनोरथान् ८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

॥

॥

॥

उपप्लव्यादिति १ । २ प्रपितामहः पितामहस्य वृद्धाणोऽपि पिता ३ । ४ । ५ । ६ ईषालांगलदंष्टस्तस्य दंष्टान् अष्टौ अनुचराः यस्य गजस्य ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ उपप्लव्यादिह क्षत्ररूपाया तो जनार्दनः ॥ वृकस्थले निवसति सच प्रातरिहैष्यति १ आहुकानामधिपतिः पुरोगः सर्वसात्वताम् ॥ महामना महावीर्यो
महासत्वो जनार्दनः २ स्फीतस्य वृष्णि राष्ट्रस्य भर्ता गोप्ता च माधवः ॥ त्रयाणामपिलोकानां भगवान् प्रपितामहः ३ वृष्ण्यंधकाः सुमनसो यस्य प्रज्ञा मुपासते ॥ आदित्याव
सवोरुद्रा यथा बुद्धिं बृहस्पतेः ४ तस्मै पूजां प्रयोक्ष्यामि दाशार्हाय महात्मने ॥ प्रत्यक्षं तव धर्मज्ञतां मे कथयतः शृणु ५ एकवर्णैः सुकृतांगैर्बाह्विजातैर्हयोत्तमैः ॥ चतुर्युक्तान् रथां
स्तस्मै रौक्मान् दास्यामि षोडश ६ नित्यं प्रभिन्नान् मार्तगानीषा दंतान् प्रहारिणः ॥ अष्टानुचरमेकैकमष्टौ दास्यामि कौरव ७ दासीनामप्रजातानां शुभानां स्वमवर्चसाम् ॥
शतमस्मै प्रदास्यामि दासानामपितावताम् ८ आविकंच सुखस्पर्शपार्वतीयैरुपाहृतम् ॥ तदप्यस्मै प्रदास्यामि सहस्राणि दशाष्टच ९ अजिनानां सहस्राणि चीनदेशोद्भवा
निच ॥ तान्यप्यस्मै प्रदास्यामि यावदहं तिकेशवः १० दिवारात्रौ च भात्येष सुते जाविमलोमणिः ॥ तमप्यस्मै प्रदास्यामि तमहं तिहिकेशवः ११ एकेनाभिपतत्यक्षायो
जनानि चतुर्दश ॥ यानमश्वतरी युक्तं दास्ये तस्मै तदप्यहम् १२ यावन्ति वाहनान्यस्य यावन्तः पुरुषाश्च ते ॥ ततोऽष्टगुणमप्यस्मै भोष्यं दास्याम्यहं सदा १३ मम पुत्राश्च पौ
त्राश्च सर्वे दुर्योधनादृते ॥ प्रत्युद्यास्यन्ति दाशार्हैरथैर्भृष्टैः स्वलंकृताः १४ स्वलंकृताश्च कल्याण्यः पादैरेव सहस्रशः ॥ वारमुख्यामहाभागं प्रत्युद्यास्यन्ति केशवम् १५ नग
रादपि याः काश्चिद्रमिष्यन्ति जनार्दनम् ॥ द्रष्टुं कन्याश्च कल्याण्यस्ताश्च यास्यन्त्यनावृताः १६ सखीपुरुषश्चालंबनगरं मधुसूदनम् ॥ उदीक्षतां महात्मानं भानुमंतमिव प्रजाः
१७ महाध्वजपताकाश्च क्रियन्तां सर्वतो दिशः ॥ जलावसिक्तो विरजाः पंथास्तस्येति चान्वशात् १८ दुःशासनस्य च गृहं दुर्योधनगृहाद्वरम् ॥ तदद्य क्रियतां क्षिप्रं सुसंमृष्टम्
लंकृतम् १९ एतद्विरुचिराकारैः प्रासादैरुपशोभितम् ॥ शिबंचरमणीयंच सर्वतु सुमहाधनम् २० सर्वमस्मिन् गृहे रत्नं मम दुर्योधनस्य च ॥ यद्यदहं तिवाष्ण्ये
स्तत्तद्देयमसंशयम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि धृतराष्ट्रवाक्येषु दशोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥
राजन् बहुमतश्चासि त्रैलोक्यस्यापि सत्तमः ॥ संभावितश्च लोकस्य संमतश्चासि भारत १ यत्स्वमेवं गते नृयाः पश्चिमे वयसि स्थितः ॥ शास्त्राद्वासुप्रतर्काद्वासुस्थिरः स्थ
विरोह्यसि २ लेखाशशिनिभाः सूर्ये महोर्मि रिव सागरे ॥ धर्मस्त्वयितथाराजन्नितिव्यवसिताः प्रजाः ३ सदैव भावितो लोको गुणौ वैस्तव पार्थिव ॥ गुणानां रक्षणे नित्यं
प्रयतस्व सबांधवः ४ आर्जवं प्रतिपद्यस्व माबाल्याद्बहुनीनशः ॥ राजन् पुत्रांश्च पौत्रांश्च सुहृदश्चैव सुप्रियान् ५ यत्त्वमिच्छसि कृष्णाय राजन्नित्येव बहू ॥ एतदप्यब्रुवा
शाहः पृथिवीमपि चार्हति ६ न तु त्वंधर्ममुद्दिश्य तस्य वा प्रियकारणात् ॥ एतद्विस्मिच्छसि कृष्णाय सत्येनात्मानमालभे ७

१७ । १८ । १९ । सर्वतु मर्वेः कृतवो युगपदस्मिन् मन्तीति तथा २० । २१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे षट्शीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ राज्ञश्चिति १ । २ ॥ ७९ ॥

१ भावितः दृष्टः ४ मानीनशः हेतुमणिश्च मानाशं प्राप्नुहि ५ । ६ । ७

मायाद्द्रजालं छद्मं च न ८ । १ विभेत्स्यसि शल्यवत्पृथक्कारिष्यसि १० । ११ वेदवेदि १२ नैवेद्यपतिनैवांगीकरिष्यति १३ आतिथ्यशमरूपं १४ उपाकुरुअर्पय १५ । १६ । १७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ यदाहेति । अंतर्हार्यः हर्तुमशक्यः १ । २ देशश्च । यद्यपिकेशरोऽर्चामर्हत्वेव तथाऽपि अर्चापांदेशः कालश्चायुक्तइत्यर्थः तदेवाह मंस्यतीति १

मायैषासत्यमेवैतच्छब्दैर्दूरिदक्षिण ॥ जानामित्वन्मतं राजन्गूढबाह्येन कर्मणा ८ पंचपंचैवलिप्स्यंति ग्रामकान्पाण्डवानृप ॥ नचदित्सितेभ्यस्तांस्तच्छमनं करिष्यसि ९ अर्थेन तु महाबाहुं वाष्णैर्यत्वं जिहीर्षसि ॥ अनेन चाप्युपायेन पाण्डवेभ्यो विभेत्स्यसि १० नचवित्तेन शक्योऽसौ नोद्यमेन न गर्हया ॥ अन्योधनं जयात्कर्तुमेतत्तत्त्वं ब्रवीमि ते ११ वेदकृष्णस्य माहात्म्यं वेदास्य दृढभक्तिताम् ॥ अत्याज्यमस्य जानामि प्राणैस्तुल्यं धनं जयम् १२ अन्यत्कुंभादपां पूर्णादन्यत्पादावसेचनात् ॥ अन्यत्कुशलसंप्रश्नान्नैवेक्ष्यति जनार्दनः १३ यस्त्वस्य प्रियमातिथ्यं मानार्हस्य महात्मनः ॥ तदस्मै क्रियतां राजन्मानार्होऽसौ जनार्दनः १४ आशंसमानः कल्याणं कुरु भ्येतिकेशवः ॥ येनैव राजन्नर्थेन तदेवास्मा उपकुरु १५ शममिच्छति दाशार्हस्तव दुर्योधनस्य च ॥ पाण्डवानां च राजेन्द्र तदस्य वचनं कुरु १६ पितासिराजन्पुत्रास्ते वृद्धस्त्वं शिशवः परे ॥ वर्तस्व पितृवत्ते पुत्रवर्तते ते हि पुत्रवत् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतापर्वणि विदुरवाक्ये सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ यदाह विदुरः कृष्णे सर्वतस्त्यमच्युते ॥ अनुरक्तो ह्यसंहार्यः पार्थान् प्रतिजनार्दनः १ यत्तत्सत्कारसंयुक्तं देयं वसुजनार्दने ॥ अनेकरूपं राजेन्द्र न तदेयं कदाचन २ देशः कालस्तथाऽयुक्तो न हि नार्हतिकेशवः ॥ मंस्यत्यधोक्षजो राजन् भयादर्चति मामिति ३ अवमानश्च यत्र स्यात्क्षत्रियस्य विशांपते ॥ न तत्कुर्याद्बुधः कार्यमिति मे निश्चितामिति ४ सहिष्यत मोलोके कृष्णः पृथुलोचनः ॥ त्रयाणामपि लोकानां विदितं मम सर्वथा ५ न तु तस्मै प्रदेयं स्यात्तथा कार्यगतिः प्रभो ॥ त्रिग्रहः समुपारब्धो न हि शांस्त्यविग्रहात् ६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भीष्मः कुरुपितामहः ॥ वैचित्रवीर्यराजानमिदं वचनमब्रवीत् ७ सत्कृतोऽसत्कृतो वाऽपि न कुड्धयेत जनार्दनः ॥ नालमेनमवज्ञातुं नावज्ञेयो हि केशवः ८ यत्तु कार्यमहाबाहो मनसा कार्यतांगतम् ॥ सर्वोपायैर्न तच्छक्यं केनचित्कर्तुमन्यथा ९ स यद्भूयान् महाबाहुस्तत्कार्यमविशंकया ॥ वासुदेवैर्न तीर्थेन क्षिप्रं संशाम्य पाण्डवैः १० धर्ममप्यर्थं च धर्मात्मा ध्रुवं वक्ता जनार्दनः ॥ तस्मिन्वाच्याः प्रियावाचो भवता बांधवैः सह ११ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ न पर्यायोऽस्ति यद्राजन् श्रियं निष्केवलामहम् ॥ तैः सह मामुपाश्रित्य यावज्जीवं पितामह १२ इदं तु समहत्कार्यं गृणु मे यत्समर्थितम् ॥ परायणं पाण्डवानां नियच्छामि जनार्दनम् १३ तस्मिन्बद्धे भविष्यन्ति वृष्णयः पृथिवी तथा ॥ पाण्डवाश्च विधेयामे स च प्रातरिहैष्यति १४ अत्रोपायान्यथा सम्यङ्न बुद्धयेत जनार्दनः ॥ नचापायो भवेत्कश्चित्पद्मवान्प्रब्रवीतु मे १५

४ । ५ कार्यगतिः कर्तव्यरीतिः अविग्रहात् आतिथ्यमात्रेण ६ । ७ नालं न पर्याप्तोऽसि ८ । ९ तीर्थेन अवतरणवर्त्मना संशाम्य ज्ञातो भव १० । ११ पर्यायः प्रकारांतरं निष्केवलं कृत्स्नं पाण्डवान्यथादातवद्वासयेय तथा प्रकारो नास्तीत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावेदीपे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ प्रातरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा धोरं कृष्णाभिसंहितम् ॥ धृतराष्ट्रः सहामात्यो व्यथितो विमनाऽभवत् १६ ततो दुर्योधनमिमं धृतराष्ट्रोऽब्रवीद्वचः ॥ मैवं वोचः प्रजापालनैष धर्मः सनातनः १७ दूतश्च हि हृषीकेशः संबन्धी च प्रियश्च नः ॥ अपापः कौरवे येषु सकथं बंधमर्हति १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ परीतस्तव पुत्रोऽयं धृतराष्ट्रसुमं दधीः ॥ वृणोत्यनर्थे नैवार्थयाच्यमानः सुहृज्जनैः १९ इममुत्पथिवर्ततं पापं पापानुबन्धिनम् ॥ वाक्यानि सुहृदां हित्वा त्वमप्यस्यानुवर्तसे २० कृष्णमस्त्रिष्टकमासाद्या यंसुदुर्मतिः ॥ तव पुत्रः सहामात्यः क्षणेन न भविष्यति २१ पापस्यास्य नृशंसस्य त्यक्तधर्मस्य दुर्मतेः ॥ नोत्सहेऽनर्थसंयुक्ताः श्रोतुं वाचः कथंचन २२ इत्युक्त्वा भरतश्चेष्टो वृद्धः परममन्युमान् ॥ उत्थाय तस्मात्प्रातिष्ठद्भीष्मः सत्यपराक्रमः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि दुर्योधनवाक्ये अष्टाशीति तमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रातरुत्थाय कृष्णस्तुकृतवान्सर्वमाह्निकम् ॥ ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञातः प्रययौ नगरं प्रति १ तं प्रयातं महाबाहुमनुज्ञाप्य महाबलम् ॥ पर्यवर्तते सर्वे वृकस्थलनिवासिनः २ धार्तराष्ट्रस्तमायां तं प्रत्युज्जग्मुः स्वलंकृताः ॥ दुर्योधनादृते सर्वे भीष्मद्रोणकृपादयः ३ पौ राश्वत्थुलाराजन् हृषीकेशं दिदृक्षुः ॥ यानैर्बहुविधैरन्यैः पद्भिरेव तथा परे ४ सवैपथिसमागम्य भीष्मेणास्त्रिष्टकर्मणा ॥ द्रोणेन धार्तराष्ट्रैश्च तैर्वृतो नगरं ययौ ५ कृष्ण संमाननार्थं च नगरं समलंकृतम् ॥ बभूव राजमार्गं श्वबहुस्त्नसमाश्रितः ६ न च कश्चिद्दृष्ट्वा राजंस्तदाऽसीद्व्रतर्षभ ॥ न स्त्री न वृद्धो न शिशुर्वासुदेवदिदृक्षया ७ राजमार्गे नरास्तस्मिन्संस्तुवंत्यवनिगताः ॥ तस्मिन्काले महाराज हृषीकेशप्रवेशेन ८ आवृतानि वस्त्राणि भिर्यहाणि सुमहांत्यपि ॥ प्रचलंतीव भारेण दृश्यंते स्म महीतले ९ तथा च गतिमंतस्ते वासुदेवस्य वाजिनः ॥ प्रनष्टगतयोऽश्ववन् राजमार्गे नैर्वृते १० सद्य हं धृतराष्ट्रस्य प्राविशच्छत्रुकर्शनः ॥ पांडुरं पुंडरीकाक्षः प्रासादैरुपशोभितम् ११ तिस्रः कक्ष्याव्यतिक्रम्य केशवो राजवेश्मनः ॥ वैचित्रवीर्यं राजानमभ्यगच्छदरिंदमः १२ अभ्यागच्छति दाशार्हं प्रज्ञाचक्षुर्नराधिपः ॥ सहैव द्रोणभीष्माभ्यामुदतिष्ठन्म हायशाः १३ कृपश्च सोमदत्तश्च महाराजश्च बाह्लिकः ॥ आसनेभ्योऽवलम्ब सर्वपूजयंतो जनादर्दनम् १४ ततो राजानमासाद्य धृतराष्ट्रं यशस्विनम् ॥ स भीष्मं पूजया मासवाष्पणैर्योवाग्भिरंजसा १५ तेषु धर्मानुपूर्वीतां प्रयुज्यमधुसूदनः ॥ यथा वयः समीयाय राजभिः सह माधवः १६ अथ द्रोणं सबाह्लिकं सपुत्रं च यशस्विनम् ॥ कृपं च सोमदत्तं च समीयाय जनार्दनः १७ तत्रासीदूर्जितं मृष्टं कांचनं महदासनम् ॥ शासनाद्धृतराष्ट्रस्य तत्रोपाविशदच्युतः १८ अथ गांमधुपर्कं चाप्युदकं च जनार्दने ॥ उपज च्छुर्यथान्यायं धृतराष्ट्रपुरोहिताः १९ कृतातिप्यस्तु गोविंदः सर्वान् परिहसन्कुरुन् ॥ अस्ते सांबंधिकं कुर्वन्कुरुभिः परिवारितः २०

पूजितःस्तुतः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ विदुरःपांडवानांविचेष्टितंतस्यतंकृष्णमतिअपृच्छदित्यन्वयः सार्धश्लोकपदकंवाक्यं अपृच्छदितिपूर्वस्मादनुकृष्यते प्रीयमाणस्येत्यादिषष्ठयोद्वितीयाधौ २७

सोर्चितोधृतराष्ट्रेणपूजितश्चमहायशाः ॥ राजानंसमनुज्ञाप्यनिरक्रामदर्दिमः २१ तैःसमेत्ययथान्यायंकुरुभिःकुरुसंसदि ॥ विदुरावसथंस्म्यमुपातिष्ठतमाधवः २२
विदुरःसर्वकल्याणैरभिगम्यजनार्दनम् ॥ अर्चयामासदाशार्हसर्वकामैरुपस्थितम् २३ यामेप्रीतिःपुष्कराक्षत्वदर्शनसमुद्भवा ॥ साकिमाख्यायतेतुभ्यंस्तंरात्माऽ
सिदेहिनाम् २४ कृतातिथ्यंतुगोर्विदंविदुरःसर्वधर्मविव ॥ कुशलंपांडुपुत्राणामपृच्छन्मधुसूदनम् २५ प्रीयमाणस्यसुहृदोविदुरोबुद्धिसत्तमः ॥ धर्मार्थनित्यरय
सतोगतरोषस्यधीमतः २६ तस्यसर्वसविस्तारंपांडवानांविचेष्टितम् ॥ क्षतुराचष्टदाशार्हःसर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणि
धृतराष्ट्रगृहप्रवेशपूर्वकंश्रीकृष्णस्यविदुरगृहप्रवेशेएकोननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथोपगम्यविदुरमपराह्णेजनार्दनः ॥
पितृष्वसारंसपृथामभ्यगच्छदर्दिमः १ सादृष्ट्याकृष्णमायांतंप्रसन्नादित्यवर्चसम् ॥ कंठेगृहीत्वाप्राक्रोशस्मरंतीतनयान्पृथा २ तेषांसत्ववतांमध्येगोविंदंसहचा
रिणम् ॥ चिरस्यदृष्ट्वावाष्णैर्यंवाष्पमाहारयत्पृथा ३ साऽब्रवीत्कृष्णमासीनंकृतातिथ्यंतुधांपतिम् ॥ बाष्पगद्गदपूणेनमुखेनपरिशुष्यता ४ येतेबाल्यात्प्रभृत्येव
गुरुशुश्रूषणेरताः ॥ परस्परस्यसुहृदःसंमताःसमचेतसः ॥ निकृत्याभ्रंशिताराज्याज्जनार्हानिर्जनंगताः ५ विनीतक्रोधहर्षाश्चब्रह्मण्याःसत्यवादिनः ॥ त्यक्त्वाप्रिय
सुखेपार्थारुदतीमपहायमाम् ६ अहार्पुश्वनंयांतःसमूलंहृदयंमम ॥ अतदर्हामहात्मानःकथंकेशवपांडवाः ७ ऊर्ध्वमहावनेतातसिंहव्याघ्रगजाकुले ॥ बालाविहीनाः
पित्रातेमयासततलालिताः ८ अपश्यंतश्चपितरैकथमूर्धुमहावने ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषैर्मृदंगैर्वेणुनिःस्वनैः ९ पांडवाःसमबोध्यंतबाल्यात्प्रभृतिकेशव ॥ येस्मवारण
शब्देनहयानांहंषितेनच १० स्थनेमिनिनादैश्चव्यबोध्यंततदागृहे ॥ शंखभेरीनिनादेनवेणुवीणानुनादिना ११ पुण्याहवोषमिश्रेणपूज्यमानाद्रिजातिभिः ॥ वस्त्रैरत्नै
रलंकारैःपूजयंतोद्विजन्मनः १२ गीर्भिमंगलयुक्ताभिर्ब्राह्मणानांमहात्मनाम् ॥ अर्चितैरर्चनाहैश्चस्तुवद्भिरभिनन्दिताः १३ प्रासादाग्रेष्वबोध्यंतंरांवाजिनशायिनः ॥
क्रूरचनिर्दंशुत्वाश्वापदानांमहावने १४ नस्मोपयांतिनिद्रांतेनतदर्हजनार्दन ॥ भेरीमृदंगनिर्दंशुःशंखवैणवनिःस्वनैः १५ स्त्रीणांगीतनिनादैश्चमधुरैर्मधुसूदन ॥ बंदि
मागधसूतैश्चस्तुवद्भिर्बोधिताःकथम् १६ महावनेष्वबोध्यंतश्वापदानांरुतेनच ॥ ह्रीमान्सत्यधृतिर्दातोभूतानामनुकंपिता १७ कामद्वेषौवशेकृत्वासतांवर्त्मानुवर्तते ॥
अंबरीषःपमांधातुर्ययातेर्नहुपस्यच १८ भरतस्यदिलीपस्यशिवेरोशीनरस्यच ॥ राजर्षीणांपुराणानांधुरंधत्तेदुरुद्धहाम् १९ शीलवृत्तोपसंपन्नोधर्मज्ञःसत्यसंगरः ॥
राजासर्वगुणोपेतस्त्रैलोक्यस्यापियोभवेत् २०

॥ इतिउद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ अयेति १ । २ । ३ । ४ । ५ प्रियंराज्यादि सुखभोगोत्थआह्लादः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ धुरंधारम् १९ । २०

प्रियोदशोदर्शनस्य दशोदिश्राद्धकर्मवायस्य २१ सामर्षत्वादेवपांडवः पांडुरेवपांडवः स्तार्येतद्धितः यद्वापांडवःपांडुपुत्रः 'पांडुःकुंतोपनोसिते' इतिविश्वः २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८

अजातशत्रुर्धर्मात्माशुद्धजांबूनदप्रभः ॥ श्रेष्ठःकुरुषुसर्वेषुधर्मतःश्रुतवृत्ततः ॥ प्रियदर्शोदीर्घभुजःकथंकृष्णयुधिष्ठिरः २१ यःसनागायुतप्राणोवातरंहामहाबलः ॥ सामर्षःपांडवोन्त्यंप्रियोभ्रातुःप्रियंकरः २२ कीचकस्यतुसज्ञातेर्योहंतामधुसूदन ॥ शूरःक्रोधवशानांचहिडिंबस्यबकस्यच २३ पराक्रमेशक्रसमोमातरिश्चसमोबले ॥ महेश्वरसमःक्रोधेभीमःप्रहरतांवरः २४ क्रोधंबलममर्षचयोनिधायपरंतपः ॥ जितात्मापांडवोऽमर्षीभ्रातुस्तिष्ठतिशासने २५ तेजोराशिंमहान्मानंवरिष्ठममितौ जसम् ॥ भीमंप्रदर्शनेनापिभीमसेनंजनार्दन २६ तंमाचक्ष्ववाग्नेयकथमद्यत्रकोदरः ॥ आस्तेपरिवबाहुःसमध्यमःपांडवोबली २७ अर्जुनेनार्जुनोयःसकृष्णबाहु सहस्रिणा ॥ द्विबाहुःस्पर्धतेनित्यमतीतेनापिकेशव २८ क्षिपत्येकेनवेगेनपंचबाणशतानियः ॥ इक्ष्वसेसदृशोराज्ञःकार्तवीर्यस्यपांडवः २९ तेजसाऽऽदित्यसदृशोम हर्षिसदृशोदमे ॥ क्षमयापृथिवीतुल्योमहेंद्रसमविक्रमः ३० आधिराज्यंमहद्दीपंप्रथितंमधुसूदन ॥ आहृतंयेनवीर्येणकुरुणांसर्वगजसु ३१ यस्याबाहुबलंसर्वे पांडवाःपर्युपासते ॥ ससर्वरथिनांश्रेष्ठःपांडवःसत्यविक्रमः ३२ यंगत्वाऽभिमुखःसंख्येनजीवन्कश्चिदाव्रजेत् ॥ योजेतासर्वभूतानामजेयोजिष्णुरच्युत ३३ योऽप्रा श्रयःपांडवानांदेवानामिववासवः ॥ सतेभ्रातासखाचैवकथमद्यधनंजयः ३४ दयावान्सर्वभूतेषुहीनिषेवोमहास्त्रवित्र ॥ मृदुश्चसुकुमारश्चधार्मिकश्चप्रियश्चमे ३५ सहदेवोमहेष्वासःशूरःसमितिशोभनः ॥ भ्रातृणांकृष्णशूषुधर्मार्थकुशलयुवा ३६ सदैवसहदेवस्यभ्रातरोमधुसूदन ॥ वृत्तंकल्याणवृत्तस्यपूजयंतिमहात्मनः ३७ ज्येष्ठोपचायिनंवीरंसहदेवंयुधांपतिम् ॥ शुश्रूषुममवाग्नेयमाद्रीपुत्रंप्रचक्ष्वमे ३८ सुकुमारोयुवाशूरोदर्शनीयश्चपांडवः ॥ भ्रातृणांचैवसर्वेषांप्रियःप्राणोबहिश्चरः ३९ चित्रयोधीचनकुलोमहेष्वासोमहाबलः ॥ कञ्चित्सकुशलीकृष्णवत्सोमसुखैधितः ४० सुखोचितमदुःखार्हसुकुमारंमहारथम् ॥ अपिजानुमहाबाहोपश्ययं नकुलपुनः ४१ पक्ष्मसंपातजेकालेनकुलेनविनाकृता ॥ नलभामिधृतिवीरसाद्यजीवामिपश्यमाम् ४२ सर्वैःपुत्रैःप्रियतराद्रौपदीमेजनार्दन ॥ कुलीनारूपसंपन्नासर्वैः समुदितागुणैः ४३ पुत्रलोकात्पतिलोकंवृष्णानासत्यवादिनी ॥ प्रियान्पुत्रान्परित्यज्यपांडवानुरुध्यते ४४ महाभिजनसंपन्नासर्वकामैःसुपूजिता ॥ ईश्वरीसर्व कल्याणीद्रौपदीकथमच्युत ४५ पतिभिःपंचभिःशूरैरग्निक्लृपैःप्रहारिभिः ॥ उपपन्नामहेष्वासैर्द्रौपदीदुःखभागिनी ४६ चतुर्दशमिदंवर्षेयन्नापश्यमारिंदम ॥ पुत्रादिभिः परिहृणान्द्रौपदीसत्यवादिनीम् ४७ ननूनंकर्मभिःपुण्यैरभुतेपुरुषःसुखम् ॥ द्रौपदीचेत्तथावृत्तानाश्नुतेसुखमव्ययम् ४८

२९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७ ज्येष्ठोपचायिनंज्येष्ठानांभाववृद्धिकरम् ३८। ३९। ४०। ४१ पक्ष्मयोःसंपातजेनिषेपमात्रइत्यर्थः ४२। ४३ पुत्रलोकात्पुत्रमन्त्रिक इत्यन्त्वा पतिलोकंपतिसन्निधिवृष्णाना ४४। ४५। ४६। ४७ तथावृत्तापुण्यशीला ४८

४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ कश्चिदितिकाकामुखावहत्वेनास्तीतिव्यज्यते एषामत्पुत्रभर्त्रादीनां ५६ नकुशलंमरणं ५७ । ५८ अवरोधःराज्याप्रदानरूपोवृत्तिनिरोधः ५९ यदिमुखं पुण्यस्य रूपं अर्थादुःखं पापस्य रूपं तर्हि दुःखात्पापस्य हेतोस्तत्सुखं नः अस्माकस्यावत्तथाचनवयं दुःखाद्भयं प्राप्नुम इत्यर्थः ६० अस्मात् भाविनः कुरुपांडवसंग्रामात् गोत्रकलहे विषमधियामेवावमर्दः समबुद्धीनां तु सुखमेवेति भावः ६१ सर्ववृत्तं एषां पांडवानां तथाविधं अविषमम् ६२ वृत्तैर्वदान्यत्वेन रूपातैर्धनं यथा अक्लेशेनाप्येतद्वत्त्वेनाहमर्पिता । 'वृत्तोऽतीते ह देव्याते' इति विश्वः । धूर्तैरिवेत्यपपाठः । आर्यकः पितामहः तुभ्यंतव ६३ श्वशुरैर्भी

नप्रियोममकृष्णाया बीभत्सुर्नयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनो यमौवापियदपश्यंसं भागताम् ४९ न मे दुःखतरं किंचिद्भूतपूर्वततोऽधिकम् ॥ स्त्रीधर्मिणीं द्रौपदीं चक्षुःशुराणां समीपगाम् ५० आनायितामनार्येण क्रोधलोभानुवर्तिना ॥ सर्वे प्रैक्षंत कुरव एव कस्मांसं भागताम् ५१ तत्रैव धृतराष्ट्रश्च महाराजश्च बाह्लिकः ॥ कृपश्च सोमदत्तश्च निर्विण्णाः कुरवस्तथा ५२ तस्य सांसं दिसर्वेषां क्षत्तारं पूजयाम्यहम् ॥ वृत्तेन हि भवत्यार्यो न धनेन न विद्यया ५३ तस्य कृष्णमहाबुद्धेर्गभीरस्य महात्मनः ॥ क्षतुःशीलमलंकारो लोकां न्विष्टभ्यतिष्ठति ५४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ साशोकार्ता च हृष्टा च दृष्ट्वा गोविंदमागतम् ॥ नानाविधानि दुःखानि सर्वाण्येवान्वकीर्तयत् ५५ पूर्वैराचरितं यत्तत्कुराजभिरर्दम् ॥ अक्षयूतं मृगवधः कच्चिदेषां सुखावहम् ५६ तन्मा दहति यत्कृष्णासभायां कुरुसन्निधौ ॥ धार्तराष्ट्रैः परिक्षिष्टाय धानं कुशलं तथा ५७ निर्वासनं च नगरात् प्रव्रज्या च परंतप ॥ नानाविधानां दुःखानामभिज्ञाऽस्मि जनार्दन ५८ अज्ञातचर्या बालानामवरोधश्च माधव ॥ न मे क्लेशतमं तत्स्यात्पुत्रैः सह परंतप ५९ दुर्योधनेन निष्कृता वर्षमद्य चतुर्दश ॥ दुःखादपि सुखं न स्याद्यदि पुण्यफलक्षयः ६० न मे विशेषो जात्वासीत् धार्तराष्ट्रेषु पांडवैः ॥ तेन सत्येन कृष्णत्वांहता मित्रं श्रिया वृत्तम् ॥ अस्माद्विमुक्तं संग्रामात्पश्येयं पांडवैः सह ६१ नैव शक्याः पराजितुं सर्वे ह्येषां तथाविधम् ॥ पितरं त्वेव गृहे यं नात्मानं न सुयोधनम् ६२ येनाहं कुंतिभोजाय धनं वृत्तैरिवार्पिता ॥ बालां मामार्यकस्तुभ्यं क्रीडंतीं कुंदुहस्तिकाम् ६३ अदा तु कुंतिभोजाय सखासख्ये महात्मने ॥ साऽहं पित्रा च निष्कृता श्वशुरैश्च परंतप ॥ अत्यंतदुःखिता कृष्णा किं जीवितफलं मम ६४ यन्मां वागव्रीन्रक्तं सूतके सव्यसाचिनः ॥ पुत्रस्ते पृथिवीं जेता यशश्चास्य दिवं स्पृशेत् ६५ हत्वा कुरुन्महाजन्ये राज्यां प्राप्य धनं जयः ॥ भ्रातृभिः सह कौन्तेय स्त्रीन्मेधाना हरिष्यति ६६ नाहं तामभ्यसूयामि न मोधर्माय वेधसे ॥ कृष्णाय महते नित्यं धर्मो धारयति प्रजाः ६७ धर्मश्चेदस्ति वाष्पेण यथा वागभ्यभाषत ॥ त्वंचापितत्तथा कृष्ण सर्वसंपादयिष्यसि ६८ न मां माधव वैधव्यं नार्थनाशो न वैरता ॥ तथा शोकाय दहतियथा पुत्रैर्विना भवः ६९ याऽहं गांडीवधन्वानं सर्वशस्त्रभृतां वरम् ॥ धनं जयं न पश्यामि काशांतिर्हृदयस्य मे ॥ इतश्चतुर्दश वर्षं यन्नापश्यं युधिष्ठिरम् ७०

प्यादिभिः धृतराष्ट्रोऽपि भर्तुं ज्येष्ठत्वात् श्वशुर एव ६४ । ६५ महाजन्ये महाबुद्धे मेधान् अश्वमेधान् ६६ अभ्यसूयामि निदामि वेधमेविश्वकर्त्रे महते इति कृष्णस्येश्वरस्यार्निदायं मुपहासः कर्मण एव माधव्यं धर्मपदस्या धर्दशेन नाह धर्म इति । धारयतीति धर्म इति व्युत्पत्त्या धर्म एव कर्त्ता धारयिता ईश्वराराधनं तु गृह्येति भावः ६७ धर्मश्चेदस्ति । धर्मोऽपि संज्ञादंशयति सतोऽप्यंश्वरस्यार्किंचित्करत्वमाह त्वंचेति ६८ । ६९ । ७०

७१ । ७२ । ७३ । ७४ अतिक्रमिष्यतिभयुदेनेत्यर्थः ७५ सुमृत्संभ्रं बभूवत्सप ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२

धनंजयं च गोविंदयमौ ते च वृकोदरम् ॥ जीवनाशं प्रनष्टानां श्राद्धं कुर्वति मानवाः ७१ अर्थतस्ते मम मृतास्तेषां चाहं जनार्दन ॥ ब्रूयामाधवराजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ७२ भूयांस्ते हीयते धर्मो मापुत्रकवृथा कृथाः ॥ पराश्रयावासु देवयाजीवति धिगस्तुताम् ७३ वृत्तेः कर्पण्यलब्धाया अप्रतिष्ठैव श्यायसी ॥ अथो धनंजयं ब्रूयानित्यो वृत्तं वृकोदरम् ७४ यदर्थं क्षत्रियासृते तस्य कालोऽयमागतः ॥ अस्मिंश्चेदागते काले मिथ्याचातिक्रमिष्यति ७५ लोकसंभाविताः संतः सुनृशंसं करिष्यथ ॥ नृशंसेन च वीर्युक्तांस्त्यजेयं शाश्वतीः समाः ७६ काले हि समनुप्राप्ते त्यक्तव्यमपि जीवनम् ॥ माद्रीपुत्रौ च वक्तव्यौ क्षत्रधर्मरतौ सदा ७७ विक्रमेणार्जितान् भोगान् वृणीतं जीवितादपि ॥ विक्रमाधिगता ह्यर्थाः क्षत्रधर्मेण जीवतः ७८ मनोमनुष्यस्य सदा प्रीणति पुरुषोत्तम ॥ गत्वा ब्रूहि महिमा बाहो सर्वशस्त्रभृतां वरम् ७९ अर्जुनं पाण्डवं वीरं द्रौपद्याः पदवीं चर ॥ विदितौ हितवात्यं तं कुद्वैतौ तु यथाऽन्तकौ ८० भीमार्जुनौ नयेतां हि देवानपि परांगतिम् ॥ तयोश्चैतदवज्ञानं यत्सा कृष्णासभांगता ८१ दुःशासनश्च कर्णश्च परुषाण्यभ्य भाषताम् ॥ दुर्योधनो भीमसेनमभ्यगच्छन् मनस्विनम् ८२ पश्यतां कुरुमुख्यानां तस्य द्रक्ष्यति यत्फलम् ॥ न हि वैरं समासाद्य प्रशाम्यति वृकोदरः ८३ सुचिरादपि भीमस्य न हि वैरं प्रशाम्यति ॥ यावदंतं न नयति शत्रुवाञ्छुर्लुक्शनः ८४ न दुःखं राव्यहरणं न च द्यूते पराजयः ॥ प्रव्राजन्तु पुत्राणां न मेतदुःखकारणम् ८५ यत्तु सा बृहती श्यामा एकवस्त्रासभांगता ॥ अगृणोत् परुषावाचः किं नु दुःखं तं रततः ८६ स्त्रीधर्मिणी वरारोहा क्षत्रधर्मरता सदा ॥ नाभ्यगच्छत्तदानाथं कृष्णा नाथवती सति ८७ यस्याममसपुत्रायास्त्वं नाथो मधुसूदन ॥ रामश्च बलिनां श्रेष्ठः प्रयुष्मन् महा रथः ८८ साऽहमेवं विधं दुःखं सहेयं पुरुषोत्तम ॥ भीमे जीवति दुर्धर्षे विजये चापलायिनि ८९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत आश्वासयामास पुत्राधिभिरभिहुताम् ॥ पितृष्वसारं शोचंतीं शौरिः पार्थ सखः पृथाम् ९० ॥ वासुदेव उवाच ॥ कातुसीमंतिनीत्वा दृक्लोकेऽवस्ति पितृष्वसः ॥ शूरस्य राज्ञो दुहिता आजमीढ कुलंगता ९१ महाकुलीना भवती हृदाद्भुदमिवागता ॥ ईश्वरी सर्वकल्याणी भर्त्रा परमपूजिता ९२ बीरसुवीरपत्नी त्वंसर्वैः समुदिता गुणैः ॥ सुखदुःखे महाप्राज्ञेत्वा दृशी सोढुमर्हति ९३ निद्रातंद्रे क्रोधहर्षौ क्षुत्पिपासे हि मातपौ ॥ एतानि पार्थानि जित्यनित्यं वीरसुखे रताः ९४ त्यक्तग्राभ्यसुखाः पार्थानित्यं वीरसुखप्रियाः ॥ न तु स्वल्पेन तुल्येयुर्महोत्साहामहाबलाः ९५ अंतधीरानिषेवं ते मध्यग्राभ्यसुखप्रियाः ॥ उत्तमांश्च परिक्रेशान् भोगांश्चातीव मानुषान् ९६ अंतपुरे मिरेधीरानते मध्येपुरे मिरे ॥ अंतप्राप्तिं सुखामाहुर्दुःखमंतरमेतयोः ९७

९३ । ९४ । ९५ अंतराब्धं बावनं वा मध्यं अल्पैश्चर्यं अंतपदं व्याचष्टे वृत्तमानिति । तीव्रवैराभ्यजान् परिक्रेशान् प्रीतिवातादीन् ९६ अंतपुर्धनपोः पराभ्यानं देसु पुत्रौ वा उभयत्रैव दैतादर्थनात्सुखमस्ति एतयो रंतरं प्राप्नोस्वमौ दुःखं दुःखरूपं स्वयमात्मा निर्दुःखं एव प्राप्नोस्वमौ पाधिसंबंधात्तत्राभासमानं दुःखं आगमापायित्वा तत्र पुत्राः सहेते त्वंच सहस्वेति भावः ९७

१. ११९ अनुद्धिजं अज्ञानजं तमोविपर्ययज्ञानं अज्ञात्पनिदेहादावात्माभिमानरूपम् १०० । १ अनिकृत्या अच्छलेन २ त्वमेवेति भगवतः सार्वार्थ्यं सर्वविघ्नान्त्वं प्रोक्तम् ३ । ४ । १०६ ॥ इति उद्योगपर्वणि नील
कंठीये भारतभाष्ये नवतितमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ पृथामिति । तामामंश्येति पूर्वलोकेन प्रस्थानमात्रमुक्त्वा पृथामंश्येत्यत्र तु तदर्थानुवादपूर्वकं दुर्योधनगृह्णाति रुच्यत इत्यपौनरुक्त्यम्

अभिवादयंति भवतीं पाण्डवाः सहकृष्णया ॥ आत्मानं च कुशलिने निवेद्या हुरनामयम् १८ अरोगान् सर्वसिद्धार्थान् क्षिप्रं द्रक्ष्यसि पाण्डवान् ॥ ईश्वरान् सर्वलोकस्य
हतामित्रान् श्रिया वृत्तान् १९ एवमाश्वासिता कुन्ती प्रत्युवाच जनार्दनम् ॥ पुत्राधिभिर्भिव्वस्तानि गृह्णादुद्धिजंतमः १०० ॥ कुन्त्युवाच ॥ यद्यत्तेषां महाबाहो प
थ्यं स्यान्मधुसूदन ॥ यथा यथा त्वं मन्येथाः कुर्याः कृष्णतथा तथा १०१ अविलोपेन धर्मस्य अनिकृत्या परंतप ॥ प्रभावज्ञाऽस्मि ते कृष्ण सत्यस्याभिजनस्य च १०२
व्यवस्थायां च मित्रेषु बुद्धि विक्रमयोस्तथा ॥ त्वमेव नः कुले धर्मस्त्वं सत्यं त्वंतपो महत् १०३ त्वं त्राता त्वं महद्ब्रह्म त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ यथैवात्थ तथैवैतत्त्वयि सत्यं भविष्य
ति १०४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तामामंश्य च गोविंदः कृत्वा चाभिप्रदक्षिणम् ॥ प्रातिष्ठत महाबाहु दुर्योधनगृहान् प्रति १०५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भग
वद्यानपर्वणि कृष्णकुन्तीसंवादेनवतितमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ पृथामामंश्य गोविंदः कृत्वा चाभिप्रदक्षिणम् ॥ दुर्योधनगृहं
शौरिभ्यगच्छदरिंदमः १ लक्ष्म्या परमया युक्तं पुरंदरगृहोपमम् ॥ विचित्रैरासनैर्युक्तं प्रविवेश जनार्दनः २ तस्य कक्ष्या व्यतिक्रम्य तिस्रो द्वाः स्थैरवारितः ॥ ततोऽ
भ्रघनसंकाशं गिरिकूटमिवोच्छ्रितम् ३ श्रिया ज्वलंतं प्रासादमारुह महामहायशाः ॥ तत्र राजसहस्रैश्च कुरुभिश्चाभिसंवृतम् ४ धार्तराष्ट्रं महाबाहुं ददर्शासीनमासने ॥
दुःशासनं च कर्णं च शकुनिं चापि सौबलम् ५ दुर्योधनसमीपे तानासनस्थान् ददर्श सः ॥ अभ्यागच्छति दाशार्हे धार्तराष्ट्रो महायशाः ६ उदतिष्ठत्सहामात्यः पूजयन्मधु
सूदनम् ॥ समेत्य धार्तराष्ट्रेण सहामात्येन केशवः ७ राजभिस्तत्र वार्ष्णेयः समागच्छद्यथावयः ॥ तत्र जांबूनदमयं पर्यंकं सुपरिष्कृतम् ८ विविधास्तरणास्तीर्णम
भ्युपाविश दच्युतः ॥ तस्मिन्गामधुपर्कं चाप्युदकं च जनार्दने ९ निवेदयामास तदा गृहान् राज्ञ्यं च कौरवः ॥ तत्र गोविंदमासीनं प्रसन्नादित्यवर्चसम् १० उपा
सां च क्रिरे सर्वे कुरवो राजभिः सह ॥ ततो दुर्योधनो राजा वार्ष्णेयं जयतां वरम् ११ न्यमंत्रय द्रोणेन नानाभ्यनंदं च केशवः ॥ ततो दुर्योधनः कृष्णमब्रवीत् कुरुसंसदि १२
मृदुपूर्वैः शठोदकैर्कर्णमाभाष्य कौरवः ॥ कस्मादन्नानि पानानि वासांसि शयनानि च १३ त्वदर्थमुपनीतानि नाग्रहीस्त्वं जनार्दन ॥ उभयोश्च दत्साह्यमुभयोश्च हिते
रतः १४ संबंधी दयितश्चासि धृतराष्ट्रस्य माधव ॥ त्वंहि गोविंद धर्मार्थैर्विद्यतत्त्वेन सर्वशः ॥ तत्र कारणमिच्छामि श्रोतुं चक्रगदाधर १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
स एव मुक्तो गोविंदः प्रत्युवाच महामनाः ॥ उद्यन्मेघस्वनः काले प्रगृह्य विपुलं भुजम् १६

१ । २ अश्रघनः सज्जमेघः सहिसविगुत् तत्साहस्येन माहेंद्रनीलमणिमयत्वं सुवर्णमयत्वं च चिंतं । अन्येतु अश्रघनः आकाशमात्रवर्तिनः सहिसरत्संबंधाद्बल इति व्याचरुः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ त्राटोदकं शाठ्यपर्यवसानं आभाष्य संबोधनेनोद्बुद्धीकृत्य १३ । १४ तत्र अभादेरग्रहणे १५ प्रगृह्य च मय १६

अलघुकृतप्रयत्नबोधित्यहीनकरणं पाठांतरेअनंभूकृतंअनिष्टीवने अनन्यकृतमित्यपिपठति अग्रस्तमलुप्ताक्षरं अनिरस्तंस्थानभ्रंशरहितं असंकुलंअसंकीर्णवर्णं १७ । १८ असास्पतंप्रतिपत्तुंअयुक्तंकर्तुं १९ । २० । २१ वैरद्वेषःविग्रहोयुद्धं २२ । २३ संरंभात्क्रोधात् हेतुवादात्कपटात् २४ । २५ द्वेष्टिभवान् २६ । २७ । २८ विरुहःसति विरोधंकर्तुंमिच्छति २९ मोहात्अदुष्टेदुष्टबुद्धिमोहः लोभःपरकी

अलघुकृतमग्रस्तमनिरस्तमसंकुलम् ॥ राजीवनेत्रोराजानंहेतुमद्वाक्यमुत्तमम् १७ कृतार्थभुंजतेदूताःपूजांयुक्तंतिचैवह ॥ कृतार्थमांसहामात्यंसमर्चिष्यसिभारत १८
एवमुक्तःप्रत्युवाचधार्तराष्ट्रोजनार्दनम् ॥ नयुक्तंभवतास्मासुप्रतिपत्तुमसांप्रतम् १९ कृतार्थंवाऽकृतार्थंचत्वावयंमधुसूदन ॥ यतामहेपूजयितुंदाशार्दनचशकुमः
२० नचतत्कारणंविद्मोयस्मिन्नामधुसूदन ॥ पूजांकृतांप्रीयमाणैर्नामस्थाःपुरुषोत्तम २१ वैरंनोनास्तिभवतागोविंदनचविग्रहः ॥ सभवान्प्रसमीक्ष्यैतन्नेदृशंव
कुमर्हति २२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचधार्तराष्ट्रंजनार्दनः ॥ अभिवीक्ष्यसहामात्यंदाशार्हःप्रहसन्निव २३ नाहंकामान्नसंरंभान्नद्वेषान्नार्थकारणा
त् ॥ नहेतुवादाहोभाद्वाधर्मैजह्यांकथंचन २४ संप्रीतिभोग्यान्यन्नानिआपद्भोग्यानिवापुनः ॥ नचसंप्रीयसेराजन्नचैवापद्रतावयम् २५ अकस्माद्वेष्टिवैराजन्
जन्मप्रभृतिपांडवान् ॥ प्रियानुवर्तिनोभ्रातृन्सर्वैःसमुदितान्गुणैः २६ अकस्माच्चैवपार्थानांद्विषणंनोपपद्यते ॥ धर्मैस्थिताःपांडवेयाःकस्तान्किंवक्तुमर्हति २७
यस्तान्द्वेष्टिसमांद्वेष्टिस्ताननुसमामनु ॥ ऐकात्म्यमांगतंविद्धिपांडवैर्धर्मचारिभिः २८ कामक्रोधानुवर्तीहियोमोहाद्विरुहःसति ॥ गुणवन्तंचयोद्वेष्टितमाहुःपुरु
षाधमम् २९ यःकल्याणगुणान्जातीन्मोहाहोभाद्विदृक्षते ॥ सोऽजितात्माऽजितक्रोधोचिरंतिष्ठतिश्रियम् ३० अथयोगुणसंपन्नान्हृदयस्याप्रियानपि ॥ प्रिये
णकुर्वतेवश्यांश्चिरंयशसितिष्ठति ३१ सर्वमेतन्नभोक्तव्यमन्नंदुष्टाभिसंहितम् ॥ क्षतुरेकस्यभोक्तव्यमितिमेधीयतेमतिः ३२ एवमुक्त्वामहाबाहुर्दुर्योधनममर्षणम् ॥
निश्चक्रामततःशुभाह्वार्तराष्ट्रनिवेशनात् ३३ निर्यायचमहाबाहुर्वासुदेवोमहामनाः ॥ निवेशायययौवैशमविदुरस्यमहात्मनः ३४ तमभ्यगच्छद्गोणश्चक्रुपोभीष्मोऽ
थबाह्लिकः ॥ कुरवश्चमहाबाहुंविदुरस्यगृहेस्थितम् ३५ तज्जुर्मार्धवंवीरंकुरवोमधुसूदनम् ॥ निवेदयामोवाष्ण्यैसरत्नांस्तेगृहान्वयम् ३६ तानुवाचमहाते
जाःकौरवान्मधुसूदनः ॥ सर्वेभवंतोगच्छंतुसर्वामेऽपचितिःकृता ३७ यातेषुकुरुषुक्षत्तादाशार्हमपराजितम् ॥ अभ्यर्चयामासतदासर्वकामैःप्रयत्नवान् ३८ ततः
क्षत्ताऽन्नपानानिशुचीनिगुणवंतिच ॥ उपाहरदनेकानिकेशवायमहात्मने ३९ तैस्तर्पयित्वाप्रथमंब्राह्मणान्मधुसूदनः ॥ वेदविद्भोददौकृष्णःप्रथमंद्रविणान्यपि
४० ततोऽनुयायिभिःसार्धमरुद्भिरिववासवः ॥ विदुरान्नानिबुभुजेशुचीनिगुणवंतिच ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्वाचनपर्वणिपुनर्दुर्योधनसंवादे
एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तंभुक्तवंतमाश्वस्तंनिशायांविदुरोऽब्रवीत् ॥ नेदंसम्यग्व्यवसितंकेशवागमनंतव १

यधनापहारेच्छा अजितक्रोधइतिछेदः ३० । ३१ । ३२ शुभ्रातृनानारत्नमयत्वेनमदीप्तात् 'शुभ्रंमदीप्तेभवत्तेऽभ्रकेच' इति विश्वः ३३ । ३४ । ३५ । ३६ अपचितिःपूजा ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

॥ इतिउद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ तंभुक्तवंतमिति १

२ प्रग्रहनिर्बंधं अत्यन्ताभिनिवेशमिषयः अनेयः अनापणीयः श्रेयसां कर्मणिषष्ठी ३ सर्वशक्तिता सर्वत्रविश्वासहीनः ४। ५। ६ श्रुतिजीविका एतेषु द्वेनमयं राज्यं दास्यन्तीत्याशयेत्यर्थः ७। ८ पार्थि
 अर्थधर्मातिगोमंदः संरंभी च जनार्दन ॥ मानत्रो मानकामश्च वृद्धानां शासनातिगः २ धर्मशास्त्रातिगो मूढो दुरात्मा प्रग्रहंगतः ॥ अनेयः श्रेयसांमंशो धार्तराष्ट्रोजनार्दन
 ३ कामात्मा प्राज्ञमानी च मित्रधुक् सर्वशंकिता ॥ अकर्ता चाकृतज्ञश्च त्यक्तधर्मा प्रियानृतः ४ मूढश्चाकृतबुद्धिश्चंद्रियाणामनीश्वरः ॥ कामानुसारी कृत्येषु सर्वेष्व
 कृतनिश्चयः ५ एतैश्चान्यैश्च बहुभिर्दोषैरेव समन्वितः ॥ त्वयोच्यमानः श्रेयोऽपि संरंभाग्रहीष्यति ६ भीष्मद्रोणे कृष्णे कर्णे द्रोणे पुत्रे जयद्रथे ॥ भूयसीं वर्तते शत्रुतिनंश
 मेकुरुते मनः ७ निश्चितं धार्तराष्ट्राणां सकर्णानां जनार्दन ॥ भीष्मद्रोणमुखान्पार्थानशक्ताः प्रतिवीक्षितुम् ८ सेनासमुदयंकृत्वा पार्थिवं मघुसूदन ॥ कृतार्थं म
 न्यते बाल आत्मानमविचक्षणः ९ एकः कर्णः परान् जेतुं समर्थ इति निश्चितम् ॥ धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धेः सशमनोपयास्यति १० संविच्च धार्तराष्ट्राणां सर्वेषामेव केशव ॥
 शमे प्रयतमानस्य तव सौभ्रात्रकां क्षिणः ११ न पांडवानामस्माभिः प्रतिदेयं यथोचितम् ॥ इति व्यवसितास्तेषु वचनं स्यान्निरर्थकम् १२ यत्र सूतं दुरुक्तं वसं स्यान्मघुसू
 दन ॥ न तत्र प्रलपेत्प्राज्ञो बधिरेष्विव गायनः १३ अविजानत्सु मूढेषु निर्मर्यादेषु माधव ॥ न त्वं वाक्यं ब्रुवन् युक्तश्चांडालेषु द्विजो यथा १४ सोऽयं बलस्थो मूढश्च न
 करिष्यति ते वचः ॥ तस्मिन्निरर्थकं वाक्यमुक्तं संपत्स्यते तव १५ तेषां समुपविष्टानां सर्वेषां पापचेतसाम् ॥ तव मध्यावतरणं मम कृष्णनरोचते १६ दुर्बुद्धीनाम
 शिष्टानां बहूनां दुष्टचेतसाम् ॥ प्रतीपं वचनं मध्ये तव कृष्णनरोचते १७ अनुपासितवृद्धत्वाच्चिद्रयोदर्पाच्च मोहितः ॥ वयोदर्पादमर्षाच्च न ते श्रेयो ग्रहीष्यति १८
 बलं बलवदप्यस्य यदिव क्षयसिमाधव ॥ त्वय्यस्य महती शंका न करिष्यति ते वचः १९ नेदं द्रव्यं युधाशक्यमिद्रेणापि सहामरैः ॥ इति व्यवसिताः सर्वे धार्तराष्ट्रजनार्दन २०
 तेष्वेवमुपपन्नेषु कामक्रोधानुवर्तिषु ॥ समर्थमपि ते वाक्यमसमर्थमविष्यति २१ मध्येतिष्ठन् हस्यन् नीकस्य मंदो रथाश्च युक्तस्य बलस्य मूढः ॥ दुर्योधनो मन्यते वी
 तभीतिः कृत्स्नामयेयं पृथिवी जिजेतेति २२ आशंसते वैधृतराष्ट्रस्य पुत्रो महाराज्यमसपत्नं पृथिव्याम् ॥ तस्मिन् शमः केवलोनोपलभ्यो बद्धं संतमन्यते लब्धमर्थम् २३
 पर्यस्तेयं पृथिवी कालपक्वा दुर्योधनार्थे पांडवान् योद्धुं कामाः ॥ समागताः सर्वयोधाः पृथिव्यां राजानश्च क्षितिपालैः समेताः २४ सर्वे चैते कृतवैराः पुरस्तात्स्वयाराजानो ह
 तसाराश्च कृष्ण ॥ तवोद्रेगात्सां श्रिता धार्तराष्ट्रान्सुसंहताः सहकर्णेन वीराः २५ त्यक्तात्मानः सह दुर्योधनेन हृष्टा योद्धुं पांडवान् सर्वयोधाः ॥ तेषां मध्ये प्रविशेथायदित्वं न
 तन्मतं मदाशार्हवीर २६ तेषां समुपविष्टानां बहूनां दुष्टचेतसाम् ॥ कथं मध्यं प्रपद्येथाः शत्रूणां शत्रुकर्शन २७ सर्वथा त्वं महाबाहो देवैरपि दुरुसहः ॥ प्रभावं पौरु
 षं बुद्धिं जानामितव शत्रुहन् २८ यामे प्रीतिः पांडवेषु भूयः सा त्वयि माधव ॥ प्रेम्णा च बहुमानाच्च सौहृदाच्च ब्रवीम्यहम् २९

चंपृथ्वीसम्बन्धितं ९। १०। ११ प्रतिदेयं परावृत्त्यदेयं व्यवसिताः निश्चिताः १२। १३। १४। १५। १६। १७ तेत्तत्तः १८। १९। २०। २१। २२ बद्धं प्रदीयत्वेन प्रतिबद्धमपिलब्ध
 मेव मन्यते २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९

३० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥

॥ यथेति १।२।३।४ पर्यस्तां अन्यथाभूतां ५ यतनयतमानः ६।७।८।९ तत्प्रां

यामेप्रीतिः पुष्कराक्षत्वदर्शनसमुद्रवा ॥ साकिमाख्यायतेतुभ्यमंतरात्माऽसिदेहिनाम् ३० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि श्रीकृष्णविदुरसंवादे द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यथाब्रूयान्महाप्राज्ञो यथाब्रूयाद्विचक्षणः ॥ यथावाच्यस्त्वद्विधेन भवतामद्विधः सुहृत् १ धर्मार्थयुक्तं तद्व्यचयथात्वम्युपपद्यते ॥ तथावचनमुक्तोऽस्मि त्वयैतत्पितृमातृवद २ सत्यं प्राप्तं च युक्तं वाऽप्येवमेव यथाऽऽस्थमा ॥ शृणुष्व आगमने हेतुं विदुरावहि तो भव ३ दौरात्म्यं धार्तराष्ट्रस्य क्षत्रियाणां च वैरताम् ॥ सर्वमेतदहं जानन्नक्षत्तः प्राप्तोऽद्य कौरवान् ४ पर्यस्तां पृथिवीं सर्वामासांश्चां सरथकुंजराम् ॥ यो मोक्षयेन्मृत्यु पाशात्प्राप्नुयाद्धर्ममुत्तमम् ५ धर्मकार्ये यतनशक्त्या नो चेत्प्राप्नोति मानवः ॥ प्राप्तो भवति तत्पुण्यमत्र मेनास्ति संशयः ६ मनसा चिंतयन् पापं कर्मणानातिरोचयन् ॥ न प्राप्नोति फलं तस्येत्येवं धर्मविदो विदुः ७ सोऽहं यतिष्ये प्रशमं क्षत्तः कर्तुममायया ॥ कुरूणां संजयानां च संग्रामे विनशिष्यताम् ८ सेयमापन्महाघोरा कुरुष्वेव समु स्थिता ॥ कर्णदुर्योधनकृता सर्वे ह्येतत्तदन्वयाः ९ व्यसने क्लिश्यमानं हियो मित्रं नाभिपद्यते ॥ अनर्थाय यथाशक्ति नृशंसं विदुर्बुधाः १० आके शग्रहणान्मित्रमका र्यात्संनिवर्त्तयन् ॥ अवाच्यः कस्यचिद्भवति कृतयत्नो यथा बलम् ११ तत्समर्थं शुभं वाक्यं धर्मार्थसहितं हितम् ॥ धार्तराष्ट्रः सहामात्यो ग्रहीतुं विदुरार्हति १२ हितं हि धार्तराष्ट्राणां पाण्डवानां तथैव च ॥ पृथिव्यां क्षत्रियाणां च यतिष्येऽहममायया १३ हिते प्रयतमानं मां शंकेदुर्योधनो यदि ॥ हृदयस्य च मे प्रीतिरा नृप्यं च भविष्य ति १४ ज्ञातीनां हि मिथो भेदे यन्मित्रं नाभिपद्यते ॥ सर्वयत्नेन माभ्यस्थं न तन्मित्रं विदुर्बुधाः १५ न मां ब्रूयुरधर्मिणामूढा ह्यसुहृदस्तथा ॥ शको नावारयत्कृष्णः संख्वाङ्कुरुषां डवान् १६ उभयोः साधयन्नर्थमहमागत इत्युत ॥ तत्र यत्नमहं कृत्वा गच्छेयं नृष्ववाच्यताम् १७ मम धर्मार्थयुक्तं हि श्रुत्वा वाक्यमनामयम् ॥ न चेदा दास्यते बालो दिष्टस्य वशमप्यति १८ अहापयन्पाण्डवा र्थं यथावच्छमं कुरूणां यदि चाचरेयम् ॥ पुण्यं च मे स्याच्चरितं महात्मनमुच्येरंश्च कुरुष्वामृत्युपाशात् १९ अपि वाचं भाषमाणस्य काव्यां धर्मा रामार्थवती महिंस्त्राम् ॥ अवैक्षेन्न धार्तराष्ट्राः शमार्थं मां च प्राप्तं कुरवः पूजयेयुः २० न चापि मम पर्याप्ताः संहिताः सर्वपार्थिवाः ॥ क्रुद्धस्य प्रमुखे स्थातुं सिंहस्ये वेतरे भृगाः २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा वचनं नृपणीनामृषभस्तदा ॥ शयने सुखसंस्पृशो शिश्ये यदुसुखावहः २२ ॥ इति श्रीमहा भारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि श्रीकृष्णवाक्ये त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा कथयतो रे वतयोर्बुद्धिमतोस्तदा ॥ शिवानक्षत्रसंपन्ना साव्यतीयाय शर्वरी १ धर्मार्थकामयुक्ताश्च विचित्रार्थपदाक्षराः ॥ शृण्वतो विविधावाचो विदुरस्य महात्मनः २

सं अनर्थाय विदुरिति संबन्धः अनुनीयेत्यपि पाठः १०।११।१२ द्वितं कर्तुं मिति शेषः १३।१४ नाभिपद्यते नोपकरोति १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीयेभारत भावदीपे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ नक्षत्रसंपन्ना शरदिनिरभ्रत्वात् १।२

कथाभिरनुरुपाभिः कृष्णस्यामिततेजसः ॥ अकामस्येव कृष्णस्य साव्यतीयाय शर्वरी ३ ततस्तु स्वरसंपन्ना बहवः सूतमागधाः ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषैः केशवंप्रत्यबोध
यन् ४ तत उत्थाय दाशार्हं ऋषभः सर्वसात्वताम् ॥ सर्वमावश्यं चक्रे प्रातः कार्यैर्जनार्दनः ५ कृतोदकानुजप्यः सहताग्निः समलंकृतः ॥ ततश्चादित्यमुद्यंतमुपातिष्ठत
माधवः ६ अथ दुर्योधनः कृष्णं शकुनिश्चापिसौबलः ॥ संध्यां तिष्ठतमभ्येत्य दाशार्हमपराजितम् ७ आचक्षेतां तु कृष्णस्य धृतराष्ट्रं सभागतम् ॥ कुरुंश्च भीष्मप्रमुखान्
राज्ञः सर्वोश्च पाथिवान् ८ स्वामर्थं यते गोविंदं दिवि शक्रमिवामराः ॥ तावभ्यनंदद्रोविंदः साम्ना परमवल्गुना ९ ततो विमल आदित्ये ब्राह्मणेभ्यो जनार्दनः ॥ दक्षैर्हिरण्यं
वासांसि गाश्चाश्वांश्च परंतपः १० विमृज्य बहुरत्नानि दाशार्हमपराजितम् ॥ तिष्ठतमुपसंगम्य वंदे सारथिस्तदा ११ ततो रथेन शुभ्रेण महार्किकि गोकिना ॥ हयोत्तम
युजाशीघ्रमुपातिष्ठतदारुकः १२ तमुपस्थितमाज्ञाय रथं दिव्यं महामनाः ॥ महाभवननिर्घोषं सर्वरत्नविभूषितम् १३ अग्निं प्रदक्षिणं कृत्वा ब्राह्मणांश्च जनार्दनः ॥
कौस्तुभं मणिमामुच्य श्रिया परमया ज्वलन् १४ कुरुभिः संवृतः कृष्णो वृष्णिभिश्चाभिरक्षितः ॥ आतिष्ठतरथं शौरिः सर्वयादवनंदनः १५ अन्वारुरोह दाशार्हं विदुरः सर्वध
मेवित् ॥ सर्वप्राणभृतां श्रेष्ठं सर्वबुद्धिमतां वरम् १६ ततो दुर्योधनः कृष्णं शकुनिश्चापिसौबलः ॥ द्वितीयेन रथेनैनमन्वयातां परंतपम् १७ सात्यकिः कृतवर्मा च वृष्णीनां
चापरेरथाः ॥ पृष्ठतोऽनुययुः कृष्णं गजैरश्वैरथैरपि १८ तेषां हेमपरिष्कारैर्युक्ताः परमवाजिभिः ॥ गच्छतां घोषिणश्चित्ररथाराजन्विरेजिरे १९ संमृष्टसंस्तिरजः प्रति
पेदे महापथम् ॥ राजर्षिचरितं काले कृष्णो धीमान् श्रिया ज्वलन् २० ततः प्रयाते दाशार्हं प्रावाद्यैकपुष्कराः ॥ शंखाश्च दध्मिरे तत्र वाद्यान्यन्यानि यानि च २१ प्रवीराः
सर्वलोकस्य युवानः सिंहविक्रमाः ॥ परिवार्य रथं शौरैरगच्छंत परंतपाः २२ ततोऽन्ये बहुसाहस्रा विचित्राद्भुतवाससाः ॥ असिप्रासायुधवराः कृष्णस्यासन्पुरःसराः २३
गजाः पंचशतास्तत्र रथाश्चासन्त्सहस्रशः ॥ प्रयांतमन्वयुर्वीरं दाशार्हमपराजितम् २४ पुरं कुरूणां संवृत्तं द्रुपदकामं जनार्दनम् ॥ सबालवृद्धं सस्त्रीं करध्यागतमरिं दम् २५
वेदिकामाश्रिताभिश्च समाक्रांतान्यनेकशः ॥ प्रचलंतीव भारेण योषिर्द्रिभवनान्युत २६ सपूज्यमानः कुरुभिः संगृह्यन्मधुराः कथाः ॥ यथाहं प्रति सत्कुर्वन् प्रेक्षमाणः
ज्ञैर्ययौ २७ ततः सभां समासाद्य केशवस्यानुयायिनः ॥ सशंखैर्वैगुनिर्घोषैर्दिशः सर्वाव्यनादयन् २८ ततः सासमितिः सर्वा राज्ञाममिततेजसाम् ॥ संप्राकंपत हर्षेण
कृष्णागमनकांक्षया २९ ततोऽभ्याशङ्गते कृष्णे समहृष्यन्नराधिपाः ॥ श्रुत्वा तं रथनिर्घोषं पर्जन्यनिनदोपमम् ३० आसाद्य तु सभाद्वारमृषभः सर्वसात्वताम् ॥ अवतीर्य
रथाच्छौरिः कैलासशिखरोपमान् ३१ नवमेघप्रतीकाशं ज्वलंतीमिव तेजसा ॥ महेंद्रसदनप्रख्यां प्रविवेश सभांततः ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारत

पाणौ गृहोत्वा विदुरं सात्यकिं च महायशाः ॥ ज्योतींष्यादित्यवद्राजन् कुरुन्प्राच्छादयन् श्रिया ३३ अग्रतो वासुदेवस्य कर्णदुर्योधनावुभौ ॥ वृष्णयः कृतवर्मा चाप्यासन्
कृष्णस्य पृष्ठतः ३४ धृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य भीष्मद्रोणादयस्ततः ॥ आसनेभ्योऽचलन् सर्वे पूजयंतो जनार्दनम् ३५ अभ्यागच्छति दाशार्हं प्रज्ञाचक्षुर्नरेश्वरः ॥ सहैव द्रोणभी
ष्माभ्यामुदतिष्ठन् महायशाः ३६ उत्तिष्ठति महाराजे धृतराष्ट्रे जनेश्वरे ॥ तानिराजसदृशानि समुत्तस्थुः समंततः ३७ आसनं सर्वतोभद्रं जांबूनदपरिष्कृतम् ॥ कृष्णार्थे क
ल्पितं तत्र धृतराष्ट्रस्य शासनात् ३८ स्मयमानस्तुराजानि भीष्मद्रोणौ च माधवः ॥ अभ्यभाषत धर्मात्मारामश्चान्यान्यथावयः ३९ तत्र केशवमानर्चुः सम्यग् अभ्यागतं
सभाम् ॥ राजानः पार्थिवाः सर्वे कुरुवृक्षजनां दर्शनम् ४० तत्र तिष्ठन्सदाशार्हो राजमध्ये परंतपः ॥ अपश्यदं तरिक्षस्थानृषीन् परपुरंजयः ॥ ततस्तानभि संप्रेक्ष्य नारदप्रमुखा नृ
षीन् ४१ अभ्यभाषत दाशार्हो भीष्मं शांतनवंशनैः ॥ पार्थिवीं समितिं द्रष्टुमुद्यमोऽभ्यागतानृप ४२ मिमं व्यंतामासने श्वसत्कारेण च भूयसा ॥ नैतेऽप्यनुपविष्टेषु शक्यं केन
विदासितुम् ४३ पूजाप्रयुज्यतामाशु मुनीनां भावितात्मनाम् ॥ ऋषीन् शांतनवो दृष्ट्वा सभाद्वारमुपस्थितान् ४४ त्वरमाणस्ततोऽभृत्यानासनानीत्यबोदयत् ॥ आसना
न्यथमृष्टानि महान्तिविपुलानि च ४५ मणिकांचनचित्राणि समाजह्नुस्ततस्ततः ॥ तेषु तत्रोपविष्टेषु गृहीतार्थेषु भारत ४६ निषसादासने कृष्णो राजानश्च यथासनम् ॥
दुःशासनः सात्यकये ददावासनमुत्तमम् ४७ विविंशतिर्ददौ पीठकांचनं कृतवर्मणे ॥ अविदूरे तु कृष्णस्य कर्णदुर्योधनावुभौ ४८ एकासने महात्मानौ निषीदतुर्मर्षणौ ॥
गांधारराजः शकुनिर्गांधारैरभिरक्षितः ४९ निषसादासने राजा सहपुत्रो विशांपते ॥ विदुरो मणिपीठे तु शुकस्पर्ध्याजिनोत्तरे ५० संस्पृशन्नासनं शौरिर्महामतिरुग्रा
विशत्र ॥ चिरस्य दृष्ट्वा दाशार्हं राजानः सर्व एव ते ५१ अमृतस्येव नातृप्यनप्रेक्षमाणजनां दर्शनम् ॥ अतसीषुष्पसंकाशः पीतवासा जनार्दनः ५२ व्यभ्राजत सभामध्ये हेमनी
वोपहितो मणिः ५३ ततस्तूर्ण्यं सर्वमासीद्वो विदग्गतमानसम् ॥ न तत्र कश्चित् किंचिद्वा व्याजहार पुमान् क्वचित् ५४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनप
र्वणि श्रीकृष्णसभाप्रवेशे चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेष्वासीनेषु सर्वेषु तूर्ण्यं भूतेषु राजसु ॥ वाक्यमभ्याददे कृष्णः
सुदंष्ट्रो दुंदुभिस्वनः १ जीमूत इव वर्मा ते सर्वांश्चावयन्सभाम् ॥ धृतराष्ट्रमभिप्रेक्ष्य समभाषत माधवः २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कुरुणां पांडवानां च शमः स्यादिति
भारत ॥ अप्रणाशेन वीराणां भेतया चितुमागतः ३ राजन्नान्यत्प्रयत्नं व्यतनैः श्रेयसं वचः ॥ विदितं ह्येव ते सर्वं विदितव्यमस्मिदम् ४ इदं ह्यद्य कुलं श्रेष्ठं सर्वराजसु पार्थिव ॥
श्रुतवृत्तोपसंपन्नं सर्वैः समुदितं गुणैः ५

कृपापरस्यसुखार्थयत्नः अनुकृपापरदुःखदर्शनेनासः कारुण्यपरदुःखमाहागार्थयत्नः आनृशंस्यपरदुःखाप्रदानम् ६ असांप्रतं कृपादिभ्योविपरीतं परस्यदुःखार्थयत्नः परदुःखदर्शनेभावहादः
परस्यसुखनाशार्थयत्नः परस्यदुःखसंपादनं कौटिल्यादिकञ्च तच्चायुक्तं ७ बाधेषु गूतादिषु आभ्यन्तरेषु जमुगृहादिषु ८ । ९ । १० कुरुष्वेव भवत्स्वेव ननु पांडवेषु ११ नदित्ससि कुलेन च्छेत्तुमि

कृपाऽनुकंपाकारुण्यमानृशंस्यंचभारत ॥ तथार्जवंक्षमासत्यंकुरुष्वेतद्विशिष्यते ६ तस्मिन्नेवंविधेराजन्कुलेमहतितिष्ठति ॥ त्वन्निमित्तं विशेषेण नेह युक्तमसां
प्रतम् ७ त्वंहि धारयिता श्रेष्ठः कुरुणां कुरुसत्तम ॥ मिथ्याप्रचरतां तात बाह्येष्वाम्यन्तरेषु च ८ ते पुत्रास्तव कौरव्यदुर्योधनपुरोगमाः ॥ धर्मार्थौ पृष्ठतः कृत्वा प्रचरं
ति नृशंसवत् ९ अशिष्टागतमर्यादालोभेन हृतचेतसः ॥ स्वेषु बंधुषु मुख्येषु तद्वेत्थ पुरुषर्षभ १० सेयमापन्महाघोरा कुरुष्वेव समुत्थिता ॥ उपेक्ष्यमाणा कौरव्य
पृथिवीघातयिष्यति ११ शक्याचेयं शमयितुं चेद्वित्ससि भारत ॥ न दुष्करो ह्यत्र शमोमतो मे भरतर्षभ १२ त्वय्यधीनः शमोराजन्मयिचैव विशांपते ॥ पुत्रान्स्था
पय कौरव्यस्थापयिष्याम्यहंपरान् १३ आज्ञातवहिराजेंद्रकार्यापुत्रैः सहान्वयैः ॥ हितंबलवदप्येषां तिष्ठतां तव शासने १४ तव चैव हितं राजन् पांडवानामथोहितम् ॥
शमेप्रयतमानस्य मम शासनकांक्षिणः १५ स्वयं निष्फलमालक्ष्य संविधत्स्व विशांपते ॥ सहायभूता भरतास्तवैव स्युर्जनेश्वर १६ धर्मार्थयोस्तिष्ठराजन् पांडवैरभिर
क्षितः ॥ न हि शक्यास्तथाभूताय त्नादपिन राधिप १७ न हित्वां पांडवैर्जैतुं त्वं स्वमाणं महात्मभिः ॥ इंद्रोपि देवैः सहितः प्रसहेत कुतो नृपः १८ यत्र भीष्मश्च द्रोणश्च
कृपः कर्णो विविंशतिः ॥ अश्वत्थामा विकर्णश्च सोमदत्तोऽथ बाह्लिकः १९ सैधवश्च कलिंगश्च कांबोजश्च सुदक्षिणः ॥ युधिष्ठिरो भीमसेनः सव्यसाची यमौ तथा २० सा
त्यकिश्च महातेजा युयुत्सुश्च महारथः ॥ कोनुतान्विपरीतात्मा युद्धयेत भरतर्षभ २१ लोकस्येश्वरतां भूयः शत्रुभिश्चाप्यभृष्यताम् ॥ प्राप्स्यसि त्वमित्रघ्न सहितः कुरुशं
ढवैः २२ तस्य ते पृथिवीपालास्त्वत्समाः पृथिवीपते ॥ श्रेयांसश्चैव राजानः संधास्यंते परंतप २३ सत्त्वं पुत्रैश्च पौत्रैश्च पितृभिर्भ्रातृभिस्तथा ॥ सुहृद्भिः सर्वतो गुप्तः सुखं श
क्ष्यसि जीवितुम् २४ एतानेव पुरोधा यस्तत्कृत्य च यथापुरा ॥ अखिलां भोक्ष्यसे सर्वा पृथिवीं पृथिवीपते २५ एतैर्हि सहितः सर्वैः पांडवैः स्वैश्च भारत ॥ अन्यान् विजेष्यसे श
त्रून् एषस्वार्थस्तवाखिलः २६ तैरेवोपार्जितां भूमिं भोक्ष्यसे च परंतप ॥ यदि संपत्स्यसे पुत्रैः सहामात्यैर्नराधिप २७ संयुगे वै महाराज दृश्यते सुमहानक्षयः ॥
क्षये चोभयतोर राजन् कं धर्ममनु रश्यसि २८ पांडवैर्निहतैः संख्ये पुत्रैर्वाऽपि महाबलैः ॥ यद्विदेथाः सुखं राजंस्तद्विह भरतर्षभ २९ शूराश्च हि कृतास्त्राश्च सर्वे युद्धाभिकां
क्षिणः ॥ पांडवास्तावकाश्चैव तान्नक्षमहतोभयात् ३०

च्छमि त्वंचेदिच्छसीति पाठे कुहून्स्थापयितुमिच्छति तर्हि शमो न दुष्करः १२ । १३ बलवत् अत्यन्तं प्रणामेव अपिशब्द एवार्थे १४ शासनकांक्षिणः पुत्रान् शातितुमिच्छतस्त्वव १५ निष्फलं वैरं संविपत्स
शमंकुरु १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ पांडवैः सह सन्धास्यन्ते सन्धिकरिष्यति २३ । २४ अखिलां निष्कंदकां २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

३१ । ३२ प्रकृतिमन्त्रगुणं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ हार्दप्रीतिः आसीत्पूर्वबाल्ये ३७ । ३८ । ३९ । ४० ४१ स्थातास्थास्यति ४२ । ४३ । ४४ गुरोःगुरौ ४५ । ४६ परिषदं धर्मज्ञः
 नपश्येमकुरुन्सर्वापांडवांश्चैवसंगुणे ॥ क्षीणानुभयतःशूरात्रथिनोरथिभिर्हतान् ३१ समवेताःपृथिव्यांहिराजानोरजसत्तम ॥ अमर्षवशमापन्नानाशयेयुरिमाः
 प्रजाः ३२ त्राहिराजन्निमलोकंननश्येयुरिमाःप्रजाः ॥ त्वयिप्रकृतिमापन्नशेषःस्यात्कुरुनंदन ३३ शुक्लावदान्याहीमंतआर्याःपुण्याभिजातयः ॥ अन्योन्यसचि
 वाराजंस्तान्पाहिमहतोभयात् ३४ शिवेनेमेभूमिपालाःसभागम्यपरस्परम् ॥ सहभुक्त्वाचपीत्वाचप्रतिपातुयथागृहम् ३५ सुवाससःस्रग्विणश्चसत्कृताभरत
 र्षभ ॥ अमर्षचनिराकृत्यैराणिचपरंतप ३६ हार्दयत्पांडवेष्वासीत्प्राप्तेऽस्मिन्नायुषःक्षये ॥ तदेवतेभवत्वद्यसंधत्स्वभरतर्षभ ३७ बालाविहीनाःपित्रातेत्वयै
 वपरिवर्धिताः ॥ तान्पालययथान्यायंपुत्रांश्चभरतर्षभ ३८ भवतैवहिरक्ष्यास्तेव्यसनेषुविशेषतः ॥ मातेर्धर्मस्तथैवार्थोनश्येतभरतर्षभ ३९ आहुस्त्वांपांडवारा
 जन्निभिवाद्यप्रसाद्यच ॥ भवतःशासनाहुःखमनुभूतंसहानुभौः ४० द्वादशेमानिर्वर्षाणिबनेनिर्व्युषितानिनः ॥ त्रयोदशंतथाऽज्ञातैःसजनेपरिवत्सरम् ४१ स्था
 तानःसमयेतस्मिन्पितेतिकृतनिश्चयाः ॥ नाहास्मसमयंताततच्चनोब्राह्मणाविदुः ४२ तस्मिन्नःसमयेतिष्ठस्थितानांभरतर्षभ ॥ नित्यंसंक्लेशिताराजन्स्वराज्यां
 शंलभेमहि ४३ त्वंधर्ममर्थसंजानन्सम्यङ्नस्नातुमर्हसि ॥ गुरुत्वंभवतिप्रेक्ष्यबहून्क्लेशांस्तितिक्षमहे ४४ सभवान्मातृपितृवदस्मात्प्रतिपद्यताम् ॥ गुरोर्गरीयसी
 वृत्तिर्याचशिष्यस्यभारत ४५ वर्तामहेत्वयिचतांत्वंचवर्तस्वनस्तथा ॥ पित्रास्थापयितव्याहिवयमुत्पथमास्थिताः ४६ संस्थापयपथिष्वस्मांस्तिष्ठधर्मसुवर्त्म
 नि ॥ आहुश्चेमांपरिषदंपुत्रास्तेभरतर्षभ ४७ धर्मज्ञेषुसभासत्सुनेहयुक्तमसांप्रतम् ॥ यत्रधर्मोह्यधर्मेणसत्यंयत्रानृतेनच ४८ हन्यतेप्रेक्षमाणानांहतास्तत्रस
 भासदः ॥ विद्धोधर्मोह्यधर्मेणसभांयत्रप्रपद्यते ४९ नचास्यशल्यंकृतंतिविद्धास्तत्रसभासदः ॥ धर्मएतानारुजतियथानयनुकूलजान् ५० येषधर्ममनुपश्यंतस्तू
 र्णाभ्यायंतआसते ॥ तेसत्यमाहुर्धर्म्यचन्याय्यंचभरतर्षभ ५१ शक्यंकिमन्यद्रकुंतेदानादन्यजनेश्वर ॥ ब्रुवंतुतेमहीपालाःसभायांयेसमासते ५२ धर्मार्थोसं
 प्रधानैवयदिसत्यंब्रवीम्यहम् ॥ प्रमुंचमान्मृत्युपाशात्क्षत्रियान्पुरुषर्षभ ५३ प्रशाम्यभरतश्रेष्ठमामन्युवशमन्वगाः ॥ पित्र्यंतभ्यःप्रदायांशंपाण्डवेभ्योयथोचितम् ५४
 ततःसपुत्रःसिद्धार्थोभुंक्ष्वभोगान्परंतप ॥ अजातशत्रुजानीषेस्थितंधर्मेसतांसदा ५५ सपुत्रेत्वयिवृत्तिचवर्ततेयानराधिप ॥ दाहितश्चनिरस्तश्चत्वामेवोपाश्रितःपुनः ॥
 ५६ इंद्रप्रस्थंत्वयैवासौसपुत्रेणविवासितः ॥ सतंत्रनिवसन्सर्वान्वशमानीयपार्थिवान् ५७ त्वन्मुखानकरोद्राजन्नचत्वामत्यवर्तत ॥ तस्यैवंवर्तमानस्यसौबलेनजिहीर्षता
 ५८ राष्ट्राणिधनधान्यंचप्रयुक्तःपरमोपधिः ॥ सतामवस्थांसंप्राप्यकृष्णामिंक्ष्यसभांगताम् ५९

भा पुत्राःपांडवाः ४७ । ४८ । ४९ आरुजतिर्हिनस्ति अनुकूलजामकूटं कुरुमनुस्यजानानृक्षादीन् ५० येषां दवास्तूष्णीमासते कालं निर्वाह्य भवद्भयोराराज्यांशं लब्धुमिच्छंति ते सत्यं धर्म्यं न्याय्यं चाहुः ५१
 ५२ । ५३ । ५४ । ५५ दाहितः जतुष्टे निरस्तो धूनेन राज्यादूरीकृतः ५६ । ५७ । ५८ । ५९

क्षत्रधर्मादमेयात्मानाकंपतयुधिष्ठिरः ॥ अहंतुतवतेपांचश्रेयइच्छामिभारत ६० धर्मादर्थान् सुखाच्चैव माराजनीनशः प्रजाः ॥ अनर्थमर्थमन्वानोऽप्यर्थं चानर्थमात्मनः
 ६१ लोभेऽतिप्रसृतान् पुत्रान्निगृहीष्वविशंपते ॥ स्थिताः शुश्रूषितुं पार्थाः स्थिता योद्धुमर्दिमाः ॥ यत्ते पथ्यतमं राजंस्तस्मिंस्तिष्ठ परंतप ६२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 तद्वाक्यं पार्थिवाः सर्वे हृदयैः समगृजयन् ॥ न तत्र काश्चिदकुं हि वाचं प्राक्रामदग्रतः ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाक्यपञ्चनव
 तितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्मिन्नभिहिते वाक्ये केशयेन महात्मना ॥ स्तिमिता हृष्टरोमाण आसन् सर्वे सभासदः १ कश्चिदुत्तरमेतेषां कुन्तोत्स
 हते पुमान् ॥ इति सर्वे मनोभिस्ते चिन्तयन्ति स्म पार्थिवाः २ तथा तेषु च सर्वेषु तूष्णीं भूते पुराजसु ॥ जामदग्न्यइदं वाक्यमब्रवीत्कुरुसंसदि ३ इमां मे सोपमां वाचं गृणु सत्याम
 शंकितः ॥ तां श्रुत्वा श्रेय आदत्स्व यदिसाध्विति मन्यसे ४ राजा दंभोद्भवो नाम सार्वभौमः पुराऽभवत् ॥ अखिलां बुभुजे सर्वौ पृथिवीमिति नः श्रुतम् ५ सस्मन्निर्त्यं निशा
 पाये प्रातरुत्थाय वीर्यवान् ॥ ब्राह्मणां क्षत्रियांश्चैव पृच्छन्नास्ते महारथः ६ अस्ति कश्चिद्विशिष्टो वा मद्रिधो वा भवेद्युधि ॥ शूद्रे वैश्यः क्षत्रियो वा ब्राह्मणो वाऽपि शस्त्र
 ऋत् ७ इति ब्रुवन्नन्वचरत्सराजा पृथिवीमिमाम् ॥ दर्पेण महतामत्तः कंचिदन्यमर्चितयन् ८ तंच वैद्या अकृपणा ब्राह्मणाः सर्वतोऽभयाः ॥ प्रत्यपेक्षन्तं राजानं श्लाघमानं
 पुनः पुनः ९ निषिध्यमानोऽप्यसकृत् पृच्छत्येव सर्वे द्विजान् ॥ अतिमानं श्रियामत्तंतमूचुर्ब्राह्मणास्तदा १० तपस्विनो महात्मानो वेदप्रत्ययदर्शिनः ॥ उदीर्यमाणं
 राजानं क्रोधदीप्ता द्विजातयः ११ अनेकजयिनौ संख्येयौ वै पुरुषसत्तमौ ॥ तयोस्त्वं न समो राजन् भविताऽसिकदाचन १२ एवमुक्तः सराजा तु पुनः प्रपच्छतान्
 द्विजान् ॥ कर्तुं वीरौ क्वजन्मानौ किं कर्माणौ च कौचतौ १३ ॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ नरो नारायणश्चैव तापसाविति नः श्रुतम् ॥ आयातो मानुषेलोके ताभ्यां युद्धयस्व
 पार्थिव १४ श्रूयेते तौ महात्मानौ नरनारायणाबुभौ ॥ तपो वीर्यमिर्देशयन्तं पयते गंधमादनम् १५ सराजामहतीं सेनां योजयित्वा षडंगिनीम् ॥ अमृष्यमाणः संप्रायाद्य
 त्रतावपराजितौ १६ सगत्वा विषमं वोरपर्वतं गंधमादनम् ॥ मृगयाणोऽन्वगच्छतौ तापसौ वनमाश्रितौ १७ तौ हृष्टाक्षुत्पिपासाभ्यां कृशौ धमनि संततौ ॥ शीतवा
 तातपैश्चैव कर्षितौ पुरुषोत्तमौ १८ अभिगम्योपसंगृह्य पर्यपृच्छदनामयम् ॥ तमर्चित्वा मूलफलैरासनेनोदकेन च १९ न्यमंत्रयेतां राजानं किं कार्यं क्रियतामिति ॥ तत
 स्तामानुपूर्वीं सपुनरेवा न्वकीर्तयत् २० बाहुभ्यां मे जिता भूमिर्निहताः सर्वशत्रवः ॥ भवद्भ्यां युद्धमाकांक्षन्नुपयातोऽस्मि पर्वतम् २१ आतिथ्यं दीयतामेतत्कांक्षितं मे चिरं
 प्रति ॥ नरनारायणाबूचतुः ॥ अपेतक्रोधलोभोऽयमाश्रमो राजसत्तम २२

२३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। काकुदीकमिलादयोऽष्टावस्त्रजातयः येनास्त्रेणाभिभूतारथगजादीनांककुबे
वशेरेतत्काकुदीकप्रस्वापननाम येनयुकनलिकान्यायेनअभयेऽपिभयदर्शिनोहयथादिपादेपुगाढंश्लिष्यतितत्तयुकमोहननाम येनस्वर्गनगरंपश्यतितत्ताकंउन्मादननाम येनसिप्तमात्रेणानुविद्धास्त्रासावशकृन्मुखं

नहस्मिन्नाश्रमेयुद्धंकुतःशस्त्रंकुतोऽनृजुः ॥ अन्यत्रयुद्धमाकांक्षबहवःक्षत्रियाःक्षितौ २३ ॥ रामउवाच ॥ उच्यमानस्तथाऽपिस्मभूयएवाभ्यभाषत ॥ पुनःपुनः
क्षम्यमाणःसांत्यमानश्चभारत २४ दंभोद्भवोयुद्धमिच्छन्नाह्वयत्येवतापसौ ॥ ततो नरस्त्विषीकाणांमुष्टिमादायभारत २५ अब्रवीदेहियुद्धयस्वयुद्धकामुकक्षत्रिय ॥
सर्वशस्त्राणिचादत्स्वयोजयस्वचवाहिनीम् २६ अहंहितेविनेष्यामियुद्धश्रद्धामितःपरम् ॥ दंभोद्भवउवाच ॥ यद्येतदस्त्रमस्मासुयुक्तंतापसमन्यसे २७ एतेनापित्व
यायोत्स्येयुद्धार्थीह्यहमागतः ॥ रामउवाच ॥ इत्युक्त्वाशरवर्षेणसर्वतःसमवाकिरत् २८ दंभोद्भवस्तापसंतंजिवांसुःसहसैनिकः ॥ तस्यतानस्यतोघोरानिघ्नपरत
नुच्छिदः २९ कदर्थीकृत्यसमुनिरिषीकाभिःसमार्पयत् ॥ ततोऽस्मैप्रासृजद्वोरमैषीकमपराजितः ३० अस्त्रमप्रतिसंधेयंतदकुतमिवाभवत् ॥ तेषामक्षीणिकर्णाश्वना
सिकाश्वेवमायया ३१ निमित्तवेधीसमुनिरिषीकाभिःसमार्पयत् ॥ सहृद्वाश्वेतमाक्राशमिषीकाभिःसमाचितम् ३२ पादयोन्यपतद्राजास्वस्तिमेस्त्वितिचाब्रवीत् ॥ तम्
ब्रवीन्नरोराजन्शरण्यःशरणैषिणाम् ३३ ब्रह्मण्योभवधर्मात्माचास्मैवंपुनःकृथाः ॥ नैतादृक्पुरुषोराजन्क्षत्रधर्ममनुस्मरन् ३४ मनसानृपशार्दूलभवेत्परपुरंजयः ॥
माचदर्पसमाविष्टःक्षेप्सीःकांश्चित्कथंचन ३५ अल्पीयांसंविशिष्टंवाततेराजन्समाहितम् ॥ कृतप्रज्ञोवीतलोभोनिरहंकारआत्मवान् ३६ दांतःक्षांतोमृदुःसौम्य
प्रजाःपालयपार्थिव ॥ मास्मभूयःक्षिपेःकंचिदविदिवाबलाबलम् ३७ अनुज्ञातःस्वस्तिगच्छमैवंभूयःसमाचरेः ॥ कुशलंब्राह्मणान्पृच्छेरावयोर्वचनाद्भृशम् ३८
ततोराजातयोःपादावभिवाद्यमहात्मनोः ॥ प्रत्याजगामस्वपुरंधर्मचैवाचस्द्रुशम् ३९ सुमहद्वापितत्कर्मयत्रेणकृतंपुरा ॥ ततो गुणैःसुबहुभिःश्रेष्ठोनारायणोऽभवत्
४० तस्माद्यावद्धनुःश्रेष्ठेगांडीवेऽस्त्रंनयुज्यते ॥ तावत्त्वंमानमुत्सृज्यगच्छराजन्धनंजयम् ४१ काकुदीकंशुकंनकाकमक्षिसंतर्जनंतथा ॥ संतानंनर्तकंघोरमास्थमोदक
मष्टमम् ४२ एतैर्विद्धाःसर्वएवमरणंयांतिमानवाः ॥ कामक्रोधौलोभमोहौमदमानौतथैवच ४३ मात्सर्याहंकृतीचैवक्रमादेतउदाहृताः ॥ उन्मत्ताश्रविचेष्टंतेनष्ट
संज्ञाविचेतसः ४४ स्वपंतिचप्लवंतेचच्छर्दयंतिचमानवाः ॥ मूत्रयंतंचसतरुंदंतिचहसंतिच ४५ निर्मातासर्वलोकानामीश्वरःसर्वकर्मविद् ॥ यस्यनारायणोबं
धुरर्जुनोदुःसहोयुधि ४६ कस्तमुत्सहतेजेतुंत्रिषुलोकेषुभारत ॥ वीरकपिध्वजंजिष्णुंयस्यनास्तिसमोयुधि ४७ असंख्येयागुणाःपार्थेतद्विशिष्टोजनार्दनः ॥
त्वमेवभूयोजानासिकुंतीपुत्रधनंजयम् ४८

सर्वतितत्तुअक्षिसंतर्जनंत्रासनंनाम संतानंअविच्छेदेनशस्त्राणांवृष्टिकरं पेंद्रादिदिग्दं नर्तकंनर्तनकरंपैशाचं घोरंकदनकरंराक्षसं आस्थमोदकंपेनाभिहताःशुलेपापाणंदत्तामरणार्थमेवमतिष्ठंततदयाम्यन्याम
अत्रैवउन्मत्ताश्चेतिश्लोकोत्पादोपायायोग्यसंबंधनीयाः ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८

४१ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इति षष्ठोऽध्यायः ॥ इति श्रीमहाभारतस्य पञ्चमस्कन्धोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ जामदग्नयेति १ अय्ययः अपचयशून्यः २ प्रभवत्यस्यादिति प्रजुर्जमत
उपादानकारणं घटस्येव घटि पटः ३ निमित्तमरणादिति । नाशवन्त इत्यर्थः पाठांतरं निमित्तकारणमिति चक्रवीरकुलालादिस्मानीयानि ४ । ५ । ६ तरुणादिति । भोगकाले पुद्गेन मरणमाप्नुवतीत्यर्थः ७

नरनारायणौ यौ तौ तवैवार्जुनकेशवौ ॥ विजानीहि महाराज प्रवीरौ पुरुषोत्तमौ ४९ यद्येतदेवं ज्ञानासिनचमामभिशंकसे ॥ आर्यामर्तिसमास्थाय शान्मभारतपांड
वैः ५० अथ चेन्मन्यसे श्रेयो न मे भेदो भवेदिति ॥ प्रशान्मभारतश्रेष्ठमाचयुद्धे मनःकृथाः ५१ भवतां च कुरुश्रेष्ठ कुलंबहुमतं भुवि ॥ तत्तथैवास्तु भद्रं ते स्वार्थमेवोप
चिंतय ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि पांडवोद्भवोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जामदग्न्यवचः श्रुत्वा
कण्वोऽपि भगवानृषिः ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यमब्रवीत्कुरुसंसदि १ ॥ कण्व उवाच ॥ अक्षयश्चाव्ययश्चैव ब्रह्मालोकपितामहः ॥ तथैव भगवंतौ तौ नरनारायणा
वृषी २ आदित्यानां हि सर्वेषां विष्णुरेकः सनातनः ॥ अजय्यश्चाव्ययश्चैव शाश्वतः प्रमुरीश्वरः ३ निमित्तमरणाश्चान्ये चंद्रसूर्यौ महीजलम् ॥ वायुरग्निस्तथाऽका
शं ग्रहास्तारगणास्तथा ४ ते च क्षयांते जगतो हि त्वा लोकत्रयंसदा ॥ क्षयं गच्छंति वै सर्वे सृज्यंते च पुनः पुनः ५ मुहूर्तमरणास्त्वन्ये मानुषा मृगपक्षिणः ॥ तैर्यग्योन्य
श्वये चान्ये जीवलोकचरास्तथा ६ भूयिष्ठेन तुराजानः श्रियं भुक्त्वाऽऽयुषः क्षये ॥ तरुणाः प्रतिपद्यंते भोक्तुं सुकृतदुष्कृते ७ स भवान् धर्मपुत्रेण शमं कर्तुमिहार्हति ॥
पांडवाः कुरुवश्चैव पालयंतु वसुंधराम् ८ बलवानहमित्येव न मंतव्यं सुयोधन ॥ बलवंतो बलिभ्यो हि दृश्यंते पुरुषर्षभ ९ न बलं बलिनां मध्ये बलं भवति कौरव ॥ ब
लवंतो हि ते सर्वे पांडवा देवविक्रमाः १० अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ मातलेर्दातुकामस्य कन्यां मृगयतो वरम् ११ मतस्त्रिलोकराजस्य मातलिर्नाम सा
रथिः ॥ तस्यैकैव कुले कन्यारूपतो लोकविश्रुता १२ गुणकेशीति विख्यातानाम्नासा देवरूपिणी ॥ श्रिया च वपुषा चैव स्त्रियोऽन्याः साऽतिरिच्यते १३ तस्याः
प्रदानसमयं मातलिः सह भार्यया ॥ ज्ञात्वा विममृशे राजस्तत्परः परिचिंतयन् १४ धिक्खल्वलघुशीलानामुच्छ्रितानां यशस्विनाम् ॥ नराणां मृदुसत्त्वानां
कुले कन्या प्ररोहणम् १५ मातुः कुलं पितृकुलं यत्र चैव प्रदीयते ॥ कुलत्रयं संशयितं कुरुते कन्यकासताम् १६ देवमानुषलोकौ द्वौ मानुषेणैव च क्षुषा ॥ अवगाहौ ववि
चितौ न च मेरोचते वरः १७ ॥ कण्व उवाच ॥ न देवा ब्रैवदिति जात्र गंधर्वा ब्रह्मणोऽपि ॥ अरोचयद्भरकृते तथैव बहुलानृषीन् १८ भार्ययाऽनुसंसंभ्यसहरात्रौ सु
धर्मया ॥ मातलिर्नाम लोकाय चकार गमने मतिम् १९ न मे देवमनुष्येषु गुणकेश्याः समो वरः ॥ रूपतो दृश्यते कश्चिन्नागेषु भविता भुवम् २० इत्यामं य सुधर्मासकृत्वा
चाभिप्रदक्षिणम् ॥ कन्यां शिरस्युपाधाय प्रविवेश महीतलम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि मातलिवरान्वेषणे सप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ १७ ॥

८ । ९ बलसैन्यं बलिनां औरसबलवतां बलं सामर्थ्येन भवति १० मातलेरिति हासमिति संबन्धः ११ । १२ । १३ । १४ उच्छ्रितानां गहत्तया ख्यातानाम् १५ । १६ क्षुषुषा हानेन विषितौ अन्वेपितौ १७
१८ । १९ । २० । २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मातलिरिति १।२।३।४।५।६।७।८ यंतुःयंतारंमातलिरिति ९।१० गोपतेःवारिपतेः 'भूवाग्वारिपुगौर्मता' इतिविश्वः ११।१२ द्वितीयांसोमपुत्रौ तयाअदित्याःपुत्रःसूर्यःश्रेष्ठःकृतः
भर्ताकृतः १३ वारुण्यवारुण्यासुरायाइदंवारुण्यं सुराविद्यतेयेपांतेमुराः १४।१५ विवर्ततेप्रक्षिप्तान्यपिपुनःपुनःप्रहर्तुर्हस्तमायांति १६ जात्यःजातीयाः पूर्वदेवतानिपूर्वदेवाःदैत्याः सर्वेतिपाठेनिर्मिताःनिश्चये
नप्रक्षिप्ताः १७ अग्निरिति । हविष्मताऽग्निनाआविद्धंरुद्धं विष्णुचक्रजमप्यत्रभयंनास्तीत्यर्थः १८ गांढीखड्गाख्यःपशुविशेषः तस्यविकारोगांढीमयः तस्यहिपशूनांवापृष्टवंशस्यधनुःकर्तुंशक्यं यतःगां

॥ कण्वउवाच ॥ मातलिस्तुव्रजन्मार्गेनारदेनमहर्षिणा ॥ वरुणंगच्छताद्रष्टुंसमागच्छद्यदृच्छया १ नारदोऽथाब्रवीदेनंक्रभवान्गंतुमुद्यतः ॥ स्वेनवासू
तकार्येणशासनाद्वाशतक्रतोः २ मातलिनारदेनैवंसंपृष्टःपथिगच्छता ॥ यथावत्सर्वमाचष्टस्वकार्येनारदंप्रति ३ तमुवाचाथसमुनिर्गच्छावःसहिताविति ॥ सलि
लेशदिदृक्षार्थमहप्युद्यतोदिवः ४ अहंतेसर्वमाख्यास्येदर्शयन्वसुधातलम् ॥ दृष्ट्वातत्रवरंकंषिद्रोचयिष्यावमातले ५ अवगाह्यतुतौभूमिमुभौमातलिनारदौ ॥ ददृ
शातेमहात्मानौलोकपालमपांपतिम् ६ तत्रदेवर्षिसदृशींपूजांसंप्रापनारदः ॥ महेन्द्रसदृशींचैवमातलिःप्रत्यपद्यत ७ तावुभौप्रीतमनसौकार्यवंतौनिवेद्यह ॥ वरुणे
नाभ्यनुज्ञातौनागलोकंविचेरतुः ८ नारदःसर्वभूतानामंतर्भूमिनिवासिनाम् ॥ जानंश्चकारव्याख्यानंयंतुःसर्वमशेषतः ९ ॥ नारदउवाच ॥ दृष्टस्तेवरुणःसूतपुत्रपौ
त्रसमावृतः ॥ पश्योदकपतेःस्थानंसर्वतोभद्रमृद्धिमत् १० एषपुत्रोमहाप्रज्ञोवरुणस्येहगोपतेः ॥ एषवैशीलवृत्तेनशौचेनचविशिष्यते ११ एषोऽस्यपुत्रोऽभिमतः
पुष्करःपुष्करेक्षणः ॥ रूपवान्दर्शनीयश्चसोमपुत्र्यावृतःपतिः १२ ज्योत्स्नाकालीतियामाहुर्द्वितीयांरूपतःश्रियम् ॥ अदित्याश्चैवयःपुत्रोऽज्येष्ठःश्रेष्ठःकृतःस्मृतः
१३ भवंनंपश्यवारुण्यंयदेतत्सर्वकांचनम् ॥ यत्प्राप्यसुरतांप्राप्ताःसुराःसुरपतेःसखे १४ एतानिहृतराज्यानांदैतेयानांस्ममातले ॥ दीप्यमानानिदृश्यंतेसर्वप्रहर
णान्युत १५ अक्षयाणिकिलैतानिविवर्ततेस्ममातले ॥ अनुभावप्रयुक्तानिसुरैरवजितानिह १६ अत्रराक्षसजात्यश्चदैत्यजात्यश्चमातले ॥ दिव्यप्रहरणाश्चा
सन्पूर्वदेवतनिर्मिताः १७ अग्निरेषमहार्चिष्मान्जागर्तिवारुणेहृदे ॥ वैष्णवंचक्रमाविद्धंविधूमेनहविष्मता १८ एषगांढीमयश्चापोलोकसंहारसंभृतः ॥ रक्ष्य
तेदैवैर्निर्त्यंयतस्तद्राडिबंधनुः १९ एषकृत्येसमुत्पन्नेतत्तद्धारयतेबलम् ॥ सहस्रशतसंख्येनप्राणेनसततंध्रुवः २० अशास्यानपिशास्त्येषरक्षोबंधुपुराजसु ॥ सृष्टः
प्रथमतश्चंडोब्रह्मणाब्रह्मवादिना २१ एतच्छस्त्रंनरेंद्राणांमहचक्रेणभासितम् ॥ पुत्राःसलिलराजस्यधारयंतिमहोदयम् २२ एतत्सलिलराजस्यच्छत्रंछत्रगृहेस्थितम्
सर्वतःसलिलंशीतंजीमूतइववर्षति २३

दीमयत्वादेवतत्वांढीवंनामधनुरभूत् गांढीशब्दाद्विकाराथोवप्रत्ययःकल्प्यतइतिभावः गांढीवज्रग्रंथिस्तन्मयइत्यन्ये १९ एषचापःकृत्येअभेद्यभेदेने तत्तत्तावत्तावत्प्राणेनबलेन सर्वदालसचापतुल्यबलोऽप्य
यंचापःकार्यकालेऽधिकबलोऽपिभवतीत्यनंतबलइत्यर्थः २० रक्षोबंधुपुराजस्तुल्येषु २१ एतच्छस्त्रंधनुः चक्रेणचक्रादपि । एतच्छास्त्रंनरेंद्राणांमहच्छुक्रेणभाषितमितिपाठे नीतिशास्त्रं शुक्रेणकाव्येन छत्रे
पेतिवापाठः २२ । २३

मूर्छितं अभिभूतं आवृतमिति यावत् येन हेतुना जनोऽस्य दर्शनं मार्छति न प्राप्नोति २४ । २५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ एतदिति १ अङ्गिः
समं प्राप्ताः जलवेगेनानीताः २ व्यापारेण यत्नेन धृतः मर्यादायां स्थापितः अन्यथा सद्यः कृत्स्नं समुद्रं लोकांश्च दहेत् आत्मानं निबद्धं देवैरिति शेषः समबुद्धयत अङ्गिरस्त्वर्थः धृतात्मैतिसंभिरार्थः ३ निहितं स्था
पितं अतः सोमस्येति । कंदुकाकारं भूगोलं प्रदक्षिणीकुर्वतः सूर्यस्य सोमस्य वा केनचिद्गोलप्रदेशेन आवरणत्वात् ददर्शनं भवति सैव तेषां रात्रिः । येतु गोलस्य शिरसि अधस्ताच्च तिष्ठति ते सर्वदेवसूर्यादीन् पश्यन्ति
तत्र जलमयं चंद्रमंडलं सूर्यरश्मिभिस्तैजसेः प्रकाश्यते तयोश्च यथा यथा विमर्कषः तथा तथाऽधिकं चंद्रोऽवभासते यथा यथा सन्निकर्षः तथा तथाऽधिकं सूर्यपुरोवर्तिभिरग्न्यादिभिर्देवताभिस्तरोधीयतेऽस्मदृष्ट्या ।

एतच्छत्रात्परिभ्रष्टं सलिलं सोमनिर्मलम् ॥ तमसामूर्छितं भातियेन नार्छति दर्शनम् २४ बहून्यद्भुतरूपाणि द्रष्टव्यानीह मातले ॥ तव कार्या वरोधस्तु तस्माद्रच्छाव
माचिरम् २५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वा० मातलिवरान्वेषणेऽष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ एतत्तु नागलोकस्य नाभिस्था
ने स्थितं पुरम् ॥ पातालमिति विख्यातं दैत्यदानवसेवितम् १ इदमङ्गिः समं प्राप्ताये केचिद्भुवि जंगमाः ॥ प्रविशंतो महानादं दंति भयपीडिताः २ अत्रासुरोऽग्निः
सततं दीप्यते वारिभोजनः ॥ व्यापारेण धृतात्मानं निबद्धं समबुध्यत ३ अत्रासुरैः पीत्वानिहितं निहतारिभिः ॥ अतः सोमस्य हानिश्च श्रद्धिश्चैव प्रदृश्यते ४
अत्रादित्यो हयशिराः काले पर्वणि पर्वणि ॥ उत्तिष्ठति सुवर्णाख्यं वाग्भिरापूरयन् जगत् ५ यस्मादलं समस्तास्ताः पतन्ति जलमूर्तयः ॥ तस्मात्पातालमित्येव ख्यायते
पुरमुत्तमम् ६ ऐरावणोऽस्मात्सलिलं गृहीत्वा जगतोहितः ॥ मेघेष्वामुंचते शीतं यन्महेंद्रः प्रवर्षति ७ अत्र नानाविधा कारास्ति मयोनैकरूपिणः ॥ अप्सु सोमप्र
भां पीत्वा वसन्ति जलचारिणः ८ अत्र सूर्याशुभिर्भिन्नाः पातालतलमाश्रिताः ॥ मृता हि दिवसे सृतपुनर्जीवंति वै निशि ९ उदयन्नित्यं शश्वात्रचंद्रमारश्मिबहुभिः ॥
अमृतं स्पृश्य संस्पर्शान् संजीवयति देहिनः १० अत्र ते धर्मनिरता बद्धाः कालेन पीडिताः ॥ दैतेयानि वसन्ति स्म वासवेन हृतश्रियः ११ अत्र भूतपतिर्नाम सर्वभूतमहे
श्वरः ॥ भूतये सर्वभूतानामचरत्तपउत्तमम् १२ अत्र गोव्रतिनो विप्राः स्वाध्यायाभ्यायकश्चिताः ॥ त्यक्तप्राणा जितस्वर्गानिवसन्ति महर्षयः १३ यत्र तत्र शयोनि
त्यं येन केनचिदाशितः ॥ येन केनचिदाच्छन्नः स गोव्रत इहोच्यते १४ ऐरावणो नागराजो वामनः कुमुदोऽञ्जनः ॥ प्रसूताः सुप्रतीकस्य वंशे वारणसत्तमाः १५ पश्य
यद्यत्र ते कश्चिद्रोचते गुणतो वरः ॥ वरयिष्यामि तं गत्वा यत्नमास्थाय मातले १६

एतदेवाभिलक्ष्य 'प्रथमां पिवते वद्विद्वितीयां पिवते रविः' इत्यादिशास्त्रं प्रवृत्तं । पानं चेहसाभिध्यादाभ्यायनमात्रं पातालनाभिस्थानां तु मेरुशिखरस्थानामिव सर्वदा संपूर्ण एव चंद्रोऽवभासते । तदृश्यप्रदेशेऽग्न्या
द्यावरणाभावात् अतः स्थानात् चंद्रस्य च्छासवृद्धी महश्येते इति विरुद्धलक्षणयानदृश्येते इत्यर्थः । नदृश्यते इत्येव पाठो लक्षकप्रमादाद्भट्टोवा ४ आदिषोऽदितेः पुत्रो विष्णुर्हयग्रीवरूपी सुवर्णाख्यं जगत् वेदरूपी नामात्मकः
प्रपंचः । 'नामवाङ्मयदेवः' इत्यादि श्रुतेः तं वाग्भिरापूरयन् उत्तिष्ठति वेदाध्यायिनां ध्वनि उपबृंहयितुमाविर्भवतीत्यर्थः ५ जलमूर्तयश्चंद्राद्याः पतन्ति चंद्रकोतवज्जलं स्रवंति अतोऽयं पतज्जल इति वक्तव्ये पाताल इ
त्यर्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

आप्रजानानिसर्गादप्रजोत्पत्तिमारभ्य १७ आर्तिजन्य निसर्गस्वभावे ततः पूर्वमुत्पन्नस्य कस्यचिदभावात् १८ । १९ । २० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे ऊनवाततमोऽध्यायः ॥ १९ ॥
हिरण्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० शैलानिशिलामयानि ११ । १२ । १३ आक्रीडादक्रीडास्थानानि १४ । १५ । १६ । १७ । १८ आत्मानं अहिंसापरं जानामि हिंसात्म

अंडमेतजलेन्यस्तंदीप्यमानमिवश्रिया ॥ आप्रजानानिसर्गाद्वैनोद्विद्यतिनसर्पति १७ नास्यजातिनिसर्गवाक्यमनंशृणोमिवै ॥ पितरं मातरं चापि नास्यजा
नातिकश्चन १८ अतः किल महानमिरंतकाले समुत्थितः ॥ धक्ष्यते मातले सर्वत्रैलोक्यं सचराचरम् १९ मातलिस्त्वब्रवीच्छ्रुत्वानारदस्याथ भाषितम् ॥ न मेऽत्रो
च्यते कश्चिदन्यतो ब्रजमाचिरम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि मातलि वरान्वेषणे ऊनशततमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ हिरण्य
पुरमित्येतत्स्वयातं पुरवरं महत् ॥ दैत्यानां दानवानां च मायाशतविचारिणाम् १ अनल्पेन प्रयत्नेन निर्मितं विश्वकर्मणा ॥ मये न मनसा सृष्टं पातालतलमाश्रितम् २
अत्र मायासहस्राणि विकुर्वाणामहौजसः ॥ दानवानिव संति स्म शूरा दत्तवराः पुरा ३ नैतेश्च क्रेणानान्येन यमेन वरुणेन वा ॥ शक्यं ते वशमाने तु तं तथैव धनदेन च ४ असु
राः कालखंजाश्च तथा विष्णुपदोद्भवाः ॥ नैर्ऋतायातुधानाश्च ब्रह्मपादोद्भवाश्च ५ दंष्ट्रिणो भीमवेगाश्च वातवेगपराक्रमाः ॥ मायावीर्योपसंपन्ना निवसंत्यत्र मातले ६
निवातकवचानामदानवायुद्धदुर्मदाः ॥ जानासि च यथा शक्रो नैतान् शक्रोति बाधितुम् ७ बहुशो मातले त्वंचतवपुत्रश्च गोमुखः ॥ निर्भग्नो देवराजश्च सहपुत्रः शची
पतिः ८ पश्य वेश्मानि रौक्माणि मातले राजतानि च ॥ कर्मणा विधियुक्तेन युक्तान्युपगतानि च ९ वैदूर्यमणिचित्राणि प्रवालरुचिराणि च ॥ अर्कस्फटिकशुभ्राणि
वज्रसारोज्ज्वलानि च १० पार्थिवानीव चाभांति पद्मरागमयानि च ॥ शैलानीव च दृश्यंते दारवाणीव चाप्युत ११ सूर्यरूपाणि चाभांति दीप्ताग्नि सदृशानि च ॥ मणि
जालविचित्राणि प्रांशूनि निविडानि च १२ नैतानि शक्यं निर्देष्टुं रूपतो द्रव्यतस्तथा ॥ गुणतश्चैव सिद्धानि प्रमाणगुणवन्ति च १३ आक्रीडान्पश्य दैत्यानां तथैव शय
नान्युत ॥ रत्नवंति महार्हाणि भाजनान्यासनानि च १४ जलदाभांस्तथा शैलांस्तोयप्रस्रवणानि च ॥ कामपुष्पफलांश्चापि पादपाङ्कामचारिणः १५ मातले क
श्चिदत्रापि रुचिरस्तेवरो भवेत् ॥ अथवाऽन्यां दिशं भूमेर्गच्छावयदि मन्यसे १६ मातलिस्त्वब्रवीदेनं भाषमाणं तथा विधम् ॥ देवर्षे नैव मे कार्यं विप्रियं त्रिदिवौकसाम्
१७ नित्यानुषक्तवैराहिभ्रातरो देवदानवाः ॥ परपक्षेण संबंधं रोचयिष्याम्यहं कथम् १८ अन्यत्र साधुगच्छावद्रष्टुं नार्हामि दानवा ॥ जानामि तव चात्मानं हिंसात्म
कमनं तथा १९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि मातलि वरान्वेषणे शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ नारद उवाच ॥ अयं लोकः सुपर्णानां प
क्षिणां पन्नगाशिनाम् ॥ विक्रमे गमने भारे नैषामस्ति परिश्रमः १

नां तथा हिंसात्मकमनं हिंसाप्रधानानां दैत्यानां कमनं अपेक्षणीयं च हिंसोदकं तदा जानामि अन्ये तु दित्सात्मकमलंतयेति पाठं प्रकल्प्य दित्सात्मकं दानेच्छामचुरं अलं अत्यर्थं इति न्याचसते १९ ॥ ॥ इति उद्योगपर्व
णि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ अपमिति १

२ प्रमृत्याप्रकृष्टगत्या जघेनवृद्धिमंतीत्यर्थः ३।४।५ निर्वृणाः निर्दयाः ६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भास्वमावदीपे
एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ॥ ॥ इदं सातलमिति १।२ वदनात्मुखादुदतिष्ठतेन मुखजेन ब्राह्मणेन तस्या एककुलत्वं यथोक्तं ' ब्राह्मणाश्चैव गवश्च कुलमेकं द्विधा कृतम् ' इति

वैनतेयसुतैः सुतपश्चिस्ततमिदंकुलम् ॥ सुमुखेन सुनाम्ना च सुनेत्रेण सुवर्चसा २ सुरुचापक्षिराजेन सुबलेन च मातले ॥ वर्धितानि प्रसृत्या वै विनता कुलकर्तृभिः ३ पक्षि
राजाभिजात्यानां सहस्राणि ज्ञातानि च ॥ कश्यपस्य ततो वंशे जातैर्भूतिविवर्धनैः ४ सर्वे ह्येते श्रिया युक्ताः सर्वे श्रीवत्सलक्षणाः ॥ सर्वे श्रियमभीप्सन्तो धारयन्ति बलान्भुत ५
कर्मणा क्षत्रियाश्चैते निर्घृणा भोगिभोजिनः ॥ ज्ञातिसंक्षयकर्तृत्वाद्वाह्यं न लभन्ति वै ६ नामानि चैषां वक्ष्यामि यथा प्राधान्यतः गृणु ॥ मातले श्लाघ्यमेतद्भिक्षुलं विष्णुप
रिग्रहम् ७ दैवतं विष्णुरेतेषां विष्णुरेव परायणम् ॥ हृदि चैषां सदा विष्णुर्विष्णुरेव सदा गतिः ८ सुवर्णचूडो नागाशीदारुणश्चंडतुंडकः ॥ अनिलश्चानलश्चैव विशालाक्षोऽ
थ कुंडली ९ पंकजिद्वज्रविष्कंभो वैनतेयोऽथ वामनः ॥ वातवेगो दिशा च क्षुर्निमेषोऽनिमिषस्तथा १० त्रिरावः समरावश्चाल्मीकिर्दीपकस्तथा ॥ दैत्यद्वीपः सरिद्धीपः
सारसः पद्मकेतनः ११ सुमुखश्चित्रकेतुश्चित्रवर्हस्तथाऽनघः ॥ मेघहृत्कुमुदो दक्षः सर्पातः सोमभोजनः १२ गुरुभारः कपोतश्च सूर्यनेत्रश्चिरांतकः ॥ विष्णुधर्मा
कुमारश्च परिबर्हो हरिस्तथा १३ सुस्वरो मधुपर्कश्च हेमवर्णस्तथैव च ॥ माला यो मातरिश्वाच निशाकरदिवाकरौ १४ एते प्रदेशमात्रेण मयोक्ता गृह्णात्मजाः ॥ प्राधान्य
तस्ते यशसा कीर्तिताः प्राणिनश्च ये १५ यद्यत्र न रुचिः काचिदेहि गच्छावमातले ॥ तं न यिष्यामि देशं त्वां वरं यत्रोपलप्स्यसे १६ ॥ इति श्रीमहाभास्वते उद्योगपर्वणि भगव
द्यानपर्वणि मातलि वरान्वेषणे एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ इदं सातलं नाम सप्तमं पृथिवीतलम् ॥ यत्रास्ते सुरभिर्मातागवाममृत
संभवा १ क्षरन्ती स ततं क्षीरं पृथिवी सारसं भवम् ॥ षण्णारसानां साररेण स मेकमनुत्तमम् २ अमृतेनाभिवृत्तस्य सारमुद्रिस्तः पुरा ॥ पितामहस्य वदनादुदतिष्ठदनि
दिता ३ यस्याः क्षीरस्य धारायानि पतन्त्या महीतले ॥ हृदःकृतः क्षीरनिधिः पवित्रं परमुच्यते ४ पुष्पितस्यैव फेनेन पर्येत मनुवेष्टितम् ॥ पिबन्तो निवसन्त्यत्र फेनपामु
निसत्तमाः ५ फेनपानामते ख्याताः फेनाहाराश्च मातले ॥ अत्रैतपसि वर्तन्ते येषां बिभ्यति देवताः ६ अस्याश्च तस्रो धेन्वोऽन्यादिक्षु सर्वासु मातले ॥ निवसन्ति दिशां पाल्यो
धारयन्त्यो दिशः स्मृताः ७ पूर्वादिशं धारयते सुरूपा नाम सौरभी ॥ दक्षिणां हंसिकानां धारयत्यपरां दिशम् ८ पश्चिमावारुणी दिक्षु धारयते वै सुभद्रया ॥ महानुभावया
नित्यं मातले विश्वरूपया ९ सर्वकामदुवानामधेनुर्धारयते दिशम् ॥ उत्तरां मातले धर्म्यां तथैल विलसं ज्ञिताम् १० आसां तु पयसामि श्रंपयो निर्भयसागरे ॥ मंथानं
मंदरं कृत्वा देवैरसुः संहितैः ११ उद्धृता वारुणी लक्ष्मीरमृतं चापि मातले ॥ उच्चैः श्रवाश्चाश्वराजो मणिरत्नचक्रौस्तुभम् १२

३।४ फेनेन पुष्पितस्यैव श्वेतस्यास्य पर्येतं तीरप्रदेशं फेनेनैवानुवेष्टितं पिबन्तः सादरमवलोकयन्त एव वसन्ति तेनैव फेनपाइत्युच्यते ५ एतेभ्योऽन्ये फेनाहाराश्चेत्यर्थः ६।७।८।९ इल विलस्ये मां रेल विल
संज्ञिताम् १० अमुरसंहितैः अमुरसंहितैः ११।१२

सुधेति । सर्पयिदृशानां तत्तद्योग्याहाररूपयः शरीरार्थः सुधामर्पस्य भोजनं स्वधाभोजिनः पितरः अमृताशेषु देवेषु १३ । १४ परिवासः निवासः सुखः सुखकरः १५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारत

सुधाहारेषु च सुधां स्वधाभोजिषु च स्वधाम् ॥ अमृतं चामृताशेषु सुरभीक्षरते पयः १३ अत्र गाथापुरागीतारसातलनिवासिभिः ॥ पौराणीश्रूयते लोके गीयते यामनी
षिभिः १४ ननागलोकैकनस्वर्गेन विमाने त्रिविष्टपे ॥ परिवासः सुखस्तादृशसातलतले यथा १५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि मातलि वरान्वेषणे
अधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ इयं भोगवती नाम पुरीवासुकिपालिता ॥ या दृशी देवराजस्य पुरीवर्याऽमरावती १ एष शेषः स्थितो नागो येने
यं धार्यते सदा ॥ तपसालोकमुख्येन प्रभावसहिता मही २ श्वेता चलनिभा कारो दिव्या भरणभूषितः ॥ सहस्रं धारयन्मूर्ध्ना ज्वालाजिह्वामहाबलः ३ इह नानाविधाकारा
नानाविधविभूषणाः ॥ सुरमायाः सुतानागानि वसंति गतव्यथाः ४ मणिस्वस्तिकचक्रांकाः कमंडलुकलक्षणाः ॥ सहस्रसंख्या बलिनः सर्वैरौद्राः स्वभावतः ५ सहस्र
शिरसः केचित्केचित्पंचशताननाः ॥ शतशीर्षास्तथा केचित्केचि त्रिशिरसोऽपि च ६ द्विपंचशिरसः केचित्कोचत्सप्तमुखास्तथा ॥ महाभोगामहाकायाः पर्वताभोग
भोगिनः ७ बहूनी हसहस्राणि प्रयुतान्यवुंदानि च ॥ नागानामेकवंशानां यथा श्रेष्ठं तु मे गृणु ८ वासुकिस्तक्षकश्चैव कर्कोटकधनंजयौ ॥ कालीयोनहुषश्चैव कंबलाश्वत
रावुभौ ९ बाह्यकुंडो मणिर्नागस्तथैवा पूरणस्वगः ॥ वामनश्चैलपत्रश्च कुरः कुकुणस्तथा १० आर्यकोनंदकश्चैव तथा कलशपोतकौ ॥ कैलासकः पिंजरको नागश्चैव
तस्तथा ११ सुमनोमुखो दधिमुखः शंखानंदोपनंदकौ ॥ आसः कांटरकश्चैव शिखीनिद्रिकस्तथा १२ तित्तिरिहंस्तिभद्रश्च कुमुदो माल्यपिंडकः ॥ द्वौ पद्मौ पुंडरीकश्च
पुष्पो मुद्गरपर्णकः १३ कर्वीरः पीठरकः संवृत्तो वृत्तपवच ॥ पिंडारो बिल्वपत्रश्च मूषिकादः शिरीषकः १४ दिलीपः शंखशीर्षश्च ज्योतिष्कोऽथा पराजितः ॥ कौरव्यो
धृतराष्ट्रश्च कुटुरः कृशकस्तथा १५ विरजाधारणश्चैव सुबाहुर्मुखरोजयः ॥ बधिरांघौ विशुद्धिश्च विरसः सुरसस्तथा १६ एते चान्ये च बहवः कश्यपस्यात्मजाः स्मृताः ॥
मातले पश्य यद्यत्र कश्चित्तेरो चेतवरः १७ ॥ कण्व उवाच ॥ मातलिस्त्वेकमव्यग्रः सततं संनिरीक्ष्य वै ॥ पप्रच्छ नारदं तत्र प्रीतिमानिव चाभवत् १८ ॥ मातलि उवाच ॥
स्थितो य एष पुरतः कौरव्यस्यार्यकस्य तु ॥ दुतिमान्दर्शनीयश्च कस्यैष कुलनंदनः १९ कः पिता जननी चास्य कतमस्यैष भोगिनः ॥ वंशस्य कस्यैष महान्केतुभूत इव स्थितः
२० प्रणिधानेन धैर्येण रूपेण वयसा च मे ॥ मनःप्रविष्टो देवर्षेण गुणैः पतिर्वरः २१ ॥ कण्व उवाच ॥ मातलिं प्रीतमनसं दृष्ट्वा सुमुखदर्शनात् ॥ निवेदयामास तदामाहा
त्स्यं जन्मकर्म च २२ ॥ नारद उवाच ॥ ऐरावतकुले जातः सुमुखो नाम नागराट् ॥ आर्यकस्य मतः पौत्रो दौहित्रो वामनस्य च २३ एतस्य हि पिता नागश्चिकुरो नाम
मातले ॥ नचिरादैनं ते येन पंचत्वमुपपादितः २४

भावदीपे अधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ इयं पति १ । २ । ३ । ४ कमंडलुकलक्षणाः पानपात्रसदृशचिह्नाः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ ॥ १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

ततोऽब्रवीत्प्रीतमनामातलिर्नारदं वचः ॥ एषमेरुचितस्तातजामाताभुजगोत्तमः २५ क्रियतामत्रयत्नोवैप्रीतिमानस्म्यनेनवै ॥ अस्मैनागायवैदातुंप्रियांदुहितरंमुने
 २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि भगवद्वाणपर्वणि मातलिवरान्वेषणेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ सूतोऽयंमातलिर्नामशक्रस्य
 दयितःसुहृत् ॥ शुचिःशीलगुणोपेतस्तेजस्वीवीर्यवान्बली १ शक्रस्यायंसखाचैवमंत्रीसारथिरेवच ॥ अल्पांतरप्रभावश्वासवेनरणेरणे २ अयंहरिसहस्रेणयुक्तंजैत्रं
 रथोत्तमम् ॥ देवासुरेषुयुद्धेषुमनसैवनियच्छति ३ अनेनविजितानश्चैर्दोर्म्यांजयतिवासवः ॥ अनेनबलभित्तुर्वैप्रहृतेप्रहरत्युत ४ अस्यकन्यावरारोहारूपेणासदृशी
 भुवि ॥ सत्यशीलगुणोपेतागुणकेशीतिविश्रुता ५ तस्यास्ययत्नाच्चरतस्त्रैलोक्यममरद्युते ॥ सुमुखोभवतःपौत्रोरोचतेदुहितुःपतिः ६ यदितेरोचतेसम्यग्भुजगो
 त्तममाचिरम् ॥ क्रियतामार्थकक्षिप्रंवृद्धिःकन्यापरिग्रहे ७ यथाविष्णुकुलेलक्ष्मीर्यथास्वाहाविभावसोः ॥ कुलेतवतथैवास्तुगुणकेशीसुमध्यमा ८ पौत्रस्याथभवांस्त
 स्माहुणकेशीप्रतीच्छतु ॥ सदृशीप्रतिरूपस्यवासवस्यशचीमिव ९ पितृहोनमपिह्येनगुणतोवरयामहे ॥ बहुमानाच्चभवतस्तथैवैरावतस्यच १० सुमुखश्चगुणैश्चैव
 शीलशौचदमादिभिः ॥ अभिगम्यस्वयंकन्यामयंदातुंसमुद्यतः ११ मातलिस्तस्यसंमानंकर्तुमर्होभवानपि ॥ कण्वउवाच ॥ सतुदीनःप्रहृष्टश्चप्राहनारदमार्थकः
 १२ त्रियमाणेतथापौत्रेपुत्रेचनिधनंगते ॥ कथमिच्छामिदेवर्षेगुणकेशींस्तुपांप्रति १३ ॥ आर्यकउवाच ॥ नमेनैतद्बहुमतंमहर्षेवचनंतव ॥ सखाशक्रस्यसंयुक्तःकस्या
 यंनेप्सितोभवेत् १४ कारणस्यतुदौर्बल्याच्चितयामिमहामुने ॥ अस्यदेहकरस्तातमपुत्रोमहाद्युते १५ भक्षितोवैनंतेयेनदुःखार्तास्तेनवैवयम् ॥ पुनरेवचतेनोक्तं
 वैनंतंयेनगच्छता ॥ मासेनान्येनसुमुखंभक्षयिष्यइतिप्रभो १६ ध्रुवंतथातद्भविताजानीमस्तस्यनिश्चयम् ॥ तेनहर्षःप्रनष्टोमेसुपर्णवचनेनवै १७ ॥ कण्वउवाच ॥
 मातलिस्त्वब्रवीदेनंबुद्धिरत्रकृतामया ॥ जामातृभावेनव्रतःसुमुखस्तवपुत्रजः १८ सोऽयंमयाचसहितोनारदेनचपन्नगः ॥ त्रिलोकेशंसुरपतिंगत्वापश्यतुवासवम्
 १९ शेषेणैवास्याकार्येणप्रज्ञास्याम्यहमायुपः ॥ सुपर्णस्यविवातेचप्रयतिष्यामिसत्तम २० सुमुखश्चमयासार्धदेवेशमभिगच्छतु ॥ कार्यसंसाधनार्थायस्वस्तितेऽ
 स्तुभुजंगम २१ ततस्तेसुमुखंगृह्यसर्वेष्वमहौजसः ॥ ददृशुःशक्रमासीनंदेवराजंमहाद्युतिम् २२ संगत्यातत्रभगवान्विष्णुरासीच्चतुर्भुजः ॥ ततस्तत्सर्वमाचख्यौ
 नारदोमातलिंप्रति २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःपुरंदरंविष्णुरुवाचभुवनेश्वरम् ॥ अमृतंदीयतामस्मैक्रियताममरैःसमः २४ मातलिर्नारदश्चैवसुमुखश्चैववासवः ॥
 लभंतांभवतःकामात्रकाममेतंयथेप्सितम् २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि श्रीलंकंदीयेभारतभाष्यदीपे चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥

॥ गरुडइति १ । २

उद्यो०

अ०

१०५

पुरंदरोऽथसंचित्यधैनतेयपराक्रमम् ॥ विष्णुमेवाब्रवीदेनंभवानेवददात्विति २६ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ईशस्त्वंसर्वलोकानांचराणामचराश्रये ॥ त्वयादत्तमदत्तकः
कर्तुमुत्सहतेविभो २७ प्रादाच्छक्रस्ततस्तस्मैपन्नगायायुरुत्तमम् ॥ नत्वेनममृतप्राशंचकारबलवृत्रहा २८ लब्ध्वावरंतुसुमुखःसुमुखःसंबभूवह ॥ कृतदारोयथाकामं
जगामचयृहान्प्रति २९ नारदस्त्वार्यकश्चैवकृतकार्योमुदायुतौ ॥ अभिजगमतुरभ्यर्च्यदेवराजमहाद्युतिम् ३० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानुवर्णिका
तलिवरान्वेषणेचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ कण्वउवाच ॥ गरुडस्तत्रशुश्रावयथावृत्तमहाबलः ॥ आयुःप्रदानंशक्रेणकृतं नागस्यभारत १ पक्षवाते
नमहतारुद्धात्रिभुवनंखगः ॥ सुपर्णःपरमक्रुद्धोवासवंसमुपाद्रवत् ॥ २ गरुडउवाच ॥ भगवन्किमवज्ञानादृत्तिःप्रतिहतामम ॥ कामकारवरंदन्वापुनश्चलितवान्
सि ३ निसर्गात्सर्वभूतानांसर्वभूतेश्वरेणमे ॥ आहारोविहितोधात्राकिमर्थेवार्थतेत्वया ४ वृत्तश्चैषमयानागःस्थापितःसमयश्चमे ॥ अनेनचमयादेवभर्तव्यःप्रस
वोमहान् ५ एतस्मिन्तुतथाभूतेनान्यंहिसितुमुत्सहे ॥ क्रीडसेकामकारेणदेवराजयथेच्छकम् ६ सोऽहंप्राणान्विमोक्ष्यामितथापरिजनोमम ॥ येचभृत्याममगृ
हेप्रीतिमान्भववासव ७ एतच्चैवाहमर्हामिभूयश्चबलवृत्रहन् ॥ त्रैलोक्यस्येश्वरोऽहंपरभृत्यत्वमागतः ८ त्वयितिष्ठतिदेवेशनविष्णुःकारणमम ॥ त्रैलोक्यराज
राज्यंहित्वयिवासवशाश्वतम् ९ ममापिदक्षस्यसुताजननीकश्यपःपिता ॥ अहमप्युत्सहेलोकान्समेताद्गोडुमंजसा १० असह्यंसर्वभूतानांममापिबिपुलंबलम् ॥
मयापिसुमहत्कर्मकृतंदैतेयविग्रहे ११ श्रुतश्रीःश्रुतसेनश्चविषस्वात्रोचनामुखः ॥ प्रक्षुतःकालकाक्षश्चमयापिदितिजाहताः १२ यनुध्वजस्थानगतोयन्त्रात्परिच
राम्यहम् ॥ बहामिचैवानुजंतेतेनमामवमन्यसे १३ कोऽन्योभारसहोद्यस्ति कोऽन्योस्तिबलवत्तरः ॥ मयायोऽहंविशिष्टःसन्वहामीमंसबांधवम् १४ अवज्ञा
यतुयत्तेहंभोजनाद्यपरोपितः ॥ तेनमेगौरवंनष्टंत्वत्तश्चास्माच्चवासव १५ अदित्यायइमेजाताबलविक्रमशालिनः ॥ त्वमेपांकिलसर्वेषांबलेनबलवत्तरः १६ सोऽहं
पक्षैकदेशेनवहामित्वांगतकृमः ॥ विमृशत्वंशनैस्तातकोन्वब्रबलवानिति १७ ॥ कण्वउवाच ॥ सतस्यवचनंश्रुत्वाखगस्योदकंदारुणम् ॥ अक्षोभ्यंक्षोभयंस्ता
क्षर्यमुवाचरथचक्रभृत् १८ गरुत्मन्मन्यसेऽऽत्मानंबलवंतंसुदुर्बलम् ॥ अलमस्मत्समक्षंतेस्तौतुमात्मानमेवज १९ त्रैलोक्यमपिमैकृत्स्नमशक्तं देहधारणे ॥
अहमेवात्मनाऽऽत्मानंवहामित्वांचधारये २० इमंतावन्ममैकंत्वंबाहुंसव्येतरवह ॥ यथेनंधारयस्येकंसफलंतेविकल्पितम् २१ ततःसभगवांस्तस्यस्कंधेबाहुंसमा
सजत् ॥ निपपातसभारतोविह्वलोनष्टचेतनः २२ यावानहिभारःकृत्स्नायाःपृथिव्याःपर्वतैःसह ॥ एकस्यादेहशाखायास्तावद्भारममन्यत २३

॥ ९१ ॥

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

२४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥

अनर्थेति । परार्थेपरस्वनिमित्तम् १ । २ भगवान्पितामहोव्यासोऽनन्तुभीष्मः उत्तरेतस्यपृथगुपादानात्तत्कर्मस्यस्यावृत्तिर्दर्शनाच्च ३ । ४ सुहृदप्रत्युपकारमनपेक्ष्यउपकर्तामादृशः तदीयवाक्यस्यश्रोतासुहृच्छ्रो

नत्वेनंपीडयामासबलेनबलवत्तरः ॥ ततोहिजीवितंतस्यनव्यनीनशदच्युतः २४ व्यात्तास्यःस्रस्तकायश्चविचेताविह्वलःखगः ॥ मुमोचपत्राणितदागुरुभारप्रपीडितः २५ सविष्णुंशिरसापक्षीप्रणम्यविनतासुतः ॥ विचेताविह्वलोदीनःकिंचिद्वचनमब्रवीत् २६ भगवन्लोकसारस्यसदृशेनवपुष्मता ॥ भुजेनस्वैरमुक्तेननिष्पिष्टोऽस्मिमहीतले २७ क्षंतुमर्हसिमेदेवविह्वलस्याल्पचेतसः ॥ बलदाहविदग्धस्यपक्षिणोऽध्वजवासिनः २८ नहिज्ञातंबलंदेवमयातेपरमंविभो ॥ तेनमन्याम्यहंवीर्यमात्मनोऽनसमंपरैः २९ ततश्चक्रेसभगवान्प्रसादं वैगुरुत्मतः ॥ मैवंभूयइतिस्नेहात्तदाचैनमुवाचह ३० पादांगुष्ठेनचिक्षेपसुमुखंगुरुडोरसि ॥ ततःप्रभृतिराजेंद्रसहसर्पेणवर्तते ३१ एवंविष्णुबलाक्रांतोर्गर्वनाशमुपागतः ॥ गरुडोबलवान्राजन्वैनतेयोमहायशः ३२ ॥ कण्वउवाच ॥ तथात्वमपिगांधारेयावत्पांडुसुताव्रणे ॥ नासादयसितान्वीरांस्तावज्जीवसिपुत्रक ३३ भीमःप्रहरतांश्रेष्ठोवायुपुत्रोमहाबलः ॥ धनंजयश्चेंद्रसुतीनहन्यातांतुकरणे ३४ विष्णुर्वायुश्चक्रश्चधर्मस्तौचाश्विनावुभौ ॥ एतेदेवास्त्वयाकेनहेतुनावीक्षितुंक्षमाः ३५ तदलंतेविरोधेनशमंगच्छन्नुपात्मज ॥ वासुदेवेनतीर्थेनकुलंरक्षितुमर्हसि ३६ प्रत्यक्षदर्शिसर्वस्यनारदोऽयंमहातपाः ॥ माहात्म्यस्यतदाविष्णोःसोऽयंचक्रगदाधरः ३७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दुर्योधनस्तुतच्छ्रुत्वानिःश्वसन्श्रुकुटीमुखः ॥ राधेयमभिसंप्रेक्षमजहासस्वनवत्तदा ३८ कदर्थीकृत्यतद्वाक्यमृषेःकण्वस्यदुर्मतिः ॥ ऊरुंगजकराकारंताडयन्निदमब्रवीत् ३९ यथैवेश्वरस्तृष्टोऽस्मियद्वाविद्याचमेगतिः ॥ तथामहर्षवर्तामिर्किंप्रलापःकरिष्यति ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणिमातलिवरान्वेषणेपंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ जनमेजयउवाच ॥ अनर्थंजातनिर्बंधंपरार्थेलोभमोहितम् ॥ अनार्यकेष्वभिरतंमरणेकृतनिश्चयम् १ ज्ञातीनांदुःखकर्तारंबंधूनांशोकवर्धनम् ॥ सुहृदाल्लेशदातारंदिप्रतांर्हर्षवर्धनम् २ कथंनैनंविमार्गस्थंवारयंतीहबांधवाः ॥ सौहृदाद्वासुहृदस्निग्धोभगवान्वापितामहः ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उक्तंभगवतावाक्यमुक्तंभीष्मेणयत्क्षमम् ॥ उक्तंबहुविधंचैवनारदेनापितच्छृणु ४ ॥ नारदउवाच ॥ दुर्लभोवैसुहृच्छ्रोतादुर्लभश्चहितःसुहृत् ॥ तिष्ठतेहिसुहृद्यत्रनबंधुस्तत्रतिष्ठते ५ श्रोतव्यमपिपश्यामिसुहृदांकुरुनदन ॥ नकर्तव्यश्चनिर्बंधोनिर्बंधोहिसुदारुणः ६ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ यथानिर्बंधतःप्राप्तोऽगालवेनपराजयः ७ विश्वामित्रंतपरयंतंधर्मोजिज्ञासयापुरा ॥ अभ्यगच्छत्स्वयंभूत्वावसिष्ठोभगवानृषिः ८ सप्तर्षीणामन्यतमंवेष्टमास्थायभारत ॥ बुभुक्षुःक्षुभितोराजन्नाश्रमंकौशिकस्यतु ९

तामूढोऽयंहितमप्युक्तंनश्रोष्यतीतिभावः तिष्ठतेस्मिरोभवतियत्रब्रह्मासंकटेतत्रबंधुःउपकारमपेक्ष्योपकर्ताकर्णादिःनातिष्ठतेनप्रकाशते प्रकाशनस्येयाख्ययोश्चेत्युभयत्रतद् बंधुतोऽपिसुहृदश्चःश्रेयस्करमित्यर्थः ८ श्रोतव्यंश्रोतुंयुक्तं निर्बंधःसत्यपिबलब्रह्माश्रमेतत्रैवाग्रहः सुदारुणोनाशकारी ९ । ७ त्रिसिष्ठमूर्त्याधर्मोऽभ्यायश्च ८ । ९

नमस्त्यपालयत् अभिमिद्विपर्येतनप्रतीक्षितवान् १० तेनवनिष्ठेन उपागमन्वमिष्टसमीपं ११ । १२ मूर्ध्नाबाहुभ्यांचपरिगृह्य अभ्याशेममीपेआश्रमस्य १३ गौरवात्गुरुत्वात् बहुमानात् लोकपूज्यत्वात्
हार्देनप्रीत्या १४ । १५ । १६ । १७ । १८ शुश्रूषयातेवया भक्त्या आराध्यत्वज्ञानेन १९ । २० गुरुकर्मणि ब्रह्मचर्यव्रतसमाप्त्या २१ मानवमिति पाठे सिद्धयति सिद्धं कृतकृत्यं करोतीत्यर्थः
एतदेवाह दक्षिणानामिति । अपवर्गेण फलप्राप्त्या २२ कृतुफलं दक्षिणाप्रद एव प्राप्नोति ' इतो वदस्व दक्षिणः ' इति स्मृतेरदक्षिणस्य क्रतोर्हृत्त्वेनाफलत्वात् शांतिः सर्वोपद्रवहारिणी उच्यते वेदेन ।

विश्वामित्रोऽथ संभ्रांतः श्रपयामास वै चरुम् ॥ परमात्रस्य येन न च तं प्रत्यपालयत् १० अत्र तेन यदा भुक्तमन्यैर्दत्तं तं पस्विभिः ॥ अथ गृह्यान्नमत्युष्णं विश्वामित्रोऽ
प्युपागमत् ११ भुक्तं मेतिष्ठतावत्त्वमित्युक्त्वा भगवान्ययौ ॥ विश्वामित्रस्ततो राजन् स्थित एव महाद्युतिः १२ भक्तं प्रगृह्य मूर्ध्नावै बाहुभ्यां संशितव्रतः ॥ स्थितः
स्थानुरिवाभ्याशेनि श्वेष्टो मारुताशनः १३ तस्य शुश्रूषणे यत्नमकरोद्रालवो मुनिः ॥ गौरवाद्बहुमानाच्च हार्देन प्रियकाम्यया १४ अथ वर्षशते पूर्णधर्मः पुनरुपागमत् ॥
वासिष्ठं वेषमास्थाय कौशिकं भोजनेप्सया १५ सदृष्ट्वा शिरसाभक्तं ध्रियमाणं महर्षिणा ॥ तिष्ठतावायुभक्षेण विश्वामित्रेण धीमता १६ प्रतिगृह्य ततो धर्मस्तथैवोष्णं तथा
नवम् ॥ भुक्त्वा प्रीतोऽस्मि विप्रर्षेत मुक्तासमुनिर्गतः १७ क्षत्रभावादपगतो ब्राह्मणत्वमुपागतः ॥ धर्मस्य वचनात्प्रीतो विश्वामित्रस्तथाऽभवत् १८ विश्वामित्र
स्तु शिष्यस्य गालवस्य तपस्विनः ॥ शुश्रूषया च भक्त्या च प्रीतिमानित्युवाच ह १९ अनुज्ञातो मया वत्स येष्टे गच्छ गालव ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचे दं गालवो मुनिस्तत्तमम् २०
प्रीतो मधुरया वाचा विश्वामित्रं महाद्युतिम् ॥ दक्षिणाः काः प्रयच्छामि भवते गुरुकर्मणि २१ दक्षिणाभिरुपेतं हि कर्म सिद्धयति मानद ॥ दक्षिणानां हि दाता वै अपवर्गेण युज्य
ते २२ स्वर्गे कृतुफलं तद्धि दक्षिणाशांतिरुच्यते ॥ किमाहरामि गुर्वथैत्रवीतु भगवानिति २३ जानानस्तेन भगवान् जितः शुश्रूषणेन वै ॥ विश्वामित्रस्तमसकृद्रच्छग
च्छेत्यचोदयत् २४ असकृद्रच्छगच्छेति विश्वामित्रेण भाषितः ॥ किं ददानीति बहुशो गालवः प्रत्यभाषत् २५ निर्बधत्स्तु बहुशो गालवस्य तपस्विनः ॥ किंचिदागतं स
रंभो विश्वामित्रोऽब्रवीदिदम् २६ एकतः श्यामकर्णानां हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ अष्टौ शतानि मे देहि गच्छ गालवमाचिरम् २७ ॥ इति श्री महाभारते उद्योगपर्वणि भग
वद्धानपर्वणि गालवचरिते षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्तदा तेन विश्वामित्रेण धीमता ॥ नास्तेन शेतेनाहारं कुरुते गालव
स्तदा १ त्वगस्थिभूतो हरिणश्चिताशोकपरायणः ॥ शोचमानोऽतिमात्रं सदह्यमानश्च मन्युना ॥ गालवो दुःखितो दुःखाद्रिललापसुयोधन २ कुतः पुष्टानि मित्रा
णिकुतोऽर्थाः संचयः कुतः ॥ हयानां चंद्रशुभ्राणां शतान्यष्टौ कुतो मम ३

दक्षिणां कर्मकृणुते विजानन्निति २३ जानानः शुश्रूषणेनैव दक्षिणाकर्मममाप्तिरिति । स जानस्तेनेति पाठे तेन गालवेन शुश्रूषणेनैव जितो वशीकृतोऽस्मीति जानन्नित्यन्वयः २४ । २५ । २६ । श्यामो हरितः
एकतः बहिः प्रदेशे एव श्यामाः कर्णयिषां एकतः श्यामकर्णानां २७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भागवतभातदीपे षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ एवमिति १ हरिणः पांडुरः
मन्युना दैत्येन दह्यमानाश्चिताग्निना २ । ३

४ परंपरातद्वारादपिदूरं आत्मानंदेहं ५ अनीहया अनुद्यमेन ६ ईप्सितं प्रणयं कृत्वा ईप्सितं दास्यामीति विश्वासमुत्पाद्य । 'प्रणयः प्रेम्णि विसृजे' इति विश्वः ७ एतदेवाह प्रतिश्रुत्येति । करिष्येतीति संधिरार्थः ८ अनु-
तस्य मन्यहीनस्य रूपं स्वरूपं जीवन्नेयसमृत्त इत्यर्थः ९ । १० तंत्रणं कुटुंबधारणं पाठांतरे मंत्रणं इष्टेः सह विचारणं अविश्वसनीयत्वादित्यर्थः ११ तदभाषितमिति संबंधः १२ अनुत्तमं यत्नं अधमोपायं विषोद्वंश-
नादिरूपं कृत्वा प्राणान्मोक्षयामीत्यर्थः आर्यतायाच्चा १३ अहंत्विति । अत्राहमिति पदस्य द्विरावृत्तिर्वक्तुर्वैकल्याददोषः १४ भोगाः भोग्यवर्गो विषयादिः प्रतिष्ठंते निःसरंति बीजादिववृत्ताः १५ तस्य विष्णुदास

कुतो मे भोजने श्रद्धा सुखश्रद्धा कुतश्च मे ॥ श्रद्धामे जीवितस्यापि छिन्नार्कं जीवितेन मे ४ अहंपारे समुद्रस्य पृथिव्यावा परंपरात् ॥ गत्वाऽऽत्मानं विमुंचामि किं फलं
जीवितेन मे ५ अधनस्या कृतार्थस्य त्यक्तस्य विविधैः फलैः ॥ ऋणं धारयमाणस्य कुतः सुखमनीहया ६ सुहृदां हि धनं भुक्त्वा कृत्वा प्रणयमोप्सितम् ॥ प्रतिकर्तुं म-
शक्तस्य जीवितान्मरणं वरम् ७ प्रतिश्रुत्य करिष्येति कर्तव्यं तदकुर्वतः ॥ मिथ्यावचनदग्धस्य इष्टापूर्तं प्रणश्यति ८ न रूपमनृतस्यास्ति नानृतस्यास्ति संततिः ॥
नानृतस्याधिपत्यं च कुत एव गतिः शुभा ९ कुतः कृतघ्नस्य यशः कुतः स्थानं कुतः सुखम् ॥ अश्रद्धेयः कृतघ्नो हि कृतघ्नेनास्ति निष्कृतिः १० न जो वत्यधनः पापः कु-
तः पापस्य तंत्रणम् ॥ पापो भुवमवाप्नोति विनाशनाशयन्कृतम् ११ सोऽहं पापः कृतघ्नश्च कृपणश्चानृतोऽपि च ॥ गुरोर्यः कृतकार्यः संस्तत्करोमि न भाषितम् १२ सोऽहं
प्राणान्विमोक्षयामि कृत्वा यत्नमनुत्तमम् ॥ अर्थितानमया काचित्कृतपूर्वादिबौकसाम् १३ मानयंति च मां सर्वे त्रिदशायज्ञांतस्तरे ॥ अहंतुं विबुधश्रेष्ठं देवं त्रिभुवने श्व-
रम् ॥ विष्णुं गच्छाम्यहं कृष्णं गतिं गतिमतां वरम् १४ भोगाय स्मात्प्रतिष्ठंते व्याप्य सर्वानसुरासुरान् ॥ प्रणतो द्रष्टुमिच्छामि कृष्णं योगिनमव्ययम् १५ एवमु-
क्ते सखा तस्य गरुडो विनतात्मजः ॥ दर्शयामासंतं प्राह संहृष्टः प्रियकाम्यया १६ सुहृद्वान्मम मतः सुहृदां च मतः सुहृत् ॥ ईप्सितेनाभिलाषेण योक्तव्यो विभवे सति
१७ विभवश्चास्ति मे विप्रवासवारजोद्विज ॥ पूर्वमुक्तस्त्वदर्थं च कृतः कामश्चेतेन मे १८ स भवानेतु गच्छा वनयिष्ये त्वां यथा सुखम् ॥ देशं पारं पृथिव्यावा गच्छ
गालवमाक्षिरम् १९ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानुपर्वणि गालवचरिते सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ सुपर्ण उवाच ॥ अनु-
शिष्टोऽस्मि देवेन गालवज्ञानयोगिना ॥ ब्रह्मिकामंतुकां यामिन्द्रं प्रथमतो दिशम् १ पूर्वां दक्षिणां वाऽहमथ वापश्चिमां दिशम् ॥ उत्तरां वाद्विजश्रेष्ठ कुतो गच्छामि
गालव २ यस्यामुदयते पूर्वसर्वलोकप्रभावनः ॥ स विता यत्र संध्यायां साध्यानावर्तते तपः ३

स्वेन सखाननुपूर्वोपकारादिना १६ सुहृदां विश्वं विष्णुरिति बुद्ध्या सर्वलोकमित्राणां १७ वासवादवरजो विष्णुः उक्तः अहं गालवस्य साहाय्यं कर्तुमिच्छामीति प्रार्थितः तेन विष्णुना १८ देशं पृथिव्यंतर्गतं नैव
पृथिव्याः पारः समुद्रः १९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ अनुशिष्ट आज्ञापितः ज्ञानयोगिना श्रीप्रवर्तकेन विष्णुना पाठांतरे अज्ञातयोगिना सर्वादि-
त्वात् अज्ञानरूपादि शून्यत्वाच्च तादृशोऽपि योगिनिः जगदुदयप्रलयस्थानं तेन कामं यथेष्टम् १ । २ साध्यानां देवताविशेषाणां तप आलोचनं वर्तते अनुवर्तते । साध्यादेवा इह व्यायंतः सत्पकामावभृदुरित्यर्थः ३

यतिर्बुद्धिः यातामाप्ता प्रातःसंध्यायांसवितुःप्रसादावयमयत्रधीमाप्तिर्भवति । गायत्र्यांसवितुर्भीषवर्तकत्वदर्शनादित्यर्थः चक्षुषी आज्यभागाख्येअग्नीतोमदैवत्ये धर्मस्ययज्ञस्ययंत्रवैयत्रणार्थयंत्रयते स्तुमधतंवपे
त्ययोवैदिकस्तकारलोपश्च ४ तदेवाह कृतंसंस्तुतंहव्यं यतोहुतंययोर्मध्येहुतंसव 'तदाज्यभागावतरेणाहुतीःप्रतिपादयेव' इतिश्रुत्येज्यस्वरक्षणंभवति अन्यत्रगतंत्वर्थाद्धर्मनाशकंभवतीतिभातः अध्वनःदेव
यानस्यपितृयाणस्यवा ५ दाक्षायण्यःअदिर्तिर्दिर्दनुःकाशइत्यादयः प्रजाःलोकान् ६ । ७ । ८ पूर्वपूर्वतंस्थानि सुवर्षीभनतामुखाद्यर्थना ९ । १० यजूर्पिदत्तानियाज्ञयत्क्यायेतिशेषः ११ स्वांयो
निसोमाज्यपयआदिरूपंजलं १२ पूर्वमित्रावरुणयोर्यज्ञकाले पौराणस्यपुराणस्य स्वार्थतद्वितः निधनंनिमिशापावस्थूलदेहवियोगः स्मृतिःकुंभादतस्मिन्नेवयज्ञे १३ दशशतीशब्दस्यपृषोदरादिशकारल्ले

यस्यांपूर्वमतिर्याताययाव्याप्तमिदंजगत् ॥ चक्षुषीयत्रधर्मस्ययंत्रवैसुप्रतिष्ठिते ४ कृतंयतोहुतंहव्यंसर्पतेसर्वतोदिशम् ॥ एतद्वारंदिजश्चेष्टदिवसस्यतथाऽध्वनः ५
अत्रपूर्वप्रसूतावैदाक्षायण्यःप्रजाःस्त्रियः ॥ यस्यांदिशिप्रवृद्धाश्चक्रशयस्यात्मसंभवाः ६ अतोमूलंसुराणांश्रीर्यत्रशक्रोऽभ्यषिच्यत ॥ सुरराज्येनविप्रपेदेवैश्वात्र
तश्चित्तम् ७ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मनपूर्वत्येषादिगुच्यते ॥ यस्मात्पूर्वतरेकालेपूर्वमेवावृतासुरैः ८ अतएवचसर्वेषांपूर्वामाशांप्रचक्षते ॥ पूर्वसर्वाणिकार्याणि
दैवानिसुखमीप्सता ९ अत्रवेदानजगौपूर्वभगवान्लोकभावनः ॥ अत्रैवोक्तासवित्राऽऽसीत्सावित्रीब्रह्मवादिषु १० अत्रदत्तानिसूर्येणयजूर्पिदिजसत्तम ॥ अत्र
लब्धवरःसोमःसुरैःक्रतुषुपीयते ११ अत्रवृत्ताहुतवहाःस्वांयोनिमुपभुंजते ॥ अत्रपातालमाश्रित्यवरुणःश्रियमापच १२ अत्रपूर्ववसिष्ठस्यगौराणस्यद्विजर्वभ ॥
स्मृतिश्चैवप्रतिष्ठाचनिधनंचप्रकाशते १३ ओंकारस्यात्रजायंतस्तयोदशतीर्दश ॥ पिबंतिमुनयोयत्रहविर्धूमंमधूमपाः १४ प्रोक्षितायत्रबहवोवराहाद्यामृगाव
ने ॥ शक्रेणयज्ञभागार्थेदैवतेषुप्रकल्पिताः १५ अत्राहिताःकृतघ्नाश्चमानुषाश्चासुराश्चये ॥ उदयस्तान्हिमर्वांन्वैकोधाहंतिविभावसुः १६ एतद्वारंत्रिलोकस्य
स्वर्गस्यचसुखस्यच ॥ एषपूर्वोदिशांभागोविशवोऽत्रयदीच्छसि १७ प्रियंकार्यंहिमेतस्ययस्यास्मिन्वचनेस्थितः ॥ बृहिगालवयास्यामिभृणुचाप्यपरांदिशम्
१८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि भगव्यावनपर्वणि गालवचरिते अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ सुपर्णउवाच ॥ इयंवि
वस्वतापूर्वश्रौतेनविधिनाकिल ॥ गुरवेदक्षिणादत्तादक्षिणेत्युच्यतेचदिक् १ अत्रलोकत्रयस्यास्यपितृपक्षःप्रतिष्ठितः ॥ अत्रोष्मपाणांदेवानांनिवासःश्रूयतेद्विज
२ अत्रविश्वेसदादेवाःपितृभिःसार्धमासते ॥ इज्यमानाःस्मलोकंपुंसंप्राप्तास्तुल्यभागताम् ३

पेनदशतीशब्दःप्रहस्रताची मृतयोमार्गाः 'ओंकारोवैमर्वावाक्' इतिश्रुतेर्वदस्यशाखाप्रशाखादिभेदोऽत्रैवजातइत्यर्थः १४ । १५ येमानुषाःकृतघ्नाःयेवासुरास्तान्अत्रैवोदयन्ति तेषामागुरव्यीकरोती
त्यर्थः १६ विशावःप्रविशावः १७ । १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावादीपेअष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ इयमिति । सौत्रेणेतपःठे सुवेणहयतेऽस्मिन्निविस्त्रोवा
भिधिर्यज्ञः गुरवेकज्यपाय १ उष्मपाणांउष्माक्षभोजिनां । 'यावदुष्मंभवंत्यभंपितरस्तावदश्रुति' इतिस्मृतेः २ विश्वेयत्रयोदशमितोगणः ३

द्वितीयदेवस्यधर्मस्यद्वारे पूर्वादिकप्रथमे तदपेक्षयापिष्यस्यधर्मस्यद्वारमिदं द्वितीयं । ' प्राक्संस्थानिदैवानिकर्माणिदक्षिणसंस्थानिपिष्याणि ' इतिस्मृतेः ४ । ५ कर्मपुण्यापुण्यरूपं निगद्यतेनकाश्यतेचिष
गुतादिभिः अत्रसायिनांमृतानां कर्मनिग्रहानुग्रहरूपं ६ सर्वःसुमूर्धुमात्रः वृताच्छा अनवबोधेनतमसा पुण्यवानपापीशमरणकालेअत्यंतमृदत्वाद्दुःखेवसंज्ञेतांदिशंगच्छतीत्यर्थः कृत्वात्वनवरोधेनेतिपाठे
अनवःप्राक्संचितेनकर्मणाउपस्थितोरोधोमोहस्तेन सर्वःकृत्वाकर्तापुरुषः । आतोमनिःकृतिनिश्चयश्चेतिस्मृत्वावकनिवित्यनुवर्तमानेऽन्येभ्योऽपिदृश्यंतइतिह्रजःकर्तरिकनिष् ७ । ८ चित्तंचबुद्धिश्चतयोर्हराः
योगिनांतस्त्रानुसंधानेप्रपंचमिष्यात्वनिश्चयचहरतीत्यर्थः ९ गाथाःवर्णमय्योमंत्राद्याः सामानितदाश्रयाणिगीतानिधुत्वाऽतीतकालमजानन्भूओकेआगत्यदाराब्रह्मज्ञात्वावनंगतइतिपौराणीकया १० साव

एतद्वितीयदेवस्यद्वारमाचक्षतेद्विज ॥ झुटिशोलवशश्चापिगण्यतेकालनिश्चयः ४ अत्रदेवर्षयोनिर्त्यंपितृलोकर्षयस्तथा ॥ तथाराजर्षयःसर्वेनिवसंतिगतव्यथाः
५ अत्रधर्मश्चसत्यंचकर्मचात्रनिगद्यते ॥ गतिरेषाद्विजश्चेष्टकर्मणामवसायिनाम् ६ एषादिवसाद्विजश्चेष्टयांसर्वःप्रतिपद्यते ॥ वृतात्वनवबोधेनसुखेतेननगम्यते ७
नैर्ऋतानांसहस्राणिबहून्यत्रद्विजर्षभ ॥ सृष्टानिप्रतिकूलानिद्रष्टव्यान्यकृतात्मभिः ८ अत्रमंदरकुंजेषुविप्रर्षिसदनेषु च ॥ गायंतिगाथागंधर्वाश्चित्तबुद्धिहराद्विज ९
अत्रसामानिगाथाभिःश्रुत्वागीतानिरेवतः ॥ गतदारोगतामात्योगतराज्योवनंगतः १० अत्रसावर्णिनाचैवयवकीतात्मजेनच ॥ मर्यादास्थापिताब्रह्मन्यांसूर्योनाति
वर्तते ११ अत्रराक्षसराजेनपौलस्त्येनमहात्मना ॥ रावणेनतपश्चीर्त्वासुरेभ्योऽमरतावृता १२ अत्रवृत्तेनवृत्रोऽपिशक्रशत्रुत्वमीयिवान् ॥ अत्रसर्वासवःप्राप्ताःपुनर्ग
च्छंतिपंचधा १३ अत्रदुष्कृतकर्मणोनराःपच्यंतिगालव ॥ अत्रवैतरणीनामनदीवितरणैर्वृता १४ अत्रगत्वासुखस्यांतदुःखस्यांतंप्रपद्यते ॥ अत्रवृत्तोदिनकरःसुर
संक्षरतेपयः १५ काष्ठांचासाद्यवासिष्ठीहिममुत्सृजतेपुनः ॥ अत्राहंगालवपुराशुधार्तःपरिचिंतयन् १६ लब्धवान्युध्यमानौद्वौबृहंतौगजकच्छपौ ॥ अत्रचक्रधनुर्नो
मसूर्याज्जातोमहावृषिः १७ विदुर्यकपिलंदेवंयेनार्ताःसगरात्मजाः ॥ अत्रसिद्धाःशिवानामब्राह्मणावेदपारगाः १८ अधीत्यसकलान्वेदाँल्लेभिरेमोक्षमक्षयम् ॥
अत्रभोगवतीनामपुरीवासुकिपालिता १९ तक्षकेणचनगेनंतथैवावतेनच ॥ अत्रनिर्याणकालेऽपितमःसंप्राप्यतेमहत् २० अभेद्यभास्करेणापिस्वयंवाक्
ष्णवर्त्मना ॥ एषतस्यापितेमार्गःपरिचार्यस्यगालव ॥ ब्रूहिमेयदिगंतव्यंप्रतीचींशृगुचापराम् २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि
गालवचरिते नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

र्णिनामनुना मर्यादासूर्यस्यवीथीनांवाहकानांदिवतानांचनियमः ११ । १२ सर्वासवःसर्वेषां प्राणा अत्रप्राप्ताःसंतःपुनःपंचधागच्छंतिदेहमाप्नुवंति प्राणापानादिभेदेनेत्यर्थः १३ वितरणैःवैतरणीनदीमं
कनरकगामिभिः १४ सुखस्यांतंनरकं दुःखस्यांतंस्वर्गसुखं आवृत्तःकर्कापनगतः तदाहिम्रायेणाद्रानक्षत्रंभवतितच्चवर्षाकालस्यादिभूतंप्रसिद्धं १५ वासिष्ठीकाष्ठांचदीचीं वसिष्ठोपलक्षितसप्तर्षिभिरधिष्ठाता ।
धानिष्ठोमितिपाठेऽतिशयेनधनवान्प्रनिष्ठःकुबेरस्तदीयां उत्सृजतेत्यजति १६ । १७ । १८ । १९ निर्याणकालेमरणकाले तमःआर्ध्यं २० तस्यतेतव परिचार्यस्यसेव्यस्य २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतउद्यो
गपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

गोपतेः सूर्यस्य प्रतिष्ठेति संबन्धः १ एतदेवाह पश्चादह इति । अहः पश्चाज्जागे गाः रश्मीन् विसर्जयति अतएव पश्चिमा अंतिमेत्यर्थः २ । ३ । ४ पश्चात्कृताः विमुखी कृताः संयताः सन्नद्धाः संतः ५ । ६ अर्धआयुषो हर्तुं निद्रया न्ययीकर्तुं मित्यर्थः ७ । ८ मेदरं समुद्रमग्नं एतेन हिमवन्मूलस्य समुद्रजस्य चार्धमेतत्त्वयुक्तम् ९ कांचनमयानि अम्बुरुहाणि यत्र तस्य उदधेः समुद्रतुल्यस्य सरसः १० । ११ सुवर्णशिरसो मुनेः हरि रोम्णः अपलितस्य नित्यतरुणस्येत्यर्थः १२ हरिमेधसो मुनेः कुमारी तिष्ठतिष्ठेति सूर्यस्य शासनात् १३ अत्रवायुरिति । वाय्वादयोऽन्नदुःखदंशीतोष्णस्पृशी विमुञ्चति सदा सुखसंस्पर्शा एवेत्यर्थः १४ अतः प्रभृतीति । मेरुप्रदक्षिणी कुर्वन्सूर्यः सर्वदा तिर्यग्गतिरेव सन् लोकदृष्ट्या उपर्यधश्चच्छतीत्येव भाति । अतः परं लोकदृष्ट्यभावाच्चिर्येवावर्त्तत इत्यर्थः आदित्यमंडलं कर्तुं ज्योतींष्यस्यादीनां विंशति । 'आदित्यो वा

उद्यो०

अ०

११०

॥ सुपर्ण उवाच ॥ इयं दिग्दयिताराज्ञो वरुणस्य तु गोपतेः ॥ सदा सलिलराजस्य प्रतिष्ठाचादिरेव च १ अत्र पश्चादहः सूर्यो विसर्जयति गाः स्वयम् ॥ पश्चिमेत्यभि विख्याता दिगियं द्विजसत्तम २ यादसामत्राज्येन सलिलस्य च गुप्तये ॥ कश्यपो भगवान् देवो वरुणस्माभ्यषेचयत् ३ अत्र पीत्वासमस्तान्वै वरुणस्य रसांस्तुषट् ॥ जायते तरुणः सोमः शुक्लस्यादौ तमिस्रहा ४ अत्र पश्चात्कृता दैत्या वायुना संयतास्तदा ॥ निःश्वसंतो महावातैरर्चिताः सुषुपुर्द्विज ५ अत्र सूर्यप्रणयिनं प्रतिगृह्णाति पर्वतः ॥ अस्तो नामयतः संध्या पश्चिमा प्रति सर्पति ६ अतोरत्रिंश्वनिद्राच निर्गता दिवसक्षये ॥ जायते जीवलोकस्य हर्तुमर्धमिवायुषः ७ अत्र देवीं दितिं सुप्तामा तमप्रसवधारिणीम् ॥ विगर्भामकरोच्छक्रो यत्र जातो मरुद्भ्रजः ८ अत्र मूलं हिमवतो मेदरं याति शाश्वतम् ॥ अपि वर्षसहस्रेण न चास्यातोऽधिगम्यते ९ अत्र कांचनशैलस्य कांचनां बुरुहस्य च ॥ उदधे स्तीरमासाद्य सुरभिः क्षरते पयः १० अत्र मध्ये समुद्रस्य कबंधः प्रतिदृश्यते ॥ स्वर्भानोः सूर्यकल्पस्य सोमसूर्यौ जिघांसतः ११ सुवर्णशिरसोऽप्यत्र हरिरोम्णः प्रगायतः ॥ अदृश्यस्याप्रमेयस्य श्रूयते विपुलो ध्वनिः १२ अत्र ध्वजवती नाम कुमारी हरिमेधसः ॥ आकाशे तिष्ठतिष्ठेति तस्थौ सूर्यस्य शासनात् १३ अत्र वायुस्तथा वह्निरापः खंचा पि गालव ॥ आह्निकं चैव नैशं च दुःखं स्पृशी विमुञ्चति १४ अतः प्रभृति सूर्यस्य तिर्यग्गावर्त्तते गतिः ॥ अत्र ज्योतींषि सर्वाणि विशंत्यादित्यमंडलम् १५ अष्टाविंशतिरात्रं चक्रं क्रम्य सह भानुना ॥ निष्पतति पुनः सूर्यात् सोमसंयोगयोगतः १६ अत्र नित्यं स्रवंतीनां प्रभवः सागरोदयः ॥ अत्र लोकत्रयस्यापस्तिष्ठंति वरुणालये १७ अत्र पन्नगराजस्याप्यनंतस्य निवेशनम् ॥ अनादिनिधनस्यात्र विष्णोः स्थानमनुत्तमम् १८ अत्रानलसखस्यापि पवनस्य निवेशनम् ॥ महर्षेः कश्यपस्यात्र मारीचस्य निवेशनम् १९ एष ते पश्चिमो मार्गो दिग्द्वारेण प्रकीर्तितः ॥ ब्रूहि गालव गच्छावो बुद्धिः का द्विजसत्तम २० ॥ ॥ इति श्री महाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतापर्वणि गालवचरिते दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अस्तं पश्चिमं नुपविशति ' इति स्मृतं नक्षत्रादीन् यपि अस्मयत्वाद् प्रकाशानि आदित्यप्रभयैव भासन्ते रात्रौ दिवा तु तैव तिर्यो भवंतीति प्रसिद्धिः १५ अष्टेति । अष्टाविंशतितमे दिने एकैकं नक्षत्रं भानुना चंद्रेण सह संक्रम्य एकोनविंशतिरात्रौ निष्पतति वह्निर्निर्गच्छति चंद्रादेव पुनस्तद्भवसोमसंयोगसहशेन योगेन संबन्धेन सूर्येण महापिंसंक्रम्य काले निष्पतंत्येत्यर्थः । एवं चंद्रवत् सर्वेषामपि नक्षत्राणां सर्वत्र ग्रहयोगस्तुल्यः १६ स्रवंतीनां त्रिदीनां सागरस्य उदयः पूर्त्तिर्येन तादृशः प्रभवः १७ । १८ । १९ दिग्द्वारेण संक्षेपप्रकारेण तेनैव २० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ॥

॥ ९४ ॥

यस्मादिति । उत्तरेणपथागतानां हि पापनाशः स्वर्गप्राप्तिश्च भवतीति योगादुत्तरा उत्कृष्टतरा इयं दिगित्यर्थः १ परिवापः स्थानं हिरण्यस्य निधीनामित्यर्थः उत्तरं यन्निविस्थानं ततः स्वर्गमार्गः दिग्भ्यामुपलक्षितो मध्यमाद्वेद्येति भावः २ अविधेयात्मा अजितचित्तः ३ । ४ प्रकृत्या उभया ५ नसः प्राया विष्टोऽपि न दृश्यो दर्शनार्हः किमु तमायारहितः शुद्धचिन्मात्रः ६ सहस्रशिरस इत्यकारांतः शब्दः मायया उपेतमिति शेषः वस्तुतोऽस्य प्रश्रयगात्मेन द्रष्टव्यभावस्याभावादि भावः सगुणब्रह्मभावमाप्तिपूर्विकैर्बुधैर्निर्गुणप्राप्तिरिति प्रघट्टकार्थः यथोक्तं 'सोपाधिर्निरुपाधिश्च द्वेधा ब्रह्म विदुच्यते । सोपाधिकः स्यात्सर्वोत्पत्तिरुपाख्योऽनुपाधिकः' इति । एतच्च मध्यग्वुत्पादितमस्मत्तत्त्वं दान्तकतके ७, ८ । ९ । १० । ११ । १२ श्लाढलंजबाले देवताभेदः कदलीवैजयंतीपताकातस्याः स्कंधवद्विच्छिन्नं । 'अथ कदलीपताकाभृगभे

॥ सुपर्ण उवाच ॥ यस्मादुत्तार्यते पापाद्यस्मान्निःश्रेयसोऽश्नुते ॥ अस्मादुत्तारणबलाद्दुत्तरेत्युच्यते द्विज १ उत्तरस्य हिरण्यस्य परिवापश्च गालव ॥ मार्गः पश्चिमपूर्वाभ्यां दिग्भ्यां वैमध्यमः स्मृतः २ अस्यां दिशि वरिष्ठायामुत्तरायां द्विजर्षभ ॥ नासौ स्योनाविधेयात्मानाधर्मो वसते जनः ३ अत्र नारायणः कृष्णो जिष्णुश्चैव नरोत्तमः ॥ बदर्यामाश्रमपदे तथा ब्रह्माचशाश्वतः ४ अत्र वै हिमवत्पृष्ठे नित्यमास्ते महेश्वरः ॥ प्रकृत्या पुरुषः सार्धयुगांताग्नि समप्रभः ५ न स दृश्यो मुनिगणैस्तथा देवैः सवासवैः ॥ गंधर्वयक्षसिद्धैर्वा नरनारायणादृते ६ अत्र विष्णुः सहस्राक्षः सहस्रचरणोऽव्ययः ॥ सहस्रशिरसः श्रीमानेकः पश्यति मायया ७ अत्र राज्ञेन विप्राणां चंद्रमाश्चाभ्यपिच्यत ॥ अत्र गंगां महादेवः पतंती गगनाच्च्युताम् ८ प्रतिगृह्य ददौ लोके मानुषे ब्रह्मवित्तम् ॥ अत्र देव्या तपस्तप्तं महेश्वरपरीप्सया ९ अत्र कामश्च रोषश्च शैलश्चोमाचसंबभुः ॥ अत्र राक्षसयक्षाणां गंधर्वाणां च गालव १० आधिपत्येन कैलासे धनदोऽप्यभिषेचितः ॥ अत्र चैत्ररथं रम्यमत्र वैखानसाश्रमः ११ अत्र मंदाकिनी चैव मंदरश्च द्विजर्षभ ॥ अत्र सौगंधिकवनं नैर्ऋतैरभिरक्ष्यते १२ श्लाढलं कदली स्कंधमत्र संतानकानगाः ॥ अत्र संयमनित्यानां सिद्धानां स्वैरचारिणाम् १३ विमानान्यनुरूपाणि कामभोग्यानि गालव ॥ अत्र ते ऋषयः समद्रेवी चारुंधती तथा १४ अत्र तिष्ठति वै स्वाति रत्रास्या उदयः स्मृतः ॥ अत्र यज्ञं समासाद्य ध्रुवं स्थातापितामहः १५ ज्योतीं पिबं द्रसूयौ च परिवर्तंति नित्यशः ॥ अत्र गंगामहाद्वारं रक्षंति द्विजसत्तम १६ धामानाममहात्मानो मुनयः सत्यवादिनः ॥ न ते पांज्ञाय ते मूर्तिर्नाकृतिर्न तपश्चितम् १७ परिवर्तः सहस्राणि कामभोग्यानि गालव ॥ यथा यथा प्रविशति तस्मात्परतरं नरः १८ तथा तथा द्विजश्रेष्ठ प्रविलीयति गालव ॥ नैतत्केन चिदन्येन गतपूर्वं द्विजर्षभ १९ ऋते नारायणं देवं न रंवा जिष्णुमव्ययम् ॥ अत्र कैलासमित्युक्तं स्थानमैल विलस्यत २० अत्र विद्युत्प्रभानामज्जिरेऽप्सरसोदश ॥ अत्र विष्णुपदे नाम क्रमता विष्णुना कृतम् २१ त्रिलोकविक्रमे ब्रह्मलुत्तरां दिशमाश्रितम् ॥ अत्र राज्ञामरुत्तेन यज्ञेनेष्टं द्विजोत्तम २२

दयोः ' इति मेदिनी । नगाः वृक्षाः कल्पद्रुमाः संयमोधारणाध्यानादिभिर्नित्यो नित्याज्योयेपातेषाम् १३ । १४ । १५ गंगामहाद्वारमित्यत्र गायंत्रिकाद्वारमिति पाठे गायंत्रिका विलिखितः १६ मूर्तिः पिंडः आकृतिः संस्थानविशेषः १७ परिवर्तंतागतं सहस्राणि मन्त्रेऽक्षरविषेण पात्राणि कामभोग्यानि च ज्ञायते स्यूहदृष्टिभिरित्यर्थः तस्मात् हिमस्थानात् १८ प्रविलीयति हिमेन नश्यति १९ ऐलविलस्य कुबेरस्य २० । २१ २२

उशीरबीजेस्थाने २३ कनकाकरः जीमूतस्य उपसमीपे तस्यै प्रकाशगतः प्रकाशनस्येयाख्ययोश्चेति तद् २४ वज्रे ब्राह्मणेभ्यः भक्षामकमेतदस्त्विति २५ उत्तरा उत्कृष्टतरा २६ । २७ । २८ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ गरुत्मन्त्रिति । पूर्वैर्ण पूर्वस्यां दिशि चक्षुषी अग्रीषोमौ १ । २ समागंतुं एकीभवितुम् ३ । ४

उशीरबीजे विप्रर्षेयत्रजां नूनदं सरः ॥ जीमूतस्यात्र विप्रर्षेयपतस्थे महात्मनः २३ साक्षाद्वैमवतः पुण्यो विमलः कनकाकरः ॥ ब्राह्मणेषु च यत्कृत्स्नं स्वं तं कृत्वा धनं महत् २४ वज्रे धनं महर्षिः स जैमूतं तद्धनं ततः ॥ अत्र नित्यं दिक्षां पालाः मायं प्रातर्द्विजर्षभ २५ कस्य कार्यं किमिति वैपरिको शंतिगालव ॥ एवमेषां द्विजश्रेष्ठगुणैरन्यैर्दिगुत्तरा २६ उत्तरेति परिख्याता सर्वकर्मसु चोत्तरा ॥ एता विस्तरशस्ता तव संकीर्तिता दिशः २७ चतस्रः क्रमयोगेन कामाशां गंतुमिच्छसि ॥ उद्यतोऽहं द्विजश्रेष्ठतव दर्शयितुं दिशः ॥ पृथिवीचाखिलां ब्रह्मंस्तस्मादारोह मां द्विज २८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गालवचरिते एकादशाधिकशततमोऽध्यायः १११ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ गरुत्मन् भुजगेंद्रा रे सुपर्ण विनतात्मज ॥ नय मां ताक्ष्यं पूर्वैर्ण यत्र धर्मस्य चक्षुषी १ पूर्वमेतां दिशं च्छया पूर्वपरिकीर्तिता ॥ देवतानां हि सान्निध्यमत्र कीर्तितवानसि २ अत्र सत्यं च धर्मश्च त्वया सम्यक् प्रकीर्तितः ॥ इच्छेयं तु समागंतुं समस्तैर्देवतैरहम् ॥ भूयश्च तान्सुरान् नृपुमिच्छेयमरुणानुज ३ ॥ नारद उवाच ॥ तमाह विनता सूनुरो हस्वेति वै द्विजम् ॥ आरुरोहाथ समुनिर्गरुडं गालवस्तदा ४ ॥ गालव उवाच ॥ क्रममाणस्य ते रूपांश्च पश्यते पन्नगाशन ॥ भास्करस्येव पूर्वाह्ने स हस्त्रांशोर्विवस्वतः ५ पक्षवातप्रणुन्नानां वृक्षाणामनुगामिनाम् ॥ प्रस्थितानां भिवसं पश्यामीह गार्तखग ६ ससागरवनामुर्वीं स शैलवनकाननाम् ॥ आकर्षन्निवचाभासि पक्षवातेन खेचर ७ समीननागनक्रंच खमिवारोप्य ते जलम् ॥ वायुना चैव महता पक्षवातेन चानिशम् ८ तुल्यरूपानानाम् तस्यां स्तथातिमिति मिगिलान् ॥ नागाश्च नरवक्रांश्च पश्याम्युन्मथितानि च ९ महार्णवस्य च रवैः श्रोत्रे मे बधिरेकृते ॥ नशृणोमि न पश्यामि नात्मनो वै श्चिकारणम् १० शनैः स तु भवान्धातुब्रह्मवध्यामनुस्मरन् ॥ न दृश्यते रविस्तात न दिशो न च खं खग ११ तम एव तु पश्यामि शरीरं तेन लक्षये ॥ मणीवजात्यौ पश्यामि चक्षुषीतेऽहं मंडज १२ शरीरं तु न पश्यामि तव चैवात्मनश्च ह ॥ पदे पदे तु पश्यामि शरीरादग्निमुत्थितम् १३ समे निर्वाप्य सहसा चक्षुषी शाम्यते पुनः ॥ तन्नियच्छमहावेगं गमने विनतात्मज १४ न मे प्रयोजनं किंचिद्रमणे पन्नगाशन ॥ संनिवर्त महाभाग न वेगं विषहामि ते १५ गुरवे संश्रुतानीह शतान्यथौहिवाजिनाम् ॥ एकतः श्यामकर्णानां शुभ्राणां चंद्रवर्चसाम् १६ तेषां चैवापवर्गाय मार्गं पश्यामि नां डज ॥ ततोऽयं जीवितत्यागे दृष्टो मार्गो मयाऽऽत्मनः १७

सहस्रांशोर्विवस्वत इति पक्षवातानुगामिनां गरुडप्रभयाऽवभासितां नृक्षाणामनुगाम्यामि नारावरणत्वे चाभिप्रेत्य विशेषणद्वयं एतच्च वाक्यशेषाद्व्यक्तं भविष्यति वस आच्छादनेऽस्मादकिपिवः पश्चादितद्वा न वस्वान्ताद्विपरीतो विवस्वानित्यर्थः ५ । ६ । ७ खमिवारोप्येते खेवस्थात्येतद् ८ । ९ रवैः शब्दैः कारणं प्रयोजनमपि न विनिस्तरामि १० । ११ ते तव मणीवेति इवार्थवशब्दः १२ । १३ निर्वाप्यमंदीकृत्य १४ संनिवर्तनिवर्चस्व १५ । १६ । १७

२८ । १९ योऽऽत्मानं संभिरार्थः कृमिः स्वेच्छासंपाद्यः कालो मृत्युः २० । २१ निर्वर्तिष्यावेत्यतः स्तकोऽभाषः २२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥

नैवमेऽस्ति धनं किंचिन्नधनेनान्वितः सुहृत् ॥ न चार्थेनापि महताशक्यमेतद्व्यपोहितम् १८ ॥ नारद उवाच ॥ एवं बहुचरीनं च वृषाणां गालवंतदा ॥ प्रत्युक्त्वा च
जन्नेव प्रहसन् विनतात्मजः १९ नातिप्रज्ञोऽसि विप्रर्षेयोऽऽत्मानं त्यक्तुमिच्छसि ॥ न चापि कृत्रिमः कालः कालो हि परमेश्वरः २० किमहं पूर्वमेवेह भवतानाभिचोदितः
॥ उपायोऽत्र महानस्ति येनैतदुपपद्यते २१ तदेष्टु ऋषभो नाम पर्वतः सागरांतिके ॥ अत्र विश्रम्य भुक्त्वा च निर्वर्तिष्याव गालव २२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व
णि भगवद्धानपर्वणि गालवचरिते द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ऋषभस्य ततः शृंगं निपत्य द्विजपक्षिणौ ॥ शांढि
ली ब्राह्मणी तत्र दृष्ट्वा ते तपोन्विताम् १ अभिवाद्य सुपर्णं स्तु गालवश्चाभिपूज्यताम् ॥ तथा च स्वागते नोक्तौ विष्टरे सन्निषीदतुः २ सिद्धमघ्नं तं शवत्तं बलिमंत्रोपवृ
हितम् ॥ भुक्त्वा दत्तावुभौ भूमौ सुतौ तावनुमोहितौ ३ सुहृत्तां त्यतिबुद्धस्तु सुपर्णो गमनेऽसया ॥ अथ भ्रष्टतनूजां गमात्मानं दृष्ट्वा खगः ४ मांसपिंडोपमोऽभूत्स
मुखपादान्वितः खगः ॥ गालवस्तंतथा दृष्ट्वा विमनाः पर्यपृच्छत ५ किमिदं भवता प्राप्तमिहा गमनजं फलम् ॥ वासोऽयमिह कालं तु कियन्तं नौ भविष्यति ६ किं नु ते
मनसा ध्यातमं शुभं धर्मदूषणम् ॥ न ह्ययं भवतः स्वल्पो व्यभिचारो भविष्यति ७ सुपर्णोऽथा ब्रवीद्विप्रं प्रध्यातं वैमयाद्विज ॥ इमां सिद्धामितो नेतुं तत्र यत्र प्रजापतिः
८ यत्र देवो महादेवो यत्र विष्णुः सनातनः ॥ यत्र धर्मश्च यज्ञश्च तत्रेयं निवसेदिति ९ सोऽहं भगवतीयाचे प्रणतः प्रियकाम्यया ॥ मयैतन्नाम प्रध्यातं मनसा शोचता किल
१० तदेवं बहुमानात्ते मयेहानीप्सितं कृतम् ॥ सुकृतं दुष्कृतं वा त्वं माहात्म्या त्क्षंतुमर्हसि ११ सातौ तदाऽब्रवीत्तुष्टापतगेंद्रद्विजर्षभौ ॥ न मे तव्यं सुपर्णोऽसि सुपर्णस्य
जसंभ्रमम् १२ निदिताऽस्मि त्वया वत्सन चार्निदां क्षमाम्यहम् ॥ लोकं भ्यः सपदि भ्रश्येद्यो मां निन्देत पापकृत् १३ हीनयाऽलक्षणैः सर्वैस्तथाऽनिदितयामया ॥ आ
चारं प्रतिगृह्णंत्यासिद्धिः प्राप्तेयमुत्तमा १४ आचारः फलते धर्ममाचारः फलते धनम् ॥ आचाराच्छ्रूयमाप्नोति आचारो हं त्यलक्षणम् १५ तदा युष्मन्खगपते यथे
ष्टंगम्यतामिति ॥ न च ते गह्वणीयाऽहं गार्हितव्याः स्त्रियः कचिद् १६ भवितासि यथा पूर्वबलवीर्यसमन्वितः ॥ बभूवतुस्ततस्तस्य पक्षौ द्रविणवत्सरो १७ अनुज्ञात
स्तु शांढिल्या यथागतमुपागमत् ॥ नैव चासादयामास तथा रूपांस्तुंगमान् १८ विश्वामित्रोऽथ तं दृष्ट्वा गालवंचा ध्वनिस्थितः ॥ उवाच वदतां श्रेष्ठो वै न ते यस्य सन्नि
धौ १९ यस्त्वया स्वयमेवार्थः प्रतिज्ञातो मम द्विज ॥ तस्य कालोऽपवर्गस्य यथा वामन्यते भवान् २० प्रतीक्षिष्याम्यहं कालमेतावंतं तथा परम् ॥ यथासं सिद्धय
ते विप्रसमार्गस्तु निशम्यताम् २१ सुपर्णोऽथा ब्रवीद्हीनगालवंचशुद्धः खितम् ॥ प्रत्यक्षं त्वलिवदानीं मे विश्वामित्रो यदुक्तवान् २२

ऋषभस्येति १ । २ । ३ भ्रष्टतनूजं लिङ्गपक्षमंगं यस्य तं भ्रष्टतनूजां ४ । ५ । ६ व्यभिचारो धर्मातिशयः । ७ । ८ । ९ शोचता कथमियमत्र वसतीति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ।

आसितुंस्थातुं २३ ॥ इतिउ गोगपर्वणिनीलकंठेयेभारतभावदीपेत्रयोदशाधिकशतनमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ हिरण्यपदप्रवृत्तिनिमित्तमाह निर्मितमिति । भूम्यंतर्गतमवपाथिवेषुपांसुषुवद्विनाधम्यमा
नेषुव्यक्तीभवतीतिवद्विनानिर्मितं वायुनावन्दिमुद्दीपयताविशोभितं वायुनात्रार्थितमित्यपिपाठः सर्वजगत्हिरण्यमहिरण्यमधानं तेनभूमेःसारत्वादशुद्धत्वात्सर्वजगन्मोहकत्वाच्चहिरण्यमित्युच्यतइत्यर्थः १ धत्ते
पुष्पाति धारयनेजीवयति २ नित्यमिति । प्रोष्ठपदाभ्यामितितृतीया मूलेनावहयेदेवीमिति वत्सप्तम्यर्थे । तेनतस्मिन्नक्षत्रद्वयेयुक्तेयुक्तावासरतयोगेसतिशुक्रोऽग्निःधनपतौकुबेरस्यनृदपथमनुष्येभ्यःसंपदानेभ्यः

तदागच्छद्विजश्रेष्ठमंत्रयिष्यावगालव ॥ नादत्वागुरवेशक्यंकृत्स्नमर्थत्वयाऽऽसितुम् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणिगालवचरितेत्रयोदशाधिक
शततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ अथाहगालवेंदीनंसुपर्णःपततांवरः ॥ निर्मितंवद्विनाभूमौवायुनाशोधितंतथा ॥ यस्माद्धिरण्यमयंसर्वहि
रण्यंतेनचोच्यते १ धत्तेधारयतेचेदमेतस्मात्कारणाद्धनम् ॥ तदेतन्निषुलोकेषुधनंतिष्ठतिशाश्वतम् २ नित्यंप्रोष्ठपदाभ्यांचशुक्लेधनपतौतथा ॥ मनुष्येभ्यःसमा
दत्तेशुक्रश्चित्तार्जितंधनम् ३ अजेकपादहिर्बुध्नैरक्षयतेधनदेनच ॥ एवंनशक्यतेलब्धुमलब्धव्यंद्विजर्षभ ॥ ऋतेचधनमश्वानानावामिर्विद्यतेतव ४ सत्त्वंया
चात्रराजानंकंचिद्राजर्षिवंशजम् ॥ अपीड्यराजापौरान्हियोनौकुर्यात्कृतार्थिनौ ५ अस्तिसोमान्ववायेमेजातःकश्चिन्नृपःसखा ॥ अभिगच्छावहेतंवैतस्यास्ति
विभवोभुवि ६ ययातिर्नामराजर्षिर्नाहुषःसत्यविक्रमः ॥ सदास्यतिमयाचोकोभवताचार्यितःस्वयम् ७ विभवश्चास्यसुमहानासीद्धनपतेरिव ॥ एवंगुरुधनंवि
द्वन्द्वदानेनैवविशोधय ८ तथातौकथयंतौचंचितंयंतौचयःक्षमम् ॥ प्रतिष्ठानेनरपतिंययातिंप्रत्युपस्थितौ ९ प्रतिगृह्यचसत्कारैरर्घ्यपाद्यादिकंवरम् ॥ पृष्टश्चा
गमनेहेतुमुवाचविनतासुतः १० अयंमेनाहुषसखागालवस्तपसोनिधिः ॥ विश्वामित्रस्यशिष्योऽभूद्र्षाण्ययुतशोनृप ११ सौऽयंतेनाभ्यनुज्ञातउपकारेप्सया
द्विजः ॥ तमाहभगवान्कालेददानिगुरुदक्षिणाम् १२ असकृत्तेनचोक्तेनकिंचिदागतमन्युना ॥ अयमुक्तःप्रयच्छेतिजानताविभवंलघु १३ एकतःश्यामकर्णा
नांशुभ्राणांशुद्धजन्मनाम् ॥ अष्टौशतानिमदेहिहयानांचंद्रवर्चसाम् १४ गुर्वथोदीयतामेषयदिगालवमन्यसे ॥ इत्येवमाहसक्रोधोविश्वामित्रस्तपोधनः १५
सोऽयंशोकेनमहतातप्यमानोद्विजर्षभः ॥ अशक्तःप्रतिकर्तुतद्भवंतंशरणंगतः १६ प्रतिगृह्यनरव्याघ्रवत्तोभिक्षांगतव्यथः ॥ कृत्वाऽपवर्गगुरवेचरिष्यतिमहत्त
पः १७ तपसःसंविभागेनभवंतमपियोक्षयते ॥ स्वेनराजर्षितपसापूर्णत्वांपूरयिष्यति १८ यावंतिरोमाणिहयेभवंतीहनरेश्वर ॥ तावंतोवाजिनोलोकान्प्रा
प्नुवंतिमहीपते १९

धनं दत्ते ददाति शुक्रश्चित्तार्जितमित्यनेन वन्दिरेतस्त्वं तस्य प्रददयते । 'शुक्रः काव्येऽनलेज्येष्ठे' इति विश्वः । धनार्थोऽक्तनक्षत्रवारयोगेवन्दिपार्थयेत् तच्च धनं यागादिद्वारा वा भूमौ निखननेन वा सर्वकुबेरं प्रत्ये
वगच्छतीति भावः ३ अजेति । अज एकपात् पूर्वप्रोष्ठपदादेवता अहिर्बुध्नय उत्तरप्रोष्ठपदादेवता धनदश्चतदध्यक्षस्तस्मादेतानि प्रार्थयता धनं लब्धुं शक्यं नान्यथेत्यर्थः ४ याचयाचस्य यः राजा नौ आवाप ५ । ६
विशोधय परिहर ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

२० ॥ इति श्री उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ एवमुक्त इति १।२।३।४।५।६।७ इताश्चोऽतिथिरिति शेषः ८।९।१०
११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ हर्यश्चरति

पात्रं प्रति ग्रहस्यायं दातुं पात्रं तथा भवान् ॥ शंखेश्वरीमिवासक्तं भवत्वेतत्तथोपमम् २० ॥ इति श्री महाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गालवचरिते चतुर्दशाधि-
कशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ एवमुक्तः सुपर्णेन तथ्यं वचनमुत्तमम् ॥ विमृश्यावहितो राजानि श्रित्य च पुनः पुनः १ यथा
क्रतुसहस्राणां दाता दानपतिः प्रभुः ॥ ययातिः सर्वकाशीश इदं वचनमब्रवीत् २ दृष्ट्वा प्रियसखं ताक्ष्यं गालवंच द्विजर्षभम् ॥ निदर्शनं च तपसोभिक्षां श्लाघ्यां च कीर्तिता-
म् ३ अतीत्य बभूव नान्यानां दित्य कुलसंभवान् ॥ मत्सकाशमनुप्राप्तावेतां बुद्धिमवेक्ष्य च ४ अद्य मे सफलं जन्मतारितं चाद्यमे कुलम् ॥ अद्यायं तारितो देशो मम
ताक्ष्यं त्वयाऽनघ ५ वकुमिच्छामि तु सखे यथा जानासि मां पुरा ॥ न तथा वित्तवानस्मि क्षीणं वित्तं मे सखे ६ न च शक्नोऽस्मि ते कर्तुं मोघमागमनं स्वग ॥ न चाशा-
मस्य त्रिपर्वैर्वितीर्थी कर्तुं मुत्सहं ७ तनुदास्यामि त्कार्थमिदं संपादयिष्यति ॥ अभिगम्य हताशो हि निवृत्तो दहते कुलम् ८ नातः परं वैन ते य किंचित्पापिष्ठमुच्यते ॥
यथाऽऽशानाशनाल्लोके देहिनास्तीति वावचः ९ हताशो ह्यकृतार्थः सन्नहतः संभावितो नरः ॥ हिनस्ति तस्य पुत्रांश्च पौत्रांश्च कुर्वतो हितम् १० तस्माच्च तुणौ वंशानां स्था-
पयित्री सुतामम ॥ इयं सुरसुतप्रख्या सर्वधर्मोपचायिनी ११ सदा देवमनुष्याणामसुराणां च गालव ॥ कांक्षितारूपतो बालासुता मे प्रतिगृह्यताम् १२ अस्याः
शुल्कं प्रदास्यंति नृपाराज्यमपि ध्रुवम् ॥ किंपुनः श्यामकर्णानां हयानां द्विचतुःशते १३ स भवान् प्रतिगृह्णातु ममैतां माधर्वीं सुताम् ॥ अहं दौहित्रवान्स्यां वै वरपुष्पमम-
भो १४ प्रतिगृह्य च तां कन्यां गालवः सह पक्षिणा ॥ पुनर्द्रक्ष्याव इत्युक्त्वा प्रतस्थे सह कन्यया १५ उपलब्धमिदं द्वास्मभ्यानामिति चांजजः ॥ उक्त्वा गालवमापृ-
च्छ च जगाम भवनं स्वकम् १६ गते पतगराजे तु गालवः सह कन्यया ॥ चिंतयानः क्षमं दाने राज्ञां वै शुल्कतो गमत् १७ सोऽगच्छन् मनसैश्च कुंहर्यं श्वराजसत्तमम् ॥
अयोध्यायां महावीर्यं चतुरंगबलान्वितम् १८ कोशधान्यबलोपेतं प्रियपौरं द्विजप्रियम् ॥ प्रजाभिकामं शास्यं तं कुर्वाणं तप उत्तमम् १९ तमुपागम्य विप्रः सहर्षं श्वे-
लवोऽब्रवीत् ॥ कन्येयं मम राजेन्द्र प्रसवैः कुलवर्धिनी २० इयं शुल्केन भार्यार्थं हर्यंश्च प्रतिगृह्यताम् ॥ शुल्कं ते कीर्तयिष्यामि तद्ब्रुत्वा संप्रधार्यताम् २१ ॥ इति श्री
महाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गालवचरिते पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ हर्यश्च स्वव्रवीद्राजा विचिंत्य बहुधा ततः ॥ दी-
र्घमुष्णं च निःश्वस्य प्रजाहोतुं नृपोत्तमः १ उन्नते पृथ्वीपट्टसु सूक्ष्मासूक्ष्मेषु सप्तसु ॥ गंभीरात्रिषु गंभीरेष्वियं रक्ताचपंचसु २

१. पट्टसु कुरपट्टयोः पादपट्टयोः कुचयोश्च । सप्तनयोर्नितंबयोश्च श्लुषोश्चेति प्राञ्जः । 'वसः कुक्ष्यलकस्कंधकरवक्त्रपट्टतम्' इति काशीखंडोक्तिः । सप्तसु सूक्ष्मा त्वक्श्वेदशनेषु करारंगुलिषु पादांगुलिषु त-
दुभयपर्वमुच्यते । त्रिषु स्वरमत्तवनाभिषु गंभीरा । पंचमुपाणि तलेनेत्रांतलात् निजिह्वायां भ्रश्रोष्ठे च रक्ता २

बहुभिर्देवैरसुरैश्च अलोकयितुं योग्या बहुदेवासुरालोकाः । संधर्वाणां दर्शनं शास्त्रं गीतादि विधाय स्यात्तात्पर्यम् १ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ।
 बहुदेवासुरालोका बहुगंधर्वदर्शना ॥ बहुलक्षणसंपन्ना बहुप्रसवधारिणी ३ समर्थेयं जनयितुं च कर्तुं न मात्मजम् ॥ ब्रूहि शुल्कं द्विजश्रेष्ठ समीक्ष्य विभवं मम ४ गालव उवाच ॥ एकतः श्यामकर्णानां शतान्यष्टौ प्रयच्छ मे ॥ हयानां चंद्रशुभ्राणां दशजानां वपुष्मताम् ५ ततस्तव भवित्रो यं पुत्राणां जननी शुभा ॥ अरणी बहुता शानां यो निरायतलोचना ६ ॥ नारद उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा वचो राजा हर्यश्वः काममोहितः ॥ उवाच गालवंदी नो राजर्षिर्ऋषिसत्तमम् ७ द्रमे शते संनिहिते हया नायद्विधास्तव ॥ एष्टव्याः शतशस्त्वन्ये चरंति मम वाजिनः ८ सोऽहमेकमपत्यं वै जनयिष्यामि गालव ॥ अस्यामेतं भवान् कामं संपादयतु मे वरम् ९ एतच्छ्रुत्वा तु सा कन्या गालवं वाक्यमब्रवीत् ॥ मम दत्तो वरः कश्चित्केनचिद्ब्रह्मवादिना १० प्रसूयंते प्रसूयंते कन्ये वत्सवं भवविष्यसि ॥ सत्वं ददस्व माराज्ञे प्रतिगृह्य हयोत्तमान् ११ नृपेभ्यो हि चतुर्भ्यस्ते पूर्णान्यष्टौ शतानि मे ॥ भविष्यंति तथा पुत्राममचत्वार एव च १२ क्रियतामुपसंहारो गुर्वर्थं द्विजसत्तम ॥ एषा तावन्मम प्रज्ञायथा वामन्यसे द्विज १३ एवमुक्तस्तु समुनिः कन्यया गालवस्तदा ॥ हर्यश्वं पृथिवीपालमिदं वचनमब्रवीत् १४ इयं कन्या नरश्रेष्ठ हर्यश्वप्रतिगृह्यताम् ॥ चतुर्भागेन शुल्कस्य जनयस्वैक मात्मजम् १५ प्रतिगृह्य सतां कन्यां गालवं प्रतिनंदय च ॥ समये देशकाले च लब्धवान्सुतमीप्सितम् १६ ततो वसुमनानामवसुभ्यो वसुमत्तरः ॥ वसुप्रस्थो नरपतिः स बभूव वसुप्रदः १७ अथ काले पुनर्धीमान् गालवः प्रत्युपस्थितः ॥ उपसंगम्य चोवाच हर्यश्वं प्रीतमानसम् १८ जातो नृपसुतस्तेऽयं बालो भास्करसन्निभः ॥ कालो गंतुं नरश्रेष्ठ भिक्षार्थमपंरं नृपम् १९ हर्यश्वः सत्यवचने स्थितः स्थित्वा च पौरुषे ॥ दुर्लभत्वाद्दयानां च प्रददौ माधवी पुनः २० माधवी च पुनर्दीप्तां परित्यज्य नृपश्रियम् ॥ कुमारी कामतो भूत्वा गालवं गृह्यतोऽन्वयात् २१ त्वय्येव तावत्तिष्ठंतु हया इत्युक्तवान् द्विजः ॥ प्रययौ कन्यया सार्धं दिवोदासं प्रजेश्वरम् २२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गालवचरिते षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ महावीर्यो महीपालः काशीनामीश्वरः प्रभुः ॥ दिवोदास इति ख्यातो भैमसे निर्नराधिपः १ तत्र गच्छावहे भद्रेश नैरागच्छ माशुचः ॥ धार्मिकः संयमेयुक्तः सत्ये चैव जनेश्वरः २ ॥ नारद उवाच ॥ तमुपागम्य समुनिर्न्यायतस्तेन सत्कृतः ॥ गालवः प्रसवस्वार्थो तं नृपं प्रत्यचोदयत् ३ ॥ ॥ दिवोदास उवाच ॥ ॥ श्रुतमेतन्मया पूर्वं किमुक्त्वा विस्तरं द्विज ॥ कांक्षितो हि मयैषोऽर्थः श्रुत्वैव द्विजसत्तम ४ एतच्च मे बहुमते यदुत्सृज्य नराधिपान् ॥ मामेवमुपयातोऽसि भावि चैतदसंशयम् ५ स एव विभवोऽस्माकमश्वा नाम पि गालव ॥ अहमप्येकमेवास्यां जनयिष्यामि पार्थिवम् ६

१९ । २० । कामतश्छायायोगवलेन कुमारी भूत्वा यौवनं परित्यजेत्यर्थः २१ । २२ ॥

महावीर्य इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥

॥ १७ ॥

उद्योग

म

११७

तथेत्युक्त्वा द्विजश्रेष्ठः प्रादात्कन्यां महीपतेः ॥ विधिपूर्वाच्चताराजाकन्यां प्रतिगृहीतवान् ७ रेमे सतस्यां राजर्षिः प्रभावत्यां यथारविः ॥ स्वाहायां च यथा वह्निर्यथा शच्यां
चवासवः ८ यथा चंद्रश्च रोहिण्यां यथा धूमोऽर्णयायमः ॥ वरुणश्च यथा गौर्यौ यथा चर्ध्याधनेश्वरः ९ यथानारायणो लक्ष्म्यां जाह्नव्यां च यथोदधिः ॥ यथारुद्रश्च
रुद्राण्यां यथा वेद्यां पितामहः १० अदृश्यं त्यां च वासिष्ठो वसिष्ठश्चाक्षमालया ॥ व्यवनश्च सुकन्यायां पुलस्त्यः संध्यायथा ११ अगस्त्यश्चापि वैदम्यां सावित्र्यां सत्य
वान्यथा ॥ यथा भृगुः पुलोमायामदित्यां कश्यपो यथा १२ रेणुकायां यथार्चीको हर्मवत्यां च कौशिकः ॥ बृहस्पतिश्च तारायां शुक्रश्च शतपर्वणा १३ यथा भूम्यां भूमे
पतिरुर्वेश्यां च पुरुरवाः ॥ ऋचीकः सत्यवत्यां च सरस्वत्यां यथामनुः १४ शकुंतलायां दुष्यंतो धृत्यां धर्मश्च शाश्वतः ॥ दमयंत्यां नलश्चैव सत्यवत्यां च नारदः १५ जरत्कारु
जरत्कार्वी पुलस्त्यश्च प्रतीच्यथा ॥ मेनकायां यथोर्णायुस्तुंबुरुश्चैव रंभया १६ वासुकिः शतशीर्षायां कुमार्यां च धनंजयः ॥ वैदेह्यां च यथारामो रुक्मिण्यां च जनार्दनः १७
तथा तुरममाणस्य दिवोदासस्य भूपतेः ॥ माधवीजनयामास पुत्रमेकं प्रतर्दनम् १८ अथाजगाम भगवान् दिवोदासं सगालवः ॥ समये समनुप्राप्ते वचनं चेदमब्रवीत् १९
निर्यातयतु मे कन्यां भवांस्तिष्ठंतु वाजिनः ॥ यावदन्यत्र गच्छामि शुल्कार्थं पृथिवीपते २० दिवोदासोऽथ धर्मात्मा समये गालवस्यताम् ॥ कन्यां निर्यातयामास स्थितः
सत्ये महीपतिः २१ ॥ इति श्रीमहाभा० उ० प० भगवद्गीतप० गालवचरिते सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ तथैव तां श्रियं त्यक्त्वा
कन्याभूत्वा यशस्विनी ॥ माधवी गालवं विप्रमभ्ययात् सत्यसंगरा १ गालवो विमृशन्नेव स्वकार्यगतमानसः ॥ जगाम भोजनगरं द्रष्टुमौशीनरं नृपम् २ तमुवाचाथ गत्वा
स नृपतिं सत्यविक्रमम् ॥ इयं कन्या सुतौ द्वौ ते जनयिष्यति पार्थिवौ ३ असूयां भवानवामार्थो भवितुमिच्छेत् चेह च ॥ सोमार्कं प्रतिसंकाशौ जनयित्वा सुतौ नृप ४ शुल्कं तु सर्व
धर्मज्ञहयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ एकतः श्यामकर्णानां देयं मद्भक्तुः शतम् ५ गुर्वर्थोऽयं समारंभो न ह्यर्थैः कृत्यमस्ति मे ॥ यदि शक्यं महाराज क्रियतामविचारितम् ६ अन
पत्योऽसिराजर्षे पुत्रौ जनय पार्थिव ॥ पितृन् पुत्रप्लवेन त्वमात्मानं चैव तारय ७ न पुत्रफलभोक्ता हिराजर्षे पात्यते दिवः ॥ नयाति नरकं चोरं यथा गच्छंत्यनात्मजाः ८ एत
च्चान्यच्च विविधं भुत्वा गालवभाषितम् ॥ उशीनरः प्रतिवचोददौ तस्य नराधिपः ९ श्रुतवानस्मि ते वाक्यं यथा वदसि गालव ॥ विधिस्तु बलवान् ब्रह्मन् प्रवर्णहि मनोमम
१० शते द्वे तु ममाश्वा नामीदृशानां द्विजोत्तम ॥ इतरेषां सहस्राणि सुब्रह्मनिचरंति मे ११ अहमप्येकमेवास्यां जनयिष्यामि गालव ॥ पुत्रं द्विजगतं मार्गं गमिष्यामि परै
रहम् १२ मूल्येनापि समंकुर्यात्तवाहं द्विजसत्तम ॥ पौरजानपदाथ तु ममार्थो नात्मभोगतः १३

कामतोहिधनराजापारक्ययः प्रयच्छति ॥ नसधर्मेणधर्मात्मन्युज्यतेयशसानच १४ सोहंप्रतिग्रहीष्यामिददात्वेतांभवान्मम ॥ कुमारीदेवगर्भाभामेकपुत्रभवायमे
 १५ तथातुबहुधाकन्यामुक्तवंतनराधिपम् ॥ उशीनरं द्विजश्रेष्ठे गालवः प्रत्यपूजयत् १६ उशीनरं प्रतिग्राह्य गालवः प्रययौवनम् ॥ रेमेसतांसमासाद्यकृतपुण्यइव
 श्रियम् १७ कंदरेषु बशेलानां नदीनां निर्गरेषु च ॥ उद्यानेषु विचित्रेषु वनेषूपवनेषु च १८ हर्म्येषु रमणीयेषु प्रासादशिखरेषु च ॥ वातायनविमानेषु तथा गर्भगृहेषु च १९
 ततोऽस्थसमये जज्ञे पुत्रो बालरविप्रभः ॥ शिबिर्नाम्नाऽभिविख्यातोयः स पार्थिवसत्तमः २० उपस्थाय स तं विप्रो गालवः प्रतिगृह्य च ॥ कन्यां प्रयातस्तां राजन दृष्टवान्विन
 तात्मजम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानुपर्वणि गालवचरिते अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ गालववैनतेयोऽ
 थप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ दिष्ट्या कृतार्थं पश्यामि भवंतमिह वै द्विज १ गालवस्तु वचः श्रुत्वा वैनतेयेन भाषितम् ॥ चतुर्भागावशिष्टं तदा चरुयौ कार्यमस्य हि २ सुपर्णस्त्वब्रवी
 देनं गालव वदतां वरः ॥ प्रयत्नस्तेन कर्तव्यो नैष संपत्स्यते तव ३ पुराहिकान्यकुञ्जे वै गाधेः सत्यवती सुताम् ॥ भार्यार्थं वरयत्कन्यामृचीकस्तेन भाषितः ४ एकतः श्याम
 कर्णानां हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ भगवन्दीयतां मह्यं सहस्रमिति गालव ५ ऋचीकस्तु तथेत्युक्त्वा वरुणस्यालयंगतः ॥ अश्वतीर्थे हयान् लब्ध्वा दत्तवान् पार्थिवाय वै ६
 इष्टाते पुंडरीकेण दत्ताराज्ञा द्विजातिषु ॥ तेभ्यो द्वेद्वेदशतैः क्रीत्वा प्राप्तेतैः पार्थिवैस्तदा ७ अपराण्यपि चत्वारिंशतानि द्विजसत्तम ॥ नीयमानानि संतारे हृतान्यासन् वित
 स्तया ८ एवं शक्यमप्राप्यं प्राप्नुं गालवकं हि चित् ॥ इमामश्वशताभ्यां वै द्वाभ्यां तस्मै निवेदय ९ विश्वामित्राय धर्मात्मन् षडभिरश्वशतैः सह ॥ ततोऽसिगतसंमोहः कृत
 कृत्यो द्विजोत्तम १० गालवस्तंतथेत्युक्त्वा सुपर्णसहितस्ततः ॥ आदायाश्वांश्च कन्यांच विश्वामित्रमुपागमत् ११ अश्वानां कांक्षितार्थानां षड्भिर्मानिशतानि वै ॥ शत
 द्वयेन कन्येयं भवता प्रतिगृह्यताम् १२ अस्यां राजर्षिभिः पुत्रा जाता वै धार्मिकास्त्रयः ॥ चतुर्थे जनयत्वेकं भवानपिनरोत्तमम् १३ पूर्णान्येवं शतान्यष्टौ तुरगाणां भवंतु ते ॥ भव
 तो ह्यनुगोभूत्वा तपः कुर्यायथा सुखम् १४ विश्वामित्रस्तु तं दृष्ट्वा गालवं सह पक्षिणा ॥ कन्यांच तां वरारोहामिदमित्यब्रवीद्वचः १५ किमियं पूर्वमेवेहन दत्तामम गालव ॥
 पुत्रासमैव चत्वारो भवेयुः कुलभावनाः १६ प्रतिगृह्णामि ते कन्यामेकपुत्रफलाय वै ॥ अश्वाश्चाश्रममासाद्य चरंतु मम सर्वशः १७ सतयारममाणोऽथ विश्वामित्रो महा
 बुतिः ॥ आत्मजं जनयामासमाधवी पुत्रमष्टकम् १८ जातमात्रं सुतं तं च विश्वामित्रो महामुनिः ॥ संयोज्यार्थं स्तथा धर्मैश्चैस्तैः समयोजयत् १९ अथाष्टकः पुरं प्रायात्
 दासामपुत्रप्रभम् ॥ निर्यात्य कन्यां शिष्याय कौशिकोऽपिवनं ययौ २०

२१ । २२ । २३ । २४ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीपे एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ सतुराजा आश्रमपदमुपगम्य कर्तुकामैः अभूदिति शेषः १ पर्यधावतापराश्वेषणायेत्यर्थः

गालवोऽपि सुपर्णेन सह निर्यात्य दक्षिणाम् ॥ मनसाऽतिप्रतीतेन कन्यामिदमुवाच ह २१ जातोदानपतिः पुत्रस्त्वया शूरस्तथापरः ॥ सत्यधर्मस्तश्चान्यो यज्वा
चापितथापरः २२ तदा गच्छ वरारोहेतारितस्तेपितासुतैः ॥ चत्वारश्चैव राजानस्तथा चाहं सुमध्ये २३ गालवस्त्वभ्यनुज्ञाय सुपर्णोपन्नगाशनम् ॥ पितुर्निर्या
त्य तां कन्यां प्रययौ वनमेव ह २४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्धानपर्वणि गालवचरिते एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ नारद उवाच ॥
सतुराजा पुनस्तस्याः कर्तुकामः स्वयं वरम् ॥ उपगम्याश्रमपदं गायमुनसंगमे १ गृहीतमाल्यदामांतरथमारोप्य माधवीम् ॥ पूर्य दुःश्रुतं भगिनीमाश्रमे पर्यधाव
ताम् २ नागयक्षमनुष्याणां गंधर्वमृगपक्षिणाम् ॥ शैलद्रुमवनौकानामासीत्तत्र सागमः ३ नाना पुरुषदेश्यानामीश्वरैश्च समाकुलम् ॥ ऋषिभिर्ब्रह्मकल्पैश्च समं
तादावृतं वनम् ४ निर्दिश्यमाने पुतुसावरेषु वरणिनी ॥ वरानुक्रम्य सर्वास्तान्वावृतवती वनम् ५ अवतीर्य रथात् कन्यानमस्कृत्य च बंधुषु ॥ उपगम्य वनं पुण्यं तप
स्तेपेययातिजा ६ उपवासैश्च विविधैर्दीक्षाभिर्नियमैस्तथा ॥ आत्मनो लघुतां कृत्वा बभूव मृगचारिणी ७ वैदूर्याकुरकल्पानि मृदूनि हरितानि च ॥ चरंती श्लक्ष्ण
शष्पाणितिकानि मधुराणि च ८ स्रवंतीनां च पुण्यानां सुरसानि शुचीनि च ॥ पिबंती वारिमुत्थानि शीतानि विमलानि च ९ वनेषु मृगराजेषु व्याघ्रविप्रोषितेषु च ॥
दावाग्निविप्रयुक्तेषु शून्येषु गहनेषु च १० चरंती हरिणैः सार्धं मृगीव वनचारिणी ॥ च चारविपुलं धर्मैर्ब्रह्मचर्येण संवृतम् ११ ययातिरपि पूर्वेषां राज्ञां वृत्तमनुष्ठितः ॥ बहु
वर्षसहस्रायुर्युजे कालधर्मणा १२ पूर्य दुःश्रुतं वैवंशे वर्धमानौ नरोत्तमौ ॥ ताभ्यां प्रतिष्ठितं लोके परलोके च नाहुषः १३ महीपतेन रपतिर्ययातिः स्वर्गमास्थितः ॥ महर्षि
कल्पो नृपतिः स्वर्गाय फलभुग्विभुः १४ बहुवर्षसहस्राख्ये काले बहुगुणे गते ॥ राजार्षेणुनिषण्णेषु महीयः सुमहर्षिषु १५ अवमेनेन रान्सर्वान् देवान् पृथिगणांस्तथा
॥ ययातिर्मूढविज्ञानो विस्मया विष्टचेतनः १६ ततस्तंबुबुधे देवः शक्रो बलनिपूदनः ॥ ते च राजर्षयः सर्वे धिग्धिगिरये वमन्बुवन् १७ विचारश्च समुत्पन्नो निरीक्ष्य न
दृष्ट्वात्मजम् ॥ कोन्वयं कस्य वाराज्ञः कथं वा स्वर्गमागतः १८ कर्मणा केन सिद्धोऽयं क्वाऽनेन तपश्चित्तम् ॥ कथं वा ज्ञायते स्वर्गे केन वा ज्ञायतेऽप्युत १९ एवं विचा
रयंतस्ते राजानं स्वर्गवासिनः ॥ दृष्ट्वा पप्रच्छुरन्योन्यं ययातिं नृपातिं प्रति २० विमानपाशः शतशः स्वर्गद्वाराभिरक्षिणः ॥ पृष्ट्वा आसनपालाश्वनजानीमेत्यथाबुवन्
२१ सर्वे ते ह्यावृतज्ञानानाभ्यजानंतं तं नृपम् ॥ समुहूर्ता दधनृपो हतौजाश्चाभवत्तदा २२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्धानपर्वणि गालवचरिते यया
तिमोहे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥

२ । ३ । ४ वनं वनासं ५ । ६ । आत्मनः वित्तस्य लघुतां रागद्वेषादिमलराहित्येन शून्यत्वात् पर्यधावतां ७ । ८ । ९ व्याघ्राणां विप्रोषितं पर्यटनं येषु १० । ११ युयुजे योगं प्राप्तवान् कालधर्मणाम्
त्युना १२ नाहुषः ययातिः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीपे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥

अयेति १ । २ । ३ धर्मदूषणं पुण्यनाशकं ४ । ५ । ६ । ७ प्रज्ञायसेहीनतेजस्त्वेन अपकाशत्वात् ८ । ९ शिबिरौशीनरस्येकः १० । ११ एकवशब्दः पादपूरणार्थः गंगानदीमिव धूमयौलिखामालं

॥ नारद उवाच ॥ अथ प्रचलितः स्थानादासनाच्च परिच्युतः ॥ कंपितेनेव मनसा धर्षितः शोकवन्निहना १ म्लानस्रग्भ्रष्टविज्ञानः प्रभ्रष्टमुकुटांगदः ॥ विवूर्णन्स्र
स्तसर्वाङ्गः प्रभ्रष्टाभरणांबरः २ अदृश्यमानस्तान्पश्यन्नपश्यंश्च पुनः पुनः ॥ शून्यः शून्येन मनसा प्रपतिष्यन्महीतलम् ३ किंमयामनसा ध्यातमशुभं धर्मदूषणम्
॥ येनाहंचलितः स्थानादितिराज्यचिंतयत् ४ तेतुतत्रैव राजानः सिद्धाश्चाप्सरसस्तथा ॥ अपश्यंत निरालंबं तं ययातिं परिच्युतम् ५ अथैत्यपुरुषः कश्चित्क्षी
णपुण्यनिपातकः ॥ ययातिमब्रवीद्राजन् देवराजस्य शासनात् ६ अतीव मदमत्तस्त्वं न कंचिन्नावमन्यसे ॥ मानेन भ्रष्टः स्वर्गस्तेनार्हस्त्वं पार्थिवात्मज ७ नचप्र
ज्ञायसे गच्छतस्वेतितमब्रवीत् ॥ पतेयं सत्स्विति वचस्त्रिरुक्कानहुषात्मजः ८ पतिष्यंश्चित्तयामास गतिं गतिमतांवरः ॥ एतस्मिन्नेव काले तु नैमिषे पार्थिवर्षभान् ९
चतुरोऽपश्यत नृपस्तेषां मध्ये पपात ह ॥ प्रतर्दनो वसुमनाः शिबिरौशीनरोऽष्टकः १० वाजपेयेन यज्ञेन तर्पयंति सुरेश्वरम् ॥ तेषामध्वरजं धूमं स्वर्गद्वारमुपस्थितम्
११ ययातिरुपजिघ्रन् नैमिषपातमर्हीं प्रति ॥ भूमौ स्वर्गे च संबद्धान् दीधूममयीमिव ॥ गंगां गामिव गच्छंतीं मालं ब्यजतीं पतिः १२ श्रीमत्स्ववभृथाऽप्येषु चतुर्षु
प्रतिबंधुषु ॥ मध्ये निपतितो राजालोकपालोपमेषुसः १३ चतुर्षु हुतकल्पेषु राजसिंहमहाग्निषु ॥ पपात मध्ये राजर्षिर्ययातिः पुण्यसंक्षये १४ तमाहुः पार्थि
वाः सर्वे दीप्यमानमिव श्रिया ॥ को भवान् कस्य वा बंधुर्देवस्य नगरस्य वा १५ यक्षो वाऽप्यथ वा देवो गंधर्वो राक्षसोऽपि वा ॥ न हि मानुषरूपोऽसिको वाऽर्थः कांक्ष्यते त्वया
१६ ॥ ययातिरुवाच ॥ ययातिरस्मिन् राजर्षिः क्षीणपुण्यश्च्युतो दिवः ॥ पतेयं सत्स्विति ध्यायन् भवत्सु पतितस्ततः १७ ॥ राजान ऊचुः ॥ ॥ सत्यमेतद्
वसुते कांक्षितं पुरुषर्षभ ॥ सर्वेषां नः क्रतुफलं धर्मश्च प्रतिगृह्यताम् १८ ॥ ययातिरुवाच ॥ नाहं प्रतिग्रहधनो ब्राह्मणः क्षत्रियो ह्यहम् ॥ नच मे प्रवणा बुद्धिः पर
पुण्यविनाशने १९ नारद उवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तु मृगचर्याक्रमागताम् ॥ माधवीं प्रेक्ष्य राजानस्तेऽभिवाद्येदमब्रुवन् २० किमागमनकृत्यं ते किं कुर्मः शास
नंतव ॥ आज्ञाप्याहि वयं सर्वे तव पुत्रास्तपोधने २१ तेषां तद्भाषितं श्रुत्वामाधवी परयामुदा ॥ पितरं समुपागच्छ ययातिं साववंद च २२ सृष्ट्वा मूर्धनितान् पुत्रांस्ताप
सीवाक्यमब्रवीत् ॥ दौहित्रास्तव राजेंद्र मम पुत्रान्ते पराः २३ इमे त्वां तारयिष्यंति दृष्टमेतत्पुरातने ॥ अहं ते दुहिताराजन् माधवीमृगचारिणी २४ मयाऽप्युप
चितो धर्मस्ततोऽर्थं प्रतिगृह्यताम् ॥ यस्माद्राजन्नराः सर्वे अपत्यफलभागिनः २५ तस्मादिच्छंति दौहित्रान्यथा त्वं वसुधाधिप ॥ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे शिरसा जननीं
तदा २६ अभिवाद्य नमस्कृत्य मातामहमथाब्रुवन् ॥ उच्चैरनुपमैः स्निग्धैः स्वरैरापूर्य मे दिनीम् २७

व्यनिपपातेति संबन्धः १२ प्रतिबंधुषु दौहित्ररूपेषु १३ । १४ । बंधुः पालयिष्य १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ पुरातने अनादिकालप्रवृत्तेवेदे २४ । २५ । २६ । २७

अष्टभोगेन अष्टमांशेन २८ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकविंशतिशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ प्रत्यभिज्ञातेति १।२।३।४ आपानेऽप्यापानोपलक्षितेऽत्रौतर्धमे ५।६।७

मातामहं नृपतयस्तारयंतो दिवश्च्युतम् ॥ अथ तस्मादुपगतो गालवोऽप्याह पार्थिवम् ॥ तपसो मेऽष्टभागेन स्वर्गमारोहतां भवान् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गालवचरिते ययातिस्वर्गभ्रंशे एकविंशतिशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ प्रत्यभिज्ञातमात्रोऽथ सद्भिस्तैर्नरपुंगवः ॥ समारोहं नृपतिरस्पृशन्वसुधातलम् ॥ ययातिर्दिव्यसंस्थानो बभूव विगतज्वरः १ दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्याभरणभूषितः ॥ दिव्यगंधगुणोपेतो नृपृथ्वीमस्पृशत्पदा २ ततो वसुमनाः पूर्वमुच्चैश्चारयन्वचः ॥ स्यात्तदानपतिलोके व्याजहार नृपंतदा ३ प्राप्तवानस्मि यल्लोके सर्ववर्णेष्वगर्हया ॥ तदप्यथ च दास्यामि तेन संयुज्यतां भवान् ४ यत्फलं दानशीलस्य क्षमाशीलस्य यत्फलम् ॥ यच्च मे फलमाधाने तेन संयुज्यतां भवान् ५ ततः प्रतर्दनोऽप्याह वाक्यं क्षत्रियपुंगवः ॥ यथा धर्मरतिर्नित्यं नित्यं युद्धपरायणः ६ प्राप्तवानस्मि यल्लोके क्षत्रवंशोद्भवं यशः ॥ वीरशब्दफलं चैव तेन संयुज्यतां भवान् ७ शिविरौशीनरो धीमानुवाच मधुरांगिरम् ॥ यथा बालेषु नारीषु वैहार्येषु तथा तथैव च ८ संगरेषु निपातेषु तथा तद्व्यसनेषु च ॥ अनृतं नोक्तपूर्वमेतेन सत्येन खं ब्रज ९ यथा प्राणांश्चराज्यं च राजन्कामसुखानि च ॥ त्यजेयं न पुनः सत्यं तेन सत्येन खं ब्रज १० यथा सत्येन मे धर्मो यथा सत्येन पावकः ॥ प्रीतः शतक्रतुश्चैव तेन सत्येन खं ब्रज ११ अष्टकस्त्वथ राजर्षिः कौशिको माधवीसुतः ॥ अनेकशतयज्वानं नानाद्रुपं प्राप्य धर्मविव १२ शतशः पुंडरीकामे गोसवाश्चरिताः प्रभो ॥ क्रतवो वाजयेयाश्चेतेषां फलमवाप्नुहि १३ न मे रत्नानि न धनं न तथाऽन्ये परिच्छदाः ॥ क्रतुष्वनुपयुक्तानि तेन सत्येन खं ब्रज १४ यथा यथा हि जल्पंति दौहित्रास्तेन राधिपम् ॥ तथा तथा वसुमतीत्यक्त्वा राजा दिवं ययौ १५ एवं सर्वे समस्तैस्ते राजानः सुकृतैस्तदा ॥ ययातिस्वर्गतो भ्रष्टारयामासुरं जसा १६ दौहित्राः स्वेन धर्मेण यज्ञदानकृतेन वै ॥ चतुर्षु राजवंशेषु संभूताः कुलवर्धनाः ॥ मातामहं महाप्राज्ञं दिवमारोपयंतते १७ ॥ राजान ऊचुः ॥ राजधर्मगुणोपेताः सर्वधर्मगुणान्विताः ॥ दौहित्रास्ते वरं राजन् दिवमारोह पार्थिव १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गालवचरिते ययातिस्वर्गारोहणे द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ सद्गिरारोपितः स्वर्गपार्थिव भूरीदक्षिणैः ॥ अभ्यनुज्ञाय दौहित्रान् ययातिर्दिवमास्थितः १ अभिवृष्टश्च वर्षेण नाना पुष्पसुगंधिना ॥ परिष्वक्तश्च पुण्येन वायुना पुण्यगंधिना २ अचलं स्थानमासाद्य दौहित्रफलनिर्जितम् ॥ कर्मभिः स्वैरुपचितो ज्वालपरयाश्रया ३ उपगीतो पतन्तश्च गंधर्वाप्सरसांगणैः ॥ प्रीत्या प्रतिगृहीतश्च स्वर्गे दुंदुभिनिःस्वनैः ४ अभिष्टुतश्च विविधैर्देवराजर्षिचारणैः ॥ अर्चितश्चोत्तमार्घेण देवतैरभिनंदितः ५ प्राप्तः स्वर्गफलं चैव तमुवाच पितामहः ॥ निर्वृतं शांतमनसं वचोभिस्तर्पयन्निव ६

वैहार्येषु परिहासेन लालनीयेषु स्यालसंबंध्यादिषु ८ आपत्सु संकटेषु व्यसनेषु सूतादिषु खंस्वर्ग १।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ सद्गिरिति १ वर्षेण नृपृथ्वा २।३।४।५।६

चतुष्पादः तपोयज्ञज्ञानदानवान् आहिंसासत्यमस्तेयमातृपुत्रं चोतिवापादाः ७ सुकृतेन सम्यक्संपादितेन कर्मणा मया समोऽन्यो नास्तीति वाक्प्रयोगेण तमसाक्रोधेन ८ नाभिजानंति श्रेष्ठो यमिति नांगीकुर्वति
 ततो हेतोः भङ्गातः अकीर्त्यातिरोभूतः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ शाठ्यं विश्वासघातः माया अद्भुतार्थप्रदर्शनं रंजनपूर्वकं परब्रह्मणः १६ । १७ । १८ । १९ २० । २१ पापिष्ठत्वेन त्वत्कृ
 चतुष्पादस्त्वया धर्मश्चित्तोलोकयेन कर्मणा ॥ अक्षयस्त्वलोकोऽयं कीर्तिश्चैवाक्षयादिवि ७ पुनस्त्वयैव राजर्षे सुकृतेन विधातितम् ॥ आवृतं तमसा चेत्तः सर्वेषां स्वर्ग
 वासिनाम् ८ येन त्वानाभिजानंति ततोऽज्ञातोऽसि पातितः ॥ प्रोत्थैव चासि दौहित्रैस्तारितस्त्वमिहागतः ९ स्थानं च प्रतिपन्नोऽसि कर्मणा स्वेन निर्जितम् ॥ अच
 लं शाश्वतं पुण्यमुत्तमं ध्रुवमव्ययम् १० ॥ ययातिरुवाच ॥ भगवन्संशयो मेऽस्ति कश्चित्छेत्तुमर्हसि ॥ न ह्यन्यमहमर्हामि प्रष्टुं लोकपितामह ११ बहुवर्षसहस्रांतं
 प्रजापालनवर्धितम् ॥ अनेकक्रतुदानौघैरर्जितं मे महत्फलम् १२ कथं तदल्पकालेन क्षीणं येनास्मि पातितः ॥ भगवन्वेत्थलोकांश्च शाश्वतान्मम निर्मितान् ॥ कथं
 नु मम तत्सर्वं विप्रनष्टं महाद्युते १३ ॥ पितामह उवाच ॥ बहुवर्षसहस्रांतं प्रजापालनवर्धितम् ॥ अनेकक्रतुदानौघैर्यत्स्वयं पार्जितं फलम् १४ तदनेनैव दोषेण क्षीणं
 येन सिपातितः ॥ अभिमानेन राजेन्द्र धिक्कृतः स्वर्गवासिभिः १५ नायं मानेन राजर्षे न बलेन न हिंसाया ॥ न शाठ्येन न मायाभिलोको भवति शाश्वतः १६ नावमान्या
 स्त्वयाराज ब्रह्मोत्कृष्टमध्यमाः ॥ न हि मानप्रदग्धानां कश्चिदस्ति शमः क्वचित् १७ पतनारोहणमिदं कथयिष्यंति येनराः ॥ विषमाण्यपि ते प्राप्तास्तस्मिन्ति न संशयः
 १८ ॥ नारद उवाच ॥ एष दोषोऽभिमानेन पुरा प्राप्नोययातिना ॥ निर्बध्नताऽतिमात्रं च गालवेन महीपते १९ श्रोतव्यं हितकामानां सुहृदां हितमिच्छताम् ॥ न कर्त
 व्यो हि निर्बध्नो निर्बध्नो हि क्षयोदयः २० तस्मात्त्वमपि गांधारेमानं क्रोधं च वर्जय ॥ संघत्स्वपांडवैर्वीरसंरंभं त्यज पार्थिव २१ ददाति यत्पार्थिवयत्करोति यद्वा तपस्तप्य
 तियज्जुहोति ॥ न तस्य नाशो स्तिनचापकर्षो नान्यस्तदश्राति स एव कर्ता २२ इदं महाख्यानमनुत्तमं हितं बहुश्रुतानां गतरोषरागिणाम् ॥ समीक्ष्य लोके बहुधा प्रधारितं
 त्रिवर्गदृष्टिः पृथिवीमुपाश्रुते २३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गलवचरिते त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥
 भगवन्नेवमेवैतद्यथावदसि नारद ॥ इच्छामि चाहमप्येवं न त्वीशो भगवन्नहम् १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा ततः कृष्णमभ्यभाषत कौरवः ॥ स्वर्ग्यलोचयं च मा
 मात्थ धर्म्यं न्याय्यं च केशवः २ न त्वहं स्ववशस्तात क्रियमाणं न मे प्रियम् ॥ अंगदुर्योधनं कृष्णमंशुशस्त्रातिगं मम ३ अनुनेतुं महाबाहो यतस्व पुरुषोत्तम ॥ न गृ
 णोति महाबाहो वचनं साधुभाषितम् ४ गांधार्याश्च हृषीकेश विदुरस्य च धीमतः ॥ अन्येषां चैव सुहृदां भीष्मादीनां हितैषिणाम् ५ सत्त्वं पापमतिं कूरं पापचित्तमचेत
 नम् ॥ अनुशाधि दुरात्मानं स्वयं दुर्योधनं नृपम् ६ सुहृत्कार्यं तु सुमहत्कृतं तं तं स्वाज्जनार्दन ॥ ततोऽभ्यावृत्त्यवाष्णं यो दुर्योधनममर्षणम् ७ अब्रवीन्मधुरां वाचं सर्वधर्मा
 र्थतस्त्ववित् ॥ दुर्योधननिबोधेदं द्रव्यं कुरु सत्तम ८

तं पार्थस्त्वयैव भोक्तव्यं ननु भ्रात्रादिभिरित्याशयेनाह ददातीति । किंतु कर्तव्यतवाप्नोति २२ बहुभानानां शास्त्रयुक्त्यादिभिः प्रधारितं निश्चितम् २३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठ्ये भारतवाचदीपे त्रयोविं
 शत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ॥ ॥ भगवन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ अभ्यावृत्त्यपुनः पुनः ७ । ८

शर्मार्थेतेविशेषेणसानुबंधस्यभारत ॥ महाप्रज्ञकुलेजातःसाध्वेतत्कर्तुमर्हसि १ श्रुतवृत्तोपसंपन्नःसर्वैःसमुदितोगुणैः ॥ दौष्कुलेयादुरात्मानो नृशंसानिरपत्रपाः १०
तएतदीदृशंकुर्युर्यथात्वंतातमन्यसे ॥ धर्मार्थयुक्तालोकेऽस्मिन्प्रवृत्तिल्क्ष्यतेसताम् ११ असतांविपरीतातुलक्ष्यतेभरतर्षभ ॥ विपरीतात्विष्यं वृत्तिरसकृल्लक्ष्यतेत्वयि
१२ अधर्मश्चानुबंधोऽत्रवोरःप्राणहरोमहान् ॥ अनिष्टश्चानिमित्तश्चनक्षकश्चभारत १३ तमनर्थपरिहरन्नात्मश्रेयःकरिष्यसि ॥ भातृणामथभृत्यानांमित्राणां
चपरंतप १४ अधर्म्यादयशस्याच्चकर्मणस्त्वंप्रमोक्ष्यसे ॥ प्राज्ञैःशूरैर्महोत्साहैरात्मवद्विबहुश्रुतैः १५ संधत्स्वपुरुषव्याघ्रपांडवैर्भरतर्षभ ॥ तद्धितंचप्रियंचैवधृतराष्ट्र
स्यधीमतः १६ पितामहस्यद्रोणस्यविदुरस्यमहामतेः ॥ कूपस्यसोमदत्तस्यबाह्लीकस्यचधीमतः १७ अश्वत्थाम्नोविकर्णस्यसंजयस्यविविंशतेः ॥ ज्ञातीनांचैव
भूयिष्ठंमित्राणांचपरंतप १८ शमशर्मभवेत्तातसर्वस्यजगतस्तथा ॥ ह्रीमानसिकुलेजातःश्रुतवाननृशंसवान् ॥ तिष्ठतातपितुःशास्त्रेमातुश्चभरतर्षभ १९ एतच्छ्रेयो
हिमन्यंतेपितायच्छास्तिभारत ॥ उत्तमापद्रतःसर्वैःपितुःस्मरतिशासनम् २० रोचतेतेपितुस्तातपांडवैःसहसंगमः ॥ सामात्यस्यकुरुश्रेष्ठतनुभ्यंतातरोचताम् २१
श्रुत्वायःसुहृदांशास्त्रंमर्त्येनप्रतिपद्यते ॥ विपाकांतेदहत्येनंकिंपाकमिवभक्षितम् २२ यस्तुनिःश्रेयसंवाक्यंमोहान्नप्रतिपद्यते ॥ सदीर्घसूत्रोहीनार्थःपश्चात्तापेन
युज्यते २३ यस्तुनिःश्रेयसंश्रुत्वाप्राक्तदेवाभिपद्यते ॥ आत्मनोमतमुत्सृज्यसलोकेसुखमेधते २४ योऽर्थकामस्यवचनंप्रातिकूल्यान्नमृष्यते ॥ शृणोतिप्रतिकूलानि
द्विषतांवशमेतिसः २५ सतांमतमतिक्रम्ययोऽसतांवर्ततेमते ॥ शोचंतेव्यसनेतस्यसुहृदो नचिरादिव २६ मुख्यानमात्यानुत्सृज्ययोनिहीनान्निषेवते ॥ सघोरामा
पदंप्राप्यनोत्तारमधिगच्छति २७ योऽसत्सेवीवृथाचारो नश्रोतासुहृदांसताम् ॥ परान्वृणीतेस्वान्द्रेष्टितंगौस्त्यजतिभारत २८ सत्वंविरुद्धचतैर्वीरैरन्येभ्यस्त्राणमिच्छ
सि ॥ अशिष्टेभ्योऽसमर्थेभ्योमूढेभ्योभरतर्षभ २९ कोहिशक्रसमानुज्ञातीनतिक्रम्यमहारथान् ॥ अन्येभ्यस्त्राणमाशंसत्त्वदन्योभुविमानवः ३० जन्मप्रभृतिकौन्तेया
नित्यंविनिर्कृतास्त्वया ॥ नचतेजातुकुप्यंतधर्मोत्मानोहिपांडवाः ३१ मिथ्योपचरितास्तातजन्मप्रभृतिबांधवाः ॥ त्वयिसम्यग्महाबाहोप्रतिपन्नायशस्विनः ३२
त्वयाऽपिप्रतिपत्तव्यंतथैवभरतर्षभ ॥ स्वेपुबंधुपुमुख्येषुमामन्युवशमन्वगाः ३३ त्रिवर्गयुक्तःप्राज्ञानामारंभोभरतर्षभ ॥ धर्मार्थावनुरुद्धचंतेत्रिवर्गासंभवेनराः ३४
पृथक्कविनिविष्टानांधर्मधीरोऽनुरुध्यते ॥ मध्यमोऽर्थकल्लिंबालःकाममेवानुरुद्धचते ३५ इन्द्रियैःप्राक्तोलोभाद्धर्मविप्रजहातियः ॥ कामार्थावनुपायेनलिप्समानोविन
श्यति ३६ कामार्थोलिप्समानस्तुधर्ममेवादितश्चरेत् ॥ नहिधर्मादपैत्यर्थःकामोवाऽपिकदाचन ३७

३८ । ३९ । छिद्यते प्रमाणमार्गात्तु नो भवतीत्यर्थः प्रमाणं लोकवेदप्रसिद्धं दुर्जनात्संगिनः पांडवैः संगतं श्रेयः ४३ निर्मितां वशीकरणेनोत्पादितां ४४ । ४५ । ४६

उपायं धर्ममेवाहुस्त्रिवर्गस्य विशांपते ॥ लिप्समानो हितेनाशुक्लक्षेऽग्निरिव वर्धते ३८ सत्वं तातानुपायेन लिप्ससे भरतर्षभ ॥ आधिराज्यं महद्दीप्तं प्रथितं सर्वराजसु ३९
आत्मानं तं क्षतिं ह्येष वनं परशुना यथा ॥ यः सम्यग्वर्तमाने पुमिष्याराजन् प्रवर्तते ॥ न तस्य हि मतिं छिद्याद्यस्य नेच्छेत्पराभवम् ४० अविच्छिन्नमतेरस्य कल्याणे धीयते
मतिः ॥ आत्मवान्नावमन्येत त्रिपुलोकेषु भारत ४१ अप्यन्यं प्राकृतं किंचित्किमुतान्पांडवर्षभान् ॥ अमर्षवशमापन्नो न किंचिदुद्धयेते जनः ४२ छिद्यते ह्यततं सर्वं
प्रमाणं पश्य भारत ॥ श्रेयस्ते दुर्जनात्तात पांडवैः सह संगतम् ४३ तैर्हि संप्रीयमाणस्त्वं सर्वान् कामानवाप्स्यसि ॥ पांडवैर्निर्मितां भूमिं भुंजानो राजसत्तम ४४ पांडवान्पृ
ष्ठतः कृत्वा त्राणमाशंससेऽन्यतः ॥ दुःशासने दुर्विषहे कर्णे चापि सौबले ४५ एतेष्वैश्वर्यमाधाय भूतिमिच्छसि भारत ॥ न चैते तव पर्याप्ता ज्ञाने धर्मार्थयोस्तथा ४६
विक्रमे चाप्यपर्याप्ताः पांडवान् प्रति भारत ॥ नहीमे सर्वराजानः पर्याप्ताः सहितास्त्वया ४७ क्रुद्धस्य भीमसेनस्य प्रेक्षितं मुखमाहवे ॥ इदं संनिहितं तात समग्रं पार्थिवं बलम्
४८ अयं भीष्मस्तथा द्रोणः कर्णश्चायं तथा कृपः ॥ भूरिश्रवाः सौमदत्तिरश्वत्थामा जयद्रथः ४९ अशक्ताः सर्व एवैते प्रतियोद्धेध नं जयम् ॥ अजेयो ह्यर्जुनः संख्ये सर्वैरपि
सुरादुरैः ॥ मानुषैरपि गंधर्वैर्मोयुद्धे चेत आधिथाः ५० दृश्यतां वा पुमान् कश्चित्समग्रे पार्थिवे बले ॥ योऽर्जुनं समरे प्राप्य स्वस्तिमाना ब्रजे दृष्टवान् ५१ किं ते जनक्षयेणे
हृकुतेन भरतर्षभ ॥ यस्मिन् जितं जितं तत्स्यात्पुमानेकः सदृश्यताम् ५२ यः स देवान्संगं ध्रुवन्सयक्षा सुरपन्नगान् ॥ अजयत्खांडवप्रस्थे कस्तं युद्धे तमानवः ५३ तथा वि
राटनगरे श्रूयते महद्भुतम् ॥ एकस्य च बहूनां च पर्याप्तं तन्निर्दर्शनम् ५४ युद्धे येन महादेवः साक्षात्संतोषितः शिवः ॥ तमजेयमना धृष्यं विजेतुं जिष्णुमच्युतम् ॥ आशं
ससीहसमरे वीरमर्जुनमूर्जितम् ५५ मद्धितीयं पुनः पार्थक्यं प्रार्थयितुमर्हति ॥ युद्धे प्रतीपमायां तमपि साक्षात्पुरंदरः ५६ बाहुभ्यामुद्धहे हूमिदहे कुड्ममाः प्रजाः ॥ पातये
न्निदिवा देवान् योऽर्जुनं समरे जयेत् ५७ पश्य पुत्रांस्तथा भ्रातृन् ज्ञातीन् संबंधिनस्तथा ॥ त्वत्कृतेन विनश्येयुरिमे भरतसत्तमाः ५८ अस्तु शेषं कौरवाणां मापराभूदिदं
कुलम् ॥ कुलघ्न इति नोच्येथानष्टकीर्तिर्नराधिप ५९ त्वामेव स्थापयिष्यंति यौवराज्ये महारथाः ॥ महाराज्येऽपि पितरं धृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ६० माता तत्रियमायां ती
मवमंस्थाः समुद्यताम् ॥ अर्धं प्रदाय पार्थेभ्यो महतीं श्रियमाप्नुहि ६१ पांडवैः संशमं कृत्वा कृत्वा च सुहृदां वचः ॥ संप्रीयमाणो मित्रैश्च चिरं भद्राण्यवाप्स्यसि ६२
॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि भगवद्वाक्ये चतुर्विंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः शांतनवो भीष्मो दुर्योधन
ममर्षणम् ॥ केशवस्य वचः श्रुत्वा प्रोवाच भरतर्षभ १

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । यस्मिन् अर्जुने जिते सति ते तव जितं जयः स्यात् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये
चतुर्विंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ॥ ॥ तत इति १

२ । ३. मास्तीनशःमानाशय ४ । ५ । ६ । ७ कुलघ्नोमाभूरितिशेषः ८ । ९ । १० । ११ । १२ एतेकर्णदयः कृत्यायजयाय परेषांअस्मदादीनां १३ माऽजीवनःमाघातययत्रतान्अजेयान्विद्धि

कृष्णेनवाक्यमुक्तोऽसिसुहृदांशममिच्छता ॥ अन्वपद्यस्वतत्तातमामन्युवशमन्वगाः २ अकृत्वावचनंतातकेशवस्यमहात्मनः ॥ श्रेयोनजातुनसुखंनकल्याण
मवाप्स्यसि ३ धर्म्यमर्थ्यमहाबाहुग्राहत्वांतातकेशवः ॥ तदर्थमभिपद्यस्वमाराजनीनशःप्रजाः ४ ज्वलितांत्वमिमांलक्ष्मींभारतींसर्वराजसु ॥ जीवतोधृतराष्ट्र
स्यदौरात्म्याद्भ्रंशयिष्यसि ५ आत्मानं वसहामात्यंसपुत्रभ्रातृबांधवम् ॥ अहमित्यनयाबुद्धयाजीविताद्भ्रंशयिष्यसि ६ अतिक्रामन्केशवस्यतथ्यवचनमर्थवत् ॥
पितुश्चभारतश्रेष्ठविदुरस्यचधीमतः ७ माकुलग्नःकुपुरुषोदुर्मतिःकापथंगमः ॥ मातरंपितरंचैवमामजीःशोकसागरे ८ अथद्रोणोऽब्रवीत्तत्रदुर्योधनमिदंवचः ॥
अमर्षवशमापन्नंनिःश्वसंतंपुनःपुनः ९ धर्मार्थयुक्तंवचनमाहत्वांतातकेशवः ॥ तथाभीष्मःशांतनवस्तज्जुषस्वनराधिप १० प्राज्ञोमेधाविनोदांतावर्थकामौबहु
श्रुतौ ॥ आहतुस्त्वांहितंवाक्यंतज्जुषस्वनराधिप ११ अनुतिष्ठमहाप्राज्ञकृष्णभीष्मौयदूचतुः ॥ माधवंबुद्धिमोहेनमाऽवमंस्थाःपरंतप १२ येत्वांप्रोत्साह
यंत्येतैनैतेकृत्यायकहिंचित् ॥ वैरंपरेषांग्रीवायांप्रतिमोक्ष्यंतिसंयुगे १३ माऽजीवनःप्रजाःसर्वाःपुत्रान्भ्रातृस्तथैवच ॥ वासुदेवार्जुनौयत्रविद्वज्जेयानलंहितान्
१४ एतच्चैवमतंसत्यंसुहृदोःकृष्णभीष्मयोः ॥ यदिनादास्यसेतातपश्चात्तप्स्यसिभारत १५ यथोक्तंजामदार्थ्येनभूयानेषततोऽर्जुनः ॥ कृष्णोहिदेवकोपुत्रोदेवैर
पिसुदुःसहः ॥ किंतेसुखप्रियेणेहप्रोक्तेनभस्तर्षभ १६ एतत्तेसर्वमाख्यातंयथेच्छसितथाकुरु ॥ नहित्वामुत्सहेवकुंभूयोभरतसत्तम १७ ॥ वैशंपायनउवाच
॥ तस्मिन्वाक्यांतरेवाक्यंक्षत्ताऽपिविदुरोऽब्रवीत् ॥ दुर्योधनमभिप्रेक्ष्यधार्तराष्ट्रममर्षणम् १८ दुर्योधननशोचामित्वामहंभस्तर्षभ ॥ इमौतुष्टृद्वौशोचामिगां
धारींपितरंचते १९ यावनाथौचरिष्येतेत्वयानाथेनदुर्हृदा ॥ हतमित्रौहतामात्यौलूनपक्षाविबांडजौ २० भिक्षुकौविचरिष्येतेशोचंतौपृथिवीमिमाम् ॥ कुल
घ्नमीदृशंपापंजनयित्वाकुपूरुषम् २१ अथदुर्योधनंराजाधृतराष्ट्रोऽभ्यभाषत ॥ आसीनंभ्रातृभिःसार्धंराजभिःपरिवारितम् २२ दुर्योधननिबोधेदंशौरिणोक्तं
हात्मना ॥ आदत्स्वशिवमत्यंतंयोगक्षेमवद्व्ययम् २३ अनेनहिसहायेनकृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ इष्टान्सर्वानभिप्रायान्प्राप्स्यामःसर्वराजसु २४ सुसंहतःकेऽ
वेनतातगच्छयुधिष्ठिरम् ॥ चरस्वस्त्ययनंकृत्स्नंभस्तानामनामयम् २५ वासुदेवेनतीर्थेनतातगच्छस्वसंशमम् ॥ कालप्राप्तमिदंमन्येमात्वंदुर्योधनातिगाः २६
शमंचेद्याचमानंत्वंप्रत्याख्यास्यसिकेशवम् ॥ त्वदर्थमभिजल्पंतंनतवास्त्यपराभवः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्वाचनपर्वणिभीष्मादिवाक्येपंच
विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥

१४ । १५ सुखंहितावहंमित्रंचन्यायोपेतत्वात्तेनसुखप्रियेणप्रोक्तेनवचनेनतत्रमृदस्यकिं नकिमपीत्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ सुसंहतःसुष्ठुएकीभूतः २५ तीर्थेनउपासेन
२६ अपराभकोजयः २७ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभाद्रदीपे पञ्चविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥

भृतराष्ट्रव्यति १ मेवाश्रौसंश्रामाश्रौ मेयोयज्ञः 'यान्वेवसंश्रामनामानितानियज्ञनामानि' इत्यास्कः २ वैशसंवैरं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ उरस्मुनिपात्यंतइतिउचरेणसंबंधः १० । ११ । १२ । १३ रत्नयुक्तोषधिवद्वेष्टयतीतिरत्नौषधिरत्नांगुलीयकं । रत्नावंधसमेतेनेतिपाठःस्वच्छः । 'आबंधोदबंधेस्यात्वेमालंकारयोरपि'इतिविश्वः रत्नालंकारेणरत्नैःप्रेम्णाचवासमेतेनेतिभावः । रत्नवदारत्तानिअंगुलितला

॥ वैशपायनउवाच ॥ धृतराष्ट्रवचःश्रुत्वाभीष्पद्रोणौसमव्यथौ ॥ दुर्योधनमिदंवाक्यमूचतुःशासनातिगम् १ यावत्कृष्णावसन्नद्धौयावत्तिष्ठतिगांडिवम् ॥ यावद्धौम्योनमेवाश्रौजुहोतीहद्विषद्वलम् २ यावन्नप्रेक्षतेकुद्धःसेनांतवयुधिष्ठिरः ॥ ह्रीनिषेवोमहेष्वासस्तावच्छाम्यतुवैशसम् ३ यावन्नदृश्यतेपार्थःस्वेप्यनीकेभ्यवस्थितः ॥ भीमसेनोमहेष्वासस्तावच्छाम्यतुवैशसम् ४ यावन्नचरतेमार्गान्पृतनामभिधर्षयन् ॥ भीमसेनोगदापाणिस्तावत्संशाम्यपांडवैः ५ यावन्नशातयत्याजौशिरांसिगजयोधिनाम् ॥ गदयावीरघातिन्याफलानीववनस्पतेः ६ कालेनपरिपक्वानितावच्छाम्यतुवैशसम् ॥ नकुलःसहदेवश्चधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ७ विराटश्चशिखंडीचशैशुपालिश्चदंशिताः ॥ यावन्नप्रविशंत्येतेनकाइवमहार्णवम् ८ कृतास्त्राःक्षिप्रमस्यंतस्तावच्छाम्यतुवैशसम् ॥ यावन्नसुकुमारेषुशरीरेषुमहीक्षिताम् ॥ गार्धपत्राःपतंत्युग्रास्तावच्छाम्यतुवैशसम् ९ चंदनागुरुदिग्धेषुहारनिष्कधरेषुच ॥ नोरःसुयावद्योधानांमहेष्वासैर्महेषवः १० कृतास्त्रैःक्षिप्रमस्यद्विर्दूरपातिभिरायसाः ॥ अभिलक्ष्यैर्निपात्यंतस्तावच्छाम्यतुवैशसम् ११ अभिवादयमानंत्वांशिरसाराजकुंजरः ॥ पाणिभ्यांप्रतिगृह्णातुधर्मराजोयुधिष्ठिरः १२ ध्वजांकुशपताकांकंदक्षिणंतिसुदक्षिणः ॥ स्कंधेनिक्षिपतांबाहुंशांतयेभरतर्षभ १३ रत्नौषधिसमेतेनरत्नांगुलितलेनच ॥ उपविष्टस्यपृष्ठंतेपाणिनापरिमार्जतु १४ शालस्कंधोमहाबाहुस्त्वांस्वजानोवृकोदरः ॥ साम्राज्यभिवदतांचापिशांतयेभरतर्षभ १५ अर्जुनेनयमाभ्यांचत्रिभिस्तैरभिवादितः ॥ मूर्ध्नितान्समुपाधायप्रेम्णाभिवदपार्थिव १६ दृष्ट्वात्पांडवैर्वीरैर्भ्रातृभिःसहसंगतम् ॥ यावदानंदजाश्रूणिप्रमुंचंतुनराधिपाः १७ घुष्यतांराजधानीषुसर्वसंपन्महीक्षिताम् ॥ पृथिवीध्रातृभावेनमुष्यतांविज्वरोभव १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणिभीष्मद्रोणवाक्येषुद्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ वैशपायनउवाच ॥ श्रुत्वादुर्योधनोवाक्यमप्रियंकुरुसंसदि ॥ प्रत्युवाचमहाबाहुंवासुदेवंयशस्विनम् १ प्रसमीक्ष्यभवानेतद्वक्तुमर्हतिकेशव ॥ मामेवहिक्शिषेणविभाष्यपरिगर्हसे २ भक्तिवादेनपार्थानामकस्मान्मधुसूदन ॥ भवान्गर्हयतेनित्यंकिंसमीक्ष्यबलाबलम् ३ भवान्क्षत्ताचराजावाऽप्याचार्योवापितामहः ॥ मामेवपरिगर्हेतेनान्यंकंचनपार्थिवम् ४ नचाहंलक्ष्येकंचिद्व्यभिचारिमहात्मनः ॥ अथसर्वेभवंतोमांविदिषंतिसराजकाः ५ नचाहंकंचिदत्यर्थमपराधमरिदम् ॥ विचिंतयन्मपश्यामिसुसूक्ष्मपिकेशव ६ प्रियाभ्युपगतेयूतेपांडवामधुसूदन ॥ जिताःशकुनिनाराज्यंतत्रकिंममदुष्कृतम् ७

नियस्यतेनरत्नांगुलितलेन १४ स्वजानःवसंसिमिलितः । स्वजपरिप्वेग १५ । १६ । १७ सर्वसंपत्परस्परंप्रीतिः १८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे पंडिशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥

॥ श्रुत्वेति १ प्रसमीक्ष्यविचार्य विभाष्यपरुषमुक्त्वा २ । ३ । ४ व्यभिचारंअन्यात्वं ५ । ६ प्रियाभ्युपगतेयूतीत्यास्वीकृते ७

८१ ९१ १०१ १११ १२१ १३१ १४१ १५१ १६१ १७१ १८ उद्यच्छेदेवउपसंक्रुपादिष्व अपर्वणिअप्रस्थावे । 'पर्वस्यादुस्तवेग्रयोमस्तावेल्सनांतरे' इतिविश्वः १९ मार्तणःमुनिः २० । २१ । २२

यत्पुनर्द्रविणं किंचित्त्राजीयंतपांडवाः ॥ तेभ्यएवाभ्यनुज्ञातंतत्तदामधुसूदन ८ अपराधोनचास्माकंयत्तेह्यक्षैःपराजिताः ॥ अजेयाजयतांश्रेष्ठपार्थाःप्रब्राजिता
वनम् ९ केनवाऽप्यपवादेनविरुद्धयंत्यरिभिःसह ॥ अशक्ताःपांडवाःकृष्णप्रहृष्टाःप्रत्यमित्रवत् १० किमस्माभिःकृतंतेषांकस्मिन्वापुनरागसि ॥ धार्तराष्ट्रान्जिघां
संतपांडवाःसृजयैःसह ११ नचापिवयमुग्रेणकर्मणावचनेनवा ॥ प्रभ्रष्टाःप्रणमामेहभयादपिशतकतुम् १२ नचतंकृष्णपश्यामिक्षत्रधर्ममनुष्ठितम् ॥ उत्सहेतयुधा
जेतुंयोःशत्रुनिबर्हण १३ नहिभीष्मकूपद्रोणाःसकर्णामधुसूदन ॥ देवैरपियुधाजेतुंशक्याःकिमुतपांडवैः १४ स्वधर्ममनुपश्यंतोयदिमाधवसंयुगे ॥ अस्त्रेणनिधनं
कालेप्राप्स्यामःस्वर्ग्यमेवतत् १५ मुख्यश्चैवैषनोधर्मःक्षत्रियाणांजनार्दन ॥ यच्छयीमहिंसंग्रामेशरतल्पगतावयम् १६ तेवथंवीरशयनंप्राप्स्यामोयदिसंयुगे ॥ अप्र
णम्यैवशत्रूणांननस्तप्स्यंतिमाधव १७ कश्चजातुकुलेजातःक्षत्रधर्मेणवर्तयन् ॥ भयाद्वृत्तिसमीक्ष्यैवंप्रणमेदिहकर्हिचिद् १८ उद्यच्छेदेवननमेदुद्यमोहोवपौरुषम् ॥
अप्यपर्वणिभज्येतननमेदिहकर्हिचिद् १९ इतिमातंगवचनंपरीप्स्यंतिहितेप्सवः ॥ धर्मायचैवप्रणमेद्ब्राह्मणेभ्यश्चमद्विधः २० अर्चितयन्कंचिदन्यंयावज्जीवंतथाऽ
चरेत् ॥ एषधर्मःक्षत्रियाणांमतमेतच्चमेसदा २१ राज्यांश्चाभ्यनुज्ञातोयोभेपित्रापुराऽभवत् ॥ नसलभ्यःपुनर्जातुमयिजीवतिकेशव २२ यावच्चराजाघ्नितेधृत
राश्रोजनार्दन ॥ न्यस्तशस्त्रावयंतेवाऽप्युपजीवाममाधव ॥ अप्रदेयंपुरादत्तंराज्यंपरवतोमम २३ अज्ञानाद्वाभयाद्वापिमयिबालेजनार्दन ॥ नतदद्यपुनर्लभ्यंपांडवैर्वृ
ष्णिनंदन २४ ध्रियमाणेमहाबाहौमयिसंप्रतिकेशव ॥ यावद्वितीक्षण्यासूच्याविध्येदग्रेणकेशव ॥ तावदप्यगरित्याज्यंभूमेर्नःपांडवान्प्रति २५ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिदुर्योधनवाक्येसप्तविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रशम्यदाशार्हःक्रोधपर्याकुलेक्षणः ॥
दुर्योधनमिदंवाक्यमब्रवीत्कुरुसंसदि १ लप्स्यसेवीरशयनंकाममेतदवाप्स्यसि ॥ स्थिरोभवसहामात्योविमर्दोभवितामहान् २ यच्चैवंमन्यसेमूढनमेकश्चिद्व्यतिक्रमः ॥
पांडवेष्वविततत्सर्वेनिबोधतनराधिपाः ३ श्रियासंतप्यमानेनपांडवानांमहात्मनाम् ॥ त्वयादुर्मित्रित्यूतंसौबलेनचभारत ४ कथंचज्ज्ञातयस्तातश्रेयांसः
साधुसंमताः ॥ अथान्याय्यमुपस्थातुंजिह्वेनाजिह्वचारिणः ५ अक्षयूतंमहाप्रज्ञसतांमतिविनाशनम् ॥ असतांतत्रजायंतेभेदाश्चव्यसनानिच ६ तदिदंव्यसनंचोरं
त्वयाद्यूतमुक्कृतम् ॥ असमीक्ष्यसदाचारैःसार्धपापानुबंधनैः ७ कश्चान्योश्चादृभार्यौवैविप्रकतुंतथाऽर्हति ॥ आनीयचसभाग्यकंयथोक्तादौपदीत्वया ८ कुलीनाशी
लसंपन्नाप्राणेभ्योऽपिगरीयसी ॥ महिषीपांडुपुत्राणांतथाविनिकृतात्वया ९

प्रशम्यविचार्य ११ २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ विप्रतिपद्यसेविवादं कुरुषे मात्रादिभिः सह १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ २८ । २९
 जानंतिकुरवः सर्वेथयथोक्ताः कुरुतंसदि ॥ दुःशासनेन कौन्तेयाः प्रव्रजंतः परंतयाः १० सम्यग्वृत्तेष्वलुब्धेषु सततं धर्मचारिणः ॥ स्वेपुवंधुपुत्रः साधुश्चरेदेवमसांप्रतम् ११
 वृशंसानामनार्याणां पुरुषाणां च भाषणम् ॥ कर्णदुःशासनाभ्यां च त्वया च बहुशः कृतम् १२ सह मात्राप्रदं गुप्तान् बालकान् वारणावते ॥ आस्थितः परमं यत्नं न समृद्धं च त
 त्व १३ ऊपुश्च सुचिरं कालं प्रच्छन्नाः पांडवास्तदा ॥ मात्रासहैकक्रायां ब्राह्मणस्य निवेशने १४ विषेण सर्पवंधैश्च यतिताः पांडवास्त्वया ॥ सर्वोपायैर्विनाशाय न समृद्धं
 च तत्त्व १५ एवं बुद्धिः पांडवेषु मिथ्यावृत्तिः सदाभवान् ॥ कथं तेनापराधोऽस्ति पांडवेषु महात्मसु १६ यच्चैभ्यो याचमानेभ्यः पित्र्यमंशं न दित्समि ॥ तच्च पापप्रदाताऽ
 सि भ्रष्टैश्च योनिपातितः १७ कृत्वा बहून् कार्याणि पांडवेषु नृशंसवत् ॥ मिथ्यावृत्तिरनार्यः सन्नद्यविप्रतिपद्यसे १८ मातापितृभ्यां भीष्मेण द्रोणेन विदुरेण च ॥ शाम्ये
 तिसुदुरुक्तोऽसि न च शाम्यसि पार्थिव १९ शमेहि सुमहांल्लभस्तव पार्थिव्यचोभयोः ॥ न च रोचयसे राजन् किमन्यद्बुद्धि लाघवात् २० न शर्मप्राप्त्यसे राजन् शुक्लम्यसुहृदां
 वचः ॥ अधर्म्यमयशस्यं च क्रियते पार्थिव त्वया २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुवति दाशार्हं दुर्योधन मम र्षणम् ॥ दुःशासन इदं वाक्यमब्रवीत् कुरुसंसदि २२ न चेत्संघा
 स्यसे राजन् स्वेन कामेन पांडवैः ॥ बध्वा किल त्वां दास्यंति कुंतीपुत्राय कौरवाः २३ वैकर्तन्त्वां चर्मां च त्रीनेतान् मनुज र्षभ ॥ पांडवेभ्यः प्रदास्यंति भीष्मो द्रोणः पिता च ते २४
 भ्रातुरेतद्वचः श्रुत्वा धार्तराष्ट्रः सुयोधनः ॥ क्रुद्धः प्रातिष्ठतोत्थाय महानाग इव श्वसन् २५ विदुरं धृतराष्ट्रं च महाराजं च बालिकम् ॥ कृपं च सोमदत्तं च भीष्मं द्रोणं जनार्दनम्
 २६ सर्वानेतान् नादृश्य दुर्मतिर्निरपन्नपः ॥ अशिष्टवदमर्यादो मानी मान्यावमानिता २७ तं प्रस्थितमभिप्रेक्ष्य भ्रातरो मनुज र्षभम् ॥ अनुजग्मुः साहामात्याराजान् श्वापि
 सर्वशः २८ सभायामुत्थितं क्रुद्धं प्रस्थितं भ्रातृभिः सह ॥ दुर्योधनमभिप्रेक्ष्य भीष्मः शांतनवोऽब्रवीत् २९ धर्मार्थावभिसंत्यज्य संरंभयोऽनुमन्यते ॥ हंसंति व्यसने तस्य
 दुर्हृदो न चिरादिव ३० दुरात्मारज पुत्रोऽयं धार्तराष्ट्रेऽनुपायकृत् ॥ मिथ्याभिमानि राज्यस्य क्रोधलो भवशानुगः ३१ कालपक्वमिदं मन्ये सर्वेक्षं जनार्दन ॥ सर्वेहानु
 मृता मोहात्पार्थिवः सहमंत्रिभिः ३२ भीष्मस्याथ वचः श्रुत्वा दाशार्हः पुष्करेक्षणः ॥ भीष्मद्रोणमुखान् सर्वानभ्यभाषत वीर्यवान् ३३ सर्वेषां कुरुवृद्धानां महानय
 मतिक्रमः ॥ प्रसह्यमंदमैश्वर्येन नियच्छत यन्नृपम् ३४ तन्न कार्यमहं मन्ये कालप्राप्तमरिंदमाः ॥ क्रियमाणे भवेत्त्रेयस्तत्सर्वं शृणुतानघाः ३५ प्रत्यक्षमेतद्वतां वदक्ष्या
 मिहितं वचः ॥ भवतामानुकूलेन यदि रोचेत भारताः ३६ भोजराजस्य वृद्धस्य दुराचरो ह्यनात्मवान् ॥ जीवतः पितुरैश्वर्यं हृत्वा मृत्युवशंगतः ३७ उग्रसेनसुतः कंसः परि
 त्यक्तः सर्वांधवैः ॥ ज्ञातीनां हितकामेन मया शस्तो महामृधे ३८

३२ । ४० । ४१ । ४२ भविष्यति जेष्मति ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे अष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ कृष्णस्येति ।

आहुकः पुनरस्माभिर्ज्ञातिभिश्चापि सत्कृतः ॥ उग्रसेनः कृतो राजा भोजराजन्यवर्धनः १९ कंसमेकं परित्यज्य कुलार्थं सर्वयादवाः ॥ संभूय सुखमेधंते भारताधिकवृष्णयः
४० अपि चाप्यवदद्वाजन्परमेष्ठीप्रजापतिः ॥ व्यूढे देवासुरेयुद्धेऽभ्युद्यतेष्वायुधेषु च ४१ द्वेधीभूतेषु लोकेषु विनश्यत्सु च भारत ॥ अब्रवीत्सृष्टिमान् देवो भगवान् लोको
भावनः ४२ पराभविष्यत्यसुरादैतेयादानवैः सह ॥ आदित्यावसवो रुद्रा भविष्यंति दिवौ कसः ४३ देवासुरमनुष्याश्च गंधर्वो रगराक्षसाः ॥ अस्मिन् युद्धे सुसंक्रुद्धाहनिष्यं
ति परस्परम् ४४ इति मत्वाऽब्रवीद्धर्मपरमेष्ठीप्रजापतिः ॥ वरुणाय प्रयच्छेत्तान् बद्धादैतेयादानवान् ४५ एवमुक्तस्ततो धर्मो न योगात्परमेष्ठिनः ॥ वरुणाय ददौ सर्वान्
बद्धादैतेयादानवान् ४६ तान् बद्धा धर्मपाशैश्च स्वैश्च पाशैर्जलेश्वरः ॥ वरुणः सागरे यत्तो नित्यं रक्षति दानवान् ४७ तथा दुर्योधनं कर्णशकुनिं चापि सौबलम् ॥ बद्धा दुःशास
नं चापि पाण्डवेभ्यः प्रयच्छथ ४८ त्यजेत्कुलार्थं पुरुषं ग्रामस्यार्थं कुलं त्यजेत् ॥ ग्रामं जनपदस्यार्थं आत्मा र्थं पृथिवी र्त्यजेत् ४९ राजन् दुर्योधनं बद्धा ततः संशास्य पाण्डवैः ॥
त्वत्कृतेन विनश्येयुः क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभ ५० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानुपर्वणि कृष्णवाक्ये अष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृष्णस्य तु वचः श्रुत्वा धृतराष्ट्रो जनेश्वरः ॥ विदुरं सर्वधर्मज्ञं त्वरमाणोऽभ्यभाषत १ गच्छता तमहाप्राज्ञां गांधारीं दीर्घदर्शिनीम् ॥ आनयेहतया
सार्धं मनुनेष्यामिदुर्मतिम् २ यदिसाऽपि दुरात्मानं शमयेद्दृष्ट्वेत्तमम् ॥ अधिकृष्णस्य सुहृदस्तिष्ठमवचने वयम् ३ अपिलोभाभिभूतस्य पंधानमनुदर्शयेत् ॥ दुर्बुद्धेर्दुःस
हायस्य शमार्थं ब्रुवती वचः ४ अपिनो व्यसनं घोरं दुर्योधनकृतं महत् ॥ शमयेच्चिरात्राय योगक्षेमवदव्ययम् ५ राज्ञस्तु वचनं श्रुत्वा विदुरो दीर्घदर्शिनीम् ॥ आनयामास
गांधारीं धृतराष्ट्रस्य शासनात् ६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एष गांधारिपुत्रस्ते दुरात्मा शासनातिगः ॥ ऐश्वर्यलोभादैश्चर्यजीवितं च प्रहास्यति ७ अशिष्टवदमर्षादः पापैः सह
दुरात्मवान् ८ ॥ सभायानिर्गतो मूढो व्यतिक्रम्य सुहृद्वचः ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सा भर्तृवचनं श्रुत्वा राजपुत्री यशस्विनी ॥ अम्बिच्छंती महच्छ्रेयो गांधारी वाक्यम्
ब्रवीत् ९ ॥ गांधार्युवाच ॥ आनायय सुतं क्षिप्रं राज्यकामसुकमातुरम् ॥ न हिराज्यमशिष्टेन शक्यं धर्मार्थलोपिना १० आमुमांस्तथा पीदमविनीतिनसर्वथा ॥ त्वं ह्येवात्र
भृशं गह्वीं धृतराष्ट्रसुतप्रियः ११ योजानन्मापतामस्य तत्प्रज्ञामनुवर्तसे ॥ स एष काममन्युभ्यां प्रलब्धो लोभमास्थितः १२ अशक्योऽद्य त्वयाराजन् विनिवर्तयितुं बलात् ॥
राष्ट्रप्रदाने मूढस्य बालिशस्य दुरात्मनः १३ दुःसाहायस्य लुब्धस्य धृतराष्ट्रोऽश्रुते फलम् ॥ कथं हि स्वजने भद्रमुपेक्षेत महीपतिः ॥ भिन्नं हि स्वजनेन त्वां प्रहसिष्यंति शत्रवः १४
या हि शक्यामहाराजसाम्राभेदेन वा पुनः ॥ निस्तर्तुमापदः स्वे पुदंडं कस्तत्र पातयेत् १५

१ । २ । ३ । ४ चिरात्राय योगक्षेमवत् बहुकालं भयात्तस्य सुखस्य साप्तिः साप्तिस्त्यसंरक्षणं च निर्वहेदित्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१३। १७। १८ आयत्यां परिणामे ११। २० अपचितिः पूजा २१। २२ दीर्घमंतरं चिरकालं २३। २४। २५ महद्राज्यं । 'महद्राज्यविशालयोः' इति विश्वः २६ अविधेयानि अवशीकृतानि व्यापाद

॥ वैशंपायन उवाच ॥ शासनाद्वतरास्सद्युर्योधनममर्षणम् ॥ मातुश्च वचनात्क्षत्तासमां प्रावेशयत्पुनः १६ समातुर्वचनाकां क्षीप्रविवेश पुनः सभाम् ॥ अभिताग्रे
क्षणः क्रोधान्निःश्वसन्निवपन्नगः १७ तं प्रविष्टमभिप्रेक्ष्य पुत्रमुत्पथमास्थितम् ॥ विगर्हमाणानां धारीशमार्थं वाक्यमब्रवीत् १८ दुर्योधननिबोधेदं वचनं मम पुत्रक ॥ हितं ते
सानुबन्धस्य तथाऽऽयत्यां सुखादयम् १९ दुर्योधनयदाहत्वां पिता भरतसत्तम ॥ भीष्मोद्ग्रेणः कृपः क्षत्तासु हृदां कुरुतद्वचः २० भीष्मस्य तु पितुश्चैव मम चापचितिः कृता ॥
भवेद्ग्रेण मुखानां च सुहृदां शम्यता त्वया २१ न हिराज्यं महाप्राज्ञस्वेन कामेन शक्यते ॥ अवाप्सु रक्षितुं वापि भोक्तुं भरतसत्तम २२ न ह्यवश्यं द्विजोराज्यमश्रीयाद्दीर्घमंतरम् ॥
विजितात्मा तु मेधावी स राज्यमभिपालयेत् २३ कामक्रोधौ हि पुरुषमर्थेभ्यो व्यपकर्षतः ॥ तौ तु शत्रून् विनिर्जित्य राजा विजयते महीम् २४ लोकेश्वरप्रभुत्वं हि महदेतदुरा
त्मभिः ॥ राज्यं नामोप्सितं स्थानं न शक्यमभिरक्षितम् २५ इन्द्रियाणि महत्प्रेप्सुर्नियच्छेदर्थं धर्मयोः ॥ इन्द्रियैर्नियतैर्बुद्धिर्वर्ततेऽग्निरिवेन्धनैः २६ अविधेयानि हीमानि व्या
पादयितुमप्यलम् ॥ अविधेया इवादांता हयाः पथिकुसारथिम् २७ अविजित्य य आत्मानममात्यान् विजिगीषते ॥ अमित्रान्वाऽजितामात्यः सोऽवशः परिहीयते २८
आत्मानमेव प्रथमं द्रेष्यरूपेण योजयेत् ॥ ततोऽमात्यान् मित्रांश्च नमोऽघं विजिगीषते २९ वश्यं द्वियं जितामात्यं धृतदंडं विकारिषु ॥ परीक्ष्य कारिणं धीरमत्यर्थं श्रीर्निषेवते
३० क्षुद्राक्षेण वजालेन झपावपि हितावुभौ ॥ कामक्रोधौ शरीरस्थौ प्रज्ञानं तौ बिभ्रुः पतः ३१ याभ्यां हि देवाः स्वर्गातुः स्वर्गस्य पिदधुर्मुखम् ॥ बिभ्यतोऽनुपरागस्य काम
क्रोधौ स्मवर्धितौ ३२ कामं क्रोधं च लोभं च दंभं च दुर्पंचभूमिपः ॥ सम्यग्विजेतुं यो वेद स महीमभिजायते ३३ सततं निग्रहेयुः कइन्द्रियाणां भवेन्नृपः ॥ ईप्सन्नर्थं च धर्मं च द्विषतां
च पराभवम् ३४ कामाभिभूतः क्रोधाद्वायो मिथ्या प्रतिपद्यते ॥ स्वेषु चान्येषु वा तस्य न सहाया भवंत्युत ३५ एको भूतेर्महाप्राज्ञैः शूरैररिनिबर्हणैः ॥ पांडवैः पृथिवीं तात
भोक्ष्यसे सहितः सुखी ३६ यथा भीष्मः शान्तवोद्ग्रेण श्वापिमहारथः ॥ आहतुस्तात तत्सत्यमज्यौ कृष्णपांडवौ ३७ प्रपद्यस्व महाबाहुं कृष्णमल्लिष्टकारिणम् ॥ प्रसन्नो
हिसुखाय स्यादुभयोरेव केशवः ३८ सुहृदामर्थं कामानां यो न तिष्ठति शासने ॥ प्राज्ञानां कृतविद्यानां स नरः शत्रुनंदनः ३९ न युद्धे तात कल्याणं न धर्मार्थौ कुतः सुखम् ॥
न चापि विजयोनित्यं मायुद्धे चेत आधिथाः ४० भीष्मेण हि महाप्राज्ञपित्रा ते बाह्लिकेन च ॥ दत्तोऽंशः पांडुपुत्राणां भेदाद्भीतैरिदं ४१ तस्य चैतत्प्रदानस्य फलमद्यानु
पश्यसि ॥ यद्वृक्षे पृथिवीं कृत्स्नां शूरैर्निहतकंटकाम् ४२ प्रयच्छ पांडुपुत्राणां यथोचितमरिदम् ॥ यदीच्छसि सहा मात्यो भोक्तुमर्थं प्रदीयताम् ४३

यितुं २७। २८। २९। ३० क्षुद्राक्षेण मूक्ष्मच्छिद्रेण ३१ अनुपरागस्य अनासक्तस्यापि कामक्रोधौ स्वर्गनिरोधकावित्यर्थः ३२ अभिजायते शास्तीत्यर्थः ३३। ३४ यः कामेन अभिभूतः क्रोधाद्वा अभिभूतः
मिथ्या कायेन वा अभिभूतः पतिपद्यते ईप्सितार्थादीन् तस्य महापानभवंतीत्यर्थः ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४० अंशः भाग ४१। ४२। ४३

अलमर्धपृथिव्यास्तेसहामात्यस्यजीवितुम् ॥ सुहृदांवचनेतिष्ठन्यशःप्राप्स्यसिभारत ४४ श्रीमद्भिरात्मवद्विस्तैर्बुद्धिमद्विर्जितेन्द्रियैः ॥ पांडवैर्विग्रहस्तातभ्रंशये
न्महतःसुखात् ४५ निगृह्यसुहृदामन्युंशाधिराज्यंयथोचितम् ॥ स्वमंशपांडुपुत्रेभ्यःप्रदायभरतर्षभ ४६ अलमंगनिकारोऽयंत्रयोदशसमाःकृतः ॥ शमयैने
महाप्राज्ञकामक्रोधसमेधितम् ४७ नचैषशक्तःपार्थानांयस्त्वमर्थमभीप्ससि ॥ सूतपुत्रोदृढक्रोधोभ्रातादुःशासनश्चते ४८ भीष्मेद्रोणेकूपेकर्णेभीमसेनेधनंजये ॥
धृष्टद्युम्नेचसंकुद्धेनस्युःसर्वाःप्रजाधुवम् ४९ अमर्षवशमापन्नोमाकुरुंस्तातजीवनः ॥ एषाहिपृथिवीकृत्स्नामाऽगमत्त्वत्कृतेवधम् ५० यच्चत्वमन्यसेमूढभीष्म
द्रोणकृपादयः ॥ योत्स्यंतेसर्वशक्त्येतिनैतदद्योपपद्यते ५१ समंहिराज्यंप्रीतिश्चस्थानंहिविदितात्मनाम् ॥ पांडवेष्पथयुष्मासुधर्मस्त्वभ्यधिकस्ततः ५२
राजपिंडभयादेतेयदिहास्यंतिजीवितम् ॥ नहिशक्ष्यंतिराजानंयुधिष्ठिरमुदीक्षितुम् ५३ नलोभादर्थसंपत्तिर्नराणामिहदृश्यते ॥ तदलंतातलोभेनप्रशाम्यभरत
र्षभ ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिगांधारीवाक्येऊनत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तत्तुवाक्य
मनादृत्यसोर्थऽवन्मातृभाषितम् ॥ पुनःप्रतस्थेसंरंभात्सकाशमकृतात्मनाम् १ ततःसभायानिर्गम्यमंत्रयामासकौरवः ॥ सौबलेनमताक्षेणराज्ञाशकुनिनासह
२ दुर्योधनस्यकर्णस्यशकुनेःसौबलस्यच ॥ दुःशासनचतुर्थानामिदमासीद्विचेष्टितम् ३ पुराऽयमस्मान्गृह्णातिक्षिप्रकारीजनादंनः ॥ सहितोधृतराष्ट्रेणराज्ञा
शांतनवेनच ४ वयमेवहृषीकेशंनिगृह्णीमबलादिव ॥ प्रसह्यपुरुषव्याघ्रमिंद्रोचैर्वैरोचर्नियथा ५ श्रुत्वागृहीतंवाष्पेयंपांडवाहतचेतसः ॥ निरुत्साहाभविष्यंतिभ
गदंष्ट्राइवोर्गाः ६ अयंद्येषांमहाबाहुःसर्वेषांशर्मवर्मच ॥ अस्मिन्गृहीतेवरदेऋषभेसर्वसात्वताम् ७ निरुद्यमाभविष्यंतिपांडवाःसोमकैःसह ॥ तस्माद्वय
मिहैवैनंकेशवंक्षिप्रकारिणम् ८ क्रोशतोधृतराष्ट्रस्यबद्धायोत्स्यामहेरिपून् ॥ तेषांपापमभिप्रायंपापानांदुष्टचेतसाम् ९ इंगितज्ञःकविःक्षिप्रमन्वबुद्धचतसात्य
किः ॥ तदर्थमभिनिष्क्रम्यहार्दिकयेनसहास्थितः १० अत्रवीकृतवर्मार्णक्षिप्रंयोजयवाहिनीम् ॥ व्यूढानीकःसभाद्वारमुपतिष्ठस्वदंशितः ११ यावदाख्या
म्यहंचैतत्कृष्णायाक्लिष्टकारिणे ॥ सप्रविश्यसभांवीरःसिंहोगिरिगुहामिव १२ आचष्टतमभिप्रायंकेशवायमहात्मने ॥ धृतराष्ट्रंततश्चैवविदुरंचान्वभाषत १३ तेषा
मेतमभिप्रायमाचक्षेस्मयन्निव ॥ धर्मादर्थान्चकामाच्चकर्मसाधुविगर्हितम् १४ मंदाःकर्तुमिहेच्छंतिनचावाप्यंकथंचन ॥ पुराविकुर्वतेमूढाःपाप्रात्मानःसमागताः १५

१६ । १७ । १८ अशक्यं न च कर्तुं शक्यं १९ वासवानुजं विष्णुं त्रिविक्रममित्यर्थः २० न भविष्यति मरिष्यति २१ । २२ । २३ । २४ । २५ पांडवार्थे पांडवधने लुभ्यंतः लोभं कुर्वतः २६ । २७

उद्यो०

अ०

१३०

धर्षिताः काममन्युभ्यां क्रोधलो भवशानुगाः ॥ इमं हि पुंडरीकाक्षं जिघृक्षंत्यल्पचेतसः १६ पटेनाग्निं प्रज्वलितं यथा बालायथाजडाः ॥ सात्यकेस्तद्वचः श्रुत्वा विदुरो दीर्घदर्शिवान् १७ धृतराष्ट्रं महाबाहुमब्रवीत् कुरुसंसदि ॥ राजन् परीतकालास्ते पुत्राः सर्वे परंतप १८ अशक्यमयशस्यं च कर्तुं कर्म समुद्यताः ॥ इमं हि पुंडरीकाक्षमभिभूय प्रसह्य च १९ निग्रहीतुं किलेच्छंति स हि ता वासवानुजम् ॥ इमं पुरुषशार्दूलमप्रधृष्यं दुरासदम् २० आसाद्य न भविष्यति पतंगा इव पावकम् ॥ अयमिच्छन् हि तान्सर्वान्युद्धयमानान् जनार्दनः २१ सिंहो नागानि वक्रद्वोगमयेद्यमसादनम् ॥ न त्वयं निर्दितं कर्म कुर्यात्पापं कथंचन २२ न च धर्मादपक्रामेदच्युतः पुरुषोत्तमः ॥ विदुरेणैव मुक्ते तु केशवो वाक्यमब्रवीत् २३ धृतराष्ट्रमभिप्रेक्ष्य मुहुर्दाशृण्वतामिथः ॥ राजन्ने ते यदि कुद्दामां निगृह्णीयुरोजसा २४ एते वामामहं वै नानुजानीहि पार्थिव ॥ एतान् हि सर्वान्संरब्धान् त्रियंतुमहमुत्सहे २५ न त्वहं निर्दितं कर्म कुर्यात्पापं कथंचन ॥ पांडवार्थे हिलुभ्यंतः स्वार्थान्हास्यंति ते सुताः २६ एते चेदेवमिच्छंति कृतकार्यो युधिष्ठिरः ॥ अद्यैव ह्यहमेनां श्रये चैनाननुभारत २७ निगृह्य राजन् पार्थेभ्यो दद्यां किं दुष्कृतं भवेत् ॥ इदं तु न प्रवर्तेयं निर्दितं कर्म भारत २८ सन्निधौ ते महाराजक्रोधं पापबुद्धिजम् ॥ एष दुर्योधनो राजन्यथेच्छति तथाऽस्तु तव २९ अहं तु सर्वास्तनयाननुजानामिते नृप ॥ एतच्छ्रुत्वा तु विदुरं धृतराष्ट्रोऽभ्यभाषत ॥ क्षिप्रमानयतं पापराज्यलुब्धं सुयोधनम् ३० सह मित्रं सहा मात्यं ससौदर्यं सहानुगम् ॥ शक्रुयां यदि पंथानमवतारयितुं पुनः ३१ ततो दुर्योधनं क्षत्ता पुनः प्रावेशयत्सभाम् ॥ अकामं भ्रातृभिः सार्धं राजभिः परिवारितम् ३२ अथ दुर्योधनं राजा धृतराष्ट्रोऽभ्यभाषत ॥ कर्णदुःशासनाभ्यां च राजभिश्चापि संवृतम् ३३ नृशंसपापभूयिष्ठं द्रुपदं सहायवान् ॥ पापैः सहायैः संहत्य पापं कर्म चिकीर्षसि ३४ अशक्यमयशस्यं च सद्भिश्चापि विगर्हितम् ॥ यथा त्वाद्दशकोमूढो व्यवस्येत्कुलपांसनः ३५ त्वमिमं पुंडरीकाक्षमप्रधृष्यं दुरासदम् ॥ पापैः सहायैः संहत्य निग्रहीतुं किलेच्छसि ३६ यो न शक्यो बलात्कर्तुं देवैरपि स वासवैः ॥ तत्त्वं प्रार्थय सेमं दबालश्चंद्रमसं यथा ३७ देवैर्मनुष्यैर्गंधर्वैरसुरैरुगैश्च यः ॥ न सोढुं समं शक्यं स्तनबुद्धयसि केशवम् ३८ दुर्याह्नः पाणिना वायुर्दुस्पर्शः पाणिना शशी ॥ दुर्ये राष्ट्रियवीमूर्ध्ना दुर्याह्नः केशवो बलात् ३९ इत्युक्ते धृतराष्ट्रेण क्षत्ताऽपि विदुरोऽब्रवीत् ॥ दुर्योधनमभिप्रेत्य धार्तराष्ट्रममर्षणम् ४० ॥ विदुर उवाच ॥ दुर्योधननिबोधेदं वचनं मम सांप्रतम् ॥ सौभद्रा रेवानरेंद्रौ द्विविदो नामनामतः ॥ शिलावर्षेण महता छादयामास केशवम् ४१ ग्रहीतुकामो विक्रम्य सर्वयत्नेन माधवम् ॥ ग्रहीतुं नाशकं नैतत्त्वं प्रार्थय से बलात् ४२ प्राग्ज्योतिषगतं शौरिं नरकः सह दानवैः ॥ ग्रहीतुं नाशकत्तत्र तत्त्वं प्रार्थय से बलात् ४३

इदं तु कर्म कर्तुं पिति शेषः २८ । २९ । ३० पंथानं अवतारयितुं सत्पथे निवेशयितुं ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

॥१०५॥

अनेकयुगवर्षायुर्निहत्यनरकंमृधे ॥ नीत्वाकन्यासहस्राणिउपयेमेयथाविधि ४४ निर्मोचनेषदसहस्राःपाशैर्बद्धामहासुराः ॥ ग्रहीतुंनाशकंश्चैनंतत्त्वंप्रार्थयसेब
लात् ४५ अनेनहिहताबाल्येपूतनाशकुनीतथा ॥ गोवर्धनोधारितश्चगवार्थेभरतर्षभ ४६ अरिष्टोधेनुकश्चैवचाणूरश्चमहाबलः ॥ अश्वराजश्चनिहतःकंसश्चारिष्ट
माचरन् ४७ जरासंधश्चवक्रश्चशिशुपालश्चवीर्यवान् ॥ बाणश्चनिहतःसंख्येराजानश्चनिषूदिताः ४८ वरुणोनिर्जितोराजापावकश्चामितौजसा ॥ पारिजातंच
हरताजितःसाक्षाच्छचीपतिः ४९ एकार्णवेचस्वपतानिहतौमधुकैटभौ ॥ जन्मांतस्मुपागम्यहयग्रीवस्तथाहतः ५० अयंकर्तानक्रियतेकारणंचापिपौरुषे ॥ य
द्यदिच्छेदयंशौरिस्ततत्कुर्यादयत्नतः ५१ तंनबुध्यसिगोविंदंगोरविक्रममच्युतम् ॥ आशीविषमिवकुद्धंतजोराशिमनिंदितम् ५२ प्रधर्षयन्महाबाहुंकृष्णमक्लिष्ट
कारिणम् ॥ पतंगोऽग्निमिवासाद्यसामात्योनभविष्यसि ५३ ॥ इति श्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्गीतानुपनिषत्पर्वणिविदुरवाक्येत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥
कैशंपायनउवाच ॥ विदुरेणैवमुक्तस्तुकेशवःशत्रुगहा ॥ दुर्योधनंधार्तराष्ट्रमभ्यभाषतग्रीर्यवान् १ एकोहमितियन्मोहान्मन्यसेमांसुयोधन ॥ परिभूयसुदुर्बुद्धे
ग्रहीतुंमांचिकीर्षसि २ इहैवपांडवाःसर्वेतथैवांधकवृष्णयः ॥ इहादित्याश्वरुद्राश्चवसवश्चमहर्षिभिः ३ एवमुक्त्वाजहासोच्चैःकेशवःपरवीरहा ॥ तस्यसंस्मयतः
शौरेर्विदुहूपामहात्मनः ४ अंगुष्ठमात्रास्त्रिदशामुमुचुःपावकार्चिषः ॥ अस्यब्रह्माललाटस्थोरुद्रोवक्षसिचाभवत् ५ लोकपालाभुजेष्वासन्नग्निरास्यादजायत ॥
आदित्याश्चैवसाध्याश्चवसवोऽथाश्विनावपि ६ मरुतश्चसहेंद्रेणविश्वेदेवास्तथैवच ॥ बभूवुश्चैकरूपाणियक्षगंधर्वरक्षसाम् ७ प्रादुरास्तांतथादोभ्यांसंकर्षणधनंज
यौ ॥ दक्षिणेऽथाजुनोधन्वीहलीरामश्चमव्यतः ८ भीमोयुधिष्ठिरश्चैवमाद्रीपुत्रौचपृष्ठतः ॥ अंधकावृष्णयश्चैवप्रद्युम्नप्रमुखास्ततः ९ अग्रेवभृवुःकृष्णस्यसमुद्यत
महायुधाः ॥ शंखचक्रगदाशक्तिशार्ङ्गलांगलनंदकाः १० अदृश्यंतोद्यतान्येवसर्वप्रहरणानिच ॥ नानाबाहुषुकृष्णस्यदीप्यमानानिसर्वशः ११ नेत्राभ्यांनस्त
तश्चैवश्रोत्राभ्यांचसंमंततः ॥ प्रादुरासन्महारौद्राःसधूमाःपावकार्चिषः १२ रोमकूपेषुचतथासूर्यस्येवमरीचयः ॥ तंदृष्ट्वाघोरमात्मानंकेशवस्यमहात्मनः १३
न्यमीलयंतनेत्राणिराजानघ्नस्तचेतसः ॥ ऋतेद्रोणंचभीष्मंचविदुरंचमहामतिम् १४ संजयंचमहाभागमृषीश्चैवतपोधनान् ॥ प्रादात्तेषांसभगवान्दिव्यंचक्षुर्ज
नार्दनः १५ तदृष्ट्वामहदाश्चर्यमाधवस्यसभातले ॥ देवदुंदुभयानेदुःपुष्पवर्षपपातच १६ धृतराष्ट्रउवाच ॥ त्वमेवपुंडरीकाक्षसर्वस्यजगतोहितः ॥ तस्मात्त्वं
यादवश्चेत्प्रसादंकर्तुमर्हसि १७ भगवन्ममनेत्राणामंतर्धानंनृणेपुनः ॥ भवंतंद्रष्टुमिच्छामिनान्यंद्रष्टुमिहोत्सहे १८

अदृश्यमानेनैतरेरिनिशेषः ११ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ वरुथिनारथगुप्तिपता २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ मंदोदुर्बोधिनः ३७

ततोऽब्रवीन्महाबाहुर्धृतराष्ट्रं जनार्दनः ॥ अदृश्यमानेनेत्रेद्वेभवेतां कुरुनंदन ११ तत्राद्भुतं महाराज धृतराष्ट्रश्चक्षुषी ॥ लब्धवान्वासुदेवाच्च विश्वरूपदिदृक्षया २०
लब्धचक्षुषमासीनं धृतराष्ट्रं नराधिपाः ॥ विस्मिताऋषिभिः सार्धैर्तुष्टुर्मधुसूदनम् २१ च चालचमहीकृत्स्नासागरश्चापि चक्षुभे ॥ विस्मयं परमं जग्मुः पार्थिवाभरत
र्षभ २२ ततः सपुरुषव्याघ्रः संजहार वपुः स्वकम् ॥ तां दिव्यामद्भुतां चित्रामृद्धिमत्तामरिंदमः २३ ततः सात्यकिमादाय पाणौ हार्दिक्यमेव च ॥ ऋषिभिस्तैरनु
ज्ञातो निर्धेयौ मधुसूदनः २४ ऋषयोऽन्तर्हि ताजग्मुस्ततस्तेनारदादयः ॥ तस्मिन्कोलाहले वृत्ते तदद्भुतमिवाभवत् २५ तं प्रस्थितमभिप्रेक्ष्य कौरवाः सह राजभिः ॥
अनुजग्मुर्नरव्याघ्रं देवाइव शतक्रतुम् २६ अचिंतयन्न मेयात्मा सर्वतद्राजमंडलम् ॥ निश्चक्राम ततः शौरिः सधूम इव पावकः २७ ततो रथेन शुभ्रेण महार्ककिणीकि
ना ॥ हेमजालविचित्रेण लघुना मेघनादिना २८ सूपस्करेण शुभ्रेण वैयाघ्रेण वरुथिना ॥ शैब्यसुग्रीवयुक्तेन प्रत्यदृश्यतदारुकः २९ तथैव रथमास्थाय कृतवर्मा
महारथः ॥ वृष्णो नांसंमतो वीरो हार्दिक्यः समदृश्यत् ३० उपस्थितरथं शौरिं प्रियास्यंतमरिंदमम् ॥ धृतराष्ट्रो महाराजः पुनरेवाभ्यभाषत् ३१ यावद्वलं मे पुत्रेषु
पश्यतस्ते जनार्दन ॥ प्रत्यक्षं तेन ते किंचित्परोक्षं शत्रुकर्शन ३२ कुरुणां शममिच्छंतं यतमानं च केशव ॥ विदित्वैतामवस्थामेनाभिंशंकितुमर्हसि ३३ न मे पापोऽ
स्त्यभिप्रायः पांडवान्प्रतिकेशव ॥ ज्ञातमेव हि तं वाक्यं यन्मयोक्तः सुयोधनः ३४ जानंति कुरवः सर्वे राजानश्चैव पार्थिवाः ॥ शमे प्रयतमानं मांसं सर्वयत्नेन माधव ३५
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽब्रवीन्महाबाहुर्धृतराष्ट्रं जनार्दनः ॥ द्रोणं पितामहं भीष्मक्षत्तारं बाल्मिकं कृपम् ३६ प्रत्यक्षमेतद्भवतां यद्वृत्तं कुरुसंसदि ॥ यथा चाशिष्टव
न्मंदो रोषादद्य समुत्थितः ३७ वदत्यनीशमात्मानं धृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ आपृच्छे भवतः सर्वान्गमिष्यामि युधिष्ठिरम् ३८ आमं च्यप्रस्थितं शौरिं स्थिस्थं पुरुषर्षभ ॥
अनुजग्मुर्महेष्वासाः प्रवीराभरतर्षभाः ३९ भीष्मो द्रोणः कृपः क्षत्ता धृतराष्ट्रोऽथ बाल्मिकः ॥ अश्वत्थामा विकर्णश्च युयुत्सुश्च महारथः ४० ततो रथेन शुभ्रेण महार्क
किणीकिना ॥ कुरुणां पश्यतां द्रुपदं सारंसपितुर्ययौ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानपर्वणि विश्वरूपदर्शने एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रविश्याथ गृहं तस्याश्चरणावभिवाद्य च ॥ आचरन्त्यौ तत्समासेन यद्वृत्तं कुरुसंसदि १ ॥ वासुदेव उवाच ॥ उक्तं बहुविधं वाक्यं ग्रहणीयं हेतुकम् ॥
ऋषिभिश्चैव च मयानचासौ तद्ब्रूहीतवान् २ कालपक्वमिदं सर्वं सुयोधन वशानुगम् ॥ आपृच्छे भवतीं शीघ्रं प्रयास्ये पांडवान्प्रति ३ किंवाच्याः पांडवेयास्ते भवत्याव
च नान्मया ॥ तद्ब्रूहि त्वं महाप्रज्ञे शुश्रूषे वचनं तव ४

३८ । ३९ । ४० किंकिणीकं क्षुद्रं पटिकाजालं तद्रतार्ककिणीकिना ४१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ प्रविश्येति १ । २ । ३ । ४

भूयानृषीपालनजोधर्मः ५ श्रोत्रियस्यवेदाध्यायिनः संदकस्यअर्थज्ञानभूयस्वप्य अनुवाकेनअत्यन्तवेदाक्षराङ्गस्या हतानष्ट ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ दंडनीतिःस्वामिनाम
युक्तेति संबंधः धर्मभ्यःधर्मार्थिनियच्छतिनिर्वंधकरोतिदंडनीतिरेव १४ । १५ राजाधर्मअर्थमवाप्तवर्तयनृकृतत्रेतादियुगस्यकालस्यकारणं । एवंचसर्वस्मिन्नपिकालेभर्मादितारतम्यायुगचतुष्टयमस्तीतिभावः

॥ कुंत्युवाच ॥ ब्रूयाःकेशवराजानंधर्मात्मानंयुधिष्ठिरम् ॥ भूयांस्तेहीयतेधर्मोमापुत्रकवृथाकृथाः ५ श्रोत्रियस्येवतेराजन्मंदकस्याविपश्चितः ॥ अनुवाकहता
बुद्धिर्धर्ममेवैकमीक्षते ६ अंगावेक्षस्वधर्मत्वयथासृष्टःस्वयंभुवा ॥ बाहुभ्यांक्षत्रियाःसृष्टाबाहुवीर्योपजीविनः ७ कूरायकर्मणेनित्यंप्रजानांपरिपालने ॥ शृगुचात्रो
पमामेकांयावृद्धेभ्यःश्रुतामया ८ मुचुकुंदस्यराजर्षेरददृष्ट्यथिवीमिमाम् ॥ पुरावैश्रवणःप्रीतो नचासौतद्वहीतवान् ९ बाहुवीर्याजितंराज्यमश्रीयामितिकामये ॥
ततोवैश्रवणःप्रीतोविस्मितःसमपद्यत १० मुचुकुंदस्ततौराजासोवशासद्वसुंधराम् ॥ बाहुवीर्याजितांस्म्यकक्षत्रधर्ममनुव्रतः ११ यंहिधर्मचरंतीहप्रजाराज्ञासु
रक्षिताः ॥ चतुर्थैतस्यधर्मस्यराजाविदेतभारत १२ राजाचरतिचेद्धर्मदेवत्वायैवकल्पते ॥ सचेदधर्मचरतिनरकायैवगच्छति १३ दंडनीतिश्चधर्मभ्यश्चातुर्वर्ण्यं
नियच्छति ॥ प्रयुक्तस्वामिनासम्यग्धर्मभ्यश्चयच्छति १४ दंडनीत्यांयदाराजासम्यक्कात्स्न्येनवर्तते ॥ तदाकृतयुगंनामकालःश्रेष्ठःप्रवर्तते १५ कालोवाका
रणंराज्ञोराजावाकालकारणम् ॥ इतितेसंशयोमाभूद्राजाकालस्यकारणम् १६ राजाकृतयुगस्यष्टात्रेतायाद्वापरस्यच ॥ युगस्यचचतुर्थस्यराजाभगतिकारणम् १७
कृतस्यकरणाद्राजास्वर्गमत्यंतमश्नुते ॥ त्रेतायाःकरणाद्राजास्वर्गनात्यंतमश्नुते १८ प्रवर्तनाद्वापरस्ययथाभागमुपाश्नुते ॥ कलेःप्रवर्तनाद्राजापामत्यंतमश्नुते
१९ ततोवसतिदुष्कर्मनरकेशाश्वतीःसमाः ॥ राजदोषेणहिजगत्सृश्यतेजगतःसच २० राजधर्मानवेक्षस्वपितृपैतामहोचितान् ॥ नैतद्राजर्षिर्वृत्तंहियत्रत्वंस्था
तुमिच्छसि २१ नहिर्वैकुण्ठ्यसंसृष्टआनृशंस्यव्यवस्थितः ॥ प्रजापालनसंभूतंफलंकिंचनलब्धवान् २२ नद्येतामाशिषंपांडुर्नचाहंनपितामहः ॥ प्रयुक्तवंतःपू
र्वेतेययाचरसिमेधया २३ यज्ञोदानंतयःशौर्यप्रज्ञासंतानमेवच ॥ माहात्म्यबलमोजश्वनित्यमाशीसितेमया २४ नित्यंस्वाहास्वधानित्यंद्युर्मानुषदेवताः ॥ दीर्घ
मायुर्वनंपुत्रान्मम्यगाराधिताःशुभाः २५ पुत्रेष्वाशासतेनित्यंपितरोदेवतानिच ॥ दानमध्ययनेयज्ञःप्रजानांपरिपालनम् २६ एतद्धर्ममधर्मैवाजन्मनैवाभ्यजाय
थाः ॥ तेतुवैद्याःकुलेजाताअवस्थातातपीडिताः २७ यत्रदानपतिशूंसंशुधिताःपृथिवीचराः ॥ प्राप्यतुष्टाःप्रतिष्ठंतेधर्मःकोऽभ्यधिकस्ततः २८ दानेनान्यंब
लेनान्यंतथासमूतयापरम् ॥ सर्वतःप्रतिगृह्णीयाद्राज्यंप्राप्येहधार्मिकः २९

१६ । १७ । १८ । १९ जगतःदोषेणचराज्ञासृज्यते २० । २१ फलंनलब्धवान्मास्रानअनीतिशेषः २२ । २३ । २४ नित्यमिति । मानुषाश्चदेवताश्चतम्यगाराधिताःमत्स्यः इहलोकेआयुरादी
निपरलोकलाभनानिस्वधादीनितत्कर्माणिचदद्युः २५ । २६ एतद्धर्मद्राज्यधर्मधर्मयुक्तंअधर्मता जन्मनैवस्वभावतएवअभ्यजायथाःअभिजानीपे हेकृष्ण तेतुपांडवास्तुवैद्याःविश्वंतः २७ दानपतिपालना
धिकारिणं देवपालनेअस्यरूपं २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीपे द्वाविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ अत्रेति १ ततःपदुक्तात् श्रेयःप्रशस्ततरं भूयोऽधिकतरं मन्यु
मतीर्ह्यवनी विभावरीकुपिता । 'विभावरीरजन्यांचवक्रयोपिति' इति विश्वः २ । ३ राजन्यामूर्धाभिषिक्ता । 'मूर्धाभिषिक्तो राजन्यः' इत्यमरः । जगर्हनिदितवती ४ अनंदनकुपुत्रकुत्सार्थेऽत्र
नञ् ५ अंतरुपेयः अगणनीयः तुच्छत्वात् ह्रींविनिर्वीर्यसाधनबाह्यादिकंस्यसतथा ६ मावीभरः मापालय प्रतिसंहर भयमितिशेषः ७ माशेष्वनिरुद्योगोमाभूः ८ । ९ पराक्रमेः पराक्रमंकुरु १०

ब्राह्मणः प्रचरेद्वैक्षत्रियः परिपालयेत् ॥ वैश्याधनार्जनं कुर्याच्छूद्रः परिचरेच्चतान् ३० भैक्षं विप्रतिषिद्धं ते कृषिर्नैवोपपद्यते ॥ क्षत्रियोऽसि क्षतात्राताबाहुवीर्योप
जीविता ३१ पित्र्यमंशं महाबाहो निमग्नं पुनरुद्धर ॥ साम्राभेदेन दानेन दंडेनाथनयेन वा ३२ इतो दुःखतरं किं नुषदहं दीनबांधवा ॥ परपिंडमुदीक्षेवैत्वां सूत्त्वामित्र
नंदन ३३ युद्धयस्व राजधर्मेण मानि मज्जीः पितामहान् ॥ माऽगमः क्षीणपुण्यस्त्वं सानुजः पापिकांगतिम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि
कुंतीवाक्ये द्वाविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ कुंत्युवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ विदुलायाश्च संवादं पुत्रस्य च परंतप १ ततः
श्रेयश्च भूयश्च यथा वद कुमर्हसि ॥ यशस्विनी मन्युमतीकुले जाता विभावरी २ क्षत्रधर्मतादांता विदुलादीर्धदर्शिनी ॥ विश्रुताराजसंस्तुश्रुतवाक्या बहुश्रुता ३
विदुलानामराजन्याजगर्हपुत्रमौरसम् ॥ निर्जितां सिंधुराजेन शयानं दीनचेतसम् ॥ ४ ॥ विदुलोवाच ॥ अनंदन मया जातद्विषतां हर्षवर्धन ॥ नमया त्वं निपत्राच
जातः क्वाभ्यागतो ह्यसि ५ निर्मन्युश्चाप्यसंरुपेयः पुरुषः क्लीबसाधनः ॥ यावज्जीवं निराशोऽसि कल्याणाय धुरं वह ६ माऽऽत्मानमवमन्यस्व मे न मल्पेन बीभरः ॥
मनः कृत्वा सुकल्याणं मा भैस्त्वं प्रतिसंहर ७ उत्तिष्ठेह कापुरुषमाशेषैवंपराजितः ॥ अमित्रा ब्रंदयन् सर्वात्रिर्मानो बंधुशोकदः ८ सुपूरवैकुण्ठिका सुपूरो मुषिकांजलिः ॥
सुसंतोषः कापुरुषः स्वल्पकेनैव तुष्यति ९ अप्येह गरुज नंदं शमाश्वेन निवनं व्रज ॥ अपि वा संशयं प्राप्य जीवितेऽपि पराक्रमेः १० अप्यरेः श्येनवच्छिद्रं पश्येत्स्वं विपरि
क्रमन् ॥ विवदन्वाऽथ वातूष्णीं व्योम्नी वा परिशंकितः ११ त्वमेवंप्रेतवच्छेषे कस्माद्ब्रह्महृतो यथा ॥ उत्तिष्ठेह कापुरुषमास्वाप्सीः शत्रुनिर्जितः १२ माऽस्तंगमस्त्वं कृ
पणो विश्रूयस्व स्वकर्मणा ॥ मामध्ये माजवन्ये त्वं माऽधो भूस्तिष्ठ गर्जितः १३ अलातं तित्दुकस्येव मुहूर्तमपि हि ज्वल ॥ मातुषाग्निरिवानर्चिर्भूमायस्व जिजीविषुः १४
मुहूर्तं ज्वालते श्रेयो न च धूमायितं चिरम् ॥ माहस्मकस्य चिद्रेहे जनि राज्ञः खरो मृदुः १५

विवदन् शत्रुजयार्थं अनेकान् पक्षान्नुद्गायन् वातूष्णीं भूतोरेक्षिद्रं पश्येः यथा व्योम्नि अपरिशंकितः शत्रोराधिकाद्भयमपश्यन् श्येनस्तद्रत् ११ । १२ विश्रूयस्व कल्याणो भव । मामध्ययति । सामभेदौ जघन्यम
ध्यमौ । दानमध्वतो जीव उपायः । दंडस्तुतमः । तत्राश्रयकर्ता माभूः किंतु गर्जितो दंडयितव्यमेवार्थः ऊर्जित इति वा पाठः १३ तित्दुकस्य अलातं यथा दिक्षु स्फुरिगान् विपतिज्वलति तद्रत् ज्वलदीप्य
स्व । परंतु तुषाग्निरिव नर्चिर्माधुमायस्व । काकरं खाजि जीविपुरि तिपाटां नरे काकरं खाः काकरमन्यगारं माखाः मानाशय । खेतुस्थैर्ये खदनाईसयोरिति खायते रिरं रूपं । काकरं खइति पाठे काकवत्तरं ख
तिपलायते वा काकरं खः । खिगता वित्यस्य रूपम् १४ प्राजनिषा उत्पद्यतां खरः कर्कशः । खरीति पाठे खरत्ववार्तितस एवार्थः मृदुर्दयालुः १५

आर्जिसंग्रामं सृत्वाऽभित्य मानुष्यकंमनुष्यस्योचितं १६ प्राणानांप्राणाःबलंलसाध्यानांकार्याणांआनंतर्थाविच्छेदेनकार्यधाराभतेइत्यर्थः नधनायतेधनंआत्मनोनेच्छति नृणांत्यजतीत्यर्थः १७
ध्रुवांगतिमरणं अग्रतइत्युपहासः पृष्ठतःकृत्वेत्यर्थः १८ भोगमूलंराज्यधनंवाः १९ निमज्जताप्रपत्तिप्यताचशुज्यायांग्राहः तेनैवसहनिमज्जेत्यतेत्यर्थः नविषीदेवनिहृद्यमानभवेव २० उद्यम्यउद्यर्पकृत्वा
धुरंभारमुत्कर्षेतुच्चच्छेत् आजानेयाःजात्यश्वाःतेषांकृतकर्मयुद्धेऽनवसादरूपंस्मरन् विद्धिभामुहि २१ स्वकृतेमप्रमितिसंबंधः २२ राशिवर्धनःसंत्यापूरकोननुप्रयोजनांतराईः २३ मातुःउच्चारोविष्ठा

कृत्वामानुष्यकंकर्मसृत्वाऽऽर्जियावदुत्तमम् ॥ धर्मस्यानृप्यमाप्रोतिनचात्मानंविगर्हते १६ अलब्ध्वायदिवालब्धानानुशोचतिपंडितः ॥ आनंतर्थाचारभतेनप्राणा
नांधनायते १७ उद्गावयस्ववोयैवातांवागच्छध्रुवांगतिम् ॥ धर्मपुत्राग्रतःकृत्वाकिंनिमित्तंहिजीवसि १८ इष्टापूर्तहितेक्लोबकीर्तिश्चसकलाहता ॥ विच्छिन्नंभोगमूलं
तेकिंनिमित्तंहिजीवसि १९ शत्रुर्निमज्जताग्राह्योजंघायांप्रपत्तिप्यता ॥ विपरिच्छिन्नमूलोऽपिनविषीदेत्कथंचन २० उद्यम्यधुरमुत्कर्षेदाजानेयकृतंस्मरन् ॥
कुरुसत्त्वंवमानंचविद्धिभौरूपमात्मनः २१ उद्गावयकुलंमप्रंस्वकृतेस्वयमेवहि ॥ यस्यवृत्तंनजलंतिमानवामहदद्भुतम् २२ राशिवर्धनमात्रंसनैवस्त्रीनपुनःपुमान् ॥
दानेतपसिसत्येचयस्यनोच्चरितंयशः २३ विद्यायामर्थलभेनामातुरुद्धारणवसः ॥ श्रुतेनतपसावाऽपिश्रियावाविक्रमेणवा २४ जनान्योऽभिभवत्यन्यान्कर्मणा
हिसवैपुमान् ॥ नत्वेवजाल्मीकापालीवृत्तिमेषितुमर्हसि २५ नृशंस्यामयशस्यांचदुःखांकापुरुषोचिताम् ॥ यमेनमभिनंदेयुरमित्राःपुरुषंकृशम् २६ लोकस्यसम
वज्ञातंनिहीनासनवाससम् ॥ अहोलाभकरंहीनमल्पजीवनमल्पकम् २७ नेदृशंबंधुमासाद्यबांधवःसुखमेधते ॥ अवृत्त्यैवविपत्स्यामोवयंराष्ट्रात्प्रवासिताः २८
सर्वकामरसैर्हीनाःस्थानभ्रष्टाआर्किचनाः ॥ अवलगुकारिणंसत्सुकुलवंशस्यनाशनम् २९ कलिंपुत्रप्रवादेनसंजयत्वामजोजनम् ॥ निरमर्षैरिहसाहंनिर्वीर्यमरिन्द
नम् ३० मास्मसीमंतिनीकाचिज्जनयेत्पुत्रमीदृशम् ॥ माधूमायज्वलात्यंतमाक्रम्यजहिशात्रवान् ३१ ज्वलमूर्धन्यमित्राणांमुहूर्तमपिवाक्षणम् ॥ एतावानेवपुरुषो
यदमर्षीयदक्षमी ३२ क्षमावान्निरमर्षश्चनैवस्त्रीनपुनःपुमान् ॥ संतोषोवैश्रियंहतितथाऽनुक्रोशएवच ३३ अनुत्थानभयेचोभेनिरीहोनाश्रुतेमहद्व ॥ एभ्योनिहृति
पापेभ्यःप्रमुंचात्मानमात्मना ३४ आयसंहृदयंकृत्वामृगयस्वपुनःस्वकम् ॥ परंविषहतेयस्मात्तस्मात्पुरुषउच्यते ३५ तमाहुर्व्यर्थनामानंस्त्रीवद्यइहजीवति ॥
शूरस्योर्जितसत्त्वस्यसिंहविकांतचारिणः ३६

२४ कापालीवृत्तिभिलाचर्या २५ यंप्रणंअमित्राअभिनंदेयुःतंबंधुबांधवःआसाद्यनसुखमेधतइतितीर्थश्लोकेनसंबंधः २६ अहोलाभकरंअल्पेऽपिलाभेअहोलाभोजातइतिविस्मयंकुर्वाणं २७ अवृत्त्याजी
वनोपायाभावेन विपत्स्यामःपरिष्यामः २८ अवलगुअसंगलं अकर्मतिवापाठः तत्कारिणंनिश्चेष्टं कुलंजातयः वंशःसोमसूर्यादिमूलोत्पत्तिस्थानं २९ संजयेतितस्यनाम ३० । ३१ । ३२
अनुक्रोशोदया ३३ अनुत्थानंशत्रुंप्रयत्नवस्थानंभयंचतेउभेचश्रियंहतइतिपूर्वणसंबंधः निरीहोनिश्चेष्टोनाश्रुते महत्पदमितिशेषः । निहृतिपापेभ्यःपराभवदोषेभ्यः ३४ स्वकंधनादिकं परंविषहतेइति
पुण्यपदनिर्वचनवर्णविकारादिनाज्ञेयं ३५ । ३६

दिष्टभावंमरणं प्रजासंततिः त्रियंयुत्रादि सुखंतत्परिष्वंगादिशोदर्थः ३७। ३८ मामपश्यंस्वास्तेष्टुधिव्याकिमितिसंबंधः ३९। किमद्याकिंभोक्तव्यमितियेचिन्तयतिनिर्धनास्तेषांकिमद्यकानां यद्वा । किमद्य त्वरयाश्वएवशतून् जेष्यामइतिविलंबशीलानां इत्यमानस्येतिपाठेअनुदृतस्य । अत्रहंतिर्गत्यर्थः । अनादितामामितिपाठेश्चैरक्षतानां । अनादितानामितिपाठेअलसानां निर्भम्युकानामित्यपिपाठः ४० ४१ । ४२ । ४३।४४।४५ इतिउद्योगपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावादपि त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ अथेति १ । २ । ३ । ४ सहायोपचितिसहायसंपत्तिरुत्थापि

दिष्टभावंगतस्यापिविषयेमोदतेप्रजा ॥ यआत्मनःप्रियसुखेहित्वामृगयतेश्रियम् ३७ अमात्यानामथोहर्षमादधात्यचिरेणसः ३८ ॥ पुत्रउवाच ॥ किंनुतेमाम पश्यंत्याःपृथिव्याअपिसर्वया ॥ किमाभरणकृत्यंतेकिंभोगैर्जीवितेनवा ३९ ॥ मातोवाच ॥ किमद्यकानांयेलोकाद्विषंतस्तानवापुयुः ॥ येस्वादतात्मनांलोकाः सुहृदस्तानव्रजंतुनः ४० ऋत्यैर्विहीयमानानांपरपिंडोपजीविनाम् ॥ कृपणानामसत्त्वानांमातृत्तिमनुवर्तिथाः ४१ अनुत्वांतातजीवंतुब्राह्मणाःसुहृदस्तथा ॥ पर्जन्य मिवभूतानिदेवाइवशतक्रतुम् ४२ यमाजीवंतिपुरुषंसर्वभूतानिसंजय ॥ पक्कंदुममिवासाद्यतस्यजीवितमर्थवत् ४३ यस्यशूरस्यविक्रांतैरेधेतेबांधवाःसुखम् ॥ त्रिदशाइवशक्रस्यसाधुतस्येहजीवितम् ४४ स्वबाहुबलमाश्रित्ययोऽभ्युज्जीवितिमानवः ॥ सलोकैलभतेकीर्तिंपरत्रचशुभांगतिम् ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योग पर्वणिभगवद्धानपर्वणि विदुलापुत्रानुशासने त्रयस्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ विदुलोवाच ॥ अथैतस्यामवस्थायांपौरुषंहातुमिच्छसि ॥ निहीनसेवितंमार्गमिष्यस्यचिरादिव १ योहितेजोयथाशक्तिनदर्शयतिविक्रमात् ॥ क्षत्रियोजीविताकांक्षीस्तेनइत्येवतंविदुः २ अर्थंवत्युपपन्नानिवाक्यानिगुण वंतिच ॥ नैवसंप्राप्नुवन्तित्वांमुमूर्धुमिवमेषजम् ३ संतिवैसिंधुराजस्यसंतुष्टानतथाजनाः ॥ दौर्बल्यादासतेमूढाव्यसनोघप्रतीक्षिणः ४ सहायोपचितिरुत्थाव्यवसाय्य ततस्ततः ॥ अनुदुष्येयुरपरेपश्यंतस्तवपौरुषम् ५ तैःकृत्वासहसंवातंगिरिदुर्गालयंचर ॥ कालेव्यसनमाकांक्षनैवायमजरामरः ६ संजयोनमतश्चत्वंनचपश्यामि तत्त्वयि ॥ अन्वथेनामाभवमेपुत्रमाव्यर्थनामकः ७ सम्यग्दृष्टिर्महाप्राज्ञोबालंत्वां ब्राह्मणोऽब्रवीत् ॥ अयंप्राप्यमहत्कृच्छ्रं पुनर्वृद्धिं गमिष्यति ८ तस्यस्मरंतीवचन मांशंसेविजयंतव ॥ तस्मात्तातब्रवीमित्वांवक्ष्यामिचपुनःपुनः ९ यस्यह्यर्थमिनिर्वृत्तौभवंत्याप्यायिताःपरे ॥ तस्यार्थसिद्धिर्नियतानयेष्वथानुसारिणः १० समृद्धि रसमृद्धिर्वापूर्वेषांममसंजय ॥ एवंविद्भान्युद्धमनाभवमाप्रत्युपाहरः ११

अपरेस्वकीयास्तवपौरुषमपश्यंतोयत्ननैष्कल्यादनुदुष्येयुः शत्रुपक्षेऽप्येयुरित्यर्थः ५ स्वीयानांसंग्रहेउपायमाह तैरिति । तैःस्वीयैः संघातंऐक्यं व्यसनंपरस्य अयंतवशत्रुः ६ । ७ मेममं ब्राह्मणोऽब्रवीदिति संबन्धः ८ । ९ अर्थमिनिर्वृत्तौप्रयोजननिष्पत्तौ परेतत्संबन्धिनःतेनार्थेनआप्यायिताभवन्ति तस्यतन्नाम्यादेवार्थसिद्धिः नयेपुनीतिमार्गेषु १० पूर्वेषांममचयुद्धेसमृद्धिरसमृद्धिर्वाऽवश्यंभाविनीत्येवंविद्भान्युद्धमना भव लाभालाभौसमौ कृत्वायुद्धयस्वेतिभावः । माप्रत्युपाहरःप्रत्युपहारंयुद्धोपसंहारंमाकाप्यित्यर्थः ११

अयुध्यमोदरिद्रत्वंस्यात्तच्चानिष्ठमित्याह नातइति १२ पर्यायमरणंदारिद्र्यं नामांतरेणमरणमेवेत्यर्थः १३ । १४ । १५ । १६ अस्मान्प्रजहतः अस्मत्प्रागंकुर्वतः १७ कृत्यंकर्तव्यंपराक्रमम् १८
 १९ श्रोत्रारः पराज्ञायाः । पाठांतरे श्रोतार आश्रयितारः २० । २१ शक्राः जेतुमिति शेषः सबाइति पाठे सहनीयाः २२ निर्विण्णात्माविरक्तचित्तः यतो हतमनानष्टमंकल्पः विश्रुतित्याति २३ ग्रहं
 सोमप्रात्रं प्रग्रहमिति पाठे त्रियमने नियंतृत्वमित्यर्थः । 'प्रग्रहश्चतुल्लासूत्रे वंघांनियमने भुजे' इति विश्वः २४ । २५ । २६ कापुरुषाः जनाः रणे आत्मानं देहं त्यक्त्वा रणे दक्षशूरसमृद्धिभिस्तर्पयंति स्मृतिसं

नातः पापीयसीं कांचिदवस्थां शंबरोऽब्रवीत् ॥ यत्र नैवाद्यनप्रातर्भोजनं प्रतिदृश्यते १२ पतिपुत्रवधादेतत्परमंदुःखमब्रवीत् ॥ दारिद्र्यमिति यत्प्रोक्तं पर्यायमरणं हि
 तत् १३ अहं महाकुले जाताह दादृद्धमिवागता ॥ ईश्वरी सर्वकल्याणी भर्त्रा परमपूजिता १४ महार्हमाल्याभरणांसुमृष्टांबरवाससम् ॥ पुराहृष्टः सुहृद्गर्गो मा
 मपश्यत्सुहृद्गताम् १५ यदा मां चैव भार्या च द्रष्टाऽसि भृशदुर्बलाम् ॥ न तदा जीवितेनार्थो भविता तव संजय १६ दासकर्मकरान्भृत्यानाचार्यस्त्विक्पुरोहितान् ॥
 अवृत्त्याऽस्मान्प्रजहतो दृष्ट्वा किं जीवितेन ते १७ यदि कृत्यं न रश्यामितवाद्याहं यथापुरा ॥ श्लाघनीयं यशस्यं च कश्चांतिर्हृदयस्य मे १८ नेति चेद्वाद्वाणं ब्रूयादीर्येतद्द
 दयं मम ॥ न ह्यहं न च मे भर्तानेति ब्राह्मणमुक्तवान् १९ वयमाश्रयणीयाः स्मनश्चोतारः परस्य च ॥ साऽन्यमासाद्य जीवती परित्यक्ष्यामि जीवितम् २० अपारे
 भवनः पारमप्लवे भवनः प्लवः ॥ कुरुष्वस्थानमस्थाने मृतान्संजीवयस्वनः २१ सर्वतेशत्रवः शक्यानचे जीवितुमर्हसि ॥ अथ चेदीदृशीं वृत्तिं क्लीबामभ्युपपद्यसे २२
 निर्विण्णात्मा हतमना मुंचेतां पापजीविकाम् ॥ एकशत्रुवधेनैव शूरो गच्छति विश्रुतिम् २३ इंद्रो वृत्रवधेनैव मेहन्द्रः समपद्यत ॥ माहेंद्रं च गृहं लोकोकानां चेश्वरोऽ
 भवत् २४ नाम विश्राव्य वै संख्येयं शत्रूनाहूय दंक्षितान् ॥ सेनाग्रं चापि विद्राव्य हत्वा वापुरुषं वरम् २५ यदैव लभते वीरः सुयुद्धेन महद्यशः ॥ तदैव प्रव्यथंतेऽस्य श
 त्रवो विनमंति च २६ त्यक्त्वाऽऽत्मानं रणे दक्षशूरं कापुरुषाजनाः ॥ अत्र श्लास्तर्पयंति स्म सर्वकामसमृद्धिभिः २७ राज्यं चाप्युग्रविभ्रंशं संशयो जीवितस्य वा ॥ न ल
 ब्यस्य हि शत्रोर्वैशेषं कुर्वेति साधवः २८ स्वर्गद्वारोपमं राज्यमथवाऽप्यमृतोपमम् ॥ रुद्धमेकायनं मत्वा पतोलुमकुडवारिषु २९ जहि शत्रून् रणे राजन् स्वधर्ममनुपा
 लय ॥ मात्वा दृशंसु रूपणं शत्रूणां भयवर्धनम् ३० अस्मदीयैश्च शोचद्भिर्न दद्भिश्च परैर्वृत्तम् ॥ अपित्वां नानुपश्येयं दीनादीनमिवास्थितम् ३१ हृष्यसौ वीरकन्या
 भिः श्लाघस्वार्थे यथापुरा ॥ माचसैधवकन्यानाम वसन्तो वशंगमः ३२ युवारूपेण संपन्नो विद्ययाऽभिजनेन च ॥ यत्त्वा दृशो विकुर्वीत यशस्वी लोकविश्रुतः ३३

बंधः २७ उग्रविभ्रंशं महाप्रपातं जीवितस्य संशयो मरणं लब्धस्य जितस्य शोषं पुनः स्वल्पेन विभवेनावस्थापनम् २८ रुद्धं प्रस्तं मत्वा एकायनं स्वर्गराज्ययोर्मध्ये एकं मार्गं पतगच्छ २९ मात्वेति । शत्रूणां
 भयवर्धनं भयच्छेदनम् अनुग्रहात् सुकृपणं दीनं त्वात्वां मादृशं मादृशं दशमिति मादृशो गादृशं मादृशं इति ततो वेत्यङ्गपक्षे दक्षिणपक्षेणेत्यल्लुत्तमैकवचनं । पाठांतरं तु मूदजनकल्पितं नादरणीयम् ३० । ३१
 हृष्यहर्षप्राप्नुहि सौवीरकन्याभिः स्वदारैः माचेति सैधवकन्यानां शत्रुदेशजकन्यानां ३२ विकुर्वीत अपसरणं कुर्वीत ३३

अधुर्यवत् अदांतवृषभवत् अनड्वानिवेत्यपिपाठः तत् विकारकरणम् ३४ । ३५ वेदवेदि परिशाश्वतं सर्वथैवैकरूपंअक्षीणमित्यर्थः ३६ पूर्वैःस्ववंशजैः परैरन्यवंशीयैः परतरैर्वृद्धैः अन्यथंअपञ्च
यहीनेक्षत्रहृदयंभोक्तमितिपूर्वोक्तसंबंधः ३७ आज्ञातःसम्यग्ज्ञातः कुलेजातइत्यर्थः यआज्ञातःसभयात्कस्यचिन्नमेव वृत्तिसमीक्षोवृत्तिसमीक्षमाणोवाननमेव ३८ उच्छेत्तुच्छमंकुर्यात्अपर्वणिअक्रांटे
वृथाऽपीत्यर्थः ३९ परीयात्पर्यटनंकुर्यात् ४० दुष्कृतःपापिष्ठान् ४१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १.३४ ॥
कृष्णायमस्यलोहस्य संहत्यपिदीकृत्य १ । २ एकजंअध्रातृकं ३ । ४ सर्वावस्थागाहंस्थ्यादिरूपा सर्वांरभाइतिपाठांतरं तावेवधर्माथैवेवअचूचुदंमेरितवत्पस्मि ५ समीक्ष्यक्रमोपेतः

अधुर्यवद्योढव्येमन्येमरणमेवतत् ॥ यदित्वामनुश्यामिपरस्यप्रियवादिनम् ३४ पृष्ठतोऽनुव्रजंतंवाकाशांतिर्हृदयस्यमे ॥ नास्मिन्जातुकुलेजातोगच्छेद्योऽ
न्यस्यपृष्ठतः ३५ नत्वंपरस्यानुचरस्तातजोवितुमर्हसि ॥ अहंक्षत्रहृदयंवेदयत्परिशाश्वतम् ३६ पूर्वैःपूर्वतरैःप्रोक्तंपरैःपरतरैरपि ॥ शाश्वतंचाव्ययंचैवप्रजा
पतिविनिर्मितम् ३७ योवैकश्चिदिहाजातःक्षत्रियःक्षत्रकर्मवित्र ॥ भयावृत्तिसमीक्षोवाननमेदिहकस्यचित्र ३८ उच्छेदेवननमेदुद्यमोह्येवप्रौरुषम् ॥ अप्यप
र्वणिभज्येतननमेतेहकस्यचित्र ३९ मातंगोमततइवचररीयात्समहामनाः ॥ ब्राह्मणेभ्योनमेन्नित्यंवर्माथैवचसंजय ४० नियच्छन्नितरान्वर्णान्विनिव्रत्सर्वदुष्कृतः
॥ ससहायोऽसहायोवायावजीवंतथाभवेत् ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्वाचनपर्वणि विदुलापुत्रानुशासनेचतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १.३४
॥ पुत्रउवाच ॥ कृष्णायसस्येवचतेसंहत्यहृदयंकृतम् ॥ मममातस्त्वकरुणेवीरप्रज्ञेह्यमर्षणे १ अहोक्षत्रसमाचारोयत्रमानितरंयथा ॥ नियोजयसियुद्धायपर
मातेवमांतथा २ ईदृशंवचनंनूयाद्भवतीपुत्रमेकजम् किंतुतेमामपश्यंत्याःपृथिव्याअग्निसर्वथा ३ किमाभरणकृत्येनकिंभोगैर्जीवितेनवा ॥ मयिवासंगरहतेमि
यपुत्रेविशेषतः ४ ॥ मातोवाच ॥ सर्वावस्थाहिविदुषांतातवमर्थकारणात् ॥ तावेवाभिसमाक्ष्याहंसंजयत्वामचूचुदम् ५ ससमीक्ष्यक्रमोपेतोमुत्स्यःक्र
लोऽयमागतः ॥ अस्मिंश्चेद्भागतेकालेकार्येनप्रतिपद्यसे ६ असंभावितरूपस्त्वमानृशंस्यंकरिष्यसि ॥ तंत्वामयशसास्पृष्टंननूयांयदिसंजय ७ खरीवात्सल्य
माहुस्तन्निःसामर्थ्यमहेतुकम् ॥ सद्भिर्विगर्हितंमार्गैत्यजमूर्खनिषेवितम् ८ अविद्यावैमहृत्यस्तियामिमांसंश्रिताःप्रजाः ॥ तवस्याद्यदिसदृत्ततेनमेत्वंप्रियोभवे
९ धर्मार्थगुणयुक्तेननेतरेणकथंचन ॥ दैवमानुषयुक्तेनसद्भिराचरितेनच १० योह्येवमविनोतेनरमतेपुत्रनमृणा ॥ अनुत्थानवताचापिदुर्विनीतेनदुर्धिया ११

द्रष्टव्ययोग्येनपराक्रमेणयुक्तः ॥ अस्मिन्कालेचेत्कार्यंकर्तव्यंयुद्धंनप्रतिपद्यसे ६ आनृशंस्यंशत्रुपुस्वदेहेवादयांकरिष्यसिताहंत्वंअसंभावितरूपस्तिरस्कृतरूपोभविष्यसीतिसंबंधः ७ खरीति । उभयलोकांनुपयु
क्तेपिपुत्रेनूयात्सल्यंखरीकरोतिद्रवदहमपिस्यामित्यर्थः ८ अविद्याअनात्मनिदेहेआत्मबुद्धिः सायदितवस्यानृताहंसत्तसमीचीननवदेहनाशादात्मनाशंपश्यतोवृत्तंशीलं उपहासार्थमिदमुच्यते तेनदेहात्म
भावेनममदेहादन्यमात्मानंपश्यंत्याःप्रियोभवेः अयमप्युपशसः । देहात्मवादीदुर्बुद्धोममद्रेष्यश्चभविष्यसीत्यर्थः ९ धर्मार्थेति । त्वयाभान्यमितिशेष १० । ११

१२ । १३ । १४ निरुतेन अपकृतेनापिशब्दप्रतिजिगीषया सथातव्यमेवेति शेषः १५ । १६ इत्यप्येवमप्यप्रियमनिर्गुणं च उति प्रत्यते प्राज्ञः यस्य तु अल्पमेवैश्वर्यं प्रियं तस्य ध्रुवं निश्चितं तदेवाल्पं प्रियत्वेन गृहीतं अ
प्रियमनर्थकरं स्यात् तेन राज्ञाऽल्पमेतुलनं भवितव्यमित्यर्थः १७ अभावेनाशं १८ कारुण्यमेष पश्य हितत्वेनैति शेषः १९ अतो वचनात् प्रेममभूयसीति निर्दिष्टमृद्धिः भवितेति शेषः यत्पूर्वकारुण्यदेहेकपां
नुपपन्नमिति तत्वेन एवं सत्यपि तत्रैव चोद्यं पूर्णं चोद्यमिषेरयन्निकारुण्यं कुर्विति अथापि वज्रहृदयाऽहं तेन भूयं चोदयामि २० सैव वानहृत्वाऽङ्गच्छेन्मात्रितं तैव विजयं यदा पश्यामि द्रक्ष्यामि अथत्वां पूजयिष्यामी
नियोजना २१ एतां अवस्थां दारुणा मां यनि आत्मना स्वयं विदित्वा मेममभावश्चित्तराज्या निवृत्त इत्युत्तरेण संबन्धः २२ । २३ । २४ अर्थाधर्माद्याः बालिशैर्मर्षेणैव नारब्धव्याः पण्डितैस्तु आदरेण आ

रमते यस्तु पुत्रेण मोघं तस्य प्रजाफलम् ॥ अकुर्वतो हि कर्माणि कुर्वन्तो निर्दिता निच १२ सुखं नैवेहेनामुत्र लभते पुरुषाधमाः ॥ युद्धाय क्षत्रियः सृष्टः संजये हजयाय च
१३ जयन् वा वध्यमानो वा प्राप्नोतीद्रसलोकताम् ॥ न शक्नोति पुण्ये दिवित द्विद्यते सुखम् ॥ यदमित्रान्वशे कृत्वा क्षत्रियः सुखमेव ते १४ मन्थुना दह्यमानेन पुरुषेण
मनस्विना ॥ निरुतेनेह बहुशः शत्रून् प्रतिजिगीषया १५ आत्मानं वा परित्यज्य शत्रुं वा विनिपात्य च ॥ अतोभ्येन प्रकारेण शांतिरस्य कुतो भवेत् १६ इह प्राज्ञो हि पु
रुषः स्वल्पमप्रियमिच्छति ॥ यस्य स्वल्पं प्रियं लोके ध्रुवं तस्याल्पमप्रियम् १७ प्रियाभावाच्च पुरुषे नैव प्राप्नोति शोभनम् ॥ ध्रुवं चाभावमभ्येति गत्वा गंगेव सागरम्
१८ ॥ पुत्र उवाच ॥ नेयं मतिस्त्वया वाच्या मातः पुत्रे विशेषतः ॥ कारुण्यमेवात्र पश्य भूत्वे हज इमूकवत् १९ ॥ मातो वाच ॥ अतो मभूयसी निर्दिश्य देवमनुपश्यसि ॥
चोद्यं मां चोदयस्येतद्गुणं वै चोदयामि ते २० अथत्वां पूजयिष्यामि हृत्वा नैव सर्वसैव वान् ॥ अहं पश्यामि विजयं कुरु भावितमेव ते २१ ॥ पुत्र उवाच ॥ अकोशस्यास
हायस्य कुतः सिद्धिर्जयो मम ॥ इत्यवस्थां विदित्वा मात्मनात्मनि दारुणाम् २२ राज्याद्भावो विवृत्तो मे त्रिदिवा दिव दुष्कृतः ॥ ईदृशं भवती कंचिदुपायमनुपश्यति २३
तन्मे परिणत प्रज्ञे सम्यक् प्रवृत्तिं पृच्छते ॥ करिष्यामि हितं सर्वथा वदनु शासनम् २४ ॥ मातो वाच ॥ पुत्रनात्माऽवमंतव्यः पूर्वाभिरसमृद्धिभिः ॥ अभूत्वा हि भ
वंत्यर्था भूत्वा न श्यंति चापरे ॥ अमर्षेणैव चाप्यर्थानारब्धव्याः सुबालिशैः २५ सर्वेषां कर्मणां तात फलैर्नित्यमनित्यता ॥ अनित्यमिति जानंतौ न भवंति भवंति च २६
अथ येनैव कुर्वन्ति नैव जातु भवंति ते ॥ ऐकगुण्यमनीहायामभावः कर्मणां फलम् २७ अथैकगुण्यमीहायां फलं भवति वानवा ॥ यस्य प्रागेव विदिता सर्वार्थानामनित्यता
२८ नुदेदृद्धिसमृद्धीमप्रति कूलेनृपात्मज ॥ उत्थातव्यं जायतव्यं योक्तव्यं भूतिकर्मसु २९ भविष्यतीत्येव मनः कृत्वा सततमव्यथैः ॥ मंगलानि पुरस्कृत्य ब्राह्मणां
श्वेश्वरैः सह ३० प्राज्ञस्य नृपतेराशु वृद्धिर्भवति पुत्रक ॥ अभिवर्ततिलक्ष्मीस्तं प्राचीमिव दिवाकरः ३१

रब्धव्या एवेति भावः २५ अनित्यमिति जानंतः पण्डिता आरभमाणान भवंति कदाचिदैश्वर्यं न लभन्ते भवंति च कदाचित्सिद्धयः २६ अकुर्वाणा भिदति अथेति । अनीहायां चिदाया अभावे ऐकगुण्यं एकगुणमेव
फलं यत्कर्मणामीषितं तत्मानामभावोऽनासिः २७ ईहायां तु द्वैगुण्यं गुणद्वयं यत्फलं भवति वानवेति अभावनिश्चयापेक्षया पाक्षिकफलं राजावती प्रवृत्तिरेव श्रेष्ठं २८ वृद्धिः पीडा वृद्धिर्माया मित्रस्य रूपं समृद्धि
रैश्वर्यतेजोभेदेन दूरीकृत्यात् आत्मनः पीडां परस्मैभ्यश्च नुदेदित्यर्थः योक्तव्यं तज्जी भवितव्यम् २९ ईश्वरैर्देवैः ३० । ३१

उद्धर्षयानिभोत्साहकानि अनुदर्शितरूपलोकाकृत्वातोयस्मैसतेथा ३२ । ३३ । ३४ तेषां क्रुद्धादीनां अग्रप्रदायीभक्तवैतनं च सर्वैभ्यः प्रथमं देयं न चेत्यद्यः कुपितास्तेत्यजेयुरित्यर्थः ३५ स्वक्तजीवितं युद्धे जीवितनिशाकांक्षं शत्रुर्जीवितकांक्षी उद्विजते ३६ तमिति । तेषां पुनराक्रान्तं पराक्रमवंतं विदित्वा अशक्त्या वशे स्वाज्ञायां यद्दिनकरोति तर्हि एनं निर्वादेः परिनिष्ठितैर्दूतैर्निर्वदेत् परिनिष्ठां प्रापयेत् । साम्राज्ञानेन वा तं पर्यवस्थापयेदित्यर्थः । 'निर्वादेः स्यात्परीवादे परिनिष्ठितवाद्योः' इति विश्वः । अंततः फलतः तत्तदशत्रोर्वशीकरणं भविष्यति ३७ तत्रोपायमाह निर्वादादिति । एवं परिनिष्ठिततया आस्पदं स्थानं प्राप्तं चेत् शत्रुणाऽनुपद्रुतस्य धनं क्रुद्धादिर्जनैर्वैतस्य तत्त्यर्थः ३८ स्वखलितार्थं च पुनस्तानि संत्यजंतं चित्रां धवाः ३९ संभाव्यमेवैतदित्युपशंसः असंभावितमेतत् यच्छत्रौ विश्वासं कृत्वाऽपि

निदर्शनान्युपायांश्च बहून् युद्धर्षणानि च ॥ अनुदर्शितरूपोऽसि पश्यामि कुरूपैरुषम् ३२ पुरुषार्थमभिप्रेतं समाहर्तुमिहार्हसि ॥ क्रुद्धान् लुब्धान् परिक्षीणान् वलिप्तान् विमानितान् ३३ स्पर्धिनश्चैव ये केचित्तान्युक्त उपधारय ॥ एतेन त्वंप्रकारेण महतो भैरस्य सेगणान् ३४ महावेग इवोद्धूतो मातरिश्वा बलाहकान् ॥ तेषामग्रप्रदायी स्याः कल्पोत्थायी प्रियंवदः ॥ तेषां प्रियं करिष्यंति पुरोधस्यंति च ध्रुवम् ३५ यदैव शत्रुर्जानीयात्स पलंत्य क्तजीवितम् ॥ तदैवास्मादुद्विजते सर्पाद्विश्रमगता दिव ३६ तं विदित्वा पराक्रान्तं वशेन कुरुते यदि ॥ निर्वादैर्निर्वदेदेन मंतस्तद्विष्यति ३७ निर्वादादास्पदं लब्धा धनं वृद्धिर्भविष्यति ॥ धनवंतं हि मित्राणि भजंते चाश्रयंति च ३८ स्वखलितार्थं पुनस्तानि संत्यजंतं चित्रां धवाः ॥ अप्यस्मिन्नाश्र्वसंतं च जुगुप्संतं च तादृशम् ३९ शत्रुं कृत्वायः सहायं विश्वासमुपगच्छति ॥ अतः संभाव्यमेवैतद्यद्वाग्यं प्राप्नुयादिति ४० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानुवाकपर्वणि विदुलापुत्रानुशासने पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ मातोवाच ॥ नैव राज्ञादरः कार्यो जातुकस्यां चिदापदि ॥ अथ चेदपि दीर्घः स्यान्नैव वर्तते दीर्घवत् १ दीर्घो हि दृष्ट्वा राजानं सर्वमेवानुदीर्यते ॥ राष्ट्रं बलममात्याश्च पृथक् कुर्वन्ति ते मताः २ शत्रून् के प्रपद्यन्ते प्रजहत्यपरे पुनः ॥ अन्ये तु प्रजिहीर्षन्ति ये पुनस्तान् द्विमानिताः ३ य एवात्यंतं सुहृदस्त एनं पर्युपासते ॥ अशक्तयः स्वस्ति कामा बद्धवत्सा इला इव ४ शोचन्तं मनुशोचन्ति पतितानि वान्धवान् ॥ अपिते पूजिताः पूर्वमपिते सुहृदो मताः ५ ये राष्ट्रमभिमन्यन्ते राज्ञो व्यसनमीयुषः ॥ मादीदरस्त्वं सुहृदो मात्वा दीर्घं प्रहासिषुः ६ प्रभावं पौरुषं बुद्धिं जिज्ञासत्यामयातव ॥ विदधत्यासमाश्वासमुक्तेनो विवृद्धये ७ यदेतस्संविजानांसि यदिसम्यग्ब्रवीम्यहम् ॥ कृत्वाऽसौ म्यमिवात्मानं जयायोत्तिष्ठ संजय ८ अस्तिनः कोशनिचयो महाह्निविदितस्तव ॥ तमहं वेद नान्यस्तमुपसंपादयामि ते ९ संति नैकतमाभूयः सुहृदस्तव संजय ॥ सुखदुःखसहावीरसंग्रामादनिवर्त्तिनः १०

राज्यं चाप्नुयादिति ४० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ द्रोणं भयं जातुकदाचित् दीर्घो भूतः १ महीमिति पाठे महीस्थानलोकात् २ अरेस्सीयाः मजिहीर्षंति वदन्तु वाडितुमिच्छन्ति ३ इलाधेनवः इलाधेनुः सहवत्सानां आगतिमंत्रवर्णात् ४ तेषां पिबुद्धः संति ५ ये राष्ट्रं अस्मदीयमिदं अस्माभीरक्षणीयं राजाच व्यसनानुद्धर्षयति अभिमन्यन्ते अभिमानवन्तः मादीदरः माविदारय ६ समाश्वासं धैर्यं ७ । ८ । ९ । १०

११ स्वल्पचेतसोऽपितस्यतमोऽपागमदितिसंबंधः १२ उदकेभृजंतीवभूःपिभ्यंराज्यं धूरितिपाठेऽपिस्वार्थः इयंमयाधार्या मयंराज्यंवाउद्धर्तव्यं प्रवणेऽपातेनायुद्धालयेवामर्तव्यं नतुएवमेवनिर्व्यापारेण
स्थेयं नेत्रीशिक्षयित्री १३ अपरापरंअपरमपरंउत्तरोत्तरमितियावत् प्रतिबद्धनृपतिकूलंबद्धन आयसंद्धदयंतवेतिपुत्रेनिःस्नेहासीत्यादि १४ बांधवात्बंधुतः उद्यच्छामिउद्यमं करोमि नियमार्थनिग्रहार्थं बांध

तादृशाहिसहायवैपुरुषस्यनुभूषतः ॥ इष्टंजिहीर्षतःकिंचित्सचिवाःशत्रुकर्शन ११ यस्यास्त्वीदृशकंवाक्यंश्रुत्वाऽपिस्वल्पचेतसः ॥ तमस्त्वपागमत्तस्यसुचित्रार्थं
पदाक्षरम् १२ ॥ पुत्रउवाच ॥ उदकेभूरियंधार्यामर्तव्यंप्रवणेमया ॥ यस्यमेभवतीनेत्रीभविष्यद्वृत्तिदर्शनी १३ अहंहिवचनंतत्वतःशुश्रूषुरपरापरम् ॥ किंचित्किंचि
त्पतिवदंस्तूष्णीमासंमुहुर्मुहुः १४ अतृप्यन्नमृतस्येवकृच्छ्रालब्धस्यबांधवात् ॥ उद्यच्छाम्येषशत्रूणानियमार्थंजयायच १५ ॥ कुंत्युवाच ॥ सदश्वइवसक्षिप्तःप्रणुन्नो
वाक्यसायकैः ॥ तच्चकारतथासर्वेयथावदनुशासनम् १६ इदमुद्धर्षणंभीमंतेजोवर्धनमुत्तमम् ॥ राजानंश्रावयेन्मंत्रीसीदंतंशत्रुसीदितम् १७ जयोनामेतिहासोऽयंश्रो
तव्योविजिगीषुणा ॥ महींविजयतेक्षिप्रंश्रुत्वाशत्रूंश्चमर्दति १८ इदंपुंसवनंचैववीराजननमेवच ॥ अभीक्ष्णंगर्भिणीश्रुत्वाभ्रुवंवीरंप्रजायते १९ विद्याशूरंतपःशूरंदान
शूरंतपस्विनम् ॥ ब्राह्मयाश्रियादीप्यमानंसाधुवादेचसंमतम् २० अर्चिषमंतंबलोरेतंमहाभागमहारथम् ॥ धृतिमंतमनाधृष्यंजेतारमपराजितम् २१ नियंतारमसाधू
नांगोमारंधर्मचारिणाम् ॥ ईदृशंक्षत्रियासूतेवीरंसत्यपराक्रमम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिविदुलापुत्रानुशासनसमाप्तौषट्त्रिंशदधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ कुंत्युवाच ॥ अर्जुनंकेशवदूयास्त्वयिजातेस्मसूतके ॥ उशोपविष्टानारीभिराश्रमेप्ररिवारिता १ अथांतरिक्षेवागासीद्विव्यरूपा
मनोरमा ॥ सहस्राक्षसमःकुंतिभविष्यत्येषतेसुतः २ एषजेष्यतिसंग्रामेकुरुन्सर्वान्समागतान् ॥ भीमसेनद्वितीयश्चलोकमुद्धर्तयिष्यति ३ पुत्रस्तेष्टुथिर्वीजेतायश
श्चास्यदिवंसृष्टेश्च ॥ हत्वाकुरुंश्चसंग्रामेवासुदेवसहायवान् ४ पित्र्यमंशंप्रनष्टंचपुनरप्युद्धरिष्यति ॥ भ्रातृभिःसहितःश्रोमांस्त्रीन्मेधानाहरिष्यति ५ ससत्यसंधोभीमत्सुः
सव्यसाचीयथाऽच्युत ॥ तथात्वमेवजानासिबलवंतंदुरासदम् ६ तथातदस्तुदाशार्हयथावागभ्यभाषत ॥ धर्मश्चेदस्तिवाष्णंयथासत्यंभविष्यति ७ त्वंचापितत्तथा
कृष्णसर्वसंपादयिष्यसि ॥ नाहंतदभ्यसूयामियथावागभ्यभाषत ८ नमोधर्मायमहतेधर्मोधारयतिप्रजाः ॥ एतद्धनंजयोवाच्योन्त्योद्युक्तोवृकोदरः ९ यदर्थक्षत्रिया
सूतेतस्यकालोऽयमागतः ॥ नहिवैरंसमासाद्यसीदंतिपुरुषर्षभाः १० विदितातेसदाबुद्धिर्भीमस्यनसशाम्यति ॥ यावदंतंनकुरुतेशत्रूणांशत्रुकर्शन ११ सर्वधर्मविशे
षज्ञांस्तुपांपांडोर्महात्मनः ॥ ब्रूयामाधवकल्याणीकृष्णकृष्णायशस्विनीम् १२

भानितिपाठेउद्यच्छामिशारयामि १५।१६ । १७ । १८ पुंसवनंपुत्रप्रसवकरं वीराणांआजननंयेनतद्वीराजननं प्रजायतेजनयति १९।२० । २१ । २२ ॥ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये
भारतभावद्विपे षट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ अर्जुनमिति १।२ उद्धर्तयिष्यतिआकुलीकरिष्यति लोकंशत्रुजनम् ३।४। मेधान् अभ्यमेधान् ५।६। अलं।२।१०।११।१२

१३। १४। १५ यमोपचायिनां धर्मवर्धनशीलानां १६। १७। १८। १९ पदवीचरमार्गमनुसर शत्रुस्त्रीणां वैधव्यार्थयनस्वेत्यर्थः २० परांगतिमरणं २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७ नैतदस्ति

युक्तमेतन्महाभागेकुलेजातेयशस्यिनि ॥ यन्मेपुत्रेपुसर्वेषुयथावत्त्वमवर्त्तिथाः १३ माद्रीपुत्रौचवक्तव्यौक्षत्रधर्मरतावुभौ ॥ विक्रमेणार्जितान्भोगान्पुत्रीतंजीविता
दपि १४ विक्रमाधिगताह्वयार्थाःक्षत्रधर्मेणजीवतः ॥ मनोमनुष्यस्यसदाप्रीणंतिपुरुषोत्तम १५ यच्चवःप्रेक्षमाणानांसर्वधर्मोपचायिनाम् ॥ पांचालीपुरुषाण्युक्ताकोनु
तत्क्षंतुमर्हति १६ नराज्यहरणंदुःखंभूतेचापिपराजयः ॥ प्रव्राजनंसुतानांज्ञानमेतदुःखकारणम् १७ यत्रसाबृहतीश्यामासभायांरुदतीतदा ॥ अश्रौषीत्पुरुषावाचस्त
न्मेदुःखतरंमहत् १८ स्त्रीधर्मिणीवरारोहाक्षत्रधर्मरतासदा ॥ नाध्यगच्छत्तदानाथंकृष्णानाथवतीसती १९ तंवैब्रूहिमहाबाहोसर्वशस्त्रभृतांवरम् ॥ अर्जुनंपुरुषव्याघ्रं
द्रौपद्याःपदवींचर २० विदितंहितवात्यंतंकृद्भाविवयमांतकौ ॥ भीमार्जुनौनयेतांहिदेवानपिपरांगतिम् २१ तयोश्चैतदवज्ञानंयत्साकृष्णासभागता ॥ दुःशासनश्चय
द्रीमंकटुकान्यभ्यभापत २२ पश्यतांकुरुवीराणांतच्चसंस्मरयेःपुनः ॥ पांडवान्कुशलंपृच्छेःसपुत्रान्कृष्णयासह २३ मांचकुशलिर्नीब्रूयास्तेपुभूयोजनार्दन ॥ अरिष्टं
गच्छपंथानंपुत्रान्मेप्रतिपालय २४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अभिवाद्याथतांकृष्णःकृत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥ निश्चकाममहाबाहुःसिंहखेलगतिस्ततः २५ ततोविसर्ज
यामासभीष्मादीन्कुरुपुंगवान् ॥ आशेष्याथरथेकणैप्रायात्सात्यकिनासह २६ ततःप्रयातेदाशार्हेकुरवःसंनतामिथः ॥ जलपुर्महदाश्वर्यकेशवेपरमाद्भुतम् २७ प्रमू
ढाप्रथिवीसर्वामृत्युपाशवशीकृता ॥ दुर्योधनस्यबालिश्यान्नैतदस्तीतिचाब्रुवन् २८ ततोनिर्यायनगरात्प्रययौपुरुषोत्तमः ॥ मंत्रयामासचतुर्दशकणैर्नसुचिरंसह २९
विसर्जयित्वाश्वेयंसर्वयादवनंदनः ॥ ततोजवेनमहतातूर्णमश्वानचोदयत् ३० तेषिबंतइवाकाशंदारुकेणप्रचोदिताः ॥ हयाजग्मुर्महावेगामनोमारुतरंहसः ३१
तेव्यतीत्यमहाध्वानंक्षिप्रंश्येनाइवाशुगाः ॥ उच्चैर्जगुरुप्लव्यंशार्द्धधन्वानमावहन् ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्वाचनपर्वणि कुंतीवाक्येसप्तत्रिंशद
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कुंत्यास्तुवचनंश्रुत्वाभीष्मद्रोणौमहारथौ ॥ दुर्योधनमिदंवाक्यमूचतुःशासनातिगम् १ श्रुतंते
पुरुषव्याघ्रकुंत्याःकृष्णस्यसंनिधौ ॥ वाक्यमर्थवदत्युग्रमुक्तंधर्म्यमनुत्तमम् २ तत्करिष्यंतिकौन्तेयावासुदेवस्यसंमतम् ॥ नहितेजातुशाम्येरन्तरेराज्येनकौरव ३
क्लेशिताहित्वयापार्थाधर्मपाशसितास्तदा ॥ सभायांद्रौपदीचैवैतैश्चतन्मर्षितंतव ४ कृतास्त्रंहर्जुनंप्राप्यभीमंवकृतनिश्चयम् ॥ गांडोर्वेपुधोचैवस्थं चध्वजमेवच ५
नकुलंसहदेवंचबलवीर्यसमन्वितौ ॥ सहायंवासुदेवंचनक्षंस्यतियुधिष्ठिरः ६ प्रत्यक्षंतेमहाबाहोयथापार्थेनधीमता ॥ विराटनगरेपूर्वैस्सर्वैस्मयुधिनिर्जिताः ७ दानवा
घोरकर्माणोनिवातकवचायुधि ॥ रौद्रमस्त्रंसमादायदग्धवानरकेतुना ८

राष्ट्रमितिशेषः २८ निर्यायनिर्गत्य २९। ३०। ३१ उपप्लव्यंविराटनगरं ३२ ॥ इतिउ०नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥१३७॥ कुंत्याइति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८

प्रशाम्यपशमंकुरु २ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ आश्विनेयौ अश्विनोःपुत्रौनकुलसहदेवौ १७ । १८ । १९ वारणंमविषेध २० । २१ । २२ । २३ दीप्तादिश्रमितिदिग्दाहा

कर्णप्रभृतयश्चेमेत्वंचापिकवचीरथी ॥ मोक्षितोवोषयात्रायांपर्याप्ततन्निर्दर्शनम् ॥ प्रशाम्यभरतश्चेष्टभ्रातृभिःसहपांडवैः १ रक्षेमांपृथीर्वीसर्वामृत्योर्दृष्टांतरंग
ताम् ॥ ज्येष्ठेभ्राताधर्मशीलोवत्सलःश्लक्ष्णवाक्कविः १० तंगच्छपुरुषव्याघ्रंव्यपनीयेहकिल्बिषम् ॥ दृष्टश्चत्वंपांडवेनव्यपनीतशरासनः ११ प्रशांतशुकुटिः
श्रीमान्नृताशांतिःकुलस्यनः ॥ तमभ्येत्यसहामात्यःपरिष्वज्यनृपात्मजम् १२ अभिवादयराजानंयथापूर्वमर्दिदम् ॥ अभिवादयमानंत्वांपाणिभ्यांभीमपूर्वजः
१३ प्रतिगृह्णातुसौहार्दात्कुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ सिंहस्कंधोरुबाहुस्त्वांवृत्तायतमहाभुजः १४ परिष्वजतुबाहुभ्यांभीमःप्रहरतांवरः ॥ कंबुग्रीवोगुडाकेशस्ततस्त्वां
पुष्करेक्षणः १५ अभिवादयतांपार्थःकुंतीपुत्रोधनंजयः १६ आश्विनेयौनगव्याघ्रौरूपेणाप्रतिमौभुवि ॥ तौचत्वांगुरुत्वप्रेम्णापूजयाप्रत्युदीयताम् १७ मुंचं
त्वानंदजाश्रूणिदाशार्हप्रमुखानृपाः ॥ संगच्छभ्रातृभिःसार्धमानंसंत्यज्यपार्थिव १८ प्रशाधिष्ठिर्थाकृत्स्नांततस्त्वंभ्रातृभिःसह ॥ समालिङ्ग्यचहर्षेणनृपायां
तुपरस्परम् १९ अलंयुद्धेनराजेन्द्रसुहृदांशृणुवारणम् ॥ ध्रुवंविनाशोयुद्धेहिक्षत्रियाणांप्रदृश्यते २० ज्योतींषिप्रतिकूलानिदारुणामृगपक्षिणः ॥ उत्पातावि
विधावीरदृश्यंतेक्षत्रनाशनाः २१ विशेषतइहास्माकंनिमित्तानिनिवेशने ॥ उल्काभिर्हिंप्रदीप्ताभिर्बाध्यतेघृतनातव २२ वाहनान्यप्रहृष्टानिरुदंतीवविशांपते ॥
गृध्रास्तेपर्युपासंतेसैन्यानिचसमंततः २३ नगरंनयथापूर्वंतथाराजनिवेशनम् ॥ शिवाश्चाशिवनिर्घोषादीप्तांसेवंतिवैदिशम् २४ कुरुवाक्यंपितुर्मातुरस्मा
कंचहितैषिणाम् ॥ त्वय्यायत्तोमहाबाहोशमोव्यायामएवच २५ नचेत्करिष्यसिवचःसुहृदामरिकर्शन ॥ तप्स्यसेवाहिर्नीदृष्ट्वापार्थबाणप्रपीडिताम् २६ भीम
स्यचमहानादंनदतःशुष्मिणोरणे ॥ श्रुत्वास्मर्ताऽसिमेवाक्यंगांडीवस्यचनिःस्वनम् ॥ यद्येतदपसव्यंतेवचोममभविष्यति २७ ॥ इतिश्रीमहाभारते उद्योग
पर्वणिभगवद्वाचनपर्वणिभीष्मद्रोणवाक्ये अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुविमनास्तिर्यग्दृष्टिरधोमुखः
॥ संहत्यचक्षुषोर्मध्यंनर्किंचिद्व्याजहारह १ तवैविमनसंहृष्टासंप्रेक्ष्यान्योन्यमंतिकात् ॥ पुनरेवोत्तरंवाक्यमुक्तवंतौनरर्षभौ २ ॥ भीष्मउवाच ॥ शुश्रूषुमनसृ
यंचब्रह्मण्यंसत्यवादिनम् ॥ प्रतियोत्स्यामहेपार्थमतोदुःखतरंनुकिम् ३ ॥ द्रोणउवाच ॥ अश्वत्थाम्नियथापुत्रेभूयोममधनंजये ॥ बहुमानःपरोराजनसन्नति
श्चकपिध्वजे ४ तंचपुत्रात्प्रियतमंप्रतियोत्स्येधनंजयम् ॥ क्षात्रंधर्ममनुष्ठापधिगस्तुक्षत्रजीविकाम् ५ यस्यलोकेसमोनास्तिकश्चिदन्योधनुर्धरः ॥ मत्प्रसादा
त्सवीमत्सुःश्रेयानन्यैर्धनुर्धरैः ६ मित्रभृगुदुष्टभावश्चनास्तिकोऽथानृजुःशठः ॥ नसत्सुलभतेपूजांयज्ञेमुखंइवागतः ७

लघुउत्पातउक्तः २४ । २५ । २६ शुष्मिणःवलिनः अपसव्यंविपरीतं यदिनिर्घातसदृशमितिपाठे निर्घातसदृशंवज्रपाततुल्यं २७ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशद
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ पूजांनलये हेदुर्योधनत्वद्रव ७

८ एतेपांडवास्त्वयामिष्योपचरिताअपिअनुपश्चरित्येवमामा हिमसिद्धं तत्रतुदोषाः देपादयः अहितत्वायवैरभावायकल्पंते १ । १० उष्णगोउष्णातिगार्काले ११ वासपवेतिपाडेवासयुहे पाठांतरे
त्यक्तंवासोवस्त्रं परकीयंस्वीयमितिमन्यसेइतिपोज्यं १२ । १३ ऐलविलंकुबेरंआसाधरणेप्राप्य १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठोयेभारतभाष्यदीपेएको

वार्यमाणोऽपिपापेभ्यः सापात्मापापमिच्छति ॥ चोद्यमानोऽपिपपेनशुभात्माशुभमिच्छति ८ मिष्योपचरिताह्येतेर्कमानाह्यनुप्रिये ॥ अहितत्वायकल्पंतेदो
षाभरतसत्तम ९ त्वमुक्तः कुरुवृद्धेनमयाचविदुरेणच ॥ वासुदेवेनचतथाश्रेयोनेवाभिमन्यसे १० अस्तिमेवमिष्येवसहसात्वंतितीर्षसि ॥ सग्राहनकमकरंगं
गावेगमिवोष्णगे ११ वाससैवयथाहित्वंप्रावृण्वानोऽभिमन्यसे ॥ स्रजंत्यकाभिवप्राप्यलोभाद्यौधिष्ठिरींश्रियम् १२ द्रौपदीसहितंपार्थसायुधैर्भ्रातृभिर्वृतम् ॥
वनस्थमपिराज्यस्थः पांडवंकोविजेष्यति १३ निदेशेयस्यराजानः सर्वेतिष्ठंतिकिंकराः ॥ तमैलविलमासाद्यधर्मराजोव्यराजत १४ कुबेरसदनंप्राप्यततोरत्नान्य
वाप्यच ॥ स्फोटमाकम्यतेराष्ट्राज्यमिच्छंतिपांडवाः १५ दत्तंहुतमधोतंचब्राह्मणास्तर्पिताधनैः ॥ आवयोरंगतमायुश्चकृतकृत्यैश्चविद्धिनौ १६ त्वंतुहित्वासु
खंराज्यंमित्राणिचधनानिच ॥ विग्रहंपांडवैः कृत्वामहद्यसनमाप्स्यसि १७ द्रौपदीयस्यचाशास्तेविजयंसत्यवादिनी ॥ तपोधोस्त्रतादेवीकथंजेष्यसिपांडवम् १८
मंजरीजनादनोयस्यभ्रातायस्यधनंजयः । सर्वशस्त्रभृतांश्रेष्ठः कथंजेष्यसिपांडवम् १९ सहायाब्राह्मणायस्यधृतिभंतोजितेन्द्रियाः ॥ तमुग्रतपसवीरकथंजेष्यसिपांडव
म् २० पुनरुक्तंवक्ष्यामियत्कार्यभूतिमिच्छता ॥ सुहृदामजमानेषुसुहृत्सुव्यसनार्णवे २१ अलंयुद्धेनतैर्वीरैः श्माम्यत्वंकुरुवृद्धये ॥ मागमससुत्तामात्यः स
बलश्चपराभवम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणिभीष्मद्रोणवाक्येएकोनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥
राजपुत्रैः परिवृतस्तथाभृत्यैश्चसंजय ॥ उपारोप्यरथेकर्णनिर्यातोमधुसूदनः १ किमब्रवीदमेयात्मारधेयंपरवीरहा ॥ कानिसांत्वानिगोविंदः सुतपुत्रेभ्युत्तमान्
२ उद्यन्मेघस्वनः कालेकृष्णः कर्णमथाब्रवीत् ॥ मृदुवायदिवातीक्ष्णंतन्ममाचक्ष्वसंजय ३ ॥ संजय उवाच ॥ आनुपूर्व्येणवाक्यानितीक्ष्णानिचमृदूनिच ॥
प्रियाणिधर्मयुक्तानिसत्यानिचहितानिच ४ हृदयग्रहणीयानिराधेयंमधुसूदनः ॥ यान्यब्रवीदमेयात्मातानिमेशृणुभारत ५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ उपासि
तास्तेराधेयब्राह्मणावेदपारगाः तत्त्वार्थपरिपृष्टाश्चनियतेनानसृयथा ६ त्वमेवकर्णजानासिवेदवादानुसनातनान् ॥ त्वमेवधर्मशास्त्रेषुसूक्ष्मेषुपरिनिष्ठितः ७ कानी
नश्चसहोदश्चकन्यायांयश्चजायते ॥ वोढारंपितरंतस्यप्राहुः शास्त्रविदोजनाः ८ सोऽसिकर्णतथाजातः पांडोः पुत्रोऽसिधर्मतः ॥ निग्रहाद्धर्मशास्त्राणामेहिराजाभ
विष्यसि ९ पितृपक्षेचतेपार्थमातृपक्षेचवृष्णयः ॥ द्रौपक्षावभिजानीहित्वमेतौपुरुषर्षभ १० मयासार्द्धमितोयातमद्यत्वांतातपांडवाः ॥ अभिजानंतुक्रौन्तेषं
पूर्वजातंयुधिष्ठिरात् ११ पादौतवग्रहीष्यंतिभ्रातरः पंचपांडवाः ॥ द्रौपदेयास्तथापंचसौभद्रश्चापराजितः १२

नचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ राजपुत्रैरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ कानीनोद्विषिः सहोदः विवाहाद्धर्वाजातः विवाहात्मागजातश्चतन्यातुर्वोढारंतस्यपितरंप्राहुः ८ । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ कानीनोद्विषिः सहोदः विवाहाद्धर्वाजातः विवाहात्मागजातश्चतन्यातुर्वोढारंतस्यपितरंप्राहुः ८ । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

राजनो राजपुत्राश्च पाण्डवार्थममागताः ॥ पादौतवग्रहीष्यन्ति सर्वे चांधकवृष्णयः १३ हिरण्मयांश्चेत्कुम्भाजतान् पार्थिवांस्तथा ॥ ओषध्यः सर्वबीजानि सर्वरत्ना
निवीरुधः १४ राजन्याराजकन्याश्चाप्यानयन्त्वाभिषेचनम् ॥ षष्ठेत्वांच तथा काले द्रौपद्युपगमिष्यति १५ अग्निं जुहोतु वै धौम्यः संशितात्मा द्विजोत्तमः ॥ अ
द्य त्वामभिषिचंतु चातुर्वैद्याद्विजातयः १६ पुरोहितः पाण्डवानां ब्रह्मकर्मण्यवस्थितः ॥ तथैव भ्रातरः पंच पाण्डवाः पुरुषर्षभाः १७ द्रौपदेयास्तथा पंच पंचालाश्चेदय
स्तथा ॥ अहं च त्वाऽभिषेक्ष्यामि राजानं पृथिवीपतिम् १८ युवराजोऽस्तु ते राजा धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ गृहीत्वा व्यजनं श्वेतं धर्मात्मा संशितव्रतः १९ उपान्वारो
हतुस्थं कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ छत्रं च ते महाश्वेतं भीमसेनो महाबलः २० अभिषिक्तस्य कौन्तेयो भारयिष्यति मूर्धनि ॥ किंकिणी शतनिर्वोषं वै यात्र परिवारणम् २१
स्थं श्वेतहयैर्युक्तमर्जुनो वाहयिष्यति ॥ अभिमन्युश्चेत्ते नित्यं प्रत्यासन्नो भविष्यति २२ नकुलः सहदेवश्च द्रौपदेयाश्च पंचये ॥ पंचालाश्चानुयास्यन्ति शिखंडी च महा
स्थः २३ अहं च त्वाऽनुयास्यामि सर्वे चांधकवृष्णयः ॥ दाशार्हाः परिवारास्ते दाशार्णाश्च विशांपते २४ भुंक्ष्वराज्यं महाबाहो भ्रातृभिः सह पाण्डवैः ॥ जपैर्होमैश्च
संयुक्तो मंगलैश्च पृथग्विधैः २५ पुरोगमाश्चेत्सेतुद्रविडाः सहकुंतलैः ॥ आंभ्रास्तालचराश्चैव चूरावेणुपास्तथा २६ स्तुवंतु त्वांच बहुभिः स्तुतिभिः सूतमागधाः ॥
विजयं वसुषेणस्य गोपयंतु च पाण्डवाः २७ सत्वं परिवृतः पार्थेनैक्षत्रैरिव चंद्रमाः ॥ प्रशाधिराज्यं कौन्तेय कुंती च प्रतिनंदय २८ मित्राणि ते प्रहृष्यंतु व्यथंतुरिपवस्तथा ॥
सौभ्रात्रं चैव तेऽद्यास्तु भ्रातृभिः सह पाण्डवैः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतापर्वणि श्रीकृष्णवाक्ये चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥
॥ कर्ण उवाच ॥ असंशयं सौहृदान्मे प्रणयाच्चात्यकेशव ॥ सख्येन चैव वाष्णेयश्रेयस्कामतयैव च १ सर्वे चैवाभिजानामि पाण्डोः पुत्रोऽस्मि धर्मतः ॥ निग्रहाद्धर्म
शास्त्राणां यथा त्वं कृष्णमन्यसे २ कन्यागर्भसमाधत्तभास्कराभ्यां जनार्दन ॥ आदित्यवचनाच्चैव जातं मां साव्यसर्जय ३ सोऽस्मि कृष्णतथा जातः पाण्डोः पुत्रोऽस्मि धर्मतः ॥
कुंत्या त्वहमपाकीर्णोऽयथानकुशले तथा ४ सूतो हि मामधिरथो दृष्ट्वैवाभ्यानयद्ब्रह्मन् ॥ राधायाश्चैव मां प्रादात्सौ हार्दन्मधुसूदन ५ मत्स्रेहाच्चैव राधायां सद्यः क्षीरम
वातरत्नं ॥ मामेव पूत्रं पुरीषं च प्रतिजग्राह माधव ६ तस्याः पिद्व्यनयं कुर्यादस्मद्विधः कथम् ॥ धर्मविद्धर्मशास्त्राणां श्रवणे सततं रतः ७ तथामामभिजानाति
सूतश्चाधिरथः सुतम् ॥ पितरं चाभिजानाति मां हे सौहृदात्सदा ८ सहिमेजातकर्मादिकारयामास माधव ॥ शास्त्रदृष्टेन विधिना पुत्रप्रीत्या जनार्दन ९ नामवैवसु
षेणेति कारयामास वै दिज्ञैः ॥ भार्याश्चोढाममप्राप्तैर्यौवने तत्परिग्रहात् १०

१.१ । १.२ । १.३ आवाहाः कुलधर्मोः आवाहाइति पाठेऽपि सप्तवर्षः १.४ मां च मित्रमिति शेषः शस्त्रसमुद्यमः युद्धोत्साहः १.५ । १.६ वधात् वधं प्राप्यापि वधात् निर्बधात् कुंतीसंबन्धाद्वा भयात् पराजयभयात् १.७
उभयोरपि अकीर्तिः उभाभ्यामप्यन्योन्यवधस्य प्रतिज्ञातत्वात् १.८ वृषास्त्वं पांडवान् प्रतीतिशेषः त्वद्वशित्वात् त्वमेव वशीनियामकौ ये पांति पांभावस्तत्त्वं ततः १.९ मंत्रस्य कर्णः कुंतीसुतस्यैवं विधस्य आवयोर्युगपरि
भाषणस्य नियमं गोपनं युधिष्ठिरेऽप्रकाशनमितियावत् २.० अन्यथा वाधक्रमो यदीति २.१ इष्टाप्रतिमां शंकराह प्राप्येति । अर्धमिष्टस्य दुर्योधनस्य राज्यं लोकनाशकरमिति भावः २.२ । २.३ । २.४ । २.५

तासु पुत्राश्च पौत्राश्च मम जाता जनार्दन ॥ तासु मे हृदयं कृष्ण संजातं कामं बंधनम् ११ नृपथिव्या सकलयानसु वर्णस्य राशिभिः ॥ हर्षाद्वा दयाद्वा गोविंदमिथ्या कर्तुं तदु
त्सहे १२ धृतराष्ट्रकुले कृष्णदुर्योधनसमाश्रयात् ॥ मया त्रयोदशसमाभुक्तं राज्यमकंटकम् १३ इष्टं च बहुभिर्यज्ञैः सहसूतैर्मयाऽसकृत् ॥ आवाहाश्च विवाहाश्च सह
सूतैर्मया कृताः १४ मां च कृष्णसमासाद्य कृतः शस्त्रसमुद्यमः ॥ दुर्योधनेन वाष्पेयविग्रहश्चापि पांडवैः १५ तस्माद्रणे द्वैरथे मां प्रत्युद्यातारमच्युत ॥ वृत्तवान्परमं कृष्ण
प्रतीपं सव्यसाचिनः १६ वधाद्वंधाद्वा दयाद्वाऽपि लोभाद्वापि जनार्दन ॥ अनृतं तोत्सहे कर्तुं धार्तराष्ट्रस्य धीमतः १७ यदि ह्यद्य न गच्छेयं द्वैरथं सव्यसाचिना ॥ अकीर्तिः
स्याद्दृषीकेशममपार्थस्य चोभयोः १८ असंशयं हितार्थाय वृषास्त्वं मधुसूदन ॥ सर्वेषां पांडवाः कुर्युस्त्वद्वशित्वात् संशयः १९ मंत्रस्य नियमं कुर्यास्त्वमत्र मधुसूदन ॥
एतद्व्रतं हितं मन्ये सर्वथा दवनंदन २० यदि जानाति मां राजा धर्मात्मा संयतैर्द्वियः ॥ कुंत्याः प्रथमजं पुत्रं न सराज्यं ग्रहीष्यति २१ प्राप्य चापि महद्राज्यं तदहं मधुसूदन ॥
स्फीतं दुर्योधनायैव संप्रदद्यामरिंदम २२ स एव राजा धर्मात्मा शाश्वतोऽस्तु युधिष्ठिरः ॥ नेतायस्य हृषीकेशो योद्धा यस्य धनं जयः २३ पृथिवी तस्य राष्ट्रं च यस्य भीमो महा
रथः ॥ न कुलः सह देवश्च द्रौपदेयाश्च माधव २४ धृष्टद्युम्नश्च पांचाल्यः सात्यकिश्च महारथः ॥ उत्तमौजा युधामन्युः सत्यधर्मा च सौमिकः २५ चैद्यश्च केकितानश्च शिखंडी
चापराजितः ॥ इंद्रगोपकवर्णाश्च केकयाभ्रातरस्तथा ॥ इंद्रायुधसर्वणश्च कुंतिभोजो महामनाः २६ मातुलो भीमसेनस्य श्येनजिह्वमहारथः ॥ शंखः पुत्रो विराटस्य निधि
स्त्वं च जनार्दन २७ महानयं कृष्णकृतः क्षत्रस्य समुदानयः ॥ राज्यं प्राप्तमिदं दीप्तं प्रथितं सर्वराजसु २८ धार्तराष्ट्रस्य वाष्पेयशस्त्रयज्ञो भविष्यति ॥ अस्य यज्ञस्य वेत्ता त्वं
भविष्यसि जनार्दन २९ आध्वर्यवं च ते कृष्णकृता वस्मिन् भविष्यति ॥ होता चैवात्र भीमस्तुः सन्नद्धः सकपिध्वजः ३० गांडीवंस्तु कृतथा चाऽज्यं वीर्यैर्पुंसां भविष्यति ॥
ऐंद्रपाशुपतं ब्राह्मं स्थूणाकर्णं च माधव ॥ मंत्रास्तत्र भविष्यंति प्रयुक्ताः सव्यसाचिना ३१

इंद्रगोपकः वर्षासु प्रचलन्नरक्तजंतुस्तद्वर्णास्ताम्रा इत्यर्थः इंद्रायुधं इंद्रधनुः २६ निधिस्त्वं च जनार्दन निधिरिवाक्षयः कामपूरकः २७ समुदानयः समुदायीकरणं २८ अस्य यज्ञस्य वेत्ता उपद्रष्टा २९ आध्वर्यवं च यज्ञ
स्य नेतृत्वं लोके हि उपद्रष्टाऽन्योऽध्वर्युरन्यो दृश्यते अत्र तु त्वमेव ईश्वररूपेण कर्ता ब्रह्मरूपेण साक्षी चेति भावः ३० । ३१

अनुयातोऽनुगतः पितृवमइत्यर्थः गीतंस्तोत्रं गीतमंत्रप्रसाध्यांस्तुति उद्गातृकर्मैत्यर्थः तत्सौभद्रः भविष्यति अनुभविष्यति करिष्यतीत्यर्थः ३२ । ३३ कारयिष्यति स्वार्थे णिच् करिष्यतीत्यर्थः ३४ नाद एवमुब्रह्मण्यो युद्धयज्ञे भोक्तुः कालस्यावाहनकर्ता ३५ शामित्रं सत्रियपशूनां मारणं ३६ कल्पापदं डाक्षिण्यं भोजः ३७ कर्णिप्रभृतयो वत्सदन्ताताः उपबृंहणाः अश्वयोः सोमादुतिप्रक्षेपकाले सहायाश्चमसाध्वर्यव इत्यर्थः । सोमकलशाः सोमरत्नगणपात्राणि तोमराः तोमरच्छायाः पवित्राणि सोमोत्पन्नसामानानि बाणोत्क्षेपणसाम्यात् धनुषि ३८ कपालानि शिरःपुरोडाशपाचकानि स्वर्परशकलानि । इविः सा माज्यपयो रूपं ३९ इध्माः अग्निसमिधनार्था समिधः शक्तयः परिधयः अग्नेः परितः आहुतिरक्षणार्थं स्थापितानि काष्ठानि गदाः ४० परिस्तोमाः सोमचमसादयः ४१ प्रतिप्रस्थाताऽश्वयोस्तव द्वितीयः

अनुयातश्च पितरमधिको वा पराक्रमे ॥ गीतंस्तोत्रं सौभद्रः सम्यक् कृतत्रभविष्यति ३२ उद्गाताऽत्र पुनर्भीमः प्रस्तोता सुमहाबलः ॥ विनदन्सनरव्याघ्रो नागानीकां तृद्रेणे ३३ सचैव तत्र धर्मात्मा शश्वद्राजा युधिष्ठिरः ॥ जपेहोमैश्वर्यसंयुक्तो ब्रह्मत्वं कारयिष्यति ३४ शंखशब्दाः समुरजाभेर्यश्चमधुसूदन ॥ उत्कृष्टसिंहनादश्च सुब्रह्मण्यो भविष्यति ३५ नकुलः सहदेवश्च माद्रीपुत्रौ यशस्विनौ ॥ शामित्रं तोमहावीर्यो सम्यक् कृतत्रभविष्यतः ३६ कल्पापदं डागो विंदविमलारथरक्तयः ॥ यू पाः समुपकल्पन्तामस्मिन् यज्ञे जनार्दन ३७ कर्णिनालीकनाराचा वत्सदन्तोऽपबृंहणाः ॥ तोमराः सोमकलशाः पवित्राणि धनुषि च ३८ असयोऽत्र कपालानि पुरो डाशाः शिरांसि च ॥ हविस्तुरुधिरं कृष्णतस्मिन् यज्ञे भविष्यति ३९ इध्माः परिधयश्चैव शक्तयो विमला गदाः ॥ सदस्याद्रोणशिष्याश्च कृपस्य च शरद्वतः ४० इष वोऽत्र परिस्तोमा मुक्तागांढी वधन्वना ॥ महारथप्रयुक्ताश्च द्रोणद्रौणिप्रचोदिताः ४१ प्रतिप्रास्थानिकं कर्म सात्यकिस्तु करिष्यति ॥ दीक्षितो धार्तराष्ट्रोऽत्र पत्नी चास्य महाचमूः ४२ घटोत्कचोऽत्र शामित्रं करिष्यति महाबलः ॥ अतिरात्रे महाबाहो वितते यज्ञकर्मणि ४३ दक्षिणात्वस्य यज्ञस्य धृष्टद्युम्नः प्रतापवान् ॥ वैतानि के कर्ममुखे जातो यत्कृष्णपावकात् ४४ यदनुवमहं कृष्णकटुकानि स्मिन् पांडवान् ॥ प्रियार्थं धार्तराष्ट्रस्य तेन तप्येह्यकर्मणा ४५ यदाद्रक्ष्यसि मां कृष्णनिहतं सव्यसा चिना ॥ पुनश्चित्तिस्तदा चास्य यज्ञस्याथ भविष्यति ४६ दुःशासनस्य रुधिरं यदापास्यति पांडवः ॥ आनर्दनर्दतः सम्यक् कृतदासूयं भविष्यति ४७ यदाद्रोणं च भीष्मं च पांचाल्योपातयिष्यतः ॥ तदा यज्ञावसानं तद्भविष्यति जनार्दन ४८ दुर्योधनं यदा हंता भीमसेनो महाबलः ॥ तदा समाप्स्यते यज्ञो धार्तराष्ट्रस्य माधव ४९ स्नुषाश्च प्रस्तुषाश्चैव धृतराष्ट्रस्य संगताः ॥ हतेश्वरानष्टपुत्रा हतनाथाश्च केशव ५० रुदंत्यः सहगांधार्याश्च घृध्रकुरुराकुले ॥ सयज्ञेऽस्मिन् ब्रवभृतो भविष्यति जनार्दन ५१

तस्य कर्मप्रतिप्रास्थानिकं ४२ अतिरात्रे क्रतौ श्लेषेण निशीथे च योत्कचः रात्रिचरत्वाद् शामित्रं करिष्यति ४३ वैतानि केचित्तानोऽग्नीनां विस्तरः तत्र विदिते वैतानि के श्रोतयज्ञे कर्ममुखे कर्मप्रभवेद्भारेक मेव मुखं निर्गमद्भारयस्मिन्नुत्तुयोनिः तस्मिन् ४४ पांडवे पुस्नेहं दर्शयति यदब्रुवमिति ४५ पुनश्चित्तिर्यज्ञानंतरं च यनारंभो यज्ञविशेषकृतः ४६ आनर्दनं हानादनर्दतः नमुलं तं पूर्वपदं सूर्यसोमाभिषवः राजभू यस्मर्येति निपातनात् उपपदयोगस्त्वनित्यः आपो वा तदभावेऽपि मुजः क्यपदीर्घश्च सुत्यमित्यपि पठंति ४७ यज्ञावसानं यज्ञस्य मध्ये मध्ये विरम्यावस्थानं ४८ । ४९ प्रस्तुषाः स्नुषाणामपि स्नुषाः संग तापकीभृताः हतेश्वरा ईश्वरो राजा नाथः पतिः ५० स्नुषादयो यद्गुदन्तोऽश्वभिराग्नेदेहाः मण्वर्षादीभावोऽवभृथ इत्यर्थः ५१

इदंयुद्धंश्रेयएवेत्याह विद्येति । वृथाअयुद्धेन ५२ । ५३ । ५४ । ५५ समागमेषुसंग्रामेषु यशोजयःपराक्रमेणमृत्युवर्तिदेवक्षत्रियाणांभनं ५६ । ५७ ॥ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतयावर्दीपे एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ कर्णस्येति १ राज्यलंभोपपादनंराज्यप्राप्त्युपायस्त्वांनलभेदनस्पृशेत् तेनस्वीयंमन्यसेइत्यर्थः २ । ३ भौमनेनविश्वकर्मणा दृश्यतिपश्यति । स्वा र्थयगतोऽयंकंइवादेराकृतिगणत्वात् अत्रध्वजे ४ । ५ अग्निमारुतेआग्नेयंमारुतं ६ नतदेति । कृतेहिमर्वेकृतकृत्याएवेतिनत्रिवर्गकश्चिदपेक्षते । त्रेतायांतुधर्मप्राधान्येनार्थकामावानुपंगिकत्वेनचापेक्षते ।

विद्यावृद्धावयोवृद्धाःक्षत्रियाःक्षत्रियर्षभ ॥ वृथामृत्युनकुर्वीरंस्त्वत्कृतेमधुसूदन ५२ शस्त्रेणनिधनंगच्छेत्समृद्धक्षत्रमंडलम् ॥ कुरुक्षेत्रेपुण्यतमेत्रैलोक्यस्यापि केशव ५३ तदत्रदुंडरीकाक्षविधत्स्वयदभीप्सितम् ॥ यथाकात्स्नर्येनवाष्णैयक्षत्रंस्वर्गमवाप्नुयात् ५४ यावत्स्थार्षंतिगिरयःसरितश्चजनार्दन ॥ तावत्कीर्तिभयःशब्दःशाश्वतोऽयंभविष्यति ५५ ब्राह्मणाःकथयिष्यंतिमहाभारतमाहवम् ॥ समागमेषुवाष्णैयक्षत्रियाणांयशोधनम् ५६ समुपानयकौन्तेययुद्धायममकेशव ॥ मंत्रसंवरणकुर्वन्नित्यमेवपरंतप ५७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणिकर्णोपनिवादेएकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ संजयउवाच ॥ कर्णस्यवचनंश्रुत्वाकेशवःपरवीरहा ॥ उवाचप्रहसन्वाक्यंस्मितपूर्वमिदंयथा १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अपित्वांनलभेत्कर्णराज्यलंभोपपादनम् ॥ मयादत्तांहिष्टथिर्वीनप्रशासितुमिच्छसि २ ध्रुवोजयःपांडवानामितीदनसंशयःकश्चनविद्यतेऽत्र ॥ जयध्वजोदृश्यतेपांडवस्यसमुच्छ्रितोवानरराजउग्रः ३ दिव्यामायाविहिताभौमनेनसमुच्छ्रिताइंद्रकेतुप्रकाशा ॥ दिव्यानिभूतानिजयावहानिदृश्यंतितैवात्रभयानकानि ४ नसज्जतेशैलवनस्पतिभ्यरुध्वैतिर्यग्योजनमात्ररूपः श्रीमानध्वजःकर्णधनंजयस्यसमुच्छ्रितःपावकतुल्यरूपः ५ यदाद्रक्ष्यसिसंग्रामेष्वेताश्वंकृष्णसारथिम् ॥ ऐन्द्रमस्त्रंविर्कुर्वाणमुभेचाप्यग्निमारुते ६ गांडीवस्यचनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ नतदाभवितात्रेतानकृतंद्वापरंनच ७ यदाद्रक्ष्यसिसंग्रामेकुंतोपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ जपहोमसमायुक्तंस्वांरक्षंतंमहाचमूम् ८ आदित्यमिवदुर्धर्षतपंतंशत्रुवाहिनीम् ॥ नतदाभवितात्रेतानकृतंद्वापरंनच ९ यदाद्रक्ष्यसिसंग्रामेभीमसेनंमहाबलम् ॥ दुःशासनस्यरुधिरंपीत्वानृत्यंतमाहवे १० प्रभिन्नमिवमातंगंप्रतिद्विदवातिनम् ॥ नतदाभवितात्रेतानकृतंद्वापरंनच ११ यदाद्रक्ष्यसिसंग्रामेद्रोणंशांतनवंकृपम् ॥ सुयोधनंचराजानंसैन्धवंचजयद्रथम् १२ युद्धायपततस्तूगैवास्तिानसव्यसाचिना ॥ नतदाभवितात्रेतानकृतंद्वापरंनच १३ यदाद्रक्ष्यसिसंग्रामेमाद्रीपुत्रौमहाबलौ ॥ वाहिनीधार्तराष्ट्राणांक्षोभयंतौगजाविव १४ विगाढेशस्त्रसंपातेपरवीररथारुजौ ॥ नतदाभवितात्रेतानकृतंद्वापरंनच १५ ब्रूयाःकर्णइतोगत्वाद्रोणंशांतनवंकृपम् ॥ सौम्योऽयंवर्ततेमासःसुप्रापयवसेन्धनः १६

द्रापरेतुअर्थकामोपाधान्येनधर्मचतुर्दंगत्वेन । तत्रकृतंनभवितेतिमोक्षात्भ्रंशउक्तः नत्रेतेतिधर्माच्छंशउक्तः सचदुर्घोषनादीनामस्त्येव । द्वापरंनभवितेतितेषामर्थकामावपिनभविष्यतोयुद्धेनमरणस्यावश्यं भावादित्यर्थः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ स्थावरुजैर्यथैजकौ १५ सौम्यःचन्द्रिकयाअभिरामः १६

१७ संग्रामः संग्राममाधनकलापः युज्यतां एकीभूयावतिष्ठतां संग्रामारंभस्तु दिनांतरेण वेति वक्ष्यते १८ । १९ । २० ॥ इति ज्योतिषवर्षाणि नीलकंठीयभारतभाष्यदीपे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥
 केशवस्येति । शुभं राज्यादिकार्यं आहितः प्रवेशितः प्रलोभित इत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ प्राजापत्यं रोहिणीनक्षत्रं प्रजामां पतिर्दुर्योधनस्तदीयं नामनक्षत्रं उत्तराभाद्रपदाख्यमिति वा तेन पत्युः पांडया प्राणिनामपि पीडयितुं युक्तं । यद्वा पृथ्वीकूर्मोदरस्थारोहिणीं शनैश्चरः पीडयति तेन मध्यदेशे महान्क्षयो राज्ञो नाशश्चेति भावः ८ कृत्वा चेति । ज्येष्ठां भ्रातृपत्ययदि भौमो वक्रो भवेत्तर्हि ज्येष्ठस्य राज्ञो ये मित्रभूतास्ते सर्वे नश्येयुरिति

सर्वोपधिवनस्फीतः फलवानल्पमक्षिकः ॥ निष्पंकोरसवत्तोयोनात्युष्णशिशिरः सुखः १७ सप्तमाञ्चापि दिवसादमावास्या भविष्यति ॥ संग्रामो युज्यतां तस्यांता माहुः शक्रदेवताम् १८ तथाराज्ञो वदेः सर्वानयेयुद्वायाभ्युपागताः ॥ यद्वो मनीषितं तद्वै सर्वं संपादयाम्यहम् १९ राजानो राजपुत्राश्च दुर्योधनवशानुगाः ॥ प्राप्य शंखेण निधनं प्राप्स्यंति गतिमुत्तमाम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणिकर्णोपनिषादे भगवद्वाक्ये द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥
 ॥ संजय उवाच ॥ केशवस्य तु तद्वाक्यं कर्णः श्रुत्वाऽऽहितः शुभम् ॥ अब्रवीदभिसंपूज्य कृष्णं तं मधुसूदनम् १ जानन् मां किं महाबाहो संमोहयितुमिच्छसि ॥ योऽयं पृथिव्याः कात्स्नर्येण विनाशः समुपस्थितः २ निमित्तं तत्र शकुनिरहं दुःशासनस्तथा ॥ दुर्योधनश्च नृपतिर्धृतराष्ट्रसुतोऽभवत् ३ असंशयमिदं कृष्णमहद्युद्धमुपस्थितम् ॥ पांडवानां कुरूणां च धोरं रुधिरकर्दमम् ४ राजानो राजपुत्राश्च दुर्योधनवशानुगाः ॥ रणे शस्त्राग्निनादग्धाः प्राप्स्यंति यमसादनम् ५ स्वप्राहिबहवो घोरादृश्यं ते मधुसूदन ॥ निमित्तानि च घोरानि तथोत्पाताः सुदारुणाः ६ पराजयं धार्तराष्ट्रे विजयं च युधिष्ठिरे ॥ शंसंत इव वाष्पेण्यवि विधारो महर्षणाः ७ प्राजापत्यं हि नक्षत्रं ग्रहस्तीक्ष्णो महाद्युतिः ॥ शनैश्चरः पीडयति पीडयन् प्राणिनोऽधिकम् ८ कृत्वा चांगारको वक्रं ज्येष्ठायां मधुसूदन ॥ अनुराधां प्रार्थयते मैत्रं संगमयन्निव ९ नूनं महद्भयं कृष्णकुरूणां समुपस्थितम् ॥ विशेषेण हि वाष्पेण्यचित्रां पीडयते ग्रहः १० सोमस्य लक्ष्मव्यावृत्तं राहुरर्कमुपैति च ॥ दिवश्चोल्कापतंत्येताः सनिर्वाताः सकंठनाः ११ निष्ठनंति च मातंगामुच्चन्त्यश्रूणि वाजिनः ॥ पानीयं यवसंचापि नाभिनंदंति माधव १२ प्रादुर्मूतेषु चैतेषु भयमाहुरुपस्थितम् ॥ निमित्तेषु महाबाहो दारुणं प्राणिनाशनम् १३ अल्पे मुक्ते पुरीषं च प्रभूतमिह दृश्यते ॥ वाजिनां वारणानां च मनुष्याणां च केशव १४ धार्तराष्ट्रस्य सैन्येषु सर्वेषु मधुसूदन ॥ पराभवस्य तल्लिगमिति प्रादुर्मनीषिणः १५ प्रहृष्टं वाहनं कृष्णपांडवानां प्रचक्षते ॥ प्रदक्षिणां मृगाश्चैव तत्तेषां जयलक्षणम् १६ अपसव्या मृगाः सर्वधात्तराष्ट्रस्य केशव ॥ वाचश्चाप्यशरीरिण्यस्तत्पराभवलक्षणम् १७

तिभावः । मैत्रं मित्रसमूहं संगमयन् नानाशयन् । वैवस्वतं संगमनं जनानामित्यादौ संपूर्वस्य गमेर्भारणार्थत्वदर्शनात् ९ चित्रां ग्रहो महापाताख्यो ज्योतिः शास्त्रप्रसिद्धः तेन राकारस्य वेधाद्राजजातीयानां क्षयो भवितेति भावः १० लक्ष्मव्यावृत्तं क्षीणत्वादमावास्यासां निधनक्षीणवृद्धोऽपि पाप एव । तस्मिन् आमावास्यायामर्केण युक्ते उभयोः शत्रुः सदा वक्रो राहुरर्क उपैति चेदयं कर्त्तरीयोगः सोमवंश्यानां सूर्यवंश्यानां च राज्ञां क्षयकर इत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

पुण्यशकुनाहंसदयएव पाठांतरेपुण्यशकुनाःकुक्कुटाः जीवजीवकाःपक्षिविशेषाः येजीवजीवत्येवशब्दं कुर्वन्ति तेषांसंघाश्चकोरादयः १८ पाठांतरेबलाःकाकाः १९ । २० उदपानाःकूपादयोजलाशयाः २१ । २२ गंधर्वनगरंसमाकारंपरिघःपरिवेशः तत्राकाशेगंधर्वनगरोपर्येव २३ शिवाक्रोष्ट्री वाशतेशब्दंकरोति २४ एकपक्षाक्षिचरणाःपक्षिणो महाराष्ट्रभाषायां 'पाकोळी' इतिप्रसिद्धाः घोरंचीभत्सं मलमूत्रादिकमित्यर्थः

मयूराःपुण्यशकुनाहंससारसचातकाः ॥ जीवजीवकसंघाश्चाप्यनुगच्छन्तिपांडवान् १८ गृध्राःकंकाबकाःश्येनायातुधानास्तथावृकाः ॥ मक्षिकाणांचसंघाताअनु
धावंतिकौरवान् १९ धार्तराष्ट्रस्यसैन्येषुभेरीणांनास्तिनिःस्वनः ॥ अनाहताःपांडवानानंदंतिपटहाःकिल २० उदपानाश्चनर्दतियथागोवृषभास्तथा ॥ धार्तराष्ट्रस्य
सैन्येषुतत्पराभवलक्षणम् २१ मांसशोणितवर्षचवृष्टंदेवेनमाधव ॥ तथागंधर्वनगरंभानुमत्समुपस्थितम् २२ संप्राकारंसपरिखंसवप्रंचारुतोरणम् ॥ कृष्णश्चपरिघ
स्तत्रभानुमावृत्त्यतिष्ठति २३ उदयास्तमनेसंध्येवेदयंतीमहद्भयम् ॥ शिवाचवाशतेघोरंतत्पराभवलक्षणम् २४ एकपक्षाक्षिचरणाःपक्षिणोमधुसूदन ॥ उत्सृजंतिमह
द्वोरंतत्पराभवलक्षणम् २५ कृष्णग्रीवाश्चशकुनारक्तपादाभयानकाः ॥ संध्यामभिमुखायांतितत्पराभवलक्षणम् २६ ब्राह्मणान्प्रथमंद्रेष्टिगुरुंश्चमधुसूदन ॥ भृत्या
न्भक्तिमतश्चापितत्पराभवलक्षणम् २७ पूर्वादिग्लोहिताकाराशस्त्रवर्णाचदक्षिणा ॥ आमयात्रप्रतीकाशापश्चिमामधुसूदन ॥ उत्तराशंखवर्णाभादिशांवर्णाउदाहृताः
२८ प्रदीप्ताश्चदिशःसर्वाधार्तराष्ट्रस्यमाधव ॥ मरुद्भयंवेदयंतितस्मिन्नुत्पातदर्शने २९ सहस्रपादंप्रासादंस्वप्रांतेस्मयुधिष्ठिरः ॥ अधिरोहन्मयादृष्टःसहस्राट्ठभिरच्युत
३० श्वेतोष्णीषाश्चदृश्यंतेसर्वेवैशुकुवाससः ॥ आसनानिचशुभ्राणिसर्वेषामुपलक्ष्ये ३१ तवचापिमयाकृष्णस्वप्रांतैरुधिराविला ॥ अंत्रेणपृथिवीदृष्टापरिक्षिप्ता
जनार्दन ३२ अस्थिसंचयमारूढश्चामितौजायुधिष्ठिरः ॥ सुवर्णपात्र्यांसंहृद्योभुक्तवान्घृतपायसम् ३३ युधिष्ठिरोमयादृष्टोग्रसमानोवसुंधराम् ॥ त्वयादत्तामिमांव्यक्तं
भोक्षयतेसवसुंधराम् ३४ उच्चपर्वतमारूढोभीमकर्मावृकोदरः ॥ गदापाणिर्नरव्याघ्रोग्रसन्निवमहीमिमाम् ३५ क्षपयिष्यतिनःसर्वान्ससुव्यक्तंमहारणे ॥ विदितंमेहृषी
केशयतोधर्मस्ततोजयः ३६ पांडुरंगजमारूढोगांडीवीसधनंजयः ॥ त्वयासार्धंहृषीकेशश्रियापरमयाज्वलन् ३७ यूयंसर्वेवधिष्यध्वंतत्रमेनास्तिसंशयः ॥ पार्थिवान्स
मरेकृष्णदुर्योधनपुरोगमान् ३८ नकुलःसहदेवश्चात्यकिश्चमहारथः ॥ शुक्रकेयूरकंठत्राःशुक्रमाल्यांबरावृताः ३९ अधिरूढानरव्याघ्रानरवाहनमुत्तमम् ॥ त्रय
एतेमयादृष्टाःपांडुरच्छत्रवाससः ४० श्वेतोष्णीषाश्चदृश्यंतेत्रयएतेजनार्दन ॥ धार्तराष्ट्रेषुसैन्येषुतान्विजानीहिकेशव ४१ अश्वत्थामाकृपश्चैवकृतवर्माचसात्वतः ॥
रक्तोष्णीषाश्चदृश्यंतेसर्वेमाधवपार्थिवाः ४२ उष्ट्रप्रयुक्तमारूढोभीष्मद्रोणौमहारथौ ॥ मयासार्धंमहाबाहोधार्तराष्ट्रेणवाविभो ४३

४४ । ४५ त्वहदयं कर्तुं समवचो नोपैति नांगी करोति ४६ । ४७ । ४८ । ४९ पीडितं यथास्यात्तथागाते परिच्येयं न्यर्थः ५० । ५१ । ५२ ॥ इतिकरणे कर्णोपनिवादः कर्णस्थभेदनम् ॥
॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ॥ ॥ अमिद्धानुनये विफलविनये १ कोशतइयनादरेपष्टी २ । ३ उप

अगस्त्यशास्तांचदिशंप्रयाताः स्मजनार्दन ॥ अचिरेणैवकालेनप्राप्स्यामोयमसादनम् ४४ अहंचान्येचराजानोयञ्चतत्क्षत्रमंडलम् ॥ गांडीवाग्निंप्रवेक्ष्यामइतिमेना
स्तिसंशयः ४५ ॥ कृष्णउवाच ॥ उपस्थितविनाशेयं नूनमद्यवसुंधरा ॥ यथाहिमेवचः कर्णो नोपैति हृदयंतव ४६ सर्वेषां तात भूतानां विनाशे प्रत्युपस्थिते ॥
अनयो नयसंकाशो हृदयात्रापसर्पति ४७ ॥ कर्णउवाच ॥ अपित्वां कृष्ण पश्यामजीवन्तोऽस्मान्महारणात् ॥ समुत्तीर्णमहाबाहो वीरक्षत्रविनाशनात् ४८ अथ
वासंगमः कृष्णस्वर्गे नो भविता ध्रुवम् ॥ तत्रेदानीं समेष्यामः पुनः सार्धं त्वयाऽनघ ४९ ॥ संजयउवाच ॥ इत्युक्त्वा माधवं कर्णः परिच्य च पीडितम् ॥ विसर्जितः के
शवेन रथोपस्थादवातरत् ५० ततः स्वरथमास्थाय जांबूनदविभूषितम् ॥ सहास्माभिर्निवृत्तेराधेयो दीनमानसः ५१ ततः शीघ्रतरं प्रायात्केशवः सहसा त्यकिः ॥
पुनरुच्चारयन् वार्ष्णीयाहियाहीतिसारथिम् ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्धानपर्वणि कर्णोपनिवादे कृष्णकर्णसंवादे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥
॥ १४३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अमिद्धानुनये कृष्णे कुरुभ्यः पांडवान् गते ॥ अभिगम्य पृथांक्षत्ताशनैः शोचन्निवाब्रवीत् १ जानासि मे जीवपुत्रिभा
वं नित्यमविग्रहे ॥ क्रोशतो न च गृह्णीते वचनं मे सुयोधनः २ उपपन्नो ह्यसौ राजा चेदिपांचालाके कथैः ॥ भीमार्जुनाभ्यां कृष्णेन युयुधानयमैरपि ३ उपप्लव्ये निविष्टोऽ
पि धर्ममेव युधिष्ठिरः ॥ कांक्षते ज्ञाति सौहार्दाद्बलवान् दुर्बलो यथा ४ राजा तु धृतराष्ट्रोऽयं वयोवृद्धो न शाम्यति ॥ मत्तः पुत्रमदेनैव विधर्मं पथिवर्तते ५ जयद्रथस्य
कर्णस्य तथा दुःशासनस्य च ॥ सौबलस्य च दुर्बुद्ध्या मिथो भेदः प्रपत्स्यते ६ अधर्मेण हि धर्मिष्ठकृतं वै कार्यमीदृशम् ॥ येषां तेषामयं धर्मः सानुबंधो भविष्यति ७ क्रियमा
णे बलाद्धर्मं कुरुभिः को न संज्वरेत् ॥ असास्नाकेशे वेयाते समुद्योक्षंति पांडवाः ८ ततः कुरुगामनयो भविता वीरनाशनः ॥ चिंतयन्नलभे निद्रामहः सुचनिशा सुच ९ श्रुत्वा
तु कुंती तद्वाक्यमर्थकामेन भाषितम् ॥ सानिःश्वसंती दुःखार्ता मनसा विममर्शह १० धिगस्त्वर्थयत्कृतं येन महान् ज्ञातिवधः कृतः ॥ वत्स्यते सुहृदां चैव युद्धे स्मिन्वै परा
भवः ११ पांडवाश्चेदिपांचालायादवाश्वसमागताः ॥ भारतैः सह योत्स्यंति किं नु दुःखमतः परम् १२

पुण्ये विराटनगरे ४ विधर्मधर्महीने ५ । ६ अधर्मेणेति । द्वियस्मात् तेषां अधर्मेण कृतमपि वैकार्यविकारजनकं वैरं ईदृशं चतुर्दशैव सर्वस्वराज्यं प्राप्स्यथेति प्रतिज्ञाया अयथाकरणरूपं धर्मिष्ठधर्मयुक्तमेव भवति
तेषां धर्मकृतमेव वैरं धर्मवद्भातीत्यर्थः तेषां अयं विकृतो धर्मः सानुबंधः सफलो भविष्यति अधर्मफलं विनाशस्तेषां भविष्यत्येवेत्यर्थः ७ बलाद्धर्मं पालंदिनां पारदार्यं उभयसंबोधोपक्रमिति द्वयोरपि धर्महेतुरिति बला
त्कल्पनाशास्त्रादिर्भूता तद्द्वयमपीत्यर्थः ८ । ९ अर्थकामेन हितकामेन १० कृतः निश्चितत्वात्कृतइव ११ । १२

पश्येपश्यामि आर्षमात्मनेपदं अयुद्धेयुद्धाभावे १३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ २३ तलब्ध्वामंत्रेप्राप्यआचरं तेनमंत्रेणदेवतावाहनाख्यंकार्यंकृतवती आसादयंलब्धवती
 २४ पुत्रवत्परिरक्षितइत्यत्रकामंचपरिवासितइतिपाठेस्वेच्छयात्यक्तइत्यर्थः २५ कार्यार्थिभवइत्येकतव्यंयोजनं २६ वृष्णिनःइयालोः सत्यसंगिनःसत्यरतस्य २७ । २८ उत्तरवाससिउत्तरीयवस्त्रच्छायायां
 पश्येदोषंध्रुवंयुद्धेतथाऽयुद्धेपराभवम् ॥ अधनस्यमृतंश्रेयोनिहिजातिक्षयोजयः १३ इतिमेचितंयंत्यावैहृदिदुःखंप्रवर्तते ॥ पितामहःशांतनवआचार्यश्चयुधांपतिः
 १४ कर्णश्चधार्तप्राथम्यवर्धयंतिभयंमम ॥ नाचार्यःकामवान्शिष्यैर्द्रोणोयुद्धचेतजातुचित् १५ पांडवेषुकथंहादैकुर्यान्नचपितामहः ॥ अयंत्वेकोवृथादृष्टिर्धातुराष्ट्र
 स्यदुर्मतेः १६ मोहानुवर्तीसततंपापोद्वेष्टिचपांडवान् ॥ महत्यनर्थेनिर्बन्धीबलवांश्चविशेषतः १७ कर्णःसदापांडवानांतन्मेदहतिसंप्रति ॥ आशंसेत्वद्यकर्णस्य
 मनोऽहंपांडवान्प्रति १८ प्रसादयितुमासाद्यदर्शयंतीयथातथम् ॥ तोषितोभगवान्यत्रदुर्वासामेवरंददौ १९ आह्वानंमंत्रसंयुक्तंवसंत्याःपितृवेशमनि ॥ साहमंतः
 पुरेराज्ञःकुंतीभोजपुरस्कृता २० चिन्तयंतीबहुविधंहृदयेनविदूयता ॥ बलाबलंचमंत्राणांब्राह्मणस्यचवाग्बलम् २१ स्त्रीभावाद्बालभावाच्चचितंयंतीपुनःपुनः ॥
 धात्र्याविस्रब्धयागुप्तासखीजनवृतातदा २२ दोषंपरिहरंतीचपितुश्चारित्र्यरक्षिणी ॥ कथंनुसुकृतंमेस्यान्नापराधवतीकथम् २३ भवेयमितिसंचिंत्यब्राह्मणंतंनमस्य
 च ॥ कौतूहलानुतलब्ध्वाबालिश्यादाचरंतदा ॥ कन्यासतीदेवमर्कमासादयमहंततः २४ योऽसौकानीनगर्भोमेपुत्रवत्परिरक्षितः ॥ कस्मान्नकुर्याद्वचनंपथ्यं
 भ्रातृहितंतथा २५ इतिकुंतीविनिश्चित्यकार्यनिश्चयमुत्तमम् ॥ कार्यार्थमभिनिश्चित्यययौभागीरथींप्रति २६ आत्मजस्यततस्तस्यवृष्णिनःसत्यसंगिनः ॥ गंगा
 तीरेपृथाऽश्रौषीद्वेदाध्ययननिःस्वनम् २७ प्राङ्मुखस्योर्ध्वबाहोःसापर्यतिष्ठतपृष्ठतः ॥ जप्यावसानंकार्यार्थंप्रतीक्षंतीतपस्विनी २८ अतिष्ठत्सूर्यतापार्ताकर्ण
 स्योत्तरवाससि ॥ कौरव्यपत्नीवाष्णेयीपद्ममालेवशुष्यती २९ आपृष्ठतापाज्जस्वासपरिवृत्त्ययतव्रतः ॥ दृष्ट्वाकुंतीमुपातिष्ठदभिवाद्यकृतांजलिः ३० यथान्या
 यंमहातेजामानीधर्मभृतांवरः ॥ उत्स्मयन्प्रणतःप्राहकुंतौवैकर्तनोवृषः ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्वाचनपर्वणि कुंतीकर्णसमागमेचतुश्चत्वारिं
 शदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ॥ ॥ कर्णउवाच ॥ राधेयोऽहमाधिरथिःकर्णस्त्वामभिवादये ॥ प्राप्ताकिमर्थंभवतीब्रूहि किंकरवाणिते
 १ ॥ कुन्त्युवाच ॥ कौन्तेयस्त्वंनराधेयोनतवाधिरथःपिता ॥ नासिसूतकुलेजातःकर्णतद्विद्धिमेवचः २ कानीनस्त्वंमयाजातःपूर्वजःकुक्षिणाधृतः ॥ कुंतिराज
 स्यभवनेपार्थस्त्वमसिपुत्रक ३ प्रकाशकर्मातपनोयोऽयंदेवोविरोचनः ॥ अजीजनत्त्वामप्येषकर्णशस्त्रभृतांवरम् ४ कुंडलीबद्धकवचोदेवगर्भःश्रियावृतः ॥ जातस्त्वम
 सिदुर्धर्ममयापुत्रपितृगृहे ५ सत्वंभ्रातृनसंबुद्धचमोहाद्यदुपसेवसे ॥ धार्तराष्ट्रान्नतदुक्तंत्वयिपुत्रविशेषतः ६

एकपुत्रमेवस्वेहेनपश्यंतीएकदर्शिनी ७ ८ संनमंतांमहाभवतु ९ भवेतांवर्येतां संहितात्मनोःमिलितचेतसोः १० । ११ सूतपुत्रेतिशब्दोभाभूदितिशेषः १२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्ये
पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ॥ ततइति ॥ १ । २ । ३ नश्रद्धेकर्तव्यत्वेननमन्ये धर्मद्वारंभर्मापगमद्वारं तवनियोगकरणंत्वदाज्ञसार्थानुष्ठानं ४ सुप्रहात्ययंमुम
हान् अत्ययोजातिभ्रंशाख्योविनाशोयस्मात् अपाकीर्णस्त्यक्तः यशोमाहात्म्यख्यातिः कीर्तिःसद्भिस्तस्याःकीर्तनं ५ त्वत्कृतेत्वत्सुखार्थं कानीनोगर्भः प्रकटोभाभूदितिहेतोरहंसत्रसक्रियांचेभमास्तर्हित्वदन्यः

एतद्धर्मफलंपुत्रनराणांधर्मनिश्चये ॥ यत्तुष्यंत्यस्यपितरोमाताचाप्येकदर्शिनी ७ अर्जुनेनार्जितापूर्वहृतालोभादसाधुभिः ॥ आच्छिद्यधार्तराष्ट्रेभ्योभुंक्ष्वयौधि
ष्ठिरींश्रियम् ८ अद्यपश्यंतिकुरवःकर्णार्जुनसमागमम् ॥ सौभ्रात्रेणसमालक्ष्यसंनमंतामसाधवः ९ कर्णार्जुनौवैभवेतांयथारामजनादनौ ॥ असाध्यंकिंनुलो
केस्याद्युवयोःसंहितात्मनोः १० कर्णशोभिष्यसेनूनंपंचभिर्भ्रातृभिर्वृतः ॥ देवैःपरिवृतोब्रह्मावेद्यामिवमहाध्वरे ११ उपपन्नोगुणैःसर्वैर्ज्यैष्ठःश्रेष्ठेषुबन्धुषु ॥ सूतपु
त्रेतिमाशब्दःपार्थस्त्वमसिवीर्यवान् १२ ॥ इतिश्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणिकुंतीकर्णसमागमेपंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसूर्यान्निश्चरितांकर्णःशुश्रावभारतीम् ॥ दुरत्ययांप्रणयिनींपितृवद्भास्करेरिताम् १ सत्यमाहृथावाक्यंकर्णमातृवचःकुरु ॥ श्रेयस्ते
स्यान्नरव्याघ्रसर्वमाचरतस्तथा २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्यमात्राचस्वयंपित्राचभानुना ॥ चचालनैवकर्णस्यमतिःसत्यधृतेस्तदा ३ ॥ कर्णउवाच ॥
नचैतद्ब्रूधेवाक्यंक्षत्रियेभाषितंत्वया ॥ धर्मद्वारंममैतत्स्यान्नियोगकरणंतव ४ अक्रोन्मयियत्पापंभवतीसुमहात्ययम् ॥ अपाकीर्णोऽस्मियन्मातस्तद्य
शःकीर्तिनाशनम् ५ अहंचेत्क्षत्रियोजातोनाप्तःक्षत्रसत्क्रियाम् ॥ त्वत्कृतेकिंनुपापीयःशत्रुःकुर्यान्ममाहितम् ६ क्रियाकालेत्वनुक्रोशमकृत्वात्वमिमंमम ॥
हीनसंस्कारसमयमद्यमांसमचूचुदः ७ नवैममहितंपूर्वमातृवच्चेष्टितंत्वया ॥ सामांसंबोधयस्यद्यकेवलत्माहितैषिणी ८ कृष्णेनसहितात्कोवैनव्यथेतधनंजयात् ॥
कोऽद्यभीतंनमांविद्यात्पार्थानांसमितिगतम् ९ अभ्राताविदितःपूर्वयुद्धकालेप्रकाशितः ॥ पांडवान्पदिगच्छामिकिमांक्षत्रंवादिष्यति १० सर्वकामैःसंवि
भक्तःपूजितश्चयथासुखम् ॥ अहंवैधार्तराष्ट्राणांकुर्यात्तदफलंकथम् ११ उपनह्यपरैर्वैरंयेमांनित्यमुपासते ॥ नमस्कुर्वन्तिचसदावसवोवासवंव्यथा १२ ममप्राणे
नयेश्वरून्शक्ताःप्रतिसमासितुम् ॥ मन्यंतंतेकथंतेषामहंछिंद्यामनोरथम् १३ मयाप्लवेनसंग्रामंतितीर्षतिदुरत्ययम् ॥ अपारेपारकामायेत्यजेयंतानहंकथम् १४
अयंहिकालःसंप्राप्तोधार्तराष्ट्रोपजीविनाम् ॥ निर्वेष्टव्यंमयातत्रप्राणानपरिरक्षता १५ कृतार्थाःसुभृतायेहिकृत्यकालेह्युपस्थिते ॥ अनवेक्ष्यकृतंपापाविकुर्वंत्य
नवस्थिताः १६

कःशत्रुः किममाहितंपापीयइतिइतोऽपिपापतरंकुर्यान्नकोपीत्यर्थः ६ क्रियाकालेक्षत्रियोचितसंस्कारकाले अनुक्रोशंदायां समुचूचुदःस्वकार्यार्षप्रेरितवत्यसि ७ । ८ । ९ । १० । ११ उपनह्यबद्धा
१२ प्रतिसमाभितुजेतु १३ । १४ । निर्वेष्टव्यंभुक्तस्यतदन्नादेरानृण्यकर्तव्यं १५ । १६

१७ । १८ । १९ वध्यान्वधाहान विषयानहंतुं शक्यानपीत्यर्थः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ साक्षसचतौ धर्माधर्मौ नित्यजतौ धर्माधर्मैकसंश्रयो । प्रार्थितावपि पित्राद्यैः कर्णदुर्योधनाविवेति कृत्स्नारूपायिकातात्पर्यम् २७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये षट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ आगम्येति । पांडवानां पुरइति शेषः १ । २ । ३ । ४ नामपुरं

राजकिल्बिषिणां तेषां भर्तृपिंडापहारिणाम् ॥ नैवायं न परो लोको विद्यते पापकर्मणाम् १७ धृतराष्ट्रस्य पुत्राणामर्थे योत्स्यामिते सुतैः ॥ बलं च शक्तिं चास्थाय न वै त्व
द्य नृत्वं दे १८ आनृशंस्यमथो वृत्तरक्षन्सत्पुरुषोचितम् ॥ अतोऽर्थकर्मप्येतन्न करोम्यद्य ते वचः १९ न च तेऽयं समारंभो मयि मोघो भविष्यति ॥ वध्यान्वि
षयान्संग्रामेन हनिष्यामिते सुतान् २० युधिष्ठिरं च भीमं च यमौ चैवार्जुनादृते ॥ अर्जुनेन समं युद्धमपि यौ धिष्ठिरेबले २१ अर्जुनं हि निहत्या जौ संप्राप्तं स्यात्फलं मया ॥
यशसा चापि युज्येयं निहतः सव्यसाचिना २२ न ते जातु न शिष्यंति पुत्राः पंचयशस्विनि ॥ निरर्जुनाः सकर्णावासा र्जुनावाहते मयि २३ इति कर्णवचः श्रुत्वा कुं
तीदुःखात्प्रवेपती ॥ उवाच पुत्रमाश्लिष्य कर्णैर्यो दकंपनम् २४ एवं वै भाव्यमेतेन क्षयं यास्यंति कौरवाः ॥ यथा त्वं भाषसे कर्णदैवं तु बलवत्तरम् २५ त्वया च तु
र्णाभ्रातृणामभयं शत्रुर्कशन ॥ दत्तं तत्प्रतिजानीहि संग्रामप्रतिमोचनम् २६ अनामयं स्वस्ति चेति पृथाऽथो कर्णमब्रवीत् ॥ तां कर्णोऽथ तथेत्युक्ता ततस्तौ जगमतुः पृ
थक् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानुवर्तमाने कुंती कर्णसमागमे षट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ॥ वैशंपाय
न उवाच ॥ आगम्य हास्तिनपुरादुपप्लव्य मरिंदमः ॥ पांडवानां यथावृत्तं केशवः सर्वमुक्तवान् १ संभाष्य सुचिरं कालं मंत्रयित्वा पुनः पुनः ॥ स्वमेव भवनं शौरि
र्विश्रामार्थं जगाम ह २ विस्मज्य सर्वांश्च पतीन् विराट्प्रमुखांस्तदा ॥ पांडवाभ्रातरः पंचभानावस्तंगते सति ३ संघ्यामुपास्य ध्यायंतस्तमेव गतमानसाः ॥ आना
य्य कृष्णं दाशार्हं पुनर्मंत्रमंत्रयन् ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ त्वयानागपुरंगत्वासभायां धृतराष्ट्रजः ॥ किमुक्तः पुंडरीकाक्षतन्नः शंसितुमर्हसि ५ ॥ वासुदेव उवाच ॥
मयानागपुरंगत्वासभायां धृतराष्ट्रजः ॥ तथ्यं पथ्यं हितं चोक्तो न च गृह्णाति दुर्मतिः ६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तस्मिन्नुत्पथमापन्ने कुरुवृद्धः पितामहः ॥ किमुक्त
वान्हृषीकेश दुर्योधनममर्षणम् ७ आचार्यो वामहाभाग भारद्वाजः किमब्रवीत् ॥ पितावाधृतराष्ट्रसंगंधारी वा किमब्रवीत् ८ पिताय वीयानस्माकं क्षत्ता धर्मविदां
वरः ॥ पुत्रशोकाभि संतप्तः किमाह धृतराष्ट्रजम् ९ किंच सर्वे नृपतयः सभायां ये समासते ॥ उक्तं तोयथा तत्त्वं तद्ब्रूहि त्वं जनार्दन १० उक्तवान् हि भवान्सर्ववचनं कु
रुमुख्ययोः ॥ धार्तराष्ट्रस्य तेषां हि वचनं कुरुसंसदि ११ कामलोभाभिभूतस्य मंदस्य प्राज्ञमानिनः ॥ अप्रियं हृदये मद्यं तन्नतिष्ठति केशव १२ तेषां वाक्यानि गो
विंदश्चेत्तु मिच्छाम्यहं विभो ॥ यथा च नामिपद्येत कालस्तात तथा कुरु ॥ भवान् हि नो गतिः कृष्ण भवान्नाथो भवान् गुरुः १३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ गृणुराज न्यथा वाक्य
मुक्तो राजा सुयोधनः ॥ मध्ये कुरूणां राजेन्द्र सभायां तन्निबोध मे ३४

हास्तिनपुरम् ५ पथ्यं न्यायोपेतं हितं उभयत्र जयावरम् ६ । ७ । ८

१ । १० कुरुमुख्ययोः भीष्मधृतराष्ट्रयोः तेषां राज्ञां वचनं यच्च भवानुक्तवान् वचनं मंदं तत्सर्वं धार्तराष्ट्रस्य हृदये न तिष्ठतीति द्वयोः संबन्धः ११ । १२ नाभिपद्येत नास्ति कायेत्यमोऽस्याकम् १३ । १४

मयाविश्रावितेवाक्येजहासधृतराष्ट्रजः ॥ अथभीष्मःसुसंकुहद्वंद्वचनमब्रवीत् १५ दुर्योधननिबोधेदंकुलार्थेयद्वीमिते ॥ तच्छ्रुत्वाराजशार्दूलस्वकुलस्यहितं
कुरु १६ ममतातपिताराजन्शांतनुर्लोकविश्रुतः ॥ तस्याहमेकएवासंपुत्रःपुत्रवतांवरः १७ तस्यबुद्धिःसमुत्पन्नाद्वितीयःस्यात्कथंसुतः ॥ एकपुत्रमपुत्रंवैप्रवदंति
मनीषिणः १८ नचोच्छेदंकुलंयायाद्विस्तीर्येच्चकथंयशः ॥ तस्याहमीप्सितंबुद्धाकालींमातरमावहम् १९ प्रतिज्ञांदुष्करांकृत्वापितुरर्थंकुलस्यच ॥ अराजाचो
ध्वरेताश्चयथासुविदितंतव ॥ प्रतीतोनिवसाम्येषप्रतिज्ञामनुपालयन् २० तस्यांजज्ञेमहाबाहुःश्रीमाम्कुरुकुलोद्वहः ॥ विचित्रवीर्योधर्मात्माकनीयान्ममपार्थिव
२१ स्वर्गतेऽहंपितरितंस्वराज्येसन्न्यवेशयम् ॥ विचित्रवीर्यराजानंभृत्याभूत्वाह्यध्वश्वरः २२ तस्याहंसदृशान्दारांनराजेन्द्रसमुपाहरम् ॥ जित्वापार्थिवसंघातम
पितेबहुशःश्रुतम् २३ ततोरामेणसमरेद्वंद्वयुद्धमुपागमम् ॥ सहिरामभयादेभिर्नागैरैवप्रवासितः २४ दारेष्वप्यतिसक्तश्चयक्ष्माणंसमपद्यत ॥ यदात्वरजकेराष्ट्रे
नववर्षमुरेश्वरः ॥ तदाऽभ्यधावन्मामेवप्रजाःक्षुद्रयपीडिताः २५ ॥ प्रजाऊचुः ॥ उपक्षीणाःप्रजाःसर्वाराजाभवभवायनः ॥ ईतीःप्रणुदभद्रंतेशांतनोःकुलवर्धन
२६ पीडयंतेतेप्रजाःसर्वाव्याधिभिर्भृशदारुणैः ॥ अल्पावशिष्टागांगेयताःपरित्रातुमर्हसि २७ व्याधीन्प्रणुदवीरत्वंप्रजाधर्मेणपालय ॥ त्वयिजीवतिमाराष्ट्रंविना
शमुपगच्छतु २८ ॥ भीष्मउवाच ॥ प्रजानांक्रोशतीनांवैनैवाशुभ्यतमेमनः ॥ प्रतिज्ञारक्षमाणस्यसदृत्तंस्मरतस्तथा ॥ ततःपौरामहाराजमाताकालीचमेशुभा
२९ भृत्याःपुरोहिताचार्याब्राह्मणाश्चबहुश्रुताः ॥ मामुचुर्भृशंसंतताभवराजेतिसंततम् ३० प्रतीपरक्षितंराष्ट्रंत्वांप्राप्यविनशिष्यति ॥ सत्वमस्मद्वितार्थवैराजा
भवमहामते ३१ इत्युक्तःप्रांजलिर्भूत्वादुःखितोभृशमातुरः ॥ तेभ्योन्यवेदयंतत्रप्रतिज्ञापितुर्गौरवात् ३२ ऊर्ध्वरेताह्यराजाचकुलस्यार्थंपुनःपुनः ॥ विशेषतस्त्वद
र्थंचघुरिमामानियोजय ३३ ततोऽहंप्रांजलिर्भूत्वामातरंसंप्रसादयम् ॥ नांबशांतनुनाजातःकौरवंवंशमुद्वहन् ३४ प्रतिज्ञांवितथांकुर्यामिति राजन्पुनःपुनः ॥ वि
शेषतस्त्वदर्थंचप्रतिज्ञांकृतवानहम् ३५ अहंप्रेष्यश्वदांसश्चतवाद्यसुतवत्सले ॥ एवंतामनुनीयाहंमातरंजनमेवच ३६ अयाचंभ्रातृदारेषुतदाव्यासंमहामुनिम् ॥
सहमात्रामहाराजप्रसाद्यतमृषितदा ३७ अपत्यार्थमहाराजप्रसादंकृतवांश्चसः ॥ त्रीन्सपुत्रानजनयत्तदाभरतसत्तम ३८ अंधःकरणहीनत्वान्नवैराजापितातव ॥ रा
जातुपांडुरभवन्महात्मा लोकविश्रुतः ३९ सराजातस्यतेपुत्राःपितुर्दायाद्यहारिणः ॥ मातातकलहंकार्षीराज्यस्यार्थंप्रदीयताम् ४० मयिजीवतिराज्यंकःसंप्राशासेत्पु
मानिह ॥ मावमंस्थावचोमहांशममिच्छामिवःसदा ४१ नविशेषोऽस्तिमेपुत्रत्वयितेषुचपार्थिव ॥ मतमेतत्पितुस्तुभ्यंगांधार्याविदुरस्यच ४२

४३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १.४७ ॥

॥ भीष्मेणोक्त इति १. २. ३ ज्येष्ठोऽन्वत्वादमर्हः क्षत्तचिबोनिस्वादनर्ह इति सूचयन् बचाज्येष्ठ

श्रोतव्यं खलु वृद्धानां नाभिं शंकीर्वचो मम ॥ नाशयिष्यसि मासर्वमात्मानं पृथिवीं तथा ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाक्ये सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १.४७ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ भीष्मेणोक्तं तोद्रोणोदुर्योधनमभाषत ॥ मध्येनृपाणां भद्रं ते वचनं वचनक्षमः १ प्रातीपः शांतनुस्तातकुलस्यार्थे यथास्थितः ॥ यथा देवव्रतो भीष्मः कुलस्यार्थे स्थितोऽभवत् २ तथा पांडुर्नरपतिः सत्यसंधोजितेन्द्रियः ॥ राजा कुरूणां धर्मात्मा सुव्रतः सुसमाहितः ३ ज्येष्ठाय राज्यमददद्दृतराष्ट्राय धीमते ॥ यवीयसे तथा क्षत्रे कुरूणां वंशवर्धनः ४ ततः सिंहासने राजन्स्थापयित्वैनमच्युतम् ॥ वनं जगाम कौरव्यो भार्याभ्यां सहितो नृपः ५ नीचैः स्थित्वा तु विदुर उपास्ते स्म विनीतवत् ॥ प्रेष्य वत्पुरुष व्याघ्रो वालव्यजनमुत्क्षिपन् ६ ततः सर्वाः प्रजास्तातधृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ॥ अन्वपद्यं तविधिवद्यथा पांडुं जनाधिपम् ७ विसृज्य धृतराष्ट्राय राज्यं स विदुराय च ॥ चचार पृथिवीं पांडुः सर्वोपरि पुरंजयः ८ कोशसंवनने दाने भृत्यानां चान्ववेक्षणे ॥ भरणे वैवसर्वस्य विदुरः सत्यसंगरः ९ संधिविग्रहसंयुक्तो राज्ञां संवाहनक्रियाः ॥ अवैक्षत महातेजा भीष्मः परपुरंजयः १० सिंहासनस्थो नृपतिर्धृतराष्ट्रो महाबलः ॥ अन्वाभ्यो राज्यार्धमरिकर्शनं ॥ सममाचार्यकं तात वते पांचमे सदा ११ अश्वत्थामाय थामां ह्यंतथा श्वेतहयो मम ॥ बहुना किं प्रलापेन यतो धर्मस्ततो जयः १२ वासुदेव उवाच ॥ एवमुक्ते महाराजद्रोणेनामिततेजसा ॥ व्याजहार ततो वाक्यं विदुरः सत्यसंगरः ॥ पितुर्वदनमन्वीक्ष्य परिहृत्य च धर्मवित् १३ ॥ विदुर उवाच ॥ देवव्रतनिबोधे दं वचनं मम भाषतः ॥ प्रनष्टः कौरवो वंशस्त्वयाऽयं पुनरुद्धतः १४ तन्मे विलपमानस्य वचनं समुपेक्षसे ॥ कोऽयं दुर्योधनो नाम कुलेस्मिन्कुलपांसनः १५ यस्य लोभाभिभूतस्य मतिरिति समनुवर्तसे ॥ अनार्यस्याकृतज्ञस्य लोभेन हृतचेतसः २० अतिक्रामति यः शास्त्रं पितुर्धर्मार्थदर्शिनः ॥ एतेन श्यंति कुरवो दुर्योधनकृतेन वै २१ यथा तेन प्रणश्येयुर्महाराज तथा कुरु ॥ मांचैव धृतराष्ट्रं च पूर्वमेव महामते २२ चित्रकार इवालेख्यं कृत्वा स्थापितवानसि ॥ प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा यथा संहरते तथा २३ नोपेक्षस्व महाबाहो पश्यमानः कुलक्षयम् ॥ अथ तेऽद्य मतिर्नष्टा विनाशे प्रत्युपस्थिते २४

याददत्त तथा क्षत्रे विदुरायापिन्यासभूतमददादिति भावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ संवननमात्मीयताकरणं ९ संवाहनक्रियाः संवाहनसंप्रापणं दानोपदानादिकं तापक्रियाः १० । ११ । १२ कार्पण्याच्छुद्धमवाच १३ । १४ । १५ । १६ पितुर्भीष्मस्य १७ । १८ । १९ । २० शास्त्रं भागं दुर्योधनकृतेन दुर्योधनकर्मणा २१ । २२ । २३ । २४

वनंगच्छेति । तावतात्वयात्त्वदनुगायिनाद्रोणेनचत्यक्तोऽयंहीनपक्षोदुर्योधनः पांडवेभ्योभयंप्राप्स्यतीत्याशयः २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इतिउद्योगपर्वणि

वनंगच्छमयासाधैधृतसप्रेणवैवह ॥ बह्वावानिकृतिप्रज्ञं धार्तराष्ट्रं सुदुर्मतिम् २५ शाधींदराज्यमद्याशुपांडवैरभिरक्षितम् ॥ प्रसीदराजशार्दूलविनाशोदृश्यतेम
हान् २६ पांडवानांकुरूणांचराज्ञाममिततेजसाम् ॥ विरामैवमुक्तवातुविदुरोदीनमानसः ॥ प्रध्यायमानः सतदानिःश्वसंश्चपुनःपुनः २७ ततोऽथराज्ञःसुब
लस्यपुत्रीधर्मार्थयुक्तंकुलनाशभीता ॥ दुर्योधनंपापमतिं नृशंसंराज्ञांसमक्षंसुतमाहकोपात् २८ येपार्थिवाराजसभांप्रविष्टाब्रह्मर्षयोयेचसभासदोऽन्ये ॥ शृण्वंतु
वक्ष्यामितापराधंपापस्यसामात्यपरिच्छदस्य २९ राज्यंकुरुणामनुपूर्वभोज्यंक्रमगतोनःकुलधर्मेषः ॥ त्वंपापबुद्धेऽतिनृशंसकर्मनृराज्यंकुरुणामनयाद्विहंसि
३० राज्येस्थितोऽधृतराष्ट्रोमनीषीतस्यानुजोविदुरोदीर्घदर्शी ॥ एतावतिक्रम्यकथंनृपत्वंदुर्योधनप्रार्थयसेऽद्यमोहात् ३१ राजाचक्षताचमहानुभावौभीष्मेस्थि
तेपरवंतोभवेताम् ॥ अयंतुधर्मज्ञतयामहात्मानकामयेद्योनृवरोनदीजः ३२ राज्यंतुपांडोरिदमप्रधृष्यंतस्याद्यपुत्राःप्रभवंतिनान्ये ॥ राज्यंतदेतन्निखिलपांडवा
नांपैतामहंपुत्रपौत्रानुगामि ३३ यद्वैबूतेकुरुमुख्योमहात्मादेवव्रतःसत्यसंधोमनीषी ॥ सर्वैतदस्माभिरहत्यकार्यंराज्यंस्वधर्मान्परिपालयद्भिः ३४ अनुज्ञयाचा
थमहाव्रतस्यब्रूयाच्चपोऽयंविदुस्तथैव ॥ कार्यंभवेत्तत्सुहृद्भिर्नियोज्यधर्मैपुरस्कृत्यसुदीर्घकालम् ३५ न्यायागतंराज्यमिदंकुरुणांयुधिष्ठिरःशास्तुवैधर्मपुत्रः ॥
प्रचोदितोऽधृतराष्ट्रेणराज्ञापुरस्कृतःशांतनवेनचैव ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणिऋषणावाक्येअष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥
॥ वासुदेवउवाच ॥ एवमुक्तेतुगांधार्याधृतराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ दुर्योधनमुवाचेदंराजमध्येजनाधिप १ दुर्योधननिबोधेदंयत्त्वांवक्ष्यामिपुत्रक ॥ तथातत्कुरुभद्रं
तेयद्यस्तिपितृगौरवम् २ सोमःप्रजापतिःपूर्वंकुरुणांवंशवर्धनः ॥ सोमाद्रभूवपक्षोऽयंययातिर्नहुषात्मजः ३ तस्यपुत्राबभूवुर्हिपंचराजर्षिसत्तमाः ॥ तेषांयदु
र्महातेजाज्येष्ठःसमभवत्प्रभुः ४ पूर्यवीयांश्वततोयोऽस्माकंवंशवर्धनः ॥ शर्मिष्ठायांसंप्रसूतोदुहित्रावृषपर्वणः ५ यदुश्वभरतश्रेष्ठदेवमान्याःसुतोऽभवत् ॥ दौहि
त्रस्तातशुकस्यकाव्यस्यामिततेजसः ६ यादवानांकुलकरोबलवान्वीर्यसंततः ॥ अवमेनेसतुक्षत्रंदर्पपूर्णःसुमंदधीः ७ नचातिष्ठत्पितुःशास्त्रेबलदर्पविमोहितः ॥
अवमेनेचपितरंभ्रातृंश्चाप्यपराजितः ८ पृथिव्यांचतुरंतायांयदुरेवाभवद्बली ॥ वशंकृत्वासन्नृपतीन्नयवसन्नागसाह्वये ९ तंपितापरमकुद्धोययातिर्नहुषात्मजः
॥ शशापपुत्रंगांधारेराज्याच्चापिव्यरोपयत् १० येचैनमन्ववर्ततभ्रातरोबलदर्पिताः ॥ शशापतानभिकुद्धोययातिस्तनयानथ ११ यवीयांसंततःपूरुपुत्रंस्ववश
वर्तिनम् ॥ राज्येनिवेशयामासविधेयंनृपसत्तमः १२ एवंज्येष्ठोऽप्यथोत्सिक्तोनराज्यमभिजायते ॥ यवीयांसोऽपिजायंतैराज्यंवृद्धोपसेवया १३ तथैवसर्वध
र्मज्ञःपितुर्ममपितामहः ॥ प्रतीपःपृथिवीपालस्त्रिषुलोकेषुविश्रुतः १४

नीलकंठीयेभारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ एवमुक्तेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ अभिजायतेप्राप्नोति जायतेलभते १३ । १४

म.भा.टी. १५ । १६ त्वग्दोषीकुक्षी १७ । १८ । १९ । २० वृद्धः प्रतीपः २१ । २२ आत्मर्जदेवापि २३ । २४ । २५ । २६ राव्यं तत्तु बामा तुलकुलं समाश्रित इति संबंधः २७

॥ १.१.२ ॥

तस्य पार्थिवसिंहस्य राज्यधर्मेण शासतः ॥ त्रयः प्रजङ्गिरे पुत्रा देवकल्पाय जस्विनः १५ देवापि रभवच्छ्रेष्ठे बाह्मीकस्तदनंतरम् ॥ तृतीयः शांतनुस्तात धृतिमान्मे
पितामहः १६ देवापि स्तुमहातेजास्त्वग्दोषी राजसत्तमः ॥ धार्मिकः सत्यवादी च पितुः शुश्रूषणे रतः १७ पौरजानपदानां च समतः साधुसत्कृतः ॥ सर्वेषां बालवृद्धा
नां देवापि हृदयंगमः १८ वदान्यः सत्यसंधश्च सर्वभूतहिते रतः ॥ वर्तमानः पितुः शास्त्रे ब्राह्मणानां तथैव च १९ बाह्मीकस्य प्रियो भ्राता शांतनोश्च महात्मनः ॥ सौ
भ्रात्रं च परं तेषां सहितानां महात्मनाम् २० अथ कालस्य पर्याये वृद्धो नृपतिरसत्तमः ॥ संभारानभिषेकार्थं कारयामास शास्रतः २१ कारयामास सर्वाणि मंगलार्था
निबैविभुः ॥ तं ब्राह्मणाश्च वृद्धाश्च पौरजानपदैः सह २२ सर्वे निवारयामासुर्देवापेरभिषेचनम् ॥ सतच्छ्रुत्वा तु नृपतिरभिषेकनिवारणम् ॥ अश्रुकंठोऽभवद्वा
जापर्षशोचत चात्मजम् २३ एवं वदान्यो धर्मज्ञः सत्यसंधश्च सोऽभवत् ॥ प्रियः प्रजानामपि संस्त्वग्दोषेण प्रदूषितः २४ हीनांगं पृथिवीपालं नाभिनंदति देवताः ॥
इति कृत्वा नृपश्चेष्टप्रत्यषेधनं द्विजर्षभाः २५ ततः प्रच्यथितांगोऽसौ पुत्रशोकसमन्वितः ॥ निवारितं नृपं दृष्ट्वा देवापि संश्रितो वनम् २६ बाह्मीको मातुलकुलं त्यक्त्वा
राज्यं समाश्रितः ॥ पितृभ्रातृन्परित्यज्य प्राप्तवान्परमर्धिमव २७ बाह्मीकेन त्वनुज्ञातः शांतनुलोकं विश्रुतः ॥ पितर्युपरते राजनृजाराज्यमकारयत् २८ तथै
वाहं मतिमता परिचित्येह पांडुना ॥ ज्येष्ठः प्रभ्रंशितो राज्याद्धीनांग इति भारत २९ पांडुस्तुराज्यं संप्राप्तः कनीयानपि सन् नृपः ॥ विनाशे तस्य पुत्राणामिदं राज्यम
रिंदम ३० मय्यभागिनिराज्याय कथं त्वं राज्यमिच्छसि ॥ अराजपुत्रो ह्यस्वामी परस्वंहर्तुमिच्छसि ३१ युधिष्ठिरो राजपुत्रो महात्मान्यायागतं राज्यमिदं च तस्य ॥
सकौरवस्यास्य कुलस्य भर्ता प्रशासिता चैव महानुभावः ३२ ससत्यसंधः सतथाऽप्रमत्तः शास्त्रे स्थितो बंधुजनस्य साधुः ॥ प्रियः प्रजानां सुहृदानुक्पीजितेन्द्रियः साधुज
नस्य भर्ता ३३ क्षमातितीक्षादमार्जवं च सत्यव्रतत्वं श्रुतमप्रमादः ॥ भूतानुक्पाह्यनुशासनं च युधिष्ठिरो राजगुणाः समस्ताः ३४ अराजपुत्रस्त्वमनार्यवृत्तोलु
ब्धः सदा बंधुषु पापबुद्धिः ॥ क्रमागतं राज्यमिदं परेषां हर्तुं कथं शक्यसि दुर्विनीत ३५ प्रयच्छ राज्याधर्मपेतमोहः सवाहनं त्वं सपरिच्छदं च ॥ ततोऽवशेषं तव जीवितस्य
सहानुजस्यैव भवेन्नरेन्द्र ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्धानपर्वणि धृतराष्ट्रवाक्यकथने एकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ वासुदेव उवाच ॥
एवमुक्ते तु भीष्मेण द्रोणेन विदुरेण च ॥ गांधार्या धृतराष्ट्रेण नवैर्मंदोऽन्वबुद्धयत १ अवधूयोऽस्थितो मंदः क्रोधसंरक्तलोचनः ॥ अन्वद्रवंतं तं पश्चाद्राजानस्य कजीविताः २

अकारयत् अकरोत् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ आसमंतात् अनुक्पीदयावान् ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति श्री उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ एवमुक्ते इति १ । २

उद्योग

अ०

१५०

॥ १.१.२ ॥

पुण्योऽचेति । पुण्यनक्षत्रं हि अभिन्याः पौर्णमास्या उपरि अष्टम्यां भवति पूर्वमपि सप्तमादिवसादूर्ध्वमावस्था भविष्यति संग्रामं योजयेत्तस्या भित्युक्तत्वात् ३ । ४ । ५ । ६ । ७ साम्यं सान्नो भावः सामेति यावत् ८
पुनर्भेदश्च कर्णेन सहोपसंवादेन ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ पंचग्राममात्रस्वीकारेण कृत्स्नराज्यसमर्पणरूपं दानमपि प्रयुक्तम् १७ दंड एवोपायोनान्य इत्याह दंडमिति १८ । १९ । २०

आज्ञापय च राज्ञस्तान् पार्थिवान्नष्टचेतसः ॥ प्रयाध्वं वै कुरुक्षेत्रं पुण्योऽद्येति पुनः पुनः ३ ततस्ते पृथिवीपालाः प्रययुः सहसैनिकाः ॥ भीष्मसेनापतिं कृत्वा संहृष्टाः काल
चोदिताः ४ अक्षौहिण्यो दशैकाचकौरवाणां समागताः ॥ तासां प्रमुखतो भीष्मस्तालके तुर्व्यरोचत ५ यदत्र युक्तं प्रासंचतद्विधत्स्व विशांपते ॥ उक्तं भीष्मेण यद्वाक्यं
द्रोणेन विदुरेण च ६ गांधार्या धृतराष्ट्रेण समक्षं मम भारत ॥ एतत्ते कथितं राजन यद्वृत्तं कुरुसंसदि ७ साम्यमादौ प्रयुक्तं मे राजन्सौ भ्रात्रमिच्छता ॥ अभेदायास्य वंशस्य प्रजा
नांच विवृद्धये ८ पुनर्भेदश्च मे युक्तो यदा सामन गृह्यते ॥ कर्मानुकीर्तनं चैव देवमानुषसंहितम् ९ यदानाद्रियते वाक्यं सामपूर्वसु योधनः ॥ तदामया समानीय भेदिताः सर्व
पार्थिवाः १० अद्भुतानि च घेराणि दारुणानि च भारत ॥ अमानुषाणि कर्माणि दर्शितानि मया विभो ११ निर्भर्त्सयित्वा राज्ञस्तां स्तृणीकृत्य सुयोधनम् ॥ राधेयं भीषयि
त्वा च सौबलं च पुनः पुनः १२ द्यूततो धार्तराष्ट्राणां निदां कृत्वा तथा पुनः ॥ भेदयित्वा नृपान्सर्वान् वाग्भिर्मन्त्रेण चासकृत् १३ पुनः सामाभिसंयुक्तं संप्रदानमथाब्रुवम् ॥
अभेदात् कुरुवंशस्य कार्ययोगात्तथैव च १४ तेशूरा धृतराष्ट्रस्य भीष्मस्य विदुरस्य च ॥ तिष्ठेयुः पांडवाः सर्वे हि त्वामानमधश्चराः १५ प्रयच्छंतु च ते राज्यमनीशास्ते भवंतु च ॥
यथाऽऽहरा जागां गेयो विदुरश्च हितं तव १६ सर्वे भवतु ते राज्यं पंचग्रामान्विसर्जय ॥ अवश्यं भरणीया हि पितुस्ते राजसत्तम १७ एवमुक्तोऽपि द्रुपदात्मानैव भागं व्यमुंचत ॥
दंडं चतुर्थं पश्यामि ते पुपापे पुनान्यथा १८ निर्याताश्च विनाशाय कुरुक्षेत्रं न राधिषाः ॥ एतत्ते कथितं राजन यद्वृत्तं कुरुसंसदि १९ न ते राज्यं प्रयच्छंति विनायुद्धेन पांडव ॥
विनाशहेतवः सर्वे प्रत्युपस्थितमृत्यवः २० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्धानपर्वणि कृष्णवाक्ये पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ॥
समासंच भगवद्धानपर्व ॥ अथ सैन्यनिर्याणपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जनार्दन वचः श्रुत्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ भ्रातृनुवाचधर्मात्मा समक्षं केशवस्य ह १ श्रुतं भवद्वि
र्यद्वृत्तं सभायां कुरुसंसदि ॥ केशवस्यापि यद्वाक्यं तत्सर्वमवधारितम् २ तस्मात्सेनाविभागं मे कुरुध्वं नरसत्तमाः ॥ अक्षौहिण्यश्च सभैताः समेता विजयाय वै ३ तासां ये प
तयः सप्त विख्यातास्तान्निबोधत ॥ द्रुपदश्च विराटश्च धृष्ट्युग्राश्चिखंडिनौ ४ सात्यकिश्चैकितानश्च भीमसेनश्च वीर्यवान् ॥ एते सेनाप्रणेता रोगीराः सर्वे तनुत्यजः ५ सर्वे
वेदविदः शूराः सर्वे सुचरितव्रताः ॥ ह्रीमंतो नीतिमन्तश्च सर्वे युद्धविशारदाः ६ इष्वस्रकुशलाः सर्वे तथा सर्वास्त्रयोधिनः ॥ सप्तानामपि योनेता सेनानां प्रविभागवित् ७ यः स
हेतरणे भीष्मं शरार्चिः पावकोपमम् ॥ तं तावत्सह देवात्र प्रबूहि कुरुनंदन ॥ स्वमतं पुरुषव्याघ्रकोनः सेनापतिः क्षमः ८ ॥ सह देव उवाच ॥ संयुक्त एकदुःखश्च वीर्यवान्श्च
महीपतिः ॥ यंसमाश्रित्य धर्मज्ञं स्वमंशमनुगुं जमहे ९

॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ जनार्दनेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ संयुक्तः संबंधी ९

१० । ११ । कुलेनवंशेन अभिजेनेनस्वजनसमूहेन १२ । १३ । १४ । १५ । १६ अंगिरसोद्गोणस्य १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

मत्स्योविराटोबलवान्कृतास्त्रोयुद्धदुर्मदः ॥ प्रसहिष्यतिसंग्रामेभीष्मंतांश्चमहारथान् १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथोक्तेसहदेवेनवाक्येवाक्यविशारदः ॥ नकु
लोऽनंतरंतस्मादिदं वचनमाददे ११ वयसाशास्त्रतोर्धैर्यात्कुलेनाभिजनेनच ॥ ह्रीमान्बलान्वितःश्रीमान्सर्वशास्त्रविशारदः १२ वेदचास्त्रभरद्वाजादुर्धर्षःसत्य
संगरः ॥ योनिर्त्यंस्पधर्तेद्रोणंभीष्मंचैवमहाबलम् १३ श्लाघ्यःपार्थिववंशस्यप्रमुखेवाहिनीपतिः ॥ पुत्रपौत्रेःपरिवृतःशतशाखइवद्रुमः १४ यस्ततापतपो
घोरंसदारःपृथिवीपतिः ॥ रोषाद्गोणविनाशायवीरःसमितिशोभनः १५ पितेवास्मान्समाधत्तेयःसदापार्थिवर्षभः ॥ श्वशुरोद्गुपदोऽस्माकंसेनाग्रसंप्रकर्षतु १६
सद्रोणभीष्मावायातौसहेदितिमतिर्मम ॥ सहिदिव्यास्त्रविद्राजासखाचांगिरसोऽनृपः १७ माद्रीसुताभ्यामुक्तेतुस्वमतेकुरुनन्दनः ॥ वासविर्वासवसमःसव्यसा
च्यव्रवीद्वचः १८ योऽयंतपःप्रभावेनऋषिसंतोषणेनच ॥ दिव्यःपुरुषउत्पन्नोऽज्वालावर्णोमहामुजः १९ धनुष्मान्कवचीखड्गीरथमारुह्यदंशितः ॥ दिव्यै
र्हयवरैर्युक्तमग्निकुंडात्समुत्थितः २० गर्जन्निवमहामेघोरथधोषेणवीर्यवान् ॥ सिंहसंहननोवीरःसिंहतुल्यपराक्रमः २१ सिंहोरस्कःसिंहभुजःसिंहवक्षामहाबलः ॥ सिं
हप्रगर्जनोवीरःसिंहस्कंधोमहाद्युतिः २२ सुभूःसुदंष्ट्रःसुहनुःसुबाहुःसुमुखोऽकृशः ॥ सुजत्रुःसुविशालाक्षःसुपादःसुप्रतिष्ठितः २३ अभेद्यःसर्वशस्त्राणांप्रभिरह
ववारणः ॥ जज्ञेद्रोणविनाशायसत्यवादीजितेंद्रियः २४ धृष्टद्युम्नमहमन्येसहेद्रीप्सस्यसायकान् ॥ वज्राशनिसमस्पर्शान्दीप्तास्यानुरगानिव २५ यमदूतस
मान्वेगेनिपातेपावकोपमान् ॥ रामेणाजौविषहितान्वज्रनिष्पेषदारुणान् २६ पुरुषंतनपश्यामियःसहेतमहाव्रतम् ॥ धृष्टद्युम्नमृतेराजन्नितिमेधीयतेमतिः २७
क्षिप्रहस्तश्चित्रयोधीमतःसेनापतिर्मम ॥ अभेद्यकवचःश्रीमान्मातंगइवयूथपः २८ ॥ भीमसेनउवाच ॥ वधार्थयःसमुत्पन्नःशिखंडीद्रुपदात्मजः ॥ वदतिसि
द्धाराजेंद्रंऋषयश्चसमागताः २९ यस्यसंग्राममध्येतुदिव्यमस्त्रंप्रकुर्वतः ॥ रूपंद्रक्ष्यंतिपुरुषारामस्येवमहात्मनः ३० नतंयुद्धेपश्यामियोभिंध्यानुशिखंडिनम्
शस्त्रेणसमरेराजनसन्नद्धंस्यंदनेस्थितम् ३१ द्वैरथेसमरेनान्योभीष्मंहन्यान्महाव्रतम् ॥ शिखंडिनमृतेवीरंसमेसेनापतिर्मतः ३२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सर्व
स्यजगतस्तातसारासारंबलाबलम् ॥ सर्वजानातिधर्मात्मातमेपांचकेशवः ३३ यमाहकृष्णोदाशार्हःसोऽस्तुसेनापतिर्मम ॥ कृतास्त्रोऽप्यकृतास्त्रोवावृद्धोवा
यदिवायुवा ३४ एषनोविजयेमूलमेषतातविपर्यये ॥ अत्रप्राणाश्चराज्यंचभावाभावौसुखासुखे ३५ एषधाताविधाताचसिद्धिरत्रप्रतिष्ठिता ॥ यमाहकृष्णो
दाशार्हःसोऽस्तुनोवाहिनीपतिः ३६ ब्रवीतुवदतांश्रेष्ठोनिशासमभिवर्तते ॥ ततःसेनापतिकृत्वाकृष्णस्यवशवर्तिनः ३७ रात्रेःशेषेव्यतिक्रान्तेप्रयास्यामोरणा
जिरम् ॥ अधिवासितशस्त्राश्चकृतकौतुकमंगलाः ३८

धनंजयमवेक्ष्येत्यनेनार्जुनाभिमतोऽष्टद्युम्नः सेनापतिरिति स्वाशयं प्रदर्शयत्यर्थः ३९ ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ अस्माकं बलं कर्तुं धार्तराष्ट्रबलं कर्म ४८ । ४९ योगो युद्धाय सज्जीभ
वनं 'द्रव्योपायसन्नहनेष्वपि योगः' इति विश्वः ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ शकटा अनांसि आपणोषणि ग्वीधुपलक्षितं विक्रेयद्रव्यं वेशो वेश्याजनाश्रयः पटगृहाणि । यानयुग्यं

॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा धर्मराजस्य धीमतः ॥ अब्रवीत्पुंडरीकाक्षो धनंजयमवेक्ष्य ह ३९ ममाप्येते महाराज भवद्विर्य उदाहृताः ॥ नेतारस्तव सेना
यामता विक्रांतयो धिनः ४० सर्व एव समर्था हितवशं प्रबाधितुं ॥ इन्द्रस्यापि भयं ह्येते जनये युर्महाहवे ४१ किंपुनर्धार्तराष्ट्राणां लुब्धानां पापचेतसाम् ॥ मयापि हि महा
बाहो त्वत्प्रियार्थं महाहवे ४२ कृतो यत्नो महांस्तत्र शमः स्यादिति भारत ॥ धर्मस्य गतमानृप्यं न स्मवाच्याविवक्षताम् ४३ कृतास्त्रं मन्यते बाल आत्मानमविवक्षणः ॥
धार्तराष्ट्रो बलस्थं च पश्यत्यात्मानमातुरः ४४ युज्यतां वाहिनी साधु वधसाध्या हि मे मताः ॥ न धार्तराष्ट्राः शक्षयंति स्थातुं दृष्ट्वा धनंजयम् ४५ भीमसेनं च संकुद्व्यमौ चापि
यमोपमौ ॥ युधुधानद्वितीयं च धृष्टद्युम्नमर्षणम् ४६ अभिमन्युद्रौ पदेयान् विराट् द्रुपदावपि ॥ अक्षौ हिणीपतींश्चान्यान् रेन्द्रान् भीमविक्रमान् ४७ सारवद्वलमस्माकं
दुष्प्रधर्षैर्दुरासदम् ॥ धार्तराष्ट्रबलं संख्येह निष्यति न संशयः ४८ धृष्टद्युम्नमहं मन्ये सेनापतिमरिंदम ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ते तु कृष्णेन संप्राहृष्यन्नरोत्तमाः ४९ तेषां
प्रहृष्टमनसां नादः समभवन् महान् ॥ योगइत्यथ सैन्यानां त्वरतां संप्रधावताम् ५० हयवारणशब्दाश्च नेमिघोषाश्च सर्वतः ॥ शंखदुंदुभिघोषाश्च तु मुलाः सर्वतोऽभवन् ५१
तदुग्रं सागरनिभं क्षुब्धं बलसमागमम् ॥ रथपत्तिगजोदग्रं महोर्मिभिरिवाकुलम् ५२ धावतामाह्वयानानां तनुत्राणि च बध्नताम् ॥ प्रयास्यतां पांडवानां स सैन्यानां समंततः
५३ गंगेव पूर्णा दुर्धर्षा समदृश्यत वाहिनी ॥ अग्रानी के भीमसेनो माद्रीपुत्रौ च दंशितौ ५४ सौभद्रो द्रौपदेयाश्च धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ॥ प्रभद्रकाश्च पंचाला भीमसेनमुखाय युः
५५ ततः शब्दः समभवत्समुद्रस्येव पर्वणि ॥ हृष्टानां संप्रयातानां घोषो दिवमिवास्पृशत् ५६ प्रहृष्टा दंशिता योधाः परानीकविदारणाः ॥ तेषां मध्ये ययौराजा कुंतीपुत्रो
युधिष्ठिरः ५७ शकटापणवेशाश्च यानयुग्यं च सर्वशः ॥ कोशं यंत्रायुधं चैव ये च वैद्याश्चिकित्सकाः ५८ फल्गुयज्ञबलं किंचिद्यच्चापिकृशदुर्बलम् ॥ तत्संगृह्य ययौराजा ये
चापि परिचारकाः ५९ उपप्लव्ये तु पांचालीद्रौ पदी सत्यवादिनौ ॥ सहस्रीभिर्निर्वृते दासीदाससमावृता ६० कृत्वामूलप्रतीकारं गुल्मैः स्थावरजंगमैः ॥ स्कंधावारेण
महता प्रययुः पांडुनंदनाः ६१ ददतो गां हिरण्यं च ब्राह्मणैरभिसंवृताः ॥ स्तूयमानाय यूराज नृरथैर्गणिविभूषितैः ६२ केकया धृष्टकेतुश्च पुत्रः काश्यपस्य चाभिभुः ॥ श्रेणि
मान् वसुदानश्च शिखंडी चापराजितः ६३ हृष्टास्तुष्टाः कवचिनः सशस्त्राः समलंकृताः ॥ राजानमन्वयुः सर्वे परिवार्य युधिष्ठिरम् ६४ जघनार्धे विराटश्च याज्ञसेनिश्च सौम
किः ॥ सुधर्माकुंतिभोजश्च धृष्टद्युम्नस्य चात्मजाः ६५

यानेषु युग्यं युगमर्हतीति रथादि । शकटमुपस्कृष्टादिभारवहं युग्यं । इदं तु केवलं प्रयाणाहं युग्यं । युग्यं च पत्रे इति निपातनात् । कोशं धनचयं यंत्रायुधं गोलकप्रक्षेपणं नाल इत्युच्यते लोके चिकित्सकाः शस्त्रवैद्याः
५८ । ५९ । ६० मूलप्रतीकारं च नदाररक्षां गुरुभैः स्थावरैः प्राकाररूपैः जंगमैः परितः स्थाने स्थानेशूरसंघैः स्कंधावारेण सैन्येन ६१ गां भूमिं धेनुं वा ६२ । ६३ । ६४ जघनार्धे पश्चिमाध्वं ६५

६६ । ६७ । ६८ । ६९ । समहृष्यन्तरोमांचितानि ७० । ७१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ तत इति १ । २ मधुरमनोहरे ३ । ४

रथायुतानि च त्वारिहयाः पंचगुणास्तथा ॥ पत्तिसैन्यं दशगुणं गजानामयुतानि षट् ६६ अनाधृष्टिश्चेकितानो धृष्टकेतुश्च सात्यकिः ॥ परिवार्यययुः सर्वे वासुदेवधनं जयौ ६७ आसाद्य तु कुरुक्षेत्रं व्यूढानीकाः प्रहारिणः ॥ पांडवाः समदृश्यन्त न दौतो वृषभा इव ६८ तेऽवगाह्य कुरुक्षेत्रं शंखान् दध्मुर रिदमाः ॥ तथैव दध्मतुः शंखं वासुदेवधनं जयौ ६९ पांचजन्यस्य निर्वोषं विस्फूर्जितमिवाशने ॥ निशम्य सर्वसैन्यानि समहृष्यन्त सर्वशः ७० शंखदुंदुभिः सहृष्टः सिंहनादस्तरस्विनाम् ॥ पृथिवीचांतरिक्षं च सागरांश्चान्वनादयत् ७१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सैन्यनिर्माणपर्वणि कुरुक्षेत्रप्रवेशे एकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो देशे समेस्त्रिगधे प्रभूतयवसंधने ॥ निवेशयामास तदा सेनां राजायुधिष्ठिरः १ परिहृत्य श्मशानानि देवतायतनानि च ॥ आश्रमांश्च महर्षीणां तीर्थान्यायत नानि च २ मधुरानूपरे देशे शुचौ पुण्ये महामतिः ॥ निवेशं कारयामास कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ३ ततश्च पुनरुत्थाय सुखी विश्रांतवाहनः ॥ प्रययौ पृथिवीपालैर्भृतः शतसहस्रशः ४ विद्राव्य शतशो गुल्मान् धार्तराष्ट्रस्य सैनिकान् ॥ पर्यक्रामत्समंताच्च पार्थेन सह केशवः ५ शिबिरं मापयामास धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ॥ सात्यकिश्च रथोदारो युयुधानश्च वीर्यवान् ६ आसाद्य सरितं पुण्यां कुरुक्षेत्रे हिरण्वतीम् ॥ सूपतीर्थं शुचिजलां शंकरापंकवर्जिताम् ७ खानयामास परिक्वां केशवस्तत्र भारत ॥ गुह्यर्थमपि चादिश्य बलं तत्र न्यवेशयत् ८ विधिर्यः शिबिरस्यासीत् पांडवानां महात्मनाम् ॥ तद्विधानि रेन्द्राणां कारयामास केशवः ९ प्रभूततरकाष्ठानि दुराधर्षतराणि च ॥ भक्ष्यभोज्यान्नपानानि शतशोऽथ सहस्रशः १० शिबिराणि महार्हाणि राज्ञां तत्र पृथक् पृथक् ॥ विमानानीव राजेन्द्रानि विष्टानि महीतले ११ तत्रासन्नशिखिनः प्राज्ञाः शतशो दत्तवेतनाः ॥ सर्वोपकरणैर्युक्ता वैद्याः शास्त्रविशारदाः १२ ज्याधनुर्वमशस्त्राणां तथैव मधुसर्पिषोः ॥ ससर्जरसपांसूनां राशयः पर्वतोपमाः १३ बहूदकं सुयवसंतुषांगारसमन्वितम् ॥ शिबिरे शिबिरे राजासंचकार युधिष्ठिरः १४ महायंत्राणि नाराचास्तोमराणि परश्वधाः ॥ धनुषिकवचादीनि क्रूड्यस्तूणसंयुताः १५ गजाः कंटकसन्नाहा लोहवर्मोत्तरच्छदाः ॥ दृश्यन्ते तत्र गिर्याभाः सहस्रशतयोधिनः १६ निविष्टान् पांडवांस्तत्र ज्ञात्वा मित्राणि भारत ॥ अभिसंखुर्यथा देशं सबलाः सहवाहनाः १७ चरितब्रह्मचर्यास्ते सोमपाभूरिदक्षिणाः ॥ जयाय पांडुपुत्राणां समाजमुर्महोक्षितः १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सैन्यनिर्माणपर्वणि शिबिरादिनिर्माणे द्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

गुल्मान् सैनिकसंघान् ५ । ६ सूपतीर्थं शोभनोपकंठां ७ । ८ तद्विधानि शिबिराणि ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ कंटकसन्नाहाः येषां स्पर्शनाद्वादिपि गजांतराणां कंटकवधो भवति तादृशाः सन्नाहाः कवचानि कंटकैः कवचैः सन्नहनयेषामिति प्राज्वः १६ अभिसंखुरभ्याजमुः १७ । १८ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ॥ ॥

युधिष्ठिरमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४ आसन्नजलाःकोष्ठाःकक्ष्यायेषुतानितथा अच्छेद्यःशत्रुभिरनिर्वार्यआहारआहारणंवस्तुनांमार्गाश्चयेषुतानिअच्छेद्याहारमा

जनमेजयउवाच ॥ युधिष्ठिरंसहानीकमुपायांतंयुयुत्सया ॥ सन्निविष्टंकुरुक्षेत्रेवासुदेवेनपालितम् १ विराटद्रुपदाभ्यांचसपुत्राभ्यांसमन्वितम् ॥ केकयैर्वृष्णिभिश्चैव
पार्थिवैःशतशोवृतम् २ महेंद्रमिवचादित्यैरभिगुप्तंमहारथैः ॥ श्रुत्वादुर्योधनोराजाकिंकार्यप्रत्यपद्यत ३ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणमहामते ॥ संभ्रमेतुमुलेतस्मि
न्यदासीत्कुरुजांगले ४ व्यथयेयुरिमेदेवान्संद्धानपिसमागमे ॥ पांडवावासुदेवश्चविराटद्रुपदौतथा ५ धृष्टद्युम्नश्चपांचाल्यःशिखंडीचमहारथः ॥ युधामन्युश्चविक्रांतो
देवैरपिदुरासदः ६ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणतपोधन ॥ कुरूणांपांडवानांचयद्यदासीद्विचेष्टितम् ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रतियातेतुदाशार्हेराजादुर्योधन
स्तदा ॥ कर्णेदुःशासनंचैवशकुनिंचाब्रवीदिदम् ८ अकृतेनैवकार्येणगतःपार्थानघोक्षजः ॥ सएनान्मन्युनाऽऽविष्टोभ्रुवंधक्ष्यत्यसंशयम् ९ इष्टोहिवासुदेवस्यपांडवैर्मम
विग्रहः ॥ भीमसेनार्जुनौचैवदाशार्हस्यमतेस्थितौ १० अजातशत्रुरत्यर्थभीमसेनवशानुगः ॥ निकृतश्चमयापूर्वसहस्रैःसहोदरैः ११ विराटद्रुपदौचैवकृतवैरौमया
सह ॥ तौचसेनाप्रणेतारौवासुदेववशानुगौ १२ भविताविग्रहःसोऽयंतुमुलोलोमहर्षणः ॥ तस्मात्सांग्रामिकंसर्वकारयध्वमतंद्रिताः १३ शिबिराणिकुरुक्षेत्रेक्रियतां
वसुधाधिपाः ॥ स्वपर्याप्तावकाशानिदुरादेयानिशत्रुभिः १४ आसन्नजलकोष्ठानिशतशोऽथसहस्रशः ॥ अच्छेद्याहारमार्गाणिबंधोच्छ्रयचितानिच १५ विविधायुध
पूर्णानिपताकाध्वजवंतिच ॥ समाश्रतेषांपंथानःक्रियंतांगराद्वहिः १६ प्रयाणंघुष्यतामद्यश्वोभूतइतिमाचिरम् ॥ तेतथेतिप्रतिज्ञायश्वोभूतेचकिरेतथा १७ दृष्टरूप
महात्मानोनिवासायमहीक्षिताम् ॥ ततस्तेपार्थिवाःसर्वतच्छ्रुत्वा राजशासनम् १८ आसनेभ्योमहार्हेभ्यउदतिष्ठन्नमर्षिताः ॥ बाहून्परिधसंकाशान्संस्पृशंतःशनैःशनैः
१९ कांचनांगददीप्तांश्चचंदनागुरुभूषितान् ॥ उष्णीषाणिनियच्छंतःपुंडरीकनिभैःकरैः ॥ अंतरीयोत्तरीयाणिभूषणानिचसर्वशः २० तेरथानुरथिनःश्रेष्ठाहयांश्चहयको
विदाः ॥ सज्जयंतिस्मनागांश्चनागशिक्षास्वनुष्ठिताः २१ अथवर्माणिचित्राणिकांचनानिबहूनिच ॥ विविधानिचशस्त्राणिचक्रुःसर्वाणिसर्वशः २२ पदातयश्चपुरुषाः
शस्त्राणिविविधानिच ॥ उपाजन्तुःशरीरेषुहेमचित्राण्यनेकशः २३ तदुत्सवइवोदग्रंसंप्रहृष्टनरावृतम् ॥ नगरंधार्तराष्ट्रस्यभारतासीत्समाकुलम् २४ जनौघसलिला
वर्तोरथनागाश्चमीनवान् ॥ शिखंडुंभुभिर्निर्योषःकोशसंचयरत्नवान् २५ चित्राभरणवर्मोर्मिःशस्त्रनिर्मलकनवान् ॥ प्रासादमालाद्रिवृत्तोरध्यापणमहाहृदः २६
योधचंद्रोदयोद्भूतःकुरुराजमहार्णवः ॥ व्यदृश्यततदाराजंश्चंद्रोदयइवोदधिः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्यनिर्याणपर्वणिदुर्योधनसैन्यसज्जकरणेत्रिपंचा
शदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥

गर्गाणि १५।१६।१७।१८।१९ अंतरीयंपरिधानीयं उत्तरीयंप्रावरणवस्त्रं २०।२१।२२ उपाजन्तुःपरिधानंकृतवंतः २३।२४।२५।२६।२७ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारत
भावदीपे त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥

वासुदेवेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ युक्तं सम्यक् १३ न कल्याणं अकल्याणं पापं अकल्याणं च त्वदीयेष्वविद्यमानं सर्वतस्मिन् दुर्योधने प्रतिष्ठितं १४ परित्यागेन राज्यस्योपेक्षया १५।१६ योगं युद्धोद्योग १७।१८।१९ यदर्थं यन्निवृत्त्यर्थं अनर्थः कुलक्षयः प्रयत्नतो बलात् २० तस्मिन्निति । तस्मिन्नर्थे निमित्ते सति यत्नस्तत्परिहारार्थं उपायः सद्यः शत्रुवधरूपो भीमं

वैशंपायन उवाच ॥ वासुदेवस्य तद्वाक्यमनुस्मृत्य युधिष्ठिरः ॥ पुनः पप्रच्छ वाष्णेयं कथं मंदोऽब्रवीदिदम् १ अस्मिन्नभ्यागते काले किंच नः क्षममच्युत ॥ कथंच वर्तमाना वैस्वधर्मान्न च्यवेमहि २ दुर्योधनस्य कर्णस्य शकुनेः सौबलस्य च ॥ वासुदेवमतज्ञोऽसिममस भ्रातृकस्य च ३ विदुरस्यापि तद्वाक्यं श्रुतं भीष्मस्य चोभयोः ॥ कुंत्याश्च विपुल प्रज्ञप्रज्ञाकात्स्न्येन ते श्रुता ४ सर्वमेतदतिक्रम्य विचार्य च पुनः पुनः ॥ क्षमं यत्रो महाबाहो तद्ब्रवीद्वा विचारयन् ५ श्रुत्वैतद्धर्मराजस्य धर्मार्थसहितं वचः ॥ मेघदुंदुभिर्निर्घोषः कृष्णो वाक्यमथाब्रवीत् ६ ॥ ॥ कृष्ण उवाच ॥ ॥ उक्तवानस्मि यद्वाक्यं धर्मार्थसहितं हितम् ॥ न तु तन्निकृतिप्रज्ञे कौरव्ये प्रतिष्ठति ७ न च भीष्मस्य दुर्मैधाः शृणोति विदुरस्य वा ॥ मम वाभाषितं किंचित्सर्वमेवातिवर्तते ८ नैष कामयते धर्मै नैष कामयते यशः ॥ जितं समन्यते सर्वे दुरात्मा कर्णमाश्रितः ९ बंधमाज्ञापयामास मम चापि सुयोधनः ॥ न च तं लब्धवान् कामं दुरात्मा पापनिश्चयः १० न च भीष्मो न च द्रोणो युक्तं तत्राह तुर्वचः ॥ सर्वे तमनुवर्तते तेऽऽते विदुरमच्युत ११ शकुनिः सौबलश्चैव कर्णदुःशासनावपि ॥ त्वय्ययुक्तान्यभाषंत मूढा मूढममर्षणम् १२ किंच तेन मयोक्तेन यान्यभाषत कौरवः ॥ संक्षेपेण दुरात्माऽसौ न युक्तं त्वयि वर्तते १३ पार्थिवेषु न सर्वेषु य इमे तव सैनिकाः ॥ यत्पापं यन्न कल्याणं सर्वतस्मिन् प्रतिष्ठितम् १४ न चापि वयमत्यर्थं परित्यागेन कर्हि चित् ॥ कौरवैः शममिच्छामस्तत्र युद्धमनंतरम् १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा पार्थिवाः सर्वे वासुदेवस्य भाषितम् ॥ अब्रुवंतो मुखं राज्ञः समुदैक्षंत भारत १६ युधिष्ठिरस्त्वभिप्रायमभिलक्ष्य महीक्षिताम् ॥ योगमाज्ञापयामास भीमा र्जुनयमैः सह १७ ततः किल किलाभूतमनीकं पांडवस्य ह ॥ आज्ञापिते तदा योगे समहृष्यंत सैनिकाः १८ अवधानां वधं पश्यन् धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ निःश्वसन् भीमसेनं च विजयं चेदमब्रवीत् १९ यदर्थं वनवासश्च प्राप्तुं दुःखं च यन्मया ॥ सोऽयमस्मानुपैत्येव परोऽनर्थः प्रयत्नतः २० तस्मिन् यत्नः कृतोऽस्माभिः स नो हीनः प्रयत्नतः ॥ अकृते तु प्रयत्नेऽस्मानुपावृत्तः कलिर्महान् २१ कथं ह त्वागुरु नृद्वान्विजयो नो भविष्यति २२ तच्छ्रुत्वा धर्मराजस्य सव्यसाची परं तपः ॥ यदुक्तं वासुदेवेन श्रावयामास तद्वचः २३ उक्तवान् देवकीपुत्रः कुंत्याश्च विदुरस्य च ॥ वचनं तत्त्वयाराज त्रिखिलेनावधारितम् २४ न च तौ वक्ष्यतोऽधर्ममिति मे नै धिक्कीमतिः ॥ नापि युक्तं च कौन्तेय निवर्तितुमयुध्यतः २५ तच्छ्रुत्वा वासुदेवोऽपि सव्यसाचिवचस्तदा ॥ स्मयमानोऽब्रवीद्वाक्यं पार्थमेवमिति श्रुत्वा २६

स्य द्यूतकाले संमतः स नोऽस्माकं अस्माभिः क्षमां कुर्वद्भिः प्रयत्नतो बलाद्धीनोऽव्यर्थः कृतः अकृते तु अकृतेऽपि प्रयत्ने युद्धार्थं योगे तथापि अस्मान् कलिरूपावृत्त आगतः २१।२२।२३।२४ तौ कुंती विदुरौ अधर्ममिति च्छेदः अयुद्धयतस्तव निवर्तितुमपि न युक्तं २५।२६

२७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे चतुःपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ ॥ ॥ व्युष्ट्यायां व्यतीतायाम् १. सारंपुरोगामि मध्यमध्यमं फलगुणाश्चात्पम् २. सानुकर्षा
इत्यादीनि नानामणिविभूषिता इत्यंतानि चित्रानीकानां विशेषणानि अनुकर्षः शुद्धविमर्दयस्य कस्कीचिद्रथावचस्य नष्टस्य प्रतिस्माधानाथैयद्रथस्थाधोदारुवदधत्तेतत् । 'अनुकर्षो रथाधःस्थं दारुणि' इति मे
दिनी । तूषोरोरथवायोबाणकोशः महान्निर्गण इति यावत् । वरूथोरथगुप्तिर्व्याघ्रादिचर्ममयी । तोमराः हस्तक्षेप्याः सशल्यादंडाः । उपासंगाः हयगजवाह्यास्तृणाः । निर्षंगः पक्षिवाहः स एव ।
शक्तिर्लोहदंडः । ऋष्टिर्गुरुनरः काष्ठदंडः ३. शरासनतोमराः धनुःपक्षेप्यास्तोमराः स्पृक्षवाणाः । पाशाः समीपागतस्य गले प्रक्षेपार्थं । परिच्छदा आस्तरणादीनि । परिस्तरा इति पाठे आस्तरणमेव ४
कचग्रहविशेषः कचेषु गृहीत्वा येन शत्रुर्विषिष्यते तादृशः कलर्विकग्रह तुल्यश्चक्षणद्रव्यांजिताग्रे दंडविशेषः । करग्रहेति पाठे अंकुशविशेषः । तैलादयः प्रतप्ताः शत्रूणां सुपरिक्षिप्यन्ते । साशीविषघटाः ससर्षाः
कुंभाः । सर्जरसोराद्रव्यमद्रुदीपकम् ५. संघटानि फलकानि शस्त्राणि येषां तिसंघटफलकाः घंटासहितं चर्मैत्यन्ये । अयांसि खड्गपट्टिशच्छुरिकादीनि गुडजलंतं उषलायं च क्षेप्यागोलाः ।

ततस्ते धृतसंकल्पा युद्धाय सहस्रैः निकाः ॥ पांडवेयामहाराजतां सत्रिं सुखं मावसन् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सैन्यनिर्याणपर्वणि युधिष्ठिरार्जुनसंवादे
चतुःपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ व्युष्ट्यायां वैरज्न्यां हि राजा दुर्योधनस्ततः ॥ व्यभजतान्यनीकानि दशचैकं
च भारत १. नरहस्तिरथाश्वानां सारं मध्यं च फलगुच ॥ सर्वेष्वेतेष्वनीकेषु संदिदेशनराधिपः २. सानुकर्षाः सतूणीराः सवरूथाः सतोमराः ॥ सोपासंगाः सशक्तीकाः सनि
षंगाः सहर्षयः ३. सध्वजाः सपताकाश्च सशरासनतोमराः ॥ रज्जुभिश्च विचित्राभिः सपाशाः सपरिच्छदाः ४. सकचग्रहविक्षेपाः सतैलगुडवालुकाः ॥ साक्षीविषघटाः
सर्वे ससर्जरासांसवः ५. संघटफलकाः सर्वे सायोगुडजलोपलाः ॥ सशालभिन्दिपालाश्च समवृच्छिष्टमुद्राः ६. सकांडदंडकाः सर्वे ससीरविषतोमराः ॥ सशूर्पपिटकाः सर्वे
सदात्रांकुशतोमराः ७. सकीलकवचाः सर्वे वाशीवृक्षादनाचिताः ॥ व्याघ्रचर्मपरीवाराद्वीपिचर्मवृताश्च ते ८. सहर्षयः सशृंगाश्च सप्रासविविधायुधाः ॥ सकुठाराः सकु
हालाः सतैलक्षौमसर्पिषः ९. रुक्मजालप्रतिच्छन्नानामणिविभूषिताः ॥ चित्रानीकाः सुवपुषो ज्वलिता इव पावकाः १०.

शालतेकत्यतेशब्दं करोतीति शालः सचासौभिन्दिपालो गोफलकः । सशूर्पेति गौडपाठः । मधुच्छिष्टमयं तदपि द्वीकृत्य गुडजलवत्प्रक्षेप्यं । मुद्राः मुशलतुल्योदंडाः ६. कांडबाणफलकं तद्युक्तोदंडः कांडदंडः
कंटकदंड इति यावत् दंडकंटक इति पाठे स एवार्थः । सीरं लांगलं । विषं प्रसिद्धं तेन युक्तास्तोमराविषतोमराः । शूर्पाणि तस्य गुडादिप्रक्षेपार्थानि । पिटकास्तदाश्रया मंजूषाः अस्त्रोपनामांवा । दावंपरशुमृतिः ।
अंकुशतोमराः वदरीकंटकतुल्यलोहकंटकोपेतास्तोमराः । येषां मंतः प्रविष्टानां बहिर्निःसरणे अत्राप्यपि बहिर्निःसरंति ७. कीलकवचवान्निहिरेण मुष्टियुद्धे जेतुमशक्यः । सकीलकका इति पाठे स दंतकरपत्रं येन तसा
काष्ठपाटयति । वाशीकाष्ठमच्छन्नं शस्त्रं । वास्येति वासीति वा पाठेऽपि स एवार्थः । वृक्षादनाः लोहकंटककीलादीन्युपकरणानि व्याघ्रचर्मणा द्वीपीचित्रव्याघ्रस्तचर्मणा च परिवृतारथा एव ८. ऋष्टिः द्रविडेषु प्रसिद्ध इति
क्षेप्यं चक्रं काष्ठफलकं शृंगसाहचर्यात् शृंगदाघातेन नष्टस्य रक्तस्य मोक्षार्थं विष्णुमूर्त्तिसर्जनस्थानं वा । प्रासाः भालाः । तैलक्षौमानि तैलाक्तवस्त्रविशेषा येषां भस्मप्रहारस्थले दीयते । सर्पिश्च पुरातनं तदर्थमेव ९. चित्रा
श्चेतनीकाश्च चित्रानीकाः चित्राणि सैन्यानि । 'अनीकोऽस्त्रीरणे तैन्ये' इति मेदिनी १०.

विनिवेशितायेपुर्येष्वितिशेषः ११ बद्धानिअरिष्टानिअयुमहराणियंत्रोपधादीनियेषुनबद्धारिष्टाः 'रिष्टेभ्योमाधुभाभावे' इतिमेदिनी । बद्धकक्षाःबद्धाःकक्षाः स्पर्शपदानितुरगादिशिरसिधंयामालामौक्तिक
गुच्छादीन्यतिशौर्यावद्योतीनिबिरुदानियेषु । 'कक्षास्यादंतरीयस्यपश्चादंचलपल्लो' । स्पर्शपदेनादोर्मूलै' इतिमेदिनी । बद्धानिआभरणानिस्तुद्रघटिकादीनिनिर्गुहाःशिखराणिचयेषु । 'निर्गुहःशिखरेद्वारे'
इतिमेदिनी १२ । १३ चतुर्युजइत्येतस्यावष्टे धुर्ययोरिति । धुर्ययोःधूःसन्निहितयोः पार्ष्णिसारथीचकरसौ १४ । १५ अंकुशवरोगजनियंतारो । उत्तमधनुर्वरोदूरस्थानप्रहर्तु । असिधरोसमीपस्यान् ।
शक्तिपिनाकधरोमध्यस्थान्पिनाकःत्रिशूलं । 'पिनाकोऽस्त्रीरुद्रचापेपांशुवर्षत्रिशूलयोः' इतिमेदिनी १७ । १८ सादिभिःअश्वारोहैः १९ संग्राहःवृहदुदंगःहेषणपूर्वकमश्रपादाभ्यामुत्खननमितियावत् तद्र
हिताःअसंग्राहाः । 'संग्राहोवृहदुदंगे' इतिविश्वः । यतःसुसंपन्नाःसम्यक्शिक्षिताः । भांडंअश्वभरणतेनपरिच्छदःपरिष्कारोयेषति । 'भांडंभूषाभूषयोः' इतिविश्वः २० रूपविकाराः रक्तकृष्णहयमुखत्वादयः

तथाकवचिनःशूराःशस्त्रेषुकृतनिश्चयाः ॥ कुलीनाहययोनिज्ञाःसारथ्येविनिवेशिताः ११ बद्धारिष्टाबद्धकक्षाबद्धध्वजपताकिनः ॥ बद्धाभरणनिर्युहाबद्धचर्मासिप
ट्टिज्ञाः १२ चतुर्युजोरथाःसर्वेसर्वेचोत्तमवाजिनः ॥ सप्तास्रष्टिकाःसर्वेसर्वेशतशरासनाः १३ धुर्ययोर्हययोरेकस्तथान्यौपार्ष्णिसारथी ॥ तौचापिरथिनांश्रेष्ठौ
स्थीचहयवित्तथा १४ नगराणीवगुमानिदुग्धपर्पाणिशत्रुभिः ॥ आसन्नरथसहस्राणिहेममालीनिसर्वज्ञाः १५ यथारथास्तथानागाबद्धकक्षाःस्वलंकृताः ॥ बभूवुः
सप्तपुरुषारलवंतइवाद्रयः १६ द्वावंकुशधरोतत्रद्रावुत्तमधनुर्वरो ॥ द्वौवरासिधरौराजन्नेकःशक्तिपिनाकधृक् १७ गजैर्मत्तैःसमाकीर्णसवर्मायुधकोशकैः ॥ तद्बभूव
बलंराजन्कौरव्यस्यमहात्मनः १८ आमुक्तकवचैर्युक्तैःसपताकैःस्वलंकृतैः ॥ सादिभिश्चोपपन्नास्तुतथाचायुतशोहयाः १९ असंग्राहाःसुसंपन्नाहेमभांडपरि
च्छदाः ॥ अनेकज्ञतसाहस्राःसर्वेसादिवशेस्थिताः २० नानारूपविकाराश्चनानाकवचशस्त्रिणः ॥ पदातिनोनरास्तत्रबभूवुर्हेममालिनः २१ रथस्यासन्
दशगजागजस्यदशवाजिनः ॥ नरादशहयस्यासन्पादशक्षाःसमंततः २२ रथस्यनागाःपंचाशन्नागास्यासन्शतंहयाः ॥ हयस्यपुरुषाःसप्तभिन्नसंधानकारिणः २३
सेनापंचशतंनागारथास्तावंतएवच ॥ दशसेनाचपृतनापृतनादशवाहिनी २४ सेनाचवाहिनीचैवपृतनाध्वजिनीचभूः ॥ अक्षौहिणीतिपर्यायैर्निरुक्ताचवरूथिनी २५

२१ रथस्येति । एकस्यरथस्ययथोक्तविभागेन दशगजाः शतंअश्वः सहस्रंपदातयश्चपरिवारइत्यर्थः २२ पक्षांतरमाह रथस्येति । एकस्यरथस्यपंचाशद्गजाः पंचसहस्रंअश्वः पंचत्रिंशत्सहस्रंपदातयः परिवारइत्यर्थः
२३ अत्ररथादीनांप्राधान्याप्राधान्याभिप्रायेणपरिवाराल्पत्वबहुत्वेज्ञेये । साधारणीतुसंख्याआदिपर्वण्युक्ता । 'एकोरथोगजस्वेकोनराःपंचपदातयः । त्रयश्चतुरगास्तज्ज्ञैःपत्तिरित्यभिधीयते' इत्यादिना ।
तामेवानुसरति सेनेति । तत्रगजानांरथानांचतुल्यसंख्योक्तिःपूर्वोक्तसंख्योपलक्षणार्था वेनपंचत्रिंशतिशतानिमनुष्याः पंचदशशतंतुरगाइत्यपिज्ञेयं । पृतनायांतुपंचसहस्रंनागास्तावंतोरथाः पंचत्रिंशतिसहस्रंनराः
पंचदशसहस्रंअश्वः । वाहिन्यांपंचाशत्सहस्रंनागास्तावंतोरथाः सार्धलक्षद्वयंनराः सार्धलक्षंअश्वःइतिज्ञेयं २४ एवमपिपूर्वोक्ताक्षौहिणीसंख्ययाविसंवादएवेत्याशङ्क्याह सेनेति । सेनादयःशब्दाःपर्यायाः
नतुसंख्येयानांसंख्याभेदमात्रेणनानार्थाः । एकस्मिन्पिभीमसेनेदशनागसहस्रबलत्वस्पर्णात् । एवंचबलस्येवेयंप्रकादशसंख्येयसंख्यानसंख्येयस्येतिभावः । पांडवानांहीनबलत्वेऽपिअसंख्येयंयानामुदेवबलंतमस
हाधीभूतमितिजयोऽभूदितिद्रष्टव्यम् २५

२६ । २७ नराणामिति । अयुतशतैरनेन नराणां यतोनास्तीति दर्शितम् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये पंचपंचाशदधिक

एवं व्यूढान्यनीकानि कौरवेयेण धीमता ॥ अक्षौहिण्यो दशैकाचसंख्याताः सप्तचैव ह २६ अक्षौहिण्यस्तु सप्तैव पांडवानामभूद्वलम् ॥ अक्षौहिण्यो दशैकाच कौरवा
णामभूद्वलम् २७ नराणां पंचपंचाशदेषापत्तिर्विधीयते ॥ सेनामुखं च तिस्रस्तागुलमइत्यभिज्ञं दितम् २८ त्रयांगुलमागणस्त्वासीद्रणास्त्वयुतशोऽभवन् ॥
दुर्योधनस्य सेनासु योत्स्यमानाः प्रहारिणः २९ तत्र दुर्योधनो राजा शूरान् बुद्धिमतो नरान् ॥ प्रसमीक्ष्य महाबाहुश्चक्रे सेनापतींस्तदा ३० पृथगक्षौहिणीनां च प्रणेतृ
न्नरसत्तमान् ॥ विधिवत्पूर्वमानीय पार्थिवानभ्यभाषत ३१ कृपद्रोणं च शल्यं च सैन्यं च जयद्रथम् ॥ सुदक्षिणं च कांबोजं कृतवर्माणमेव च ३२ द्रोणपुत्रं च कर्णं च
भूरिश्रवसमेव च ॥ शकुनिं सौबलं चैव बाह्लिकं च महाबलम् ३३ दिवसे दिवसे तेषां प्रतिवेले च भारत ॥ चक्रे सविधाः पूजाः प्रत्यक्षं च पुनः पुनः ३४ तथा विनि
यताः सर्वे ये च तेषां पदानुगाः ॥ बभूवुः सैनिकाराज्ञां प्रियं राज्ञश्चिकीर्षवः ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सैन्यनिर्याणपर्वणि दुर्योधनसैन्य
विभागे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततः शांतनवं भीष्मं
प्रांजलिर्घृतराष्ट्रजः ॥ सह सर्वैर्महीपालैरिदं वचनमब्रवीत् १ ऋते सेनाप्रणेतारं पृथनासु महत्यपि ॥ दीर्यते युद्धमासाद्य पिपीलिकपुटं यथा २ न हि जातु
द्वयोर्बुद्धिः समाभवति कर्हि चित् ॥ शौर्यं च बलं नेतृणां स्पर्धते च परस्परम् ३ श्रूयते च महाप्राज्ञहैहयानमितौजसः ॥ अभ्ययुर्बाह्यणाः सर्वे समुचितकुशश्च
जाः ४ तानभ्ययुस्तदा वैश्याः शूद्राश्चैव पितामह ॥ एकतस्तु त्रयो वर्णा एकतः क्षत्रियर्षभाः ५ ततो युद्धेष्वभ्यंत त्रयो वर्णाः पुनः पुनः ॥ क्षत्रियाश्च ज
यंत्येव बहुलं चैकतो बलम् ६ ततस्ते क्षत्रियानेव पप्रच्छुर्द्विजसत्तमाः ॥ तेभ्यः शशं सुधर्मज्ञायाथातथ्यं पितामह ७ वयमेकस्य गृष्वा नामहा बुद्धिमतोरणे ॥ भ
वंतस्तु पृथक् सर्वे स्वबुद्धिं वशवर्तिनः ८ ततस्ते ब्राह्मणाश्च कुरेकं सेनापतिं द्विजम् ॥ न ये सुकुशलं शूरमजयन् क्षत्रियांस्ततः ९ एवं ये कुशलं शूरं हितेऽपि तमकल्मषम् ॥
सेनापतिं प्रकुर्वीते जयंति रणे रिपून् १० भवानुशनसा तु लोहितेऽपि च सदामम ॥ असंहार्यः स्थितो धर्मसेनापतिर्भव ११ रश्मिवतामिवादित्यो वीरुधामिव
चंद्रमाः ॥ कुबेर इव यक्षाणां देवानामिव वासवः १२ पर्वतानां यथामेरुः सुपर्णः पक्षिणां यथा ॥ कुमार इव देवानां वसूनामिव हव्यवाद् १३ भवता हि वयं गुप्ताः श
क्रेणेव दिवौकसः ॥ अनाघृष्ट्या भविष्यामस्मि दशानामपि ध्रुवम् १४ प्रयातु नो भवानग्रे देवानामिव पावकिः ॥ वयं त्वामनुयास्यामः सौरभेया इव वर्षभम् १५

शततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० उशनसायुक्तेण असंहार्यः पितुर्वरदानात् कालेनापि संह
र्तुं प्रशक्यः ११ । १२ कुमारः कार्तिकेयः १३ । १४ पावकिः कार्तिकेय एव १५

॥ भीष्मउवाच ॥ एवमेतन्महाबाहोयथावदसिभारत ॥ यथैवहिभवंतोमेतथैवममपांडवाः १६ अपिचैवमयाश्रेयोवाच्यंतेषांनराधिप ॥ संयोद्धव्यंतवार्था
ययथामेसमयःकृतः १७ नतुपश्यामियोद्धारमात्मनःसदृशंभुवि ॥ ऋतेतस्मान्नख्याप्रातकुंतीपुत्राद्धनंजयात् १८ सहिवेदमहाबुद्धिर्दिव्यान्यस्त्राण्यने
कशः ॥ नतुमांविवृतोयुद्धेजातुगुध्येतपांडवः १९ अहंचैवक्षणेनैवनिर्मनुष्यमिदंजगत् ॥ कुर्यांशस्त्रबलैवससुगसुरराक्षसम् २० नत्वेवोत्सादनीयामेपांडोः
पुत्राजनाधिप ॥ तस्माद्योधान्नहनिष्यामिप्रयोगेणायुतंसदा २१ एवमेषांकरिष्यामिनिधनंकुरुनंदन ॥ नचैतेमांहनिष्यंतिपूर्वमेवसमागमे २२ सेनापति
स्त्वहंराजनसमयेनापरेणते ॥ भविष्यामियथाकामंतन्मेश्रोतुमिहार्हसि २३ कर्णोवायुध्यतांपूर्वमहंवापृथिवीपते ॥ स्पर्धतेहिसदाऽत्यर्थंसूतपुत्रोमयारणे २४
॥ कर्णउवाच ॥ नाहंजीवतिगांगेयेराजनयोत्स्येकथंचन ॥ हतेभीष्मेतुयोत्स्यामिसहगांडीवधन्वना २५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसेनापतिंचक्रेविधिवद्
रिदक्षिणम् ॥ धृतराष्ट्रात्मजोभीष्मंसोऽभिषिक्तोव्यरोचत २६ ततोभेरीश्वशंखांश्चशतशोऽथसहस्रशः ॥ वादयामासुरव्यग्रावादकाराजशासनात् २७ सिंहना
दाश्चविविधावाहनानांचनिःस्वनाः ॥ प्रादुरासन्ननभ्रेचवर्षैरुधिरकर्दमम् २८ निर्वाताःपृथिवीकंपागजबृंहितनिःस्वनाः ॥ आसंश्चसर्वयोधानांपातयंतोमनांस्यु
त २९ वाचश्चाप्यशरीरिण्योदिवश्चोल्काःप्रपेदिरे ॥ शिवाश्चभयवेदिन्यानेदुर्दोषतराभृशम् ३० सैन्यापत्येयदाराजागांगेयमभिषिक्तवान् ॥ तदैतान्युग्ररूपा
णिबभूवुःशतशोऽनृप ३१ ततःसेनापतिंकृत्वाभीष्मंपरबलार्दनम् ॥ वाचयित्वाद्विजश्रेष्ठान्गोभिर्निष्कैश्चभूरिशः ३२ वर्धमानोजयाशीर्भिर्निर्ययौसैनिकैर्वृतः ॥
आपगेयंपुरस्कृत्यभ्रातृभिःसहितस्तदा ३३ स्कंधावारेणमहताकुरुक्षेत्रंजगामह ३४ परिक्रम्यकुरुक्षेत्रंकर्णेनसहकौरवः ॥ शिविरंमापयामाससमंदेशेजनाधिप ३५
मधुरानूपरेदेशेप्रभूतयवसेन्धने ॥ यथैवहास्तिनपुंरंतद्वच्छिबिरमाबभौ ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि सैन्यनिर्याणपर्वणिभीष्मसैन्यापत्येष्टपंचाशदधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ आपगेयंमहात्मानंभीष्मंशस्त्रभृतांवरम् ॥ पितामहंभारतानांध्वजसंर्वमहीक्षि
ताम् १ बृहस्पतिसमंबुद्ध्याक्षमयापृथिवीसमम् ॥ समुद्रमिवगांभीर्येहिमवंतमिवस्थिरम् २ प्रजापतिमिवौदार्येतेजसाभास्करोपमम् ॥ महेंद्रमिवशत्रूणांध्वं
सनंशरवृष्टिभिः ३ रणयज्ञेप्रविततेसुभीमेलोमहर्षणे ॥ दीक्षितंचिररात्रायश्रुत्वातत्रयुधिष्ठिरः ४

पातयंतःसृष्टितानिकुर्वतः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे षट्पंचाशदधिकशतम् ।
मोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ आपगेयमिति १ । २ । ३ । ४

किमब्रवीन्महाबाहुः सर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ भीमसेनाजुनौवापिकृष्णोवाप्रत्यभाषत ५ ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ आपद्धर्मार्थकुशलोमहाबुद्धिर्युधिष्ठिरः ॥ सर्वान्भ्रातृ
न्समानीयवासुदेवंचशाश्वतम् ६ उवाचवदतांश्रेष्ठः सांत्वपूर्वमिदं वचः ॥ पर्याक्रामतसैन्यानियत्तास्तिष्ठतदंशिताः ७ पितामहेनवोयुद्धं पूर्वमेव भविष्यति ॥ तस्मा
त्सप्तसेनासुप्रणेतृन्ममपश्यत ८ ॥ कृष्ण उवाच ॥ यथाऽर्हति भवान्वक्तुमस्मिन्काले ह्युपस्थिते ॥ तथेदमर्थवद्वाक्यमुक्तं ते भरतर्षभ ९ रोचते मे महाबाहोक्रिय
तायदनंतरम् ॥ नायकास्तवसेनायां क्रियंतामिह सप्तवै १० ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततोऽदुपदमानाध्यविराटं शिनिपुंगवम् ॥ धृष्टद्युम्नं च पांचाल्यं धृष्टकेतुं च पार्थि
व ११ शिखंडिनं च पांचाल्यं सहदेवं च मागधम् ॥ एतान्सप्तमहाभागान् वीरान्युद्धाभिकांक्षिणः १२ सेनाप्रणेतृन्विधिवदभ्यर्षिचयुधिष्ठिरः ॥ सर्वसेनापतिंचात्रधृष्ट
द्युम्नंच कारह १३ द्रोणांतहेतोरुत्पन्नोयइन्द्राज्जातवेदसः ॥ सर्वेषामेव तेषांतु समस्तानां महात्मनाम् १४ सेनापतिपतिंचक्रे गुडाकेशं धनंजयम् ॥ अर्जुनस्यापि नेता च सं
यंता चैव वाजिनाम् १५ संकर्षणानुजः श्रीमान्महाबुद्धिर्जनार्दनः ॥ तद्दृष्ट्वा पस्थितं युद्धं समासन्नं महात्मयम् १६ प्राविशद्भवनं राजन्पांडवानां हलायुधः ॥ सहाकूर
प्रभृतिभिर्गदसांबोद्धवादिभिः १७ रौक्मिणेयाद्दुकसुतैश्चारुदेष्णपुरोगमैः ॥ वृष्णिमुख्यैरधिगतैर्व्याघ्रैरिव बलोत्कटैः १८ अभिगुप्तो महाबाहुर्मरुद्भिरिव वासवः ॥
नीलकौशेयवसनः कैलासशिखरोपमः १९ सिंहखेलगतिः श्रीमान्मदरक्तांतलोचनः ॥ तं दृष्ट्वा धर्मराजश्चक्रे शवश्रमहाद्युतिः २० उदतिष्ठततः पार्थो भीमकर्मावृकोदरः ॥
गांडीवधन्वा ये चान्ये राजानस्तत्र केचन २१ पूजयांचक्रिरे ते वै समायांतं हलायुधम् ॥ ततस्तं पांडवो राजाकरे पस्पर्शपाणिना २२ वासुदेवपुरोगास्तं सर्वे एवाभ्यवा दयन् ॥
विराट्दुपदौ वृद्धावभिवद्य हलायुधः २३ युधिष्ठिरेण सहित उपविशदरिंदमः ॥ ततस्तेषूपविष्टेषु पार्थिवेषु समंततः ॥ वासुदेवमभिप्रेक्ष्य रौहिणेयोऽभ्यभाषत २४
भविता ज्यमहारौद्रोदारुणः पुरुषक्षयः ॥ दिष्टमेतद्ध्वं मन्ये न शक्यमतिवर्तितुम् २५ तस्माद्युद्धात्समुत्तीर्णानपि वः ससृष्टृज्जनाम् ॥ अरोगानक्षतैर्देहैर्द्रष्टाऽस्मीति मतिर्मम
२६ समेतं पार्थिवं क्षत्रं कालपक्कमसंशयम् ॥ विमर्दश्चमहान्भावीमांसशोणितकर्दमः २७ उक्तो मया वासुदेवः पुनः पुनरुपह्वरे ॥ संबंधिषु समावृत्तिं वर्तस्व मधुसूद
न २८ पांडवाहियथाऽस्माकं तथा दुर्योधनो वृषः ॥ तस्यापि क्रियतां साह्यं सपर्येति पुनः पुनः २९ तच्च मेनाकरोद्वाक्यं त्वदर्थं मधुसूदनः ॥ निर्विष्टः सर्वभावेन ध
नंजयमवेक्ष्य ह ३० ध्रुवोजयः पांडवानामिति मे निश्चितामतिः ॥ तथा ह्यभिनिवेशोऽयं वासुदेवस्य भारत ३१ नचाहमुत्सहं कृष्णमृतं लोकमुदीक्षितुम् ॥ ततोऽहमनु
वर्तामि केशवस्य चिकीर्षितम् ३२

उभौ शिष्यौ हि मे वीरौ सौ गदायुद्धविशारदौ ॥ तुल्यस्नेहोऽस्म्यतो भीमे तथा दुर्योधने नृपे ३३ तस्माद्यास्यामि तीर्थानि सस्वत्यानिषेवितुम् ॥ न हि शक्यामि कौरव्या
 नश्यमानानुपेक्षितुम् ३४ एवमुक्त्वा माहाबाहुः पुरज्ज्ञातश्वपाण्डैव ॥ तीर्थयात्रायै रामो निर्वर्त्य मधुसूदनम् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सैन्यनिर्याणपर्वणि
 बलरामतीर्थयात्रागमने सप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तु भीष्मकस्य महात्मनः ॥ हिरण्यरोम्णो
 नृपतेः साक्षादिन्द्रसखस्य वै १ आकूतीनामधिपतिर्भोजस्यातियशस्विनः ॥ दाक्षिणात्यपतेः पुत्रो दिक्षुरुक्मीति विश्रुतः २ यः किंपुरुषसिंहस्य गंधमादनवासिनः ॥
 कृस्नं शिष्यो धनुर्वेदं च तुष्पादमवाप्तवान् ३ यो माहेन्द्रं धनुर्लेभेतुल्यं गांडीवतेजसा ॥ शार्ङ्गेण च माहाबाहुः सम्मितं दिव्यलक्षणम् ४ त्रिण्येवैतानि दिव्यानि धनुर्निषिदिवि
 चारिणाम् ॥ वारुणं गांडिवं तत्र माहेन्द्रं विजयं धनुः ॥ शार्ङ्गं तु वैष्णवं प्राहुर्दिव्यं तेजोमयं धनुः ५ धारयामास तत्कृष्णः परसेनाभयावहम् ॥ गांडीवं पावकाह्ने भेषां डवपाकशास
 निः ६ हुमादुक्मीमहातेजा विजयं प्रत्यपद्यत ॥ संछिद्य मौरवान् पाशां त्रिहृत्य मुरुमोजसा ७ निर्जित्य नरकं भौममाहृत्य मणिकुण्डले ॥ षोडशस्त्रीसहस्राणि रत्नानि विविधानि
 च ८ प्रतिपेदे हृषीकेशः शार्ङ्गं च धनुरुत्तमम् ॥ रुक्मीतु विजयं लब्ध्वा धनुर्मेघनिभस्वनम् ९ विभीषयन्निवजगत्पांडवानभ्यवर्तत ॥ नामृष्यत पुरायोऽसौ स्वबाहुबलश्रितः
 १० रुक्मिण्या हस्त्रं वीरो वासुदेवेन धीमता ॥ कृत्वा प्रतिज्ञां नाहत्वा निवर्तित्येजनादर्नम् ११ ततोऽन्वधावद्वाष्णेयं सर्वशस्त्राष्टतांवरः ॥ सेनया चतुर्संगिण्यामहत्या दूर
 पातया १२ विचित्रायुधवर्मिण्या गंगेयं प्रवृद्धया ॥ सप्तमासाद्य वाष्णेयं योगानामीश्वरं प्रभुम् १३ व्यसितो ब्रीडितो राजन्नाजगाम सकुण्डिनम् ॥ यत्रैव कृष्णेन रणे निर्जितः
 परवीरहा १४ तत्र भोजकटं नाम कृतं नगरमुत्तमम् ॥ सैन्येन महता तेन प्रभूतगजवाजिना १५ पुरंतद्भुवि विख्यातं नाम्राभोजकटं नृप ॥ सभोजराजः सैन्येन महता
 परिवारितः १६ अक्षौहिण्यामहावीर्यः पांडवानक्षिप्रमागमत् ॥ ततः सकवचीधन्वी तलीखड्गीशरासनी १७ ध्वजेनादित्यवर्णेन प्रविवेश महाचमूम् ॥ विदितः पांडवे
 यानां वासुदेवप्रिये स्यात् १८ युधिष्ठिरस्तु तं राजा प्रत्युद्रम्याभ्यपूजयत् ॥ सपूजितः पांडुपुत्रैर्यथान्यायं सुसंस्तुतः १९ प्रतिगृह्यतु तान्सर्वान्विश्रांतः सहसैनिकः ॥ उवाच
 मध्ये वीराणां कुंतीपुत्रं धनंजयम् २० सहायोऽस्मि स्थितो युद्धे यदि भीतोऽसि पांडव ॥ करिष्यामि रणे साह्यमसह्यं तव शत्रुभिः २१ न हि मे विक्रमे तुल्यः पुमानस्तीह कश्चन ॥
 हनिष्यामि रणे भागं यन्मे दास्यसि पांडव २२ अपि द्रोणकृष्णौ वीरौ भीष्मकर्णावथोपुनः ॥ अथ वा सर्वपदैते तिष्ठंतु वसुधाधिपाः २३ निहत्य समरेशान् स्तवदास्यामि
 मेदिनीम् ॥ इत्युक्तो धर्मराजस्य केशवस्य च सन्निधौ २४ शृण्वतां पार्थिवेन्द्राणामन्येषां चैव सर्वशः ॥ वासुदेवमभिप्रेक्ष्य धर्मराजं च पांडवम् २५

२६ द्रोणं अयं मम गुरु रिति व्यपदिशन् कथयन् २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ उपजीव्य आराध्य रणे युद्धनिमित्तं ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठी
ये भारतभाचदीपे अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ तथेति १ । २ । ३ क्षयस्यैव उद्योगेऽप्यस्तान्नक्षपोदयान् ४ निकृतिप्रज्ञं कपटविषयैव मज्जनधर्मविषयाः स्युः ५ । ६

उवाच धीमान् कौन्तेयः प्रहस्य सखि पूर्वकम् ॥ कौरवाणां कुले जातः पांडोः पुत्रो विशेषतः २६ द्रोणं व्यपदिशन् शिष्यो वासुदेव सहायवान् ॥ भीतोऽस्मीति कथं ब्रूयाद
धानो गांडिवधनुः २७ युध्यमानस्य मे वीरगंधर्वैः सुमहाबलैः ॥ सहायो घोषयात्रायां कस्तदा सीत्सखामम् २८ तथा प्रतिभयेतस्मिन् देवदानवसंकुले ॥ खांडवे यु
ध्यमानस्य कः सहायस्तदा भवत् २९ निवातकवचैर्युद्धे कालकैर्यैश्च दानवैः ॥ तत्र मे युद्धचमानस्य कः सहायस्तदा भवत् ३० तथा विराटनगरे कुरुभिः सह संगरे ॥
युध्यतो बहुभिस्तत्र कः सहायोऽभवन्मम ३१ उपजीव्य रणे रुद्रं शक्रं वैश्रवणं यमम् ॥ वरुणं पावकं चैव कृपं द्रोणं च माधवम् ३२ धारयन् गांडिवं दिव्यं धनुस्तेजोमयं दृ
ढम् ॥ अक्षयशरसं युक्तो दिव्यास्त्रपरिवृंहितः ३३ कथमस्मद्विधो ब्रूयाद्वीतोऽस्मीति यशोहरम् ॥ वचनं नरशार्दूलवज्रायुधमपि स्वयम् ३४ नास्मि भीतो म
हाबाहो सहायार्थं श्वनास्ति मे ॥ यथाकामं यथायोगं गच्छवाऽन्यत्र तिष्ठवा ३५ विनिवर्त्य ततो रुक्मीसेनां सागरसंनिभाम् ॥ दुर्योधनमुपागच्छतु तथैव भरतर्षभ ३६
तथैव चाभिगम्यैनमुवाच वसुधाधिपः ॥ प्रत्याख्यातश्वतेनापि सतदा शूरमानिना ३७ द्रावे वतुमहाराज तस्माद्युद्धादपेयतुः ॥ रौहिणेयश्च वार्ष्णेयो रुक्मीच वसु
धाधिपः ३८ गते रामे तीर्थयात्रां भीष्मकस्य सुते तथा ॥ उपाविशन् पांडवेयामंत्राय पुनरेव च ३९ समितिर्धर्मराजस्य सा पार्थिवसमाकुला ॥ शुश्रूभे तारकैश्चित्रा
द्यौश्चंद्रणेव भारत ४० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सैन्यनिर्याणपर्वणि रुक्मिप्रत्याख्याने अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ जनमेजय
उवाच ॥ तथा व्यूढेष्वनीकेषु कुरुक्षेत्रे द्विजर्षभ ॥ किमकुर्वंश्च कुरुवः कालेनाभिप्रचोदिताः १ ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तथा व्यूढेष्वनीकेषु यत्तेषु भरतर्षभ ॥ धृतरा
ष्ट्रो महाराज संजयं वाक्यमब्रवीत् २ एहि संजय सर्वमेवाचक्ष्वानवशेषतः ॥ सेनानिवेशे यद्दृत्तं कुरुपांडवसेनयोः ३ दिष्टमेव परं मन्यौ रूपं चाप्यनर्थकम् ॥ यदहं बुद्ध्य
मानोऽपि युद्धदोषान्क्षयोदयान् ४ तथापि निकृतिप्रज्ञं पुत्रं दुर्युद्धं तदेविनम् ॥ न शक्नोमि नियंतुं वाकर्तुं वाहितमात्मनः ५ भवत्येव हि मे सूतबुद्धिर्दोषानुदर्शनी ॥ दुर्यो
धनं समासाद्य पुनः सापरिवर्तते ६ एवं गते वैयद्रावितद्रविष्यतिसंजय ॥ क्षत्रधर्मः किल रणे तु नृत्यागोहिषूजितः ७ ॥ संजय उवाच ॥ त्वद्युक्तो यमनुप्रश्नो महाराज य
थेच्छसि ॥ न तु दुर्योधने दोषमिममाधातुमर्हसि ८ शृणुष्वानवशेषेण वदतो मम पार्थिव ॥ य आत्मनो दुश्चरितादशुभं प्राप्नुयान्नरः ॥ न सकालं न वा देवानेन सांगंतुमर्हति
९ महाराज मनुष्येषु निर्दयः सर्वमाचरेत् ॥ सवध्यः सर्वलोकस्य निर्दिता निसमाचरेत् १०

७ । ८ एनसादोषेण देवान् कालं वागंतुं उपालब्धुं नार्हति । दृष्टे संभवत्यहं कल्पनाया अन्याय्यत्वाद् दृष्टा पराधाभावे देवस्य कालस्य वा उपालंभः कर्तुमुचितो न तु तस्मिन् सतीत्यर्थः । न सकालं न वा देवं वक्तुमेतदि
हार्हतीति पाठेऽप्ययमेवार्थः ९ । १०

निकाराःतिरस्काराः ११ वैशसंवैरं समरेनिमित्ते १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीपे उन्नपट्टपथिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ॥ हिरण्यस्यामिति १
गुल्मानसैन्यान् २ आरक्षस्यरक्षणीयस्यद्रव्यादेः विधिरक्षाविधानं । 'आरक्षरक्षणीयेत्यात्' इति विश्वः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ कथनावाक्यं आत्मपशंसनं ८ । ९ संप्रतिज्ञातुं दुःशासनरुधिर

निकारामनुजश्रेष्ठपाण्डवैस्त्वत्पतीक्षया ॥ अनुभूताःसहामात्यैर्निकृतैरधिदेवने ११ हयानांचगजानांचराज्ञांचामिततेजसाम् ॥ वैशसंसमरंवृत्तंयत्तन्मेगृणुसर्वशः १२
स्थिरोभूत्वामहाप्राज्ञसर्वलोकक्षयोदयम् ॥ यथाभूतंमहायुद्धेश्रुत्वाचैकमनाभव १३ नह्येवकर्तापुरुषःकर्मणोःशुभपापयोः ॥ अस्वतंत्रोहिपुरुषःकार्यतेदारुण्यंत्रवत् १४
केचिदीश्वरनिर्दिष्टाःकेचिदेवयदृच्छया ॥ पूर्वकर्मभिरप्यन्येत्रैधमेतत्प्रदृश्यते ॥ तस्मादनर्थमापन्नःस्थिरोभूत्वानिशामय १५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योग
पर्वणि सैन्यनिर्याणपर्वणि संजयवाक्येऽनपष्टयधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ समाप्तंचसैन्यनिर्याणपर्व ॥ ॥ अथ उलूकदूतागमनपर्व ॥ ॥
॥ संजय उवाच ॥ हिरण्यवत्यांनिविष्टेषुपाण्डवेषुमहात्मसु ॥ न्यविशंतमहाराजकौरवेयायथाविधि १ तत्रदुर्योधनोराजानिवेश्यबलमोजसा ॥ संमानयित्वानृपती
व्यस्यगुल्मांस्तथैवच २ आरक्षस्यविधिंकृत्वायोधानांतत्रभारत ॥ कर्णदुःशासनंचैवशकुनिंचापिसौबलम् ३ आनाय्यनृपतिस्तत्रमंत्रयामासभारत ॥ तत्रदुर्यो
धनोराजाकर्णेनसहभारत ४ संभाषित्वाचकर्णेनभ्रात्रादुःशासनेनच ॥ सौबलेनचराजेन्द्रमंत्रयित्वानरर्षभ ५ आहूयोपह्वरेराजञ्जुलूकमिदमब्रवीत् ॥ उलूकगच्छकै
तव्यपाण्डवान्सहसोमकान् ६ गत्वाममवचोब्रूहिवासुदेवस्यगृण्वतः ॥ इदंतस्मनुप्राप्तं वर्षपूगाभिर्चितितम् ७ पाण्डवानांकुरुणांचयुद्धंलोकभयंकरम् ॥ यदेतत्कत्थ
नावाक्यंसंजयोमहदब्रवीत् ८ वासुदेवसहायस्यगर्जतःसानुजस्यते ॥ मध्येकुरुणांकौन्तेयतस्यकालोऽयमागतः ९ यथावःसंप्रतिज्ञातंतत्सर्वैक्रियतामिति ॥
ज्येष्ठंतथैवकौन्तेयंब्रूयास्त्वंचनान्मम १० भ्रातृभिसहितःसर्वैःसौमकैश्चसकेकयैः ॥ कथंवाधार्मिकोभूत्वात्वमधर्मेमनःकृथाः ११ यदृच्छसिजगत्सर्वेनश्यमानंनृशं
सवत् ॥ अभयंसर्वभूतेभ्योदातात्वमितिमेमतिः १२ श्रूयतेहिपुरागीतःश्लोकोऽयंभरतर्षभ ॥ प्रह्लादेनाथमद्रतेहृतेराज्येतुदैवतैः १३ यस्यधर्मध्वजो नित्यंसुराध्वज
इवोच्छ्रितः ॥ प्रच्छन्नानिचपापानिबैडालं नामतद्व्रतम् १४ अत्रतेवर्तयिष्यामिआख्यानमिदमुत्तमम् ॥ कथितंनारदेनेहपितुर्मननराधिप १५ मार्जारःकिलदुष्टा
त्मानिश्रेष्ठःसर्वकर्मसु ॥ ऊर्ध्वबाहुःस्थितोराजनृगंगातीरेकदाचन १६ सवैकृत्वामनःशुद्धिप्रत्ययार्थंशरीरिणाम् ॥ करोमिधर्ममित्याहसर्वानेवशरीरिणः १७ त
स्यकालेनमहताविश्रंभंजगुमुरंडजाः ॥ संमत्यचपशंसंतिमार्जारंतंविशांपते १८ पूज्यमानस्तुतैःसर्वैःपक्षिभिःपक्षिभोजनः ॥ आत्मकार्यैकृतंमेनेचर्यायाश्चकृतंफ
लम् १९ अथदीर्घस्यकालस्यतंदेशंमूषिकाययुः ॥ दृष्टशुस्तंचतेतत्रधार्मिकंव्रतचारिणम् २०

पानादि १० भ्रातृभिःसहितःकथमधर्मेमनःकृथाइतिसंबंधः ११ दातादास्यमिपारित्राज्यंकरीष्यसीत्यर्थः १२ । १३ भोमुरादितिदेवात्रप्रह्लादःसंबोधयति यस्यव्रतस्यधर्मध्वजोधर्मचिन्हं धर्मपवित्रपाणि
त्वादि उच्छ्रितःसर्वलोकविदितः १४ । १५ । १६ मनःशुद्धिर्हि सातोनिवृत्तिः १७ विश्रंभंविशांसं १८ । १९ । २०

२१. बहुवक्षतेमित्राणिचेतिबहुमित्राः । बहुमित्रा इत्यपिपाठः । वृद्धाश्चबालाश्चतेषां समाहारो वृद्धबालेतस्य २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५

कार्येणमहतायुक्तं दंभयुक्तेनभारत ॥ तेषांमतिरियंराजन्नासीत्तत्रविनिश्चये २१ बहुमित्रावयंसर्वेतेषांनोमातुलोह्ययम् ॥ रक्षांकरोतुसततंवृद्धबालस्यसर्वशः २२
उपगम्यतुतेसर्वेबिडालमिदमब्रुवन् ॥ भवत्प्रसादादिच्छामश्नुतेचैवयथासुखम् २३ भवान्नोगतिरव्यग्राभवान्नःपरमःसुहृत् ॥ तेवयंसहिताःसर्वेभवंतंशरणंगताः २४
भवान्धर्मपरोनित्यंभवान्धर्मव्यवस्थितः ॥ सनोरक्षमहाप्रज्ञत्रिदशानिववज्रभृत् २५ एवमुक्तस्तुतैःसर्वेभूषिकैःसविशांपते ॥ प्रत्युवाचततःसर्वान्भूषिकान्भूषिकांत
कृत् २६ द्वयोर्योगेनपश्यामितपसोरक्षणस्यच ॥ अवश्यंतुमयाकार्यवचनंभवतांहितम् २७ युष्माभिरपिकर्तव्यंवचनंममनित्यशः ॥ तपसाऽस्मिपरिश्रान्तोदृढनिय
ममास्थितः २८ नचापिगमनेशक्तिंकांचित्पश्यामिचित्तयन् ॥ सोस्मिनेयःसदातातानदीकूलमितःपरम् २९ तथेतितंप्रतिज्ञायभूषिकाभरतर्षभ ॥ वृद्धबालमथोसर्व
मार्जारायन्यवेदयन् ३० ततःसपापोदुष्टात्सामूषिकानथभक्षयन् ॥ पीवरश्चसुवर्णश्चदृढबंधश्चजायते ३१ भूषिकाणांगणश्चात्रभृशंसंक्षीयतेऽथसः ॥ मार्जारोवर्धते
चापितेजोबलसमन्वितः ३२ ततस्तेभूषिकाःसर्वेसमेत्यान्योन्यमब्रुवन् ॥ मातुलोवर्धतेनित्यंवयंक्षीयामहेभृशम् ३३ ततःप्राज्ञतमःकश्चिद्विडिकोनामभूषिकः ॥
अब्रवीद्वचनंराजन्भूषिकाणांमहागणम् ३४ गच्छतांवनोदीतीरंसहिताःनांविशेषतः ॥ पृष्ठतोऽहंगमिष्यामिसहैवमातुलेनतु ३५ साधुसाध्वितितेसर्वेपूजयांचक्रिरे
तदा ॥ चक्रुश्चैवयथान्यायंविडिकस्यवचोऽर्थवत् ३६ अविज्ञानात्ततःसोथविडिकंभुपमुक्तवान् ॥ ततस्तेसहिताःसर्वेमंत्रयामासुरंजसा ३७ तत्रवृद्धतमःकश्चित्को
लिकोनामभूषिकः ॥ अब्रवीद्वचनंराजन्ज्ञातिमध्येयथातथम् ३८ नमातुलोधर्मकामश्छद्ममात्रंकृताशिखा ॥ नमूलफलभक्षस्यविष्ठाभवतिलोमशा ३९ अस्य
गात्राणिवर्धतेगणश्चपरिहीयते ॥ अद्यसप्ताष्टदिवसान्विडिकोऽपिनृश्यते ४० एतच्छ्रुत्वावचःसर्वेभूषिकाविप्रदुद्रुवुः ॥ बिडालोऽपिसदुष्टात्माजगामैवयथा
गतम् ४१ तथात्वमपिदुष्टात्मनूबेडालं व्रतमास्थितः ॥ चरसिज्ञातिपुसदाबिडालोभूषिकेष्विव ४२ अन्यथाकिलतेवाक्यमन्यथाकर्मदृश्यते ॥ दंभनार्थायलोक
स्यवेदाश्चोपशमश्चते ४३ त्यक्त्वाछद्मत्विंदराजन्क्षत्रधर्मसमाश्रितः ॥ कुरुकार्याणिसर्वाणिधर्मिष्ठोऽसिनरर्षभ ४४ बाहुवीर्येणपृथिवीलब्ध्वाभरतसत्तम ॥
देहिदानंद्विजातिभ्यःपितृभ्यश्चयथोचितम् ४५ क्षिप्रयावर्षपृगांश्चमातुर्मादृहितेस्थितः ॥ प्रमार्जान्श्रुरणेजित्वासंमानंपरमावह ४६ पंचग्रामावृतायत्ना
न्नास्माभिरपवर्जिताः ॥ युध्यामहेकथंसंस्त्येकोपयेमचपांडवान् ४७

३६ । ३७ । ३८ शिखाशाखाअमित्रस्यापिमित्रभावरूपंप्रसांतरकृतास्वीकृता । 'शिखाशाखावर्हिबुधेति शाखापसांतरेबाहौ' इतिचमेदिनी ३९ गणभूषिकाणां ४० । ४१ । ४२ । ४३ इदंछद्म
अजातशत्रुत्वरूपं धर्मिष्ठोऽसीत्युपहासः ४४ । ४५ प्रमार्जप्रमार्ज ४६ । ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ इन्द्रजालं प्रसिद्धं मायाछलं कुहकाकृत्या प्रतिगर्जनाः विपरीतकोपं वहति प्रापयति न तु भयं जनयतीत्यर्थः । ' गर्जनं निनदे कोपे ' इति मेदिनी ५५ । ५६ पर्यायतः पर्यायोभयप्रदर्शनादिरूपः प्रकारस्तेन सिद्धिः स्वस्य न तु भवति तथापरोऽपि तेन बुद्धिमानुषीभयात्मिकानप्राप्नोति ५७ यतो मनसैव ईश्वरेणैव वयं वशे कर्तव्या न त्वाद्दर्शोर्विभीषिकयेति भावः । पूर्वश्लोकेन त्वित्यत्र नन्विति पाठे पर्यायतः क्रमतः भावस्तु स एव । ' पर्यायः प्रकारेव सरेकमे ' इति मेदिनी ५८ आचक्षे आख्यातवान् ५९ । ६० । ६१ । ६२ संगुंकाः शृ

त्वत्कृते दुष्टभावस्य संत्यागो विदुरस्य च ॥ जातुषे च ग्रहे दाहं स्मरतं पुरुषो भव ४८ यच्च कृष्णमवोचस्त्वमायां तं कुरु संसदि ॥ अयमस्मि स्थितो राजन् शमाय समराय च ५९ तस्यायमागतः कालः समस्य नराधिप ॥ एतदर्थं मया सर्वकृतमेतद्युधिष्ठिर ५० किं नु युद्धात्परं लाभं क्षत्रियो बहु मन्यते ॥ किंच त्वं क्षत्रियकुले जातः संप्रथितो भुवि ५१ द्रोणादस्त्राणि संप्राप्य कृपाञ्च भरतर्षभ ॥ तुल्ययो नौ समबलेवासु देवं समश्रितः ५२ ब्रूयास्त्वं वासुदेवं च पाण्डवानां समीपतः ॥ आत्मार्यं पाण्डवार्थं च यत्तो मां प्रति योधय ५३ सभामध्ये च यद्रूपं मायया कृतवानसि ॥ तत्तथैव पुनः कृत्वा सार्जुनो मामभिद्रव ५४ इन्द्रजालं च मायां वै कुहकावापि भीषणा ॥ आत्तशस्त्रस्य संग्रामे वहति प्रतिगर्जनाः ५५ वयमप्युत्सहे मद्यां खंच गच्छेम मायया ॥ रसातलं विशामोऽपि ऐन्द्रं वा पुरमेव तु ५६ दर्शयेम चरूपाणि स्वशरीरे बहून् यपि ॥ न तु पर्यायतः सिद्धिर्बुद्धिमाप्रोतिमानुषीम् ५७ मनसैव हि भूतानि धातैव कुरुते वशे ॥ यद्वीषि च वाष्णेय धार्तराष्ट्रानहंरणे ५८ घातयित्वा प्रदास्यामि पार्थेभ्यो राज्यमुत्तमम् ॥ आचक्षे च मे सर्वसंजयस्तव भाषितम् ५९ मद्द्वितीयेन पार्थेन वैरं वः सव्यसाचिना ॥ ससत्यसंगरो भूत्वा पाण्डवार्थं पराक्रमी ६० युद्धं च स्वाधरणे यतः पश्यामः पुरुषो भव ॥ यस्तु शत्रुमभिज्ञाय शुद्धं पौरुषमा स्थितः ६१ करोति द्विषतां शोकं स जीवति सुजीवितम् ॥ अकस्माच्चैव ते कृष्ण ख्यातं लोके महद्यशः ६२ अद्य दानीं विजानीमः संति पंडाः संगुंकाः ॥ मद्भिधो नापि नृप तिस्त्वयि युक्तः कथंचन ६३ सन्नाहं संयुगे कर्तुं कंसभृत्ये विशेषतः ॥ तंच तूवरकं बालं बह्वाशिनमविद्यकम् ६४ उलूकमद्वचो ब्रूहि असकृद्भीमसेनकम् ॥ विराटनगरे पार्थ यस्त्वं सूदो ह्यभूः पुरा ६५ बलवो नाम विख्यातस्तन्ममैव हि पौरुषम् ॥ प्रतिज्ञातं सभामध्ये न तन्मिथ्या त्वया पुरा ६६ दुःशासनस्य रुधिरं पीयतां यदि शक्यते ॥ यद्वीषि च कौन्तेय धार्तराष्ट्रानहंरणे ६७ निहनिष्यामि तरसा तस्य कालोऽयमागतः ॥ त्वंहि भोज्ये पुरस्कार्यो भक्ष्ये पेये च भारत ६८ क्युद्धं कचभोक्तव्यं युध्यस्व पुरुषो भव ॥ शयिष्यसेहतो भू मौगदामालिङ्ग्य भारत ६९

गंपुंस्त्वचिद्वैश्वश्रुत्वलिङ्गवत्त्वादिकं तत्सहिताः पंडाः निर्वीर्याः संतियेषु तव शौर्यं प्रख्यातमिति भावः ६३ तूवरकं तूवरः प्रौढशृंगोऽनइवान् तजुल्यं तूवरइति पाठेऽपि स एवार्थः अश्वश्रुपुरुषमित्यन्ये । ' तूवरोऽ अश्वश्रुपुरुषे प्रौढशृंगानडुगपि ' इति मेदिनी । तेषां भीमसेनो निःश्वश्रुक इति कल्पना भवति । अश्वोऽजस्त्परो गोमृगइति प्राजापत्या इति श्रुतौ अवादिता ह चर्या तूवरोऽपि पशुरेव अविद्यकं मुहं ६४ ॥ १२७ ॥

७० । ७१ । ७२ नदृष्टेति । भर्तारः राजानः ७३ अर्थपतिभीराजमिः यतः कालातुतत आरभ्येत्यर्थः मृदायूयंमयिगुणवतिस्त्रामिनिनसंतुष्टास्य मृदश्चयुधिष्ठिरोभवदादिपुनिर्गुणेष्वपिनुष्यतीतिभावः ७४ तत्तस्मा
देतोर्ममवधार्यचप्रयुद्धध्वमिति संबन्धः ७५ । ७६ पापं कर्म कुरुगुरुवधार्यं स्वार्थमिति पाठे दुष्करपदं दिवाचमर्थोद्देशः समुद्रतार्यमिति पाठे तु क्रियाविशेषणमिदं सुदृक्त्रिः पात्रैश्च संहितं यथा स्यात्तथा युद्धयस्वेत्यर्थः

तद्व्याचसभामध्ये वलितं तं तृकोदर ॥ उलूकनकुलं ब्रूहि वचनान्मम भारत ७० युद्धयस्वाद्यस्थिरो भूत्वा पश्यामस्तव पौरुषम् ॥ युधिष्ठिरानुरागं च द्वेषं च
मयि भारत ॥ कृष्णायाश्च परिक्लेशं स्मरेदानीं यथा तथम् ७१ ब्रूयास्त्वं सहदेवं राजमध्यवचोमम ॥ युद्धयेदानीं रणे यत्तः क्लेशान् स्मर च पांडव ७२ विराट् द्रुप
दौ चोभौ ब्रूयास्त्वं वचनान्मम ॥ नदृष्टपूर्वा भर्तारो भृत्यैरपि महागुणैः ७३ तथार्थपतिभिर्भृत्या यतः सृष्टाः प्रजास्ततः ॥ अश्लाघ्योऽयं नरपतिर्युवयोरिति चागतम्
७४ ते यूयं संहता भूत्वा तद्व्याचसभामपि च ॥ आत्मार्थं पांडवार्थं च प्रयुद्धयध्वं मया सह ७५ घृष्टदुष्प्रचपां चाल्यं ब्रूयास्त्वं वचनान्मम ॥ एष ते समयः प्राप्नो लब्धव्य
श्च त्वयाऽपि सः ७६ द्रोणमासाद्य समरे ज्ञास्यसे हितमुत्तमम् ॥ युद्धयस्व स समुद्रपापं कुरु कर्म सुदुष्करम् ७७ शिखंडिनमथो ब्रूहि उलूक वचनान्मम ॥ स्त्रीति म
त्त्वामहाबाहुर्न हनिष्यति कौरवः ७८ गंगेयो धन्विनां श्रेष्ठो युद्धयेदानीं मुनिर्भय ॥ कुरु कर्म रणे यत्तः पश्यामः पौरुषं तव ७९ एवमुक्त्वा ततो राजा प्रहस्यो लूकमब्र
वीत् ॥ धनं जयं पुनर्ब्रूहि वासुदेवस्य शृण्वतः ८० अस्मान्वास्वं पराजित्य प्रशाधि पृथिवीमिमाम् ॥ अथ वानिर्जितोऽस्माभीरणे वीरशयिष्यसि ८१ राष्ट्रां नि
र्वासनं क्लेशं वनवासं च पांडव ॥ कृष्णायाश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ८२ यदर्थं क्षत्रियासूते सर्वे तदिदमागतम् ॥ बलं वीर्यं च शौर्यं च परं चाप्यस्त्रलाघवम् ८३
पौरुषं दर्शयन् युद्धे कोपस्य कुरु निष्कृतिम् ॥ परिक्लिष्टस्य दीनस्य दीर्घकाले पितस्य च ॥ हृदयं कस्य न स्फोटैर्दैर्ध्वर्याद्भंशितस्य च ८४ कुले जातस्य शूरस्य पर
वित्तेष्वगृह्यतः ॥ आस्थितं राज्यमाक्रम्य कोपं कस्य न दीपयेत् ८५ यत्तदुक्तं महद्वाक्यं कर्मणा तद्विभाव्यताम् ॥ अकर्मणा कत्थितेन संतः कुपुरुषं विदुः ८६ अ
मित्राणां वशे स्थानं राज्यं च पुनरुद्धर ॥ द्वावर्थौ युद्धकामस्य तस्मात्तत्कुरु पौरुषम् ८७ पराजितोऽसि दूतेन कृष्णाचाना यिता सभाम् ॥ शक्यो मर्षो मनुष्येण कर्तुं पु
रुषमानिना ८८ द्वादशैव तु वर्षाणि वने धिष्ण्याद्विवासितः ॥ संवत्सरं विराटस्य दास्य मास्थाय चोषितः ८९ राष्ट्रां निर्वीर्यं वनवासं च पांडव ॥ कृष्णायाश्च
परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ९० अप्रियाणां च वचनं प्रब्रुवत्सु पुनः पुनः ॥ अमर्षं दर्शयस्व त्वमर्षो ह्यवपौरुषम् ९१ क्रोधो बलं तथा वीर्यं ज्ञानयोगोऽस्त्रलाघवम् ॥ इह ते
दृश्यतां पार्थ युद्धयस्व पुरुषो भव ९२

अयमेव मूलपाठ इति भाति ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ राज्यमाक्रम्य माहशक्तिशेषः ८५ अकर्मणा अयुद्धेन कत्थितेन स्वप्रशंसामात्रेण ८६ स्थानं स्थापितं तव स्थान
राज्ययो रुद्धरणं पौरुषे पुरुषकर्मकुरु ८७ । ८८ धिष्ण्यावगृहात् ८९ । ९० अप्रियाणां शत्रूणां वक्तुं योग्यं वचनं गौर्गोः न संति पतयो भद्रेषु हतिलापते इत्यादिकं प्रब्रुवत्सु दुःशासनादिषु अमर्षको
पं दर्शय ९१ । ९२

लोहाभिसारःशस्त्राणांनाराजनादिकं तेषुमंत्रेणदेवतावहानादिकंच अकर्ममितिबुद्धयोग्यत्वंभूमेरुक्तम् १३ । १४ । १५ । १६ वेदयोःश्रुतिधनुर्वेदयोःअंतर्गपारगम् १७ । १८ युगकालचक्रम १९ । १००
आभ्यांद्रोणभीष्माभ्यां अभिध्यातोऽतत्त्वत्वेननिश्चितः दारुणेनप्रयानकेनअस्त्रादिना पदाभूमिमितिमर्त्यउक्तः १०१ दर्दुरोमंहुकः १०२ । १०३ नागबलस्यहस्तिसेन्यस्य १०४ । १०५ पर्यायात्तुद्वयमक

लोहाभिसारोनिर्वृत्तःकुरुक्षेत्रमकर्ममम् ॥ पुष्टास्तेऽश्वाभृतायोधाःश्वोयुद्धचस्वसकेशवः १३ असमागम्यभीष्मेणसंयुगेकिंविकल्पसे ॥ आरुरुक्षुर्यथाभंदःपर्वतं
गंधमादनम् १४ एवंकल्पसिकौन्तेयअकल्पन्पुरुषोभव ॥ सूतपुत्रंसुदुर्ध्वपेशल्यंचबलिनांवरम् १५ द्रोणंचबलिनांश्रेष्ठश्चाचीपतिसमंयुधि ॥ अजित्वासंयुगे
पार्थराज्यंकथमिहेच्छसि १६ ब्राह्मेधनुषिचाचार्यवेदयोरंतंग्रंथयोः ॥ युधिधुर्यमविक्षोभ्यमनीकचरमच्युतम् १७ द्रोणमहाद्युतिपार्थजेतुमिच्छसितन्मृषा ॥
नहिशुश्रुमवातेनमेरुमुन्मथितंगिरिम् १८ अनिलोवाऽवहेन्मेरुयौर्वाऽपिनिपतेन्महीम् ॥ युगंवापरिवर्तेतयद्येवंस्याद्यथाऽऽस्थमाम् १९ कोह्यस्तिजीविताकां
क्षीप्राप्येममस्मिर्दनम् ॥ पार्थोवाइतरोवापिकोऽन्यःस्वस्तिगृहान्नत्रजेत् १०० कथमाभ्यामभिध्यातःसंस्पृष्टोदारुणेनवा ॥ रणेजीवन्प्रमुच्येतपदाभूमिमुप
स्पृशन् १ किंदर्दुरःकूपशयोयथेमानंबुध्यसेराजचमूंसेताम् ॥ दुराधर्षोदेवचमूपकाशांगुमानरेन्द्रैस्त्रिदशैरिवद्याम् २ प्राच्यैःप्रतीच्यैरथदाक्षिणात्यैरुदीच्यकां
बोजशकैस्त्वशैश्च ॥ शाल्वैःसमत्स्यैःकुरुमध्यदेशैर्मल्लैश्चैःपुलिन्दैर्द्रविडांप्रकांच्यैः १०३ नानाजनौघंयुधिसंप्रवृद्धंगांगयथावेगमपारणीयम् ॥ मांचस्थि
तंनागबलस्यमध्येयुयुत्ससेमंदकिमल्पबुद्धे १०४ अक्षय्याविषुधीचैवअग्निदत्तंचतेरथम् ॥ जानीमोहिरणेपार्थकेतुं दिव्यंचभारत १०५ अकल्पमानोयुद्धच
स्वकल्पसेऽर्जुनकिंबहु ॥ पर्यायात्सिद्धिरेतस्यनैतत्सिध्यतिकल्पनात् १०६ यदीदंकल्पनाल्लोकेसिध्यत्कर्मधनंजय ॥ सर्वेभवेयुःसिद्धार्थाःकल्पनेकोहिदुर्गतः
१०७ जानामितेवासुदेवंसहायंजानामितेगांडिवंतालमात्रम् ॥ जानाम्यंहंत्वाद्दशोनास्तियोद्वाजानानस्तेराज्यमेतद्धरामि १०८ नतुपर्यायधर्मेणसिद्धिमाप्नो
तिमानवः ॥ मनसैवानुकूलानिधातैवकुस्तेवशे १०९ त्रयोदशसमाभुक्तंसज्यं विलपतस्तव ॥ भूयश्चैवप्रशासिष्येत्वांनिहत्यसबांधवम् ११० कृतदागांडिवं
तेऽभूच्चत्वंदासपणैर्जितः ॥ कृतदाभीमसेनस्यबलमासीच्चफाल्गुन १११ सगदाद्रीमसेनाद्वाफाल्गुनाद्वासगांडिवात् ॥ नवैमोक्षस्तदायोऽभूद्दिनाकृष्णाम
निंदिताम् ११२ सावोदास्येसमापन्नान्मोचयामासपार्षती ॥ अमानुष्यंसमापन्नान्दासकर्मण्यवस्थितान् ११३ अवोचंयत्पंडितलानंहवस्तथ्यमेवतत् ॥
धृताहिवेणीपार्थेनविराटनगरेतदा ११४

राव १०६ । १०७ । १०८ पर्यायधर्मेणउपधर्मेणमायादिना । अन्येपुराणपुरोऽयंराज्याहंइतिकर्मधर्मस्तेननर्कितुयौयंनैवसिद्धिमाप्नोतीत्यर्थः मनसासंकल्पेनधातैवकुस्तेनतुमनुष्यः १०९ । ११०
हेदासवासवइतिपादेइंद्रपुत्र १११ । ११२ अमानुष्येनीचमनुष्यत्वं अलवणायवागूरितिवदत्पार्थोऽन्ननञ् ११३ । ११४

११८ वेणीकृत्वापदवेपःकन्यानर्तितवानसीत्येतस्मात्परं श्रोण्याविण्याचकस्याचसंयुगेयःपलायते इत्यर्थेदृश्यते तस्यार्थः यःपदवेपः अस्त्रीअपिस्त्रीवेषभृत् श्रोणिकक्षावेण्युपलक्षितेषुरस्यवमर्द्धदशनस्थानेषु संयुगेस्मरयुद्धेउपस्थितेसतिपलायते स्त्रीत्वस्मिन्संयुगेस्थिरीभवति अयंतुनतोऽप्यभ्रमइतिभावः । कक्षायामित्यपेक्षितेआकारलोपआर्षः ११६ । ११७ नमायेतिव्याख्यातएवश्लोकः ११८ । ११९ भीष्मेणसहसंग्रामः गिरौशिर्रोभेदनादिवत्स्वनाशकरइत्यर्थः १२० उद्वेलोवृद्धिः १२१ । १२२ ओघःप्रवाहः पुरुमित्रोदुर्योधनभ्राता सएवगाधोगांभीर्यस्यपर्यन्तोयस्मिन् । गाढमितिपाठेतेनगाढदु

सूदकर्मणिविश्रांतंविशटस्यमहानसे ॥ भीमसेनेनकौन्तेययनुतन्ममगौरुपम् ११५ एवमेवसदादंडंक्षत्रियाःक्षत्रियेदधुः ॥ वेणीकृत्वापदवेपःकन्यानर्तितवानसि १६ नभयाद्वासुदेवस्यनचापितवफालगुन ॥ राज्यप्रतिप्रदास्यामियुद्धयस्वसहकेशवः १७ नमायार्हाद्रजालंवाकुहकावापिभीषणा ॥ आतशस्त्रस्यसंग्रामेवहं तिप्रतिगर्जनाः १८ वासुदेवसहसंवाफालगुनानांशतानिवा ॥ आसाद्यमाममोवेषुंद्रविष्यंतिदिशोदश १९ संयुगंगच्छभीष्मेणभिंधिवाशिरसागिरिम् ॥ तरस्व वामहागाधंबाहुभ्यांपुरुषोदधिम् १२० शारद्वतमहामीनंविर्विशतिमहोरगम् ॥ बृहद्वलमहोद्वेलंसौमदत्तितिर्मिगिलम् २१ भीष्मवेगमपर्यंतद्राणग्राहदुरासदम् ॥ कर्णशल्यझपावर्तकांजवडवामुखम् २२ दुःशासनौघंशलशल्यमत्स्यंसुषेणचित्रायुधनागनक्रम् ॥ जयद्रथाद्रिंपुरुमित्रगांधदुर्मर्षणोदंशकुनिप्रपातम् २३ शस्त्रौ घमक्षय्यमभिप्रवृद्धयदाऽवगाह्यश्रमनष्टचेताः ॥ भविष्यसित्वंहतसर्वेबांधवस्तदामनस्तेपरितापमेष्यति २४ तदामनस्तेत्रिदिवादिवाशुचेर्नवर्तितपार्थमहीप्रशा सनात् ॥ प्रशाम्यराज्यंहिसुदुर्लभंत्वयावभूषितःस्वर्गइवातपस्विना १२५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिउलूकदूतागमनपर्वणिदुर्योधनवाक्येषष्ठ्यधिकशत तमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ॥ संजयउवाच ॥ सेनानिवेशंसंप्राप्तःकैतव्यःपांडवस्यह ॥ समागतःपांडवेयैर्युधिष्ठिरमभाषत १ अभिज्ञोदूतवाक्यानांयथो कंन्वुवतोमम ॥ दुर्योधनसमादेशंश्रुत्वानक्रोडुमर्हसि २ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उलूकनभयंतेऽस्तिबृहत्विगताज्वरः ॥ यन्मतंधार्तराष्ट्रस्यलुब्धस्यादीर्घदर्शिनः ३ ततोद्युतिमतांमध्येपोडवानांमहात्मनाम् ॥ संजयानांचमत्स्यानांकृष्णस्यचयशस्विनः ४ दुपदस्यसपुत्रस्यविशटस्यचसन्निधौ ॥ भूमिपानांचसर्वेषांमध्येवाक्यंजगादह ५ ॥ उलूकउवाच ॥ इदंत्वामब्रवीद्राजाधार्तराष्ट्रोमहामनाः ॥ शृण्वतांकुरुवीराणांतन्निबोधयुधिष्ठिर ६ पराजितोऽसिदूतेनकृष्णाचानायितासभाम् ॥ शक्योऽम पोमनुष्येणकर्तुंपुरुषमानिना ७ द्वादशैवतुवर्षाणिवनेधिष्यन्त्याद्विवासितः ॥ संवत्सरंविशटस्यदास्यमास्थायचोषितः ८ अमर्षराज्यहरणंनवासंचपांडव ॥ द्रौ पद्याश्वपरिक्लेशंसंस्मरन्पुरुषोभव ९ अशक्तेनचयच्छसंभीमसेनेनपांडव ॥ दुःशासनस्यरुधिरंपीयतांयदिशक्यत्वे १०

प्रवेशं दुर्मर्षणोदं दुर्मर्षणोदकं सोपिदुर्योधनभ्रातैव १२४निवर्तितानिर्वर्तिष्यति प्रशाम्यशान्तोभव । प्रशास्येतिपाठे प्रशास्येचतद्राज्यंचेतिसमाप्तः बुभूषितःप्राप्तुमिष्टः अतपस्विनास्वर्गइवत्वयाराज्यंदुर्लभं लब्धुमशक्यम् १२५ ॥ ॥ इतिउद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीपे षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ सेनेति १ । २ । ३ । ४ । ५

लोहाभिसारोनिर्वृत्तः कुरुक्षेत्रमकर्मम् ॥ समः पंथाभृतास्तेऽश्वाः श्वोयुध्यस्वसकेशवः ११ असमागम्यभीष्मेण संयुगे किं विकल्पसे ॥ आरुरुक्षुर्धृतामंदः पर्वपं
गंधमादनम् १२ एवं कथसिकौन्तेय अकल्पन् पुरुषो भव ॥ सूतपुत्रं सुदुर्धर्षं शल्यं च बलिनां वरम् १३ द्रोणं च बलिनां श्रेष्ठं शचीपतिं संयुधि ॥ अजित्वा संयुगे पा
र्थराज्यं कथमिहेच्छसि १४ ब्राह्मेधनुषि चाचार्यं वेदयोरंतंगदयोः ॥ युधिष्ठिरं मयि विक्षोभ्य मनीकचरमच्युतम् १५ द्रोणं महायुतिं पार्थ जेतुमिच्छसि तन्मृषा ॥ न
हि श्चुमवातेन मेरुमुन्मथितं गिरिम् १६ अनिलो वा वह्नेर्महं यौर्वापि निर्वतेन्महीम् ॥ युगं वापरिवर्तेत यद्येवं स्याद्यथाऽऽस्थमाम् १७ को ह्यस्ति जीविताकांक्षी प्रा
प्येममस्मिर्दनम् ॥ गजो वा जीरथो वापि पुनः स्वस्तिगृहान् न्रजेत् १८ कथमाभ्यामभिध्यातः संसृष्टो दारुणेन वा ॥ रणे जीवन् विमुच्येत पदाभूमिमुपस्पृशन् १९
किं ददुरः कूपशयो यथेमानं बुध्यसे राजचमूं समेताम् ॥ दुराधर्षो देवचमू प्रकाशां गुमानं रेन्द्रेस्त्रिदशैरिव द्याम् २० प्राच्यैः प्रतीच्यैरथ दाक्षिणात्यै रुदीच्यकां बोजशकैः स्वशै
श्च ॥ शाल्वैः समत्स्यैः कुरुमुख्यदेशैर्मल्लैश्चैः पुलिंदैर्द्रविडां प्रकांच्यैः २१ नानाजनौघं युधिसे प्रवृद्धं गांगं यथावेगमपारणीयम् ॥ मां च स्थितं नागबलस्य मध्ये युयु
त्ससे मंदकिमल्पबुद्धे २२ इत्येवमुक्त्वा राजानं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ अभ्यामृच्य पुनर्जिष्णुमुलूकः प्रत्यभाषत २३ अकल्पमानो युद्धयस्व कल्पसेऽर्जुन किं बहु ॥
पर्यायात्सिद्धिरेतस्य नैतत्सिद्धयति कल्पनात् २४ यदीदं कल्पनालोके सिद्धेत्येत्कर्म धनं जय ॥ सर्वं भवेयुः सिद्धार्थाः कल्पने को हि दुर्गतः २५ जानामि ते वासुदेवं सहायं
जानामि ते गांडिवं तालमात्रम् ॥ जानाम्येतत्त्वाद्दृशो नास्ति यो ह्यजानानस्ते राज्यमेतद्धरामि २६ न तु पर्यायधर्मेण राज्यं प्राप्नोति मानुषः ॥ मनसैवानुकूलानि वि
धाता कुरुते वशे २७ त्रयोदशसमाभुक्तं राज्यं विलपतस्तव ॥ भूयश्चैव प्रशासिष्ये निहत्य त्वांसबांधवम् २८ कृतदा गांडिवं तेऽभूद्यत्त्वं दासपणैर्जितः ॥ कृतदा भी
मसेनस्य बलमासीच्च फाल्गुन २९ सगदा द्भीमसेना द्वापार्था द्वाऽपिसगांडिवात् ॥ न वै मोक्षस्तदा वोऽभूद्विना कृष्णामनिदिताम् ३० सावोदास्ये समापन्नान् मोक्ष
यामास पार्षती ॥ अमानुष्यं समापन्नान् दासकर्मण्यवस्थितान् ३१ अवोचं यत्पंडितिलानहं वस्तथ्यमेव तत् ॥ धृताहि वेणी पार्थेन विराटनगरे तदा ३२ सूदकर्मणि
च श्रांतं विराटस्य महानसे ॥ भीमसेनेन कौन्तेय च तन्मम पौरुषम् ३३ एवमेतत्सदा दंडं क्षत्रियाः क्षत्रियेदधुः ॥ वेणीं कृत्वा पंडवेषः कन्यां नर्तितवानसि ३४ न भ
याद्वासुदेवस्य न चापितव फाल्गुन ॥ राज्यं प्रतिप्रदास्यामि युद्धयस्व स्वसहकेशवः ३५ न मायार्हाद्रिजालं वा कुहकावापि भीषणा ॥ आत्तशस्त्रस्य मे युद्धे वहंति प्रतिगर्जनाः
३६ वासुदेवसहस्रं वा फाल्गुनानां शतानि वा ॥ आसाद्य माममोघे पुं द्रविष्यंति दिशो दश ३७ संयुगं गच्छ भीष्मेण भिंधि वा शिरसा गिरिम् ॥ तरेमं वामहागांधवा
हुभ्यां पुरुषोदधिम् ३८ शारद्वतमहामीनं विविंशतिमहोरगम् ॥ बृहद्वलमहोद्वेलं सौमदत्तितिमिगिलम् ३९

भीष्मवेगमपर्यंतद्रोणग्राहदुरासदम् ॥ कर्णशल्यद्रुपवर्तकांबोजवडवामुखम् ४० दुःशासनौघंशलशल्यमत्स्यंसुषेणचित्रायुधनागनक्रम् ॥ जयद्रथाद्रिपुरुमित्रगाधं
दुर्मर्षणोदंशकुनिप्रपातम् ४१ शल्योघमक्षय्यमतिप्रवृद्धंयदाऽऽवगाह्यश्रमनष्टचेताः ॥ भविष्यसिंहतसर्वबांधवस्तदामनस्तेपरितापमेष्यति ४२ तदामनस्तेत्रिदिवा
दिवाशुचेर्निवर्तितापार्थमहीप्रशासनाव ॥ प्रशाम्यराज्यंहिसुदुर्लभंत्वयाबुभूषितःस्वर्गइवातपस्विना ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिउलूकदूतागमनपर्वणि
उलूकवाक्येएकपष्ठचतुर्शततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ उलूकस्त्वर्जुनंभूयोयथोक्तंवाक्यमब्रवीत् ॥ आशीविषमिवकुहंतुदन्वाक्यशला
कया १ तस्यतद्वचनंश्रुत्वारुषिताःपांडवाभृशम् ॥ प्रागेवभृशसंकुद्धाःकैतव्येनापिधर्षिताः २ आसनेषूदतिष्ठंतबाहूंश्चैवप्रचिक्षिपुः ॥ आशीविषाइवकुह्यावीक्षांचक्रुः
परस्परम् ३ अवाक्शिरीभीमसेनःसमुदैक्षतकेशवम् ॥ नेत्राभ्यांलोहितांताभ्यामाशीविषइवश्वसन् ४ आर्तवातात्मजंदृष्ट्वाक्रोधेनाभिहतंभृशम् ॥ उत्समयन्निव
दाशार्हःकैतव्यप्रत्यभापत ५ प्रयाहिशीघ्रंकैतव्यब्रूयाश्चैवसुयोधनम् ॥ श्रुतंवाक्यंशुहीतोऽर्थोमतंयत्तेतथास्तुतत् ६ एवमुक्त्वामहाबाहुःकेशवोराजसत्तम ॥
पुनरेवमहाप्राज्ञयुधिष्ठिरमुदैक्षत ७ संजयानांचसर्वेषांकृष्णस्यचयशस्विनः ॥ द्रुपदस्यसपुत्रस्यविराटस्यचसन्निधौ ८ भूमिपानांचसर्वेषांमध्येवाक्यंजगादह ॥
उलूकोऽप्यर्जुनंभूयोयथोक्तंवाक्यमब्रवीत् ९ आशीविषमिवकुहंतुदन्वाक्यशलाकया ॥ कृष्णादींश्चैवतान्सर्वान्यथोक्तंवाक्यमब्रवीत् १० उलूकस्यतुतद्वाक्यंपापं
दारुणमीरितम् ॥ श्रुत्वाविचुक्षुभेपार्थोल्लाटंचाप्यमार्जयत् ११ तदवस्थंतदादृष्ट्वापार्थसासमितिरूप ॥ नामृष्यंतमहाराजपांडवानांमहारथाः १२ अधिकक्षेपेणकृष्ण
स्यपार्थस्यचमहात्मनः ॥ श्रुत्वातेपुरुषव्याघ्राःक्रोधाज्ज्वलुरच्युत १३ धृष्टद्युम्नःशिखंडीचसात्यकिश्चमहारथः ॥ केकयाभ्रातरःपंचराक्षसश्चवटोत्कचः १४ द्रौपदे
याभिमन्युश्चधृष्टकेतुश्चपार्थिवः ॥ भीमसेनश्चविक्रांतोयमजौचमहारथौ १५ उत्पेतुरासनात्सर्वेक्रोधसंरक्तलोचनाः ॥ बाहून्प्रगृह्यरुचिरान्रक्तचंदनरूपितान् ॥ अंगदैः
पारिहार्यैश्चकैयूरैश्चविभूषितान् १६ दंतान्दंतेषुनिष्पिष्यसृक्किणीपरिलिलिहन् ॥ तेषामाकारभावज्ञःकुंतीपुत्रोवृकोदरः १७ उदतिष्ठत्सवेगेनक्रोधेनप्रज्वलन्निव ॥
उद्धृत्यसहसानेत्रेदंतान्कटकटाव्यच १८ हस्तंहस्तेननिष्पिष्यउलूकंवाक्यमब्रवीत् ॥ अशक्तानामिवास्माकंप्रोत्साहननिमित्तकम् १९ श्रुतंतेवचनंमूर्खयत्त्वांदुर्यो
धनोऽब्रवीत् ॥ तन्मेकथयतोमंदशृणुवाक्यंदुरासदम् २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ यश्चेति । इह दुःशासनरुधिरपानकाले मामां अभियास्यति २८ आत्मानं आलभेयमाप्ति । अंतरात्मानं ईश्वरं वा स्मृत्वाऽऽह आलभेदिति ईश्वरस्य पथं करोमीत्यर्थः

उद्यो०

अ०

१६२

सर्वक्षत्रस्य मध्येतं यद्रक्ष्यसि सुयोधनम् ॥ शृण्वतः सुतपुत्रस्य पितुश्च त्वं दुरात्मनः २१ अस्माभिः प्रीतिकामैस्तु भ्रातुर्ज्येष्ठस्य नित्यशः ॥ मर्षितं ते दुराचारतत्त्वं बहु
मन्यसे २२ प्रेषितश्च हृषीकेशः शमाकांक्षी कुरुन्प्रति ॥ कुलस्य हितकामेन धर्मराजेन धीमता २३ त्वंकालचोदितो नूनं गंतुकामो यमक्षयम् ॥ गच्छ स्वाहवमस्माभि
स्तच्च श्रोत्रं भविता ध्रुवम् २४ मयाऽपि च प्रतिज्ञातो वधः स भ्रातृकस्यते ॥ स तथा भविता पापनात्रकार्या विचारणा २५ वेला मतिक्रमेत्सद्यः सागरो वह्णालयः ॥ पर्वताश्च
विशीर्यैर्युर्मयोक्तं न मृषा भवेत् २६ सहायस्तेयदियमः कुबेरो रुद्र एव वा ॥ यथा प्रतिज्ञं दुर्बुद्धे प्रकरिष्यंति पांडवाः ॥ दुःशासनस्य रुधिरपाता चास्मि यथेप्सितम् २७ यश्चेह
प्रतिसंरब्धः क्षत्रियो माऽभियास्यति ॥ अपि भीष्मं पुरस्कृत्य तं नेष्यामि यमक्षयम् २८ यच्चैतदुक्तं वचनं मया क्षत्रस्य संसदि ॥ यथैतद्भविता सत्यं तथैवात्मानमालभे २९
भीमसेन वचः श्रुत्वा सहदेवोऽप्यमर्षणः ॥ क्रोधसंरक्तनयनस्ततो वाक्यमुवाच ह ३० शौटीरशूरासदृशमनीकजनसंसदि ॥ शृणु पापवचोमहं यद्वाच्यो हि पिता त्वया ३१
नास्माकं भविता भेदः कदाचित् कुरुभिः सह ॥ धृतराष्ट्रस्य संबंधो यदि न स्यात्त्वया सह ३२ त्वंतु लोकविनाशाय घृतराष्ट्रकुलस्य च ॥ उत्पन्नो वैरपुरुषः स्वकुलघ्नश्चाप
कृत् ३३ जन्मप्रभृतिचास्माकं पिता ते पापपुरुषः ॥ अहितानि नृशंसानि नित्यशः कर्तुमिच्छति ३४ तस्य वैरा नुषंगस्य गताऽस्म्यंतं सुदुर्गमम् ॥ अहमादौ निहत्य त्वां
शकुनेः संप्रपश्यतः ३५ ततोऽस्मि शकुनिं हंतामिषतां सर्वधन्विनाम् ॥ भीमस्य वचनं श्रुत्वा सहदेवस्य चोभयोः ३६ उवाच फाल्गुनो वाक्यं भीमसेनं स्मयन्निव ॥
भीमसेन न ते संति येषां वैरं त्वया सह ३७ मंदाग्रहृष्टमुखिनो मृत्युशशवशंगताः ॥ उलूकश्च न ते वाच्यः परुषं पुरुषोत्तम ३८ दूताः किमपराध्यंते यथोक्तस्यानुभा
षिणः ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्भीमं भीमपराक्रमम् ३९ धृष्टद्युम्नसु खान्धीरां सुहृदः समभाषत ॥ श्रुतं वस्तस्य पापस्य धार्तराष्ट्रस्य भाषितम् ४० कुत्सनं वा सु
देवस्य मम चैव विशेषतः ॥ श्रुत्वा भवंतः संरब्धा अस्माकं हितकाम्यया ४१ प्रभावाद्वासुदेवस्य भवतां च प्रयत्नतः ॥ समग्रं पार्थिवं क्षत्रं सर्वेन गणयाम्यहम् ४२
भवद्भिः समनुज्ञातो वाक्यमस्य यदुत्तरम् ॥ उलूके प्रापयिष्यामि यद्रक्ष्यसि सुयोधनम् ४३ श्रोभूते कथितस्यास्य प्रतिवाक्यं च नूमुखे ॥ गांडीवेनाभिधास्यामि
क्रीबाहिवचनोत्तराः ४४ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे प्रशंसं सुर्धनं जयम् ॥ तेन वाक्योपचारेण विस्मिताराजसत्तमाः ४५ अनुनीय च तान् सर्वान्यथामान्यं यथावयः ॥
धर्मराजं तदा वाक्यं तत्प्राप्यं प्रत्यभाषत ४६

२९ । ३० शौटीरः सगर्वः शूरो विक्रांतः शौद्रकगर्वेशूरविक्रांतौ इति धात् अनीकजनः सैन्यवासी जनः हेपाप मग्नं म ३१ नास्माकमिति । धृतराष्ट्रदोषादेव वैरं जातं अन्यथा तेन कालोपेव त्वयित्यक्ते सति तस्य पतिरिति
भावः ३२ । ३३ ते तव पिता अस्माकं अहितानि कर्तुमिच्छति तिसंबंधः ३४ । ३५ भीमसेनस्येति प्राचीनपाठे श्रुत्वेत्यध्याहारः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

॥ १३० ॥

४७।४८।४९।५०।५१ पांडवेष्मिति । हेपाप पांडवेषु त्रयोक्तैर्वैडालव्रतकूपं जिह्मं प्रवर्तत इति तुष्यतु दुर्जनन्यायेनांगीकरोति प्रवर्तस इति पाठे तु स्पष्टोर्थः पूरयन्वाक्यं तदर्थानुष्ठानेन समर्थयन् ५२
शान्याः भीष्मद्रोणादयः अमान्याः पुत्राः लक्ष्मणादयः बालवृद्धानां माकापीरित्यर्थः ५३ । ५४ नपुंसकं नपुंसकत्वं तव ५५ परेषां कर्णादीनां ५६ । ५७ । ५८ जघन्यकालं चरमकालेऽपि पतन्नाभवेन्मा

आत्मानमवमन्वानो न हि स्यात्पार्थिवोत्तमः ॥ तत्रोत्तरं प्रवक्ष्यामि तव शुश्रूषणे रतः ४७ उलूकं भरतश्चेष्टसामपूर्वमथोर्जितम् ॥ दुर्योधनस्य तद्वाक्यं निशम्य भरतर्ष
भः ४८ अतिलोहिते नेत्राभ्यामाशीविष इव श्वसन् ॥ समयमान इव क्रोधात् सृक्किणी परिसंलिहन् ४९ जनादेन मभिप्रेक्ष्य भ्रातृं श्वेदैर्मब्रवीत् ॥ अभ्यभाषत कैत
व्यं प्रगृह्य विपुलं भुजम् ५० उलूकगच्छकैतव्यबूहिता तस्य योधनम् ॥ कृतघ्नं वैरपुरुषं दुर्मतिकुलपांसनम् ५१ पांडवेषु सदा पापनित्यं जिह्मं प्रवर्तते ॥ स्ववीर्याद्यः
पराक्रम्य पाप आह्वयते परान् ॥ अभीतः पूरयन्वाक्यमेष वै क्षत्रियः पुमान् ५२ स पापः क्षत्रियो भूत्वा अस्मानाह्वयसंयुगे ॥ मान्यामान्यान् पुरस्कृत्य युद्धमागाः कुला
धम ५३ आत्मवीर्यसमाश्रित्य भृत्यवीर्यैश्च कौरव ॥ आह्वयस्वरणे पार्थान् सर्वथा क्षत्रियो भव ५४ परवीर्यसमाश्रित्य यः समाह्वयते परान् ॥ अशक्तः स्वयमादा
तु मे तदेव नपुंसकम् ५५ सत्वं परेषां वीर्येण आत्मानं बहु मन्यसे ॥ कथमेवमशक्तस्त्वमस्मान् समभिगर्जेसि ५६ ॥ कृष्ण उवाच ॥ मद्भ्राता अपि भूयस्ते वक्तव्यः स सु
योधनः ॥ श्वइदानीं प्रपद्येथाः पुरुषो भवदुर्मते ५७ मन्यसे यच्च मूढत्वं न योत्स्यति जनार्दनः ॥ सारथ्येन वृतः पार्थैरिति त्वं न बिभेषि च ५८ जघन्यकालं मप्येतन्न
भवेत्सर्वपार्थिवान् ॥ निर्दहेयमहं क्रोधात् नृणानीव हुताशनः ५९ युधिष्ठिरनियोगात्तु फाल्गुनस्य महात्मनः ॥ करिष्ये युध्यमानस्य सारथ्यं विजितात्मनः ६० य
द्युत्पतिसिलोकां स्त्रीन् यद्याविशसि भूतलम् ॥ तत्र तत्रार्जुनरथं प्रभाते द्रक्ष्यसे पुनः ६१ यच्चापि भीमसेनस्य मन्यसे मोघभाषितम् ॥ दुःशासनस्य रुधिरं पीतमद्यावधा
रय ६२ नत्वां समीक्षते पार्थोनापिराजा युधिष्ठिरः ॥ न भीमसेनो नयमौ प्रतिकूलप्रभाषिणम् ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि उलूकदूताभिगमनपर्वणि कृष्णा
दिवाक्ये द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ दुर्योधनस्य तद्वाक्यं निशम्य भरतर्षभ ॥ नेत्राभ्यामतिताम्राभ्यां कैतव्यं समुदैक्षत १ स
केशवमभिप्रेक्ष्य गुडाकेशो महायशाः ॥ अभ्यभाषत कैतव्यं प्रगृह्य विपुलं भुजम् २ स्ववीर्ययः समाश्रित्य समाह्वयति वै परान् ॥ अभीतो युध्यते शत्रून् स वै पुरुष उच्यते ३
परवीर्यसमाश्रित्य यः समाह्वयते परान् ॥ क्षत्रवंधुरशक्तत्वालोके स पुरुषाधमः ४ सत्वं परेषां वीर्येण मन्यसे वीर्यमात्मनः ॥ स्वयंकापुरुषो मूढपरां श्वक्षेभुमिच्छसि ५ य
स्त्वं वृद्धं सर्वराज्ञां हितबुद्धिं जितेन्द्रियम् ॥ मरणाय महाप्रज्ञं दीक्षयित्वा विकृत्यसे ६ भावस्ते विदितोऽस्माभिर्दुर्बुद्धेः कुलपांसन ॥ न ह निष्यंति गांगेयं पांडवा वृणयेति हि ७

भूत एतदेवाह सर्वेभ्यादिना श्लोकशेषेण ५२ । ५० । ५१ । ५२ समीक्षते गणयति ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ दुर्योधन
स्येति । ममुदैक्षत गुडाकेश इति संबन्धः १ । २ पूरणात् पुरुष इति पुरुषशब्दनिर्वचनं अन्यथा त्वपुरुष एवेत्यर्थः ३ क्षत्रवंधुः क्षत्रजातिरेव न तु क्षत्रकर्मसर्थः ४ । ५ वृद्धं बालीकं भीष्मच ६ । ७

मिषतांपश्यतां ८ कैतव्येति । समेत्यएकीकृत्य निशाव्यपायेभ्योभूते ९ सत्यसंधोभीष्मः भीष्मवाक्यमेवाह अहंतेति । हेकैतव्यअहंतेत्यादिमदीयवाक्यंभरतान्नपांडवान्प्रतिगत्वावदस्वकिंकृत्वामुयोधनं
समेत्यमदीयंसंदेशंदुर्योधनायश्रावयित्वापांडवान्प्रतिकथयेत्यर्थः तेनदुर्योधनमुखंपांडवानांभयंचोदेप्यतीतिभावः १० द्रोणमुनेपिद्रोणंविनाप्यसहायएवाहंलोकंहन्यांततोभीष्मवाक्यात्तेतवभावएषं
भूतोजातइत्यर्थः ११ हंताहनिष्यामि कुरुवृद्धंभीष्मं १२ योयुक्तसेनोध्वजीरथीतरक्षतेतियोजना द्वीपंमज्जतामाभारं १३ । १४ । १५ । १६ अभिमानःश्रेष्ठोऽस्मीतिबुद्धिः । दर्पःपराभिभवसमर्थोऽस्मी

यस्यवीर्यसमाश्रित्यधार्तराष्ट्रविकथ्यसे ॥ हंताऽस्मिप्रथमंभीष्मंमिषतांसर्वधन्विनाम् ८ कैतव्यगत्वाभरतान्नसमेत्यसुयोधनंधार्तराष्ट्रंवदस्व ॥ तथेत्युवाचा
र्जुनःसव्यसाचीनिशाव्यपायेभविताविमर्दः ९ यद्वाऽब्रवीद्वाक्यमदीनसत्त्वोमध्येकुरुहर्षयन्सत्यसंधः ॥ अहंहंतासृजयानामनीकंशाल्वेयकांश्चेतिममैषभारः ॥
कैतव्यगत्वाभरतान्नसमेत्यसुयोधनंधार्तराष्ट्रंवदस्व १० हन्यामहद्रोणमृतेऽपिलोकंनतेभयंविद्यतेपांडवेभ्यः ॥ ततोहितेलब्धतमंचराज्यमापद्रताःपांडवाश्चेति
भावः ११ सदर्पपूर्णोन्नसमोक्षसेत्वमनर्थमात्मन्यपिवर्तमानम् ॥ तस्मादहंतेप्रथमंसमूहेहंतासमक्षंकुरुवृद्धमेव १२ सूर्योदयेयुक्तसेनःप्रतीक्ष्यध्वजीरथीरक्षतस
त्यसंधम् ॥ अहंहिवःपश्यतांद्वीपमेनंभीष्मंस्थात्पातयिष्यामिबाणैः १३ श्वोभूतेकथनावाक्यंविज्ञास्यतिसुयोधनः ॥ आचितंशरजालेनमयादृष्ट्वापितामहम्
१४ यदुक्तश्वसभामध्येपुरुषोहस्वदर्शनः ॥ कुद्वेनभीमसेनेनभ्रातादुःशासनस्तव १५ अधर्मज्ञानित्यवैरीपापबुद्धिर्नृशंसवद् ॥ सत्यांप्रतिज्ञामचिराद्द्रक्ष्यसेतांसु
योधन १६ अभिमानस्यदर्पस्यक्रोधपारुष्ययोस्तथा ॥ नैष्ठुर्यस्यावलेपस्यआत्मसंभावनस्यच १७ नृशंसतायास्तैक्ष्ण्यस्यधर्मविद्वेषणस्यच ॥ अधर्मस्याति
वादस्यवृद्धातिक्रमणस्यच १८ दर्शनस्यचचक्रस्यकृत्स्नस्यापनयस्यच ॥ द्रक्ष्यसित्वंफलंतीव्रमचिरेणसुयोधन १९ वासुदेवद्वितीयेहिमयिकुद्वेनराधम ॥ आशा
तेजीवितेमूढराज्येवाकेनहेतुना २० शांतेभीष्मेतथाद्रेणेसूतपुत्रेचपातिते ॥ निराशोजीवितेराज्येपुत्रेषुचभविष्यसि २१ भ्रातृणांनिधनंशुक्लापुत्राणांचसुयोधन ॥
भीमसेनेननिहतोदुष्कृतानिस्मरिष्यसि २२ नद्वितीयांप्रतिज्ञांहिप्रतिजानामिकैतव ॥ सत्यंब्रवीम्यहंह्येतत्सर्वसत्यंभविष्यति २३ युधिष्ठिरोऽपिकैतव्यमुलूकमि
दमब्रवीत् ॥ उलूकमद्वचोब्रूहिगत्वातातसुयोधनम् २४ स्वेनवृत्तेनमेवृत्तंनाधिगंतुंत्वमर्हसि ॥ उभयोःतरंवेदसुनृतानृतयोरपि २५ नचाहंकामयेपापमपिकी
टपिपीलयोः ॥ किंपुनर्ज्ञातिषुवधंकामयेयंकथंचन २६ एतदर्थमयातातपंचग्रामावृताःपुरा ॥ कथंतवसुदुर्बुद्धेनप्रेक्ष्येव्यसनंमहत् २७ सत्त्वंकामपरीतात्मा
मूढभावाच्चकथ्यसे ॥ तथैववासुदेवस्यनगृह्णासिहितंवचः २८

तिथीः । क्रोधोऽभिज्वलनं पारुष्यंनिष्ठुरवाक्यत्वं । नैष्ठुर्यंनिःस्नेहता । अवलैपोन्येषामवज्ञा । आत्मसंभावनंअहमेवज्ञातासुरश्चास्मीतिबुद्धिः १७ नृशंसतानिर्दयत्वं । तैक्ष्ण्यंतीक्ष्णताविषदानादि
वीभत्सकर्मकारित्वं । धर्मविद्वेषणंकपटवृत्तादिना । अधर्मोयथाप्रतिज्ञातराज्याप्रदानं । अतिवादोयमिष्टेष्वधर्मिष्ठत्वारोपोवैडालव्रतिकोसीत्यादिवचनं । वृद्धातिक्रमणंविदुरादीनामवमाननं १८ दर्शनं
कर्णादिषुजयनिश्चयः । चक्रंसेनायांआधिक्यं अपनयःअस्माकंदूरीकरणं एतेषांफलंद्रक्ष्यसि १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ वेदवेदि २५ । २६ कथयिति । हेसुदुर्बुद्धे तवव्यसनंमरणमंकथम
पिनप्रेक्ष्येइतिहेतोःपंचग्रामावृताइतिसंबंधः २७ । २८

२९ । ३० ३१ । ३२ ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ यत्तुमंछे शंभुत्वाहृष्टः सन्धिकृत्यसेतत्ततोहेतोः शोचिष्यसे इति संबन्धः ४० अश्वाभ्योऽहं नरपतिर्बुधयोरिति बुधो धनवाक्य
स्थोत्तरं विराट्पदावाहत्तु रित्याह विराटेति । साधोः दासभावं नियच्छेन्नितरां यच्छेन्नार्थयावदे । इषुगमीति छादेशेयमयतेर्विचिलिङ्गित्तमस्य द्विवचनं । इति आकयोर्मतिरस्ति तौ च आवां दासावदासौ वेति य

किंचेदानीं बहूकेन युध्यस्व सह बांधवैः ॥ मम विप्रियकर्तारं कैतव्य ब्रूहि कौरवम् २९ श्रुतं वाक्यं गृहीतोऽर्थो मंतं यत्ते तथाऽस्तु तव ॥ भीमसेनस्ततो वाक्यं भूय आह नृपा
त्मजम् ३० उलूकमद्ब्रूहि दुर्मतिं पापपूरुषम् ॥ शठं नैकृतिकं पापं दुराचारं सुयोधनम् ३१ ग्रथोदरे वावस्तव्यं पुरे वानागसाह्वये ॥ प्रतिज्ञातं मया तच्च सभामध्ये न रा
धम ३२ कर्ता हंत द्वचः सत्यं सत्येनैव शपामिते ॥ दुःशासनस्य रुधिरं हत्वा पास्याम्यहं मृधे ३३ सक्थिनी तव भक्तं त्वैव हत्वा हितवसो दुरात् ॥ सर्वेषां धार्तराष्ट्राणामहं
मृत्युः सुयोधन ३४ सर्वेषां राजपुत्राणामभिमन्युरसंशयम् ॥ कर्मणा तोषयिष्यामि भूयश्चैव वचः शृणु ३५ हत्वा सुयोधनत्वां वै सहितं सर्वसोदरैः ॥ आक्रमिष्ये पदामूर्ध्नि
धर्मराजस्य पश्यतः ३६ नकुलस्तु ततो वाक्यमिदमाह महीपते ॥ उलूकब्रूहि कौरव्यं धार्तराष्ट्रं सुयोधनम् ३७ श्रुतं ते गदतो वाक्यं सर्वमेव यथा तथम् ॥ तथा कर्तोऽस्मि
कौरव्ययथा त्वमनुशासिमाम् ३८ सहदेवोऽपि नृपते इदमाह ब्रूवोऽर्थवत् ॥ सुयोधनमतिर्याते नृपते भविष्यति ३९ शोचिष्यसे महाराज सपुत्रज्ञाति बांधवः ॥ इमं च छे
शमस्माकं हृद्यो यत्त्वं विकृत्यसे ४० विराट्पदौ वृद्धाबुलूकमिदमूचतुः ॥ दासभावं नियच्छेव साधोरिति मतिः सदा ॥ तौ च दासावदासौ वा पौरुषं यस्य यादृशम् ४१
शिखंडी तु ततो वाक्यमुलूकमिदमब्रवीत् ॥ वक्तव्यो भवतार राजापेष्वाभिरतः सदा ४२ पश्यत्वं मारणे राजन्कुर्वाणं कर्मदारुणम् ॥ यस्य वीर्यं समासाद्य मन्यसे विजयं युधि
४३ तमहं पातयिष्यामि रथात्तव पितामहम् ॥ अहं भीष्मवधात्सृष्टो नूनं धात्रामहात्मना ४४ सोऽहं भीष्मं हनिष्यामि मिषतां सर्वधन्विनाम् ॥ धृष्टद्युम्नोऽपि कैतव्यमुलूक
मिदमब्रवीत् ४५ सुयोधनो मम वचो वक्तव्यो नृपते सुतः ॥ अहं द्रोणं हनिष्यामि सगणं सह बांधवम् ४६ अवश्यं च मया कार्यं पूर्वेषां चरितं महत् ॥ कर्ता चाहं तथा कर्म यथा
नान्यः करिष्यति ४७ तमब्रवीद् धर्मराजः कारुण्यार्थं वचो महत् ॥ नाहं ज्ञातिवधं राजन् कामयेयं कथंचन ४८ तवैव दोषा दुर्वृद्धे सर्वमेतत्त्वनावृतम् ॥ सगच्छ माचिरं तात उलू
कयदि मन्यसे ४९ इह वातिष्ठ भद्रं ते वर्यं हितव बांधवाः ॥ उलूकस्तु ततो राजन् धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ५० आमं ज्यप्रययौ तत्र यत्र राजा सुयोधनः ॥ उलूकस्तत आगम्य दुयोधन
ममर्षणम् ५१ अर्जुनस्य समादेशं यथोक्तं सर्वमब्रवीत् ॥ वासुदेवस्य भीमस्य धर्मराजस्य पौरुषम् ५२ नकुलस्य विराटस्य द्रुपदस्य च भारत ॥ सहदेवस्य च वचो धृष्टद्युम्न
शिखंडिनोः ॥ केशवार्जुनयोर्वाक्यं यथोक्तं सर्वमब्रवीत् ५३ कैतव्यस्तु तद्वाक्यं निशम्य भरतर्षभः ॥ दुःशासनं च कर्णं च शकुनिं चापि भारत ५४ आज्ञापय तराज्ञां श्वबलं
मित्रबलं तथा ॥ यथा प्रागुदयात्सर्वे युक्तास्तिष्ठन्तीकिनः ५५

स्य तत्पयादंशो पौरुषं तत्तथैव श्रोत्रक्षयावतिशेषः ४१ । ४२ । ४३ वधाववधेतोः ४४ । ४५ । ४६ पूर्वेषां चरितं द्रोणवधेन पित्रैरपि यथातनं सर्वेषामिति पाठेऽपि सप्तवार्थः ४७ अनावृतं विस्पष्टं
४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५

५६ । ५७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥
तिसंबंधः त्वमनेन युध्यस्व त्वमनेनेत्येवं तत्तदंशव्यवस्थां चकारित्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ अंशं अकल्पयत् स्वकीयमिति शेषः १० । ११ । १२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे

ततः कर्णसमादिष्टा दूताः संस्वरितारथैः ॥ उष्ट्रवामीभिरप्यन्ये सदश्वैश्च महाजवैः ५६ तूर्णपरिययुः सेनां कृत्स्नां कर्णस्य शासनात् ॥ आज्ञापयंतो राज्ञश्च योगः प्रागुदयादिति
५७ ॥ इति श्रीम० उ० उल्लूकदूतागमनप० उल्लूकापयाने त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ उल्लूकस्य वचः श्रुत्वा कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥
सेनां निर्यापयामास धृष्टद्युम्नपुत्रो गमाम् १ पदातिनीनां गवतीं रथिनीं मश्वत्तं दिनीम् ॥ चतुर्विधबलां भीमामकं पांशुथिवीमिव २ भीमसेनादिभिर्गुप्तां सार्जुनैश्च महा
रथैः ॥ धृष्टद्युम्नवशां दुर्गासागरस्तिमितोपमाम् ३ तस्यास्त्वग्नेमहेष्वासः पांचालयो युद्धदुर्मदः ॥ द्रोणप्रेप्सुरनीकानि धृष्टद्युम्नो व्यकर्षत ४ यथा बलं यथोत्साहं रथिनः
समुपादिशत् ॥ अजुनं सूतपुत्राय भीमं दुर्योधनाय च ५ धृष्टकेतुं च शल्याय गौतमायोत्तमौजसम् ॥ अश्वत्थाम्नेचनकुलं शैब्यं च कृतवर्मणं ६ सैंधवाय च वाष्पेयं युयुधानं
समादिशत् ॥ शिखंडिनं च भीष्माय प्रमुखे समकल्पयत् ७ सहदेवं शकुन्यं च कितानं शलाय वै ॥ द्रौपदेयांस्तथा पंचत्रिगर्तेभ्यः समादिशत् ८ वृषसेनाय सौभद्रं शेषाणां
च महीक्षिताम् ॥ सप्तमैर्हितं मेने पार्थादभ्यधिकरणे ९ एवं विभज्य योधांस्तान् प्रथक् सहचैव ह ॥ ज्वालावर्णो महेष्वासो द्रोणमंशमकल्पयत् १० धृष्टद्युम्नो महेष्वासः
सेनापतिपतिस्ततः ॥ विधिवद्ब्रूह्यमेधावी युद्धाय धृतमानसः ११ यथोद्दिष्टानि सैन्यानि पांडवानामयोजयत् ॥ जयाय पांडुपुत्राणां यत्तस्तस्थौरणाजिरे १२
॥ इति श्रीम० उ० उल्लूकदूतागमनप० सेनापतिनियोगे चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ समाप्तं चोल्लूकदूतागमनपर्वं ॥ अथ रथातिरथसंख्यानपर्वं ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ प्रतिज्ञाते फाल्गुने नवधेभीष्मस्य संयुगे ॥ किमकुर्वत मे मंदाः पुत्रा दुर्योधनादयः १ हतमेव हि पश्यामि गांगेयं पितरं रणे ॥ वासुदेवसहायेन पार्थेन दृढ
धन्वना २ सचापरिमितप्रज्ञस्तच्छ्रुत्वा पार्थभाषितम् ॥ किमुक्तवान्महेष्वासो भीष्मः प्रहरतांवरः ३ सेनापत्यं च संप्राप्य कौरवाणां धुरंधरः ॥ किमचेष्टतां गांगेयो महाबुद्धि
पराक्रमः ४ ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततस्तत्संजयस्तस्मै सर्वमेव न्यवेदयत् ॥ यथोक्तं कुरुवृद्धेन भीष्मेणाभिततेजसा ५ ॥ संजय उवाच ॥ सैनापत्यमनुप्राप्य भीष्मः
शांतनवो नृप ॥ दुर्योधनमुवाचे दं वचनं हर्षयन्निव ६ नमस्कृत्य कुमाराय सेनान्येशक्तिपाणये ॥ अहं सेनापतिस्तेऽद्य भविष्यामि न संशयः ७ सेनाकर्मण्यभिज्ञोऽस्मि व्यू
हेषु विविधेषु च ॥ कर्मकारयितुं चैव भृतानप्यभृतांस्तथा ८ यात्रायाने च युद्धे च तथा प्रशमनेषु च ॥ भृशं वेदमहाराज यथावेद बृहस्पतिः ९ व्यूहानां च समारभान् देवगां
धर्वमानुषान् ॥ तैरहं मोहयिष्यामि पांडवान् व्येतुतेज्वरः १०

चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ॥ प्रतिज्ञाते इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ भृतान् वेतनभक्षकान् अभृतान् मेऽया समागतान् ८ यात्रार्थयाने प्रयागे
युद्धे प्रशमनेषु पराक्षाणां प्रतीकारेषु विषयेषु वेदवेदि वेदवेदि ९ । १०

तत्त्वेन अकापट्येन ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ रथोदारः रथेष्वेव उदारो न तु महारथस्तदृशा एव दुःशासनादय इति भावः १९ । २० । २१ । २२ । २३ नत्वात्म

सोऽहं योत्स्यामि तत्त्वेन पालयंस्तव वाहिनीम् ॥ यथावच्छास्त्रतो राजन् व्येतुते मानसोऽज्वरः ११ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ विद्यते मे न गांगेय मयं देवासुरेष्वपि ॥ सम
स्तेषु महाबाहो सत्यमेतद्वीमिते १२ किंपुनस्त्वयि दुर्धर्षे सैन्यापत्ये व्यवस्थिते ॥ द्रोणे च पुरुषव्याघ्रे स्थिते युद्धाभिनंदिनि १३ भवद्गच्छां पुरुषाभ्यां स्थिताभ्यां
विजये मम ॥ न दुर्लभं कुरुश्रेष्ठ देवराज्यमपि ध्रुवम् १४ रथसंख्यां तु कात्स्न्येन परेषामात्मनस्तथा ॥ तथैवातिरथानां च वेत्तुमिच्छामि कौरव १५ पितामहो हि कु
शलः परेषामात्मनस्तथा ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहं सर्वैः सहैर्भिर्वसुधाधिपैः १६ ॥ भीष्म उवाच ॥ गांधारे गृणु राजेन्द्र रथसंख्यां स्वकेबले ॥ ये रथाः पृथिवीपाल तथै
वातिरथाश्च ये १७ बहूनीह सहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ॥ रथानां तव सेनायां यथामुख्यं तु मे गृणु १८ भवानग्रथोदारः सहस्रैः सहोदरैः ॥ दुःशासनप्रभृतिभिर्भ्रा
तृभिः शतसंमितैः १९ सर्वैकृतप्रहरणाश्लेढभेदविशारदाः ॥ रथोपस्थे गजस्कंधे गदाप्रासासि चर्मणि २० संयंतारः प्रहतारः कृतास्त्राभारसाधनाः ॥ इष्वस्त्रे द्रोण
शिष्याश्च कृपस्य च शरद्वतः २१ एते ह निष्यंति रणे पंचालान्युद्धदुर्मदान् ॥ कृतकिल्बिषाः पांडवैर्धार्तराष्ट्रामनस्विनः २२ तथाऽहं भरतश्रेष्ठ सर्वसेनापतिस्तव ॥
शत्रून् विध्वंसयिष्यामि कदर्थी कृत्य पांडवान् २३ नत्वात्मनो गुणान् वक्तुमर्हामि विदितोऽस्मि ते ॥ कृतवर्मा त्वतिरथो भोजः शस्त्रभृतां वरः २४ अर्थसिद्धितवरणे क
रिष्यति न संशयः ॥ शस्त्रविद्विरनाधृष्यो दूरपाती दृढायुधः २५ ह निष्यति च मूर्तेषां महेन्द्रो दानवानिव ॥ मद्राजो महेष्वासः शल्यो मेऽतिरथो मतः २६ स्पर्ध
तेवासु देवेन नित्यं यो वै रणे रणे ॥ भागिनेयां त्रिजांस्त्यक्तवा शल्यस्तेऽतिरथो मतः ॥ एष योत्स्यति संग्रामे पांडवांश्च महारथान् २७ सागरोर्मि समैर्बाणैः प्लावयन्निव
शास्त्रवान् ॥ भूरिश्रवाः कृतास्त्रश्च तव चापि हितः सुहृत् २८ सौमदत्तिर्महेष्वासो रथयूथपयूथपः ॥ बलक्षयमभिघ्राणां सुमहांतं करिष्यति २९ सिंधुराजो महा
राजमतो मे द्विगुणो रथः ॥ योत्स्यते समरे राजन् विक्रान्तो रथसत्तमः ३० द्रौपदी हरणे राजन् परिक्रिष्टश्च पांडवैः ॥ संस्मरंस्तं परिक्रिष्टं योत्स्यते परवीरहा ३१ एते
न हितदारा जंस्तप आस्थाय दारुणम् ॥ सुदुर्लभो वरो लब्धः पांडवान् योद्धुमाहवे ३२ स एष रथशार्दूलस्तद्वैरं संस्मरन् रणे ॥ योत्स्यते पांडवैस्तात प्राणांस्त्यक्ता सु
दुस्त्यजान् ३३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यानपर्वणि पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ ॥ ॥
भीष्म उवाच ॥ सुदक्षिणस्तु कांबोजो रथ एकगुणो मतः ॥ तवार्थसिद्धिमाकांक्षन् योत्स्यते समरे परैः १ एतस्य रथसिंहस्य तवार्थे राजसत्तम ॥ पराक्रमं यथेन्द्रस्य द्रक्ष्यंति कु
रवो युधि २ एतस्य रथवंशे हिति गमवेगप्रहारिणः ॥ कांबोजानां महाराज शलभानामिवायतिः ३

न इति स्वस्यासंख्येयत्वं सूचितं २४ । २५ । २६ । २७ । २८ रथयूथपामहारथाः तेषां यूथपोऽतिरथः २९ सिंधुराजो जयद्रथो द्विरथः ३० । ३१ । ३२ । ३३ ॥ ॥ इति उद्यो
गपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ सुदक्षिण इति १ । २ । ३

रथवंशेनरथसंधेनसहितइतिशेषः । 'धवाःपुसिकुलेवेनौपृष्ठावववर्गयोः' इतिवेदिनी ४।५।६।७।८।९ समुद्रतटंनिर्णीजस्थितपताकांसेना उच्छ्रिततरंगवर्तीर्गंगां १० सत्वरथोनामपदानामुत्त

नीलोमाहिष्मतीवासीनीलवर्मास्थस्तव ॥ रथवंशेनकदनंशत्रूणावैकरिष्यति ४ कृतवैरःपुराचैवसहदेवेनमारिष ॥ योत्स्यतेसततरांजस्तवार्थेकुरुन्दन ५ विंदा
नुविंदावावंत्यौसमतौरथसत्तमौ ॥ कृतिनौसमरेतातदृढवीर्यपराक्रमौ ६ एतौतौपुरुषव्याघ्रौरिपुसैन्यप्रधक्ष्यतः ॥ गदाप्रासासिनाराचैस्तोमरेश्वरच्युतैः ७
युद्धाभिकामौसमरेक्रीडन्ताविकयूथपौ ॥ यूथमध्येमहाराजविचरन्तौकृतांतव ८ त्रिगतांभ्रातरःपंचरथोदारामतामम ॥ कृतवैराश्वपार्थेस्तेविराटनगरेतदा ९
मकराइवराजेंद्रसमुद्रततरंगिणीम् ॥ गंगांविश्वोभयिष्यन्तिपार्थानांयुधिवाहिनीम् १० तेरथाःपंचराजेन्द्रयेषांसत्यरथोमुखम् ॥ एतेयोत्स्यतिसंग्रामेसंस्मरन्तःपु
राकृतम् ११ व्यलीकंपांडवेयेनभीमसेनानुजेनह ॥ दिशोविजयताराजन्श्चेतवाहेनभारत १२ तेहनिष्यन्तिपार्थानांतानासाद्यमहारथान् ॥ वरान्वरान्महे
ष्वासानक्षत्रियाणांधुरंधरान् १३ लक्ष्मणस्तवपुत्रश्चतथादुःशासनस्यच ॥ उभौतौपुरुषव्याघ्रौसंग्रामेष्वपलायिनौ १४ तरुणौसुकुमारौचराजपुत्रौतरस्विनौ ॥
युद्धानांचविशेषज्ञौप्रणेतारौचसर्वशः १५ रथौतौकुरुशार्दूलमतौमेरथसत्तमौ ॥ क्षत्रधर्मरतौवीरौमहत्कर्मकरिष्यतः १६ दंडधारौमहाराज्जरथएकोनरर्षभ ॥
योत्स्यतेतवसंग्रामेस्वेनसैन्येनपालितः १७ बृहद्वलस्तथाराजाकौसल्योरथसत्तमः ॥ रथोमममतस्तातमहावेगपराक्रमः १८ एषयोत्स्यतिसंग्रामेस्वान्वन्धून्सं
प्रहर्षयन् ॥ उग्रायुधोमहेष्वासोधार्तराष्ट्रहितेरतः १९ रूपःशारद्वतोर्राजन्रथयूथपयूथपः ॥ प्रियान्प्राणान्परित्यज्यप्रधक्ष्यतिरिपूंस्तव २० गौतमस्यमह
र्षेर्धआचार्यस्यशरद्वतः ॥ कार्तिकेयइवाजेयःशरस्तंबासुतोऽभवत् २१ एषसेनाःसुबहुलाविविधायुधकार्मुकाः ॥ अग्निवत्समरेतातचरिष्यतिविनिर्दहम् २२ ॥
इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यानपर्वणि षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ भीष्मउवाच ॥ शकुनिर्मातुलस्तेऽसौरथएकोनराधिप ॥
प्रयुज्यपांडवैर्वैर्योत्स्यतेनात्रसंशयः १ एतस्यसेनादुर्धर्षासमरेप्रतियायिनः ॥ विकृतायुधभूयिष्ठावायुवेगसमाजवे २ द्रोणपुत्रोमहेष्वासःसर्वानेव्रातिधन्विनः ॥
समरेचित्रयोधीचहृदास्त्रश्चमहारथः ३ एतस्यहिमहाराजयथागांडीवधन्वनः ॥ शरासनविनिर्मुक्ताःसंस्कारायांतिसायकाः ४ नैषशक्योमयावीरःसंख्यातुंरथस
त्तमः ॥ निर्देहेदपिलोकांस्त्रीनिच्छन्नेषमहारथः ५ क्रोधस्तेजश्चतपसासंभृतोऽश्रमवासिनाम् ॥ द्रोणेनानुगृहीतश्चदिव्यैरस्त्रैरुदारधीः ६ दोषस्त्वस्यमहानेकोपेनैव
भरतर्षभ ॥ नमेरथोनातिरथोमतःपार्थिवसत्तमः ७ जीवितंप्रियमत्यर्थमायुष्कामःसदाद्रिजः ॥ नह्यस्यसदृशःकश्चिदुभयोःसेनयोरपि ८

श्रेष्ठः ११ व्यलीकंअग्रियं १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इतिश्रीउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेष्टष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥
शकुनिरिति १ विकृतानिनानाविधानिआयुधानितैर्भूयिष्ठा २।३।४।५ आश्रमवासिनायुषीणांक्रोधस्तेजश्चतयोःसमुदायरूपइत्यर्थः आश्रमेत्याकारस्यपूर्वरूपमार्ग ६।७।८

हन्यादेकरथेनैव देवानामपि वाहिनीम् ॥ वपुष्मांस्तलघोषेण स्फोटयेदपि पर्वतान् ९ असंख्येयगुणो वीरः प्रहंतादारुणद्युतिः ॥ दंडपाणि रिव असह्यः कालवत्प्रचरिष्यति १० युगांताग्निसमः क्रोधात्सिंहग्रीवो महाद्युतिः ॥ एष भारतयुद्धस्य पृष्ठसंशमयिष्यति ११ पितात्वस्य महातेजा वृद्धोऽपियुवभिर्वरः ॥ रणे कर्ममहत्कर्ता अत्र मेनास्ति संशयः १२ अस्त्रवेगानिलोद्भूतः सेनाक्षेन्धनोत्थितः ॥ पांडुपुत्रस्य सैन्यानि प्रधक्ष्यति रणे धृतः १३ स्थयूथपयूथानां यूथपोऽयं न रर्षभः ॥ भारद्वाजात्मजः कर्ता कर्मतीव्रं हितं तव १४ सर्वमूर्धाभिषिक्तानामाचार्यः स्थविरो गुरुः ॥ गच्छेदंतं संजयानां प्रियस्त्वस्य धनं जयः १५ नैष जातु महेश्वासः पार्थमहिष्टकारिणम् ॥ हन्यादाचार्यकंदीपं संस्मृत्य गुणनिर्जितम् १६ श्लाघतेऽयं सदा वीरपार्थस्य गुणविस्तरैः ॥ पुत्रादभ्यधिकं चैनं भारद्वाजोऽनुपश्यति १७ हन्यादेकरथेनैव देवगंधर्वमानुषान् ॥ एकीभूतान् पिरणे दिव्यैरस्त्रैः प्रतापवान् १८ पौरवो राजशार्दूलस्तव राजन्महारथः ॥ मतो मम रथोदारः परवीर रथारुजः १९ स्वेन सैन्येन महता प्रतपन् शत्रुवाहिनीम् ॥ प्रधक्ष्यति सपंचालान् कक्षमग्निगतिर्यथा २० सत्यश्रवारथस्त्वेको राजपुत्रो वृहद्वलः ॥ तव राजन् रिपुबले कालवत्प्रचरिष्यति २१ एतस्य यो धारा जैर्द्रविचित्रकवचा युधाः ॥ विचरिष्यंति संग्रामे निघ्नंतः शात्रवांस्तव २२ वृषसेनो रथस्तेऽयः कर्णपुत्रो महारथः ॥ प्रधक्ष्यति रिपूणां ते बलं तु बलिनां वरः २३ जलसंधो महातेजा राजन् रथवरस्तव ॥ त्यक्ष्यते समरे प्राणान् माधवः परवीरहा २४ एष यो तस्य तिसंग्रामे गजस्कंधविशारदः ॥ रथेन वामहाबाहुः क्षपयन् शत्रुवाहिनीम् २५ रथेषमहाराजमतो मेराजसत्तम ॥ त्वदर्थं त्यक्ष्यते प्राणान्सहसैन्यो महारणे २६ एष विक्रान्तयोधी च चित्रयोधी च संगरे ॥ वीतभीश्चापितेराजन् शत्रुभिः सह यो तस्यते २७ बाह्लीकोऽतिरथश्चैव समरे चानिवर्त्तनः ॥ मम राजन्मतो युद्धेशूरो वैवस्वतोपमः २८ नक्षोष समरं प्राप्य निवर्त्तत कथंचन ॥ यथा सततगो राजन् सहि हन्यात्परान् रणे २९ सेनापतिर्महाराजसत्यवांस्ते महारथः ॥ रणेऽप्यवहुतकर्मचरथी पररथारुजः ३० एतस्य समरं दृष्ट्वा न व्यथाऽस्तिकथंचन ॥ उत्स्मयन्नुत्पतत्येष परान् रथपथे स्थितान् ३१ एष चारिषु विक्रान्तः कर्मसत्पुरुषोचितम् ॥ कर्ता विमर्दसु महत्त्वदर्धे पुरुषोत्तमः ३२ अलंबुषो राक्षसेन्द्रः क्रूरकर्मामहारथः ॥ हनिष्यति परान् राजन् पूर्ववैरमनुस्मरन् ३३ एष राक्षससैन्यानां सर्वेषां रथसत्तमः ॥ मायावी दृढवैरश्च समरे विचरिष्यति ३४ प्राग्ज्योतिषाधिपो वीरो भगदत्तः प्रतापवान् ॥ गजांकुशधरश्चेष्टोरथे चैव विशारदः ३५ एतेन युद्धमभवत्पुरा गांडीवधन्वनः ॥ दिवसान्सु बहून् राजन् भयोर्ययुर्द्विनोः ३६ ततः सखायंगांधारे मानयन्पाकशासनम् ॥ अकरोत्संविदं तेन पांडवेन महात्मना ३७

३८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तपष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १.६७ ॥ ॥ ॥ ॥ अचलइति १.१२.३.४ विचेतनःमूर्खः ५ घृणीर्निदकः ६ कारणानांसहज
कवचादीनां ७ । ८ प्रमादीस्वीयंकल्पनावाक्यंविस्मरतिच ९ । १० । ११ । १२ भवान्कर्णोऽर्धरथोमह्यंमममतिइति गंगेयोवदेचक्षपेति सर्वस्यजगतोमतइतिसम्बन्धः तद्वाक्यात्सर्वेऽपिमामवमे

एषयोत्स्यतिसंग्रामेगजस्कंधविशारदः ॥ ऐरावतगतोराजादेवानामिववासवः ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिरथातिरथसंख्यानपर्वणिसप्तपष्ठ्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १.६७ ॥ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ अचलोवृषकश्चैवसहितौभ्रातरावुभौ ॥ रथौतवदुराधर्षौशत्रून्विध्वंसयिष्यतः १ बलवंतौनरव्या
ब्रौह्मक्रौधौप्रहारिणौ ॥ गांधारमुख्यौतरुणौदर्शनीयौमहाबलौ २ सखातेदयितो नित्यं पृषणकर्कशः ॥ उत्साहयतिराजंस्त्वाविग्रहेपांडवैःसह ३ परुषःक
त्थनोनीचःकर्णोवैकर्त्तनस्तव ॥ मंत्रीनेताचबंधुश्चमानीचात्यंतमुच्छ्रितः ४ एषनैषरथःकर्णो नचाप्यतिरथोरणे ॥ वियुक्तःकवचेनैषसहजेनविचेतनः ॥
५ कुंडलाभ्यांचदिव्याभ्यांवियुक्तःसततंघृणी ॥ अभिशापाच्चरामस्यब्राह्मणस्यचभाषणात् ६ करणानां वियोगाच्च तेन मेऽर्धरथोमतः ॥ नैषफाल्गुनमासाद्यपुनर्जी
वन्विमोक्ष्यते ७ ततोऽब्रवीत्पुनर्द्रोणःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ एवमेतद्यथाऽऽस्थत्वं न मिथ्यास्तिकदाचन ८ रणे रणेऽभिमानीचविमुखश्चापिदृश्यते ॥ घृणीकर्णःप्र
मादीच तेन मेऽर्धरथोमतः ९ एतच्छ्रुत्वातुराधेयःक्रोधादुत्फाल्यलोचने ॥ उवाचभीष्मंराधेयस्तुदन्वाग्भिःप्रतोदवत् १० पितामहयथेष्टमांवाकृशैरुपकृतसि ॥
अनागसंसदाद्वेषादेवमेवपदेपदे ११ मर्षयामिचतत्सर्वदुर्योधनकृतेनवै ॥ त्वंतुमांमन्यसेमंदंयथाकापुरुषंतथा १२ भवानर्धरथोमह्यंमतोवैनात्रसंशयः ॥ सर्व
स्यजगतश्चैवगांगेयोनमृषावदेव १३ कुरूणामहितो नित्यंनचराजाऽवबुध्यते ॥ कोहिनामसमानेषुराजसूदारकर्मसु १४ तेजोवधमिमंकुर्याद्विभेदयिपुराहवे ॥
यथात्वंगुणविद्वेषादपरागंचिकीर्षसि १५ नहायनैनर्पलितैर्नवितैर्नचबंधुभिः ॥ महारथत्वंसंख्यातुंशक्यंक्षत्रस्यकौरव १६ बलज्येष्ठंस्मृतंक्षत्रंमंत्रज्येष्ठाद्विजातयः ॥
धनज्येष्ठाःस्मृतावैश्याःशूद्रास्तुवयसाधिकाः १७ यथेच्छकंस्वयंब्रूयारथानतिरथांस्तथा ॥ कामद्वेषसमायुक्तोमोहात्प्रकुरुतेभवान् १८ दुर्योधनमहाबाहोसाधु
सम्यगवक्ष्यताम् ॥ त्यज्यतांदुष्टभावोऽयंभीष्मःकिल्बिषकृत्तव १९ भिन्नाहिसेनानृपतेदुःसंधेयाभवत्युत ॥ मौलाहिपुरुषव्याघ्रकिमुनानासमुत्थिताः २० ए
षांद्वैधंसमुत्पन्नयोधानांयुधिभारत ॥ तेजोवधोनःक्रियतेप्रत्यक्षेणविशेषतः २१ स्थानांकवविज्ञानंकवभीष्मोऽल्पचेतनः ॥ अहमावारयिष्यामिपांडवानामनीकिनीम् ॥
२२ आसाद्यमाममोवेधुंगमिष्यंतिदिशोदश ॥ पांडवाःसहपंचालाःशार्दूलवृषभाइव २३

स्यंतइतिभावः १.३ । १.४ विभेदयिषुर्मेदंकर्तुमिच्छुः अपरागंद्वेषम् १.५ । १.६ । १.७ प्रकुरुतेप्रकारंभेदंकुरुते । 'प्रकारस्तुल्यभेदयोः' इतिविश्वः १.८ । १.९ मौलाः पारंपर्यागताः तेऽपिभिन्नाः
सन्तोदुःसन्धेयाभवन्ति किमुनानापृथक्भूताःसन्तएककार्यार्थिसमुत्थिताइति २० । २१ । २२ । २३

कचेति । युद्धेवृद्धो मंत्रेषु पूर्वश्रवशक्तत्वात्तद्वृद्धित्वाच्चायोग्यइतिभावः २४ । २५ येऽतिवृद्धास्तेपुनर्बालाएवमेवतास्तादृशश्चायंभीष्मइत्यर्थः २६ । २७ त्वयिहंतरिकुतोभीष्मयशोगमिष्यतीत्याशंक्याह क
तइति । २८ । २९ । ३० । ३१ नहिछिद्यामित्यन्वयः भेदभयादिवाहंतत्त्वदर्शनं कुर्यामित्यर्थः आशंकायांलकारः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ रथा

क्वचयुद्धंविमर्दोवामंत्रेसुव्याहृतानिच ॥ क्वचभीष्मोगतवयामंदात्माकालचोदितः २४ एकाकीस्पर्धतेनित्यंसर्वेणजगतासह ॥ नचान्यंपुरुषंकंचिन्मन्यतेमोघ
दर्शनः २५ श्रोतव्यंखलुवृद्धानामितिशास्त्रनिर्दर्शनम् ॥ नत्वेवह्यतिवृद्धानांपुनर्बालाहितेमताः २६ अहमेकोहनिष्यामिपांडवानामनीकिनीम् ॥ सुयुद्धेरा
जशार्दूलयशोभीष्मंगमिष्यति २७ कृतःसेनापतिस्त्वेवत्वयाभीष्मोनराधिप ॥ सेनापतौयशोगंतानतुयोधान्कथंचन २८ नाहंजीवतिगांगेयेयोत्स्येराजन्क
थंचन ॥ हतेभीष्मेतुयोद्धाऽस्मिसर्वैरेवमहारथैः २९ ॥ भीष्मउवाच ॥ समुद्यतोऽयंभारोमेसुमहान्सागरोपमः ॥ धार्तराष्ट्रस्यसंग्रामेवर्षपूर्वाभिर्चितितः
३० तस्मिन्नभ्यागतेकालेप्रतप्तलोमहर्षणे ॥ मिथोभेदोनमेकार्यस्तेनजीवसिसूतज ३१ नह्यहंत्वद्यविक्रम्यस्थविरोऽपिशिशोस्तव ॥ युद्धश्रद्धामहंछिंयांजी
वितस्यचसूतज ३२ जामदग्न्येनरामेणमहास्त्राणिविमुंचता ॥ नमेव्यथाकृताकाचित्त्वंतुमेकिंकरिष्यसि ३३ कामनैतत्प्रशंसंति सन्तःस्वबलसंस्तवम् ॥ वक्ष्या
मितुत्वांसंतप्तोनिहीनकुलपांसन ३४ समेतंपार्थिवंक्षत्रंकाशिराजस्वयंवरे ॥ निर्जित्वैकरथेनैवयाःकन्यास्तरसाहृताः ३५ ईदृशानांसहस्राणिविशिष्टानामथो
पुनः ॥ मयैकेननिरस्तानिससैन्यानिरणाजिरे ३६ त्वांप्राप्यवैरुपुरुषंकुरुणामनयोमहान् ॥ उपस्थितोविनाशाययतस्वपुरुषोभव ३७ युध्यस्वसमरेपार्थये
नविस्पर्धसेसह ॥ द्रक्ष्यामित्वांविनिर्मुक्तमस्माद्युद्धात्सुदुर्मते ३८ तमुवाचततोराराधार्तराष्ट्रःप्रतापवान् ॥ मांसमीक्षस्वगांगेयकार्यैरहिमहदुद्यतम् ३९ चिं
त्यतामिदमेकाग्रममनिःश्रेयसंपरम् ॥ उभावपिभवन्तौमेमहत्कर्मकरिष्यतः ४० भूयश्चश्रोतुमिच्छामिपरेषांस्थसत्तमान् ॥ येचैवातिरथास्तत्रयेचैवरथयूथपाः
४१ बलाबलममित्राणांश्रोतुमिच्छामिकौरव ॥ प्रभातायांरजन्यांवैदयुद्धंभविष्यति ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिरथातिरथसंख्यानपर्वणिभीष्मक
र्णसंवादेअष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः १६८ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतेरथास्तवाख्यातास्तथैवातिरथानृप ॥ येचाप्यर्द्धरथाराजन्पांडवानामतःशृणु
१ यदिकौतूहलंतेऽद्यपांडवानांबलेनृप ॥ रथसंख्यांशृणुष्वत्वंसहैर्भविष्युधाधिपैः २ स्वयंराजारथोदारःपांडवःकुंतिनन्दनः ॥ अग्निवत्समरेतातचरिष्यतिनसंशयः
३ भीमसेनस्तुराजेन्द्ररथोऽष्टगुणसंमितः ॥ नतस्यास्तिसमोयुद्धेगदयासायकैरपि ४ नागायुतबलोमानीतेजसानसमानुषः ॥ माद्रीपुत्रौचरथिनौद्रावेवपुरुषर्षभौ ५
अश्विनाविवरूपेणतेजसाचसमन्वितौ ॥ एतेचमूमुखगताःस्मरन्तःक्लेशमुत्तमम् ६

दिसंख्यातात्पर्यतु भीष्मद्रोणौसमर्थात्रपिपांडवान् नहनिष्यतः कर्णोपिकुंतीवरदानात्भीमादीन् हंतुंशक्तोपिनहनिष्यति अर्जुनस्त्वनेनदुर्जयएवेतिपांडवानामेवजयइति ४२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये
भारतभावदीपे अष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ ॥ एतेइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ । ९ । १० । ११ उद्यतां उद्रच्छतां क्षिपतामिति यावत् उद्यन्तुमिति पाठान्तरं भोज्ये कौटिल्येर्मर्मापीदने इति यावत् भुजकौटिल्येऽस्य रूपं । पांसुविकर्षणे पांसुविकर्षणे भूमौ प्रुष्टियुदे इत्यर्थः
 रुद्रवत्प्रचरिष्यंति तत्र मेनास्ति संशयः ॥ सर्वेष्वमहात्मानः शालस्तंभा इवोद्रताः ७ प्रादेशेनाधिकाः पुंभिरन्यैस्ते च प्रमाणतः ॥ सिंहसंहननाः सर्वेषां दुपुत्रामहाब
 लाः ८ चरितब्रह्मचर्याश्च सर्वे तातपस्विनः ॥ हीमंतः पुरुषव्याघ्राव्याघ्रा इव बलोल्लटाः ९ जवे प्रहारे समर्द्धे सर्वातिमानुषाः ॥ सर्वैर्जितामहीपालादिग्जये भर
 तर्षभ १० न चैषां पुरुषाः केचिदायुधानि गदाः शरान् ॥ विषहंति सदा कर्तुमधिज्यान्यपिकौरव ११ उद्यतां वागदागुर्वीः शरान्वाक्षेपुमाहवे ॥ जवेलक्ष्यस्य हरणे
 भोज्ये पांसुविकर्षणे १२ बालैरपि भवंतस्तैः सर्वेष्वविशेषिताः ॥ एतस्मै न्यंसमासाद्य सर्वेष्वबलोल्लटाः १३ विध्वंसयिष्यंति रणे मास्मतेः सहसंगमः ॥ एकै
 कशस्ते समर्द्धे हन्युः सर्वान्महीक्षितः १४ प्रत्यक्षंतव राजेन्द्र राजसूये यथाऽभवत् ॥ द्रौपद्याश्च परिक्लेशं यूते च परुषागिरः १५ ते स्मरंतश्च संग्रामे चरिष्यंति च रुद्रवत् ॥ लो
 हिताक्षो गुडाकेशो नारायण सहायवान् १६ उभयोः सेनयोर्वीरो रथो नास्तीति तादृशः ॥ न हि देवेषु वा पूर्वमनुष्येषु रगेषु च १७ राक्षसेष्वथ यक्षेषु नरेषु कुत एव तु ॥
 भूतोऽथ वा भविष्यो वारथः कश्चिन्मया श्रुतः १८ समायुक्तो महाराज रथः पार्थस्य धीमतः ॥ वासुदेवश्च संयंता योद्धा चैव धनंजयः १९ गांढीवं च धनुर्दिव्यं ते वाश्वा
 वातरंहसः ॥ अभेद्यं कवचं दिव्यमक्षय्यौ च महं शुची २० अस्रग्रामश्च माहेन्द्रो रौद्रैः कौबेर एव च ॥ याम्यश्च वारुणश्चैव गदाश्चोग्रप्रदर्शनाः २१ वज्रादीनि च मुख्या
 नि नानाप्रहरणानि च ॥ दानवानां सहस्राणि हिरण्यपुरवासिनाम् २२ हतान्येकरथेनाजौ कस्तस्य सदृशो रथः ॥ एष हन्त्याद्विसंरंभी बलवान्सत्यविक्रमः २३ तव
 सेनां महाबाहुः स्वाचैव परिपालयन् ॥ अहंचैनं प्रत्युदिया माचार्यो वा धनंजयम् २४ न दृतीयोऽस्ति राजेन्द्र सेनयोरुभयोरपि ॥ य एनं शरवर्षाणि वर्षत मुदिया द्रुथी ॥
 २५ जीमूत इव धर्मांते महावात समीरितः ॥ समायुक्तस्तु कौन्तेयो वासुदेव सहायवान् ॥ तरुणश्च कृती चैव जीर्णावावा मुभावपि २६ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छु
 त्वा तु भीष्मस्य राज्ञां दध्वांसिरेतदा ॥ कांचनांगदिनः पीनाभुजाश्चंदनरूपिताः २७ मनोभिः सह संवेगैः संस्मृत्य च पुरातनम् ॥ सामर्थ्यं पांडवेयानां यथा प्रत्यक्षदर्श
 नात् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यानप० पांडवरथातिरथसंख्यायामूनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ भीष्म उवाच ॥
 द्रौपदेयामहाराज सर्वेषां च महारथाः ॥ वैराटिरुत्तरश्चैव रथोदारोमतो मम १ अभिमन्युर्महाबाहूरथयूथपयूथपः ॥ समः पार्थेन समरे वासुदेवेन चारिहा २ लघ्व
 स्रश्चित्रयोधी च मनस्वी च दृढव्रतः ॥ संस्मरन्वै परिक्लेशं स्वपितुर्विक्रमिष्यति ३ सात्यकिर्माधवः शूरो रथयूथपयूथपः ॥ एष वृष्णिप्रवीराणाममर्षी जितसाध्वसः ४
 उत्तमौजास्तथाराज नृथोदारोमतो मम ॥ युधामन्युश्च विक्रान्तो रथोदारोमतो मम ५

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ प्रत्युदियां युदे संमुखः स्यात् २४ । २५ । २६ दध्वांसिरे विगलिताः २७ । ॥ इति श्री उ
 द्योगपर्वणि मीलकंठीये भारतभाष्ये ऊनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ ॥ द्रौपदेय इति १ । २ । ३ । ४ । ५

६।७।८ वीरगतेवीरैरनुमृते ९ सितौबद्धौ १० । ११ एकायनगतौमरुणैकशरणौ घटितारौघट्टंसंघट्टंकरिष्यतः १२ । १३ त्यक्तात्मानोत्पन्नदेहौ १४ ॥ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठेविभारत

एतेषांबहुसाहस्रारथानागाहयास्तथा ॥ योत्स्यंतेतेतनूंस्त्यक्त्वाकुंतीपुत्रप्रियेप्सया ६ पांडवैःसहराजेन्द्रतवसेनासुभारत ॥ अग्निमारुतवद्राजनाह्वयंतःपरस्परम् ७
अजेयौसमरेवृद्धौविराट्द्रुपदौतथा ॥ महारथौमहावीर्यौमतौमेपुरुषर्षभौ ८ वयोवृद्धावपिहितौक्षत्रधर्मपरायणौ ॥ यतिष्येतेपरंशक्त्यास्थितौवीरगतेपथि ९ संबंध
केनसजेन्द्रतौतुवीर्यबलान्वयात् ॥ आर्यवृत्तौमहेष्वासौस्नेहवीर्यसितावुभौ १० कारणंप्राप्यतुनराःसर्वेएवमहाभुजाः ॥ शूरावाकातरावाऽपिभवंतिकुरुपुंगव ११ एका
यनगतावेतौपार्थिवौदृढधन्विनौ ॥ प्राणांस्त्यक्त्वापरंशक्त्याघटितारौपरंतप १२ पृथगक्षौहिणोभ्यांतावुभौसंयतिदारुणौ ॥ संबंधिभावंरक्षंतौमहत्कर्मकरिष्यतः
१३ लोकवीरौमहेष्वासौत्यक्तात्मानौचभारत ॥ प्रत्ययंपरिरक्षंतौमहत्कर्मकरिष्यतः १४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिस्थातिरथसंख्यानपर्वणिसप्तत्यधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ पंचालराजस्यसुतोराजन्परपुंरंजयः ॥ शिखंडीरथमुख्योमेमतःपार्थस्यभारत १ एषयोत्स्यतिसंग्रामेनाशयन्पूर्व
संस्थितम् ॥ परंयशोविप्रथयंस्तवसेनासुभारत २ एतस्यबहुलाःसेनाःपंचालाश्चप्रभद्रकाः ॥ तेनासौरथवंशेनमहत्कर्मकरिष्यति ३ धृष्टद्युम्नश्चसेनानीःसर्वसेनासु
भारत ॥ मतोमेऽतिरथोराजन्द्रोणशिष्योमहारथः ४ एषयोत्स्यतिसंग्रामेसूदयन्वैपरानुरणे ॥ भगवानिवसंकुद्धःपिनाकीयुगसंक्षये ५ एतस्यतद्रथानीकंकथयंतिरण
प्रियाः ॥ बहुत्वात्सागरप्रख्यंदेवानामिवसंयुगे ६ क्षत्रधर्मातुराजेंद्रमतोमेऽर्धरथो नृप ॥ धृष्टद्युम्नस्यतनयोबाल्यान्नातिकृतश्रमः ७ शिशुपालसुतोवीरश्चेदिराजो
महारथः ॥ धृष्टकेतुर्महेष्वासःसंबंधीपांडवस्यह ८ एषचेदिपतिःशूरःसहपुत्रेणभारत ॥ महारथानांसुकरंमहत्कर्मकरिष्यति ९ क्षत्रधर्मरतोमहंमतःपरपुंरंजयः ॥
क्षत्रदेवस्तुराजेंद्रपांडवेपुरथोत्तमः १० जयंतश्चामितौजाश्वसत्यजिघ्रमहारथः ॥ महारथामहात्मानःसर्वेपांचालसत्तमाः ११ योत्स्यंतेसमरेतातसंरब्धाइवकुंजराः ॥
अजोभोजश्चक्रांतौपांडवार्थेमहारथौ १२ योत्स्येतेबलिनौशूरौपरंशक्त्याक्षयिष्यतः ॥ शीघ्रास्त्राश्वित्रयोद्धारःकृतिनोदृढविक्रमाः १३ कैकयाःपंचराजेन्द्रभ्रातरौदृढ
विक्रमाः ॥ सर्वेचैवरथोदाराःसर्वेलोहितकध्वजाः १४ काशिकःसुकुमारश्चनीलोयश्चापरो नृप ॥ सूर्यदत्तश्चशंखश्चमदिराश्वश्चनामतः १५ सर्वेएवरथोदाराःसर्वेचाहवल
क्षणाः ॥ सर्वास्त्रविदुषःसर्वेमहात्मानोमतामम १६ वार्धक्षेमिर्महाराजमतोमममहारथः ॥ चित्रायुधश्चनृपतिर्मतोमेरथसत्तमः १७ सहिसंग्रामशोभीचभक्तश्चापिकिरी
टिनः ॥ चेकितानःसत्यधृतिःपांडवानांमहारथौ ॥ द्वाविमौपुरुषव्याघ्रौरथोदारौमतौमम १८ व्याघ्रदत्तश्चराजेंद्रचंद्रसेनश्चभारत ॥ मतौममरथोदारौपांडवानांसंशयः १९

भावदीपेसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ पंचालेति १ नाशयन्पूर्वसंस्थितं प्राचीनं स्त्रीत्वेनावस्थानं अदर्शयन् पौरुषं दर्शयन्नित्यर्थः यद्वा पूर्वसंस्थितं पूर्वव्यूहसंस्थानं नाशयन् सैन्यानि विद्रावयन्नित्यर्थः
२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ स्तयिष्यतः सामर्थ्यं दर्शयिष्यतः । ऐश्वर्यायौऽयं सयतिः १३।१४।१५ विदुषः विद्वांसः १६।१७।१८।१९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १.७१ ॥ ॥ ॥ ॥ रोचमान इति १ भीमसेनस्येति श्लो

सेनाविंदुश्चराजेंद्रक्रोधहंता चनामतः ॥ यः समो वासुदेवेन भीमसेनेन वा विभो २० स योत्स्यति हि विक्रम्य समरेत वसैनिकैः ॥ मांचद्रोणं कृपंचैव यथासंमन्यते भवान् २१
तथा स समरश्चाधीमंतव्यो रथसत्तमः ॥ काश्यः परमशीघ्रास्त्रः श्लाघनीयो नरोत्तमः २२ रथ एकगुणो महं ज्ञेयः परपुरंजयः ॥ अयंचयुधिविक्रांतो मंतव्योऽष्टगुणोरथः २३
सत्यजित्समरश्चाधीपदस्यात्मजो युवा ॥ गतः सोऽतिरथत्वं हि धृष्टद्युम्नेन संमितः २४ पांडवानां यशस्कामः परं कर्म करिष्यति ॥ अनुरक्तश्च शूरश्च रथोऽयमपरो महान्
२५ पांड्यराजो महावीर्यः पांडवानां धुरंधरः ॥ दृढधन्वामहेष्वासः पांडवानां महारथः २६ श्रेणिमान् कौरवश्चेष्टवसुदानश्च पार्थिवः ॥ उभावेतावतिरथौ मतौ परपुरंजयौ २७
॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यानपर्वणि एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १.७१ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ रोचमानो महाराज पांडवानां महा
रथः ॥ योत्स्यतेऽमरवत्संख्ये परसैन्येषु भारत १ पुरुजित्कुंतिभोजश्च महेष्वासो महाबलः ॥ मातुलो भीमसेनस्य सचमेऽतिरथो मतः २ एष वीरो महेष्वासः कृती च निपुण
श्च ह ॥ चित्रयोधी च शक्तश्च मतो मे रथपुंगवः ३ स योत्स्यति हि विक्रम्य मघवानि वदानवैः ॥ यो धायेचास्य विख्याताः सर्वे युद्धविशारदाः ४ भागिनेयकृते वीरः सकरिष्य
तिसंगरे ॥ सुमहत्कर्म पांडूनां स्थितः प्रियहितेरतः ५ भैमसेनिर्महाराज हैडिंबोराक्षसेश्वरः ॥ मतो मे बहुमायावीर्ययूथपयूथपः ६ योत्स्यते समरे तात मायावीर्यसम
प्रियः ॥ येचास्य राक्षसा वीराः सचिवावशवर्तिनः ७ एते चान्ये च बहवो नानाजनपदेश्वराः ॥ समेताः पांडवस्यार्थे वासुदेवपुरोगमाः ८ एते प्राधान्यतो राजन्
पांडवस्य महात्मनः ॥ रथाश्चातिरथाश्चैव ये चान्येऽर्धरथानृप ९ नेष्यंति समरे सेनां भीमां यौधिष्ठिरानृप ॥ महेन्द्रेण वीरेण पाल्यमानां किरीटिना १० तैरहंसमरे वीर
मायाविद्धिर्जैषिभिः ॥ योत्स्यामि जयमाकांक्षन्नथवानि धनं रणे ११ वासुदेवं च पार्थं च चक्रगांडीवधारिणौ ॥ संध्यागता विवाकेन्द्रसमेष्येते रथोत्तमौ १२ ये चैव ते रथो
दाराः पांडुपुत्रस्य सैनिकाः ॥ सहसैन्यानहंतांश्च प्रतीयांरणमूर्धनि १३ एते रथाश्चातिरथाश्च तुभ्यं यथा प्रधानं नृप कीर्तितामया ॥ तथाऽपरे येऽर्धरथाश्चेचित्थैव तेषाम
पिकौरवेन्द्र १४ अर्जुनं वासुदेवं च ये चान्ये तत्रार्थिवाः ॥ सर्वास्तान् वारयिष्यामि यावद्दक्ष्यामि भारत १५ पांचाल्यंतु महाबाहो नाहं हन्यां शिखंडिनम् ॥
उद्यतेषु मथो दृष्ट्वा प्रतियुध्यंत माहवे १६ लोकस्ते वेदयदहं पितुः प्रियचिकीर्षया ॥ प्राप्तं राज्यं परित्यज्य ब्रह्मचर्यव्रते स्थितः १७ चित्रांगदं कौरवाणामाधिपत्येऽभ्यषेच
यम् ॥ विचित्रवीर्यैश्च शिशुं यौवराज्येऽभ्यषेच यम् १८

दीपनार्थं भीमसेनसाम्बार्थं वा विशेषणम् २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ रथोत्तमौ उत्तमोऽग्निदत्तोरथो यथोस्तौ । आहिताभ्यादिस्वाद्युत्तमपदस्य परनिपातः । यद्वा रथेरथयुद्धे उत्तमौ उत्कृष्ट
तमौ १२ । १३ । १४ पाठांतरे ब्रह्मचर्यं शक्तिं शरयामि १५ । १६ । १७ । १८

देवव्रतत्वं ब्रह्मचारिव्रतवत्त्वं स्त्रीसंमुखेगमनेदिदृष्टिमैथुनंस्पात स्त्रीपूर्वदर्शनेऽपि मनसातदीयस्त्रीभावस्मरणेनविकारः स्यादितिभावः १९ । २० । २१ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विस

देवव्रतत्वंविज्ञाप्यपृथिवीं सर्वराजसु ॥ नैवहन्यांस्त्रियंजातुनस्त्रीपूर्वकदाचन १९ सहिस्त्रीपूर्वकोराजन् शिखंडीयदितेश्रुतः ॥ कन्याभूत्वापुमान्जातो नयोत्स्येतेनभारत २० सर्वोस्त्वन्यान्हनिष्यामिपार्थिवान्भरतर्षभ ॥ यान्समेष्यामिसमरेनतुकुंतीसुतानृप २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिरथातिरथसंख्यानपर्वणिद्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ रथातिरथसंख्यानपर्वसमाप्तम् ॥ अथांबोपाख्यानपर्व ॥ दुर्योधनउवाच ॥ किमर्थंभरतश्रेष्ठनैवहन्याःशिखंडिनम् ॥ उद्यतेषुमथोद्वृष्टासमरेष्वाततायिनम् १ पूर्वमुक्त्वामहाबाहोपंचालान्सहसोमकैः ॥ हनिष्यामीतिगांगेयतम्भेब्रूहिपितामह २ ॥ भीष्मउवाच ॥ गृणुदुर्योधनकथांसहैर्भिवसुधाधिपैः ॥ यदर्थयुधिसंप्रेक्ष्यनाहंहन्यांशिखंडिनम् ३ महाराजोममपिताशांतनुर्लोकविश्रुतः ॥ दिष्टांतमापधर्मात्मासमयेभरतर्षभ ४ ततोऽहंभरतश्रेष्ठप्रतिज्ञांपरिपालयन् ॥ चित्रांगदंभ्रातरंवैमहाराज्येऽभ्यषेचयम् ५ तस्मिंश्चनिधनंप्राप्तेसत्यवत्यामतेस्थितः ॥ विचित्रवीर्यराजानमभ्यर्षिंचयथाविधि ६ मयाऽभिषिक्तोराजेंद्रयवीयानपिधर्मतः ॥ विचित्रवीर्योधर्मात्मा मामेवसमुदैक्षत ७ तस्यदारक्रियांतातचिकीर्षुरहमप्युत ॥ अनुरूपादिवकुलादित्येवचमनोदधे ८ तथाऽश्रौषंमहाबाहोतिस्रःकन्याःस्वयंवराः ॥ रूपेणाप्रतिमाःसर्वाःकाशिराजसुतास्तदा ॥ अंबांचैवांबिकांचैवतथैवांबालिकामपि ९ राजानश्चसमाहूताःपृथिव्यांभरतर्षभ ॥ अंबाज्येष्ठाऽभवत्तासामंबिकात्वथमध्यमा १० अंबालिकाचराजेन्द्रराजकन्यायवीयसी ॥ सोऽहमेकरथेनैवगतःकाशिपतेःपुरीम् ११ अपश्यंतामहाबाहोतिस्रःकन्याःस्वलंकृताः ॥ राज्ञश्चैवसमाहूतान्पार्थिवान्पृथिवीपते १२ ततोऽहंतातृपान्सर्वानाहूयसमरेस्थितान् ॥ रथमारोपयांचकेकन्यास्ताभरतर्षभ १३ वीर्यशुल्काश्चताज्ञात्वासमारोप्यस्थंतदा ॥ अवोचंपार्थिवान्सर्वानहंतत्रसमागतान् ॥ भीष्मःशांतनवःकन्याहरतीतिपुनःपुनः १४ तेयतध्वंपरंशक्त्यासर्वमोक्षायपार्थिवाः ॥ प्रसह्यहिहराम्येषमिषतांवनरर्षभाः १५ ततस्तेपृथिवीपालाःसमुत्पेतुरुदायुधाः ॥ योगोयोगइतिकुद्धाःसारथीनभ्यचोदयन् १६ तेरथैर्गजसंकाशैर्गजैश्चगजयोधिनः ॥ पुष्टैश्चाश्वैर्महीपालाःसमुत्पेतुरुदायुधाः १७ ततस्तेमांमहीपालाःसर्वेएवविशांपते ॥ रथव्रातेनमहतासर्वतःपर्यवारयन् १८ तानहंशरवर्षेणसमंतात्पर्यवारयम् ॥ सर्वानृपांश्चाप्यजयंदेवराडिवदानवान् १९ अपातयंशरैर्दीप्तैःप्रहसन्भरतर्षभ ॥ तेषामापततांचित्रान्ध्वजान्हेमपरिष्कृतान् २० एकैकेनहिबाणेनभूमौपातितवानहम् ॥ हयांस्तेषांगजांश्चैवसारथींश्चाप्यहंरणे २१ तेनिवृत्ताश्चभग्नाश्चदृष्ट्वातल्लाघवंमम ॥ अथाहंहास्तिनपुरमायांजित्वामहीक्षितः २२

सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ किमर्थमिति १ । २ । ३ दिष्टांतंमरणम् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ मिषतांपश्यतां अनादरेषु १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १.७३ ॥ ततोऽहमिति । मातरंउपसंगृह्य पादयोःपतित्वा १ वीर्यशुल्का वीर्यमेवशुल्कमौल्यंयासांताः २ । ३ । ४
 ततोऽहंताश्चकन्यावैभ्रातुरर्थायभारत ॥ तच्चकर्ममहाबाहोसत्यवत्यैन्यवेदयम् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणिकन्याहरणेत्रिसप्तत्यधिक
 शततमोऽध्यायः १७३ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोऽहंभरतश्रेष्ठमातरंवीरमातस्म ॥ अभिगम्योपसंगृह्यदाशेयीमिदमब्रुवम् १ इमाःकाशिपतेः
 कन्यामयानिर्जित्यपार्थिवान् ॥ विचित्रवीर्यस्यकृतेवीर्यशुल्काहुताइति २ ततोमूर्धन्युपाग्रायपर्यश्रुनयनानृप ॥ आहसत्यवतीहृष्टादिष्ट्यापुत्रजितंत्वया ३ सत्य
 वत्यास्त्वनुमतेविवाहेसमुपस्थिते ॥ उवाचवाक्यंसत्रीडाज्येष्ठाकाशिपतेःसुता ४ भीष्मत्वमसिधर्मज्ञःसर्वशास्त्रविशारदः ॥ श्रुत्वाचवचनंधर्म्यमहंकर्तुमिहार्हसि ५
 मयाशाल्वपतिःपूर्वमनसाभिवृतोवरः ॥ तेनचास्मिन्वृतापूर्वरहस्यविदितेपितुः ६ कथंमामन्यकामांत्वंराजधर्ममतीत्यवै ॥ वासयेथागृहेभीष्मकौरवःसन्विशेषतः ७
 एतद्बुद्ध्याविनिश्चित्यमनसाभरतर्षभ ॥ यत्क्षमंतेमहाबाहोतदिहारब्धुमर्हसि ८ समांप्रतीक्षतेव्यक्तंशाल्वराजोविशांपते ॥ तस्मान्मांत्वंकुरुश्रेष्ठसमनुज्ञातुमर्हसि ९
 कृपांकुरुमहाबाहोमयिधर्मभृतांवर ॥ त्वंहिसत्यव्रतोवीरपृथिव्यामितिनःश्रुतम् १० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणिअंबावाक्ये चतुःसप्त
 त्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ ततोऽहंसमनुज्ञाप्यकालींगंधवतींतदा ॥ मंत्रिणश्चत्विजश्चैवतथैवचपुरोहितान्
 १ समनुज्ञासिंपंकन्यामंबांज्येष्ठानराधिप ॥ अनुज्ञाताययौसातुकन्याशाल्वपतेःपुरम् २ वृद्धैर्द्विजातिभिर्गुप्ताध्याचानुगतातदा ॥ अतीत्यचतमध्यानमासाद्य
 नृपतिंतथा ३ सातमासाद्यराजानंशाल्वं वचनमब्रवीत् ॥ आगताऽहंमहाबाहोत्वामुद्दिश्यमहामते ४ तामब्रवीच्छाल्वपतिःस्मयन्निवविशांपते ॥ त्वयाऽन्यपूर्वया
 नाहंभार्यार्थीवरवर्णिनि ५ गच्छभद्रेपुनस्तत्रसकाशंभीष्मकस्यवै ॥ नाहमिच्छामिभीष्मेणगृहीतांत्वांप्रसह्यवै ६ त्वंहिभीष्मेणनिर्जित्यनीताप्रीतिमतीतदा ॥
 परामृश्यमहायुद्धेनिर्जित्यपृथिवीपतीन् ७ नाहंत्वय्यन्यपूर्वायांभार्यार्थीवरवर्णिनि ॥ कथमस्मद्विधोराजापरपूर्वांप्रवेशयेत् ८ नारींविदितविज्ञानःपरेषांधर्ममा
 दिशन् ॥ यथेष्टंगम्यतांभद्रेमात्वांकालोऽत्यगादयम् ९ अंबातमब्रवीद्राजन्नंगशरपीडिता ॥ नैवंवदमहीपालनैतदेवकथंचन १० नास्मिप्रीतिमतीनीताभीष्मेणा
 मित्रकर्शन ॥ बलाव्रतीतास्मिरुदतीविद्राव्यपृथिवीपतीन् ११ भजस्वमांशाल्वपतेभक्तांबालामनागसम् ॥ भक्तानांहिपरित्यागोनधर्मेषुप्रशस्यते १२ साऽहमामं
 त्र्यगांगेयंसमरेष्वनिवर्तिनम् ॥ अनुज्ञाताचतेनैवततोऽहंभृशमागता १३ नसभीष्मोमहाबाहुर्मांमिच्छतिविशांपते ॥ भ्रातृहेतोःसमारंभोभीष्मस्येतिश्रुतंमया १४
 भगिन्यौममयेनीतेअंबिकाऽम्बालिकेनृप ॥ प्रादाद्विचित्रवीर्यायगांगेयोहियवीयसे १५

महाम ५ । ६ । ७ । ८ ९ सत्यव्रतो नित्यं ब्रह्मचारी १० ॥

॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १.७४ ॥ ॥ ततइति ॥ १ समनुज्ञातिपं

समनुज्ञातवान् अहंभावार्थः २ । ३ । ४ । ५ ६ परामृश्यहस्तेषुत्वानीता ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । संतःसाधवः गतयःरक्षितारःसंतु २२ करुणदीनयथार । अत्तयापरिदेवतीशोचन्ती २३ । २४ अदीर्घदर्शनेतिशाल्वस्याधर्मःसूचितः २५ । २६ वारणेनहस्ति

यथाशाल्वपतेनान्यंवरंध्यामिकथंचन ॥ त्वामृतेपुरुषव्याघ्रतथामूर्धानमालभे १६ नचान्यपूर्वाराजेन्द्रत्वामहंसमुपस्थिता ॥ सत्यंब्रवीमिशाल्वैतत्सत्येनात्मा
नमालभे १७ भजस्वमांविशालाक्षस्वयंकन्यामुपस्थिताम् ॥ अनन्यपूर्वाराजेन्द्रत्वत्पसादाभिकांक्षिणीम् १८ तामेवंभाषमाणांतुशाल्वःकाशिपतेःसुताम् ॥
अत्यजद्रस्तश्रेष्ठजीर्णात्वचमिवोरगः १९ एवंबहुविधैर्वाक्यैर्याच्यमानस्तयानृपः ॥ नाश्रद्धच्छाल्वपतिःकन्यायांभरतर्षभ २० ततःसामन्युनाऽऽविष्टज्ये
ष्ठाकाशिपतेःसुता ॥ अब्रवीत्साश्वनयनाबाष्पविप्लुतयागिरा २१ त्वयात्यक्तागमिष्यामियत्रतत्रविशांपते ॥ तत्रमेगतयःसंतुसंतःसत्यंयथाध्रुवम् २२ एवं
तांभाषमाणांतुकन्यांशाल्वपतिस्तदा ॥ परित्त्याजकौरव्यकरुणंपरिदेवतीम् २३ गच्छगच्छेतितांशाल्वःपुनःपुनरभाषत ॥ बिभेमिभीष्मात्सुश्रोणिस्त्वंचभी
ष्मपरिग्रहः २४ एवमुक्तातुसातेनशाल्वेनादीर्घदर्शिना ॥ निश्चक्रामपुराहीनारुदतीकुरीयथा २५ ॥ भीष्मउवाच ॥ निष्क्रामन्तीतुनगराश्चितयामासदुः
खिता ॥ पृथिव्यांनास्तियुवतिर्विषमस्थतरामया २६ बंधुभिर्विप्रहीणाऽस्मिशाल्वेनचनिराकृता ॥ नचशक्यंपुनर्गंतुमयावारणसाह्वयम् २८ अनुज्ञातातु
भीष्मेणशाल्वमुद्दिश्यकारणम् ॥ किंनुगर्हाम्यथात्मानमथभीष्मंदुरासदम् २८ अथवापितरंमूढंयोमेऽकार्षीत्स्वयंवरम् ॥ मयाऽयंस्वकृतोदोषोयाऽहंभीष्मरथा
त्तदा २९ प्रवृत्तेदारुण्येयुद्धेशाल्वार्थेनापतंपुरा ॥ तस्येयंफलनिवृत्तिर्यदापन्नास्मिमूढवत् ३० धिग्भीष्मंधिक्कमेमंदंपितरंमूढचेतसम् ॥ येनाहंवीर्यशुल्केनपण्य
स्त्रीवप्रचोदिता ३१ धिङ्मांधिक्शाल्वराजानंधिग्धातारमथापिवा ॥ येषांदुर्नीतभावेनप्राप्ताऽस्म्यापदमुत्तमाम् ३२ सर्वथाभागधेयानिस्वानिप्राप्नोतिमानवः
॥ अनयस्यास्यतुमुखंभीष्मःशांतनवोमम ३३ साभीष्मेप्रतिकर्तव्यमहंपश्यामिसंप्रतम् ॥ तपसावायुधावापिदुःखहेतुःसमेमतः ३४ कोनुभीष्मंयुधाजेतुमु
त्सहेतमहीप्रतिः ॥ एवंसापरिनिश्चित्यजगामनगराद्वहिः ३५ आश्रमंपुण्यशीलानांतापसानांमहात्मनाम् ॥ ततस्तामवसद्रात्रिंतापसैःपरिवारिता ३६ आ
चरन्त्यौच्यथावृत्तंसर्वमात्मनिभारत ॥ विस्तरेणमहाबाहोनिखिलेनशुचिस्मिता ॥ हरणंचविसर्गचशाल्वेनचविसर्जनम् ३७ ततस्तत्रमहानासीद्वाह्यणःसंशि
तव्रतः ॥ शैखावत्यस्तपोवृद्धःशास्त्रेचारण्यकेगुरुः ३८ आर्तातामाहसमुनिःशैखावत्योमहातपाः ॥ निःश्वसन्तीसर्तीबालांदुःखशोकपरायणाम् ३९ एवंगते
तुकिंभद्रेशक्यंकर्तुतपस्विभिः ॥ आश्रमस्थैर्महाभागेतपोयुक्तैर्महात्मभिः ४० सात्वेनमब्रवीद्राजन्क्रियतामदनुग्रहः ॥ प्राब्राज्यमहमिच्छामितपस्तप्स्यामिदु
श्चरम् ४१ मयैवयानिकर्माणिपूर्वदेहेतुमूढया ॥ कृतानिनूनंपापानितेषामेतत्फलंध्रुवम् ४२

नासमानाह्वयंसमानाह्वयंहस्तिनापुरं २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ शैखावत्यः शैखावानवद्विस्तत्साध्यानिश्रौतस्मार्तकर्मणिशैखावतानितेषुसाधुःशैखावत्यः
कर्मणिनिष्णातः आरण्यकेउपनिषदिगुरुः ब्रह्मविदित्यर्थः ३८ । ३९ । ४० प्राब्राज्यं प्रब्रज्यासंन्यासस्तत्रोचितकर्मप्राब्राज्यम् ४१ । ४२

४३ तापस्यंतपसेदितं धर्मजातं ४४ दृष्टांतोलौकिकोदाहरणं आगमोवेदः हेतुयुक्तिस्तैः पारम्पर्यकर्मभोगस्यापरिहार्यत्वं ज्ञात्वा तस्मात् अस्ताभवेत्युक्त्यर्थः ४५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे पंचसप्तत्य

नोत्सहेतुपुनर्गंतुं स्वजनप्रतितापसाः ॥ प्रत्याख्यातानिरानंदाशाल्वेनचनिराकृता ४३ उपदिष्टमिहेच्छामितापस्यं वीतकल्मषाः ॥ युष्माभिर्देवसंकाशैः कृपाभ
वतुवोमयि ४४ सतामाश्वासयत्कन्यां दृष्टांतागमहेतुभिः ॥ सांत्वयामासकार्यं च प्रतिजज्ञे द्विजैः सह ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानप०
शैखावत्यां बासंवादे पंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततस्ते तापसाः सर्वे कार्यवंतोऽभवन्स्तदा ॥ तां कन्यां चिंतयंतस्ते किं कार्यमिति धर्मिणः
१ केचिदाहुः पितुर्वेश्मनीयतामिति तापसाः ॥ केचिदस्मदुपालंभे मतिं च कुर्वितापसाः २ केचिच्छाल्वपतिं गत्वानियोज्यमिति मे निरे ॥ नेतिकेचिद्व्यवस्यंति प्रत्या
ख्याताहितेन सा ३ एवं गते तु किं शक्यं भद्रे कर्तुं मनीषिभिः ॥ पुनरुचुश्च तां सर्वे तापसाः संशितव्रताः ४ अलं प्रव्रजितेनेह भद्रे शृणु हितं वचः ॥ इतो गच्छस्व भद्रं ते पितुरे
व निवेशनम् ५ प्रतिपत्स्यति राजा सपिता ते यदनंतरम् ॥ तत्र वत्स्यसि कल्याणि सुखं सर्वगुणान्विता ६ न च तेन्या गतिन्या ग्या भवेद्भद्रे यथापिता ॥ पतिर्वापि ग
तिर्नार्याः पिता वावरवर्णिनि ७ गतिः पतिः समस्थाया विषमे च पिता गतिः ॥ प्रव्रज्या हि सुदुःखेयं सुकुमार्या विशेषतः ८ राजपुत्र्याः प्रकृत्या च कुमार्यास्तव भामि
नि ॥ भद्रे दोषा हि विद्यन्ते बहवो वरवर्णिनि ९ आश्रमे वैवसंत्यास्तेन भवेयुः पितुर्गृहे ॥ ततस्त्वन्येऽब्रुवन्वाक्यं तापसास्तां तपस्विनीम् १० त्वामिहैकाकिर्नीदृष्ट्वा
निर्जने गहने वने ॥ प्रार्थयिष्यंति राजानस्तस्मान्मैवं मनःकृथाः ११ ॥ अंबोवाच ॥ न शक्यं काशिनगरं पुनर्गंतुं पितुर्गृहान् ॥ अवज्ञाता भविष्यामि बांधवा
नानसंशयः १२ उषिताऽस्मि तथा बाल्ये पितुर्वेश्मनि तापसाः ॥ नाहं गमिष्ये भद्रं वस्तत्र यत्र पिता मम ॥ तपस्तप्तुमभीप्सामि तापसैः परिरक्षिता १३ यथापरे
ऽपि मेलोकेन स्यादेवं महात्ययः ॥ दौर्भाग्यं तापसश्चेष्टास्तस्मात्पश्याम्यहंतपः १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येवं तेषु विप्रेषु चिंतयत्सु यथा तथम् ॥ राजर्षिस्तद्व
नंप्राप्तस्तपस्वी होत्रवाहनः १५ ततस्ते तापसाः सर्वे पूजयंति स्म तनृपम् ॥ पूजाभिः स्वागताद्याभिरासनेनोदकेन च १६ तस्योपविष्टस्य सतो विश्रांतस्योपशृण्व
तः ॥ पुनरेव कथां च कुः कन्यां प्रतिवनौकसः १७ अंबायास्तां कथां श्रुत्वा काशिराज्ञश्च भारत ॥ राजर्षिः समहाते जाबभूवोद्विग्नमानसः १८ तां तथावादिर्नाश्रुत्वा दृ
ष्ट्वा च समहातपाः ॥ राजर्षिः कृपयाऽऽविष्टो महात्मा होत्रवाहनः १९ सवेपमान उत्थाय मातुस्तस्याः पिता तदा ॥ तां कन्यामंक्रमारोप्य पर्यश्वासयत प्रभो २० स
तामपृच्छत्कात्स्न्येन व्यसनोत्पत्तिमादतः ॥ सा च तस्मै यथावृत्तं विस्तरेण न्यवेदयत् २१ ततः सराजर्षिरभूदुःखशोकसमन्वितः ॥ कार्यं च प्रतिपेदे तन्मनसा सुम
हातपाः २२ अब्रवीद्वेपमानश्च कन्यामार्तासुदुःखितः ॥ मागाः पितुर्गृहं भद्रे मातुस्ते जनको ह्यहम् २३

धिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ तत इति १।२।३।४।५।६।७।८।९ ये दोषा विद्यन्ते आश्रमे प्रव्रज्यायां ते दोषाः पितुर्गृहेन भवेयुः सुंदरीतरुणी च त्वां दृष्ट्वा मुनयो वामोहं प्राप्स्यंति त्वं वाधमातुस्त्वलि
प्यसि ति भावः १०।११।१२।१३ महात्ययः सुखनाशः । 'महद्वद्वत्सवः' इति कोशः १४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

दुःखंछिंद्यामहंतेवैमयिवर्तस्वपुत्रिके ॥ पर्याप्तंतेमनोवत्सेयदेवंपरिशुष्यसि २४ गच्छमद्वचनाद्रामंजामदभ्यंतपस्विनम् ॥ रामस्तेसुमहदुःखंशोकंचैवापनेष्यति
 २५ हनिष्यतिरणेभीष्मंनकरिष्यतिचेद्वचः ॥ तंगच्छभार्गवश्रेष्ठंकालाग्निमसतेजसम् २६ प्रतिष्ठापयितासत्वासमेपथिमहातपाः ॥ ततस्तुसुस्वरंबाष्पमुत्सृजंती
 पुनःपुनः २७ अब्रवीत्पितरंमातुःसातदाहोत्रवाहनम् ॥ अभिवादयित्वाशिरसागमिष्येतवशासनात् २८ अपिनामाद्यपश्येयमार्यंतलोकविश्रुतम् ॥ कथं
 चतीब्रंदुःखमेनाशयिष्यतिभार्गवः ॥ एतदिच्छाम्यहंज्ञातुंयथायास्यामितव्रवै २९ ॥ होत्रवाहनउवाच ॥ रामंद्रक्ष्यसिभद्रेत्वंजामदभ्यंमहावने ॥ उग्रेतप
 सिवर्तंतसत्यसंधंमहाबलम् ३० महेन्द्रवैगिरिश्रेष्ठंरामो नित्यमुपास्तिह ॥ ऋषयोवेदविद्वांसो गंधर्वाप्सरसस्तथा ३१ तत्रगच्छस्वभद्रंतंबूयाश्चैनंवचोमम ॥ अ
 भिवाद्यचतंमूर्ध्नातपोवृद्धंदृढव्रतम् ३२ बूयाश्चैनंपुनर्भद्रेयत्तेकार्यमनीषितम् ॥ मयिसंकीर्तितेरामःसर्वतत्तेकरिष्यति ३३ ममरामःसखावत्सेप्रीतियुक्तःसुहृच्चमे ॥
 जमदग्निमुतोवीरःसर्वशस्त्रभृतांवरः ३४ एवंब्रुवतिकन्यांताुपार्थिवेहोत्रवाहने ॥ अकृतव्रणःप्रादुरासीद्रामस्यानुचरःप्रियः ३५ ततस्तेमुनयःसर्वेसमुत्तस्थुःसहस्र
 शः ॥ सचराजावयोवृद्धःसृजयोहोत्रवाहनः ३६ ततोदृष्ट्वाकृतातिथ्यमन्योन्यंतेवनौकसः ॥ सहिताभरतश्रेष्ठनिषेदुःपरिवार्यतम् ३७ ततस्तेकथयामासुःक
 थास्तास्तामनोरमाः ॥ धन्यादिव्याश्वराजेन्द्रप्रीतिहर्षमुदायुताः ३८ ततःकथांतेराजर्षिर्महात्माहोत्रवाहनः ॥ रामंश्रेष्ठमहर्षीणामपृच्छदकृतव्रणम् ३९ क
 संप्रतिमहाबाहोजामदभ्यःप्रतापवान् ॥ अकृतव्रणशक्योवैद्वष्टुवेदविदांवर ४० ॥ अकृतव्रणउवाच ॥ भवंतमेवसततंरामःकीर्त्तयतिप्रभो ॥ सृजयोमेप्रियस
 खोराजर्षिरितिपार्थिव ४१ इहरामप्रभातेश्चोभवितेतिमतिर्मम ॥ द्रष्टाऽस्येनमिहायांतंतवदर्शनकांक्षया ४२ इयंचकन्याराजर्षेकिमर्थंवनमागता ॥ कस्य
 चयंतवचकाभवतीच्छामिवेदितुम् ४३ ॥ होत्रवाहनउवाच ॥ दौहित्रीयंममविभोकाशिराजसुताप्रिया ॥ ज्येष्ठास्वयंवरेतस्थौभगिनीभ्यांसहानघ ४४ इय
 मंबेतिविख्याताज्येष्ठाकाशिपतेःसुता ॥ अंबिकांबालिकेकन्येकनीयस्यौतपोधन ४५ समंतपार्थिवंक्षत्रंकाशिपुर्यांततोऽभवत् ॥ कन्यानिमित्तंविप्रर्षेतत्रासीदु
 त्सवोमहान् ४६ ततःकिलमहावीर्योभीष्मःशांतनवोवृष्टवान् ॥ अधिक्षिप्यमहातेजास्तिस्रःकन्याजहारताः ४७ निर्जित्यपृथिवीपालानथभीष्मोगजाह्वयम् ॥
 आजगामविशुद्धात्माकन्याभिःसहभारतः ४८ सत्यवत्यैनिवेद्याथविवाहंसमनंतरम् ॥ भ्रातुर्विचित्रवीर्यस्यसमाज्ञापयतप्रभुः ४९ तंतुवैवाहिकंदृष्ट्वाकन्येयंसमु
 पार्जितम् ॥ अब्रवीत्तत्रगांगेयंमंत्रिमध्येद्विजर्षभ ५० मयाशाल्वपतिर्वीरोमनसाऽभिवृतःपतिः ॥ नमामर्हसिधर्मज्ञदातुंभ्रात्रेऽन्यमानसाम् ५१

५२ । ५३ । ५४ । ५५ उत्पत्तिकारणं ५६ । ५७ । ५८ । ५९ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ ॥ ॥ दुःखद्वयं
दुःखकरद्वयं भीष्मशाल्वारुणं यद्वा । निर्भर्तृत्वमेकंदुःखं त्वच्छत्रोर्वधश्चेति तापसानां दुःखद्वयं तथाऽपि शत्रुद्वयमध्ये कतरस्य कं प्रति कर्तव्यं हंतुं यत्नं चिकीर्षसि यद्वा एकैकस्य गतिहानिर्भरणं वेति दुःखद्वयं ज्ञेयम्

तच्छ्रुत्वा वचनं भीष्मः संमंजसहमंत्रिभिः ॥ निश्चित्य विससर्जे मांसस्य वक्त्या मते स्थितः ५२ अनुज्ञाता तु भीष्मेण शाल्वं सौभपतिं ततः ॥ कन्येयं मुदिता तत्र काले
वचनमब्रवीत् ५३ विसर्जिताऽस्मि भीष्मेण धर्ममां प्रतिपादय ॥ मनसाऽभिवृत्तः पूर्वमया त्वं पार्थिव वर्षभ ५४ प्रत्याचख्यौ च शाल्वोऽस्याश्वास्त्रस्याभिशंकितः ॥
सेयं तपोवनं प्राप्ता तापस्येऽभिरता भृशम् ५५ मया च प्रत्यभिज्ञाता वंशस्य परिकीर्तनात् ॥ अस्य दुःखस्य चोत्पत्तिं भीष्ममेवेह मन्यते ५६ ॥ अंबोवाच ॥ भग
वन्नेव मे वेह यथाऽऽह पृथिवीपतिः ॥ शरीरकर्ता मातुर्मसृजयो होत्रवाहनः ५७ न ह्युत्सहे स्वनगरं प्रति यातुं तपोधन ॥ अपमानभयाच्चैव व्रीडया च महामुने ५८ य
त्तु मां भगवान् रामो वक्ष्यति द्विजसत्तम ॥ तन्मे कार्यं तमं कार्यमिति मे भगवन्मतिः ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि होत्रवाहनां बासंवादेश
ट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ अकृतव्रण उवाच ॥ दुःखद्वयमिदं भद्रे कतरस्य चिकीर्षसि ॥ प्रतिकर्तव्यमबले तत्त्वं त्वत्सेवदस्वमे १ यदि सौभपतिर्भ
द्रे नियोक्तव्यो मतस्तव ॥ नियोक्ष्यति महात्मा सरामस्त्वद्धितकाम्यया २ अथापगेयं भीष्मं त्वं रामेणेच्छसि धीमता ॥ रणे विनिर्जितं द्रष्टुं कुर्यात्तदपि भार्गवः ३ सृं
जयस्य वचः श्रुत्वा तव चैव शुचिस्मिते ॥ यद्व्रते भृशं कार्यं तदद्यैव विचिंत्यताम् ४ ॥ अंबोवाच ॥ अपनीताऽस्मि भीष्मेण भगवन्नविजानता ॥ नाभिजानाति
मे भीष्मो ब्रह्मन् शाल्वगतं मनः ५ एतद्विचार्य मनसा भवानेतद्विनिश्चयम् ॥ विचिनोतु यथान्यायं विधानं क्रियतां तथा ६ भीष्मे वा कुरुशार्दूलेशाल्वराजेऽथ वा पुनः
॥ उभयोरेव वा ब्रह्मन् युक्तं यत्तत्समाचर ७ निवेदितं मया ह्येतदुःखमूलं यथा तथम् ॥ विधानं तत्र भगवन्कर्तुमर्हसि युक्तिः ८ ॥ अकृतव्रण उवाच ॥ उपपन्न
मिदं भद्रे यदेवं रवर्णिनि ॥ धर्मप्रतिवचो ब्रूयाः शृणु चेदं वचो मम ९ यदि त्वामापगे यो वै न नयेद्रजसा ह्वयम् ॥ शाल्वस्त्वां शिरसा भीरुहृत्क्षीयाद्वा मचोदितः १० तेन
त्वं निर्जिता भद्रे यस्मान्नीताऽसि भाविनि ॥ संशयः शाल्वराजस्य तेन त्वयि सुमध्यमे ११ भीष्मः पुरुषमानी च जितकाशी तथैव च ॥ तस्मात्प्रतिक्रियायुक्ता भीष्मे कार
यितुं तव १२ ॥ अंबोवाच ॥ ममाप्येष सदा ब्रह्मन् हृदिकामोऽभिवर्तते ॥ घातयेयं यदिरणे भीष्ममित्येव नित्यदा १३ भीष्मं वा शाल्वराजं वा यं वा दोषेण गच्छसि ॥
प्रशाधितं महाबाहो यत्कृतेऽहं सुदुःखिता १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवं कथयता मे वते पांसदिवसोगतः ॥ रात्रिश्च भरतश्चैव सुखशीतोष्णमारुता १५ ततोऽसमः प्रा
दुरासीत् प्रज्वलन्निव तेजसा ॥ शिष्यैः परिवृतो राजन् जटाचीरधरो मुनिः १६

१ नियोक्तव्यस्तव पाणिग्रहणार्थमिति शेषः २ भीष्मस्य तु सख्यप्रतिज्ञास्य त्वत्सुखार्थं जयमात्रं कर्तव्यं न तु तावता तव हितमित्याशयेनाह अथेति ३ । ४ । ५ पिधानं प्रतीकारं ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११
१२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७।१८।१९ आसातांलङ्कित्विचनम् २०।२१।२२ परमंतवविवक्षितंयत्तन्मेऽवश्यंयत्कल्पमित्यर्थः २३ शिरसौश्रेष्ठौ । 'शिरःप्रधानेतेनाग्रे' इतिमेदिनी पुंस्त्वमार्पम् २४।२५। २६ संजयस्य

धनुष्पाणिरदीनात्माखड्गंविभ्रत्परश्वधी ॥ विरजाराजशार्दूलसंजयंसोऽभ्ययानृपम् १७ ततस्तंतापसादृष्टासचराजामहातपाः ॥ तस्थुःप्रांजलयोराजन्साचकन्या
तपस्विनी १८ पूजयामासुरव्यग्रामधुपर्केणभार्गवम् ॥ अर्चितश्चयथान्यायंनिषसादसहैवतैः १९ ततःपूर्वव्यतीतानिकथयंतौस्मताबुभौ ॥ आसातांजाम
दभ्यश्चसंजयश्चैवभारत २० तथाकथांतेराजर्षिर्भृगुश्चेष्टमहाबलम् ॥ उवाचमधुरंकालेरामंवचनमर्थवत् २१ रामेयंममदौहित्रीकाशिराजसुताप्रभो ॥ अस्याः
शृणुयथातत्त्वंकार्यकार्यविशारद २२ परमंकथ्यतांचेतितांरामःप्रत्यभाषत ॥ ततःसाऽभ्यवदद्रामंष्वलंतमिवपावकम् २३ ततोऽभिवाद्यचरणौरामस्यशिरसौ
शुभौ ॥ स्पृष्ट्वापद्मदलाभाभ्यांपाणिभ्यामग्रतःस्थिता २४ रुरोदसाशोकवतीबाष्पव्याकुललोचना ॥ प्रपेदेशरणंचैवशरण्यंभृगुनंदनम् २५ ॥ रामउवाच ॥
यथात्वंसंजयस्यास्यतथामेत्वंनृपात्मजे ॥ ब्रूहियत्तेमनोदुःखंकरिष्येवचनंतव २६ ॥ अंबोवाच ॥ भगवन्शरणंत्वाद्यप्रपन्नाऽस्मिमहाव्रतम् ॥ शोकपंकार्ण
वान्मग्नांधोरादुद्धरमांविभो २७ ॥ भीष्मउवाच ॥ तस्याश्चदृष्टारूपंचवपुश्चाभिनवंपुनः ॥ सौकुमार्यंपरंचैवरामश्चित्तापरोऽभवत् २८ किमियंवक्ष्यतीत्येवं
विममर्शभृगूद्वहः ॥ इतिदध्यौचिरंरामःकृपयाऽभिपरिश्रुतः २९ कथ्यतामिति साभूयोरामेणोक्ताशुचिस्मिता ॥ सर्वमेवयथातत्त्वंकथयामासभार्गवे ३०
तच्छ्रुत्वाजामदभ्यस्तुराजपुत्र्याववस्तदा ॥ उवाचतांवरारोहांनिश्चित्यार्थविनिश्चयम् ३१ ॥ रामउवाच ॥ प्रेषयिष्यामिभीष्मायकुरुश्रेष्ठायभाविनि ॥ क
रिष्यतिवचोमह्यंश्रुत्वाचसनराधिपः ३२ नचेत्करिष्यतिवचोमयोक्तंजान्हवीसुतः ॥ धक्ष्याम्यहंरणेभद्रेसामात्यंशस्त्रतेजसा ३३ अथवातेमतिस्तत्रराजपुत्रि
नवर्तते ॥ यावच्छाल्वपतिर्वीरंयोजयाम्यत्रकर्मणि ३४ ॥ अंबोवाच ॥ विसर्जिताऽहंभीष्मेणश्रुत्वैवभृगुनंदन ॥ शाल्वराजगतंभावंममपूर्वमनीषितम् ३५
सौभराजमुपेत्याहमवोचंदुर्वचंवचः ॥ नचमांप्रत्यगृह्णात्सचारित्र्यपरिशंकितः ३६ एतत्सर्वंविनिश्चित्यस्वबुद्ध्याभृगुनंदन ॥ यदत्रौपयिकंकार्येतच्चितयितुमर्हसि ३७
ममतुव्यसनस्यास्यभीष्मोभूलंमहाव्रतः ॥ येनाहंवशमानीतासमुत्क्षिप्यबलात्तदा ३८ भीष्मंजहिमहाबाहोयत्कृतेदुःखमीदृशम् ॥ प्राप्ताऽहंभृगुशार्दूलचराम्य
प्रियमुत्तमम् ३९ सहिलुब्धश्चनीचश्चजितकाशीचभार्गव ॥ तस्मात्प्रतिक्रियाकर्तुंयुक्तातस्मैत्वयाऽनघ ४० एषमेक्रियमाणायाभारतेनतदाविभो ॥
अभवद्दुदिसंकल्पोघातयेयंमहाव्रतम् ४१

दौहित्रीतिशेषः २७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९ लुब्धोयतोमाहृतवान् नीचोयतोमदंगीकारंस्वयंनकृतवान् अकामुकस्यकन्याहरणंदोषइतिभावः
४० क्रियमाणायाः बलादाहरणेनहिंस्यमानायाः कृहिंसायांस्वादिः ४१

४२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥

॥ ॥ ॥ एवमिति १. काश्येकाशिराजकन्ये २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

तस्मात्कामं ममाद्ये मंरामसंपादयानघ ॥ जहिभीष्ममहाबाहोयथावृत्रं पुरंदरः ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपा० रामांबासंवादे सप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्तस्तदारामो जहिभीष्ममिति प्रभो ॥ उवाच रूदतीं कन्यां चोदयंती पुनः पुनः १ काश्येन कामं गृह्णा मिशस्त्रं वैवरवर्णिनि ॥ ऋते ब्रह्मविदां हेतोः किमन्यत्करवाणिते २ वाचाभीष्मश्च शाल्वश्च मम राज्ञि वशानुगौ ॥ भविष्यतोऽनवद्यां गितत्करिष्यामि माशुच ३ न तु शस्त्रं ग्रहीष्यामि कथंचिदपि भाविनि ॥ ऋते न योगाद्विप्राणामेष मे समयः कृतः ४ ॥ अंबोवाच ॥ मम दुःखं भगवता व्यपनेयं यतस्ततः ॥ तच्च भीष्मप्रसूतं मे तं जहीश्वर माचिरम् ५ ॥ रामउवाच ॥ काशिकन्ये पुनर्ब्रूहि भीष्मस्ते चरणवुभौ ॥ शिरसा वंदनाहोऽपि ग्रहीष्यति गिरामम ६ ॥ अंबोवाच ॥ जहिभीष्मं रणे रामगर्जे तमसुरं यथा ॥ समाहूतोरणेराममचेदिच्छसिप्रियम् ॥ प्रतिश्रुतं च यदपि तत्सरयं कर्तुमर्हसि ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ तयोः संवदतो रेवं राजन् रामांबयोस्तदा ॥ ऋषिः परम धर्मात्मा इदं वचनमब्रवीत् ८ शरणागतां महाबाहो कन्यां न त्यक्तुमर्हसि ॥ यदिभीष्मोरणेरामसमाहूतस्त्वयामृधे ९ निर्जितोऽस्मीति वा ब्रूयात्कुर्याद्वा वचनं तव ॥ कृतम स्या भवेत्कार्यं कन्याया भृगुनंदन १० वाक्यं सत्यं च ते वीर भविष्यति कृतं विभो ॥ इयं चापि प्रतिज्ञाते तदाराममहामुने ११ जित्वा वैक्षत्रियांस्त्वं न ब्राह्मणेषु प्रतिश्रुता ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रश्चैव रणे यदि १२ ब्रह्मद्विज्जिता तं वै हनिष्यामीति भार्गव ॥ शरणार्थं प्रपन्नानां भीतानां शरणार्थिनाम् १३ न शक्यामि परित्यागं कर्तुं जीवन्कथं चन ॥ यश्च कृत्स्नं रणे क्षत्रं विजेष्यति समागतम् १४ दीप्तात्मानमहंतं च हनिष्यामीति भार्गव ॥ स एव विजयीरामभीष्मः कुरुकुलोद्भवः ॥ तेन युध्यस्व संग्रामे स मेत्य भृगुनंदन १५ ॥ रामउवाच ॥ स्मराम्यहं पूर्वकृतां प्रतिज्ञां मृषिसत्तम ॥ तथैव चरिष्यामि यथासाधं वैवलस्यते १६ कार्यमेतन्महद्ब्रह्मन्काशिकन्यामनोगतम् ॥ गमिष्यामि स्वयंतत्र कन्यामादाय यत्र सः १७ यदिभीष्मोरणश्चाधीनकरिष्यति मेव च ॥ हनिष्याम्येन मुद्रितमिति मे निश्चितामतिः १८ न हि बाणामयोत्सृष्टाः सज्जंती ह शरीरिणाम् ॥ कायेषु विदितं तुभ्यं पुरा क्षत्रियसंगरे १९ एवमुक्ता ततोरामः सह तैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ प्रयाणाय मतिं कृत्वा समुत्तस्थौ महतपाः २० ततस्तेतामुषित्वा तुरजर्ना तत्र तापसाः ॥ हुताग्र योजस्रजप्याः प्रतस्थुर्मज्जिघांसया २१ अभ्यगच्छत्ततारामः सह तैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ कुरुक्षेत्रं महाराजकन्यया सह भारत २२ न्यविशंतततः सर्वे परिगृह्य सरस्वतीं ॥ तापसा स्ते महात्मानो भृगुश्चैष्ठपुरस्कृताः २३ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततस्तृतीये दिवसे संदिदेश व्यवस्थितः ॥ कुरुप्रियं समेराजन् प्राप्तोऽस्मीति महाव्रतः २४ तमागतमहं श्रुत्वा विष यांतं महाबलम् ॥ अभ्यगच्छं जवेनाशुप्रीत्या ते जोनिधिं प्रभुम् २५

ऋषिः अकृतव्रणः पाठांतरैस्तु स्पष्टमेव स कीर्त्यते ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

गांपुरस्कृत्यराजेन्द्रब्राह्मणैः परिवारितः ॥ ऋत्विग्भिर्देवकल्पैश्चतथैवचपुरोहितैः २६ समामभिगतं दृष्ट्वा जामदग्न्यः प्रतापवान् ॥ प्रतिजग्राहतां प्रजां च न चेद
मब्रवीत् २७ ॥ राम उवाच ॥ भोष्मकांबुद्धिमास्थाय काशिराजसुतातदा ॥ अकामेन त्वयाऽऽनीता पुनश्चैव विसर्जिता २८ विभ्रंशिता त्वया हीयं धर्मादास्ते
यशस्विनी ॥ परामृष्टां त्वया हीमां कोहि गंतुमिहार्हति २९ प्रत्याख्याता हि शाल्वेन त्वया नीतिभिर्भारत ॥ तस्मादिमां मन्त्रियोगात्पतिगृहीष्वभारत ३० स्वधर्म
पुरुषव्याघ्रराजपुत्रीलभत्वियम् ॥ न युक्तस्त्ववमानोऽयं राज्ञां कर्तुं त्वयाऽनव ३१ ततस्तं वै विमनसमुदीक्ष्याहमथाब्रुवम् ॥ नाहमेनां पुनर्दद्यां ब्रह्मन् भ्रात्रे कथंच
न ३२ शाल्वस्याहमिति प्राह पुरामामेव भार्गव ॥ मया चैवाभ्यनुज्ञाता गतेयं नगरं प्रति ३३ न भयान्नाप्यनुकोशान्नार्थलोभात्तन्नाम्यया ॥ क्षात्रधर्ममहं जन्ममि
ति मेव तमाहितम् ३४ अथ मामब्रवीद्रामः क्रोधपर्याकुलेक्षणः ॥ न करिष्यसि चेदेतद्वाक्यं मे नरपुंगव ३५ हनिष्यामि सहा मात्यं त्वामचेति पुनः पुनः ॥ संरंभाद
ब्रवीद्रामः क्रोधपर्याकुलेक्षणः ॥ ३६ तमहं गीर्भिरिष्टाभिः पुनः पुनरिदम् ॥ अयाचं भृगुशार्दूलं न चैव प्रशशामसः ३७ प्रणम्य तमहं मूर्ध्ना भूयो ब्राह्मणसत्तमम् ॥
अब्रुवं कारणं किंतव्यत्वं युद्धं मयेच्छसि ३८ इष्वस्त्रं मम बालस्य भवतैव चतुर्विधम् ॥ उपदिष्टं महाबाहो शिष्योऽस्मितवभार्गव ३९ ततो मामब्रवीद्रामः क्रोधसंरक्त
लोचनः ॥ जानीषि मां गुरुं भोष्मगृह्णासीमानं चैवह ४० सुतां काश्यपस्य कौरव्यमप्तिथार्यमहामते ॥ न हिते विद्यते शांतिरन्यथा कुरुनेदन ४१ गृहाणे मां महाबा
होरक्षस्व कुलमात्मनः ॥ त्वया विभ्रंशिता हीयं भर्तारं नाधिगच्छति ४२ तथाब्रुवं तं तमहं रामं परपुरजयम् ॥ नैतदेवं पुनर्भाविब्रह्मर्षे किं श्रमेण ते ४३ गुरुत्वं त्वयि
संप्रेक्ष्य जामदग्न्यपुरातनम् ॥ प्रसादयेत्वां भगवंस्त्वैषा तु पुरामया ४४ को जातु उरभावां हि नारी व्याली मवस्थिताम् ॥ वासयेत गृहे जानन् स्त्रीणां दोषो महात्ययः
४५ न भयाद्वासवस्यापि धर्मं जह्यां महाव्रत ॥ प्रसीद मावायद्वाते कार्यं तत्कुरु माचिरम् ४६ अयं चापि विशुद्धात्मन् पुराणे श्रूयते विभो ॥ मरुत्तेन महाबुद्धे गीतः श्लो
को महात्मना ४७ गुरोरप्यवलिसस्य कार्या कार्यमजानतः ॥ उत्पथ्य प्रतिपन्नस्य परित्यागो विधीयते ४८ सत्त्वं गुरुरिति प्रेम्णामया संमानितो भृशम् ॥ गुरुवृत्तिं न जा
नीषेत स्माद्योत्स्यामि वै त्वया ४९ गुरुं न हन्यां समे ब्राह्मणं च विशेषतः ॥ विशेषतस्तपो वृद्धमेवं क्षांतं मया तव ५० उद्यते पुमथो दृष्ट्वा ब्राह्मणं क्षत्रवं पुवत् ॥ यो हन्यात्स
मरेकुद्धं युध्यंतं मपलायिनम् ५१ ब्रह्महत्या न तस्य स्यादिति धर्मोऽपुनिश्चयः ॥ क्षत्रियाणां स्थितो धर्मो क्षत्रियोऽस्मितपो धन ५२ यो यथावर्तते यस्मिंस्तस्मिन्नेव प्रवर्तयन् ॥
नाधर्मसमवाप्नोति न चाश्रेयश्च विंदति ५३

ननुत्वामर्थप्रवर्तयन्नहंस्त्रयिप्रीतिमेवकरोमीत्याशङ्क्याह अर्थेवेति । अर्थेगुरुवाक्याद्वारकरणे धर्मेपितृप्रीत्यर्थस्वीकृतेब्रह्मचर्ये विषयेदेशकालानुसारेणसमर्थोविवेककुशलः तत्रधर्मलोपेनगुरुवाक्यात्तत्प्राप्त्यमा
नोऽर्थःश्रेयानुनेत्यर्थेसंशयवानुतगुरुवाक्यविरोधेनापिपाल्यमानोऽर्थःश्रेयानुतनेतिवर्मेसंशयवान् । एतयोर्मध्येअर्थेसंशयमापन्नोऽर्थमननुतिष्ठन्श्रेयान् परिशेषात्धर्मतुनिःसंशयोऽर्थमेवानुतिष्ठन्श्रेयानित्यर्थः

अर्थेवायदिवाधर्मेसमर्थोदेशकालवित् ॥ अर्थसंशयमापन्नःश्रेयान्निःसंशयोन्तरः ५४ यस्मात्संशयितेऽप्यर्थेऽयथान्यायप्रवर्तसे ॥ तस्माद्योत्स्यामिसहितस्व
याराममहाहवे ५५ पश्यमेवाहुवीर्यचविक्रमंचातिमानुषम् ॥ एवंगतेऽपितुमयायच्छक्यंभृगुनंदन ५६ तत्करिष्येकुरुक्षेत्रयोत्स्येविप्रत्वयासह ॥ द्वंद्वराम
यथेष्टमेसज्जीभवमहाद्युते ५७ तत्रत्वंनिहतोराममयाशरशतादितः ॥ प्राप्स्यसेनिर्जिताल्लोकान्शस्त्रपूतोमहारणे ५८ सगच्छविनिवर्तस्वकुरुक्षेत्रंरणप्रिय ॥ तत्रै
ष्यामिमहाबाहोयुद्धायत्वांतपोधन ५९ अपियत्रत्वयारामकृतंशौचंपुरापितुः ॥ तत्राहमपिहत्वात्वांशौचंकर्ताऽस्मिभार्गव ६० तत्ररामसमागच्छत्वरितंयुद्धदु
र्मद ॥ व्यपनेष्यामितेदर्पपौराणं ब्राह्मणबुधः ६१ यच्चापिकत्थसेरामबहुशःपरिवत्सरे ॥ निर्जिताःक्षत्रियालोकेमयैकेनेतितच्छृणु ६२ नतदाजातवान्भीष्मःक्ष
त्रियोवाऽपिमद्विधः ॥ पश्चाज्जातानितेजांसितृणेपुञ्जलितंत्वया ६३ यस्तेयुद्धमयंदर्पकामंचव्यपनाशयेत् ॥ सोऽहंजातोमहाबाहोभीष्मःपरपुरंजयः ॥ व्यपने
ष्यामितेदर्पयुद्धेरामनसंशयः ६४ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोमामब्रवीद्रामःप्रहसन्निवभारत ॥ दिष्ट्याभीष्ममयासार्धयोद्धुमिच्छसिसंगरे ६५ अयंगच्छामिकौर
व्यकुरुक्षेत्रंत्वयासह ॥ भाषितंतेकरिष्यामितत्रागच्छपरंतप ६६ तत्रत्वांनिहतंमातामयाशरशताचितम् ॥ जान्हवीपश्यतांभीष्मगृध्रकंकबलाशनम् ६७ कृ
पणंत्वामभिप्रेक्ष्यसिद्धचारणसेविता ॥ मयाविनिहतंदेवीरोदतामद्यपार्थिव ६८ अतदर्हामहाभागाभगीस्थसुतानवा ॥ यात्वामजीजनन्मन्दंयुद्धकामुकमातुरम्
६९ एहिगच्छमयाभीष्मयुद्धकामुकदुर्मद ॥ गृहाणसर्वकौरव्यरथादिभरतर्षभ ७० इतिब्रुवाणंतमहरामंपरपुरंजयम् ॥ प्रणम्यशिरसाराममेवमस्त्वित्यथाबुधम्
७१ एवमुक्त्वाययौरामःकुरुक्षेत्रंयुयुत्सया ॥ प्रविश्यनगरंचाहंसत्यवत्यैन्यवेदयम् ७२ ततःकृतस्वस्त्ययनोमात्राचप्रतिनंदितः ॥ द्विजातीन्वाच्यपुण्याहंस्व
स्तिचैवमहाद्युते ७३ स्थमास्थायरुचिरंराजतंपांडुरैरह्यैः ॥ सूपस्करंस्वधिष्ठानंवैयाघ्रपरिवारणम् ७४ उपपन्नमहाशस्त्रैःसर्वोपकरणान्वितम् ॥ तत्कुलीने
नवीरणहयशास्त्रविदारणे ७५ यत्तंसूतेनशिष्टेनबहुशोदृष्टकर्मणा ॥ दंशितःपांडुरेणाहंकवचेनवपुष्पता ७६ पांडुरंकार्मुकंगृह्यप्रायांभरतसत्तम ॥ पांडुरेणा
तपत्रेणध्रियमाणेनमूर्धनि ७७

५४ अयथान्यायमितिच्छेदः न्यायातिक्रमेणमांप्रवर्तयसे ५५ बाहुवीर्यशरणक्षेपादौ एवंगतेऽर्थास्थितेत्वयि ५६ ५७ ५८ ५९ अपियत्रेति । पितृबहुरूपरणेऽप्याशौचप्राप्तौसत्यांतत्रैवतीर्थशौचंमचै
लस्नानादिनादशमेऽद्विष्टाद्विस्वस्त्यकरिष्यामीत्यर्थः शौचंरुधिरांजलिदानमित्यर्वाचीनः ६० पौराणंपुराकृतम् ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ बलाःकाकाःतेषामशनंअन्नभूतं ६७ ६८ ६९
७० ७१ ७२ ७३ सूपस्करंस्वंगं स्वधिष्ठानंमुचकं वैयाघ्रंव्याघ्रचर्मतदेवपरिवारणंआच्छादनंयस्यतं ७४ ७५ ७६ ७७

पांडुरैश्चापिव्यजनैर्वीज्यमानो नराधिप ॥ शुक्लवासाः सितोष्णीषः सर्वशुक्लविभूषणः ७८ स्तूयमानो जयाशीर्भिर्निष्क्रम्य गजसाहयात् ॥ कुरुक्षेत्रं रणक्षेत्रमुपायांभर
तर्षभ ७९ ते हयाश्चोदितास्तेन सूतेन परमाहवे ॥ अवहन्मां भृशं राजन् मनोमारुतं रहसः ८० गत्वाऽहं तत्कुरुक्षेत्रं सचरामः प्रतापवान् ॥ युद्धाय सहसाराजन्परा
क्रांतौ परस्परम् ८१ ततः संदर्शनेऽतिष्ठं रामस्यातितपस्विनः ॥ प्रगृह्य शंखं प्रवर्ततः प्राधममुत्तमम् ८२ ततस्तत्र द्विजाराजं स्तापसां श्वनौकसः ॥ अपश्यंत
रणं दिव्यं देवाः सेन्द्रगणास्तदा ८३ ततो दिव्यानि माल्यानि प्रादुरासंतस्ततः ॥ वादित्राणि च दिव्यानि मेघवृंदा निचैवह ८४ ततस्ते तापसाः सर्वे भार्गवस्यानुया
यिनः ॥ प्रेक्षकाः समपद्यंत परिवार्य रणाजिरम् ८५ ततो मामब्रवीद्देवी सर्वभूतहितैषिणी ॥ मातास्वरूपिणी राजन् किमिदं ते चिकीर्षितम् ८६ गत्वा हं जामदग्न्यं
तु प्रयाचिष्ये कुरुद्वह ॥ भीष्मेण सह मायोत्सीः शिष्येणेति पुनः पुनः ८७ मामैवंपुत्रनिर्बंधं कुरु विप्रेण पार्थिव ॥ जामदग्न्येन समरे योद्धुमित्येव भर्त्सयत् ८८ किं न
वैक्षत्रियहणो हरतुल्यपराक्रमः ॥ विदितः पुत्ररामस्तेयतस्तं योद्धुमिच्छसि ८९ ततो ह मब्रुवं देवी मभिवाद्य कृतांजलिः ॥ सर्वतद्भरत श्रेष्ठ यथावृत्तं स्वयं वरे ९०
यथाचरामो राजेन्द्र मया पूर्वं प्रचोदितः ॥ काशिराजसुतायाश्च यथा कर्मपुरातनम् ९१ ततः सारामभ्येत्य जननी मे महानदी ॥ मदर्थं तमृषिर्वीक्ष्य क्षमया मास भार्गव
म् ९२ भीष्मेण सह मायोत्सीः शिष्येणेति वचोऽब्रवीत् ॥ सचता माहया चंतीं भीष्ममेव निवर्तय ॥ न च मे कुरुते काममित्यहं तमुपागमम् ९३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततो गंगासुतस्नेहाद्रीष्मं पुनरुपागमत् ॥ न चास्याश्चाकरोद्वाक्यं क्रोधपर्याकुलेक्षणः ९४ अथादृश्यत धर्मात्मा भृगुश्रेष्ठो महातपाः ॥ आह्वयामास च तदा युद्धाय द्विजसत्त
मः ९५ ॥ इति श्री महाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि परशुरामभीष्मयोः कुरुक्षेत्रावतरणे अष्टसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ भीष्म उवाच ॥ तमहं स्मय
न्निवरणे प्रत्यभाषं व्यवस्थितम् ॥ भूमिष्ठं नोत्सहे योद्धुं भवंतं रथमास्थितः १ आरोहस्यंदनं वीरकवचं च महाभुज ॥ बधानसमरे रामयदियोद्धुं मयेच्छसि २ ततो माम
ब्रवीद्वामः स्मयमानो रणाजिरे ॥ रथो मे मेदिनी भीष्मवाहा वेदाः सदश्ववत् ३ सूतश्चा मातरि श्वावैकवचं वेदमातरः ॥ सुसंवीतो रणेताभिर्योत्स्येऽहं कुरुदं ४ एवं
ब्रुवाणो गांधारे रामो मांसत्य विक्रमः ॥ शरव्रातेन महता सर्वतः प्रत्यवारयत् ५ ततोऽपश्यं जामदग्न्यं रथमध्ये व्यवस्थितम् ॥ सर्वायुधवरे श्रीमत्यद्भुतोपमदर्शने ६ मनसा वि
हिते पुण्ये विस्तीर्णेन गरोपमे ॥ दिव्याश्च युजिसन्नद्धे कांचनेन विभूषिते ७ कवचेन महाबाहो सोमार्ककृतलक्ष्मणा ॥ धनुर्धरो बद्धतूणो बद्धगोधांगुलित्रवान् ८

णिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ तमिति । स्मयन्निवदत्यभिवा १ । २ । ३ वेदमातरोगायत्रीसावित्रीसरस्वत्यः ४ सव्यतिक्रमहतिपाठे लघितक्रमः ५ अद्भुतोप
मं अभूतोपमं दर्शनं यस्य तस्मिन् ६ । ७ । ८

१. १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६ नतुतेजयमाशासेइत्युक्तिर्भूतिमिच्छतात्त्वयाप्रागेवमदभिवंदनस्यजयहेतोः कृतत्वादितिभावः तच्चैवमेतत्कुरुश्रेष्ठकर्तव्यंभूतिमिच्छतेत्यनेनसूचितं १७। १८

सारथ्यं कृतवांस्तत्रयुयुत्सोरकृतव्रणः ॥ सखावेदविदत्यंतदयितोभार्गवस्यह १ आह्वयानःसमांयुद्धेमनोहर्षयतीवमे ॥ पुनःपुनरभिक्रोशन्नभियाहीतिभार्गवः
१० तमादित्यमिवोद्यंतमनाधृष्यमहाबलम् ॥ क्षत्रियांतकरंगममेकमेकःसमासदम् ११ ततोऽहंबाणपातेषुत्रिपुवाहान्निगृह्यवै ॥ अवतीर्यधनुर्न्यस्यपदाति
र्ऋषिसत्तमम् १२ अभ्यागच्छंतदारागममर्चिष्यन्द्विजसत्तमम् ॥ अभिवाद्यचैनंविधिवदबुवंवाक्यमुत्तमम् १३ योस्स्यैत्वयारणेरामसदृशेनाधिकेनवा ॥ गुरु
णाधर्मशीलेनजयमाशास्वमेविभो १४ ॥ रामउवाच ॥ एवमेतत्कुरुश्रेष्ठकर्तव्यंभूतिमिच्छता ॥ धर्मोऽप्यमहाबाहोविशिष्टैःसहयुध्यताम् १५ शपेयंत्वा
नचेदेवमागच्छेथाविशांपते ॥ युध्यस्वत्वरणेयत्तोर्धैर्यमालंब्यकौरव १६ नतुतेजयमाशासेत्वांविजेतुमहंस्थितः ॥ गच्छयुध्यस्वधर्मेणप्रीतोऽस्मिचरितेनते
१७ ततोऽहंतंनमस्कृत्यरथमारुह्यसत्वरः ॥ प्राध्मापयंरणेशंखंपुनर्हेमपरिष्कृतम् १८ ततोयुद्धंसमभवन्मतस्यचभारत ॥ दिवसान्सुबहूनुराजन्परस्परजिगी
षया १९ समेतस्मिन्रणेद्वैप्राहरत्कंकपत्रिभिः ॥ षष्ठ्याशतैश्चनवभिःशराणांनतपर्वणाम् २० चत्वारस्तेनमेवाहाःसूतश्चैवविशांपते ॥ प्रतिरुद्धास्तथैव
हंसमरेदंशितःस्थितः २१ नमस्कृत्यवदेभ्योब्राह्मणेभ्योविशेषतः ॥ तमहंस्मयन्निवरणेप्रत्यभाषंयवस्थितम् २२ आचार्यतामानितामेनिर्मर्यादेक्षपित्वयि
॥ भूयश्चपृगुमेब्रह्मसंपदंधर्मसंग्रहे २३ येतेवेदाःशरीरस्थाब्राह्मण्यंयज्ञतेमहत् ॥ तपश्चतेमहत्तप्तंनतेभ्यःप्रहराम्यहम् २४ प्रहारेक्षत्रधर्मस्ययंत्वंरामसमाभि
तः ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियवंहियातिशस्त्रसमुद्यमात् २५ पश्यमेधनुषोवीर्यपश्यबाहोर्बलमम ॥ एषतेकामुर्कंवीरच्छिन्नघ्निनिशितेपुणा २६ तस्याहंनिशितंभले
चिक्षेपकंभरतर्षभ ॥ तेनास्यधनुषःकोटिंछित्वाभूमावपातयम् २७ तथैवचपृषत्कानांशितानिनतपर्वणाम् ॥ चिक्षेपकंकपत्राणांजामदभ्यस्यंप्रति २८ कायेविष
कास्तुतदावायुनासमुदीरिताः ॥ चेलुःक्षरंतोरुधिरंनागाइवचतेशराः २९ क्षतजोक्षितसर्वांगःक्षरन्सरुधिरंरणे ॥ बभौरामस्तदाराजन्मेरुर्वातुमिवोत्सृजन् ३०
हेमंतान्तेऽशोकइवरक्तस्तबकमंडितः ॥ बभौरामस्तथाराजन्प्रफुल्लइवर्किंशुकः ३१ ततोऽन्यद्वनुरादायरामःक्रोधसमन्वितः ॥ हेमपुंखान्सुनिशितानुशंसंस्तान्
हिववर्षसः ३२ तेसमासाद्यमांगैर्द्राबहुधामर्मभेदिनः ॥ अक्रंयन्महावेगाःसर्पानलविषोपमाः ३३ तमहंसमवष्टभ्यपुनरात्मानमाहवे ॥ शतसंख्यैःशरैः
कुद्धस्तदारागममवाकिरम् ३४ सतैरभ्यर्कसंकाशैःशरैराशीविषोपमैः ॥ शितैरभ्यर्दितोरामोमंदचेताइवाभवत् ३५ ततोऽहंक्रपयाऽऽविष्टोविष्टभ्यात्मानमा
त्मना ॥ विगिधगित्यबुवंयुद्धंक्षत्रधर्मंवभारत ३६

१९। २०। २१। २२ मेमयामानिता २३। २४। २५। २६ चिक्षेपेतिपारोक्ष्यार्थेच्छिन्त्ययोगोहेलया कृतत्वसूचनार्थः २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६

असकृच्चान्द्रवंराजन्शोकवेगपरिभुतः ॥ अहोवतकृतं पापं मयेदं क्षत्रधर्मणा ३७ गुरुर्दिजातिर्धर्मात्मायदेवं पीडितः शरैः ॥ ततो न प्राहरंभूयोजामदध्यायभारत ३८
 अथावताप्यपृथिवीवृषादिवससंक्षये ॥ जगामास्तं सहस्रांशुस्ततो युद्धमुपारमत् ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि रामभीष्मयुद्धे ऊनाशीत्य
 अधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ आत्मनस्तु ततः सुतो हयानां च विशांपते ॥ मम चापनयामास शल्यान्कुशलसंमतः १ स्नातापवृत्तैस्तुरगैर्ल
 ष्वतो यैरविह्वलैः ॥ प्रभाते चोदिते सूर्ये ततो युद्धमवर्तत २ दृष्ट्वा मांतूर्णमायांतं दंशितं स्यंदने स्थितम् ॥ अकरोद्रथमत्यर्थं रामः सज्जं प्रतापवान् ३ ततोऽहं राममायांतं दृष्ट्वा
 समरकांक्षिणम् ॥ धनुः श्रेष्ठं समुत्सृज्य सहसाऽवतरं रथात् ४ अभिवाद्य तथैवाहरं रथमारुह्य भारत ॥ युयुत्सुर्जामदग्न्यस्य प्रमुखे वीतभीः स्थितः ५ ततोऽहं शरवर्षेण महता
 समवाकिरम् ॥ सच मां शरवर्षेण वर्षतं समवाकिरत् ६ संकुद्धो जामदग्न्यस्तु पुनरेव सुतेजितान् ॥ संप्रैषीन्मेशरान् वीरान् दीप्तास्यानुरगानिव ७ ततोऽहं निशितैर्भलैः शतशोऽ
 थसहस्रशः ॥ अच्छिदं सहसाराजन्नंतरिक्षे पुनः पुनः ८ ततस्त्वस्त्राणि दिव्यानि जामदग्न्यः प्रतापवान् ॥ मयि प्रयोजयामास तान्यहं प्रत्येषेधयम् ९ अस्त्रैरेव महाबाहो
 चिकीर्षन्नधिकं क्रियाम् ॥ ततो दिवि महाबाहोः प्रादुरासीत्संमततः १० ततोऽहमस्त्रं वायव्यं जामदग्न्ये प्रयुक्तवान् ॥ प्रत्याजघ्रे च तद्रामो गुह्यकास्त्रेण भारत ११ ततोऽहम
 स्त्रमाग्रे यमनुमंथ्य प्रयुक्तवान् ॥ वारुणेनैव तद्रामो वारयामास मे विभुः १२ एवमस्त्राणि दिव्यानि रामस्याहमवारयम् ॥ रामश्च मम तेजस्वी दिव्यास्त्रविदं रीदमः १३ ततो
 मांसव्यतो राजन् रामः कुर्वन् द्विजोत्तमः ॥ उरस्य विध्यत्संकुद्धो जामदग्न्यः प्रतापवान् १४ ततोऽहं भरतश्रेष्ठं संन्यषीदं रथोत्तमे ॥ ततो मां कश्मलाविष्टं सूतस्तूर्णमुदावहत
 १५ ग्लायंतं भरतश्रेष्ठं रामबाणप्रपीडितम् ॥ ततो मामपयातं वैश्वदेवं विद्धमचेतसम् १६ रामस्यानुचरा दृष्ट्वा सर्वे दृष्ट्वा विचुकुशुः ॥ अकृतव्रणप्रभृतयः काशिकन्याच भारत
 १७ ततस्तुलब्धसंज्ञोऽहं ज्ञात्वा सूतमथाब्रुवन् ॥ याहि सूत यतो रामः सज्जोऽहं गतवेदनः १८ ततो मामवहत्सूतो हयैः परमशोभितैः ॥ नृत्यद्भिरिव कौरव्यमारुतप्रतिमै
 र्गतौ १९ ततोऽहं राममासाद्य बाणवर्षैश्च कौरव ॥ अवाकिरं सुसंरब्धः संरब्धं च जिगीषया २० ताना पतत एवासौ रामो बाणानजिह्वगान् ॥ बाणैरेवाच्छिनत्तूर्णमेकैकं
 त्रिभिराहवे २१ ततस्ते सृदिताः सर्वे मम बाणाः सुसंशिताः ॥ रामबाणैर्दिधाच्छिन्नाः शतशोऽथसहस्रशः २२ ततः पुनः शरं दीप्तं सुप्रभंकालसंमितम् ॥ असृजं जामदग्न्या
 यरामायाहं जिघांसया २३ तेन त्वभिहतो गाढं बाणवेगवशंगतः ॥ मुमोह समरे रामो भूमौ च निपपातह २४ ततो हाहा कृतं सर्वरामेभृतलमाश्रिते ॥ जगद्भारतसंविप्रं यथार्क
 पतने भवेत् २५ तत एनं समुद्रिष्ठाः सर्वे एवाभिदुःखुः ॥ तपोधनास्ते सहसा काश्याचकुरुनंदन २६

ततएनंपरिष्वज्यशनैराश्वासयंस्तदा ॥ पाणिभिर्जलशीतैश्च जयाशीर्भिश्च कौरव २७ ततः सविह्वलं वाक्यं राम उत्थाय चाब्रवीत् ॥ तिष्ठभीष्महतोऽसीति बाणं संधाय
 कार्मुके २८ समुक्तो न्यपतत्तूष्णसव्ये पार्श्वे महाहवे ॥ येनाहं शमुद्विग्नो व्याघ्रार्णित इव द्रुमः २९ हत्वा हयांस्ततो रामः शीघ्रास्त्रेण महाहवे ॥ अवाकिरन्मां विस्त्रब्धो बाणै
 स्तैर्लोमवाहिभिः ३० ततोऽहमपि शीघ्रास्त्रं समरप्रतिवारणम् ॥ अवासृजं महाबाहो तेऽन्तराधिष्ठिताः शराः ३१ रामस्य मम चेवाशुव्योमावृत्य समंततः ॥ नस्मसूर्यः प्रत
 पतिशरजालसमावृतः ३२ मातरिश्वातस्तस्मिन्मेघरुद्ध इवाभवत् ॥ ततो वायोः प्रकंपाच्च सूर्यस्य च गभस्तिभिः ३३ अभिघातप्रभावाच्च पावकः समजायत ॥ तेशराः
 स्वसमुत्थेन प्रदीप्ताश्चित्रभानुना ३४ भूमौ सर्वे तदाराजन् भस्मभूताः प्रवेदिरे ॥ तदा शतसहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ३५ अयुतान्यथ खर्वाणि निखर्वाणि च कौरव ॥ रामः
 शराणां संकुद्धो मयितूष्णं न्यपातयत् ३६ ततोऽहं तानपि रणे शरैराशीविषोपमैः ॥ संछिद्य भूमौ नृपते पातयेयं न गानिव ३७ एवं तदभवद्युद्धं तदा भरतसत्तम ॥ संध्याकाले
 व्यतीते तु व्यपायात्स च मे गुरुः ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि रामभीष्मयुद्धे अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ ॥
 ॥ भीष्म उवाच ॥ समागतस्य रामेण पुनरेवातिदारुणम् ॥ अन्येद्युस्तु मुलं युद्धं तदा भरतसत्तम १ ततो दिव्यास्त्रविच्छूरो दिव्यान्यस्त्राण्यनेकशः ॥ अयोजयत्सधर्मात्मा
 दिवसे दिवसे विभुः २ तान्यहंत्य प्रतीघातैरस्त्रैस्त्राणि भारत ॥ व्यधमंतु मुलेद्युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा सुदुस्त्यजान् ३ अस्त्रैस्त्रेषु बहुधा हतेष्वेव च भारत ॥ अकुध्यत महातेजाः यत्क
 प्राणः संसंयुगे ४ ततः शर्किं प्राहिणो द्वोररूपामस्त्रे रुद्धे जामदग्न्यो महात्मा ॥ कालोत्सृष्टां प्रज्वलितामिबोल्कां संदीप्तां तजसा व्याप्य लोकम् ५ ततोऽहं तामिषुभिर्दीप्य
 मानां समायांती मंत कालार्कदीप्ताम् ॥ छित्वा त्रिधा पातयामास भूमौ तोवधौपवनः पुण्यगंधिः ६ तस्यां छिन्नायां क्रोधदीप्तोऽथ रामः शकीर्धोराः प्राहिणो द्वादशान्याः ॥
 तासां रूपं भारत नो तशक्यं तेजस्वि त्वालाघवाच्चैव वकुम् ७ किं त्वेवाहं विह्वलः संप्रदृश्य दिग्भ्यः सर्वास्तामहोल्का इवाग्नेः ॥ नानारूपास्ते जसो ग्रेण दीप्ता यथाऽऽदित्या
 द्वादशलोकसंक्षये ८ ततो जालं बाणमयं विवृत्तं संहश्य भित्त्वा शरजालेन राजन् ॥ द्वादशेषून् प्राहिणवर्णेऽहंततः शकीरप्यधमं घोररूपाः ९ ततो राजन् जामद
 ग्न्यो महात्मा शकीर्धोरा व्याक्षिपद्धेमदंडाः ॥ विचित्रिताः कांचनपट्टनद्वायथा प्रहोल्का ज्वलितास्तथा ताः १० ताश्चाप्युग्राश्चर्मणा वारयित्वा खड्गेनाजौपात
 यित्वानरेन्द्र ॥ बाणैर्दिव्यैर्जामदग्न्यस्य संख्ये दिव्यानश्चानभ्यवर्षससृतान् ११ निर्मुक्तानां पन्नगानां सरूपा हृष्टा शकीर्धे भवित्रा निकृताः ॥ प्रादुश्चक्रे दिव्यमस्त्रं
 महात्मा माक्रोधाविष्टो हेहयेश प्रमाथी १२

१३ शरकृतःषाणैडिछः १४ । १५ अस्तंमहीत्रं अस्ताचलं १६ ॥ इतिश्रीमहाभारते उद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ततइति १ अत्रतिमेव

ततःश्रेण्यःशलभानामिवोग्राःसमापेतुर्विशिखानांप्रदीप्ताः ॥ समाचिनोच्चापिभृशंशरीरंहयान्सूतंसरथंचैवमह्यम् १३ रथःशरैर्मेनिचितःसर्वतोऽभूत्तथावाहाःसार
थिश्चैवराजन् ॥ युगंरथेषांचतथैवचक्रेतथैवाक्षःशरकृतोऽथभग्नः १४ ततस्तस्मिन्बाणवर्षेव्यतीतेशरीरेणप्रत्यवर्षेगुरुंतम् ॥ सविक्षतोमार्गणेर्ब्रह्मराशिर्देहादसक्तं
मुमुचेभूरिरक्तम् १५ यथारामोबाणजालाभितप्तस्तथैवाहंसुभृशंगाढविद्धः ॥ ततोयुद्धंव्यरमच्चापराणहेभानावस्तंप्रतियातेमहीध्रम् १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्यो
गपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणिएकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततःप्रभातेराजेन्द्रसूर्येविमलतांगते ॥ भार्गवस्यमयासार्धपुनर्युद्ध
मवर्तत १ ततोऽभ्रांतिरथेतिष्ठनरामःप्रहरतांवरः ॥ ववर्षशरजालानिमयिमेवइवाचले २ ततःसूतोममसुहृच्छरवर्षेणताडितः ॥ अपयातोरथोपस्थान्मनोममवि
षादयन् ३ ततःसूतोममात्यर्थकश्मलंप्राविशन्महत् ॥ पृथिव्यांचशराघातान्निपपातमुमोहच ४ ततःसूतोऽजहात्प्राणान्रामबाणप्रपीडितः ॥ मुहूर्तादिव
राजेंद्रमांचभीराविक्षत्तदा ५ ततःसूतेहतेतस्मिन्क्षिपतस्तस्यमेशरान् ॥ प्रमत्तमनसोरामःप्राहिणोन्मृत्युसंमितम् ६ ततःसूतव्यसनिनंविभुतंमांसभार्गवः ॥ श
रेणाभ्यहनद्राढंविकृष्यबलवद्धनुः ७ समेभुजांतरेराजन्निपत्यरुधिराशनः ॥ मयैवसहराजेन्द्रजगामवसुधातलम् ८ मत्वातुनिहतंरामस्ततोमांभरतर्षभ ॥ मेव
वद्धिननादोच्चैर्जहृषेचपुनःपुनः ९ तथातुपतितेराजन्मयिरामोमुदायुतः ॥ उदक्रोशन्महानादंसहर्तैरनुयायिभिः १० ममतत्राभवन्त्येतुकुरवःपार्श्वतःस्थिताः ॥
आगताअपियुद्धंतज्जनास्तत्रदिदृक्षवः ॥ आर्तैपरमिकांजग्मुस्तेतदापतितेमयि ११ ततोपश्यंपतितोराजसिंहद्विजानद्यौसूर्यहुताशनाभान् ॥ तेमांसमंतात्परिवा
र्यतस्थुःस्वबाहुभिःपरिधार्याजिमध्ये १२ रक्ष्यमाणश्चतैर्विप्रैर्नाहंभूमिमुपास्पृशम् ॥ अंतरिक्षेधृतोह्यस्मितैर्विप्रैर्बाधवैरिव १३ श्वसन्निवांतरिक्षेचजलविंदुभिरुक्षितः ॥
ततस्तेब्राह्मणाराजन्नब्रुवन्परिगृह्यमाम् १४ माभैरितिसमंसर्वेस्वस्तितेऽस्त्वितिचासकृत् ॥ ततस्तेषामहंवाग्भिस्तर्पितःसहसोत्थितः ॥ मातरंसरितांश्रेष्ठामपश्यंरथमा
स्थिताम् १५ हयाश्चमेसंगृहीतास्तयाऽऽसन्महानद्यासंयतिकौरवेंद्र ॥ पादौजनन्याःप्रतिगृह्यचाहंतथापितृणारथमभ्यरोहम् १६ ररक्षसामांसरथंहयांश्चोपस्क
राणिच ॥ तामहंप्रांजलिर्भूत्वापुनरेवव्यसर्जयम् १७ ततोऽहंस्वयमुद्यम्यहयांस्तान्वातरंहसः ॥ अयुर्ध्वंजामदश्येननिवृत्तेऽहनिभारत १८ ततोऽहंभरतश्रेष्ठे
गवंतंमहाबलम् ॥ अमुंचंसमरेबाणंरामायहृदयच्छिदम् १९ ततोजगामवसुधांममबाणप्रपीडितः ॥ जानुभ्यांधनुरुत्सृज्यरामोमोहवशंगतः २० ततस्तस्मिन्निपति
तेरामेभूरिसहस्रदे ॥ आवधुर्जलदाव्योमक्षरंतरुधिरंबहु २१ उल्काश्चशतशःपेतुःसनिर्वाताःसकंपनाः ॥ अर्कचसहसादीप्तस्वर्भानुरभिसंवृणोत् २२

मंडलसमीपे २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ द्विजान्ब्राह्मणरूपधरान्वसून् १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० भूरिसहस्रदेस्वर्णसहस्राणांदातरि ।

भूरिर्नावासुदेवेचहरेचपरमेष्ठिनि । नपुंसकंमुखेचप्राज्येस्वाद्वाच्यलिंगके । इतिमेदिनी २१ सकंपनाः सविद्युतः २२

बलाःबलाकाः २३ । २४ । २५ विह्वलःव्याकुलः क्रोधावेशादेववृद्धिमत् २६ बलसंनिभंघंशकरसवत् । ' बलंघंशरूपे ' इतिमद्विनी मायमन्त्रिमितं आददानंशरमितिशेषः शरंमय्याददानमिति पाठांतरम् २७ मेमयिअहरत्संहृतवानमुनीनांवाक्यादित्यर्थः २८ मन्त्रमयाःमरीचयोमंडलंचयस्यतथा । तथाचश्रुतिः । ' सैषात्रय्येवविद्यातपतीति ' प्रत्यवहारयावःसमासंरुतवर्तौआवामितिशेषः

ववुश्चवाताःपुरुषाश्चलिताचवसुंधरा ॥ गृध्राबलाश्चकंकाश्चपरिपेतुर्मुदायुताः २३ दीप्तायांदिशिगोमायुर्दारुणंमुहुरुन्नदत् ॥ अनाहतादुंदुभयोविनेदुर्भृशानिः स्वनाः २४ एतदौत्पातिकंसर्वघोरमासीद्भयंकरम् ॥ विसंज्ञकल्पेधरणींगतेरामेमहात्मनि २५ ततोवैसहसोत्थायरामोमामभ्यवर्तत ॥ पुनर्युद्धायकौरव्यविह्वलःक्रोधमूर्छितः २६ आददानोमहाबाहुःकार्मुकंबलसंन्निभम् ॥ ततोमय्याददानंतंराममेवन्यवारयन् ॥ २७ महर्षयःकृपायुक्ताःक्रोधाविष्टोऽथभार्गवः ॥ स मेऽहरदमेयात्माशरंकालानलोपमम् २८ ततोरविर्मैत्रमरीचिमंडलोजगामास्तंपांसुपुंजावगूढः ॥ निशाव्यगाहत्सुखशीतमास्ताततोयुद्धंप्रत्यवहारयावः २९ एवं राजन्नवहारोबभूवततःपुनर्विमलेऽभूत्सुघोरम् ॥ कल्यंकल्यंविंशतिर्वैदिनानितथैवान्यानिदिनानित्रीणि ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणिरामभीष्मयुद्धेद्व्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोऽहंनिशिराजेन्द्रप्रणम्यशिरसातदा ॥ ब्राह्मणानांपितृणांचदेवतानांचसर्वशः १ नक्तंचराणांभूतानांराजन्यानांविशांपते ॥ शयनंप्राप्यरहितेमनसासमर्चितयम् २ जामदग्न्येनमेयुद्धमिदंपरमदारुणम् ॥ अहानिचबहून्यद्यवर्ततेसुमहात्ययम् ३ नचराममहावीर्यैश्चक्रोमिरणमूर्धनि ॥ विजेतुंसमरेविप्रंजामदग्न्यंमहाबलम् ४ यदिशक्योमयाजेतुंजामदग्न्यःप्रतापवान् ॥ दैवतानिप्रसन्नानिदर्शयंतुनिशाम ५ ततोनिशिचराजेन्द्रप्रसुप्तःशरविक्षतः ॥ दक्षिणेनहपार्श्वेनप्रभातसमयेतदा ६ ततोऽहंविप्रमुख्यैस्तैर्यैस्मिपत्तितोरथात् ॥ उत्थापितोधृतश्चैवमाभैरितिचसांत्वितः ७ तएवमंहाराजस्वप्रदर्शनमेत्यवै ॥ परिवार्याब्रुवन्वाक्यंतन्निबोधकुरुद्वह ८ उतिष्ठमाभैर्गांगेयनभयंतेऽस्तिकिंचन ॥ रक्षामहेत्वांकौरव्यस्वशरीरंहिनोभवान् ९ नत्वांरामोरणेजेताजामदग्न्यःकथंचन ॥ त्वमेवसमरेरामंविजेताभरतर्षभ १० इदमस्त्रंसुदयितंप्रत्यभिज्ञास्यतेभवान् ॥ विदितंहितवाप्येतत्पूर्वस्मिन्देहधारणे ११ प्राजापत्यंविश्वकृतंप्रस्वापंनामभारत ॥ नहीदंवेदरामोऽपिपृथिव्यांवापुमान्कचिद् १२ तत्स्मरस्वमहाबाहोभृशंसंयोजयस्वच ॥ उपस्थास्यतिराजेन्द्रस्वयमेवतवानघ १३ येनसर्वान्महावीर्यान्प्रशासिष्यसिकौरव ॥ नचरामःक्षयंगतातेनास्त्रेणनराधिप १४ एनसानतुसंयोगंप्राप्स्यसेजातुमानद ॥ स्वप्स्यतेजामदग्न्योऽसौत्वद्वाणबलपीडितः १५ ततोजित्वात्वमेवैनंपुनरुत्थापयिष्यसि ॥ अस्त्रेणदयितेनाजौभीष्मसंबोधनेनवै १६ एवंकुरुष्वकौरव्यप्रभातेरथमास्थितः ॥ प्रसुप्तंवामृतंवेतितुल्यंमन्यामहेवयम् १७

२९ विमलेदिवसेवितमसीत्यर्थः कल्यंकल्यंमातःप्रातः ३० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ ॥ ततोऽहमिति १ रहितेएकान्ते २ । ३ । ४ निशानिनिशि दर्शयंतुआत्मानंप्रकाशयंतु ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० प्रत्यभिज्ञापरिचयस्तंप्राप्स्यसेपूर्वस्मिन्वसुभावे ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ ॥ इतिश्रीउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावंदीये त्र्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ धिष्यन्सत्रं । ६ धिष्यन्स्थानामि

नचरामेणमर्तव्यंकदाचिदपिपार्थिव ॥ ततःसमुत्पन्नमिदंप्रस्वापंयुज्यतामिति १८ इत्युक्त्वांस्तर्हि ताराजन्सर्वएवद्विजोत्तमाः ॥ अष्टौसदृशरूपास्तेसर्वेभासुर
मूर्तयः १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणिभीष्मप्रस्वापनास्रलभेऽश्वीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥
ततोरात्रौव्यतीतायांप्रतिबुद्धोऽस्मिभारत ॥ ततःसंचित्यवैस्वप्नमवापंहर्षमुत्तमम् १ ततःसमभवद्युद्धंममस्यचभारत ॥ तुमुलंसर्वभूतानालोमहर्षणमद्भुतम् २
ततोबाणमयंवर्षवर्षमयिभार्गवः ॥ न्यवारयमहंतच्चशरजालेनभारत ३ ततःपरमसंकुद्धःपुनरेवमहातपाः ॥ ह्यस्तनेनचकोपेनशक्तिंवैप्राहिणोन्मयि ४ इंद्रा
शनिसमस्पर्शायमदंडसमप्रभाम् ॥ ज्वलंतीमग्निवत्संख्येलेलिहानांसमंततः ५ ततोभरतशार्दूलधिष्यमाकाशगंयथा ॥ समामभ्यवधीतूर्णजनुदेशेकुरुदह ६
अथास्रमस्रवद्भोरंगिरेर्गैरिकधातुवत् ॥ रामेणसुमहाबाहोक्षतस्यक्षतजेक्षण ७ ततोऽहंजामदग्यायभृशंक्रोधसमन्वितः ॥ चिक्षेपमृत्युसंकाशंबाणंसर्पविषोपमम्
८ सतेनाभिहतोवीरोललाटेद्विजसत्तमः ॥ अशोभतमहाराजसशृंगइवपर्वतः ९ संसंरब्धःसमावृत्यशरंकालांतकोपमम् ॥ संदधेबलवत्कृष्यधोरंशत्रुनिर्वहणम्
१० सवक्षसिपपातोग्रःशरोव्यालइवश्वसन् ॥ महीराजस्ततश्चाहमगमंरुधिराविलः ११ संप्राप्यतुपुनःसंज्ञांजामदग्यायधीमते ॥ प्राहिण्वंविमलांशक्तिंज्वलंती
मशनीमिव १२ सातस्यद्विजमुख्यस्यनिपपातभुजांतरे ॥ विह्वलश्चाभवद्राजनृवेपथुश्चैनमाविशत् १३ ततएनंपरिष्वज्यसखाविप्रोमहातपाः ॥ अकृतव्रणःशु
भैर्वाक्यैराश्वसयदनेकवा १४ समाश्वस्तस्ततोरामःक्रोधामर्षसमन्वितः ॥ प्रादुश्चक्रेतदाब्राह्मंपरमास्रमहाव्रतः १५ ततस्तत्प्रतिघातार्थंब्राह्ममेवास्रमुत्तमम् ॥
मयाप्रयुक्तंज्वालयुगांतमिवदर्शयत् १६ तयोर्ब्रह्मास्त्रयोरासीदंतरावैसमागमः ॥ असंप्राप्यैवरामंचमांचभारतसत्तम १७ ततोव्योम्निप्रादुरभूतेजएवहिकेवलम्
भूतानिचैवसर्वाणिजग्मुरार्तिविशांपते १८ ऋषयश्चसंगंधर्वादेवताश्चैवभारत ॥ संतापंपरमंजग्मुरस्त्रतेजोभिपीडिताः १९ ततश्चचालपृथिवीसपर्वतवनद्रुमा ॥
संतप्तानिचभूतानिविषादंजग्मुरुत्तमम् २० प्रज्ज्वालनभोराजनधूमायंतेदिशोदश ॥ नस्थातुमंतरिक्षेचशेकुराकाशगास्तदा २१ ततोहाहाकृतेलोकेसदेवासुररा
क्षसे ॥ इदमंतरमित्येवंमोक्तुकामोऽस्मिभारत २२ प्रस्वापमस्त्रंवरितोवचनाद्ब्रह्मवादिनाम् ॥ विचित्रंचतदस्त्रंमेमनसिप्रत्यभात्तदा २३ ॥ इतिश्रीमहाभारते
उद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणिपरस्परब्रह्मास्त्रप्रयोगे चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सप्तसु । शक्तावृक्षेच ' इतिभेदिनी जनुदेशेकंकटकस्योरंतराले ६ असंशोणितं पाठांतरेऽमृगपितदेव ७ । ८ । ९ कृष्यआकृष्य १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९
२० । २१ । २२ । २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावंदीये चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तदिति । दिविदेवानामितिशेषः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ चक्रेकृतवानहं ७ हेभीष्म सुयंदबुद्धिरहंजितोऽस्मीतिसंबंधः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ देवैर्निवारितः

॥ भीष्मउवाच ॥ ततोहलहलाशब्दोदिविराजन्महानभूत् ॥ प्रस्वापंभीष्ममास्त्राक्षीरितिकौरवनंदन १ अयुंजमेवचैवाहंतदस्त्रंभृगुनंदने ॥ प्रस्वापंमांप्रयुंजा
नंनारदोवाक्यमब्रवीत् २ एतेवियतिकौरव्यदिविदेवगणाःस्थिताः ॥ तेत्वांनिवारयंत्यद्यप्रस्वापंमाप्रयोजय ३ रामस्तपस्वीब्रह्मण्योब्राह्मणश्चगुरुश्चते ॥ तस्याव
मानंकौरव्यमास्मकार्षीःकथंचन ४ ततोऽपश्यदिविष्टान्वैतानघौब्रह्मवादिनः ॥ तेमांस्मयंतोराजेन्द्रशनकैरिदमब्रुवन् ५ यथाऽऽहभरतश्रेष्ठनारदस्तत्तथाकुरु ॥ ए
तद्धिपरमंश्रेयो लोकानांभरतर्षभ ६ ततश्चप्रतिसंहृत्यतदस्त्रंस्वापनंमहत् ॥ ब्रह्मास्त्रंदीपयांचक्रेतस्मिन्युधियथाविधि ७ ततो रामोहृषितोराजसिंहदृष्ट्वातदस्त्रंविनिव
र्तितवै ॥ जितोऽस्मिभीष्मेहसुमंदबुद्धिरित्येववाक्यंसहसाव्यमुंचत् ८ ततोऽपश्यत्पितरंजामदभ्यःपितुस्तथापितरंचास्यमान्यम् ॥ तेतत्रचैनंपरिवार्यतस्थुरुचु
श्चैनंसांत्वपूर्वतदानीम् ९ ॥ पितरऊचुः ॥ मास्मैवंसाहसंतातपुनःकार्षीःकथंचन ॥ भीष्मेणसंयुगगंतुंक्षत्रियेणविशेषतः १० क्षत्रियस्यतुधर्मोऽयंयुद्धंभृगुनंदन ॥
स्वाध्यायोव्रतचर्याऽथब्राह्मणानांपरधनम् ११ इदंनिमित्तेकस्मिंश्चिदस्माभिःप्रागुदाहृतम् ॥ शस्त्रधारणमत्युग्रंतच्चाकार्यकृतंत्वया १२ वत्सपर्याप्तमेतावद्वीष्मेण
सहसंयुगे ॥ विमर्दस्तेमहाबाहोव्यपयाहिरणादितः १३ पर्याप्तमेतद्भद्रंतेतवकार्मुकधारणम् ॥ विसर्जयैतदुर्ध्वतपस्तप्यस्वभार्गव १४ एषभीष्मःशांतनवेदेवैः
सर्वैर्निवारितः ॥ निवर्तस्वरणादस्मादितिचैवप्रसादितः १५ रामेणसहमायोत्सीर्गुरुणेतिपुनःपुनः ॥ नहिरामोरणेजेतुंत्वयान्याय्यःकुरुद्रह १६ मानंकुरुष्वगां
गेयब्राह्मणस्यरणाजिरे ॥ वयंतुगुरवस्तुभ्यंतस्मात्त्वांवारयामहे १७ भीष्मोवसूनामन्यतमोदिष्ट्याजीवसिपुत्रक ॥ गांगेयःशांतनोःपुत्रोवसुरेषमहायशः १८ क
थंशक्यस्त्वयाजेतुंनिवर्तस्वेहभार्गव ॥ अर्जुनःपांडवश्रेष्ठःपुरंदरसुतोबली १९ नरःप्रजापतिर्वीरःपूर्वदेवःसनातनः ॥ सव्यसाचीतिविरुद्धातस्त्रिषुलोकेषुवीर्यवान् ॥
भीष्ममृत्युर्यथाकालंविहितोवैस्वयंभुवा २० ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्तःसपितृभिःपितृन्रामोऽब्रवीदिदम् ॥ नाहंयुधिनिवर्तेयमितिमेव्रतमाहितम् २१ ननिवर्ति
तर्ष्वश्चकदाचिद्रणमूर्धनि ॥ निवर्त्यतामापगेयःकामंयुद्धात्पितामहाः २२ नत्वहंविनिवर्तिष्येयुद्धादस्मात्कथंचन ॥ ततस्तेमुनयोराजवृचीकप्रमुखस्तदा २३ नार
देनैवसहिताःसमागम्येदमब्रुवन् ॥ निवर्तस्वरणात्तातमानयस्वद्विजोत्तमम् २४ इत्यवोचमहंतांश्चक्षत्रधर्मव्यपेक्षया ॥ ममव्रतमिदंलोकेनाहंयुद्धात्कदाचन २५ विमु
खोविनिवर्तेयंपृष्ठतोऽभ्याहतःशरैः ॥ नाहंलोभान्नकार्पण्यान्नभयान्नार्थकारणात् २६ त्यजेयंशाश्वतंधर्ममितिमेनिश्चितामतिः ॥ ततस्तेमुनयःसर्वेनारदप्रमुखानृप ॥
२७ भागीरथीचमेमातारणमध्यंप्रपेदिरे ॥ तथैवात्तशरोधन्वीतथैवदृढनिश्चयः ॥ स्थिरोऽहमाहवेयोद्धुंततस्तेराममब्रुवन् २८

इत्येतदेवाहुःनिवर्तस्वेति १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

शाम्यशांतोभव २९ । ३० न्यासयांचक्रिरेत्याजितवतः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेपंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ प्रत्यक्षमिति

समेत्यसहिताभूयःसमरेभृगुनंदनम् ॥ नावनीतंहिहृदयंविप्राणांशाम्यभार्गव २९ रामरामनिवर्तस्वयुद्धादस्माद्विजोत्तम ॥ अवध्योवैत्वयाभीष्मस्त्वंचभीष्म
स्यभार्गव ३० एवंब्रुवंतस्तेसर्वेप्रतिरुद्धचरणजिरम् ॥ न्यासयांचक्रिरेशस्त्रं पितरोभृगुनंदनम् ३१ ततोऽहंपुनरेवाथतानष्टौब्रह्मवादिनः ॥ अद्राक्षदीप्यमाना
न्वैग्रहानष्टाविवोदितान् ३२ तेमांसप्रणयंवाक्यमब्रुवन्समरेस्थितम् ॥ प्रैहिरामंमहाबाहोगुरुलोकहितंकुरु ३३ दृष्ट्वानिवर्तितंरामंमुहृद्राक्येनतेनवै ॥ लो
कानांचहितंकुर्वन्नहमप्याददेवचः ३४ ततोऽहंराममासाद्यववंदेभृशविक्षतः ॥ रामश्चाभ्युत्समयन्प्रेम्णामामुवाचमहातपाः ३५ त्वत्समोनास्तिलोकेऽस्मिन्क्ष
त्रियःपृथिवीचरः ॥ गम्यतांभीष्मयुद्धेऽस्मिंस्तोषितोऽहंभृशंत्वया ३६ ममचैवसमक्षतांकन्यामाहूयभार्गवः ॥ उक्तवान्दीनयावाचामध्येतेषांमहात्मनाम् ३७
॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणियुद्धनिवृत्तौपंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ रामउवाच ॥ प्रत्यक्षमे
तल्लोकानांसर्वेषामेवभाविनि ॥ यथाशक्त्यामयायुद्धंक्रुतंवैपौरुषंपरम् १ नचैवमपिशक्रोमिभीष्मंशस्त्रभृतांवरम् ॥ विशेषयितुमत्यर्थमुत्तमास्त्राणिदर्शयन् २
एषामेपरमाशक्तिरेतन्मेपरमंबलम् ॥ यथेष्टंगम्यतांभद्रेकिमन्यद्वाकरोमिते ३ भीष्ममेवप्रपद्यस्वनतेन्याविद्यतेगतिः ॥ निर्जितोह्यस्मिभीष्मेणमहास्त्राणिप्रमुंचता ४
एवमुक्त्वाततोरामोविनिःश्वस्यमहामनाः ॥ तूष्णीमासीत्ततःकन्याप्रोवाचभृगुनंदनम् ५ भगवन्नेवमेवैतद्यथाऽऽहभगवांस्तथा ॥ अजेयoyुधिभीष्मोऽयमपिदे
वैरुदारधीः ६ यथाशक्तियथोत्साहंममकार्यंक्रुतंत्वया ॥ अनिवार्यरणेवीर्यमस्त्राणिविविधानिच ७ नचैवशक्यतेयुद्धेविशेषयितुमंततः ॥ नचाहमेनयास्या
मिपुनर्भीष्मंकथंचन ८ गमिष्यामितुतत्राहंयन्नभीष्मंतपोधन ॥ समरेपातयिष्यामिस्वयमेवभृगूदह ९ एवमुक्ताययौकन्यारोषव्याकुललोचना ॥ तापस्ये
धृतसंकल्पासामेचितयतीवधम् १० ततोमहेंद्रंसहितैर्मुनिभिर्भृगुसत्तमः ॥ यथागतंतथासोऽगान्मामुपामंत्र्यभारत ११ ततोरथंसमारुह्यस्तूयमानोद्विजातिभिः
॥ प्रविश्यनगरंमात्रेसत्यवत्यैन्यवेदयम् १२ यथावृत्तंमहाराजसाचमांप्रत्यनंदत ॥ पुरुषांश्चादिशंप्राज्ञान्कन्यावृत्तांतकर्मणि १३ दिवसेदिवसेह्यस्यागतिजल्पि
तचेष्टितम् ॥ प्रत्याहरंश्चमेयुक्ताःस्थिताःप्रियहितेसदा १४ यदैवहिवनंप्रायात्साकन्यातपसेधृता ॥ तदैवव्यथितोदीनोगतचेताइवाभवम् १५ नहिमांक्षत्रियःक
श्चिद्वीर्येणव्यजययुधि ॥ ऋतेब्रह्मविदस्तातपसांसंशितव्रतात् १६ अपिचैतन्मयाराजन्नारदेऽपिनिवेदितम् ॥ व्यासेचैवतथाकार्यतौचोभौमामवोचताम् १७ नविषा
दस्त्वयाकार्योभीष्मकाशिसुतांप्रति १८ दैवंपुरुषकारेणकोनिवर्तितुमुत्सहेत् ॥ साकन्यातुमहाराजप्रविश्याश्रममंडलम् ॥ यमुनातीरमाश्रित्यतपस्तेपेऽतिमानुषम् १९

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ अस्याः काशिराजकन्यायाः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ वार्षिकीवर्षास्वेववहतीतिवार्षिकी ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ पतितागता परिधावन्तीपर्यटन्ती ३९

निराहाराकृशारुक्षाजटिलामलपंकिनी ॥ षण्मासान्वायुभक्षाचस्थाणुभूतातपोधना २० यमुनाजलमाश्रित्यसंवत्सरमथापरम् ॥ उदवासंनिराहारापारयामा
सभाविनी २१ शीर्णपर्णेनचैकेनपारयामाससापरम् ॥ संवत्सरंतीव्रकोपापादांगुष्ठाग्रधिष्ठिता २२ एवंद्वादशवर्षाणितापयामासरोदसी ॥ निवर्त्यमानाऽपि
चसाज्ञातिभिर्नैवशक्यते २३ ततोऽगमद्वत्सभूमिसिद्धचारणसेविताम् ॥ आश्रमपुण्यशीलानांतापसानांमहात्मनाम् २४ तत्रपुण्येषुतीर्थेषुसाऽऽप्नुतांगीदि
वानिशम् ॥ व्यचरत्काशिकन्यासायथाकामविचारिणी २५ नंदाश्रमेमहाराजतथोलूकाश्रमेशुभे ॥ च्यवनस्याश्रमेचैवब्रह्मणःस्थानएवच २६ प्रयागेदेव
यजनेदेवारण्येषुचैवह ॥ भोगवत्यांमहाराजकौशिकस्याश्रमेतथा २७ मांडव्यस्याश्रमेराजन्दिलीपस्याश्रमेतथा ॥ रामहृदेचकौरव्यपैलगर्गस्यचाश्रमे २८
एतेषुतीर्थेषुतदाकाशिकन्याविशांपते ॥ आप्लावयतगात्राणिव्रतमास्थायदुष्करम् २९ तामब्रवीच्चकौरव्यमममाताजलेस्थिता ॥ किमर्थंक्रिश्यसेभद्रेतथ्यमेव
वदस्वमे ३० सैनामथाब्रवीद्राजन्कृतांजलिरनिंदिता ॥ भीष्मेणसमरेरामोनिर्जितश्चारुलोचने ३१ कोऽन्यस्तमुत्सहेज्जेतुमुद्यतेषुंमहीपतिः ॥ साऽहंभीष्म
विनाशायतपस्तप्स्येसुदारुणम् ३२ विचरामिमहींदेवियथाहन्यामहंनृपम् ॥ एतद्व्रतफलंदेविपरमस्मिन्यथाहिमे ३३ ततोऽब्रवीत्सागरगाजिह्वंचरसिभाविनि ॥
नैषकामोऽनवद्यांगिशक्यःप्राप्तुंत्वयाऽबले ३४ यदिभीष्मविनाशायकाश्येचरसिवैव्रतम् ॥ व्रतस्थाचशरीरंत्वंयदिनामविमोक्ष्यसि ३५ नदीभविष्यसिशुभेकुटि
लावार्षिकोदका ॥ दुस्तीर्थानतुविज्ञेयावार्षिकीनाष्टमासिकी ३६ भीमग्राहवतीघोरासर्वभूतभयंकरी ॥ एवमुक्तवाततोरारजन्काशिकन्यांन्यवर्तत ३७ माताम
ममहाभागास्मयमानेवभाविनी ॥ कदाचिदष्टमेमासिकदाचिदशमेतथा ॥ नप्राश्रीतोदकमपिपुनःसावरवर्णिनी ३८ सावत्सभूमिकौरव्यतीर्थलोभात्ततस्ततः
॥ पतितापरिधावन्तीपुनःकाशिपतेःसुता ३९ सानदीवत्सभूम्यांतुप्रथितांबेतिभारत ॥ वार्षिकीग्राहबहुलादुस्तीर्थाकुटिलातथा ४० साकन्यातपसातेनदेहार्धेन
व्यजायत ॥ नदीचराजन्वत्सेषुकन्याचैवाभवत्तदा ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणिअंबातपस्याथांषडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥
॥ १८६ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततस्तेतापसाःसर्वेत्पसेधृतनिश्चयाम् ॥ दृष्ट्वान्यवर्तयंस्तातकिंकार्यमितिचाब्रुवन् १ तानुवाचततःकन्यातपोवृद्धानृषीं
स्तदा ॥ निराकृताऽस्मिभीष्मेणभ्रंशितापतिधर्मतः २ वधार्थतस्यदीक्षामेनलोकार्थतपोधनाः ॥ निहत्यभीष्मंगच्छेयंशांतिमित्येवनिश्चयः ३ यत्कृतेदुःख
वसतिमिमांप्राप्ताऽस्मिशाश्वतीं ॥ पतिलोकाद्विहीनाचनैवस्त्रीनपुमानिह ४ नाहत्वायुधिगांगेयंनिवर्तिष्येतपोधनाः ॥ एषमेहृदिसंकल्पोयदिदंकथितंमया ५

४० । ४१ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५

६। ७। ८। ९। शान्तशौर्यधर्मरहितं १०। ११। १२। १३। १४ १५। १६। १७। १८। यमुनामभितः यमुनाद्विपेक्ष्यर्थः ॥ १९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे सप्तशतीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ॥ कथं शिखंडीति १। २। ३। ४ स्त्रीपुमान्पूर्वस्त्रीत्ववपश्चात्पुमान् पूर्वकालैकसर्वतिसमासः ५। ६। ७। ८ द्रुपदं प्रविवेश हतेन सह स्मिन्पुनी

स्त्रीभावेपरिनिर्विण्णापुंस्त्वार्थेकृतनिश्चया ॥ भीष्मेप्रतिचिकीर्षामिनास्मि वार्येतिवैपुनः ६ तांदेवोदर्शयामास शूलपाणिर्हमापतिः ॥ मध्येतेषां महर्षीणां स्वेन रूपेण तापसीम् ७ छंद्यमानावरेणाथसावत्रेमत्पराजयम् ॥ हनिष्यसीति तांदेवः प्रत्युवाच मनस्विनीम् ८ ततः सा पुनरेवाथ कन्यारुद्रमुवाच ह ॥ उपपद्येत्कथं देवस्त्रियायुधिजयो मम ९ स्त्रीभावेन च मेगाढं मनः शान्तमुमापते ॥ प्रतिश्रुतश्च भूते शत्वया भीष्मपराजयः १० यथाससत्यो भवति तथा कुरुवृषध्वज ॥ यथाह न्यासमागम्य भीष्मं शांत नवं युधि ११ तामुवाच महादेवः कन्यां किल वृषध्वजः ॥ न मेवागच्छतं प्राह सत्यं भद्रे भविष्यति १२ हनिष्यसि रणे भीष्मं पुरुषत्वं च लप्स्यसे ॥ स्मरिष्यसि च तत्सर्वदेह मन्यं गतासती १३ द्रुपदस्य कुले जाता भविष्यसि महारथः ॥ शीघ्रास्त्रास्त्रयोधी च भविष्यसि सुसंमतः १४ यथोक्तमेव कल्याणिसर्वमेतद्रविष्यति ॥ भविष्यसि पुमान्श्चात्कस्माच्चित्कालपर्ययात् १५ एवमुक्त्वा महादेवः कपर्दी वृषध्वजः ॥ पश्यतामेव विप्राणां तत्रैवांतरधीयत १६ ततः सा पश्यतां तेषां महर्षीणामनिदिता ॥ समाहृत्य वनात्तस्मात्काष्ठानि वरवर्णिनी १७ चित्तां कृत्वा सुमहतीं प्रदाय च हुताशनम् ॥ प्रदीप्तेऽग्नौ महाराज रोषदीप्तेन चेतसा १८ उक्त्वा भीष्मवधायेति प्रविबिवेश हुताशनम् ॥ ज्येष्ठाकाशिसुताराजन्यमुनामभितो नदीम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंशोपाख्यानपर्वणि अंबाहुताशनप्रवेशे सप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ कथं शिखंडी गंगेय कन्याभूत्वा पुरा तदा ॥ पुरुषोऽभूद्युधिश्चेतन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ भार्या तु तस्य राजेन्द्र द्रुपदस्य महीपतेः ॥ महिषी दयिता ह्यासीदपुत्रा च विशांपते २ एतस्मिन्नेव काले तु द्रुपदो वै महीपतिः ॥ अपत्यार्थं महाराज तोषयामास शंकरम् ३ अस्मद्वधार्थं निश्चित्य तपोवोरंसमास्थितः ॥ ऋते कन्यां महादेव पुत्रो मे स्यादिति ब्रुवन् ४ भगवन् पुत्रमिच्छामि भीष्मं प्रतिचिकीर्षया ॥ इत्युक्तो देवदेवेन स्त्रीपुमान् स्तेभविष्यति ५ निवर्तस्व महीपाल नैतज्जातव्यं तथा भवेत् ॥ स तु गत्वा च नगरं भार्याभिदमुवाच ह ६ कृतो यत्नो महादेवस्तपसाऽऽराधितो मया ॥ कन्याभूत्वा पुमान् भावी इति चोक्तोऽस्मिंशं पुना ७ पुनः पुनर्याच्यमानो दिष्टमित्यब्रवीच्छिवः ॥ न तदन्यच्च भविता भवितव्यं हिततथा ८ ततः सानियताभूत्वा ऋतुकाले मनस्विनी ॥ पत्नी द्रुपद राजस्य द्रुपदं प्रविवेश ९ लेभे गर्भं यथा कालं विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ पार्षतस्य महीपाल यत्प्रमाणां नारदोऽब्रवीत् १० ततो दधार सा देवी गर्भं राजीबलोचना ॥ तां सराजाम्रियां भार्या द्रुपदः कुरुनन्दन ११ पुत्रस्नेहान्महाबाहुः सुखं पर्यचरत्तदा ॥ सर्वानभिप्रायकृतान् भार्याऽलभत कौरव १२

भावजगाम ९ विधिदृष्टेन शास्त्रदृष्टेन कर्मणा गर्भाधानाख्येन पार्षतस्य गर्भदधार इति उच्यते संबन्धः १०। ११ अभिप्रायकृतान्वासनानिर्भितान् दोहदानीत्यर्थः १२

१३ प्राजायतपुत्रवती १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ चकारेति १ । २ । ३ शूलयुक्तपाणिः

उद्यो०

अ०

१८९

अपुत्रस्य सतोरान्नोदुपदस्य महीपतेः ॥ यथा कालंतुसादेवीमहिषीदुपदस्यह १३ कन्यांप्रवरूपांतुप्राजायतनराधिप ॥ अपुत्रस्यतुराज्ञः सादुपदस्यमनस्विनी १४
 स्त्यापयामासराजेन्द्रपुत्रो ह्येषममेतिवै ॥ ततःसराजादुपदः प्रच्छन्नायानराधिप १५ पुत्रवत्पुत्रकार्याणिसर्वाणिसमकारयत् ॥ रक्षणंचैवमंत्रस्यमहिषीदुपदस्यसा १६
 चकारसर्वयत्नेनबुवाणापुत्रइत्युत ॥ नचतांवेदनगरेकश्चिदन्यत्रपार्षतात् १७ श्रद्धधानोहितद्वाक्यंदेवस्याच्युततेजसः ॥ छादयामासतांकन्यांपुमानितिचसोऽब्रवीत्
 १८ जातकर्माणिसर्वाणिकारयामासपार्थिवः ॥ पुंवद्विधानयुक्तानिशिखंडीतिचतांविदुः १९ अहमेकस्तुचारेणवचनान्नरदस्यच ॥ ज्ञातवान्देववाक्येनअंबायास्त
 पमातथा २० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि शिखंडबुत्पत्तावष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ चकार
 यत्तदुदःसुतायाःसर्वकर्मसु ॥ ततोलेख्यादिषुतथाशिल्पेषुचपरंतप १ इष्यन्नेचैवराजेन्द्रद्रोणशिष्योबभूवह ॥ तस्यमातामहाराजराजानंवरवर्णिनी २ चोदयामास
 भार्याथैकन्यायाःपुत्रवत्तदा ॥ ततस्तांपार्षतोदृष्ट्वाकन्यांसंप्राप्तयौवनाम् ॥ स्त्रियंमत्वाततश्चितांप्रपेदेसहभार्यया ३ ॥ दुपदउवाच ॥ कन्याममेयंसंप्राप्तयौवनंशोक
 वर्धिनी ॥ मयाप्रच्छादिताचेयंवचनाच्छूलपाणिनः ४ ॥ भार्यावाच ॥ नतन्मिथ्यामहाराजभविष्यतिकथंचन ॥ त्रैलोक्यकर्ताकस्माद्विवृथावदुमिहार्हति ५
 यदितेरोचतेराजनवस्यामिशृणुमेवचः ॥ श्रुत्वेदानींप्रपद्येथाःस्वामंतिपृषतात्मज ६ क्रियतामस्ययत्नेनविधिवद्धारसंग्रहः ॥ भवितातद्वचःसत्यमितिमेनिश्चितामतिः
 ७ ततस्तौनिश्चयंकृत्वातस्मिन्कार्येऽथदंपती ॥ वर्यांचक्रतुःकन्यांदाशार्णाधिपतेःसुताम् ८ ततोरारादुपदोराजसिंहःसर्वान्नराज्ञःकुलतःसन्निशाम्य ॥ दाशार्णकस्य
 नृपतेस्तनूजांशिखंडिनेवरयामासदारान् ९ हिरण्यवर्मेतिनृपोयोऽसौदाशार्णकःस्मृतः ॥ सचप्रादान्महीपालःकन्यांतस्मैशिखंडिने १० सचराजादशार्णेषुमहानासी
 त्सुदुर्जयः ॥ हिरण्यवर्मादुर्धर्षोमहासेनोमहामनाः ११ कृतेविवाहेतुतदासाकन्याराजसत्तम् ॥ यौवनंसमनुप्राप्तासाचकन्याशिखंडिनी १२ कृतदारःशिखंडीचकाभिल्यं
 पुनरागमत् ॥ ततःसावेदतांकन्यांकंचिकालंस्त्रियंकिल ॥ हिरण्यवर्मणःकन्याज्ञात्वातांतुशिखंडिनीम् १३ धात्रीणांचसखीनांचव्रीडयानान्यवेदयत् ॥ कन्यां
 पंचालराजस्यसुतांतांवेशिखंडिनीम् १४ ततस्ताराजशार्दूलधात्र्योदाशार्णिकास्तदा ॥ जग्मुर्गतिंपरांप्रेष्याःप्रेषयामासुरेवच १५ ततोदाशार्णाधिपतेःप्रेष्याः
 सर्वान्यवेदयन् ॥ विप्रलंभंयथावृत्तंसच्चक्रोधपार्थिवः १६

शूलपाणिःसोस्यास्तीतिशूलपाणीतस्यशूलपाणिनः व्रीडादित्वान्मत्वर्थोयइतिः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ धात्रीणांपितृवृद्धादागतानांसखीनांच १४ ताएवधात्र्यःस्त्राःप्रेष्याः
 दाताःप्रेषयामासुःदाशार्णपतिमितिशेषः १५ विप्रलंभंचनं १६

॥१४७॥

१७ । १८ । १९ उत्सार्यनीत्वा २० अभिषंगत्पराभवात् २१ । २२ उद्धरामिउच्छेत्स्यामि २३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे जननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥

शिखंडचपिमहाराजपुंवद्राजकुलेतदा ॥ विजहारमुदायुक्तःस्त्रीत्वंनैवातिरोचयन् १७ ततःकांतपयाहस्यतच्छ्रुत्वाभरतर्षभ ॥ हिरण्यवर्माराजेन्द्रोषादार्तिजगामह
१८ ततोदाशार्णकोराजातीव्रकोपसमन्वितः ॥ दूतंप्रस्थापयामासद्वुपदस्यनिवेशनम् १९ ततोद्वुपदमासाद्यदूतःकांचनवर्मणः ॥ एकएकांतमुत्सार्यरहोवचनम
ब्रवीत् २० दाशार्णराजोराजंस्त्वामिदंवचनमब्रवीत् ॥ अभिषंगत्पराकुपितोविप्रलब्धस्त्वयाऽनघ २१ अवमन्यसेमांनृपतेनूनंदुर्मंत्रितंतव ॥ यन्मेकन्यांस्वक
न्यार्थेमोहाद्याचितवानसि २२ तस्याद्यविप्रलंभस्यफलंप्राप्नुहिदुर्मते ॥ एषत्वांसजनामात्यमुद्धरामिस्थिरोभव २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपा
स्थानपर्वणिहिरण्यवर्मदूतागमनेजननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्तस्यदूतेनद्वुपदस्यतदानृप ॥ चोरस्येव
गृहीतस्यनप्रावर्ततभारती १ सयत्नमकरोत्तीव्रसम्बन्धिन्यनुमानने ॥ दूतैर्मधुरसंभाषैर्नैतदस्तीतिसंदिशन् २ सराजाभूयएवाथज्ञात्वातत्त्वमथागमत् ॥ कन्येतिपां
चालसुतांत्वरमाणोविनिर्ययौ ३ ततःसंप्रेषयामासमित्राणाममितौजसाम् ॥ दुहितुर्विप्रलंभंतेवात्रीणांवचनात्तदा ४ ततःसमुद्रयंकृत्वाबलानाराजसत्तमः ॥ अ
भियानेमतिंचक्रेद्वुपदंप्रतिभारत ५ ततःसंमंत्रयामासमंत्रिभिःसमहीपतिः ॥ हिरण्यवर्माराजेन्द्रपांचाल्यंपार्थिवंप्रति ६ तत्रवैनिश्चितंतेषामभूद्राज्ञांमहात्मनाम् ॥
तथ्यंभवतिचेदेतत्कन्याराजन्शिखंडिनी ७ बद्धापंचालराजानमानयिष्यामहेगृहम् ॥ अन्यराजानमाधायपंचालेषुनरेश्वरम् ८ घातयिष्यामनृपतिंपांचालंसशिखं
डिनम् ९ तत्तदाऽनृतमाज्ञायपुनर्दूतान्नराधिपः ॥ प्रास्थापयत्पार्षतायनिहन्मीतिस्थिरोभव १० ॥ भीष्मउवाच ॥ सहिप्रकृत्यावैभीतःकिल्बिषीचनराधिपः ॥
भयंतीव्रमनुप्राप्तोद्वुपदःपृथिवीपतिः ११ विसृज्यदूतान्दाशार्णेद्वुपदःशोकमूर्छितः ॥ समेत्यभार्यारहितेवाक्यमाहनराधिपः १२ भयेनमहताऽऽविशोहृदिशोके
नचाहतः ॥ पांचालराजोदयितामातरंवैशिखंडिनः १३ अभियास्यतिमांकोपात्संबंधीसुमहाबलः ॥ हिरण्यवर्मानृपतिःकर्षमाणोवरूथिनीम् १४ किमिदानींक
रिष्यावोमूढौकन्यामिमांप्रति ॥ शिखंडीकिलपुत्रस्तेकन्येतिपरिशंकितः १५ इतिसंचित्ययत्नेनसमित्रःसबलानुगः ॥ वंचितोऽस्मीतिमन्वानोमांकिलोद्धतुमि
च्छति १६ किमत्रतथ्यंसुश्रोणिमिथ्याकिंब्रूहिशोभने ॥ श्रुत्वात्त्वत्तःशुभंवाक्यंसंविधास्याम्यहंतथा १७ अहंहिसंशयंप्राप्तोबालाचेयंशिखंडिनी ॥ त्वंचराज्ञि
महत्कृच्छ्रंसंप्राप्तावरवर्णिनि १८ सात्वंसर्वविमोक्षायतत्त्वमारुह्याहिपृच्छतः ॥ तथाविद्ध्यांसुश्रोणिकृत्यमाशुशुचिस्मिते १९

एवमिति १ । २ अगमत्ज्ञातवान् ३ । ४ समुद्रयंसमुदायं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

भार्याया अदंड्यत्वं जानन्नस्य निदोषतां लयापयितुमुभयकृतमप्यपराधं लोकमध्ये भार्यायामेवासंज्ञितुं तामाह शिखंडिनीति । यद्यप्यहं शिखंडयै त्वया शिखंडिन्या च वंचितस्तथाऽपि त्वं माभैः शिखंडिनि विषये विधास्येयुवयोर्धारणं च करिष्ये न तु हि तिष्ठे इत्यर्थः यद्वा । हे शिखंडिनि त्वं माभैः हे वरारोहे भार्यै त्वं च माभैरिति द्वयोरपि अभयं दत्त्वा जनमध्ये पृच्छति २० मयेति । विधास्ये करिष्ये २१ परस्य शत्रो लोकस्य च २२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ सम्बन्धकं समर्थं युक्तमेव सांबंधिकं

शिखंडिनि च माभैस्त्वं विधास्ये तत्र तत्त्वतः ॥ कृपयाऽहं वरारोहे वंचितः पुत्रधर्मतः २० मया दाशार्णको राजा वंचितः समहीपतिः ॥ तदा चक्षुमहाभागे विधास्ये तत्रयद्विदितम् २१ जानताहिने रन्द्रेण रूपायनायै परस्य वै ॥ प्रकाशं चोदिता देवी प्रत्युवाच महीपतिम् २२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपारुख्यानपर्वणि द्रुपदप्रश्ने नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः शिखंडिनो माता यथा तत्त्वं नराधिप ॥ आचक्षुमहाबाहो भर्त्रे कन्यां शिखंडिनीम् १ अपुत्रयामयाराज नृसपत्नीनां भयादिदम् ॥ कन्या शिखंडिनी जाता पुरुषो वै निवेदिता २ त्वया चैव नरश्रेष्ठ तन्मे प्रीत्याऽनुमोदितम् ॥ पुत्रकर्मकृतं चैव कन्यायाः पार्थिवर्षभ ३ भार्या चोढा त्वयाराज नृदृशार्णाधिपतेः सुता ॥ मया च प्रत्यभिहितं देववाक्यार्थदर्शनात् ॥ कन्या भूत्वा पुमान् भावीत्येवं चैतदुपेक्षितम् ४ एतच्छ्रुत्वा द्रुपदो यज्ञसेनः सर्वतत्त्वं मंत्रविद्यो निवेद्य ॥ मंत्रं राजा मंत्रयामास राजन्यथा युक्तं रक्षणे वै प्रजानाम् ५ संबन्धकं चैव समर्थं तस्मिन् दाशार्णके वै नृपतौ नरेन्द्र ॥ स्वयं कृत्वा विप्रलभं यथा वन्मंत्रैकाग्रो निश्चयं वै जगाम ६ स्वभावगुणं नगरमापत्काले तु भारत ॥ गोपयामास राजेन्द्र सर्वतः समलंकृतम् ७ आर्तिं च परमं राजा जगाम सह भार्याया ॥ दृशार्णपतिना सार्धं विरोधे भरतर्षभ ८ कथं संबन्धिना सार्धं न मे स्याद्विग्रहो महान् ॥ इति संचित्य मनसा देवतामर्चयत्तदा ९ तंतुदृष्ट्वा तदा राज नृदेवी देव परंतदा ॥ अर्चो प्रयुं जानमथो भार्या वचनमब्रवीत् १० देवानां प्रतिपत्तिं श्वसत्यं सा धुमतासताम् ॥ किमुदुःखार्णवं प्राप्य तस्मादर्थं यतां गुरुन् ११ दैवतानि च सर्वाणि पूज्यं तां भूरिदक्षिणम् ॥ अग्रयश्चापि हूयंतां दाशार्ण प्रतिषेधने १२ अयुद्धेन निवृत्तिं च मनसा चिंतय प्रभो ॥ देवतानां प्रसादेन सर्वमेतद्भविष्यति १३ मंत्रिभिर्मंत्रितं साधैव यथा पृथुललोचन ॥ पुरस्यास्या विनाशाय यच्च राजंस्तथा कुरु १४ दैवं हि मानुषोपेतं भृशं सिद्धयति पार्थिव ॥ परस्परविरोधाद्धि सिद्धिरस्ति न चैतयोः १५ तस्माद्विधाय नगरे विधानं सचिवैः सह ॥ अर्चय स्वयथा कामं देवतानि विशांपते १६ एवं सा भयमानौ तु दृष्ट्वा शोकपरायणौ ॥ शिखंडिनी तदा कन्या व्रीडिते वतपस्विनी १७ ततः सा चिंतयामास मत्कृते दुःखितायुधौ ॥ इमाविति ततश्च क्रेमं ति प्राणविनाशने १८ एवं सानिश्चयं कृत्वा भृशं शोकपरायणा ॥ निर्जगाम गृहं त्यक्त्वा गहनं निर्जनं वनम् १९ यक्षेण हि मता राज नृस्थूणाकर्णेन पालितम् ॥ तद्गयादेव च जनो विसर्जयति तद्वनम् २०

मया कृतं न प्रसारणा कृतेति उपाय ६ । ७ । ८ । ९ देवीराज्ञी १० साधुमता कल्याणवतापि देवानां प्रतिपत्तिः पूजानित्यं कर्तव्येति शेषः किमुदुःखार्णवं प्राप्य कर्तव्येति तस्मात्प्रभवान् गुरुन् देवाराधनार्थं ब्राह्मणान् अर्चयतां पूजयतु ११ भूरिदक्षिणं यथा स्यात्तथा प्रतिषेधने परावृत्त्यर्थं १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

सुधामृत्तिकलेपनं सुधामृत्तिकातया लेपनं यस्य लाजोल्लापिकः लाजानि उशीराणि उल्लापयति मृचयतीति लाजोल्लापिकः उशीरपरिमलयुक्तधूमाढ्यमित्यर्थः । 'उशीरे लाजमुद्दिष्टम्' इति विश्वः २१
२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ शिखंडीति । चित्यचितयित्वा १

तत्र च स्थूणभवनं सुधामृत्तिकलेपनम् ॥ लाजोल्लापिकधूमाढ्यमुच्चप्राकारतोरणम् २१ तत्प्रविश्य शिखंडीसाद्रुपदस्यात्मजानृप ॥ अनश्रानावदुतिथं शरीरमुद
शोषयत् २२ दर्शयामास तां यक्षः स्थूणो मादव संयुतः ॥ किमर्थोऽयं तवारंभः करिष्ये ब्रूहि माचिरम् २३ अशक्यमितिसायक्षं पुनः पुनरुवाच ह ॥ करिष्यामी
ति वैक्षिप्रं प्रत्युवाचाथ गुह्यकः २४ धनेश्वरस्यानुचरो वरदोऽस्मि नृपात्मजे ॥ अदेयमपि दास्यामि ब्रूहि यत्ते विवक्षितम् २५ ततः शिखंडी तत्सर्वमखिलेन न्यवेदय
त् ॥ तस्मै यक्षप्रधानाय स्थूणाकर्णाय भारत २६ ॥ शिखंडयुवाच ॥ अपुत्रो मे पिता यक्षनचिरात्ता शमेष्यति ॥ अभियास्यतिसक्रोधो दशार्णाधिपतिर्हेतम् ॥
२७ महाबलो महोत्साहः सहैकवचो नृपः ॥ तस्माद्रक्षस्व मां यक्षमातरं पितरं च मे २८ प्रतिज्ञातो हि भवता दुःखप्रतिशमो मम ॥ भवेयं पुरुषो यक्षत्वत्प्रसादादनि
दितः २९ यावदेव सराजवैनोपयाति पुरं मम ॥ तावदेव महायक्षप्रसादं कुरु गुह्यक ३० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि स्थूणाकर्णसमाग
मे एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ शिखंडि वाक्यं श्रुत्वाऽथ स यक्षो भरतर्षभ ॥ प्रोवाच मनसा चिंत्य देवैर्नोपनिषीदितः १
भवितव्यं तथा तद्धिममदुःखाय कौरव ॥ भद्रे कामं करिष्यामि समयं तु निबोध मे २ किंचित्कालांतरे दास्ये पुल्लिङ्गं स्वमिदं तव ॥ आगतव्यं त्वया काले सत्यं चैव वदस्व
मे ३ प्रभुः संकल्पसिद्धोऽस्मि कामचारी विहंगमः ॥ मत्प्रसादात्पुनश्चैव त्राहि बंधूंश्च केवलम् ४ स्त्रीलिङ्गं धारयिष्यामि तवैदं पार्थिवात्मजे ॥ सत्यं मे प्रतिजानीहि
करिष्यामि प्रियंतव ५ ॥ शिखंडयुवाच ॥ प्रतिदास्यामि भगवन् पुल्लिङ्गं तव सुव्रत ॥ किंचित्कालांतरं स्त्रीत्वं धारयस्व निशाचर ६ प्रतियाते दशार्णे तु पार्थिवे
हेमवर्मणि ॥ कन्यैव हि भविष्यामि पुरुषस्त्वं भविष्यसि ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्ता समयं तत्र च काते तावु भौ नृप ॥ अन्योन्यस्यामि संदेहे तौ संक्रामयतां ततः
८ स्त्रीलिङ्गं धारयामास स्थूणा यक्षोऽथ भारत ॥ यक्षरूपं च तद्दीप्तं शिखंडी प्रत्यपद्यत् ९ शिखंडी पांचाल्यः पुंस्त्वमासाद्य पार्थिव ॥ विवेश नगरं दृष्टः पितरं च समासदत्
१० यथा वृत्तं तु तत्सर्वमाचख्यौ द्रुपदस्य तत् ॥ द्रुपदस्तस्य तच्छ्रुत्वा हर्षमाहारयत्परम् ११ स भार्यस्तच्च स स्मारमहेश्वरवचस्तदा ॥ ततः संप्रेषयामास दशार्णा
धिपते नृपः १२ पुरुषोऽयं मम सुतः श्रद्धां मे भवानिति ॥ अथ दशार्णको राजा सहसाऽभ्यागमत्तदा १३ पंचालराजं द्रुपदं दुःखशोकसमन्वितः ॥ ततः कां पि
त्यमासाद्य दशार्णाधिपतिस्ततः १४ प्रेषयामास सत्कृत्य दूतं ब्रह्मविदां वरम् ॥ ब्रूहि मद्बचनादूतपांचाल्यं तं नृपाधमम् १५

२ । ३ विहंगमः आकाशगामी ४ । ५ । ६ । ७ समयं शपथं संदेहे लिंगे सम्यग्दिक्षेते उपचीये ते रतिकाले प्रथेते इति व्युत्पत्तेः । अभिसंदोदं इति पाठेऽपि संदुब्रते प्रजा आभ्याभितिव्युत्पत्त्याते एव ८ । ९
१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ उत्तरं उत्कृष्टतरं २४ । २५ । २६ आगमः परीक्षा २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ लाज्यैः उशीरजैः पाठांतरैः लाज्यैः । भक्ष्यं ल

यन्मेकन्यांस्वकन्यार्थेवृतवानसिदुर्मते ॥ फलंतस्यावलेपस्यद्रक्ष्यस्यद्यनसंशयः १६ एवमुक्तश्चेतेनासौब्राह्मणोराजसत्तम ॥ दूतः प्रयातो नगरं दाशार्णं नृपचोदि
तः १७ तत आसादयामास पुरोधाद्रुपदं पुरे ॥ तस्मै पांचालकोराजागामर्घ्यं च सुसत्कृतम् १८ प्रापयामास राजेन्द्रसहतेन शिखंडिना ॥ तां पूजां नाभ्यनंदत्सवा
क्यं चेदमुवाच ह १९ यदुक्तं तेन वीरेण राज्ञा कांचनवर्मणा ॥ यत्तेऽहमधमाचारदुहित्राऽस्म्यभिवंचितः २० तस्य पापस्य करणात्फलं प्राप्नुहिदुर्मते ॥ ते हि युद्धं
नरपते ममाद्यरणमूर्धनि २१ उद्धरिष्यामि ते सद्यः सामात्यसुतबांधवम् ॥ तदुपालंभं संयुक्तं श्रावितः किल पार्थिवः २२ दशार्णपतिना चोकोमंत्रिमध्ये पुरोधसा ॥
अभवद्भरतश्चेष्टुपदः प्रणयानतः २३ यदाहमांभवान्ब्रह्मन्संबंधिवचनाद्ब्रह्मचः ॥ अस्योत्तरं प्रतिवचोदूतोरज्ञे वदिष्यति २४ ततः संप्रेषयामास द्रुपदोऽपि महात्म
ने ॥ हिरण्यवर्मणे दूतं ब्राह्मणं वेदपारगम् २५ तमागम्य तुराजानंदशार्णाधिपतिं तदा ॥ तद्वाक्यमाददे राजन् यदुक्तं द्रुपदेन ह २६ आगमः क्रियतां व्यक्तः कुमारोऽ
यं सुतो मम ॥ मिथ्यैतदुक्तं केनापि तदश्रद्धेयमित्युत २७ ततः सराजा द्रुपदस्य श्रुत्वा विमर्षयुक्तो युवतीर्वरिष्ठाः ॥ संप्रेषयामास सुचारु रूपाः शिखंडिनं स्त्रीपुमान्वेति वे
त्तुम् २८ ताः प्रेषितास्तत्त्वभावं विदित्वा प्रीत्या राज्ञे तच्छंशुर्हिसर्वम् ॥ शिखंडिनं पुरुषं को रवेन्द्रदाशार्णराजाय महानुभावम् २९ ततः कृत्वा तुराजास आगमं प्रीति
मानथ ॥ संबन्धिना समागम्य हृष्टो वासमुवास ह ३० शिखंडिने च मुदितः प्रादाद्विजनेश्वरः ॥ हस्तिनोश्चांश्च गांश्चैव दास्योऽथ बहुलास्तथा ३१ पूजितश्च प्र
तिययौ निर्भर्त्स्य तनयां किल ॥ विनीतकिल्बिषे प्रीतिहेमवर्मणि पार्थिवे ३२ प्रतियाते दशार्णे तु हृष्टरूपा शिखंडिनी ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य कुबेरो न रवाहनः ॥
लोकयात्रां प्रकुर्वाणः स्थूणस्यागात्रिवेशनम् ३३ सतद्बृहस्योपरिवर्तमान आलोकयामास धनाधिगोसा ॥ स्थूणस्य यक्षस्य विवेशेशमस्वलंकृतं माल्यगुणैर्विचित्रैः
३४ लाज्यैश्च गंधैश्च तथा वितानैरभ्यर्चितं धूपनधूपितं च ॥ ध्वजैः पाताकाभिरलंकृतं च भक्ष्यान्नपेयामिषदंतहोमम् ३५ तत्स्थानं तस्य दृष्ट्वा तु सर्वतः समलंकृतम् ॥
मणिरत्नसुवर्णानां मालाभिः परिपूरितम् ३६ नानाकुसुमगंधाढ्यं सितकंसं मृष्टशोभितम् ॥ अथाब्रवीद्यक्षपतिस्तान्यक्षाननुगांस्तदा ३७ स्वलंकृतमिदं वेशमस्थूण
स्यामितविक्रमाः ॥ नोपसर्पति मां चैव कस्माद्यसमन्धवीः ३८ यस्माज्जानन्समन्दात्मा मामसौ नोपसर्पति ॥ तस्मात्तस्मै महादंडो धार्यः स्यादिति मे मतिः ३९
॥ यक्षा ऊचुः ॥ द्रुपदस्य सुताराज न राज्ञो जाता शिखंडिनी ॥ तस्यानिमित्ते कास्मिंश्चित्प्रादात्पुरुषलक्षणम् ४०

हुकेषु दंडादिदंतव्यापारग्राहं । अन्नं अदनीयं ओदनपायसखंडशर्करादिभोज्यं लेख्यं । पेयं मुरासवादि । आमिषं मांसं अभ्यर्हितत्वादस्य भक्ष्यात्पृथक्करणं । एतान्येव दंतहोमादन्तैर्हृत्तं इति व्युत्पत्त्याऽभ्यवहार्या
पि यस्मिन् संबंधश्चात्रापेयामिषदंतहोमं । आमिषमप्रमेयमिति पाठस्तु मूलकल्पितः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०

तिष्ठते मृदे पृथग्स्थितोऽस्ति ४१. त्वाऽद्य त्वा मद्य ४२. ४३. ४४. ४५. ४६. ४७. ४८. ४९. ५०. ५१. ५२. ५३. ५४. ५५. ५६. ५७. ५८. ५९. ६०. सनुष्पादं ग्रहणाय

अग्रहीलक्षणंस्त्रीणांस्त्रीभूतोतिष्ठतेग्रहे ॥ नोपसर्पति तेनासौसत्रीदःस्त्रीसरूपवान् ४१ एतस्मात्कारणाद्राजन्स्थूणो न त्वाद्यसर्पति ॥ श्रुत्वाकुरुयश्चान्यायंविमानमिह
तिष्ठताम् ४२ आनीयतांस्थूण इति ततोयक्षाधिपोऽब्रवीत् ॥ कर्ताऽस्मिनिग्रहंतस्यप्रत्युवाच पुनः पुनः ४३ सोऽभ्यगच्छतयक्षेन्द्रमाहूतः पृथिवीपते ॥ स्त्रीसरूपोमहा
राजतस्थौब्रीडासमन्वितः ४४ तंशशापाथसंकुद्धोधनदः कुरुनंदन ॥ एवमेवभवत्वयस्त्रीत्वंशापस्यगुह्यकाः ४५ ततोऽब्रवीद्यक्षपतिर्महात्मायस्माददास्त्ववमन्येहय
क्षान् ॥ शिखंडिनो लक्षणं पापबुद्धेः स्त्रीलक्षणं चाग्रहीः पापकर्मन् ४६ अपवृत्तंसुदुर्बुद्धेयस्मादेतत्त्वयाकृतम् ॥ तस्मादद्यप्रभृत्येवस्त्रीत्वंसापुरुषस्तथा ४७ ततः प्रसाद
यामासुर्यक्षावैश्रवणं किल ॥ स्थूणस्यार्थे कुरुष्वांतं शापस्येति पुनः पुनः ४८ ततो महात्मायक्षेन्द्रः प्रत्युवाचानुगामिनः ॥ सर्वान्यक्षगणांस्तातशापस्यांतचिकीर्षया
४९ शिखंडिनिह ते यक्षाः स्वरूपं प्रतिपत्स्यते ॥ स्थूणायक्षो निरुद्धे गोभवत्विति महामनाः ५० इत्युक्त्वा भगवान् देवो यक्षराजः सुपूजितः ॥ प्रययौ सहितः सर्वैर्निमेषां
तरचारिभिः ५१ स्थूणस्तु शापं संप्राप्य तत्रैव न्यवसत्तदा ॥ समये चागमत्तूर्णं शिखंडी तं क्षपाचरम् ५२ सोऽभिगम्या ब्रवीद्वाक्यं प्रामोऽस्मि भगवन्निति ॥ तमब्रवीत्ततः
स्थूणः प्रीतोऽस्मीति पुनः पुनः ५३ आर्जवेनागतं दृष्ट्वा राजपुत्रं शिखंडिनम् ॥ सर्वमेव यथावृत्तमाचक्षे शिखंडिने ५४ ॥ यक्ष उवाच ॥ शशो वैश्रवणेनाहं त्वत्कृते
पार्थिवात्मज ॥ गच्छेदानीं यथाकामं चर लोकान्यथा सुखम् ५५ दिष्टमेतत्पुरामन्येन शक्यमतिवर्तितुम् ॥ गमनं तव चे तोहिषौ लस्त्यस्य च दर्शनम् ५६ ॥ भीष्म
उवाच ॥ एवमुक्तः शिखंडी तु स्थूणयक्षेण भारत ॥ प्रत्याजगाम नगरं हर्षेण महता वृतः ५७ पूजयामास विविधैर्गंधमाल्यैर्महाधनैः ॥ द्विजातीन् देवताश्चैव चैत्यानथ चतु
ष्पथान् ५८ द्रुपदः सह पुत्रेण सिद्धार्थेन शिखंडिना ॥ मुदं क्षपरमालंभे पांचाल्यः सह बांधवैः ५९ शिष्याथैर्प्रददौ चाथ द्रोणाय कुरुपुंगव ॥ शिखंडिनं महाराजपुत्रं स्त्रीप्रविणं
तथा ६० प्रतिपेदे च तुष्पादं धनुर्वेदं नृपात्मजः ॥ शिखंडी सह युष्माभिर्भृष्टदुष्टैश्चर्षतः ६१ ममत्वेतच्च रास्तात यथावत्प्रत्यवेदयन् ॥ जडांधवधिराकारा ये मुक्ताद्रुपदे
मया ६२ एवमेष महाराजस्त्रीपुमान् द्रुपदात्मजः ॥ संभूतः कुरुश्रेष्ठ शिखंडी रथसत्तमः ६३ ज्येष्ठाकाशिपतेः कन्या अंबानामेति विश्रुता ॥ द्रुपदस्य कुले जाता शिखंडी
भरतर्षभ ६४ नाहमेनं धनुष्पाणिं युयुत्सुं समुपस्थितम् ॥ मुहूर्तमपि पश्येयं प्रहरेयं न चाप्युत ६५ व्रतमेतन्मम सदा पृथिव्यामपि विश्रुतम् ॥ स्त्रियां स्त्रीपूर्वके चैव स्त्रीना
मिस्त्रीसरूपिणि ६६ नमुंचेयमहं त्राणमिति कौरवनंदन ॥ नहं न्यामहमेतेन कारणेन शिखंडिनम् ६७ एतत्तत्त्वमहं वेदजन्मतात शिखंडिनः ॥ ततो नैनं हनिष्यामि समरे
प्वाततायिनम् ६८ यदि भीष्मः स्त्रियं हन्यात्संतः कुर्युर्विगर्हणम् ॥ नैनं तस्माद्दहनिष्यामि दृष्ट्वा पिसमरे स्थितम् ६९

गणप्रयोगप्रतीकारैश्चतुर्भिःपादैर्युक्तम् ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९

युक्तं स्त्रीपुत्रयुद्धमिति शेषः ७० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥

॥ प्रभातायामिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

उद्यो०

अ०

१२३

वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु कौरव्यो राजा दुर्योधनस्तदा ॥ मुहूर्तमिव संध्यात्वा भीष्मे युक्तमन्यत ७० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि शिखंडिपुंस्तवप्राप्तौ त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ प्रभातायां तु सर्वयोपनरेव सुतस्तव ॥ मध्ये सर्वस्य सैन्यस्य पितामहमपृच्छत १ पांडवे यस्य गांगेययदेतत्सैन्यमुद्यतम् ॥ प्रभूतनरनागाश्वमहाराथसमाकुलम् २ भीमार्जुनप्रभृतिभिर्महेश्वरैर्महाबलैः ॥ लोकपालसमैर्गुप्तधृष्टद्युम्नपुरोगमैः ३ अप्रधृष्यमनावार्यमुद्रतमिव सागरम् ॥ सेनासागरमक्षोभ्यमपि देवैर्महाहवे ४ केन कालेन गांगेयक्षपयेथामहाद्युते ॥ आचार्यो वामहेश्वरः कृपावाऽऽशुमहाबलः ५ कर्णो वासमरश्चाघीद्रौणिर्वादिजसत्तमः ॥ दिव्यास्त्रविदुषः सर्वे भक्तो हि बलमम ६ एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं परं कौतूहलं हि मे ॥ हृदि नित्यं महाबाहो वक्तुमर्हसि तन्मम ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ अनुरुपं कुरुश्रेष्ठ त्वय्येतत्पृथिवीपते ॥ बलाबलमभिप्राणांते पांयदिह पृच्छसि ८ शृणुराजन्ममरणे याशक्तिः परमा भवेत् ॥ शस्त्रवीर्ये रणे यच्च भुजयोश्च महाभुज ९ आर्जवेनैव युद्धेन योद्धव्य इतरो जनः ॥ मायायुद्धेन मायावी इत्येतद्धर्मनिश्चयः १० हन्यामहं महाभाग पांडवानामनीकिनीम् ॥ दिवसे दिवसे कृत्वा भागं प्रागान्हिकं मम ११ यो धानां दशसाहस्रं कृत्वा भागं महाद्युते ॥ सहस्रं रथिनामेकमेष भागो मतो मम १२ अनेनाहं विधानेन सन्नद्धः सततोत्थितः ॥ क्षपयेयं महत्सैन्यं कालेनानेन भारत १३ मुंचेयं यदिवास्त्राणि महान्तिसमरे स्थितः ॥ शतसाहस्रघातीनिह न्यामासेन भारत १४ ॥ संजय उवाच ॥ श्रुत्वा भीष्मस्य तद्वाक्यं राजा दुर्योधनस्ततः ॥ पर्यपृच्छ तराजेन्द्रद्रोणमंगिरसां वरम् १५ आचार्यकेन कालेन पांडुपुत्रस्य सैनिकान् ॥ निहन्या इति तंद्रोणः प्रत्युवाच ह सन्निव १६ स्थविरोऽस्मि महाबाहो मंदप्राणविचेष्टितः ॥ शस्त्राग्निनानिर्देह्यं पांडवानामनीकिनीम् १७ यथा भीष्मः शान्तनवो मासेनेति मतिर्मम ॥ एषामे परमाशक्तिरेतन्मे परमं बलम् १८ द्वाभ्यामेव तु मासाभ्यां कृपः शारद्वतोऽब्रवीत् ॥ द्रौणिस्तु दशरात्रेण प्रतिजज्ञे बलक्षयम् १९ कर्णस्तु पंचरात्रेण प्रतिजज्ञे महास्त्रवित् ॥ तच्छ्रुत्वा सुतपुत्रस्य वाक्यं सागरगासुतः २० जहास सस्वनं हासं वाक्यं चेदमुवाच ह ॥ न हिया वद्रेण पार्थवाणं शंखधनुर्धरम् २१ वासुदेवसमायुक्तं रथे नायातमाहवे ॥ समागच्छसिराधेयतेनैवमभिमन्यसे ॥ शक्यमेवं च भूयश्च त्वया वक्तुं यथेष्टतः २२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि भीष्मादिशक्तिकथने त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु कौन्तेयः सर्वान् भ्रातॄन्नुपहरेत् ॥ आहूय भरतश्रेष्ठं दं वचनमब्रवीत् १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ धार्तराष्ट्रस्य सैन्येषु ये चार पुरुषा मम ॥ ते प्रवृत्तिं प्रयच्छेति ममेमां व्युपितानि शाम् २

प्रागाद्विक्रान्दः पूर्वभागकार्यं ११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥

॥ एतच्छ्रुत्वेति १ व्युपितानि शां प्रभातकाले २

॥ १५० ॥

दुर्योधनः किलाष्टच्छदापगोयं महाव्रतम् ॥ केन कालेन पांडूनां हन्याः सैन्यमिति प्रभो ३ मासेनेति च तेनो को धार्तराष्ट्रः सुदुर्मतिः ॥ तावता चापिकालेन द्रोणोऽपि प्र
तिजज्ञिवान् ४ गौतमो द्विगुणं कालमुक्तवानिति नः श्रुतम् ॥ द्रौणिस्तु दशरात्रेण प्रतिजज्ञे महास्रवि ५ तथा दिव्यास्त्रवित्कर्णः संपृष्टः कुरुसंसदि ॥ पंचभिर्दिवसे
हंतुं सैन्यं प्रतिजज्ञिवान् ६ तस्मादहमपीच्छामि श्रोतुमर्जुनतेव च ॥ कालेन कियता शत्रून्क्षपयेरिति फाल्गुन ७ एवमुक्तो गुडाकेशः पार्थिवेन धनंजयः ॥ वासुदेवं
समीक्ष्येदं वचनं प्रत्यभाषत ८ सर्व एते महात्मानः कृतास्त्राश्चित्रयोधिनः ॥ असंशयं महाराज हन्युरेव न संशयः ९ अपेतु ते मनस्तापो यथा सत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ हन्यां
मेकरथेनैव वासुदेव सहायवान् १० सामरानपिलोकां स्त्रीन्सर्वांस्तथावरजंगमान् ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च निमेषादिति मेमतिः ११ यत्तद्वोरं पशुपतिः प्रादादस्त्रं महन्मम ॥
कैराते द्रुपदयुद्धे तु तदिदं मयि वर्तते १२ यद्युगांते पशुपतिः सर्वभूतानि संहरन् ॥ प्रयुङ्क्ते पुरुषव्याघ्रतदिदं मयि वर्तते १३ तन्न जानाति गांगेयोन द्रोणो न च गौतमः ॥ न च द्रो
ण सुतो राजन्कुत एव तु सूतजः १४ न तु युक्तरणे हंतुं दिव्यैरस्त्रैः पृथग्जनम् ॥ आर्जवेनैव युद्धेन विजेष्यामो वयं परान् १५ तथेमे पुरुषव्याघ्राः सहायास्तव पार्थिव ॥
सर्वे दिव्यास्त्रविद्वांसः सर्वे युद्धाभिकांक्षिणः १६ वेदांतावमृथस्त्राताः सर्व एतेऽपराजिताः ॥ निहन्युः समं रसेनां देवानामपि पांडव १७ शिखंडी युयुधानश्च धृष्टद्युम्न
श्च पार्षतः ॥ भीमसेनो यमौ चोभौ युधामन्युत्तमौ जसौ १८ विराट्द्रुपदौ चोभौ भीष्मद्रोणसमौ युधि ॥ शंखश्चैव महाबाहुर्हैर्दिवश्च महाबलः १९ पुत्रोऽस्यां जनपर्व
तु महाबल पराक्रमः ॥ शैनेयश्च महाबाहुः सहायोरणकोविदः २० अभिमन्युश्च बलवान् द्रौपद्याः पंचचात्मजाः ॥ स्वयं चापि समर्थोऽसि त्रैलोक्योत्सादनेऽपि च २१
क्रोधाद्यं पुरुषं पश्येस्तथा शक्रसमद्युते ॥ सक्षिप्रं न भवेद्यत्कमिति त्वावेद्विक्कौरव २२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि अर्जुनवाक्ये चतुर्नवत्यधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततः प्रभाते विमले धार्तराष्ट्रेण चोदिताः ॥ दुर्योधनेन राजानः प्रययुः पांडवान् प्रति १ आस्ता
व्यशुचयः सर्वे स्रग्विणः शुक्रवाससः ॥ गृहीतशस्त्रा ध्वजिनः स्वस्तिवाच्यदुताग्रयः २ सर्वे ब्रह्मविदः शूराः सर्वे सुचरितव्रताः ॥ सर्वे कामकृतश्चैव सर्वे चाहवलक्षणाः ३
आहवेषु परां लोकान् जिगीषंतो महाबलाः ॥ एकाग्रमनसः सर्वे श्रद्धा नानापरस्परम् ४ विदानुविदा वा वंत्यौ केकया बाह्लिकैः सह ॥ प्रययुः सर्व एवैते भारद्वाजपुरो
गमाः ५ अश्वत्थामा शांतनवः सैन्धवोऽथ जयद्रथः ॥ दाक्षिणात्याः प्रतीच्याश्च पार्वतीयाश्च ये नृपाः ६ गांधारराजः शकुनिः प्राच्योदीच्याश्च सर्वशः ॥ शकाः किरा
तायवनाः शिबयोऽथ वसातयः ७

भृथस्नाताः वेदग्रहणांत एवदारक्रियया सहैव यागं कृतवन्त इत्यर्थः १७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये चतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥
ततः प्रभाते इति १ आस्ता व्यस्नात्वा २।३।४।५।६।७

८।२।१०।११।१२।१३।१४ उत्सृज्य उत्कर्षेण नृद्धा पंचयोजनं बर्तुं परिधिं कृत्वेत्यर्थः सेनानिवेशाः सैनिकाः वणिक्शूराश्चादयः १५।१६।१७।१८।१९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकं

स्वैः स्वैरनीकैः सहिताः परिवार्य महारथम् ॥ एते महारथाः सर्वे द्वितीयेनिर्ययुर्बले < कृतवर्मासहानीकस्त्रिगर्तश्च महारथः ॥ दुर्योधनश्च नृपतिर्धौतुभिः परिवारितः
१ शलभृश्रिश्वाः शल्यः कौसल्योऽथ कृहद्वयः ॥ एते पश्चादनुगता धार्तराष्ट्रपुरोगमाः १० ते समेत्य यथान्यायं धार्तराष्ट्रमहाबलाः ॥ कुरुक्षेत्रस्य पश्चार्धे व्यवा
तिष्ठन्तं दंशिताः ११ दुर्योधनस्तु शिविरं कारयामास भारत ॥ यथैव हास्तिनपुरं द्वितीयं समलंकृतम् १२ नविशे पंचविजानंति पुरस्य शिविरस्य वा ॥ कुशला अपि
राजेन्द्रनरानगरवासिनः १३ तादृशान्येव दुर्गाणि राज्ञामपि महीपतिः ॥ कारयामास कौरव्यः शतशोऽथ सहस्रशः १४ पंचयोजनमुत्सृज्य मंडलं तद्राजाजिरम् ॥
सेनानिवेशास्ते राजन्ना विशिष्टतसंघशः १५ तत्र ते पृथिवीपालायथोत्साहं यथाबलम् ॥ विविशुः शिविराण्यत्र द्रव्यवंतिसहस्रशः १६ तेषां दुर्योधनो राजा सैन्यानां
महात्मनाम् ॥ व्यादिदेश स बाह्यानां भक्ष्यभोज्यमनुत्तमम् १७ सनागाश्च मनुष्याणां ये च शिल्पोपजीविनः ॥ ये चान्येऽनुगतास्तत्र सूतमागधवंदिनः १८ वणिजो
गणिकाश्चारायै चैव प्रेक्षकाजनाः ॥ सर्वोस्तान् कौरवो राजा विधिवत्प्रत्यवैक्षत १९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि कौरवसैन्यनिर्याणं पंचनवत्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथैव राजा क्रान्तेयोधर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ धृष्टद्युम्नमुखान्वीरांश्चोदयामास भारत १
चैदिकाशिक्षणाणां नेतारं दृढादिक्रमम् ॥ सेनापतिमभिब्रूय द्रुपदेयं च शर्वशः २ विराटं द्रुपदं चैव युयुधानं शिखंडिनम् ॥ पांचाल्यौ च महेश्वासौ युधामन्युसमौ जसौ
३ तैश्चराश्विचर्मणस्तमकुंडलधारिणः ॥ आज्यावसिताञ्जलिताधिष्ण्येष्विव हताशनाः ४ अशोभन्त महेश्वासाग्रहाः प्रज्वलिता इव ॥ अथ सैन्यं यथायोगं पूजयि
त्वान्नरपुंगवः ५ दिदेश तान्यनीकानि प्रयाणाय महीपतिः ॥ तेषां युधिष्ठिरो राजा सैन्यानां महात्मनाम् ६ व्यादिदेश स बाह्यानां भक्ष्यभोज्यमनुत्तमम् ॥ सगजाश्च मनु
ष्याणां ये च शिल्पोपजीविनः ७ अभिमन्युं कृहंतं च द्रौपदेयं च शर्वशः ॥ धृष्टद्युम्नमुखानेतान् प्राहिणोत्पांडुनंदनः < भीमं च युयुधानं च पांडवं च धनं जयम् ॥ द्वितीयं
प्रेषयामास बलस्कंधं युधिष्ठिरः १ भांडं समाग्रे पयतां चरतां संप्रधावताम् ॥ हृष्टानां तत्र योधानां शङ्कोदिव मिवास्पृशत् १० स्वयमेव ततः पश्चाद्विराट् द्रुपदान्वितः ॥ अ
थापरैर्महीपालैः महप्राधान्यमहीपतिः ११ भीमं च न्यायनीसिना धृष्टद्युम्नेन पालिता ॥ गंगेव पूर्णास्ति मितास्यं दमाना व्यदृश्यत १२ ततः पुनरनीकानि न्ययोजयत्तु द्वि
मान् ॥ मोहयन् धृतराष्ट्रस्य पुत्राणां बुद्धिनिश्चयम् १३ द्रौपदेयान् महेश्वासान् अभिमन्युं च पांडवः ॥ नकुलं सहदेवं च सर्वांश्चैव प्रभद्रकान् १४

दीये भारतभाचदीपे पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥

११ भीमधन्यानाः अयन्ते प्रचरन्त्यस्यापि त्रीणि मधन्यानी १२।१३।१४

॥ तथैवेति १।२।३।४।५।६।७।८ बलस्कंधं सैन्यमुदायं ९ भांडं द्रुपदोपकरणम् १०

१५ । १६ । १७ कृतप्रहरणाः कृतयुद्धाः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ शकटाभोडवैतिभनासि आपणोवणिक्समुदायः वेशोवेश्याजनः यानंयुद्धयोग्यंवाहनं युग्यंकेवलंवाहनं फल्गुवा

दशचाश्वसहस्राणिद्विसहस्राणिदंतिनाम् ॥ अयुतंचपदातीनांरथाःपंचशतेतथा १५ भीमसेनस्यदुर्धर्पप्रथमंप्रादिशद्वलम् ॥ मध्यमेचविराटंचजयत्सेनंचपांडवः
१६ महारथौचपांचाल्यौयुधमन्यूतमौजसौ ॥ वीर्यवंतौमहात्मानौगदाकार्मुकधारिणौ १७ अन्वयातांतदामध्येवासुदेवधनंजयौ ॥ बभ्रूवुरतिसंख्याःकृत
प्रहरणानराः १८ तेषांविंशतिसाहस्राहयाःशूरैरधिष्ठिताः ॥ पंचनागसहस्राणिरथवंशाश्वसर्वशः १९ पदातयश्वयेशूराःकार्मुकासिगदाधराः ॥ सहस्रशोऽ
न्वयुःपश्चादश्रतश्वसहस्रशः २० युधिष्ठिरायत्रसैन्येस्वयमेवबलार्णवे ॥ तत्रतेपृथिवीपालाभूयिष्ठंपर्यवस्थिताः २१ तत्रनागसहस्राणिहयानामयुतानिच ॥
तथारथसहस्राणिपदातीनांचभारत २२ चेकितानःस्वसैन्येनमहतापार्थिवर्षभ ॥ धृष्टकेतुश्वचेदीनांप्रणेतापार्थिवोययी २३ सात्यकिश्वमहेष्वासोवृष्णीनांप्रव
रोरथः ॥ वृतःशतसहस्रेणरथानांप्रणुदन्बली २४ क्षत्रदेवब्रह्मदेवौरथस्थौपुरुषर्षभौ ॥ जवनंपालयंतौचपृष्ठतोऽनुप्रजग्मतुः २५ शकटापणवेशाश्वयानंयुग्यं
चसर्वशः ॥ तत्रनागसहस्राणिहयानामयुतानिच ॥ फल्गुसर्वकलत्रंचयत्किंचित्कृशदुर्बलम् २६ कोशसंचयवाहांश्चकोशागारंतथैवच ॥ गजानीकेनसंगृह्यशनैःप्रा
याद्युधिष्ठिरः २७ तमन्वयात्सत्यधृतिःतौचित्तिर्युद्धदुर्मदः ॥ श्रेणिमान्वसुदानश्वपुत्रःकाश्यस्यवाविभुः २८ रथाविंशतिसाहस्रायेतेषामनुयायिनः ॥ हया
नांदशकोट्यश्वमहतांकिंकिणीकिनाम् २९ गजाविंशतिसाहस्राईपादंताःप्रहारिणः ॥ कुलीनाभिन्नकरटामेवाइवविसर्पिणः ३० षष्टिर्नागसहस्राणिदशान्यानि
चभारत ॥ युधिष्ठिरस्ययान्मासन्युधिसेनामद्रात्मनः ३१ क्षरंतइवजीमूताःप्रभिन्नकरटामुखाः ॥ राजानमन्वयुःपश्चाच्चलंतइवपर्वताः ३२ एवंतस्यबलंभीमं
कुंतीपुत्रस्यधीमतः ॥ यदाश्रित्याथयुयुधेधार्तराष्ट्रंसुयोधनम् ३३ ततोऽन्येशतशःपश्चात्सहस्रायुतशोनराः ॥ नर्दन्तःप्रययुस्तेषामनीकानिसहस्रशः ३४ तत्र
भेरीसहस्राणिशंखानामयुतानिच ॥ न्यवादयंतमंहृष्टाःसहस्रायुतशोनराः ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणिपांडवसेनानिर्याणे षण्णवत्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ समाप्तमुद्योगपर्व ॥ ॥ अस्यानन्तरंभीष्मपर्वभविष्यति तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ जनमेजयउवाच ॥
कथंयुयुधिरेवीराःकुरुपांडवसोमकाः ॥ पार्थिवाःसुमहात्मानोनानादेशसमागताः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

लादिकं कलत्रंरुद्रादिकं २६ कोशोधनं कोष्ठोधान्यादिसामग्री संगृह्यप्रीकृत्य २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इतिश्रीमत्पदवाक्यप्रमाणपर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंस
गोविंदसूरिसूनोः श्रीनीलकण्ठस्यकृतो भारतभावदीपे षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व समाप्तम् ॥

अथ श्रीमहाभारते भीष्मपर्वप्रारंभः

भीष्म पर्व. ६

॥ महाभारतम् ॥

भीष्मपर्व ।

—६—

विषयानुक्रमणिका ।

अध्यायः	विषयः	पृष्ठम् ।	अध्यायः	विषयः	पृष्ठम् ।	अध्यायः	विषयः	पृष्ठम् ।	
(१)	जम्बूखण्डविनिर्माणपर्व		२	तत्कालागतस्य व्यासस्य धृतराष्ट्रेण संवादानन्तरं तेन युद्धश्रवणेच्छायां प्रदर्शितायां युद्धकथनार्थं सञ्जयाय दिव्यां दृशं ददौ व्यासः । तत्कालसञ्जातानि व्यासकथितानि दुर्निमित्तान्याह वैशम्पायनः ?			धृतराष्ट्रवाक्यं श्रुत्वा किञ्चित्कालं दध्यौ । पुनर्युद्धनिवारणार्थमुपदिशति व्यासे धृतराष्ट्रः स्वसामर्थ्यं प्रकाशयति स्म । 'यत्ते मनसि वर्तते तत्कथय' इति व्यासेन प्रेरितो धृतराष्ट्रो विजयैषिणां चिह्नानि श्रोयुमिच्छामीत्याह । व्यासो भाविविजय-		चिह्नानि कथयन्नुपायविजयादिभेदेन त्रिविधं विजयं कथयामास ?
१	'कथं युगाधिरे वीराः' इत्यादिके जनमेजयप्रश्ने वैशम्पायनस्योत्तरम् । सैन्यानामभिज्ञानादिषु युधिष्ठिरेण कृतेषु सैन्यानां हर्षदृष्ट्या वासुदेवार्जुनौ स्वशङ्खौ दध्मतुः । कुरुपाण्डवा युद्धार्थं समयं चक्रुः ?		३	दुर्निमित्तानि कथयन् व्यासो		४	व्यासगमनानन्तरं किञ्चित्कालं ध्यात्वा भूमिगुणादि शुशुभृतराष्ट्रः सञ्जयं पृच्छति स्म । भीमगुणादिकथनं प्रतिजानातः सञ्जयं स्थिरचरभेदेन भूतानां द्वैविध्य-		

- माह । ग्राम्यारण्यसप्तकद्वय-
भेदेन चतुर्दशविधानां पशूनां
नामानि कथयन् भूमिं प्रशशंस
संजयः ... ४
- ५ नद्यादीनां नामधेयादि कथये-
त्यादिनि धृतराष्ट्रवाक्ये संजय-
स्योत्तरम् । संजयः क्षित्यादीनां
गुणादि कथयित्वा संक्षेपेण सुद-
र्शनद्वीपवृत्तान्तमाचख्यौ ... ४
- ६ विस्तरेण शुश्रूषोर्धृतराष्ट्रस्य प्रश्ने
संजयो हिमालयादिपृत्तान्तं क-
थयित्वा सुमेरोः परिमाणादिक-
मभिदधति स्म । सुमेरुपार्श्वस्थ-
द्वीपवृत्तान्तमुक्त्वा तत्र देवानां
वसतिमभिधाय च तत्पार्श्वमपा-
र्श्वस्थदेशवृत्तान्तमाचक्षे । ग-
न्धमादनपार्श्वस्थानामा रादि क-
थयित्वा पेरावतादिवर्षवृत्तान्त-
माख्याय कैलासादिवृत्तान्तकथ-
नानन्तरं विन्दुसरोमाहात्म्यं व-

- दन् हिमालयादिषु राक्षसादीनां
वासमाह ... ६
- ७ पुनर्धृतराष्ट्रप्रश्ने सञ्जयः सुमेरोरु-
त्तरपार्श्वस्थदेशवृत्तान्तं कथयि-
त्वा पूर्वपार्श्वस्थदेशोदन्तमकथ-
यत् । नीलपर्वतं दक्षिणेन जम्बू-
वृक्षादिपृत्तान्तं कथयित्वा माल्य
वृत्तान्तमाचख्यौ ... ६
- ८ वर्षादीनां नामानि कानि ? इति
धृतराष्ट्रप्रश्ने संजयेन कथितं
रमणकहिरण्मथैरावतवर्षवृत्ता-
न्तं श्रुत्वा धृतराष्ट्रः पुत्रानुद्दिश्य
ध्यानमन्वगमत् ... ६
- ९ भारतवर्षशुश्रूषया धृतराष्ट्रप्रश्ने
संजयो दुर्योधनादिनिन्दापूर्वकं
भारतवर्षवृत्तान्तं कथयति स्म ।
भारतवर्षस्थानां पर्वतानां नदीनां
देशानां च नामानि कथयन्ताहि-
ष्ये राज्ञामभिलाषं गदति स्म
सञ्जयः ... ७

- १० भारतवर्षस्थानामायुःप्रमाणकथ-
नप्रश्ने सञ्जयश्चतुर्युगस्थमनुष्या-
णामायुः कथयति स्म ... १०
- (२) भूमिपर्व
- ११ जम्बूखण्डस्थशाकद्वीपादीनां च
परिमाणादिविषयके धृतराष्ट्रप्रश्ने
सञ्जयस्तत्कथयामास । शाकद्वी-
पविस्तरं शुश्रूषोर्धृतराष्ट्रस्य प्रश्ने
सञ्जयेन तद्वृत्तान्तकथनम् ... ११
- १२ शाकद्वीपस्थवर्षपर्वतनद्यादीनां
नामादिकथनम् । सञ्जयः कुश-
द्वीपादिद्वीपानां वृत्तान्तं कथय-
न्तत्रत्यवर्षपर्वतनद्यादीनां नामा-
दिकमभिदधति स्म । धृतराष्ट्र-
प्रश्नानुरोधेन स्वर्भानुचन्द्रसूर्याणां
परिमाणं कथयन्सञ्जयश्चन्द्रसूर्य-
योर्ग्रहणवृत्तान्तमब्रवीत् ... १२
- (३) भगवद्गीतापर्व
- १३ भीष्मभरणकथां प्रस्तुवन्सञ्जयो
भीष्मस्य शरशय्याशयनकथन-

- पूर्वकं तं प्रशशंस ... ११
- १४ भीष्मः कथं हत इत्यादि पृच्छन्-
स्तत्प्रशंसापूर्वकं धृतराष्ट्रोन्वत-
प्यत । हते भीष्मे के योद्धार
इत्यादिकं पृच्छन्पुनरनुत्प्यमानो
धृतराष्ट्रो हते भीष्मे दुर्योधनादयः
किमयुवक्षित्यादिकं पुनः प-
प्रच्छ ... ११
- १५ धृतराष्ट्रप्रश्नमभिनन्दन्सञ्जयो धृ-
तराष्ट्रं सांत्वयित्वा व्यासं नम-
स्कृत्य युद्धोदन्तं विस्तरेण शृ-
ण्वित्याद्याह । भीष्मरक्षणार्थं दुः-
शासनं प्रति दुर्योधनोपदेशः १४
- १६ युद्धारम्भे शकुनिसौबलादीनां
प्रत्येकाक्षौहिणीनेतृत्वं भीष्मस्य
सर्वसेनापतित्वमभिधायोभयोः
सेनयोः समागमं कथयति स्म
सञ्जयः ... १५
- १७ सञ्जयो 'मघाविषयगः सोमः'
इत्यादिना सैन्यसमागमवेलाम-
भिधाय भीष्मद्रोणावहन्यहनि

- ‘जयोऽस्तु पाण्डुपुत्राणाम्’ इति पाण्डवशुभाशंसनपूर्वकं त्वदर्थं युयुधाते इत्याह । भीष्मप्रोक्तां नीतिं श्रुत्वा कुरुसैन्यानि युद्धार्थं निर्ययुः । युद्धार्थं निर्गतां सेनां वर्णयन्नामतो भीष्मादीन्वर्णयामास सञ्जयः ... १५
- १८ पुनः सेनागमनसामयिकीं शोभां वर्णयन् भीष्मस्य पृष्ठगोपादीन् वर्णयति स्म ... १६
- १९ पाण्डवव्यूहनिर्माणविषये धृतराष्ट्रेण पृष्ठः सञ्जय आह । व्यूढां कौरवसेनां दृष्ट्वा युधिष्ठिरेणाज्ञतोऽर्जुनो वज्रव्यूहरचनां प्रतिज्ञाय युद्धार्थं निर्ययौ । अर्जुनेन वज्रव्यूहे रचिते सञ्जीभूतेषु सैन्येषु निरम्न आकाशे सविन्दुवाय्वादीनि निमित्तान्यभूवन् १७
- २० उभयोः सेनयोर्मध्ये के प्राहृष्यन्त ’केषां च दुर्निमित्तसुनिमित्तानि? इत्यादिके धृतराष्ट्रप्रश्ने

- तदनुरूपं सञ्जयस्योत्तरं भीष्मकृतव्यूहरचनाकथनं च ... १७
- २१ कुरुसैन्यं दृष्ट्वा विषण्णं युधिष्ठिरमर्जुनः समाश्वसयां चक्रे १८
- २२ समाश्वस्ते युधिष्ठिरे प्रतिव्यूहस्थितेऽर्जुनरथवर्णनादि कृत्वाऽर्जुनं प्रति कृष्णोक्तिं कथयामास सञ्जयः ... १८
- २३ दुर्गास्तोत्रपाठार्थं कृष्णेन प्रेरितोऽर्जुनो रथादवरुह्य दुर्गास्तवमकरोत् । अर्जुनस्तुत्या तृष्ठा दुर्गतस्मै जयाशीर्धरं ददौ । ‘मोहादेतौ न जानन्ति’ इत्यादिना सञ्जयो दुर्योधनादीन्निनिन्द ... १९
- २४ पुनर्धृतराष्ट्रेण ‘केषां योधाः प्रहृष्टाः’ इत्यादिके पृष्ठे उभयोर्योधानां हर्षादिकमकथयत् ... २०

भगवद्गीताविषयानुक्रमः ।

- २५ ‘धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे’ इत्यादिना धृतराष्ट्रकृतः सञ्जयं प्रति प्रश्नः । सञ्जयस्य धृतराष्ट्रकृतप्रश्नोत्तरारम्भः । दुर्योधनो द्रोणमुपसङ्गम्य प्राधान्येन पाण्डवयोधा-न्स्वयोधांश्च कथयित्वा भीष्म-रक्षणार्थं द्रोणादीन्प्रत्युवाच । दुर्योधनं हर्षयितुं भीष्मेण शङ्के वादिते कृष्णार्जुनादयोऽपि स्वस्वशङ्खान् दध्मुः । पाण्डवकुतशङ्खवा-दनेन धार्तराष्ट्रहृदयव्यथा । युद्धार्थं व्यवस्थितान् धार्तराष्ट्रानवलोक्य विशेषतो युद्धभूस्थितयोद्धृदर्शना-र्थं श्रीकृष्णं प्रत्यर्जुनकृता सेना-द्वयमध्ये रथस्थापनप्रार्थना । सेना-द्वयमध्ये श्रीकृष्णकृतस्य रथस्था-पनपूर्वकसम्भाषणस्य धृतराष्ट्रं प्र-ति सञ्जयोक्तिः । युद्धभूमौ पित्रादी-न् दृष्ट्वाऽर्जुनस्य विषादः । विषण्णो-

- ऽर्जुनः कुलक्षयदोषादीनुक्त्वा सशरं धनुस्तस्त्वज्य रथोपस्थ उपा-विशत् ... २०
- २६ सञ्जयवचनम् । ‘कुतस्त्वा कश्म-लम्’ इत्यादि कृष्णवाक्यं श्रुत्वा भीष्मादिभिः कथं योत्स्यामीत्या-दि वदन् ‘युद्धमैक्ष्ययोर्मध्ये कत-रच्छ्रेयस्तद्ब्रूहि’ इत्युक्त्वा तूष्णीं बभूवार्जुनः । अर्जुनं प्रति तत्त्वमुप-दिशन् श्रीकृष्णो देहानामवश्य-नाशयत्वं कथयित्वा विषयानभि-भूतस्य मोक्षं कथयति स्म । सदस-तोर्भावाभावादि कथयित्वा देहा-नामन्तवत्त्वमात्मनो हननकर्तृत्व-कर्मत्वाभावं चोपपाद्य जन्मादि षड्भावविकाराभावमुपपादयति स्म केशवः । ‘वासांसि जीर्णा-नि’ इत्यादिदृष्टान्तेनात्मनो देहा-न्तरप्राप्तिमभिधाय शस्त्राद्यच्छे-

द्यत्वाद्युक्त्वा जन्यस्य मृत्योर-
वश्यंभावित्वमाह। आत्मनो दुर्ज्ञे-
यत्वकथनपूर्वकं युद्धस्य धर्मत्वेन
तत्परित्यागे दोषं कथयन् सुखदुः-
खयोः समत्वेन वर्तमानस्य तत्क-
रणे पापाभावमाह। श्रीकृष्णोऽर्जुनं
प्रति कर्मयोगमुपदिशस्तस्य नि-
ष्कामत्वेन कुतस्य प्राशस्त्यं द्योत-
यन् निष्कामसकामयोर्वैषम्यम-
भिदधाति स्म। वेदानां त्रैगुण्यवि-
षयत्वकथनपूर्वकं काम्यकर्मणाम-
प्राशस्त्यं वदन् कर्मफलत्यागे
फलं कथयति स्म। स्थितप्रज्ञ-
लक्षणादिज्ञानार्थमर्जुनप्रश्ने श्री-
कृष्णस्तत्कथयामास। इन्द्रिया-
णामवशत्वकथनपूर्वकं विषय-
ध्यायिनः सङ्गाद्यनर्थप्राप्तिमुद्गा-
ढ्य रागद्वेषरहितानां प्रसादं कथ-
यति स्म। प्रसादस्य सर्वदुःख-
नाशकत्वमभिधाय कामनापरि-

त्यागे शान्तिप्राप्तिमब्रवीद्धरिः

... .. २१

२७ ज्यायसी चेत्कर्मणस्ते मता बु-
द्धिरित्याद्यर्जुनप्रश्ने न कर्मणामि-
त्यादिना भगवदुत्तरम्। कर्मणाम-
नारम्भाच्चैकम्यं न भवतीत्याद्यु-
क्त्वा निष्कामकर्मकरणमुपदि-
श्य कर्माकरणे दोषं जगौ। आ-
त्मनः कार्याभावं कथयित्वा
निष्कामकर्मणा भगवत्प्राप्ति-
माह। श्रेष्ठानामाचारदर्शनेन
लोकप्रवृत्तिमभिधाय लोकसंग्र-
हार्थं स्वस्यापि कर्माचरणमाह।
सक्तासक्तयोः कर्मावेभागादि दर्शयित्वा मयि सर्वाणि कर्माणि-
त्याद्युपदिश्य परधर्मस्यानाश्रय-
णीयत्वमभिदधाति स्म। केन
प्रयुक्तो जीवः पापं चरतीत्यर्जुन-
प्रश्ने काम एष क्रोध एष इत्यादि
भगवदुत्तरम् २६

२८ इमं विवस्वत इत्यादिना पूर्वसं-

प्रदायप्रसिद्ध एव योगो मयोक्त
इति भगवतोक्ते संदिहीनाऽर्जुनो
ऽपरं भवत इत्युक्तिपूर्वकं पप्रच्छ।
स्वीयजन्मवृत्तान्तं कथयन् यदा
यदा हि धर्मस्येत्याद्यवतारप्रयो-
जनकथनपूर्वकं ये यथा मां प्रप-
द्यन्त इत्याद्याह भगवान्। भगवा-
नात्मतत्त्वमुपदिश्य कर्मणो गह-
नां गतिं च प्रदर्श्य निष्कामकर्मप्र-
शंसादिकं चकार। द्रव्यादियज्ञान्
कथयित्वा कर्मयज्ञापेक्षया ज्ञान-
यज्ञस्य श्रेष्ठ्यमुपपादयंस्तं प्रश-
शंस ३२

२९ संन्यासं कर्मणामित्याद्यर्जुनप्रश्ने
संन्यासकर्मयोगयोर्मध्ये कर्मयो-
गस्य वैशिष्ट्यमभिधाय निष्का-
मकर्मयोगिनां प्रशंसापूर्वकं मोक्ष-
माह। ब्राह्मणादिषु पण्डितानां
समदर्शित्वं कथयित्वैन्द्रियभोगा-
नां दुःखदत्त्वस्यान्द्रियवेगसहि-
ष्णूनां सुखस्य च कथनादिपूर्वक-

मुपदिदेश भगवान् ३६

३० निष्कामकर्मयोगस्य सत्त्वशुद्धि-
द्वारा ध्यानयोगारोहणसाधन-
त्वात्स्तुतिः। ध्यानयोगेऽवस्थापुम-
समर्थस्य निष्कामकर्मयोगः सम-
र्थस्य तु सर्वकर्मसंन्यास इत्युक्तिः।
ध्यानयोगारूढलक्षणकथनम्।
विस्तरेणासनाहारादिनियमकथ-
नयुतं सफलध्यानयो-
गनिरूपणम्। उक्तध्यानयोगस्य
मनश्चाञ्चल्येन सुदुष्करत्वप्रति-
पादकप्रश्नः। अभ्यासवैराग्याभ्यां
मनोनिग्रहे ध्यानयोगसिद्धिकथ-
नम्। असंयतात्मना ध्यानयोग-
स्य दुष्प्रापत्वकथनम्। ध्यान-
योगे प्रवृत्तस्य त्यक्तसर्वकर्मण-
स्तत्फलसम्यग्दर्शनप्राप्तेः प्रागेव-
देहवियोगे का गतिरित्यर्जुन-
प्रश्नः। योगभ्रष्टस्य विनाशाभाव-
प्रतिपादनपूर्वकमुत्तमगतिप्राप्ति-

प्रतिपादनम् । ध्यानयोगिनः सर्व-
श्रेष्ठत्वकथनपूर्वकं ध्यानयोगेऽ-
र्जुनस्य प्रवर्तनम् । रुद्रादित्यादि
ध्यानपराणां मध्ये वासुदेवध्या-
नपरस्य युक्ततमत्वबोध-
नम् ४०

३१ भगवद्ध्यानयोगं कुर्वतः सम-
स्तविभूतिबलशक्त्यैश्वर्यादिगुण-
संपन्नभगवज्ज्ञानप्राप्तिप्रकारोप-
देशप्रतिज्ञा । ज्ञानदुर्लभत्वप्रकट-
नम् । अपरप्रकृतेरष्टधा भिन्नत्व-
कथनम् । जीवभूतपरप्रकृतिकथ-
नपूर्वकमुक्तप्रकृतिद्वयद्वारेणेश्व-
रस्य जगत्कारणत्वप्रदर्शनम् ।
दृष्टान्तेन सर्वभूतानां परमेश्वरे
ग्रथितत्वकथनम् । संक्षेपतो रसा-
दिविभूतिकथनम् । मूढानां
त्रिविधसात्त्विकादिभावैर्मोहित-
त्वाद्भगवत्तत्त्वानभिज्ञतावर्णनम् ।
भगवदेकशरणतया तत्त्वज्ञानद्व्या-

रेण मायातेकमकथनम् । दुष्कृ-
तिनां भगवद्भजनपराङ्मुखत्व-
कथनम् । सुकृतित्वेन भगद्भजन-
प्रवृत्तिबोधनपूर्वकं भक्तानां चतु-
र्विधत्वकथनम् । चतुर्विधभ-
क्तेषु ज्ञानिनः श्रेष्ठत्वप्रतिपा-
दनम् । अन्यदेवताभजनेऽपह-
तविवेकविज्ञानहेतुत्वकथनम् ।
अन्यदेवतोपासकानां तत्तदेवतो-
पासनश्रद्धादार्ढ्यकरणेन तत्त-
देवतास्वरूपिणो मत्त एव काम-
प्राप्तिरिति कथनम् । अन्यदेवतो-
पासकानां फलस्यान्तवत्त्वकथ-
नम् । परमार्थतत्त्वज्ञाने हेतुकथ-
नम् । सुकृतिनां भगवद्भजनेनोत्त-
मगतिप्राप्तिकथनम् ... ४४

३२ किं तद्ब्रह्मेत्याद्यर्जुनकृतप्रश्नसप्तक-
म् । अर्जुनोक्तप्रश्नसप्तकस्योत्त-
रम् । अन्यभावनानुसारेण देहा-
न्तरप्राप्तिकथनम् । सर्वेषु कालेषु

भगवद्ध्यानपूर्वकं युद्धादिकरणेऽ-
र्जुनस्य प्रवर्तनम् । योगयुक्तचेत-
सः परमपुरुषावासिकथनम् । प्रण-
वोपासना । ईश्वरं प्राप्तानामपुन-
रावृत्तिकथनम् । स्वर्गादेसत्य-
लोकान्तलोकगतानां सहेतुकं
पुनरावृत्तिकथनम् । परतत्त्वस्व-
रूपप्रदर्शनम् । परपुरुषस्य ज्ञा-
नलक्षणभक्तिलभ्यत्वकथनम् ।
ध्यानयोगिनां कर्मिणां च क्रमेण
देवयानपितृयाणमार्गद्वयकथनम् ।
शुक्लरूपमार्गद्वयगतानां क्रमेणा-
नुवृत्त्यादिकथनम् । मार्गद्वयचि-
न्तनफलम् । योगमाहात्म्यम् ४५

३३ गृह्यतमपरब्रह्मतत्त्वज्ञानोपदेशः ।
श्रीकृष्णकृतं मूढकृतस्वावज्ञायाः
स्वतत्त्वज्ञानाभावरूपकारणस्य
कथनम् । महात्मनां भगवद्भक्ति-
लक्षणमोक्षमार्गे प्रवृत्तिकथनम् ।
संक्षेपेण विभूतेकथनम् । सका-
मानां संसारप्राप्तिकथनम् ।

निष्कामभक्तानां सम्यग्दर्शिनां
भगवतो योगक्षेमप्रापकत्वानिरू-
पणम् । अन्यदेवताभक्तानामपि
भगवद्भक्तत्वप्रतिपादनपूर्वकं भज-
नानुसारेण फलप्राप्तिकथनम् ।
भगवदाराधनस्य सुकरत्वप्रति-
पादनम् । भगवदाराधनेऽर्जुनस्य
प्रवर्तनम् । भक्तिमाहात्म्यप्रति-
पादनपूर्वकमर्जुनस्य भक्तिमार्गे
प्रवर्तनम् । ईश्वरभजनेतिकर्तव्य-
ताप्रदर्शनम् ... ४६

३४ भगवान् 'भूय एव महाबाहो'
इत्याद्युक्त्वा स्वस्य सुरादीनां
दुर्ज्ञेयत्वाद्यभिधायाहं सर्वस्य
प्रभव इत्याद्याचख्यौ । विभूति-
योगज्ञानार्थमनुयुक्तो भगवान्
स्वीया विभूतीरभ्यधात् ... ४७

३५ विश्वरूपदिदृक्षयाऽर्जुनकृता भग-
वत्प्रार्थना । पश्य मे पार्थेत्यादि
भगवद्भाषणम् । धृतराष्ट्रं प्रति
संजयकृतं हरिः पार्थाय विश्वरूपं

दर्शयामासेत्यादिवृत्तान्तकथनम्।
भगवद्दर्शितविश्वरूपस्य स्वानु-
भवप्रकटीकरणार्थमर्जुनवाक्यम्।
स्वस्य भूभारहरणार्थं प्रवृत्तत्वा-
न्मथैवैते निहतास्त्वं निमित्तमात्रं
भवेत्यादि श्रीकृष्णभाषणम्।
पराजयमयात्करिष्याति संधि-
मिति बुद्ध्या संजयस्य धृत-
राष्ट्रं प्रति वृत्तान्तकथनम्। अर्जुन-
कृता भगवत्स्तुतिः। पूर्वरूपप्रदर्श-
नार्थमर्जुनकृत भगवत्प्रार्थना।
अर्जुनं भीतमुपलभ्य विश्वरूप-
मुपसंहृत्य प्रियवचनेनाश्वास-
नार्थं श्रीकृष्णस्योक्तिः। संजय-
भाषणम्। पूर्वरूपदर्शनेनार्जुनकृतं
स्वचित्तस्थैर्यप्रदर्शनम्। विश्वरूप-
दर्शनस्य भगवत्कृतं भक्त्येक-
साध्यत्वप्रतिपादनम्। भगव-
दर्थकर्मार्थयुतस्य भगवत्प्राप्ति-
प्रतिपादनम् ५२
३६ योगवित्तमानां ज्ञानार्थमर्जुनप्रश्ने

तेषां लक्षणमभिधाय ब्रह्मोपास-
कानामहमेव प्राप्यः इत्याह भग-
वान्। ब्राह्मोपासकानां दुःख-
कथनपूर्वकमनन्यभावेन मद्भक्ता-
नामहमुद्धर्ता इत्यादि कथयित्वा
मय्येव मन आधत्स्वेत्याद्याख्यात-
वान्। अभ्यासादीनामुत्तरोत्तरं
विशेषं कथयित्वा स्वस्य प्रियत-
मान भक्तानाह भगवान् ५५
३७ प्रकृत्यादीनां जिज्ञासयाऽर्जुनस्य
प्रश्ने क्षेत्रक्षेत्रज्ञादीनां लक्षणानि
कथयित्वा प्रकृत्यादीनामनादि-
त्वमभिधाय पुरुषस्वरूपं निरूप-
यामास श्रीकृष्णः। पुरुषं जान-
तां क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्विशेषं जानतां
च मोक्ष इत्याह ... ५६
३८ उत्तमज्ञानोपदेशकरणं प्रतिज्ञाय
त्रयाणां सत्त्वादिगुणानां प्रकृति-
सम्भवत्वकथनपूर्वकं तेषां स्वरूपं
कार्यं चाचष्ट भगवान्। सत्त्वा-
दिषु प्रलयं गतानां गतिं निरूप्य

सत्त्वादिफलकथनपूर्वकं सात्त्विक-
कादीनां प्राप्याल्लोकानाह।
कैलिङ्गैर्गुणातीतो भवतीत्याद्यर्जु-
नप्रश्ने भगवांस्तल्लक्षणमन्वा-
चष्ट। ... ६०
३९ संसारस्य वृक्षरूपत्वकल्पना।
संसारवृक्षस्यासङ्गशस्त्रेण च्छेदने
ब्रह्मपदप्राप्तिकथनम्। ब्रह्मपदल-
क्षणकथनम्। जीवस्य भगवदंश-
तायाउत्क्रान्तिकाल इन्द्रियाकर्ष-
कत्वादेश्च कथनम्। मूढानामात्म-
ज्ञानासम्भवकथनम्। संक्षेपेण
विभूतिवर्णनम्। क्षराक्षरोत्तम-
पुरुषाणां निरूपणम्। हेतुकथन-
पुरःसरं भगवतः पुरुषोत्तमत्वस्य
तज्ज्ञानफलस्य च निरूपणम्।
भगवत्तत्त्वज्ञानप्रशंसा ... ६२
४० दैवासुरसम्पद्विभागं कथयन् भग-
वानासुरसम्पद्वतां दम्भादिकं
स्वभावं चाह। कामिनामाशा-
प्रकारस्य गतेश्च स्वरूपकथन-

पूर्वकं कामादीनां निरय-
त्वमुपपाद्य कामादित्रयत्यागोप-
देशः ... ६४
४१ शारूविधिमुत्सृज्य श्रद्धया कर्म
कुर्वतां का गतिरित्यर्जुनस्य
प्रश्नः। श्रद्धात्रय-त्रिविधाहार-
त्रिविधयज्ञादिकथनम्। कायि-
कवाचिकमानसिकभेदेन तपस-
स्त्रिविधत्वम्। सात्त्विकादिभेदेन
तपसस्त्रैविध्यम्। सात्त्विकराज-
सतामसभेदेन दानस्य त्रिविधता
यज्ञादीनां साद्गुण्यार्थोत्सदि-
तिशब्दत्रयस्य विनियोगप्रदर्शनम्।
अश्रद्धया कृतस्य हवनादेः सर्व-
कर्मणोऽसत्त्वप्रतिपादनम् ... ६५
४२ संन्यासत्यागयोस्तत्त्वविषयकः
प्रश्नः। संन्यासत्यागपदार्थोक्तिः।
कर्मणस्त्यागात्यागयोः संख्य-
मीमांसकपक्षद्वयप्रदर्शनम्। फला-
सक्तिं त्यक्त्वा नित्यनैमित्तिका-
नि कर्माणि कर्तव्यानीति स्वम-

तत्प्रदर्शनं भगवता।नित्यकर्मत्या-
गोपपत्यभावकथनपुरःसरं ताम-
सादिभेदेन त्यागस्य त्रिविध-
त्वम् । फलासक्तित्यागपूर्वकं
नित्यकर्म कुर्वतो नैष्कर्म्यलक्षण-
ज्ञाननिष्ठाप्राप्तिप्रतिपादनम् । कर्म-
फलत्यागिनस्त्यागीत्यभिधान-
कथनम् । संन्यासिनामनिष्ठादि-
त्रिविधफलाभावः । सर्वकर्मणा-
मधिष्ठानादिकारणपञ्चकवर्णनम् ।
केवलात्मनि कर्तृत्वाभिमानिनां
दुर्मतित्वस्य कथनम् । कर्तृत्वा-
भिमानरहितस्य सुमतित्वकथ-
नम् । कर्मप्रवर्तकज्ञानादित्रयस्य
करणादित्रयस्य च प्रदर्शनम् ।
ज्ञानकर्मकर्तृणां गुणभेदेन त्रैविध्य-
कथनप्रतिज्ञा । सात्त्विकादिभेदेन
ज्ञानकर्मकर्तृणां त्रैविध्यकथनम् ।
बुद्धिधृत्योगुणभेदेन त्रैविध्यकथ-
न-तिज्ञा । सात्त्विकादिभेदेन बु-
द्धिधृतिसुखानां त्रैविध्यकथनम् ।

संसारान्तर्गतस्य सर्वस्य त्रिगु-
णात्मकत्वम् । ब्राह्मण-क्षत्रिय-
वैश्य-शूद्रकर्मणां विभागः । ब्रा-
ह्मणादीनां स्वस्वकर्मणा भगव-
दाराधनेन ज्ञाननिष्ठायोग्यताल-
क्षणसिद्धिप्रतिपादनम् । स्वधर्म-
स्यात्याज्यताप्रतिपादनम् । आ-
सक्त्यादिरहितस्य संन्यासेन
ज्ञाननिष्ठालक्षणनैष्कर्म्यसिद्धिक-
थनम् । केवलात्मज्ञाननिष्ठारूप
नैष्कर्म्यलक्षणसिद्धिप्राप्तिकमक-
थन-तिज्ञा । विस्तरेण परज्ञाननि-
ष्ठा-सिद्धिकमकथनम् । उक्तक्रमेण
ज्ञानलक्षणभक्तिप्राप्ति-तिपादनम् ।
ज्ञानलक्षणभक्त्या भगवत्तत्त्व-
ज्ञानसिद्धिकथनम् । ज्ञाननिष्ठा-
योग्यताफलकस्य भगवद्भक्ति-
योगस्य स्तुतिः । अर्जुनं प्रति श्री-
कृष्णकृतो विवेकबुद्ध्या मयीश्वरे
सर्वकर्मसंन्यासपूर्वकं समाहित-
बुद्धित्वाश्रयणेन सर्वदा मदभि-

ज्ञेश्वरे चित्तस्थापनोपदेशः । म-
च्चित्तत्वे मत्सदात्सर्वदुर्गतर-
णस्यान्यथा विनाशस्य च कृष्ण-
कृतं कथनम् । अहङ्काराश्रयणेन
युद्धाकरणं निश्चयस्य मिथ्या-
निश्चयत्वकथनपूर्वकमर्जुनस्य प्र-
कृतिपरतन्त्रत्वम् । ईश्वरस्यान्त-
र्यामित्वेन सर्वभूतैरकत्वकथ-
नम् । सर्वभावेनेश्वराश्रयणे-
न शाश्वतपदप्राप्तिकथनम् । उक्त-
गुह्यतरज्ञानविचारेणेच्छानुरूप-
करणानुज्ञा । अर्जुनस्य परमप्रि-
प्रियत्वात्सर्वगुह्यतमवचनश्रवण-
प्रवर्तनम् । गुह्यतमस्य कर्मयोगनि-
ष्ठारहस्यस्येश्वरशरणत्वस्य क-
र्मयोगनिष्ठाफलस्य च सम्यग्द-
र्शनस्योपदेशः अपात्रे शास्त्रोपदे-
शनिषेधस्य, पात्रे तदुपदेशफल-
स्य च प्रतिपादनम् । एतच्छा-
स्त्राध्ययनश्रवणयोः फलकथनम्-
मदुक्तगीताशास्त्रश्रवणेनाज्ञानसं-

मोहः प्रनष्टः कच्चिदित्यर्जुनं प्रति
श्रीकृष्णप्रश्नः । 'नष्टो मोहः स्मृ-
तिर्लब्धा' इत्याद्यर्जुनोत्तरम् । 'इ-
त्यहं वासुदेवस्य' इत्यादिकेन स-
ञ्जयभाषणेन गीताशास्त्रस्य
समाप्तिः ६६

(४.) भीष्मवधपर्व

४३ गीता सुगीतेत्यादिना गीता-
पठनप्रशंसनं गीताश्लोकसंख्या-
कथनं च । गीतोपदेशानन्तरमर्जु-
नेन गाण्डीवे धृते हृष्टाः पाण्डवा-
दयः शङ्खान्धमुदैवाद्यश्च युद्ध-
दर्शनार्थमाजग्मुः । युधिष्ठिरे
भीष्ममाभेप्रेक्ष्य रथादवरोह्य
गच्छत्यनुगम्यमानेष्वर्जुनादिषु
पृच्छत्स्वापि निरुत्तरे सति तद-
भिप्रायं श्रीकृष्ण आह । कुरुसैन्ये-
निन्दति सति युधिष्ठिरो भीष्मं
प्रति चरणौ निपीड्य युद्धानुज्ञा-
माशिषं च प्रार्थयति स्म । यद्येव-
मित्यादिनाऽनागमने दोषमभि-

धाय प्रीतोऽहं दुध्यस्व त्वं जयं
चाप्नुहीत्युक्त्वाऽस्मत्तो वरो
त्रियतामित्याह भीष्मः । मदर्थे
हितेषी सन् मंत्रयस्व कौरवार्थं
च युध्यस्वेति प्रार्थयति युधिष्ठिरे
तदंगीकृत्य भीष्मो 'हृहि यत्ते
विवक्षितम्' इत्याह । 'कथं
जयेयं संग्रामे भवन्तमपराजि-
तम्' इति युधिष्ठिरेण
याचिते नैनं पश्यामीत्यायुक्तवति
भीष्मे युधिष्ठिरो वधोपायं ब्रवी-
हीत्याह । 'न तावन्मृत्युकालोपि
पुनरागमनं कुरु' इत्युक्तवति
भीष्मे युधिष्ठिरस्तद्वाक्यं शिरसा
गृहीत्वा तमभिवाद्य द्रोणाचार्यं
प्रति ययौ । भीष्मवदेव द्रोणा-
द्वरादिकं लब्ध्वा रुपशल्यौ प्रति
गत्वा तथैव ताभ्यामपि वरादिकं
लब्ध्वा प्रत्याववृते । कृष्णोऽपि
कर्णं गत्वा 'यावद्भीष्मजीवनं

तावदस्मान्मृणु' इत्युवाच कर्णेन
तदनंगीकृते निववृते च । युधि-
ष्ठिरे सैन्ययोर्मध्ये स्थित्वा 'यो-
ऽस्मान् वृणोति तमहं' इत्युक्त-
वत्यागतं युयुत्सुमंगीकृत्य स्व
सैन्यमागत्य कवचमग्रहीत् ।
युधिष्ठिरस्येमां कृतिं वीक्ष्य साधु
साध्विति सर्वे राजान ऊचुर्ह-
ृष्टाश्च संतो भेरीवादनपूर्वकं
शखान् दध्मुश्च ... ७३

प्रथमदिवसयुद्धम् ।

४३ के पूर्व प्राहरन्निति धृतराष्ट्रप्रश्ने
संजय आह । युद्धारंभे सेनाया-
स्तुमुलं शब्दं श्रुत्वा नदन्तं भीमं
प्रा- बाणवर्षपूर्वकं परिवारयद्भि-
र्दुर्योधनादिभिः सह द्रौपदीपुत्रा-
दीनां युद्धम् ... ७५

४५ संजयो युद्धारंभसामयिकं सिंह-
नादादि कथयन् पूर्व भीष्मार्जुन-
योर्द्वन्द्वयुद्धान्याह ... ७५

४६ पितृपुत्रादिसंभवं मावेगणय्य यु-

ध्यमानानां योधानां संकुल-
युद्धं कथयन् संजयो भीष्म-
दर्शनेन पाण्डवसेनानां कंपा-
दिकमाह ... ७७

४७ दुर्योधनप्रेरणया दुर्मुख्यादिषु
भीष्मं रक्षतु तस्याभिमन्युना
सह युद्धम् । अभिमन्युरक्षार्थ-
मागतेषु पाण्डवमहारथेषु भीमेन
सह भीष्मस्य युद्धम् । उत्तर-
शल्ययोर्युध्यमानयोः शल्यशक्ति-
प्रहारेणोत्तरे पतिते तद्भ्रात्रा
श्वेतेन सह शल्यादीनां युद्धम् ।
शल्यरक्षणार्थं भीष्मादिष्वागतेषु
भीष्मस्य भीमादिभिस्तुमुलं
युद्धम् ... ७८

४८ शल्यरथं प्रति श्वेते गते भीमादि-
भिर्भीष्मस्य कुरुभिः सह श्वेतस्य
तुमुलं युद्धम् । भीष्मश्वेतयोर्युध्य-
मानयोः श्वेतो भीष्मस्य धनुरादि
चिच्छेद । भीष्मरक्षार्थं दुर्योधनेन
सैन्ये प्रेरिते श्वेतभीष्मयोस्तुमुलं

युध्यमानयोः श्वेतप्रेषितां शक्तिं
भीष्मिच्छेद । श्वेतप्रेरितया
गदया भीष्मे विरथीकृते आकाश-
चार्णां श्रुत्वा तद्वधे यत्नं कुर्वन्
भीष्मो ब्राह्माल्लेण तं जघान ।
श्वेतमरणेन शोचन्तः पाण्डवा
अवहारं चतुः ... ७९

४९ धृतराष्ट्रः 'श्वेते हते पाण्डवाः
किमकुर्वन्' इत्यादि पृष्ठा दुर्योध-
नाग्रहं निरूप्य धनञ्जयः किमक-
रोदित्यादिप्रश्नपूर्वकमर्जुनं प्रश-
स्य श्वेते हते धृष्टद्युम्नः किमकरो-
दिति पप्रच्छ । सञ्जयो धृतराष्ट्रं
निर्भर्त्स्य शल्यं प्रति शङ्कस्य गम-
नं तद्रक्षार्थं कौरवसैन्यगमनं, श-
ङ्कस्य वधार्थं भीष्मगमनं चाभि-
धाय शङ्करक्षणार्थमागतेनार्जुनेन
सह भीष्मस्य महयुद्धमाह । भी-
ष्मे वृषपदमेत्य पाण्डवसेनां नि-
घ्नति भीतायां तस्यां पाण्डवा

अवहारमकुर्वन् । अयमवहारः
प्रथमदिवसीयः ... ८१

द्वितीयदिवसयुद्धम् ।

५० युधिष्ठिरो भ्रातृभिः सह कृष्णमे-
त्यात्मनो विषादप्रकाशकं वाक्यं
वदन् भीमं प्रशस्य भीष्मवधो-
पायं जिज्ञासुरुवाच । कृष्णेना-
श्वासितो युधिष्ठिरो धृष्टुस्त्रप्रो-
त्साहनं कृत्वा कौञ्चद्यूहरचना-
र्थं तमादिदेश, स च तं रचया-
मास ... ८२

५१ कौञ्चद्यूहं दृष्ट्वा दुर्योधनो द्रोणा-
चार्यादीन् प्रोत्साहयन् शूरसेना-
दीन् भीष्मरक्षार्थं नियोजयति
स्म । द्यूहं रचयित्वा भीष्मे शङ्खं
वादयति कौरवाः पाण्डवाश्च
शङ्खनादं कुर्वन्तो युद्धमुपचक्र-
मिरे ... ८३

५२ कथं प्रहारं चकुरिति धृतराष्ट्रप्रश्ने
सञ्जयस्योत्तरम् । दुर्योधनाज्ञयो-
भयोः सैन्ययोस्तुमुलं युध्यमान-

योभीष्मः सौभद्रादीन्प्राते बाणां-
स्तत्याज । भीष्मसमीपगमनार्थ-
मर्जुनेन प्रेरितः कृष्णो यत्तो भवे-
त्याद्युक्त्वा यावद्रथं प्रेरयति ता-
वद्भीष्मोऽर्जुनसमीपं जगाम ।
भीष्मादिभिरर्जुनस्य युद्धे प्रसक्ते
सात्यकिप्रभृतयोऽर्जुनरक्षार्थमा-
जग्मुः । भीष्मार्जुनयोर्युद्धप्रसङ्गे-
ऽश्वत्थामप्रभृतयो भीष्मं ररक्षुः ।
उभयोर्युध्यमानयोः शरविद्धाङ्गं
कृष्णं दृष्ट्वाऽर्जुनमुक्रोध देवादयः
सर्वे च विस्मयं चक्रुर्योधाश्च पर-
स्परं युयुधिरे द्रोणधृष्टद्युम्नौ च
तुमुलं युयुधाते ... ८४

५३ 'द्राणधृष्टद्युम्नयोः कथं समा-
गमः ?' इति धृतराष्ट्रप्रश्ने सञ्जयः
पाण्डवानामजयत्वकथनपूर्वकं
तयोर्युद्धं शशंस । द्रोणेन विरथी
कृतं धृष्टद्युम्नं प्रति साह्यार्थमाग-
तो भीमो दुर्योधनप्रेषितेन का-
लिङ्गेन सह युयुधे ... ८५

५४ 'भीमकालिङ्गयोः कथं युद्धम् ?'
इति धृतराष्ट्रप्रश्ने सञ्जयस्योत्त-
रम् । कालिङ्गं भीमरथं प्रत्यागते
उभयोः सैन्ययोस्तुमुलेयुद्धे प्रवृत्ते
भीमः स्वसमापागतं कालिङ्गपुत्रं
शक्रद्वजगदया जघान । पुनः का-
लिङ्गभीमयोर्युद्धप्रसङ्गे भीमो भा-
नुमन्तं हत्वा गजादिसैन्यं मारय-
तिस्म । भीमयुद्धदर्शनेनान्येषु
विस्मिन्तेषु सत्सु भीमो रथमारुह्य
कालिङ्गादीन् जघान । स्वसमीपा-
गतेषु कालिङ्गसैन्येषु भीमः सप्त-
शताधिकद्विसहस्रयोधानंहत्वा
शंखं दध्मौ । धृष्टद्युम्नाज्ञया शि-
खण्डिप्रभृतिष्वागतेषु धृष्टद्युम्नो
भीमपार्श्वे स्थित्वा हर्षेण शंख-
वादनादि चकार । भीमधृष्टद्यु-
म्नयोः पार्श्वे सात्यकावागते बहूनि
सैन्यानि नाशयन्तं भीमं प्रत्या-
गतेषु भीष्मादिषु भीष्मेण सह
सात्यकिप्रभृतीनां महयुद्धम्, सा-

त्यकिमुतं भीमप्रोत्साहनं च ८६

५५ गतपूर्वाणहभूयिष्ठे तस्मिन्नह-
नि धृष्टद्युम्नेऽश्वत्थामशल्यकृपै-
र्युध्यमाने तत्साहाय्यार्थमाभे-
मन्पुराजगाम । शल्यादिभि-
र्युध्यमाने सौभद्रे युद्धार्थमाग-
तेन लक्ष्मणेन सह तस्य तुमुले
युद्धे प्रसक्ते सौभद्रं प्रति दुर्यो-
धनादय आजग्मुः । महारथैर्वैष्टि-
तमभिमन्युं दृष्ट्वा तद्रक्षार्थमाग-
तस्यार्जुनस्य तुमुलं युद्धं दृष्ट्वा
भीष्मोऽवहारं चकार । अयं
द्वितीयदिवसावहारः ... ८८

तृतीयदिवसयुद्धम् ।

५६ प्रभाते भीष्मेण यानार्थं सेनामा-
दिश्य गारुडद्यूहे रचितं पाण्डवा
अप्यर्धचंद्रद्यूहं रचयामासुस्ततो
युद्धारंभः ... ८९

५७ अर्जुने रथानीकं घट्टुभयोः सैन्य-
योस्तुमुलयुद्धे प्रवृत्ते नरशोणितैः

पृथिवीरजःशान्तौ भीष्मादयः
पाण्डवसेनां जुर्भीमादयश्च कौरव-
रवसेनाम् ... ६६
५८ क्रुद्धेषु राजसु बाणादीन्प्रहरत्सु
तेषां बाणादीन्निवारयत्यर्जुने दे-
वादयस्तं प्रशशंसुः । सौबलानां
सात्यक्यभिमन्युभ्यां युधिष्ठिरा-
दीनां द्रोणभीष्माभ्यां घटोत्कच-
भीमयोर्दुर्योधनादिभिश्च युद्धे
प्रसक्ते दुर्योधनस्य मोहः । द्रोण-
भीष्मयोर्निवारणमगणय्य पला-
यमानं कौरवसैन्यं दुर्योधनं गत-
मोहं दृष्ट्वा निवृत्ते । भीष्ममनु-
नयन् दुर्योधनः क्रुद्धस्य भीष्मस्य
वाक्यं श्रुत्वा हर्षाच्छंखं दध्मौ,
तच्छ्रुत्वा पाण्डवा अपि शंखान्
दध्मुः ... ६०
५९ 'तत्र भीष्मः किमकरोत् ?' इति
धृतराष्ट्रप्रश्नः । कौरवपाण्डव-
योस्तुमुले युद्धे प्रसक्ते तद्युद्धं

प्रशंसन् संजयो योधानां नाना-
विधान् ध्वनीन् वथयामास ।
आश्चर्ययुद्धं कुर्वतो भीष्मस्य
बाणैः पाण्डवसैन्ये भग्ने कृष्णे-
नोक्तोऽर्जुनः सक्रोधमुक्त्वा
भीष्मस्य धनुश्चिच्छेद । अर्जुनं
प्रशस्य भीष्मे कृष्णार्जुनौ प्राते
बाणान् क्षिपति तत्पराक्रमं दृष्ट्वा
कृष्णाश्चिन्तयामास । पुनर्भीष्मे
बाणैर्दिश आच्छादयति द्रोणा-
दिषु च युगपद्बाणप्रहारान् कुर्व-
त्सु पलायमानं पाण्डवसैन्यं प्रति
सात्यकिरुवाच । कृष्णे सात्यकिं
प्रति सक्रोधमुक्त्वा चक्रं धृत्वा
भीष्मवधार्थं निर्गते भीष्मस्तं
दृष्ट्वा तुष्टाव । अर्जुनेन रथादव-
प्लुत्य पादौ धृत्वाऽनुनीतः
कृष्णो पुना रथमारुरोह । कृष्णा-
दिषु शंखान्वादयत्सु भूरिश्रवः-
प्रभृतिभिर्गुणपटुद्धे प्रसक्तेऽर्जुनो

बहु सैन्यं पातयति स्म । अर्जुन-
प्रेरितैन्द्रास्त्रभयेन समीप्सकौरवे-
ष्वपयातेष्वर्जुनादयोऽपि शिविरं
जग्मुः । अयं तृतीयदिवसावहारः
... ६०

चतुर्थदिवसयुद्धम् ।

६० द्रोणादिषु भीष्मेण सह युद्धभूमिं
गतेषु सत्स्वर्जुनोऽपि ससैन्यो
निर्जगाम । उभयसैनिकेषु युध्य-
मानेषु युध्यमानमर्जुनं प्रत्यागता-
न्भीष्मादीन् दृष्ट्वा साहाय्यार्थ-
मागतोऽभिमन्युर्दुर्योधने । भीष्मा-
र्जुनावपि महद्युद्धं चक्रतुः ६३
६१ द्रौणिप्रभृतिभिर्गुध्यमानमभिमन्युं
प्रति दुर्योधनः पञ्चविंशति-
सहस्रसंख्यानं योधान् प्रेष-
यामास । मद्रानीकादिभिर्गुध्य-
मानो धृष्टद्युम्नः शलपुत्रं जघान ।
तस्मिन्हते कुरुसैन्येषु हाहा-
कारं कुर्वत्सु सांयमनिधृष्टगुप्ता

युयुधाते ... ६४
६२ पुनरनुतप्यमानं धृतराष्ट्रं प्रति
संजयोक्तिः । धृष्टद्युम्नशल्ययो-
र्युद्धानंतरमभिमन्युशल्ययोर्युध्य-
मानयोः शल्यरक्षणार्थं दुर्योधना-
दय आजग्मुः । दुर्योधनादिभि-
र्युध्यमानो भीमो यदा गदां जग्राह
तदा तं दृष्ट्वा कौरवेषु पलायमा-
नेषु दशसहस्रगजानीकसहितं
मगधं पुरस्कृत्य दुर्योधन आज-
गाम । भीमरक्षणार्थं द्रौपदी पुत्रा-
दिषु गुध्यमानेष्वभिमन्युर्मागधं
जघान । भीमे गदाप्रहारेण यो-
धान् पशुमारं मारयति पीडिता-
गजा पलायनं चक्रुः ... ६४
६३ भीमं हतेत्युक्त्वा दुर्योधनेन
प्रेषिते सैन्ये भीमपराक्रमं प्रशस्य
तस्य महद्युद्धं प्राह संजयः । भीम-
स्य गदायुद्धं दृष्ट्वा विषीदत्सु
कौरवेषु सैन्यानि असमाने तस्मि-
न्भीष्म आजगाम । सात्यकिप्रभृ-

तिषु भीष्मं प्राप्ते बाणास्त्यजत्सु
भूरिश्रवा आजगाम ... ६५
६४ सात्यकिभूरिश्रवसोर्युध्यमानयो-
भूरिश्रवसं रक्षितुं दुर्योधना-
दय आययुः सात्याकिं रक्षितुं
पाण्डवाश्च । दुर्योधनादिभिर्भी-
मस्य बाणयुद्धे प्रसक्ते दुर्योधन-
बाणप्रहारेण मूर्च्छितं भीमं दृष्ट्वा
ऽभिमन्युप्रभृतयो युयुधिरे । भीम-
बाणपीडिते दुर्योधने पलायिते
युद्धार्थमागतान् सेनापतिसुषेण-
प्रभृतीस्तद्भगवान् भीमो जघान ।
भीष्मप्रेरणया आगच्छत्सु महा-
रथेषु भीमसमीपमागतस्य भग-
दत्तस्याभिमन्युप्रभृतिभिर्बुद्धम् ।
बाणप्रहारेण मूर्च्छितं भीमं दृष्ट्वा
भगदत्ते सिंहनादं कुर्वति घटो-
त्कचो मायया युयुधे । आर्तनादं
श्रुत्वा भीष्मेण प्रेरिता द्रोणादयो
भगदत्तरक्षणार्थमाययुस्तान् दृष्ट्वा
रुधिष्ठिरादयोऽपि । घटोत्कच-

युद्धं दृष्टवता भीष्मेण प्रेरितेषु
कौरवेषु युद्धाक्षिवृत्तेषु तान् दृष्ट्वा
पाण्डवा अपि सिंहनादादिपूर्वकं
निवद्यतिरे । पराजितेषु कौरवेषु
हृष्टेषु पाण्डवेषु च स्वस्वशिबिरं
गतेषु दुर्योधनो भ्रातृवधेन दीनः
संश्रिन्तयामास, चतुर्थदिवस
युद्धसमाप्तिः ... ६७

पञ्चमादिवसयुद्धम् ।
६५ अनुत्तमस्य धृतराष्ट्रस्य 'दुर्यो-
धनादयः किं कृतवन्तः' इति प्रश्ने
सञ्जयः पाण्डवान् प्रशस्य कौर-
वाक्षिन्दधृतराष्ट्रभर्त्सेनपूर्वकं दु-
र्योधनभीष्मसवादमाह । पा-
ण्डवजयकारणे दुर्योधनेन
पृष्टं तं प्रति भीष्मस्तत्कथयन्
विश्वोपाख्यानमाह—गंधमादन-
पर्वते ऋषिभिः सहोपविष्टो ब्रह्मा-
ऽकस्मादागतं विमानं दृष्ट्वा
विश्वरूपं भगवन्तं तुष्टाव ६८
६६ ब्रह्मस्तवेन तुष्टो भगवान् विदितं

तात योगान्मे' इत्याहु क्त्वाऽन्त-
र्दधे । देवर्ष्यादिभिः पृष्टो ब्रह्मा
तान् प्रति नरनारायणावताविति
कथयित्वा तदवज्ञाकरणे दोष-
मभिधाय स्वभवनं जगाम ।
भीष्मो दुर्योधनं प्राप्ते युद्धानिदृष्टि-
कथनपूर्वकं श्रीकृष्णसंमाननाद्यु-
पादिशंस्तदाश्रयादेव पाण्डवानां
जय इत्याह ... ६९
६७ भगवत्तत्त्वज्ञानार्थं दुर्योधनेन
पृष्टो भीष्मस्तत्तत्त्वं कृष्णप्रसा-
दादिरूपं फलं च कथयतिस्म ६९
६८ भीष्मेण नारदादिकृते श्रीकृष्ण-
स्तवे कथिते केशवं बहु मानयन्तं
दुर्योधनं प्रति पुनः शमविधा-
नार्थमुवाच । समाप्तं विश्वो-
पाख्यानम् ... १००
६९ उदिते सूर्ये मकरत्यूहं रचयित्वा
भीष्मे युद्धाय निर्गते पाण्डवा
अपि श्येनत्यूहं विरचय्य निययुः ।
प्रथमं भीमेन बाणैराच्छादिते भीष्मे
बाणवर्षेण पाण्डवसैन्यं मोहयति

सत्यर्जुनः शरसहस्रेण तं विद्याधा-
दुर्योधनप्रार्थितो द्रोणः सात्यकि-
प्रभृतिभिर्युयुधे भीष्मादयश्चा-
भिमन्युप्रभृतिभिर्युयुधिरे... १००

७० भीष्मे तुमुलं युध्यमाने छिन्नै-
र्मस्तकादिभिर्युद्धभूमौ द्या-
तायां कुरुपाण्डवयोस्तु पुलं यु-
द्धम् ... १०१

७१ भीष्मं प्रत्यागतस्यार्जुनस्य गा-
ण्डीवध्वनिं श्रुत्वा योधेषु वि-
भ्यत्सु काम्बोजा युद्धार्थमाजमुः ।
भीष्मार्जुनप्रभृतीनां द्वंद्वयुद्धेषु प्र-
सक्तेषु दुर्निमित्तान्यभूवन् १०१

७२ द्रोणदुर्योधनादिभिरर्जुनभीमप्र-
भृतीनां युद्धे प्रवृत्ते शक्त्याद्या-
युधप्रभाभिर्दिशां शोभावर्णनम् ।
भीष्मभीमयोर्युद्धानंतरं युध्यमा-
नस्य सात्यकेर्भीष्मबाणेन सार-
थौ पतिते भीष्मादिभिर्धृष्टद्युम्ना-
दीनां युद्धम् ... १०२

- ७३ भीष्माश्वत्थामप्रभृतिषु विराटा-
र्जुनप्रभृतिभिर्द्वन्द्वशो युध्यमाने-
ष्वभिम-गुलक्ष्मणयोर्युध्यमानयो-
र्लक्ष्मणस्य पलायनम् ... १०३
- ७४ हतुलं युध्यमानेन सात्यकिना
सह भूरिश्रवसो युद्धम् । मध्ये
आगतैर्दशभिः सात्यकिपुत्रैर्युध्य-
मानेन भूरिश्रवसा तेषु हतेषु तेन
सह सात्यकेर्महद्युद्धम् । अर्जुन-
कृतपञ्चविंशतिसहस्रमहारथना-
शानन्तरं भीष्मोऽवहारं च-
कार । अयं च पञ्चमो दिवसा-
वहारः ... १०४
- षष्ठदिवसयुद्धम् ।
- ७५ शर्वर्यामतीतायां युद्धार्थं कुरुपा-
ण्डवयोर्निर्गतयोः सतोर्युधिष्ठि-
रवाक्याद्भृष्टगुप्तो मकरव्यूहं रच-
यामास भीष्मश्च कौञ्चव्यूहम् । यु-
द्धारम्भे सेनाद्वयशोभावर्णनपुर-
सरं भीमद्रोणयोर्युद्धवर्णनम् १०४

- ७६ अनुतापपूर्वकं दुर्योधननिन्दारू-
पा धृतराष्ट्रस्योक्तिः ... १०५
- ७७ दुःशासनादीन् दृष्ट्वा क्रुद्धो भीमः
कौरवचमूं प्रविवेश । 'जीव-
ग्राहं गृहीम एनम्' इति वदत्सु
दुःशासनादिषु तद्वधं चिन्तयन्
भीमो रथमुत्सृज्य गदामादाय-
युद्धमकरोत् । भीमरथं शून्यं दृष्ट्वा
आगतो धृष्टद्युम्नो विशोकवाक्यं
श्रुत्वा कौरवचमूमध्ये प्रविश्य
भीममाश्वासयामास । दुर्योधन-
प्रेरणया स्वसमीपागतान् दुःशा-
सनादीन् दृष्ट्वा तान् धृष्टद्युम्नो मो-
हनाखेणामोहयत् । तान् दृष्ट्वा
कौरवेषु पलायमानेषु द्रोणो धृष्ट-
द्युम्नमागत्य प्रज्ञाखेण दुःशास-
नादीनां मोहमपाचकार । युधि-
ष्ठिरप्रेरणया साहाय्यमागतेऽभि-
मन्यौ भीमधृष्टद्युम्नौ जहवतुः ।
धृष्टद्युम्नद्रोणयोर्युद्धे प्रवृत्ते द्रोणेन

- विरथीकृतो धृष्टद्युम्नोऽभिमन्यु-
रश्मरुह ... १०५
- ७८ भीमदुर्योधनयोर्युद्धे प्रवृत्ते भीम-
निग्रहार्थं दुःशासनादिषु यतमानेषु
भीमाश्चक्रसेनादीन् प्रति बाणान्मु-
मोच । अभिमन्युविकर्णयोर्द्रौपदे-
यैर्दुर्योधनस्य च युद्धमभिधाय
योधानां युद्धोत्साहमभ्यधात्सं-
जयः ... १०६
- ७९ युद्धार्थमागतं दुर्योधनं दृष्ट्वा क्रु-
द्धेन भीमेन 'अयं स कालः'
इत्याद्युक्त्वा तस्य धनुरादिषु
छिन्नेषु तद्रक्षणार्थं जयद्रथादय
आजग्मुः । विकर्णादिभिरभिमन्यु-
प्रभृतीनां द्वन्द्वशो युद्धे प्रवृत्ते भी-
ष्मः पाण्डवसैन्यं नाशयित्वाऽव-
हारं चक्रे, युधिष्ठिरादयश्च शि-
विरं जग्मुः । अयं च षष्ठदिवस-
युद्धावहारः ... १०७
- सप्तमदिवसयुद्धम् ।

- ८० शूरेषु स्वस्वाशो बिराणे गतेषु खि-
द्यमानेन दुर्योधनेन पृष्ठो भीष्मः
'अहं सर्वात्मना जीवितं परि-
त्यज्य पाण्डवसेनां प्रति योत्स्या-
मि, सदेवदैत्यान् सर्वान् दहेयं
शत्रुसेनां किमु' इत्यादि व्याजहा-
र तेन स तुष्टो बभूव । दुर्योधना-
ज्ञया योधानां निर्गमनमभिधाय
कौरवसैन्यशोभां वर्णयति स्म
संजयः ... १०८
- ८१ भीमो दुर्योधनं प्रति पाण्डवाना-
मजयत्वाद्यभिधाय 'पाण्डवांश्च
रणे जेष्ये' इति प्रतिज्ञाय तस्मै
विशल्य करणीमोषार्थं दत्त्वा
प्रातर्मण्डलव्यूहं रचयामास युधि-
ष्ठिरश्च वज्रव्यूहम् । 'भारद्वाजो
ययौ मत्स्यम्' इत्यादिना याध-
प्रतियोधयोनोमतः कथनम् ।
अर्जुनः श्रीकृष्णं प्रत्युक्त्वा बाणान्
ववर्ष ... १०९
- ८२ अर्जुनं प्रति भीष्मगमनानन्तरम्-

जुनपराक्रमं दृष्ट्वा दुर्योधन-
प्रेरिताः सुशर्मादयो भीष्म-
माजग्मुः । भीष्माजुनौ दृष्ट्वा
सैन्यानि त्रेसुः । द्रोणविराटयो-
रुध्यमानयोर्द्रोणेन शंखे हते
विराटोऽपययौ । अलंबुषसात्य-
क्योर्युध्यमानयोरलंबुषः पलाय-
ते स्म । धृष्टद्युम्नदुर्योधनयोः कुत-
वर्मभीमयोश्च युद्धम् ... १०६
८३ धृतराष्ट्रवाक्यं श्रुत्वा तं भर्त्स-
यन् संजय इरावदावन्त्ययोर्धटो-
त्कचभगदत्तयोर्युद्धं शशंस ।
भयात्पाण्डवसैन्ये पलायिते घटो-
त्कचेप्यपयाते भगदत्तः पाण्डव-
सैन्यं नाशयति स्म । नकुलसह-
देवयोः शल्येन युद्धे प्रसक्ते सह-
देवबाणप्रहारेण शल्ये मोहिते
द्वावपि शङ्खौ दध्मतुः ... ११०
८४ युधिष्ठिरश्रुतायुषोर्युध्यमानयोर्यु-
धिष्ठिरेण धृतायुषो धनुरादिषु
छिन्नेषु स रणाद्वेगेन विप्रदुद्राव ।

चेकितानकूपयोः सौमदत्ति-
धृष्टकेतोश्चित्रसेनादिभिराभिम-
न्योश्च युद्धवर्णनम् । अभिमन्युं
प्रति गच्छन्तं भीष्मं दृष्ट्वाऽजुन-
प्रेरितेन श्रीकृष्णेन तत्र रथे नीतेऽ-
जुनेनाधिक्षिप्ताः सुशर्मादयस्त-
मावयुः ... १११
८५ अजुनो महदुद्धं कृत्वा महारथा-
न्नाशयन् यावद्भीष्मसर्मापमग-
च्छत्तावत्स्वसर्मापमागतांस्त्रि-
गर्तादीन् पराजिग्ये । युधिष्ठिरो
भीष्मेण सह युद्धार्थं गच्छज्जय-
द्रथादिभिर्युधे । युधिष्ठिर-
वाक्याद्भीष्मं प्रति गच्छन् शिख-
ण्डी शल्येन सह युद्धं चकार ।
गदां गृहीत्वा जयद्रथं प्रति गच्छ-
न् भीमसेनो गदाप्रहारेण चित्र-
सेनरथं बभञ्ज ... ११२
८६ भीष्मयुधिष्ठिरयोर्युध्यमानयोर्भी-
ष्मेणाश्वेषु हतेषु रथं त्यक्त्वा
युधिष्ठिरो नकुलरथमारुरोह ।

महारथान्नाशयन्भीष्मः सृजयैः
सह युयुधे । विद्वानुविदादिभि-
र्धृष्टद्युम्नादीनां युद्धम् । अजुने सुश-
र्मादीन् जित्वा स्वशिबिरंगते
दुर्योधनादयोऽपि स्वस्वशिबि-
राणि जग्मुः, अयं सप्तमदिवस-
रुद्धावहारः ... ११३

अष्टमदिवसयुद्धम् ।

८७ प्रभाते वीरेषु रुद्धाय निर्गतेषु
भीष्मो महाव्यूहं रचयामास,
धृष्टद्युम्नः शकटव्यूहम् । भीष्मा-
दीनां धृष्टद्युम्नादीनां च युद्धार्थ-
मागमनम् ... ११४
८८ भीष्मेण सृजयादिषु हतेषु तेन
सह युध्यमानो भीमस्तस्य सारथिं
जघान । हते सूते भीष्मरथे प्रदु-
ताश्वे सति भीमः सुनाभप्रभृती-
नष्ट दुर्योधनस्रातृजघान । हत-
शेषेषु कौरवेषु पलायितेषु भीमं
हतेत्युवाच दुर्योधनः सैनिकान् ।
विलपन्तं दुर्योधनं प्रति भीष्मो

भर्त्सयत्युवाच ... ११५
८९ अनुतापपूर्वकं दुर्योधनं निन्दन्तं
धृतराष्ट्रं प्रति तस्मिन्दारूपं संजय-
वाक्यम् । धृष्टद्युम्नादिषु भीष्मं
प्रति गतेष्वजुनादिषु च कौरवा-
न्प्रति गतेषु सत्सु सृजयैः सह
द्रोणस्य युद्धम् । कौरवसैन्यं
निघ्नता भीमेन कृतं हस्तिमूह-
नाशनं नकुलसहदेवकृतमश्व-
समूहनाशनं च ... ११६
९० संजयः शकुन्यादीनां पाण्डवा-
न्प्रत्यागमनमुक्त्वा इरावतोऽजु-
नपुत्रस्य तज्जन्मादिवृत्तकथन-
पूर्वकं युद्धार्थमागमनं शशंस ।
युद्धार्थमागतैर्गजगवाक्षादिभिर्यु-
द्धं कुर्वन्निरावांस्तेषां मध्यात्पञ्च
जघान । दुर्योधनप्रेरणयां गतेना-
र्घ्यशृंगिणा राक्षसेन युध्यमान-
मिरावन्तं स राक्षसो जघान ।
पुत्रवधमजानन्नजुनो भीष्म-
राक्षणो राक्ष आजघान । द्रोण-

- पराक्रमदर्शनेन भीतानां पाण्ड-
वानां मिथः समयोक्तिः ... ११६
- ९१ इरावन्नाशं दृष्ट्वा महान्तं शब्दं कृ-
त्वा युद्धार्थमागतं घटोत्कचं प्रति
दुर्योधनो जगाम । दुर्योधनघटो-
त्कचयोर्महति युद्धे प्रवृत्ते घटो-
त्कचः सकोधः सन् 'अद्यानृण्यं
गमिष्यामि' इत्याद्युवाच ... ११८
- ९२ दुर्योधनघटोत्कचयोर्युध्यमानयो-
र्युयोधनसाहाय्यार्थमागतस्य वं-
गराजस्य गजं घटोत्कचः
शक्त्या जघ्रान् । घटोत्कचशब्दं
श्रुत्वा भीष्मेण प्रेरितानां द्रोणा-
दीनां घटोत्कचसमीपमागमनं ते-
न सह तेषां तुमुलं युद्धं च ... ११८
- ९३ दुर्योधनं प्रत्यागतस्य घटोत्कच-
स्य शब्दं श्रुत्वा युधिष्ठिरेण प्रेरिते
सत्यधृतिप्रभृतिभिरनुगम्यमाने
भीमे आगते उभयसैन्ययोस्तुमुलं
युद्धम् ... ११९
- ९४ दुर्योधनभीमयोर्युध्यमानयोर्भीम-

स्य मोहं दृष्ट्वा घटोत्कचादिष्वा-
गतेषु द्रोणप्रेरणया कृपादयोप्या-
जग्मुः । द्रोणभीमयोर्युद्धे प्रसक्ते
भीमबाणप्रहारेण मोहितं द्रोण-
मवलोक्य दुर्योधने आगते गदां
गृहीतवन्तं भीम दृष्ट्वा कौरवा
आजग्मुः । नीलाश्वत्थाम्नोर्युध्य-
मानयोर्नीलं मुह्यन्तं दृष्ट्वा आगत-
तस्य घटोत्कचस्याश्वत्थाम्ना
युद्धे प्रसक्ते निवारयत्यपि भी-
ष्मे कौरवसैन्यं प्रदुद्राव । स्वस-
मीपमागतेन दुर्योधनेन निजप-
राज्ये कथिते भीष्मस्तं निवार्य
भगदत्तं प्रेरयति स्म स च घटो-
त्कचं जगाम ... १२०

९५ आगच्छन्तं भगदत्तं दृष्ट्वा आग-
तानां भीमादीनां महति युद्धे
प्रसक्ते भीमो भगदत्तसैन्यं नाश-
यामास । भीमरथं प्रति भगदत्ते-
न प्रेषितो गजो भीमादिबाण-
प्रहारेण पलायमानः पाण्डवसै-

न्यमर्दयत् । गजनाशार्थं घटोत्क-
चेन प्रक्षिप्तं शूलं भङ्गत्वा भग-
दत्तेन प्रक्षिप्तं शक्तिं सोऽपि जानु-
न्यारोप्य बभञ्ज । भगदत्तेन विर-
थीकृते भीमे गदां गृह्णति तं
दृष्ट्वा कौरवा बिभ्युः । भगदत्तेन
सह युद्धार्थमागतोऽर्जुनो भीमादि-
रावद्धवृत्तांतं शुश्राव ... १२१

९६ इरावद्धधश्रवणेन विषण्णस्या-
र्जुनस्यानुतापवाक्यं श्रुत्वा श्री-
कृष्णः कौरवान्प्रति वाहान् चोद-
यामास । अर्जुनं प्रति भीष्मादि-
ष्वागतेषु भीमो नव द्यूढोरस्का-
दीन्दुर्योधनभ्रातृजघ्रान्, शेषाश्च
विदुःश्रुतः । द्रोणभीमयोर्भीष्मा-
दिभिरर्जुनादीनां च तुमुले युद्धे
प्रसक्ते धनुरादिप्रभावर्णनपूर्वकं
मृतसैन्याद्यास्तृताया भूमेः शोभां
वर्णयति स्म सञ्जयः । ततः कुरु-
पाण्डवा अवहारं चक्रुः । अयं
चावहारोष्टमदिवसस्य ... १२२

नवमादिवसयुद्धम् ।

- ९७ दुर्योधनादिषु मंत्रयत्सु दुर्योधन-
वाक्यं श्रुत्वा कर्णो भीष्मार्निदा-
पूर्वकं 'भीष्मे रणादपयाते अहं
पाण्डवान्हनिष्यामि' इत्याद्यु-
वाच । अत्रुयाधि सज्जीकरणार्थं
दुःशासनमाज्ञाप्याहं भीष्ममु-
नीयागमिष्यामीत्युक्त्वा गतस्य
दुर्योधनस्य भीष्मं प्रत्यनुनय-
वाक्यम् । ... १२३
- ९८ दुर्योधनवाक्यं श्रुत्वा क्रुद्धो
भीष्मोऽर्जुनं शंसादि कथनपूर्वकं
दुर्योधनं निर्भर्त्स्य 'अहं तु सोम-
कानित्याद्युक्त्वा शुखं स्वपिहि
गांधारे' इत्यादि प्रतिजज्ञे ।
भीष्मवाक्यं श्रुत्वा शिबिर-
मागतेन दुर्योधनेन सेना सज्जी-
करणमाज्ञाप्य भीष्मवाक्यक-
थनपूर्वकं भीष्मरक्षणार्थं दुःशा-
सनादीनांज्ञापयामास । दुर्योधन-
वाक्यात्तथा कृत्वा भीष्मं पुर-

- स्कृत्य सेनया सहागतं दुःशासनं
निरीक्ष्यार्जुनोऽद्य शिखण्डिनं
भीष्माग्रे कुरु, तस्याहं गोप्तेत्याद्यु-
वाच धृष्टद्युम्नम् ... १२४
- ९९ युद्धार्थं निर्गच्छन् भीष्मः
सर्वतोभद्रव्यूहं रचयामास
युधिष्ठिरादयश्च महाव्यूहम् ।
उभयोर्युद्धार्थं समागमे दुर्निमित्त-
दर्शनम् ... १२५
- १०० युद्धारंभे दृढं युध्यमानस्याभि-
मन्योर्वाणप्रहारेण पीडितानां
सैन्यानामार्तनादं श्रुत्वा दुर्यो-
धनेन प्रेरितस्यार्जुनगतेन सह
युद्धम् । द्रौपदेयादीन् पराजित-
वता राक्षसेन सहाभिमन्योः
पुनर्युद्धम् ... १२६
- १०१ अलङ्घ्याभिमन्युप्रभृतीनां युद्ध-
विषये धृतराष्ट्रप्रश्ने संजयस्य
तत्कथनम् । अभिमन्युबाणप्रहा-
रेण पीडितोऽलङ्घुपो रथं त्यक्त्वा
पलायनपरो बभूव । भीष्मा-

- दिभिः सौभद्रस्य कृपस्यार्जुन-
सात्यकिभ्यां सात्यकिरश्वत्था-
न्ना च युद्धम् । द्रोणसात्यक्योर्यु-
द्धानंतरमर्जुनद्रोणयोः समा-
गमः ... १२६
- १०२ द्रोणार्जुनयोर्युद्धविषये धृतराष्ट्र-
प्रश्ने संजयस्य तत्कथनम्
द्रोणार्जुनयोर्युध्यमानयोर्युद्धो-
न्नाज्ञया द्रोणसाह्यार्थमागतैः
सुशर्मादिभिरर्जुनस्य युद्धम् ।
भीमो गजानीकं दृष्ट्वा गदामादाय
रथादवप्लुत्य तज्जघान, गजाश्च
तद्गयात्पलायनं चक्रुः ... १२७
- १०३ मध्यदिने भीष्मे पाण्डवसेनां
प्रति तेन सह धृष्टद्युम्नादीनां
युद्धम् । भिमादिषु युद्धार्थं भीष्म-
समीपागतेषु कौरवपाण्डव-
योस्तुमुलयुद्धं प्रवृत्ते शोणित-
नदी प्रावर्तत । क्षत्रियेषु
दुर्योधनं धृतराष्ट्रं च निदत्सु

- दुर्योधनस्य भीष्मादीन् प्रति
सक्रोधवाक्यं कथयित्वा संजयो
धृतराष्ट्रं निनिन्द ... १२८
- १०४ सुशर्मप्रभृतिभिरर्जुनस्य युद्धे
प्रसक्ते तद्गयात्सुशर्मसहाय-
भूतेषु महारथेषु पलायितेषु
तत्साहाय्यार्थं दुर्योधन आज-
गाम । अर्जुनसाहाय्यार्थं पाण्ड-
वेष्वगागतेषु भीष्मादीनां संकुलं
युद्धम् । द्रोणभयाद्द्रुपदेऽपयाते
भीमबालिहकयोः सात्यकि-
भीष्मयोश्च युद्धम् ... १२९
- १०५ कृद्धं भीष्मं दृष्ट्वा दुर्योधनेन प्रेरितः
ससैन्यो दुःशासनस्तत्साहा-
य्यार्थं जगाम । पाण्डवनिवा-
रणार्थं दुर्योधनेन प्रेषिते सैन्ये
युधिष्ठिरादिभिः पराजिते दुर्यो-
धनप्रेरणया आगतेन शल्येन
सह तेषां युद्धम् ... १३०
- १०६ भीमादीन् प्रति बाणास्त्यजति
भीष्मे नकुलादिषु च बाणैः

- प्रहरत्सु वृद्धस्य महद्युद्धं कुर्वत-
स्तस्य भयात्पाण्डवसेना भङ्ग-
माप । सैन्यभङ्गं विलोक्यार्जुनं
प्रोत्साहयन् श्रीकृष्णस्तद्वाक्यं
श्रुत्वा भीष्मसमीपे रथं प्रेष-
यामास । भीष्मेण बाणैराच्छा-
दितेऽपि रथेऽर्जुनस्य मृदुयुद्धतां
संप्रेक्ष्य क्रुद्धः श्रीकृष्णः प्रतोदं
गृहीत्वा रथादवप्लुत्य प्रत्य-
धावत् । आगच्छन्तं तं श्रीकृष्णं
'प्रति पश्योहि पुण्डरीकाक्ष !'
इत्यादिनाऽनुनयति भीष्मेऽर्जु-
नेन यथाकथञ्चिन्निगृह्य 'निव-
र्तस्व' इत्याद्युक्त्वा भीष्मवधे
प्रतिज्ञाते स पुनरथमारुरोह ।
भीष्मे शरदृष्टिं कुर्वति तद्गथेन
सैन्यं पलायते स्म ... १३०
- १०७ सूर्येऽस्तमुपागते युधिष्ठिरोऽ
वहारं चकार, अयं नवमादिवसा-
वहारः । भीष्मपराक्रमं दृष्ट्वा
चिन्तापूर्वकं मंत्रयत्सु पाण्डवेषु

कृष्णेन सांतिवतो युधिष्ठिरस्तदनु
मत्या वधोपायजिज्ञासया भीष्मं
प्रति कृष्णादिभिः सह जगाम
युधिष्ठिरादीन् प्रति भीष्मेण
स्वागतप्रश्ने कृते युधिष्ठिर-
स्तद्वधोपायं पृच्छ । भीष्म-
कथितमात्मवधोपायं श्रुत्वा
युधिष्ठिरादिषु स्वशिविरमाग-
तेषु भीष्मेण सह युद्ध-
मनिच्छन्तमर्जुनं प्रति श्रीकृष्ण
उपदिदेश । शिखण्डिनं पुरस्कृत्ये-
त्याद्यर्जुनवाक्यं श्रुत्वा सर्वे दृष्टाः
सन्तः स्वानि स्वानि शयनानि
भेजिरे... १३२

दशमदिवसयुद्धम् ।

१०८ युद्धार्थं निर्गतैः पाण्डवैर्युद्धे
रचिते कौरवेषु चागतेषु
भीष्मस्य महद्युद्धम् । बाणां-
स्त्यजन्तं शिखण्डिनं प्रति भी-
ष्मेण 'त्वया नाहं योत्स्ये' इ-
त्युक्ते शिखण्डी 'ध्रुवं च त्वां ह-

निष्यामि' इत्याद्युक्त्वा बाणान्
मुमोच । अर्जुनः शिखण्डिनं प्रति
'अहं त्वामनुयास्यामि' इत्या-
द्युक्त्वा भीष्मं प्रति गन्तुं प्रेरया-
मास ... १३३

१०९ 'कथं शिखण्डी' इत्यादिके धृ-
तराष्ट्रप्रश्ने सञ्जयस्योत्तरम् । भी-
ष्मे महायुद्धं कुर्वत्यर्जुन आगत्य
गाणान् विसृजन् कालवच्चकार,
तद्भयात् कौरवसैन्यं दुद्राव च ।
तत् दृष्ट्वा दुर्योधनेनोक्तो भीष्मः
'अहं वाद्य हतः शेषे' इत्यादि
प्रतिज्ञाय पाण्डवसैन्यं नाशया-
मास ... १३४

११० अर्जुनप्रेरितः शिखण्डी भीष्मं
प्रति जगाम तमनु धृष्टद्युम्ना-
दयोऽपि । योधप्रतिधोधानां
द्वंद्वयुद्धानि । धृष्टद्युम्नोऽर्जु-
नप्रशंसापूर्वकं सर्वान् सैनिकान्
भीष्मं प्रेरयात् स्म । दुःशासना-
र्जुनयोर्युद्धम् ... १३५

१११ अलम्बुपसात्यकयोर्युध्यमानयो-
रागतेन भगदत्तेन सह सात्यके-
र्युद्धम् । दुर्योधनप्रेरितानां त-
द्भानूणां सात्यकिना सह युद्धम् ।
आभिमन्युकाम्बोजप्रभृतीनां द्वंद्व-
शो युद्धम् ... १३६

११२ युध्यमानो द्रोणो दुर्निमित्तानि
दृष्ट्वाऽश्वत्थामानं प्रति तत्कथन-
पूर्वकमर्जुनाजय्यात्वादिकं कथ-
यामास ... १३७

११३ भगदत्तादिभिर्दशभिर्भीमस्य युद्धे
प्रसक्ते तत्साहाय्यार्थमर्जुने आ-
गते सति दुर्योधनप्रेरितः सुश-
र्मा तं प्रत्याजगाम ... १३७

११४ भीमार्जुनयोः कौरवैः सह युध्य-
मानयोरर्जुनपराक्रमं दृष्ट्वा दुर्यो-
धनादिषु भीष्मसमीपं गतेषुभौ
कौरवसैन्यं नाशयामासतुः ।
शल्यार्जुनयोर्भीममागधयोर्द्रोण-
भीमयोश्चयुद्धम् । भीष्मादीनां
पाण्डवादीनां च परस्परसमीप-
गमनोत्तरं महद्युद्धम् ... १३८

११५ भीष्मयुद्धजिज्ञासोर्धृतराष्ट्रस्य प्र-
श्ने सञ्जयस्य तत्कथन-प्रतिज्ञा । भी-
ष्मोऽयुतशो योधान् हत्वा नि-
र्विण्णः सन्नात्मनाशाय समीपस्थं
युधिष्ठिरं प्रति प्रेरयति स्म । त-
च्छ्रुत्वा शिखण्डिनं पुरस्कृत्य पा-
ण्डवेषु भीष्मं प्रति गतेषु दुर्यो-
धनाज्ञया दुःशासनादयोऽर्जुनं
प्रत्याजग्मुः । सात्यकिप्रभृतिभि-
रश्वत्थामप्रभृतीनां युद्धम्... १३९

११६ अभिमन्युदुर्योधनप्रभृतीनां द्वंद्व-
शो युद्धवर्णनं द्रोणधृष्टद्युम्नयोः
सविस्तरं युद्धवर्णनं च । योजुं
भीष्मं प्रति गच्छन्नर्जुनो मध्ये यु-
द्धायागतस्य भगदत्तस्य गजं प्र-
ति बाणान्वर्षन् शिखण्डिनं प्रति
'याहि भीष्मं जहि' इत्युवाच ।
भगदत्ते द्रुपदं प्रति गते शिखण्डि-
नं पुरस्कृत्य युद्धं प्रवर्तयन्नर्जुनः
स्वसमीपागतान् कौरवधीरान्नि-
जग्राह । शिखण्डिनि बाणान्वर्ष-

ति क्रुद्धो भीष्मोऽस्त्राणि क्षिप्त्वा
सोमकान्निजघ्नन् घोरं युद्धं च-
कार ... १४०.
११७ शिखण्डिना दशभिर्मल्लैर्हृदि ता-
डितोऽपि भीष्मस्तस्य स्त्रीत्वं
बुद्ध्वा न प्रतिजह्रे । अर्जुनप्रेरण-
या शिखण्डिनि बाणान् वर्षत्य-
पि भीष्मस्तमनादृत्यार्जुनं प्रति
बाणांश्चिक्षेप । अर्जुनदुःशासन-
योर्युध्यमानयोरर्जुनेन विजित-
स्यापि दुःशासनस्य पुनर्युद्धम् ।
शिखण्डिनो बाणवृष्टिं सहमाने
भीष्मोऽर्जुनो दुर्योधनप्रेरणया
स्वसमीपागतान् योधान् प्रति
बाणान् ववर्ष । अर्जुनो बाण-हा-
रेण नानाविधान् योधान्नाशयि-
त्वा दुःशासनमागत्य तस्य सा-
रथिं हयांश्च जघान । अर्जुनेन वि-
रथीकृताः कृपादयो युद्धात्संप्रा-
द्रवन् । सञ्जयो युध्यमानस्यार्जु-
नस्य स्वरूपं वर्णयन् शोणितन-

द्यादिकं युद्धभूमिं च वर्णयामा-
स । अभिमुखमायान्तं भीष्मं
प्रति शिखण्डिनि गतेऽर्जुनो
भीष्ममोहनपूर्वकं सैन्यं नि-
जघ्रे ... १४१
११८ निर्मर्यादे युद्धे प्रवृत्ते शल्यादिभि-
र्विद्वानां भीष्मेण निकृानां पा-
ण्डवसैनिकानां वर्णनम् । पार्थो
सेनां मारयति पराक्रान्तं भीष्म-
मवलोक्य धार्तराष्ट्राः पाण्डवा-
न्प्रति जग्मुः । दुर्योधनकृतक्लेशा-
न् स्मृत्वा पाण्डवेषु निर्भयं युध्य-
मानेषु सेनापतेर्धृष्टद्युम्नस्य प्रेरण-
या योधा भीष्मं प्रति गत्वा श-
रान् ववृषुः । भीष्मो रामात्प्राप्ता-
मस्त्रशिक्षां स्मृत्वा गजाश्वादीन्
निघ्नन् शतानीकं वीरं जघान,
पराक्रान्तं भीष्मं दृष्ट्वा श्रीकृष्णेन प्रे-
रितस्यार्जुनस्य बाणान् स खण्ड-
यामास । भीष्मबाणैः पीड्यमा-
नेषु पाञ्चालराजादिष्वर्जुनेन र-

क्ष्यमाणे शिखण्डिनि भीष्मं प्रति
गते सात्यकिप्रभृतयोऽपि तमभि-
दुद्रुवुः । सान्यकिप्रभृतीनां
बाणान् विधूय सेनां प्रविशति
शिखण्डिनमुपेक्षमाणे भीष्मे
मत्स्यादिभिर्बाणैराच्छन्नेऽर्जुन-
स्य शिखण्डिपुरस्कारेण तत्समी-
पगमनम् ... १४२
११९ पाण्डवैर्बाणैस्ताडितोऽपि भी-
ष्मोऽद्यथमानो रुगान्ताग्निसमो
बभौ । पाञ्चालराजादीनवमत्य
सेनामध्यं प्राप्य सात्यक्यादीन्
विध्याति भीष्मे तद्बाणान्निवार्थं ते
बाणांस्तत्यजुः । शिखण्डिपुर-
स्कारेण युध्यमानेनार्जुनेन भीष्म-
धनुषि छिन्ने तदसहमाना द्रोणा-
दयोऽर्जुनाभिमुखं जग्मुः । अर्जुन-
साहाय्यार्थमागतेषु सात्यकि-
प्रमुखेषुभयोः सेनयोर्युद्धे प्रवृत्तेऽ-
र्जुनरक्षितः शिखण्डो भीष्मस्य
धनुरादिकं चिच्छेद । छिन्नश-

क्तिदर्शनेन चिन्ताक्रान्तो भीष्मो
यदा स्वमृत्युं बहु मेने तदा वि-
यत्स्था ऋषयो वसवश्चानुमतिं
दुंदभिनादपूर्वकं ददुर्वाश्च पु-
ष्पाणि वटुषुः । शिखण्डिबाण-
प्रहारैरचलस्य भीष्मस्यार्जुनो-
मर्माणि विद्ध्वा ध्वजादिकं चि-
च्छेद । अर्जुनबाणेनातिविद्धो
भीष्मो दुःशासनं प्रति तस्याज-
य्यत्वं कथयित्वा तद्बाणप्रहारवेद-
नामभिनयपूर्वकं प्रदर्श्य तं प्रति
शक्तिं चिक्षेप । अर्जुनेन शक्तौ
छिन्नायां भीष्मः खड्गचर्मणी गृ-
हीत्वा यावद्रथादनवरूढस्तावत्त-
च्चर्म शतधा चिच्छेद । युधिष्ठिर-
प्रेरितेषु सैन्येषु भीष्मं प्रत्याग-
तेषु तज्जयेप्सया धार्तराष्ट्रेषु चाग-
तेषुभयोः सैन्ययोरनुमूलं युद्धम् ।
अर्जुनेन निशितैर्बाणैर्निरन्तरं स-
र्वाङ्गेषु विद्धो भीष्मः प्राक्किशरा
रथात्पपात । दिव्यभावं गतो भी-

महामारते-

भूमो दैवी वाचं श्रुत्वोत्तरायण-
प्रवृत्तिं यावत्प्राणान्धारयति स्म ।
गङ्गाया प्रेषितान्हंसरूपेणागता-
न्महर्षीन् ति भीष्मो नाह दक्षि-
णायने गन्तेत्याद्युक्त्वा शरश-
य्यामधिशिष्ये । भीष्मे पतिते
पाण्डवेषु सिंहनादं नदत्सु रुदति
च दुर्योधने शङ्खान् वादयत्सु
तेषु भीमो ननादोच्चैः । ऋषिषु
पितृषु च प्रशंसत्सु भीष्मो महो-
पनिषदं जपदुत्तरायणं प्रतीक्षमा-
णस्तस्यौ १४३

१२० 'कथमासंस्तदा योधाः' इत्यादि-
के धृतराष्ट्रश्चै सञ्जयस्योत्तरम् ।
मेदिनीस्पर्शं वर्जयित्वा भीष्मे
शयाने भूतानि हाहाशब्दपूर्वकं
'अयं ब्रह्मविदां श्रेष्ठः' इत्यादिना
तं प्रशशंसुः । पतितं भीष्मं दृष्ट्वा
दुःशासनो द्रोणसभीपं गत्वा

तद्वधं निवेदयति स्म । तच्छ्रुत्वा
द्रोणो मोहं प्राप्य पुनः संज्ञां ल-
ब्ध्वा सेनां निवारयामास । सर्वेषु
योधेषु भीष्मसमीपमागत्याभि-
वन्दनपूर्वकमुपविष्टेषु भीष्मः स्वा-
गतप्रब्रंक्षत्वा लम्बमाने स्वशिर-
स्युपधानं प्रार्थयामास । मृदून्गु-
पधानानि समर्पयतो राज्ञः प्रति
'नैतानि वीरशय्यासु' इत्याद्यु-
क्त्वा भीष्मेण तदर्थमाज्ञतोऽर्जुन-
स्त्रिभिर्बाणैरुपधानं ददौ । तादृ-
गुपधानेन तुष्टो भीष्मोऽर्जुनं प्रश-
स्य 'शयनस्यानुरूपं मे' इत्या-
द्युक्त्वा सर्वान्प्रति 'पश्यध्वमुप-
धानं मे' इत्याद्यभिधाय रक्ष-
णार्थं मां परितः परिखा खन्यता-
मित्युवाच । आगतेऽश्वशयोरु-
ण्वेधेषु भीष्मवाक्यादुर्योधनेन
विसर्जितेषु कौरवाः पाण्डवाश्च

भीष्मरक्षां विधाय स्वस्निवेश-
नानि जग्मुः । भीष्मपतनेन दृ-
ष्टान् पाण्डवान् प्रत्यागतस्य
श्रीकृष्णस्य युधिष्ठिरेण सह
संवादः १४४

१२१ व्युष्टायां निशि पुनः स्वसमीपा-
गतान् सर्वान् प्रति पिपासा-
क्रान्तो भीष्मो जलमयाचत ।
राजभिर्जलकुंभेष्वानीतेषु तदनि-
च्छुर्भीष्मोऽखिलान्विनिन्दन्नर्जुनं
द्रष्टुमिच्छामीत्यब्रवीत् । समीप-
मागतोऽर्जुनो भीष्मेण जले प्रा-
र्थिते रथमारुह्य गाण्डीवमारुह्य
भीष्मदक्षिणपार्श्वभूमिं पर्जन्या-
स्त्रेण बिभेद । अर्जुनबाणविद्धाया
भूमेर्निर्गतया वारिधारया भीष्म-
स्तोष, तददृष्ट्वा सर्वेषु विस्मितेषु
कौरवाश्चकंपिरे । तेन कर्मणा तुष्टो
भीष्मोऽर्जुनप्रशंसां विधाय दुर्यो-

धनमाचिक्षेप । तच्छ्रुत्वा दीनम-
नसं दुर्योधनं प्रति भीष्मः पाण्ड-
वानामजय्यत्वकथनपूर्वकं तेभ्यो
राज्यार्थं दीयतामित्याद्युक्त्वा तू-
ष्णीं बभूव १४५

१२२ तूष्णींभूतेषु राजसु स्वस्नालयेषु
गतेषु भीष्मं हतं श्रुत्वा कर्णस्त-
त्समीपमाजगाम । 'राधेयोऽहं
कुरुश्रेष्ठ' इत्यादि कर्णवाक्यं
श्रुत्वा नेत्रे उल्मील्य भीष्म पक्षे-
हीत्युक्त्वा प्रशंसापूर्वकं पाण्ड-
वास्ते भ्रातरस्तैः संगच्छस्तेत्यु-
वाच । तच्छ्रुत्वा कर्णः "कुन्त्याहं
त्यक्तः" इत्याद्यभिधाय "धन-
जयेनाहं योत्स्ये, मामनुजानीहि,
महोषो नालोचनीयः" इत्याह ।
भीष्मो न चेच्छक्यमवसन्नष्टमित्या-
द्युक्त्वा युद्धानुज्ञां दत्त्वा क्षत्रियस्य
युद्धादन्यच्छ्रेयो नास्तीत्युवाच ।
तच्छ्रुत्वा कर्णो दुर्योधनं प्रति
जगाम १४६

॥ समाप्तेयं भीष्मपर्वविषयानुक्रमणिका ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीलक्ष्मणायगुरवेजडजन्तुचक्षुर्वन्धापनोदममृतेकहरोचतेऽन्यतः ॥ पादाबनेजनमुखाऽपचितिस्ततस्तुश्रीभीष्मपर्वणिविदध्महिभावदीपम् ॥ १ ॥ पूर्वस्मिन्पर्वणिभगवद्भक्तःसत्य
पिसामर्थ्यैयःसत्यपालयत्यैश्वर्यचनप्रकाशयतिकालेप्राप्तेऽन्यस्मैउपकरोतिचेतिपांडवाचारप्रदर्शनन्याजेनदर्शितं । तमेवभूतस्वयंभगवान्हितोपदेशेनानुगृह्णातितदीयांप्रतिज्ञांचस्वप्रतिज्ञाबाधेनैवसत्यांकरोतीत्यर्थं
नोपदेशेनभीष्मवधार्थिभगवतःशस्त्रधारणेनचदर्शयिष्यन्भीष्मपर्वारभते । पूर्वत्रयुद्धोद्योगंश्रुत्वायुद्धंश्रोतुकाभोजनयेजयउवाच कथंयुधिरेवीराइति १ तपःक्षेत्रेइति । खड्गधारातीर्थेऽस्मिन्स्नानमत्युचितमिति

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नास्ययणंनमस्कृत्यनरैश्चैवरोत्तमम् ॥ दैवीसरस्वतींचैवततोजयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ जनमेजयउवाच ॥
कथंयुधिरेवीराःकुरुपांडवसोमकाः ॥ पार्थिवाःसुमहात्मानोनानादेहसमागताः १ ॥ वैशम्पायनउवाच ॥ यथायुधिरेवीराःकुरुपांडवसोमकाः ॥ कुरुक्षेत्रे
तपःक्षेत्रेगुणुत्वंप्रथिवीपते २ तेऽवतीर्यकुरुक्षेत्रंपांडवाःसहसोमकाः ॥ कौरवाःसमवर्तन्तजिगीषंतोमहाबलाः ३ वेदाध्ययनसंपन्नाःसर्वेयुद्धाभिनंदिनः ॥ आशं
संतोजयंयुद्धेबलेनाभिमुखारणे ४ अभियायचदुर्धर्षाधार्तराष्ट्रस्ववाहिनीम् ॥ प्राङ्मुखाःपश्चिमेभागेन्यविशंतससैनिकाः ५ समंतपंचकाद्वाह्यंशिबिराणिसहस्र
शः ॥ कारयामासविधिवत्कुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ६ शून्याचप्रथिवीसर्वाबालवृद्धावशेषिता ॥ निस्स्वपुरुषेवासीद्रथकुंजरवर्जिता ७ यावत्पतिसूर्योहिजंबूद्वीप
स्यमंडलम् ॥ तावदेवसमायातंबलंपार्थिवसत्तम ८ एकस्थाःसर्ववर्णास्तेमंडलंबहुभोजनम् ॥ पर्याक्रामंतदेक्षांश्चनदीःशैलान्वनानिच ९ तेषांयुधिष्ठिरराजा
सर्वेषांपुरुषर्षभ ॥ व्यादिदेशसबाह्यानांभक्ष्यभोज्यमनुत्तमम् १० शय्याश्चविविधास्ताततेपांरात्रौयुधिष्ठिरः ॥ एवंचेदीवेदितव्यःपांडवेयोऽयमित्युत ११
अभिज्ञानानिसर्वेषांसंज्ञाश्चाभरणानिच ॥ योजयामासकौरव्योयुद्धकालउपस्थिते १२ दृष्ट्वाध्वजाग्रंपार्थस्यधार्तराष्ट्रोमहामनाः ॥ सहसर्वैर्महीपालैःप्रत्यव्यूहतपां
डवम् १३ पांडुरेणातपत्रेणध्रियमाणेनमूर्ध्नि ॥ मध्येनागसहस्रस्यध्माटुभिःपरिवारितः १४ दृष्ट्वादुर्योधनंहृष्टःपंचालायुद्धनंदिनः ॥ दध्मुःप्रीतामहाशंखान्भै
र्यश्चमधुरस्वनाः १५ ततःप्रहृष्टांतांसेनामभिवीक्ष्याथपांडवाः ॥ बभूवुर्दृष्टमनसोवासुदेवश्चवीर्यवान् १६ ततोहर्षसमागम्यवासुदेवधनंजयौ ॥ दध्मतुःपुरुषव्या
घ्रौदिव्यौशंखौरथेस्थितौ १७ पांचजन्यस्यनिर्घोषंदेवदत्तस्यचोभयोः ॥ श्रुत्वातुमिनदंयोधाःशकृन्मृत्रंप्रसुप्तवुः १८ यथासिंहस्यनदतःस्वनंश्रुत्वेतरेमृगाः ॥
त्रसेयुर्निनदंश्रुत्वातथासीदततद्बलम् १९ उदतिष्ठद्रजोभौमंनप्राज्ञायतर्किंचन ॥ अस्तंगतइवादित्येसैन्येनसहसाऽऽवृते २० ववर्षतत्रपर्जन्योमांसशोणितवृष्टिमान् ॥
दिक्षुसर्वाणिसैन्यानितदद्भुतमिवाभवत् २१

भावः २ जिगीषंतोऽन्योन्यंजतुमिच्छंतः ३ । ४ अभियायअभ्येत्य न्यविशंतपांडवीयाइतिशेषः ५ बाह्यंहरिः ६ । ७ यावत्पतिसूर्यइत्यनेनकृत्स्नंसप्तद्वीपात्मकंभुवलयंजंबूद्वीपशब्देनोच्यते लिंग
समवायाच्छत्रिणोगच्छंतीतिवत् ८ । ९ सबाह्यानांकैवचंचल्लेच्छांश्चादिश्रांत्यदेशवासिनोबाह्यास्तसहिवानां १० भक्ष्यादिदानफलमाह एवमिति । एवंचेदीविद्वान्इतिअन्यैःपांडवेयोश्चातव्यइत्येतदर्थमि
त्यर्थः ११ अभिज्ञानानिस्वकीयचिह्नानि स्वीयाएवस्वीयान्मानिहन्तुरित्येतदर्थं १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अद्भुतपूरीषं १८ असीदतभवसत्तमभूत् १९ । २० । २१

म. भा. टी
॥ १ ॥

शर्कराः स्थूलबालुकाः कर्षयनीतितथा विनिघ्ननशर्कराभिरित्यर्थः २२ सागरश्रुभितोपपेक्षुभितसागरोपमे २३ । २४ २५ । २६ धर्मान पराङ्मुखस्त्यक्तशस्त्रः शरणागतोऽन्येनसंयुक्तश्च नहंतव्यइत्यादीन् २७
धर्मेसंस्थापनमेवाह यथापरमिति । यथायोगंतुल्ययोगयोगस्वानतिक्रमणं यथावेनमकरेण अपरं अनुत्कृष्टं अन्वयात् इत्यर्थः । तथानकस्यचित्तुल्ययोगातिक्रमः स्यादितिभावः २८ गजधूर्गतः गजस्कंधगतः २९ । ३०
वायुस्ततः प्रादुरभून्नृचैः शर्कराकर्षणः ॥ विनिघ्नस्तान्यनीकानिशतशोऽथसहस्रशः २२ उभेसैन्येचराजेन्द्रयुद्धायमुदितेभृशम् ॥ कुरुक्षेत्रेस्थितेयत्तेसागरश्रुभितोपमे
२३ तयोस्तुसेनयोरासीदद्भुतः सतुसंगमः ॥ युगांतिसमनुप्राप्तेद्वयोः सागरयोरिव २४ शून्याऽऽसीत्पृथिवी सर्वा वृद्धबालावशेषिता ॥ निरश्वपुरुषेवासिद्रथकुंजरवर्जिता
२५ तेनसेनासमूहेनसमानीतेनकौरवैः ॥ ततस्तेसमयंचक्रुः कुरुपांडवसोमकाः २६ धर्मान्संस्थापयामासुर्युद्धानां भरतर्षभ ॥ निवृत्तेविहितेयुद्धेस्यात्प्रीतिर्नः परस्परम्
२७ यथापरं यथायोगं च स्यात्कस्यचित्पुनः ॥ वाचायुद्धप्रवृत्तानां वाचैवप्रतियोधनम् ॥ निष्क्रांताः पृतनामध्यान्नहंतव्याः कदाचन २८ रथीचरधिनायोध्योगजेन
गजधूर्गतः ॥ अश्वेनाश्वीपदातिश्वपादातेनैवभारत २९ यथायोगं यथाकामं यथोत्साहं यथाबलम् ॥ समाभाष्यप्रहर्तव्यं न विश्वस्तेनविह्वले ३० एकेनसहसंयुक्तः प्रपन्नो
त्रिमुखस्तथा ॥ क्षीणशस्त्रोविवर्माचनहंतव्यः कदाचन ३१ नसूतेषुनघुर्येषुनचशस्त्रोपनायिषु ॥ नभेरोशंखवादेपुप्रहर्तव्यंकथंचन ३२ एवंतेसमयंकृत्वाकुरुपांडव
सोमकाः ॥ विस्मयं परमं जग्मुः प्रेक्षमाणाः परस्परम् ३३ निर्विश्यचमहात्मानस्ततस्तेपुरुषर्षभाः ॥ हृष्टरूपाः सुमनसो बभूवुः सहसैनिकाः ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणपर्वणि सैन्यशिक्षणे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः पूर्वापरे सैन्ये समीक्ष्य भगवानृषिः ॥ सर्ववेदविदां
श्रेष्ठे व्यासः सत्यवती सुतः १ भविष्यतिरणेवैरभरतानां पितामहः ॥ प्रत्यक्षदर्शी भगवान्भूतभव्यभविष्यविद् २ वैचित्रवीर्यराजानं सरहस्यं ब्रवीदिदम् ॥ शोचंतमातं
ध्यायंतं पुत्राणामनयंतदा ३ ॥ व्यास उवाच ॥ राजन्परीतकालास्ते पुत्राश्चान्ये च पार्थिवाः ॥ ते हि संतीवसंग्रामे समासाद्ये तरेतरम् ४ तेषु कालपरीतेषु विनश्यत्स्वेव
भारत ॥ कालपर्यायमाज्ञायमास्मशोके मनःकृयाः ५ यदि चेच्छसि संग्रामे द्रष्टुमेतान् विशांपते ॥ चक्षुर्ददानीते पुत्रयुद्धं तत्र निशामय ६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ नरोचये
ज्ञातिवधं द्रष्टुं ब्रह्मर्षि सत्तम ॥ युद्धमेतत्त्वशेषेण शृणुयांत वतेजसा ७ ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एतस्मिन्नेच्छति द्रष्टुं संग्रामं श्रोतुमिच्छति ॥ वराणामीश्वरो व्यासः संजया
यवर्ददौ ८ ॥ व्यास उवाच ॥ एष ते संजयो राजन् युद्धमेतद्वदिष्यति ॥ एतस्य सर्वसंग्रामेन परोक्षं भविष्यति ९ चक्षुषा संजयो राजन् दिव्येनैव समन्वितः ॥ कथयिष्यति
ते युद्धं सर्वज्ञश्च भविष्यति १० प्रकाशं वाऽप्रकाशं वा दिवा वा च दिवानि शि ॥ मनसा चिंतितमपि सर्वे वेत्स्यति संजयः ११ नैनं शस्त्राणि छेत्स्यंति नैनं बाधिष्यति श्रमः ॥ गाव
ल्गणिरयं जीवन् युद्धादस्माद्विमोक्ष्यति १२

भीष्म०

अ०

२

॥ १ ॥

३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठे भारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
पर्यायवैपरीत्यं ५ निशामय पश्य ६ न परोक्षमिति पाठे इत्यसं ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

॥ तत इति १ भविष्यति भाविनि २ । ३ । ४ हि संतीवनाशयिष्यंत्येव ४

१३ । १४ । १५ । १६ नगाग्रेषु वृक्षाग्रेषु संपतति पक्षीभूषणं तस्मिन् समवायानुसंधान १७ अभ्यग्रं समीपं क्रव्यादामासभक्षकाः सुगालकाकादयः १८ वाशतः शब्दं कुर्वन्तः १९ । २० परिधाः परिषेधाः
 कृष्णग्रीवाः श्वेतलोहितपर्यताश्च मध्ये कृष्णास्ततो बहिः श्वेतास्ततो बहिर्लोहिता इति त्रिवर्णाः संधौ संध्यायां अवारयन् अवेष्टयन् २१ निर्विशेषदिनक्षयं अहोरात्रं निक्षयेन विगतः शेषो यस्य तस्य दिनस्य तिथेः
 क्षयो यस्मिन् सुयोदयद्वयास्पर्शानीक्षयति तिथिर्यस्मिन् अहोरात्रे तन्मया हृष्टं । तदेव विशिनष्टि ज्वलितेति । अर्केन्दोर्नक्षत्रमवास्याया मुभाभ्यामाकाशं तन्मया ज्वलितं पापग्रहाकाशं यस्मिन् दर्शयति तिथिः तन्मया

अहंतुकीर्तिमेतेषां कुरूणां भरतर्षभ ॥ पांडवानां च सर्वेषां प्रथयिष्यामि माशुचः १३ दिष्टमेतन्नरव्याघ्रनाभि शोचि तुमर्हसि ॥ न चैव शक्यं संयंतुं यतो धर्मस्ततो जयः
 १४ ॥ वैशंगा यन उवाच ॥ एवमुक्तवा स भगवान् कुरूणां प्रापिता महः ॥ पुनरेव महाभागो धृतराष्ट्रमुवाच ह १५ इह युद्धे महाराज भविष्यति महान् क्षयः ॥ तथे
 ह च निमित्तानि भयदान्युपलक्ष्ये १६ श्येनागृष्टाश्च काकाश्च कंकाश्च सहिता बकैः ॥ संपतन्ति नगाग्रेषु समवायांश्च कुर्वते १७ अभ्यग्रं च प्रपश्यंति युद्धमानं दिनो
 द्विजाः ॥ क्रव्यादा भक्षयिष्यंति मांसा निगजवाजिनाम् १८ निर्दयं चाभिवाशंतो भैरवा भयवेदिनः ॥ कंकाः प्रयांति मध्ये नदक्षिणामभितो दिशम् १९ उभे पूर्वा
 परे संधे नित्यं पश्यामि भारत ॥ उदयास्तमने सूर्यकबंधैः परिवारितम् २० श्वेतलोहितपर्यताः कृष्णग्रीवाः सविद्युतः ॥ त्रिवर्णाः परिधाः संधौ भानुमंतमवारयन्
 २१ ज्वलितार्केन्दु नक्षत्रं निर्विशेषदिनक्षयम् ॥ अहोरात्रं मया दृष्टं तद्गयाय भविष्यति २२ अलक्ष्यः प्रभया हीनः पौर्णमासी च कार्तिकीम् ॥ चंद्रोऽभूदग्निरवर्णश्च पद्मव
 र्णनमस्तले २३ स्वप्स्यंति निहता वीरा भूमिमावृत्य पार्थिवाः ॥ राजानो राजपुत्राश्च शूराः परिव्राजकाः २४ अंतरिक्षे वराहस्य वृषदंशस्य चोभयोः ॥ प्रणादं यु
 द्धचतारात्रौ रौद्रं नित्यं प्रलक्ष्ये २५ देवताप्रतिमाश्चैव कपंति च हसंति च ॥ वमंति रुधिरं चास्यैः खिद्यंति प्रपतंति च २६ अनाहता दुंदुभयः प्रणदंति विशांपते ॥
 अयुक्ताश्च प्रवर्तंते क्षत्रियाणां महारथाः २७ कांकिलाः शतपत्राश्च चापाभासाः शुकास्तथा ॥ सारसाश्च मयूराश्च वाचो मुंचंति दारुणाः २८ गृहीतशस्त्राः क्रोशंति च
 मिणो वाजिपृष्ठगाः ॥ अरुणो दये प्रदृश्यंते शतशः शलभव्रजाः २९ उभे संधे प्रकाशंते दिशो दाहसमन्विते ॥ पर्जन्यः पांसुवर्षा चिमांसवर्षा च भारत ३० याचैषा
 विश्रुताराजस्रै लोके यसाधुसंमता ॥ अरुंधती तथाऽप्येष वसिष्ठः पृष्ठतः कृतः ३१ रोहिणीं पीडयन्नेष स्थितो राजन् शनैश्चरः ॥ व्यावृत्तं लक्ष्मसो मस्य भविष्यति महद्
 यम् ३२ अनग्रे च महाघोरः स्तनितः श्रूयते स्वनः ॥ वाहनानां च रुदतानि पतंत्य श्रु बिंदवः ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणपर्वणि श्रीवेदव्या
 सदर्शने द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

त्रेचपापग्रह इत्ययं महान् दुर्योग इत्यर्थः २२ पद्मवर्णो रक्तपद्मवर्णः । 'क्रोहिनी धौर्भव नित्यधामं जिष्ठा' इति श्रुतेर्दिशो रक्तत्वमथ भूचक्रं २३ । २४ वराहो गृहकोलो वृषदंशो मार्जारस्तयोर्भूचरयो रप्यं तरिक्षे उत्प्ल
 स्य युद्धयतोः प्रणादं २५ । २६ अयुक्ताश्चैरयोजिता अपि प्रवर्तंते चलंति महांतोरथामहारथाः २७ । २८ गृहीतशस्त्राः आतलो दालो हतुं दा इति यावत् । 'शस्त्रमायुधलोहयोः' इत्यमरः । चर्मिणो भृंग
 रिदंति स्रग्नाः कृष्णशलभविशेषाः । 'चर्मफलकपाणौ स्यादूर्जे भृंगरिदावचि' इति मेदिनी । ते वाजिपृष्ठगा अभ्यस्तुदंतो दृश्यंते इत्यर्थः २९ । ३० । ३१ व्यावृत्तं लक्ष्महीनं चंद्रो दृश्यते इत्यर्थः ३२ स्त
 नितः स्वनो गर्जिरूपः शब्दः ३३ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

खराः प्रजायन्ते मिथुनी भवन्ति उत्पद्यन्ते इति वा १ कव्यादाः सारमेयादयः २ । ३ विषाणिनः भृगवंतस्ताक्ष्या एव ४ । ५ बहवा अश्वा आशुनी करभोऽसुगविशेषः । 'करभः कलभो वाष्ठापदेभो कोप्य गांतरे' इति विश्वः ६ प्रजयन्ते जनयन्ति ७ पृथग्जनस्य नीचजनस्य संबन्धिनः क्षुद्रकाः व्यंगाः चंडालादिपुजाताः काणकुब्जादय इत्यर्थः । 'क्षुद्रा व्यंगानदी' इत्यादि मेदिनी ८ । ९ नगराणि कृत्रिमाणि शिशव एवावमुद्रन्ति पद्मानि महान्ति उत्पलानि क्षुद्राणीति भेदः कुमुदानि चंद्रोदयविकासीनानि तान्येव १० वर्त्तते वर्त्तयति दीप्यत इत्यर्थः नित्यं दावदाहो भवतीति यावत् कल्पत इति पाठेऽपि स एवार्थः । कार्तिक्याः परंहितं ग्रामारंभस्तत्र तुलास्थमर्करादुरुपैति ११ तदैव श्वेतो ग्रहः केतुश्चित्रा मतिक्रामति स्वात्यादौ वर्त्तते नित्यं समसप्तकस्यौरादुरुपैति इदानीमेकराशिगतौ महानिष्ठमूचकाविति भावः १२ धूमकेतुरुपग्रहविशेषः स पुण्यं क्षत्रियनक्षत्रमाक्रम्यतिष्ठति तथा वक्ष्यमाणरीत्या ज्येष्ठास्थेनापिकेतुना पुण्यो विद्वस्तथा च स्वनक्षत्रे कुराकते कूरविद्धे च सत्यवश्यं क्षत्रियाणां नाशो भवतीत्यर्थः यथोक्तं । 'कृत्तिकायां तथा पुण्ये रेवत्यां च पुनर्वसौ' ॥ वेषे

व्यास उवाच ॥ खरागोषु प्रजायन्ते रमन्ते मातृभिः सुताः ॥ अनार्तवंपुष्पफलं दर्शयन्ति वनश्रुमाः १ गर्भिण्योऽजातपुत्राश्च जनयन्ति विभीषणान् ॥ कव्यादाः पक्षिभिश्चापि सहाश्रन्ति परस्परम् २ त्रिविषाणाश्चतुर्नेत्राः पंचपादा द्विमेहनाः ॥ द्विशीर्षाश्च द्विपुच्छाश्च दंष्ट्रिणः पशवोऽशिवाः ३ जायन्ते विवृतास्याश्च व्याहरन्तोऽशिवा गिरः ॥ त्रिपदाः शिखिनस्ताक्ष्याश्चतुर्दंष्ट्रा विषाणिनः ४ तथैवान्याश्च दृश्यन्ते स्त्रियो वै ब्रह्मवादिनाम् ॥ वैनतेयान् भयूरांश्च जनयन्ति पुरेतव ५ गोवत्सं वडवास्तेश्वास्तृगालं महीपते ॥ कुकुरान् करभाश्चैव शुकाश्चाशुभवादिनः ६ स्त्रियः काश्चित् प्रजायन्ते चतस्रः पंचकन्यकाः ॥ जातमात्राश्च नृत्यन्ति गायन्ति च हसन्ति च ७ पृथग्जनस्य सर्वस्य क्षुद्रकाः प्रहसन्ति च ॥ नृत्यन्ति परिगायन्ति वेदयन्तो महद्भयम् ८ प्रतिमाश्चालिखन्त्येताः सशस्त्राः कालचोदिताः ॥ अन्योन्यमभिधावन्ति शिशवो दंडपाणयः ९ अन्योन्यमभिमृद्वन्ति नगराणि युयुत्सवः ॥ पद्मोत्पलानि वृक्षेषु जायन्ते कुमुदानि च १० विष्वग्वाताश्च वांयुग्राजो नाप्युपशाम्यति ॥ अभीक्ष्णं वर्त्तते भूमिरर्करादुरुपैति च ११ श्वेतो ग्रहस्तथा चित्रां समतिक्रम्यतिष्ठति ॥ अभावं हि विशेषेण कुरूणां तत्र पश्यति १२ धूमकेतुर्महाघोरः पुण्यं चाक्रम्यतिष्ठति ॥ सेनयोरशिवं घोरं करिष्यति महाग्रहः १३ मघास्वंगारको वक्रः श्रवणे च बृहस्पतिः ॥ भग्नं क्षत्रमाक्रम्य सूर्यपुत्रेण पीडयते १४ शुक्रः प्रोष्ठपदे पूर्वसमारुह्य विरोचते ॥ उत्तरे तु परिक्रम्य सहितः समुदीक्षते १५ श्वेतो ग्रहः प्रज्वलितः स धूम इव पावकः ॥ ऐन्द्रं तेजस्विनक्षत्रं ज्येष्ठामाक्रम्यतिष्ठति १६ ध्रुवं प्रज्वलितो घोरमुपसव्यं प्रवर्त्तते ॥ रोहिणीं पीडयत्येवमुभौ च शशिभास्करो ॥ चित्रा स्वात्यन्तरे चैव विष्ठितः परुषग्रहः १७ वक्रानुवक्रं कृत्वा च श्रवणं पावकप्रभः ॥ ब्रह्मराशिं समावृत्य लोहितांगो व्यवस्थितः १८

सतिक्रमाद्वेधो वर्णे पुत्राश्च नादिपु' इति नरपतिविजये १३ भग्नं क्षत्रं पूर्वाफल्युनी श्रुतिमते दक्षराफल्युनी १४ पूर्वोष्ठपदे पूर्वाभाद्रपदानक्षत्रं समारुह्य परिक्रम्य परिश्रान्त्य उपग्रहस्तेन सहितः उत्तरे उत्तराभाद्रपदानक्षत्रं उदीक्षते आक्रान्तिमुच्छति १५ श्वेतो द्वितीय उपग्रहः केतुसंज्ञः ऐन्द्रज्येष्ठानक्षत्रमिति योज्यं १६ ध्रुवमिति । परुषग्रहो रादुरेकनक्षत्रस्थौ शशिभास्करो पीडयति, अपसव्यं प्रवर्त्तते सर्वदा वक्रासन्नं सर्वतोभद्रं च क्षेत्रेन स्वातीस्थः सनरोहिणीनक्षत्रं च पीडयतीत्यर्थः १७ वक्रेति । तत्रैव सर्वतोभद्रं चक्रमघास्थो लोहितांगोऽङ्गारको वक्रानुवक्रं कृत्वा पुनः पुनर्वसुं भूय ब्रह्मराशिं समावृत्य लोहितांगो व्यवस्थितः १८

परिच्छन्नाभाच्छादिता पंचशीर्षाणि शिबीरमदृशानिवेषांते पंचशीर्षाः १९ । २० । २१ २२ शोणितमया आवर्त्ताः यस्यां रक्तप्रवाहवतीत्यर्थः अतएव ध्वजा एव उडुपानि ध्रुवनावस्तैः समाकुला वेशसे विरोधे २३ । २४ छर्दयन् श्रोतृणां क्लेशकरत्वेन रक्तवर्णनकारयन्निव २५ शस्त्राणि प्रभया ज्वलन्तीव २६ संवत्सरेति । पूर्वश्रवणस्थो बृहस्पतिर्भगनक्षत्रस्थः सूर्यपुत्र इत्युक्तं तावुभौ विशाखासमीपेति र्गन्धे नशातपदे च के विशाखानक्षत्रं विध्यत इत्यर्थः तथाहि तस्मिन् क्षेत्रे सुखे सोऽतिश्रवणां त्यपादत्रयं व्युत्क्रमेण विशाखाद्यपादत्रयेण तितुने इत्यनेन विद्ध्यते तृतीयेन चतुर्थो द्वितीयेन तृतीयः प्रथमेन द्वितीय इति । तथा उक्तराफलगुण्या अंत्यपादत्रयेण दोषपीत्यनेन क्रमेण तितुने इति विशाखाद्यपादत्रयं तत्रैव च के विध्यत इति तत्र विदां प्रत्यक्षं २७ चंद्रादित्याविति । अपर्वणि पर्वदर्शाख्यं पंचदशोद्दिभवति एकतिथिपुद्गौ पौडशे वा एकतिथिभयं चतुर्दशोद्दिभवति । तिथिद्वयस्य स्तुलकेऽत्यंतमप्रसिद्ध इत्यपर्वणीत्युक्तं ग्रहं यातौ राहुणा ग्रहणं प्राप्तौ एतदेव प्रजासंक्षयहेतुत्वेन शास्त्रे दृष्टमित्याह प्रजेति २८ अशोभिता अमंगलाः २९ चित्रा स्वात्यं तरस्यः परुषांशो रोहिणी पीडयतीत्युक्तं तत्र चित्रांशे स्थित्वारोहिणीमष्टादशत्वेन सामुदायिकनक्षत्रं पीडयति स्वात्यंशे स्थित्वा कृत्तिकां पौडशत्वेन सांघातिकनक्षत्रं पीडयति सर्वतोभद्रचक्रेत आदर्शनात् तदे

सर्वस्य परिच्छन्ना पृथिवीस्य मालिनी ॥ पंचशीर्षाय वाश्चापिशतशीर्षाश्च शालयः १९ प्रधानाः सर्वलोकस्य या स्वायत्तमिदं जगत् ॥ तागावः प्रस्तुतावस्तैः शोणितं प्रक्षरं त्युत २० निश्चेरुर्गर्भश्चापावत् खड्गाश्च ज्वलिता भृशम् ॥ व्यक्तं पश्यंति शस्त्राणि संग्रामं समुपस्थितम् २१ अग्निवर्णायथाभासः शस्त्राणामुदकस्य च ॥ कवचानां ध्वजानां च भविष्यति महाक्षयः २२ पृथिवी शोणिता वर्ताध्वजोऽसमाकुला ॥ कुरूणां वैशसे राजन् पांडवैः सह भारत २३ दिक्षु प्रज्वलिता स्यात् श्वव्या हरंति मृगदिजाः ॥ अत्याहितं दर्शयंतो वेदयंति महद्भयम् २४ एकपक्षाक्षि चरणः शकुनिः खचरो निशि ॥ रौद्रं वदति संरब्धः शोणितं छर्दयन्निव २५ शस्त्राणि च वराजेन्द्रप्रज्वलन्तीव संप्रति ॥ सप्तर्षीणामुदाराणां समवच्छाद्यते प्रभा २६ संवत्सरस्थायिनौ च ग्रहौ प्रज्वलितावुभौ ॥ विशाखायाः समीपस्थौ बृहस्पतिश्च शनैश्चरौ २७ चंद्रादित्यावुभौ प्रस्तावेकाह्वाहित्रयोदशीम् ॥ अपर्वणि ग्रहं यातौ प्रजासंक्षयमिच्छतः २८ अशोभिता दिशः सर्वा पांसुवर्षैः समंततः ॥ उत्पातमेघारौद्राश्च रात्रौ वर्षति शोणितम् २९ कृत्तिकां पीडयंस्तीक्ष्णैर्नक्षत्रं पृथिवीपते ॥ अभीक्ष्णवा तावायंते धूमकेतुमवस्थिताः ३० विषमं जनयंत्येत आक्रंदजननं महत् ॥ त्रिपु सर्वे पुनक्षत्रनक्षत्रेषु विशांपते ॥ गृध्रः संपतते शीर्षं जनयन् भयमुत्तमम् ३१

तदाह कृत्तिका मित्यर्थेन । तीक्ष्णैः क्रूरैः कर्मभिरूपलसितो राहु रित्यर्थः धूमकेतुमुत्पातविशेषमनुलक्ष्यावस्थिताः ३० एते वायव्यविषमं वैरं युद्धमिति यावत् त्रिधिविति । त्रिष्वपि च त्रेषु नरपतिविजयप्रोक्तेषु यथाऽभिन्वादिभिर्नवभिर्नक्षत्रैरौदीप्यस्याश्वपतेऽच्छत्रे चामरं कलशो बीणाच्छत्रं दंडः पतङ्गह्वासानं कीलकं रज्जुरित्यवयवाः कल्प्यन्ते । एवं मया दिनवकेन प्राच्यस्य गृहपतेः तथा मूला दिनवकेन दक्षिणस्य नरपतेः एवं विधेः त्रिष्वपि च त्रेषु तत्रापि सवैषु नक्षत्रेषु नास्ति नक्षत्रभेदभिरित्योगेन नक्षत्रां विरोधिषु नक्षत्रेषु नक्षत्राणि चतानि नक्षत्राणि भानितेषु क्रूरक्रांतत्वादिना क्षत्रियाभावक्रेषु नक्षत्रेषु गृध्रः पापग्रहः शीर्षं कलशस्थानं संपतते तेन च छत्रत्रयस्य तदंतर्गतानामन्येषां च मांडलिकानां राजानां नाशः सूच्यते । तत्रैवं सति मयामुक्ते स्तितथायदा भगनक्षत्रं पूर्वाफलगुनी तदा तत्र त्रयः शनैश्चरोऽवश्यं युद्धादिना गजपतेर्महद्भयं करिष्यति यथोक्तं तत्रैव । 'कलशस्थे भवेद्युद्धं रणे रोगमहद्भयम् । घातपातादिकं सर्वजायते नात्र संशयः' इति कलशस्थे शनैश्चरे इति शेषः । तथा विशाखा ज्येष्ठे अप्यत्रैव च त्रेषु क्रूरविदे क्रूराकतिवर्तते इत्यवश्यं गजपतेः शत्रुभंगः । एवं मथमच्छत्रेऽपि कृत्तिकारोहिण्योः पुष्यस्य च पीडास्ति । तथा निमच्छत्रे श्रवणमोक्षपदयोर्बृहस्पतिश्च कौर्वर्तते इति तथाऽपि तावनिष्ठफलावेव । एवं पूर्वस्य निम्नयोनाशः । इतरयोश्च त्रयो-

म. भा. टी.

॥ ३ ॥

राजनाभोऽपितत्पुत्राणां च्छत्रमाप्तिरस्तीति विशेषः । तथाचमध्यमच्छत्रे मध्यामुभयः स्वात्यामूर्त्यचंद्राहवः पूर्वस्यामुत्तरस्यावाकल्गुन्यांशनैश्चरः विशाखायांवेधेनवृहस्पतिश्चास्ति तेषांफलं तत्रैवोक्तं । क्रूरग्रहचतुष्कंचतुष्रचंद्रेण संयुतम् । पूर्वच्छत्रविनाशायकथितं पूर्वमूरिभिः इति । तत्रासिंधुसागरसंगमाद्रोदावरीसागरसंगमपर्यंतमेकारेखा तदक्षिणेनरपतिः । ततएवकर्णप्रावरणपर्यंतं द्वितीया तदुत्तरेजपतिः । तयोरेखयोर्मध्येऽवपतिः । हस्तिनापुरंतुईशानदेशस्थत्वाद्गंगाद्रास्तापूर्वभागेऽस्तीति गजपतिच्छत्रांतर्गतमेव । हरिद्रांतुदेहलीदीपन्यायेनाश्वपतिगजपत्योरंतर्गतमितितेन हस्तिनापुरस्या नां प्राच्यत्वादत्वं तं क्षयस्तथैव पांचालादीनामपीति । एतच्चनरपतिविजयदिशिनां । ईशानदेशः कूर्मच्छत्रे प्रोक्ताः । रेवती अश्विनीयाम्येपादेईशानगोचरे । गंगाद्रांतु कुरुक्षेत्रं श्रीकण्ठं हस्तिनापुरम् । अथ चैकपादाश्चकर्णप्रावरणास्तथा । विनश्यति च तेषां देशास्त्वीशानगोचरे इति दिक् ३१ चंद्रादित्यावुभौ ग्रस्तावित्येतेन श्लोकेनोक्तमर्थं विशदयति द्वाभ्यां चतुर्दशीमिति । त्रयोदशी त्रयोदशानामन्हां पूर्णार्थमा वास्यां भूतपूर्वनाभिजानेन ज्ञानामि अतिभूयसाकालेनायं दुर्योग आगत इति भावः । एकमासी एकस्मिन्नेव मासे भवां पूर्वत्रयोदश्यां त्रौपक्षसमाप्त्या मूर्त्यग्रहणमेवोक्तं इदानींतु एकस्मिन्मासे चंद्रः पूर्णमास्यां राहुणा

उद्यो०

अ०

3

चतुर्दशीपंचदशीभूतपूर्वाचषोडशीम् ॥ इमांतुनाभिजानेऽहमयावास्यात्रयोदशीम् ॥ चंद्रसूर्याबुधौग्रस्तावेकमासीत्रयोदशीम् ३२ अपर्वणिग्रहेनैतौप्रिजाःसं
क्षपयिष्यतः ॥ मांसवर्षपुनस्तीव्रमासीत्कृष्णचतुर्दशीम् ॥ शोणितैर्वक्रसंपूर्णा अट्टमास्तत्रराक्षसाः ३३ प्रतिस्रोतोमहानद्यःसस्तिःशोणितोदकाः ॥ फेनाय
मानाःकूपाश्चकूर्दन्तिवृषभाइव ३४ पतंत्युल्काःसनिर्वाताःशक्राशनिसमप्रभाः ॥ अद्यचैवनिशांव्युष्टामनयंसमवाप्स्यथ ३५ विनिःसृत्यमहोल्काभिस्तिमिरं
सर्वतोदिशम् ॥ अन्योन्यमुपतिष्ठन्तिस्तत्रचोक्तंमहर्षिभिः ३६ भूमिपालसहस्राणांभूमिःपास्यतिशोणितम् ॥ कैलासमंदराभ्यांतुतथाहिमवताविभो ३७ सह
स्रशोमहाशब्दःशिखराणिपतंतित्च ॥ महाभूताभूमिकंपेचत्वारःसागराःपृथक् ॥ वेलामुद्धर्त्यतीवक्षोभयंतोवसंधराम् ३८ वृक्षानुमध्यवांत्युग्रावाताःशर्कर
कर्षिणः ॥ आभग्राःसुमहाब्जदैरशनीभिःसमाहताः ३९ वृक्षाःपतंतित्चैत्याश्चग्रामेपुनगरेषुच ॥ नीललोहितपीतश्वभवत्यग्निर्हुतोद्भिजैः ४० वामार्चिर्दुष्टगं
धश्चमुंचनैदारुणंस्वनम् ॥ स्पर्शांगंधारसाश्चैवविपरीतामहीपते ४१ धूमंध्वजाःप्रमुंचंतिकंपमानामुहूर्मुहुः ॥ मुंचंत्यंगारवर्षचर्भेयश्चपटहास्तथा ४२ शिखरा
णांसमृद्धानामुपरिग्राह्यसमंततः ॥ वायसाश्चरुवंत्युग्रंवायंमंडलमाश्रिताः ४३ पक्वापक्वतिसुभ्रंवावाशयंतेवयांसिच ॥ निलीयंतेध्वजाग्रेषुक्षयायप्रथिवीक्षिताम् ४४

ग्रहेणग्रस्तः सूर्योऽमावास्यायां यदासूर्योग्रस्तस्तदाचंद्रोऽपिग्रस्तएव दर्शेतयोःसंहतत्वात् ३२ अपर्वणीति। षोडशमिहपर्वणीतिपूर्ववत्ज्ञेयं ३३ प्रतिस्त्रोतसोमहानद्यःविपरीतप्रवाहाः विभक्तिलो
पआर्षः विशेषणंविशेष्येणबहुलमितिस्मासोवा क्रियाविशेषणंवा। कृपाजलाशयाः कूर्दीतिक्रीडति वातैःधूम्यंतइत्यर्थः ३४ अनयंअनीतिकलं ३५ महालकाभिःदीपाभावात्क्षणकाष्टज्वालयाराग्नौ
चिनिःमृत्युग्रहाद्वर्हिर्नर्गत् ३६। ३७ महाशब्दःक्रियतइतिशेषः महाभूतावृद्धीभूताः अभूततद्भावमश्नुच्छन्दाश्चवतौपरोडाच मर्यादामुल्लंघितवतइवेत्यर्थः ३८ अशनीभिः अशनिर्द्वयोरितिकोशात्स्त्रीत्वं
३९। ४०। ४१। ४२ शिखराणांद्रुमाग्राणां। 'शिखरोऽस्त्रद्रुमाग्रच'इतिमेदिनी ४३ पकापकृति। विनाशप्रभिमुखानांपरस्परंयुद्धमिति 'पकंपरिणतेऽपिस्त्र्याद्रिनाशाभिमुखेत्रिषु' इतिमेदिनी।
पक्षेतिपक्षिरूतानुकरणं वावाच्यंतेअतिशयेनशब्दंकुर्वति ४४

11 3 16

प्रकिरंतःशङ्खमुन्नमितिशेषः । व्याख्याःदृष्टहस्तिनः सलिलाश्रयाः अत्यंतमस्वेदयुक्तः ४६ ४ ४६ १ ४७ १ ४८ १ ४९ मुनिःएवंतथेयुक्त्वेतिसंबंधः धृतराष्ट्रेणहेतुनातदर्थमित्यर्थः । ध्यानंविता ५० सं
क्षयतेक्षिणोति ५१ ॥ ५२ धर्म्यधर्मादनपेतपंथानंदेशयशिक्षय ५३ अयंदुर्योधनः ५४ सःधर्मः एनंभ्रंईवारं शक्येऽनापदिसत्याकियर्थेमापदीवउन्मार्गगामीभवसीत्यर्थः ५५ ॥ ५६ परेणअति

ध्यायंतःप्रकिरंतश्चव्यालाबेपथुसंयुताः ॥ दीनास्तुरंगमाःसर्वेवारणाःसलिलाश्रयाः ४५ एतच्छ्रुत्वाभवानत्रप्राप्तकालंव्यवस्यताम् ॥ यथालोकःसमुच्छेदनाय
गच्छेतभारत ५१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पितुर्वचोनिशम्यैतद्वृतराष्ट्रोऽब्रवीदिदम् ॥ दिष्टमेतत्पुरामन्येभविष्यतिनरक्षयः ४७ राजानःक्षत्रधर्मेणयदिवध्यं
तिसंयुगे ॥ वीरलोकंसमासाद्यसुखप्राप्स्यंतिकेवलम् ४८ इहकीर्तिं परेलोकेदीर्घकालमहत्सुखम् ॥ प्राप्स्यंतिपुरुषव्याघ्राःप्राणांस्त्यक्त्वामहाहवे ४९
॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंमुनिस्तथेत्युक्तवाकवीन्द्रोराजसत्तम ॥ धृतराष्ट्रेणपुत्रेणध्यानमन्वगमत्परम् ५० समुहूर्ततथाध्यात्वापुनरेवाब्रवीद्वचः ॥ असंशयंपा
थिवेन्द्रकालःसंक्षयतेजगत् ५१ सृजतेचपुनर्लोकान्नेहव्यतिशिक्ष्वतम् ॥ ज्ञातीनांवैकुरुणांचसंबंधिसुहृदांतथा ५२ धर्म्यदेशयपंथानंसमर्थोह्यसिवारणे ॥ क्षुद्रं
जातिवधंआहुर्माकुरुष्वममाप्रियम् ५३ कालोऽयंपुत्ररूपेणतवजातोविशांपते ॥ नवधःपूज्यतेवेदेहितनैवकथंन ५४ हन्यात्सएनंश्रोह्न्यात्कुलधर्मस्विकांत
नुम् ॥ कालेनोत्पथगताऽसिश्चक्येसतियथाऽऽपदि ५५ कुलस्यास्यविनाशायतथैवचमहीक्षिताम् ॥ अनर्थोराज्यरूपेणतवजातोविशांपते ५६ लुप्तधर्मापरेणा
सिधर्मैर्दर्शयवैसुतान् ॥ किंतेराज्येनदुर्धर्षेयेनप्रसोऽसिक्लिब्रम् ५७ यशोधर्मैचकीर्तिंचपालयन्स्वर्गमाप्स्यसि ॥ लभंतांपांडवाराज्यंशमंगच्छंतुकीरवाः
५८ एवंब्रुवतिविप्रेन्द्रेधृतराष्ट्रोऽम्बिकासुतः ॥ आक्षिप्यवाक्यंवाक्यज्ञोवाक्यंचैवाब्रवीत्पुनः ५९ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ यथाभवान्वेत्तितथैववेत्ताभावाभावौविदितौमे
यथार्थौ ॥ स्वर्गेहिंसमुद्यतितातलोकोमांचापिलोकात्मकमेवविद्धि ६० प्रसादयेत्वामतुलप्रभावंत्वंनोगतिर्दर्शयिताचधीरः ॥ नचापितेमद्रशगामहर्षेनचाधर्म
कर्तुमर्होहिमेमतिः ६१ त्वंहिधर्मप्रवृत्तिश्चयज्ञःकीर्तिश्चभारती ॥ कुरुणांपांडवानांचमान्यश्चापिपितामहः ६२ ॥ व्यासउवाच ॥ वैचित्रवीर्यंनृपतंयतेमनसिव
र्तते ॥ अभिघत्स्वयथाकामेच्छेत्ताऽस्मितवसंशयम् ६३ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ यानिलिंगानिसंप्रामेभवंतिविजयिष्यताम् ॥ तानिसर्वाणिभगवन्श्रोतुमिच्छामितत्त्वतः
६४ ॥ व्यासउवाच ॥ प्रसन्नभाःपावकऊर्ध्वरश्मिःप्रदक्षिणावर्त्तशिखोविधूमः ॥ पुण्यागंधाश्चाहुतीनांप्रवांतजयस्यैतद्भाविनोरूपमाहुः ६५ गंभीरघोषाश्चमहास्वना
श्चशंखामृदंगाश्चनदंतियत्र ॥ विशुद्धरश्मिस्तपनःशशीचजयस्यैतद्भाविनोरूपमाहुः ६६ इष्टवाचःप्रसृतावायसानांसंप्रस्थितानांचगमिष्यतांच ॥ येपृष्ठतस्तेत्वरयंति
राजन्येचाग्रतस्तेप्रतिषेधयंति ६७ कल्याणवाचःशकुनाराजहंसाःशुकाःक्रौंचाःक्षतपत्राश्चयत्र ॥ प्रदक्षिणाश्चैवभवंतिसंख्येध्रुवंजयस्तत्रवदंतिविप्राः ६८

शयेन ५७ ॥ ५८ आक्षिप्यवाक्यंब्रुवतीतिसंबंधः ५९ वेत्ताज्ञाताऽस्मीतिशेषः भावाभावौस्थितिविनाशौपरिपास्वेपांच ६० गतिःपरायणं दर्शयिताउपदेष्टा ६१ त्वंहिधर्मादोहेतुरित्यर्थः ६२ ॥ ६३
६४ रूपगमकंचिह्नं ६५ ॥ ६६ इष्टा इति । येपृष्ठतोभाषमाणवायवायसास्तेगतांस्तेत्वरयंति सिद्धिसूचका इत्यर्थः येपुरतोभाषमाणवायवायसास्तेगमनंनिषेधंतीत्यर्थः ६७ ॥ ६८

६९ । ७० प्रविष्टस्य परसैन्यमिति शेषः । इष्टामारितोमारित इति । दक्षिणाः दाक्ष्ययुक्ता हतोसिहतोसीत्याद्याः । पश्चादर्थपाश्चात्यं प्रयोजनं जगत्संसारं यतिनिश्चिन्वन्ति याश्चाग्रे प्रतिषेधिका मायुद्वयस्वपरिण्य सीत्येवंजातीयकास्ता अपि मरणस्यैव सूचिकास्ताश्च दुर्योधनं प्रत्येव प्रवर्तत इति भावः ७१ । ७२ अनुगाः अनुकूलाः ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० उपायविजयं लाभपूर्वकं जयं माम्नाप्रार्थनया दानेन वा शत्रुणा वा चापार्थितस्य धनेन वा संतपितस्य मुख्यो जयः शत्रुभेदयतो मध्यमः निघ्नतोऽधम इत्यर्थः ८१ सन्निपातो यो धानां संघर्षः व्यवधूताः दारादि च्चिन्नासक्ताः ८२ । ८३ शूरा अलंकारैः कवचैः केतुभिश्च सुखप्रणादैर्हेपितैर्वा हयानाम् ॥ भ्राजिष्मती दुष्प्रतिवीक्षणी यायेषां च मूस्ते विजयंति शत्रून् ६९ हृष्टा वाचस्तथा सत्वं यो धानां यत्र भारत ॥ नम्लायंति स्रजश्चैव ते तरंति रणोदधिम् ७० इष्टा वाचः प्रविष्टस्य दक्षिणाः प्रविविक्षतः ॥ पश्चात्संधारयंत्यर्थमग्रे च प्रतिषेधिकाः ७१ शब्दरूपरसस्पर्शगंधाश्चावि कृताः शुभाः ॥ सदा हर्षश्च यो धानां जयतामिह लक्षणम् ७२ अनुगा वायवो वांति तथाऽभ्राणि वयांसि च ॥ अनुप्लवंति मेघाश्च तथैवेन्द्रधनूंषि च ७३ एतानि जय मानानां लक्षणानि विशांपते ॥ भवंति विपरीतानि मुमुक्षूणां जनाधिप ७४ अल्पायां वा महत्यां वा सेनायामिति निश्चयः ॥ हर्षो यो धगणस्यैको जयलक्षणमुच्यते ७५ एको दीर्णो दारयति सेनां सुमहतीमपि ॥ तां दीर्णामनुदीर्यते यो धाः शूरतरा अपि ७६ दुर्निर्वर्त्या तदा चैव प्रभग्नमहती च मूः ॥ अपामिव महावेगा स्रस्ता मृग गणा इव ७७ नैव शक्या समाधातुं सन्निपाते महाचमूः ॥ दीर्णा मित्येददीर्यते सुविद्वांसोऽपि भारत ७८ भीतान् भग्नान् श्वसं प्रेक्ष्य भयं भूयोऽभिवर्द्धते ॥ प्रभग्नसह साराजन्दिशो विद्रवते चमूः ७९ नैव स्थापयितुं शक्या शूरैरपि महाचमूः ॥ सत्कृत्य महतीं सेनां चतुरंगं महीपतिः ॥ उपायपूर्वमेधावीयते तसततोत्थितः ८० उपायविजयं श्रेष्ठमाहुर्भेदेन मध्यमम् ॥ जघन्य एष विजयो यो युद्धेन विशांपते ८१ महान् दोषः सन्निपातस्तस्याद्यः क्षय उच्यते ॥ परस्परज्ञाः संहृष्टा व्यवधूताः सुनि श्विताः ८२ अपि पंचाशत् शूरामृद्गंति महतीं चमूम् ॥ अपि वापंचषट्सप्त विजयं त्यनिवर्तिनः ८३ नवैनते योगरूढः प्रशंसति महाजनम् ॥ दृष्ट्वा सुपर्णोऽपचि तिमहत्या अपि भारत ८४ नवाहुल्येन सेनायाज यो भवति नित्यशः ॥ अधुशो हि जयोनमदैवं चात्र परायणम् ॥ जयवंतो हि संग्रामे कृतकृत्या भवंति हि ८५ ॥ इति श्री महाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणपर्वणि निमित्ताख्याने तृतीयोऽध्यायः ३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा ययौ व्यासो धृतराष्ट्राय धीमते ॥ धृतराष्ट्रेऽपि तच्छ्रुत्वा ध्यानमेवान्वपद्यत १ समुहूर्तमिव ध्यात्वा विनिःश्वस्य मुहुर्मुहुः ॥ संजयं संशितात्मानमपृच्छ द्रुपद २ संजये मे महीपालाः शूरा युद्धाभि नंदिनः ॥ अन्योन्यमभिनिघ्नंति शस्त्रैरुच्चावचैरिह ३ पार्थिवाः पृथिवीहेतोः समभिन्यज्य जीवितम् ॥ नवाशाम्यंति निघ्नतो वर्धयंति यमक्षयम् ४ भौममैश्वर्यमि च्छंतो नमृष्यंते परस्परम् ॥ मन्ये बहुगुणा भूमिस्तन्ममाक्षवसं जय ५ बहूनि च सहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ॥ कोट्यश्च लोकवीराणां समेताः कुरुजांगले ६ णां सहायसंपत्तिर्नापेक्षिते त्वदृष्टांतमाह नवैनतेय इति । महत्या अपि सेनाया अपचितिं प्रतिकारं नाशं वा एकेनैवात्मना कर्तुं शक्यं दृष्ट्वा आलोच्य सुपर्णः शोभनपद्मगोरूढो नाम तो वैनतेयो विनतायाः पुत्रो महाजनं बहु जनसमुद्रं प्रशंसति न का मय वेद इत्यर्थः । 'भवेदपचितिः पूजाव्ययनिष्कृतिरिति पु' इति मेदिनी । शूराणां सहायपेक्षास्तीत्यसौ हि णी बाहुल्यान्मत्पुत्राणां जयोऽवश्यं भावीति त्वयानमतव्यमिति भावः ८४ । ८५ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ एवमुक्त्वेति १ । २ । ३ नवाशाम्यंति नैव शाम्यंति यमक्षयं यमलोकम् ४ । ५ । ६

७ दिव्येति । यथादीपेनांधकारेताशितेचक्षुषापटोदयते एवंधीवृक्ष्यामर्धविषयावरकाज्ञानतममिनाशितेसतिचिदात्मरूपेणचक्षुषामर्धप्रकाशतइत्यर्थः ८ शास्त्रचक्षुरिति । यदाऽहं ब्रह्मास्मीतिवाक्योत्थयाधियाऽऽत्मानंयोगीपुश्यतितदाऽन्योऽप्यनेधोभवति तथाचक्षुः । ' तंवाएतंसेतुंतीर्त्वाऽन्वःसन्ननंधोभवति ' इति सेतुमर्यादाविधारकंपरमेश्वरंतीर्त्वाप्राप्येतिश्रुतिपदयोरर्थः । अनेनैवाभिप्रायेणात्रैकस्वेत्याह नमस्तइति । विनयः स्वस्योपदेष्टृत्ववारणायक्यासेनैवत्वमुपदिष्टोऽसीतिभावः ९ व्रसानांजंगमानांयोनिरुत्पत्तिस्थानं अंडजाःपक्षिसरीसृपाद्याः स्वेदजाःयूकालिप्ताद्याः जरायुजाः मनुष्यपक्षाद्याः १० येषुचतुर्देशमुपज्ञाःप्रतिष्ठिताः तेषामनवाख्यैवर्णिकाः पशवश्चोऽजाद्याजरायुजानांमध्येप्रवराइतियोजना ११ । १२ ग्राम्याणांवक्ष्यमाणानांपशूनांध्ये तथाऽरण्यवासिनामित्यपि । ' पुरुषंवैदेवाःपशुमा लभंततस्मात्रयःपशूनांहस्तादानाःपुरुषोहस्तीमर्कटः ' इति विध्यर्थवादादिपुपुरुषेऽपिपशुत्वमस्येवेतिग्राम्यपशुपुरुषस्यगणनम् १३ उद्भिजाः भूमिमुद्भिजजाताः वृक्षाअश्वत्यादयः गुल्माःकुशका शादिस्तेवाः लतावृक्षाद्यारूढागुडूच्यादयः वल्लयोभूमिप्रसारार्थमावस्थायिन्यःकृष्णांडयाद्याः त्वक्सारावेण्वादयः तएवतृणजातयोनितुवृक्षाः १४ तेषामिति । सप्तग्राम्याःपशवःसप्तारण्याःपंचोद्भि

देशानांचपरीमाणंनगराणांचसंजय ॥ श्रोतुमिच्छामितत्त्वेनयतएतसमागताः ७ दिव्यबुद्धिप्रदीपेनयुक्तस्त्वंज्ञानघक्षुषा ॥ प्रभावात्तस्यविप्रर्षेर्व्यासस्यामिततेजसः ८ ॥ संजयउवाच ॥ यथाप्रज्ञंमहाप्राज्ञभौमान्वक्ष्यामितेगुणान् ॥ शास्त्रचक्षुरेक्षस्वनमस्तेभरतर्षभ ९ द्विविधानीहभूतानिचराणिस्थावराणिच ॥ व्रसानांत्रिवि धायोनिर्दंडस्वेदजरायुजाः १० व्रसानांखलुमर्वेषांश्रेष्ठाराजन्जरायुजाः ॥ जरायुजानांप्रवरामानवाःपशवश्चये ११ नानारूपधराराजंस्तेषांभेदाश्चतुर्दश ॥ वेदोक्ताः पृथिवीपालयेषुयज्ञाःप्रतिष्ठिताः १२ ग्राम्याणांपुरुषाःश्रेष्ठाःसिंहाश्चरण्यवासिनाम् ॥ सर्वेषामेवभूतानामन्योन्येनोपजीवनम् १३ उद्भिजाःस्थावराःप्रोक्तास्तेषां पंचैवजातयः ॥ वृक्षगुल्मलतावल्लयस्त्वक्सारास्तृणजातयः १४ तेषांविंशतिरेकोनामहाभूतेषुपंचसु ॥ चतुर्विंशतिरुद्भिद्यागायत्रीलोकसंमता १५ यएतांवेदगाय त्रीणुण्यांसर्वगुणान्विताम् ॥ तत्त्वेनभरतश्रेष्ठसलोकेनप्रणश्यति १६ अरण्यवासिनःसप्तसप्तैषांग्रामवासिनः ॥ सिंहाव्याघ्रावराहाश्चमहिषावारणास्तथा १७ ऋ क्षाश्ववानराश्चैवसप्तारण्याःस्मृताचृप ॥ गौरजाविमनुष्याश्चअश्वश्चतरगर्दभाः १८ एतेग्राम्याःसमाख्याताःपशवःसप्तसाधुभिः ॥ एतेवैपशवोराजन्ग्राम्यारण्याश्चतु र्दश १९ भूमौचजायतेसर्वभूमौसर्वेविनश्यति ॥ भूमिःप्रतिष्ठाभूतानांभूमिरेवसनातनम् २० यस्यभूमिस्तस्यसर्वजगत्स्थावरजंगमम् ॥ तत्रातिगृह्णाराजानोविनि श्रन्तीतरेतरम् २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिजंबूखंडविनिर्माणपर्वणिभौमगुणकथनेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

ज्जाइत्येकोनविंशतिसंख्यानांविकाराणांप्रकृतिभूतेषुपंचसुमहाभूतेषुपक्षेपेसति चतुर्विंशत्यक्षरमेख्यासाम्यात्प्रकृतिविकृत्यात्मिकागायत्रीयंभवति अत्रस्वेदजानामुद्भिज्जेष्वंतर्भावः तेहिभूमिमुद्भिजजायंते स्वेदजास्तुजलमुद्भिजजायंतइतिनाम्यात् । तृतीयनावरोधःसंशोकजस्येतिन्यायाच्च अंडजानामपिमैयुनजत्वसाम्याज्जरायुजेष्वेवांतर्भावः जरायुर्गर्भेवेष्टनंतद्रूपस्यअंडस्यैवतत्रसत्त्वादित्याशयेनचतुर्विंशतिः तदिदंकार्यकारणसमुदायात्मकंगायत्र्याख्यंब्रह्म । ' गायत्रीवाइदंतेवभूतम् ' इत्युपक्रम्य ' सैषाचतुष्पदाषड्विंशगायत्रीतदेतद्व्याख्यन्तं तावानस्यमहिमाततोऽयायांश्चपूरुषः । पादोऽस्यसर्वांश्च तानित्रीपादस्यामृतंदिवि ' इतिच्छांदोग्येउपसंहारदर्शनात् १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० यस्यभूमिरिति । राजाहिसाविभौमोराजन्मयेनेष्टास्वाराज्यंमाप्नोति अश्वमेधेनेष्टाक्रममुक्तिस्थानंमा प्रोतोति यस्यहृत्सनाभूमिस्तस्यइदंसर्वयज्ञद्वारावशोभवति तथाचवाजमनेयकेश्रयते । ' पुरुषोहवैनारायणोऽकामयतात्प्रतिष्ठेयंसर्वाणिभूतान्यहमेवैदंसर्वस्यामिति नएतंपुरुषमेधं पंचरात्रपञ्चक्रतुमप इयत् ' इत्यादिना २१ ॥ इतिभीष्मपर्वणि नीलकंठ्ये भारतभावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

॥ ६ ॥

यथाहिपुरुषः पश्येदादर्शं मुखमात्मनः ॥ एवं सुदर्शनद्वीपो दृश्यते चंद्रमंडले १६ द्विरंशे पिप्पलस्तत्र द्विरंशे च शशो महान् ॥ सर्वोषधिसमावायः सर्वतः परिवारितः १७
आपस्ततोऽन्याविज्ञेयाः शेषः संक्षेप उच्यते ॥ ततोऽन्य उच्यते चायमेनं संक्षेपतः शृणु १८ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडनिर्माणपर्वणि सुदर्शनद्वीपवर्णने
पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ उक्तो द्वीपस्य संक्षेपो विधिवद्बुद्धिर्मुख्यया ॥ तत्त्वज्ञश्चासि सर्वस्य विस्तरं ब्रूहि संजय १ यावान्भूम्यव
काशोऽयं दृश्यते शशलक्षणे ॥ तस्य प्रमाणं प्रब्रूहि ततो वक्ष्यसि पिप्पलम् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं राजा स पृष्टस्तु संजयो वाक्यमब्रवीत् ॥ ॥ संजय उवाच ॥
प्रागायतामहाराज षडेते वर्षपर्वताः ॥ अवगाढा ह्युभयतः समुद्रौ पूर्वपश्चिमौ ३

॥ इतिभीष्मपर्वणिर्न.लंकटीये भारतभावंदीपेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ पिप्पलशशयोःस्वर्षुश्रवणेस्वस्थानधिकारंपश्यन् स्थूलमेवतावत्भगवतोरूपंश्रोतुमिच्छन् धृतराष्ट्र उवाच उक्तोद्रीपस्येति ।
द्रीपस्यविस्तरमिति संवयः १ यात्रानिति । शशलक्षणे परमात्मनेज्ञापकेमायाशबलेहर्दब्रह्मणि मायाकल्पितोभूम्यवकाशो यावानव्यवहारदृष्ट्यासत्यवत्प्रतीयमानोयोगिवरैर्दृश्येततस्यप्रमाणमब्रूहि ।
ननुकारणमेवादौज्ञातव्यंयज्ज्ञानात्सर्वस्यभवतीतिवेदप्रसिद्धं किंद्रीपज्ञानेनेसाशक्याह ततोवक्ष्यमिपिप्पलमिति शशचवक्ष्यसीतिशेषः । प्रागेवकारणज्ञानात्तच्चद्रिभूतिकार्यमेवबदेसेतेनतत्रात्यंतमादरोभवती
तिभावः २ प्रागायताः पूर्वपश्चिमतमुद्रसर्पिणः अत्रेयंशान्त्रानुभवयोरविरोधेनभूकल्पनाप्रतिभाति । यथाहस्तमात्रस्यचतुरस्रस्य चतुर्विंशत्पंगुलानिपरिणाहः पणवत्पंगुलानिपरिधिः
किंचिन्यूनानिचतुर्विंशदंगुलानिर्णोभवति । एवंअष्टादशसहस्राणिपद्मशतनिचजंभूपर्वसंज्ञितायाभुवःप्रमाणमुक्तं । तदेवात्रपरिधित्वेनकल्पितंचतुर्थीशत्वेनवत्वारिसहस्राणिपद्मशतानिपंचाशच्चयोजनान्ये
कैकोभुजइतितदेवसमचतुरस्रस्यविष्कंभप्रमाणं अस्यकर्णःशुल्वशास्त्रोक्तरीखापद्मसहस्राणिपंचशतानिपद्मसतिश्रयोजनानितस्यास्यभूचतुरस्रास्यचतुर्भिःसमुद्रैर्वेष्टितस्यकोणादिध्रुवचते तेनदक्षिणस्यादि
शिखराजक्षेतोद्वयोःतमुद्रयोःसंविः एवमितरास्त्रिपिंडुसमुद्रसंयोज्येयाः । यस्त्वन्यत्रयोतिर्विदांभूवरिधिःसप्तांगंनंदावियोजन ४९६७ संमितोऽभिमतः सएवास्माकंचतुरस्रविष्कंभः स्वबाणरसवेदमितः
४६५० यत्पुत्रयारंतरंसंसेदुराभाः ३१७ तदपियजमानेनोर्वर्वाहानामपदोच्छित्तेन समपादस्थितेनवाउन्मितस्यमूत्रस्ययःपंचमोशःसहस्तइति विकल्पस्यकात्यायनादिभिरुक्तत्वाद्द्वस्तप्रमाण-

3

॥ ६ ॥

भेदकल्पनया योजनबहुत्वात् पत्वचनेन समाधेयं । तथा भूमेऽधतुरस्रत्वेऽपि तन्मध्यस्थमत्युच्छ्रितमेकं दक्षिणी कुर्वतः सूर्यस्य मार्गो मंडलाकारोऽस्तीति न बौद्धाभिमतं सूर्यद्वयं कल्प्यं भवति अन्यत्सर्वं युक्त्यविरुद्धं यो
तिर्विन्मतमेवात्रानुवर्त्तयं । यत्तु पुराणे पंचाशत्कोटियोजनं भूगोलप्रमाणमित्युक्तं तदप्यधित्याः खलु पेक्षावान्तांस्तर्केण साधयेदित्यनेनैव प्रत्युक्तं । अव्यवस्थितत्वात् नमतानामनिर्वचनीयवाद एव शरणीकरणीय इत्ये
व वरं । यद्वा सर्वत्र यत्प्रमाणं दृष्टे तद्विशो न तद्वोध्यं तेन पंचाशत्कोटिस्थाने सार्द्धं कोटिद्वयविस्तारभूमिः । लक्षस्थाने पंचसहस्रविस्तारो जम्बूद्वीपः । नवसहस्रस्थाने सार्द्धं चतुःशतयोजनायामं भरतखंडमि
ति । अस्मिन् पक्षे उदाहरित्यमाणे त्रैलोक्यादिवाक्येभ्यो जंबूद्वीपश्चतुर्दलकमलाकारः तस्याश्चांतःपरिधिः षट्शताधिकान्यष्टादशयोजनासहस्राणि । त्रयस्त्रिंशच्छतानि मध्यव्यातः । तेन फलतः पंचसहस्र
व्यासताज्ञेया । एवं तत्तियदागायातो हिमाचलः पूर्वपश्चिमसमुद्रौ स्पष्टाऽस्ति तदायं भरतवर्षं त्रिकोणो भवति तेन पृथिवी त्रिकोणे तिलोकप्रवादोऽनुभवश्चानुवृत्तो भवति । अन्यथा भरतवर्षस्य धनुर्गाकारत्वे
भूमध्यरेखाया लंकातः सेतुमार्गेण प्रस्थितायाः । 'पुरीरक्षसां दिव्यकन्याऽथ कांची ततः पर्वतः पर्यली वत्सगुलं । पुरीचोज्जयिन्या ह्यगर्गराटं कुरुक्षेत्रमेवाभुवामध्यरेखा' इति स्मर्यमाणायामध्यरेखायां कुरुक्षेत्रे
अस्य रामसेतुः सन्निहितो द्वारकाचदूरे स्यात् । द्वारका तमापेते तु श्वदूरे इति प्रत्यक्षमुपलभ्यते । भरतवर्षस्य त्रिकोणत्वमित्येवैकल्पना साधीयतीति तदिदं ३ । ४ । ५ एवं दक्षिणादिशमारभ्य यावदुत्तरसमाप्ति

हिमवान् हेमकूटश्च निषधश्च नगोत्तमः ॥ नीलश्ववैदूर्यमयः श्वेतश्च शशि सन्निभः ४ सर्वधातुविचित्रश्च गंगवान्नामपर्वतः ॥ एते वै पर्वता राजन्निःसृज्य चारुणसेविताः ५
एषामंतरविष्कंभो योजनानि सहस्रशः ॥ तत्र पुण्याजनपदास्तानि वर्षाणि भारत ६ वसंतिते पुस्तवानि नानाजातीनि सर्वशः ॥ इदं तु भारतं वर्षं ततो हेमवतं परम् ७
हेमकूटात्परं चैव हरिवर्षं प्रचक्षते ॥ दक्षिणेन तु नीलस्य निषधस्योत्तरेण तु ८ प्रागायतो महाभाग माल्यवान्नामपर्वतः ॥ ततः परं माल्यवतः पर्वतो गंधमादनः ९ प
रिमंडलस्तयोर्मध्ये मेरुः कनकपर्वतः ॥ आदित्यतरुणाभासो विब्रूमइव रावकः १० योजनानां सहस्राणि चतुरशीतिरुच्छ्रितः ॥ अधस्ताच्चतुरशीतिर्योजनानां मही
पते ११ ऊर्ध्वमधश्च तिर्यक् लोका नानावृत्तिवृत्तिः ॥ तस्य पार्श्वेऽवमीद्वीपाश्च त्वारः संस्थिता विभो १२ भद्राश्च केतुमालश्च जंबूद्वीपाश्च भारत ॥ उत्तराश्चैव कुरवः कृत
पुण्यप्रतिश्रयाः १३ विहगः सुमुखो यस्तु सुपर्णस्यात्मजः किल ॥ सर्वैर्विचिंतयामास सौवर्णां वीक्ष्य वायसान् १४

षट्प्राकपश्चिमयताः पर्वतास्तैश्च सप्तवर्षाणि प्रवेति मध्ये मध्ये वासयोग्यानि स्थानाभिभवन्ति तेषां स्थानानां वर्षाख्यानां मंतरमाह एषामिति । विष्कंभो विस्तारः सहस्रशः शब्द एषातशः शब्द परः कर्त्तव्यः लंका हिमाचल
योरनेकसहस्रयोजनानंतराभावात् षष्ठ्यधिकशतचतुष्कयोजनसंमितस्यैवांतरस्य प्रसिद्धेः । तत्रापि शतं सेतोः परतः षष्ठ्यधिकत्रिंशतं योजनानि सेतुतो हिमालय इति प्रत्यक्षसिद्धं । वर्षाणि वर्षंतिकामैः सिंचन्ति पूरयं
नीतिवर्षाणि रम्यस्थानानि ६ वसंत्येषु तानि वर्षाणीति यो गांतरमाह वसंतिति । हिमावतो दक्षिणे भारतं वर्षं उत्तरतो हेमवतं वर्षं द्वितीयम् ७ हेमकूटनिषधयोर्मध्ये हरिवर्षं । निषधनीलयोर्मध्ये वर्षं विभागमाह
दक्षिणेनेति । दक्षिणे न दक्षिणतः समीप इत्यर्थः एवमुत्तरेणेत्यादौ ज्ञेयम् ८ नीलनिषधयोर्मध्ये मेरुस्तस्य प्राक् माल्यवान् पूर्वसमुद्रावधिः पश्चिमसमुद्रावधिर्गंधमादन इत्यर्थः ९ परिमंडलशब्दस्य पूर्वोक्त एवार्थः
अत्याश्चर्यमयो मेरुः प्रतिक्षणं नो न वद इत्यर्थः आदित्यतरुणां वालादित्यः १० चतुरशीतिसहस्रस्थाने द्वाचत्वारिंशच्छती उच्छ्रायो बोध्यः अधस्तात् भूमेर्गर्भे ११ तस्य पार्श्वेऽपि वि । पार्श्वेषु चतुर्दिक्षु द्वीपा इव द्वीपाः
न च्यं तत्वाद् वर्षाणि १२ भद्राश्च दिशाश्च वर्ज्यं जंबूद्वीपशब्दोऽत्र भरतवर्षपरस्तस्य तत्सारत्वज्ञापनार्थः तानेव स्तौति कृतपुण्यप्रतिश्रया इत्यादिना । कृताविहिताः । पुण्यैः पुण्यवद्भिः प्रतिश्रया आश्रमायेषु १३
तत्र मुमुक्षुर्लब्धेन पक्षिणाभिर्हृत्य क्त्वा प्रश्रयः कृत इत्याह विहग इति द्वाभ्याम् १४

एनेत्यजामित्यक्त्वा उत्तरान्कुरुनेवगच्छामीतिशेषः १५ तमेरुमादित्योऽनुपर्येतिसदक्षिणीकरोति १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ काव्यः कविश्रेष्ठः शुक्रोरमतइतिशेषः तस्यकाव्यस्य २२ तस्मात्काव्यात् ततः कुबेरात् कलांशोदशभागस्यापिलेशं २३ कर्णिकाराजवृक्षास्तेषां च २४ । २५ । २६ । २७ क्षीरवत्श्वेताधारायस्याः सांगंगा विश्वरूपा विश्वो विष्णुस्तद्रूपा तथाचस्य रंति । ' योऽसौ सर्वगतो विष्णुश्चित्स्वरूपी निरञ्जनः । स एव द्रवरूपेण गंगाभोनात्र संशयः ' इति २८ । २९ तथैव प्रवेगेन मेरुपादारोपतनजनितवलेन खनन्यासहृदउत्पादितइतिसंबन्धः ३० । ३१

मेरुरुत्तममध्यानामधमानांचपक्षिणाम् ॥ अविशेषकरोयस्मात्तस्मादेनेत्यजाम्यहम् १५ तमादित्योऽनुपर्येतिसततं ग्योतिषांवरः ॥ चंद्रमाश्चसनक्षत्रोवायुश्चैव प्रदक्षिणः १६ सपर्वतो महाराजदिव्यपुष्पफलान्वितः ॥ भवनैरावृतः सर्वैर्जाबूनदपरिष्कृतैः १७ तत्र देवगणाराजन्गंधर्वासुरराक्षसाः ॥ अप्सरोगणसंयुक्ताः शैलेः क्रीडंतिसर्वदा ॥ १८ तत्र ब्रह्मा च रुद्रश्च शक्रश्चापि सुरेश्वरः ॥ समेत्यविविधैर्यज्ञैर्यजतेऽनेकदक्षिणैः १९ तुंबुर्नारदश्चैव विश्वावसुर्हहह्रुः ॥ अभिगम्यामरश्रेष्ठास्तुष्टुर्विविधैः स्तवैः २० सप्तर्षयो महात्मानः कश्यपश्च प्रजापतिः ॥ तत्र गच्छंति भद्रं ते सदा पर्वणि पर्वणि २१ तस्यैव मूर्धन्युज्जनाः काव्योदैत्यैर्महीपते ॥ इमानि तस्य रत्नानि तस्यैव मेरुपर्वताः २२ तस्मात्कुबेरो भगवांश्चतुर्थभागमश्नुते ॥ ततः कलांशं वित्तस्य मनुष्येभ्यः प्रयच्छति २३ पार्श्वे तस्योत्तरे दिव्यं सर्वतः कुसुमैश्चि तम् ॥ कर्णिकारवनं रम्यं शिलाजालसमुद्रतम् २४ तत्र साक्षात्पशुपतिर्दिव्यैर्भूतैः समावृतः ॥ उमासहायो भगवान् रमतैर्भूतभावनः २५ कर्णिकारमयीं मालां बिभ्रत्पादावलंबिनीम् ॥ त्रिभिर्नैत्रैः कृतोद्योतस्त्रिभिः सूर्यैरिवोदितैः २६ तमुग्रतपसः सिद्धाः सुव्रताः सत्यवादिनः ॥ पश्यंति न हि दुर्वृतैः शक्यो द्रष्टुं महेश्वरः २७ तस्य शैलवल्ग्विनीम् ॥ त्रिभिर्नैत्रैः कृतोद्योतस्त्रिभिः सूर्यैरिवोदितैः २८ पुण्यापुण्यतमैर्जुष्टांगगाभागीरथीशुभा ॥ प्लवतीवप्रवेगेन हृदे चंद्रमसः शुभे २९ स्य शिखरात्क्षीरधारानरेश्वर ॥ विश्वरूपापरिमिता भीमनिर्घातनिःस्वना ३० पुण्यापुण्यतमैर्जुष्टांगगाभागीरथीशुभा ॥ प्लवतीवप्रवेगेन हृदे चंद्रमसः शुभे २९ तया ह्युत्पादितः पुण्यः सहृदः सागरोपमः ॥ तां धारयामास तदा दुर्धरां पर्वतरैरपि ३० शतं वर्षं सहस्राणां शिरसैव पिनाकधृक् ॥ मेरोस्तु पश्चिमे पार्श्वे कृतुमालोमहीपते ३१ जंबूखंडे तु तत्रैव महाजनपदो नृप ॥ आयुर्दशसहस्राणि वर्षाणां तत्र भारत ३२ सुवर्णवर्णाश्च नराः स्त्रियश्चाप्सरसोपमाः ॥ अनामया वीतशोकान्तिर्यमुदितमानसाः ३३ जायंते मानवास्तत्र निष्टकनकप्रभाः ॥ गंधमादनगंगेपुकुबेरः सह राक्षसैः ३४ संवृतोऽप्सरसां संघैर्मोदते मुह्यकाधिपः ॥ गंधमद्गन्धनपार्श्वे तु परे त्वपरगंडिकाः ३५ एकादशसहस्राणि वर्षाणां परमायुषः ॥ तत्र हृद्यानराजं स्तेजोयुक्ता महाबलाः ॥ स्त्रियश्चोत्पलवर्णाभाः सर्वाः सुप्रियदर्शनाः ३६ नीलात्परतरं श्वेतं श्वेतादौ रण्यकंपरम् ॥ वर्षमैरावतराजन्नानाजनपदावृतम् ३७

३२ सुवर्णवर्णाः गौराः ३३ निष्टेति । पीतभास्वर इत्यर्थः ३४ अपरगंडिकाः अन्ये गंधमादनस्यैवावयवभूतानुदोपमाः क्षुद्रशैलाः । ' गंडो भूषणबुद्बुदे ' इति मेदिनी स्वार्थिकः कः ३५ उत्पलवर्णेन आभातिताः उत्पलवर्णाभाः ३६ नीलात्परतरमिति । नीलोत्पलधरमित्यपवादः । एवं हि मवतो दक्षिणे भरतवर्षे तदुत्तरे दैववतं वर्षं हेमकूटादुत्तरे हरिवर्षं । निषाधादुत्तरे नीलाश्च दक्षिणे मेरोः परितः लावृत्तमेकमेव चतुर्थवर्षं । अत्रैव केचिद्ब्रह्मक्षेत्रे तु मालयोर्वर्षांतरत्वं प्रकल्प्य नववर्षाणीत्याचक्षते । ततो नीलात्पर्वतादुत्तरतः श्वेतं पंचमं वर्षं श्वेतात्पर्वतादुत्तरतो हरिण्यकं वर्षं पष्ठं । ततः शृंगवत्पर्वतादौ राषतं सप्तमं वर्षं ३७

धनुःसंस्थेधनुष्कोटी संस्थाशब्दःसमासिवचनः । संतिष्ठतेऽग्रिहोत्रमित्यादिप्रयोगदर्शनात् । तेनमिश्रितधनुष्कोटिद्रयाकारेऽत्यर्थः । शाहर्गस्यहिधनुषोद्वेकोटीएकीकृतेभवतस्तदामध्येकिंचिन्नान्त्रिकोणंभव
तिअतएवराजसंस्थोधनुष्कोटिशब्देनैववर्त्तनकरमहोदध्याख्यसमुद्रद्वयसंगमप्रदेशोव्यवहियते एवमाकारंदक्षिणेभरतवर्षमुत्तरेपेरावतंचमध्येपंचेतिसप्तवर्षाणि ३८ । ३९ समन्वितानिभिन्नभावेनसंगतानि
४० हेमेति । हेमकूटएवकैलासस्तस्योत्तरेमैनाकस्तस्योत्तरतोहिरण्यगृगः एतयोर्ंतरालेविदुसरोस्तीतिश्रुतकत्रयार्थः ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ भूतपतीरुद्रः ४६ । ४७ पावनीसरस्वती
त्येका ४८ प्रभोरीश्वरस्यैषसप्तनद्यात्मकःसंविधिःसमीचीनलोकोपकारार्थविधानं एषैवेतिसंभिरार्षः कारुण्यात्परमेश्वरेणपावनाःपदार्थानिर्मिताइत्यर्थः ४९ । ५० । ५१ श्वेतपर्वतःस्थानमितिशेषः
गंधर्वावसंतीतिशेषः प्रतिसंचरःव्यवहारस्थानं ५२ इतीति । वर्षाणिनत्रवपनिविष्टानि गतिमंतिजंगमानि ध्रुवाणिस्थावराणिचसर्वाणिभूतान्येवसर्वदृश्यमाश्रयाश्रितरूपंपांचभौतिकमेवेत्यर्थः ५३ ध्रुव

धनुःसंस्थेमहाराजद्वेवर्षेदक्षिणोत्तरे ॥ इलावृत्तमध्यमंतुपंचवर्षाणिचैवहि ३८ उत्तरोत्तरमेतेभ्योवर्षमुद्रिच्यतेगुणैः ॥ आयुःप्रमाणमारोग्यंधर्मतःकामतोऽर्थतः
३९ समन्वितानिभूतानितेषुवर्षेषुभारत ॥ एवमेवामहाराजपर्वतैःपृथिवीचिता ४० हेमकूटस्तुसुमहान्कैलासोनामपर्वतः ॥ यत्रवैश्रवणोराजन्गुह्यकैःसहमोदते
४१ अस्त्युत्तरेणकैलासमैनाकंपर्वतंप्रति ॥ हिरण्यगृगःसुमहान्दिव्योमणिमयोगिरिः ४२ तस्यपार्श्वेमहद्व्यंशुभ्रंकांचनवालुकम् ॥ रम्यंविदुसरोनामयत्र
राजाभगीरथः ४३ दृष्ट्वाभागीरथींगंगामुवासबहुलाःसमाः ॥ यूपामणिमयास्तत्रचैत्याश्रापिहिरण्यमयाः ४४ तत्रेष्टातुगतःसिद्धिसहस्राक्षोमहायशः ॥ स्रष्टा
भूतपतिर्यत्रसर्वलोकैःसनातनः ४५ उपास्यतेतिगमतेजायत्रभूतैःसमंततः ॥ नरनारायणौब्रह्मामनुःस्थानुश्वपंचमः ४६ तत्रदिव्यात्रिपथगाप्रथमंतुप्रतिष्ठिता
॥ ब्रह्मलोकादपक्रांतासप्तधाप्रतिपद्यते ४७ वस्वौकसारानलिनीपावनीचसरस्वती ॥ जंबूनदीचसीताचगंगासिंधुश्चसप्तमी ४८ अचिंत्यादिव्यसंकाशाप्रभो
रेषैवसंविधिः ॥ उपासतेयत्रसत्रंसहस्रयुगपर्यये ४९ दृश्याऽदृश्याचभवतितत्रतत्रसरस्वती ॥ एतादिव्याःसप्तगंगास्त्रिषुलोकेषुविश्रुताः ५० रक्षांसिर्वहिमव
तिहेमकूटेतुगुह्यकाः ॥ सर्पानागाश्चनिषधेगोकर्णैचतपोवनम् ५१ देवासुराणांसर्वेषांश्वेतपर्वतउच्यते ॥ गंधर्वानिषधेनित्यंनीलेब्रह्मर्षयस्तथा ॥ गृगवांस्तुमहा
राजदेवानांप्रतिसंचरः ५२ इत्येतानिमहाराजसप्तवर्षाणिभागशः ॥ भूतान्युपनिविष्टानिगतिमंतिध्रुवाणिच ५३ तेषामृद्धिर्बहुविधादृष्टतेदैवमानुषी ॥ अशक्या
परिसंख्यातुंश्रद्धेयातुवुभूषता ५४ यांतुपृच्छसिमांराजन्दिव्यामेतांशशाकृतिम् ॥ पार्श्वेशशस्यद्वेवर्षेउक्तेयेदक्षिणोत्तरे ॥ कर्णौतुनागद्वीपश्चकाश्यपद्वीपएवच ५५

पताश्रेयःप्राप्तमिच्छताश्रद्धेया अदृष्टेष्वर्थेषुश्रद्धावानहितत्वात्पर्यर्थेचोदितानिकर्माणि करोतिनित्यश्रद्धानइत्यर्थः ५४ एवंभूतस्थानमुक्त्वाएतदेवपरमात्मनःशरीरमितिचित्तनीयमित्याशयेनाह यांत्विति
दिविमायाशब्दलेभवांदिवाप्यायिकींशशस्यचिदात्मनःआकृतिपिप्पलाख्या । ततोवक्ष्यसिपिप्पलमितिपूर्वत्वयैवोक्तत्वात्इदानींपृच्छसिअवसरंप्राप्यवक्ष्यसिबर्त्तमानसामीप्येवर्त्तमानवर्त्तमानाभिर्देशः तामहंत्वयाऽपृ
ष्टामपिवक्ष्यामीतिशेषः । तामेवाह पार्श्वेइति । भुक्तस्यान्नादेःसंग्रहस्थानंपार्श्वेद्वयंयथाएवंकर्मसंचयस्थानंभरतवर्षमेकंपरमेश्वरस्यदक्षिणपार्श्वेत्वेनज्ञेयं । तथापेरावतवर्षमपियोगसंचयस्थानमुत्तरपार्श्वेत्वेनज्ञेयं
तत्रदिव्यलोकच्युतायोगभ्रष्टाविदेहप्रकृतिलयाख्याएवजायंते तेचपूर्वसंस्कारात्पुनर्योगमभ्यस्यंति । भरतवर्षेतुक्रमयोगयोर्द्विषोरप्यनुष्ठानाययोग्यमितिदक्षिणकुक्षित्वेनाभ्यर्हितत्वमस्यमृचितं । यथालो
किकेशाशरीरेकर्णावत्युच्छ्रितंस्थानंतुल्योपरमेश्वरशरीरेनान्दीपकाश्यपद्वीपौ क्रमेणदक्षिणोत्तरौ । अचिरादिमार्गप्राप्यःसत्यलोकोयोगीप्राप्यः । धूमादिमार्गप्राप्योदेवलोकःकर्मप्राप्यश्च विश्वकोशे ।-

‘नागंतुसीसकेरंगेइत्युपक्रम्य श्रेष्ठेस्थाङ्गुत्तरस्थिते’ इति सर्वोपरिस्थे श्रेष्ठे हिरण्यगर्भे नागशब्दप्रयोगदर्शनात्तस्य द्वीपश्च द्वीपोलोक इतरैरगम्य इति नागद्वीपः सत्यलोकः । तथा कथं यद्यंशुरासोमादिरूपमादकृतौ तैरपि वंति ते कश्यपाः कर्मिणस्तेषामयं काश्यपद्वीपः स्वर्गः । एवं शशस्य कुक्षिकर्णानुसारेण वेष्ट्रमांडे उच्चं देवाः शस्त्रेण कुक्ष्युपरि भागत्वेन । येषां प्रदेवाः शस्त्रेण कुक्षेरथो भागत्वेन च कल्पनीयाः तथा च श्रुतिः । ‘अग्निर्मूर्धा च क्षुषी चंद्रसूर्यौ दिशः श्रोत्रे वाग्विवृताश्च वेदाः ॥ वायुः प्राणो हृदयं विश्वस्य पद्भ्यां पृथिवी श्लेषः सर्वभूतां त्रात्मा’ इति । अत्रापि चेदं सूर्यपदेन कृष्णशुक्लभागविविश्रुते । दिक्शब्देन च तत्प्राण्यौ शशकर्णस्थानीयौ देवाश्चेन्न वितर्ज्ये ५५ एवं शशस्य मायिकं बाह्यं प्रथमं रूपमुक्तं तद्वासनोत्पत्तिं द्वितीयमांतरूपमाह त्राप्तेति । रंजनात्मकत्वात् रक्तं रजस्ताम्रशब्दतत्तत्प्रधानं मनोऽपि ताम्रमेव तन्मयानि पर्णोपलक्षितानि वस्त्राभ्यां

भीष्मः

अ०

9

ताम्रपर्णाशिलोराजञ्ज्रीमान्मलयपर्वतः ॥ एतद्वितीयं द्वीपस्य दृश्यते शशसंस्थितम् ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणपर्वणि भृम्यादिपरिमाणविवरणेषु अध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ मेरोरथोत्तरं पार्श्वं पूर्वंचाचश्वसंजय ॥ निखिलेन महाबुद्धेर्माल्यवंतंच पर्वतम् १ ॥ संजय उवाच ॥ दक्षिणेन तु नीलस्य मेरोः पार्श्वे तथोत्तरे ॥ उत्तराः कुरवो राजन् पुण्याः सिद्धनिषेविताः २ तत्र वृक्षामधुफलानित्यपुष्पफलोपगाः ॥ पुष्पाणि च सुगंधीनिरसवंति फलानि च ३ सर्वकामफलस्तत्र केचिद्दृक्षाजनाधिप ॥ अपरेक्षीरिणो नाम वृक्षास्तत्र नराधिप ४ ये क्षरंति सदा क्षीरं षड्रसंचामृतोपमम् ॥ वस्त्राणि च प्रसूयंते फलेष्वाभरणानि च ५ सर्वाणि मयी भूमिः सूक्ष्मकांचनवालुका ॥ सर्वतु सुखसंस्पर्शानिष्पंकाचजनाधिप ॥ पुष्करिण्यः शुभास्तत्र सुखं स्पर्शमनोरमाः ६ देवलोके च्युताः सर्वे जायंते तत्र मानवाः ॥ शुक्लाभिजनसंपन्नाः सर्वे सुप्रियदर्शनाः ७ मिथुनानि च जायंते स्त्रियश्चाप्सरसोपमाः ॥ तेषां तेक्षीरिणां क्षीरं पिबंत्यमृतसन्निभम् ८ मिथुनं जायते काले समंतच्च प्रवर्धते ॥ तुल्यरूपगुणोपेतं समवेष्टं तथैव च ९ एवमेवानुरूपंच चक्रवाकसमं विभो ॥ निरामयाश्च ते लोका नित्यं मुदितमानसाः १० दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च ॥ जीवंति ते महाराज न घान्योऽन्यं जहत्युत ११ भारुंडानामशकुनास्तीक्ष्णतुंडा महाबलाः ॥ तान्निर्हरंतीह मृतान्दरीषु प्रक्षिपंति च १२ उत्तराः कुरवो राजन् व्याख्यातास्ते समासतः ॥ मेरोः पार्श्वं हं पूर्वं व्याम्यथ यथा तथम् १३ तस्य मूर्ध्ना भिषेकस्तु भद्राश्च स्य विशांपते ॥ भद्रसालवनं यत्र कालाग्रश्च महाद्रुमः १४

फलपुष्पादीनि श्लोषलक्षितानिहर्ष्यादीनिचयत्रासौताम्रपर्णशिलः अतएवश्रीमान्मलयपर्वतः मलयेषुआरामेषुपर्वतइवउच्छ्रितःश्रेष्ठतमआरामइत्यर्थः 'मलयोदेशआरामः'इतिविश्वः । आराममस्यपदयं
तिनतंपदयतिकश्चन' इतिवृहदारण्यकपष्ठेस्वाम्रप्रपंचेआरामपदमयोगदर्शनात् । एतत्तमलयरूपंपदपस्यजंबूखंडस्यद्वितीयवासानामयंशशसंस्थितेशशस्वरूपं । एतेन 'द्वेवावब्रह्मणोरूपेमूर्चचैवामूर्चच' इतिश्रु
तिप्रसिद्धेशूलसूक्ष्मेषपरमेश्वरस्यद्वेर्षेचित्यत्वेनदर्शिते । तेजभेदतुराष्ट्रेगापिचित्तरीयेइतिवक्तुराशयः ५६ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंडीयेभारतभावदीपपेष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ एवमुक्तेऽपि
ध्यानमार्गेचिचदोषेणानभिकारात्कर्मप्राप्त्याप्येवस्वर्गच्युतानांस्थानानिपृच्छति मेरोरिति १ । २ मधुफलाःस्वादुफलाः ३ । ४ । ५ । ६ शुक्लाभिजनोविष्णुभक्तजनस्तेमसंपन्नास्तस्तंगिनः ७
८ । ९ चक्रवाकौसहचरौपक्षिदंपती १० नजहति सभवेद्वापिपशरीरंत्यजतइत्यर्थः ११ । १२ । १३ मूर्धाभिषेकोमूर्धाभिषिक्तंमुख्यमिति यावत् १४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० योजनानामिति । अत्राप्येकादशस्त्याविंशोऽशः पंचपंचाशत् २१ एवं सति सार्धसहस्रद्रुमरत्नीनां तस्य परिणा होय तत्र त्रसपादशतं अरत्नयः फलपरिणा होयुज्यते रसभेदिनां कर्कटीफलवत्पक्वतादशायां भेदशीलानां २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ गंडिकाक्षुद्रपर्वतः २८ पंचषट्पंचाधिकाः पट्टकादशेत्यर्थः महारजतं कां वनंतत्संकाशाः २९ ब्रह्मलोकेति । यद्दत्तः कर्मणा ब्रह्मलोकं गतास्ते तश्च्युताः संतो माल्यवतिपर्वते जन्मलब्ध्वा भूतानां रक्षणार्थं तपस्तप्त्वा दिवाकरं प्रविशंते तस्मिन्प्राप्नुवन्ति ३० । ३१ तत्रापि आदिबालोकेन कृत्स्नं विराट्पुरुषं च

कालाग्रस्तु महाराज नित्यपुष्पफलः शुभः ॥ शुभश्च योजनोत्सेधः सिद्धचारणसेवितः १५ तत्र ते पुरुषाः श्वेतास्ते जोयु कामहाबलाः ॥ द्वियः कुमुदवर्णाश्च सुंदर्यः प्रियदर्शनाः १६ चंद्रप्रभाश्चंद्रवर्णाः पूर्णचंद्रनिभाननाः ॥ चंद्रशीतलगात्र्यश्च नृत्यगीतविशारदाः १७ दशवर्षसहस्राणि तत्रायुर्भरतर्षभ ॥ कालाग्रसपीता स्ते नित्यं संस्थितयौवनाः १८ दक्षिणेन तु नीलस्य निषधस्योत्तरेण तु ॥ सुदर्शनो नाम महान्जंबूवृक्षः सनातनः १९ सर्वकामफलः पुण्यः सिद्धचारणसेवितः ॥ तस्य नाभ्यासमाख्यातो जंबूद्वीपः सनातनः २० योजनानां सहस्रं च शतं च भरतर्षभ ॥ उत्सेधो वृक्षराजस्य दिवस्पृङ्मनुजेश्वर २१ अरत्नीनां सहस्रं च शतानि दशपंचच ॥ परिणा हस्तु वृक्षस्य फलानां रसभेदिनाम् २२ पतमानानि तान्युर्वीकुर्वन्ति विपुलं स्वनम् ॥ मुंचंति च रसं राजंस्तस्मिन् रजतसन्निभम् २३ तस्याजंब्वाः फलरसो न दीभृत्वा ज नाधिप ॥ मेहं प्रदक्षिणं कृत्वा संप्रयात्युत्तरान्कुरुन् २४ तत्र तेषां मनः शान्तिर्न पिपासा जनाधिप ॥ तस्मिन् फलरसे पीतेन जरा बाधते च तान् २५ तत्र जांबूनदं नाम कनकं देवभूषणम् ॥ इन्द्रगोपकसंकाशं जायते भास्वरंतु तत् २६ तरुणादित्यवर्णाश्च जायंते तत्र मानवाः ॥ तथामाल्यवतः शृंगे दृश्यते हव्यवाट्सदा २७ नाम्ना संवर्तको नाम कालाग्रिर्भरतर्षभ ॥ तथामाल्यवतः शृंगे पूर्वपूर्वानुगंडिका २८ योजनानां सहस्राणि पंचषण्माल्यवानथ ॥ महारजतसंकाशा जायंते तत्र मानवाः २९ ब्रह्मलोकच्युताः सर्वे सर्वेषु साधवः ॥ तपस्तप्यंति ते तीव्रं भवंति ह्यूर्ध्वरेतसः ॥ रक्षणार्थं तु भूतानां प्रविशंते दिवाकरम् ३० षष्टिस्तानि सहस्राणि षष्टिरेव शतानि च ॥ अरुणस्याग्रतो यांति परिवार्य दिवाकरम् ३१ षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिमेव शतानि च ॥ आदित्यतापतप्तास्ते विंशतिशिशिमंडलम् ॥ ३२ ॥ इति श्रीमहा भारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणपर्वणि माल्यवद्गर्णने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ वर्षाणां चैव नामानि पर्वतानां च संजय ॥ आचक्ष्वमे यथा तत्त्वं ये च पर्वतवासिनः १ ॥ संजय उवाच ॥ दक्षिणेन तु श्वेतस्य निषधस्योत्तरेण तु ॥ वर्षैरमणकं नाम जायंते तत्र मानवाः २ शुक्लाभिजनसंपन्नाः सर्वे सुप्रिय दर्शनाः ॥ निःसपत्नाश्च ते सर्वे जायंते तत्र मानवाः ३ दशवर्षसहस्राणि शतानि दशपंचच ॥ जीवंति ते महाराज नित्यं मुदितमानसाः ४

हुकालमुपास्य चंद्रमनसोधिष्ठातारं प्रविशंति सूत्रात्मभावं प्राप्नुवंतीत्यर्थः ३२ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ वर्षाणामिति १ द क्षिणेन त्विति । यद्यपि श्वेतस्य दक्षिणे नीलस्तस्य दक्षिणे निषधस्तथाऽपि निषधो चरत्त्वमस्त्येवेत्यविरोधः । रमणकं यत्पूर्वनीलादुत्तरतः श्वेतादक्षिणतश्च श्वेतवर्षमित्युक्तं तस्यैव रमणकमिति संज्ञांतरं । दक्षिणेन तु नीलस्य नीलमाल्यवतो नीलगंधमादनयोश्च संधावित्यर्थः निषधस्योत्तरेण तश्चैव तयोरेव संधिद्वये इत्यर्थः २ । ३ । ४

५ । ६ । ७ शृंगाणि शृंगवतः षष्ठस्य वर्षपर्वतस्य सानूनि ८ । ९ शृंगस्य शृंगवतः १० शृंगं शृंगवत् यस्मात्सर्वधातुविचित्रं शृंगं वाष्पामपर्वत इत्युक्तमहिम्नापर्वतेन परिच्छिन्नं इदं ऐरावताख्यं वर्षं यस्मात् अतः पूर्वोक्ताद्र्षगणात्परं श्रेष्ठमिदं वर्षमिष्यर्थः एतदेवाह नतत्रेत्यादिना ११ । १२ अनिष्यंदा अस्वेदाः देवतुल्या इत्यर्थः १३ । १४ आदित्यतापनसास्ते विशंति शशिमहलमिति विराड्भावं त्यक्त्वा स्वात्मा भावं गच्छतीत्युक्तं स्थूलसूक्ष्मरूपकार्यद्वयं । इदानीं पिप्पलं तु वदिष्यसीत्युक्तः संजयोऽवसरं प्राप्य पिप्पलाख्यं कारणमप्याह क्षीरोदस्येति । तत्राभिदैवं लवणे शुसुरासर्पिर्देवि क्षीरं शुद्धोदकानां तप्तसमुद्राणामुपात्यः क्षीरोदः अध्यात्मं । अन्नमयः कोश आत्मा प्राणमयस्तु इन्द्रियमय प्राणमय भेदेन द्विविध इति द्वौ चतुर्थो मनोमयः । पंचमो विज्ञानमयः । षष्ठ आनंदमयः । सर्वकारणभूतः सप्तमः शुद्धब्रह्मेति । तत्र क्षीरोदात्परतो महाविष्णोर्जगज्जन्मादिहेतोः स्थानमस्ति यदिदं दहराद्युपासकैः प्राप्यते । यत्रारण्यश्चार्णवौ यत्र प्रभुविमितं हिरण्यं वेदमयत्राश्वत्थः सोमसवन इत्यादि चिह्नमुक्तं श्रुतिप्रसिद्धं सप्रभुरंतर्यामी हरिः सर्वसंहर्ता वैकुण्ठोऽकुण्ठितामर्ध्यः शकटे शकटवदचे तेन कनकामये कनकवज्रास्वरज्योतिर्मये अन्येभ्योऽपि दृश्यते इति दीर्घः चिन्मये शरीरेव सति १५ अस्य वस्तुतया यद्य

दक्षिणेन तु नीलस्य निषधस्योत्तरेण तु ॥ वर्षे हिरण्यं नाम यत्र हरिण्वती नदी ५ यत्र चायं महाराज पक्षिरादपतगोत्तमः ॥ यक्षानुगामहाराज धनिनः प्रियदर्शनाः ६ महाबलास्तत्र जना राजन्मुदितमानसाः ॥ एकादशसहस्राणि वर्षाणां ते जनाधिप ७ आयुः प्रमाणं जीवंति शतानि दशपंचच ॥ शृंगाणि च विचित्राणि त्रीण्येवमनुजाधिप ८ एकं मणिमयं तत्र तथैकं रौक्ममद्भुतम् ॥ सर्वरत्नमयं वै कं भवनैरुपशोभितम् ९ तत्र स्वयं प्रभादेवी नित्यं वसति शांडिली ॥ उत्तरेण तु शृंगस्य समुद्रांते जनाधिप १० वर्षमैरावतं नाम तस्माच्छृंगमतः परम् ॥ नतत्र सूर्यस्तपति न जीर्यते च मानवाः ११ चंद्रमाश्च सनक्षत्रो ज्योतिर्भूत इवावृतः ॥ पद्मप्रभाः पद्मवर्णाः पद्मपत्रनिभेक्षणाः १२ पद्मपत्रसुगंधाश्च जायंते तत्र मानवाः ॥ अनिष्यंदा इष्टगंधानि राहाराजितेन्द्रियाः १३ देवलोकच्युताः सर्वे तथा विरजसो नृप ॥ त्रयोदशसहस्राणि वर्षाणां ते जनाधिप १४ आयुः प्रमाणं जीवंति नरा भरतसत्तम ॥ क्षीरोदस्य समुद्रस्य तथैवोत्तरतः प्रभुः ॥ हरिर्वसति वैकुण्ठः शकटे कनकामये १५ अष्टचक्रं हितद्यानं भूतयुक्तं मनोजवम् ॥ अग्निवर्णं महातेजो जांबूनदविभूषितम् १६ सप्रभुः सर्वभूतानां विभुश्च भरतर्षभ ॥ संक्षेपो विस्तरश्चैव कर्त्ता कारयिता तथा १७ पृथिव्यापस्तथाकाशां वायुस्तेजश्च पार्थिव ॥ सयज्ञः सर्वभूतानां मास्यंतस्य ह्युताशनः १८

पिचिन्मयत्वं तथापि हिलोकप्रसिद्धं अष्टचक्रं अष्टाभिर्भगवत्तनुभिरुन्नत इति अष्टचक्रं यानं इह लोके परलोकगति साधनं अष्टौ चक्राणि तु कर्मेन्द्रियपंचकं ज्ञानेन्द्रियपंचकं मन आदि चतुष्कं प्राणपञ्चकं सूक्ष्मभूतपंचकं अविद्या कामः कर्मचेति पुर्यष्टकात्मकं लिंगं शकटवदचे तेन मचलमपि भूतयुक्तं भूतेन नित्यसिद्धेन ब्रह्मणा अनुग्रहिष्ठं सव मनोजवंशीघ्रं भवति प्राणनादिक्रियाः करोतीत्यर्थः अतएव श्रूयते 'कोशेवान्यात्कः प्राणायतयदेष आकाश आनंदो न स्यात्' इति । अग्निवर्णं अग्निवत् वर्णो वर्णनायस्य अत्यंत संसारदुःखप्रदमित्यर्थः । महातेजः अनेकविधज्ञानेन्द्रियप्रधानं जांबूनदं दिव्यमुवर्णचेतोहरणं वासनाजालं तेन विभूषितं तन्मयमित्यर्थः अधिदैवं तु स्पष्ट एवार्थः १६ सप्रभुरिति । योऽस्मिन् शकटे वसति स एव सर्वेषां जीवानां प्रभुरित्यंता विभुर्व्यापकः संक्षेपः संहर्ता विस्तरः सम्यक् विरचयिता । कर्त्ता जीवरूपेण कारयिता ईश्वररूपेण १७ एवमध्यात्मादिदैवरूपत्वमुक्त्वा अधिभूताधियज्ञरूपत्वमपि तस्यैवाह पृथिवीति । सर्वेषां भूतानां संबंधी यथाधिकारं निर्वर्त्यो यज्ञः स एव आस्यंतस्य ह्युताशनः विशेषतस्तु सयज्ञेनैव तृप्यतीति भावः १८

एवंसंजयेन उक्तः उपदिष्टो धृतराष्ट्रो महामनाः महत्पिप्पलापरंपर्यायविश्वरूपदर्शनयोग्यमनो यस्य स एव भूतो ध्यानं सविकल्पसमाधिः अन्वगमत् संजयवाक्यश्रवणमनुप्राप्तवान् १९ तत्र च यथाऽर्जुनेन विश्वरूप दर्शनकाले भावी सत्रक्षयो दृष्टस्तद्वत्सोऽपि नरनारायणाभ्यां क्रियमाणं सर्वसत्रक्षयं दृष्ट्वा स्वपुत्रान् प्रतिविचिन्त्य पुनरेवाब्रवीत् । तदेव वचनमाह असंशयमिति २० इह लोके त्वदुक्ते जंबूखंडे शाश्वतं शश्वद्भवमेवार्थं दिक्मपि नास्ति किंतु सर्वदृष्टं स्वभावं संकल्पमात्रोत्थं । किं हि शाश्वतमस्ति नरो नारायणश्चेति जीवेश्वरावेव शाश्वतौ नेत्याह उभयं मिलित्वा एक एव सर्वज्ञः सर्वभूतहृत् तमेवेश्वरं देवा वैकुण्ठमाहुः अश्रिदैवंस

वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः संजयेन धृतराष्ट्रो महामनाः ॥ ध्यानमन्वगमद्राजन् पुत्रान् प्रतिजनाधिप १९ सविचिंत्य महातेजाः पुनरेवाब्रवीद्वचः ॥ असंशयं सूत पुत्र कालः संक्षिपते जगत् २० सृजते च पुनः सर्वे नैह विद्यति शाश्वतम् ॥ नरो नारायणश्चैव सर्वज्ञः सर्वभूतहृत् २१ देवा वैकुण्ठमित्याहुर्नरा विष्णुमिति प्रभुम् २२ ॥ इति श्री महाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणपर्वणि धृतराष्ट्रवाक्येऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ यदिदं भारतं वर्षं यत्रेदं मूर्च्छितं बलम् ॥ यत्रातिमात्रलुब्धोऽयं पुत्रो दुर्विधनो मम १ यत्र गृह्णाः पांडुपुत्राय त्रमे सज्जते मनः ॥ एतन्मे तत्त्वमाचक्ष्वत्वं हि मे बुद्धिमान्मतः २ ॥ संजय उवाच ॥ न तत्र पाण्डवा गृह्णाः शृणुराजन्वचो मम ॥ गृह्णो दुर्विधनस्तत्र शकुनिश्चापि सौबलः ३ अपरे क्षत्रियाश्चैव नानाजनपदेश्वराः ॥ ये गृह्णा भारतं वर्षेन मृत्युं यति परस्परम् ४ अत्र ते कीर्तयिष्यामि वर्षं भारतं भारतम् ॥ प्रियमिंद्रस्य देवस्य मनोर्वैवस्वतस्य च ५ पृथोस्तुराजन्वैन्यस्य तथेक्ष्वाकोर्महात्मनः ॥ ययाते रं बरीषस्य मां धातुर्न हृषस्य च ६ तथैव मुचुकुंदस्य शिबेरी शीनरस्य च ॥ ऋषभस्य तथैलस्य नृगस्य नृपतेस्तथा ७ कुशिकस्य च दुर्द्धर्षगाधेश्वैव महात्मनः ॥ सोमकस्य च दुर्द्धर्षदिलीपस्य तथैव च ८ अन्येषां च महाराज क्षत्रियाणां बलीयसाम् ॥ सर्वेषामेव राजेन्द्र प्रियं भारतं भारतम् ९ तत्सर्वेषां प्रवक्ष्यामि यथा यथमस्मिन्दम ॥ शृणु मे गदतो राजन् न्यन्मां त्वं परिपृच्छसि १० महेन्द्रो मलयः स ह्यः शुक्ति मानृक्षवानपि ॥ विंध्यश्च पारियात्रश्च सप्तैते कुलपर्वताः ११ तेषां सहस्रशो राजन् पर्वतास्ते समीपतः ॥ अविज्ञाताः सारवंतो विपुलाश्चित्रसानवः १२ अन्येततोऽपरि ज्ञाता हस्वाहस्वोपजीविनः ॥ आर्याम्लेच्छाश्च कौरव्यतैर्मिश्राः पुरुषाविभो १३ नदीपिबंति विपुलांगंगां सिंधुं सरस्वतीम् ॥ गोदावरी नर्मदा च बाहुदांच महानदीम् १४ शतद्रूं चंद्रभागांच यमुनांच महानदीम् ॥ दृषद्वतीं विपाशांच विपापां स्थूलवालुकाम् १५ नदीं वेत्रवतीं चैव कृष्णवेणांच निम्नगाम् ॥ इरावतीं वितस्तांच पयो णीं देविकां मपि १६ वेदस्मृतां वेदवतीं त्रिदिवा मिधुलां कृमिम् ॥ करीषिणीं चित्रवाहां चित्रसेनां च निम्नगाम् १७ गोमतीं धूतपापां च वंदनां च महानदीम् ॥ कौशिकीं त्रिदिवां कृत्यां निचितां लोहितारणीम् १८

एव वैकुण्ठाधिपतिरित्युच्यते इत्यर्थः नराजीवास्तु तमेवा विष्णुं अध्यात्मं अंतःप्रविष्टं जनानां शास्तारं अष्टचक्रस्य शकटस्य चालकमाहुः तथापि प्रभुं कृत्वाऽपिलेपशून्यं अतईश्वरस्य चिकीर्षितः सत्रक्षयो नास्मद्दोष जइति भावः २१ । २२ ॥ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ यदिदमिति १ गृह्णाः लोभयुक्ताः एतत् एतस्य मेमं तत्स्वयाथार्थ्यम् २ । ३ । ४ प्रियमिति । क्रमेण भित्वादिद्रादीनामिदं प्रियम् ५ अग्रे स्पष्टार्थो ग्रंथः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०

रहस्याशतकुंभांचसरयुंचतथैवच ॥ चर्मण्वतीवेत्रवतींहस्तिसोमांदिशंतथा १९ शरावतीपयोष्णींचवेणांभीमरथीमपि ॥ कावेरींचुलुकांचापिवार्णीशतबलामपि २० नीवारामहितांचापिसुप्रयोगांजनाधिप ॥ पवित्रांकुंडलींसिंधुराजनींपुरमालिनीम् २१ पूर्वाभिरामांवीरांचभीमामोघवतींतथा ॥ पाशाशिनींपापहरांमहेन्द्रांपाट लावतीम् २२ करीषिणीमसिक्रींचकुशचीरांमहानदीम् ॥ मकरिंप्रवरांमेनांहेमांचतवतींतथा २३ पुरावतीमनुष्णांचशैब्यांकार्पांचभारत ॥ सदानीरामधृष्यांचकुशधारां महानदीम् २४ सदाकांतांशिवांचैवतथावीरवतीमपि ॥ वस्त्रांसुवस्त्रांगौरींचकंपनांसहिरण्वतीम् २५ वरांवीरकरांचापिपंचमींचमहानदीम् ॥ स्थचित्रांज्योतिरथांविश्वा मित्रांकपिंजलाम् २६ उपेद्रांबहुलांचैवकुवीरांमंबुवाहिनीम् ॥ विनर्दीपिंजलांवेणांतुंगवेणांमहानदीम् २७ विदिशांकृष्णवेणांचताम्रांचकपिलामपि ॥ खलुंसुवामांवेदा श्वांहरिश्वावांमहापगाम् २८ शीघ्रांचपिच्छिलांचैवभारद्वाजींचनिम्रगाम् ॥ कौशिकींनिम्रगांशोणांबाहुदामथचंद्रमाम् २९ दुर्गांचित्रशिलांचैवब्रह्मवेध्यांबुहद्वतीम् ॥ यवक्षामथरोहींचतथाजांबूनदीमपि ३० सुनसांतमसांदासीवसामन्यांवराणसीम् ॥ नीलांघृतवतींचैवपर्णाशांचमहानदीम् ३१ मानवींवृषभांचैवब्रह्ममेध्यांबुहद्वतीम् ॥ एताश्चान्याश्चबहुधामहानयोजनाधिप ३२ सदानिरामयांकृष्णांमंदगांमंदवाहिनीम् ॥ ब्राह्मणींचमहागौरींदुर्गामपिचभारत ३३ चित्रोपलांचित्रथांमंजुलांबाहिनीं तथा ॥ मंदाकिनींवैतरणींकोषांचापिमहानदीम् ३४ शुक्तिमतीमनंगांचतथैववृषसाह्वयाम् ॥ लोहित्यांकरतोयांचतथैववृषकाह्वयाम् ३५ कुमारीमृषिकुल्यांचमारिषां चसरस्वतीम् ॥ मंदाकिनींसुपुण्यांचसर्वांगंगांचभारत ३६ विश्वस्यमातरःसर्वाःसर्वाश्चैवमहाफलाः ॥ तथानद्यस्त्वप्रकाशाःशतशोऽथसहस्रशः ३७ इत्येताःसरितो राजन्समारुयातायथास्मृति ॥ अत ऊर्ध्वेनपदात्रिवोधगदतोमम ३८ तत्रैमेकुह्यांचालाःशाल्वामाद्रेयजांगलाः ॥ शूरसेनाःपुलिंशश्चबोधामालास्तथैवच ३९ मत्स्याःकुशल्याःसौशल्याःकुंतयःकांतिकोसलाः ॥ चेदिमत्स्यकरूपाश्चभोजाःसिंधुपुलिंदकाः ४० उतमाश्वदशार्णाश्चमेकलाश्चोत्कलैःसह ॥ पंचालाःकोसलाश्चैव नैकपृष्ठाधुरंधराः ४१ गोधामद्रकलिंगाश्चकाशयोऽपरकाश्रयः ॥ जठराःकुपुराश्चैवसदशार्णाश्चभारत ४२ कुंतयोःवंतयश्चैवतथैवापरकुंतयः ॥ गोमंतामंडकाःसंडा विदर्भारूपवाहिकाः ४३ अश्मकाःपांडुराष्ट्राश्चगोपराष्ट्राःकरीतयः ॥ अधिराज्यकुशाद्याश्चमलराष्ट्रंचकेवलम् ४४ वारवास्यायवाहाश्चक्राश्चक्रातयःशकाः ॥ विदेहा मगधाःस्वक्षामलजाविजयास्तथा ४५ अंगावंगाःकलिंगाश्चकृलोमानएवच ॥ मल्लाःसुदेष्णाःपल्लादामाहिकाःशशिकास्तथा ४६ बाल्लिकावाटधानाश्चआभीराः कालतोयकाः ॥ अपरांताःपरांताश्चपंचालाश्चर्ममंडलाः ४७ अटवीशिखराश्चैवमेरुभूताश्चमारिष ॥ उमावृतानुमावृताःस्वराष्ट्राःकेकयास्तथा ४८

कुंदापरांतामाहेयाः कक्षाः सामुद्रनिष्कुटाः ॥ अंध्राश्च बहवो राजवंतर्गिर्यास्तथैव च ४९ बहिर्गिर्यांगमलजामगधामानवर्जकाः ॥ समंतराः प्रावृषेयाभार्गवाश्च जनाधिप
५० पुंड्राभर्गाः किराताश्च सुदृष्टायामुनास्तथा ॥ शकानिषादानिषधास्तथैवानर्त्तनैर्ऋताः ५१ दुर्गालाः प्रतिमत्स्याश्च कुंतलाः कोसलास्तथा ॥ तीरग्रहाः शूरसेना
ईजिकाः कन्यकागुणाः ५२ तिलभारामसीराश्च मधुमंतः सुकंदकाः ॥ काश्मीराः सिंधुसौवीरागांधारादर्शकास्तथा ५३ अभीसाराः उलूताश्च शैवलाबाह्लिकास्तथा ॥
दार्वीचवानवादर्वावातजामरथोरगाः ५४ बहुवाद्याश्च कौरव्यसुदामानः सुमल्लिकाः ॥ वध्राः करीषकाश्चापिकुलिंदोपत्यकास्तथा ५५ वनायवो दशापार्श्वरोमाणः कुश
विंदवः ॥ कच्छागोपालकक्षाश्च जांगलाः कुरुवर्णकाः ५६ किराताबर्बराः सिद्धावैदेहास्ताम्रलितकाः ॥ ओड्राः म्लेच्छाः सैसिरिधाः पार्वतीयाश्च मारिष ५७ अथापरे
जनपदादक्षिणाभरतर्षभ ॥ द्रविडाः केरलाः प्राच्याभूषिकावनवासिकाः ५८ कर्णाटकामहिषकाविकल्पाभूषकास्तथा ॥ झिल्लिकाः कुंतलाश्चैव सौहृदानभकाननाः ५९
कौकुटकास्तथा चोलाः कोंकणामालवानराः ॥ समंगाः करकाश्चैव कुरांगारमारिषाः ६० ध्वजिन्युत्सवसंकेतास्त्रिगर्ताः शाल्वसेनयः ॥ व्यूकाः कोकबकाः प्रोष्ठाः सम
वेगवशास्तथा ६१ तथैव विन्ध्यचुलिकाः पुलिंदावल्कलैः सह ॥ मालवाबल्लवाश्चैव तथैवापरबल्लवाः ६२ कुलिंदाः कालदाश्चैव कुंडलाः करटास्तथा ॥ मूषकास्तनबाला
श्च सनीपावटसृजयाः ६३ अठिदापाः शिवाटाश्च तनयासुनयास्तथा ॥ ऋषिकाविदभाः काकास्तंगणाः परतंगणाः ६४ उत्तराश्चापरम्लेच्छाः कूराभरतसत्तम ॥ यवना
श्चीनकांबोजादारुणाम्लेच्छजातयः ६५ सकृद्ब्राह्मणः कुलत्थाश्च हूणाः पारसिकैः सह ॥ तथैव रमणाश्चीनास्तथैव दशमालिकाः ६६ क्षत्रियोपनिवेशाश्च वैश्यशूद्रकुलानि च ॥
शूद्राभीराश्च द्रदाः काश्मीराः पशुभिः सह ६७ खाशीराश्चांतचाराश्च पल्लवागिरिगह्वराः ॥ आत्रेयाः सभरद्वाजास्तथैव स्तनपोषिकाः ६८ प्रोषकाश्च कलिंगाश्च किरा
तानांचजातयः ॥ तोमराहन्त्रमानाश्च तथैव करभंजकाः ६९ एतेषां न्ये जनपदाः प्राच्योदीच्यास्तथैव च ॥ उद्देशमात्रेण मया देशाः संकीर्तिता विभो ७० यथागुणबलं
चापित्रिवर्गस्य महाफलम् ॥ दुह्येत धेनुः कामधुम्भूमिः सम्यगनुष्ठिता ७१ तस्यां गृह्यंत्यतिराजानः शूरा धर्मार्थकोविदाः ॥ तेत्यजंत्याहवे प्राणान्वसुगृह्णास्तस्मिन्
७२ देवमानुषकायानां कामं भूमिः परायणम् ॥ अन्योन्यस्याऽवलुपंतिसारमेया यथाऽऽमिषम् ७३ राजानो भरतश्रेष्ठभोक्तुकामावसुंधराम् ॥ न चापि वृत्तिः कामानां
विद्यतेऽद्यापि कस्यचित् ७४ तस्मात्परिग्रहे भूमेर्यतंतं कुरुपांडवाः ॥ साम्राभेदेन दानेन दंडेनैव च भारत ७५

अनतिक्रम्य तद्वत्तथावलंशौर्यं चानतिक्रम्य त्रिवर्गस्य धर्मार्थकामात्मकस्य महाफलं उत्कृष्टफलं हेरिण्यगर्भपदप्राप्त्यंतं सम्यगनुष्ठिता तस्य कृपालिताभूमिर्दुह्येत प्रपूरयेत् धेनुष्विकामान् अन्यांश्च दुग्धेऽतिकामधुक ७१
गृह्यंत्यतिराजानां भूमिः परायणं शरणं ७२ ७४ तस्मात् अतस्तत्त्वात् ७५

एवमाधिदैविकंभूमिजयफलमुक्तं अथाध्यात्मंभूमिजयफलमाह पितेति । अच्छिद्रं संपूर्णदर्शनंयस्याः साभूमिः योगमार्गरीत्याकात्स्न्येनदृष्टासतीपित्रादिवदिहभौतिकेभ्यः आघातेभ्यः पाति वज्रकायत्वंप्रयच्छतीत्यर्थः खंस्वस्थंभूर्यादीनांपदंयौःस्वर्गपदंचसैवभवति तत्तत्प्रापयतीत्यर्थः ७६ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ भारतस्येति १ । २ तिष्यंकलियुगं ३ ४ । ५ । ६ । ७ प्रजायंतेप्रजांजनयति ८ । ९ वपुष्मंतःप्रशस्तदेहाः १० । ११ सर्ववर्णाःपरस्परजयैषिणोजायंतइतिसंबंधः १२ । १३ इष्यापरोत्कर्षासहिष्णुत्वं । मानःस्वस्मिन्पूज्यताबुद्धिः ॥

पिताभ्राताचपुत्राश्चखंड्यौश्चनरपुंगव ॥ भूमिर्भवतिभूतानांसम्यगच्छिद्रदर्शना ७६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिजंबूखंडविनिर्माणपर्वणि भारतीयनदीदेशादिनामकथनेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भारतस्यास्यवर्षस्यतथाहैमवतस्यच ॥ प्रमाणमायुषःसूतबलंचापिशुभाशुभम् १ अनागतमतिक्रांतंवर्तमानंचसंजय ॥ आचक्ष्वमेविस्तरेणहरिवर्षतथैवच २ ॥ संजय उवाच ॥ चत्वारिभारतेवर्षेयुगानिभरतर्षभ ॥ कृतंत्रेताद्वापरंचतिष्यंचकुरुवर्द्धन ३ पूर्वकृतयुगंनामततस्त्रेतायुगंप्रभो ॥ संक्षेपाद्वापरस्याथततस्तिष्यंप्रवर्त्तते ४ चत्वारिसहस्राणिवर्षाणांकुरुसत्तम ॥ आयुःसंख्याकृतयुगेसंख्याताराजसत्तम ५ तथात्रीणिसहस्राणित्रेतायामनुजाधिप ॥ द्वेसहस्रेद्वापरेतुभुवितिष्ठंतिसांप्रतम् ६ नप्रमाणस्थितिर्ह्यस्तितिष्येऽस्मिन्भरतर्षभ ॥ गर्भस्थाश्चभ्रियंतेऽत्रतथाजाताभ्रियंतिच ७ महाबलमहासत्त्वाःप्रज्ञागुणसमन्विताः ॥ प्रजायंतेचजाताश्चशतशोऽथसहस्रशः ८ जाताःकृतयुगेराजन्धनिनःप्रियदर्शनाः ॥ प्रजायंतेचजाताश्चमुनयोवैतपोधनाः ९ महोत्साहमहात्मानोधार्मिकाःसत्यवादिनः ॥ प्रियदर्शनावपुष्मंतोमहावीर्याधनुर्द्धराः १० वरार्हायुधिजायंतेक्षत्रियाःशूरसत्तमाः ॥ त्रेतायांक्षत्रियाराजन्सर्वेवैचक्रवर्तिनः ११ सर्ववर्णाश्चजायंतेसदाचैवचद्वापरे ॥ महोत्साहावीर्यवंतःपरस्परजयैषिणः १२ तेजसाल्पेनसंयुक्ताःक्रोधनाःपुरुषानृप ॥ लुब्धाअनृतकाश्चैवतिष्येजायंतिभारत १३ ईष्यामानस्तथाक्रोधोमायाऽसृयातथैवच ॥ तिष्येभवतिभूतानारागोलोभश्चभारत १४ संक्षेपोवर्त्ततेराजन्द्वापरेऽस्मिन्नराधिप ॥ गुणोत्तरंहैमवतंहरिवर्षततःपरम् १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिजंबूखंडविनिर्माणपर्वणिभारतवर्षेकृताद्यनुरोधेनायुर्निरूपणेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ समासंचजंबूखंडविनिर्माणपर्व ॥ अथभूमिपर्व ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ जंबूखंडस्त्वयाप्रोक्तोयथावदिहसंजय ॥ विष्कंभमस्यप्रबूहिपरिमाणंतुतत्त्वतः १ समुद्रस्यप्रमाणंचसम्यगच्छिद्रदर्शनम् ॥ शाकद्वीपंचमेवहिकुशद्वीपंचसंजय २ शाल्मलिंचैवतत्त्वेनक्रौञ्चद्वीपंतथैवच ॥ ब्रूहिगावल्गणेसर्वैराहोःसोमार्कयोस्तथा ३ ॥ संजय उवाच ॥ राजन्सुबहवोद्वीपायैरिदंसंततंजगत् ॥ सप्तद्वीपान्प्रवक्ष्यामिचंद्राद्रित्यौग्रहंतथा ४

क्रोधोऽभिज्वलनं । मायाकपटं । असृयापरगुणेषुदोषावेष्करणं । रागोविषयेषुप्रीतिः । लोभस्तल्लिप्ता १४ संक्षेपोगुणानामितिशेषः १५ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥११॥

जंबूखंडइति १ । २ । ३ ग्रंहराहुं ४

अष्टादशसहस्राणिषट्शतानिचयोजनानिविष्कंभश्चतुर्दलकमलाकारस्यजंबूद्वीपस्यपत्रांतपरिधिः तादृशविस्तारएवपिडप्रमाणमन्तर्भाव्यपर्वताकृतित्वाजंबूपर्वतइत्युच्यते ५ लावणस्येति क्षेत्रफलतर्पंचसहस्रा-
यामत्वाजंबूद्वीपस्यतदुभयतःपंचपंचभिःसहस्रैःसमुद्रस्यविष्कंभोविस्तारः तेनससमुद्रस्यद्वीपस्यपंचदशसहस्रयोजनोव्यासः । द्विगुणःदशसहस्रयोजनःपरिमंडलश्चेदुभयतःसमुद्रवेष्टनेनसहचत्वारिंशत्सहस्रः ।
एवंतृतीयोऽशीतिसहस्रः । चतुर्थःषष्टिसहस्राधिकलक्षं । पंचमोलक्षत्रयंविंशतिसहस्राणि । षष्ठोलक्षषट्चत्वारिंशत्सहस्राणि सप्तमोद्वादशलक्षायशीतिसहस्राणि । एतेषांसकलनेपंचविंशतिलक्षा

अष्टादशसहस्राणियोजनानिविंशंपते ॥ षट्शतानिचपूर्णानिविष्कंभोजम्बुपर्वतः ५ लावणस्यसमुद्रस्यविष्कंभोद्विगुणःस्मृतः ॥ नानाजनपदाकीर्णोमणिविद्रुम-
चित्रितः ६ नैकधातुविचित्रैश्चपर्वतैरुपशोभितः ॥ सिद्धचारणसंकीर्णःसागरःपरिमंडलः ७ शाकद्वीपंचवक्ष्यामियथावदिहपार्थिव ॥ गृणुमेत्वंयथान्यायंब्रुवतः
कुरुनंदन ८ जंबूद्वीपप्रमाणेनद्विगुणःसनराधिप ॥ विष्कंभेणमहाराजसागरोऽपिविभागशः ९ क्षीरोदोभरतश्रेष्ठयेनसंपरिवारितः ॥ तत्रपुण्याजनपदास्तत्रन-
म्रियतेजनः १० कुतएवहिदुर्भिक्षक्षमातेजोयुताहिते ॥ शाकद्वीपस्यसंक्षेपोयथावद्भरतर्षभ ११ उक्तएषमहाराजकिमन्यत्कथयामिते ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ शाक-
द्वीपस्यसंक्षेपोयथावदिहसंजय १२ उक्तस्त्वयामहाप्राज्ञविस्तरंब्रूहितत्त्वतः ॥ संजयउवाच ॥ तथैवयर्वताराजन्सप्तात्रमणिभूषिताः १३ रत्नाकरास्तथानद्यस्ते
पांनामानिमेगृणु ॥ अतीवगुणवत्सर्वतत्रपुण्यंजनाधिप १४ देवर्षिगंधर्वयुतःप्रथमोमेरुरुच्यते ॥ प्रागायतोमहाराजमलयोनामपर्वतः १५ ततोमेघाःप्रवर्तते
प्रभवन्तिचसर्वशः ॥ ततःपरेणकौरव्यजलधारोमहागिरिः १६ ततोन्त्यमुपादत्तेवासवःपरमंजलम् ॥ ततोवर्षप्रभवतिवर्षकालेजनेश्वर १७ उच्चैर्गिरिरैवतकोयत्र
नित्यंप्रतिष्ठिता ॥ रेवतीदिविनक्षत्रं पितामहकृतोविधिः १८ उत्तरेणतुराजेन्द्रश्यामोनाममहागिरिः ॥ नवमेघप्रभःप्रांशुःश्रीमानुज्ज्वलविग्रहः १९ यतःश्याम-
त्वमापन्नाःप्रजाजनपदेश्वर ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ सुमहान्संशयोमेऽद्यप्रोक्तोयंसंजयत्वया २० प्रजाःकथंस्मृतपुत्रसंधाप्ताःश्यामतामिह ॥ संजयउवाच ॥ सर्वे
प्वेवमहाराजद्वीपेषुकुरुनंदन २१ गौरःकृष्णश्चपतगस्तयोर्वर्णांतरेनृप ॥ श्यामोयस्मात्प्रवृत्तोवैतस्माच्छ्यामोगिरिःस्मृतः २२ ततःपरंकौरवेन्द्रदुर्गशैलोमहोदयः ॥
केसरःकेसरयुतोयतोवातःप्रवर्तते २३ तेषांयोजनविष्कंभोद्विगुणःप्रविभागशः ॥ वर्षाणितेषुकौरव्यसप्तोक्तानिमनीषिभिः २४ महामेरुमहाकाशोजलदःकुमु-
दोत्तरः ॥ जलधारोमहाराजसुकुमारइतिस्मृतः २५ रेवतस्यतुकौमारःश्यामस्यमणिकांचनः ॥ केसरस्याथमौदाकीपरेणतुमहापुमान् २६

णिपंचविंशत्सहस्राणियोजनानिसप्तानांद्वीपानांससमुद्राणांविस्तारः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ रेवतीज्योतिर्मंडलरूपेणदि-
विविश्रम्यमाणाऽपिदिव्येनरूपेणात्रापिर्वर्ततेएवंविधिर्मर्यादापितामहेनकृता १८ । १९ । २० । २१ पद्मवर्णव्याचष्टे तयोरिति । मिश्रोवर्णःपतगइत्यर्थः । कारणगुणाःकार्यगुणानारभंतइ-
तिन्यायेनश्यामपर्वतभवःश्यामवर्णः शाकाद्यन्नपरिणामेनमनुष्याअपिश्यामस्वंगताइत्यर्थः । यस्मात्श्यामोगिरिस्तस्मात्तत्स्थानांश्यामोवर्णःप्रवृत्तइत्यर्थः २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

परिवार्यतु कौरव्यदैर्घ्यहस्वत्वमेव च ॥ जंबूद्वीपेन संख्यातस्तस्य मध्ये महाद्रुमः २७ शाकोनाममहाराजप्रजातस्य सदानुगा ॥ तत्र पुण्याजनपदाः पूज्यते तत्र
शंकरः २८ तत्र गच्छंति सिद्धाश्च चारणादेव तानि च ॥ धार्मिकाश्च प्रजाराजं श्वत्वारोतीव भारत २९ वर्णाः स्वकर्मनिरतान् च स्तेनोऽत्र दृश्यते ॥ दीर्घायुषो म
हाराजजरा मृत्युविवर्जिताः ३० प्रजास्तत्र विवर्द्धते वर्षास्विवसमुद्रगाः ॥ नद्यः पुण्यजलास्तत्र गंगा च बहुधा गता ३१ सुकुमारी कुमारी च शीता शीवेणिका तथा ॥ महा
नदी च कौरव्यतथामणिजलानदी ३२ चक्षुर्वर्धनिका चैव नदी भरतसत्तम ॥ तत्र प्रवृत्ताः पुण्योदानद्यः कुरूकुलोद्बह ३३ सहस्राणां शतान्येव यतो वर्षति वासवः ॥ नत्ता
सां नाम धेयानि परिमाणं तथैव च ३४ शक्यं ते परिसंख्यातुं पुण्यास्ताहि सरिद्धराः ॥ तत्र पुण्याजनपदाश्चत्वारो लोकसंमताः ३५ मंगाश्च मशकाश्चैव मानसामंदगा
स्तथा ॥ मंगा ब्राह्मणभूयिष्ठाः स्वकर्मनिरतानृप ३६ मशकेषु तुराजं न्याधार्मिकाः सर्वकामदाः ॥ मानसाश्च महाराजवैश्यधर्मोपजीविनः ३७ सर्वकामसमायुक्ताः
शूरा धर्मार्थनिश्चिताः ॥ शूद्रास्तु मंदगानित्यं पुरुषा धर्मशीलिनः ३८ न तत्र राजा राजेन्द्र न दंडो न च दंडिकः ॥ स्वधर्मेणैव धर्मज्ञास्ते रक्षंति परस्परम् ३९ एतावदेव
शक्यं तु तत्र द्वीपे प्रभाषितुम् ॥ एतदेव च श्रोतव्यं शाकद्वीपे महौजसि ४० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भूमिपर्वणि शाकद्वीपवर्णने एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥
॥ संजय उवाच ॥ उत्तरेषु च कौरव्यद्वीपेषु श्रूयते कथा ॥ एवं तत्र महाराज ब्रुवतश्च निबोध मे १ घृततोयः समुद्रोऽत्र दधि मंडोदकोऽपरः ॥ सुरोदः
सागरश्चैव तथाऽन्यो जलसागरः २ परस्परं द्विगुणाः सर्वे द्वीपानराधिप ॥ पर्वताश्च महाराज समुद्रैः परिवारिताः ३ गौरस्तु मध्यमे द्वीपे गिरिर्मानः शिलोमहान् ॥
पर्वतः पश्चिमे कृष्णो नारायणसखो नृप ४ तत्र रत्नानि दिव्यानि स्वयं रक्षति केशवः ॥ प्रसन्नश्चाभवत्तत्र प्रजानां व्यदधत् सुखम् ५ कुशस्तंबः कुशद्वीपे मध्ये जनपदैः सह ॥
संपूज्यते शाल्मलिश्च द्वीपे शाल्मलिके नृप ६ क्रौञ्चद्वीपे महाक्रौञ्चो गिरिरत्नचयाकरः ॥ संपूज्यते महाराज चातुर्वर्ण्येन नित्यदा ७ गोमंतः पर्वतो राजन्सु महान्सर्वधातु
कः ॥ यत्र नित्यं निवसति श्रीमान्कमललोचनः ८ मोक्षिभिः संगतो नित्यं प्रभुर्नारायणो हरिः ॥ कुशद्वीपे तुराजेन्द्रपर्वतो विद्रुमैश्चितः ९ स्वनामनामादुर्द्ध
र्षो द्वितीयो हेमपर्वतः ॥ द्युतिमान्नाम कौरव्यद्वीपः कुमुदो गिरिः १० चतुर्थः पुष्पवान्नाम पंचमस्तु कुशेशयः ॥ षष्ठो हरिगिरिर्नाम षष्ठे तपर्वतोत्तमाः ११ तेषां
मंतरविष्कंभो द्विगुणः सर्वभागशः ॥ औद्रिदं प्रथमं वर्षं द्वितीयं वेणुमंडलम् १२ तृतीयं सुरथाकारं चतुर्थं कंबलं स्मृतम् ॥ धृतिमत्पंचमं वर्षं षष्ठं वर्षं प्रभाकरम् १३
सप्तमं कापिलं वर्षं सप्तैते वर्षलंभकाः ॥ एते पुदेव गंधर्वाः प्रजाश्च जगतीश्वरः १४

उचरेष्विति १ । २ । ३ मानः शिलोमनः शिलामयः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ चतुरस्रचतुर्दलकमलाकारं जंबुमंडलमिति शेषः । तस्य पूर्वैः अत्रांतपरिधिरुक्तः । अष्टादशसहस्राणि पदशतानि च भारतेति इह यत्र मध्यममंडलपरिधिस्त्रयस्त्रिंशच्छतयोजन इत्युच्यते । ततश्च पंचसहस्रीतो वा वायव्यभागो बहिर्द्विद्वस्तावानेव त्रयस्त्रिंशतोऽप्येवं च सहस्रीतो गर्भभाग उन्नीतिज्ञेयम् ३२

विहरंते रमंते च न तेषु प्रियतेजनः ॥ न तेषु दस्यवः संति स्लेच्छजात्योऽपि वानृप १५ गौरप्रायोजनः सर्वैः सुकुमारश्च पार्थिव ॥ अवशिष्टेषु सर्वेषु वक्ष्यामि मनुजेश्वर १६ यथा श्रुतं महाराज तदव्यग्रमनाः शृणु ॥ क्रीचद्वीपे महाराज क्रीचो नाम महागिरिः १७ क्रीचात्परो वामनको वामनादंधकारकः ॥ अंधकारात्परो राजन्मैनाकः पर्वतोत्तमः १८ मैनाकात्परो राजन्गोविंदो गिरिरुत्तमः ॥ गोविंदात्परो राजन्निबिडो नाम पर्वतः १९ परस्तु द्विगुणस्तेषां विष्कंभो वंशवर्द्धन ॥ देशांस्तत्र प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु २० क्रीचस्य कुशलो देशो वामनस्य मनोनुगः ॥ मनोनुगात्परो श्वोष्णो देशः कुरूकुलोद्बह २१ उष्णात्परो प्रावरकः प्रावारादंधकारकः ॥ अंधकारकदेशात्तु मुनिदेशः परः स्मृतः २२ मुनिदेशात्परो श्वैव प्रोच्यते दुंदुभिस्वनः ॥ सिद्धचारुणसंकीर्णो गौरप्रायोजनाधिप २३ एते देशा महाराज देवगंधर्वसेविताः ॥ पुष्करपुष्करो नाम पर्वतो मणिरत्नवान् २४ तत्र नित्यं प्रभवति स्वयंदेवः प्रजापतिः ॥ तं पर्युपासते नित्यं देवाः सर्वे महर्षयः २५ वाग्भिर्मनो नु कूलाभिः पूजयंतो जनाधिप ॥ जंबूद्वीपात्प्रवर्तन्ते रत्नानि विविधान्युत २६ द्वीपेषु तेषु सर्वेषु प्रजानां कुरुमत्तम ॥ ब्रह्मचर्येण सत्येन प्रजानां हि दमेन च २७ आरोग्यागुः प्रमाणाभ्यां द्विगुणं द्विगुणं ततः ॥ एको जनपदो राजन् द्वीपेष्वेतेषु भारत ॥ उक्ता जनपदा ये पुधर्मश्चैकः प्रदृश्यते २८ ईश्वरो दंडमुद्यम्य स्वयमेव प्रजापतिः ॥ द्वीपाने तान्महाराज रक्षंस्तिष्ठति नित्यदा २९ सराजास शिवो राजन्सपिता प्रपितामहः ॥ गोपायति नरश्रेष्ठ प्रजाः स जडपंडिताः ३० भोजनं चात्र कौरव्यप्रजाः स्वयमुपस्थितम् ॥ सिद्धमेव महाबाहो तद्धिभुंजंति नित्यदा ३१ ततः परं समाना मदृश्यते लोकसंस्थितिः ॥ चतुरस्रं महाराज त्रयस्त्रिंशत्तु मंडलम् ३२ तत्र तिष्ठंति कौरव्यचत्वारो लोकसंमताः ॥ दिग्गजा भरतश्रेष्ठ वामनैरावतादयः ३३ सुप्रतीकस्तथाराजन् प्रभिन्नकरटामुखः ॥ तस्याहं परिमाणं तु न संख्यातुमिहोत्सहे ३४ असंख्यातः स नित्यं हितिर्यगृध्वमधस्तथा ॥ तत्र वैवायवो वांति दिग्भ्यः सर्वाभ्य एव हि ३५ असंबद्धा महाराज तान्निगृह्णंति ते गजाः ॥ पुष्करैः पद्मसंकाशैर्विकसद्भिर्महाप्रभैः ३६ शतधा पुनरेवाश्रुते तान्मुंचंति नित्यशः ॥ श्वसद्भिर्मुच्यमानास्तु दिग्गजैरिह मारुताः ३७ आगच्छंति महाराज ततस्तिष्ठंति वै प्रजाः ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ परो वै विस्तरोऽत्यर्थं त्वया संजय कीर्तितः ३८ दर्शितं द्वीपसंस्थानमुत्तरं ब्रूहि संजय ॥ संजय उवाच ॥ उक्ता द्वीपा महाराज ग्रहं वै शृणु तत्त्वतः ३९ स्वर्भानोः कौरवश्रेष्ठ यावदेव प्रमाणतः ॥ परिमंडलो महाराज स्वर्भानुः श्रूयते ग्रहः ४०

तत्र पत्रसंस्थितानेषु चतुर्षु ३३ तस्य गजचतुष्टयस्य पृथिव्या आश्रयभूतस्य तत्कस्योपरि वर्त्तते इति दुर्वचं तेन इश्वरशक्त्यैव दिग्गजाभिर्यत इति भावः ३४ सः गजसमूहः वातरज्जुभिर्गजाबद्धा इत्येतन्मातारं तदपि दूषयति तत्रेति ३५ प्रत्युत वायोरेव निग्रहं ते कुर्वती साह तानिति । पुष्करैः शृंगैः ३६ । ३७ । ३८ उत्तरं सूर्येन्द्राहुप्रमाणम् ३९ । ४०

॥ १३ ॥

भीष्म०

अ०

93

॥ १३ ॥

॥ इति भीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमाषदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

कथमिति १ । २३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ अस्थत्वमतिकेस्थित्वासर्वदृष्टवानमीतिशेषः १ । १० । ११ मचिन्वंतंपुष्पवदादानम् १२ समचेष्टतन्त्रियमाणपशुवद्धस्तपादविक्षेपंकृतवत् १३ । १४

धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथंकुरुणामृषभोहतोभीष्मःशिखंडिना ॥ कथंरथात्सन्त्यपतत्पितामेवासवोपमः १ कथमाचक्ष्वमेयोधाहीनाभीष्मेणसंजय ॥ बलिनादेवकल्पेन
 गुर्वर्थेब्रह्मचारिणा २ तस्मिन्हतेमहाप्राज्ञेमहेष्वासेमहाबले ॥ महासत्त्वेनरव्याघ्रोकिमुआसीन्मनस्तव ३ आर्तिपरामाविशतिमनःशंससिमेहतम् ॥ कुरुणामृषभवीर
 मकंपुरुषर्षभम् ४ केतंयांतमनुप्राप्ताःकेवाऽस्यासन्पुगेगमाः ॥ केतिष्ठन्केन्यवर्त्ततकेन्ववर्त्ततसंजय ५ केशूरारथशार्दूलमद्भुतक्षत्रियर्षभम् ॥ तथाऽनीकंगाहमानं
 सहसापृष्ठतोऽन्वयुः ६ यस्तमोर्केड्वापोहन्परसैन्यममित्रहा ॥ सहस्ररश्मिप्रतिमःपरेषांभयमादधत् ७ अकरोदुष्करंकर्मरणेषांदुसुतेषुयः ॥ ग्रसमानमनीकानिय
 एनंपर्यवारयन् ८ कृतिनंतंदुराधर्षसंजयास्यत्वमंतिके ॥ कथंशांतनवंयुद्धेषांडवाःप्रत्यवारयन् ९ निकृंतंतमनीकानिशरदंष्ट्रंमनस्विनम् ॥ चापव्यात्ताननंघोरमसि
 जिह्वादुरासदम् १० अनर्हपुरुषव्याघ्रंहीमंतमपराजितम् ॥ पातयामासकौन्तेयःकथंतमजितंयुधि ११ उग्रधन्वानमुग्रेषुवर्त्तमानंरथोत्तमे ॥ परेषामुत्तमांगानिप्रचिन्वं
 तमथेषुभिः १२ पांडवानांमहत्सैन्यंयद्विद्रोद्यतमाहवे ॥ कालाग्रिमिवदुर्धर्षसमचेष्टतनित्यशः १३ परिकृष्यससेनांतुदशरात्रमनीकहा ॥ जगामास्तमिवादित्यःकृत्वा
 कर्मसुदुष्करम् १४ यःसशक्रइवाक्षय्यवर्षशरमयंक्षिपन् ॥ जघानयुधियोधानामर्बुदं दशभिर्दिनैः १५ सशेतेनिहतोभूमौवातभृग्वइवदुमः ॥ ममदुर्मैत्रितेनाजौयथानार्ह
 तिभारतः १६ कथंशांतनवंदृष्ट्वापांडवानामनीकिनी ॥ प्रहर्तुमशक्तत्रभीष्मंभीमपराक्रमम् १७ कथंभीष्मेणसंग्रामंप्राकुर्वन्पांडुनंदनाः ॥ कथंचनाजयद्वीष्मो
 द्रोणेजीवतिसंजय १८ कृपेसन्निहितेतत्रभरद्वाजात्मजेतथा ॥ भीष्मःप्रहरतांश्रेष्ठःकथंसनिधनंगतः १९ कथंचातिरथस्तेनपांचाल्येनशिखंडिना ॥ भीष्मोविनि
 हतोयुद्धेदेवैरपिदुरासदः २० यःस्पृहतेरणेनित्यंजामदयंमहाबलम् ॥ अजितंजामदयंनशक्रतुल्यपराक्रमम् २१ तंहतंसमरेभीष्मंमहारथकुलोदितम् ॥ संजयाच
 क्ष्वमेवीर्येनशर्मनविग्रहे २२ मामकाःकेमहेष्वासानाजहुःसंजयाच्युतम् ॥ दुर्योधनसमादिष्टाःकेवीराःपर्यवारयन् २३ यच्छिखंडिमुखाःसर्वेपांडवाभीष्ममभ्ययुः ॥
 कच्चित्तेकुरवःसर्वेनाजहुःसंजयाच्युतम् २४ अश्मसारमयंनूनेहृदयंसुदृढंमम ॥ यच्छ्रुत्वापुरुषव्याघ्रंहतंभीष्मंनदीर्यते २५ यस्मिन्सत्यंचमेधाचनीतिश्चभरतर्षभे ॥
 अप्रमेयाणिदुर्धर्षेकथंसनिहतोयुधि २६ मौर्वीघोषस्तनयित्तुःपृषत्कपृषतोमहान् ॥ धनुर्हार्दमहाशब्दोमहामेघइवोन्नतः २७ योऽभ्यवर्त्तकौन्तेयान्सपांचालान्स
 संजयान् ॥ निघ्नन्पररथान्वीरोदानवानिववज्रभृत् २८ इष्वस्त्रसागरंघोरंबाणग्राहंदुरासदम् ॥ कार्मुकोर्मिणमक्षय्यमद्वीपंचलमप्लवम् २९

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ अजहुस्त्यक्तवंतः २३ । २४ । २५ । २६ मौर्वीघोषेणस्तनयित्तुर्गर्जनेष्विव पृषत्कपृषतोबाणविदुः धनुषैवहादरूपोमहाशब्दो
 ऽशनिध्वनिरूपोयस्य २७ । २८ कार्मुकोर्मिणंचापोर्मियंतं अद्वीपंनिराश्रयं अप्लवंतरणोपायहीनम् २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ अपासेधन्यवारयन् ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ यःप्रजापतेर्दसादेःपरमेष्ठीपरमेपदेतिष्ठतीति तथाहिरण्यगर्भं वतस्मिन्निति शेषः ३९ । ४० । ४१ । ४२

गदासिमकरावासंहयावर्तगजाकुलम् ॥ पदातिमत्स्यकलिलंशंखदुंदुभिनिःस्वनम् ३० हयान्गजपदार्तीश्वरथांश्चतरसाबहून् ॥ निमज्जयंतं समरेपरवीरापहारिणम्
३१ विदह्यमानं कोपेन तेजसाचपरंतपम् ॥ वेल्लवमकरावासंकेवीराः पर्यवारयन् ३२ भीष्मोयदकरोत्कर्मसमरे संजयारिहा ॥ दुर्योधनहितार्थाय केतस्यास्य पुरोऽ
भवन् ३३ केरक्षन्दक्षिणं चक्रं भीष्मस्यामिततेजसः ॥ पृष्ठतः के परान्वीरानपासेधन्यतत्रताः ३४ के पुरस्तादवततरक्षंतो भीष्ममंतिके ॥ केऽरक्षन्नुत्तरं चक्रं वीरावीरस्य युध्यतः
३५ वामे च क्रेवर्त्तमानाः केऽघ्नन् संजयस्तृजयान् ॥ अग्रतोऽयमनीकेषु केऽभ्यरक्षन् दुरासदम् ३६ पार्श्वतः केऽभ्यरक्षन्तं गच्छन्तो दुर्गमांगतिम् ॥ समूहे के परान्वीरान्प्रत्ययुध्यन्तं
संजय ३७ रक्ष्यमाणः कथं वीरैर्गोप्यमानाश्च तेन ते ॥ दुर्जयानामनीकानि नाजयंस्तरसायुधि ३८ सर्वलोके श्वरस्येव परमेष्ठी प्रजापतेः ॥ कथं प्रहर्तुमपि ते शोकुः संजय
पांडवाः ३९ यस्मिन् द्वीपे समाश्रित्य मम पुत्रो बहूद्वलः ॥ न पांडवानगणयत्कथं
सनिहतः परैः ४० यः पुरा विबुधैः सर्वैः सहाये युद्धदुर्मदः ॥ कांक्षितो दानवान्प्रद्विः पितामममहाव्रतः ४१ यस्मिन् जाते महावीर्ये शांतनुलो कविश्रुतः ॥ शोकं दैन्यं च दुःखं च प्रा
जहात् पुत्रलक्ष्मणि ४२ प्रोक्तं परायणं प्राज्ञं स्वधर्मनिरतं शुचिम् ॥ वेदवेदांगतत्त्वज्ञं कथं शंससि मे हतम् ४३ सर्वास्त्रविनयोपेतं शांतं दांतं मनस्विनम् ॥ हतं शांतं न वंश्चुत्वा
मन्ये शेषं हतं बलम् ४४ धर्मादधर्मो बलवान्संप्राप्त इति मे मतिः ॥ यत्र वृद्धं गुरुहं त्वाराज्यमिच्छंति पांडवाः ४५ जामदग्न्यः पुरारामः सर्वास्त्रविदनुत्तमः ॥ अंबार्थमुद्यतः संख्ये
भीष्मेण युधिनिर्जितः ४६ तमिन्द्रसमकर्माणं ककुदं सर्वधन्विनाम् ॥ हतं शंससि मे भीष्मं किं नु दुःखमतः परम् ४७ असकृत्क्षत्रियव्राताः संख्येयेन विनिर्जिताः ॥ जाम
दग्न्येन वीरेण परवीरनिघातिना ४८ नहतो यो महाबुद्धिः सहतोऽद्य शिखंडिना ॥ तस्माच्चूनं महावीर्याद्गार्गवाद्युद्धदुर्मदात् ४९ तेजोवीर्यबलैर्भूयान् शिखंडीदुपदात्मजः ॥
यः शूरं कृतिनं युद्धे सर्वशास्त्रविशारदम् ५० परमास्त्रविदं वीरं जघान भरतर्षभम् ॥ के वीरास्तममित्रघ्नमन्वयुः शस्त्रसंसदि ५१ शंसमेतद्यथाचासीद्युद्धं भीष्मस्य पांडवैः ॥
योषेव हतवीरामे सेनापुत्रस्य संजय ५२ अगोपमिव चोद्भातंगोकुलं तद्वलं मम ॥ पौरुषं सर्वलोकस्य परं यस्मिन् महाहवे ५३ परासक्ते च वस्तस्मिन् कथमासीन् मनस्तदा ॥
जीवितेऽप्यद्य सामर्थ्यं किमिवास्मासु संजय ५४ घातयित्वा महावीर्यं पितरं लोकधार्मिकम् ॥ अगाधे सलिले मग्नानां वंद्ये वपारगाः ५५ भीष्मे हते षडंशं दुःखान्मन्ये
शोचंति पुत्रकाः ॥ अद्रिसारमयं नूनं हृदयं मम संजय ५७

पुत्रलक्ष्मणिपुत्रोत्तमे । 'लक्ष्मचिद्धेयधनेच' इति विश्वः ४३ प्रोक्तं लोके ख्यातम् ४४ सर्वास्त्रविनयोपेतं सर्वास्त्रशिक्षा युक्तं । 'विनया तु बलायां स्त्रीशिक्षायां प्रणतौ पुमान्' इति मेदिनी ४५ । ४६ । ४७
४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ परासक्ते परलोकप्रिये ५५ । ५६ । ५७

यच्छ्रुत्वा पुरुषव्याघ्रहंतं भीष्मं नदीर्यते । यस्मिन्नब्राह्मणि मेधाचनीतिश्च पुरुषपर्वमे ५८ अप्रमेयाणि दुर्धर्षे कथं सनिहतो युधि ॥ न चास्त्रेण न शौर्येण तपसा मेधयान च ५९
न धृत्या न पुनस्त्यागान्मृत्योः कश्चिद्विमुच्यते ॥ कालो नूनं महावीर्यः सर्वलोकदुरत्ययः ६० यत्र शांतं न वं भीष्मं हतं शंसि संजय ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तो महद्दुःखमर्चित
यम् ६१ आशंसेऽहं परं प्राणं भीष्माच्छांतं नुनंदनात् ॥ यदाऽऽदित्यमिवापश्यत्पतितं भुवि संजय ६२ दुर्योधनः शांतं न वं किं तदा प्रत्यपद्यत ॥ नाहं स्वेषां परेषां वा बुद्ध्या
संजयर्चितयन् ६३ शेषं किंचित्प्रपश्यामि प्रत्यनीके महीक्षिताम् ॥ दारुणः क्षत्रधर्मोऽयमृषिभिः संप्रदर्शितः ६४ यत्र शांतं न वं हत्वा राज्यमिच्छंति पांडवाः ॥ वयं वारा
ज्यमिच्छामो घातयित्वा महाव्रतम् ६५ क्षत्रधर्मे स्थिताः पार्थानां परार्थं ति पुत्रकाः ॥ एतदार्येण कर्तव्यं कृच्छ्रास्वाप्तुः संजय ६६ पराक्रमः पराशक्तिस्तनुतस्मिन् प्रतिष्ठि
तम् ॥ अनीकानि विनिव्रन्तं ह्रीमेतमपराजितम् ६७ कथं शांतं न वं तातं पांडुपुत्रान्यवारयन् ॥ यथायुक्तान्यनीकानि कथं युद्धं महात्मभिः ६८ कथं वानिहतो भीष्मः पि
ता संजय मे परैः ॥ दुर्योधनश्च कर्णश्च शकुनिश्चापि सौबलः ६९ दुःशासनश्च कितवो हते भीष्मे किमब्रुवन् ॥ यच्छरीरैरुपास्तीर्णानरवारणवाजिनाम् ७० शरशक्तिमहा
खड्गतो मराक्षां महाभयाम् ॥ प्राविशन्कि तवामंदाः सभां युद्धदुरासदाम् ७१ प्राणयूते प्रतिभये केऽदीव्यं तनरर्षभाः ॥ केजीयं ते जितास्तत्र कृतलक्ष्यानि पातिताः ७२ अ
न्ये भीष्माच्छांतं न वा तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ नहि मे शांतिरस्तीह श्रुत्वा देवव्रतं हतम् ७३ पितरं भीमकर्माणं भीष्ममाह वशोभिनम् ॥ आर्तिं मे हृदये रूढां महतीं पुत्रहानि
जाम् ७४ त्वं हि मे सर्पिषे वाग्निमुद्गीपयसि संजय ॥ महान्तं भारमुद्यम्य विश्रुतं सार्वलौकिकम् ७५ दृष्ट्वा विनिहतं भीष्मं मन्ये शोचंति पुत्रकाः ॥ श्रोष्यामि तानि दुःखानि
दुर्योधनकृतान्यहम् ७६ तस्मान्मे सर्वमाचक्ष्व यद्वृत्तं तत्र संजय ॥ यद्वृत्तं तत्र संग्रामे मे दस्या बुद्धिर्भवम् ७७ अपनीतं सुनीतं यत्तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ यत्कृतं तत्र संग्रामे
भीष्मेण जयमिच्छता ७८ तेजोयुक्तं कृतास्त्रेण शंसतश्चाप्यशेषतः ॥ तथा तदभवद्युद्धं कुरुपांडवसेनयोः ७९ क्रमेण येन यस्मिंश्च काले यच्च यथाऽभवत् ८० ॥ इति श्रीम
हाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतापर्वणि धृतराष्ट्रप्रश्ने चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ त्वयुक्तोऽयमनुप्रश्नो महाराज यथाऽर्हसि ॥ न तु दुर्योधने दोषमि
ममासंक्तुमर्हसि १ य आत्मनो दुश्चरितादशुभं प्राप्नुयान्नरः ॥ एनसातेन नान्यं स उपाशं कितुमर्हति २ महाराजमनुष्येषु निधायः सर्वमाचरेत् ॥ सवध्यः सर्वलोकस्य निर्दिता
निसमाचरन् ३ निकारो निवृत्तिप्रज्ञैः पांडवैस्त्वत्पतीक्षया ॥ अनुभूतः सहामात्यैः क्षांतश्च सुचिरं वने ४ हयानां च गजानां च राज्ञां चामिततेजसाम् ॥ प्रत्यक्षं यन्मया दृष्टं
दृष्टं योगबलेन च ५ शृणु तत्पृथिवीपालमाचशोके मनःकृथाः ॥ दिष्टमेतत्पुरा नूनमिदमेव नराधिप ६ नमस्कृत्वा पितुस्तेऽहं पाराशर्याय धीमते ॥ यस्य प्रसादा
दिव्यं तत्प्रासं ज्ञानमनुत्तमम् ७

भावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ त्वयुक्त इति । आसंक्तुं आसंजयितुम् १. एनसापापेन २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

८ व्युत्थितस्य उच्छास्त्रवर्तिन उत्पत्तिः कारणं तस्य विज्ञानम् १ । १० व्यूढेषु व्यूढरचनया स्थितेषु ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति भीष्मपर्वणि नील
दृष्टिश्चातीन्द्रियाराजन्दूराच्छ्रवणमेव च ॥ परचित्तस्य विज्ञानमतीतानागतस्य च ८ व्युत्थितोत्पत्तिविज्ञानमाकाशे च गतिः शुभा ॥ अस्त्रैरसंगो युद्धेषु वरदानान्महात्मनः
१ शृणु मे विस्तरेणेदं विचित्रं परमाद्भुतम् ॥ भरतानामभूद्युद्धं यथा तल्लोमहर्षणम् १० तेष्वनीकेषु यत्तेषु व्यूढेषु च विधानतः ॥ दुर्योधनो महाराजदुःशासनमथाब्रवीत् ११
दुःशासनरथास्तूर्णयुज्यंतां भीष्मरक्षणः ॥ अनीकानि च सर्वाणि शोभंस्त्वमनुचोदय १२ अयं समामभिप्राप्तो वर्षपूगाभिर्चितितः ॥ पाण्डवानां सैन्यानां कुरूणां च समाग
मः १३ नातः कार्यतमं मन्ये रणे भीष्मस्य रक्षणात् ॥ हन्यादुप्तो ह्यसौ पार्थान्सोमकांश्च ससृजयान् १४ अब्रवीच्च विशुद्धात्मानाहं हन्यां शिखंडिनम् ॥ श्रूयते स्त्रीह्यसौ पूर्वत
स्माद्भर्ज्यो रणे मम १५ तस्माद्भीष्मो रक्षितव्यो विशेषेणेति मे मतिः ॥ शिखंडिनो वधेयताः सर्वेति श्रुंतु मामकाः १६ तथा प्राच्याः प्रतीच्याश्च दाक्षिणात्योत्तरापथाः ॥ सर्व
थाऽस्त्रेषु कुशलास्ते रक्षंतु पितामहम् १७ अरक्ष्यमाणं हिवृको हन्यात्सिंहं महाबलम् ॥ मासिंहं जंबुकेनेव घातयामः शिखंडिना १८ वामं चक्रं युधामन्युस्तमौ जाश्वदक्षि
णम् ॥ गोप्तारां फाल्गुनं प्राप्तौ फाल्गुनोऽपि शिखंडिनः १९ संरक्ष्यमाणः पार्थेन भीष्मेण च विवर्जितः ॥ यथान हन्याद्भाग्येयं दुःशासनतथा कुरु २० ॥ इति श्रीम० भीष्म
पर्वणि भगवद्गीताप० दुर्योधनदुःशासनसंवादे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततो रजन्यां व्युष्टायां शब्दः समभवन्महान् ॥ क्रोशतां भूमिपालानां युज्य
तां युज्यतामिति १ शंखदुंदुभिर्घोषैश्च सिंहनादैश्च भारत ॥ हयहेषितनादैश्च रथनेमिस्वनेस्तथा २ गजानां बृंहतां चैव योधानां चापि गर्जताम् ॥ क्ष्वेलितास्फोटितोत्क्रुष्टेस्तु
मुलं सर्वतोऽभवत् ३ उदतिष्ठन्महाराज सर्वयुक्तमशेषतः ॥ सूर्योदये महत्सैन्यं कुरूपाण्डवसेनयोः ४ राजेंद्रतव पुत्राणां पाण्डवानां तथैव च ॥ दुष्प्रधृष्याणि चास्त्राणि सशस्त्र
कवचानि च ५ ततः प्रकाशे सैन्यानि समदृश्यंत भारत ॥ त्वदीयानां परेषां च शस्त्रवृत्तिमहांति च ६ तत्र नागारथाश्चैव जंबूदपरिष्कृताः ॥ विश्राजमाना दृश्यंत मेघा इव
सविद्युतः ७ स्थानीकान्यदृश्यंत नगराणीव भूरिशः ॥ अतीव शुश्रूभे तत्र पिता ते पूर्णचंद्रवत् ८ धनुर्भिर्ऋष्टिभिः खड्गैर्गदाभिः शक्तितोमरैः ॥ योधाः प्रहरणैः शुभ्रैस्तेष्वनी
केष्ववस्थिताः ९ गजाः पदातारथिनस्तुरगाश्च विशांपते ॥ व्यतिष्ठन्वागुराकाराः शतशोऽश्वसहस्रशः १० ध्वजा बहुविधाकारा व्यदृश्यंत समुच्चिन्ताः ॥ स्वेषां चैव प
रेषां च द्युतिमंतः सहस्रशः ११ कांचनामणिचित्रांगा ज्वलंत इव पावकाः ॥ अर्चिष्मंतो व्यरोचन्त गजारोहाः सहस्रशः १२ महेन्द्रकेतवः शुभ्रामहेन्द्रसदनेष्विव ॥ सन्नद्धास्ते
प्रवीराश्च ददृशुर्बुद्धकांक्षिणः १३ उद्यतैरायुधैश्चित्रास्तलबद्धाः कलापिनः ॥ ऋषभाक्षामनुष्येन्द्राश्च मूमुखगतावभुः १४

कंठीये भारतभावे दीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ युक्तं सन्नद्धं अशेषतः सर्वप्रकारैः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ वागुराकाराः परेषां वं धनार्थमित्य
र्थः १० । ११ । १२ । १३ तलबद्धाः तलज्याया तत्राणवद्धं ये स्ते कलापिनः नृणवतः १४

१५ । १६ । १७ । १८ बद्धकृष्णाजिनाइति युद्धे मरणदीक्षां कृतवन्त इत्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ तथा विधः समर्पद इति शेषः २७ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाट्ट
दीपे पोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ यथास इति १ मघाविषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यतेति । मघापि श्वं नक्षत्रं तस्य विषयो देशः पितृलोकस्तद्गतः सोमः कुरुपाण्डवयुद्धारंभदिनमुक्तं भारतसावित्र्या । 'हेमंते
प्रथमे मासि युद्धप्रक्षेत्रयोर्दशौ प्रवृत्तं भारतं युद्धं नक्षत्रे यमदैवते' । प्रथमे मार्गशीर्षे अत्र त्रयोदशी शब्देन तद्युक्ता चतुर्दश्येव ग्राह्या । अर्जुनेन हतो भीष्मो माघमासेऽसिताष्टमी' इति 'त्रयोदश्यां तु मध्याह्ने भारतज्ञो
निपातितः' इति तत्रैव युद्धस्य दशमे पंचदशे चान्हितयोर्भीष्मद्रोणयोरष्टमी त्रयोदशी संयोगदर्शनात् अत्र पौषेऽपि माघशब्दो मकरायनाभिप्रायेण तदानीं तत्संभवात् असिताष्टमीतिच्छेदः अन्यथा सप्तमीद्वादश्योरेव त
योर्दहनं प्राप्नोति यत्तु अमावास्यायां दुर्योधनहननं तत्रैवोक्तं तत्राप्यमावास्याशब्द इष्टिदिने मतिपथे वप्रयुक्तो वेदितव्यः । यमदैवतेति भरणीनग्राह्या किंतु युग्मदैवतं मृगशीर्षमेव ग्राह्यं तस्य हि पूर्वदलं युद्धदेवत्वत्वादासुरं

शकुनिः सौबलः शल्य आवंत्योऽथ जयद्रथः ॥ विंदानुविंदौ कैकेयाः कांबोजश्च सुदक्षिणः १५ श्रुतायुधश्च कालिं गोजयत्सेनश्च पार्थिवः ॥ बृहद्वलश्च कौशल्यः कृतवर्मा च
सात्वतः १६ दशैते पुरुषव्याघ्राः शूराः परिषवाहवः ॥ अक्षौहिणीनां पतयो यज्वानाभूरिदक्षिणाः १७ एते चान्ये च बहवो दुर्योधनवशानुगाः ॥ राजानो राजपुत्राश्च नी
तिमंतो महारथाः १८ सन्नद्धाः समदृश्यंतस्वेष्वनीकेष्ववस्थिताः ॥ बद्धकृष्णाजिनाः सर्वे बलिनो युद्धशालिनः १९ हृष्टादुर्योधिनस्यार्थे ब्रह्मलोकाय दीक्षिताः ॥ सम
र्था दशवाहिन्यः परिगृह्य व्यवस्थिताः २० एकादशो धार्तराष्ट्री कौरवाणां महाचमूः ॥ अग्रतः सर्वे सैन्यानां यत्र शांतनवोऽग्रणीः २१ श्वेतोष्णीषं श्वेतहयं श्वेतवर्माणम
च्युतम् ॥ अपश्याम महाराज भीष्मचंद्रमिवोदितम् २२ हेमतालध्वजं भीष्मराजते स्यंदने स्थितम् ॥ श्वेताभ्रवतीक्ष्णांशुं ददृशुः कुरुपाण्डवाः २३ सृजयाश्च महेष्वासा
धृष्टद्युम्नपुरोगमाः ॥ जृम्भमाणं महासिंहं दृष्ट्वा क्षुद्रमृगायथा २४ धृष्टद्युम्नमुखाः सर्वे समुद्रिविजिरे मुहुः ॥ एकादशैताः श्रीजुष्टावाहिन्यस्तव पार्थिव २५ पाण्डवानां तथा स
प्तमहापुरुषपालिताः ॥ उन्मत्तमकरावतौ महाग्राह समाकुलौ २६ युगांतं समवेतौ द्रौपद्युते सागराविव ॥ नैव न स्तादृशो राजन् दृष्टपूर्वो न च श्रुतः ॥ अनीकानां समे
तानां कौरवाणां तथा विधः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीता प० सैन्यवर्णने पोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ संजय उवाच ॥ यथास भगवान्व्यासः कृष्ण द्वै
पायनोऽब्रवीत् ॥ तथैव सहिताः सर्वे समाजग्भुर्मुहीक्षितः १ मघाविषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यत ॥ दीप्यमानाश्च संपेतुर्दिवि सप्तमहाग्रहाः २

उत्तरार्द्धबुधदेवत्वत्वादेवं तेन तत्रासुराणामुपरमो देवानामभ्युदयश्च सिद्धयति किंच । 'चत्वारिंशदहान्यद्यद्रेचमेनिःमृतस्य वै । पुण्येण संप्रयातोऽस्मि श्रवणे पुनरागतः' इति युद्धारंभादष्टादशेऽद्वितीये यात्रात आगत
तस्य बलदेवस्य वचनात् श्रवणे युद्धसमाप्तिर्दृश्यते ततः प्राचीनेऽष्टादशक्षेत्रे मृगशीर्षे एव युद्धारंभः संभवति । नत्वेकविंशे भरण्यां अष्टादशदिनमध्ये नक्षत्रत्रयक्षयस्य कल्पयितुं युक्तत्वात् । कार्तिकीकृतिकायो
गानुपातेन चतुर्दश्यां मृगस्यैव संभावनाच्च एतेन युद्धारंभं प्रकृत्व मघाविषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यतेति भीष्मपर्वणि संजयवाक्यान्मघायां युद्धारंभ इत्यपि निरस्तं बलदेववाक्यविरुद्धत्वात् शब्दार्थस्तु मघापदे
न तत्सहचराः पितरो लक्ष्यंते तेन युद्धे मृतानामुत्तमदेहप्रदानार्थं चंद्रस्तदापितृलोके सन्निहितोऽभूदिति स्वर्गिणां दिव्यदेहलाभश्चांधाधीन इति शास्त्रप्रसिद्धेः । तथा द्वादश्यां रात्रियुद्धे चंद्रोदयकाले त्रिभागमात्रशे
पायां रात्रौ युद्धमवर्त्ततेत्युक्तं तत्र त्रिभागे तस्य त्रिमुहूर्त्तशेषा यामित्यर्थः । तथा 'अष्टपंचाशतं रात्र्यः शयानस्याद्यमेगताः' इति भीष्मवचनं तु माघोऽयं समनुप्राप्तः त्रिभागमात्रः पक्षोऽयमिति वाक्यशेषोऽनुसारात्—

—अशतंशतहान्यथास्यात्तथा अष्टपंच अष्टपंचाशद्रात्रयोव्यतीता इति व्याख्यायं विलोमशोधनात् अष्टपंचाशद् नंशंरात्रयोद्वाचत्वारिंशद्रात्रयोव्यतीता इत्यर्थः तथा च पौष ऋष्णाष्टमीतोमाद्यष्टपंचम्यां तावती दिनसंख्या पूर्व्यते पक्षस्य चतृतीयो भागो गतो भवति तत्राप्येकतिथिस्तथात्वं चम्याः द्विचत्वारिंशत्तत्त्वं ज्ञेयं शेषो भवितुमर्हतीत्यत्र कार्यशेषो देहत्यागादिरेव शेषो न तु पक्षशेष इति व्याख्याज्ञेया तत्रायं निष्कर्षः कासिकशुक्लद्रादभ्यां रेवत्यां ऋष्णप्रयाणंततो मार्गशीर्ष ऋष्णपंचम्यां पुष्ये तेन यो निर्वाणं ततः पंचम्या उपरिषष्टीमारभ्य सप्तदिना निगणयित्वा तदुपर्यष्टमेऽङ्कि अमात्रास्या भविष्यतीत्यनेन त्रयोदशदिनात्मकोऽयं ऋष्णपक्षो महोत्पातजनक इति सूचितं क्षीणयोश्च तिथयोः पक्षांतरे पुनर्द्वया संख्या पूर्णं भवतीति मार्गशीर्ष ऋष्णपंचमीमारभ्य पौषशुक्लपतिपद द्विचत्वारिंशीतिथिर्भवतीति बलदेववाक्योक्ता दिनसंख्या नक्षत्रसंख्या चानुगृहीता भवति । यत्

द्विधाभूत इवादित्य उदये प्रत्यदृश्यत ॥ ज्वलं त्याशिखयाभूयो भानुमानुदितोरविः ३ ववाशिरेचदीप्तायां दिशि गोमायुवायसाः ॥ लिप्समानाः शरीराणि मांसशोणित भोजनाः ४ अहन्यहनि पार्थानां वृद्धः कुरुपितामहः ॥ भरद्वाजात्मजश्चैव प्रातरुत्थाय संयतौ ५ जयोस्तु पांडुपुत्राणामित्यूचतुररिदमौ ॥ युयुधातेतवार्थाय यथासस मयः कृतः ६ सर्वधर्मविशेषज्ञः पिता देवव्रतस्तव ॥ समानीयमहीपालानि दंवचनमब्रवीत् ७ इदं वः क्षत्रियाद्वारं स्वर्गाया पावृतं महत् ॥ गच्छ ध्वं तेन शक्रस्य ब्रह्मणः सहलोकताम् ८ एष वः शाश्वतः पंथाः पूर्वैः पूर्वतरैः कृतः ॥ संभावय ध्वमात्मानमव्यग्रमनसो युधि ९ नाभागोऽथ ययातिश्च मांधातानहुपो नृगः ॥ संसिद्धाः परमं स्था नंगताः कर्मभिरीदृशैः १० अधर्मः क्षत्रियस्यैष यद्वाधिमरणं गृहे ॥ यद्योनि धनं यातिसोऽस्य धर्मः सनातनः ११ एवमुक्तामहीपाला भीष्मेण भरतर्षभ ॥ निर्ययुः स्वान्यनीकानि शोभयंतोरथोत्तमैः १२ सतु वै कर्त्तनः कर्णः सामात्यः सहबंधुभिः ॥ न्यासितः समरेशस्त्रं भीष्मेण भरतर्षभ १३ अपेतकर्णाः पुत्रास्ते राजानश्चैव तावकाः ॥ निर्ययुः सिंहनादेन नादयंतो दिशो दश १४ श्वेतैश्छत्रैः पताकाभिर्ध्वजवारणवाजिभिः ॥ तान्यनीकानि शोभंते गजैरथ पदातिभिः १५ भेरापणवशब्दैश्च दुंदुभीनां च निःस्वनैः ॥ रथनेमिनादैश्च बभूवाकुलितामही १६ कांचनांगदकेयूरैः कार्मुकैश्च महारथाः ॥ भ्राजमाना व्यराजंत साग्रयः पर्वता इव १७ तालेन महता भीष्मः पंचतारेण केतुना ॥ विमलादित्यसंकाशस्तस्थौ कुरुचमूपरि १८ ये त्वदीयामहेष्वासाराजानो भरतर्षभ ॥ अवर्तंत यथा देशं राजनः शांतनवस्यते १९ सतु गोवासनः शैव्यः सहितः सर्वराजभिः ॥ ययौ मातंगराजेन राजार्हेण पताकिना ॥ पद्मवर्णस्त्वनीकानां सर्वेषामग्रतः स्थितः २० अश्वत्थामाय यौ यत्तः सिंहलांगूलकेतुना ॥ श्रुतायुधश्चित्रसेनः पुरुमित्रो विविंशतिः २१ शल्यो भूरिश्रवाश्चैव विकर्णश्च महारथः ॥ एते सप्तमहेष्वासाद्रोणपुत्रपुरोगमाः २२ स्यंदनैर्वरवर्माणो भीष्मस्यास न्पुरोगमाः ॥ तेषामपि महोत्सेधाः शोभयंतोरथोत्तमान् २३

‘सप्तमाचापि दिवसादमात्रास्या भविष्यति । संग्रामं योजयेत्तत्र तांश्चाहुः शक्रदेवता । प्रयाध्वं वै कुरुक्षेत्रं पुण्योद्येति पुनः पुनः’ इति दुर्योधनवाक्यं तत्र संग्राममित्यनेन संग्रामे जयसाधनं धाराबंधादिकं तस्यां योजयेदित्युक्तं । शक्रदेवतामित्यनेन तस्यां ज्येष्ठानक्षत्रयोग उच्यते सच तिथिद्वयक्षयात्तत्रासंभवन्नपि तत्र तिथिवदेवनक्षत्रक्षयाद्वा तिथिनक्षत्रयोरार्थतया द्वाद्वा ज्ञेयं इति सर्वसंमंजसं महाग्रहाः राहुकेतोरुपग्रहत्वात्सप्तैव २ । ३ ववाशिरेचदीपकृतवतः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० अयोनिधनं अयसा शस्त्रेण मरणम् ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ तालेन ध्वजभूतेन १८ । १९ गोवासनः तद्देश्यः २० । २१ । २२ । २३

भ्राजमानाव्यरोचंतजांबूनदमयाध्वजाः ॥ जांबूनदमयीवेदीकमंडलुविभूषिता २४ केतुराचार्यमुख्यस्यद्रोणस्यधनुषासह ॥ अनेकशतसाहस्रमनीकमनुकर्षतः २५ महान्दुर्योधनस्यासीन्नागोदणिमयोध्वजः ॥ तस्यपौरवकालिंगकांबोजाःससुदक्षिणाः २६ क्षेमधन्वाचशल्यश्चतस्थुःप्रमुखतोरथाः ॥ स्यंदनेनमहार्हेणकेतुनावृषभेणच ॥ प्रकर्षन्नेवसेनाग्रमागधस्यकृपोययौ २७ तदंगपतिनागुसंकृपेणचमनस्विना ॥ शारदांबुधरप्रख्यंप्राच्यानांसुमहद्वलम् २८ अनीकप्रमुखेतिष्ठन्वराहेणमहायशाः ॥ शुशुभेकेतुमुख्येनराजतेनजयद्रथः २९ शतरंथसहस्राणांतस्यासन्वशवर्त्तिनः ॥ अष्टौनागसहस्राणिसादिनामयुतानिषट् ३० तस्मिंधुपतिनाराज्ञापालितंध्वजिनीमुखम् ॥ अनंतरथनागाश्वमशोभतमहद्वलम् ३१ षष्ठ्यारथसहस्रैस्तुनागानामयुतेनच ॥ पतिःसर्वकालिंगानांययौकेतुमतासह ३२ तस्यपर्वतसंकाशाव्यरोचंतमहागजाः ॥ यंत्रतोमस्तूणीरैःपताकाभिःसुशोभिताः ३३ शुशुभेकेतुमुख्येनपावकेनकलिंगकः ॥ श्वेतच्छत्रेणनिष्केणचामरव्यजनेनच ३४ केतुमानपिमातंगंविचित्रपरमांकुशम् ॥ आस्थितःसमेरराजन्मेवस्थइवभानुमान् ३५ तेजसादीप्यमानस्तुवारणोत्तममास्थितः ॥ भगदत्तोययौराजायथावज्रधरस्तथा ३६ गजस्कंधगतावास्तांभगदत्तेनसंमितौ ॥ विंदानुविंदावावंत्यौकेतुमंतमनुव्रतौ ३७ सरथानीकवान्व्यूहोहस्त्यंगोत्पशीर्षवान् ॥ वाजिपक्षःपतत्युग्रःप्रहसन्सर्वतोमुखः ३८ द्रोणेनविहितोराजनूराज्ञाशांतनवेनच ॥ तथैवाचार्यपुत्रेणबालहीकेनकृपेणच ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभगवद्गीताप० सैन्यवर्णनेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ संजयउवाच ॥ ततोमुहूर्त्तानुमुलःशब्दोहृदयकंपनः ॥ अश्रूयतमहाराजयोधानांप्रयुयुस्तताम् १ शंखदुंदुभिघोषैश्चवारणानांचबुंहितैः ॥ नेमिघोषैरथानांचदीर्यतीववसुंधरा २ हयानांहेषमाणानांयोधानांचैवगर्जताम् ॥ क्षणेनैवनभोभूमिःशब्देनाप्रूरितंतदा ३ पुत्राणातवदुर्धर्षपांडवानांतथैवच ॥ समकंपंतसैन्यानिपरस्परसमागमे ४ तत्रनागारथाश्चैवजांबूनदविभूषिताः ॥ भ्राजमानाव्यदृश्यंतमेवावसविद्युतः ५ ध्वजाबहुविधाकारास्तावकानानराधिप ॥ कांचनांगदिनोरेजुर्ज्वलिताइवपावकाः ६ स्वेषांचैवपरेषांचसमदृश्यंतभारत ॥ महेन्द्रकेतवःशुभ्रामहेन्द्रसदनेष्विव ७ कांचनैःकवचैर्वीराज्वलनार्कसमप्रभैः ॥ सन्नद्धाःसमदृश्यंतज्वलनार्कसमप्रभाः ८ कुरयोधवराजान्विचित्रायुधकार्मुकाः ॥ उद्यतैरायुधैश्चित्रैस्तलबद्धाःपताकिनः ९ ऋषभाक्षामहेष्वासाश्वमूखगतावभुः ॥ पृष्ठगोपास्तुभीष्मस्यपुत्रास्तवनराधिप ॥ दुःशासनोदुर्विषहोदुर्मुखोदुःसहस्तथा १० त्रिविंशतिश्चित्रसेनोविकर्णश्चमहारथः ॥ सत्यव्रतःपुरुमित्रोजयोभूरिश्रवाःशलः ११ रथाविंशतिसाहस्रास्तथैषामनुयायिनः ॥ अभीषाहाःशूरसेनाःशिबयोऽथवसातयः १२

१३ । १४ । १५ शतानामयुतानिषट् षट्शतान्ययुतगुणानिषष्टिलक्षाष्टीति यावत् १६ । १७ । १८ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये अष्टमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ अक्षौहिण्य इति १ । २ । ३
 शाल्वामत्स्यास्तथा ब्रह्मसैर्गताः केकयास्तथा ॥ सौवीराः कैतवाः प्राच्याः प्रतीच्योदीच्यवासिनः १३ द्वादशैते जनपदाः सर्वे शूरास्तनुत्यजः ॥ महतारथवंशेन
 तेररक्षुः पितामहम् १४ अनीकं दशसाहसं कुंजराणां तरस्विनाम् ॥ मागधो यत्र नृपतिस्तद्रथानीकमन्वयात् १५ रथानां चक्ररक्षाश्च पादरक्षाश्च दंतिनाम् ॥ अभ
 वन्वाहिनीमध्ये शतानामयुतानिषट् १६ पादाताश्चाग्रतोऽगच्छन्धनुश्चर्मासिपाणयः ॥ अनेकशतसाहस्रानखरप्रासयोधिनः १७ अक्षौहिण्यो दशैकाचतवपु
 त्रस्य भारत ॥ अदृश्यं तमहाराजगंगे वयमुनांतरा १८ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतापर्वणि सैन्यवर्णने अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥
 ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अक्षौहिण्यो दशैकाचव्यूढा दृष्ट्वा युधिष्ठिरः ॥ कथमल्पेन सैन्येन प्रत्यव्यूहतपांडवः १ यो वेदमानुषं व्यूहं देवंगां धर्ममासुरम् ॥ कथं भीष्मस
 कौन्तेयः प्रत्यव्यूहतसंजय २ ॥ संजय उवाच ॥ धार्तराष्ट्राण्यनीकानि दृष्ट्वा व्यूढानि पांडवः ॥ अभ्यभाषत धर्मात्मा धर्मराजो धनंजयम् ३ महर्षेर्वचनात्तातवेद
 यंति बृहस्पतेः ॥ संहतान्यो धयेदल्पान्कामं विस्तारयेद्बहून् ४ सूचीमुखमनीकं स्यादल्पानां बहुभिः सह ॥ अस्माकं च तथा सैन्यमल्पीयः सुतरां परैः ५ एतद्
 च न माज्ञायमहर्षे व्यूहपांडव ॥ एतच्छ्रुत्वा धर्मराजं प्रत्यभाषत पांडवः ६ एष व्यूहामिते व्यूहं राजसत्तम दुर्जयम् ॥ अचलं नाम वज्राख्यं विहितं वज्रपाणिना ७ यः स
 वातइवोद्धतः समरेदुःसहः परैः ८ सनः पुरो योत्स्यते वैभीमः प्रहरतांवरः ८ तेजांसि रिपुसैन्यानां मृद्वन्पुरुषसत्तमः ॥ अग्रेऽग्रणीर्योत्स्यति नो युद्धोपायविचक्षणः ९
 यं दृष्ट्वा कुरुवः सर्वे दुर्योधनपुरोगमाः ॥ निवर्तिष्यंति संत्रस्ताः सिंहं क्षुद्रमृगा यथा १० तं सर्वे संश्रयिष्यामः प्राकारमकुतोभयाः ॥ भीमं प्रहरतां श्रेष्ठं देवराजमिवामराः
 ११ नहि सोऽस्ति पुमां लोके यः संकुदं वृकोदरम् ॥ द्रष्टुमत्युग्रकर्माणं विषहेत न र्षभम् १२ एवमुक्त्वा महाबाहुस्तथा चक्रे धनंजयः ॥ व्यूहानि बलान्याशु प्रय
 यौ फाल्गुनस्तथा १३ संप्रयातान् कुरुदृष्ट्वा पांडवानां महाचमूः ॥ गंगेव पूर्णां स्तिमितास्पंदमानां व्यदृश्यत १४ भीमसेनोऽग्रणीस्तेषां धृष्टद्युम्नश्च वीर्यवान् ॥
 नकुलः सहदेवश्च धृष्टकेतुश्च पार्थिवः १५ विराटश्च ततः पश्चाद्वाजाऽथाक्षौहिणीवृतः ॥ भ्रातृभिः सह पुत्रैश्च सोऽभ्यरक्षत पृष्ठतः १६ चक्ररक्षौ तु भीमस्य माद्रीपुत्रौ म
 हाद्युती ॥ द्रौपदेयाः ससौभद्राः पृष्ठगोपास्तरस्विनः १७ धृष्टद्युम्नश्च पांचाल्यस्तेषां गोप्तामहारथः ॥ सहितः पृतनाशूरैरथमुख्यैः प्रभद्रकैः १८ शिखंडी तु ततः
 पश्चादर्जुनेनाभिरक्षितः ॥ यत्तो भीष्मविनाशाय प्रययौ भरतर्षभ १९ पृष्ठतोऽप्यर्जुनस्यासीद्युधानो महाबलः ॥ चक्ररक्षौ तु पांचाल्यौ धामन्यूतमौ जसौ २०
 कैकेयो धृष्टकेतुश्च चेकितानश्च वीर्यवान् ॥ भीमसेनो गदां बिभ्रद्भ्रजसारमयीं दृढाम् ॥ चरन्वेगेन महता समुद्रमपिशोषयेत् २१ एते तिष्ठंतिसामात्याः प्रेक्षंतस्तेजना
 धिप ॥ धृतराष्ट्रस्य दयादा इति बीभत्सुर्ब्रवीत् २२ भीमसेनं तदारजन्दर्शयस्व महाबलम् ॥ ब्रुवाणं तु तथापार्थ सर्वसैन्यानि भारत २३

संहतानिति । अल्पैः संहत्यैव योद्धव्यं बहुभिस्तु विशकलितैरपि योद्धुं शक्यमित्यर्थः ४ । ५ व्यूहव्यूहं कुरु ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ स्पंदमाना किंचिच्चलंती १४ । १५ । १६ । १७
 १८ । १९ । २० । २१ धृतराष्ट्रस्य दयादा इत्यनेन तवैते भाग इति सूचयति । २२ । २३

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ वारणाराजानन्त्रपुरितिसंबंधः अचलाः निष्कंपाः ३० जीमूनाः पर्वताः 'जीमूतोऽद्रौ' इति मेदिनी ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ प्रावातप्रववौ सपृषतः सार्धि
दुः ३६ वाताः रुक्षावायवः ३७ आइत्यआस्फाल्य ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ मज्जानइति । नोऽस्माकं योधानां मज्जाः धातुविशेषान् ग्रसंत इवेति योज्यं ४४ भीमसेनं दृष्ट्वा व्यवस्थिता

अपूजयंस्तदा वाग्भिरनुकूलाभिराहवे ॥ राजा तु मध्यमानीके कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः २४ बृहद्भिः कुंजरैर्मतैश्च लद्भिश्च लैरिव ॥ अक्षौ हि ण्याऽथ पांचाल्यौ यज्ञसेनो महामनाः ॥
विराटमन्वयात्पश्चात्पांडवाश्च पराक्रमी २५ तेषामादित्यचंद्राभाः कनकोत्तमभूषणाः ॥ नानाचित्रधरा राजत्रयेष्वास्ममहाध्वजाः २६ समुत्सार्य ततः पश्चाद्दृष्टुमोमहा
रथः ॥ भ्रातृभिः सह पुत्रैश्च सोऽभ्यरक्षतु धिष्ठिरम् २७ त्वदीयानां परेषां च रथेषु विपुलान् ध्वजान् ॥ अभिभूयार्जुनस्यै कोरथे तस्थौ महकपिः २८ पदातास्त्वग्रतोऽगच्छ
न्नसि शक्त्यष्टिपाणयः ॥ अनेकशतसाहस्रा भीमसेनस्य रक्षिणः २९ वारणादशसाहस्राः प्रभिन्नकरटामुखाः ॥ शूरा हेममयैर्जालैर्दीप्यमाना इवाचलाः ३० क्षरंत इव जी
मूता महार्हाः पद्मगंधिनः ॥ राजानमन्वयुः पश्चाज्जीमूता इव वार्षिकाः ३१ भीमसेनो गदां भीमां प्रकर्षन्परिधोपमाम् ॥ प्रचकर्ष महसैन्यं दुराधर्षो महामनाः ३२ तमर्क
मिव दुष्प्रेक्ष्यं तं पंतमिव वाहिनीम् ॥ न शेकुः सर्वयोधास्ते प्रतिवीक्षितुं मंतिके ३३ वज्रो नामैष सव्यूहो निर्भयः सर्वतोमुखः ॥ चापविद्युद्भ्रजो घोरो गुप्तो गांढीवधन्वना ३४ यं प्र
तिव्यूह्यतिष्ठति पांडवास्तव वाहिनीम् ॥ अजेयो मानुषे लोके पांडवैरभिरक्षितः ३५ संध्यां तिष्ठत्सैन्येषु सूर्यस्योदयनं प्रति ॥ प्रावात्सपृषतो वायुर्निरभ्रेस्तनयित्नुमान् ३६
विष्वग्वाताश्च विववुर्नीचैः शर्करकर्षिणः ॥ रजश्चोद्भूयत महत्तम आच्छादय जगत् ३७ पपात महती चोल्का प्राङ्मुखी भरतर्षभ ॥ उद्यंतं सूर्यमाहत्य व्यशीर्यत महस्वना
३८ अथ संनह्यमाने पुसैन्येषु भरतर्षभ ॥ निष्प्रभोऽभ्युद्ययौ सूर्यः सघोषं भूश्च चालच ३९ व्यशीर्यत सनादा च भूस्तदा भरतर्षभ ॥ निर्वाता बहवो राजन्दिक्षु सर्वा सुचा भवन्
४० प्रादुरासीद्भजस्तीव्रं न प्राज्ञायत किंचन ॥ ध्वजानां धूयमानानां सहसामातरि श्वना ४१ किं किं जीजालब्धानां कांचनस्रग्वरांबरैः ॥ महतां सपताकानामादित्यसमते
जसाम् ४२ सर्वे ज्ञण्णगीभूतमासीत्तालवनेष्विव ॥ एतं ते पुरुषव्याघ्राः पांडवा युद्धनंदिनः ४३ व्यवस्थिताः प्रतिव्यूह्यत वपुत्रस्य वाहिनीम् ॥ ग्रसंत इव मज्जानां योधानां
भरतर्षभ ४४ दृष्ट्वाऽग्रतो भीमसेनं गदापाणिमवस्थितम् ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवत्पांडवसैन्यव्यूहे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ धृतराष्ट्र
उवाच ॥ सूर्योदये संजये केन पुर्वैर्युत्सवो दृष्ट्यमाणा इवासन् ॥ मामका वा भीष्मनेत्राः समीपे पांडवा वा भीमनेत्रास्तदानीम् १ केषां जघन्यो सोमसूर्यौ सवायू केषां से
नां श्वापदाश्चाभयंत ॥ केषां यूनां मुखवर्णाः प्रसन्नाः सर्वमेतं ब्रूहि मे वं यथावत् २ ॥ संजय उवाच ॥ उभे सेने तुल्यमिवोपयाते उभे व्यूहे दृष्टरूपेन रेन्द्र ॥ उभे चित्रे वनराजिप्रका
शे तथैवोभेनागरथाश्च पूर्णे ३

इति संबन्धः ४५ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारत भावदीपे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ भीष्मो नेतानिर्वोदायेषां ते भीष्मनेत्राः १ मेवं पुष्कलं यथास्यात्तथा ब्रूहि । मेवमिति मीचतेः पुष्ट्यर्थं स्य यजिबाहु
लकादुपबाह्वस्ते तोगुणेरूपं । गौडास्त्विह पाठांतरं कल्पयति सर्वमेतद्ब्रूहि मे वं यथावदिति २ व्यूहेस्त्वेति शेषः ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० भूमिद्रवपर्वतद्वयप्रकल्पइत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ येनयत्रतेनतत्र १५ । १६ । १७ । १८ । १९ अनंतरूपावहीत्वदीया ननुपांडवानांसेनावही
 उभेसेनेबृहत्पौभीमरूपेतथैवोभेभारतदुर्विषह्ये ॥ तथैवोभेस्वर्गजयायसृष्टेतथैवोभेसत्पुरुषोपजुष्टे ४ पश्चान्मुखाः कुरवो धार्तराष्ट्राः स्थिताः पार्थाः प्राङ्मुखा योत्स्य
 मानाः ॥ दैत्येन्द्रसेनेवचकौरवाणां देवेन्द्रसेनेवचपांडवानाम् ५ चक्रेवायुः पृष्ठतः पांडवानां धार्तराष्ट्रान्श्वापदाव्याहरंत ॥ गजेन्द्राणां मदगंधांश्चतीव्रात्रसेहिरेतवपुत्रस्य
 नागाः ६ दुर्योधनो हस्तिनं पद्मवर्णं सुवर्णकक्षं जालवंतं प्रभिन्नम् ॥ समास्थितो मध्यगतः कुरुणां संस्तूयमानो बंदिभिर्मागधैश्च ७ चंद्रप्रभं श्वेतमथातपत्रं सौवर्णस्र
 ग्भ्राजति चोत्तमांगे ॥ तं सर्वतः शकुनिः पार्वतीयैः सार्द्धं गांधारैर्यातिगांधारराजः ८ भीष्मोऽग्रतः सर्वसैन्यस्य वृद्धः श्वेतच्छत्रः श्वेतधनुः सखद्गः ॥ श्वेतोष्णीषः पांडुरेण
 ध्वजेन श्वेतैरश्वैः श्वेतशैलप्रकाशैः ९ तस्य सैन्ये धार्तराष्ट्राश्च सर्वे बाल्हीकानामेकदेशः शलश्च ॥ ये चांबष्टाः क्षत्रिया ये च सिंधोस्तथा सौवीराः पंचनदाश्च शूराः १० शोणैर्ह
 यैरुक्मरथो महात्मा द्रोणो धनुष्पाणि रदीनसत्त्वः ॥ आस्ते गुरुः प्रायशः सर्वराज्ञां पश्चाच्च भूमिद्रव इवाभियाति ११ वार्द्धक्षत्रिः सर्वसैन्यस्य मध्ये भूरिश्रवाः पुरुमित्रो जयश्च ॥
 शाल्वामत्स्याः केकयाश्चेति सर्वे गजानीकैर्भ्रातरयोत्स्यमानाः १२ शारद्वतश्चोत्तरधूर्महात्मा महेष्वासो गौतमश्चित्रयोधी ॥ शकैः किरातैर्यवनैः पल्हवैश्च सार्धं च भू
 मुत्तरतोऽभियाति १३ महारथैर्वृष्णिभोजैः सुगुप्तं सुराष्ट्रकैर्विहितैरात्तशस्त्रैः ॥ बृहद्वलं कृतवर्माभिगुप्तं बलत्वं दीयं दक्षिणेनाभियाति १४ संशप्तकानामयुतं रथानां मृ
 त्युर्जयो वाऽर्जुनस्येति सृष्टाः ॥ येनार्जुनस्तेन राजन् कृतास्त्राः प्रयातारस्ते त्रिगर्ताश्च शूराः १५ साग्रं शतसहस्रं तु नागानां तव भारत ॥ नागेनागे रथशतं शतमश्वारथे
 रथे १६ अश्वेऽश्वे दशधानुः काधानुष्के शतचर्मिणः ॥ एवं व्यूढान्यनीकानि भीष्मेण तव भारत १७ संव्यूह्य मानुषं व्यूहं दैवगांधर्वमासुरम् ॥ दिवसे दिवसे प्राप्ते भीष्मः
 शांतनवो ग्रणीः १८ महारथौघविपुलः समुद्र इव घोषवान् ॥ भीष्मेण धार्तराष्ट्राणां व्यूहः प्रत्यङ्मुखो युधि १९ अनंतरूपाध्वजिनी नरेन्द्रभीमात्त्वदीयाननुपांडवा
 नाम् ॥ तांचैव मन्ये बृहतीं दुष्प्रधर्षीयस्यानेता केशवश्चार्जुनश्च २० ॥ इति श्री ० भी ० भ ० सैन्यवर्णने विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥ संजय
 उवाच ॥ बृहतीं धार्तराष्ट्रस्य सेनां दृष्ट्वा समुद्यताम् ॥ विषादमगमद्राजाकुंतु पुत्रो युधिष्ठिरः १ व्यूहं भीष्मेण चाभेद्यं कल्पितं प्रेक्ष्य पांडवः ॥ अभेद्यमिव संप्रेक्ष्य विव
 र्णोऽर्जुनमब्रवीत् २ धनं जयकथं शक्यमस्माभिर्योद्धुमाहवे ॥ धार्तराष्ट्रैर्महाबाहोषेपां योद्धापितामहः ३ अक्षोभ्योऽयमभेद्यश्च भीष्मेणामित्रकर्षिणा ॥ कल्पि
 तः शास्त्रदृष्टेन विधिना भूरिवर्चसा ४ ते वयं संशयं प्राप्ताः ससैन्याः शत्रुकर्षण ॥ कथमस्मान्महाव्यूहादुत्थानं नो भविष्यति ५ अथार्जुनोऽब्रवीत् पार्थ युधिष्ठिरमभि
 ब्रूवा ॥ विषण्णमिव संप्रेक्ष्य तव राजन्न नीकिनीम् ६ प्रज्ञयाऽभ्यधिकान् शूरां गुणयुक्तान् बहून्पि ॥ जयं त्यज्यतरायेन तन्निबोध विशांपते ७ तत्र ते कारुणं राजन् प्रव
 क्ष्याम्य न सूर्यवे ॥ नारदस्तमृषिर्वेदभीष्मद्रोणौ च पांडव ८

तथापितां बृहतीमेव मन्ये इति संबन्धः २० ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये दीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ बृहतीमिति १ । २ । ३ । ४ उत्थानं जयः ५ । ६ । ७ । ८

९। १०। ११। १२ गुणभूतोदासभूतः १३। १४ अकुंठसायकः अप्रतिहतायुधः १५। १६। १७ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये भातभावदीपेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥

एनमेवार्थमाश्रित्ययुद्धेदेवासुरेऽब्रवीत् ॥ पितामहः किलपुरामहेन्द्रादीन् दिवौकसः १ नतथाबलवीर्याभ्यां जयंति विजिगीषवः ॥ यथासत्यानृशंस्याभ्यां धर्मैर्नै
वोद्यमेन च १० ज्ञात्वा धर्ममधर्मचलोभं चोत्तममास्थिताः ॥ युद्धयध्वमनहंकाराय तो धर्मस्ततो जयः ११ एवं राजन् विजानीहि ध्रुवोऽस्माकं रणे जयः ॥ यथा तु नारदः
प्राह यतः कृष्णस्ततो जयः १२ गुणभूतो जयः कृष्णे पृष्ठतोऽभ्येति माधव ॥ तद्यथा विजयश्चास्य सन्नतिश्चापरो गुणः १३ अनंततेजा गोविंदः शत्रुपूगेषु निर्व्यथः ॥
पुरुषः सनातनमयो यतः कृष्णस्ततो जयः १४ पुरा ह्येपहरिर्भूत्वा विकुण्ठोऽकुंठसायकः ॥ सुरासुरानवपूर्णब्रवीत् केजयं त्विति १५ कथं कृष्णजये मेति तैरुक्तं तत्र तैर्जितम् ॥
तत्प्रसादाद्धि त्रैलोक्यं प्राप्तं शक्रादिभिः सुरैः १६ तस्य तेन व्यथां कांचिदिह पश्यामि भारत ॥ यस्य तेजयमाशास्ते विश्वभुक् त्रिदिवेश्वरः १७ ॥ ॥ इति श्रीमहा
भारते भीष्मपर्वणि भवद्वीताप० युधिष्ठिरार्जुनसंवादे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततो युधिष्ठिर राजा स्वांसेनां
समनो ददत् ॥ प्रतिय्यूहन्न नीकानि भीष्मस्य भरतर्षभ १ यथोद्दिष्टान्यनीकानि प्रत्यव्यूहंत पांडवाः ॥ स्वर्गपरममिच्छंतः सुयुद्धेन कुरुद्वहाः २ मध्येशि
खंडिनोऽनीकं रक्षितं स्वयसाचिना ॥ धृष्टद्युम्नश्च रत्रे भीमसेनेन पालितः ३ अनीकं दक्षिणं राजन्युयुधानेन पालितम् ॥ श्रीमता सात्वतायेण शक्रेण वधनुष्मता ४
महेंद्रयानप्रतिमं रथं तु सोपस्करं हाटक रत्नचित्रम् ॥ युधिष्ठिरः कांचनभांडयोक्तं समास्थितो नागपुरस्य मध्ये ५ समुच्छ्रितं दंतशलाकमस्य सुपांडुरं छत्रमतीव भा
ति ॥ प्रदक्षिणं चैनमुपाचरंत महर्षयः संस्तुतिभिर्महेन्द्रम् ६ पुरोहिताः शत्रुवधं वदंतो ब्रह्मर्षि सिद्धाः श्रुतवंत एनम् ॥ जप्यैश्च मंत्रैश्च महौषधीभिः समंततः स्वस्त्य
यनं ब्रुवंतः ७ ततः सवस्त्राणितथैव गाश्च फलानि पुष्पाणि तथैव निष्कान् ॥ कुरुत्तमो ब्राह्मणसान्महात्मा कुर्वन् ययौ शक्र इवामरेशः ८ सहस्रसूर्यः शतकिंकिणीकः
पराद्धर्जं ब्रूनदहेमचित्रः ॥ रथोऽर्जुनस्याग्निरिवार्चिमाली विभ्राजते श्वेतहयः सुचक्रः ९ तमास्थितः केशवसंग्रहीतं कपिध्वजो गांडिवबाणपाणिः ॥ धनुर्धरो यस्य
समः पृथिव्यां न विद्यते नो भविता कदाचित् १० उद्धर्तयिष्यंस्तव पुत्रसेनामतीव रौद्रं स बिभर्ति रूपम् ॥ अनायुधो यः सुभुजो भुजाभ्यां नराश्वनागान्युधिभस्मकु
र्यात् ११ समीमसेनः सहितो यमाभ्यां त्रकोदरो वीररथस्य गोप्ता ॥ तंतत्र सिंहर्षभ मत्तखेलं लोके महेन्द्रप्रतिमानकल्पम् १२ समीक्ष्य सेनाग्रगतं दुरासदं संविद्यथुः
पंकगता यथा द्विपाः ॥ त्रकोदरं वारणराजदप्ययोधास्त्वदीया भयविग्रसत्वाः १३ अनीकमध्ये तिष्ठंतं राजपुत्रं दुरासदम् ॥ अब्रवीद्भरतश्चैष्ठंगुडाकेशं जनार्दनः १४
वासुदेव उवाच ॥ य एष रोषात्प्रतपन् बलस्थो यो नः सेनां सिंह इवेक्षते च ॥ स एष भीष्मः कुरुवंशकेतुर्येनाहृतास्त्रिशतं वा जिमेधाः १५

तत इति १। २। ३। ४ पुरस्य मध्ये स्थितं दानिमानि तमिति भावः ५। ६। ७। ८ सहस्रं सूर्यं तुल्यान्यादं शंक्राणि यस्मिन्सहस्रसूर्यः ९। १०। ११। १२। १३। १४ पाठांतरे योनः
सेनां यो भीष्मो नोऽस्मभ्यं अस्मत्तः सेनां स्वां आररक्ष अभेद्यव्यूहरचनयारक्षितवान् १५

गृहंतिपरिवारयंति । भरतर्षभेणभीष्मेण १६ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्यदीपेद्रावैशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ इदानींस्वस्यदिव्यंज्ञानमस्तीतिदर्शयन्संजयउवाच धार्तराष्ट्रबलमिति । इतिधार्तराष्ट्रस्यसत्त्वार्थश्चिह्नार्थोऽयमिति । १ दुर्गायाः अमुरविहंतृत्वेनप्रसिद्धायाः स्तोत्रंउदीरय अमुरांशानांशत्रूणांपराजयाय २ संख्येसंग्रामे ३ हेसिद्धसेनानि सिद्धानांयोगिनां सेनासमुदायस्तस्येवत्री परमपद्मापिकायोगसिद्धिकरीत्यर्थः । आर्ये ऋगतौअस्मात्ऋहलोर्ण्यत् प्राप्यब्रह्मस्वरूपेइत्यर्थः । मंदेरमंदरवनेवसतीति तथा कुमारिअविभ्रुतब्रह्मचर्ये जरादिहिनेइतिवा । कालिकालशक्ते । कापालि कपालस्यायंपतिः कापालोरुद्रस्तत्पति । कपिलः कृष्णपिंगलश्चवर्णविशेषौतद्वति ४ भद्रं कल्याणं कालयति भक्तान् नृत्यानयति सा भद्रकाली । महती चासौ काली चकालयित्री संहर्त्री कालरूपामहाकाली । चंडिचंडस्य कालांतकस्य भार्ये । चंडे प्रगल्भे । तारिणि संकटोत्तरणकर्त्रि । वरवर्णिनी सर्वसौभाग्यलक्षणोपेतास्त्रीतद्रूपे ५ कात्यायनिकतगोत्रोद्भवे । महाभागे अ

एतान्यनीकानिमहानुभावंगृहंतिमेघाडवरश्मिमंतम् ॥ एतानिहत्वापुरुषप्रवीरकांक्षस्वयुद्धं भरतर्षभेण १६ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गी० श्रीकृष्णा र्जुनसंवादे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ धार्तराष्ट्रबलं दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥ अर्जुनस्य हि तार्थार्थकृष्णो वचनमब्रवीत् १ ॥ श्रीभगवा नुवाच ॥ शुचिर्भूत्वा महाबाहो संग्रामाभिमुखे स्थितः ॥ पराजयाय शत्रूणां दुर्गास्तोत्रमुदीरय २ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तो र्जुनः संख्ये वासुदेवेन धीमता ॥ अवतीर्य रथात्पार्थः स्तोत्रमाह कृतांजलिः ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ नमस्ते सिद्धसेनानि आर्ये मंदरवासिनि ॥ कुमारिकालिकापालिकपिले कृष्णापिंगले ४ भद्रकालि नमस्तुभ्यं महाकालिनमोऽस्तुते ॥ चंडिचंडेनमस्तुभ्यं तारिणिवरवर्णिनि ५ कात्यायनि महाभागे करालि विजये जये ॥ शिखिपिच्छवजधरे नानाभरणभूषिते ६ अट्टशूलप्रहरणे खड्गखेटकधारिणि ॥ गोपेन्द्रस्यानुजे ज्येष्ठे नंदगोपकुलोद्भवे ७ महिषासृक्प्रिये नित्यं कौशिकिपीतवासिनि ॥ अट्टहासे कोकमुखेनमस्तेऽस्तुरण प्रिये ८ उमेशाकं भरिष्वेते कृष्णे कैटभनाशिनि ॥ हिरण्याक्षि विरूपाक्षि सुभूमाक्षि नमोऽस्तुते ९ वेदश्रुतिमहापुण्ये ब्रह्मण्ये जातवेदसि ॥ जंबूकटकचैत्येषु नित्यं सन्निहिता लये १० त्वं ब्रह्मविद्याविद्यानां महानिद्राचदेहिनाम् ॥ स्कंदमातर्भगवति दुर्गे कांतारवासिनि ११ स्वाहाकारः स्वधाचैव कलाकाशासरस्वती ॥ सा वित्रियेदमाता च तथा वेदांत उच्यते १२ स्तुताऽसि त्वं महादेवि विशुद्धेनांतरात्मना ॥ जयो भवतु मे नित्यं त्वत्प्रसादाद्रणाजिरे १३ कांतारभयदुर्गे भक्तानां चालयेषु च ॥ नित्यं वससि पाताले युद्धे जयसि दानवान् १४

तिपूज्ये । करालिकूरे । विजये विशिष्टो जयो ययासा जयप्रदेश्चत्यर्थः । विजये जयस्वरूपे ६ अट्टं अत्युत्कटं शूलं तदेव प्रहरणमायुधं यस्याः । खेटकं चर्म ७ कौशिकिकुशिककुलोत्पन्ने । अट्टहासे प्रशस्त स्मिन्ने । कोकं चक्रवर्तवृत्तवारक्तबीजवधेऽमुरादानशीलं वासुखं यस्याः सा कोकमुखा ८ श्वेतमहेश्वररूपे । कृष्णे वासुदेवरूपे । हिरण्याक्षि पीतनेत्रे । विरूपाक्षि विविधरूपयुक्ते नेत्रे मनुष्यादौ । सुभूमाक्षि मा जरादौ । एतेन सार्वात्म्यमुक्तं भवति ९ ब्रह्मण्ये यज्ञकर्मविमादिपुसाध्वी ब्रह्मण्या । जातवेदसि अतीतज्ञे अतीतैज्ञातिवा । जंबूकटके पुजंयुद्धी पराजयानीषु चैत्येषु देवता लयेषु नित्यं सन्निहित आलयः स्थानं यस्याः सा तथा १० महानिद्रा ब्रह्मविद्याफलभूता मुक्तिः । स्कंदमातरिति सर्वदेवतारूपत्वोपलक्षणं ११ स्वाहेति सर्वकर्मरूपत्वं । कलेति सर्वशूलसूक्ष्मकालरूपत्वं । सा वित्रीति सर्ववाङ्मयरूपत्वं च उच्यते १२ रणाजिरे युद्धांगे १३ । १४

जंभनीतद्रा । मोहिनीनिद्रा । मायाअद्भुतप्रदर्शनं । हीर्लज्जाल्यावेतोवृत्तिः एतच्चकामादिवृत्तीनामप्युपलक्षणं । श्रीलक्ष्मीः विद्यातपोधनादिसमृद्धिरूपा । संध्यासंधौआदावतेचभवासंध्या मृष्टिप्रलयकर्त्रित्यर्थः । प्रभावतीचंद्रसूर्यप्रभायुक्ताऽहोरात्ररूपा । सावित्रीसवितुःसूर्यस्यसंबंधिनीप्रभाप्रकाशनशक्तिस्तद्रूपा । जननीमातृवत्यालयित्री १५ तुष्टिःसंतोषः । पुष्टिरुपचयः । धृतिर्धैर्यम् । दीप्तिर्ज्योतिः । यमाकांत्याचं द्रादित्यौवर्धतेअसंतंकातिमंतौभवतः वक्ष्यतिच । 'यदादित्यगतंतेजोजगद्भासयतेऽखिलं । यच्चंद्रमसिचचाग्रौतत्तेजोविद्धिमामकम्' इति । 'येनसूर्यस्तपतितेजसेद्धः' इतिश्रुतिश्च । परंछिन्मात्रं ब्रह्मैवेत्यर्थः । भूतिःऐश्वर्यं भूतिमतांमहेश्वरादीनां । 'एषाऽस्यपरमासंपत्' इतिश्रुतेर्ब्रह्मरूपैव । संख्येसम्यक्कृत्यानांप्रकाशनंयत्रतस्मिन्मात्मानात्मविवेकरूपेसमाधौसिद्धैर्जीवन्मुक्तैश्चारणैराजानसिद्धैश्चवीक्ष्यसेऽनुभूयसेप्रत्य गात्पत्वेन तदेवमाकारविशेषोपहितंब्रह्माभिध्यातंसत्सर्वाभोषादर्वाचीनाराज्यविजयादिसिद्धीःप्रयच्छतीतिप्रदर्शितं तदेववक्ष्यतिभगवान् । 'येऽप्यन्यदेवताभक्तायजंतेश्रद्धयान्विताः । तेऽपिमामेवकौन्तेययजं

त्वंजंभनीमोहिनीचमायाहीःश्रीस्तथैवच ॥ संध्याप्रभावतीचैवसावित्रीजननीतथा १५ तुष्टिःपुष्टिर्धृतिर्दीप्तिश्चंद्रादित्यविवर्धिनी ॥ भूतिर्भूतिमतांसंख्येवीक्ष्यसेसिद्ध चारणैः ॥ १६ ॥ संजयउवाच ॥ ततःपार्थस्यविज्ञायभक्तिमानववत्सला ॥ अंतरिक्षगतोवाचगोविंदस्याग्रतःस्थिता ॥ १७ ॥ देव्युवाच ॥ स्वल्पेनैवतुकालेनश ब्रून्जेप्यसिपांडव ॥ नरस्त्वमसिदुर्ध्वनारायणसहायवान् ॥ १८ ॥ अजेयस्त्वंरणेऽरीणामपिवज्रभृतःस्वयम् ॥ इत्येवमुक्तावरदाक्षणेनांतरधीयत ॥ १९ ॥ लब्ध्वा वरंतुकौन्तेयोमेनेविजयमात्मनः ॥ आरुरोहततःपार्थोऽस्थं परमसंमतम् ॥ २० ॥ कृष्णार्जुनावेकरथौदिव्यौशंखौप्रदध्मतुः ॥ यइदंपठतेस्तोत्रंकल्यउत्थायमानवः २१ ॥ यक्षरक्षःपिशाचेभ्योनभयंविद्यतेसदा ॥ नचापिरिपवस्तेभ्यःसर्पाद्यायेचदंष्ट्रिणः ॥ २२ ॥ नभयंविद्यतेतस्यसदाराजकुलादपि ॥ विवादेजयमाप्नोतिबद्धोमु च्यतिबंधनात् ॥ २३ ॥ दुर्गतरतिचावश्यंतथाचोरैर्विमुच्यते ॥ संग्रामेविजयेन्नित्यंलक्ष्मींप्राप्नोतिकेवलाम् ॥ २४ ॥ आरोग्यबलसंपन्नोजीवेद्दर्शयंतंतथा ॥ एतद्वृष्टं सादात्तुमयाव्यासस्यधीमतः ॥ २५ ॥ मोहादेतौनजानंतिनरनारायणावृषी ॥ तवपुत्रादुरात्मानःसर्वेमन्युवशानुगाः ॥ २६ ॥ प्राप्तकालमिदंवाक्यंकालपाशेनगुं ठिताः ॥ द्वैपायनोनारदश्चकण्वोरामस्तथाऽनघः ॥ अवारयंस्तवसुतंनचासौतद्वृहीतवान् ॥ २७ ॥

त्यविधिपूर्वकं । लभंतेचततःकामान्मयैवविहितान्' इतिच । तथामहतीविमोक्षाख्यासिद्धिरपिसर्वाकारानुपहितब्रह्मज्ञानादेवभवतीतिप्रतिपादनायगीताशास्त्रभारीसमानेनतत्रविश्वासोत्पत्त्यर्थसद्यःप्रत्य यकरंदेवीस्तोत्रंकुर्वितिनियुक्तोऽर्जुनोदेवींप्रत्यक्षतोदृष्ट्वाजातप्रत्ययोगीतास्त्रपिश्रद्धांभीष्यादित्याशयवताभगवताएतदुक्तमितिप्रघट्टकार्यः । एवमेववेदेऽपिकार्योदीनांसद्योवृष्ट्यादिफलानांकर्मणांविधानमह द्वाधैपुक्रममुश्रद्धोत्पादनार्थमेवेतिनिर्णायपूर्वाचार्यैः १६ ततःपार्थस्येति । अंतरिक्षगतेत्यैश्वर्यप्रदर्शनार्थंविशेषणं १७ नरस्त्वमित्यर्जुनायपूर्वनरनारायणात्मकरूपंस्मारयति तेनचतस्मृत्यैवसर्वभयनिवृत्तिर्भवति तद्विस्मरणादेवतुराजयभयमित्यपिदर्शितं । एवमयंगीताशास्त्रस्यवक्ष्यमाणस्योपोद्धातोदर्शितः १८ । १९ कथामनुसंधत्तेलब्धेत्यादिना २० एतत्स्तोत्रपाठफलमाह यइदमिति । कल्येप्रभाते २१ तेभ्योनभयमिति पूर्वोक्तसंबंधः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

यत्रेति । धर्मफलं द्युतिप्रभृतयः तर्हि मत्पक्षेऽपि धर्मोऽस्त्येवेति मन्वानं प्रत्याह यत्र धर्मस्तत्र कृष्णः त्वत्पक्षे कृष्णाभावाद् धर्मोऽपि नास्ति तत्फलभूताद्युत्यादयोऽपि न संतीत्यर्थः । फलितमाह यतः कृष्णस्ततो जय इति २८ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ केषामिह ध्यायः स्पष्टार्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ ॥ इति श्रीमत्पद्माक्ष्यप्रमाणज्ञमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोः श्रीनीलकंठस्य कृतौ भारतभावादीपे भीष्मपर्वणि जंबूखंडनिर्माणकात्यायनीस्तवांतग्रंथार्थप्रकाशे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ओं नमो ब्रह्मादिभ्यो ब्रह्मविद्यासंप्रदायकर्तृभ्यो वंशऋषिभ्यो नमो गुरुभ्यः । प्रणम्य भगवत्पादान् श्रीधरादींश्च सहस्रं ॥ संप्रदायानुसारेण गीताव्याख्यासंभारभे ॥ १ ॥ भारतसर्ववेदार्थो भारतार्थश्च कृष्णः ॥ गीतायामस्ति तेनेयं सर्वशास्त्रमयी मता ॥ २ ॥ कर्मोपास्तिज्ञानभेदेः शास्त्रं कांडत्रयात्मकं ॥ अन्येतूपासनाकांडाचतृतीयो नातिरिच्यते ॥ ३ ॥ तदेव ब्रह्मविद्वित्वेनेदं यत्तदुपासते ॥ इति श्रुत्यैव वेद्यस्य ह्युपास्यादन्यतेरिति ॥ ४ ॥ इयमष्टादशाध्यायी क्रमात्पदकत्रिकेण हि ॥ कर्मोपा

यत्र धर्मो द्युतिः कांतिर्यत्र ह्रीः श्रीस्तथामतिः ॥ यतो धर्मस्ततः कृष्णो यतः कृष्णस्ततो जयः २८ ॥ इति श्रीम० भीष्मपर्वणि भगवद्गी० दुर्गास्तोत्रे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ केषां प्रहृष्टास्तत्राग्रेयो धायुर्ध्यातिसंजय ॥ उदग्रमनसः केवाकेवादीना विचेतसः ॥ १ ॥ के पूर्वप्राहरंस्तत्र युद्धे हृदयकंपने ॥ मामकाः पांडवेयावातममाचक्ष्व संजय ॥ २ ॥ कस्य सेनासमुदये गंधमाल्यसमुद्भवः ॥ वाचः प्रदक्षिणाश्चैव यो धानामभिगर्जताम् ॥ ३ ॥ संजय उवाच ॥ उभयोः सेनयोस्तत्र यो धाजहृषिरेतदा ॥ स्रजः समाः सुगंधानामुभयत्र समुद्भवः ४ संहतानामनीकानां व्यूढानां भरतर्षभ ॥ संसर्गात्समुदीर्णानां विमर्दः सुमहान भूत् ॥ ५ ॥ वादित्रशब्दस्तु मुलः शंखभेरी विमिश्रितः ॥ शूराणां रणशूराणां गर्जतामि ते रत्नम् ॥ ६ ॥ उभयोः सेनयो राजन्महान्व्यतिकरोऽभवत् ॥ अन्योन्यं वीक्ष्यमाणानां यो धानां भरतर्षभ ॥ कुंजराणां च न दत्तां सैन्यानां च प्रहृष्यताम् ॥ ७ ॥ इ० म० भी० प० भगवद्गीता प० धृतराष्ट्र संजय संवादे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ॥ मामकाः पांडवाश्चैव किमकुर्वत संजय ॥ १ ॥ संजय उवाच ॥ दृष्ट्वा तु पांडवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्तदा ॥ आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ पश्येतां पांडुपुत्राणामाचार्यमहर्षिं च मम ॥ व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ॥ ३ ॥ अत्र शूरा महेश्वासा भीमार्जुनसमा युधि ॥ युयुधानो विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ॥ ४ ॥ धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान् ॥ पुरुजित्कुंतिभोजश्चैव्यश्च नरपुंगवः ॥ ५ ॥

स्तिज्ञानकांडत्रितयात्मानि गच्छते ॥ ५ ॥ तत्र युद्धोद्यमं श्रुत्वा तु कयादग्रिमं वृत्तांतं बुभुक्षुः धृतराष्ट्र उवाच धर्मक्षेत्रे इति । तत्र वेदे 'तेषां कुरुक्षेत्रे देवयजनमास' इति कर्मकांडमसिद्धं कुरुक्षेत्रमन्यत् । 'अविमुक्तैकैकुरुक्षेत्रे देवानां दिव्यजनसंघोऽपि भूतानां ब्रह्मसदनम्' इत्यविमुक्ताख्यं ब्रह्ममासि स्थानभूतं कुरुक्षेत्रमन्यत् । ब्रह्मसदनं त्वंचास्यात्र हि जंतोः प्राणेष्टक्रममाणे पुरुद्वैतारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृतीभूत्वा मोक्षीभवतीति वाक्यशेषेण व्युत्पादितं एतद्व्यावृत्त्यर्थं धर्मक्षेत्रे इति विशेषणं । कुरुदेशांतरगतं हि कुरुक्षेत्रं धर्मक्षेत्रमेव न तु तत् ब्रह्मसदनं प्रवर्ग्य कडितस्य धर्मक्षेत्रत्वं मात्राश्रयणात् । तत्र संमवेताः मिलिताः युयुत्सवो योद्धुमिच्छवः । पांडवानां पृथग्रहणं तु पुनर्मत्वाभावसूचनार्थम् १ व्यूढं व्यूहं रचनया स्थितं आचार्यद्रोणं राजा दुर्योधनः राजाऽब्रवीदित्येव सिद्धे वचनपदेन संक्षिप्तबह्वर्थत्वादिगुणवत्त्वं वाक्यस्य सूच्यते २ द्रुपदपुत्रेणेति । पूर्ववैरसूचनेन क्रोधोदीपनार्थं विशेषणम् ३ महेश्वासा महान्तश्वासाः धनूंषि येषां युयुधानः सात्यकिः द्रुपदश्च महारथ इत्येकः ४ धृष्टकेतवादिदयः षट् ५

युधामन्युत्तमौजसौ सौभद्रौऽभिमान्युः पंचद्रौपदेयाः प्रतिविध्यादयश्चेत्यष्टौ चकारावपांडवाद्येत्कचादयश्चातिप्रसिद्धाः प्राज्ञाः सर्वेऽपि महारथा एव तल्लक्षणं तु 'एकादशसहस्राणि योध्ये च स्तुभन्विनां ॥ शस्त्रशास्त्रप्रवीणश्च सर्वप्रोक्तो महारथः ॥ अमितान्योध्ये च स्तुभं प्रोक्तोऽतिरथस्तुतः ॥ रथस्त्वकेन योद्धा स्यात्तद्वृत्तान् धरथः स्मृतः' इति ६ विशिष्टाः श्रेष्ठाः निबोधवुध्यस्व । भौवादिकस्य परस्मैपदिनो बुधेरिदं रूपं संज्ञार्थं अस्मत्पक्षे पिशूराः संतीति ज्ञापनार्थः । परेषु प्राबल्यं दृष्ट्वा ततोऽसाहभंगो माभूदित्यर्थः ७ विकर्णः स्वभ्राता सौमदत्तिर्भूरिश्रमाः । जयद्रथपदस्थाने तथैव वेनिकचित्पाठः ८ अन्ये शल्यकृतवर्मप्रभृतयः । द्वास्त्राणि विदारकाणि खड्गादीनि प्रहरणानि केवलं प्रहारार्थानि गदादीनि नानाविधानि येषां तेनानाशस्त्रप्रहरणाः ९ पर्याप्तं परित आसं परिरक्षितं पांडवैर्युद्धिताः सौहिणीभित्त्वादल्पं बहुनेकादशाक्षौहिणीमितेनास्मत्सैन्येन वेष्टयितुं शक्यं न तु तदीयनास्मदीयमित्यर्थः एवं च पर्याप्तमित्यस्य पारणीयमित्यर्थः १० अयनेषु व्यहरचनया स्थिते नैन्ये प्रवेशमांगेषु स्वेष्टे स्थाने स्थितानां युयंमध्यस्थं भीष्ममेवाभिरक्षंतु । अस्य सेनापतेऽर्थाचल्ये सर्वाऽपि सेना

युधामन्युश्च विक्रांत उत्तमौजाश्च वीर्यवान् ॥ सौभद्रौद्रौपदेयाश्च सर्वे एव महारथाः ६ अस्माकं तु विशिष्टा ये तान्निबोधद्विजोत्तम ॥ नायकाममसैन्यस्य संज्ञार्थं तान् ब्रवीमि ते ७ भवान्भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिं जयः ॥ अश्वत्थामा विकर्णश्च सौमदत्तिर्जयद्रथः ८ अन्ये च बहवः शूरामर्दयैः कृत्तजीविताः ॥ नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ९ अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् ॥ पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभिरक्षितम् १० अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः ॥ भीष्ममेवाभिरक्षं तु भवंतः सर्वे एव हि ११ तस्य संजनयन्हर्षं कुरुवृद्धः पितामहः ॥ सिंहनादं विनद्योच्चैः शंखं धूमौ प्रतापवान् १२ ततः शंखाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ॥ सहसैवाभ्यहन्यन्त सशब्दस्तुमुलोऽभवत् १३ ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यंदने स्थितौ ॥ माधवः पांडवश्चैव दिव्यौ शंखौ प्रदध्मतुः १४ पांचजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनं जयः ॥ पौण्ड्रं धूमौ महाशंखं भीमकर्मा वृकोदरः १५ अनंतविजयं राजा कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ १६ काश्यश्च परमेष्वासः शिखंडी च महारथः ॥ धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः १७ द्रुपदोद्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते ॥ सौभद्रश्च महाबाहुः शंखान् दध्मुः पृथक् पृथक् १८ स घोषो धार्तराष्ट्राणां हृदया निव्यदारयत् ॥ नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयत् १९ अथ व्यवस्थितान् दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान् कपिध्वजः ॥ प्रवृत्तेश्च संपाते धनु रुरुद्यम्य पांडवः २० हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाहमहीपते ॥ अर्जुन उवाच ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽच्युत २१ यावदेतान्निरीक्षेऽहं योद्धुकामानवस्थितान् ॥ कैर्मया सह योद्धव्यमस्मि नृण समुद्यमे २२ योत्स्यमानानवेषेऽहं य एतेऽस्रमागताः ॥ धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धे र्द्वेयुद्धे प्रियचिकीर्षवः २३

आकुलीभवेत् तत्स्थैर्ये स्थिरा च भवेदतः स एव रक्ष्य इत्यर्थः ११ तस्यैवं वदतो दुर्योधनस्य संजयवाक्यमिदं सिंहनादमिति पणमुल्लंघनं तेन विनश्येत्स्य स्यानुप्रयोगः कषादित्वात् समूलकापंकपतिरुद्देत्यादित्यादिवत् । कुरुवृद्धो भीष्मः प्राग्विराटनगरादौ दृष्टप्रभावान् पांडवान् दृष्ट्वा राज्ञोभयं माभूदिति शंखं धूमौ हर्षयुद्धोत्साहं जनयत् हेतुर्देशतु प्रत्ययः हर्षजननार्थमित्यर्थः १२ अभ्यहन्यंत अभिहताः कर्मकर्तरि प्रयोगः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ व्यवस्थितान् भयोद्ग्नितया वैषम्येणावस्थितान् कपिध्वजपांडवपदाभ्यां भीषणध्वजत्वं शौर्यचप्रहश्यते २० हृषीकेशं सर्वेषां मिद्विद्याणां भवत्कत्वेन परचिच्छाभिज्ञं । वाक्यमेवाहनतु कंचिदर्थमिति द्योतनार्थं वाक्यपदं वाक्यमेवाह सेनयोरिति २१ रथं स्थापनप्रयोजनमाह यावदिति । कैः सह मया योद्धव्यं मया सह वा कैर्योद्धव्यमित्युभयत्र सहशब्दसंबंधः । केवामाजेतुं यतं ते मया वा केजेतव्या इत्यालोचनार्थमित्यर्थः २२ योत्स्यमानान् न तु शांतिकामान् यतो दुर्बुद्धेः प्रियचिकीर्षन्ति तेन तेषामपि तत्तुल्यत्वं सूचितम् २३

रयोत्तमंस्थापयित्वा उवाचेति द्वयोः संबंधः २४ महीक्षितां पृथिवीश्वराणाम् २५ पितॄन् पितृव्यादीन् भूरिश्रवः प्रभृतीन् पितामहान् भीष्मादीन् मातुलान् शल्यादीन् भ्रातॄन् दुर्योधनादीन् पुत्रान् लक्ष्मणादीन् पौत्रान् लक्ष्मणादिपुत्रान् सखीन् अन्धत्थामादीन् २६ सुहृदः कृतवर्मादीन् २७ कृपयास्नेहेन सचस्वजनमिति विशेषेण न दर्शयते २८ सीदंति निश्चेष्टानि भवन्ति रोमहर्षो रोमांचः २९ । ३० निमित्तानि लोकाक्षयकराणि भूमिकंपादीनि ३१ । ३२ । ३३ स्याल इति । स्यालशब्दोदंत्त्यादिः । 'विजामातुरुतवाघास्यालात्' इति मंत्रवर्णात् । स्याल्लो ज्ञानावपतीति वा लाजालाजतेः स्यंशूपस्य ते रितियास्कः ३४ हंतुमिच्छाऽपिममन भवति किमुत हंतृत्वमित्यर्थः । महीकृते पृथिव्यर्थे ३५ आततायिनः 'अग्निदोगरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः ॥ क्षेत्रदारहरश्चैव पडेते आततायिनः ॥ आततायिन मायांतं हन्या देवा विचारयन् ॥ नाततायिवधेदोषो हंतुर्भवति कश्चन' इति यद्यप्येवं तथापि एतान् हत्वा अस्मान् पापमेव आश्रयेत् आततायिवधो हि अर्थशास्त्रविहितः । 'नहिं स्यात्सर्वभूतानि' इति तु धर्मशास्त्रंत

॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तो हृषीकेशो गुडाकेशेन भारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् २४ भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषांच महीक्षिताम् ॥ उवाच पार्थ पश्यैतान् समवेतान् कुरूनि २५ तत्रापश्यत् स्थितान् पार्थः पितॄन्थ पितामहान् ॥ आचार्यान् मातुलान् भ्रातॄन् पुत्रान् पौत्रान् सखींस्तथा २६ श्वशुरान् सुहृदश्चैव सेनयोरुभयोरपि ॥ तान्समीक्ष्य सकौन्तेयः सर्वान् बन्धून् वस्थितान् २७ कृपया परयाऽऽविष्टो विषीदन्निदमब्रवीत् ॥ अर्जुन उवाच ॥ दृष्ट्वंस्वजनं कृष्णयुयुत्सुं समुपस्थितम् २८ सीदन्ति मम गात्राणि मुखं च परिशुष्यति ॥ वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते २९ गाण्डीवंसं सेते हस्तात्त्वक्चैव परिदह्यते ॥ न च शक्रो म्यवस्थातुं भ्रमतीव च मे मनः ३० निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव ॥ न च श्रेयोऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ३१ न कांक्षे विजयं कृष्ण न च राज्ञ्यं सुखानि च ॥ किं नो राज्ञ्येन गोविंद किं भोगैर्जीवितेन वा ३२ येषामर्थे कांक्षितं नो राज्ञ्यं भोगाः सुखानि च ॥ तस्मैऽवस्थितायुद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ३३ आचार्याः पितरः पुत्रास्तथैव च पितामहाः ॥ मातुलाः श्वशुराः पौत्राः स्यालाः सम्बन्धिनस्तथा ३४ एतां हन्तुमिच्छामि घ्नतोऽपि मधुसूदन ॥ अपित्रैर्लोक्य राज्ञ्यस्य हेतोः किञ्चुमहीकृते ३५ निहत्य धार्तराष्ट्रान्नः काप्रीतिः स्याज्जनार्दन ॥ पापमेवाश्रयेदस्मान् हत्वैतानाततायिनः ३६ तस्मान्नाहार्हा वयं हन्तुं धार्तराष्ट्रान्सबान्धवान् ॥ स्वजनं हि कथं हत्वा सुहृन् स्याम माधव ३७ यद्यप्येतेन पश्यन्ति लाभोपहतचतसः ॥ कुलक्षयकृतं दोषं मित्रद्रोहे च पातकम् ३८ कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्तितुम् ॥ कुलक्षयकृतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन ३९ कुलक्षये प्रणश्यन्ति कुलधर्माः सनातनाः ॥ धर्मे नष्टे कुलं कृत्स्नमधर्मोऽभिभवत्युत ४०

॥

॥

॥

च पूर्वस्मात्प्रबलं यथोक्तं याज्ञवल्क्येन । 'स्मृत्योर्विरोधेन्यायस्तु बलवान्व्यवहारतः ॥ अर्थशास्त्राच्च बलवद्दर्शनास्त्वमिति स्थितिः' इति । अस्मान् हत्वा एतान् आततायिनः पापमेवाश्रयेदित्यपरायोजना तथा च एत एवास्मद्वधेन नश्यंतु न तु वयमेतेषां वधेन नश्याम इति भावः ३६ । ३७ । ३८ ननु 'आहूतो न निवर्त्तत यूतादपि' इति विजितं क्षत्रियस्येति च युद्धादनिवृत्तिर्हि स याचष्टिः क्षत्रियस्येष्टा तत्कथं युद्धादि वृत्तिमिच्छसीत्याशङ्क्याह कथमिति । साहिलो भूमलिकास्मृतिः कुलक्षयदोषविधिना बाध्यते यथा औदुंबरी स्पृष्ट्वा येदिति स्पर्शनविधिना विरुद्धा सती औदुंबरी सर्वावेष्टयितव्येति सर्ववैष्टनस्मृतिर्बाध्यते लोभम् लकत्वात्तद्वत् । नहि विधिमात्राद्यतिक्त्वा चर्त्तव्यं श्येनादीनामधर्मरूपाणां पयवद्यानुष्ठेयत्वापत्तेः तस्माद्यत्कलतो न दृश्यति तदेव विहितं धर्मरूपमनुष्ठेयं यथोक्तम् । फलतोऽपि च यत्कर्मनानर्थं नानुबध्यते । केवलं प्रीतिहेतुत्वाच्च धर्म इति कथ्यते इति । श्येनादि वस्त्रपापानुबन्धित्वात् युद्धस्याज्यमेवेत्यर्थः ३९ प्रणश्यन्ति अनुष्ठानां विधानाभावात् अवशिष्टबालादिरूपं दंशं धर्मलोपादधर्मोऽभिभवति ४०

दुष्टासुपुत्रार्थवर्णांतरमुपासीनाम् ४१ कथं तर्हि जामदग्नयेन रामेण क्षत्रिये पुहते पुत्रस्त्रियः पुत्रः पुनर्ब्राह्मणेभ्यः पुत्रान् जनयामासुरित्युपाख्यायते कथं वा भूतराष्ट्रादीनां असंकरजत्वमित्याशंक्याह पतंतीति । हिशब्दो वैदिकीं प्रसिद्धिं द्योतयति । सा हि न शेषो अग्रे अन्यजातमस्ति इति श्रुतिः अन्यस्माज्जातशेषोऽपत्यं नास्तीति तदर्थः । अन्योदर्यो मनसाऽपि न मंतव्यो ममायं पुत्र इति यास्कवचनाच्च । ये यजामह इति शास्त्रात् ये वयं स्मस्ते वयं यजामह इत्यर्थकादृश्यमानस्य पित्रादेः संशयग्रस्तत्वाद्यं ममपितृवैति निश्चयस्य दुःसाध्यत्वात् मंत्रश्च 'योऽहमस्मि ससन्त्यजे' ब्राह्मणेऽर्थवादश्च । न चैतद्विबो ब्राह्मणाः स्मो वयमब्राह्मणावेति । तस्माद्बीजपतेरेव पिडादिप्राप्तिनेतुक्षेत्रपतेरिति लुप्तपिडोदकक्रियत्वादवश्यं पितृणां पातो भवति क्षेत्रज्ञपुत्रसृष्टिस्तु इह लोके वंशस्थापनमात्रपरान्तुतेन क्षेत्रपतेः कश्चिदामुष्मिक उपकारोऽस्ति उदात्ततश्चरुतिविरोधात् । अयं च संकरोऽस्माभिः स्वयंकृतश्चेदवश्यमस्मान्वाधिप्यत एवेति भावः ४२ एतदेव विवृणोति द्वाभ्यां दोषैरिति ४३ । ४४ । ४५ । ४६ संख्येसंग्रामे ४७ ॥ इति श्री नीलकंठीये भारत भावदीपे भीष्मपर्वप्रकाशे भगवद्गीतासु प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ पर्वणितुपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ अर्जुने युद्धादुपरते मत्पुत्रानिष्कटकराज्यं प्राप्स्यंतीत्याशां तं राजानं प्रति संजय उवाच तंतथेति । तमर्जुनं तथा 'स्वजनं हिकथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव' इत्युक्तप्रकारेण कृपया स्नेहेन न तु दयया परदुःखग्रहाणेच्छा कृपया तस्याः परदौर्बल्यनिश्चयोत्तरभाविन्याः अर्जुने यदिवानो जयेयुरिति

अधर्माभिभवात् कृष्णप्रदुष्यंति कुलस्त्रियः ॥ स्त्रीषु दुष्टासु वाष्णं यजायते वर्णसंकरः ४१ संकरो नरकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च ॥ पतंति पितरो ह्येषां लुप्तपिडोदक क्रियाः ४२ दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसंकरकारकैः ॥ उत्साद्यन्ते जातिधर्माः कुलधर्माश्च शाश्वताः ४३ उत्सन्नकुलधर्माणामनुष्याणां जनार्दन ॥ नरके नियतं वा सो भवतीत्यनुशुश्रुम् ४४ अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम् ॥ यद्राज्यसुखलोभेन हंतुं स्वजनमुद्यताः ४५ यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः ॥ धार्तराष्ट्रा रणे हन्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत् ४६ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्ताऽर्जुनः संख्येय रथोपस्थ उपाविशत् ॥ विस्मृत्य स शरं चापं शोकसंविग्नमानसः ४७ ॥ इति श्री महाभारते श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादेऽर्जुनविषादयोगो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ पर्वणितुपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तंतथा कृपया विष्टमश्रुपूर्णाकुलेक्षणम् ॥ विषीदंतमिदं वाक्यमुवाच मधुसूदनः १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कुतस्त्वा कश्मलमिदं विष मे समुपस्थितम् ॥ अनार्यजुष्टमस्वर्ग्यमकीर्तिकरमर्जुन २ क्लैब्यं मा स्म गमः पार्थ नैतत्त्वय्युपपद्यते ॥ क्षुद्रं हृदयदौर्बल्यं त्यक्तोत्तिष्ठ परंतप ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कथं भीष्मपहं संख्येय द्रोणं च मधुसूदन ॥ इषुभिः प्रतियोत्स्यामि पूजार्हा वरिसूदन ४ ॥ ॥ ॥ ॥

स्वपराजयमाशंकमाने दुर्भणत्वात् । यानेव हत्वा न जिजीविषाम इति स्नेहातिशयसूचकवाक्यशेषविरोधाच्च आविष्टव्याप्तं विषीदंतं सीदंति मम गात्राणीत्यादिना उक्तं रूपं विषादं प्राप्नुवंतं इदं वक्ष्यमाणं वाक्यं वचनीयमुवाच मधुसूदन इति दुष्टं हत्वा देवान् जूतं निमिचीकृत्य त्वत्पुत्रानपि न निप्यत्येवेति त्वया जयाशानकार्येति भावः १ अर्जुनमुद्योजयन् श्रीभगवानुवाच कुत इति । कश्मलं वै क्लैब्यं विषमे युद्धसंकटे अनार्यैर्भीरुभिर्जुष्टं सेवितं न तुत्वाह शैः शूरैः न आर्यैर्जुष्टमिति वा यत् आर्यैरजुष्टमिति विग्रहोदं शितस्तदर्थं क्येऽपि पदव्युत्क्रमदोषादुपेक्ष्य अतएवास्वर्ग्यमकीर्तिकरं च हे अर्जुन स्वच्छस्वभाव तव नैतद्युक्तमिति भावः २ तदेवाह क्लैब्यमिति । क्लैब्यं निर्वीर्यत्वं न च शक्नोम्यवस्थातुमित्युक्तं मागाः नैतत्त्वयि महादेव प्रतिभटेयुक्तं अतः क्षुद्रं तुच्छं हृदयकृतमेव तव दौर्बल्यं न तु शक्तिसहायाद्यभावात्कृतं तस्य कत्वा उत्तिष्ठ युद्धाय परंतप शत्रुतापन ३ नत्वा त्रयोवास्वभावदुष्टावातापनीयाः न तु वा न्वाः साधवश्चेत् अर्जुन उवाच कथमिति । मधुसूदनारिसूदनेति संबोधयन् तवापि दुष्टानपिशङ्खनेव तापयतः पूजार्होऽदुष्टौ गुरुच भीष्मद्रोणौ जहीति वक्तुमशक्यमिति श्रुत्वा यति समानार्थकमिदं संबोधनद्वयं वक्तुः शोकेन विकृत्वा ब्रह्मणोरुत्तयदोषावहमित्यन्ये इषुभिरिति ताभ्यां सहवाचापि योद्धुमशक्यं किमु तवाणेरिति भावः ४

ननुयुद्धोद्यतानां गुरुणा मपि वधः श्रेयानित्याशंक्याह गुरुनिति । यद्यपि त्वदुक्तं प्रशस्तमेव तथापि महानुभावान् गुरुन हत्वा भैक्षमेव भोक्तुं श्रेयः प्रशस्ततरं । एवं तर्हि गुरुस्त्यक्त्वा दुर्योधनादीने वदुष्टान् जहीत्याशंक्याह अर्थकामानिति । धनार्थेनो गुरवोऽवश्यं दुर्योधनसाहाय्यं करिष्यंति तेन तद्गुरोऽपि प्रसक्त एवेत्यर्थः तुशब्दः पक्षांतरोपन्यासार्थः इहैव न तु परलोके भुंजीयेत संप्रश्लिङ्ग्य गुरुन हत्वा भैक्षं श्रेयः उत हत्वा भोगसंपादनं श्रेय इति संश्रये स्वयमेवांत्यपक्षे दूषणमाह रुधिरप्रदिग्धानिति ५ एवं तर्हि भैक्षमेव तव श्रेय इत्याशंक्याह न चैतदिति । यद्यप्यक्षत्रियस्य भैक्षमेवेष्टं तथापि नः अस्माकं क्षत्रियाणां भैक्षभोगोर्मध्यं कतरत् गरीय इति वयं न विद्मः । न नूक्तं युद्धमेव गरीय इति तत्राह यद्वेति । यदि वा वयं जयेम शत्रून् यदि वा नोऽस्मान् शत्रव एव जयेयुः इदमपि न विद्मः अंत्यपक्षे पुनर्मरणमप्रार्थितं भैक्षमेव वाऽऽपद्यत इति भावः । ननु मयि सहाये सति तव जय एव निश्चित इत्यत आह यानेवेति । इष्टनाशाज्जयोऽपि पराजय रूप एवेत्यर्थः । यत्तु निश्चितेऽपि भैक्षश्रेयस्त्वे पुनर्युद्धं भैक्षयोः कतरत् श्रेय इति संशयो नोचितः अतो नः अस्माकं मध्ये कतरत् सैन्यं गरीय इति व्याख्येयमिति तदसत् । धर्मसंमूढचेता इति वाक्यशेषादुक्तं संशयस्यैवोचितत्वात् सैन्यं गरीयस्त्वसंशयेनैव जयसंशयेऽन्यथा मिद्धेऽन्यतरसंशयस्यैवैव ध्यात् विशेषाध्याहारदोषाच्च ६ उक्तं संशयवानेव पृच्छति कार्पण्येति । कार्पण्यं दीनत्वं स्वभावः शौर्यं तेजो धृतिर्दाक्ष्यमित्यादिना वक्ष्यमाणलक्षणः शेषं स्पष्टम् ७ मनुश्चुद्रं हृदयदौर्बल्यं त्यक् वीक्ष्य पृथं तपेति युद्धमेव श्रेय इत्युक्तं किं पुनः

गुरुन हत्वा हि महानुभावान् श्रेयो भोक्तुं भैक्षमपीह लोके ॥ हत्वाऽर्थकामांस्तु गुरुनिहैव भुंजीय भोगान् रुधिरप्रदिग्धान् ५ न चैतद्विद्मः कतरन्नो गरीयो यद्वा जयेम यदि वा नो जयेयुः ॥ यानेव हत्वा न जिजीविषामस्तेऽवस्थिताः प्रमुखे धार्तराष्ट्राः ६ कार्पण्यदोषोपहतस्वभावः पृच्छामि त्वां धर्मसंमूढचेताः ॥ यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मे शिष्यस्तेऽहं शाधिमां त्वां प्रपन्नम् ७ न हि प्रपश्यामि ममापनुद्याद्यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणाम् ॥ अवाप्य भूमाव सपत्नमृद्धं राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यम् ८ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा दृष्टीकेशं गुडाकेशः परंतप ॥ नयोऽस्य इति गोविंदमुक्त्वा तूष्णीं बभूव ह ९ तमुवाच हृषीकेशः प्रहसन्निव भारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये विषीदंतमिदं वचः १० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे ॥ गतासूनगतासूंश्च नानुशोचंति पण्डिताः ११ ॥

पृच्छसीत्यत आह नहीति । बंधुनाशनिमित्तः शोको राज्यालाभेन स्वर्गाधिपत्यलाभेन बाननिवर्त्तयिष्यत इति युद्धादन्यं किंचित् निवृत्तिरूपं शमोपायं ब्रूहीत्याशयः अत्रार्जुनविषादव्याजेन ब्रह्मविद्याधिकांशं विशेषणं भैक्षचर्या इहामुत्रार्थफलभोगविरागश्च दर्शितः ८ । ९ तमिति । मूढोऽप्ययममूढवद्बद्धतीति प्रहसन्निव इदं वक्ष्यमाणं १० अर्जुनस्य देहनाशे आत्मनाशधीः स्वधर्मे युद्धे च धर्मधीरिति मोक्षद्वयं तत्रार्थं ब्रह्मविद्यासूत्रभूतैर्विशत्याश्लोकैरपि निनीषन् श्रीभगवानुवाच अशोच्यानन्वशोचस्त्वमिति । 'जीवापेतं वाव किलेदं क्षियते न जीवो क्षियते' इति श्रुतेर्देहाद्युपाधिनाशेऽप्याकाशवत्त्वाशरहितत्वेन अशोचनीयान्भीष्मादीनन्वशोचः कथमेते गुरवो मया हंतव्याः कथं वा तैर्विनाऽहं जीविष्यामीति शोकं कृतवानसि एवं मूढोऽपि त्वं प्रज्ञावादान् प्रज्ञावता देहादन्यमात्मानं जानतां वादान् शब्दान् नरके नियतं वासः पतंति पितरो ह्येषामित्यादीनां भाषसे परं न तु प्रज्ञावानसि तत्र हेतुः गतासूनिति । गतासूनगतासूंश्च नानुशोचंति प्रत्युत निर्हरेत्येव एतेन प्राण एवेष्टो न तु देहः तथा च श्रुतिः । 'प्राणो ह पिता प्राणो माता प्राण आचार्यः' इत्यादिः अत एव स प्राणो नेतानवगणयंतं नरं पित्रादिहंतात्वं सधिकत्वा मिति वदंति उक्तान्तप्राणान् देहं तमपि नैवं वदंतीति लोकोक्तेदप्रसिद्धिः तस्मात् आत्मा देहादन्यः चेतनत्वात् व्यतिरेकेण घटवत् देहो न चेतनः दृश्यत्वात् घटवत् यदि देहश्चेतनः स्यात् तस्मैऽपि तत्र चैतन्यमुपलभ्येत तस्मादेहनाशेन आत्मनाशं मनवानोर्मुख एवासीत्यर्थः । यत्तु प्रज्ञानां पण्डितानां अवादान् वक्तुमयोग्यान् भाषसे इति तार्किकव्याख्या नंतव अर्हं धैर्यो दुर्लभत्वात् विशेषाध्याहारसापेक्षत्वाच्चोपेक्ष्यम् ११.

ननु देहादन्योऽपि देहनाशेन तत्र यत्कोशकारश्च कोशनाशेनेति तत्राह नत्वेवाहमिति । त्वमहमिमेच सर्वे अनादयोऽनन्ताश्च स्मरत्यर्थः । जातुकटाचित् अर्धेन आसंति न अपितु आसमेव । तथा त्वमपि नासीरिति न अपित्वासीरेव । इमेजनाधिपाः राजान इत्युपलक्षणं सर्वस्य जंतुजातस्य नासन्निति न अपित्वा सभवेति योजना अनादित्वादनेताश्चेत्याह नचेति । न भविष्यामिति नैव किंतु सर्वे भविष्यामप्येव । ननु देहस्यानात्मत्वे कथं तत्पीडयाऽयं पीड्यत इति चेद्यत्तत्तदभिमानमात्रादिति ह्यमः । यदा हि यक्षः परशरीरे विशतितदा तत्पीडया देहपतिर्न बाध्यते तस्य तदानीं देहाभिमानाभावात् । यक्षस्तु बाध्यतेऽभिमानसत्त्वादिति लोके प्रसिद्धम् । किंच प्राचीनकर्मव्यतिरेकेण जीवनेनोपपद्यते कृतहाना कृताभ्यागमप्रसंगात् दृष्टादिष्वपि प्राक्कर्मास्तीत्यनुमेयम् स्थावरजीविकाप्राक्कर्मपूर्विकाजीविकात्वात् पाकादिक्रियापूर्वकास्मदादिजीविकावत् । अपिच क्रियावैचित्र्यात् कार्यवैचित्र्यं दृष्टं घटशरावोदचनदिषु तद्वदिहापि सुखदुःखादिवैचित्र्यं प्राक्कर्मवैचित्र्यादनुमेयम् । तथा सद्योजातस्य गोवत्सस्य स्तनपानादौ प्रवृत्तिर्जन्तुमात्रस्य मरणत्रासश्च प्राग्भवीयानुभवजनितसंस्कारजन्यौ भोजनादिप्रवृत्तिश्चोच्छ्वासादिब्रह्मदित्यतोऽस्ति प्राचीनकर्म । अपिच कौलिकशास्त्रप्रसिद्धमेतत् यथा देवदत्तः स्वशरीरे कंटकवेधेन लिखते एवं शत्रुकृतायि देवदत्त इति प्रायां कंटकेन विद्धायि देवदत्तो व्यथते । तत्र व्यथाहेतुर्नातरं धातुवैषम्यं नापि बाह्यकंटकवेधादि किंतु केवलं प्राक्कर्ममात्रम् । एवं च बीजांकुरन्यायेन कर्मतज्जन्यसंस्कारपरंपरयाऽनादिः संसार इति न देहनाशादात्मनाशोऽस्तीति न भीष्मादयः शोचनीयाः । अत्र पूर्वस्मिन् श्लोके आत्मनो देहादन्यत्स्वमुक्तं गतास्तु न देहानिति विशेषेण । अत्र मूक्षमशरीरविशिष्टस्यात्मनो व्यवहारदृष्टान्तिर्यत्वं साधितमिति भेदः १२ यद्यप्येवं तथा पीष्टदेहवियोगजः शोको भवत्येवेत्याशंक्याह देहिन इति । देहोऽस्थूलमूक्षमौ विद्येते अस्य स देही चिदात्मा तस्य यथास्मिन् स्थूलशरीरे कौमाराद्यवस्थामुदेहभेदेऽपि एक एवाहं बाल आसमिदानीं बृद्धोऽस्मीत्यभेदप्रत्यभिमानादिक्यं बालादिशरीरेभ्योऽन्यत्वं च । व्यावृत्तेभ्योऽनुवृत्तेभिर्न कुसुमेभ्यः सूत्रमिवेति न्यायात् । एवं देहांतरप्राप्तिरपि स्थूलाच्छरीरादन्येषां लिङ्गशरीराणां सूक्ष्माणां स्थूलशरीरानुकारिणां प्राप्तिः अय

नत्वेवाहं जातुना संनत्वं नेमेजनाधिपाः ॥ न चैव न भविष्यामः सर्वे वयमतः परम् १२ देहिनोऽस्मिन् यथा देहकौमारं यौवनं जरा ॥ तथा देहांतरप्राप्तिर्धीरस्तत्र न मुह्यति १३ मात्रास्पर्शास्तु कौन्तेय शीतोष्णसुखदुःखदाः ॥ आगमापायिनोऽनित्यास्तांस्तितिक्षस्व भारत १४ ॥

मर्थः । यथा एकमपि स्थूलशरीरं कौमाराद्यवस्थाभेदादनेकरूपम् एवं नित्यमपि लिङ्गशरीरं प्राणिकर्मभेदात्सुरनरतिर्यगाद्यवस्थाभेदादनेकं भवति । तत् श्रोतव्यं न्यायेन स्थूलादिवत् मूक्षमादिशरीरादात्माविविक्त एव एवं च शोकादिभिर्गोलादिपि विभिन्नस्य तद्वद्विवियोगजः शोकोऽपि न युक्तः । अतएव तत्र तस्मिन् विषये धीरो न मुह्यति । आभिमानिको शोकमोहौ देहद्वयाभिमानत्यागाद्धीरनवाधेते अतस्त्वमपि धीरो भवेति भावः । पूर्वश्लोकयोग्यतामुनिनिवयमिति च बहुवचनं उपाधिभेदाभिप्रायम् । अत्र तु देहिन इत्येकवचनं उपाधेयचिदात्मैक्याभिप्रायमिति ज्ञेयम् तथा च श्रुतिरेकस्यात्मनोऽपि अधिकं भेदमाह । 'यथा श्वयं यो तिरात्मा विवस्वानपो भिन्ना बहुभैकोऽनुगच्छन् ॥ उपाधिना क्रियते भेदरूपो देवः क्षेत्रेष्वेवमजोऽयमात्मा' इति । क्षेत्रेषु वक्ष्यमाणलक्षणेषु स्थूलसूक्ष्मदेहद्वयात्मकेषु । 'एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतांतरात्मा' इति च एकत्वाच्च विभुत्वमप्यस्य सिद्धम् तेन देहादीनामनित्यानामविभूतां च पराभिमतमात्मत्वं प्रत्याख्यातं वेदितव्यम् १२ ननु आत्मनो लिङ्गशरीरादन्यत्वेऽप्यहं दुःखाद्याद्यनुभवाः स्वादिधर्माश्च यत्वं दुर्वारं तत्तत्र भीष्मादिवंधुवर्गनाशे सति दुःखसंबंधो भवत्येवेत्याशंक्याह मात्रास्पर्शा इति । मीर्यते विषया आभिस्ता मात्रा इन्द्रियवृत्तयः । यद्वा दशप्रज्ञा मात्राः वागादयः दशभूतमात्राः नामादयः कौपीतकिप्रसिद्धा इन्द्रियविषयरूपा ग्राह्याः तासां स्पर्शाः परस्परं विषयविषयभावेन संबन्धा इति व्याख्येयम् । यद्वा मात्राप्रमात्रा सह स्पर्शाः विषयेन्द्रियसंबन्धाः स्पर्शशब्दस्य तद्वाचित्वं स्पर्शान्कृत्वा बहिर्बाह्या नित्यब्रह्म तत्र स्पर्शपदेन तद्गतो विषयेन्द्रिययोरपिलाभः तेन प्रमातुः प्रमाणद्वारा प्रमेयेण सह संबन्धाः सर्वे शीतोष्णादिव दगमापायिन उत्पत्तिविनाशशीला अतएवानित्याश्च तद्देवसुखदुःखदाश्च अतस्तान् तितिक्षस्व सहस्व हेकौन्तेय भारतेत्युत्तमवश्यत्वेन धीरत्वमस्य सूचयति प्रमातृत्वादि रनर्थो हि सुमितमाधिग्रहवेशादिष्वभावाज्जातस्त्वप्रादौ भावाच्चादाचित्कतया आत्मनि प्रतीयमानोऽपि रज्जूरगादिवन्मिथ्याभूतः सन्नतद्वत्त्वं भजते ।

याद्वयत्राभेदेन कदाचिद्भ्रातिकदाचिन्नतत्तत्राध्यस्तरं उज्जाभिवसर्पः । प्रमात्रादिश्च प्रतीचिप्रत्यगभेदेन कदाचिद्भ्राति अतोमिथ्येति निश्चितम् तेन प्रतीचिप्रमातृसंबन्ध एव नास्ति सत्यमिथ्यावस्तुनोर्वास्तवसंबन्धा
योगात् । प्रमातृधर्माण्डुः स्वादीनां प्रतीचिसंबन्धो दूरापेत एव । कथं तद्भ्रातृमनिदुःखित्वप्रत्ययः तत्तदुपाधितादात्म्याद्वयासादिति ब्रूमः अतएव जाग्रतिदृष्टदुःखं स्वप्नेनानुवर्त्तते स्वप्नदृष्टं वा जाग्रतिनदृश्यते
तथाच श्रुतिः । 'सयत्तत्रपश्यति पुण्यं च पापं चानन्वागतस्तेन भवत्यसंगो ह्ययं पुरुषः' इति । 'कामः संकल्पो विकिचिक्त्सा' इत्यादि श्रुतिरेतत्सर्वमन एवेति अभेदनिर्देशात् कामादिसर्वविकारोपादानत्वं मनस एवाह ।
तस्मात्स्वप्न इवात्मनिदुःखित्वप्रतीतिर्भ्रातिरेवेतीष्टवियोगजनितां ताति तिक्षस्वेति भावः १४ तितिक्षाफलं प्रसक्षमेवेत्याह यंहीति । एतेमात्रास्पर्शाः प्राक्कव्याख्यातरीत्यात्रिविधा अपि यं जाग्रतिस्वप्नेऽसंप्रज्ञा
तस्माद्यौवानव्यथयंति स्वास्थ्यान्नप्रच्यावयंति । पुरुषं पूर्णं अष्टासुवसतीति पुरुषस्तं पुरश्च । 'कर्मेन्द्रियाणि खलु पंच तथा पराणि ज्ञानेन्द्रियाणि मन आदि चतुष्टयं ॥ प्राणादिपंचकमथो वियदादिकंच कामश्च
कर्मचतमः पुनरष्टमी पूः' इति प्रसिद्धाः । यद्वा स्थूलसूक्ष्मोपाधिमध्ये एव इतरासामंतर्भावाद्ब्रह्मपुरितितम एव ब्रह्म तेन कारणोपाधेरप्यात्मनो विविक्तत्वं दर्शितम् पुरुषर्षभेति त्वमप्येतदनुभवितुं योग्योऽसि सर्वपुरुष
श्रेष्ठत्वादिति सूचयति उपाधि त्रयत्यागादेव समेदुःखमुख्यस्य तं न हि समाधिस्थस्य सुखाय दुःखाय वा शीतोष्णस्पर्शो भवत इति युक्तमस्य समदुःखमुखत्वं धीरंध्यायिनं योगिनं न व्यथयंति सोऽमृतत्वाय मोक्षाय कल्प
ते योग्यो भवति १५ ननु मुसिममाध्यादीत्युक्तोपाधेरात्मनः समदुःखमुखत्वेऽपि सोपाधिकदशायां तत्सायः पिंडस्य दग्धत्वं मि वतस्य दुःखित्वं दुर्बोरम् । उपाधिश्च मूलमकृतेर्व्यापिकायामात्रारूप इति तत्सत्त्वे तु न नि
र्मूलोच्छेदमर्हत्यतः सोऽमृतत्वाय कल्पत इत्यनुपपन्नमित्याह नासत इति । प्रमात्रादेरागमापायित्वेन कदाचित्कत्वात् रज्जूरगादिवत् असतः भावः सत्ताकालत्रयेऽपि नास्ति । अयमर्थः प्रमात्रादिर्मूला
ज्ञानेन चिदात्मनिकल्पितः मूलाज्ञानस्य चात्मज्ञानेन निवृत्तौ कारणभावाच्च पुनः प्रमात्राद्युद्भवोऽस्तीति निष्प्रत्युहममृतत्वं ज्ञानात्सिद्धयतीति । नन्वप्रतीतिमात्रात्ममात्रादेर्मिथ्यात्वोपगमे आत्मनोऽपि सुप्त्यादाव

यंहिनव्यथयन्त्येते पुरुषं पुरुषर्षभ ॥ समदुःखसुखं धीरंसोऽमृतत्वाय कल्पते १५

नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ उभयोरपि दृष्टोऽन्तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिः १६

प्रतीयमानत्वाविशेषान्मिथ्यात्वमस्तु उभयोर्वासत्यत्वमस्तु इत्याशंक्याह नाभावो विद्यते सत इति । सद्रस्तुनः अभावोऽसत्त्वं कदाचिदपि न विद्यते सुषुप्त्यादावप्यनुभूतयोः सुखाज्ञानयोः सुखमहमस्वाप्सं किंचि
दवेदिषमित्युत्थाने परामर्शदर्शनात् तदनुभवमंतरेण तयोः परामर्शासंभवात् अतः सतोऽसत्त्वं नास्ति श्रुतिरपि मुक्तिकेवल्ययोः प्रमात्राद्यभावं दर्शयति त्वंचाह 'यद्वै तन्न पश्यति पुण्यं चैतन्न पश्यति न हि दृष्टुं दृष्टेर्वपरि
लोपो विद्यतेऽविनाशित्वाच्च तत्तद्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यत्पश्येदिति' । यदि प्रमात्रादिः सत्यस्तर्हि सतोऽर्थस्य सुषुप्त्यादावदर्शनं सान्निध्याभावाद्वा दृष्टुं दृष्टेर्गलोपादावक्तव्यं नाद्यः आत्मनि दृष्टं प्रस्वभावस्या
न्यत्र सद्भावकल्पनायोगात् नांत्यः उदाहृतया श्रुत्यैव तन्निषेधात् तस्मादुभयोरपि सत्यत्वेन मिथ्यात्वेन वा साम्यं दुर्वचं । ननु सत आकाशदेः कचिदपि देशे काले चाभावो यद्यपि नास्ति तथापि सत एव परमाणोर्देशां
तरेऽभावोऽस्ति प्रागसतोऽपि घटादेर्भावश्च दृष्टः तत्कथमुच्येते नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सत इत्याशंक्यविद्वदनुभवेन निरस्यति उभयोरपीति । अंतोयाथात्म्यं । यथास्वप्ने न भः कुंभं रज्जूरगादयो नित्यत्वा नित्यत्व
सत्यत्वा सत्यत्वादि धर्मोपेततया निश्चिता अपि प्रबोधेन बाध्यंते तद्वा जाग्रदृष्टा अपि ते तत्त्वज्ञानेन बाध्यंते । ननु जाग्रद्भासनावशात् स्वप्नगत नभ आदौ नित्यत्वादि निश्चयो भ्रम इति चेत् अनादिकालमृच्छ
प्राग्भवीयसंस्कारवशात् जाग्रन्नभ आदावपि स भ्रम एवेति तुल्यं । ननु स्वरूपसदेवरजतादिकं शुक्तयादावध्यस्येतेन त्वसत्तत्त्वशंकादि कं गगनादिकं तु तद्वादीत्यास्वरूपेणासदपि कथमात्मन्यध्यस्येत इति चेन्न अध्या
सेहि पूर्वानुभवमात्रमपेक्षतेन त्वनुभूतस्य स्वरूपेण सत्त्वमपि दर्पणप्रतिबिंबिते गगनेऽपि नैल्याध्यासदर्शनात् । न च गगने नैल्यं स्वरूपेण सत्यमस्ति अथ चान्यत्राध्यस्येत तस्मात् भ्रमपरंपरायाः संभवात् स्वप्नद्रष्टृभिरि
वास्माभिरदृष्टमपि सदसतो र्याथात्म्यं प्रकुद्रेष्टुं शक्यमेव तथाच श्रुतयः । 'नेह नानाऽस्ति किंचन । अस्तीत्येवोपलब्धव्यः । अतोऽन्यदा र्चम' इत्याद्याः अनात्मनोऽसत्त्वं चात्मनश्च सत्त्वं प्रतिपादयंति ।
एवं सतो ज्ञानेनासतो बाधकैवल्यं सिद्धयतीति भावः १६

भावादेवनाव्ययत्वं तादृशं आत्मानं यो वेद अपरोक्षीकरोति स पुमान् कथं केन प्रकारेण कथं न्ययात् यतिह नन क्रियायां प्रवर्त्तयति क्वाहति न केनचित्प्रकारेण कथं पिघातयति न वाहंतीत्यर्थः द्वैताभावात् तथाहि
श्रुतिविद्यावस्थायां सर्वकारकव्यापारनिषेधति । यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं पश्येदित्यादि अविद्यावस्थायां भवच सर्वकारकव्यवहारं दर्शयति । 'यत्र हि द्वैतमिव भवति तदितर इतरं पश्यति' इत्यादि
एतेन सर्वकारकोपमदिन्याविद्यायाः सर्वकारसापेक्षैः कर्मभिः सह समुच्चयोनिरस्तः परस्परविरुद्धस्वभावत्वेन शीतोष्णयोरिव द्वयोरैककार्यकारित्वस्य रथाश्वन्यायेनासंभवादित्यन्यत्र विस्तरः । माहशा
नां ज्ञानिनां व्युत्थानकाले अविद्यालेशानुवृत्त्यायातयितुं तादेः प्रसक्तावपि विद्यया तस्य बाधितत्वादिगामिकर्मणापश्लेषाच्च न दोषः तथाच वक्ष्यते । 'इत्वाऽपि स माँल्लोकाज्जहति न निबध्यते' इति २१ ननु ब्राह्म
णो यजेत जातपुत्रः कृष्णकेशोऽग्नीनादधीति आत्मानं वयोवर्णादि विशेषणवन्तमेवाधिकृत्य कर्मविधयः प्रवर्त्तते तेन नीलादुत्पलमिव देहादन्य आत्माऽवधारयितुं न शक्यत इत्याशंक्याह वासांसीति । दण्डी प्रैषानन्वा
हेति दण्डस्य विशेषणत्वेऽपि न प्रैषानुवक्तृस्वरूपा तर्गतत्वं एवं ब्राह्मणत्वादेरपि न स्वर्गकामस्वरूपा तर्गतत्वं भवितुं वस्तुदेवदत्तयोरिव जडाजडयोर्देहात्मनोरत्यंतविलक्षणत्वमस्तीति वस्तुना शो न देवदत्तनाशं मन्वानस्ये
वत वेदेहनाशादात्मनाशं मन्वानस्यात्यंतमौघं स्पष्टमिति भावः स्पष्टार्थश्च श्लोकः २२ कीदृशोऽसौ देहीत्यत आह नैनमिति । एनं शस्त्राणि नाच्छिदंति न द्वाकुर्वन्ति अस्थूलत्वात् । तर्हि पापं वपरमाणुवत्पा
कज रूपाद्याश्रयाभिष्यति इत्याशंक्याह नैनं दहति पावक इति । अनणुत्वात् । आपश्चैनं न छेदयति अस्पर्शत्वात् । स्पर्शोऽपि द्विद्रव्यमद्भिर्दार्ढ्यं च व्यनतवस्पर्शम् । न शोषयति मारुतः अस्नेहत्वात् ।
एतेन 'अदीर्घमस्थूलमनणु अशब्दमस्पर्शमरूपमन्ययंतथाऽरसं नित्यमगंधवच्चयत्' इति श्रुतिप्रसिद्धानामदीर्घत्वाशब्दत्वादीनामपि संप्रहो ज्ञेयः २३ कुतो हेतोरस्य शस्त्रादीनिच्छेदादीन् कुर्वतीत्याशंक्यतस्य

वासं सिजीर्णानियथाविहाय नवानि गृह्णाति नरोऽपराणि ॥ तथा शरीराणि विहाय जीर्णान्यन्यानि संयाति नवानि देही ॥ २२ नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ॥
न चैनं छेदयन्त्यापां न शोषयति मारुतः २३ अच्छेद्योऽयमदाहोऽयमक्लेद्योऽशोष्य एव च ॥ नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलोऽयं सनातनः २४ अव्यक्तोऽयमचिन्त्योऽयम
विकार्योऽयमुच्यते ॥ तस्मादेवं विदित्वैनं नानुशोचि तुमर्हसि २५

च्छेदाद्ययोग्यत्वादित्याह अच्छेद्योऽयमिति । अत्राच्छेद्यत्वादौ पूर्वोक्तान्येव अस्थूलत्वादीनिकारणानि ज्ञेयानि । एवमच्छेद्यत्वादिनास्थूलादीनभाव रूपानुगुणानुक्त्वाभावरूपानपि गुणानाह नित्य इति ।
सर्वविशेषणैरखंडैकसस्यैव वस्तुनो लक्ष्यत्वात् नित्यत्वादिभिरुत्पाद्यत्वादिकं निराक्रियते । यतो नित्यः अबोधवदनुत्पाद्यः । यतः सर्वगतः अतो ग्रामवदभाष्यः । यतः स्थाणुः पूर्वरूपापरित्यागेन स्थिर
स्वभावः अतः क्षीरादिवदविकार्यः । अचलः यथा दर्पणः स्वतः स्वाच्छायादप्रच्युतोऽपि मलरूपेणावरणेन स्वाच्छायात्प्रच्यव्यते एवं स्वयं स्थाणुरपि अन्यसंयोगाच्चाचल्यमनुवीत स च दोषापरकर्षणलक्षणं संस्कारम
पेक्षते । अयं तु अचलत्वाच्च तथा । एवं च उत्पत्त्यामिव कृति संस्कृतिरूपं चतुर्विधं क्रियाफलमात्मनि संभवतीत्युक्तम् तत्र हेतुः सनातन इति । सना इत्यव्ययं नैरंतय तच्च देशतः कालतो वस्तुतश्च परिच्छेदरा
हित्यम् । परमते परमाणूनां कालतः परिच्छेदाभावेऽपि देशतः परिच्छेदोऽस्ति आकाशस्य तदुभयाभावेऽपि वस्तुतः परिच्छेदोऽस्ति सोऽपि त्रिविधः सजातीयविजातीयस्वगतभेदरूपः यथा ।
'वृक्षस्य स्वगतो भेदः पत्रपुष्पफलादितः । वृक्षान्तरात्सजातीयो विजातीयः शिलादितः' । ततश्च सना नैरंतयेण त्रिविधपरिच्छेदराहित्येन भवति अस्तीति सनातनोऽखंडैकसोयस्मात्समाभोत्पत्त्याद्याश्रय इत्यर्थः
२४ एवं ज्ञेयं वस्तु तत्तत्राव्यस्तदेहत्रयनिरासेन अपरोक्षीकर्त्तव्यमित्याह अव्यक्तोऽयमिति । व्यक्तं स्थूलशरीरं प्रत्यक्षगम्यं तदन्योऽयं प्रत्यगात्मा । तथा अचिन्त्योऽयं चिन्त्यं चिन्तायोग्यं रूपादिप्रकाशका
र्येणानुभयं चक्षुरादिसमुदायात्मकं लिङ्गशरीरं अप्रत्यक्षं ततोऽप्यन्योऽयम् । तथा अविकार्योऽयं विकारं स्थूलसूक्ष्मकार्यभावेनावस्थानमहेतीति विकार्यत्रिगुणात्मकं मूलज्ञानं कारणशरीरं सुप्तोत्थितस्य न किंचिदवे
दिषामिति परामर्शदर्शनादहं न जानामीत्यनुभवाच्च साक्ष्येकगम्यं ततोऽप्यन्योऽयम् । उच्यते च क्त्वादिनिषेधमुत्तेन न तु गृग्राहिकयाऽयमेवं विषय इति विधिमुखेनोच्यते । यस्मादेवमयमुच्यते । तस्मादेनं वि

दित्वानानुशोचितुमर्हसि । 'तरतिशोकमात्मविव' इति श्रुतेरात्मविद्धत्वावधुवियोगजेशोकमाकाशीरित्यर्थः उक्तं चात्मनोऽवस्थात्रयातीतत्वम् । 'स्वप्ननिद्राद्युतावायौमाहस्वस्वप्ननिद्रया । नृनिद्रा नैवचस्वप्नप्रत्यूषंयतिनिश्चिताः' इति २५ एवंतत्त्वदृष्ट्याशोकोनोचितइत्युक्तंइदानींमाकृतजनदृष्ट्याऽपिशोकोनोचितइत्वाह अथचेति । नित्यंनियमेनजातंनिसजातमितिचार्वाकपक्षः । नित्यं सर्वदाजातमितिसग्निकविज्ञानवादिपक्षः । नित्यश्चासौअपूर्वदेहेन्द्रियसंबंधाज्जातश्चेतितात्त्विकादिपक्षः । एवंनित्यं वामन्यसेमृतमित्यपि योज्यम् पक्षत्रयेऽपिशोकोनयुक्तः महाबाहोइतिपुद्गलमुत्साहयति २६ शोचितुमर्हसीत्युक्तं तत्रहेतुमाह जातस्येति । ध्रुवोऽपरिहार्यः मृत्युर्भरणंअपरिहार्यंअभरणालयेत्वदुषोगंविनापिअवश्यंभाषिनिविषयेनत्वंशोचितुमर्हसि वक्ष्यतिच मयैवंतेनिहताःपूर्वमेवेति २७ अस्त्वात्मनोऽशोच्यत्वंतथापिदृष्टदेहविनाशजःशोकोभवत्वेवेलाशंक्यसकारणस्यदेहादेर्मिथ्यात्वंसाधयति अव्यक्तादीनीति । भूतानिविषयादीनि तद्विकारभूतानि जरायुजादीनि च न व्यक्तमव्यक्तमज्ञानं आदिर्बैषांतया विषयानि । व्यक्तः स्पष्टः मध्यः उत्पत्तिमारभ्य मरणात्प्रागवस्थायेषाम् । अव्यक्तेष्वनिघनं लये येषामिति । अयमर्थः रज्जूरगादिकारणमज्ञानं रज्जुवत् उरगवद्भाव्यक्तमस्ति । परीक्ष्यमाणं च न दृष्टिपथमवतरति । अतस्तदव्यक्तम् तत उत्पन्नः सर्पस्तत्रैव लीयते न रज्जवम् । एवं आत्मनिकल्पितानां भूतानां आदिरंतश्चाव्यक्तमेव तेन आदावंते च यन्नास्ति तत्तत्मानेऽपि तत्तथेति न्यायेन मध्ये भासमानान्यपि तानि रज्जूरगवत् असंत्येव एवं विधे तत्र तस्मिन् विषये का परिदेवना को वा विलापः न हि मरु मरीचिका च दानं दृष्टिकश्चिच्चस्वविव विलपति । अतएव भूतानां रज्जूरगादीनामिव प्रतीतिसमकालिको दृष्टिर्मात्रमप्येव कौपीतिक्रियास्येव स्वापम बोधयोजेगल्लयोदयौ पठ्येते 'सयदास्वपितितदैर्नवाक्सर्वेर्नोमभिः सहाप्येति च ध्रुवः सर्वैरूपैः सहाप्येति श्रोत्रसर्वैः शब्दैः सहाप्येति मनः सर्वैर्ध्यानैः सहाप्येति सयदा प्रबुध्यतेऽयै तस्मादात्मनः सर्वे प्राणायामाद्यतर्कविम

अथचैनित्यजातं नित्यं वामन्यसेमृतम् ॥ तथापि त्वं महाबाहो नैनं शोचितुमर्हसि २६ जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्ममृतस्य च ॥ तस्मादपरिहार्येऽर्थे न त्वं शोचितुमर्हसि २७ अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत ॥ अव्यक्तनिधनान्येव तत्र का परिदेवना २८ आश्चर्यवत्पश्यतिकश्चिदेन माश्चर्यवद्दतितथैव चान्यः ॥ आश्चर्यवच्चै नमन्यः शृणोति श्रुत्वाऽप्येन वेदनं चैव कश्चित् २९

॥

॥

॥

॥

तिष्ठन्ते प्राणेभ्यो देवा देवेभ्यो लोकाः' इति प्राणाश्चक्षुरादीन्द्रियाणि । देवास्तदनुग्राहकाः सूर्यादयः । लोकाः रूपादयः । नन्विहान्यत्रचात्मैव सर्वभूतानां लयोदयस्थानमित्युच्यते नान्यत् । तत्कथमेकमव्यक्तं लयोदयस्थानमित्युच्यते सत्यम् अज्ञानाश्रयत्वाद्ब्रह्मणितथात्वव्यपदेशोनवस्तुगत्या न हि अपरिणिमिनः कूटस्थस्य सद्रूपकार्यप्रविलयोदयस्थानत्वं संभवति यथोक्तम् । 'अस्य द्वे तेन्द्रजालस्य यदुपादानं कारणम् । अज्ञानं तदुपाश्रित्य ब्रह्मकारणमुच्यते' इति २८ ननु ब्रह्मं जरतुल्यस्य सर्वप्रमाणसिद्धस्य विषयादिप्रपञ्चस्य कथं रज्जूरगादिवद्ब्रह्मानमप्रवत्त्वेनात्यंततुच्छत्वमुच्यते । कथं वा कर्मज्ञानकां हापेक्षितमात्मनो यज्ञादिकर्तृत्वं श्रवणादिकर्तृत्वं चापह्नूय तस्याशंक्याह आश्चर्यवदिति । कश्चित् ब्रह्मात्मा तत्त्व एव न मतीतानंतरह्योकोक्तं भूतप्राग्भाष्यं वत् आश्चर्यमद्भुतं स्वप्नमायेन्द्रजालादिकेनेतुल्यं आश्चर्यवत्तथाभूतं पश्यति । तथा कश्चिदेन आश्चर्यवद्दतिसत्त्वेन असत्त्वेन वा निर्वक्तुमशक्यमपि अनिर्वचनीयै नैव लोकाप्रसिद्धेन रूपेणोपपादयति । तथा हि रज्जूरगवत्प्रपञ्चः संश्वेत 'नेह नानाऽस्ति किंचन' इति श्रुत्या न बाध्यते । असंश्वेतप्रतीयेत तस्मादनिर्वचनीयोऽयमिति । तदिदं सर्वव्यवहारास्पदस्यापि प्रपञ्चस्य मिथ्यात्वेनोपपादनमप्याश्चर्यमित्यर्थः । तथा एनं प्रपञ्चमन्य आश्चर्यं न तृणोति । इमे लोका इमे देवा इमे वेदा इदं सर्वं यदयमात्मेति प्रत्यक्षेणानात्मतया उपलभ्यमानस्यापि प्रपञ्चस्य यत्प्रत्यक्षमिदं त्वेन श्रवणं तदत्यन्तमाश्चर्यम् । नदीर्यं श्रुतिर्यजमानः प्रस्तरइत्यादिबहुपचरितार्था प्रपञ्चस्यात्मनः पृथक्त्वे 'आत्मनो वा अरे दर्शनेन श्रवणेन मया विज्ञानेनेदं सर्वं विदितं भवति' इत्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानप्रतिज्ञोपरोधापत्तेः । न च प्रतिज्ञाऽप्यौपचारिकी प्रदेशांतरे भूतस्य 'यथासौम्यैकेन श्रुतिं देन सर्वं मुमूर्धं विज्ञातं स्यात्' इति दृष्टान्तस्योपरोधापत्तेः । तस्मात्प्रतिज्ञाद्विज्ञानं निगमनानामेकवाक्यत्वात् न प्रपञ्चस्यात्मान्यत्वम् । तच्च भेदग्राहिप्रत्यक्षविरोधादाश्चर्यमिव शृणोति । तथा कश्चिदेन प्रपञ्चं प्रत्यक्षं न न्यत्वेन श्रुत्वा अपिशब्दात् उक्त्वा स्वप्नादिदृष्टान्तैरुपपाद्यद्विज्ञानेन च साक्षा

कृत्वाऽपि तत्त्वतो न वेदं न जानाति तथाहि । प्राप्ताऽपि भ्रष्टातीव विज्ञेयवतः परिहीयत इति वक्ष्यति तस्मादात्मैव यास्तं भवत्येव प्रपंचस्य रज्जुरगादितुल्यत्वेन तुच्छत्वम् । यद्वा एनं आत्मानं कर्तृत्वभोक्तृत्वदुः
 खित्वा निखत्वं जडत्वं सगित्वा परिच्छिन्नत्वादि धर्मवत्तया प्रसिद्धमपि तत्त्वमसीत्यागमोत्थया ब्रह्माकारान्तःकरणवृत्त्या ब्रह्मविद्याख्यया अकारमारभोक्तारमानंदघनं सत्यचिद्रूपमसंगमनंतमपरोक्षीकरोतीति महदाश्चर्यम् ।
 यत्पश्यति तदाश्चर्यवदिति क्रियाविशेषणं वा आविद्यकमपि दर्शनमविद्यां स्वात्मानं च कतकरजोवन्निर्ययतीति । यद्वा यः पश्यति स आश्चर्यवदितिकर्तृविशेषणं यत् एक एव विद्वान् समाधिबुद्ध्युत्थानयोः परस्परविरुद्धमा
 त्मनो ब्रह्मभावं जीवभावं च यावदावच्छेदकमक्षयमनुभवतीति तथा वाङ्मनसातीतमप्यात्मानं यद्वा चावदति तदप्याश्चर्यम् । अगृहीतसंगतिकेनापिशब्देन यथा मुक्तः प्रबोध्यते तद्वत् यथोक्तं वार्तिके । 'अगृहीत्वैव संबन्ध
 मभिधानाभिधेययोः ॥ हित्वानिद्रां प्रबुध्यन्ते मुपुषे बोधिताः परैः ॥ जाग्रद्वन्नयतः शब्दं मुपुषे वै चिकश्चन ॥ ध्वस्तोऽतो ज्ञानतो ज्ञाने ब्रह्मास्मीति भवेत्फलम् ॥ अविद्याघातिनः शब्दाद्याहं ब्रह्मेति धीर्भवेत् ॥
 नश्यत्विद्यया सार्द्धं हत्वारोगमिवौषधम्' इति । तथायः शृणोति सोऽपि आश्चर्यवत् अतिदुर्लभ इत्यर्थः । 'श्रवणायापि बहुभिर्योनलभ्यः' इति श्रुतेः । 'शृण्वन्तोऽपि बहुबोयन्नविद्युः' इति श्रुतिद्वितीयपादार्थसंगृ
 ह्णाति श्रुत्वाप्येनमिति । 'आश्चर्यो वक्ता कुशलस्य लब्धा आश्चर्यो ज्ञाता कुशलेनानुशिष्टः' इति उत्तरार्द्धे स्तु श्लोकपूर्वाद्धेन संगृहीत इति ज्ञेयम् दुर्बलज्ञेयोऽयमात्मा तत्स्वं तज्ज्ञानार्थं यत्नस्वेति भावः २९ प्रकृतमर्थमुप
 संहरति देहीति । सर्वाणि भूतानि कथमेते दीना अल्पबलावलवत्तरेण मया हंतव्याः कथमेवां पुत्रादय एतैर्विना जीविष्यन्ति कथं वाहं भीष्मादिभिर्गुरुभिर्विना जीविष्यामीति शोचि तुं नार्हसीत्यर्थः ३० अर्जुनस्य अना

देही नित्यमवध्योयं देहे सर्वस्य भारत ॥ तस्मात्सर्वाणि भूतानि न त्वं शोचि तुमर्हसि ३० स्वधर्ममपि चावेश्य न विकम्पितुमर्हसि ॥ धर्म्याद्धियुद्धाच्छ्रेयो न्यक्षत्रियस्य न
 विद्यते ३१ यदृच्छया चोपपन्नं स्वर्गद्वारमपावृतम् ॥ सुखिनः क्षत्रियाः पार्थ लभन्ते युद्धमीदृशम् ३२ अथ चेत्स्वमिमं धर्म्यं संग्रामं न करिष्यसि ॥ ततः स्वधर्मकोर्ति च हि
 त्वापापमवाप्स्यसि ३३ अकीर्तिं चापि भूतानि कथयिष्यन्ति तेऽव्ययम् ॥ संभावितस्य चाकीर्तिर्मरणादतिरिच्यते ३४ भयाद्रणादुपरतं मंस्यन्ते त्वां महारथाः ॥ येषां
 च त्वं बहुमतो भूत्वा यास्यसि लाघवम् ३५ अवाच्यवादां श्वहून्वदिष्यन्ति तवाहिताः ॥ निन्दन्तस्तव सामर्थ्यं ततो दुःखतरं नुकिम् ३६ हतो वा प्राप्स्यसि स्वर्गं जित्वा वा
 भोक्ष्यसे महीम् ॥ तस्मादुत्तिष्ठ कौन्तेय युद्धाय कृतनिश्चयः ३७ सुखदुःखे समे कृत्वा लाभालाभौ जयाजयौ ॥ ततो युद्धाय युज्यस्व नैवं पापमवाप्स्यसि ३८ ॥

त्मनि देहे आत्मधीरूपो यो हो निवारितः । इदानीं स्वधर्मं यद्धे अधर्मधीरूपं मोहं निवारयति स्वधर्ममपीत्यादिना । युद्धं क्षत्रियस्य स्वधर्मः तमवेश्यापि विकंपितुं च लितुं नार्हसि हियस्मात् धर्म्यात् धर्माद न पेता युद्धाद्
 न्यत क्षत्रियस्य श्रेयः प्रशस्ततरं नास्ति ३१ किंच यदृच्छया अप्रापितमप्युपपन्नमुपस्थितं स्वर्गद्वारमपावृतमुद्धाटितं ये क्षत्रिया लभन्ते तु सुखिनो धन्या भवन्तीति संबन्धः ३२ युद्धत्यागेऽष्टनाशोऽनिष्टप्राप्तिश्च भवतीत्याह
 अथ चेदिति ३३ अव्ययादीर्घकालम् ३४ अकीर्तिमेवाह भयादिति । त्वं बहुमतो भूत्वा स्वत एव अतिश्चाच्य हतः स नूलाघवं लघुभावं कातर्याख्यं येषां पुरतो यास्यसि ते महारथास्त्वां भयाद्रणादुपरतं मंस्यन्ते इति यो
 जना ३५ किंच अवाच्यवादान् वक्तुमयोग्यान् शब्दान् पंहतिलोऽर्जुन इत्यादीन् सामर्थ्यं निन्दन्तः धिगस्य शौर्ययो भीष्मादिभयात् पलायित इति द्वे वचने मरणादप्यधिकं दुःखं इतोऽन्यदुःखतरमधिकदुःखं किं न किम
 पीत्यर्थः ३६ यद्वा जयेम यदि वा न जयेयुरित्युक्तं तत्राह हतो वेति । रणे स्थितस्य स्वर्गो वाराज्यं वा सिद्धमस्तीति पक्षद्वयमपि हितावहमित्यर्थः ३७ स्वधर्मस्य युद्धस्याकारणेषु धर्मकीर्त्योर्नाशः पापावासिश्चाथ चेदिति श्लो
 केन भगवता यद्युक्ता तथापि युद्धस्य अर्जुनाभिमतं काम्यस्वपक्षे । 'अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम् ॥ यद्वा ज्यमुखलो भेन हन्तुं स्वजनमुद्यताः' इति तत्करणे पापप्रसक्तिरस्ति तानि निवारयितुं सिद्धयसिद्धयोः
 समन्वलक्षणयोगमाह सुखदुःखे इति । समे कृत्वा सुखदुःखयोस्तदेवोः राज्यलाभालाभयोस्तदेवोः श्रजयाजययोः रागद्वेषावकृतेत्यर्थः । केवलं स्वधर्मोऽयमिति मत्वा युद्धाय युज्यस्व घटस्व एवं कुर्वस्व पापं नावा

प्यमि । यस्तुराज्यलोभेनमुहुरंधं करोति तस्यास्त्येवपापमितिभावः । कथंताहिस्वधर्मत्वेनानुष्ठितेऽपियुद्धेहोवाप्राप्स्यसिस्वर्गमिसादिफलस्मरणंआनुषंगिकमितिब्रूमः तथाचापस्तंबः । 'तद्यथाऽऽज्ञेफलाभिनर्तनेच्छायागंधइखनूत्पद्येतेएवंधर्मचर्यमाणमर्थाअनूत्पद्येतेनधर्महानिर्भवति'इतिआश्रनिदर्शनेनप्रतिपादयति ३८ एवमर्जुनस्यपूर्वोक्तौद्वावपिमोहावपनीतौतत्रकंधातयतिहन्तिकमितिकर्तृत्वकारयितृत्वयोरात्मन्यसंभवउक्तः । ततोयुद्धाययुज्यस्वतिनियोगश्चोक्तः । नह्यकर्तुराकाशवत्सर्वगतस्यनियोज्यत्वंसंभवतीतिपरस्परव्याहतमेतदितीमामाशंकांअधिकारिभेदेनोभयंव्यवस्थापयन्परिहरति एषातेइति । एषातेतुभ्यंअभिहिता अशोच्यानन्वशोचस्त्वमित्यादिनास्वधर्ममपिचावेक्ष्येत्यतःप्राक्तनेनसंदर्भेणउक्ता । सांख्येसम्यक्ख्यायतेप्रकथ्यतेवस्तुतश्चमनयेतिसंख्याउपनिषत्तत्रविदितेसांख्येऔपनिषदेब्रह्मणिविषयेबुद्धिज्ञानंसंसारनिवर्त्तकएषातेसांख्येबुद्धिरभिहितेतिसंबन्धः । योगेसिद्धयसिद्धयोःसमोभूत्वासमत्वंयोगउच्यतेइतिवक्ष्यमाणलक्षणेविषये तुशब्दःपूर्ववैलक्षण्यद्योतनार्थः । वक्ष्यतिचज्ञानकर्मनिष्ठयोर्विभिन्नाधिकारिकत्वम् । 'लोकेऽस्मिन्निविधानिष्ठापुराप्रोक्तामयाऽनघ ॥ ज्ञानयोगेनसांख्यानांकर्मयोगेनयोगिनां'इति एतेनज्ञानकर्मणोःसमुच्चयशंकाऽप्यपास्ता । इमांस्वधर्ममपिचावेक्ष्येत्यादिनाऽनंतरग्रथेनोक्तामपिविस्तरेणाभिधीयमानांशृणुइमामेवबुद्धिस्तौतिसाधेन बुद्धयेत्यादिना । ननुकर्मबंधप्रहाणमात्मज्ञानेनैवश्रूयते । 'तपसैवात्म्यपदंविदित्वानलिप्यतेकर्मणापापकेन'इतिश्रुतेः कर्मयोगस्तु कर्मबंधहटीकरिष्यत्येवेतिकथमुच्यतेकर्मबंधप्रहास्यसीतिचेतश्रुतिबलादितिब्रूमः तथाहि । 'ईशावास्यमिदं सर्वं यत्किंचिज्जगत्यांजगत् ॥ तेनलक्तेनभुंजीथामागृधःकस्यचिद्धनम्' । 'कुर्वन्नेवेहकर्मणिजिजीविषेच्छतंसमाः । एवंत्वयिनाम्यथेतोऽस्तिनंकर्मलिप्यतेनरे'इतिश्रुतिरीश्वरेणेदं सर्वंस्तंभितमस्तीतिनकिश्चित्स्वेच्छयाकर्तुमभवति । अतः सर्वत्रममताहीनःसन्भोक्तृत्वकर्तृत्वाभिमानत्यागेनैवभो

एषातेऽभिहितासांख्येबुद्धियोगेतिमांशृणु ॥ बुद्ध्यायुक्तोययापार्थिकर्मबंधप्रहास्यसि ३९

नेहाभिक्रमनाशोऽस्तिप्रत्यवायोनविद्यते ॥ स्वल्पमप्यस्यधर्मस्यत्रायतेमहतोभयात् ४०

गान्धुंश्चकर्माणिचकुरु । एवंकुर्वन्तिस्वयिकर्मलोपोनास्तिइतोऽन्यदुपायान्तरं चनास्तीतिवदति । तस्मात्कनककाष्णायसादिवत्केनचिद्विशेषरूपेणोपेतंकर्मैवसजातीयोच्छेदनिमित्तंभविष्यतीतियुक्तमुक्तमकर्मयोगेनापिकर्मबंधप्रहास्यसीति ३९ एतदेवोपपादयति नेहेति । इहकर्मबंधप्रहाणार्थंकर्मयोगेऽनुष्ठीयमाने अभिक्रम्यतेव्याप्यतइत्यभिक्रमःकर्मारंभःकर्मैववातस्यनाशोनास्तिअन्यत्फलंत्वनश्यतिनस्तिदमिष्टफलस्याजननात् । नन्वेतस्यापिकाम्यांतःपातितयानित्याकरणजनितःप्रत्यवायउत्पद्येतेवसकृदनुष्ठितस्यबन्धप्रहाणप्रत्यवायपरिहाराख्यफलद्वयहेतुत्वायोगादित्याशंक्याह प्रत्यवायोनविद्यतइति । 'तमेतंवेदानुवचनेनब्राह्मणाविविदिषंतियज्ञेनदानेनतपसाऽनाशकेन' इतिश्रुत्यासंयोगपृथक्स्वन्यायेनद्वेन्द्रियकामस्यजुहुयादित्यनेननित्यस्यद्विधोवीर्याथैवमिवनित्यानामपिकर्मणांविविदिषार्थत्वंविनियोगबलात्सिद्धयति । ततश्चकाम्येनैवप्रयोगेणनित्यस्यापिसिद्धेर्ननित्याकरणनिमित्तोवाऽकाम्यत्वात्सर्वानुपसंहारनिमित्तोवाप्रत्यवायोविद्यते नित्यानामेवविनियोगात् । नित्येषुचयथाशक्त्युपबन्धस्यानुज्ञानात् वार्तिकेतुकाभ्यानामप्यत्रविनियोगोदृष्टः यथा । 'वेदानुवचनादीनामैकात्म्यज्ञानजन्मने ॥ तमेतमितिवाक्येननित्यानांवक्ष्यतेविधिः ॥ यद्वाविविदिषार्थत्वंकाम्यानामपिकर्मणाम् ॥ तमेतमितिवाक्येन संयोगस्यपृथक्त्वतः'इति । अस्मिन्पक्षेकाम्यानामपितुल्यफलत्वात्नित्यवद्यथाशक्त्युपबन्धोभविष्यतीतिनसर्वाणानुपसंहारजनितःप्रत्यवायोविद्यतेस्वल्पमपिअस्ययोगधर्मस्यानुष्ठितंअनुपशुक्तबीजकल्पम् । 'जन्मजन्मांतराभ्यस्तंदानमध्ययनंतपः ॥ तेनैवाभ्यासयोगेनतच्चैवाभ्यसतेपुनः'इतिस्मृतेरुचरोत्तरसंस्काराधानद्वारास्वसजातीयदृष्टेर्निमित्तंस्तकामादिदोषक्षपणद्वारामहतोभयात्संसारात्रायते । तस्मात्सांख्यानधिकारिणाकर्मयोगएवानुष्ठेयइतिभावः ४०

नत्वेवंसांख्ययोगयोर्महाभयात्राणहेतुत्वंतुल्यं चेत्कोऽनयोविशेषइत्याशंक्यसांख्यानां पातशंका नास्तियोगिनां तु यावद्विदेहकैवल्यपातशंकाऽस्तीत्याह व्यवसायात्मिकेति । व्यवसायस्तत्त्वनिश्चयस्तदात्मिका तदाका
राबुद्धिरन्तःकरणवृत्तिः अहंब्रह्मास्मीति वाक्यजन्या ब्रह्माकारांतःकरणवृत्तिर्ब्रह्मविद्याभिधाना समस्तदृश्यंतरवाधेन सम्यग्भ्युदिता एका एकैव 'सकृद्विभातो ह्येष ब्रह्मलोकः' इति श्रुतेः ब्रह्मैव लोको ब्रह्मलोक इह
ब्रह्मैव न हिसकृदज्ञाते ब्रह्मणि ज्ञातव्यं कर्त्तव्यं वा किंचिदवशिष्यते कृतकृत्यत्वाद्ब्रह्मविदोऽतोऽस्य पातशंका नास्ति । अव्यवसायिनामज्ञानिनां तु बुद्धयोऽनन्ताः ताश्च प्रत्येकं बहुशाखा इति इदमेवमश्रय इति नि
श्चयस्य दुर्लभत्वात्कदाचिदश्रयस्यापिश्रेयो बुद्धौ सखां पातशंकास्तीति महान्तयोर्विशेष इति भावः ४१ उत्तरार्धमेव विवृणोति यामिमामिसादिना । यां पुष्पितां पुष्पितद्रुमवदूरतोरमणीयां वाचम् । 'अक्षयं
हवैचातुर्मास्ययाजिनः मुकृतं भवति' 'अपामसोममृता अभूम' इत्येवं रूपां प्रवदति अविपश्चितः अव्यवसायिनामृदाः यतो वेदवादरताः वेदांतगतेषु अर्थवादिषु 'यस्य पर्णमयी जुहूर्भवति न पाप' श्लोकः शृणोति 'इत्ये
वमादिपुरताः बद्धश्रद्धाः अतएव कर्मणोऽन्यत् आत्मज्ञानंतत्फलं मोक्षश्चनास्तीति वादिनो बदनशीलाः ४२ तथा भोगश्च ऐश्वर्यचतयोरिति प्राप्तिस्तो प्रतितर्द्धमित्यर्थः कामात्मानः कामग्रस्तचित्ताः अतएव स्व
र्गपराः । कीदृशी भोगैश्वर्यगतिम् जन्मकर्मफलप्रदाम् प्राप्तभोगैश्वर्यो हि पुरुषस्तद्वासनावासितः पुनर्भोगैश्वर्यमाप्तये जन्मलभते तदर्थं कर्मणि च कुरुते फलं च ततो भोगादिकं प्राप्नोतीति चक्रमनिशमावर्त्तते तेन निष्ठा
तश्च युतो भवतीत्यर्थः । किंच क्रियाविशेषेण बहुलां यथा यथा विचिन्त्ययायासाद्याधिक्यम् तथा तथा भोगैश्वर्यमाप्तेरप्याधिक्यमित्यर्थः । एतेनात्यंतायाससाध्यैष्वपि कर्ममुफलोभात्सज्जत इत्युक्तम् । भाष्ये भोगै
श्वर्यगतिप्रतिपादनभूताः ये क्रियाविशेषा अग्निहोत्रादयः तद्बहुलां जन्मरूपं यत्कर्मफलं तत्प्रदां च वाचमेवेति व्याख्यातम् ४३ भोगेति । तथा पुष्पितया वाचा अपहृतचेतसां पुंसां बुद्धिः समाधौ समाध्यनुष्ठानका

व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरुनन्दन ॥ बहुशाखा ह्यनन्ताश्च बुद्धयोऽव्यवसायिनाम् ४१ यामिमां पुष्पितां वाचं प्रवदन्त्यविपश्चितः ॥ वेदवादरताः पार्थनान्य
दस्तीति वादिनः ४२ कामात्मानः स्वर्गपरा जन्मकर्मफलप्रदाम् ॥ क्रियाविशेषबहुलां भोगैश्वर्यगतिं प्रति ॥ ४३ भोगैश्वर्यप्रसक्तानां तथाऽपहृतचेतसाम् ॥
व्यवसायात्मिका बुद्धिः समाधौ न विधीयते ४४ त्रैगुण्यविषया वेदानि स्मै गुण्यो भवार्जुन ॥ निर्द्वन्द्वो नित्यसत्त्वस्थो निर्योगक्षेम आत्मवान् ४५ यावानर्थ उदपा
ने सर्वतः सम्प्लुतोदके ॥ तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विजानतः ४६

॥

॥

॥

लेव्यवसायात्मिका व्यवसायो ज्ञानंतदात्मिका शुद्धचिन्मात्राकारानविधीयते न भवति कर्मकर्त्तरिलकारः । विरक्तस्य हि बुद्धिः समाधौ चिन्मात्राकाराभवति न तु भोगाद्यासक्तस्येति स्पष्टमेव । भाष्ये तु समाधौ
अंतःकरणे व्यवसायात्मिका बुद्धिर्न भवतीति व्याख्यातम् यद्वा समाध्यनुष्ठानार्थमेव निश्चयात्मिका तेषां बुद्धिर्न भवतीति व्याख्येयम् ४४ कस्यतर्हि समाधौ बुद्धिर्भवतीत्यत आह त्रैगुण्येति । त्रैगुण्यं गुणत्र
यकार्यमूर्ध्वमध्याधोगतिरूपं संसरणंतदेव प्रकाश्यत्वेन विषयो येषां तादृशाः कर्मकांडपरवेदाः । त्वंतु निस्त्रैगुण्यो भव ऊर्ध्वगता विरक्तो भवेत्यर्थः । वक्ष्यति च तत्तद्गुणप्रधानं गतित्रयम् ऊर्ध्वगच्छन्ति सत्त्वस्था
इति । दिव्येभ्योऽपि विषयेभ्यो विरक्तः समाधावधिं क्रियत इति भावः । किंलक्षणोऽसौ निस्त्रैगुण्य इत्यत आह निर्द्वन्द्व इति । सुखदुःखे मानापमानौ शत्रुमित्रे शीतोष्ण इत्यादीनि द्वन्द्वानि सप्रतिपक्षपदार्थरूपाणि ते
भ्यो निर्गतो निर्द्वन्द्वः सर्वत्र समबुद्धिरित्यर्थः । ननु बाधमानमुष्णादिकं कंशीतादिवत् संतुं शक्यमत आह नित्यसत्त्वस्थ इति । नित्यं सर्वदा सत्त्वं यैर्यसत्त्वगुणो वा तदाश्रितो भूत्वा धीरो हि सर्वसोऽहुंशक्तः । सात्त्विको
वा भारव्यक्तमोपस्थापितमिदं दुःखमपरिहार्यं किमु तस्मै तयेति जानन्न सर्वसोऽहुंशक्तोऽप्येव । नन्वत्यन्तदुःखं हि क्षुधादिदुःखं कथं निस्त्रैगुण्येन सर्वथा मृच्छिशून्येन सोऽहुंशक्यमत आह निर्योगक्षेम इति । अप्राप्तस्य प्राप्तियोगः
प्राप्तसंरक्षणक्षेमः एतद्वयमपि प्रारब्धकर्माधीनमितिततोऽपि निर्गत इत्यर्थः तत्र हेतुः यत आत्मवान् जितचित्तः । सहिसर्वास्वप्यापस्त्वनाकुलो नित्यतृप्ततयानिरुद्यमश्च भवतीति त्वमप्येतादृशो निस्त्रैगुण्यो भवेत्यर्थः ४५
नन्वात्मवत्त्वं चित्तशुद्धौ सत्यामेव भवति सा च सकलवेदोक्तकर्मानुष्ठानसाध्या अतो निस्त्रैगुण्यत्वं दुर्लभमित्याशंक्याह यावानिति । सर्वतः संप्लुतोदके महति उदपाने जलाशये पुरुषस्य यावान् अर्थो यावत्स्नानपानादि

कंप्रयोजनघटमात्रजलनिर्वर्त्यभवतिनकृत्स्नजलाऽव्ययनिर्वर्त्यम् तावानेवाथोविजानतोव्युत्पन्नचित्तस्यब्राह्मणस्यब्रह्मबुधोःसर्वेषुवेदेषुवेदैकदेशोपनिषच्छ्रवणमात्रनिर्वर्त्योभवति नकृत्स्नवेदार्थानुष्ठानंस्व
सिद्ध्यर्थमपेक्षते एकेनजन्मनाकृत्स्नवेदार्थानुष्ठानासंभवात् । ऐहिकेनजन्मांतरीयेणवाजपादिनाचिचत्तुद्धौसत्यामुपनिषच्छ्रवणाभिल्लैरुण्यतासंभवतीतिभावः । वृद्धास्तुसर्वतःसंप्लुतोदकस्थानीयेआत्मज्ञाने
पुरुषस्यतावानर्थःकृत्स्नोऽपिभवतियावान्अनेककूपरूपोदपानस्थानीयेषुसकलवेदोक्तकर्मस्वनुष्ठितेषुभवति ब्रह्मानन्देक्षुद्रानंदानामंतर्भावात् । तथाचश्रुतिज्ञानेसर्वकर्मफलान्तर्भावदर्शयति । यथा 'कृता
याविजितायाधरेयाःसंयंत्येवमेवैनंनसर्वतदभिसमेतियत्किंचप्रजाःसाधुकुर्वंतियस्तद्वेदयत्सवेदेति' । वक्ष्यतिच 'सर्वकर्माखिलपार्थज्ञानेपरिसमाप्यते'इति । गंगातुल्यज्ञानोदयात्प्रागेवकूपोपमानिकर्माणिकर्त्तव्या
नीतिभावइतिव्याचख्युः । अस्मिन्पक्षेपूर्वार्धेअनेकस्मिन्पक्षेयथातथाभवतीतिपदचतुष्टयाध्याहारः यावान्तावान्पदयोरनुपगंश्चादर्ष्टान्तिकेद्रष्टव्यः ४६ ननुमप्यौपनिषदात्मज्ञानार्थिनःशमएवेष्टस्तत्कथंमा
युद्धयस्वेतिभिरयमीत्याशंक्याह कर्मण्येवेति । कर्मण्येवाधिकारोन्नाननिष्ठायाम् माफलेषुसंगोऽस्त्वित्यपकृष्यते कर्मफलस्वर्गपश्चादिहेतुःकर्मसुप्रवर्त्तकंस्यतादृशोमाभूः । अकर्मणिकर्माकरणेऽपितवसंगोमाऽस्तु
४७ एतदेवविवृणोति योगस्थइति । योगस्थःसन्संगफलतृष्णाकर्मत्वाभिमानंचत्यक्त्वाकर्माणिज्ञानार्थंकुरु हेधनंजय सिद्ध्यसिद्ध्योःकर्मफलस्यविविदिषादेःसिद्धावसिद्धौवासमोहर्षविषादशून्योभूत्वाकर्मा
णिकुर्वितिसम्बन्धः इदमेवसिद्ध्यसिद्ध्योःसमत्वंयोगइत्युच्यते ४८ इममेवबुद्धियोगस्तौति दूरेणेति । कर्मफलकामेनक्रियमाणंबुद्धियोगात्पूर्वोक्तान्निष्कामात्कर्मणःदूरेण हिप्रसिद्धम् अवरंअत्यंतनिकृ
ष्टं अतोबुद्धौयोगरूपायांतफलभूतायांसांख्यरूपायांवातन्मित्रंशरणंरक्षितारंआश्रयंवाईश्वरंअन्विच्छप्रार्थयस्व तस्मीत्यर्थकर्माणिकुर्वित्यर्थः । यतःफलहेतवःफलमेवहेतुःप्रवर्त्तकंयेषांतादृशाः फलतृष्णाव
कर्मण्येवाधिकारस्तेमाफलेषुकदाचन ॥ माकर्मफलहेतुर्भूमांतिसंगोऽस्त्वकर्मणि ४७ योगस्थःकुरुकर्माणिसंगंत्यक्त्वाधनंजय ॥ सिद्ध्यसिद्ध्योः
समोभूत्वासमत्वंयोगउच्यते ४८ दूरेणह्यवरंकर्मबुद्धियोगाद्धनंजय ॥ बुद्धौशरणमन्विच्छकृपणाःफलहेतवः ४९ बुद्धियुक्तोजहातीहउभेसुकृतदु
ष्कृते ॥ तस्माद्योगाययुज्यस्वयोगःकर्मसुकौशलम् ५० कर्मजंबुद्धियुक्ताहिफलंत्यक्त्वामनीषिणः ॥ जन्मबन्धविनिर्मुक्ताःपदंगच्छन्त्यनामयम् ५१
यदातेमोहकलिलंबुद्धिर्व्यतितरिष्यति ॥ तदागन्तासिनिर्वेदंश्रोतव्यस्यश्रुतस्यच ५२ श्रुतिविप्रतिपन्नातेयदास्थास्यतिनिश्चला ॥ समाधावचलाबु
द्धिस्तदायोगमवाप्स्यसि ५३

॥

॥

॥

न्तःकृपणादीनाभवति 'योवापतदक्षरंगार्थविदित्वाऽस्माल्लोकात्प्रैतिसकृपणः' इतिश्रुतेः ४९ किंच बुद्धीति । बुद्धियुक्तःसमत्वबुद्धियुक्तोयोगायसमत्वबुद्धियोगाययुज्यस्वघटस्व योगःसिद्ध्यसि
द्ध्योःसमत्वबुद्धिः कर्मसुबन्धकेष्वपिकौशलंबन्धनिवर्त्तकत्वसंपादनम् । ननुबुद्धियुक्तःकर्मभिर्दुष्कृतंनजतु 'धर्मणपापमपनुदति' इतिश्रुतेः । सुकृतंतुसजातीयत्वाच्चैर्दुष्परिहरमितिकयमुभेसुकृतदुष्कृतेजहा
तीत्युच्यते । सत्वशुद्धिज्ञानोत्पत्तिद्वारेतिप्राञ्चः अर्वाञ्चस्तुदुष्कृतत्यागमुक्तीत्याऽभ्युपेत्यफलत्यागात्सुकृतत्यागोऽपिकर्मयोगिनोभवति दुष्कृतफलवन्मोक्षप्रतिबंधकतत्फलस्यानुत्पादात् । यत्तुआप
स्तंबोक्ताअष्टक्षनिदर्शनेनानांतरीयकंसुकृतफलमुक्तंनतत्फलत्वेनोपपद्यते नांतरीयकत्वादेव तस्मात्फलद्वारामोक्षप्रतिबंधकेक्रियमाणेएवसुकृतदुष्कृतेकर्मयोगीजहाति ज्ञानीतुसंचितेअपितेजहातीतितयोर्विशेषइ
त्याहुः ५० एतदेवाह कर्मजमिति । बुद्धियुक्ताःसमत्वबुद्धियुक्ताः क्रियमाणकर्मजंफलंत्यक्त्वा मनीषिणोमनोनिग्रहसमर्थाभूत्वा जन्मरूपेणबंधेनमुक्ताःसन्तोऽनामयंनिरुपद्रवंपदमोक्षारुख्यंच्छन्ति ५१
कदामनीषिणोभवंतीत्यतआह यदेति । तेतवमोहइष्टानिष्टवियोगसंयोगपरितापजन्यवैचित्त्यंतदेवकलिलमिवकलिलंकालुष्यंबुद्धिगतं बुद्धिर्व्यतितरिष्यतिव्यतिक्रमिष्यति बुद्धिःप्रसन्नाभविष्यति तदा
श्रोतव्यस्यशास्त्रभागस्यश्रुतस्यचनिर्वेदवैराग्यंगताऽसि । अयंभावः । मलिनानांबुद्धावसकृद्गृहीतस्यापिशास्त्रार्थस्यास्फुरणात्श्रोतव्यंश्रुतंचवृथैव तद्वत्शुद्धायामपिबुद्धौसद्यःशास्त्रार्थस्फुरणात्तयोर्वैयर्थ्य
मित्युभयथाऽपितन्ननिर्वेदचित्तः । प्रसन्नाचबुद्धिर्निग्रहीतुंयोग्याभवतीतिश्रवणादिकंत्यक्त्वाध्याननिष्ठएवभवेदिति ५२ ननुबुद्धिप्रसादोऽपिकेनाल्लेगेनज्ञेयइत्यतआह श्रुतीति । श्रुतिभिर्नानाविध

शास्त्रश्रवणैर्विप्रतिपन्ना आत्मानित्योऽनित्योवानित्योऽपिकर्ताऽकर्त्तावा अकर्त्ताऽप्येकोऽनेकोवेत्येवमादिसंशयग्रस्तासतीयदा असंभावनाविपरीतभावनानिरासपूर्वकं श्रुतितात्पर्यविषयीभूते ब्रह्माद्वैतेति श्रुत्या पुनः कुतर्करनास्कंदनीयानिर्विचिकित्साऽपरोक्षनिश्चयवतीभूत्वा समाधौनिर्विकल्पकेप्रत्यगात्मनि अचलालयविशेषशून्या स्थास्यतिस्थिराभविष्यति तदायोगविवेकप्रज्ञा प्राप्स्यसि । निश्चलसमाधिलाभएवबुद्धिप्रसादालिङ्गमितिभावः ५३ लब्धसमाधेःस्थितप्रज्ञापरनाम्नोलक्षणानिबुभुत्सुरर्जुनउवाच स्थितप्रज्ञस्येति । स्थिताप्रत्यगात्मनिप्रतिष्ठिताप्रज्ञायस्यतस्यस्थितप्रज्ञस्यसमाधिस्थस्यसमाधौस्थितस्यकाभाषाभाषणवचनं कथमसौपरैर्भाष्यतेइत्येकःप्रश्नः । स्थितधीःस्थितप्रज्ञःअर्थाद्व्युत्थितःसन्किंप्रभाषेतकथंचदति । कथमास्ते । कथंवाव्रजतिविषयान्भुङ्क्ते इतिप्रश्नत्रयम् ५४ एतेषांक्रमेणोत्तराण्याहभगवान् प्रजहातीत्यादिना । अत्रयान्येवकृतार्थलक्षणानितानिज्ञानसाधनानीतिमत्त्वाउपदिश्यन्तेस्थितप्रज्ञलक्षणानितेषामकृतार्थेषुयत्नसाध्यत्वात् कृतार्थेषुस्वाभाविकत्वात् यथोक्तम् 'उत्पन्नात्मप्रबोधस्यहृद्रेष्ठत्वादयोगुणाः ॥ भवन्त्ययत्नतस्तस्यननुसाधकरूपिणः' इति यदाऽयंयोगीसर्वान्स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरभोग्यान्कामान्कांक्ष्यमानान्विषयान्प्रकर्षेणसमूलंजहातित्यजति कीदृशान्कामान् मनोगतान्मनस्येवसंकल्पविकल्पात्मकेस्थितानननुबहिः यथोक्तमक्षपादाचार्यैः । 'दोषनिमित्तरूपाद्योविषयाःसंकल्पकृताइति' । तत्रस्थूलानांकामानांत्यागएकांतसेवनमात्राद्भवतीतिसस्थवीयानेव विलीनकरणग्रामस्यसमनस्कस्यजाग्रद्वसनामयाःस्वप्नेयेकामाःस्फुरन्तितेषामपित्यागोभगवद्ब्रह्मादिरूपसद्वासनाभ्यासवलेनभवति येतुपसंहृतकरणस्यसंप्रज्ञातसमाधिकालेदिव्याःकामाःसंकल्पमात्रोपनतादहर्विद्यादिबुधप्रसिद्धास्तेषामपित्यागोऽसंप्रज्ञातसमाध्यभ्यासवलेनभवति । एवंत्रिविधान्कामान्त्यक्त्वाआत्मन्येवाखंडैकरसेआत्मनास्वैवस्वरूपानंदेनतुष्टोवाह्यविषयनिरपेक्षोयदाभवतितदाऽयंस्थितप्रज्ञइत्युच्यते ५५ दुःखेषुशस्त्रपा

॥ अर्जुनउवाच ॥ स्थितप्रज्ञस्यकाभाषासमाधिस्थस्यकेशव ॥ स्थितधीःकिंप्रभाषेतकिमासितव्रजेतकिम् ५४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रजहातियदाकामान्सर्वान्पार्थमनोगतान् ॥ आत्मन्येवात्मनातुष्टःस्थितप्रज्ञस्तदोच्यते ५५ दुःखेष्वनुद्विग्नमनाःसुखेषुविगतस्पृहः ॥ वीतरागभयक्रोधःस्थितधीर्मुनिरुच्यते ५६ यःसर्वत्रानभिस्नेहस्तत्प्राप्यशुभाशुभम् ॥ नाभिनन्दतिनद्वेष्टितस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५७ यदासंहर्तेचायंकूर्मोऽङ्गानीवसर्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५८ विषयाविनिवर्तन्तेनिराहारस्यदेहिनः ॥ रसवर्जसोऽप्यस्यपरं दृष्ट्वा निवर्तते ५९ ॥ ॥

तादिषुदुःखसाधनेषुप्राप्तेष्वपिअनुद्विग्नमनाअचंचलमानाः वक्ष्यतिच 'यस्मिन्स्थितो नदुःखेनगुरुणाऽपिविचाल्यते' इति । सुखेषुसुखसाधनेषुसकृच्चंदनादिषुप्राप्तेष्वपिविगतस्पृहोनिर्द्वेष्टिकत्वाद्भवति । अतएववीतरागभयक्रोधायस्मात्सतथा नहितस्याभवस्थायांरागाद्योदुःखाद्योवासंभवन्ति एवंविधःसमाधिस्थःस्थितधीःस्थितप्रज्ञउच्यते ५६ स्थितधीःकिंप्रभाषेतस्यस्योत्तरमाह यःसर्वत्रेति । सर्वेषुधनदार्द्रेहजीवनादिषुअनभिस्नेहः अभिस्नेहवान्निधनदारादिषुविकलेषुसकलेषुवाऽहमेवविकलःसकलोऽस्मीतिदैन्यदोषोपेतःपूर्वापरानुसंधानरहितोजल्पति अयंतुनतथेतिभावः । तथाशुभंप्राप्यनाभिनंदति संतुष्टोभूत्वाशुभंप्रापयितारंनप्रशंसति । तथाअशुभंप्राप्यनद्वेष्टिदुःखीभूत्वाअशुभंप्रापयितारंननिन्दतित्यस्तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५७ किमासीतेत्यस्योत्तरमाह यदेति । इन्द्रियार्थेभ्यःशब्दादिविषयेभ्यःप्रारब्धकर्मवशेनव्युत्थितोऽपियोगीद्वैतदर्शनादुद्विग्नःसन्निरोधसंस्कारप्राबल्यात्मीत्यासमाधिमनुतिष्ठेन्नवास्तेइत्यर्थः शेषंस्पष्टम् ५८ नमुविषयेभ्यइन्द्रियाणांनिर्द्वेष्टिश्चेत्स्थितप्रज्ञताहेतुस्तर्हिमुसिधुर्च्छालयग्रहावेशादावपिपाऽस्तीतिसर्वोऽपिस्थितप्रज्ञएवैसाशंक्र्याह विषयाइति । सत्यंदेहिनोदेहाभिमानवतोमूढस्यमुस्यादौनिराहारस्यइन्द्रियैर्विषयाननाहरतोऽभुंजानस्यविषयाविनिवर्तन्तएव तथापिरसवर्जसोरागस्तद्वर्जनिवर्तन्तेतदाऽपिमूढमरूपेणरागोऽस्ति रागमूलस्यात्मानस्यादाहान्नासौस्थितप्रज्ञइत्यर्थः । अस्थेयुनःपरं दृष्ट्वाआत्मानंसाक्षात्कृत्यनिराहारस्यशब्दादीनष्टुहृतोरसोऽपिनिवर्ततेमूलाज्ञानदाहादित्यस्तिमुसादेःसमाधिस्थस्यचमहान्विशेषइतिभावः । प्राञ्जस्तुरोगिणःकाष्ठतपस्विनोवामूढस्यापिविषयाननाहरतोरसवर्जविषयाविनिवर्तन्ते तस्यैवपरं दृष्ट्वास्थितस्यरसोऽपिनिवर्ततेइतिव्याचख्युः ५९ ॥ ॥

किंचमुसादेरिन्द्रियाणि श्रान्त्यास्वयमेवलीयन्ते समाहितेनतुतानिकूर्मेणांगानीवस्वेच्छयासंहियन्ते एतच्चासंताषाससाध्यमित्याह यतइति । विपश्चितःशास्त्राचार्योपदेशवतोयततोऽपिसमाधिसिद्धयर्थयतमान स्यापिपुरुषस्यइन्द्रियाणिकर्तृणिमनःप्रतीचिस्थिरीक्रियमाणं कर्मीभूतंहरन्तिविषयप्रवणकुर्वन्ति यतःप्रमाथीनि यथाबहवश्चोरावनेर्कपुरुषं प्रमथयतस्यविचंहरन्ति एवमिन्द्रियाणियततोमनोहरन्ति यतःप्रस भमतिशयेनप्रमथनशीलानि ६० यद्यप्येवंतथाऽपितानिनिनयन्तव्यान्वेवान्यथास्थितप्रज्ञत्वस्यैवासिद्धेरित्याह तानीति । संश्रम्यवशीकृत्य युक्तःसंनद्धो मत्परःअहमेवसर्वेषांप्रत्यगात्मापरःछयादिभ्योबाह्येभ्योदे हेन्द्रियादिभ्यःआंतरेभ्यश्चउत्कृष्टःप्रियतमोयस्यसमत्परःसन्नासीत हियस्मात् वशेआज्ञायां शेषेस्पष्टम् ६१ 'यदापंचावतिष्ठन्तेज्ञानानिमनसासह ॥ बुद्धिश्चनविचेष्टितामाहुःपरमांगतिम्' इतिश्रुतोइन्द्रियमनोबुद्धीनांनिग्रहेपरमपदमाप्तिरित्युक्तं तत्रउपसंहृतकरणस्यबाह्यान्शब्दादीनमृण्णोमनोमात्रेणावस्थितस्ययोगिनोमनसोऽनिग्रहेकिंस्यादित्याह ध्यायतइतिद्व्याभ्याम् । विषयान्शब्दादीन्ध्यायतश्चिन्तयतः पुंसःपुरुषस्य तेषुशब्दादिषुसंगःसंबन्धोजायते । बाह्यार्थेभ्योनिगृहीतान्यपिइन्द्रियाणिमनोदोषात्पुनर्बाह्यार्थान्मृण्णन्तीत्यर्थः । ततःसंगात्कामस्तस्मिन्विषयेऽभिलाषःसंजायते । कामात्कुतश्चिद्वेतोःप्रतिह तादभिज्वलनात्माक्रोधोऽभिजायते ६२ ततःक्रोधात्संमोहःकार्याकार्यविवेकाभावोभवति । ततःस्मृतिविभ्रमःशास्त्रार्थानुसंधानस्यविभ्रंशरूपंचलनंभवति । स्मृतिभ्रंशात्बुद्धिनाशःशास्त्रार्थस्यनिश्चित स्यापितिरोधानंभवति । तस्मिंश्चशास्त्रजपरोक्षज्ञानेऽपिनष्टपुरुषोऽन्यतिपुरुषार्थोऽन्योभवति योहिताहशःसनष्टएवेतिलोकेवदन्ति ६३ ननुविषयानध्यायतोऽपियोगिनोव्युत्थानेप्रमाणस्वाभाव्यादिन्द्रिया

यततोह्यपिकौन्तेयपुरुषस्यविपश्चितः ॥ इन्द्रियाणिप्रमाथीनिहरन्तिप्रसभंमनः ६० तानिसर्वाणिसंयम्ययुक्तआसीतमत्परः ॥ वशेहियस्येन्द्रियाणित स्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ६१ ध्यायतोविषयान्पुंसःसंगस्तेषूपजायते ॥ संगत्संजायतेकामःकामात्क्रोधोऽभिजायते ६२ क्रोधाद्भवतिसंमोहःसंमोहात्स्मृति विभ्रमः ॥ स्मृतिभ्रंशाद्बुद्धिनाशोबुद्धिनाशात्प्रणश्यति ६३ रागद्वेषवियुक्तैस्तुविषयानिन्द्रियैश्चरन् ॥ आत्मवश्यैर्विधेयात्माप्रसादमधिगच्छति ६४ प्रसादेसर्वदुःखानांहानिरस्योपजायते ॥ प्रसन्नचेतसोह्याशुबुद्धिःपर्यवतिष्ठते ६५ नास्तिबुद्धिरयुक्तस्यनचायुक्तस्यभावना ॥ नचाभावयतःशा न्तिरज्ञान्तस्यकुतःसुखम् ६६ इन्द्रियाणांहिचरतांयन्मनोऽनुविधीयते ॥ तदस्यहरतिप्रज्ञांवायुर्नावमिवाम्भसि ६७ ॥

णांविषयेषुसंगोदुष्परिहरस्ततश्चोत्तरीयातस्यापिनाशप्रसक्तिरित्याशंक्याह रागद्वेषेति । विधेयात्माकिंकरीकृतमनास्तु आत्मवश्यैर्मनोऽधिनैरिन्द्रियैःस्वामिनिश्चितस्याकिंकरीकृतस्वकामक्रोधहीनत्वात्स्वयमपि रागद्वेषवियुक्तैःविषयानुपपत्तितृणादीनीवानास्थयाचरन्पश्यन्पिपुमान्तत्रकामाद्यनुदायत्प्रसादसंकल्पविकल्पपंचकलेपमसालनेनमनसःस्वाच्छयंअधिगच्छति । मनसःस्वाच्छयमेवप्रसगात्मनःस्वाच्छयं तस्यतद्गुणसारत्वात् । अजितमनस्कमिवजितमनस्कंविषयसंगेनबाधतेऽतोमनोजपोऽवश्यंकर्त्तव्यइत्यर्थः ६४ किंच चित्तस्यप्रसादेहिअस्यपुंसःसर्वदुःखानांकाममूलकानांकाभाभावात्तानिःपरिहरोजायते । कामानुदयेहेतुमाह प्रसन्नेति । हियस्मात्प्रसन्नचेतसःपुंसोबुद्धिर्ब्रह्मात्मैक्यनिश्चयआयुशीघ्रंपर्यवतिष्ठतेमुहोभवति तस्मिंश्चसतिमाप्याभावाभकामोदयइत्यर्थः ६५ समनस्कानामिन्द्रियाणामनिग्रहेदोषजतः बुद्धेरपर्यवस्थानेकोदोषइत्यतआह नास्तीति । अयुक्तस्यश्रवणमननयोरनासक्तस्यबुद्धिर्ब्रह्मात्मैक्यनिश्चयोनास्ति प्रमाणविषयासंभावनायाःप्रमेयविषयासंभावनायाश्चानिरासात् । तथाअयुक्तस्यासमाहित मनसोभावनाब्रह्माकारांतःकरणवृत्तिप्रवाहोनास्ति मनसश्चांचल्येनबुद्धेरपिचांचलयात् । अभावयतोऽध्यानमकुर्वतः शांतिःसर्वदुःखोपरमश्चनास्ति चेतसोऽनवस्थितत्वेनदुःखावश्यंभावाद । अज्ञातस्या नुपरतसर्वदुःखस्यसुखंप्रत्यगद्वयानंदात्मककुतोऽननुकुतश्चिद दुःखत्वादेव । आद्यमयुक्तस्येतिपदंयुजियोगेइत्यस्यरूपम् द्वितीययुजसमाधावित्यस्य तस्माद्बुद्धेःपर्यवस्थानमावश्यकम् ६६ तदभावेदोषमाह इन्द्रियाणांहीति । हियस्मादिन्द्रियाणांचरतांस्वस्वविषयेप्रवर्त्तमानानाम् कर्मणिषष्ठी यदरागादिकंलुपितमनः तान्यनुलसीकृत्यविधीयतेप्रवर्त्तते कर्मकर्त्तरिलकारः प्रवर्त्ततत्त्वर्थः । तदइन्द्रियानुसारि

मनोऽस्यमाधकस्यप्रज्ञामात्मतत्त्वाविषयांबुद्धिहरति तस्यामनोनुसारित्वात् । दृष्टान्तःस्पष्टार्थः ॥ अन्येतुइन्द्रियाणामध्येयदिन्द्रियमनुलक्षीकृत्यमनःप्रवर्ततेतदिन्द्रियमस्यसाधकस्यमनसोवाप्रज्ञाहरतीतियोजयन्तिआ
त्मविषयांप्रज्ञां हृत्त्वामनोविषयविषयांकरोतीतिभाष्यमप्यालोचनीयम् ६७ यततोक्षपीत्यत्रोपक्रांतमर्थबहुधाउपपाद्यउपसंहरति तस्मादिति । यस्मादिन्द्रियाधीनमनोमनोनुगाचप्रज्ञातस्मात्तदेहप्रज्ञाबाहोयस्ययतेरिन्द्रि
याणिसर्वशःसर्वप्रकारेणस्वकारणेनमनसासहितानीतियावत् इन्द्रियार्थेभ्यःशब्दादिभ्योनिगृहीतानिभवन्ति तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठितेतिविद्धि ६८ यदापंचावतिष्ठन्तइत्युदाहृतश्रुतेस्तामाहुःपरमांगतिमित्येतंचतुर्थ
पादंव्याचष्टेयानिशेति । सर्वेषांभूतानामज्ञानांयानिशेवनिशायास्यामध्यदिनेउलूकाइवानंधाअप्यंधाएवसर्वेप्राणिनोभवन्ति तस्यांतस्मिन्प्रत्यग्ज्योतिषि संयमीइन्द्रियमनोबुद्धीनांनिग्रहणशीलोयोगीजगर्ति इन्द्रिया
दीनांहृत्कालोपेऽप्यनुपरतदृक्कालिरेवास्ते तथाचश्रुतिः । 'नहिद्रष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपोविद्यतेऽविनाशित्वात्' इति । यस्यामविद्याख्यायांनिशायांक्रियाकारकादिद्वैतस्वप्रवर्तिकायांसर्वाणिभूतानिजाग्र
तिनिशीथेउलूकाइवस्वस्वव्यापारेप्रवर्तन्ते साअविद्या पश्यतोमुनेः आत्मदर्शनवतोयोगिनःप्रारब्धकर्मणाविदेहैकवलयप्रतिबन्धात्लेशतोऽनुवर्त्तमानाव्युत्थानकालेव्यवहरतोऽस्यगाढान्धकारवतीनिशेवक्लेशकरी
भवति । अतिमुकुमाराहियोगिनोबाह्व्यवहारादुद्विजन्ते नराइवगाढान्धकारेसंचाराद् यथोक्तम् योगभाष्ये अस्मिमात्रकल्पोहिविद्वानत्यल्पदुःखलेशेनाप्युद्विजतइति अत्रवार्तिकानि । 'कारकव्यव
हारिहियुद्धं वस्तुनवीक्ष्यते ॥ युद्धेवस्तुनिसिद्धेचकारकव्यापृतिस्तथा ॥ कालोलूकनिशेवायंसंसारोऽज्ञात्वमेदिनोः ॥ यानिशासर्वभूतानामित्यवोचस्त्वयंहरिः' इति । 'बुद्धतत्त्वस्यलोकोऽयंजडोन्मत्तपि
शाचवत् । बुद्धतत्त्वोऽपिलोकस्यजडोन्मत्तपिशाचवत्' इति । तदेवंकिमासीतेत्यस्योत्तरं यदासंहरतेचायमित्यादिनाएतदन्तेनग्रन्थेन स्थितप्रज्ञःसदासमाधिमनुतिष्ठन्परमांगतिं प्राप्यास्तइत्युक्तम् ६९ ननुप्र
जहातियदाकामान्इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्योनिगृहीतानीत्यादिनाऽसकृद्विषयाणांप्रहाणतेभ्यश्चइन्द्रियादीनांप्रत्याहरणमुक्तम् तेनतेषामात्मनःपृथक्सत्त्वमस्तीतिसिद्धम् नचनेहनानास्तिर्किंचनेत्यादिश्रुत्याते

तस्माद्यस्यमहाबाहोनिगृहीतानिसर्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ६८ यानिशासर्वभूतानांतस्यांजागर्तिसंयमी ॥ यस्यांजाग्रति
भूतानिसानिशापश्यतोमुनेः ६९ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठंसमुद्रमापःप्रविशन्ति यद्वत् ॥ तद्वत्कामायंप्रविशन्तिसर्वेसशान्तिमाप्नोतिनकामकामी ७०
विहायकामान्यःसर्वान्पुमांश्चरतिनिःस्पृहः ॥ निर्ममोनिरहंकारःसशान्तिमधिगच्छति ७१

पांवाधान्नतदस्तीतिवाच्यम् इहेतिप्रतीच्येवतन्निषेधात् नहिइहभूतलेघटोनास्मीत्युक्तेघटस्यस्वरूपनिषिध्यते कितुतस्यभूतलसंबन्धमात्रम् तस्मात्कामानांपृथक्सत्त्वमस्त्यतोनाद्वैतसिद्धिरित्याशंक्यसह
ष्टान्तंपरिहर्षति आपूर्यमाणमिति । प्रविशन्तीभिरिन्द्रियापूर्यमाणमप्यचलप्रतिष्ठमनुद्रिक्त्वा वृद्धीनत्वात् एवंनिर्गच्छन्तीभिरज्जीरिच्यमानमप्यचलप्रतिष्ठमरिक्तंहासहीनत्वादित्यपिबोध्यम् एवंविधंस
मुद्रंयद्वत्आत्मप्रभवाआपःप्रविशन्ति तद्वत्यत्पुरुषंकामैरापूर्यमाणंहीयमानंवाअचलप्रतिष्ठंनिर्विकारंहृदिहासहीनत्वात् आत्मप्रभवांसर्वकामाःप्रविशन्ति स एवशान्तिमोक्षमात्यन्तिकुंडुःखोपरमंप्राप्नोतिननुकामकामी
विषयार्थी । अयंभावः । कूटस्थादात्मनःसर्वस्योत्पत्तिस्तत्रैवचलयइतिसर्वश्रुतिस्मृतिप्रसिद्धम् तेनकामानांप्रहाणतेभ्यश्चेन्द्रियाणांप्रत्याहरणंसम्यमाणंनतेषांपरमार्थतःपृथक्सत्त्वसाधयति बहुप्रमाणविरोधात् । नेहनाना
किंतुपामरप्रसिद्धंपृथक्सत्त्वमभिप्रेत्यप्रहाणादिकमुक्तम् प्रविलापनंतेवैवमेवव्याख्येयम् । यथा 'अग्रयेपथिकृतेऽष्टाकपालंनिषेधे' इत्यादौनिर्वपतिनायागउच्यतेननुश्रोतार्थमात्रंतद्विहापिज्ञेयम् । नेहनाना
स्तीत्यपीहपरिदृश्यमानेप्रपंचेआत्मातिरिक्तनानाकिमपिनास्तीत्येवंपरतयाव्याख्येयम् तथाच 'आत्मैवेदंसर्वं ब्रह्मैवेदंसर्वं सर्वलखिदंब्रह्म' इत्यादयःश्रुतिवादाःसंगच्छन्ते । आत्मनिकल्पितस्यास्यतत्रैवनिषेधे
नान्यत्रसत्त्वानुपपत्तेर्नकामानांपृथक्सत्त्वमस्तीतियुक्तएवसमुद्रदृष्टान्तः । यत्तसमुद्रात्पृथग्गंगायाःसत्त्वमस्तीतितन्न कार्यकारणसत्तातिरिक्तसत्तायाअभावाद् वाचारंभणविकारोनामधेयमितिकार्यस्यवा
गालम्बनमात्रत्वश्रवणादित्यन्यत्रविस्तरः ७० प्रासंगिकीमांशंकांपरिहृत्यव्रजेतकिमित्यस्यप्रभस्योत्तरमाह विहायेति । पूर्वोक्तान्त्रिविधान् कामान्विहाययश्चरतिविषयान्भुंक्तेनिस्पृहश्चयतोनिर्ममः ममता
वानहिइदंमभूयादित्यन्यथनाद्यर्थस्पृहांकरोति निर्ममोऽपिकुतः यतोनिरहंकारः नहहंकारश्चस्यसुखादौममतादृष्टा तस्मादहंकारप्रविलायादशान्तिमोक्षंप्राप्नोति । अत्रयःसर्वज्ञानभिस्नेहइति

सर्वत्रयच्छब्ददर्शनात्साधनविधिपरत्वायग्रन्थः अन्यथास्थितप्रज्ञस्थप्रकृतत्वात्तदनुवादार्थोयच्छब्दोऽनर्थकः प्राप्नोति लोकेऽपि हि परस्वभावकथने स एव करोतीति तच्छब्द एव प्रयुज्यते न तु यच्छब्दः विधौ तु य एव करोति स इदं प्राप्नोतीति द्वयोरपि प्रयोगो दृश्यते लक्षणकथनार्थत्वेऽपि तत्र तात्पर्यभावाद्भिधावेव पर्यवस्यतीति दिक् ७१ प्रतिपादितां कर्मयोगप्राप्त्यां सांख्ययोगनिष्ठां फलेन स्तुवन्नुपसंहरति एषेति । एषा स्थितप्रज्ञलक्षणप्रसंगात् कथिता ब्राह्मी ब्रह्मशब्देनात्र ब्रह्मविदुच्यते 'ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवति' इति श्रुतेः तस्येयं ब्राह्मी स्थितिर्निष्ठा एनां निष्ठां प्राप्य नरो न विमुह्यति पुनर्मोहं न प्राप्नोति । अस्यामंतकालेऽपि स्थित्वेति सकृज्जातापीयं फलवती न तु पासनावचिराभ्यामसापेक्षेत्युक्तं । ब्रह्मच्छति प्राप्नोति । किं लोकांतरवदगतिप्राप्यं ब्रह्म नेत्याह निर्वाणमिति । निर्गतवानंगमनं यस्मिन् प्राप्ये ब्रह्मणि तन्निर्वाणम् तथाच श्रुतिः । 'न तस्य प्राणा उत्क्राम्यन्त्यत्रैव समवनीयं ते ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति' इति । गतिमंतरेण प्राणरूपोपाधिप्रविलयमात्रात् प्रधाकाशस्य महाकाशत्वप्राप्तिवत् जीवस्य ब्रह्मप्राप्तिमाह अंतकालेऽपीत्यपिशब्दात् यो ब्रह्मचर्यादा रभ्यात्र तिष्ठति स ब्रह्मनिर्वाणकैमुक्तिकन्यायेन प्राप्नोतीति गम्यते । अस्याध्यायस्यार्थः संगृहीतो मधुसूदनश्रीपादैः 'ज्ञानं तत्मा धनं कर्म सत्त्व बुद्धिश्च तत्फलम् ॥ तत्फलं ज्ञानं निष्ठैवेत्यध्यायेऽस्मिन् प्रकीर्त्तितम्' ७२ ॥ इति श्रीमत्पद्मवाक्य० मर्या० चतुर्थरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नालकंठस्य कृतौ भार० भगवद्गीताप्रकाशे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ पर्वणि० ॥ २६ ॥ ॥ पूर्वस्मिन् अध्याये एषा तेऽभिहिता सांख्ये बुद्धिर्योगेति त्वमांशुष्णिधतिद्वे बुद्धीप्रदस्य व्यवसायात्मिका बुद्धिरिति श्लोकेन सांख्यनिष्ठावतां पातशं कानास्तिकर्मयोगनिष्ठावतां तु साऽस्तीत्युक्त्वा यावानर्थउदपाने इति सांख्यनिष्ठायां सर्वकर्मफलान्तर्भावश्रवणात्तामेव प्रशमात्मिकां स्वाशयानुहूलां मन्वानोऽर्जुन उवाच ज्यायसीति । हे जनार्दन कर्मणो निष्कामकर्मयोगापेक्षया बुद्धिः सांख्यनिष्ठालक्षणं ज्ञानं ज्यायसी प्रशस्ततरा चेत्तत्त्वमतात्तर्हि

एषा ब्राह्मी स्थितिः पार्थ नैनां प्राप्य विमुह्यति ॥ स्थित्वाऽस्यामन्तकालेऽपि ब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ७२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीता सू० सांख्ययोगो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ पर्वणितुषट्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ ज्यायसी चेत्कर्मणस्ते मता बुद्धिर्जनार्दन ॥ तत्किं कर्मणि घोरे मां नियोजयसि केशव ॥ व्यामिश्रेण ववाक्येन बुद्धिर्मोहयसीव मे ॥ तदेकं वदनिश्चित्य येन श्रेयोऽहमाप्नुयाम् २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ लोकेऽस्मिन् द्विविधानिष्ठापुगाप्रोक्ता मयाऽनघ ॥ ज्ञानयोगेन सांख्यानां कर्मयोगेन योगिनाम् ३ ॥ ॥ ॥

मा भैक्ष्यदृष्ट्याऽपि तु पुन्यं तेषां रं वंधुवधालये कर्मणि किं कुतो हेतोर्नियोजयसि पुनः पुनर्दुःखस्वेति वदन् १ ननु तव ज्ञाननिष्ठायामनधिकारात्कर्मैव कुर्वित्त्वां ब्रवीमीत्याशं कयाह व्यामिश्रेणेति । व्यामिश्रेण अविचिक्तेन इव शब्दो विचिक्तेषु बुद्धिदोषात् अविचिक्तां गृह्णामीति सूचयति । तेन वाक्येन त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्यो भवार्जुनेति क्वचिद्वेदनिष्ठाया जयसि । कर्मण्येवाधिकारस्ते इति ता मेव च ग्राहयसि । तथानिर्द्वैतानित्यमत्वस्थो नियोगक्षेम आत्मवान् भवेति निष्ठित्तमार्गमुपदिशसि । धर्म्याद्विद्युद्धातश्रेयोऽन्यत्सत्रियस्य न विद्यत इति प्रवृत्तिमप्युपदिशसि । नलोकेन मया युगपदुभयस्थिति गतिवदनुष्ठातुं शक्यमतो मे मबुद्धिर्मोहयसीव वस्तुतस्तु मम मोहं नाशयितुं प्रवृत्तोऽसीति इव शब्दो नोच्यते । तत्तयोर्ध्वयेदं प्रधानं मद्योग्यं तन्निश्चित्य वद येनानुष्ठितेनाहं श्रेयः कल्याणमाप्नुयाम् २ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच लोकेऽस्मिन्निष्ठिति । पुरा पूर्वाध्याये मयानिष्ठा एकैव प्रोक्ता परंतु सा द्विविधा द्विप्रकारा एकस्या एव ब्रह्मनिष्ठायाः प्रकारद्वयमुक्तमधिकारिभेदेन नतु ब्रह्मप्राप्तये परस्परनिरपेक्षमार्गद्वयमुक्तमिति भावः । हेऽनघ विशुद्धांतःकरण मद्रचनस्यार्थसम्यगालोचयेत्यर्थः । तदेव प्रकारद्वयमाह ज्ञानयोगेनेति । सांख्यानां प्रकृतिपुरुषयोर्विविक्तत्वं ज्ञानतामात्मनात्मविवेकज्ञानवतां ज्ञानार्थयुज्यते इति ज्ञानयोगः ज्ञानोपायो वेदांतश्रवणमनननिदिध्यासनात्मकः तेन ज्ञानयोगेन ब्रह्मनिष्ठां परिसमाप्तिं सांख्याः प्राप्नुवंतीत्यर्थः । योगिनां सिद्धयसिद्धयोः समोभूत्वा समत्वं योग उच्यते इत्युक्तलक्षणयोगवतां कर्मयोगेन संध्योपासनादिनिर्विकल्पसमाध्यनुष्ठानां तमिह कर्मयोगपदार्थः तेन योगिनो ब्रह्मनिष्ठां प्राप्नुवंतीत्यर्थः अयं भावः इह जन्मनि जन्मान्तरे वा ईश्वरप्रीत्यर्थमनुष्ठितैः कर्मभिर्विशुद्धसत्त्वो विवेकवैराग्यशमादिषट्कोपेतो मुमुक्षुः प्रत्यक्षप्रवणचित्तः श्रवणमननाभ्यामेव कृतकृत्यो भवति । स चेत् श्रवणादिः-

प्रागसमाहितचित्तस्तर्हिनिदिध्यासनमस्यापेक्षितं अतएव सहकार्यतरविधिः पक्षेण इति सूत्रकृतानिदिध्यासनस्य पाक्षिकत्वमुक्तं सोऽयं सांख्यमार्गः । तथा सर्वाणि कर्माणि परमगुरावर्पयन् श्रवणमननात्मकं विचारं तरेणैव केवलं श्रद्धायात्रात् प्रतीचो निर्विशेषब्रह्मरूपत्वं गुरुवाक्यतो निश्चयासंभावनादिदोषरहित आचार्याभिर्गुणब्रह्मोपास्तिप्रकारमधिगम्य कर्मच्छेदेषु समाध्यासं कुर्वन् भिष्कलं प्रत्यगात्मस्वरूपं साक्षात् करोति सोऽयं योगमार्गः । तेन ऊहापोहकौशल्येषामस्ति ते सांख्याः येषां तन्नास्तिते योगिन इति अत इयं द्विप्रकारानिष्ठाननुद्वेनिष्ठ इति प्रमितं यथोक्तं वसिष्ठेन । 'द्वौ क्रमौ चित्तनाशस्य योगो ज्ञानं चराधव ॥ योगो वृत्तिनिरोधो हि ज्ञानं सम्यगवेक्षणं ॥ असाध्यः कस्यचिद्योगः कस्यचित्त्वनिश्चयः ॥ प्रकारौ द्वौ ततो देवो जगाद परमः शिवः' इति । चित्तादर्शोपलसितस्य ब्रह्मसाक्षात्कारस्य द्वौ क्रमौ चित्तादेर्मिथ्यात्वपक्षे ज्ञानमेव यथारज्जूरगादिसम्यगवेक्षणे नैव नश्यति तद्वत् । तस्य सत्यत्वपक्षे योग एव यथा सत्य उरगो मन्त्रादिना निरुद्धमचारः स्वयमेव नश्यति तद्वच्चित्तमपियोगेन निबद्धमानं नश्यति तस्य निरन्वयोच्छेदस्तु प्रारब्धकर्मातिपक्षद्वयेऽपि तुल्य इति ३ अनयोः प्रकारयोर्गंगामिभावमाह न कर्मणामिति । कर्मणां यज्ञादीनामनारंभादननुष्ठानात् नैष्कर्म्यज्ञाननिष्ठानाभ्युत्पत्तेरिति । विविदिदं तियज्ञेनेति श्रुत्या यज्ञादीनां विद्यागत्वेन विधानात् । ननु सन्त्ययप्राधान्यात्कर्मणां विविदिषां गत्व मत्र गम्यते । तेन विविदिषायां यज्ञादीनां सिद्धायां एतमेव मन्त्राजिनो लोको मिच्छन्तः प्रव्रजन्ति' इति श्रुतेः प्रव्रज्यारूपमेव नैष्कर्म्यमिह ज्ञाननिष्ठासाधनं ब्राह्मं । न ज्ञानं नैष्कर्म्यसिद्धिपरमामित्यादा विवाच्यतद्वाहकस्य परमत्वविशेषणस्याभावात् । ननु कर्मयोगजनितचित्तशुद्धयभावे केवलात् संन्यासात् सिद्धिं समधिगच्छतीति योजनायां विप्रकृष्टयोर्ज्ञानकर्मणोः समुच्चयासंभवस्याभीष्टस्य सिद्धेः किमिति नैष्कर्म्यशब्देन निष्ठागृह्यत इति चेत्सत्यं गुणैः कर्मकार्यत इति वाक्यशेषाभैर्गुण्यहेतुकं मुख्यज्ञानमेवेह नैष्कर्म्यपदार्थो ननु प्रव्रज्या । विविदिदं तियज्ञेनेत्यत्रापि जिगमिषत्य

न कर्मणामनारंभा नैष्कर्म्यपुरुषोऽश्नुते ॥ न च संन्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छति ४ न हि कश्चित्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् ॥ कार्यते ह्यवशः कर्म सर्वः प्रकृतिजैर्गुणैः ५ कर्मेन्द्रियाणीसंयम्य य आस्ते मनसा स्मरन् ॥ इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते ६

श्वेन जिघांसत्यसिनेत्यादा विवर्ततीयांतस्य धात्वर्थेनैवान्वयाद्वादीनां गमनादा विवक्ष्यज्ञादीनां विदनेवान्वयो ज्ञेयः । एतमेवेति श्रुतिस्तु विविदिषां संन्यासाभिप्रायेण प्रवृत्ता । 'एतं वै तमात्मानं विदित्वा ब्राह्मणाः पुत्रैषणायाश्चित्तैषणायाश्च लोकैषणायाश्च न्युत्थायाथमिक्षा चर्यं चरन्ति' इति ज्ञानपरिपाकार्यस्य जीवमुक्तिमुत्सार्थस्य वायाज्ञवल्क्यादिभिरनुष्ठितस्य विद्वत्संन्यासस्यापिशाले दर्शनात् । असंन्यासिनो ज्ञानमेव नोत्पद्यत इति प्राचामाग्रहो विक्षेपकर्मत्यागरूपसंन्यासविषयोननुकाषायपरिधानमात्रविषयः । गर्ग्याधर्वासिद्धादीनामप्यविधानमपि ज्ञानोत्पत्त्यवगमादित्यास्तां तावत् । कर्मभिरशोधितचित्तस्य मंदबुद्धेः रागद्वेषादिग्रस्तस्यात्मानात्मविवेकद्वारा चित्तरोधद्वारा वानैष्कर्म्यप्राप्तिर्नास्तीति पूर्वोक्तार्थः । नन्वभयं सर्वभूतेभ्यो दत्त्वा नैष्कर्म्यमाचरेदिति केवलात्कर्मसंन्यासादपि नैष्कर्म्यसिद्धिः स्मर्यते तत्कथमुच्यते न कर्मणामनारंभा नैष्कर्म्यमस्तीति तत्राह न चेति । कर्मजचित्तशुद्धयभावे कृतादपि संन्यासासमोपसिद्धिः । उदाहृतस्तु तित्तु चित्तशुद्धिपूर्वकसंन्यासाभिप्राया । न हिरागादिग्रस्तः सर्वभूतेभ्यः सर्वात्मनाऽभयं दातुमीष्टेऽतो युक्तमुक्तं न च संन्यसनादेवेति ४ एतद्वचप्रपंचयति न हीति अवशः कर्मजशुद्धयभावादजितचित्तः कश्चिदपि जातुकदाचित्समाधिकालेऽपि क्षणमपि अकर्मकृतकर्माणि कुर्मनोरयादीनि अकुर्वन् न हि मतिर्द्वन्द्वनिष्ठति । हियस्मात् सर्वोऽपि लोकः प्रकृतिजैर्गुणैः सत्त्वरजस्तमोभिः स्वभावप्रभवैः रागद्वेषादिभिर्वा कर्मकायिकं वाचिकं मानसिकं वा कार्यतेऽवश्यं तत्र प्रवर्त्यते ५ ननु संन्यासपूर्वकं ध्यानेनैव चित्तशुद्धिमपि संपादयिष्यामि किं कर्मभिरित्याशंक्याह कर्मेन्द्रियाणीति । यो विमूढात्मा रागाद्याक्रान्तचित्तः कर्मेन्द्रियाणि वागादीनि संयम्य निवृत्त्या आस्ते एकांतस्थानापदेशेनोपविशति स मिथ्याचारः तस्य तदासननियमनादिकमाचरणं मिथ्या अलीकमेव निष्फलत्वात् तत्र हेतुः इन्द्रियार्थान्मनसा स्मरन्ति यतः इन्द्रियाथान्शब्दादीन् श्रोत्रादिभिर्धृक्कातिमनसा च स्मरति अतो मिथ्याचारः स विषयांश्चित्तयन्योगनिष्ठाया

अमं च पर्जन्यात् एतस्मिन्नेव यज्ञाद्भवति पर्जन्यः । 'अग्नौ मास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥ आदित्याज्जायतेष्टष्टिष्ठेरन्ततः प्रजाः' इति स्मृतेः यज्ञो देवताराधनजोधर्मः कर्मभ्यो यागहोम दानादिभ्यः समुद्भवतीति कर्मसमुद्भवः १४ कर्मब्रह्मोद्भववेदोद्भव वेद एव धर्मप्रमाणं न तु पाखंडादिप्रणीतागमः ब्रह्मवेदोऽपि अक्षरसमुद्भवः । 'अस्य महतो भूतस्य निःश्वसितमेतद्यद्वेदो यजुर्वेदः' इत्यादि श्रुतेः साक्षात्परमेश्वरादेवोत्पन्नोऽतो न तत्र भ्रमविप्रलंभकत्वादितोपाक्रांतपाखंडादिवाक्यवदप्रामाण्यशंकाऽस्तीति भावः । यस्मादेवं तस्मात्सर्वस्मिन् देशकाले च वर्त्तमानं ब्रह्मवेदः एतेन वेदस्य नित्यत्वं शब्दस्य विभुत्वं च दर्शितं नित्यं नियमेन यज्ञे प्रतिष्ठितं तात्पर्येण पर्यवसन्नम् १५ भवत्वेवं ततः किं फलितमित्यत आह एवमिति । भूतानामादौ वेदाधिगमस्ततः कर्मानुष्ठानं ततो देवानां तृप्तिस्ततोऽन्नं ततो भूता नितेषां वेदाधिगम इत्येवं रूपं चक्रमिव चक्रं निरंतरमावर्त्तमानं जगद्यान्निर्वाहकं नानुवर्त्तयति नानुतिष्ठतिसः अघायुः पापजीवनः इन्द्रियारामो न तु धर्माराम आत्मारामो वा मोघं व्यर्थं दंष्ट्रमशकादिवत् जीवति यस्त्वेतदनुवर्त्तयति स जगदुपकारको धन्य इति भावः तथा च श्रुतिः । 'अथो अयं वा आत्मा सर्वेषां भूतानां लोकः स यज्जुहोति यद्यजते तेन देवानां लोकोऽथ यदनुजृते तेन ऋषीणामथ यदपितृभ्यो निपृणाति यत्प्रजामिच्छति तेन पि तृणामथ यन्मनुष्यान्वासयते ये देवभ्योऽशनं ददाति ते न मनुष्याणामथ यत्पशुभ्यस्तृणोदकं विंदति तेन पशूनां यदस्य ग्रहेषु श्वापदा वयास्यापि पीलिकाभ्य उपजीवति तेन तेषां लोकोऽति' १६ एवमिदं श्रेण वेदयज्ञपूर्वकं जगच्चक्रं प्रवर्त्तयति मण्डपि कृतैरनुवर्त्तितं नित्यमित्युक्तं । अस्याननुवर्त्तने च महान् प्रत्यवाय उक्तः स ब्रह्मविदमपि स्पृशेदिति संभाविता मांशं परिहरति यस्त्विति । आत्मन्येव रतिः प्रीतिर्यस्य न तु रुष्यादौ स तथा ।

कर्मब्रह्मोद्भवं विद्धि ब्रह्माक्षरसमुद्भवम् ॥ तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितम् १५ एवं प्रवर्त्तितं चक्रं नानुवर्त्तयतीह यः ॥ अघायुरिन्द्रियारामो मोघं पार्थ स जीवति १६ यस्त्वात्मरतिरेव स्यादात्मतृप्तश्च मानवः ॥ आत्मन्येव च संतुष्टस्तस्य कार्यं न विद्यते १७ नैव तस्य कृते नार्थो नाकृते नेह कश्चन ॥ न चास्य सर्वभूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्रयः १८ तस्मादसक्तः सततं कार्यं कर्म समाचर ॥ असक्तो ह्याचरन्कर्म परमाप्नोति पूरुषः १९ ॥ ॥ ॥

नत्वात्मनि धीतिः प्राणिमात्रस्यानौपाधिकी अस्ति प्रत्युत तदर्थत्वेनैव रुचादिष्वपि प्रीतिर्यवतीत्यत उक्तं आत्मतृप्त इति । आत्मनैव परमानंदरूपेण तृप्तो न मिष्टान्नादिना । ननु मंदाग्निरपि रुचादौ न रमते नापि मिष्टां भेन तृप्यति अत उक्तं आत्मन्येव च संतुष्ट इति मंदाग्निर्ह्यनुवादि जाठरो दीपनं च कामयमान औषधाद्यर्थमितस्ततोऽभावति नत्वात्मन्येव तृप्यति विद्वांस्तुरति तृप्ति तुष्टीरात्मनैवानुभवति न रुच्यन्नधनादिभिरितितस्य कार्यं कर्त्तव्यं किमपि नास्ति क्रियाप्राप्त्यस्य कस्यचिदर्थस्य भावात् १७ एतदेवाह नैवेति । तस्यात्मरतेः कृतेन कर्मणा अर्थः प्रयोजनं नास्ति स्वर्गादौ लिप्साभावात् भोक्षस्य चाक्रियासाध्यत्वात् 'नास्त्यकृतः कृतेन' इति श्रुतेः अकृतो मोक्षः कृतेन कर्मणा नास्तीति श्रुत्यर्थः । अकृतेन विरुद्धकर्मणाऽपि अर्थो न रकादिरस्य नास्ति अत्र कृताकृतशब्दौ मित्रा मित्रपदवत् परस्परविरुद्धार्थवाचितया पुण्यपापवचनौ येतु अकृतेनेति भावे निष्ठा नित्याकरणात् गर्हितत्वरूपो वा प्रत्यवाय प्राप्तिरूपो वा कश्चनार्थो विदुषो नास्तीति व्याचक्षते तेषामप्यभावात् भावोत्पत्तेरेन भ्युपगमाभिस्त्यानां काले यदप्यदविहितं क्रियेत तत एव प्रत्यवायोत्पादो वक्तव्य इति घटकुट्याप्रभातवृत्तात् आपद्यते । अत्रोपपत्तिमाह नचेति । चाहेतौ यस्मात् आत्मरतेः सर्वभूतेषु चेतना चेतनेषु उत्तममध्यमाधमेषु कश्चिदपि अर्थव्यपाश्रयः सुखभोगात्मकप्रयोजनाभिसंबंधो नास्ति आत्मरतित्वादेव निष्कामत्वाद्दिदुषः पुण्यपापफलसंबंधो नास्तीत्यर्थः १८ यस्माद्विष्कामस्य कर्मलेपो नास्ति तस्माच्चरन्मपि असक्तः फलासक्तिशून्यः सततं सर्वदा कार्यं अवश्यं कर्त्तव्यं कर्मनिखनैमिचित्तं समाचर हियस्मात् असक्तः कर्मोचरन्परमोक्षं सच शुद्धिद्वारेणाप्नोति १९

अत्र शिष्टाचारं प्रमाणयति कर्मणेति। कर्मणैव महसंसिद्धिश्च वणादिसाध्यां ज्ञाननिष्ठांगन्तुं आस्थिताः प्रवृत्ताः जनकादयस्त्वाहशाः सत्रियाः ननु संन्यासेन । ननु शुद्धचित्तस्य ममनास्तिकर्मापेक्षेत्वा शङ्क्याह लोके तालोकस्य संग्रहः स्वधर्मप्रवर्त्तनम् । ननु स्वप्रयोजनाभावेऽपि केवलं लोकसंग्रहार्थं चेत्कर्मकर्मव्यंतदा विदुषां ब्राह्मणानामपि संन्यासो न स्यात् यतीनेदसंन्यासधर्मान् ग्राहयितुं तेषां संन्यास इति चेत् अर्जुनेऽपि न तद्वद्वारितमस्ति । ननु क्षत्रियस्य संन्यासेऽधिकारो नास्तीति चेत् तालिगधारणेऽधिकाराभावेऽपि भरतः कृष्णादिबद्धिसेपकर्मत्यागमात्रेऽधिकारात् वार्तिके 'मर्वाधिकारविच्छेदज्ञानं चेदभ्युपयते ॥ कुतोऽधिकारनियमो व्युत्थाने क्रियते बलान्' इति विद्वत्संन्यासे क्षत्रियादिरपि अधिकारस्य साधितत्वात् अतो लोकसंग्रहो न मुख्यं कर्मप्रयोजनमिति चेत् सत्यम् । न मे पार्थास्तिकर्तव्यमिति स्वदृष्टान्तेनाधिकारिकत्वादर्जुन एवैवं नियोज्यते न क्षत्रियमात्रमिति तु प्यनुभवान् २० । २१ कर्मणि वर्तेत एव अहं करोम्येवेत्यर्थः २२ यद्यहं कर्मणि न वर्तेत यंतर्हमनुप्याः मपैश्वर्यानुवर्त्तन्ते अनुवर्त्तेरन् कर्मन कुर्वीरभित्यर्थः अतन्द्रितोऽनलसः सर्वशः सर्वप्रकारैः २३ ततश्च किमस्य त आह उत्सीदेयुरिति । यद्यदाचरतीत्यादेरपरायोजना न केवलं लोकसंग्रहं पश्यन् कुर्मर्हसि अपितु श्रेष्ठाचारत्वाद्भीत्याह यद्यदिति । तथा च मम श्रेष्ठस्य आह शास्त्राचारस्तादृश एव मदनुवर्त्तमाना त्वयाऽनुष्ठेयः न स्वातन्त्र्येणान्यइत्यर्थः । कीदृशस्तवाचारो यो मयाऽनुवर्त्तनीय इत्याकांक्षायां न मे पार्थेत्यादिभिस्त्रिभिः श्लोकेस्तत्प्रदर्शनमिति मधुसूदनश्रीपादाः २४ यदि माहश एव तत्कृतार्थोऽसितथापि परा नुग्रहार्थं कर्माणि कुर्वित्याह सक्ता इति । कर्मणि कर्मफले कुर्वितिकर्माणीति शेषः असक्त इतिच्छेदः २५ विद्वान् अज्ञानां कर्मस्वाप्तकानां बुद्धिभेदबुद्धेश्चालनं न जनयेत् नोत्पादयेत् किंतु तान् सर्वाणिकर्माणि ज्ञो

कर्मणैव महसंसिद्धिमास्थिता जनकादयः ॥ लोकसंग्रहमेवापि संपश्यन् कर्तुमर्हसि २० यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेव तरो जनः ॥ स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्त्तते २१ न मे पार्थास्तिकर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किंचन ॥ नानवाप्तमवाप्तव्यं वर्त्त एव च कर्मणि २२ यदि ह्यहं न वर्तेयं जातु कर्मण्यतन्द्रितः ॥ मम वर्त्मानुवर्त्तन्ते मनुष्याः पार्थ सर्वशः २३ उत्सीदेयुरि मे लोकान् कुर्यात्कर्मचेदहम् ॥ संकरस्य च कर्त्ता स्यामुपहन्यामिमाः प्रजाः २४ सक्ताः कर्मण्यविद्वांसो यथा कुर्वन्ति भारत ॥ कुर्याद्विद्वांस्तथाऽसक्तश्चिकीर्षुर्लोकसंग्रहम् २५ न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसंगिनाम् ॥ जोषयेत्सर्वकर्माणि विद्वान्युक्तः समाचरन् २६ प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः ॥ अहंकारविमूढात्मा कर्त्ताऽहमिति मन्यते २७ तत्त्ववितुमहाबाहो गुणकर्मविभागयोः ॥ गुणा गुणेषु वर्त्तन्त इति मत्त्वानसज्जते २८

पयेस्तेवयेत् कथं युक्त आहतो भूत्वा समाचरन् २६ अविद्वान् कथं कर्ममुसज्जत इत्यत आह प्रकृतेरिति । प्रकृतेः पारमेश्वर्याः सत्त्वरजस्तमोगुणात्मिकाया 'देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगृदां' इति श्रुतिप्रसिद्धायाः शक्तेर्गुणैः कार्यकारणसंघातात्मकैः क्रियमाणानि कर्माणि अहंकारेण स्वस्मिन्मध्यस्तेन विमूढः तदीयान् कर्तृत्वादीनाम्पदं पश्यन् आत्मनश्च असंगानंदसंविद्रूपतामपश्यन् आत्मा अहंकारेण विमूढश्चासावात्मा चेति विग्रहः अहं कर्माणि कर्मणां कर्त्ता इति मन्यते कर्त्तृध्यासेन । कर्त्ताऽहमिति तून्प्रत्ययस्तेन न लोकाव्ययनिष्ठास्त्वर्थवृत्तामिति पृष्टीनिषेधः अन्यथा त्वत्प्रत्यये कर्मणां कर्त्ता इति पृष्ट्या भाव्यम् २७ एवं सक्तस्य कर्मा चरणं प्रदर्शयति सक्तस्य तत्प्रदर्शयति तत्त्वविदिति । गुणकर्मविभागयोः गुणविभागस्य कर्मविभागस्य च तत्त्वविदिति भाष्यम् । नाहं गुणात्मक इति गुणेभ्य आत्मनो विभागः नाहं कर्मात्मक इति कर्मभ्य आत्मनो विभागः तयोर्गुणकर्मविभागयोस्तत्त्ववेत्तीति श्रीधरः । मधुसूदनस्तु गुणाः देहेन्द्रियांतःकरणानि अहंकारास्पदानि कर्माणि च तेषां व्यापारभूतानि ममकारास्पदानि गुणकर्मैति द्वन्द्वैकवद्भावः विषयते सर्वेषां जडानां भासकत्वेन पृथक् भवतीति विभागः स्वप्रकाशज्ञानरूपोऽसंग आत्मा गुणकर्मचविभागश्चेति द्वन्द्वः तयोर्जडाजहयोस्तत्त्वयोर्वेत्तिसः गुणाः करणात्मकाः गुणेषु विषयेषु वर्त्तन्ते इति मत्त्वानसज्जते कर्त्तृत्वाभिनिवेशं न करोतीत्यर्थः । गुणविभागस्य कर्मविभागस्य च तत्त्वविदिति पक्षे गुणकर्मणोरित्येव सिद्धे विभागपदं व्यर्थमिति । यद्वा यस्तत्त्वविदस्य गुणाः गुणेषु वर्त्तन्त इति मत्वा गुणविभागे कर्मविभागे च न सज्जते इति योजना गुणानां

सत्त्वरजस्तमसाविभागो बुद्धयर्हकारज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियविषयरूपेण विभज्यावस्थानंतस्मिन्नसज्जतेऽहमहिमिति न मन्यते तथाहि । शरीरे गौरेऽहं गौरोऽस्मि हस्ताध्यामा चेमयेदमात्तमिति चक्षुषा दृष्टे मयेदं दृष्टमिति अहंकारेणाभिमतमेवेदमित्यभि मन्यते । बुद्धौ विक्रियमाणायामहं सुखीति च सर्वेषु बुद्ध्यादिषु विभज्यशृणुमाणेष्वपि प्रत्येकं प्रत्यक्त्वमध्यस्याहमिदमिति ममेदं कर्मेति च मन्यते एतेन कर्मविभागोऽप्यावश्यकत्वेन व्याख्यातः । अन्यथा चिदात्मन्येव आदानादिकर्तृत्वं दुःखादिमत्त्वं चापतति अयं च कर्मविभागः श्रुत्यापि दर्शितः । 'अंधो मणिमविदत् तमनं गुहिरावयत् अग्नीवः प्रत्यमुंचत् तमजिह्वो असंश्रुत' इति । अंधः स्वयंप्रकाशहीनोऽपि चक्षुरादिर्मणिरूपादिकं विषयमविदत्प्रकाशयति । अनंगुलिः काष्ठोलोष्ठादिबतजटत्वात्स्वयंकर्मकर्तुमशक्तोऽपि पाण्यादिः आवयत् आसीत्यतः विषयं उपादत्ते । अग्नीवः छिन्नशिरस्कवकिर्जीवोऽहंकारस्तप्रत्यमुंचत् ग्रीवायां धारयति मयेदं लब्धमिति मन्यते । अजिह्वो भीषातुः जटत्वात्स्वयं स्वगतसुखदुःखयोः पश्य स्वगतरूपादेः प्रकाशने असमर्थोऽपि अहं सुखी दुःखीति चानुभवति । तथा च आत्मानात्मनो र्यातात्म्यशून्यावृत्तेष्वहंकारादिषु तत्कर्मसु चाभिमानादिषु कुसुमेषु मूत्रमिवा नुवर्त्तमानमात्मानं तेभ्यः पृथक्भूतं जानन्न गुणाभी चक्षुरादयो गुणेषु बुद्धः स्वरूपादिषु वृत्तेन तत्वात्मेति मत्त्वानसज्जतेऽहमेव हस्तादिसंघातरूपो ममेवेदमादानादिकं कर्मेति न सक्तो भवतीत्यर्थः २८ एवं सक्तसक्तयोः कर्माणि विभज्य सक्तं कर्मानुवादपूर्वकं न बुद्धिभेदजनयेदज्ञानमित्युपक्रान्तिमुपसंहरति प्रकृतेरिति । गुणैरहंकारादिभिः स्वस्मिन्नध्यस्तेः समूदाः एकीभावेन अभेदाध्यासेन मूढास्तु प्रकृतेः प्रकृतिसंबन्धिषु गुणेषु पुदेहादिषु कर्मसु गमनादिषु च सज्जन्ते अहमयं ब्राह्मणो ममैवेदं यज्ञादिकं कर्मेति तसज्जन्ते सक्तो भवति तान् मूढत्वात् अकृत्स्नविदः आत्मज्ञानहीना न

प्रकृतेर्गुणसंमूढाःसज्जन्तेगुणकर्मसु ॥ तानकृत्स्नविदोमन्दान्कृत्स्नविन्नविचालयेत् २९ मयिसर्वाणिकर्माणिसंन्यस्याध्यात्मचेतसा ॥ निराशीर्निर्ममोभू
त्वायुध्यस्वविगतज्वरः ३० येमेमतमिदंनित्यमनुतिष्ठन्तिमानवाः ॥ श्रद्धावन्तो नसूयन्तोमुच्यन्तेतेऽपिकर्मभिः ३१ येत्वेतदभ्यसूयन्तो नानुतिष्ठन्ति
मेमतम् ॥ सर्वज्ञानविमूढास्तान्विद्विन्नानचेतसः ३२ सदृशंचेष्टेस्वस्याःप्रकृतेर्ज्ञानवानपि ॥ प्रकृतिंयान्तिभूतानिनिग्रहःकिंरिष्यति ३३ इन्द्रियस्ये
न्द्रियस्यार्थेरागद्वेषौव्ययस्थितौ ॥ तयोर्नशमागच्छेत्तौह्यस्यपरिपंथिनौ ३४

‘आत्मविद्विक्लृप्तनवित् । आत्मनोवाअरेदर्शनेनश्रवणेनप्रत्याविज्ञानेनेदंसर्वविदितम्’ इतिश्रुतेः मंदानशास्त्रार्थग्रहणासमर्थान्कृत्स्नवित्आत्मविश्वविचालयेत्कर्मनिष्ठातो नप्रच्यवयेत्तेषामुभयभ्रष्टत्वा पक्षेः प्रकृतेर्गुणैःसंमृदाःगुणानांकर्ममुसज्जन्तइतिप्राचांयोजना २९ मयीति । त्वंतुअज्ञोमुमुक्षुश्चमयिसर्वान्तर्माभिणिसर्वाणिकर्माणिस्न्यस्यसमर्थ्यअध्यात्मचेतसाआत्मानमधिकृत्यप्रवृत्तंशास्त्रंअध्यामंतत्र प्रवणेनचेतसा शाकपार्थिवादिवन्मध्यमपदलोपीसमासः आत्मानात्मविवेकवतेत्यर्थः ईश्वरप्रेरितोऽहं करोमीत्यनयाबुद्धयानिराशीःफलमनिच्छन्निर्ममोलब्धेममत्वाभिमानशून्यश्चभूत्वायुद्धधृष्टविविगत ज्वरोविशोकःसन् ३० येमइति । येऽन्येऽपित्वाहशःमेमममंतअसत्तयाकर्मानुष्ठानंअनुतिष्ठतिअनुवर्तन्तेमानवाःभ्रद्वावन्तःअनसुयन्तः अत्रदोषमपश्यन्तः तेऽपिस्वकर्मभिर्धर्माधर्माख्यैःमुच्यन्ते ३१ विपक्षेदोषमाह येतिविति । सर्वशब्दईश्वरवाची ‘सर्वसमाप्नोषिततौसिर्षवः’इतिनिर्वचनात्तस्यज्ञानेविषयेविशेषेणमूढानृपादोक्ष्येणापितेईश्वरमजानंतोदेहमात्रनिष्ठास्तान्गृह्णन्स्वर्गापवर्गभ्रष्टान्अचेतसःविवे कशून्यान् ३२ ननुतेचेचवमर्तनानुतिष्ठतिर्हिकथं तवांतर्यामित्वमित्यतआह सहशमिति । स्वस्याःप्रकृतेःस्वकीयस्यप्राग्भवीयधर्माधर्मसंस्कारस्यसदृशमनुरूपज्ञानवानपिचेष्टतेकिमुमूलैः पश्चादिभिश्चाविशेषादि तिन्यायात् तस्मात्प्रकृतिर्यातिअनुसरतिभूतानिप्राणिनस्तत्रममवान्यस्यवानिग्रहःकिंकरिष्यतिनकिमपि अहमपिपूर्वकमपिंसयैवतानप्रवर्त्तयामीतिभावः ३३ एवंचतईपुरुषस्यस्वातंत्र्याभावाद्विधिनियेषशास्त्रंव्यर्थमित्याशक्याह इंद्रियस्येति । इंद्रियस्येन्द्रियस्येतिद्विवचनंवीप्सायां प्रतींद्रियंस्वेस्वेऽर्थेऽशब्दादौवचनादौचविषयेरागद्वेषौअनुकूलरागःप्रतिकूलद्वेषश्चव्यवस्थितौनित्यसंबद्धौ तत्रतयोर्विशानागच्छेदितिशास्त्रस्या

भ्यनुज्ञा पुरुषस्य च तदनुष्ठाने स्वातंत्र्यमस्ति हियतः तौरागद्वेषावेवास्य प्राणिनः परिपंथिनौ विरोधिनौ हृष्टद्वारेण प्रवर्त्तकत्वात् न तु प्रकृत्यनुसारी ईश्वरोऽस्य परिपंथी तस्य वैषम्यादिदोषापाप्तेः अयं भावः । यथा हस्त
नेन स्वाज्ञोच्छ्रयन जेनापराधेन कुपितो राजाऽपराधिनं हि निगदादौ निग्रहीतुं स्वीयान् भटान् प्रवर्त्तयति स एवाद्यतनेन दानमानेन प्रसादित एनं तेषामेव भटानामाधिपत्ये नियुक्ते । एवं पूर्वकर्मानुसारी ईश्वरो रागादिद्वारा
पुरुषं बाधमानोऽपि विधिप्रतिषेधशास्त्रानुसारिणो तेनैव भक्त्या न प्रणिधानेनार्वाजतः एनं रागादिजयेनियुक्ते तस्माद्विधिप्रतिषेधशास्त्रस्य नानर्थक्यं पुरुषस्य स्वातंत्र्यसत्त्वात् नापीश्वरे वैषम्यादिकं प्राणिकर्मा
यत्तत्त्वादिति ३४ यस्मादेवं तस्मात् श्रेयान् प्रशस्ततरः स्वधर्मः स्वस्य वर्णाश्रमानुरूप्येण ईश्वरेण विहितत्वात् विगुणोर्हि सादिमिश्रोऽपि किंचिदगहीनोऽपि परधर्मात् हिंसादिदोषरहित परधर्मापेक्षया स्वनुष्ठिता
तसर्वांगोपसंहारेण सम्यगनुष्ठितादपि स एव श्रेयान् स्वधर्मे युद्धादौ निधनं मरणमपि श्रेयः विहितत्वात् परस्य धर्मो भैक्षचर्यादिर्भयावहः क्षत्रियस्य तव निषिद्धत्वात् । तस्मात्स्वतंत्रेण त्वया स्वधर्म एवानुष्ठेय इति
भावः ३५ ईश्वरो धर्माधर्मो रागद्वेषौ वा पुरुषस्य प्रवर्त्तकौ भवत इत्यात्मनोऽस्वातंत्र्यमन्वानोऽर्जुन उवाच अथ केनेति । केन ईश्वरादीनामन्यतमेनान्येन वा प्रयुक्तः प्रवर्त्तितः सन्नयं पुरुषः पापमनिष्ठं चरति करोति अनिच्छन्नि
त्यनेन रागद्वेषयोः प्रवर्त्तकत्वं निरस्तं सति हिरागे इच्छा भवति अत इच्छाया अभावाद्वा रागाभावः रागस्याप्रवर्त्तकत्वे तन्मूलभूत संस्कारे हत्वोर्धर्माधर्मयोरप्रवर्त्तकत्वं ततश्च तत्सोपक्षस्य ईश्वरस्यापीतिसर्वेषामाक्षेपः तस्मान्मुख्यं
प्रवर्त्तकं यत्तद्वाच्यमित्यर्थः बलादिव नियोजितः विष्टिगृहीत इवेत्यर्थः ३६ अत्रोत्तरं काममय एवायं पुरुष इत्यादि श्रुतिसिद्धं भगवानुवाच काम एष इति । एष प्रसिद्धः कामः 'सोऽकामयत जायमेस्यादथ प्रजाये याथ वित्तं
मेस्यादथ कर्म कुर्वीय' इति श्रुतेरिदं भूयादिदं भूयादिति तीव्राभिलाषे हेतुभूतश्चेतसोऽनवस्थितत्वात्पादकोटिचि विशेषः स च चेतो रूप एव । कामः संकल्प इत्युपक्रम्यैतत्सर्वमन इत्युपसंहारात् स एष कामः केन चिन्मिचेन प्रति

श्रेयान् स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥ स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः ३५ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ अथ केन प्रयुक्तोऽयं पापं चरति पुरुषः ॥ अनि
च्छन्नपि वाष्णं यत्र बलादिव नियोजितः ३६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ काम एष क्रोध एष रजोगुणसमुद्भवः ॥ महाशनो महापाप्मा विद्ध्येनमिह वैरिणम् ३७ धूमेनाव्रियते
वह्निर्यथाऽऽदर्शो मलेन च ॥ यथोल्बेनावृतो गर्भस्तथा तेनेदमावृतम् ३८ आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनो नित्यवैरिणा ॥ कामरूपेण कौन्तेय दुष्पूरेणानलेन च ३९

हृतः क्रोधरूपेण परिणमतेऽतः क्रोधो भिज्ज्वलनात्माऽप्येष एव तमेन मिह शरीरेऽन्तःस्थितं वैरिणं विद्धि कुतो वैरी यतः रजोगुणसमुद्भवः रजो रजनात्मकः प्राकृतो गुणस्तस्य गुणौ कार्यभूतौ गुणांसंगौ तावेव उद्भवो यस्य सः
रजः कार्यत्वात् दुःखैकफलोऽयमतो वैरी । यद्वा रजोगुणस्य लोभप्रवृत्त्यादिलक्षणस्य समुद्भवो यस्मात् । ननु विषयाभिलाषात्मकः कामो विषयार्पणेन शाम्यति विषयस्य दौर्लभ्यनिश्रेयस्वत एव वानिबर्त्तते अंध इ
वरूपदर्शनाभिलाषादित्याशंक्याह महाशनो महापाप्मेति । महत्वादा तु मपारणीयं अशनमस्य स तथा यथोक्तं । 'न जातुकामः कामानामुपभोगेन शाम्यति ॥ हविषा कृण्वत्सर्वं भूय एवाभिवर्धते' इति ।
यत्पृथिव्यां व्रीहियवं हिरण्यं पशवः स्त्रियः ॥ नालमेकस्य तत्सर्वमिति मत्वा शमं व्रजेत्' इति । तथा महापाप्मा अत्युग्रः सहिसहस्रशः प्रबोधितोऽपि निवर्त्तते तद्द्वयमपि दुश्चिकित्स्यः महाशनत्वाभायं वैरी
दानसाध्यः नापि सामभेदसाध्यः अत्युग्रत्वात् अतो हंतव्य एवेति ३७ अस्य वैरित्वमेव विवृणोति धूमेनेत्यादिना । उल्बेन गर्भे वृष्टेन जरायुणा तेन कामेन इदं वक्ष्यमाणं ज्ञानमावृतं आवरणीयस्य त्रैवि
द्वाचा तदनुगुणं दृष्टांतत्रयं ज्ञेयम् ३८ आवृतमिति । ज्ञानं अंतःकरणसत्त्वं । 'होर्धर्मीरित्येतत्सर्वमन एव' इति श्रुतेः एतेन कामेन रजोगुणात्मकेन आवृतं ज्ञानिनः अंतःकरणविशिष्टस्य प्रमातुर्नित्यवैरिणा काम
रूपेण दुष्पूरयितुमयोग्येन । अयं हि पूर्यमाणोऽनर्थानिव प्रसवेत् अनलेन अथापि पूर्यते चेत् अनलः नास्त्यलं पर्याप्तिर्यस्य स तथा तेनानलेन नष्टानलः काष्ठैस्तर्पयितुं शक्यः किंतु वर्धते एव तद्द्वयमपीत्यर्थः अयं
भावः । अंतःकरणसत्त्वं हि विवृतप्रकाशात्मकं तत्सहजेन कामेन वन्धिरिव धूमेनावृतं चेत् प्रमातारमनर्थे पातयति अन्यथा तदेव स्वभावशुद्धत्वात् विवेकवैराग्योपगंभूत्वात् मुदरेत् अतोऽयं कामो ज्ञानिनो नित्यवैरीति ३९

किंच इन्द्रियाणीति । अयमर्थः इन्द्रियमनोबुद्धयोहिकाभेनाधिष्ठिताबाह्यार्थप्रवणाभवन्ति तैश्चतयाभूतैरयं कामो ज्ञानं चिदाकाशरूपमादर्शतलप्रख्यं यत्र योगिनोऽव्यवहितं विप्रकृष्टमतीतमनागतं वा पश्यन्ति यथोक्तमाचार्यैः । 'विश्वं दर्पणदृश्यमाननगरीतुल्यं निजातर्गतं पश्यत्यात्मनि' इति निजातर्गतं शरीरातर्गतं आत्मनि हार्दाकाशाख्ये ब्रह्मणि । तत्फलनादर्शमिवावृत्त्यदेहिन देहाभिमाननिवेशेषेण मोहयति विशब्दात् देहाभिमानशून्ययोगिनमपि व्युत्थानावस्थायां किंचिन्मोहयतीति गम्यत इति असंख्येयोजनास्पष्टा ४० तस्मादिति । यस्मादिन्द्रियाण्यस्याधिष्ठानं समेतस्येव गिरिदुर्गादिकंतस्मात्तान्येव नियम्य वशीकृत्य एनं कामं हि निश्चयेन प्रजहिमकपेण नाशय । गिरिदुर्गादीन् स्वायत्तीकृत्येव तत्स्थं सामंतं प्रति राजानस्तद्वत् । इतरेष्वेहेतुः पाप्मानमत्युग्रं तत्रापि हेतुः ज्ञानविज्ञाननाशनमिति ज्ञानस्य शास्त्राचार्योपदेशस्य परोक्षस्य विज्ञानस्य निर्दिष्ट्यासनपरिपाकस्यापरोक्षस्य च नाशनम् ४१ न केवलं बाह्येन्द्रियजयेनैव कृतार्थत्वं किंतु मनोबुद्धयोः रजिजयः कर्तव्यः कामस्य समूलोच्छेदाय त्रिप्राकारदुर्गस्थस्य सामंतस्येवाभ्यंतरप्राकारद्वयजयेन । अतो मनोबुद्धयोर्जयार्थयोगदर्शयति इन्द्रियाणीति । अत्र परत्वं सूक्ष्मत्वेन कारणत्वेन वा बोद्धव्यम् । इन्द्रियाणि चक्षुरादीनि पराणि स्वविषयेभ्यः पृथिव्यादिस्वाश्रयसहितेभ्यो गंधादिभ्यो विचपुत्रशरीरेभ्यश्च तेषां तत्कारणत्वात् तथा च कौपीतकिनः समामनंति ब्राह्मणे 'प्राणेभ्यो देवादेव भ्यो लोका इति' व्युत्थं रतीत्यनुपज्जते प्राणेभ्य इन्द्रियेभ्यो देवास्तदधिष्ठाण्यो देवता उत्पद्यन्ते देवेभ्यश्च लोकाभूतभौतिका उत्पद्यन्ते इति श्रुत्यर्थः । इन्द्रियेभ्यः परं मनः 'मनसा ह्येव पश्यति मनसा शृणोति' इति श्रुतेरिन्द्रियाणां मनोविकारत्वात् । तेन बाह्यार्थेभ्य इन्द्रियाण्याकृष्य मनसि प्रविशति ।

इन्द्रियाणि मनोबुद्धिरस्याधिष्ठानमुच्यते ॥ एतैर्विमोहयत्येष ज्ञानमावृत्त्यदेहिनम् ४० तस्मात्त्वमिन्द्रियाण्यादौ नियम्य भरतर्षभ ॥ पाप्मानं प्रजहि ह्येनं ज्ञानविज्ञाननाशनम् ४१ इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः ॥ मनसस्तु पराबुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तु सः ४२ एवं बुद्धेः परं बुद्ध्या संस्तभ्यात्मानमात्मना ॥ जहि शत्रुं महाबाहो कामरूपं दुःशसदम् ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे कर्मयोगो नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ पर्वणितु सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवानहमव्ययम् ॥ विवस्वान् मनवे प्राहमनुरिक्ष्वाकवेऽब्रवीत् ॥ ॥ ॥ ॥

यानीति दर्शितम् । केवलं परत्वमात्रप्रतिपादने प्रयोजनाभावात् मनसस्तु पराबुद्धिः 'तस्माद्वा एतस्मान्मनो मया तदभ्युत्थं नर आत्मा विज्ञानमयः' इति श्रुतेः मनसः प्रविशानपनंतकारणे बुद्धौ कर्तव्यमित्यर्थः समष्टिबुद्धेरप्यत्रैवांतर्भावः । यो बुद्धेः परतस्तु सः यस्तु बुद्धो भास्यवर्गात् बुद्ध्यादेर्भासकस्य ज्ञानस्यैवैक्षण्यं गमयति यो बुद्धेरपि परतः स ज्ञानपदाभिधेयः कामेन उल्लेखेन गर्भेऽव आवृत्त इति व्यवहितेन संबन्धः । तथा च श्रुतिः 'यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञस्तद्यच्छेज्ज्ञानात्मानम् । ज्ञानमात्मनि महति यच्छेच्छान्त आत्मनि' इति एतदुक्तं भवति बागादिबाह्येन्द्रियव्यापारमुत्सृज्य मनोमात्रेणावतिष्ठत मनोऽपि विषयविकल्पाभिमुखं ज्ञानात्मशब्दोदितार्थाबुद्धौ धारयेत् तामपि महत्यात्मनि समष्टिबुद्धौ धारयेत् तत्तत्तमं ह्यंतमात्मानं शतिते निष्कले परस्मिन् ज्योतिषि प्रत्यमात्मनि धारयेदिति ४२ योगफलमाह एवमिति । आत्मानं मनः हार्दाकाशोऽपि तत्स्थान्निध्यात्मानं कामयानम् श्रूयते हि देहविद्यायां हार्दाकाशं प्रकृत्य 'यच्चास्येहास्ति यच्च नास्ति सर्वतद्वन्नगत्वाविंदत इति तत्रत्यानां कामानां सर्वं तेषां च सत्यत्वम् । तदमे सत्याः कामाः' इति श्रुतेः आत्मानं मनः आत्मानमनसैव बुद्धयैव वा संस्तभ्यन्ति चेत् किं कृत्वा बुद्धेः परं परमात्मानं बुद्ध्या समूलघातं कामरूपं शत्रुं शातयित्वा रजिनाशय हेमहाबाहो इति संबोधयंस्तन्नाशे तव सामर्थ्यमस्तीति दर्शयति अयमर्थः यावत्काममूलस्याज्ञानस्योच्छेद आत्मतत्त्वज्ञानेन क्रियते तावत्पर्यन्तं कामस्य निमूलोच्छेदो न भवतीति बुद्धेः परं बुद्ध्या कामो नाशनीयः तस्मिन् नष्टे संसारानर्थोच्छेदो भवतीति । दुरासदं परबोधविनाशः खेनापि नाशयितुमशक्यम् । उपायः कर्मनिष्ठा उन्नतप्राधान्येनोपसंहृता ॥ उपेयाज्ञाननिष्ठानुत्तुल्यत्वेन कीर्त्तिता ॥ ४३ ॥ इति नीलकंठे विभारतभाबद्दीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ अध्यायद्वयां क्तेर्धैर्याप्राप्य

शंकाभाभूदितिविद्यावंशसंप्रदायमात्मनश्चभ्रमविप्रलंभकत्वादिनिरासायेश्वरत्वं सर्वज्ञत्वं च दर्शयति । इममित्यादिना । इमं सारं ख्ययोगं कर्मयोगरूपोपायसहितम् ससंन्यासमिति भाष्यं इमं संध्योपासनादिनिर्विकल्पकसमाध्यनुष्ठानांतं कर्मयोगं ज्ञाननिष्ठोपसर्जनं पारिव्राज्यानधिकारिणां राज्ञामेव योग्यम् । विवस्वते सूर्याय मंडलाभिमाने सर्वेषां सत्रियाणामादिभूतायाहमादित्यांतर्यामी य एषोऽन्तरादित्येति हिरण्यः पुरुषो ह्येतैरिहिरण्यमश्रुतिरिहिरण्यकेशाप्रणखात्सर्वेष्वनुवर्णस्तस्य यथाकप्यासंपुंडरीकमेव मणिणीतस्योदिति नाम इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धः प्रोक्तवान्पुरा अव्ययं अविच्छिन्नं संप्रदायम् तेनानादित्वमपि मनवेस्वंपुत्राय विवस्वान्प्राह इक्ष्वाकवे मनुः स्वपुत्राय ब्रवीत् १ एवमिति । एवं परंपराप्राप्तमिक्ष्वाकोर्निमिनाभागादिक्रमेण राजर्षयः जनकाजातशत्रुकैकेयप्रभृतयोरानानः ऋषयश्च सनकवसिष्ठाद्याः सूक्ष्मार्थदर्शिनस्ते राजान एव ऋषय इति वा अविदुर्ज्ञातवन्तः । सिजभ्यस्तविदिभ्यश्चेतिलङोश्चेर्जुम् । नष्टः अदर्शनंगतः २ सइति । अद्यसंप्रदायविच्छेदे सति भक्तः शरणागतः सत्ताप्रीतिविषयः रहस्यंगोप्यं भक्तादिभ्यो न देयम् अन्यथानिर्वीर्याविद्याभवेदित्यर्थः तथा च मंत्रवर्णः । 'विद्याहवै ब्राह्मणमाजगामोपायमाशेषधिष्ठेऽहमस्मि । असूयकायानृजवेऽयतायनमाब्रूयावीर्यवती तथा स्याम्' इति ३ भगवद्देहस्य वदुदेवादुत्पत्तिमन्वानोऽर्जुन उवाच अपरमिति । अपरं अर्वाकालिकं परं बहुकालिकं विजानीयाम् । यद्यपि शब्दादयमर्थो ज्ञातस्तथाऽपि विरुद्धस्य वाक्यस्याबोधकत्वात् कथमेतद्विजानीयमित्युक्तम् पदयोजनास्पष्टा ४ स्वदेहस्याजत्वं साधयितुं स्वस्य सर्वज्ञत्वं तावदाह बहूनीति । स्पष्टार्थः श्लोकः ५ किं तर्हि योगिनां सर्वज्ञत्वप्रसिद्धे स्त्वं जातिस्मरो जीवोसीत्याशंक्याह अजइति । देहाभिष्कृष्टस्याजत्वाव्ययत्वेन त्वेवाहं जातुनासमित्यत्र साधिते इहतुदेहविशिष्टस्यैव ते उच्येते ईश्वरोऽपीत्यनेन देहाभिष्कृष्टस्यास्मदादेरपीश्वरत्वं तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मीत्यादिश्रुतिप्रसिद्धमतो देहविशिष्टस्यैवाजत्वनित्यत्वे हृदी क्रियेतेऽन्यथाऽ

एवं परंपराप्राप्तमिमं राजर्षयोऽविदुः ॥ सकालेनेह महतायोगो नष्टः परंतप २ स एवायं मया तेऽद्य योगः प्रोक्तः पुरातनः ॥ भक्तोऽसि मे सखा चेति रहस्यं ह्येतदुक्तमम् ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अपरं भवतो जन्म परं जन्म विवस्वतः ॥ कथमेतद्विजानीयां त्वमादौ प्रोक्तवानिति ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि तव चार्जुन ॥ तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्थ परंतप ५ अजोऽपि सन्न व्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन् ॥ प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नीश्वरत्वप्रसंगात् । न ह्यादित्यांतर्यामिणः परमेश्वरस्य हिरण्यमश्रुत्वादिविशिष्टे देहो जन्मव्ययवानिति वक्तुं शक्यम् अकर्मजत्वात् कर्मफलस्य हि पराकाष्ठाहैरिण्यगर्भशरीरप्राप्तिः न च पुरुषो ह वै नारायणोऽकामयत अत्यतिष्ठेयं सर्वाणि भूतानि अहमेवेदं सर्वं म्यामिति स एतं पुरुषमेवं पंचरात्रं यज्ञक्रतुमपश्यत्' इत्यादिना शतपथेनारायणारुख्यस्य परमात्मनः 'सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपादः । सभूमिर्विश्वतो दृष्ट्वाऽत्यतिष्ठेदशांशुलमिति पादोऽस्य सर्वाभूतानि त्रिपादस्यास्मत्तं दिवि' इति च पुरुषसूक्तप्रतिपाद्यस्य सर्वाणि भूतान्यतिक्रम्य स्थितस्येश्वरस्यापिशरीरं पंचरात्रारुख्यकर्मविशेषफलमिति श्रूयते इति वाच्यम् तन्न नारायणशब्देन हिरण्यगर्भस्यैव अवस्थितत्वात् । न हि परमेश्वरस्य पूर्णकामस्य सर्वानतिक्रम्य स्थितस्य पुनरत्यतिष्ठेयं सर्वाणि भूतानीति कामना भवति । ननु परमेश्वरेऽपि कामना दृष्टा सोऽकामयत बहुस्यां प्राजायेयेति' इति चेत् श्लाघनीयप्रज्ञो देवानां प्रियो यत आत्मा कामस्य कास्पृहा' इति श्रुतेः 'लोकवत्तुलीलाकैवल्यम्' इति न्यायाच्च निस्पृहस्य लीलयेव ब्रह्मांडकोटीः सृजतो भगवतो राजगोपालस्य कर्मकिं करेण कर्मणा सार्वात्म्यं प्राप्यतासां मापादयति । तस्मान्न कर्मफलं भगवतः शरीरं अतएव न भौतिकं विराट्मूत्रात्मातिरिक्तस्य भौतिकस्याभावात् तस्माद्युक्तमजोऽपि सन्निति । ननु तर्हि भगवच्छरीरस्य किमुपादानमत्रिद्येति चेन्न परमेश्वरे तदभावात् । जीवा विद्याचेन्न युक्तिरजतदेवितुच्छत्वापत्तेः । चिन्मात्रं चेन्न चितः साकारत्वायोगात् तथा त्वेवातस्यातीन्द्रियत्वापत्तिः । तस्मात्किमालंबो भगवद्देहो देवकीगर्भप्रवेशजननबाल्यकौमार्यौ गंडयौ वनादिमते

तिविषयइतिचेत् शृणु प्रकृतिस्वामिधिष्ठायसंभवाभ्यात्ममाययेति अयमर्थः । जीवात्मानोहिअनात्मभूतांप्रकृतिंतेजोवज्रात्मिकांपंचभूतात्मिकांवाअधिष्ठायसंभवतिजन्मादीर्द्धिभन्ते अहंतुस्वांप्रत्यगनन्यां प्रकृतिप्रत्यक्चैतन्यमेवेत्यर्थः तदेवाधिष्ठायनतृपादानांतरम् आत्ममाययास्वीयमाययासंभवामि । यथाकश्चिन्मायावीस्वयंस्वस्थानादप्रच्युतस्वभावोऽप्यदृश्योभूत्वास्थूलसूक्ष्मभूतान्यनुपादायैवकेवलयामाययाद्वितीयमायाविनंस्वसदृशमेवसूत्रमार्गेणगगनमारोहंतंस्तजति एवमहंकूटस्थचिन्मात्रोग्राहःस्वमाययाचिन्मयमात्मनःशरीरंस्तजामितस्वबाल्याद्यवस्थाश्चसूत्रारोहणवदृश्यामि । एतावांस्तुविशेषः लौकिकमायावीमायासुपसंहरन्द्वितीयमायाविनमप्युपसंहरति अहंतुतामनुपसंहरन्स्वविग्रहमपिनोपसंहरामीति । एवंहिसतिहिरण्यमश्रुत्वादिलक्षणविग्रहयोगिनश्चैतन्यस्य‘अंतस्तद्धर्मोपदेशात्’इत्यादिन्यायसिद्धंविद्यदाद्युपादानत्वलक्षणं सर्वेश्वरत्वंयुज्यतेनान्यथेति । तस्मात्सिद्धं परमेश्वरस्यमायामयंशरीरंनित्यमित्येकेनैवदेहेनविवस्वंतमुपदिश्यत्वामप्युपदिशामीति । अन्यत्रापिनिखैवसाजगन्मूर्तिरितिसावधारणंप्रतिज्ञायते । ‘देवानांकार्यसिद्धयर्थमाविर्भवतिसायदा । उत्पन्नेतितदालोकेसानित्याप्यभिधीयते’ इति नित्यायाअप्याविर्भावोपक्षयामृत्युव्याख्यादिकमुत्पत्त्याद्युपगम्यते । भाष्येतु स्वांप्रकृतिवैष्णवींत्रिगुणात्मिकांमायांअधिष्ठायवशीकृत्यात्ममाययासंभवामिदेहवान्जातइवात्मनोमाययानपरमार्थतोलोकावद्वितित्याख्यातम् ६ कदासंभवसीत्यपेक्षायामाह यदेति । ग्लानिर्हासः अभ्युत्थानंवृद्धिः ७ किमर्थमात्मानमाययास्तजमीत्यतआह परित्राणायेति । दुष्कृतांदुष्टकर्मकुर्वतांपापिनां संभवामिआविर्भवामि ८ जन्ममायामयं कर्मसाधुत्राणं दिव्यंप्राकृतं योवेचितसत्यक्त्वादेहंपुनः

यदायदाहिधर्मस्यग्लानिर्भवतिभारत ॥ अभ्युत्थानमधर्मस्यतदाऽऽत्मानंस्तजाम्यहम् ७ परित्राणायसाधूनांविनाशायचदुष्कृतम् ॥ धर्मसंस्थापनार्थायसंभवामियुगेयुगे ८ जन्मकर्मचर्मंदिव्यमव्यंशंवेत्तितत्त्वतः ॥ त्यक्त्वादेहंपुनर्जन्मनैतिमामेतिसोऽर्जुन ९ वीतरागभयक्रोधा मन्मयामासुपाश्रिताः ॥ बहवोज्ञानतपसापृतामद्भावमागताः १० येयथामांप्रपद्यन्तेतांस्तथैवभजाम्यहम् ॥ ममवर्तमानुवर्तन्तेमनुष्याःपार्थसर्वशः ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

जन्मनप्राप्नोति किंतुमामेतिमामेवप्राप्नोति । एतेनभगवतोजन्मानिकर्माणिचभगवत्प्राप्तिकामेनगेयानीतिदर्शितम् ९ एतस्यापिभगवत्प्राप्तेरारमाह वीतेति । रागोविषयेषुप्रीतिः भयंस्वोच्छेदाशंका क्रोधःस्वपरपीडाहेतुरभिज्वलनं तेजयोवीताःयेभ्यस्तेवीतरागभयक्रोधाः अतएवमन्मयाः मदकप्रधानाः किंजारिणीयथाजारमपिभर्त्तारिंचाश्रितायोगक्षेमार्थतद्वन्नेत्याह मासुपाश्रिताः ज्ञानतपसाज्ञानमयंतपआलोचनंमजन्मकर्मणोःस्वरूपस्यचनिरंतरांचितनं ‘यस्यज्ञानमयंतपः’ इतिश्रुतिप्रसिद्धंज्ञानतपः तेनपूताःसंतोमद्भावंसत्तादात्म्यंप्राप्ताइत्यर्थः १० ननुसाध्वसाध्वोस्त्राणविनाशोर्कुर्वतस्तवैषम्यनैर्गृण्येस्ताऽतःकितवास्मदादितुल्यस्यजन्मकर्मस्वरूपाणांचितनेनेत्याशंक्याह येयथेति । येमनुष्याःमांसर्वशरीरस्थंयथायेनप्रकारेणशुत्वेनमित्रत्वेनवाप्रपद्यन्तेप्राप्नुवन्तितांस्तनैवप्रकारेणाहमपिभजामिअनुसरामि । येतुममवर्तमानुवर्तन्तेतान्ममात्मभूतांस्तथैवसर्वशःसर्वैःप्रकारैरनुवर्त्तेऽहमित्योजना । ततश्चमार्द्रैवभूतेप्राणिजातेयथायःप्रीतिद्वेषंवाकरोतितस्मिन्मत्प्रतिविंबभूतेऽहमपितथैवप्रीतिद्वेषंचकरोमि ! विंबपूजापरिगवौप्रतिविंबैष्वसंक्रामतोऽतोममवैषम्यनैर्गृण्येस्तः । तस्मात्श्रेयोर्थिनासर्वस्यकल्याणायैवव्यतितव्यमितिभावः । भाष्येतु येयथायेनप्रकारेणयेनप्रयोजनेनआर्ताजिज्ञासवोऽर्थार्थिनोज्ञानिनोवाप्रतिपद्यन्तेतांस्तथैवपीडापरिहारेणज्ञानदानेनअर्थदानेनमोक्षदानेनवाऽनुगृहामि । सर्वथातेममैववर्तमानुवर्त्तन्तेइतिअन्यदेवताभक्ताइतिचैतव्याचक्षते ११

भीष्म० ६

अ०

तत्कल्पितमित्यर्थः पूर्वतरप्रथमतरकृतं अत्यावश्यकत्वादि तिवार्थः १५. आवश्यकत्वेऽपि न कर्मणो गतानुगतिकतयाऽनुष्ठानं कर्तव्यं किंतु ज्ञात्वा कर्माणि कुर्वीते तिवचनात् कर्माश्रितौ कचिद्विशेषेणाप्यितुमुपोद्धा-
तयति किं कर्मैति । यतः कर्माकर्माणीकवीनामपिदुर्निरूपेत तस्मात्तेतुभ्यं कर्म अकर्म चाकारप्रभेदे प्रणेशां तेजभेदवक्ष्यामियत्तद्वयं ज्ञात्वाऽथ भासं साराव मोक्ष्यसे १६ एतज्ज्ञानमावश्यकमित्याह कर्मण
इति । तत्त्वं बोद्धव्यमस्तीति स्थलत्रयेऽपि तत्त्वमस्तीति पदद्वयाध्याहारः कर्मणः शास्त्रविहितस्य विकर्मणः प्रतिषिद्धस्य अकर्मणस्तूर्णभावास्य गहनाकर्मणस्त्यत्र कर्मण इति त्रितयोपलक्षणं कर्मविकर्माकर्म
णांगतिर्याथात्म्यं तत्त्वं गहनं १७ यत्कर्मादेस्तत्त्वं वक्ष्यामीति प्रतिज्ञातं तदाह कर्मणीति । कर्मणिकर्माकर्मविकर्मात्मके देहेंद्रियादि व्यापारे अविद्यया प्रकृत्या त्मनि आरोपिते सति तत्र अकर्मकर्माभावं नोत्पेनतीतरौ च
लने आरोपिते सति तत्त्वबुद्ध्या तत्र चलनाभावविवयः पश्येत् । तथा चलं गुणवृत्तिमितिन्यायेन त्रिगुणात्मके देहेन्द्रियादिपुनित्यकर्मवत्सु यश्चेन्द्रितारकादौ गत्यभावमिव तूर्णभूतोऽहमस्मिन् किंचित्करोमीत्यध्यस्ते
अकर्मणि कर्माभावे कर्मतन्निग्रहाख्यप्रयत्नरूपं पश्यति तस्मिन् ज्येष्ठबुद्धिमान् तत्त्वदर्शी । आत्मनि भ्रातिजनि तव्यापारस्य अनात्मनि च तादृशनिर्व्यापारत्वस्य बाधात् स एव च युक्तो योगीकृतनरकमृच्छकर्मयोग
फलस्य तत्त्वज्ञानस्य प्राप्तत्वादि तस्तुतिमात्रं । आत्मनोऽकर्तृत्वं संघातस्यैव कर्तृत्वमिति भावयता कर्माणिकर्तृत्वानीत्यर्थः । यद्यप्येतद्गुहाप्रपंचितं अव्यक्तोऽयमित्यादौ तथापि तत्त्वस्य बुद्धेयत्वात् पुनः पुनरु-
च्यत इति प्रांचः । यत्तु कर्मणि नित्ये परमेश्वरार्थेऽनुष्ठीयमाने बंधे हेतुत्वाभावाद कर्मैदमित्यः पश्येत् तथाऽकर्मणि नित्यकर्माकरणे प्रत्यया हेतुत्वेन कर्मैदमित्यः पश्येत्स बुद्धिमानिति तदसंगतमेव । नित्यकर्मणि

॥ ३४ ॥

अकर्ममिति ज्ञानस्याशुभमोसहेतुत्वाभावाभ्यां ज्ञानत्वेन तत्स्यैवाशुभत्वाच्च न चैतादृशमिध्याज्ञानबोद्धव्यं तत्त्वं नाप्येतादृशज्ञाने बुद्धिमतत्त्वादिस्तुत्युपपत्तिरिति दिक् । ये तु कर्मणि ज्ञानकर्मणि हृदये जडे सद्रूपेण स्फुर
 गरूपेण वाऽनुस्यूतं सर्वभ्रमाधिष्ठानं अकर्म अवेद्यं स्वप्रकाशचेतन्यं परमार्थदृष्ट्यायः पश्येत् तथा अकर्मणि स्वप्रकाशे हृदयवस्तुनिकल्पितं कर्म हृदयं मायामयं न परमार्थसदिति यः पश्यति स बुद्धिमानिति परमार्थदृष्टित्वाद्वास्तवैरे
 व गुणैः स्तुत्यत इत्यपि व्याचल्युः तदप्यसंगतमेव कर्मकुरु कर्मप्रवक्ष्यामीत्यनुष्ठेयकर्मप्रस्तावे तत्त्वज्ञानानवसरात् नापि कर्तुरीप्सिततमं कर्मैति पारिभाषिक्यार्थं संज्ञया हृदयस्य कर्मशब्दार्थं ब्रह्मीतुं शक्यं तस्यापु
 टिभादि संज्ञानामिवागमार्थनिर्णयानहत्वादिति संक्षेपः । वस्तुतस्तु कर्मणो हीति श्लोके कर्मविकर्मार्थं कर्मणां गतिशब्दितं पर्यवसानं गहनत्वाद्बोद्धव्यमित्युपक्षिप्तं तद्व्याख्यानं कर्मण्यकर्मयः पश्येत्समनुष्येषु बुद्धिमानिति
 तथाहि कर्मणि कर्मार्थं विकर्मरूपे अकर्मतद्वैपरीत्यं शास्त्रतो हृदयते यथा क्रतुः कर्मणि श्रद्धाहीनस्य क्रुतोऽप्यक्रुत एव भवतीत्येकं कर्मणि पर्यवस्यति । दाभिकस्य तु विकर्मणि पर्यवस्यति यथोक्तं 'अश्रद्धाया हृतं तत्
 तपस्तप्तं क्रुतं च यत् । असदित्युच्यते पार्थन च तत्प्रेत्यनोऽह' इति 'चत्वारिकर्मण्यभयं करणिभयं प्रयच्छंति यथा क्रतानि ॥ मानाग्निहोत्रमुत्तमानमौ न मानेनाधीतमुत्तमानयज्ञः' इति च । एवमौदासीन्यमकर्मपिशक्त
 स्यात्तर्पत्रिणाणां भावाद्द्विकर्मणि पर्यवस्यति । दीक्षितस्य भगवद्द्यानाद्यास्तस्य वास्वकाले च यज्ञाचकरणं दीक्षितो न ददातीत्यादिवचनात्सर्वधर्मान्परित्यज्येत्यादिवचनाच्च कर्मण्येव पर्यवस्यति । नित्यकर्मकाले प्रत्य
 वायहेतोः स्यस्याविहितस्याकरणात् । एवं विकर्मपि हिंसा' अग्नीषोमीयं पशुमालभेत' इति वचनाद्यज्ञे कर्मैव भवति । सैव ह्यथानुष्ठेयशौनकं विध्यर्थानिष्पत्तेः । नापि विकर्म कामकारेणाकृतत्वात् किंतु परिशेषात् क्रुता
 ऽप्यक्रुते वेत्यकर्मणि पर्यवस्यति । एवं स्तेनप्रमोचनं तत्समूह्यानां कर्मपिराज्ञो विकर्म । स्तेनः प्रमुक्तो राजनिपापमार्ष्टीति वचनात् तदेव यतीनामुपेक्षणीयत्वादकर्म । एवं हि साफलके सत्यादौ दानफलके अनृता
 दौ च विकर्मत्वकर्मत्वे बोध्यं । तस्मात्कर्मार्थं विकर्मविकर्मविकर्मणि अकर्मतद्वैपरीत्यं पश्येत्सकार्यकार्यविभागो बोद्धव्यानामेषां प्रबोधात् बुद्धिमानित्युच्यते । तथा कर्मैति श्लोके यत्र कवीनामपि मोहोस्ति ययो
 श्च ज्ञानमशुभमोसहेतुस्ते कर्मार्थं प्रवक्ष्यामीत्युपक्षिप्तं तद्व्याख्यानमकर्मणि च कर्मयः पश्येत्समुक्त इति । चकारो दर्शनद्वयसमुच्चयार्थः तेन यो बुद्धिमान्युक्तश्च स एव क्रुत्स्नकर्मकृतवन्त्वेनैकैक इत्यपि ज्ञेयम् तथाहि ।
 अकर्मणि स्पंदशून्ये कृत्स्ने वस्तुनिकर्मसंपदं बाधं विद्यदादि आभ्यंतरं प्रमात्रादिकं बाधाराधेयभावेन वा उपादानोपादेयभावेन वा अधिष्ठानाध्यस्तभावेन वा पश्यंतः शास्त्रविदः कर्मणि कुर्वन्ति । तत्राद्याः सांख्यः असंगे
 मयि मंयातधर्म एव सन्त्रादि रिविवेकावस्फटिके लौहित्यमिव भातीति मन्यते द्वितीयस्तु कनककुंडलवत् ब्रह्मोद्भव सर्वब्रह्मैवेति कर्मतत्साधनादिकं अहं च ब्रह्मैवेति भावयन् करोति । एतौ युक्तावप्यतिबुद्धिमानप्युक्तः
 करोति तस्य मर्व अमदेव भवति न स्वशुभमोक्षाय । 'यो वा एतदक्षरं गार्ग्यं विदित्वाऽस्मिन्लोके यजति ददाति तपस्तप्यतेऽपि बहूनि वर्षसहस्राण्यंतवदेवा स्यतद्भवति' इति श्रुतेः । यस्तु युक्तोऽपि निबुद्धित्वाद् कार्यमपि
 करोति मप्रत्यवेति पापाश्लेषनिमित्तस्यापरोक्षज्ञानस्याभावात् । अनयोश्चाविद्याविद्याशब्दितयोः कर्मपरोक्षज्ञानयोः समुच्चयः श्रूयते विद्यां चाविद्यां चेति मंत्रे यद्वा । द्विविधं कर्मणि कर्मदर्शनं परोक्षमपरोक्षं च ।
 तत्राद्यं वानुज्ञानकर्मममुच्यते पानुष्ठानात् बुद्धिमानुच्यते । अपरोक्षमपि द्विविधं उपास्यसाक्षात्काररूपं तत्त्वसाक्षात्काररूपं च । तत्राद्यमपि व्याकृताव्याकृतरूपोपास्यभेदेन द्विविधम् । तत्रापि व्याकृतं भूवं कार्यम्
 तदृशीं विगतदेहाहंकारत्वात् योगशास्त्रे विदेह उच्यते । अव्याकृतं तं कारणं तदृशीं प्रकृतिलय उच्यते अनयोरुपासनयोः संभवासंभवसंज्ञयोः समुच्चयो विधीयते । अन्यदेवाहुः संभवादित्यादिना सोयं युक्त इत्यु
 च्यते अस्याप्यग्रे कर्त्तव्यमवशिष्टमस्तीति नायमपि क्रुत्स्नकर्मकृत । किंतु यस्य कर्मभावेना कर्मदर्शनं मुख्यमस्ति स एव क्रुत्कृत्यत्वात् मुख्यः क्रुत्स्नकर्मकृदिति एतेष्वानुष्ठेयेषु देहाभिमानिष्वेव बुद्धिमानित्युक्तान्त
 दृष्टित्वादकविरेव । मध्यमौ कान्तदृशिनोऽपि तत्त्वविषये मुदत्वात् कवयोऽप्यत्र मोहिता इत्युक्तौ । एतयोर्व्यवधानेनाशुभान्मुक्तिः । उत्तमस्तु जीवन्नेवाशुभान्मुक्तिरिति श्लोकार्थः प्रतिभाति । 'व्याख्यातु
 र्पि मे नार्त्तास्तभाष्यकारेण तुल्यता ॥ गुहावर्थातिनोऽप्यस्ति किं दीपस्यार्कतुल्यता' । यद्वा कर्मार्कमणीव कृतव्यत्वेन बोद्धव्यत्वेन चोपक्षिप्यात्र तयोर्लक्षणप्रदर्शनमुचितम् अतो यदकर्मणां विरोधे पितं तदेव कर्मनाप्य
 दितिकर्मलक्षणम् । यच्च कर्मणां विशेषितं तदेव कर्मैत्यकर्मलक्षणमिति व्याख्येयम् । अक्षरार्थस्तु कर्मयज्ञादिकं ससाधनं तत्राकर्मस्पंदशून्यं कृत्स्नं ब्रह्मयः पश्येत् कर्मतदंगेषु ब्रह्मदृष्टि मध्यस्तेव । 'अहं कर्तुरहं यज्ञः
 स्वभाऽहमहमौपधम् ॥ मन्त्रोहमहेवाज्यमहमग्निरहं हुतम्' इत्युक्तप्रकरणे । अन्यथा यत्कृतं तद्व्याचेष्टारूपमेवातो गहनार्कमणोगतिः । किंतु कर्मयत्कर्मण्यध्यस्यत इत्याकांक्षायां यत्रैतत्कर्मपुण्यपापात्मकं हृदयते ।
 पुण्ये वै पुण्येन कर्मणा भवति पापः पापेनेति तत्फलं समुत्पद्यः खादिकम् अहं सुखी अहं दुःखीति सप्रसक्तचेतनोऽकर्म तत्रैव दकर्म अस्पंदस्पंदात्मकमसर्पेणैवाध्यस्तमिति यः पश्येदिति अयं भावः यथा रज्ज्वायं ध्यस्तं सर्पप
 द्यज्ञायं सर्पो रज्जुरियमिति वाक्यात्तस्य रज्जुत्वं विक्षेपप्रबलयादप्रतिपद्यमानो नरः सर्पमिमं रज्जुहृद्योपास्वेति नियोज्यते । सचोपासनादार्थेन सर्पविस्मृत्य रज्जुतत्त्वमेव विंदति । यस्तु वाक्यादेव रज्जुतत्त्वं विंदति तस्य

प्रत्ययाद्यत्तिलक्षणया उपास्त्याप्रयोजनमस्ति । एवमकर्मण्यध्यस्तं कर्त्तृदितत्त्वमसीति वाक्याद्वाधित्वाऽकर्मप्रतिपत्तिर्भवति शुद्धसत्त्वस्य । अन्यस्येतु कर्त्तृदीनि वाक्यमहृद्या उपासीनस्य भावनादाह्यात्कर्त्तृदिरूपतिरोधानेनाकर्मत्वप्रतिपत्तिरिति । यद्वा कर्मणीव अकर्मण्यपि विकर्मसाहिते अकर्मदृष्टिर्माभूदित्याशङ्क्याह कर्मणीति । विहिताकरणे प्रतिषिद्धा चरणे च कर्मदृष्टिरेव भवेत् अकर्मतो विध्यत कर्मब्रह्मदृष्ट्या कुर्यान्नत्वकर्मापि तादृशदृष्ट्या कुर्यादित्यर्थः १८ अविदुषां कर्मण्यकर्मभावनां द्रष्टव्यं विदुषां कर्मदर्शनं नस्तौति यस्य सर्वसमारंभा इत्यादिभिः षड्भिः यस्य विदुषः सर्वसमारंभ्यत इति समारंभाः कर्माणि कामेन फलेच्छया संकल्पेन अहमिदं करोमीत्यभिमानेन च वर्जिताः तं ज्ञानाग्निना कर्मादावकर्मादिदर्शनेन दग्धानि अङ्कुरीभावाच्च्यवितानि कर्माणि शुभाशुभानि येन तं पंडितं बुधा आहुः १९ ननु प्रायश्चित्तेनेव ज्ञानाग्निना पूर्वकर्मदाहोपकिं यमाणं तत्फलाय भवेदित्यत आह । त्वक्त्वेति । आत्मलाभेन नित्यतृप्तत्वात् फलासंगत्यक्त्वा निराश्रयत्वात् अहंकाराद्याश्रयेण हि कर्मक्रियते निराश्रयोनिरहंकारो यस्मात्ततः कर्मसंगं अहं करोमीत्यभिमानं च त्यक्त्वा कर्मणि लौकिकैवेति केवा अभितः सर्वांगोपसंहारेण प्रवृत्तोऽपि स नैव किंचित्करोति अतोऽस्य क्रियमाणमपि कर्मन फलाय प्रभवतीत्यर्थः २० नन्वेतस्माद्द्वौणात्कर्मकरणादकरणं मुख्यमेव तद्वरमित्याशङ्क्य गृहस्य स्यतत्प्रत्यवायावहमिति व्यतिरेकमुखेनाह निराशीरिति । यो निष्परिग्रहः ख्यादिपरिग्रहरहितः संन्यासी स चेन्निराशीर्योगैश्वर्यमप्यनिच्छन् यत्किंचिदुद्दिः आत्मा चेदेहं द्वियसं पातो येन स यत्किंचित्तात्मा समाधिकाले निरुद्धबाह्याभ्यंतरे वृत्तिरित्यर्थः । सव्युत्थानकालेशरीरशरीरस्थितिमात्रप्रयोजनं भिक्षाटनादितदपि केवलं कर्तृत्वाभिमानशून्यं पराध्यारोपितकर्तृत्वेन कुर्वन्नपि क्लिबपयावज्जीवमग्निहोत्रं जुहुयादित्यावज्जीवाधिकारचोदिताग्निहोत्राद्यकरणजं प्रत्यवायं नामोति विधितस्तेषां त्यागात् यस्तु स परिग्रहः स निराशीरपि यत्किंचित्तात्माऽपि केवलमपिशरीरं कर्तुं कुर्वन् विहिताकरणात् क्लिबपयाप्रोत्तयेवेत्यर्थः २१ ननु स परिग्रहः कुटुंबभरणव्यग्रतया कथं चित्त्व्ययायाससाध्याभ्यग्निहोत्रादीन्यनुतिष्ठेदित्याशङ्क्याह यदृच्छेति । यदृच्छया अप्राथितोपनतोलाभो यदृच्छालाभस्तेन संतुष्टः तथाहि । ऋतामृताभ्यां जीवनं ब्राह्मणस्य विधाय व्याख्यातं 'ऋतमुंछं शिल्मोक्तममृतं स्यादयाचितं' इति ।

यस्य सर्वसमारंभाः कामसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणं तमाहुः पंडितं बुधाः १९ त्यक्त्वा कर्मफलासंगं नित्यतृप्तो निराश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोऽपि नैव किंचित्करोति सः २० निराशीर्यत्किंचित्तात्मा त्यक्तसर्वपरिग्रहः ॥ शरीरं केवलं कर्मकुर्वन्नाप्रोति क्लिबपम् २१ यदृच्छालाभसंतुष्टो द्वन्द्वद्वितीतो विमत्सरः ॥ समः सिद्धावसिद्धौ च कृत्वाऽपि न निबध्यते २२ गतसंगस्य मुक्तस्य ज्ञानावस्थितचेतसः ॥ यज्ञायाचरतः कर्मसमग्रं प्रविलीयते २३

द्वितीयाः बहुलाभेऽलाभे वा सुखदुःखाद्यतीतः विमत्सरः परस्य लाभद्वन्द्वसंतापहीनः समः यदृच्छालाभेनैवेति प्रवृत्तचतुर्मास्यादेर्नित्यकर्मणः सिद्धौ असिद्धौ वा समो निर्वाकार एव भूत इष्टादीनि कृत्वाऽपि तत्फलं स्वरगादिना न निबध्यते । अपिशब्दाच्च ज्ञेयप्रत्यवायेन न निबध्यते बंधहेतोः कर्मणस्तत्त्वज्ञानेनैव दाहात् तथा च स्मृतिः । 'न्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रियः ॥ श्राद्धकृतस्य वादी च गृहस्योऽपि विमुच्यते' इति । भाष्ये त्वयं श्लोकः संन्यासि परत्वेनैव व्याख्यातः २२ त्यक्त्वा कर्मफलासंगमित्यादिना श्लोकत्रयेण विद्वान् कर्माणि कुर्वन्नपि न करोति अतो न लिप्यते लेपाभावाच्च न बध्यत इत्युक्तं तार्किककर्मणां फलदानशक्तिप्रतिबंधो वा ज्ञानेन क्रियते उत निरन्वयोच्छेद एवेत्याशङ्क्या ये मुक्तस्यापि पुनः संसारप्रसक्तिपडयन् द्वितीयमभ्युपमच्छति गतसंगस्येति । यतो विद्वान् गतसंगः कर्तृत्वाभिमानशून्योऽतो न करोतीत्युक्तं । यतो मुक्तः फलकामनामुक्तः अतो न लिप्यत इत्युक्तं यतो यज्ञायैव ज्ञेश्वरप्रीत्यर्थमेवाचरति न फलांतरार्थं प्राप्याभावात् अतस्तामोत्पाद्यकृतार्थैः कर्मभिर्न बध्यत इत्युक्तं । यतोऽयं ज्ञानेन सम्यग्दर्शनेऽवस्थितचेताः प्रतिष्ठितप्रज्ञः अतर्ह्यश्वरप्रीतिफलस्य ज्ञाननिष्ठा प्राप्तिरूपस्यापि प्रागेवलाभात् अस्य गतसंगस्य मुक्तस्य यज्ञाय कर्माचरतो ज्ञानावस्थितस्य सर्वकर्मक्रियमाणादिकं सर्वप्रकारेण निष्प्रयोजनं सत्समग्रं अग्रेण फलेन वामनयावासहसमग्रं प्रकर्षेण निरन्वयं विलीयते न इयत्यतो न कदाचिदपि प्रादुर्भवति । अयं च क्रियमाणं कर्म प्रलयो विद्वद्गृह्यैव स्वाभाविकस्य तेषां फलजननसामर्थ्येनैव ब्रह्मोष्णवदप्रत्याख्येयत्वात् । अत एव ज्ञानेन पूर्वकर्मणां दाहदृष्टेरेषामश्लेषश्च शून्यतेन तत्तरेषामपि दाहः । तद्यथैषीकतुलमप्रोतं प्रदूयैतैर्वह्नास्य सर्वेषां पमानः प्रदूयते इति । तं विदित्वा न कर्मणालिप्यते पापकेनेति च । तस्य पुत्रादाय मुपयंति मुहदः साधुकृत्वादिप्रसन्तः पापकृत्यामिति । विदुषो धनस्यैव कर्मणामप्यन्यत्र गमनदर्शनां ज्ञतेषां वस्तुष्वप्यप्रलयोऽस्तीति ध्येयम् २३

कुतोविदुषां कर्माणि प्रविलीयंत इत्याशंक्याह ब्रह्मार्पणमिति । यतस्ते विद्वांसः सविकल्पसमाधौ सर्वजगत्प्रत्यक्षचितिशक्तिनिर्मितपश्यन्ति तथा च श्रुतिः किं कारणमित्युपक्रम्य कालः स्वभाव इति कालादीनि लोके कष्टृष्टाऽनेकानि कारणान्युपक्षिप्य कारणं निर्णयिते ध्यानयोगानुगता अपश्यन् देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगूढाश्च इति समाधिना दर्शयति । तथा च समाधिना सर्वस्य ब्रह्मणिकल्पितत्वं पश्यतां तेषां यदुर्पणं अर्पणसाधनं च जुह्वा दितव्यं । एवमशब्दः सर्वत्रानुपजनीयः यदुर्पणीयं हविस्तदपि ब्रह्मैव । यत्तु हन्तं हवनक्रिया हुतं तं पितृदेवब्राह्मणादिवा तदपि ब्रह्मैव । यत् अग्नौ हुतं तदपि ब्रह्मण्येव हुतं अत्र ब्रह्मणीति पदमध्यस्थं हतव्यं । यद्यजमानेन हुतं तद्ब्रह्मणैव हुतं । यत्तेन कर्मणा गंतव्यं प्राप्तव्यं फलं तदपि ब्रह्मैव किं बहुना यत्किंचित्तस्य कर्मशयनासनादिकं तत्सर्वं ब्रह्मैव । तत्र कारणं समाधिना समाधिजेनात्मसाक्षात्कारेण । यतः सर्वमस्य ब्रह्मात्मकं ब्रह्मचप्रत्यगनन्यत् अतः प्रदेयस्य फलस्याभावात् कर्माणि प्रविलीयन्ते दाहाभावाद् हन इवेति भावः । यत्तु कर्मणितं देगेषु चानामादिष्विव ब्रह्महृष्टिरविविधीयत इति व्याख्या नंतत् उपक्रमादिविरोधात् ब्रह्मविद्यायाः प्रकृत्या चासंगतमिति भाष्ये एव निरस्तं । या हि ब्रह्मविदां कर्मगेषु तात्त्विकी ब्रह्महृष्टिः कीर्तिता सा स्थितप्रज्ञलक्षणवद्ब्रह्मविदामनुष्ठानायैव फलतो भवतीति न तत्र तस्यास्तात्पर्यवर्णनीयमिति दिक् २४ एवं सम्यग्दर्शनस्य यज्ञत्वं संपाद्य तत्स्तुत्यर्थं यज्ञांतराण्युपक्षिपति दैवमेवेत्यादिना । दैवं देवताप्रधानमेव दर्शपूर्णमासादियज्ञानां न्येके योगिनः कर्मयोगिनः पर्युपासते अपरे तु ब्रह्मैव सत्यज्ञानं तानं दात्मकमलं डैकरसंस्तुते देवज्ञातं सर्वकर्मदग्धृत्वाद्भिरिवाग्निर्ब्रह्माग्निस्तत्र यज्ञजीवं यज्ञशब्दस्यात्मनाममुपाठात् सोपाधियज्ञेनैव आत्मनैव निरुपाधिकेन रूपेण जुह्वति घटाकाशमिव महाकाशेऽपाधिप्रहाणेन प्रविलापयंति सोऽयं ज्ञानयज्ञो मुख्यः २५ यज्ञांतरमाह श्रोत्रादीनीति । तत्र किंचित्वाह माभ्यंतरं वा विशेषमुपादाय तत्र चेतसो नियमनां क्रियते । ते च संयमाः अनेकविधस्यत्वाद्नेकेषु थक्फलाश्च तथा च योगसूत्रकृता

ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतम् ॥ ब्रह्मैव तेन गंतव्यं ब्रह्म कर्मसमाधिना २४ दैवमेवापरे यज्ञं योगिनः पर्युपासते ॥ ब्रह्माग्नावपरे यज्ञं यज्ञेनैवोपजुह्वति २५ श्रोत्रादीनीन्द्रियाण्यन्ये संयमाग्निषु जुह्वति ॥ शब्दादीन् विषयानन्ये इन्द्रियाग्निषु जुह्वति २६ सर्वाणीन्द्रियकर्माणि प्राणकर्माणि चापरे ॥ आत्मसंयमयोगाग्नौ जुह्वति ज्ञानदीपिते २७ द्रव्ययज्ञास्तपो यज्ञायागयज्ञास्तथाऽपरे ॥ स्वाध्यायज्ञानयज्ञाश्च यतयः संशितव्रताः २८ ॥ ॥

प्रोक्तं । 'भुवनज्ञानं सूर्यसंयमाच्चंद्रेताराव्यूहज्ञानं कंडूषेक्षुत्पिपासानिवृत्तिः' इत्यादि । त एवाग्रयं इन्द्रियेभ्यः संहारहेतुत्वात् तेषु संयमाग्निषु श्रोत्रादीनि जुह्वति प्रक्षिपति । तत्र श्रोत्रं अनाहते ध्वनौ सनियम्य हं सोपनिषुक्तरीत्या ध्यानादादीन् दर्शनादानुभवति । न हितत्र सन्नियते चेत्तसि शब्दांतरग्रहणं तदा भवति सोऽयं श्रोत्रस्य संयमाग्नौ होमो बोध्यः । एवमन्यत्रापि तद्वारा च निष्कलं तत्र प्रतिपश्यते । तथाऽन्ये विषयेभ्यः इत्याह तत्करणाधारणाध्यानसमाध्यात्मकं मनसः संयमं एकत्र मूलाधाराद्यन्यतमचक्रे कर्तुं मशक्ताः समनस्केन्द्रियेषु विषयवियोगाद्गन्धेभ्यः नानलवत्स्वयं विलीनेषु येषां समाधिबुद्धिस्तैरिन्द्रियेषु विषया एवोपसंहृतानि त्विन्द्रियादीनि मन आदिषु पूर्वोक्तरीत्या उपसंहृतानि तानेतानि इन्द्रियचित्तकान् प्रकृत्योक्तं वायवीये । 'दशमन्वंतराणीह त्रिंशत्तीन्द्रियचित्तकाः' इति २६ इतो विशिष्टयोगांतरमाह सर्वाणीति । इन्द्रियाणां कर्माणि शब्दादिग्रहणानि । प्राणकर्माणि आकुंचनप्रसारणश्वासप्रश्वासादीनि । अपरे योगिनः आत्मनि बुद्धौ संयमः स एव योगो मिथ्यतस्मिन् ज्ञानेन देहेन्द्रियप्राणमनो व्यतिरिक्तात्मज्ञानेन दीपिते प्रकाशिते जुह्वति प्रविलापयति । इन्द्रिययोगिनां हि सुप्ताविव प्राणोऽनुपसंहृत एवास्ते तत्सहचरस्य मनसोऽनुपसंहारात् । बुद्धियोगिनां तु मनसोऽप्युपसंहारात् तदा यत्तस्य प्राणस्याप्युपसंहारो भवतीति विशेषः । एतेषामपि बुद्धौ बोद्धव्याभावात् पूर्ववल्लीनायां समाधिबुद्धिरस्ति न त्वेते बुद्धेरन्यत्वेन आत्मा ज्ञातो नापि तस्मिन् बुद्धिरुपसंहृता अत एवैतान् प्रकृत्योक्तं वायवीये । 'बौद्धा दशसहस्राणि त्रिंशत्तिविगतञ्चराः' इति बौद्धा बुद्धौलीनाः दशसहस्राणि मन्वंतराणीत्यनुपगात् २७ एवं यज्ञपंचकं श्लोकत्रयेणोक्तं अयैकेनैव श्लोकेन पंचयज्ञानाह द्रव्येति । द्रव्यसाध्याः वापीकूपारामाः तीर्थैर्बहिर्वेदिकादानं श्रौतयज्ञानां प्रागे

वज्रहणात् तपव्यज्ञायेषां तेद्रव्ययज्ञाः । तथातपःकृच्छ्रचांद्रायणमासोपवासादितदेवयज्ञस्थानीयं येषां ते तपोयज्ञाः । तथायोगयज्ञाः संगफलत्यागपूर्वकं संध्योपासनादिनिर्विकल्पसमाध्यंतानां कर्मणामनुष्ठानं तृतीयाध्यायोक्तयोगः स एव यज्ञो येषां ते योगयज्ञाः । यद्वा यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधिरूपोऽष्टांगोपेतो योगश्चित्तवृत्तिनिरोध इति सूत्रितो योग एव यज्ञो येषां त इति । तथा स्वाध्याययज्ञाः नित्यं वेदाध्ययनरतास्ते स्वाध्याययज्ञाः । ज्ञानं स्वाध्यायार्थस्य पूर्वोत्तरमीमांसाविचारः स एव यज्ञो येषां स्वाध्याययज्ञा ज्ञानयज्ञश्चेति स्वाध्यायज्ञानयज्ञा इति समासः । यतयोयतनशीलाः संशितव्रताः सम्यक्शितं तीक्ष्णं व्रतं अहिंसादिकं येषां ते इति सर्वेषां विशेषणं २८ एकादशं यज्ञमाह अपाने इति । अपरे अपाने अपानवृत्तौ जुहति प्रक्षिपति प्राणं प्राणवृत्तिं पूरकारुण्यं प्राणायामं कुर्वतीत्यर्थः । तथा प्राणे च अपानं प्रक्षिपति रेचकारुण्यं प्राणायामं कुर्वतीत्यर्थः प्राणापानगतीरुद्ध्वा मुखनासिकाभ्यां वायो निर्गमनं प्राणस्य गतिः तद्विपर्ययेणाधोगमनमपानस्य गतिः ते प्राणापानगती एते निरुध्य प्राणायामपरायणाः प्राणायामतत्पराः कुंभकारुण्यं प्राणायामं कुर्वतीत्यर्थः २९ द्वादशं यज्ञमाह अपरे इति । नियतो नियुहीत आहारो विषयभोगो यैस्ते नियता हारा वैराग्यादिभ्यः प्राणान् अत्र समनस्कानीन्द्रियाणि प्राणशब्देन गृह्यते तान् प्राणेषु मर्मांश्च त्वाहंकारेण्वतः करणवृत्तिभेदेषु बुद्धेः प्राग्युहीतत्वादग्रहणं जुहति प्रविशति प्राणं । इन्द्रियाणि संकलपात्मके मनसि संहृत्य मनोऽपि स्मरणात्मके चित्ते संहृत्य तदपि अहंकारे संहरति स चाभिमानरूपोऽहंकारोऽभिमतव्याभावात्स्वयमेव दग्धेन्धनानलवद्विलीयते । तत्र येषां समाधिबुद्धिरस्ति ते आभिमानिका बुद्धियोगिभ्यः पूर्वोक्तेभ्यो निरुद्धाः अतएव एतान् प्रकृत्योक्तं वाय

अपाने जुहति प्राणं प्राणेऽपानं तथाऽपरे ॥ प्राणापानगतीरुद्ध्वा प्राणायामपरायणाः २९ अपरे नियता हाराः प्राणान् प्राणेषु जुहति ॥ सर्वेऽप्येते यज्ञविदो यज्ञक्षपितकल्मषाः ३० यज्ञशिष्टा मृतभुजो यांति ब्रह्मसनातनम् ॥ नायं लोकोऽस्त्ययज्ञस्य कुतोऽन्यः कुरुसत्तम ३१ एवं बहुविधाय ज्ञावित ता ब्रह्मणो मुखे ॥ कर्मजान् विद्वितान् सर्वानेवं ज्ञात्वा विमोक्ष्यसे ३२ श्रेयान् द्रव्यमयाद्यज्ञाज्ज्ञानयज्ञः परंतप ॥ सर्वकर्मखिलं पार्थ ज्ञाने परिसमाप्यते ३३ तद्विद्विप्रं निषादेन परिश्रमेन सेवया ॥ उपदेशंति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ३४ यज्ज्ञात्वा न पुनर्मोहमेवं यास्यसि पांडव ॥ येन भूतान्यशेषेण द्रक्ष्यस्यात्मन्यथो मयि ३५

वीथे 'सहस्रं त्वाभिमानिकाः' इति सहस्रं मन्वंतराणि इत्यनुपंगः । भौतिकस्तु योगोऽत्र नोक्तः यदनुष्ठानं प्रकृत्य तत्रैवोक्तं । 'भौतिकास्तु शतं पूर्ण' इति अत्रापि शतं मन्वंतराणीत्यनुपंगनीयं । सर्वेऽप्येते यज्ञविदो यज्ञलब्धारो यज्ञेन क्षपितं कल्मषं येषां ते तथा विधाभवन्ति । सर्वे यज्ञाः कल्मषक्षयायैव भवन्ति न पुनः साक्षान्मोक्षोऽयेत्यर्थः ३० सर्वेषामेतेषां मध्येऽन्यंतमप्यनुष्ठानमुक्तं प्रतिग्राह यज्ञेति । यज्ञाः पंचमहायज्ञाः तेभ्यः शिष्टमवशिष्टममृताख्यं येषु भुंजते तेऽपि चित्तशुद्धिद्वारा सनातनं ब्रह्म यांति प्राप्नुवन्ति । अयं यज्ञस्य पूर्वोक्तं बुद्ध्यादशस्वन्यतमो वानित्याः पंचवायस्य यज्ञानसंति स अयं यज्ञस्तस्य अयमपि लोको नास्ति अन्यः परलोक आत्मलोको वा कुतो भवेन्न कुतश्चिदित्यर्थः ३१ एवमिति । ब्रह्मणो वदस्य मुखे द्वारे वेदद्वारेणैव वितता विस्तारिताः गुरुभिरुपदिष्टा इत्यर्थः । कर्मजान् कायिकवाचिककर्मजान् न तु नैकैर्कर्म्यरूपान् । एवं ज्ञात्वा अस्मादुभयभावे मोक्ष्यसे तत्त्वज्ञानोत्पत्तिद्वारेणेत्यर्थः ३२ यदर्थं ते यज्ञा उपन्यस्तास्तं ज्ञानयज्ञं स्तौति श्रेयानिति । द्रव्यं बाह्यमाभ्यंतरं च देहेंद्रियादि तत्साध्यात् द्रव्यमया तु यज्ञात् ज्ञानयज्ञनिःशेषवाङ्मनःकायप्रवृत्त्युपरमात्मकः श्रेयान् प्रशस्ततरः । ईयमुन्प्रत्ययेन तेषामपि प्रशस्ततरत्वं द्योत्यते । तत्र हेतुः सर्वमिति । कर्मकर्मफलं सर्वं अखिलं सर्वांगोपसंहारयुक्तं ज्ञाने परिसमाप्यते अंतर्भवति । 'यथा कृताया विजिताया धरेयाः संयंत्येव मेवैनं वसर्वतदभिसमेति यत्किंच प्रजयाः साधु कुर्वति यस्तद्रेदयस्तत्वेद' इति ३३ तद्विद्वितीति । ज्ञानिनः ग्रंथज्ञाः तत्त्वदर्शिनः अनुभवन्तः ज्ञानं ब्रह्म स्पष्टार्थः श्लोकः ३४ यज्ज्ञात्वेति । यत्किंचिन्मात्रस्वरूपं ब्रह्म ज्ञात्वा एवं इदानीं मिव पुनर्मोहनयास्यसि अथोपि च येन ज्ञानेन भूतानि ब्रह्मादिस्तत्त्वपर्यायानि आत्मनि मयि त्वं पदलक्ष्यार्थादनन्वभूते परमेश्वरे द्रक्ष्यसि नान्योऽतोऽस्ति

द्रष्टेतिप्रतीचोऽन्यस्यद्रष्टुर्निषेधात् । भाष्येतुसाक्षादात्मनिमत्स्थानीमानीतिद्रष्टयसि । अथोअपिमयिबामुद्वेपरमेभरेचात्मनीतिसेत्रज्ञेभैरैकत्वंसर्वोपनिषत्प्रसिद्धद्रष्टयसीत्यर्थइति ३५ अपिचेदिति ।
 वृजिनंवृजिनार्णवं धर्मोऽपीहमुमुक्षोःपापभित्तुच्यते ३६ यथेति । एधांसिकाष्टानि कर्माणिप्रारब्धाहन्वानि ३७ नहीति । योगेननिष्कामकर्मानुष्ठानेनसमाधियोगेनवासंसिद्धःसंस्कृतोयोग्यतामा
 पन्नः कालेनेतिचिरप्रयत्नसाध्यत्वंज्ञानस्योच्यते ३८ श्रद्धावानज्ञानंलभते । श्रद्धावानपिमंदप्रयत्नोमाभूदतआह तत्परइति । तत्परोऽप्यजितेन्द्रियोमाभूदतआह संयतेन्द्रियइति । परांशां
 तिविदेहकैवल्यंअचिरेणप्रारब्धकर्मसमाप्तौसत्यां ३९ अज्ञइति । अज्ञःमुखेनचिकित्सितुंशक्यः । अश्रद्धधानोयत्नेन । संशयात्मात्वसाध्यएव । यतोमित्रादिष्वपिसंशयंकुर्वतोऽस्यायंलोकोऽ
 पिनास्तिनापिपरःवेदवाक्येऽपिसंशयात् अतएवसर्वदासंशयाकुलत्वात्सुखमपितस्यनास्तितस्मात्संशयोनकर्त्तव्यः ४० किंच योगेति । योगेनकर्मण्यकर्मदर्शनात्मकेनसंयस्तानिफलतः
 स्वरूपतोवात्यक्तानिकर्माणियेनंतयोगसंयस्तकर्माणंज्ञानेनसम्यक्दर्शनेनसम्यक्छिन्नाःसंशयाःआत्मादेहोऽन्योवाअन्योऽपिविशुर्विशुर्वाविभुरपिकर्त्ताऽकर्त्तावाअकर्त्ताप्येकोऽनेकोवाएकोऽपिसगुणोनिर्गुणो /
 वेत्येवमादयःयस्यसंज्ञानसंछिन्नसंशयस्तं आत्मवंतंशमदमादिपरं कर्माणिकृतानिननिवर्धति हेधनंजय ४१ तस्मादिति । हृत्स्थंभुद्धिस्थं ज्ञानासिनाज्ञानखड्गेन योगसम्यग्दर्शनोपायं निष्कामकर्म

अपिचेदसिपापेभ्यःसर्वेभ्यःपापकृत्तमः ॥ सर्वज्ञानप्लवेनैववृजिनंसंतरिष्यसि ३६ यथैधांसिसमिद्धोऽग्निर्भस्मसात्कुरुतेऽर्जुन ॥ ज्ञानाग्निःसर्वकर्माणिभ
 स्मसात्कुरुतेतथा ३७ नहिज्ञानेनसदृशंपवित्रमिहविद्यते ॥ तत्स्वयंयोगसंसिद्धःकालेनात्मनिर्विंदति ३८ श्रद्धावाँल्लभतेज्ञानंतत्परःसंयतेन्द्रियः ॥
 ज्ञानंलब्ध्वापरांशांतिमचिरेणाधिगच्छति ३९ अज्ञश्चाश्रद्धावानश्वसंशयात्माविनश्यति ॥ नायंलोकोऽस्तिनपरोनसुखंसंशयात्मनः ४० योगसंन्यस्त
 कर्माणंज्ञानसंछिन्नसंशयम् ॥ आत्मवंतंनकर्माणिनिवर्धतिधनंजय ४१ तस्मादज्ञानसंभृतंहृत्स्थंज्ञानासिनाऽऽत्मनः ॥ छित्वैनंसंशयंयोगमातिष्ठोत्तिष्ठ
 भारत ४२ ॥ इतिश्रीम० भी० भ० ब्र० यो०श्रीकृष्णार्जुनसंवादेयज्ञविभागयोगोनामचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ पर्वणितुअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥
 ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ संन्यासंकर्मणांकृष्णपुनर्योगंचशंससि ॥ यच्छ्रेयएतयोरेकंतन्मेब्रूहिसुनिश्चितम् ? ॥ ॥

आतिष्ठकुरु उत्तिष्ठ युद्धयेतिशेषः ४२ ॥ ॥ इतिभीष्मपर्वणिभगवद्गीता०नीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ तृतीयेऽध्यायेलोकेऽस्मिन्द्विविधानिष्ठेतिविभिन्नाधिकारिकं
 निष्ठाद्वयंप्रस्तुत्य नकर्मणामनारंभात्कैश्चैर्धर्मैरुपुषोश्रुतइत्यादिनाकर्मनिष्ठायाज्ञाननिष्ठांगत्वेनभूयसानिर्वधेनानुष्ठेयत्वमुक्तं । कर्मण्येवाधिकारस्तइत्यादिनाचतुर्थेतत्पक्षसम्यग्दर्शनैःकृतमपिकर्माकृतमेवभवति
 ज्ञानेनकर्तृत्वादिबाधात् अतस्तेहंथाचेष्टावत्कर्मवाकतैर्व्यसंन्यासोवाकतैर्व्यसंन्यासास्थयाप्रोक्तं । अथेदानींपंचमपष्ठयोरज्ञानिनाज्ञानार्थिनावैराग्योत्पत्तेःप्राक्कर्मैवानुष्ठेयं । संपन्नैतुवैराग्येहृष्टविज्ञेपनि
 वृत्त्यर्थकर्मसंन्यासंकृत्वाज्ञानोत्पत्त्यर्थयोगोऽनुष्ठेयइत्युच्यते । तत्रचतुर्थेतत्सर्वपरिग्रहइतिसंन्यासोयोगमातिष्ठेतिर्कर्मयोगश्चैकमात्रमितिनिहितः । नचेतयोःस्थितिगतिवद्युगपदेकेनमयाऽनुष्ठानंकर्तुंशक्यतेपर
 स्परविरुद्धत्वादिदितिमन्वानोऽर्जुनउवाच । संन्यासमिति । हेकृष्णपापकर्ण मेमहंज्ञानार्थिनेसंन्यासंकर्मयोगंचेतिद्वयंपरस्परविरुद्धं कथंशंससि कथयसि पुनरित्यनेनप्रागपित्वयावेदकत्राईदंद्रयंविहितमस्तीतिग
 म्यते तथाचश्रुतिस्मृतीभतः । एतमेवप्रव्रजिनोलोकमिच्छंतःप्रवर्जंति । संसारमेवंनिःसारंदृष्ट्वासारदिदृष्टया ॥ प्रवर्जंत्यकृतोद्वाहाःपरंवैराग्यमास्थिताःइतिच । तथा'तमेतवेदानुवचनेनब्राह्मणा
 विविदिपंतियज्ञेनदानेनतपसाऽनाशकेन'इति । 'महायज्ञैश्चयज्ञैश्चब्राह्मीयंकियतेतनुः'इतिच ब्राह्मीब्रह्मदर्शनयोग्या अतएतयोःश्रुतिविहितत्वेनप्रशस्तयोर्मध्येएकंश्रेयःप्रशस्ततरंपचन्मेमुनिश्चितंब्रूहीतिप्रश्नः ?

अस्योत्तरं भगवानुवाच संन्यास इति । निःश्रेयसकरौ ज्ञानोत्पत्तिहेतुतया । तथापि कर्मसंन्यासादविरक्तकृतात्कर्मयोग एव विशिष्यते चित्तशुद्धिद्वारा वैराग्यादिहेतुत्वात् २ ननु प्रत्यक्षः कर्मयोगिनां विक्षेपः संन्यासिनां तु सनास्तीतिकथमुच्यते कर्मयोगो विशिष्यत इत्याशङ्क्याह ज्ञेय इति । योगरागेद्वेषरहितः सकर्ममुस्वरूपतस्त्यक्तेष्वत्यक्तेषुवानित्यसंन्यासस्यैव एतेन साधनभूतयोः सांख्ययोगयोगरागेद्वेषराहित्यकृते साम्यमुक्तम् । फलभूतयोस्तु सर्वविकल्परहित्यरूपसाम्यमनंतरं श्लोकाभ्यामुच्यते । तथापि चित्तस्वाभाव्यात्कदाचित्तसंन्यासिनो रागोद्वेगपाताशंकास्तिनेतरस्येति स एव श्रेयानिति भावः । यद्यप्येवं तथाऽपि हि प्रसिद्धं निर्द्वन्द्वेद्वंद्वैव सत्यान्तयोरात्मानात्मनोर्भिथुनं परस्परार्ध्यासस्तद्वहितः सांख्योरागाद्युदयेतोरज्ञानस्यात्यंतोच्छेदात् सुखं कर्मकरणायामं विनाऽपि बंधात् संसारात् केवलज्ञानेनैव मुच्यते न कर्माण्यपेक्षते । यद्वा निर्द्वन्द्वेद्वंद्वैव भिथुनंतस्माद्वद्वान्मिथुनं प्रजायते इति श्रुतेर्द्वंद्वस्त्रीपुंसयोर्भिथुनंतद्वहितः रूपद्वित्यागी संन्यासी अनायासेन मुच्यते रागादिजयस्योभयत्र तुल्यत्वात् अत्र च कुटुंबभरणवैयर्थ्याभावात्सुखं मुच्यत इत्यर्थः ३ नन्वेकत्र पाताशंका एकत्र कर्मश्रमस्तदनयोः पथोः कतरः श्रेयानित्याशंक्यद्वयोरपि फलतः साम्यमित्याह सांख्ययोगाविति । सांख्यं सभित्येकीभावेद्वेति यास्कः एकीभावेनात्मान्यत्वेन ख्यायते प्रकाशयते वस्तु स्वरूपमनयेति संख्यास्थूलसूक्ष्मकारणप्रपञ्चस्य निर्विकल्पप्रत्यगात्मनि प्रविलापनेनोदिताचेतोवृत्तिस्तसाधनभूतोऽयं सांख्यः संन्यासः । सच दारादिबुद्धचैतानां पदार्थानामात्मन्येकीभावेन न्यसनं त्यागः प्रविलापनम् । तथा यो गोप्यप्रिहोत्रमंध्योपासनादिनिर्विकल्पसमाध्यंतमनुष्ठानम् । तत्र मुख्यस्य योगस्य लक्षणं योगश्चित्तवृत्तिनिरोध इति । वृत्तयश्च प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रास्मृतय इति पञ्च । तत्र प्रत्यक्षानुमानागमाः प्रमाणानि । तेषु प्रत्यक्षमिद्वयंतज्जावृत्तिः श्रुतयादिविपर्ययाथाभ्येन ज्ञानम् । विपर्ययस्तु तत्रैव रजतादिविपर्ययभ्रातिरूपं ज्ञानम् संशयोऽपि इयं श्रुतिर्वारजतं वेति अनिर्धारितान्यतरकोटि

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ संन्यासः कर्मयोगश्च निःश्रेयसकरावुभौ ॥ तयोस्तु कर्मसंन्यासात्कर्मयोगो विशिष्यते २ ज्ञेयः स नित्यसंन्यासी यो न द्वेष्टि न कांक्षति ॥ निर्द्वन्द्वो हि महाबाहो सुखं बंधात्प्रमुच्यते ३ सांख्ययोगौ पृथग्बालाः प्रवदंति न पंडिताः ॥ एकमप्यास्थितः सम्यग्भूयोर्विदते फलम् ४ यत्सांख्यैः प्राप्यतं स्थानं तद्योगैरपि गम्यते ॥ एकं सांख्यं च योगं च यः पश्यति स पश्यति ५ संन्यासस्तु महाबाहो दुःखमाप्नुमयोगतः ॥ योगयुक्तो मुनिर्ब्रह्मनचिरेणाधिगच्छति ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

के ज्ञानं स विपर्यय एवांतर्भवति । विकल्पस्तु शब्दज्ञानानुपाती वस्तुशून्यः । यथा पुरुषस्य चैतन्यं बंध्यापुत्र इति । न हि पुरुषचैतन्यतत्संबंधानां पृथक्त्वमस्ति किंतु चैतन्यमेव हि शब्दत्रयेणोच्यते । नापि बंध्यामुतरयस्वरूपमस्त्यथापि शब्देनाभिलप्यते सोऽयं विकल्पः शब्दज्ञानानुपाती वस्तुशून्यः । एकस्मिन्नेकबुद्धिरसति च तद्वद्विरिति । निद्रास्मृतीलोकप्रसिद्धे । एतासां निरोधेऽपि निर्विकल्पः प्रत्यगात्मेवावशिष्यते । तावेतौ फलभूतौ सांख्ययोगौ । साधनभूतौ तावेव संन्यासकर्मयोगाख्यौ । तत्रांत्ययोः साम्यं ज्ञेयः स नित्यसंन्यासीत्यनेन सूचितम् । आद्ययोस्त्वैक्यमत्रोच्यते आस्थितः अनुतिष्ठन् फलं निर्विकल्पात्मानाऽवस्थितिरूपम् ४ योगैर्गौगिभिः अर्श आद्यप्रत्ययान्तोऽयं योगशब्दः स्थानं मोक्षार्थं एकमभिन्नं स्पष्टा योजना श्लोकद्वयस्य ५ नन्वेवं निर्विकल्पस्थानमाप्तयेद्वैमागानुक्तौ स्यातां तच्च 'नान्यः पंथा विद्यतेऽयनाय' इति श्रुतिविरुद्धमित्याशङ्क्याह संन्यासस्त्विति । संन्यासो नैकैक्यं अयोगतो योगं विना अवाप्तुं दुःखं हेमहाबाहो अयमर्थः । निर्विकल्पकसमाधिः पितृत्वमसीत्येतद्वक्तव्यार्थप्रतिपक्षपुपायभूत एव न स्वतः पुरुषार्थ इति द्वितीयमार्गस्याभावाच्चोदाहृतश्रुतिविरोधः । 'सातोदांत उपरतस्ति तिशुः समाहितो भूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानं पश्यति' इति श्रुत्यैव शब्दादि वत्समाधेरप्यात्मदर्शनार्थत्वस्य दर्शितत्वात् तथा च समाहितपदं वाचिककारैर्व्याख्यातम् । 'स्वातंध्यं येषु कर्तुं स्यात्करणाकरणं प्रति ॥ तान्येव तु निषिद्धानि कर्माणि हशमादिभिः' शमादिश्रुत्या । 'अस्वातंध्यं तु येषु स्यात्करणाकरणं प्रति ॥ समाहितोक्त्याऽथेदानीं तन्निरोधाविधीयते' अस्वातंध्यं गुरुपदेशोपेक्षत्वम् येषु मानमेयव्यवहारनिरोधेषु पिंडीकृत्येन्द्रियग्रामं बुद्धावारोप्यनिश्चलम् ॥ विषयांस्तस्मृतीस्त्यक्त्वातिष्ठेच्चिदनुरोधतः ॥ एषोऽभ्युपायः सर्वत्र वेदांतेषु प्रतिष्ठितः ॥ तच्च मस्यादिवाक्यार्थज्ञानोत्पत्त्यर्थमादरात्' इति ।

एवंव्यतिरेकमुत्त्वाऽन्वयमाह योगयुक्तइति । मुनिःसंन्यासीनचिरेणशीघ्रमेवब्रह्माधिगच्छतिवाक्यश्रवणमात्रेण ननुकेवलमन्यासी यथोक्तम् । 'नचसंन्यसनादेवसिद्धिसमधिगच्छति'इति ६ योगोक्ति । योगिनानिर्विकल्पसमाधिनायुक्तोयोगयुक्तः अतएवविद्युद्वात्मा वृत्तिसारूप्यदोषेणहीनआत्माप्रत्यक्चेतनोयस्य । निर्विकल्पावस्थायांकेवलएवचेतनोऽस्तिनान्यदेत्युक्तम् । 'तदाद्रष्टुःस्वरूपेऽवस्थानंदृष्टि सारूप्यभितरत्र'इति । तदाद्रष्टव्यभावेइतरत्रद्रष्टृत्तिकालेइतिसौत्रपदद्वयार्थः अत्रहेतुः यतोऽयंविजितात्माविजितचिचोजितेन्द्रियश्च । एवंयुद्धस्त्वंपदार्थउक्तस्तस्यतत्पदार्थाभेदमाह सर्वभूतात्मेति । सर्वे पांभूतानांब्रह्मादिस्तंबपर्थतानांविद्यदादीनांचचेतनाचेतनानामात्मभूतःउपादानत्वेनस्वरूपभूतः कनकमिवकुंडलादीनांस्वरूपभूतं कारणानन्यत्वात्कार्यस्य सर्वभूतात्मभूतआत्माप्रत्यक्चेतनोयस्यसर्वभूतात्म भूतात्मा । यत्तुसर्वेषांभूतानामात्मभूतआत्मायस्येतिभाष्यंसर्वभूतात्मेत्येतावतैवाथलाभादात्मभूतइत्यधिकमितिदृष्टिस्तंस्वयंचसर्वभूतआत्मभूतश्चात्मायस्येतिविग्रहोदशितः तत्रसंकोचेकारणाभावात्सर्वपदेनैव चिच्छब्दयोगेपरस्याप्यात्मभूतेत्यधिकमेव सर्वभूतश्चेतनाचेतनमपंचभूतआत्मायस्येतित्रयापीष्टार्थलाभात् । सर्वचआत्मानश्चतद्रूपतआत्मायस्येतिविग्रहसर्वात्मभूतात्मेत्येतावतैवसिद्धेप्रथमभूतपदस्यवैयर्थ्यचभाष्यमेतैब्रह्मादीनांप्रत्यग्भूतआत्मायस्येतिश्रुत्यैवजीवेशाभेदउच्यते । परस्यतुउपादानत्वलिङ्गेनजडसाधारण्येनजीवस्यब्रह्माभेदोऽवगम्यतइतिविद्विद्विद्विद्विनयःक्षंतव्यः । यतोऽयंसर्वेषांप्रत्यगात्माअतोहमिव सोऽपि कुर्वन्नपिनलप्यतेअसंगात्मज्ञानात्कर्त्रादिर्बाधितत्वाच्च व्युत्थानेतत्प्रतीतावप्युत्त्वातदंष्टोरगवदवाधकत्वाच्चेत्यर्थः ७ नलिप्यतइत्येतदुपपादयति नैवेतिद्वौभ्याम् । तत्त्ववित्अहंनैवकिंचित्करोमीतिम न्येतमन्यते तत्रहेतुः इन्द्रियाणिउपलक्षणमिदंप्राणादेरपि इन्द्रियादयइन्द्रियार्थेषुस्वेतुविषयेषुवर्त्ततेइतिधारयन्ननिश्चिन्नत्वहंविषयेषुवर्त्ततेइतिमन्यते धारयन्नितिहेतौशतृप्त्ययः । अत्रदर्शनादयःपंचज्ञानेन्द्रि

योगयुक्तोविद्युद्वात्माविजितात्माजितेन्द्रियः ॥ सर्वभूतात्मभूतात्माकुर्वन्नपिनलप्यते ७ नैवकिंचित्करोमीतियुक्तोमन्येततत्त्ववित् ॥ पश्यन्शृण्वन्
स्पृशन्जिघ्रस्त्रश्नगच्छन्स्वपन्श्वसन् ८ प्रलपन्विस्मज्जन्गृह्णन्मिषन्निमिषन्नपि ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषुवर्त्ततेइतिधारयन् ९ ब्रह्मण्याधायकर्माणिसंगं
त्यक्त्वाकरोतिथः ॥ लिप्यतेनसपापेनपद्मपत्रमिवांभसा १० कायेनमनसाबुद्ध्याकेवलैरिन्द्रियैरपि ॥ योगिनःकर्मकुर्वतिसंगंत्यक्त्वाऽऽत्मशुद्धये ११
युक्तःकर्मफलंत्यक्त्वाशांतिमाप्नोतिनैष्ठिकीम् ॥ अयुक्तःकामकारेणफलेसक्तोनिबध्यते १२ सर्वकर्माणिमनसासंन्यस्यास्तेसुखंवशी ॥ नवद्वारेपुरेदेहीनैवकुर्वन्नकारयन् १३

याणांन्यापाराःगमनविसर्गप्रलपनग्रहणानिकर्मेन्द्रियाणां तानिचानंदस्योपलक्षणानि श्वसन्नितिप्राणस्य स्वपन्नितिबुद्धेः उन्मेषणनिमेषणेकूर्माख्यप्राणस्येतिविभागः क्रमस्त्वविवक्षितः एतानिकुर्वन्नप्यभि
मानाभावाच्चलिप्यतेइत्यर्थः ८ । ९ ब्रह्मणीति । यतोविद्वानसंगत्वात्कुर्वन्नपिनलप्यते तस्माद्विद्वानपिब्रह्मणिसर्वांतर्यामिणिकर्माण्याधायअयमेवकारयितानत्वंकर्त्तैतिसमर्प्ययःकर्माणिकरोतिसपापेन
नलिप्यतेऽम्भसापद्मपत्रमिव १० कायेनेति । केवलैरितिविपरिणामेनसर्वत्रसंबन्धीयम् । केवलेनकायेनअहमयंब्राह्मणोयुवेत्यात्माध्यासशून्येन एवमन्यत्रापि संगंत्यक्त्वादेहादिभ्योविविकेऽप्यात्मनि
तार्किकादिबहंकरोमीत्यभिनिवेशंत्यक्त्वायोगिनःकर्मकुर्वन्ति आत्मशुद्धयेचित्तशुद्धयर्थं तस्माच्चत्वापिनैवाधिकारोऽस्तीतितदेवत्वंकुरु ११ किंच युक्तइति । युक्तोब्रह्मण्याधायकर्माणीत्यादिनाउक्त
लक्षणःकर्मणांफलंत्यक्त्वाइश्वरसमर्प्यशांतिर्कैवल्यम् । नैष्ठिकीसत्वशुद्ध्यादिक्रममासब्रह्मनिष्ठाफलभूतामाप्नोति अयुक्तस्तद्विपरीतःकामकारेणस्वैरदृष्ट्याफलेसक्तःसन्नितरांबध्यते १२ एवमविद्वान्फला
सत्तयनासक्तिवशात्कर्मभिर्वैध्यतेनबध्यतेचेत्युक्तम् । विद्वान्तुतद्विपरीतइत्याह सर्वकर्माणीति । वशीजितचित्तःसमाधिस्थोयोगीनवद्वारेनैववपंचज्ञानेन्द्रियाणिषष्ठःप्राणस्तैवतत्प्रवर्त्तानांकर्मेन्द्रियाणांसंग्रहः
बुद्धयहंकारचित्तानीतिनव एतानिद्वाराणीवपुरपतेर्जीवस्यभोगार्थविषयप्रवेशस्थानानियस्मिन्नवद्वारेशरीराख्येपुरेविचित्रवासनाकल्पितानंतविषयवतिअनेकैःकर्मसचिवैरधिष्ठितेसुखदुःखादिनानापण्यवतिमन
सासर्वद्वारोद्घाटनकुंचिकयासहसर्वाणिकर्माणिपुरपतिरिराजकार्याणिसंन्यस्यसुखंनिर्विकल्पसंविन्मात्ररूपेणास्ते । कर्माणिसेत्रस्यैवधर्मोन्त्वात्सनइतिसेत्रेत्यक्तुंशक्यान्वेव तथाचश्रुतिः । 'शरीरेपाप

नोहिवा'इति । 'यत्रसहार्दःसुकृतोमदंतेविहायरोमंतन्वा'स्वाया'इतिच देहीसन्देहाभिमानकालेव्युत्थानेऽपीत्यर्थः । तदापिनैवकुर्वन्नास्तेनापिकारयन्नास्तेराजवामात्येषुनिहितभारःसमाधौक्षेत्रेणसहात्मनःसंबन्धाभावदर्शनात् यद्वा । नवद्वाराणिचक्षुःश्रोत्रनासाबिलद्वंद्वानिषट्सप्तसंमुखंअधस्तनेद्वेइति । अस्मिन्पक्षेइन्द्रियाणिपरिचारिकाबुद्धिरमात्योऽहंकारोयुवराजइत्यादिकमूढम् । विदुषःकर्मसंबन्धेयनास्तिदूरतत्फलासक्तयनासक्तीतिभावः १३ नन्वेवंभृत्यवत्कर्तृत्वंस्वामिवत्कारयितृत्वंवाऽस्यमास्तु । अयस्कांतवद्विकारस्यैवसतःकर्त्रादिधर्मकाहंकारादिप्रवर्तकत्वमस्त्वित्याशङ्क्याह नकर्तृत्वमिति । कर्तृत्वमहंकारस्य । कर्मागद्विन्द्रियाणांवचनानादीनिश्रवणदर्शनादीनिच । लोकस्यलोक्यतेप्रकाशयतइतिलोकोजडवर्गः प्रभुश्चिदात्मासूर्यइवास्मदादीनांप्रकाशकोऽपिनकर्मादौप्रवर्तकस्तद्वत् । अस्य कर्मफलसंयोगवानसृजति किंतुयोयादृकयस्यस्वभावःसतथाप्रवर्तते । यथासूर्येऽभ्युदितेकमलानांविकसनंकुमुदानामुन्मुदणंचेति तद्वदेवमात्मनिप्रकाशमानेघटादयोनचेष्टन्तेमनुप्यादयस्तुचेष्टन्ते । नत्वात्माकस्यचित्प्रवर्तकोनिवर्तकोवा लोहायस्कांतयोरिवसत्यानृतयोरत्मानात्मनोःसंबन्धाभावादितिभावः १४ ननु 'एषश्चेवसाधुकर्मकारयतितंयमेभ्योलोकेभ्यउन्निनीषतेएषश्चेवसाधुकर्मकारयतितंयमधो निनीषते'इतिश्रुत्यापरमेश्वरेकारयितृत्वंबोध्यते । तत्कथमुच्यतेस्वभावस्तुप्रवर्तनइतितत्राह नादत्तइति । कस्यचित्कर्तुःपापंअयंनादत्तेनापिसुकृतं कारयितृत्वाभावात् यतोविभुर्व्योपकःनिक्रियइतियावत् । सक्रियोऽन्यंप्रवर्तयतितदीयंपापंपुण्यंवालभेतअयंनतथा किंतुसूर्यवत्प्रकाशतएवतनुस्वप्रकाशयानांकर्त्रादीनांकर्मणासंबन्धेतेइतिभावः कारयितृत्वमप्यस्यसत्तामात्रेणसूर्यवत् यथाघटःप्रकाशतेसविता

नकर्तृत्वंनकर्माणिलोकस्यसृजतिप्रभुः ॥ नकर्मफलसंयोगांस्वभावस्तुप्रवर्तते १४ नादत्तेकस्यचित्पापंनचैवसुकृतंविभुः ॥ अज्ञानेनावृतंज्ञानंतेनमुह्यन्तिजंतवः १५ ज्ञानेनतुतदज्ञानंयेषांनाशितमात्मनः ॥ तेषामादित्यवज्ज्ञानंप्रकाशयतितत्परम् १६ तद्बुद्धयस्तदात्मानस्तन्निष्ठास्तत्परायणाः ॥ गच्छंत्यपुनरावृत्तिंज्ञाननिर्धूतकल्मषाः १७ विद्याविनयसंपन्नेब्राह्मणेगविहस्तिनि ॥ शुनिचैवश्वपाकेचपंडिताःसमदर्शिनः १८ इहैवतैर्जितःसर्गोयेषांसाग्येस्थितंमनः ॥ निर्दोषहिसमं ब्रह्मतस्माद्ब्रह्मणितेस्थिताः १९

॥

॥

॥

प्रकाशयतीतिनोदाहृतश्रुतिविरोधः कथंतिर्हिःश्वराराधनार्थंकर्माणि कुर्वतितदकरणाच्चविध्यतीत्याशङ्क्याह । अज्ञानेनेति यथाहिमहाराजस्यसार्वभौमस्याहंसर्वेश्वरोनिर्दोऽस्मीतिज्ञानंअज्ञानेनसौपुमेनावृतंचेतसतत्रविविधानिपरचक्रादीनिमहांति संकटशतानिपश्यतिअहोअहंदीनोऽस्मिदुःख्यस्मीतिचमुह्यति तद्वदेतेजंतवःस्वस्याहंब्रह्मास्मीतिप्रमाणेनब्रह्मभावमजानंतंश्वरादात्मानंपृथङ्मन्यमानांइतिशात्मनोःभेदस्यैवकभावंचपश्यंतोमुह्यन्ति तथाचश्रुतिः 'अथयोऽन्याद्वैवतामुपास्तेऽन्योऽसावन्योहमितिमसवेदयथापथरेवसदेवानां'इति एषश्चेतिश्रुतिरपिभ्रांतजनव्यवहारविषयैवेतिभावः १५ तदात्मनआवरकमज्ञानंयेषांज्ञानेनब्रह्मास्मीतिप्रमाणेननाशितंतेषांतज्ज्ञानंकर्तुंआदित्यवदादित्योयथाकृत्स्नंहृदयंप्रकाशयतितद्वत्परंपरमार्थवस्तुप्रकाशयति अज्ञानजानर्थनिवृत्त्यर्थज्ञानमेष्टव्यमितिभावः १६ तद्बुद्धयइति । यत्परंब्रह्मप्रशांतं तत्रैवबुद्धिःअस्तिब्रह्मेतिनिश्चयोयेषामापाततःश्रुत्यर्थविदितद्बुद्धयः तदेवआत्माप्रत्यक्तत्त्वयेषांश्रवणमननात्मकविचारेणप्रमाणप्रमेयगतासंभावनाविहीनानतितदात्मानः । तत्रैवनिष्ठाविजातीयवृत्त्यन्तरितसजातीयवृत्तिप्रवाहोयेषांदेहादावनात्मनिआत्मधीरूपविपरीतभावनारहितानतितन्निष्ठाः । तदेवपरंअयंअज्ञानरूपोपाधिनिरासेनप्राप्यंयेषामखंडानंदमग्नानतितत्परायणाः अपुनरावृत्तिमोक्षंगच्छन्ति यतःज्ञानेननिर्धूतकल्मषंमूलाज्ञानंसंसारबीजभूतंयेषांतेज्ञाननिर्धूतकल्मषाः १७ एतेषांजगतिदृष्टिमाह विद्येति । उत्तमब्राह्मणेचंडालादौवासमं ब्रह्मैवसद्रूपेणस्फुरणरूपेणचभासमानंदद्रष्टृशीलंयेषांतेसमदर्शिनः यथोक्तम् । 'अस्तिभातिप्रियंरूपंनामचेत्यंशपंचकम् ॥ आद्यंत्रयंब्रह्मरूपंजगद्रूपंततोद्वयं'इतिचराचरंजगद्ब्रह्मदृष्ट्यैवपश्यंतीत्यर्थः १८ ननुसमासमाभ्यांविषमसमेपूजातदितुल्यश्रुतशीलायब्राह्मणद्वयायविष

किंचकामेति । अभितो जीवतां मृतानां च विदितात्मनां ज्ञातात्मतत्त्वानाम् २६ एवं सम्यग्दर्शननिष्ठानां सद्यो मुक्तिरुक्ता । कर्मयोगश्च संगफलत्यागेन ईश्वरमीत्यर्थमनुष्ठितः सत्त्वयुद्धिज्ञानप्राप्तिद्वारेण मोक्षा यभवतीत्यप्युक्तम् । अथेदानीं सम्यग्दर्शनस्यांतरंगसाधनं ध्यानयोगं विस्तरेण वक्ष्यामीति तत्सूत्रभूतां स्त्रीं श्लोकानुपदिशति स्पर्शानिति । अत्रोत्तरार्धेन प्राणायाम उक्तः । स्पर्शान् कृत्वा बहिर्बाह्यानि ति प्रत्याहार उक्तः । श्रुवोरंतरे चक्षुःकृत्वेति धारणा उक्ता । विगतेच्छाभयक्रोधइति साधनभूताः फलभूताश्च द्विविधायमानियमाश्चोक्ताः । यतेन्द्रियइति वितर्काख्यः संप्रज्ञातः यतमानइति विचारख्यः यतबुद्धिरित्यानेदास्मिताख्यौ मोक्षपरायणइत्यसंप्रज्ञात उक्तः शेषेण योगफलमिति विभागः । पाठक्रममनुरुध्यायार्थक्रमेणाक्षरार्थः स्पष्टीक्रियते । तत्र विगतेच्छो विगतभयो विमतक्रोधइति संबंधः । यो हि इच्छावानसिद्धयर्थं हिंसा नृत्स्तेयस्त्रीपरिग्रहादिच्छेदतो विगतेच्छपदेन तद्विपर्ययानि हिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहायमाइति सूत्रोक्तान्यमान्न लक्षयति । तथाभयं शोच्छेदशंकातया बुद्धिघ्नो न शौचसंतोषतपःस्वाध्याये श्वरप्रणिधानानिनियमाइति सूत्रोक्तान्नियमान् स्वीकर्तुमिच्छेदतो विगतभयइत्यनेन तेषां ग्रहणम् । तथाक्रोधाक्रान्तो भव्यादीन् भावयितुमशक्तश्चित्तप्रसाधनं कर्तुं न शक्नोति तच्च मंत्रीकरुणामुदितोपेक्षाणां मुखदुःख पुण्यापुण्यविषयाणां भावनातश्चित्तप्रसाधनम् इति सूत्रतम् । तत्र विगतक्रोधः शांतप्रकृतित्वात् सुखितेषु मैत्रीपरस्परस्नेहेन ममैषष्टमिदं जातमिति भावयेत् तथा दुःखितेषु कुरुणां पुण्यवत्सु मुदितः पापवत्सु पेशांच भावयेत् । न च तेन प्रसाधनेन विना चित्तादर्शस्य नैर्मल्यं भवति । एवं साधनावस्थायां यमनियमचिच्चप्रसाधनानां सिद्धयर्थं विगतेच्छाभयक्रोधत्वमीप्सितम् । एवं फलावस्थायामपि तदीप्सितं तथा हि । संप्रज्ञातसमाधिफलभूतायां मधुमत्यां योगभूमौ स्थितं योगिनं प्रति दिव्याः कामा उपतिष्ठंते तत्रापि विगतेच्छत्वमिष्टम् । तथा हि 'स्थान्युपनिमंत्रणे संगमस्याकरणं पुनरनिष्टप्रसंगात्' इति सूत्रम् । स्थानिनो देवास्तरुपनिमंत्रणे इहाभ्यर्ता इमे रम्यावस्था इमारम्यारमा इमानि जरा मरणहराणि रसायनानि इमे वयं किंकराः स्वपुण्याजितमिदं स्थानं त्वया भुज्यतामिति प्रार्थनायां क्रियमाणायामंगोलिप्सा तत्र न कर्तव्या । नापि तल्लाभेनात्मनो महाभा

कामक्रोधवियुक्तानां यतीनां यतचेतसाम् ॥ अभितो ब्रह्मनिर्वाणं वर्तते विदितात्मनाम् २६
स्पर्शान् कृत्वा बहिर्बाह्यांश्चक्षुश्चैवान्तरे श्रुवोः ॥ प्राणायामोऽसमौ कृत्वानासाभ्यन्तरचारिणौ २७

गत्वदेव प्रार्थयस्व त्वागर्वोऽपि कर्तव्यस्तयोः संगमययोगं श्रेष्ठे तु त्वादिति सूत्रार्थः । तथा भवमपि द्विविधं योगान्तरायजं वितर्कजं च तत्राद्यम् । व्याधिस्त्यानसंशयप्रमादालस्याविरतिभ्रांतिदर्शनालब्धभूमिकत्वावस्थितत्वा निचिचि वक्षिषास्तेऽन्तरायाः दुःखदौर्मनस्यांगमेजयत्वा सप्रश्नासाविक्षेपसहभुवइति सूत्राभ्यामुक्तं स्थानमकर्मण्यता अविरतिरवैराग्यं अंगमेजयत्वं कं पायुः वितर्का हिंसादयस्तज्जं च भयम् । आद्यस्य निवारणमीश्वरप्रणिधानेन तथा च सूत्रितम् । 'ततः प्रत्यक्चेतनाधिगमोऽन्तरायाभावश्च' इति तत ईश्वरप्रणिधानात् । द्वितीयस्य प्रतिपक्षभावेन तथा च सूत्रितम् । वितर्कवाधने प्रतिपक्षभावनमिति वितर्का हिंसादयः कृतकारितानुमोदितालोभक्रोधमोहमूलमधुमध्याधिमात्रादुःखाज्ञानानंतफला इति प्रतिपक्षभावनमिति च आदिपदादनुत्स्तेयादयः । हिंसादयः प्रत्येकं कृतकारितानुमोदितभेदेन त्रिविधाः । तेऽपि प्रत्येकं लोभादिमूलकत्वेन त्रिविधाः । तेऽपि मधुमध्याधिमात्रभेदेन प्रत्येकं त्रिविधाः । ते च मूलभूता वितर्कास्त्रयश्चत्वारः पंच अधिकावा त्रिस्त्रिगुणिता एकाशीतिरष्टोचरशतं पंच त्रिंशदधिकं शतं अधिकावा भवन्ति शाखाप्रशाखाभेदेनानंताश्च । दुःखरूपं अज्ञानरूपं अनंतफलं ये पाते दुःखाज्ञानानंतफला इत्यनया प्रतिपक्षभावनया ते निवर्त्तनीया इति । एवं यमनियमचिच्चप्रसाधनप्रतिपक्षभावनैर्निरंतरायं मृदुकृतचित्तो योगी विविक्ते देशे आसीनः संभवादिति न्यायेन स्थिरमुखमासनमध्यासीत् । तत्र देशासने श्रूयते । 'सपेक्षौ चोर्गैरवन्निहवालुका विवर्जितेशब्दजलाश्रयादिभिः ॥ मनोनुकूलेन तु चक्षुषी हने गुहानि वाताश्रयेण प्रयोजयेत् ॥ त्रिरुजतं स्थाप्य समं शरीरं हृदीन्द्रियाणि मनसा संनिरुध्य ॥ ब्रह्मोद्भवेन मन्तरे तद्विद्वान् स्रोतांसि सर्वाणि भयावहानि' इति । चक्षुरित्यत्र त्रिसर्गलोपसङ्गादसः । त्रिरुजतं कटिवक्षः कंधरा मदेशेषु ज्ञतम् । ततो जितासनः प्राणायाममभ्यसेत् । तेन हि मंदगतौ प्राणे सति तदनुसारि मनोऽपि चांचल्यं त्यजति नो चेद्वायुविक्षेपेण विक्षिप्यते तत्र प्राणजयप्रमाणं 'प्राणान्

प्रपौब्धेहसयुक्तचेष्टःक्षीणेप्राणेवासिकयोच्छसीत'इतिश्रुत्युक्तमेवसंगृह्णाति । 'प्राणापानौसमौकृत्वानासाभ्यन्तरचारिणौ'इति । प्राणापानौसमौतुल्यौऊर्ध्वाधोगतिविच्छेदेननासाभ्यन्तरचारिणौकुम्भकेन कृत्वाततोबाह्वानवर्धिवानुस्पर्शान्विषयसंबंधानइंद्रियद्वारानित्यंतंतुद्धौक्रियमाणानुयोगीन्द्रियाणांप्रत्याहारणेनतानुबहिरवकुप्यात् । ततोविषयेधोव्याघ्रत्तेषुकुरणेपुस्वप्नकालेइवांतर्नोमात्रेणावतिष्ठते इत्यर्थः । इयंश्रुत्याहारंकर्तुमशक्तस्याविरक्तस्यकागतिरित्यतआह चक्षुश्चैवांतरेभुवोरिति । चक्षुश्चोवाऽर्थे चक्षुरेवाभुवोरन्तरेकुप्यात्तेष्वर्थात्मुद्रामभ्यसेदित्यर्थः । साचोक्तायोगसारे'लंबि कोर्ध्वस्थितेपार्श्वेजिह्वांव्याहृत्यधारयेत् ॥ दृढासनश्चरितंष्टेनुद्धैवाखेचरीमता ॥ भ्रूमध्यदृष्टिरप्येवमाहादेवेनकीर्तिता'इति । य एवंसर्वोऽपिबाहोविषयेसुधादौसंयोगयोक्तंप्रत्याहारमनुष्ठानमुशक्तानुप्रत्ये वोपदिश्यतइतिज्ञेयम् २७ यतेन्द्रियेति । यस्मिन्कस्मिंश्चित्स्थूलविषयेसुयंतद्विमुवाविष्णुप्रतिमायावाऽनाहतध्वनौवाऽन्यत्रवाचक्षुराद्यन्यतमद्वारामनोभारयेत्तत्तमनस्तद्विषयाकारतांप्राप्तंवेत्तवैवियराभ्यासे नविश्रांतंस्वदेहमपिनपश्यतिसंयमहाविदेहानामधारणा अस्यांसिद्धायामिन्द्रियगणःस्वसंबंधिषयंननुगृह्णाति सोऽयंबर्हिविषयप्रत्याहारः पूर्वोक्तस्त्वांतरइतिभेदः । अतएवतयोस्तुल्यफलत्वंसूत्रितम् । ततःक्षीयतेप्रकाशाशवरणमिति । ततःअभ्यन्तरप्रत्याहारात् तथाबहिरकल्पितावृत्तिर्महाविदेहात्तत्संयमात्मकाशाशवरणश्रयइति । यदाचित्तंदेहमविस्मृत्येवहठेनपुरःस्थितमूर्त्याद्याकारंक्रियतेतदासाचित्तस्यमूर्च्छाकार तारूपाष्टाक्षिकल्पिता यदातुनिरवशेषेणदेहंविस्मृत्यचेतःकेवलंध्येयाकारमात्रंभवतितदासामहाविदेहानामधारणा तस्याअपिफलंतदेव । तत्संयमाचस्यांचेतसोनिग्रहात्प्रकाशाशवरणक्षयोभवतिसोऽयंबाह्य विषयःसमाधिः वितर्काख्योद्विविधः सवितर्कनिर्वितर्कभेदात् तत्राद्यस्यलक्षणंसूत्रितम् शब्दार्थज्ञानविकल्पैःसंकीर्णासवितर्कंति सवितर्कानामसमापत्तिःसमाधिरित्यर्थः । यदाविष्णुप्रतिमादौपूर्वा परानुसंधानेनशब्दार्थोल्लेखेनचभावनाप्रवर्त्ततेतदासवितर्कासमापत्तिः । अस्मिन्नेवाल्लेखेनपूर्वापरानुसंधानेनशब्दार्थोल्लेखेनमन्तरणाभावनाप्रवर्त्ततेतदनिर्वितर्कानामसमापत्तिः । तथाचमूत्रं स्मृतिपरिधु

यतेन्द्रियमनोबुद्धिर्मुनिर्मोक्षपरायणः ॥ विगतेच्छाभयक्रोधोयःसदामुक्तएवसः २८

द्वौस्वरूपशून्येवायमात्रनिर्भासाविबक्तका । स्मृतैःशब्दार्थस्मरणस्यपरिशुद्धौवर्जनेसतिभावयितुःस्वरूपणशून्यातदाऽहमिदंभावयामीत्येवमाकारादृष्टिरपिभावयितुर्नास्तीतिभाति । यतोऽर्थमात्रनिर्भासायेयार्थमात्रमस्यांभासतेनत्वन्पदितिसूत्रार्थः । अस्यासिद्धायांयोगीजितेन्द्रियइत्युच्यते जितमनाइति । आभ्यंतरप्रत्याहारापूर्वकंयदामनःकल्पितेसुक्ष्मेविषयेपूर्ववत्शब्दार्थोल्लेखपूर्वकंतद्वर्जचमनसोभावनप्रवर्त्ततेतदोत्प्रेक्षेसमापत्तीसविचारनिर्विचाराख्येभवतः । तथाचसूत्रं एतयैवसविचारानिर्विचाराचसूक्ष्मविषयाव्याख्याताइति । अत्रसूक्ष्मविषयेतिग्रहणात्पूर्वस्यांस्थूलविषयवंगम्यते एतयैवद्विविधवितर्कसमापत्त्यैवनिर्विचारसमापत्तौदृढायांयोगीजितमनाइत्युच्यते यदापुनश्चेतसोन्मूर्त्यकारतांपरित्यज्यस्वकोद्रेकात्समष्टिमनोमयविषयाअहमेवेदंसर्वोऽस्मीत्येवमाकाराभावानप्रवर्त्ततेसोऽयंसानंदःसमाधिः । यदातुतामपिभावनंपरित्यज्यविषयेदेनमंतरेणास्मीत्येतावन्मात्राकाराभावानप्रवर्त्ततेसाऽस्मिता । अस्मिताहंकारयोर्भेदस्तुक्रमेणविषयेभ्यमुख्यतदाभिमुख्यमात्रकृतः । यथैकएवपूर्वाभिमुखः पश्चिमाभिमुखश्चेतिदत्त । अस्यामवस्थायांयोगीबुद्धितोविविक्तस्यत्वंपदार्थस्यसाक्षात्कारादजितबुद्धिरित्युच्यतेतदेतदुक्तंयतेन्द्रियमनोबुद्धिरिति । एतान्येवमसाधनानिगुणपर्वण्युच्यन्ते तथाचसूत्रम् । विशेषाविशेषलिङ्गमात्रालिङ्गानिगुणपर्वणीति । तत्रविशेषाःस्थूलभूतानिएकादशेन्द्रियाणिच । अविशेषाःपंचतन्मात्राणिअहंकारश्च । लिङ्गमात्रमहचत्त्वम् । अलिङ्गप्रधानंतत्रविशेषादविशेषंप्रविशिततोयोगिनोदैर्नंदिनलयाभ्यासात्समनस्कानीन्द्रियाणितीयन्तेसलयः । बहिर्मुखान्येवभावभन्तिसविशेषः । एवंअविशेषेभ्योलिङ्गमात्रंप्रविशिततोऽपिलयविशेषोस्तः । लिङ्गमात्रात्परंपरुरूपंप्रविशिततोऽपिस्तः तावेतौलयविशेषौहौश्रूयते । 'लयविशेषेपरहितमनःकृत्वास्मिन्निश्चलम् ॥ यदायात्युन्मनीभावंतदातत्परमंपदं'इति एतेषुत्रिपुलीनेष्वाद्यःमुमुषव । द्वितीयोविगलितदेहाहंकारत्वाद्विदेहसंज्ञः । तृतीयःप्रकृतिलयइति एतयोःसमाधिर्गौणः अतएवसूत्रितम् । भवप्रत्ययोविदेहप्रकृतिलयानामिति । भवप्रत्ययोजन्मांतरेहुरेपांसमाधिर्भवति यदा जन्मांतरेएतेषांजन्मनैवसमाधि

सिद्धिः पक्षिणामाकाशगमननिर्दिष्टवद्भवतीति सूत्रार्थः । सर्वथाऽपितेषां सद्योमुक्तिर्नास्तीति सिद्धं । यदा तु अस्मितामात्रस्यापि निर्बिकल्पे चिन्मात्रे लयो भवति तदाऽयं विद्वान्कैवल्यधर्ममेव समाध्याख्यमानु
भवति । यमधिकृत्य श्रूयते क्षणमेकं कृतं तस्य चतुःसप्तत्यायत्कलं तदवाप्नोतीति । अयमेव मोक्षारण्यः । परं अयं न मां च स्थानं यस्य समुनिर्मोक्षपरायण इत्युच्यते । यतोऽस्यामेवावस्थायां योगी जी
यन्मुक्त इत्युच्यते । विगतेच्छाभयक्रोधरतिपादः प्रागेव व्याख्यातः । य एवं भूतः समझामुक्तः वंशप्रतीतिकालेऽपि समुक्त एवास्ति अज्ञानमात्रव्यवधानान्मुक्तेः । एतेनाहंकारादेर्बन्धस्य कालत्रयेऽपि अस
त्त्वात् यमिष्यात्वं दृष्टितम २८ एवं समाहितचित्तेन किं विज्ञेयमित्युच्यते भोक्तारमिति । सोपाधिकेन रूपेण यज्ञानां तपसां च कर्तृरूपेण देवतारूपेण च भोक्तारं । तथा सर्वेषां भूतानां हिरण्यगर्भादीनामपि महान्तं
व्यापकमीश्वरमीशितारमन्तर्वामिणं । सुहृदं सर्वभूतानां प्राणिनां प्रत्युपकारनिरपेक्षतयोपकारिणं सर्वप्रत्ययमाक्षिणं नारायणं प्रत्यगभेदेन ज्ञात्वा माशात्कृत्य तद्वाचं पाप्यशांतिमनुपाध्य स्थानिरुपाख्यां कैवल्य
संज्ञां कच्छति प्राप्नोति । एवं च सोपाधिब्रह्मभावमाप्तिपूर्वकेन निरुपाधिप्राप्तिरिति गम्यते यथोक्तं वार्त्तिकमारे । ' सोपाधिनिरुपाधिश्च द्वेधा ब्रह्मविदुच्यते ॥ सोपाधिकः स्यात्सर्वात्मानिरुपाख्योऽनुपा
धिकः ॥ जक्षन् क्रीडन् रतिप्राप्त इति सोपाधिकस्य तु ॥ लांदाग्ये सर्वकामाप्तिः सार्वत्स्यात्स्पष्टमीरिता ॥ अहमन्तथाऽन्नादः श्लोककार्यप्यहो अहं ॥ इति तत्त्वविदः सामगाने सर्वात्मता श्रुता ॥ अत्रा
पि चक्रदृष्टांतात्सोपाधिस्तच्च विच्छ्रुतः ॥ अपूर्वानपराद्यक्त्या श्रोष्यते निरुपाधिकः ' इति २९ ॥ इति भी० नीलकण्ठेय भारतभावादीपे श्रीमद्भगवद्गीतार्थप्रकाशे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ पर्वणि०

भोक्तारं यज्ञतपसां सर्वलोकमहेश्वरम् ॥ सुहृदंसर्वभूतानां ज्ञात्वा मां शान्तिमृच्छति २९ ॥ इति श्रीमहाभा० भीष्मप० श्रीमद्भगव० संन्यासयोगो नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ पर्वणितुष्कोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अनाश्रितः कर्मफलं कार्यं कर्म करोति यः ॥ स संन्यासी च योगी च न निगमनं चाक्रियः १ यं संन्यासमिति प्राहुर्योगंतं विद्विषां डव ॥ न ह्यसंन्यस्तसंकल्पो योगी भवति कश्चन २ आरूढक्षोभुर्नैर्योगं कर्म कारुणमुच्यते ॥ योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते ३ यदा हि नन्दिन्यर्थेषु न कर्मस्वनुपज्जते ॥ सर्वसंकल्पसंन्यासी योगारूढस्तदाच्यते ४ ॥ ॥

॥ २९ ॥ ॥ ॥ पूर्वाध्यायतेसूत्रित्थ्यानयोगविवरीतुमिच्छंस्तत्राधिकारहेतुत्वात्कर्मयोगतावत्सोतिद्राभ्यां अनाश्रितइति । यःकर्मणाफलमनाश्रितोऽनपेक्षमाणःकार्यमवश्यकृत्तव्यमित्यंक
मकरोतिमप्यफलसंकल्पत्यागात्संन्यासीचयोगीचभवति । नतुनिरप्रियोर्विधितःश्रौतस्मार्चकर्मत्यागीसप्यसंन्यासीनापिअक्रियस्त्यक्त्वाङ्गमनःकायक्रियएववायोगीति १ केनसाम्येनायंसंन्यासीयोगी
चेतिस्तूयतेअतआह यमिति । योहित्यक्तसर्वसंकल्पःसंन्यासीतादृशश्चध्यानयोगीअतोतयोर्भेदःनिःसंकल्पस्तदस्थितिष्ठेदेतत्सोऽसलक्षणमितिमैत्रायणीयोपनिषच्छ्रुतस्यमोक्षलक्षणस्यनिःसंकल्पत्वस्योभयत्रापि
तुल्यत्वात् । अतोऽयमपिकर्मयोगीफलसंकल्पत्यागान्निःसंकल्पत्वसाम्यात्संन्यासीयोगीचभवतीतिस्तूयतइत्यर्थः । योगाधिकारसिद्धयेनिकायकर्मण्यनुष्ठेयानीतिश्लोकद्वयतात्पर्यार्थः २ तत्रकर्मनुष्ठा
नस्यावधिमाह आरूढोऽस्येति । यावद्वियोगंयमनियमाद्यष्टांगोपेतमत्यौत्कंठ्यादारोदुमिच्छतितावत्कर्मण्यनुतिष्ठेत् वस्यारूढोऽमुनेरारूढाकारणंतीव्रैराग्योत्पादनद्वाराकर्मभवति । तस्यैवयोगारू
ढस्ययोगांगानुष्ठानेप्रवृत्तस्यविशेषासहस्ययोगारोहेकर्मणांशमःसंन्यासःकारणमुच्यते । नहिकर्मसुव्यापृतोऽनन्यचित्ततयायोगमनुष्ठामिष्टे ३ नमुयोगपदेनमुख्ययादृश्यानिर्बीजःसमाधिरुच्यतेतमारूढस्य
कर्मणांत्यागःस्वतःसिद्धत्वादविषेयइत्याशंक्यमप्रकृतेयोगारूढपदस्यार्थमाह यदाहीति । इन्द्रियाण्युषुशब्दादिपुरुषणीयेषुकर्ममुच्यतेप्राप्तिसाधनेषुतदर्थानमनुमसज्जतेवैराग्यदार्ढ्यात्सक्तोऽनभवति । नापिमनसा
इहंभूयदितदर्थमहमिदंकर्मकुर्यामितिंसंकल्पयति । तादृशश्चसर्वसंकल्पसंन्यासीयदाभवतितदायोगारूढइत्युच्यते । यथानीब्रबुभुक्षयोपेतोऽन्यत्रनीरागोव्यासंगांतरंत्यक्त्वाभोजनारूढएवभवतितथातीव्रा

रूपावान्सर्वत्रधीतरागस्यक्तसर्वकर्मायोगारूढएवभवतांतावत्कर्माणिकर्तव्यानि ततः परं त्याज्यानीत्यर्थः ४ उद्धरेदिति । एवंक्रमेण कर्मद्वाराचित्तशुद्धिसंपाद्ययोगारूढोऽभ्यासवैराग्यबलेनात्मानमुद्धरेत् । हियस्मादात्मैवात्मनोबंधुर्नपुत्रादयउद्धर्तुंक्षमाः । आत्मैवरिपुरात्मनःनत्वन्येज्ञात्रवःसंसारेमज्जयितुमेनेक्षमाइत्यर्थः ५ आत्मानः आत्मनामनसा अनात्मनोऽजितचेतसः आत्मापनएवशत्रुः ६ मनसोजयेफलमाह जितात्मनइति । शीतोष्णादिषुप्राप्तेषुजितात्मनोनिर्विकारचित्तस्यात्माचित्तंपरमुत्कर्षेणसमाहितःसमाधिप्राप्तोभवति । अतःसमाधिसिद्धिर्धर्मनोजेतव्यमेवेत्यर्थः ७ समाधिसिद्धेरपिकिंफलमतआह ज्ञानेति । ज्ञानंशास्त्रोपदेशजाबुद्धिः । विज्ञानंशास्त्रार्थध्यानजःप्रमारूपोऽनुभवस्ताभ्यांनृपःसंजातालंप्रलयआत्माचित्तंयस्यसज्ञानविज्ञाननृप्तात्मा । यतस्तृप्तात्माऽतःकूटस्थोऽपकंप्यःसंसारतापानास्कंदितोभवतीतिसमाधिलक्षणमाह विजितेन्द्रियइति । समलोष्टाश्मकांचनइत्येवंविधयोगीसयुक्तःप्राप्तयोगइत्युच्यतेविद्वद्भिः ८ समत्वमेवसौति सुहृदिति । सुहृत्प्रत्युपकारमनपेक्ष्योपकर्ता । मित्रंस्नेहवान् । अरिःशत्रुः । उदासीनउभयप्रपक्षपातशून्यः । मध्यस्थउभयहितैषी । द्वेष्यआत्मनोऽप्रियः । बंधुःसंबंधी । तेषुसाधुषुपुण्यकृत्सुपापेषुपापाचारेषुकस्यकिंकर्मत्यनालोचयन्तेषुसर्वेषुयःसमबुद्धिःसविशिष्यते ९ योगीयोगाभ्यासपरोरहसिष्ठांतिस्थितःसन्आत्मानंबुद्धिंयुजीतसमाध्याव सततमिति नैरंतर्यमुक्तं । निराशीर्योगसिद्धेरन्यदप्रार्थयानस्तदेकनिष्ठइतियावत्तेनसत्कारउक्तः । एकाकीअसहायःसंन्यासीत्यर्थः यतौस्थिरीकृतौचित्तंमनआत्मासेन्द्रियंशरीरयेनसयतचित्तात्मा । तथाअपरिग्रहःएकाकिंत्वेऽपिकंपापुस्त

उद्धरेदात्मनाऽऽत्मानंनात्मानमवसादयेत् ॥ आत्मैवह्यात्मनोबंधुरात्मैवरिपुरात्मनः ५ बंधुरात्माऽऽत्मनस्तस्ययेनात्मैवाऽऽत्मनाजितः ॥ अनात्मनस्तु शत्रुत्वेवर्तेताऽऽत्मैवशत्रुवत् ६ जितात्मनःप्रज्ञातस्यपरमात्मासमाहितः ॥ शीतोष्णसुखदुःखेषुतथामानापमानयोः ७ ज्ञानविज्ञानतृप्तात्माकूटस्थोविजितेन्द्रियः ॥ युक्तइत्युच्यतेयोगीसमलोष्टाश्मकांचनः ८ सुहृन्मित्रार्युदासीनमध्यस्थद्वेष्यबंधुषु ॥ साधुष्वपिचपापेषुसमबुद्धिर्विशिष्यते ९ योगीयुं जीतसततमात्मानंरहसिस्थितः ॥ एकाकीयतचित्तात्मानिराशीरपरिग्रहः १० शुचौदेशेप्रतिष्ठाप्यस्थिरमासनमात्मनः ॥ नात्युच्छ्रितंनातिनीचंचैलाजिनकुशोत्तरम् ११ तत्रैकाग्रंमनःकृत्वायतचित्तेन्द्रियक्रियः ॥ उपविश्यासनेयुंज्याद्योगमात्मविशुद्धये १२ समंकायशिरोग्रीवंधारयन्नचलंस्थिरः ॥ संप्रेक्ष्य नासिकाग्रंस्वंदिशश्चानवलोकयन् १३

॥

॥

कादिबहुपरिग्रहशून्यः १० योगंयुंजीतेत्युक्तंतत्कथमित्याकांक्षायांतदंगान्यासनादीन्याह । शुचौदेशेइत्यादिना । शुचौदेशेभावतःसंस्कारतोवापुण्येदेशेस्थानेप्रतिष्ठाप्यमुस्थितंक्रत्वास्थिरंनिश्चलं आस्तेऽस्मिन्नित्यासनस्थंढिलं निश्चलमित्यनेनसून्मयमेवस्थंढिलंनतुकाष्ठमयंपीठं आसनमितिपरामनव्यावृत्त्यर्थं नात्युच्छ्रितंनात्युच्चं नातिनीचं चैलाजिनकुशाउत्तरेउपपुंपरियस्यतचैलाजिनकुशोत्तरं अजिनादुपरिचैलंकुशेभ्यउपरिअजिनंस्थंढिलस्योपरिकुशाइत्यर्थः ११ प्रतिष्ठाप्यकिंकुर्यादितितत्राह तत्रेति । तत्रासनेपश्चस्वस्तिकाद्यन्यतमेनासनेनोपविश्य । यताःनिष्ठेताश्चित्तस्यक्रियाविषयाणांस्मरणानिन्द्रियक्रियास्तेषांग्रहणंयेनासौयतचित्तेन्द्रियक्रियः । अतएवमनोबाधाभ्यंतरविषयानुपरक्ततयाएकंध्येयमेवप्रत्यक्षतत्त्वमग्रेयस्यस्फुरतिनान्यत् तदेकाग्रंवृत्तंरानंतरितत्रब्रह्मकारवृत्तिप्रवाहिकृत्वाआत्मविशुद्धयेचित्तशुद्धयर्थयोगंर्वाचित्तप्रवाहस्यापिनिराबंधंयुजादनुतिष्ठेच्चित्तस्यस्यैर्यतापादनेन १२ आसनउपविश्येत्युक्तंतत्कथमित्यतआह सममिति । कायःशरीरमध्यंशिरोग्रीवाचकायशिरोग्रीवंसमंमूलाधारमारभ्यसूर्वांतंअब्रह्मचलंनिष्कंपधारयन्स्थिरोभूत्वासंमंथननासिकाग्रंस्वमितिनासिकाग्रावेक्षणंनविधीयतेकिंतुनिमीलनेलयभयमुनीलनेविक्षेपभयमतोदिशोऽपिहृयादिविक्षेपकविषयदर्शनभयादनवलोकयन्नर्थोन्मीलितनेत्रआसीतेतित्तरेणान्वयः १३

॥

॥

॥

॥

॥

॥

एवमासेनेउपविष्टेनयत्कर्त्तव्यतदाह प्रशांतात्मेति । योगयुक्तोयोगीब्रह्मचारिव्रतेभैक्षचर्यायांस्थितः संन्यासीत्यर्थः मच्चित्तोमयिपरमेष्ठित्तैवस्यसएवंभूतोमयेवमनःसंयम्यमत्परआसीतसप्रशांतात्माभूत्वा विगतभीर्भवतीति योजना । भवतिहिकश्चिदात्मनोऽन्यमीश्वरंमत्वातच्चित्तस्तमेवाराध्यत्वेनाभिगतस्तत्रैवचमनसःसंयमं करोतिननुसृतत्परस्तमेवपरमपुरुषार्थतयाप्राप्यत्वेनमन्यतेकिंतुतत्प्रतीत्यान्पदेवफलं कामय ते अयंतुमच्चित्तोमयेवमनःसंयम्यमत्परोमामेवसर्वीतरंप्रत्यगद्वयंकामयतइति । यतोमत्परोऽतएवप्रशांतात्माप्रकर्षेणबाह्याभ्यंतरविषयत्यागेनसमाधिमुत्वास्वादत्यागेनचशांतउपरतःआत्माचित्तंयस्यसोऽस्मितामात्रावशेषोविगतभीर्भवति । इयमेवावस्थासत्त्वपुरुषान्यताख्यातिरितिब्रह्मसाक्षात्कारइतिचविकल्प्यते । सर्वथातस्यांसिद्धायांपुरुषःपरमपुरुषार्थभागभवति १४ अस्याःफलमाह युंजन्ति । एवमनेनप्रकारेणसदानिरंतरदीर्घकालंचात्मानंमनोयुञ्जन्समादधानोयोगी नियतंख्यातिफलादपिनिगृहीतंमानसंयेनसंनियतमानसः शान्तिपरमंवेराग्यबलात्ख्यातिमपिनिरुध्यनिर्विकल्पपदंनिर्वाणंमोक्षस्तदेवपरमानिष्टायस्याःशान्तेस्तांमत्संस्थामयेवसंस्थाएकीभावेनावस्थानंसमाधिर्वायस्यास्तामधिगच्छतिप्राप्नोति । ख्यातिफलंचमृत्कृतादर्शितंमत्संस्थानेऽप्यकुसीदस्यसर्वथाविवेकख्यातेर्धर्ममेघः समाधिरितितत्परंपुरुषख्यातेर्गुणवैतृष्ण्यमितिसत्त्वपुरुषान्यताख्यातिमात्रात्सर्वज्ञातृत्वंसर्वभावाधिष्ठातृत्वंचेतिमृत्त्रयेणप्रसंख्यानध्याने अकुसीदस्यवणिजइवफलानिच्छोःसर्वथाविवेकख्यातिरेवभवतितस्याश्चफलंधर्ममेघःसमाधिःसचप्रागेवव्याख्यातः । तद्वैराग्यंपरंपरसंज्ञंपुरुषख्यातेःफलम् । तस्यलक्षणंगुणेषुदिव्यादिव्यविषयेषुवैतृष्ण्यम् । एतस्यैवहिनांतरीयकंफलंकैवल्यमितियोगावदन्ति । तृतीयसु

प्रशान्तात्माविगतभीर्ब्रह्मचारिव्रतेस्थितः ॥ मनःसंयम्यमच्चित्तोयुक्तआसीतमत्परः १४ युंजन्नेवंसदाऽत्मानंयोगीनियतमानसः ॥ शान्तिंनिर्वाणपरमांमत्संस्थामधिगच्छति १५ नात्यश्रतस्तुयोगोऽस्तिनचैकांतमनश्रतः ॥ नचातिस्वप्रशीलस्यजाग्रतो नैवचार्जुन १६ युक्ताहारविहारस्ययुक्तचेष्टस्यकर्मसु ॥ युक्तस्वप्नावबोधस्ययोगोभवतिदुःखहा १७ यदाविनियतंचित्तमात्मन्येवावतिष्ठते ॥ निस्पृहःसर्वकाभेभ्यो युक्तइत्युच्यतेतदा १८ यथादीपोनिवातस्थोनेद्भूतेसोपमास्मृता ॥ योगिनेनायतचित्तस्ययुंजतोयोगमात्मनः १९ यत्रोपरमतेचित्तंनिरुद्धयोगसेवया ॥ यत्रचैवात्मनाऽत्मानंपश्यन्नात्मनितुष्यति २० सुखमात्यन्तिकंयत्तदुद्दिग्राह्यमतीन्द्रियम् ॥ वेत्तियत्रनचैवायंस्थितश्चलितश्चतः २१ ॥

त्रोक्तंफलंसर्वश्यादिकंत्वभिमेत्यश्रूयते । कस्मिन्नुभगवोविज्ञातेसर्वमिदंविज्ञातंभवतीतिसर्वस्ववशीसर्वस्येशानःसर्वस्याधिपतिरित्यादिकम् १५ एवंयोगाभ्यासनिष्ठस्याहारादिनियममाहृद्वाभ्यां नात्यश्रतइति । एकान्तमतिशयेन जाग्रतइत्यत्राप्यतिशब्दोयोज्यः १६ युक्ताःपरिमिताआहारादयोयस्यसतथा १७ निर्वाणपरमांशान्तिप्राप्तस्यलक्षणान्याह यदेत्यादिभिःषड्भिः । विनियतंविशेषेणएकाग्रताभूयेरपिनिरुद्धमात्मनिप्रत्यगात्मन्येवावतिष्ठतेनत्वस्मितादिरूपेणउद्दिश्यतेतदायोगीसर्वेभ्योजाग्रत्स्वप्नसंजीवसमाधिषूपस्थितेभ्यः ल्यबलोपेपंचमी सार्वभौम्याप्राप्त्यैवतान्प्राप्यतेपुनःस्पृहोभवतितदायुक्तो निर्विकल्पकइत्युच्यते १८ एकाग्रतावस्थायांयोगिचित्तस्योपमामाह यथेति । नैगेतेनचलिततद्वत् यतंचतच्चित्तंचयतचित्तंतस्य एकाग्रतांप्राप्तंचित्तंनिवातप्रदीपवन्नचलतीत्यर्थः आत्मनोयोगंसमाधिंयुजतोऽनुतिष्ठतः १९ यत्रेति । एवंचित्तमेकाग्रीभूतंसत्त्वयोगसेवयानिरुद्धंयत्रयस्यामवस्थायामुपरमतेविलीनंभवतियत्रवा आत्मनाचित्तेनात्मानंनिर्विकल्पपश्यन्नात्मनितुष्यतिनबाह्यैर्तुष्टिंभजते २० किंच सुखमिति । आत्यन्तिकमनंतंयत्सुखंतत्कैवल्यंउद्दिग्राह्यंसोषुसुखवद्यतोऽतीन्द्रियमिन्द्रियागोचरंयत्रसुखेस्थितोऽयंनचेत्तिचेद्याभावात्किञ्चिदनुभवतिनापितत्त्वतश्चलति । बुद्धितादात्म्याध्यासकाले चलतीवेतिभातिपरंतुतत्त्वतोचलति । तथाचश्रुतिःध्यायतीवलेलायतीवेतीवशब्दमयुंजानाध्यानादेस्ताच्चिकत्वंदर्शयति बुद्धीध्यायंत्याध्यायतीवेतिलेलायत्यालेलायतीवेतिश्रुत्यर्थः । यद्वातत्त्वमुल्लंघयंत्येववेत्तिक्रिपपिनैवानुभवति यत्रेत्यादिभिर्ज्ञेयवचनैः २१

दुःखेनशस्त्रपातादिलक्षणेन गुरुणामहता २२ तमिति । यत्रोपरमतेचित्तमित्यादिनाउक्तलक्षणंतदुःखसंयोगस्याप्यंतःकरणसंबन्धस्यवियोगमेवसंतविरुद्धलक्षणयायोगसंज्ञि विध्यात् । योगफलमुपसंहृत्य पुनार्निश्चयानिवेदयोःसाधनत्वविधानपूर्वकतमेवशतकृत्वोऽपिपथ्यवदितव्यमितिन्यायेनविषयत्वेसइत्यादिनासयोगोनिश्चयेनाध्यवसायेनानिर्विण्णनिर्वेदरहितचेतोयस्यतेनयोक्तव्योऽध्यसनीयः । यद्वाशातो दांतउपरतस्तितिक्षुःसमाहितोभूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानंपश्येत्'इतिश्रुतिविहितेश्रुत्यंतरदृष्टश्रद्धावित्तपदोपेतेशमादिपदकमत्रक्रमतोविधीयते । तत्रनिश्चयेनेतिगुरुवेदवाक्यादौफलावश्यंभावनिश्रयलक्षणाश्रद्धाऽन्ननिश्चयपदेनगृह्यते । तथानिर्विण्णचेतसेतिवैराग्येणद्वंद्वसहिष्णुत्वलक्षणातितिक्षाविधीयतेइतिज्ञेयम् २३ अयश्चमदोपरमसमाधानानिक्रमेणश्लोकद्वयेनविषयत्वं संकल्पेति । संकल्पइदमेभूयादितिचेतोवृत्तिस्ततउद्भवोयेषांतातकामानकाम्यमानान्विषयानशेषतोवासनोच्छेदपूर्वकंसंकल्पनिरोधेनत्यक्त्वा । एतेनांतरिन्द्रियनिग्रहलक्षणःशमउक्तः । बाह्येन्द्रियनिग्रहलक्षणंदममा मनसैवेति । विषयदोषदर्शनामनसैवसर्वतःसर्वप्रकारेणश्रोत्रादिकर्मिन्द्रियग्रामंसमंततःसर्वेभ्योविषयेभ्योविनियम्यउपरमेदित्युत्तरेणान्वयः २४ शनैःशनैरेति । भूमिकाजयक्रमेणदिव्यादिव्यविषयेभ्योउपरमेद व्याहृत्तोभवेत् कथं धृतिगृहीतयाबुद्ध्येति । धृतिः 'वृत्त्याययाधारयतेमनःप्राणेन्द्रियक्रियाः ॥ योगेनाव्यभिचारिण्याधृतिःसापार्थसात्विकी'इत्युक्तलक्षणातयागृहीतयावशीकृतयाबुद्ध्युदाउपरमेत् । तथाएवमुपरतमनःआत्मनिस्वरूपेसंस्थास्थितिर्यस्यनतुदृश्येदृष्टरिवातत्तथाआत्मैकाकारमेकाग्रमित्यर्थः । द्रष्टृदृश्योपरकंचित्तसर्वार्थसर्वार्थतैकार्थतयोःक्षयोदयोचित्तस्यैकाग्रतापरिणामइतिसूत्रितैकाग्र्यंप्रापयेत् । सूत्रार्थस्तुअहमि

यंलब्ध्वाचापरंलाभमन्यतेनाधिकंततः ॥ यस्मिन्स्थितोनदुःखेनगुरुणाऽपिपिचाल्यते २२ तंविद्यादुःखसंयोगवियोगंयोगसंज्ञितम् ॥ सनिश्चये नयोक्तव्योयोगोनिर्विण्णचेतसा २३ संकल्पप्रभवान्कामांस्यक्त्वासर्वानशेषतः ॥ मनसैवेन्द्रियग्रामंविनियम्यसमंततः २४ शनैःशनैरुपरमेदुद्भवा धृतिगृहीतया ॥ आत्मसंस्थमनःकृत्वानर्किंचिदपिचिन्तयेत् २५ यतोयतोनिश्चरतिमनश्चंचलमस्थिरम् ॥ ततस्ततोनिश्चरत्येतदात्मन्येववशनयेत् २६ प्रशान्तमनसंज्ञेनंयोगिनंसुखमुत्तमम् ॥ उपैतिशांतरजसंब्रह्मभूतमकलमषम् २७ ॥ ॥ ॥

दंपश्यामीत्यनुभवेद्दिष्टादृश्यंदर्शनंचभासते तत्रदर्शनभानमप्रत्याख्येयमतोदृष्टरिदृश्येचोपरकंचित्तसर्वार्थमिति । नतुदर्शनोपरकताऽपिसर्वार्थतायांगणिता तदभावेचित्तस्यनाशापत्तेः द्रष्टृदृश्योपरागाभावेतुणकार्यतदुच्यते । यथास्वप्ने तत्रहिदृश्यंतास्तीतिपामराणामपिप्रसिद्धं द्रष्टाऽपिनास्ति तदाईन्द्रियाणामभावात् । आत्मेन्द्रियमनोयुक्तंभोकेतिश्रुत्यैवभोक्तृत्वस्येन्द्रियसन्नियोगशित्वत्वात् । किंचद्रष्टृदृश्यवासनावासितंचित्रपटसदृशमेकमनएवास्ति तच्चस्वयंज्योतिषापुरुरूपेणभास्यमानंजाग्रद्रस्वप्नेऽपिद्रष्टृदृश्योपरागंभ्रकाशयति तदासनावासितत्वात् । एवंसतियदासर्वार्थतायाःक्षयःएकार्थताया उदयश्चतदाचित्तस्यैकाग्रतापरिणामोभवतीति । तदेवमात्मसंस्थमनःकृत्वेतिसंप्रज्ञातसमाधिरुक्तः । तत्रापिपूर्वाभ्यासवशाच्चित्तस्यद्रष्टृदृश्योपरागोवासनामयोभातीतितत्त्वित्वात्तदसंप्रज्ञातसमाधिमाह नर्किंचिदपिचितयेदिति । ध्यातृध्यानध्ययेविभागमपिनस्मरेत्किंतुअखंडैकरससंविदात्मनामुषुप्तवचित्प्रेदित्यर्थः २५ शनैःशनैरित्येतेश्लोकंव्याचष्टे यतोयतइतित्रिभिः । यतोयतोहेतोर्योविषयंग्रहीतुंमनोनिश्चरतिवर्हिच्छतिततस्ततस्तत्रतत्रदोषदर्शनेनततस्ततोविषयात्एतन्मनोनियम्यप्रत्याहृत्यआत्मनिस्वरूपेणैववशनयेत्पर्यवस्थापयेत् एतेनपूर्वाध्याख्यातम् २६ एवमात्मवशमनसिर्किस्यादित्याशंक्याह प्रशान्तेति । ह्रियस्मात्पुनंप्रशान्तमनसंप्रकर्षणउपरतचेतसंयोगिनंएकाग्रताभूमौउच्चमंखंसंप्रज्ञातसमाधिफलभूतंउपैति भौतिकानांबाह्यानांमानोरथिकानांभौताराणांचविषयाणांत्यागावज्ञांतरजसंप्रक्षीणमोहादिक्लेशंभ्रह्मभूतसद्रूपं अकलमपंधर्माधर्मवर्जितं योक्तंयोगभाष्ये यस्त्वेकाग्रैवसिसहूतमर्थप्रद्योतयतिकर्मबंधनानिश्चयतिनिरोधमभिमुखीकरोतिसिणोतिचक्लेशान्संप्रज्ञातोयोगइत्याख्यायतइति एते

नात्मसंस्थमनःकृत्वेतिव्याख्यातम् २७ अस्यफलमाह युंजति । एवमेनप्रकारेणयोगीआत्मानंभनोयुंजन्समादधानःविगतकल्मषोनिरस्ताविद्यादिक्लेशःसुखेनअनायासेनब्रह्मसंस्पर्शं निर्विशेषंब्रह्मणापे-
क्यंत्रिविधोपाधिप्रविलयात्अश्नुतेमाप्नोति कीदृशंब्रह्मसंस्पर्शंअत्यंतअंतोद्गृह्ययभावेनपरिच्छेदस्तमतिक्रान्तंनिर्विशेषमुत्पन्नपरमानंदैकरूपं एतेननकिंचिदपिचितयेदितितुर्थपादोव्याख्यातः २८ द्विविध-
स्यापियोगस्यफलमाह सर्वेति । 'सोपाधिनिरुपाधिश्चद्वेधाब्रह्मविदुच्यते ॥ सोपाधिकःस्यात्सर्वात्मानिरुपाख्योऽनुपाधिकः'इतिवाचिकोक्तरीत्यासंग्रहातेआत्मनःसार्वात्म्यमनुभवयोगीसर्वेषुभूतेषुउपादा-
नतयास्थितेआत्मानेईक्षतेपश्यति । तथाअसंग्रहातेसर्वाणिभूतानिब्रह्मादिस्तत्त्वपर्यंतानिआत्मन्येकतांगतानिरज्ज्वाभिवाध्यस्तत्सर्पदंडधारादीनितद्रूपमप्यति । योगयुक्तात्मायोगेनसमाहितचित्तः । अस्यैव
व्युत्थानावस्थामाह सर्वेति । सर्वेषुब्रह्मादिस्यावरातेषुविषयेषुभूतेषुसमंनिर्विशेषंब्रह्मात्मैकत्वविषयदर्शनंयस्यसर्वत्रसमदर्शनः तथाचश्रुतयः 'यस्तुसर्वाणिभूतानिआत्मन्येवानुपश्यति ॥
सर्वभूतेषुचात्मानंततोविजुगुप्सते । सर्वस्यात्माभवति । ब्रह्मादाशाब्रह्मदासाब्रह्मेमेकितवाजत । इदं सर्वैयदयमात्मा'इत्यादयपुत्रमर्थप्रतिपादयति । यच्चयोगयुक्तात्मायोगीसर्वत्रसमदर्शनःसआ-
त्मानमीक्षतइतियोगिसमदर्शिनावाऽऽत्मेषणाधिकारिणायुक्तौ । यथाहिचित्तद्विनिरोधःसाक्षिसाक्षात्कारहेतुस्तथाजडविवेकेनसर्वानुस्यूतचेतन्यपृथक्करणमपि नावश्यंयोगएवापेक्षितइति तन्न ।
'समाहितोभूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानंपश्यति । ततस्तुतंपश्यतिनिष्कलंध्यायमानः'इत्यादिश्रुतिभिःसमाधिध्यानापरपर्याययोगस्यैवात्म्यदर्शनहेतुत्वप्रतिपादनात् । तत्कारणंसांख्ययोगाभिपन्नंविद्यामेतांयो-

युंजन्नेवंसदाऽऽत्मानंयोगीविगतकल्मषः ॥ सुखेनब्रह्मसंस्पर्शमत्यन्तंसुखमश्नुते २८ सर्वभूतस्थमात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि ॥ ईक्षतेयोगयुक्ता-
त्मासर्वत्रसमदर्शनः २९ योमांपश्यतिसर्वत्रसर्वैकमपिपश्यति ॥ तस्याहंनप्रणश्यामिसचमेनप्रणश्यति ३० ॥

गविधिचकृत्स्नमितिर्लिगाच्चज्ञानयोगयोःसमुच्चयावगमात् । नचश्रौतयौक्तिकविवेकमात्राजडाजडयोर्देहात्मनोःपृथक्करणसंभवति सोपाधिकस्यभ्रमस्यउपाधिनिवृत्तिर्मतरेणनिवृत्त्यसंभवात् । आदर्शा-
द्यनिवृत्तावपिप्रतिविंबादिभ्रमनिवृत्त्यापत्तेः अतएवाधिष्ठानज्ञानदार्ढ्येसतितत्रकल्पितस्यचित्तस्यतद्गृह्यस्यचादर्शनमनायासेनैवोपपद्यतइतिनिरस्तं । योगविनाऽधिष्ठानज्ञानस्यैवासंभवात् यदाहदसः
'स्वसंवेद्यंहितद्रुक्षकुमारीस्त्रीमुखंयथा ॥ अयोगीनैवजानातिजात्यंघोह्रियथाघटं'इति । यत्तुक्तंभगवत्पूज्यपादैः ब्रह्मविदःकुत्रापियोगापेक्षान्व्युत्पादयामुत्तुरिति । तद्व्यातातब्रह्मजिज्ञासेत्यत्राथशब्द-
सूचितसुसुक्ष्मविशेषणीभूतसाधनचतुष्टयांतर्गतंशमाद्युपेतसमाधिमद्वैतमितिनदोषः । द्वैकमावितिवसिष्ठवाक्यतात्पर्येणुपरस्परनिरपेक्षमार्गद्वयोपगमेनाम्यःपंथाइतिश्रुतिवाचापस्याप्रतिपत्तिक्रमभेदमात्रपरत-
याप्रागेववर्णितमितिदिक् । किंचयोगप्रकरणेयोगानपेक्षमार्गीतरप्रतिपादनमसंगतं नचतत्सूचकोऽत्रकश्चिच्छब्दोवर्षते । संभवतिवास्तव्युक्तेरतोयोवासमदर्शनइतिवापदाध्याहारोऽप्यसंगतइतिदिक् २९
अस्यात्मैकत्वदर्शनस्यापिफलमाह योमामिति । सर्वत्रात्मच्छब्दःप्रत्यगात्मपरः योगीयोगीआत्मानंसर्वत्रपश्यतिसर्वचात्मनिपश्यतितस्ययोगिनःज्ञातआत्मानप्रणश्यतिअदर्शनंगच्छतिज्ञातआत्मानपुनस्तिरोभ-
वति । सकृज्ज्ञस्यमूलाज्ञानस्यबीजाभावेनपुनरुदयासंभवादित्यर्थः । ननुकार्यकारणसंघाताभिमानाद्युक्तिकल्प्यब्रह्मण्यध्यस्तेनतदभिमानत्यागपूर्वकंज्ञातंस्वाधिष्ठानभूतब्रह्ममातिरोषायि बुद्धेस्तत्त्व-
पक्षपातित्वात् । ब्रह्मदृष्टपातुमुक्तजीवस्यनिरन्वयोच्छेदोभवतीत्याशंक्याह सचमेनप्रणश्यतीति । सचविद्वान्येमेनप्रणश्यतितिरोभवतिमदभिज्ञत्वात् । भवेदेतदेवंदिजीवोमयिअध्यस्तोवाममविकारो
बाधवेत्तदानिरन्वयोच्छेदंमाप्नुयात् । अहमेवतुषः । तत्त्वमस्यहंब्रह्मास्मिअयमात्माब्रह्मेत्यादिशास्त्रात् तन्माद्युक्तमुक्तसचमेनप्रणश्यतीति ३०

यस्मात्सर्वात्मैकत्वदर्शोऽहमेवातोनास्यमोक्षःप्रतिबध्यतइत्याह सर्वभूतेति । सर्वापादानतयासर्वेषुभूतेषुसत्त्वरूपेणस्फुरणरूपेणचस्थितंमां परमात्मानमेकत्वंजीवब्रह्मणोरैक्यमास्थितःसन्भजतिनिर्विकल्पेनस
माधिनासिवतेसयोगीव्युत्थानदशायांभारवृत्तकर्मवशात्वाधितानुदृश्यादेहमारूढःसर्वथासर्वप्रकरणेयान्नवल्लव्यादिवत्कर्मत्यागेनवावसिष्ठजनकादिवद्विहितकर्मणावाद्वात्रेयादिवन्निषिद्धकर्मणावावर्त्तमानोऽपि
व्यवहरन्नापिमय्येववर्त्ततेनमत्तश्च्युतोभवति । यतोदेवेभ्योऽपिनास्यभयमितिश्रूयते । 'तस्यहनदेवाश्चनाभुत्याईक्षतआत्माहोषांसभवति'इतिच । नेत्यव्ययमप्यर्थे देवाअपितस्यब्रह्मविदःअभुत्यै
अनैश्वर्यायनईशतेनसमर्थाभवन्ति यतोऽयमेवामात्मेतिश्रुत्यर्थः सनपुनःसंसारीपूर्ववज्जवतीत्यर्थः ३१ यद्यपिनिषिद्धकर्मणाऽप्यात्मविज्जबध्यतेतथापिशीलवानेवयोगीश्रेष्ठइत्याह आत्मौपम्येनेति ।
यथास्वस्थमुलमिष्टदुःखमनिष्टतद्वत्परस्यापीतिबुद्ध्यायोऽन्यस्मैदुःखंनप्रयच्छतिसोऽर्हिसकःपरमयोगीमतइत्यर्थः ३२ साम्ययोगमग्न्यमन्वानउपायांतरबुभुसत्याऽर्जुनउवाच योऽयमिति । योऽयंयोगस्त्व
यासाम्येनप्रोक्तोऽर्हिसाप्राधान्येनसंन्यासपूर्वकतयावर्णितः हेमधुसूदन तस्ययोगस्यसर्ववृत्तिनिरोधरूपस्यस्थिरास्थितिर्नपश्यामि मनसश्चंचलत्वादितिशेषः ३३ एतदेवोपादयति चंचलंहीति । प्रमा

सर्वभूतस्थितंयोमांभजत्येकत्वमास्थितः ॥ सर्वथावर्त्तमानोऽपिसंयोगीमयिवर्त्तते ३१ आत्मौपम्येनसर्वत्रसमंपश्यतियोऽर्जुन ॥ सुखंवायदिवा
दुःखंसंयोगीपरमोमतः ३२ ॥ योऽयंयोगस्त्वयाप्रोक्तःसाम्येनमधुसूदन ॥ एतस्याहंनपश्यामिचंचलत्वात्स्थितिर्नस्थिराम् ३३ चञ्चलंहिमनःकृष्ण
प्रमाथिबलवद्दृढम् ॥ तस्याहंनिग्रहंमन्येवायोरिवसुदुष्करम् ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ असंशयंमहाबाहोमनोदुर्निग्रहंचलम् ॥ अभ्यासेनतु
कौन्तेयवैराग्येणचगृह्यते ३५ असंयतात्मनायोगोदुष्प्रापइतिमेमतिः ॥ वश्यात्मनातुयतताशक्त्योऽवाप्तुमुपायतः ३६ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अय
तिःश्रद्धयोपेतोयोगाञ्चलितमानसः॥अप्राप्ययोगसंसिद्धिंकांगतिंकृष्णगच्छति ३७ कश्चिन्नोभयविभ्रष्टश्छिन्नाभ्रमिवनश्यति ॥ अप्रतिष्ठोमहाबाहोविमूढो
ब्रह्मणःपथि ३८ एतन्मेसंशयंकृष्णछेत्तुमर्हस्यशेषतः ॥ त्वदन्यःसंशयस्यास्यछेत्तानम्युपपद्यते ३९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पार्थनैवेहनामुब्रवि
नाशस्तस्यविद्यते ॥ नहिकल्याणकृत्कश्चिद्दुर्गतिंतातगच्छति ४०

धिबहुदुःखबुद्धेकस्यप्रमथनशीलम् ३४ मनसोदुर्ग्रहत्वमभ्युपेत्यभगवानुवाच यद्यप्येवंतथाप्यभ्यासवैराग्याभ्यांसमुच्चिताभ्यांदुर्निग्रहमपिमनोनिगृह्यते । तत्राभ्यासोनामकस्यांचिच्चित्तभूमौसमानप्र
त्ययावृत्तिः । वैराग्यंतुदृष्टादृष्टभोगेषुसमाधनेषुदोषदर्शनेनैवतृण्यं । तत्रयथाकैदारिकःकैदारेषुकुल्याजलंसंचारयन्नेकस्यद्वारंपिपायापरस्योद्धाटयतिद्वैराग्येणविषयस्रोतःखिलीक्रियतेअभ्यासेन
कल्याणस्रोतउद्धाटयतइतिद्वयोरप्यावश्यकत्वं तथाचमृजम् । अभ्यासवैराग्याभ्यासंतिष्ठोपइति ३५ असंयतात्मनाअजितचित्तेन वश्यात्मनाजितचित्तेन उपायतोऽभ्यासवैराग्यरूपात् ३६
मनसोदुर्निग्रहत्वाद्योगसिद्धौविघ्नपश्यन्नर्जुनउवाच हेकृष्ण योगात्कर्मयोगाञ्चलितमानसस्त्यक्तकर्मासंन्यासीत्यर्थः * श्रद्धयोपेतोयोगमार्गमविष्टोऽपिअयतिःआयुषोल्पत्वाद्द्वैराग्यदौर्वल्याद्वाअ
ल्पप्रयत्नः । अलवणायवागरितिवदत्राल्पार्थेनञ् । सकदाचित्त्योगसंसिद्धिंयोगफलंसंयक्त्वादर्शनेनमप्राप्यमृतश्चेत्कांगतिंगच्छति ३७ कश्चिदिति । कश्चिन्नोभयविभ्रष्टःकर्ममार्गाद्योगमार्गाच्चविभ्रष्टश्छिन्ना
भ्रमिवपूर्वमपरंवामेघसंचमप्राप्यमध्येएवमनश्यतितद्वत् अप्रतिष्ठोनिराश्रयः हेमहाबाहो विमूढोब्रह्मणःपथिब्रह्मप्राप्तिमार्गे ३८ एतद्वत् एतद्वत् स्पष्टमन्यत ३९ अत्रोत्तरंभगवानुवाच पार्थेति ।
हेतातेतिवात्सल्यात्संबोधयति तस्येहविनाशोनीचयोनिराप्तिः अमुब्रविनाशोन्नरकप्राप्तिस्तदुभयमपिनजायते । हियतःकल्याणकृच्छ्रमकृत्तुर्गतिनैवमाप्नोति ४०

卷之二十三

भीष्म० ६

अ०

॥ ७ ॥

11 83 11

तिपंचमातेयस्तु त्रितं त्र्याख्यातम् ४२ एवं योगिनस्तैति तपस्विभ्य इति । तपस्विनोऽब्रह्मच्छांदायणमासोपवासादिकर्तारः । ज्ञानिनश्चास्त्रीयपांडित्यवंतः । कर्मिणोऽग्निहोत्रायनुष्ठातारः । तेभ्यः सर्वेभ्यो योगीयतोऽधिकोमतस्तस्माद्योगीभवाजुन ४६ समाप्तः कर्मप्रधानस्त्वंपदार्थविवेकः । अतः परमुपासनाप्राधान्येन तत्पदार्थनिरूपयितुकामस्तदुपासनामहाफलत्वेनस्तौति योगिनामिति । दैवमेवापरेयज्ञमित्यादिना चतुर्थाध्यायमोक्ताद्वादशयोगास्तद्वतां योगिनांसर्वेषामध्ये यो महत्तेन मयि वा मुदेवै संप्रति तेनां तारात्मना चित्तेन श्रद्धावान्न सन्मां भजते स मे मयुक्ततोऽतिप्रियेन युक्तः श्लाघ्योमतोऽभिप्रेतः । तस्मान्मद्भक्तो भवेति भावः ४७ ॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंर० नीलकंठकृतौभार० भीष्मपर्वणि भगवद्गीता० षष्ठोऽध्यायः । त्वंपदार्थविवेकश्च समाप्तिमगमत् ॥ ६ ॥ पर्वणि ॥ ३० ॥ पूर्वाध्यायांतियोगां भजते स मे युक्ततमो मतस्त्युक्तं तत्र कीदृशं पूर्वोक्तं निष्कामकर्मयोगोपेक्षया विलक्षणं तव भजनेन वा युगेन पूर्वयोगोपेक्षया तस्य युक्ततमत्वं मित्येतां भर्जुनां साक्षां स्वयमेव परिहरन् भगवानुवाच मर्याति । कश्चिद्वाजाश्रयो धनमानासक्तमना भवति । अयं तु मादश्रयेण मा मे व परमपुरुषार्थभूतं प्राप्नुमिच्छन्नित्यर्थः । ईदृशो योगुं यजन् समाधिं मनुतिष्ठन् । त्वंपदार्थविवेककारेभ्यश्च पिसां वैश्यमस्ति सर्वभूतस्य मात्मानमिहा दिवचनात् तथापि स्वस्माद न्यईश्वरोऽस्ति न वेति पातं जलकापिलयोस्तार्किकमीमांसकयोर्वैश्वरानीश्वरयोर्मतभेदात् संशयः कारणज्ञानाच्चासमग्रं तत्सर्वश्रयमिति मत्वा आह असंशयसमग्रमिति । मां तत्पदार्थमीश्वरं यथा ज्ञास्यसि तत्तंप्रकारं गृणु । अत्र ब्रह्ममाणरीयासर्वं ब्रह्म वा मुदेवात्पकमिति भजने वैलक्षण्यं कारणज्ञातृत्वमस्य योगिनः पूर्वयोग्योपेक्षयाऽऽविश्यमिति भावः १ ॥ ॥ ॥

एतदेवाह ज्ञानमिति । ज्ञानं धृद्वद्भानघनं ब्रह्म । 'सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म विज्ञानमा नंदं ब्रह्म' इति श्रुतेः । तेषु धर्मद्वयस्यामि अशेषतः साधनकलापसहितं । किंच च न मात्र ज्ञेयपरोक्षज्ञानेन शब्दस्यैव विषये परोक्षज्ञानजनकत्वनियमादित्याशङ्क्याह सविज्ञानं अनुभवसहितं दशमस्त्वमसीत्यादौ शब्दादप्यपरोक्षज्ञानोत्पत्तिदर्शनात् । कस्मिन्नुभयशो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातमित्येकविज्ञानात् सर्वविज्ञानमतिज्ञां श्रौतामेव वर्णयति यज्ज्ञात्वेति । जगत्कारणाधिष्ठानस्य ज्ञानरूपस्य ब्रह्मणो ज्ञाने संशयोच्छेदात् सर्वस्यात्ममात्रत्वेन ज्ञातव्यान्वेशोऽप्युक्त्यर्थः २ एतदेव ज्ञानंदौर्लभ्यप्रदर्शनेन स्तौति मनुष्याणामिति । यतः तां यतमानानाम् ३ एवमेकविज्ञानात् सर्वविज्ञानमतिज्ञायतदुपपत्तये सर्वस्य जगज्जगत्पंचस्य ज्ञानात्मकब्रह्मण्यभवत्वमाह त्रिभिः भूमिरिति । अत्र भूम्यादिपदैस्तत्तत्कारणान्येव गृह्यते प्रकृतिरित्यधिकांशं वास्तव्यभूम्यादिश्च विकृतिमात्रत्वात् । तथाच भूमिरिति गंधतन्मात्रं । आप इति रसतन्मात्रं । अनल इति रूपतन्मात्रं । वायुरिति स्पर्शतन्मात्रं । स्वमिति शब्दतन्मात्रं । मन इति तत्कारणमहंकारः । बुद्धिरिति समष्टिबुद्धिर्महत्त्वं । अहंकारोऽन्येत्यहंकारो मूलप्रकृतिः । करणे घञोर्दुर्लभत्वेऽप्यगत्या बाहुलकात्तद्विध्यम् । इयं मेमचोऽभिन्नाऽपृथक्सिद्धाद्युक्तिकालादिवरजतं अष्टधा अष्टप्रकारा प्रकृतिर्जडमपंचोपादानभूता । यद्वा नात्राव्यक्तमहदहंकारपंचतन्मात्राण्येवाष्टौ सांख्याभिमतपंचप्रकृतयो ग्राह्या इति नियमोऽस्ति । 'मनसा ब्रह्मैव इत्येवमनसा शृणोति' इति मनस इन्द्रियांतरप्रकृतिवश्रवणेन संतुनवापि प्रकृतयः । तथाचैवं बोध्यं इयं मेमदभिन्ना प्रकृतिरव्याकृताख्या भूम्यादिभेदेनाष्टेति मूलप्रकृतेरत्र भूम्यादिभिः सह पाठाच्चान्यत्वं बगवन्मतेन सांख्यानामिवाजन्त्यत्वं । 'तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तम' इति ।

अव्यक्तपुरुषे ब्रह्मन्त्रिकले प्रविलीयते' इति च तस्या अपि प्रभवप्रलययोः स्मरणात् । एवं सैवात्मिकां प्रकृतिमुक्त्वा से प्रज्ञात्मिकांतामाह अपरेयमिति । इयं प्रागुक्ता साऽपरा अश्रेष्ठा जडत्वात् । इतस्तु विकल्पना मयांपरां चेतनत्वेन मदन्यत्वादुक्तं प्रतिमितसंबंधिनीं प्रकृतिं जीवभूतां प्राणधारणनिमित्तभूतां क्षेत्रज्ञाख्यां विद्विजानीहि । हे महाबाहो यथा प्रकृत्याऽन्तःप्रविष्टयेदं जगत्स्थावरजंगमशरीरात्मकं चार्थते ५ एतदिति । एते परापरे क्षेत्रज्ञरूपे प्रकृतीयोरितिरुपाचल्यस्थानं ये धामूतानां तां न्येतद्योनीनि भूतानि चतुर्विधानीत्येतदुपधारय समग्रजानीहि । किं पातं जलानामिव एते प्रकृतींश्चारादन्येऽद्यां वक्ष्याह अहमिति । क्लृप्स्व स्य स्वस्व प्रकृतिसहितस्य जगतो जडा जडरूपस्य प्रभवः प्रभवत्यस्मादिति प्रभव उत्पत्तिकारणं । तथा प्रलीयतेऽस्मिन्निति प्रलयः लयस्थानं च । अतस्ते उभे अपि प्रकृती ममो नातिरिच्येते ६ एवं मे कविज्ञानात् सर्व विज्ञानं प्रकृतमात्मनो जगदुपादानत्वेनोपपाद्यत एवात्मनो निर्विकारत्वहाने प्राप्त आह मच्चइति । कारणान्मुदादेः परंपृथग्भूतं घटादि व्यवहारैतोर्भादानुभवात् । परतरंतु गवाश्चादि मुदनुपादानकत्वात् । एवं ब्रह्मणः परतरंतनुपादानं कंकंचिदपि मास्ति हेधंजन्य । एवं प्रपंचे ब्रह्मान्यतिरेकं प्रदर्श्य ब्रह्माणं प्रपंचव्यतिरेकं सहृष्टंतामाह मयीति । मयि सदूरेण स्फुरणरूपेण च सूत्रवत् सर्वत्रानुस्यूते । यदि दंसं वे मणिग णवत्परस्परव्याघृच्छंतं तपो तेन व्याघ्रोचोऽनुवृत्तं भिक्षुमिति न्यायेन प्रपंचातीतोऽहमतोनममविकारित्वमित्यर्थः ७ नन्वेवं प्रपंचपरमात्मनोर्मणि सूत्रवदुपादानोपादेयभावोऽपिन स्यात् । ननु पादानं चाननु वृच्छं चेति घटे । मुद्धादावदर्शनादित्याशंक्य स्वप्नमायेन्द्रजालरज्जूरगतुल्यत्वं प्रपंचस्योपपाद्योभयमप्यबिरुद्धमित्युपदिष्टं चेदयमकस्माद् द्विशो भविष्यतीति श्रुत्वा हृष्टांतां तरैरेवानुष्ठानं चिच्छब्दो दर्शयति

रसइति । यथारसोऽप्युष्णकमप्यप्सरमाणुमपरित्यज्यानुस्यूतोदृश्यतेऽतोरसरूपेमयि आपः प्रोताः । एवं प्रमायां चंद्रादयः प्रोताः प्रज्वलन्तर्वेदाः प्रोताः । तच्च बा' शंकुना सर्वाणि पर्णानि संतृण्णान्येव मोक्षारेण सर्वावा कृत् संतृण्णा' इति वाङ्मात्रे प्रणवानुस्यूतिश्च वणात् । संतृण्णानि संग्रहितानि । एवमाकाशेशब्दः सारभूतस्तस्मिन्मयि संप्रोतं । सर्वपुरुषेषु सारं पौरुषं शौर्यं चैवादि रूपं तत्र पुरुषाः प्रोताः । एवमग्नेऽपि द्रष्टव्यम् । पुण्यइति । रसादिष्वपि द्रष्टव्यं अपुण्यस्य सर्वस्याविद्यामात्रविलसितत्वात् विभावसौ वन्द्यते तेजः दहनशक्तिः । जीवंत्यनेनेति जीवनमर्थविराजं तत्र हि सर्वाणि भूतानि प्रोतानि । अन्येतु जीव नमायुरिति च्चाक्षते । तपश्चेति । तपो धर्मस्तद्रूपे मयि तपस्विनः प्रोताः ९ बीजकारणं सर्वभूतानां पिंडब्रह्मांदात्मकानां बीजमयि पिंडादिकं प्रोतं कनकेकुंडलादिवत् । सनातनं नित्यं बीजांतरादसु त्पन्नं । बुद्धिरूपे मयि बुद्धिमंतः प्रोताः तेजः प्रागल्भ्यं तद्रूपे मयि प्रगल्भाः प्रोताः १० बलरूपे मयि बलवंतः प्रोताः कामरागविवर्जितं कामस्तृण्णा रागोरंजना तौ हि अविद्यकौ अतो निरविद्यस्य बलं तद्राजितं एवं धर्माविरुद्धकामरूपे मयि ईदृशाः कामवंतः प्रोताः ११ सात्त्विकाधर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यादयः राजसालोभमदृश्यादयः तामसानिद्रालस्यादयः तान्तर्वाग्मत्त एव सतन्मात्रादिरूपास्तृत्रात्म नो निर्गता इति विद्धि । नन्वेवं तव सर्वजगदात्मनो विकारित्वापस्या कौटस्थ्यहानिरित्याशङ्क्याह नत्वहं तेषु ते मयीति । येष्वबादयः प्रोतास्तेषु सुखावयवभूतेषु रसादिष्वनृतजडरूपेष्वबाधितात्मचिन्मात्ररूपो घट शरावोदं च नादाविव मृत् आस्मि । अनृतस्यास्य सत्तास्फुरणे एव स्वकीये प्रयच्छामि न त्वनृतात्मा भवाभीत्यर्थः । तेषु मध्ये बाध्यस्तामदन्याः बभारज्ज्वाभ्यस्ताः सर्पादयोरज्ज्वनन्याः । तदनन्यस्त

पुण्योगन्धः पृथिव्यां च तेजश्चास्मि विभावसौ ॥ जीवनं सर्वभूतेषु तपश्चास्मि तपस्विषु ९ बीजं मां सर्वभूतानां विद्धि पार्थ सनातनम् ॥ बुद्धिर्बुद्धिमता मस्मि ते जस्ते जस्विनामहम् १० बलं बलवतां चाहं कामरागविवर्जितम् ॥ धर्माविरुद्धो भूतेषु कामोऽस्मि भरतर्षभ ११ येषैव सात्त्विकाभावाराजसा स्तामसाश्च ये ॥ मत्त एवेति तान् विद्धि न त्वहं तेषु ते मयि १२ त्रिभिर्गुणमयैर्भावेरेभिः सर्वमिदं जगद् ॥ मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययम् १३ देवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया ॥ मामेव ये प्रपद्यन्ते माया मेतां तरन्ति ते १४

मारं भणशब्दादिभ्य इति न्यायात् । अनन्यत्वं व्यतिरेकेणाभावः । नखल्वनन्यत्वमित्यभेदं ब्रूमः किंतु भेदं निषेधायः कुतः आरंभणशब्दात् । बाचाऽऽरंभणविकारो मामधेयमिति विकारस्य बाणा लंबनत्वेन स्वप्रमायेन्द्रजालिकविषयसाम्यश्रुतेः । न ह्यात्मनो विचित्रप्रपंचात्मत्वे ते मयीत्यंशाविरोधेऽपि न त्वहं तेषु त्वित्यंशे विरोधपरिहारोपुज्यते कार्यस्य कारणात्मकत्वावश्यकत्वात् । तस्माद्विचर्त्तवादाश्च येनैव ब्रह्मणो जगदुपादानत्वं कूटस्थत्वे निर्वहति तिसाधूक्तं न त्वहं तेषु ते मयीति १२ कथं तर्हि स्थूलसूक्ष्मप्रपंचबाधेन जना आत्मानं नावगच्छंतीत्याशङ्क्याह त्रिभिरिति । एभिः पूर्वैकैस्त्रिभिस्त्रिविधैर्भावैः प्रकाश प्रवृत्तिनियमाद्यैर्गुणमयैः सत्त्वरजस्तमोगुणविकारैरिदं चराचरं प्राणिजातं जगच्छब्दवाच्यं मोहितं सद्भ्योगुणेभ्यः परं मानं जानाति । यथारज्ज्वां सर्पं भ्रमेण व्याकुलः सर्पात्परां रज्जुं न जानाति तद्वत् । पर त्वेहेतुः अव्ययं एते भावाः परिणामित्वात् व्ययवंतः अहं तु तद्विपरीतः साक्षी इत्यव्ययः १३ देवस्य जीवरूपेण लीलाया कीदृशो मम संबंधिनीयं देवी हि प्रसिद्धा पिंडब्रह्मांदा रूपेण वित्तैषाममचिन्मात्रस्य मायामाहं न जानामीति साक्षिप्रत्यक्षत्वेनापलापानर्हाऽनृतस्य प्रपंचस्येन्द्रजालादेरिव प्रकाशिका गुणमयी सत्त्वरजस्तमोगुणमयी दुरत्यया दुरतिक्रमा ये मामेव सर्वभूतस्य भगवंतं वासुदेवं प्रपद्यंते विषयीकुर्वन्ति त एवै तां मायां तरन्ति । अधिष्ठानज्ञानेनैव समूलस्य भ्रमस्योच्छेदो भवति न तु ज्ञानांतरेण वा ह्येति निरोधेन वेत्यर्थः । अयमर्थः जीवेश्वरविभागशून्ये शुद्धचिन्मात्रे कल्पितो मायादर्पणश्चित्प्रतिबिम्बरूपं जीवं वशीकृत्य विवर्त्तयन् पनुद्वयप्रचलति अघट्कानपनुद्वयवलोहशलाका इदमेव ईश्वराधीनत्वं प्रायायाः ईश्वरस्य च मायाद्वारा सर्वसृष्ट्यपि तथा च भुक्तिः 'अस्मान्मायी सृजते विश्वमेतत्सिद्ध्यन्त्यो मायया सन्निरुद्धः'

इति । तथा चैकैवमायाजीवेश्वरयोरुपाधिर्द्विषणइवविषप्रतिविंबयोर्विषप्रतिविषभावानाकांतमुभयानुस्यूतं शुद्धचिन्मात्रमन्यतृतीयं मुक्तप्राप्यंजीवेश्वरोचोपाधिपक्षपातदशायामल्पज्ञत्वसर्वज्ञत्वशास्यत्वशासित्वादिभावभजते । तावेवतद्भावेउपाधिप्रचारदशिनानुदासीनबोधरूपतयाजीवसाक्षीश्वरमाक्षीतिशब्दाभ्यांन्यवहिषेते । एवंचजीवेश्वराधनावासप्रत्यक्षज्ञानेनमायायानष्टायांतत्कार्यस्यापिनाशे नसाक्ष्याभावात्साक्षित्वमपिपरित्यज्यविषप्रतिविंबानुस्यूतं शुद्धतृतीयचैतन्यमाक्षीतीतिदिदमुक्तं देवीमायेति । ममायेतिचैकस्याएवजीवेश्वरसंबंधित्वंजीवस्येश्वरभजनेनमायातरणमितिच १४ कुतस्तर्हि स वैत्वांप्रपद्यमायांनतरंतीत्याशंक्याह नमामिति । यतोदुष्कृतिनोऽतश्चिच्छुद्धयभावानुमूढाःआत्मानात्मविवेकहीनाः अतएवनराधमांनप्रपद्यते । कुतोदुष्कृतिनः । यतोमाययाऽपहृतंतिरस्कृतंज्ञानमखंडं स विदूषं ब्रह्मयेषातिअपहृतज्ञानाः । एतेनमायायाआवरणशक्तिरुक्ता । किंच आसुरंअसुराणांविरोचनादीनांभावंचिचाभिः।यमात्मैवेहमह्यइत्यादिनाश्रुतंदेहेन्द्रियसंघातएवसम्यक्संतर्पणीयइत्येवंविधमाश्रिताः । एतेनमायायाविक्षेपशक्तिरुक्ता । तदेवंमायायास्वरूपानंदमाहृत्यदेहात्मभ्रमेजनितेमतितदधिमानादेहादिपुष्ट्यर्थदुष्कृतं कुर्वंतितेनचमूढाःसंतोनराधमांनप्रपद्यते । सर्वानर्थमूलमायेवेत्यर्थः १५ येतुसत्यपिदेहाद्यध्यासेमत्तोविध्यतिमत्सीत्यर्थमुक्ततमेवाचरन्तितेऽपिचतुर्विधानकेवलं सर्वमदेककामादित्याशयेनाह । चतुर्विधाइति । आर्चःपीडितःपीडापरिहारार्थी । जिज्ञासुःज्ञाननाशार्थी । अर्थार्थिधनाद्यर्थी । ज्ञानीचेतिचतुर्विधामांभजते १६ किंसर्वेऽपिसमाएतेमुकृतिनइतिसाधारण्येनविशेषणादतआह तेषामिति । तेषामध्येज्ञानीविशिष्यते यतो नित्ययुक्तः आर्चा

नमांदुष्कृतिनोमूढाःप्रपद्यंतेनराधमाः ॥ माययाऽपहृतज्ञानाआसुरंभावमाश्रिताः १५ चतुर्विधाभजंतेमांजनाःसुकृतिनोऽर्जुन ॥ आर्तो जिज्ञासुरार्थार्थीज्ञानीचभरतर्षभ १६ तेषांज्ञानीनित्ययुक्तएकभक्तिर्विशिष्यते ॥ प्रियोहिज्ञानिनोऽत्यर्थमहंसचममप्रियः १७ उदाराःसर्वएवैतेज्ञानीत्वात्मैवमेतत् ॥ आस्थितःसहियुक्तात्मा मामेवानुत्तमांगतिम् १८ बहूनांजन्मनामन्तेज्ञानवान्मांप्रपद्यते ॥ वासुदेवःसर्वमितिसमहात्मासुदुर्लभः १९ कामैस्तैस्तैर्हृतज्ञानाःप्रपद्यन्तेऽन्यदेवताः ॥ तंतंनियममास्थायप्रकृत्यानियताःस्वया २० योयोयांयांतनुंभक्तःश्रद्धयाऽर्चितुमिच्छति ॥ तस्यतस्याचलंश्रद्धांतामेवविदधाम्यहम् २१ ॥ ॥ ॥ ॥

१६

दयोहिकामिनःकामपूचौनमद्भजनेयुक्ताभवंति अयंतुनित्ययुक्तएकभक्तिश्चैकभावेनभजनं करोति । तथाहि आर्चारोगिनःसूर्यभजते । जिज्ञासवःसरस्वतीम् । अर्थार्थिनःकुबेरादीनितितेषां तत्तत्कामार्थित्वेनानेकभक्तित्वेदृश्यते । तस्यनित्ययुक्तत्वेहेतुः हियतः ज्ञानिनोऽहमत्यर्थप्रियः आत्मत्वादेव आत्माचप्रियः निरुपाधिप्रेमगोचरत्वात् । तदेतत्प्रेयःपुत्रात्प्रेयोविच्चात्प्रेयोऽन्यस्मात्सर्वस्मादांतरयदयमात्माइतिश्रुतेश्च सचज्ञानीममप्रियोभक्तानांदुर्लभत्वादितिभावः १७ उदाराइति । सर्वेऽप्येतेउदाराउत्कृष्टाएव । ज्ञानीतुममात्मैवेतिमममंतंनिश्चितं हियतःसयुक्तात्मा अहमेवभगवान्वासुदेवइत्यभेदेनमयिसमाहितचित्तोमामेवानुत्तमांश्रेष्ठांगतिमास्थितोनतुमत्तोऽन्यदारोग्यादिकंकामयानोमद्भक्तिं करोति किंतर्हिमत्प्राप्त्यर्थमेवमांभजतइत्यर्थः १८ किंच वासुदेवःसर्वमितिज्ञानवानयोबहूनांजन्मनामन्तेचरमजन्मनिमांप्रपद्यतेसम्यग्दर्शनेनापरोक्षीकरोति समहात्माब्रह्मभूतःसुदुर्लभइतियोजना १९ अन्येतुतैस्तैःकामैःपुत्रपत्न्यादिविषयैः हृतज्ञानाः हृतंदूरीकृतंज्ञानंविषेकोपेपाति अन्यदेवताः अहमेतस्याआराधनेनेदंफलमवाप्नुवानीतिभेदबुद्ध्याप्रपद्यंतेइंद्रादीन् तंतंनियमंचतुर्दश्युपवासादिकमास्थाय स्वयाप्रकृत्यावक्ष्यमाणविधयादैव्याआसुर्यावानियताःनिगृहीताः २० किंच योयोभक्तःसात्विकोराजसस्तामोवायांयांतनुंतादृशीमेवदेवादिरूपांयक्षरक्षोरूपांभूतरेतूरूपांभूमिश्रद्धयातादृश्यैवाचितुमिच्छतितस्यतस्यभक्तस्यतामेवश्रद्धांतामिच्छीराजसीतामसीवाऽहंसर्वे

श्वरोऽचलांविदधामि २१ ततश्चसतयाश्रद्धयायुक्तः सन्तस्याभूत्तैराराधनं ससाधनं वशीकरणमीहते इच्छति ततश्चकामान्विषयानलभते मयैवविहितानाज्ञापितान् हितान् ईप्सितान् एतेनसर्वासां
देवतानांस्वाज्ञावशवर्चित्वं दक्षितम् २२ अल्पमेधसां 'अथयज्ञान्यत्पश्यत्यन्यच्छृणोतिअन्यन्मनुतेऽन्यद्विजानातिदत्तम्' इति श्रुतेः द्वैतमल्पं तत्रैवमेधायैपातेबाह्याभिलाषिणामित्यर्थः । तेषां तत्क
लमंतवत्सर्वस्यबाह्यार्थस्यांतवत्त्वादेव । तुशब्दोऽभेदेनेश्वरभक्तेभ्योविभेदार्थः यतोदेवयजोदेवान्यजंतेइतिदेवयजस्तेदेवानंतयुक्तानेवयांति । एवंयक्षरक्षोभक्तायक्षादीनेवयांति भूतप्रेतभक्ताश्चभू
तादीनेवेत्यपिद्रष्टव्यं । मद्भक्तास्तुमामेवानंतंयांति । अतस्तेऽनंतफलभाजइत्यर्थः २३ एवंतर्हि कुतस्त्वामेवसर्वेनप्रतिपद्यंतइत्याशंक्याज्ञानादित्याह अव्यक्तमिति । अव्यक्तं सर्वोपाधिभूतमित्येना
स्पष्टमपिवासुदेवशरीरेणव्यक्तिमापन्नं अस्मदादिवच्छरीराभिमानिनंमामबुद्धयोन्यते । यतोममपरंभावंपरत्वंमुक्त्वाव्यक्तत्वमजानंतः । उक्तंष्टत्वेमेवविशिनिष्टि अव्ययंनव्येतीत्यव्ययमविनाशिनं अनु
त्तमंयस्मादन्यदुत्कृष्टंननास्ति निरतिशयमखंडैश्वर्यरूपमित्यर्थः २४ कुतस्त्वद्विषयमज्ञानंलोकस्येत्यतआह नाहमिति । हेयोगयोगिन् अर्शआद्यचमत्ययांतोऽयंयोगशब्दः अहंतत्पदार्थः सर्वस्ययोगिनस्त्वंपदा
र्थमात्राभिज्ञस्यनप्रकाशोऽस्मि तत्रहेतुः मायासमावृतइति । भाष्येतुयोगोयुक्तिर्गुणानांघटनंसेवयोगमायाचिचसमाधिर्वायोगोभगवत्तत्कृतमायायेति भगवत्संकल्पवशवर्त्तिनीमायेत्यर्थः उत्तरार्थः स्प
ष्टार्थः २५ ननुत्वदभिन्नंलोकंत्वन्मायामोहयतिचेन्नन्मायात्वांकुतो नमोहयतीत्यतआह वेदाहमिति । सत्यं सत्यपिलोकस्त्वममचाभेदे औपाधिकभेदस्यसत्त्वादुपाधिधर्माभिमानित्वाच्छोकोमूढः । तदभावाच्चाहंसर्वज्ञ

सतयाश्रद्धयायुक्तस्तस्याराधनमीहते ॥ लभतेचततःकामान्मयैवविहितान्हितान् २२ अंतवत्तुफलंतेषांतद्भवत्यल्पमेधसाम् ॥ देवान्देवयजोयांति
मद्भक्तायांतिमामपि २३ अव्यक्तंव्यक्तिमापन्नंमन्यन्तेमामबुद्धयः ॥ परंभावमजानंतोममाव्ययमनुत्तमम् २४ नाहंप्रकाशःसर्वस्ययोगमायासमा
वृतः ॥ मूढोऽयंनभिजानातिलोकोमामजमव्ययम् २५ वेदाहंसमतीतानिर्वर्तमानानिचार्जुन ॥ भविष्याणिचभूतानिमांतुवेदनकश्चन २६ इच्छा
द्वेषसमुत्थेनद्वंद्वमोहेनभारत ॥ सर्वभूतानिसंमोहंसर्गेयांतिपरंतप २७ येषांत्वंतगतंपापंजनानांपुण्यकर्मणाम् ॥ तेद्वंद्वमोहनिर्मुक्ताभजंतेमांहृद
व्रताः २८ जरामरणमोक्षायमामाश्रित्ययतंतित्ये ॥ तेब्रह्मतद्दिदुःकृत्स्नमध्यात्मंकर्मचाखिलम् २९ ॥ ॥

इतिविशेषः अक्षरार्थःस्पष्टः २६ केनपुनर्निमित्तेनातीतादीनिभूतानिनजानंतीत्याशंक्याह इच्छेति । इच्छारागद्वेषस्ताभ्यांसमुत्थितोद्वंद्वमोहःशोभनाशोभनसत्यासत्यनित्यानित्यात्मसुविपर्ययःअशोभने
शोभनबुद्धिःशोभनेवाअशोभनबुद्धिरित्येवंरूपस्तेन । हेभारतभरतान्वय । सर्वभूतानिसर्गेसृष्टिविषयेमोहंअविवेकंयांति हेपरंतप । अयंभावः योहिच्छेष्टरूपादानंस्वरूपंचतत्त्वतोजानातिसब्रह्मवैतस्वज्ञ
त्वादतीतादीनजानाति । सृष्टौचसर्वेषामोहोऽस्ति अशोभनेरूपादौशोभनाध्यासात् । असत्येप्रपंचेसत्यत्वाध्यासात् । सत्येचात्मनोऽसंगत्वेऽसत्यत्वाध्यासात् । अनित्येस्वर्गादौनित्यत्वा
ध्यासात् । अनात्मनिदेहादावात्माध्यासात् । अतोविपर्ययेणसृष्टिज्ञानंप्रतिबद्धंतेनचसार्वभ्यंनजायतेऽस्मदादीनामिति २७ केषांतर्हिसार्वभ्यंभवतीत्याशंक्याह येषांत्विद्वद्भाष्यां । येषांपुनर्ज
नानांपुण्यकर्मणांपापं अंतगतंअंतनाशमाप्तं द्वितीयांश्रितेतिसमासः तेद्वंद्वमोहउत्कलक्षणस्तेननिर्मुक्ताःसंतःप्रथमंहृदव्रताःशमदमादिदादर्थभाजोभूत्वामांभजंते २८ ततश्चजरामरणयोःप्रवाहादात्मनोमोक्षा
यमामाश्रित्यमयिसमाहितचेतसोभूत्वायेयंतित्येतेज्ञानलाभायवेदांतश्रवणादौ तेतत्सर्ववेदांतप्रसिद्धं कृत्स्नं ब्रह्मविदुः विराडाद्युपासकाब्रह्मकृत्स्नब्रह्मविदःसूत्रकारणयोर्मिष्कलस्यचाज्ञानात् । श्रीगो
पालबालोपासकास्तुतत्पदलक्ष्यकृत्स्नब्रह्मविदोऽतस्तेध्यात्मादिकंकात्स्न्येनजानंतिसर्वविदोभवंतीत्यर्थः । अनेन'यज्ज्ञात्वा नेहभूयोऽन्यत्'ज्ञातव्यमवशिष्यते'इत्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानप्रतिज्ञायापूर्वकृतातस्या
उपसंहारोदक्षितः । अध्यात्मंआत्मनिशरीरेस्थितप्रत्यगात्मविषयवस्तुयुद्धंत्वंपदार्थमित्यर्थः । कथंचतत्त्वंपदार्थज्ञानयोःसाधनंश्रवणादिकंसर्वविदुः २९ ॥ ॥

एवंतत्पदार्थविवेकसंधोमुक्तिहेतुसमाप्यतत्प्रत्ययपायभूतान्युपासनानिक्रममुक्तिफलानिबिस्तरणवक्तुकामः संक्षेपेण सूत्रयति साधिभूतेति । अधिभूतं च अधिदैवं च ताभ्यां सहितं साधिभूताधिदैवं तथाऽधियज्ञे न सहितं साधियज्ञं च मायैविदुः उपासते ते युक्तचेतसः । यतो नित्यं समाहितचित्तास्ततो मां प्रयाणकालेऽपि सर्वजनव्यापोहके विदुरेव । भावनादादर्थान्मरणकाले पितृस्य ज्ञानस्य प्रमोचो न भवत्यतो भगवति नैरंत्येन हृदा भावनाकर्तव्येति भावः । अधिभूतादिपदार्थतु भगवानेव व्याख्यास्यतीति नोक्तवतो वयम् ३० ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये पितृसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ पर्वणि ० ॥ ३१ ॥

॥ पूर्वस्मिन्नध्याये मायोपहितं ब्रह्मजगत्कारणमुक्तं तच्च उत्तमानामनुपाधिब्रह्मप्रतिपत्ताबुलक्षणं मध्यमानामुपास्यं चेति मत्वा प्रतिपत्तव्यं ब्रह्मतद्विषय एकः उपासनाविषयाश्च पद एवं सप्तप्रश्नविषयास्ते ब्रह्मतद्विदु रित्यध्यायति साधि श्लोकेन भगवता सुप्रितास्तद्वृत्तिरूपोऽयमध्याय आरभ्यते । तत्र सूत्रितानां ब्रह्मादिशब्दानामर्थबुभुक्षुर्जुन उवाच किं तद्रुत्स्नं ब्रह्मेति प्रथमः प्रश्नः शेषः स्पष्टार्थः श्लोकः १ अधियज्ञः कथं कोऽज्ञक इति स्वरूपप्रश्नः कथं ज्ञेय इति पदाकर्षणं तच्च दुपासनाप्रकारप्रश्नश्चेति द्वयं मिलित्वा एक एव प्रश्नः शेषं स्पष्टम् २ क्रमेणैवां प्रश्नानामुत्तरमाह अक्षरमित्यादिभिस्त्रिभिः । तत्र किं तद्रुत्स्नस्योच्चरमक्षरं परमं ब्रह्मेति यत्परममक्षरं तद्रुत्स्नेति योजना अक्षरशब्दस्वयणेषु कृत्वा ओमित्येतदक्षरमित्यादिश्रुतौ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेति स्मृतौ च दर्शनेनात्रापि प्रणवस्याक्षरशब्देन ग्रहणपरममिति विशेषणं प्रणवस्य परब्रह्मत्वात् भवात् । अतश्च एतद्वैतदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवदंत्यस्यूलमनप्यहस्वमदीयं इति श्रुतिप्रसिद्धमखंडैकरसं वस्तु अक्षरशब्दं तद्रुत्स्नेति प्राञ्चः यद्वा । अक्षरशब्देन जीवः 'कूटस्थोऽक्ष

साधिभूताधिदैवं मां साधियज्ञं च ये विदुः ॥ प्रयाणकालेऽपि च मां ते विदुर्युक्तचेतसः ३० ॥ इति श्रीम० भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ज्ञानयोगो नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ पर्वणितु एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ अर्जुन उवाच ॥ किं तद्रुत्स्नं किमध्यात्मा किं कर्म पुरुषोत्तम ॥ अधिभूतं च किं प्रोक्तमधिदैवं किमुच्यते १ अधियज्ञः कथं कोऽज्ञेयऽत्र देहेऽस्मिन् मधुसूदन ॥ प्रयाणकाले च कथं ज्ञेयोऽसि नित्यतात्मभिः २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अक्षरं ब्रह्म परमं स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते ॥ भूतभावोद्भवकरो विसर्गः कर्मसंज्ञितः ३ अधिभूतं क्षरो भावः पुरुषश्चाधिदैवतम् ॥ अधियज्ञोऽहमेवात्र देहे देहभृतांवर ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रुच्येत उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः' इति गीतासु । 'क्षरं प्रधानममृताक्षरं हरः क्षरात्मानावीशते देव एकः' इति श्रुतौ च कूटस्थपदेनामृतपदेन च विरोधे पितृस्य क्षरपदस्य जीववाचित्वदर्शनात् अमृतोऽक्षरमित्यपेक्षिते उत्त्वा भावशब्दादसः यथाचाक्षरं जीवाख्यं परमं ब्रह्म परममिति विशेषणेन सोपाधिकस्य पूर्वाध्यायोक्तस्य व्यापृष्टः नहि जीवस्य सोपाधिकस्य ब्रह्मभावः संभवति व्यावर्तकोपाधौ मायादर्पणे जाग्रतितयोरभेदायो गात् । किं तद्रुत्स्नेति प्रश्ने परममिति विशेषणाभावेऽपि तत्र ब्रह्मतद्विदुः कृत्स्नमिति प्रश्नोत्थापके सूत्रे परमत्ववाचिना कृत्स्नपदेन ब्रह्मणो विशेषितत्वाद्बुचरे पि ब्रह्मण एव परममिति विशेषणं युज्यत एव प्रश्ने पितृच्छब्दे न कृत्स्नत्वस्यैव ग्रहात् । ततश्च किं तद्रुत्स्नं ब्रह्मेति प्रश्ने यदक्षरं जीवाख्यं तदेवापेक्षितोपाधिसंबंधं सत् कृत्स्नं ब्रह्मेति तत्त्वमसीति महावाक्यार्थः प्रतीचो ब्रह्मभावः प्रतिपादितो भवतीति ह्ययम् । तथास्वोऽनामंतु को भावः स्वरूपस्वभावः शुद्धस्वपदार्थः सोऽध्यात्ममुच्यते । भाष्ये तु तस्यैव पदस्य ब्रह्मणः प्रतिदेहं प्रत्यगात्मभावः स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते अध्यात्मशब्देनाभिधीयत इति । विसर्गो देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागा त्मको यागः सकर्मसंज्ञितः । तमेव शिनिष्ठि भूतेति । भूतानां भावः सात्त्विकादिः स्वभावः उद्भवश्च तयोः करणाद्भूतभावोद्भवकरः तथाहि बुद्धिः कर्मानुसारिणी तिकर्मानुसारिणं भावस्य स्मर्यते । तथा उद्भवोऽपि कर्मत एव स्मर्यते । 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते । आदिना ज्ञायते षष्ठिर्देवतं ततः प्रजाः' इति ३ क्षरो भावो जनिमद्रस्तु कर्मफलभूतं तत्साधनभूतं तदधिभूतमित्युच्यते । अधिदैवं तत्पुरुषः सर्वामुपयुज्यमाना तिसर्वकारणानुग्राहकः सकलदेवतात्मा हिरण्यगर्भः ; अधियज्ञो यज्ञाभिमानो विष्णुर्न्तर्यामी सोऽहमेव देहस्मिन् अत्रास्मिन् देहे देहभृतांवर ४ अत्र षट्प्रश्नोच्चरेषु प्रथमे जीवस्य

ब्रह्मभावउक्तः तेजानतांप्रयाणमेवनास्ति । 'नतस्यप्राणाउत्क्रामंत्यत्रैवसमवनोयते ब्रह्मैवसन्ब्रह्माप्येति'इतिश्रुतेः । द्वितीयेथुद्धस्त्वंपदार्थउक्तस्तज्ज्ञानस्यापिवस्तुतत्त्वविषयत्वात्तत्रभावनापेक्षाऽस्तीतिनभावनाफलभूतकालेतत्प्रत्ययोऽपेक्षते । तृतीयचतुर्थयोस्तुकर्मतत्साधनभूतंचजन्यवस्तुत्वं तत्रापिनभावनापेक्षाऽस्ति अंतकालेप्रबलेनैवकर्मणाचित्तस्यावरोधात्तत्साधनफलभूतस्यैवस्मरणावश्यभावेनतत्रभावनायावैयर्थ्यात् । परिशेषादंत्ययोरेवकार्यकारणब्रह्मणोःसोपाधिकनिरुपाधिकयोरन्यतरस्यभावनामुद्घातेदंतकालेतत्प्रत्ययोऽवश्यभावीतितयोरन्यतररूपपरमात्मानंस्मरन्त्यःकलेवरमुक्ताचिरादिमार्गेणप्रयातिसब्रह्मलोकप्राप्तिद्वाराक्रमेणमद्भावंमोक्षंयातीत्याह । अंतकालेचेति । स्पष्टा योजना । नास्त्यत्रसंशयइतिसोपाधिकब्रह्मोपास्तिप्रकृत्य 'शतंचैकाचहृदयस्यनाड्यस्तातामूर्द्धानमभिनिःसृतैका ॥ तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेतिविष्वगन्याउत्क्रमणेभवति' इतितदुपासकस्यगतिपूर्वकस्यामृतत्वस्यश्रवणात् । यस्तुथुद्धस्त्वंपदार्थरूपमध्यात्मवस्तुमात्रंवेदसौब्रह्मात्मैक्यज्ञानाभावात्तस्यप्राणउत्क्रामंतीत्येतद्वाक्यविषयानभवति किंतुशतंचैकाचेत्येतस्यैवविषयः । ननुतस्यानुपासकत्वात्कथमेतदितिचेन्न । नडिकल्याणकृत्कश्चिद्गुर्गतितातगच्छतीतिन्यायेनतस्योभयभ्रष्टत्वासंभवात् । कठवल्लीपुनिष्कलप्रत्यगात्मविदंकेवलयोगिनंप्रकृत्यशतंचैकाचेत्याम्नानाच्च । 'वेदांतविज्ञानमुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतयःथुद्धस्तत्वाः ॥ तेब्रह्मलोकेतुपरांतकालेपरामृतात्परिमुच्यन्तिसर्वे'इतिश्रुतेर्निश्चितार्थानांशोधितत्वंपदार्थानामेवक्रममुक्तिरवगम्यते नचात्रमुनिश्चितार्थाइत्यनेनब्रह्मात्मैक्यनिश्चयवंतोऽग्रीतुंशक्याः तेषांगत्यभावस्यप्रोक्तत्वात् । नाप्युपासकाः असंभवात् । उपासनादिनामअतस्मिंस्तद्बुद्धिः यथाशालाग्रामेविष्णुबुद्धिरेवंमूत्रविराडंतर्गमिष्यात्मबुद्धिरितिनतदंतःमुनिश्चितार्थाइतिवक्तुंशक्यम् । तस्मादध्यात्मविदांब्रह्मात्मैक्यानवगमादनुपासकत्वेनांत्यप्रत्ययाभावेऽप्यचिरादि

अंतकालेचमामेवस्मरन्मुक्ताकलेवरम् ॥ यःप्रयातिसमद्भावंयातिनास्त्यत्रसंशयः ५ यंयंवापिस्मरन्भावंत्यजत्यंतकलेवरम् ॥ तंतमेवैतिकौन्तेयसदा तद्भावभावितः ६ तस्मात्सर्वेषुकालेषुमामनुस्मरयुध्यच ॥ मय्यर्पितमनोबुद्धिर्मांमेवैष्यस्यसंशयम् ७ अभ्यासयोगयुक्तेनचेतसानान्यगामिना ॥ परमंपुरुषंदिव्यंयातिपार्थानुचितयन् ८

॥

॥

॥

॥

॥

गतिप्राप्तिरस्तीतिसर्वमनवद्यम् ९ नकेवलंकार्यकारणब्रह्मणोरेवभावनांत्यप्रत्ययवशात्तद्भावप्राप्तिहेतुरपितुकीटस्यजीवतएवभावनावलान्नाव्यवस्तुभावप्राप्तिर्दृश्यते नंदिकेश्वरस्यचस्मर्यते सहिमहादेवंभावयेतत्सारूप्यदेहान्तरंविनैवप्राप्तइतियोगशास्त्रेऽपिमसिद्धम् तत्रकिमुक्तव्यमतप्रत्ययवशाद्देहांतरेभाव्यभावप्राप्तिरस्तीतिमत्वातमेवार्थमन्यत्रापिदर्शयति ययमिति । तद्भावभावितःभाव्याकार्यासनयारंजितइत्यर्थः ६ यस्मादेवंतस्मात्सर्वेषुकालेषुमामनुस्मरन्तकालेमत्समृत्त्यामद्भावमाश्नयति । युध्यचेतिचकारात्कर्मोपास्त्योःसमुच्चयोऽवगम्यते । ज्ञानकर्मसमुच्चयकर्तृरवितदुभयानुष्ठानयैकस्मिन्नेवाधिकारिणिकर्तृत्वाकर्तृत्वप्रत्ययकृतविरोधाभावात् । मय्यर्पितमेदेकनिष्ठतानीतेमनोबुद्धीयेनसमयार्पितमनोबुद्धिस्त्वंअसंशयंमामेवैष्यसिप्राप्स्यसि अंतकालेस्मरणेनेतिशेषः ७ एतदेवश्लोकत्रयेणविवृणोति । अभ्यासेति । अभ्यासयोगयुक्तेन तत्रस्थितौयत्नोऽभ्यासइतिसुत्रितोऽभ्यासः तत्रध्येयेवस्तुनिचितस्यस्थिरीकरणार्थयत्नःसचचिज्जातीयप्रत्ययानंतरितसजातीयप्रत्ययप्रवाहीकरणरूपःसोऽत्राभ्यासः । तत्रभाव्योविषयःसिद्धःविष्णुप्रतिमादिविराडादिर्वा । असिद्धस्तुमानसप्रतिमादिः । तत्रासिद्धमनसःप्रतिमाकारतासंपादनेतत्प्रस्थैर्यसंपादनेचेतिविषयभेदाद्विगुणोयत्नःकंचव्योभवति । सिद्धेतुचित्तस्थिरीकरणार्थएकएवयत्नः । तत्रयथास्वतःस्वच्छःस्फटिकोजपाकुसुमोपरागालोहितःस्फटिकइतितत्रलौहित्याध्यासः । तत्राबल्यात्तत्रैवस्फटिकधीमोषेपश्चरागत्वाध्यासः । पश्चरागेऽपिचंद्रिकायामिद्रीलत्वाध्यामस्तत्रैवतदानीमेवकिंचिदूरस्थेनिहीनोपलत्वाध्यामइत्युचरोचराध्यासक्रमेणथुद्धएकएवस्फटिकःपंचविधोभवति । एवंस्वतःथुद्धचेतन्यमाधोपरागात्तदेवेश्वरः ।

भायाप्राबल्येतस्यैवैश्वर्यत्वांशमोषेतत्रैवसूत्रात्माध्यासःसूत्रेऽप्यज्ञानदाह्याद्विराहध्यासः । ततएवविराडेकदेशेषुशरीरादिषुआत्मत्वध्रुवः । तत्रयथापटांतर्गतःमदीपोघटमात्रंभासयतिपटच्छिद्रावबहिर्गतःकिंचित्स्वप्रभयासंछृष्टविषयमवभासयति । सर्वात्मनाघटाद्विर्गतस्तुकृत्स्नंभवनादरवंचिपदार्थजातंप्रकाशयति । तद्वद्देहांतर्गताचितिर्देहमात्रंभासयति । देहच्छिद्राचक्षुरादेर्विर्गतासतीतस्तन्निष्ठंकिंचिद्रूपंरूपादिकमवभासयति । सर्वात्मनागुरुक्तयुक्तयादेहकृतपरिच्छेदाभिमानेनकेतवपरिच्छिन्नासतीकृत्स्नंविवादात्मानमवभासयति यथोक्तंबाह्यग्रथेष्वपि । 'मणिहुतवहतारासोमसूर्यादयोऽपिक्षितविषयमिहालपंवाहमुद्योतयति ॥ सहजलयसमुत्थद्योतयेज्ज्योतिरंतरिक्षिभुवनमपिमृक्षमस्थूलभेदक्रमेण'इति । सहजलयसमुत्थसहजःस्वाभाविकोदेहकृतपरिच्छेदाभिमानस्तस्यलयमात्रादेवउत्थितंक्रमेणसंकल्पक्रमेण सदीक्षणमात्राभिनिर्हृतत्वात्सर्वस्वमाकुसंकल्पादसत्त्वात् तथाचश्रुतिः । 'सद्यदिपितृलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यपितरःसमुत्तिष्ठति'इति । दोषनिमित्तरूपादयोविषयाःसंकल्पकृताइत्युक्तपादसूत्राच्च । दोषारागादयः तदेवंप्रकाशमानेविराजिअहमेवेदंसर्वेऽस्मीतिमन्यतेसोऽस्यपरमोलोकइतिशास्त्रप्रामाण्यादुपासकेनगृहीतोऽहंग्रहोयद्यपिवस्तुतत्त्वापेक्षयाभ्रातिरूपस्तथाऽपिस्वात्पकृताइत्युक्तपादसूत्राच्च । यथास्फटिकेहीनोपलस्वग्रहपेक्षयाइंद्रनीलत्वग्रहस्तद्वयथाचस्फटिकेप्रणिधीयमानंचक्षुरुत्तरोत्तरपाटविविद्धाविंद्रनीलत्वंबाधितपक्षरागतत्वंद्राघेनलोहितस्फटिकत्वंद्राघेनभाविकादिद्राहंग्रहास्तत्परः । यथास्फटिकेहीनोपलस्वग्रहपेक्षयाइंद्रनीलत्वग्रहस्तद्वयथाचस्फटिकेप्रणिधीयमानंचक्षुरुत्तरोत्तरपाटविविद्धाविंद्रनीलत्वंबाधितपक्षरागतत्वंद्राघेनलोहितस्फटिकत्वंद्राघेनशुद्धत्वंचावगच्छति । एवंगुरुक्तयुक्तयाप्रत्यगात्मनिप्रणिधीयमानंमनोऽस्यबाह्यंबाह्यंरूपमपोह्यआंतरेआंतरेअवतिष्ठते । चरमंविशुद्धंरूपमाप्यतुल्यमेवविलीयते यथोक्तं । 'येनत्यजसितस्यजेति' येनमनसान्त्यजसिविराटादिभावंतदपिमनस्त्यजेत्यर्थः । तदेवंव्यवहारापेक्षयासिद्धेषुविराट्मूत्रांतर्गामिषुमनसःस्थिरीकरणार्थोयसोऽध्यासस्तत्फलभूतोयोगः । समाधिर्धैर्यवस्तुन्येवचेतसःस्थैर्येतेनगुणन

कविपुराणमनुशासितारमणोरणीयांसमनुस्मरेद्यः ॥ सर्वस्यधातारमर्चित्यरूपमादित्यवर्णतमसःपरस्तात १ प्रयाणकालेमनसाऽचलेनभक्तयायुक्तो
योगबलेनचैव ॥ भ्रुवोर्मध्येप्राणमावेश्यसम्यक्सतंपरंपुरुषमुपैतिदिव्यम् १० ॥ ॥ ॥ ॥

युक्तंयचेतस्तेन नान्यगामिनाअनन्यगामिना नैकधेतिवत्समासः तेनचेतसापरमंसर्वोत्कृष्टपुरुषंनिरस्ताशेषदोषं । यत्सर्वेषांपुरस्तात्सर्वान्पाप्मनओपत्तस्मात्पुरुषइतिनिर्वचनात् । दिव्यंद्योतमानमनुचितयन्नहमेवभगवान्सर्वत्वावामुदेवइतिसततमाचार्योपदेशमनुध्यायन्तमेवतदीसमुद्रन्यायेनयातिहेपार्थं तथाचश्रुतिः । 'यथानद्यःस्येदमानाःसमुद्रेऽस्तंगच्छंतिनामरूपेविहाय ॥ तथाविद्वान्पुण्यपापविधूयपरात्परंपुरुषमुपैतिदिव्ये'इति परात्सूत्रात्परंअंतर्गामिणं ८ तदेवमुपासनायाःस्वरूपमुक्त्वाउपास्यस्यस्वरूपमाह कविमिति । कविक्रांतदर्शिनंसर्वज्ञं पुराणचिरंतनं अनुशासितारंजगतोऽन्तर्यामिणं अणोःसूक्ष्मादप्याकाशादेरणीयांसंस्मृतं योऽनुस्मरेत्अनुचितयेत् । सर्वस्यकर्मफलस्यधातारंविभागेनप्रदातारं । आदित्यरूपंविद्यमानमपिकेनचिच्छित्तियितुंशक्यं । आदित्यवर्णआदित्यस्येवनित्यप्रकाशरूपोवर्णोदीप्यमानतायस्यतंआदित्यवर्णसर्वजगदवभासकमित्यर्थः । तमसोदेहेन्द्रियादावनात्मन्यात्माभिमानरूपाऽविद्यातःपरस्तात्पराचीनंसतिदेहाभिमानेप्रकाशतेयोगयुक्त्यात्यक्तंतुतस्मिन्स्वयमेवप्रकाशतइत्यर्थः ९ उपासनायाःफलमाह प्रयाणेति । प्रयाणकालेमनसाऽचलेनहृत्पंतरवर्जितेन । भक्त्याभगवतिवासादेवेआराध्यत्वबुद्ध्यायुक्तोयोगबलेनयोगमनःप्राणेन्द्रियक्रियानिरोधोहृदयपुंडरीकेतेपांशवीकरणमित्यर्थः । तस्यैवबलेनचयुक्तोभूमिकाजयक्रमेणप्रागेवमूलाधारादिब्रह्मरंध्रांतःस्थानेष्वावरोहावरोहक्रमेणसंचारितपवनोऽन्तकाले भ्रुवोर्मध्येआज्ञाचक्रेप्राणआवेश्यसुषुम्नयानाहयामूलाधारादुत्थापनपूर्वकंसम्यक्निवेश्यस्थापयित्वा स्थापनप्रयोजनंतुअन्यविस्मरणपूर्वकंदिव्यपुरुषाचेतनं तच्चभ्रूमयादुपयुज्यमानेवायौमनोमूर्च्छामापद्यतइति तस्यामवस्थायानभवतीत्यंत्यप्रत्ययस्तत्रैवमंपाद्यस्ततोऽचिराद्विमार्गपर्वणाअमानवस्यपुरुषस्यस्थानविशेषप्रापकस्युपास्यस्थानस्यचतस्मिन्नेवस्मरणंकर्तव्यं । तद्वासनावासितंमनोभूम्याद्योगिनाऽर्ध्वयानाब्ध्याउत्तिसंप्राणेमुक्तेषु

ह्रस्वांङ्खपरं भित्वा प्रचलितं सतिलम्भच्छिन्नं भूत्वा पूर्वसंस्कारप्राबल्याद्योगमहात्म्याच्च दिव्योपाधुपेतमर्चिरादिपर्वदेवताभिरभिपूज्यमानमुत्तरोत्तरं स्थानं प्रत्यतिवाह्यमानममानवेन च पुरुषेण संगच्छमानं तेन च यथा
 भिलाषितं स्थानं प्रापितमात्मानं पश्यति । तदिदमुक्तं भुवोर्मध्ये सम्यक्प्राणमावेशयेति । स एव कृत्वा योगीकविपुराणमित्युक्तलक्षणं परंपुरुषं हिरण्यगर्भाख्यं सर्वस्य भूतजातस्य जनयितारं नारायणादिशब्दप्र
 तिपाद्यमुपेतिसमीपे प्राप्नोति तल्लोकं प्राप्नोतीत्यर्थः । नहि पौराणिकानामिव वैदिकानां मते ब्रह्मणि पुरुषो लोकानामुपर्युपरि कल्पनाऽस्ति । किंतु सर्वे हिरण्यगर्भलोकाख्ये सत्यलोके एवांतर्भवन्ति ।
 पराहि सोऽपि सनकमोर्जितिर्हिरण्यगर्भप्राप्त्यंतेति बृहदारण्यके तद्वाच्यादौ च स्पष्टम् १० भुवोर्मध्ये प्राणमावेशयेत्युक्तं तत्किं कृत्वा कर्त्तव्यं तत्कृत्वा च किं कर्त्तव्यमित्येतद्द्वयं यदि द्रष्टव्यं तत्र प्रतीकत्वेनांतित्यं प्रणवं तावद्वा
 च्यवाचकयोरभेदविवक्षयास्तौति यदक्षरं प्रणवाख्यं वाचकं वेदविदो वेदादौ वदन्ति । यद्वा यदक्षरं ब्रह्म तद्वाच्यम् । 'एतद्वै तदक्षरं गार्गि ब्राह्मण अभिवदंत्यस्थूलमनण्वहस्वमदीर्घम्' इत्येवं लक्षणं वा वेदवि
 दउपनिषद्भिर्दोषदन्ति । यच्च यतयो विशंति ब्रह्म प्रतीकत्वेन शरणीकुर्वन्ति । पक्षे सम्यग्दर्शने सति सारित्सागरन्यायेन यत्प्रविशंति यतयः यदक्षरमिच्छंतो ब्रह्म चर्यं चरन्तीति पक्षद्वयेऽपि समानम् । तत्ते पदं
 वर्णत्रयात्मकं पदं नीयं वा स्थानं विष्णोः परमं पदं संग्रहेण प्रवक्ष्ये अयं च वाच्यवाचकयोरभेदः श्रुतिच्छ्रययागम्यते । अन्यत्र धर्मादन्यत्राधर्मादिति सर्वधर्मातीतं ब्रह्म प्रकृत्य । 'सर्वे वेदा यत्पदमा मनंतितपां
 सिसर्वाणि च यद्वदन्ति ॥ यदिच्छंतो ब्रह्म चर्यं चरन्ति तत्ते पदं संग्रहेण ब्रवीम्योमित्येतत्' इत्योक्तरेणोपसंहारात् तत्फलं प्रतीकभावात् । ओंकारं प्रतीकत्वेन प्रकल्प्य तद्वा राशुद्धं शबलं वा ब्रह्म प्रतिपद्यं त
 याचश्रुत्यंतरे । एतद्वै सत्यकामपरं चारं च ब्रह्म यदोंकार इत्युपक्रम्य तस्मादेवं विद्वानेतेनैवायतनेनैकतरमन्वेतीति दृष्टम् । आयतनं शालग्रामवत् प्रतीकं तेन ११ भुवोर्मध्ये कथं प्राणमावेशयेदित्यत आह सर्वेति ।

यदक्षरं वेदविदो वदन्ति विशंतियद्यतयो वीतरागाः ॥ यदिच्छंतो ब्रह्म चर्यं चरन्ति तत्ते पदं संग्रहेण प्रवक्ष्ये ११ सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुध्य च ॥ मू
 र्ध्याध्यात्मनः प्राणमास्थितो योगधारणाम् १२ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन् ॥ यः प्रयाति त्यजन्देहं स याति परमां गतिम् १३ अन
 न्यचेताः सततं यो मां स्मरति नित्यशः ॥ तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः १४ मामुपेत्य पुनर्जन्म दुःखालयमशाश्वतम् ॥ नाप्नुवंति महा
 त्मानः संसिद्धिं परमां गताः १५

॥

॥

॥

॥

॥

सर्वाणि शब्दादिविषयग्रहणद्वाराणां द्विषाणि संयम्य निरुद्धतथा हृदि मनोऽपि निरुध्य तेषां कंचुक्तभूतप्राणं मूर्द्धन्यनाड्यामुपग्राह्य यामूर्ध्नि भुवोर्मध्ये आधाय कथं योगधारणां योगशास्त्रोक्तां धारणां मनसो देशविशेष
 निबंधिनीमास्थितः अनुतिष्ठन् १२ मूर्ध्नि प्राणमाधाय किं कुर्यादत आह ओंकाररूपं एकाक्षरं एकं च तदक्षरं च वर्णं ब्रह्म च तद्वा हरन् उचरन् मां च ब्रह्म भूतं अनुस्मरन् यो ह देवदत्तं स्मृत्वा तन्मा व्याहरति तस्मै
 देवदत्तोऽभिमुखो भवत्येवं ब्रह्मणो नामोच्चारणेन सन्नहिततरं व्यापकं ब्रह्म साधकस्य सन्निधीयते सन्निति च ब्रह्मणि यो देहं त्यजन् त्रियमाणः प्रयाति ऊर्ध्वनाड्या उत्क्रामति स परमां गतिं सन्निकृष्टब्रह्मरूपां याति ब्रह्मै
 व प्रकृत्य श्रूयते 'एषाऽस्य परमा गतिरेषाऽस्य परमा संपदोऽस्य परम आनंदः' इति । तामेव गतिं शुद्धं ब्रह्मैव प्राप्नोति ब्रह्मलोकं प्राप्तिद्वारा १३ इयं मतिरतीव दुर्लभेति मां संस्था इत्याह अनन्येति । नास्ति
 अन्यत्र चेतीत्यस्यासौ अनन्यचेता इत्यनेन स्मरणे आदर उच्यते । सततमिति नैरंतर्यम् । यो मां स्मरति नित्यश इति दीर्घकालत्वं यावज्जीवं स्मरतीत्यर्थः । तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनो मां
 वश्यं युक्ताहारविहारादौ यमनियमादौ च युक्तस्यावहितस्य योगिनः योगमनुतिष्ठतः १४ त्वल्लभेऽपि किं स्यादत आह मामिति । मामुपेत्य पुनर्जन्म नाप्नुवंति । यज्जन्म दुःखालयमशाश्वतं भू
 तं मृददृष्ट्या किंचित्सुखालयत्वेऽपि अशाश्वतं न चरन्तुच्छमित्यर्थः । केनाप्नुवंति महात्मानो योगेन जितचिन्ताः अतएव परमां संसिद्धिं मोक्षं गताः अगता अपि प्रत्यासक्तत्वाद्वा त एव । तथा ब्रह्मलोकगतान् प्र
 कृत्य स्मर्यते । 'ब्रह्मणा सह ते सर्वे प्राप्तेः प्रति संचरे ॥ परस्याति कृतात्मानः प्रविशंति परंपदं' इति प्रतिसंचरे ब्राह्मे प्रलये परस्य चतुर्मुखस्य अंतेनाशे १५

त्वदलाभेऽपि किंस्यादत आह आब्रह्मेति । आब्रह्मभुवनात् ब्रह्मलोकमभिव्याप्य ब्रह्मलोकेन सहैवेत्यर्थः लोकाः पुनरावर्तिनः पुनरावृत्तिस्वभावाः हेअर्जुन । शेषं स्पष्टं । अत्रेयं व्यवस्था यैकमयुक्तिफ
लाभिर्देहरादिविद्याभिर्ब्रह्मलोकंगतास्ते तत्रैव ज्ञानं प्राप्य ब्रह्मणा सह मुच्यन्ते । ये तु पंचाभि विद्याभिर्ब्रह्मलोकंगतास्तेऽनुपासितपरमेश्वराः पुनरावर्तन्त इति १६ आद्येति भार्जाकालपरिच्छेदमाह सहस्रेति ।
युगशब्दोऽत्र चतुर्युगपर्यायः । 'चतुर्युगसहस्रं तु ब्रह्मणो दिनमुच्यते' इति पुराणां तरदर्शनात् सहस्रं चतुर्युगानि पर्यन्तोऽवसानं यस्य चतुर्युगसहस्रं ब्रह्मणो दिनं रात्रिपितावतीत्याह रात्रिमिति । अत्रा
पि चतुर्युगसहस्राणां अंते भवति तां चतुर्युगसहस्रांतां ते प्रसिद्धा अहोरात्रविदो जनाविदुः १७ किं ब्रह्मणोऽद्विजायते किं वारात्रावित्यत आह अव्यक्तादिति । अत्र दैनं दिनसृष्टिप्रलययोः प्रकृतत्वाद्
व्यक्तशब्देन नाव्याकृतं वियदादिकारणमिह ग्राह्यं तदा आकाशादीनां सत्त्वात् । किं हि प्रजापतेः स्वापावस्थैवेहाव्यक्तशब्दार्थः । अयं भावः । प्रजापतेः स्वापकाले तत्कल्पितः स्थावरजंगमप्रपंचः सर्वोऽपि
तदीयेऽज्ञानेऽव्याकृताख्ये प्रलीयते रात्र्यागमे । तथा दिवसागमे पुनस्तत् एव यथा पूर्वमाविर्भवति । एवं हृष्टिष्ठिन्यायेनास्मत्कल्पितोऽप्ययं वियदादिप्रपंचोऽस्मत्सुप्तौ प्रलीयते अस्मत्प्रबोधे यथा पूर्वप्रादुर्भवतीति
१८ कृतहानाकृताभ्यागमदोषापनुत्तये बंधमोक्षशास्त्रप्रवृत्तिसाफलया च अविद्यादिवशाद्भवोऽयं भूतग्रामः पुनः पुनर्भूत्वा पुनः पुनः प्रलीयत इत्याह वैराग्योत्पादनार्थं भूतग्राम इति । अहरागमे भूत्वा भूत्वा रात्र्या
गमे प्रलीयत इति योजना स एव भूत्वा प्रलीयते नान्योऽभिनवो भवतीत्यर्थः । कुतः यतोऽवशः अविद्याकामकर्माधीनस्तस्मात्सर्वानर्थबीजभूताया अविद्याया विद्यया उच्छेदे जन्ममरणप्रवाहविच्छेदायावश्यं
यतितव्यमित्यर्थः १९ एवं ब्रह्मभुवनां तानामाद्यैर्व्याख्याय यत्प्राप्तानामाद्यैर्चिर्नास्तितदक्षरं परमं ब्रह्मेत्युपक्रांतं वस्तु लक्षयति परस्तस्मादिति त्रिभिः पर इति । तस्मादव्यक्तात् भूतग्रामबीजभूतादिवि
आब्रह्मभुवनालोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन ॥ मामुपेत्य तु कौन्तेय पुनर्जन्म न विद्यते १६ सहस्रयुगपर्यन्तमहर्षद्वहणो विदुः ॥ रात्रियुगसहस्रांतां तेऽहोरात्रविदो जनाः १७
अव्यक्ताद्यक्तयः सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ॥ रात्र्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके १८ भूतग्रामः स एवायं भूत्वा भूत्वा प्रलीयते ॥ रात्र्यागमेऽवशः पार्थ प्रभवत्यहरागमे
१९ परस्तस्मात्तु भावोऽन्यो व्यक्तोऽव्यक्तात्सनातनः ॥ यः स सर्वेषु भूतेषु नश्यत्सु न विनश्यति २० अव्यक्तोऽक्षर इत्युक्तस्तमाहुः परमांगतिम् ॥ यं प्राप्य न निवर्तते त
द्धाम परमं मम २१ पुरुषः स परः पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया ॥ यस्यान्तःस्थानि भूतानि येन सर्वमिदं ततम् २२ यत्र काले त्वनाद्युत्तिमाद्युत्तिचैव योगिनः ॥ प्रयातायां तितं
कालं वक्ष्यामि भरतर्षभ २३

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
द्यालक्षणादनुताव अन्योऽत्यंतविलक्षणो भावः सत्ता तु शब्दात्पराभिमतं सत्ता सामान्यं वारयति । तस्य सामान्यादिभ्यो व्यावृत्तत्वात् अस्य च सर्वानुगतत्वात् । सनातनो नित्यैकरूपः उपाधिमात्रहिउपा
धि विविक्रिययानित्यं विविक्रियत इव भाति । अयं त्वनुपाधित्वान्नित्यैकरूप एव । यः स भावः सर्वेषु भूतेषु वियदादिपुनश्यत्सु न विनश्यति केवलसत्तारूपत्वात् । एतेन तस्य कालत्रयावाध्यत्वं नित्यत्वं चोक्तम् २० अव्यक्तो
नव्यज्यत इति दृश्यत्वं निरस्तं । अक्षरोऽनुते व्याप्नोतीति त्रिविधपरिच्छेदश्च न्यत्वमुक्तं । तं भावं परमांगतिं ब्रह्मलोकांतागतिरपरमा कार्यत्वात् इयंतु परमा कार्यकारणातीतत्वात् आहुः
एषाऽस्य परमागतिरित्यादयः श्रुतयः । यं भावं प्राप्य न निवर्तते पुनः संसारे न पतति । तदिति विधेयापेक्षीकत्वं । स एव मम विष्णोः परमं उपाध्यस्पृष्टं धाम प्रकाशः तद्विष्णोः परमं पदमिति श्रुतिप्रसिद्धं निष्कलं ब्रह्म २१
एवं ज्ञेयं प्रत्यगभिन्नं ब्रह्मोक्त्वा जगत्कारणमुपासनीयमितोऽन्यदित्याह पुरुष इति । तु शब्दः पूर्ववैलक्षण्यद्योतनार्थः हे पार्थ योऽयं भक्त्या आराधनेन उपासनेनेतियावत् कीदृश्या अनन्ययानास्त्यन्यो
यस्यां सातया उपास्योपासकभेदमंतरेण अहं ब्रह्म रूपयेत्यर्थः । तथा भक्त्या यो लभ्यः स परः पूर्वोक्तादव्याहसानुगतादक्षरादन्यः कारणात्मेतियावत् । लभ्यत्वादेवास्यान्यत्वमपि न ह्यात्मा चलभ्यश्चेति युज्यते ।
अस्य कारणत्वमेवाह यस्येति । यस्य पुरुषस्यांतःस्थानि बीजेऽद्रुमवत् सर्वाणि वियदादीनि स्थावरजंगमानि च येन च द्रुमसर्वतंतं व्याप्तमुपादानत्वात् स भक्त्या लभ्यत इति योजना २२ पूर्वोक्तानामोकारद्वारा सगु
णब्रह्मविदं क्रममुक्तिभार्जा ब्रह्ममतिपत्तये उत्तरोभागे वक्तव्य इत्यत आह यत्रेति । आद्येति मार्गोऽन्यासोऽनाद्येति मार्गस्तुत्यर्थः । योगिन इति । योगिनः कर्मिणश्चोच्येते ते पांयथायोगं मार्गद्वयविभागः शेषं स्पष्टम् २३

तत्रोपासकानां देवयानं पंथानमाह अग्निरिति । अग्निर्ज्योतिरित्यधिरभिमानिनी देवता लक्ष्यते । एवं अहरित्यहरभिमानिनी । एवं शुक्लपक्षस्य षष्ठमासं मितोत्तरायणस्य चाभिमानिन्यो देवते एव । एतच्चान्यासामप्युपलक्षणम् । तत्र प्रयाता उत्क्रांता ब्रह्मकार्यब्रह्मतद्वारा परं च गच्छंति ब्रह्मविदो ब्रह्मोपासका जनाः २४ एतेन च धूमोरात्रिरित्येषोऽपि धूमादिमार्गः कर्मिणामपक्वयोगिनां च उचित आहूतिफलश्च व्याख्यातः २५ उत्क्रोमागोऽपि सहरति शुक्लेति । शुक्लाज्ञानहेतुत्वादि चिरादिति तदभावात्कृष्णाधूमादिगतिः एकया शुक्लया अन्यया कृष्णया २६ एते सृतीमार्गो आहूत्यनाहूतिफले जानन् योगी न मुह्यति योगभ्रष्टोऽप्यतिरल्पप्रयत्नश्च योगी न भवति कश्चन कोऽपि यस्मादेवं तस्मात्सर्वेष्वित्यादि स्पष्टम् २७ पुनः श्रद्धाभिहृद्भययोगं सौति वेदेष्विति । वेदेषु सम्यग्धीतेषु यज्ञेषु तपःसु च सम्यगनुष्ठितेषु दानेषु च सम्यग्दत्तेषु यत्पुण्यं तत्फलं चेति पुण्यफलं सर्वेषु समुचितेषु यत्प्रदिष्टं शास्त्रेषु न तस्मै योगी अत्येति अतिक्राम्यतिकां यं ब्रह्मलोकं प्राप्नोतीत्यर्थः किं कृत्वा इदं पूर्वोक्तमुपासनं विदित्वा ज्ञात्वाऽनुष्ठाय च । ततश्च किमिह त आह यत्स्थानं निर्विशेषं ब्रह्म उपैति प्राप्नोति चक्रमेणेत्यर्थः । आद्यं न तु केनचिन्निर्मितं तदनेनाध्यायेन ध्येयस्तत्पदार्थो व्याख्यातः अग्निमेऽध्यायेन्नेयं ब्रह्म व्याख्यास्यति २८ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये गीतार्थप्रकाशे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ पर्वणि ० ॥ ३२ ॥ ॥

अग्निर्ज्योतिरहः शुक्लः षण्मासा उत्तरायणम् ॥ तत्र प्रयाता गच्छंति ब्रह्म ब्रह्मविदो जनाः २४ धूमोरात्रिस्तथा कृष्णः षण्मासा दक्षिणायनम् ॥ तत्र चांद्रमसं ज्योतिर्योगी प्राप्य निवर्तते २५ शुक्लकृष्णे गती ह्येते जगतः शाश्वते मते ॥ एकया यात्यनाहूतिमन्ययाऽऽवर्तते पुनः २६ नैते सृतीपार्थजान न योगी मुह्यति कश्चन ॥ तस्मात्सर्वेषु कालेषु योग्युक्तो भवार्जुन २७ वेदेषु यज्ञेषु तपःसु चैव दानेषु यत्पुण्यं तत्प्रदिष्टम् ॥ अत्येति तत्सर्वमिदं विदित्वा योगी परं स्थानमुपैति चाद्यम् २८ ॥ इति श्रीम० भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ पर्वणितुद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इदं तु ते गृह्यतमं प्रवक्ष्याम्य न स्मृतये ॥ ज्ञानं विज्ञानं सहितं यज्ज्ञात्वा मोक्षयसेऽशुभात् १ राजविद्याराजगुह्यं पवित्रमिदमुत्तमम् ॥ प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुसुखं कर्तुमव्ययम् २

शितः तेन कर्माधिभूते व्याख्याते । तथा सूत्रांतर्यामिणो रूपासकस्यां चिरादिमार्गेण क्रममुक्तिस्थानप्राप्तिरित्युक्तं तेनाधिदैवाधियज्ञौ व्याख्यातौ । ओमित्येकाक्षरमिहादिना अंतकाले कथं ज्ञेयोऽसीत्यस्योच्चरं व्याख्यातम् । तदेवं ध्येयब्रह्मविद्यासांगानिरूपिता । परिशिष्टमाद्यज्ञेयब्रह्मविषयं प्रश्नद्वयं किं तद्ब्रह्म किमध्यात्ममिति तद्विवरणाय नवमोऽध्याय आरभ्यते । न केवलमधिचिरादिगतिप्राप्त्या कालांतर एव मुक्तिरिति किं त्विहैव सद्यो मुक्तिरस्तीति विशेषं वक्तुं । श्रीभगवानुवाच इदं तु तेति । इदं वक्ष्यमाणं तु पूर्वं स्मादध्यायैः प्रवक्ष्यामि । अनुस्मृतये अस्मृतायुग्मेषु दोषा विष्करणं तद्विहाय । ज्ञानं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं ब्रह्म । विज्ञानेनानुभवेन सहितं न तु केवलं परोक्षेण यत्ज्ञानं ज्ञात्वा साक्षात्कृत्य अशुभात्संसारान्मोक्षयसे । अत्र यत्सप्तमादौ ज्ञानं तेऽहं स विज्ञानमिदं वक्ष्याम्य शेषत इति प्रतिज्ञातं यस्य च विज्ञानाय शास्त्राचंद्रन्यायेनोपलक्षणीभूतं जगत्कारणं ब्रह्मतत्त्वैव निरूपितं । यद्विज्ञानेऽधिकारसंपत्त्यर्थं तस्यैव सगुणस्योपासनमुक्तं तदिह सर्वशेषीभूतं ब्रह्म वक्तव्यमिति तथैव प्रतिज्ञातं निवेदनमात्रेणैवात्रापरोक्षज्ञानं जायत इति तत्तत्त्रैव व्युत्पादितं न विस्मयं १ एतदेव सौति राजविद्येति । विद्या नाराजा इति राजविद्या अध्यात्मविद्या गुह्या नाराजा इति राजगुह्यं । राजदंतादिषु परमित्युपसर्जनस्य परनिपातः । पवित्रं पावनं उत्तमं पूर्वापरदुरितनाशाश्लेषहेतुत्वात् प्रायश्चित्ताद्यपेक्षया श्रेष्ठं । प्रत्यक्षावगमं प्रत्यक्षं नित्यापरोक्षं यत्प्रत्यगात्मवस्तु तदेव याथात्म्येनावगम्यतेऽनेनेति प्रत्यक्षावगमं प्रत्यक्षेण सुखादिवदवगमो यस्येति वा । अस्मिन्पक्षे विज्ञानसहितमिति विशेषणस्य श्लोकांतरस्य त्वाकृतेन

पौनरुक्त्यदोषः । तर्हि पूर्वैवाभावाश्रित्य फलं स्यादत आह अर्थ्यधर्मादिनपेतं । तथाहि क्षणमपि प्रत्यगात्माकारवृत्तौ सत्प्राप्त्युपेतं । क्षणमेकं क्रतुशतस्य चतुःसप्तत्यायत्फलं तदवा
 प्रोतीति । तर्हि दुःसाध्यं स्यात्तेत्याह मुमुक्षुं कर्तुमिति । कर्तुं संपादयितुं आविष्कर्तुं मुमुक्षुं अनायाससाध्यं अज्ञानापनयमात्रसिद्धत्वात् । तर्हि आधुविना शिफलं चेत् अव्ययं वस्तु
 मात्रविषयत्वादनंतफलं न तु कर्मफलवन्नश्यति २ तर्हि कुत एतज्ज्ञानं सर्वेन संपादयंतीत्याह अश्रद्धाधाना इति । स्पष्टार्थः श्लोकः ३ एवंस्तुत्याऽभिमुखीकृत्य यद्वक्तव्यं तदाह मयेति । मया इदं सर्वं जगत्तत्
 व्याप्तं उपादानत्वात् कनकेन वकुंडलादीनि । ननु प्रागेधेतदुक्तं अहं सर्वस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथेति तथा च राजविद्येत्यादिस्तुतिरस्थाने एव कृता स्यात् वक्तव्यविशेषाभावादिति चेत् अत्र ब्रूमः
 यथा 'यतो वा इमानि भूतानि जायंते येन जातानि जीवंति यत्प्रयंत्यभिर्न विशंति तद्विजिज्ञासस्व तद्ब्रूष्वेति' इति ज्ञेयस्य ब्रह्मणो लक्षणं जगज्जन्मादिहेतुत्वमुक्त्वा तस्यानुगममन्नादिशब्दशब्दितेषु विराडादिषु
 दर्शयति । 'अन्नाद्वेद्ये वस्त्विति मानि भूतानि जायंते प्राणाद्वेद्ये' इत्यादिना । तस्य निर्णयवाक्यं तु । 'आनंदाद्वेद्ये वस्त्विति मानि भूतानि जायंते' इति 'सैषा भागवती वारुणी विद्या' इति । तत्रैव विद्या
 याः पर्यवसानाभिधानात् । एवमिहापि सप्तमे भूमिरापोऽनलो वायुरित्यादिना सर्वभूतात्मकस्य विराजो जगज्जन्मादिहेतुत्वं प्रदर्शय पश्चादहं सर्वस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथेत्यनेन मायाशब्देऽपि तत्प्रदर्शय दानीं धु
 द्वे प्रत्यगात्मन्येव तद्दर्शयति स्थूलारूढीन्यायेन प्रतिपत्तिस्तौ कार्यार्थमिति गम्यते राजविद्येत्यादिनास्तुतत्वात् । यथा कश्चिद्दृष्ट्यां दृष्ट्वा मरुं धर्तुं दिदिशेति पुस्तत्समीपस्थां स्थूलोत्तारामरुं धर्तुं तिग्राहयति प्र
 तिपद्यते चानेनैव कमेण प्रतिपत्तिः एवमिहापि कार्यकारणप्रतिपत्तिद्वारा अकार्यकारणस्य शुद्धस्य प्रतिपत्तिर्तुक्ता अतएव भगवान् भाष्यकारो मया तत्तमिदं सर्वमित्यत्र मयामयः परोभावस्तेन तत्तत्तद्व्याप्तिमिति व्याच
 ख्यौ । नत्वहं सर्वस्य जगतः प्रभव इत्यत्र मयः परोभावः स सर्वस्य जगतः प्रभव इति । सच भगवतः कारणात्मनः परोभावः परमानंद एव तेनैव चेतं तत् । आनंदाद्वेद्ये वस्तुदाहृतं श्रुतेस्तस्यैव जगदुपादनत्वेन

अश्रद्धाधानाः पुरुषा धर्मस्यास्य परंतप ॥ अप्राप्य मां निवर्त्तते मृत्युसंसारवर्त्मनि ३ मया तत्तमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना ॥ मत्स्थानि सर्वभूतानि न चाहं तेष्ववस्थितः ४
 न च मत्स्थानि भूतानि पश्य मे योगमैश्वरम् ॥ भूतभृन्न च भूतस्थो ममात्मा भूतभावनः ५

तदीयसत्तास्फूर्तिभ्यां जगतो व्याप्तत्वात् । अतएवाव्यक्तमूर्तिर्नेति विशेषणं । मायाशब्दलंकारणबुद्धिग्राह्यत्वात्करणगोचरः शुद्धं हि बुद्धेः परत्वात्करणागोचर इति । किंभूताकारेणानंदः परिणमत इ
 त्यत आह मत्स्थानीति । मायि प्रत्यगानंदे रज्ज्वांस्तृक्षुसर्पदंडधारादय इव सर्वभूतानि स्थितान्यतो मत्स्थानीत्युपचारादुच्यते अधिष्ठानाध्यस्तयोर्वीस्तव संबंधायोगात् । एतदेवाह नचेति । नचाहं परमानंदस्ते
 पुभूतेष्ववस्थितोऽस्मि घटादाविव मृत अपरिणामित्वादेव ४ एवमभ्युपगतमानंदस्य जगद्विचर्त्ताधिष्ठानत्वं तदप्यवदति न च मत्स्थानीति । अयं भावः । 'अस्य द्वैतं जगत्स्य यदुपादानकारणम् । आज्ञा
 नंतदुपाश्रित्य ब्रह्म कारणमुच्यते' इति वार्तिकोक्तं ज्ञानमेव जगत्कारणं तच्च तच्छुद्धं । अहं चासंगः । तत्तच्छुद्धतरेण तत्कार्येण भूतसंघेन न ममासंगस्याधाराधेयभावसंबंधोऽनिर्वचनीयोऽप्यस्ति । आहृतं हिरज्ज्वा
 दिकमनिर्वचनीयेन सत्त्वादिना संबध्यते । अहं तु सर्वदाऽनाहतः साक्षिरूपत्वात् तत्संबंधं शून्य इति न च मत्स्थानि भूतानीत्युक्तमिति । ननु माक्षिणस्तव ब्रह्मणो युवामुखी चेति प्रतीत्येव भूतसंबंधानुभवात्कथं न च म
 त्स्थानीत्युक्तिरित्याशङ्क्याह पश्य मे योगमैश्वरमिति । मेममभूतैः सह योगं युक्तिघटनापश्य ऐश्वर्यं ईश्वरेण मायाविना निर्मितं गगने गंधर्वनगरमिव । अतएव ममाकारणशरीरस्यात्मा प्रत्यगानंदो भूतभृदपि भूत
 स्थोन चकारोऽप्यर्थऽभिन्नक्रमश्च स्वमिव गंधर्वनगरभृदपि तत्स्थानं तस्य तदाकारेण परिणामासंभवात् । एवं रूपोऽपि परानंदरूपो ममात्मा स भूतभावनः भूतानां वृद्धिकरः । 'एतस्यैवानंदस्यान्यानि
 भूतानि मात्रा मुपजीवंति को ह्येवास्यात्कः प्राण्यात् यदेव आकाश आनंदो न स्यात्' इत्यादि श्रुतिभ्यः आकाशे अव्याकृताख्ये स्वाधिष्ठानभूत आनंदोऽनुस्यूतो न स्यात्तर्हि प्राणापानक्रियां कश्चिदपि न कुर्वीत्
 कारणगतजाड्यं कार्योऽपि स्यात् । आकाशे आनंदानुबन्धे तु कारणस्य चेतनत्वात् कार्यमपि चेतनत्वात् स्यादिति श्रुत्यर्थः । बृहदारण्यकेऽपि । 'यदूर्ध्वगमिदिद्योयदावाकृष्टिव्यायदंतराद्यावापृथिवी इमे ॥ यद्भू
 तं च भवच्च भविष्य चेत्या चक्षत आकाश एव तदोतं च प्रोतं च' इति मायाविनिर्गतस्योतप्रोतत्वमुक्त्वा कस्मिन्नुल्लेखे आकाशोतश्च प्रोतश्चेत्यस्योत्तरमेतस्मिन्नुल्लेखे सरेण गमि आकाशोतश्च प्रोतश्चेत्यस्योत्तरमेतस्मिन्नुल्लेखे सरेण गमि

स्याकाशाधारत्वमुक्तं । तस्माद्युक्तमुक्तमाकाशशरीरेण भगवता कारणोपाधिनिष्कृष्टचिन्मात्राभिप्रायेण ममात्मा भूतभावन इति ५ श्लोकद्वयोक्तेऽर्थे दृष्टांतमाह यथेति । यथा लोके आकाशस्थितो नित्यं सदा वायुः सर्वत्रगः परिमाणतश्च महान् । तथा सर्वाणि भूतानि सर्वगते मयि असंश्लेषेणैव स्थितानीत्येवमुपधारयेति प्राञ्चः । कितल्लोकेति प्रश्नस्योत्तरमुक्तं अक्षरं परमं ब्रह्मेति अक्षरसंज्ञं युद्धस्वंपदार्थ एव निरुपाधिकं ब्रह्मेत्युक्तं । तत्र निरुपाधिकं ब्रह्म श्लोकद्वयेन व्याख्यातं । इदानीं तस्य स्वरूपेण जीवेनाभेदं दृष्टांतमाह यथेति । वायुः सूत्रात्मा । 'वायुर्ब्रह्मोत्तमः सूत्रं' इति श्रुतेः । सर्वत्रग इति समष्टिर्लिंगत्वात् तस्य सर्वगतत्वं । महानिति वाङ्मवायुव्याप्यार्थः । स यथा आकाशस्थितः अव्याकृताकाशस्वकारणे स्थितः । नित्यमितिकालत्रयेऽपि तस्याकाशसंबन्ध उक्तः । सर्वाणि भूतानि उपाधिनिष्कृष्टत्वं पदार्थरूपी चेतनवर्गः । बहुत्वं लोकाभिप्रायेण । यथा कार्यं सर्वमुत्पत्तेः प्राक्नाशादूर्ध्वमध्ये च स्वकारण एवाभेदेन तिष्ठति । एवं सर्वोऽपि जीववर्ग उपाध्युत्पत्तेः प्राक् तन्नाशादूर्ध्वमध्ये वा घटाकाशो महाकाशादिव परस्माद्ब्रह्मणः कालत्रयेऽपि नातिरिच्यत इत्यर्थः । एतेन जीवब्रह्माभेदकथनेन स्वभावोऽध्यात्ममुच्यत इति यत्प्रागुक्तं ब्रह्मैव जीव इति तद्विद्वत्तम ६ नन्वेवमुपाधिरहितस्यैव ब्रह्मणिलयश्चेदुपाधेः कागतिरित्याशङ्क्याह सर्वेति । सर्वाणि भूतानि स्यावर्जंगमशरीराणि मामिकां मममायाविनः प्रकृतिं त्रिगुणात्मिकामपरां सूक्ष्मभूम्याद्यात्मिकां यांति प्रविशन्ति कदायां तिकल्पक्षये । पुनश्च तान्येव भूतानि प्रकृतौ सुप्ता विवसंस्कारात्मना स्थितानि एकतांगतानि कल्पादौ विस्मृतामिव विविधरूपेण सृजाम्यहंकारणात्मा मायावी ७ एतदेवाह प्रकृतिमिति । एवमविद्यालक्षणं स्वां प्रकृतिमवष्टभ्य आश्रित्य तां विना केवलस्य स्रष्टृत्वात् संभवात् इमं भूतग्रामं पुनः पुनर्विवि यथाऽऽकाशस्थितो नित्यं वायुः सर्वत्रगो महान् ॥ तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय ६ सर्वभूतानि कौन्तेय प्रकृतिं यांति मामिकाम् ॥ कल्पक्षये पुनस्तानि कल्पादौ विस्मृताम्यहम् ७ प्रकृतिं स्वामवष्टभ्य विस्मृतामि पुनः पुनः ॥ भूतग्राममिमं कृत्स्नमवशं प्रकृतेर्वशात् ८ न च मां तानि कर्माणि निबध्नन्ति धनं जय ॥ उदासीनवदासीनमसक्तं तेषु कर्मसु ९ मयाऽध्यक्षेण प्रकृतिः सृयते स चराचरम् ॥ हेतुनाऽनेन कौन्तेय जगद्विपरिवर्त्तते १० अवजानंति मां भूढा मानुषी तनुमाश्रितम् ॥ परं भावमजानं तो मम भूतमहेश्वरम् ११ मोघाशामोघकर्माणो मोघज्ञाना विचेतसः ॥ राक्षसी मासुरी चैव प्रकृतिं मोहिनीं श्रिताः १२ महात्मानस्तु मां पार्थद्वैती प्रकृतिमाश्रिताः ॥ भजंत्यनन्यमनसो ज्ञात्वा भूतादिमव्ययम् १३ सततं कीर्तयन्तो मां यतन्तश्च दृढव्रताः ॥ नमस्यन्तश्च मां भक्त्या नित्ययुक्ता उपासते १४ ॥ ॥

धंजामि किं भूतं प्रकृतेर्वशात् स्वभाववशात् अवशं रागद्वेषाद्यधीनम् ८ ननु विषमांष्टिर्कुर्वतस्तवैषम्येनैर्धृष्ये स्याताम तमाह नचेति । तानि विषममष्टिर्हृष्याणिकर्माणि मानं निबध्नन्ति तत्र हेतुः उदासीनवदासीनमिति । यथा पर्जन्यो वीजविशेषपुराणं केपुचिह्नं चाकृत्वा उदासीनः स न वर्षति एवमीश्वरोऽपि पुण्यवत्सुरांगपापिषु द्वेषं चाकुर्वन् जगत्सृजति । तत्तदसाधारणकर्मवीजवशाच्चेति विभिन्नफलं प्राप्नुवतीति तेनैवैषम्यादीत्यर्थः ९ ननु विस्मृतामि उदासीनवदासीनमिति परस्परविरुद्धमुच्यत इत्याशङ्क्याह मयेति । मया कूटस्थेन अध्यक्षेण अयस्कांतकल्पेन प्रवर्त्तकेन प्रकृतिश्चराचरजगत्सृयते उत्पादयति । अनेन अध्यक्षत्वेनैव हेतुना हेतौन्तेय जगद्विपरिवर्त्तते जन्माद्यवस्थासु भ्रमति । अयस्कांतवदहमुदासीनश्च दृष्टिप्रवर्त्तकश्च भवामीति भावः । तथा च मंत्रवर्णः । 'एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतां तारात्मा ॥ कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी चेता केवलो निर्गुणश्च' इति एकस्यैव देवस्य सर्वाध्यक्षत्वं साक्षित्वं च प्रतिपादयति १० एवं भूतमां समूहाः अवजानंति यतो मानुषी तनुं आश्रितं ननु पश्य देहेन व्यवहरंत । मम परं प्रकृष्टं भावं तत्त्वं अजानंतः भूतानां महेश्वरं मम वजानंतीति संबन्धः ११ मदवज्ञानाच्च ते मोघाशाः दृष्टैव आशा आशिषो येषां ते मोघाशाः तथा मोघकर्माणः निष्फलोद्योगाः मोघज्ञानाः निष्फलज्ञानाः यतो विचेतसः निर्विवेकाः यतो राक्षसी आसुरी चरजस्तमः प्रधानां मोहिनीं मोहकरीं प्रकृतिं श्रिताः छिधिभिधिपिबत्त्वादपरस्वमपहरेत्येवं शीलाः क्रूरकर्माणो भवंतीत्यर्थः १२ तथा ये महात्मानः अश्रुद्विचिन्ताः तु पूर्वैर्भ्योऽत्यंतं विलक्षणः मां भजंति यतो द्वैती प्रकृतिं सत्त्वमथानां आश्रिताः अनन्यमनसः एकाग्रचेतसः । किं गतानुगतिकतया देहेन वा भजंति न किं हि मां भूतां दि सर्वभूतकारणं अव्ययं ज्ञात्वा मत्त्वा भजंति १३ भजनस्वरूपमाह सततमिति । यतस्तः ईदृशोपसंहारशब्दमादिषु प्रयतमानाः दृढान्यहिंसादीनि व्रतानि येषां ते दृढव्रताः नमस्यंतश्च मां हृदयशयं प्रतिमादिरूपं वा भक्त्या नित्ययुक्ताः नित्यमवहिताः सतत उपासते १४ ॥ ॥

ज्ञानयज्ञेन निर्विकल्पमाधिनापातंजलाः । एकत्वेन अहमेव भगवान्वामुदेव इत्यभेदेनोपनिषदाः । पृथक्त्वेन अयमीश्वरो मम स्वामीति बुद्ध्या प्राकृताः । अन्येषु न बहुधा बहु प्रकारं विश्वतो मुखं मवेद्वारैर्यत्किंचिद्दृष्टं नृगवत्स्वरूपमेव यच्छ्रुतं तन्नामैव यदुक्तं भुक्तं वा तत्तदपि तमेवेत्येवं विश्वतो मुखं यथास्यात्तथा मा उपपासते १५ इदमेवोपासनं विवृणोति अहमिति । क्रतुः संकल्पो देवता ध्यान रूपः । यज्ञः श्रोतः स्मार्त्तश्च देवतादेशे न द्रव्य त्यागः । स्वधा पि नृणां मन्त्रं । औषधं मनुष्याणां मन्त्रं । मंत्रो येन दीयते सः । आज्यं हविः । अग्निः । हुतं प्रसेपक्रिया । इदं सर्वं यस्मादहमेवा तस्तेषां विश्वतो मुखमुपासनं युक्तं तस्मिन्त्यर्थः १६ धाता कर्म फलानां विकर्ता वेद्यं वेदितव्यं ब्रह्म । पवित्रं पावनं तप आदिकं १७ गतिर्मुक्तप्राप्यं स्थानं । भर्ता कर्म फलदानेन पोषकः । प्रभुः अंतर्धामी । साक्षी कृता कृता वेशकः । निवसं त्यस्मिन्निति निवास आश्रयोजमानादिः । शरणं रक्षकः । सुहृदुपकारमनपेक्ष्य उपकर्ता । प्रभव उत्पत्ति स्थानं । प्रलयो लय स्थानं । स्थानं स्थिति स्थानं । निधानं कर्म फल समर्पण स्थानं कालांतरे फल प्रसवार्थं । बीजं प्ररोह कारणं प्ररोह धर्मिणां । अव्ययं यावत् संसार भावि त्वात् १८ अहं तपामि आदित्यो भूत्वा । अहं वर्षं पृष्ठिः तां निगृह्णामि अष्टसु मासेषु कैश्चिद्दिग्भिः उत्प्लुजामि च चतुर्गुणां सेषु कैश्चिदिति । अमृतं जीवनं । मृत्युं परेण । अमृतं देवा ब्रह्मा । सत् सत्तायु असत् असायु एतत् सर्वं महमेव अतस्तेषां विश्वतो मुखं मम जनं कुर्वतां सर्वरूपेणाहम

ज्ञानयज्ञेन चाप्यन्ये जन्तो मा मुपासते ॥ एकत्वेन पृथक्त्वेन बहुधा विश्वतो मुखम् १५ अहं क्रतुरहं यज्ञः स्वधाऽहमहोषधम् ॥ मंत्रोऽहमहमेवाज्यमहमग्निरहं हुतम् १६ पिताहमस्य जगतो माता धाता पितामहः ॥ वेद्यं पवित्रमोकारऋक्सामयजुरेव च १७ गतिर्भर्ता प्रभुः साक्षी निवासः शरणं सुहृत् ॥ प्रभवः प्रलयः स्थानं निधानं बीजमव्ययम् १८ तपाम्यहमहं वर्षं निगृह्णाम्युत्सृजामि च ॥ अमृतं चैव मृत्युश्च सदसच्चाहमर्जुन १९ त्रैविद्यामां सोमपाः पृतपा पायज्ञैश्चिद्विष्णुस्वर्गंति प्रार्थयन्ते ॥ ते पुण्यमासाद्य सुरेन्द्र लोकमश्नंति दिव्यान् दिव्यदेव भोगान् २० ते तं भुक्त्वा स्वर्गलोकं विशालं क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकं विशन्ति ॥ एवं त्रयी धर्ममनु प्रपन्ना गता गतं काम कामालभन्ते २१ अनन्याश्चिंतयं तो मां ये जनाः पर्युपासते ॥ तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम् २२ येऽप्यन्यदेवता भक्ता यजंते श्रद्धयाऽन्विताः ॥ तेऽपि मामेव कौन्तेय यजंत्यविधिपूर्वकम् २३ अहं हि सर्वं ज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च ॥ न तु मामभिजानंति तत्त्वेना तश्च्यवंति ते २४ यांति देवव्रता देवान् पितॄन् यांति पितॄन् व्रताः ॥ भूतानि यांति मृत्युं ते ज्यायांति मद्याजिनोऽपि माम् २५ पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो भक्त्या प्रयच्छति ॥ तदहं भक्त्युपहृतमश्रामि प्रयतात्मनः २६ ॥ ॥ ॥

मुग्रहं करोमीति भावः १९ ये पुनस्तेषु प्रकारेष्वन्यतमेनापि मां भजंते ते ते केवल कर्मठाः कां गतिं प्राप्नुवंतीति गृणु त्रैविद्या इति । तिस्रः ऋग्यजुः सामरूपाः विद्या ये पांति त्रिविद्याः त एव त्रैविद्याः । सोमपाः सोमपायिनो याज्ञिकाः यज्ञैर्मामिन्द्रास्वर्गंति फलं प्रार्थयन्ते दिव्यान् अप्राकृतान् संकल्पमात्रोपेता तान् दुःखां संभिक्षान् २० त्रयी वेद त्रयी तस्यामुक्तं धर्मं त्रयी धर्मं काम्ययज्ञं कामकामाः विषयकामुकाः गता गतं याता यातं सा तस्ते नलभन्ते तथा च श्रुतिः । ' पुत्राद्येते अष्टादश रूपेणाष्टादशोक्तमवरं येषु कर्म ॥ एतच्छ्रेयो योऽभिनंदन्ति मृदाजरा मृत्युं ते पुनरेवापि यंति ' इति अष्टादश षोडशाश्चैव जः याजमानः पत्नी चेति द्वौ २१ एवं कर्मिणा माष्टंति फलं चोक्ता भक्तानां मपि मद्भजने नैव सर्वसिद्धिरित्याह अनन्या इति । नास्ति अन्य उपास्यो येषां अहमेव भगवान्वामुदेव इति अभेदेन चिंतयंत इत्यर्थः । ये जनाः पर्युपासते परितः साकल्येन कात्स्न्येनाद्वैत दृष्टेः त्वर्थः उपासते तेषां नित्याभियुक्तानां संततताभियोगिनां योगः अप्राप्तस्य अज्ञादेयोंगभूमिका यावाप्रापणं । क्षेमः तस्यैव प्राप्तस्य संरक्षणं तद्वयं अहमेव ब्रह्मा मितिर्वहामि । तैरन्नाद्यर्थं वा योगभूमिपूर्वोऽर्ध्वभूमि लाभार्थं वा चित्तान कर्त्तव्येत्यर्थः । अनन्यचेतसां तेषां मद्भिन्नत्वात् सर्वे ते स्वर्गीयत्वं तथा चोक्तं ज्ञानीत्वा त्मैव मे मतमिति २२ अविधिपूर्वकं विधिरभेद बुद्धिस्तद्वा हित्यादिविधिपूर्वकत्वं तदीय भजनस्य २३ हित्यतः सर्वं ज्ञानां महमेव सर्वदेवता रूपेण भोक्ता प्रभुः फलदा तावत् । एवं सति ते मां प्रत्यगभिन्नं तत्त्वेन याथा तथ्येन न जानंति अतश्च्यवंति ज्ञाननिष्ठामलब्ध्वा संसारगते पतंति २४ सर्वे भक्ता यथा भजन् प्राप्नुवंति स्वाराध्यसान्निध्यमिति यांतीति । भूतार्थमिज्याये पांति भूते ज्याः २५ मद्भक्तिरिति मुकरा देवतांतरभक्तिस्तु बहुविधव्ययायास

साध्येत्याशयेनाह पत्रमिति । भक्तिरवकेवलमपेक्षितानान्यदितिभावः भक्त्युपहृतं भक्त्या समापितम् २६ अतः सर्वमदर्पणं कुर्वित्याह यदिति । कत्करोपिगमनादिकंतद्भगवत्तत्त्वप्रदक्षिणादिकंकरोमी
तिमत्प्रीत्यर्थमेवतदर्पणं कुर्विति । एवं वचनादिष्वपिनामकीर्तनादिदृष्ट्याऊहम् २७ एवं कुर्वतःफलमाह शुभाशुभेति । शुभाशुभफलेऽष्टानिष्टफलेः कर्मरूपैर्बन्धनैः एवं कुर्वन्त्वं मोक्ष्यसे भगवदर्पणबुद्धयार्थिक
चित्कर्मकुर्वतः कर्मलेपोनास्तीत्यर्थः । अयमेवोक्तलक्षणः कर्मफलसंन्यासरूपो मार्गस्तत्रयुक्तात्मासमाहितचित्तः सन्निधुक्तः कर्मबन्धनैर्विमुक्तः सन्मांसर्वेषां प्रत्यगात्मानं उपैष्यसि २८ यतो भक्ताने
वानुगृह्णातिनेतरानित्यतोरागद्वेषवान्भगवानित्यत आह समोहमिति । यथाऽग्निः रागादिशून्योऽपि समीपस्थानामेवशीतं नाशयति न दूरस्थानां तद्वत्सर्वत्र समोऽप्यहंशरणागतानामेव बंधनाशयो
मिनान्येषामित्यर्थः । अतोममनरागद्वेषावितिभावः । मयितेतेषु चाप्यहं भक्ता अनन्यशरणतया मय्येव वचन्ते अहमपि तेष्वेव वर्ते । अभक्तचित्तानां रागाद्याक्रांतत्वेन तत्रममविशेषतोऽभिव्यक्तिर्नास्ती
तिभावः २९ भक्तेर्माहात्म्यमाह अपिचेदिति । अत्यंतपापिष्ठोऽपि मां यद्यनन्यचेताः सन्भजते तथापि ससाधुरेवमंतव्यः हियतः ससम्यग्व्यवसितः सम्यग्दत्तः ३० सम्यग्व्यवसितत्वादेव सिद्धिर्मांशीघ्रं
धर्मात्माभवति शान्तिचशश्वत्निगच्छति प्राप्नोति । हेकौन्तेय त्वमेवमदाज्ञयाप्रतिजानीहिप्रतिज्ञां कुरु मेममभगवतोहरेर्भक्तो न नश्यतीति ३१ किंच हे पार्थ हिमसिद्धं मां व्यपाश्रित्य आश्रित्य येऽत्यंतं पापयोन
यः कृयादयस्तेऽपि परांगतिं यांति ३२ ब्राह्मणादयः पुनः पुण्याः मदाश्रयेण परांगतिं यांतीत्यत्र किंचिन्न अतस्त्वं इमं मर्त्यलोकं अनित्यं न श्वरं असुखं सुखलेशहीनं प्राप्य मां परमात्मानं भजस्व
लोकांतरे भजनं न

यत्करोपि यदश्रासि यज्जुहोषि ददासि यत् ॥ यत्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरुष्वमदर्पणम् २७ शुभाशुभफलैरेवं मोक्ष्यसे कर्मबन्धनैः ॥ संन्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपैष्यसि
२८ समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः ॥ ये भजंतितु मां भक्त्या मयितेतेषु चाप्यहम् २९ अपिचेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ॥ साधुरेव समंतव्यः सम्यग्व्य
वसितो हि सः ३० क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छान्तिं निगच्छति ॥ कौन्तेय प्रतिजानीहि न मे भक्तः प्रणश्यति ३१ मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य येऽपि स्युः पापयोनयः ॥ स्त्रियो वै
श्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यांति परांगतिम् ३२ किंपुनर्ब्राह्मणाः पुण्याभकारा जर्षयस्तथा ॥ अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व माम् ३३ मन्मना भवमद्रक्तो मद्याजीमान्
मस्कुरु ॥ मामैवैष्यसि युक्त्वैवमात्मानं मत्परायणः ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासू० राजविद्याराजगुह्ययोगो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ पर्व
णितु त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भूय एव महाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ यत्ते हं प्रीयमाणाय वक्ष्यामि हितकाम्यया ६ ॥ ॥

भविष्यतीत्यर्थः तथा वश्रुतिः । 'इह चेदवेदीदयस्य मस्तिन चेदवेदीन्महती त्रिनष्टिः' इति ३३ भजनमकारं दर्शयति मन्मना इति । मय्येव मनो यस्य न पुत्रादौ सम
न्मनाः । मयैव भक्तो न राजा देवर्षिर्नायर्षिस्तमद्भक्तः । मद्याजीमदर्थमेव यजते न स्वर्गाद्यर्थं मद्याजीताहो भव । मामेव न मस्कुरु शरणं जनत्वं यान् । एवमनेन प्रकारेण युक्त्वा योगं कृत्वा मामेव आत्मानं
सर्वतरेणैष्यसि प्राप्स्यसि अभेदेन घटाकाश इव महाकाशं । यतो मत्परायणः अहमेव सर्वोपाधि शून्यश्चिदात्मा परं सर्वोत्कृष्टं अयं प्राप्य यस्य स मत्परायणः तथा च श्रूयते । 'यथानद्यः स्यंदमानाः समुद्रेऽस्ते ग
च्छंति नामरूपे विहाय । तथा विद्वाभ्यामरूपाद्रिमुक्तः परात्परं पुरुषमुपैति दिव्यम्' इति ३४ ॥ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये गी० नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ पर्वणितु ॥ ३३ ॥
॥ ॥ ॥ ॥ सप्तमत्वं पदवाच्योर्निर्गुणितः तदुपासनाचक्रमुक्तिरित्यष्टमेोक्तं नवमेतत्पदलक्ष्यार्थं उक्तस्तत्प्राप्तये च विश्वतोमुखं सर्वत्र भगवद्भावभावनात्पदं भगवद्भजनमुक्तं तद्भागद्वेषकलु
पितमनसा मशक्यमिति मन्वानो भगवांस्तत्सिद्धये स्वविभूतीः केषुचिदेव पदार्थेषु भगवद्बुद्धि विधानार्थास्तावद्दर्शयति दशमे । तत्फलभूतं विश्वतोमुखस्योपासनं तेन च विश्वरूपदर्शनमेकादशे । द्वादशेषु नस्तत्पद
लक्ष्यस्याव्यक्तस्थोपासनं तदुपासकलक्षणानि चोक्त्वा उपासनाकांडं तत्पदार्थशोधनार्थं समापयिष्यति तत्र वास्तव्यात्स्वयमेव श्रीभगवानुवाच भूय एवेति । हे महाबाहो भूयः प्रायुक्तमपि पुनर्मे परमं निरतिशयवस्तु नः

प्रकाशकं वचः शृणु प्रीयमाणाय अमृतपानादिवन्मद्वचनात्प्रीतिमनुभवते वक्ष्यामि हितकाम्ययातवहितेच्छया १. दुर्ज्ञेयत्वाच्चमत्स्वरूपस्याहंत्वां ब्रवीमीत्याह नमेइति । प्रभवं प्रकृष्टं भवंपेक्ष्यं वियदादिच्छति
सामर्थ्यं न विदुः तत्र हेतुः अहमिति । अयं भावः । देहोत्पत्त्यनंतरं हि देवादीनां बुद्ध्या बिलाभो न चार्वाचीनैर्बुद्ध्यादिभिः स्वोत्पत्तिप्राप्तालीनोर्थः परिच्छेत्तुं शक्यत इति पदार्थः स्पष्टः २
कस्तर्हि त्वां वेत्तीत्यत आह यइति । यः असंमूढः समावेचित्स एव च सर्वपापैः प्रमुच्यत इति संबंधः जडाजडयोर्बुद्ध्यात्मनो रेकीभावेनान्योन्याध्यासलक्षणेन मूढः संमूढस्तद्विपरीतोऽसंमूढस्तत्त्वज्ञानेन बाधिताध्या-
सः स एवात्मविस्वादि तत्त्वजनितमनुभवन्मां प्रत्यगात्मानं लोके महेश्वरमनादि आदिः कारणं तच्छून्यमत एषाजमजातं वेचित्स सर्वैः कृतैः क्रियमाणैर्वापापैः प्रमुच्यते मर्त्येषु मध्ये ३ मम महेश्वरत्वादेव मत्तो बुद्ध्या
दयो भवंतीत्याह बुद्धिरिति । बुद्धिः अतः करणस्य सूक्ष्मार्थावबोधने सामर्थ्यं । ज्ञानं आत्मानात्मादि पदार्थावबोधः । असंमोहः प्रत्युत्पन्नेषु बोद्धव्येष्वन्याकुलनयाविवेकपूर्विकाप्रतिपत्तिः । क्षमा
आकृष्टस्य तादितस्य वा अविकृतचित्तता । सत्यं प्रमाणेनावगतस्यार्थस्य यथार्थत्वेन भाषणं । दमो वा बौद्धियनियमः । क्षमो मनो निग्रहः । सुखमाह्लादः । दुःखं तापः । भव उत्पत्तिः । भावः
सत्ता । अभावस्तद्विपर्ययः । भयं जासः । अभयमेव च तद्विपरीतम् ४ अहिंसा प्राणिनामपीडा । समता मित्रा मित्रादौ समचित्तता । तुष्टिः संतोषो लब्धे पर्याप्तबुद्धिः । तप ईद्रियसंयमपूर्वकं श-
रीरपीडनं । दानं यथाशक्तिसंविभागः यशो धर्मनिमित्ताकीर्तिः । अयशोऽधर्मनिमित्ता अकीर्तिः । एते बुद्ध्यादयो विंशतिभावामत्त एव प्राणिनां भवंति । पृथग्विधाः प्रत्येकं नाना प्रकाराः । ततश्च म-
गुणलाभायाह मेव त्वया शरणी करणीय इति भावः ५ एतदेव शिष्टाचारप्रदर्शनेन द्रढयति महर्षय इति । सप्तभृगवाद्याश्चत्वारः सनकादयश्च पूर्वैः प्रसिद्धा महर्षय इति संबंधः तथा मनवश्चतुर्दश प्रसिद्धाः ते सर्वे मानसा हिरेण्यग-

न मे विदुः सुरगणाः प्रभवं न महर्षयः ॥ अहमादिर्हि देवानां महर्षीणां च सर्वशः २ यो मामजमनादिं च वेत्ति लोकमहेश्वरम् ॥ असंमूढः समर्त्येषु सर्वपापैः प्रमुच्यते ३ बुद्धि-
ज्ञानमसंमोहः क्षमा सत्यं दमः शमः ॥ सुखं दुःखं भवोभावो भयं चाभयमेव च ४ अहिंसा समता तुष्टिस्तपो दानं यशोऽयशः ॥ भवंति भावा भूतानां मत्त एव पृथग्विधाः ५
महर्षयः सप्तपूर्वचत्वारो मनवस्तथा ॥ मद्भावा मानसा जाता येषां लोक इमाः प्रजाः ६ एतां विभूतियोगं च मम यो वेत्ति तत्त्वतः ॥ सोऽविकम्पेन योगेन युज्यते नात्र संशयः ७
अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्त्तते ॥ इति मत्वा भजन्ते मां बुधा भावसमन्विताः ८ मच्चित्ता मद्रत प्राणा बोधयन्तः परस्परम् ॥ कथयन्तश्च मानित्यं तुष्यन्ति चरमं ति च ९
तेषां सततयुक्तानां भजतां प्रीतिपूर्वकम् ॥ ददामि बुद्धियोगं तं येन मामुपयान्ति ते १०

॥

॥

॥

भरूपस्य मम न स एवोद्भूता अयो निजा जाता उत्पन्नाः इमाः प्रजाश्चतुर्विधा अयं लोकश्च तदाधारभूतः तदुभये येषां यत्संबंधि संततिरित्यर्थः यद्वा येषामिति षष्ठीपंचम्यर्थे येभ्य इमाः प्रजा अयं लोकश्च जात-
इत्यर्थः । तेऽपि मद्भावा मय्येव भावो मनो येषांति । प्रसिद्धमहिमानोऽप्येते यतो मामेवोपासतेऽतस्त्वमपि मामुपास्वोति भावः ६ उपास्तावधिकारिणमाह एतामिति । एतां वक्ष्यमाणां विभूतियोगं च विभूतो
मुखे भगवति मनः समाधानं यस्तत्त्वतो वेत्ति सम्यगनुष्ठानुज्ञातुं च समर्थो भवति सोऽविकम्पेनाचलेन निर्विकल्पकेन षष्ठाध्यायोक्तेन योगेन मद्रूपेण समाधिना युज्यते ततश्च कृतकृत्यो भवति । नात्र संशय इति प्रष्टव्यति शयार्थमु-
च्यते भगवद्रूपसंशया संभवात् ७ उपासनास्वरूपमाह द्वाभ्यां अहमिति । बुधामां प्रत्यगात्मानमिति मत्वा भजन्ते इति कथं अहमेव सर्वस्य जगतः प्रभव उत्पत्तिः मत्तो मदनुग्रहं प्राप्यैव सर्वं बुद्ध्या
दि कं स्वस्वकार्याय प्रवर्त्तते । अहमेव जगतः कर्त्तान्तर्यामी चेत्त्यं ग्रहेणात्मानमुपासीतेति भावः भावसमन्विताः भाषनायुक्ताः एतच्चोत्तरार्थम् ८ एवं ध्याने भावना प्रकारमुक्त्वा न्युत्थानेन तमाह मच्चित्ता इति ।
अहमेव चित्ते येषांति मच्चित्ताः तथाऽहमेव गतो विद्यमानो येषु ते मद्रतास्तथा बिधाः प्राणा ईद्रियाणि येषांति मद्रत प्राणाः । चित्ते नैर्द्रियैर्वायद्ब्रह्म ते तत्सर्वं प्रत्यगात्मा वा मुदेव इति भावयन्त इत्यर्थः । इममेवार्थं प-
रस्परं बोधयन्तः श्रुतियुक्तिप्रदर्शनेन समानानां समुदायं ज्ञापयन्तः कथयन्तश्च शिष्यान्मति तुष्यन्ति ते नैव ज्ञानेन ननु मिष्टान्नादिना रमन्ति च तत्रैव न तु रुद्यादावित्यर्थः ९ उपासनायाः फलमाह तेषामिति । सततयुक्तानां
नित्योत्साहवतां प्रीतिः प्रेमा तत्पूर्वकं भजतां संवमानानां तेभ्यो ददामि तंबुद्धियोगं ज्ञानरूपं योगं समाधिज्ञाननिष्ठा मित्यर्थः तां ददामि येन ययानिष्ठया ते मामुपयान्ति समुद्रमिव नद्योऽभेदेन प्रविशन्ति १०

किंच । तेषामिक्तानामुपर्यनुकंपार्थनस्वप्रयोजनसिद्धयर्थं राजवत् । बुद्धियोगप्रदानेनाज्ञानजमविवेकादुत्थितमिच्छयाप्रत्ययलक्षणमोहांधकारंतमोनमकंसर्वानर्थनिदानमूलाज्ञानाशेननाशयामिधात्मभा
वस्थः आत्मनोभावोऽन्तःकरणगृहंतस्यः ज्ञानरूपेण दीपेन भास्वताप्रबलेन अयंभावः । तत्त्वमसीतिवाक्यजाब्रह्माकारांतःकरणवृत्तिः स्वोत्पत्तयेश्रवणमननध्यानानिशमादीनिकर्माणिचा
पेक्षते यथादीपःस्वोत्पत्तयेतैलवर्त्यग्न्यादीन् । उत्पन्नानुतमोनाशेनस्वविषयप्रकाशनार्थप्रत्ययावृत्तिलक्षणं प्रसंख्यानंचकर्मभिरुपकारं वानापेक्षते । नहिज्ञातेष्वेतदाकारप्रत्ययावृत्तिर्चाकर्मपेक्षावा
तज्ज्ञानदाढ्यायापेक्षतेप्रमाणव्याप्तिमात्रसापेक्षत्वाज्ज्ञानस्य । तस्माद्येउत्पन्नज्ञानानामपिप्रसंख्यानोपेक्षाकर्मभिरुपकारोपेक्षांचवदंतितेबलादेवमोक्षस्यकृतकतामनित्यतांचप्रार्थयंतइतिदिक् ११ एवमेतांविभूतियों
चेत्यादिनाविभूतिज्ञानस्यफलोदकैश्चत्वातत्प्राप्त्युत्पन्नः प्रथमस्तुत्याभगवंतमार्जवयश्चर्जुनउवाच परमिति । परंब्रह्मनत्वपरमुपास्यं ' तदेवब्रह्मत्वंविद्धिनेदंयदिदमुपासते ' इतिश्रुतेः परंधामज्योतिर्नत्वपरंवृत्तिरूपं
ज्ञानं । ' एतस्यहीर्षीर्भारित्येतत्सर्वमनएव ' इतिश्रुतेर्दृष्टिरूपत्वात् परमंपवित्रंननुतीर्थादिवदपरमंभवान् । तत्रमानमाह पुरुषमितिसार्धेन । पुरुषदेहांतरस्यं शाश्वतंनित्यं दिव्यंदिविहादाकाशेआ
विभूतं आदिदेवंसूत्रात्मनोऽप्यायं अतएवअजं विभुंव्यापकं त्वांक्रपयआहुरितिसंबंधः १२ । १३ व्यक्तिप्रभवं १४ हेभूतभावनभूतानांभावक १५ एवंस्तुत्वात्मनोबुभुत्सितमाह वक्तुमिति १६

तेषामेवानुकंपार्थमहमज्ञानजंतमः ॥ नाशयाम्यात्मभावस्थोज्ञानदीपेनभास्वता ११ ॥ अर्जुनउवाच ॥ परंब्रह्मपरंधामपवित्रंपरमंभवान् ॥ पुरुषंशाश्वतंदिव्यमा
दिदेवमजंविभुम् १२ आहुस्त्वामृषयःसर्वेदेवर्षिर्नारदस्तथा ॥ असितोदेवलोव्यासःस्वयंचैवब्रवीषिमे १३ सर्वमेतदृतंमन्येयन्मां वदसिकेशव ॥ नहि ते भगवन्व्यक्तिं
विदुर्देवानदानवाः १४ स्वयमेवात्मनाऽत्मानंवेत्थत्वंपुरुषोत्तम ॥ भूतभावनभूतेशदेवदेवजगत्पते १५ वक्तुमर्हस्यशेषेणदिव्याह्यात्मविभूतयः ॥ याभिर्विभूतिभिर्लो
कानिमांस्त्वंव्याप्यतिष्ठसि १६ कथंविद्यामहंयोगिंस्त्वांसदापरिचिंतयन् ॥ केषुकेषुचभावेषुचिन्त्योऽसिभगवन्मया १७ विस्तरेणात्मनोयोगंविभूतिंचजनार्दन ॥
भूयःकथयदृष्टिर्हि शृण्वतोनास्तिमेऽमृतम् १८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हन्ततेकथयिष्यामिदिव्याह्यात्मविभूतयः ॥ प्राधान्यतःकुरुश्रेष्ठनास्त्यन्तोविस्तरस्यमे १९
अहमात्मागुडाकेशसर्वभूताशयस्थितः॥अहमादिश्वमध्यंचभूतानामंतएवच २० आदित्यानामहंविष्णुज्योतिषांरविरंशुमान् ॥ मरीचिर्मरुतामस्मिनक्षत्राणामहंशशी २१

योगेश्वर्यतद्वन्देयोगिनः त्वांकथंचर्मचक्षुषाविद्यांकथमपीतिविश्वरूपदर्शनस्यदौर्लभ्यंमन्वानःकतिपयेष्वेवस्यानेषुभगवंतंचितयिष्यामिबिस्वरूपदर्शनेऽधिकारसिद्धयर्थमित्याशयेनाह केष्विति १७
योगेश्वर्यं विभूतिध्यानालंबनं अमृतममृतस्यमोक्षस्यसाधनम् १८ अत्रोत्तरंश्रीभगवानुवाच हंतेति । हंतइदानीं हंतेत्यनुमतौवा दिव्याःपुराणांतरेष्वपिश्रेष्ठत्वेनप्रसिद्धायाआत्मविभूतयस्ताः
कथयामीतियोजना । प्राधान्यतइति योगोपकारित्वेनविभूतयइहप्राधान्येन योगस्तुसंक्षेपेणैवोच्यते तस्याग्रेवक्ष्यमाणत्वादितिभावः । अन्यथायोगंविभूतिचकथयेतिश्रेष्ठेविभूतिमात्रकभनेना
नवहितचिचक्ष्वंभगवतःस्यात् । नास्त्यंतोविस्तरस्यमेविभूतीनामिति विपरिणामेनानुपंजनीयं १९ संक्षेपेणयोगमाह अहमिति । हेगुडाकेशहेजितनिद्र घनकेशेतिवा । अहंवास्तुदेवआत्माअतती
ह्यात्माव्यापकःअतएवसर्वेषांभूतानामाशयएकीभास्वतानं जलानामिधकासारोजलाशयस्तद्गर्हंसर्वभूताशयः स्थितोऽचलः । स्वर्परेशरिवाभिसर्गलोपोवक्तव्यइतिवातिक्तेनपक्षेविसर्गलोपः ।
प्राप्येतुसर्वेषांभूतानामाशयेऽन्तर्हृदिस्थितइतिव्याख्यातं । सर्वभूताशयत्वादेवाहंआदिर्जन्मकारणं । मध्यंस्थितिकारणं । भूतानामंतोलयस्थानं । सर्वमिदंब्रह्माहंमन्येवास्तीतिभावः २०
योगमुक्त्वाविभूतीराह आदिश्यानामित्यादिनायावदध्यायसमाप्तिः । आदित्यानांद्वादशानांमध्येविष्णुनामाऽदित्योऽहं वामनावतारोवा । ज्योतिषामग्न्यादीनांमध्येरविरंशुमान् अत्यंतं

प्रतपनशीलोनिदाघमध्याह्नेतीप्रातपवान्तरविरहमेवेत्यर्थः । मरुतांससप्तकानामध्येमरीचिरहम् । मक्षत्राणां ताराणां । अत्रप्रायेण निर्द्धारणे षष्ठी भूतानामस्मिचेतनेत्यादौ संबधिऽपि । शशीचंद्रमाः २१ सामवेदो गानेन रमणीयत्वात् वासवो देवराजत्वात् मनसिन्द्रियांतरप्रवर्त्तकत्वात् चेतनाधीष्टतिः चिदभिष्यक्तिहेतुत्वात् एते वेदादीनां मध्ये श्रेष्ठाः २२ रुद्राणामेकादशानां वसूनामष्टानां । शिखराणिरत्नविशेषास्तद्गतां मध्ये मेरुहम् २३ पुरोधसां पुरोहितानां बृहस्पतिं देवराजपुरोहितत्वात् । सेनानीनां सेनापतीनां स्कंदः कार्तिकेयः सरसां जलाशयानाम् २४ एकमक्षरं ओंकाराख्यं जपयज्ञो हिंसाशून्यत्वात् स्थावराणां स्थितिमताम् २५ । २६ अमृतोद्भवं अमृतमथ नावसेरेऽद्भवं व्यस्यतम् २७ प्रजनोऽपस्वजनयिता कंदर्पः कामः ननु तृयामैथुनरूपः २८ नागानां सर्पां वांतरभेदानां यादसां जलचारणां संयमतां नियमनकर्तृणाम् २९ कलयतां गणनं कुर्वताम् ३० पवतां पावयितृणां वेगवतां वा रामो दाशरथिः रामादीनां परमेश्वराणामपि विभूतिमध्ये गणनं ध्यानायै । झषाणां मत्स्यादीनां मकरो जातिभेदः स्रोतसां नदीनाम् ३१ सर्गाणां भौतिकानां भूतानामादिरंत इति प्रागेवोक्तत्वात् विद्यानां चतुर्दशसंख्यानां मध्ये अध्यात्मविद्या बंधच्छेदहे

वेदानां सामवेदोऽस्मि देवानामस्मि वासवः ॥ इन्द्रियाणां मनश्चास्मि भूतानामस्मि चेतना २२ रुद्राणां शंकरश्चास्मि चित्ते शोयक्षरक्षसाम् ॥ वसूनां पावकश्चास्मि मेरुः शिखरिणामहम् २३ पुरोधसां च मुख्यं मां विद्धि पार्थ बृहस्पतिम् ॥ सेनानीनां महस्कंदः सरसामस्मि सागरः २४ महर्षीणां भृगुरहंगिरामस्म्येकमक्षरम् ॥ यज्ञानां जपयज्ञोऽस्मि स्थावराणां हिमालयः २५ अश्वत्थः सर्ववृक्षाणां देवर्षीणां च नारदः ॥ गंधर्वाणां चित्ररथः सिद्धानां कपिलो मुनिः २६ उच्चैः श्रवसमश्वानां विद्धि माममृतोद्भवम् ॥ ऐरावतं गजेन्द्राणां नराणां च नराधिपम् २७ आयुधानां महं वज्रं धेनूनां मस्मि कामधुक् ॥ प्रजनश्चास्मि कंदर्पः सर्पाणामस्मि वासुकिः २८ अनंतश्चास्मि नागानां वरुणो यादसामहम् ॥ पितृणामर्थमाचास्मि यमः संयमतामहम् २९ प्रह्लादश्चास्मि दैत्यानां कालः कलयतामहम् ॥ मृगाणां च मृगेन्द्रोऽहं वै न ते यश्च पक्षिणाम् ३० पवनः पवतामस्मि रामः शस्त्रभृतामहम् ॥ झषाणां मकरश्चास्मि स्रोतसामस्मि जाह्नवी ३१ सर्गाणामादिरन्तश्च मध्यं चैवाहमर्जुन ॥ अध्यात्मविद्याविद्यानां वादः प्रवदतामहम् ३२ अक्षराणामकारोऽस्मि द्रन्द्रः सामासिकस्य च ॥ अहमेवाक्षयः कालो धाताऽहं विश्वतो मुखः ३३ मृत्युः सर्वहरश्चाहमुद्भवश्च भविष्यताम् ॥ कीर्तिः श्रीर्वाक् नारीणां स्मृतिर्मेधाधृतिः क्षमा ३४ बृहत्साम तथा साम्नां गायत्री छंदसामहम् ॥ मासानां मार्गशीऽर्धो हस्तूनां कुसुमाकरः ३५ ॥ ॥ ॥

तुत्वात् । प्रवदतां प्रवक्तृद्वारेण वदनभेदा एव वादजल्पवितंडा इह गृह्यते तेषां मध्ये वादस्तत्त्वनिर्णयार्थत्वादहम् ३२ अक्षराणां मध्ये अकारः । 'अकारो वै सर्वावाक्' इति श्रुतेः । सामासिकस्य समाससमुदायस्य मध्येऽहं द्वंद्वोऽस्मि उभयपदार्थप्रधानत्वादिति प्राञ्चः । समं एकत्रासनं समासो विदुषां वा गुरुशिष्याणां वामंत्रार्थकथनार्थं वा एकत्रावस्थानं तत्र विदितमर्थजातं सामासिकम् । चातुरर्थिकपृक् ठस्येकइतीकादेशः यस्येति चेत्पल्लोपः । तस्य मध्ये द्वंद्वोरहस्योऽर्थोऽहम् । द्वंद्वोरहस्येति सुत्रे द्वंद्वशब्दस्य रहस्यवाचित्वं शाब्दिकप्रसिद्धं । अक्षयः क्षयहीनः कालः क्षणादिः परोवा ईश्वरः कालस्यापि कालोऽस्मि । धाता कर्मफलप्रदः विश्वतो मुखः सर्वप्राणिनृत्यातृप्यामीत्यर्थः ३३ सर्वहरः प्रलयकालिको मृत्युरस्मि भविष्यतां भाविकल्याणानामुद्भवेष्वर्थोत्कर्षोऽहं कीर्त्यादिसप्तकमप्यहं यासां संश्रयमात्रेण मनुष्येषु कृतार्थता बुद्धिर्भवति ३४ बृहत्साम 'स्वामिद्धि ह्वा महे' इत्यस्या मृचिगी यमानं सामं पृष्ठयस्तोत्रे विनियुक्तं द्विदवत्यंतं सामां मध्येऽहमस्मि । छंदसां मध्ये गायत्री द्विजत्वसंपादनास्तोमाहरणाच्च श्रेष्ठाऽहमस्मि । कुसुमाकारो वसंतः ३५

व्यवसायोनिश्चयउद्यमोवा ३६ वृष्णीनांयादवानां उशनायुक्रः ३७ दमयतांराजादीनांदमनसाधनंदंबोऽहमस्मि । जिगीषतांजेतुमिच्छतांजयसाधनंनीतिरस्मि । मौनंवाचोनिग्रहः ३८ सर्वभूतानांबीजमित्यनेनसर्वभूतानिमद्भिभूतिरितिदर्शितं । तदेवोपपादयति । नतदस्तीति । मयाविनाभूतंकिमपिनास्ति उपादेयस्योपादानमंतरेणस्थित्यसंभवात् ३९ नांतोऽस्तीति उद्देशतएकदेशेनविभूतेर्विस्तरोविस्तारोमयाप्रोक्तः ४० सर्वभूतानांबीजमहमित्युक्त्यास्वस्यसार्वात्म्योक्तेः सर्वस्वविभूतिरित्युक्तमेवतथापितद्ब्रह्मणाशक्तंप्रतिप्राह यद्यदिति । यद्यत्सर्वंप्राणि विभूतिमदैश्वर्ययुक्तं श्रीलक्ष्मीःशोभावातद्युक्तं ऊर्जितंबलाद्यतिशययुक्तं तत्तत्सर्वमतेजसश्चिच्छक्तेरंशसंभवंअंशात्संभूतंत्वमवगच्छजानीहि । लोकेयदतिरमणीयंतद्भगवतोरूपमितिध्यायेदित्यर्थः ४१ उत्तमाधिकारिणमुद्दिश्याह अथवेति । मूढान्प्रत्येतदुक्तंत्वंतुएतावदेवविद्धि एकांशेनएकदेशेनाहमिदंविष्टभ्यव्याप्यस्थितोऽस्मि । 'पादोऽस्त्वविश्वभूतानि'इतिश्रुतेः । तस्मात्परिच्छिन्नंदर्शनंस्वत्वासर्वत्रब्रह्मबुद्धिमेवकुर्वित्याशयः ४२ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये भारतेभावदीपे श्रीमद्वीतार्थप्र० दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ पर्वणि० ॥ ३४ ॥ ॥ पूर्वस्मिन्नध्यायेयोगो विभूतिश्चव्याख्येयत्वेनप्रतिज्ञातौ एतांविभूतियोगंचममयोवेत्तीति । आत्मनोयोगंविभूतिचजनार्दन भूयःकथयेतीतरेणचश्रोतव्यत्वेनप्रार्थितौ । तत्राहमात्मागुडाकेशसर्वभूताशयस्थितइतिसंक्षेपेणयोगो

दृष्टंछलयतामस्मितेजस्तेजस्विनामहम् ॥ जयोऽस्मिन्व्यवसायोऽस्मिन्सत्त्वंसत्त्ववतामहम् ३६ वृष्णीनांवासुदेवोऽस्मिन्पांडवानांधनंजयः ॥ मुनीनामप्यहंव्यासः कवीनामुशनाकविः ३७ दंडोदमयतामस्मिनीतिरस्मिजिगीषताम् ॥ मौनंचैवास्मिगुह्यानांज्ञानंज्ञानवतामहम् ३८ यच्चापिसर्वभूतानांबीजंतदहमर्जुन ॥ नतदस्ति विनायत्स्यान्मयाभूतंचराचरम् ३९ नान्तोस्तिममदिव्यानांविभूतीनांपरंतप ॥ एषतूद्देशतःप्रोक्तोविभूतेर्विस्तरोमया ४० यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वंश्रीमदूर्जितमेववा ॥ तत्तदेवावगच्छत्त्वंममतेजोऽंशसंभवम् ४१ अथवाबहुनैतेनकिंज्ञातेनतवार्जुन ॥ विष्टभ्याहमिदंकृत्स्नमेकांशेनस्थितोजगत् ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासू० विभूतियोगोनामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ पर्वणितुचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ॥ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ मदनुग्रहायपरमंगुह्यमध्यात्मसंज्ञितम् ॥ यत्त्वयोक्तंवचस्तेनमोहोऽयंविगतोमम १ भवाप्ययौहिभूतानांश्रुतौविस्तरशोमया ॥ त्वत्तःकमलपत्राक्षमाहात्म्यमपिचाव्ययम् २ एवमेतद्यथात्थत्वमात्मानंपरमेश्वर ॥ द्रष्टुमिच्छामितेरूपमेश्वरंपुरुषोत्तम ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

भगवतःसर्वभूताधारत्वलक्षणउक्तःप्राग्विभूतिकथनाव । तदेतेचविष्टभ्याहमिदंकृत्स्नमेकांशेनस्थितोजगदितिकुसुलेनधाम्यमिवमयेदंजगद्विष्टममित्युक्त्यासएवस्मारितस्तदेवभगवतःसर्वभूताधारत्वं साक्षात्कर्तुंकावोर्जुनउवाच मदनुग्रहायेति । मयिअनुग्रहोऽनुकम्पातदर्थमदनुग्रहाय परमंसद्यःशोकमोहनिवर्त्तकत्वेनोत्कृष्टगुह्यंगोप्यं । अध्यात्मसंज्ञितमात्मानात्मविवेकार्थशास्त्रमध्यात्ममेतत्संज्ञितं । यत्त्वयावचः अशोच्यानन्वशोचइत्यादिनाषष्ठाध्यायपर्यंतत्वंपदार्थयुद्धिप्रधानंनार्यंहंतिनहन्यतइत्यात्मनोऽकर्तृत्वाभोक्तृत्वप्रतिपादकंतेनमममोहःअविवेकोऽयंविशेषेणगतोनष्टः अत्रमथमेपादेऽक्षराधिक्यमार्चम् १ भवेति । तथासप्तमाध्यायमारभ्यदशमपर्यन्तंत्वयाभूतानांभवाप्ययावप्युक्तौअहंसर्वस्यप्रभवोमत्तःसर्वप्रवर्त्तइति । तावपिमयाविस्तरशस्त्वत्तःश्रुतौहेकमलपत्राक्ष अव्ययंमाहात्म्यमपिनचमांतातानिकर्माणिलिपन्तीतिविषमष्टष्टिकर्तुरपिषम्यनैर्गृण्यदोषोनास्तिजगत्कर्तुरपिविकारगंधोनास्तीत्येवमादिरूपतत्पदार्थयुद्धिप्रधानंश्रुतमित्यनुगुणः २ एवमिति । यच्चत्वंविष्टभ्याहमिदंकृत्स्नमेकांशेनस्थितोजगदितिआत्मानंजगदाधारमात्थतदपिइत्येवमममात्रासंभावनाऽस्ति । हेपरमेश्वरतेवरूपंपेश्वरमीश्वरस्येदंविश्वात्मकंमायामयमित्यर्थः । हेपुरुषोत्तमक्षराक्षरातीत विश्वरूपंमायामयंवास्तवंतुत्वरूपंमायातीतमित्यैश्वरमितिपुरुषोत्तमेतिचर्पदाभ्यांलभ्यते तथाचवक्ष्यति । 'मायाल्लोषामयासृष्टायन्मांपश्यसिनारद ॥ सर्वभूतयुगेयुक्तंनैबंभाज्ञातुमर्हसि'इति । उक्तंच युद्धंरूपमभिमेत्य अव्यक्तोऽयमाचित्योऽयमिति ३ ॥

मन्यसइति । हेयोगेश्वरयोगिनायोगानामीश्वर । तद्रूपंयदिमयाद्रुशक्यमितिमन्यसेयदिमयितद्दर्शनाधिकारंपश्यसिततस्तर्हिमेमममन्ययमायामयमात्मानंदर्शय । मायामयत्वादेवास्याव्ययत्वं मायायांहिसर्वस
 र्वात्मकसर्वदाऽस्तीतिप्रसिद्धंयथोक्तंविमिष्टेन । 'वर्त्तमानमतीतंचभविष्यस्थूलमण्वपि ॥ तथादूरमदूरंचनिमेषःकल्पइत्यपि ॥ चिदात्मनिस्थितान्येवपश्यमायाविभूतम्'इति । नहिमरुमोचि
 सरसीक्रमशःशुष्यति । अतोमायामयत्वादेवास्यैश्वर्यरूपस्याप्यव्ययत्वं ४ एवंप्रार्थितःसन्भगवानुवाच पश्येति । शतशइत्यादिनाअनंतानीत्युक्तं नानावर्णानिनानाकृतीनिच ५ दिव्यानितावदाह
 पश्यादित्यानिनि । अदृष्टपूर्वाण्याश्चर्याण्यद्भुतानिचतुर्मुखपंचमुखपण्मुखादीनि ६ हेगुडाकेशजितनिद्र इहममदेहेएकस्थमेकस्मिन्नेवावयवेनखाग्रमात्रेस्थितंकृत्स्नंवर्त्तमानेजगतपश्य यच्चान्यतअतीतमना
 गतंविप्रकृष्टंयवहितंस्थूलंसूक्ष्मंवातत्सर्वमिहपश्य ७ यत्कृतंमन्यसेयदितच्छक्यंमयाद्रुष्टमितित्राह नत्विति । शक्यसेशक्तोपि पदविकरणव्यत्ययआर्षः अनेनप्राकृतेन दिव्यमप्राकृतं ऐश्वरमीश्वरसं
 बंधिनयोगंविश्वाश्रयत्वलक्षणंसांमर्थ्यम् ८ एवमुक्त्वाभगवानर्जुनापदिव्यंरूपंदर्शितवान्सचदृष्ट्वाविस्मयाविष्टोभगवंतंविज्ञापितवानितीमंश्चांतमेवमुक्त्वेत्यादिपट्टभिःश्लोकैर्भूतराष्ट्रप्रति संजयउवाच एवमुक्त्वे
 त्यादि । ततःदिव्यचक्षुःप्रदानानंतरं राजनहेधृतराष्ट्र महंश्रासीयोगेश्वरश्चेतिविग्रहः महतोयोगस्यवाईश्वरः परमदिव्यंरूपं ऐश्वरंमायाविसंबंधिननुमायातीतं दर्शयामास ९ तदेवरूपं
 विशिनष्टिद्वाभ्यां अनेकेत्वादिना । अनेकान्यनंतानिब्रह्माणिनयनानिचयस्मिन्तदनेकवक्रनयनं । अनेकान्यद्भुतानिदर्शनानिनियस्मिस्तदनेकाद्भुतदर्शनं । अनेकानिदिव्यान्याभरणानिन्य

मन्यसेयदितच्छक्यंमयाद्रुष्टमितिप्रभो ॥ योगेश्वरततोमेत्वंदर्शयात्मानमव्ययम् ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पश्यमेपार्थरूपाणिशतशोऽथसहस्रशः ॥ नानाविधानि
 दिव्यानिनानावर्णाकृतीनिच ५ पश्यादित्यान्वसूनुरुद्रानश्विनौमरुतस्तथा ॥ बहून्यदृष्टपूर्वाणिपश्याश्चर्याणिभारत ६ इहैकस्थंजगत्कृत्स्नंपश्याद्यसचराचरम् ॥
 ममदेहेगुडाकेशयच्चान्यद्भुमिच्छसि ७ नतुमांशक्यसेद्रुष्टमनेनैवस्वचक्षुषा ॥ दिव्यंददामितेचक्षुःपश्यमेयोगमैश्वरम् ८ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्त्वाततोराजन्महा
 योगेश्वरोहरिः ॥ दर्शयामासपार्थायपरमंरूपमैश्वरम् ९ अनेकवक्रनयनमनेकाद्भुतदर्शनम् ॥ अनेकदिव्याभरणंदिव्यानेकोद्यतायुधम् १० दिव्यमाल्यांबरधरंदिव्य
 गंधानुलेपनम् ॥ सर्वाश्चर्यमयंदेवमनंतंविश्वतोमुखम् ११ दिविसूर्यसहस्रस्यभवेयुगपदुत्थिता ॥ यदिभाःमहशीसास्याद्रासस्तस्यमहात्मनः१२ तत्रैकस्थंजगत्कृत्स्नंप्र
 विभक्तमनेकधा ॥ अपश्यद्देवदेवस्यशरीरेपाण्डवस्तदा १३ ततःसविस्मयाविष्टोहृष्टरोमाधनंजयः ॥ प्रणम्यशिरसदिवंकृतांजलिर्भाषत १४ ॥

स्मिन् । दिव्यान्यनेकानिचउद्यतामिआयुधानिचक्रादीनियस्मिन् १० विश्वतोमुखमिति । पूर्वोक्तस्यएकत्वेनपृथक्त्वेनबहुधाविश्वतोमुखमित्यस्यायंपरामर्शः अनंतंसर्वतःपरिच्छेदरहितम् ११
 दिविअंतरिक्षे भाःदीप्तिः भासःदीप्तिः अभूतोपमेयं निरुपमतामेवतस्यदीप्तेदर्शयति । उभौयदिव्योऽग्निपृथक्प्रवाहावित्यादिवत् १२ इहैकस्थंजगत्कृत्स्नंपश्येतित्यप्राकृभगवताउक्तंतदप्यप
 श्यदित्याह तत्रेति । अनेकधाप्रविभक्तमित्येतत्तुवर्षासूत्यतर्तितितिषीजेसूक्ष्मरूपेणतरुर्हृदयतेतद्गन्माभूदितिदर्शयितुंसावकाशं अनेकधाविभागयुक्तंविभक्तंअपश्यत् एकस्यैकावयवस्थं
 अयमर्थः । यदाभगवत्शत्रुर्भुजैर्कूर्पांचित्यतेतत्रचचेतसिलब्धपदेसतिक्रमशस्तदीयावयवांस्त्यक्त्वामुखेस्मितेवापदनखेवाचिचंचिप्रियते तत्रापिलब्धपदेतस्मिस्तदपित्यक्त्वाविश्वरूपमारोहतिदिव्यंचक्षुर
 पि एवंसूक्ष्मतामापादितंमनएव । 'मनोस्यदैवंचक्षुःसएवेनदैवेनचक्षुषामनसैतान्कामान्पश्यन्मते'इतिश्रुतः । कामान्विषयान् एतान्हादांकाशाख्यसगुणब्रह्मगतानितिश्रुतिपदयोरर्थः यथोक्तं
 श्रीभागवते । 'तत्रलब्धपदंचित्तमाकृष्यैकत्रधारयेत् ॥ नान्यानिचितयेद्भूयःसुस्मितंभावयेन्मुखम् ॥ तत्रलब्धपदंचित्तमाकृष्यव्योम्निधारयेत् ॥ तच्चत्यक्त्वामदारोहोनाकैचिदपिचितयेत्'इति
 तत्रमूर्त्तौ एकत्रअंगे व्योम्निकारणे मदारोहोनिर्विकल्पेब्रह्मण्यारूढः तदिवमुक्तं देवदेवस्यशरीरेकृत्स्नंजगदेकस्थंपाण्डवोऽपश्यदिति १३ हृष्टरोमारोमांचितमात्रः १४ ॥

देवानादित्यादीन्भूतविशेषाश्चतुर्विधाजरायुजादयस्तेषांसंघान्समूहान् ब्रह्माणचतुर्मुखं ईशंशितारं कमलासनस्थमित्यनेनहृदस्तेनमुक्तं उरगान्पातालस्थाननंतादीन् दिव्यान्कैलासादौस्थितान्वाष्किप्रसू-
त्वान् एतेनव्यवहितदर्शनमुक्तम् १५ अनेकेअनंताःबाहवःउदाराणिवक्राणिनेत्राणिचयस्मिस्तदनेकबाहूदरवक्रनेत्रं सर्वतश्चतुर्दिक्षुउपर्यधश्चअनंतमपरिच्छिन्नंरूपमस्यतं । अनंतत्वमेवाह नांतमिति ।
दीर्घरज्ज्वाइवतवाद्यन्तौदैशिकौनस्तइत्यर्थः १६ किरीटगदाचक्रधारिणं दीप्तिमत्त्वादेवदुर्निरीक्ष्यंद्रुमशक्यं समंतात्सर्वतोयेदीप्ताअनलाअर्काश्चतद्रत्युतिर्यस्यतंसमन्तादीप्तानलार्कयुतिमित्येकंपदं
अतएवाप्रमेयंद्रुमशक्यपरिच्छेदं १७ एवंतवयोगैश्वर्यदर्शनात्त्वामेवमेवमीतिवदन्नप्रमेयत्वमेवविद्वणोति त्वमिति । परममक्षरमस्यूलादिलक्षणं अक्षरंब्रह्मपरमित्यत्रप्रागुक्तंनिष्कलंब्रह्मतदेवत्वमसि
एतेनसमुणरूपस्यनिर्गुणज्ञापकत्वमुक्तं शाखाग्रस्येवचंद्रज्ञापकत्वं अतएवेदितव्यंवेदांतप्रमाणेनज्ञातुंयोग्यंननुपासनीयं । सगुणंब्रह्मापित्वमेवेत्याह त्वमस्येति । निधानंलयस्थानं एतेनकारणत्वमुक्तं अव्ययःअ-
मृतः देवत्वात् शाश्वतस्यैवैदिकस्यधर्मस्यगोस्तेत्यनेनकार्यब्रह्मभूतहिरण्यगर्भरूपत्वमुक्तं । सनातनश्चरंतनोऽनादिपुरुषोजीवात्मासोऽपित्वमेवमेवममतः । एवंविश्वरूपदर्शनेजीवब्रह्मणोरैक्यं
शाखयाचंद्रइवाधिगम्यतइत्युक्तं १८ एतदेवाह अनादीति । देशतःकालतश्चादिमध्यांतहीनत्वादनादिमध्यांतं । दीप्तोद्गताशोवक्रेयस्येतिभास्वरदंतत्वंव्यज्यते । स्वतेजसाचैतन्यज्योतिषाइदं

॥ अर्जुन उवाच ॥ पश्यामिदेवांस्तवदेवदेहेसर्वास्तथाभूतविशेषसंघान् ॥ ब्रह्माणमीशंकमलासनस्थमूर्षींश्चसर्वानुरगांश्चदिव्यान् १५ अनेकबाहूदरवक्रनेत्रंपश्यामित्वां
सर्वतो नन्तरूपम् ॥ नान्तंनमध्यंनपुनस्तवादिंपश्यामिविश्वेश्वरविश्वरूप १६ किरीटिनंगदिनंचक्रिणंचतेजोराशिंसर्वतोदीप्तिमन्तम् ॥ पश्यामित्वांदुर्निरीक्ष्यंसमन्तादी-
प्तानलार्कयुतिमप्रमेयम् १७ त्वमक्षरंपरमंवेदितव्यंत्वमस्यविश्वस्यपरंनिधानम् ॥ त्वमव्ययःशाश्वतधर्मगोप्तासनातनस्त्वंपुरुषोमतोमे १८ अनादिमध्यांतमनन्तवीर्यं
मनन्तबाहुंशशिसूर्यनेत्रम् ॥ पश्यामित्वांदीप्तहुताशवक्रंस्वतेजसाविश्वमिदंतपन्तम् १९ द्यावापृथिव्योरिदमन्तरंहिव्याप्तंत्वयैकेनदिशश्चसर्वाः ॥ दृष्ट्वाऽद्भुतरूपमुग्रंतवेदं
लोकत्रयंप्रव्यथितंमहात्मन् २० अमीहित्वाऽसुरसंघाविशंतिकेचिद्रीताःप्रांजलयोगृणंति॥स्वस्तीत्युक्तामहर्षिसिद्धसंघाःस्तुवंतित्वांस्तुतिभिःपुष्कलाभिः २१ रुद्रादित्याव-
सवोयेचसाध्याविश्वेऽश्विनौमरुतश्चोष्मपाश्च ॥ गंधर्वयक्षासुरसिद्धसंघावीक्षंतेत्वांविस्मिताश्चैवसर्वे २२ रूपमहत्तेवबहुवक्रनेत्रंमहाबाहोबहुबाहूरूपादम् ॥ बहुदरंबहुदं-
ष्ट्राकरालंदृष्ट्वाल्लोकाःप्रव्यथितास्तथाऽहम् २३ नभःस्पृशंदीप्तमेनकवर्णव्यात्तानंदीप्तविशालनेत्रम् ॥ दृष्ट्वाहित्वांप्रव्यथितान्तरात्माधृतिंनविदामिशमंचविष्णो २४

विश्वंविश्वरूपंतपंतंप्रकाशयंतं । अनादित्वादिसर्वविशेषणविशिष्टंविश्वंतपिकर्मीभूतं तापर्यंतत्वांपरज्योतीरूपंपश्यामिजानामि । चित्रपटस्थानीयंविश्वरूपंसकलकारकात्मकधीवासनोपेतं । येन
ज्योतिषाप्रकाशतेतदेवत्वमसीतिजानामीतिभावः १९ एवंस्वयंकृतविश्वरूपदर्शनेनकृतकृत्योभूत्वातदुपसंहारामिच्छन्स्तौति द्यावापृथिव्योरिति । हेमहात्मन् हिप्रत्यक्षं त्वयाएकेनइदंद्यावापृथिव्योरंतरंमध्यं
सर्वादिशश्चव्याप्ताः अतस्त्वेदंअद्भुतंउग्रंरूपंदृष्ट्वाल्लोकत्रयंप्रकर्षेणव्यथितं अतःपरमिदमुपसंहरेत्यभिप्रायः २० व्यथामेवाह अमीति । हियतःअमीत्वात्वांअमुरसंघाःअमुरांशाःदुर्योधनादयःत्वांपतं-
गाःपावकमिवअदृष्टप्रेरिताःविशंतिमरणायेत्यर्थः । केचिद्रीताःप्रांजलयोवद्वांजलयोगृणंतिस्तुवंति २१ किंच । येत्वदनुगृहीताःरुद्रादयस्तेपिविस्मिताःसंतःसर्वैर्त्वांवीक्षंतइत्याह रुद्रादित्या-
इति । साध्याविश्वेचदेवगणविशेषौरुद्रादित्यवज्ज्ञेयौ ऊष्मपाःपितरः गंधर्वाणांयक्षाणाममुराणांसिद्धानांजातिभेदानांसंघाःसमूहाः शेषंस्पष्टम् २२ पुनर्लोकानामात्मनश्चव्यथामाह रूपमि-
ति । महत्आदिमध्यांतहीनं हेमहाबाहो तेतवकरालंमहारूपंदृष्ट्वाल्लोकव्यथितास्तथाऽहंचव्यथितइतियोजना २३ करालत्वप्रपंचनेनस्वव्यथामेवाह नभइति । नभःस्पृशंव्योमव्यापिनं
दीप्तमग्निवज्जाज्वल्यमानं व्यात्ताननंविस्तारितमुखं दीप्तविशालनेत्रंरक्तनेत्रमित्यर्थः । हिमत्यसंत्वात्वांदृष्ट्वाप्रव्यथितांतरात्माप्रकर्षेणव्यथितचित्तोभूतैर्यैर्नविदामिनलभेशमंचशांतिस्वास्थ्यंचनलभे

हेविष्णोव्यापक । भयानकत्वदाक्रान्तदेशं त्यक्त्वाऽन्यत्रांतुमशक्यं तव व्यापकत्वादिभिः २४ कालानलः प्रलयाग्निस्तुल्यानि । प्रसीद प्रसन्नः सुखदो भवेत्यर्थः २५ अमीत्वांविंशतीत्यग्रिमश्चोकाद
पकृष्यते २६ तेभीष्मादयः उत्तमांगैः शिरोभिः । अयं भावः । धृतराष्ट्रस्य पुत्राः पापिष्ठाः भवंतमेव त्रैलोक्यशरीरं विंशति पापानुरूपं तस्य पापयुस्थानस्थितान् नरकानेव गच्छंतीति तत्र त्वांविंशतीत्येवोक्तं ।
भीष्मादयस्तु भक्त्या यतोऽग्निर्ब्राह्मणवेदाश्च प्रसूतास्तद्भगवतो मुखं प्रविशंतीति वैषम्यगति सूचनार्थं त्वां धृतराष्ट्रस्य पुत्रांविंशतिभीष्मादयस्तेव क्राणिविंशतीति विभागदर्शनं युक्तमिति २७ इदमेव सट्टांतमाह यथेति ।
तव क्राणिविंशतीति संबन्धः अभिविज्वलंति सर्वतः जाज्वल्यमानानि २८ बुद्धिपूर्वकमेव ते त्वद्भ्राणिविंशतीति सट्टांतमाह यथा प्रदीप्तमिति २९ ये च पतंतस्मांस्त्वं करुणावानपिनवारयसि प्रत्युतग्र
सितुमिच्छस्येवेत्याह लेलिहसेभूयोभूयोऽतिशयेन वाऽऽश्वाद्यसि कीदृशस्त्वं समंताज्ज्वलद्भिर्वदनैलोकान् समग्रान् वदन् प्रसमानः एवं निघृणस्यापितवते जो न हीयते प्रत्युत वर्द्धत एवेत्याह तेजोभिरिति । हेविष्णो व्या
पनशीलसमग्रजगत्तेजोभिरापूर्यत वज्राः स्पष्टमशक्याभासो दीप्तयः प्रतपंतीति योजना पदार्थः सट्टः ३० एवं दीप्त्याऽऽकुलीभूतोऽजुनो भगवानयमिति विस्मृत्याह आख्याहीति । एवमुग्ररूपः क्रूरकर्माभवान् कोऽसीत्या

दंष्ट्राकरालानि च ते मुखानि दृष्ट्वैकालानलसन्निभानि ॥ दिशो न जाने नलमेव च शर्म प्रसीद देवेश जगन्निवास २५ अमीत्वां धृतराष्ट्रस्य पुत्राः सर्वे सहैवावनिपालसंघैः ॥ भीष्मो
द्रोणः सूतपुत्रस्तथाऽसौ सहास्मदीयैरपि योधमुख्यैः २६ वक्राणिते त्वरमाणा विंशति दंष्ट्राकरालानि भयानकानि ॥ केचिद्विलग्ना दशानांतरेषु संदृश्यन्ते चूर्णितैरुत्तमांगैः
२७ यथानदीनां बहवोऽम्बुवेगाः समुद्रमेवाभिमुखा द्रवन्ति ॥ तथा तवामीनरलोकवीरा विंशन्ति वक्राण्यभि विज्वलन्ति २८ यथा प्रदीप्तं ज्वलनं पतंगां विंशतिनाशाय समृद्ध
वेगाः ॥ तथैव नाशाय विंशन्ति लोकास्तवापि वक्राणि समृद्धवेगाः २९ लेलिहसेग्रसमानः समंताल्लोकान् समग्रान् वदन् ज्वलद्भिः ॥ तेजोभिरापूर्यजगत्समग्रं भासस्तवोग्राः
प्रतपंति विष्णो ३० आख्याहि मे को भवानुग्ररूपो नमोऽस्तु ते देव प्रसीद ॥ विज्ञातुमिच्छामि भवंतमाद्यं न हि प्रजानां मितव प्रवृत्तिम् ३१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कालो
ऽस्मिलोकक्षयकृत् प्रवृद्धोलोकान् समाहर्तुमिह प्रवृत्तः ॥ ऋतेऽपित्वान भविष्यंति सर्वे येष्वस्थिताः प्रस्थानीकेषु योधाः ३२ तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ यशो लभस्व जित्वा शत्रून् भुञ्जस्व
ज्यं समृद्धम् ॥ मयैवैते निहताः पूर्वमेव निमित्तमात्रं भवस्य साचिन् ३३ द्रोणं च भीष्मं च जयद्रथं च कर्णं तथा न्यानपि योधवीरान् ॥ मया हतांस्त्वं जहि माव्यथिष्ठा युद्धस्व
जेता सिरणे सपत्नान् ३४ ॥ संजय उवाच ॥ एतच्छत्वावचनं केशवस्य कृतांजलिर्वै प्रमानः किरीटो ॥ नमस्कृत्वा भूय एवाह कृष्णं सगद्गदं भीतभीतः प्रणम्य ३५

ख्याहि अमुकोऽस्मीतिकथय प्रसीदशांतो भव त्वामहं विज्ञातुमिच्छामि यत्तव सट्टांतं चेष्टां न जानामि ३१ एवमर्जुनेन प्रार्थितो भगवानुवाच काल इति । इहास्मिन् संग्रामेलोकान् समाहर्तुं भवितुं प्रवृत्तः
प्रवृद्धो महान् लोकक्षयकृत् कालो नाम परमेश्वरोऽस्मि यस्मादेवं तस्मात् ऋतेऽपित्वा त्वां विनाऽपि सर्वे न भविष्यंति मरिष्यंति केते सर्वे येष्वस्थिताः प्रस्थानीकेषु शत्रुसैन्येषु योधाः शूरा भीष्मादयोऽवस्थितास्ते ३२
तस्मादिति । यस्मात्त्वां विनाऽप्येते मरिष्यंति तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ युद्धाय शेषं स्पष्टम् ३३ माव्यथिष्ठाः एते महान्तः कथं हंतुं शक्या इत्याकुली भावं मागा इत्यर्थः जेतासि जेष्यसि सपत्नान् शत्रून् ३४ भगवतैव मु
क्ते सति पश्चात्किं वृत्तमित्यपेक्षायां संजय उवाच अत्र कृतांजलि त्वादिना चिद्वैत भगवद्वाक्योच्छ्रयनं किरीटीनकरिष्यतीति सूच्यते सगद्गदं भयहर्षाद्यावेशेन गद्गदेन कंठाकंपनेन सह वर्त्तत इति सगद्गदं यथा भवति तथा आह उक्त
वान् भीतभीतोऽत्यंतभीतः सन्नाहेति संबन्धः । अत्र आहेति पदच्छेदे पुनर्जुन उवाचेति पुनरुक्तं स्यात् अतः प्रणम्य अर्जुन उवाचेः येष्वसंबन्धो न तु प्रणम्य आहेति । कातर्हि आदेन क्रियाया गतिः नयं क्रिया

किंतु आहतिप्रसिद्धयर्थमव्ययमित्यदोषः ३५ एकादशभिः श्लोकैर्जुनउवाच स्थानेति । हेहृषीकेश सर्वेन्द्रियप्रवर्तक अंतयाभिन् तव प्रकीर्त्यानामंकीर्तेनेन जगत्प्रहृष्यति यत्तत्स्थाने युक्तम् । स्थाने इत्यव्ययं युक्तमित्यर्थः । यत्तव प्रकीर्त्या जगदनु रज्यते तदपि स्थाने युक्तम् । यत्तव प्रकीर्त्या रक्षांसि भीतानि संतिदिशो द्रवंति पलायंते तदपि स्थाने युक्तम् । यच्च त्वांसर्वे सिद्धसंघाः कपिलादीनां समुदायानमस्यंति तदपि स्थाने । अयं श्लोको रक्षोघ्नमंत्रत्वेन मंत्रशास्त्रे प्रसिद्धः सच नारायणाष्टाक्षरमुदर्शनमस्त्रमंत्राभ्यां संपुटितो ज्ञेय इति रहस्यम् ३६ कुतो मांसिद्धसंघानमस्यंति यतस्तेऽप्यहमिव ब्रह्मांडशतानि स्रष्टुमर्हंतीत्यत आह कस्मादिति । हेमहात्मन कस्माद्धेतोस्ते त्वाननमेरुचपितुनमेरुजैव । तत्र हेतुः गरीयसे तेऽपि गुरुवस्त्वमपि गुरुस्तथाऽपि त्वमतिशयितो गुरु रसीत्यर्थः । कुतो ममैवातिशयस्तेषां मम च मानेऽपि सत्यसंकल्पत्वादौ सत्यतश्चाह ब्रह्मणो हिरण्यगर्भस्यापि आदिकर्त्रे पितामहाय पंचमहाभूतस्रष्टृद्वारा ब्रह्माणं स्रजते इत्यर्थः । जगद्व्यापारवर्जं प्रकरणादसंनिहितत्वाच्चेति न्यायेन नित्यसिद्धेश्वरस्य तवाज्ञया ते सर्वेऽप्यैश्वर्यभाजो भवंति न तु त्वत्समास्ते अतएव हे अनंत हे देवानां ईश जगन्निवास जगतामालयभूत त्वमक्षरं शुद्धं ब्रह्म कीदृशमक्षरं यत्सदसत्तत्परं सच्च असच्च सदसतीताभ्यां परंच सदसत्तत्परं कार्यकारणं तदुभयातीतं चेति त्रिविधमित्यर्थः ३७ पुनरपि स्तौति त्वमिति । आदिदेवो जगतः स्रष्टृत्वात् पुरुषः सर्वशरीरशायी पुराणः शरीरनाशादिनाऽप्यविनश्यन् विश्वस्यास्यत्वं परं निधानं निधीयतेऽस्मि ॥ अर्जुन उवाच ॥ स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यत्यनु रज्यते च ॥ रक्षांसि भीतानि दिशो द्रवंति सर्वे नमस्यंति च सिद्धसंघाः ३६ कस्माच्च ते ननमेरुमहात्मन गरीयसे ब्रह्मणोऽप्यादिकर्त्रे ॥ अनन्तदेवेश जगन्निवास त्वमक्षरं सदसत्तत्परं यत् ३७ त्वमादिदेवः पुरुषः पुराणस्त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ॥ वेत्तासि वेद्यं च परंच धाम त्वया ततं विश्वमनन्तरूप ३८ वायुर्यमोऽग्निर्वरुणः शशांकः प्रजापतिस्त्वं प्रपितामहश्च ॥ नमो नमस्तेऽस्तु सहस्रकृत्वः पुनश्च भूयोऽपि नमो नमस्ते ३९ नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते नमोऽस्तु ते सर्वत एव सर्व ॥ अनंतवीर्यामितविक्रमस्त्वं सर्वसमाप्नोषि ततोऽसि सर्वः ४० सखेति मत्वा प्रसमं यदुक्तं हे कृष्ण हे यादव हे सखेति ॥ अजानतामहिमानं त्वेदं मया प्रमादात्प्रणयेन वाऽपि ४१ यच्चावहासार्थमसत्कृतोऽसि विहारशय्यासनभोजनेषु ॥ एकोऽथ वाऽप्यच्युत तत्समक्षं तत्क्षामयेत्त्वामहमप्रमेयम् ४२ पितासिलोकस्य चराचरस्य त्वमस्य पूज्यश्च गुरुर्गरीयान् ॥ न त्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यो लोकोत्रयेऽप्यप्रतिमप्रभाव ४३ तस्मात्प्रणम्य प्रणिधाय कायं प्रसादयेत्त्वामहमीशमीज्यम् ॥ पितेव पुत्रस्य सखेव सख्युः प्रियः प्रियायाऽर्हसि देव सोढुम् ४४ अदृष्टपूर्वहृषितोऽस्मि दृष्ट्वा भयेन च प्रव्यथितं मनो मे ॥ तदेव मे दर्शय देवरूपं प्रसीद देवेश जगन्निवास ४५

ज्ञितिलयस्थानम् । सांख्यानां जडां प्रकृतिं वारयति वेत्ता ज्ञाता वेद्यं तदृश्यं च त्वमेव परं वेत्तुं वेद्याभ्यामन्यत्तत्त्वमिति त्वया विश्वं तत्त्वांस्त्वं सत्ता सफूर्तिभ्यां हे अनंतरूप त्रिविधपरिच्छेदशून्यस्वरूप ३८ सर्वदेवतात्मत्वेन स्तौति वायुरिति । प्रजापतिर्दक्षादिश्वतुर्मुखो वा प्रपितामहश्चतुर्मुखः पिता ३९ हे अनंतवीर्ययतः सर्वसमाप्नोषि एकीभावेनासमं ताव्याप्नोषि ततो हेतोः सर्व इति त्वनाम । पुरस्तात्कर्मणा प्रादौ पृष्ठतस्तेषां समाप्तौ सर्वतो मध्येऽपि तेन मोस्तु ४० एवं स्तुत्वा स्वापराधानक्षमापयते सखेतीति । अयं मम सखा इति मत्वा प्रसमं संस्वोत्कर्षाविष्करणपूर्वकं यद्वमया उक्तं हे कृष्ण हे यादव हे सखे इति इति शब्देन संशिरार्षः । कुत उक्तं त्वेदं वेद्यं विधमहिमानं ग्राह्यं अजानता कदाचित्प्रमादाच्चित्तविक्षेपात् कदाचित्प्रणयेन स्नेहेन च ४१ तथा यच्च अवहासार्थं विहारादिष्वसत्कृतोऽसि परिभूतोऽसि । एको वा सखीनां नियोगकाले वा तत्समक्षं सखिजनसमक्षं वाऽसत्कृतोऽसि तत्क्षामयेत्त्वामप्येयं यत्तत्त्वमप्रमेयोऽचित्यस्वभावः करुणापरः । यतः शत्रुभ्योऽपि शिशुपालादिभ्य उच्चमांगतिं दत्तवानसीत्यर्थः ४२ अप्रमेयत्वमेवाह पिताऽसीति यत्तत्त्वमस्माकं पिताऽसि अतोऽस्माभिः शिशुभिः कृता अपराधास्त्वया क्षंतव्या एवेति भावः ४३ एतदेवाह तस्मादिति । यस्माच्च पिता गुरुश्च तस्मात्कायं शरीरं प्रणिधाय भूमौ कृत्वा दंडवत्प्रणम्यत्वां प्रसादये ईदृचं स्तुत्यं स्पष्टमन्यत् ४४ एवं स्तुत्वा स्वेष्टप्रार्थयते अदृष्टपूर्वमिति । हे देव कदाचिदपि पूर्वजदृष्टं तादृशमदृष्टपूर्वं त्ववरूपं दृष्ट्वा हृषित उच्छ्रोऽस्मि । तथा विकरालरूपदर्शनजेन भयेन च मे मम मनः प्रव्यथितं

अतस्तदेवधारणाविषयभूतरूपमेवमहदंशय ४५ तदेवरूपमाह किरीटिनमिति । एतेनार्जुनस्यचक्रगदाकिरीटोपेतंचतुर्भुजंभगवतोरूपधारणाविषयइतिदर्शितं । हेसहस्रबाहो हेविश्वभूते सहस्रबाहुत्वादिक
 सुषसंहृत्येतैनैवरूपेणभवप्रकटोभव ४६ एवमर्जुनेनप्रार्थितस्तत्तुवन्भगवानुवाच मयेतित्रिभिः । हेअर्जुन प्रसन्नेनमयातवतुभ्यमिदंपरंरूपंदर्शितं आत्मयोगात्स्वसामर्थ्यात्करुणया । नतुतवदश
 नेऽधिकारोस्ति तथाचप्रागुक्तं कर्मण्येवाधिकारस्तइति । तेजोमयंचिद्रूपंदिव्यंविश्वंविश्वत्मात्मकंआद्यमनादिअनंतंचयत्वरूपंस्वदन्त्येनकदाचिदपिनपूर्वदृष्टंपूर्वम् ४७ योगैकगम्यभेतत्कर्माणांदुष्प्राप
 मित्याह नवेदेति । वेदानांयज्ञानांचाध्ययनैरधिगमैःनचदानैर्नचक्रियाभिःस्मृत्युक्ताभिरापूर्तादिभिर्वापीकूपारामादिभिस्तपोभिःकृच्छ्रचांद्रायणाद्यैः उग्रैर्मोसोपवासाद्यैः नृलोकेएवंरूपोऽहंद्रष्टुंनश
 क्यः स्रोत्वाभावआर्षः त्वदन्त्येनकुरुप्रवीर ४८ इदमतिदुर्लभदर्शनंरूपंदृष्ट्वाऽपिचेन्नयसेतर्हिउपसंहारमीदमित्याशयेनाह मातेइति । ममेदंइदृक्घोरंरूपंदृष्ट्वातेतवव्यथामाभूदितिशेषः विमूढमा
 वोमोहश्चेत्माभूत् व्यपेतभीर्निर्भयःप्रीतमनाश्चपुनस्त्वंभूत्वातदेवयत्नव्याद्रष्टुंप्रार्थितंमेममेदंरूपंप्रपश्य ४९ संजयउवाच इतीति । वासुदेवोअर्जुनंप्रतिइतिपूर्वोक्तरीत्याउक्तायथापूर्वमासीत्तथास्वकमानु
 षंरूपंभूयःपुनर्दर्शयामास । यदर्जुनेनप्रार्थितंचतुर्भुजंधारणाविषयरूपंतदपितिरोदधेइत्यर्थः । तथामहात्माव्यापकोऽपिसनत्सौम्यवपुर्ननुग्रदेहोभूत्वाभीतमेनमाश्वासयामासच ५०

किरीटिनंगदिनंचक्रहस्तमिच्छामित्वांद्रष्टुमहंतथैव ॥ तेनैवरूपेणचतुर्भुजेनसहस्रबाहोभवविश्वभूते ४६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मयाप्रसन्नेनतवार्जुनेदंरूपंपरंदर्शितमा
 त्मयोगात् ॥ तेजोमयंविश्वमनन्तमाद्यंयन्मेत्वदन्त्येनदृष्टपूर्वम् ४७ नवेदयज्ञाध्ययनैर्नदानैर्नचक्रियाभिर्नतपोभिरुग्रैः ॥ एवरूपःशक्यअहंनृलोकेद्रष्टुंत्वदन्त्येनकुरुप्र
 वीर ४८ मातेव्यथामाचविमूढभावोदृष्टारूपंवोरमीदृङ्ममेदम् ॥ व्यपेतभीःप्रीतमनाःपुनस्त्वंतदेवमेवरूपमिदंप्रपश्य ४९ ॥ संजयउवाच ॥ इत्यर्जुनंवासुदेवस्तथो
 क्त्वास्वकंरूपंदर्शयामासभूयः ॥ आश्वासयामासचभीतमेनंभूत्वापुनःसौम्यवपुर्महात्मा ५० ॥ अर्जुनउवाच ॥ दृष्टेदंमानुषंरूपंतवसौम्यंजनार्दन ॥ इदानीमस्मिंसंवृत्तः
 सचेताःप्रकृतिंगतः ५१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सुदुर्दर्शमिदंरूपंदृष्टवानसियन्मम ॥ देवाअप्यस्यरूपस्यनित्यंदर्शनकाक्षिणः ५२ नाहंवेदैर्नतपसानदानेननचेज्य
 या ॥ शक्यएवंविधोद्रष्टुंदृष्टवानसिमांयथा ५३ भक्त्यात्वनन्ययाशक्यअहमेवंविधोऽर्जुन ॥ ज्ञातुंद्रष्टुंचतत्त्वेनप्रवेष्टुंचपरंतप ५४ मत्कर्मकृन्मत्परमोमद्रक्तःसंगवर्जि
 तः ॥ निर्वैरःसर्वभूतेषुयःसमामेतिपांडव ५५ ॥ इतिश्रीमहाभारते भीष्मपर्वणिश्रीमद्भगवद्गीतासू० विश्वरूपदर्शनंनमैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ पर्वणि० ॥ ३५

ततोनिर्भयःसन्नर्जुनउवाच दृष्टेति । सचेताअव्याकुलः प्रकृतिंगतःस्वास्थ्यप्राप्तः संहृष्टोजातोऽस्मि ५१ अस्यविश्वरूपदर्शनस्यदौर्लभ्यंदर्शयन्श्रीभगवानुवाच सुदुर्दर्शमिति । दर्शनकाक्षिणः दर्शनं
 कांक्षतेएवतनुलभते ५२ नाहमिति । नवेदयज्ञाध्ययनैरित्येनेनोक्तएवार्थःपुनरुच्यतेविश्वरूपदर्शनस्यातितदौर्लभ्यसूचनाय स्पष्टार्थश्चश्लोकः ५३ कथंतार्हिद्रष्टुंशक्यस्त्वमतआह भक्त्येति । भक्त्याआराधनेन
 अनन्ययाअव्यभिचरितयाअसंहयेत्यर्थः । अहमेवंविधोज्ञातुंशक्यस्त्वंप्रदार्थशोधकशाल्वतः । द्रष्टुंशक्योऽध्यानतः । तत्त्वेनयाथात्म्येनप्रवेष्टुंशक्यस्तत्त्वमसिवाक्यार्थज्ञानतः । हेपरंअज्ञानशत्रुंतापयतीतिपरं
 तप ५४ शास्त्रसर्वस्वंसंगृह्णाति मत्कर्मकृदिति । मदर्थमेवकर्माणि करोतीतिमत्कर्मकृत् अहमेवपरमोनिष्कलःप्राप्योयस्येतिसमत्परमः । एतेनकृत्स्नःकर्मयोगोऽध्यानयोगश्चत्वंप्रदार्थशोधकउक्तः ।
 ममभक्तआराधनकृदित्युपासनाकांडार्थसंग्रहः । संगवर्जितइत्यनेनएकतोभगवद्व्याननिष्ठइत्युक्तं । निर्वैरइतिविश्वंभगवदात्मनापश्येदित्युक्तं । अन्यथाभेदबुद्धिमतोनिर्वैरत्वासंभवात् । एवंभूतो
 यःसमांतत्पदलक्ष्यार्थभूतप्रखंडानंदैकग्रन्थेतिप्राप्नोतिप्रत्यगभेदेन हेपांडवविशुद्धवंशज त्वमेवैतज्ज्ञातुंशक्रोपीतिभावः ५५ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये भा०गी०एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ प० ॥ ३५॥

सप्तममारभ्यतावताग्नेनतत्पदवाच्यार्थो निरूपितः

इदानींतत्पदार्थशोधनमुपासनाकाण्डं च समापयिष्यन्निर्वाहार्थतः प्राधान्येन तत्पदलक्ष्यमर्थतद्विदालक्षणानि च प्रदर्शयन्ते ।

शब्दतस्तुलौ

भीष्म० ६

अ०

॥ ११ ॥

किकबुद्धयनुसारेण तत्पदवाच्यस्यैवोपासनादिकप्रपञ्चयेत तत्र पूर्वार्थायां ते मत्कर्मकृन्मत्परम इत्यादिनास्वभजनमुक्तं । तत्र मच्छब्दार्थः किं सगुणमुत निर्गुणं ब्रह्म उभयत्राप्यस्मच्छब्दस्य पूर्वप्रयोगदर्शनात्संदिहानः पृच्छति एवमिति । एवमित्यव्यवहितं मत्कर्मकृदित्यादिनोक्तं प्रकारं परामृशति । अनेन प्रकारेण ये सततं युक्तानित्यं समाहितचित्ताभक्ताः सगुणवेदिनस्त्वां पर्युपासते ये चाप्यक्षरमस्थूलादिलक्षणमव्यक्तबुद्धयाद्यगोचरमुपासते तेषां मध्ये योगवित्तमाः के कतरे इत्यर्थः १ निर्गुणस्य दुष्मापत्तौ तथैव श्रेष्ठत्वं सूचयन् सगुणप्राशस्त्यं च शब्दतो दर्शयन् श्रीभगवानुवाच मयीति । मयि सगुणे ब्रह्मणि मन आवेक्ष्य प्रवेक्ष्य येनित्ययुक्ताः सदोद्युक्ता मां परमेश्वरमुपासते चितयन्ति श्रद्धया आस्तिक्यबुद्ध्या परया सात्त्विकया अवश्यं परमात्माऽयमाराधितोऽस्मांस्तारयिष्यतीत्येवं निश्चयरूपया श्रद्धया उपेतास्ते मे ममज्ञानीत्वात्मेव मे मतमिति ज्ञानिनमात्मत्वेनैव पश्यतो मूर्खेष्वपि कारुण्यात्पक्षपातवतः सर्वज्ञस्य युक्तमामताः २ एवमुपासकान्स्तुत्वा अव्यक्तविदां ज्ञानिनां दौर्लभ्यं श्लोकत्रयेणाह येति । तु शब्दः सगुणाद्वैलक्षण्यार्थः अक्षरं एतद्वैतदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवदंत्यस्थूलमनण्वहस्वमदीर्घं इत्यादि श्रुत्या सर्वधर्मशून्यं निरूपितं अतएवा निर्देक्ष्यं निर्देष्टुमशक्यं वाचा अव्यक्तं च वाचामगोचरत्वात् बुद्धेरप्यविषय इत्यर्थः । तथा च श्रुतिः 'यतो वाचो निवर्त्तते अप्राप्य मनसा सह' इति ब्रह्मणो वाङ्मनसा तीतत्वं दर्शयति पर्युपासते सर्वप्रकारेणोपासते उपासनमिहानात्मनामदर्शनमेव यथोक्तं । 'अनात्मा दर्शनेनैव परात्मानमुपास्महे' इति । ननु तर्ह्येवं विषयशून्यकल्पस्य सत्त्वे किं मानमत आह सर्वत्र गमिति । सत्त्वरूपेण स्फुरणरूपेण च सर्वत्र गतं यत्सत्तया सर्वसत्त्वावद्भवति कथं तस्या सत्त्वं वाच्यमिति भावः । नन्वेवं तां किं का भिमतं सत्ता सामान्यमुक्तं स्यात् तद्विषयः सन्नपटः सन्निति सर्वत्रानुगतं दृश्यत इत्याशंक्याह अचित्यमिति । सत्ता सामान्यं हि प्रत्यक्षं तदपि ब्रह्म सत्ता नु वेधेनैवात्मानं लभते न स्वतः सिद्धं सामान्यं सत्त्वजातिः सती घटत्वं सति प्रत्ययात् ।

॥ अर्जुन उवाच ॥ एवं सततं युक्ता ये भक्तास्त्वां पर्युपासते ॥ ये चाप्यक्षरमव्यक्तं तेषां कै योगवित्तमाः १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मय्यावेश्य मनो ये मां नित्यमुक्ता उपासते ॥ श्रद्धया परयोपेतास्ते मे युक्ततमा मताः २ ये त्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तं पर्युपासते ॥ सर्वत्र गमच्चिन्त्यं च कूटस्थमचलं ध्रुवम् ३ संनियम्येन्द्रियग्रामं सर्वत्र समबुद्धयः ॥ ते प्राप्नुवन्ति मामेव सर्वभूतहिते रताः ४

सामान्यस्य सति प्रत्ययागोचरत्वे तु तस्या सत्त्वापत्त्या पदार्थत्वेन न स्यात् । तस्मात्सर्वाधिष्ठानभूतं ब्रह्मरूपादिहीनत्वाच्चित्तयितुमशक्यं दूरे तस्य सर्वगतत्वेन प्रत्यक्षगोचरत्वमित्यर्थः । ननु मत्सदिति प्रत्ययस्यान्यथाप्युपपत्तौ सत्ता सामान्यवादिनं प्रति तेनाधिष्ठानभूतं ब्रह्म न साधयितुं शक्यमत आह कूटस्थमिति । वस्तुतो सदपि सदिवावभासमानं कूटस्थं यथा कूटकार्पापणं कूटतुलेति तद्वत्कूटः अहंकारः प्रतीच्यभेदेन भासमानत्वे सत्ताकादाचित्कत्वाद्योदभेदेन कदाचिद्भासितसत्त्वमिथ्याकल्पितो यथारज्जुरगस्तथा चायमहंकारो मिथ्यात्वात् कूटसंज्ञस्तत्र तिष्ठति तज्ज्ञासकत्वेनेति कूटस्थं चैतन्यं अहमनुभवे ह्यहंकारो दृश्यतया भातितज्ज्ञासकं चैतन्यं ततोऽन्यत् यथा घटभासकोऽर्को घटादन्यस्तद्वत् एतेन नित्यापरोक्षत्वं ब्रह्मणः साधितं नन्वहमनुभव एवावृत्तिरप्योऽतोऽहमर्थ एवात्मानततोऽन्य आत्माऽस्तीत्याशंक्याह अचलमिति । अहमर्थो हि सुखी दुःखी परिणाम्या विर्भावतिरोभावशीलश्चातश्चलः आत्मानुत तथा तस्य तथात्वेऽनिर्मापत्तेः बन्धौष्ण्यबहुः खादि यमिण आत्यंतिकदुःखनाशस्य मोक्षस्य धर्मिना शमंतेरेणा संभवात् । घटे यावद्रूपनाशो दर्शनात् । आत्मनस्तिरोभावे च जगदाध्वं प्रसज्येत सुषुप्तावपि तत्रत्यमुखाज्ञानसाक्षित्वेनाविर्भूतस्वरूपपरात्माऽस्ति अन्यथा सुषुप्तौ त्विदं तस्य सुखमहमस्त्राप्समिति परामर्शायोगात् । ननु सुषुप्ते सन्नप्यात्मानप्रकाशते तत्प्रकाशकस्य मनःसंयोगस्याभावात् कर्त्रा व्याप्तिर्यापार्णहिकरणं क्रियां साधयति न च सुषुप्तौ करणव्यापारोऽस्ति तस्मात्प्रत्यस्तवाप्यसत्तत्वेनात्मा सुषुप्तौ ज्ञानादिगुणहीनोऽप्रकाशमानोऽस्यैवेत्याशंक्याह ध्रुवमिति । नन्वात्मा किं सत्तामात्रेणायस्कांतवत्कारणानि प्रवर्त्तयति उत व्यापाराविष्टः सन्न नाद्यः शृष्टापत्तेः त्वन्प्रतेच आत्मनः कर्तृत्वासिद्धेः । नांत्यः अनित्यत्वापत्तेः व्यापारो हि स्थंदः सच परिच्छिन्नस्यैव युज्यते न विभोः विशुत्वहानेचाणुत्वामभ्युपगमात् मध्यमपरिमाणत्वे घटादिव दन्ति यतापत्तिः । तस्मात्प्रवृत्तमप्युत स्वभावमक्षरमित्यर्थः ३ एवं विधमक्षरं कथमुपासनीयमित्यत आह

संनियम्येति । सर्वत्रकाले सर्वदा एतेन ध्यानस्य नैरंतर्यमुक्तं इन्द्रियग्रामं समनस्कानां द्विषाणि संनियम्य एकीभावेनात्मनिवेशकृत्वा स्वकारणे प्रविलाप्येत्यर्थः सप्ताचांचल्यहीना बुद्धिर्येषां तिसमबुद्धयोऽप्येवं भवति । तेऽपि मामेव निर्द्विकल्पं परं ब्रह्म परां काष्ठां प्राप्नुवंति श्रुतिश्च । 'यदापंचावतिष्ठते ज्ञानानि मनसा सह ॥ बुद्धिश्च न विच्छेति तामाहुः परमां गतिम्' इति सर्वभूतहिते रता इत्यनेन सर्वभूताभयदानेन संन्यासोऽपि ध्यानांगमिति विधीयते ४ अस्यागते दृष्ट्वा पत्वं माह क्लेश इति । यद्यपि सगुणा वेदामधिकः क्लेशोऽस्त्येव तथापि ते सालंबनाध्यायंति सोपानारोहक्रमेण परां काष्ठां प्रविशंति । येषां तु निरालंबं ध्यानमाकाशयुद्धसमतेषां निर्विषये चेत् स्थिरीकरणेऽधिकतरः क्लेशोऽस्ति । तत्र क्रमिकं ध्यानप्रयोगः शुद्धे चिन्मात्रे विश्वरूपमाययाऽध्यस्तं तत्र च केवलमातिवाहिकं कृत्स्नं जडमाधिभौतिकमध्यस्तं यथोक्तं वसिष्ठेन । 'आतिवाहिक एवायं त्वाह शैश्चित्तदेहकः ॥ आधिभौतिकया बुद्ध्या गृहीतश्चिरभा वनात्' इति । अतिक्रम्य पाषाणादीन् च हतिष्ठदेशं न त्यज्य भिमानि नमित्यतिवाहिसर्वत्राप्रतिहतगतिकं भूतसूक्ष्मं तेन निर्वृत्तं आतिवाहिकोऽयं कृत्स्नः प्रपंचोयतश्चित्तदेहकः चित्तमेव देहः स्वरूपमस्येति स्वप्रतुल्य एव सत् चिरभावनात् वज्रपंजरदत्ताठिन्येनोपेत आधिभौतिकया स्थूलभूतप्रभवया बुद्ध्या गृहीत इति श्लोकार्थः । एवं च यथा तीव्राभिनिवेशेन निरीक्ष्यमाणो रज्जूरगः स्वयं शाम्यति तदधिष्ठा नभूतारज्जुश्चाविर्भवति । तथा वस्तुतश्चिद्रूपायामपि माधवादिमूर्त्तौ जाड्यमध्यस्तं । तामेवाभिनिवेशेन चिरकालं चर्मचक्षुषैव पश्यतस्तस्यामूर्त्तेर्जाड्यं तिरोधीयते चैतन्यमाविर्भवति अतएव बाणादयः स्वाराधयैः सार्द्धं स्वामिभृत्यन्यायेन व्यवहरंतीति सर्वत्रोपाख्यायते । एवमचेतनायामूर्त्तेरपि तत्त्वं विश्वरूपमेवेति मूर्त्तिमेवात्यादरेण पश्यंस्तस्यास्तत्त्वं विश्वरूपमवगच्छति यदपश्यदं नुर्बोनामुदे

क्लेशोऽधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसाम् ॥ अव्यक्ता हि गतिर्दुःखं देहवद्विरवाप्यते ५ येतु सर्वाणिकर्माणिमयि संन्यस्य मत्पराः ॥ अनन्येनैव योगेन मां ध्यायन्त उपा सते ६ तेषामहं समुद्धर्ता मृत्युसंसारसागरात् ॥ भवामिनचिरात्पार्थ मय्यावेशितचेतसाम् ७ मय्येव मन आधत्स्व मयि बुद्धिनिवेशय ॥ निवसिष्यसि मय्येव अत ऊ र्व्वनसंशयः ८ अथ चित्तं समाधातुं न शक्नोषि मयि स्थिरम् ॥ अभ्यासयोगेन ततो मामिच्छा मुं धनं जय ९ ॥ ॥ ॥

वदेहे । एतदेव वितर्कजं प्रत्यक्षप्रकृत्योक्तं भगवता योगभाष्यकारेण बादरायणेन । तत्परं प्रत्यक्षं तच्च श्रुतानुमानयोर्बीजमिति । स्थूलालंबनसमाधिर्वितर्कः विश्वरूपस्याप्यस्मितामात्रेऽध्यासात् तस्याबलौ कनेऽस्मितामात्रमवशिष्यते । अस्मिताया अपि शुद्धायां चित्तावध्यस्तत्वात् तस्यामपि समाहिते मनसि सहैव मनसाऽस्मिता तिरोधीयते शुद्धाचित्तिरेवावशिष्यते इति । एवं व्यक्तासक्ताः सोपानारोहक्रमेण परां काष्ठां प्रतिपद्यंते । येतु अव्यक्तासक्ताः पक्षिवदकस्माद्ध्वं पदमारुरुक्षंति ते लयेन विशेषेण च भृशं बाध्यंते लयमेव च कदाचित्समाधित्वेनाभ्युपगच्छंतीति तेषां पराभवसंभावनाऽप्यस्तीत्यत उक्तं क्लेशोऽधिकत रस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसामिति । हियस्मादव्यक्तानिरालंबनागतिः पदप्राप्तिर्देहवद्विदेहाभिमानिभिर्दुःखं यथास्यात् तथा अव्याप्यते न तु सामुल्लाप्येति भावः ५ नन्वव्यक्तासक्तचेतसां क्लेशाधिक्येऽपि क्लेशातिशयः कैवल्यसिद्धिरस्तीति किं विलंबसाध्येन व्यक्तभावनेनेत्याशङ्क्याह येति त्विदं भाष्यं । सर्वाणि नित्येनैमित्तिकस्वाभाविकादीनि संन्यस्य सपर्यं मत्परा अहमेव परः सर्वकर्मभिः प्राप्योयेषां ते मत्परा मद्गुण नपरावा अनन्येन भेदशून्येन अहमेव भगवान्नामुदेव इति परमेश्वरेऽहं ब्रह्म लक्षणेन योगेन चेतःसमाधानेन मां ध्यायन्त उपासते तत्रैव ध्यायन्त्येयं लभन्ते ६ तेषां ध्यायिनां चिरादशीघ्रेष्वहं समुद्धर्ता मृत्युदुर्गण कर्त्ता यतस्ते मयि सगुणे विश्वरूपे आवेशितचेतसो भवन्ति अतो व्यक्तासक्ता अपि शीघ्रेष्वपरं पदमारोदुमहा इति नाव्यक्तेऽत्यन्ताभिनिवेशव्यमिति भावः ७ यस्मादेवं तस्मान्मय्येव विश्वरूपेऽहं श्वरे मनः संकल्प विकल्पात्मकमाधत्स्वस्यापय मय्येवाध्यवसायं कुर्वती बुद्धिनिवेशय तत्फलं च निवसिष्यसि निवस्यसि निश्चयेन मदात्मना मयि बासं करिष्यसि । अतः शरीरपातादूर्ध्वनसंशयः कर्तव्यः ८ विश्वरूपधारणायामशक्तं प्रतिमाह अथेति । मयि विश्वेश्वरे विश्वरूपे अथ यदि चित्तं समाधातुं निवेशितुं च लंभारयितुं न शक्नोषि ततस्तर्हि अभ्यासयोगेन चित्तस्थैकस्मिन्नाभ्यंतरेवाहोवाप्रतिमादाबालंबने

सर्वतः समाहृत्य पुनः पुनः स्थापनमभ्यासस्तत्पूर्वकोयोगः समाधानलक्षणस्तेनाभ्यासयोगेन मां विश्वरूपमाप्नुमिच्छाम्यर्थस्व हेधनं जय ९ अभ्यासेऽपीति । अभ्यासे पूर्वश्लोकोक्ते मत्कर्म । 'श्रवणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनं । अर्चनं वंदनं दास्यं सख्यमात्मनिवेदनं' इति नवविधभजनात्मकं भगवत्प्रीत्यर्थं कर्म मत्कर्म शब्दितं तदेव परममावश्यकं यस्य तादृशो भव । कर्माणि श्रवणादीनि सिद्धिं सत्त्वशुद्धिं १० मद्योगं श्रवणादौ निष्ठां तर्हि पूर्वोक्तं श्रौतस्मात् पूर्वकर्म फलत्यागं कुर्वित्यर्थः । यतात्मवान् यतश्च नियमादिमांश्च आत्मवान् जितचित्तश्चेति यतात्मवान् ११ इममेव त्यागं सर्वपुरुषार्थमूलत्वात्स्तौति श्रेयोहीति । अभ्यासाच्चिदिध्यासनात् ज्ञानं श्रद्धां मननं जपं रसं श्रेयः । ज्ञानादपि ध्यानं विष्णोः श्रवणकीर्तनादिविशिष्यते । ततोऽपि कर्म फलत्यागः श्रेयान् । यस्मादन्तरमव्यवधानेन शान्तिर्मोक्षोऽस्ति चित्तशुद्ध्याद्युत्पादनद्वारेण । अत्र बाह्यसाधनं मुक्तरत्वात् पूर्वपूर्वापेक्षया प्रशस्तमित्युच्यते तत्रैव प्रवृत्त्यतिशयाय । यद्वा श्रवणाद्यभ्यासात् तज्ज्ञानं तत्त्वनिश्चयात्मकं श्रेयः । ततोऽपि ज्ञातस्यार्थस्य साक्षात्कारार्थं ध्यानं श्रेयः । ततोऽपि कर्म फलत्यागः । योगी हि सर्वकर्मत्यागी प्रजहाति यदा कामानि तिमोक्तः । अयमपि कर्म फलत्यागेन कामान् जहात्येवेति तेन सम इति सूच्यते १२ परमप्रकृतस्याक्षरस्योपासकं स्तौति तद्गुणकथने हि साधकानां तेषु गुणेष्व्वादरो भविष्यतीति बुद्ध्याऽऽह अद्वेष्टेति । अद्वेष्टा चेदुदासीनः स्यान्नैत्याह मैत्रः मित्रमेव मैत्रो न तूदासीनः कदाचिदपि । नन्वन्यस्मिन् शत्रौ सति कथं मैत्रत्वं स्यात्तत्राह करुण इति । दुःखदातारमपि करुणयानवाधितुमीष्टे अपितु ज्ञातुमेवेच्छति एतेन सर्वभूताभयप्रदः संन्यासी उक्तः । अतएव तस्य निर्मम इति विशेषणं सूच्यते । मुख्यमक्षरविदोलक्षणं निरहंकार इति । अहंकारो हि सर्वानर्थनिदानं स एव निर्गतो यस्मात् स निरहंकारः अतएव समेदुःखमुल्लेखस्य । 'तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः' इति श्रुतेः ।

अभ्यासेऽप्यसमर्थोऽसि मत्कर्म परमो भव ॥ मदर्धमपि कर्माणि कुर्वन्सिद्धिं मवाप्स्यसि १० अथैतदप्यशक्तोऽसि कर्तुं मद्योगमाश्रितः ॥ सर्वकर्म फलत्यागं ततः कुरु यतात्मवान् ११ श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासाज्ज्ञानाद्व्यानं विशिष्यते ॥ ध्यानात्कर्म फलत्यागस्त्यागाच्छांतिरन्तरम् १२ अद्वेष्टा सर्वभूतानां मैत्रः करुण एव च ॥ निर्ममो निरहंकारः समदुःखसुखः क्षमी १३ संतुष्टः सततं योगी यतात्मा दृढनिश्चयः ॥ मय्यर्पितमनो बुद्धिर्यो मे भक्तः समेप्रियः १४ यस्मान्नो द्विजते लोको लोका न्नो द्विजते च यः ॥ हर्षामर्षभयो द्वैर्गैर्मुक्तो यः स च मे प्रियः १५ अनपेक्षः शुचिर्दक्ष उदासीनो गतव्यथः ॥ सर्वारंभपरित्यागी यो मद्भक्तः समेप्रियः १६ यो न हृष्यति न द्वेष्टि न शोचति न कांक्षति ॥ शुभाशुभपरित्यागी भक्तिमान्यः समेप्रियः १७

॥

॥

॥

क्षमी क्षमावान् परिभवमाप्तावपि स्वस्थचित्तः । अन्योऽपि मुमुक्षुरेतान् धर्मान् ननु तिष्ठेदित्यर्थः १३ संतुष्टो यदृच्छालाभेनैव संजातालं प्रत्ययः । सततं सर्वदा योगी श्रवणादौ समाहितचित्तः । यतात्मा संयतशरीरं दिश्यादि संघातः । दृढः स्थिर आत्मतत्त्वविषये निश्चयः यस्य स दृढनिश्चयोऽसंभावनाशून्यो दृढश्चावान् । मयि निगुणे ब्रह्मण्यर्पिते निहिते प्रविलापिते वा मनः संकल्पादिरूपबुद्धिरुच्यवसायस्ते उभयेन सममय्यर्पितमनो बुद्धिः । एतादृशो मे मम भक्तः समे मम प्रियः आत्मत्वादेव स परमप्रेमास्पदं ज्ञानात्वात् मैत्रमेव मत्तमित्युक्तं । एतेन पूर्वश्लोकोक्ता यानिरहंकारतायाः साधनान्युक्तानि १४ सच निरहंकारो द्विविधः समाधिस्थो व्युत्थितश्च तयोर्लक्षणं क्रमेणाह द्वाभ्यां यस्मादिति । यस्मात् समाधिस्थत्वेन काष्ठसमाल्लोको नो द्विजते न व्रस्यति लोकादपि यो निर्ममः संकल्पाच्चो द्विजते । अतएव हर्ष इष्टलाभे सति मनस उत्फुल्लता । अमर्षः असहिष्णुता । भयमात्मोच्छेदशंका । उद्वेगस्तत्कृतैव व्याकुलता । एतैर्निर्ममः संकल्पादेव स्वयमेव मुक्तस्त्यक्तः न त्वेतान् स्वरयंत्यक्तं यतते साधकवद ईदृशो यो मद्भक्तः स च मे प्रियः १५ अस्वैव व्युत्थानावस्थामाह अनपेक्ष इति । सुखमाप्तौ दुःखहाने वा तत्साधने वालिप्साशून्योऽनपेक्षः । शुचिः बाह्याभ्यंतरशौचवान् पुण्यापुण्याभ्यामलिप्तो वा । दक्षः भगवद्भजनादावनलसः । उदासीनो मानापमानादौ समवृत्तिः । अतएव गताव्यथाचेतः पीडा यस्य स गतव्यथः । सर्वारंभपरित्यागी संन्यासित्वादेव यो मद्भक्तः समेप्रियः १६ एते मे व श्लोकं व्याचष्टे त्रिभिः श्लोकैः योनेति । इष्टलाभे सति न हृष्यति । अनिष्टप्राप्तौ न द्वेष्टि । इष्टविद्योगे सति न शोचति । इष्टसंयोगमपि प्रहारात् न कांक्षति अनपेक्षत्वात् ।

शुभं कल्याणं पुण्यं च अशुभमंगलं पापं च ते उभे परित्यक्तुं शीलमस्य स शुभाशुभपरित्यागी एतेन शुचित्वं व्याख्यातं । भक्तिमान् भक्तौ स ततो युक्त इति दस इत्यर्थः १७ उदासीनत्वं व्याचष्टे सम इति । गतव्यं
 यत्त्वमुपपादयति संगविवर्जित इति । संगी हि व्यथते न तु तद्वर्जित इत्यर्थः १८ सर्वारंभपरित्यागीत्येतद्व्याचष्टे तुल्येति । शिष्टेषु विगीतो न स्यामिति बालोकेषु प्रख्यातः स्यामिति वा इदं मे भूयादिति वा कामय
 मानः किंचिद्वारभते न त्वयं तुल्यनिंदास्तुतिस्त्वात्सं तुष्टत्वाच्च मौनी संन्यासी अतएवानिकेतो गृहशून्यः कुटीरमपि वासार्थं नारभते यतः स्थिरमतिः स्थितप्रज्ञो भक्तिमान्योगी भिममप्रियो नरः पुरुषः १९
 मुक्तलक्षणान्येव मुमुक्षोः साधनत्वेन विधत्ते येति । ये मुमुक्षवः तु पूर्वोक्तमुक्तापेक्षया विलक्षणाः इदं गृहं प्राप्त्वा सर्वभूतानामित्यादिना ग्रन्थेन प्रतिपादितं धर्मजातं तदेवामृतस्य मोक्षस्यासाधनत्वाद्मृतं धर्मा
 मृतं यथोक्तमुक्तानतिक्रमेण पर्युपासते साकल्येनानुतिष्ठति श्रद्धाधानाः श्रद्धा युक्ताः मत्परमाः अहमेव भगवान्वा मुदेवोऽक्षराख्य सर्वविशेषरहितः परमानंदरूपः परमः पारमार्थिकः प्राप्योयेषां तत्परमाः
 भक्ताः शांतिदात्यादिर्मतो मद्भजनशीलास्तेऽतीव मे मप्रियाः ज्ञानी तु भगवत आत्मैव परिशेषादतीव प्रियत्वं भक्तेष्वेव पर्यवसन्नं यो मुक्तानां स्वाभाविको धर्मः समुमुक्षुणा यत्नतोऽनुष्ठेय इत्यर्थः यथोक्तं वार्तिके
 'उत्पन्नात्मप्रबोधस्य हृद्गृह्णत्वा दयो गुणाः ॥ अयत्नतो भवंत्येव न तु साधनरूपिणः' इति । समाप्त उपासनाप्रधानस्तत्पदार्थविवेकः । अतः परं वाक्यार्थविचारो जीव ब्रह्माभेदप्रतिपादको भ
 विष्यति २० ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे गी० द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ समाप्तश्चायमुपासनाकांडः ॥ ५० ३६ ॥ ॥ ननु 'अव्यक्तोऽयमचित्योऽयमविकारोऽयमुच्यते ॥
 नित्यः सर्वगतः स्यात्पुरुषोऽयं सनातनः' इति द्वितीये त्वंपदार्थस्वरूपमुक्तम् । तथा द्वादशे 'ये त्वं नमस्ते इत्यमचलं ध्रुवम्' इति तत्पदार्थस्वरूपमुक्तम् । न च तयो

समः शत्रौ च मित्रे च तथा मानापमानयोः ॥ शीतोष्णसुखदुःखेषु समः संगविवर्जितः १८ तुल्यनिंदास्तुतिर्मौनी संतुष्टो येन केनचित् ॥ अनिकेतः स्थिरमतिर्भक्तिमान् मे
 प्रियो नरः १९ ये तु धर्मा मृतमिदं यथोक्तं पर्युपासते ॥ श्रद्धाधाना मत्परमा भक्तास्तेऽतीव मे प्रियाः २० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीता ० द्वादशोऽध्यायः ॥
 ॥ १२ ॥ पर्वणि षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ अत्रक्षितोऽयं टीकाया अभावात् ॥ अर्जुन उवाच ॥ प्रकृतिं पुरुषं चैव क्षेत्रं क्षेत्रज्ञमेव च ॥ एतद्वेदितुमिच्छामि ज्ञानं
 ज्ञेयं च केशव १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इदं शरीरं कौन्तेय क्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ एतद्यो वेत्ति तं प्राहुः क्षेत्रज्ञ इति तद्विदः १ ॥ ॥

भेदः संभवति लक्षणैक्यात् लक्षणं हितयोरव्यक्तत्वमचित्यत्वमचलत्वं सर्वगतत्वं चेत्यादिसमानम् । न च द्वयोः सर्वगतत्वं संभवति अन्योन्यव्यावृत्तत्वेना सर्वगतत्वापत्तेः न च लक्षणभेदाभावेऽपि तत्त
 दात्मगतविशेषाः संति ये मुक्तात्मना जीवेशयोश्चान्योन्यभेदमावहंति तस्मात्मानं च सा आया तस्वयमेव व्यावर्त्तयंतीति वाच्यं विशेषाणां सत्त्वे प्रमाणाभावात् । ननु मासं तु विशेषाः बंधमोक्षादिव्यवस्थान्यथा
 नुपपत्त्या तु निर्विशेषेष्वपि पुरुषेषु भेदः सिध्यति यथोक्तं सांख्यवृद्धैः । जन्ममरणकरणानां प्रतिनियमादयुगपत्पट्टे च पुरुषबहुत्वं सिद्धं त्रैगुण्यविपर्ययाच्चैवेति जन्मादिव्यवस्थातो युगपत्पट्टवृत्तदर्शना
 त्सात्विकराजसादिभेदाच्च न पुरुषैक्यमित्यर्थ इति चेन्न व्यापकानेकात्मवादे भोगसांकर्यप्रसंगात् । नल्लेकत्रांतःकरणमुखादिरूपेण परिणेत तत्प्रतिसंवेदी एक एव चेत न इति नियंतुं शक्यं सर्वेषां सान्निध्याविशेषेण प्रतिभं
 वेदनापत्तेरवर्जनीयत्वात् । श्रोत्रस्यैकस्यापि कर्णशङ्कुलीरूपोपाधिभेदादिवान्तःकरणरूपोपाधिभेदादेकस्याप्यात्मनः शब्दग्रहव्यवस्थावज्जन्मादिव्यवस्थाऽपि सेत्स्यतीति न पुरुषबहुत्वं चक्यम् । ततश्च जीवेशयो
 लक्षणैक्यादभेदे किमुत्तरग्रन्थेन तत्प्रतिपादनार्थेनेति चेत्सत्यम् । यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत् केनैकं पश्येदिति श्रुतेर्विद्यावस्थायां भेदाभावेऽप्यविद्यावस्थायां अंतःप्रविष्टः शास्ता जनानाम् एषैव स सा
 धुकर्मकारयति तं ये भ्योलोकेभ्य उज्जिनीषते' इति व्यवहारदर्शनां शस्यशासित्वाभावेन कर्तृकारयितृभावेन च प्रसक्तस्य जीवेश्वरयोर्भेदस्य निरासार्थत्वाद्दुत्तरग्रन्थस्यारंभ उपपद्यते । तत्रानुपदोक्तेन तत्पदार्थेन सहास्याभे
 दं वक्तुं योग्यतायै भास्यभासकभावेन क्षेत्रज्ञस्य कुंभाद्वास्वत इव विवेकं दर्शयति इदमिति । इदमनात्मत्वेन भास्यं घटाद्यहंकारांतं शरीरं विशरणधर्मं हेतौ तेन क्षेत्रज्ञोऽप्यात्मानमविद्यया त्रायते च विद्ययैति क्षेत्रं कर्म
 बीजप्ररोहस्यानं क्षेत्रज्ञशब्देनोच्यते एतद्यो वेत्ति भासयति तं चिदात्मानं क्षेत्रज्ञ इत्यन्वर्थं संज्ञं प्राहुः के प्राहुः तद्विदः क्षेत्रज्ञं क्षेत्रज्ञविदः एतेन गच्छामि पश्यामि मुं जेति अनुभवाद्देहिन्द्रियाहंकाराः मतीति ततो भासक

कोटिनिविष्टा इव भाति तथापि ते पातस्त्वतोभास्यत्त्वलक्षणोऽनात्मभावः सिद्धः १ तमेवं लक्षणमुपाधितो निष्कृष्टक्षेत्रज्ञं चातक्षेत्रमपि मां परमेश्वरमेव उभयरूपेण संतं विद्धि 'तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मि ब्रह्मैवेदं सर्वं सर्वं
स्वत्विदं ब्रह्म' इति शास्त्रात् । यस्मादुभयात्माऽहं तस्मात्क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेकज्ञानं क्षेत्रस्य बाधव्यत्वेन क्षेत्रज्ञस्य सर्वबाधावधिभूतत्वेन च यज्ज्ञानमापरोक्ष्येण तत्रानिश्चयस्तदेव ज्ञानं ममाद्विषयं सम्यग्ज्ञानं एतयोरेकज्ञानं
ने ब्रह्मज्ञानमिति मतं निश्चितं ब्रह्मविद्भिः । नेह नानास्तिके चनेति क्षेत्रस्य बाधाज्ञानयोतोऽस्ति द्रष्टृति क्षेत्रज्ञादन्यस्य द्रष्टृनिषेधाच्च । यद्यपि सर्वस्य ब्रह्माभिन्नत्वाद्यत्किंचिदपि ज्ञानं तत्सर्वं ब्रह्मविषयमेव भवति
तथापि रज्जुं सर्पात्मना पश्यतो न तु रज्जुविषयं सर्पविषयं वा सम्यग्ज्ञानमस्ति । नापि तस्य ज्ञानस्य रज्जुव्यतिरेकेण विषयांतरं वास्तवमस्ति । किंतु यदा सर्पबाधेन रज्जुतत्त्वमधिगच्छति तदैव सर्पमिथ्यायमिति सम्यग्
ज्ञानातिरज्जुच । तद्दिहाप्युभयविदेव सम्यग्ज्ञानातीत्यर्थः । न ह्यन्यतरस्य तत्त्वे ज्ञाते कृतकृत्यताऽस्ति । न हि सांख्यो निर्विशेषात्मविदपि प्रपंचमवाधमानः शून्यवादी वा प्रपंचतुच्छत्वेन पश्यन्नधिष्ठानं
ब्रह्मनास्तीति ब्रुवाणः कृतकृत्यो भवतीति वक्तुं युक्तमतो द्वयोरपि तत्त्वं बोध्यमेव २ क्षेत्रक्षेत्रज्ञपदे विवरीतुमारभते तदिति । यच्च ईक्षेत्रं निर्दिष्टं तत्त्वाह कृयाह शंस्वकीयैर्धर्मैरस्ति । यद्विकारिये च तस्य विकारा
यतश्च यत्तस्माद्विकाराद्यज्जायत इति प्राश्नः । तत्पूर्वोक्तक्षेत्रं यच्च यत्स्वरूपं यादृक्यत्प्रकारकं यद्विकारिये च तस्य विकाराः यतश्च क्षेत्रावयवाद्यज्जायते तत्तद्वृणुतथा स च क्षेत्रज्ञः यो यत्स्वरूपः यत्प्रभावश्च तदपि मत्तः
शृणु ३ वक्ष्यमाणेऽर्थे प्रमाणमाह ऋषिभिरिति । ऋषिभिर्वसिष्ठाद्यैर्बहुधागीतं योगवासिष्ठादौ प्रतिपादितं । छंदोभिर्बैद्वैर्मन्त्रैर्वापृथक् प्रतिशास्त्रमनेकप्रकारं गीतं । ब्रह्मसूत्रपदैः ब्रह्मणः सूचका
निपदानिसमुच्चित्यवाक्यभावमापन्नानितैर्ब्रह्मसूचकैर्ब्राह्मणवाक्यैस्तत्त्वमसीत्याद्यैरित्यर्थः । हेतुमद्भिः 'अनेन सोम्यशृंगेनापो मूलमन्विच्छते अद्भिः सोम्यशृंगेन तेजो मूलमन्विच्छते जसा सोम्यशृंगेन स मूलमन्वि
च्छसन्मूलाः सोम्येमाः प्रजाः' इत्यादिना कार्यलिङ्गान्यनुमानानि ब्रह्माधिगमाय प्रदर्शयंतो हेतवस्तद्भिः । विनिश्चितैः असकृदभ्यासेन सकलशंकापंकषालनेन निश्चितार्थैः क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः स्वरूपमेतैः सर्वैर्यद्री

भीष्म० ६

अ०

२३

क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि सर्वक्षेत्रेषु भारत ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानं यत्तज्ज्ञानं मतं मम २ तत्क्षेत्रं यच्च यादृक्यद्विकारियतश्च यत् ॥ स च यो यत्प्रभावश्च तत्समासेन मे शृणु ३ ऋ
षिभिर्बहुधा गीतं छंदोभिर्विविधैः पृथक् ॥ ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव हेतुमद्भिर्विनिश्चितैः ४ महाभूतान्यहंकारो बुद्धिरव्यक्तमेव च ॥ इन्द्रियाणि दशैकं च षं च चैन्द्रियगोचराः ५ इ
च्छाद्वेषः सुखं दुःखं संघातश्चेतना धृतिः ॥ एतत्क्षेत्रं समासेन सविकारमुदाहृतम् ६

॥

॥

॥

तंतव शृणु इति पूर्वोक्तसंबंधः ४ तच्च यच्च यादृक्यद्विकारियेत्येतद्व्याचष्टे महाभूतानीति । चकारोभिन्नक्रमो बुद्धिश्चेति बुद्धिपदादुपरि द्रष्टव्यः । यत्क्षेत्रं शरीराख्यमुक्तं तदव्यक्तमेव । शरीरं रथमेव त्विति श्रुतौ अव्यक्तपदेन तस्यैव ग्रहणात् । क्षेत्रस्वरूपमुक्ता तत्प्रकारमाह महाभूतान्यहंकारो बुद्धिश्चेति सप्तप्रकारैरंकुरितं । महाभूतशब्देन पंचतन्मात्रा उच्यंते अहंकारो बुद्धिरिति महत्तत्त्वमुच्यते । स्वप्ने हि एतान्येव
वकरणानि भासंते तत्प्रकारक एव भूतगण इति तावत्प्रकारकमेव क्षेत्रमित्युक्तं । यद्विकारा इत्यस्योत्तरमाह इन्द्रियाणीति । इन्द्रियाणि दशैकं चेत्येकादश । पंचज्ञानेन्द्रियाणि श्रोत्रस्पर्शचक्षुरास्त्राणानि पंच
चक्षुर्भेन्द्रियाणि वाक्पाणिपादपायूपस्थाख्यानि मनश्चेत्येकादश । इन्द्रियाणां गोचराविषयाः स्थूलाविद्यादयः पंच । अयं षोडशको विकार एव एतान्येव सांख्यैश्चतुर्विंशति तत्त्वानि गण्यंते एतावांस्त्व
स्माकं विशेषः तैः स्वतंत्रास्तथा च प्रकृतिरुच्यते अस्माभिर्माया रूपमिथ्या ईश्वराधीना चोच्यते इति तथा च श्रुतिः 'माया तु प्रकृतिर्विद्या न्मायि न तु महेश्वरम्' इति तस्मात्सांख्यप्रक्रियाऽऽवगमवताऽऽ
श्रितेति न भ्रमितव्यं ५ यतश्च विकाराद्यज्जायत इत्युक्तं तदाह इच्छेति । इच्छासुखे तत्साधने वा स्पृहा रूपमिच्छा चित्तचिद्विदेभ्यो भूयादिति साकाम इति राग इति चोच्यते । द्वेषो दुःखे तत्साधने चेदं मे मा भूदिति स्पृहा विरोधिनी
चेतो वृत्तिः । सुखदुःखे प्रसिद्धे । संघातः 'आत्मैन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तव्याहुर्मनीषिणः' इति श्रुतोरिन्द्रियमनश्चिदात्मना मेकलोलीभाव रूपो भोक्ता । चेतनाया पूर्वोक्ता बुद्धिः सैव शुद्धा स च स्वमयत्वाद्दिमलादर्शवच्चित्त
ति विवग्राहिणी तस्मायः पिंडे वद्वित्वमिव स्वयमचेतनापि चेतमात्वं प्राप्ताय याव्याप्तः स्थूलपिंडोऽपि चेतन एव प्रतीयते सैयं चेतना मनः संज्ञिता सैव इच्छादि रूपा परिणमते तथा च श्रुतिः 'कामः संकल्पो विचिकित्सा श्रद्धाऽ
श्रद्धा धृतिरधृतिर्हीर्षा भीरि रित्येतत्सर्वमन एव' इति कामादीनां मनोवृत्तित्वमाह । एतत्क्षेत्रमव्यक्ताख्यं सविकारं विकारेण महदादिना तद्विकारेण चेच्छादिना सहितमुदाहृतमुक्तं । नान्वच्छादयो हं प्रत्ययविषयस्या

॥ ५७ ॥

त्मनो धर्मा इति काणादावदन्ति । सत्यमेव वदन्ति ते परंतु सोऽस्माकं मुख्य आत्मैव न भवति तस्य शुद्धायां चित्ति अभेदे नाध्यस्तत्वादिति प्रागेवोक्तं । अतः क्षेत्रांतर्गतस्याहमर्थस्य हृदयस्य तादृशा एव हृदया इच्छादयो धर्माः संतु ननः किंचिच्छब्दं आत्मनोऽसंगत्वं महंकारस्यानृतत्वं चानुभवसिद्धं श्रुती अप्यनुवदतः । असंगो ह्ययं पुरुष इति अमृतेन हि प्रत्यूहा इति ६ इदानीं ज्ञानसाधनानि विधत्ते अमानित्वमिति । अमानित्वा दयोऽपि चेत्तोऽपि विशेषादृश्यत्वाच्च तत्क्षेत्रविकारा एव संतः सत्त्वगुणकार्यत्वाद् ज्ञानस्य साधनभूता अप्युपचाराज्ज्ञानपदवाच्या भवन्ति । एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तमित्युपसंहारात् । तत्र विद्यमानैरविद्यमानैर्वा गुणैरात्मनः श्लाघित्वं मानित्वं । लाभपूजाख्यात्यर्थं स्वधर्मस्य प्रकटीकरणं दंभित्वं । कायवाङ्मनोभिः प्राणिनां पीडनं हिंसा । तेषां वर्जनममानित्वमदंभित्वमहिंसा च । परेणापकृतेऽपि चित्तस्य निर्विकारत्वं सातिः । आर्जवमकौटिल्यं । आचार्योपासनं स्पष्टं । शौचं मृज्जलाभ्यां बाह्यं । भावशुद्धिरांतरं । स्थैर्यमोक्षसाधने प्रवृत्तस्य विघ्नसद्भावोपेतदगणनं । आत्मविनिग्रहो देहेन्द्रियादिप्रचारसंकोचः ७ इन्द्रियार्थेषु हृष्टेषु आनुश्रविकेषु वा शब्दादिषु वैराग्यं रागाभावः । अनहंकारो दर्पराहित्यं । अयोगव्यवच्छेदार्थ एवकारः समुच्चयार्थश्चकारः । जन्मादिषु यज्जायमानदुःखपरस्य व्यथादोषाश्च दैन्यादयस्तेषामनुदर्शनं ८ असक्तिरिति । सक्तिः पुत्रादौ ममता मात्रं । अभिष्वंगस्तेन सह तादात्म्याभिमानोऽयमेवाहमिति च । पुत्रादेः सुखेऽहमेव सुखी तस्य दुःखेऽहमेव दुःखी तिसंगाभिष्वंगौ तद्वर्जनमित्यर्थः । समचित्तत्वं हर्षविषादराहित्यं । कुत्र इष्टानि श्रेष्ठोपपत्तिषु इष्टप्राप्तौ हर्षाभावोऽनिष्टप्राप्तौ विषादाभावः ९ मयीति श्लोकः स्पष्टार्थः १० अध्यात्मशास्त्रज्ञेनानिष्टावहमध्यात्मज्ञाननित्यत्वं । तत्त्वज्ञानस्यार्थः प्रयोजनमविद्यानिवृत्तिरानंदावासिश्च तयोर्दर्शनं । एतदमानित्वादितत्त्वज्ञानार्थदर्शनं तं विशकं ज्ञानं ज्ञानसाधनमिति प्रोक्तं वेदेषु । अज्ञानं ज्ञा

अमानित्वमदंभित्वमहिंसाक्षांतिरार्जवम् ॥ आचार्योपासनं शौचं स्थैर्यमात्मविनिग्रहः ७ इन्द्रियार्थेषु वैराग्यमनहंकार एव च ॥ जन्ममृत्युजरा व्याधिदुःखदोषानुदर्शनम् ८ असक्तिरनभिष्वंगः पुत्रदारगृहादिषु ॥ नित्यं च समचित्तत्वमिष्टानि श्रेष्ठोपपत्तिषु ९ मयि चानन्ययोगेन भक्तिरव्यभिचारिणी ॥ विविकदेशसेवित्वमरतिर्जनसंसदि १० अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं तत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तमज्ञानं यदतोऽन्यथा ११ ज्ञेयं यत्तत्प्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते ॥ अनादिमत्परं ब्रह्म न सत्तन्नासदुच्यते १२ सर्वतः पाणिपादं तत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति १३ ॥ ॥

न विरोधिः तोऽन्यथा यत्तत्मानित्वादिकमित्यर्थः । तस्मात्तत्परित्यागेनामानित्वादिकमेवोपादेयमिति भावः ११ एवं क्षेत्रं व्याख्याय स च यो यत्प्रभावश्चेत्युक्तं क्षेत्रज्ञस्वरूपं तस्य मायिकं प्रभावं व्याचष्टे ज्ञेयमिति । एतैर्ज्ञानसाधनैर्यत् क्षेत्रं तत्प्रवक्ष्यामि । यज्ज्ञेयं ज्ञात्वा अमृतं मोक्षमश्नुते प्राप्नोति । तस्य स्वरूपं तावदाह अनादिमदिति । आदिमदव्यक्तं तस्मादव्यक्तमुत्पन्नमिति तदुत्पत्तिस्मरणेन तदन्यदनादिमत् । अनादीत्येतावत्पुक्ते प्रवाहिनित्यत्वमव्यक्तादीनामप्यस्तीति तेषामप्यनादितायां प्राप्तायां तत्प्रतिषेधार्थमनादिमदित्युक्तं । यद्वा आदिमत्ततः परं च आदिमत्परे कार्यकारणताभ्यामन्यदनादिमत्परमिति । अतएव परं निर्विशेषं नन्वपरं विशेषं ब्रह्म त्रिविधपरिच्छेदशून्यं । न सत् प्रधानपरमाणां दिवत् सदि तिनोच्यते नाप्यसत् शून्यवदसदपिनोच्यते । तथा च श्रुतिः 'नासदासीन्नोसदासीत्तदानीं नासीद्रजो नोव्योमापरो यत्' इति । असच्छब्दितस्य शून्यस्य सच्छब्दितस्य प्रधानस्य रजःशब्दितानां परमाणूनां परव्योमसच्छब्दितस्यास्मदभिमतस्याव्यक्तस्यापि हृष्टेः प्राकृतिषेधं दर्शयति १२ एवं स च यद्येतत् क्षेत्रज्ञस्वरूपमपास्तसमस्तविशेषमुपपाद्यत प्रभाव इति प्रतिज्ञातं तस्य प्रभावं वै स्वरूपलक्षणमुपपादयति सर्वत इति । सर्वतः सर्वादिषु अंतर्बहिः श्रवणयः पादाश्चास्य संतीति सर्वतः पाणिपादं । एवं सर्वतः अक्षीणि शिरांसि मुखानि च यस्य तत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखं । सर्वतः श्रुतिमत् श्रवणवत् । लोके सर्वमावृत्य व्याप्य तिष्ठति यथा स्वप्नकृतैर्जसो वासनामये नैव पाणिपादादिना स्वाप्नप्रपंचमनुभवति तस्य च जाग्रत्कालेऽपि भूतं पिङ्गलमेव पाणिपादादिकं तदेव स्थूलप्रपंचानुभवसंस्काराधानद्वारा वासनामयस्य प्रपंचस्य कारणं वासनामयश्च स्थूलप्रपंचस्य कारणमिति बीजांकुरन्यायेनानयो रन्यान्यस्मिन्नन्योऽन्यसद्भावोऽन्योन्यकारणत्वं चास्तीति । एवं सकलप्राणिधीवासनोपरत्ताज्ञानोपाधिकं चैतन्यं सकलप्राणिधीवासनामयं समष्टिस्मृक्ष्मप्रपंचमवभासयति । अस्य चोपाधिभूतं ब्रह्माङ्गतसकल

प्राणिप्राणिपादादिकमेव । एवंचपूर्ववत्स्थूलसूक्ष्मशरीरपिसमष्टिप्रपंचयोरन्योन्यबीजाङ्कुरन्यायेनकार्यकारणभावमन्योन्यस्यान्योन्यस्मिन्सद्भावंचाभिप्रेत्योक्तं भगवता भाष्यकारेण सकलप्राणि करणोपाधिद्वा रेण ज्ञेयब्रह्मणोऽस्तित्वं प्रतिपाद्यत इति कार्यद्वारा कारणास्तित्वसिद्धौ च कारणाभावोऽप्यपोह्यते । 'अनादिमत्परब्रह्मनसत्तन्नासदुच्यते' इति । ननु प्रज्ञालनाद्विपक्षस्य दूरदृश्यशेनवरमिति न्यायेन व्यर्थस्तर्हि कार णोपन्यास इति चेन्न तं विना युद्धाधिगमायोगात् शाखाचंद्रन्यायेन हि सगुणनिर्गुणस्य वस्तुनो ज्ञापकं यथोक्तं भाष्ये । उपाधिकृतमिथ्यारूपमप्यस्तित्वाधिगमाय ज्ञेयधर्मवत्परिकल्प्योच्यते सर्वतः पा णिपादमित्यादि । तथा हि संप्रदायविदां वचनमध्यारोपापवादाभ्यां निष्प्रपंचप्रपंचयत इति १३ ननु यूपाहवनीयादिवदलौकिकमपि ब्रह्मकार्यकारणप्रपंचविशिष्टं चित्रमेव सर्वतः प्राणिपादं तदित्यादिना शास्त्रेण कार्य शेषतया समर्थ्यते । न च वाच्यं उपासनापरं शास्त्रं न ब्रह्मणो वै चिद्यं प्रतिपादयितुमीष्ट इति । देवताधिकरणन्यायेन देवताविग्रहादिवत्तद्वैचित्र्यस्याप्यवांतरतात्पर्यविषयतया सिद्धेः । न च देवताविग्रहादे र्वावहारिकमेव सत्त्वं न पारमार्थिकं ब्रह्मज्ञानेन तस्य बाधादिति वाच्यं सत्ताद्वैविध्यस्यापि सिद्धेः । तस्मात्सर्वतः प्राणिपादत्वादिकं ब्रह्मणो वास्तवमेवेति नापवादमर्हतीत्याशंक्याह सर्वेन्द्रियेति । सर्वाण्यांतरा णिवाहानि चेंद्रियाणि मनो बुद्धयर्हकारचिच्छाख्यानि श्रोत्रादीनि चेति ग्राहकमात्रं संगृहीतं । गुणाश्च विषयास्तेन ग्राह्यमात्रं गृह्यते समस्तग्राह्यग्राहकवदाभासते न तु ग्राह्यग्राहकस्वरूपविचित्रं यथा जलसूर्योऽ धःस्थ इव कं पत इवाभासते न तु वस्तुतोऽधःस्थः कं पते वा तद्वदात्मनो ग्राह्यग्राहकाकारत्वं मिथ्येत्यर्थः । कुत एतत् यतः सर्वेन्द्रियविवर्जितं इन्द्रियेति गुणानामप्युपलक्षणं । न हि ब्रह्मणि किंचित्प्राज्ञं रूपं प्राह कं वामन आदिवर्तते । 'अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं । अप्राणो ह्यमनाः शुभ्रः । यत्तदहम्यमग्राह्यमचक्षुः श्रोत्रं तदप्राणिपादम्' इत्यादि शास्त्रात् तस्मान्न प्रपंचविशिष्टं विचित्रं ब्रह्म । कथं तर्हि सर्वं ब्रह्मे ति शास्त्रमित्याशंक्याह असक्तं सर्वभृच्चैवेति । अत्र सर्वभृदिति सर्वधारत्वोक्त्या सर्वस्मात्पृथग्भूतमित्युक्तं । सर्वस्य ब्रह्मणा सहा धाराधेयभावोऽपि किंचिद्वत्पृथग्योरिव समवायसंबन्धेन कुंडवदरयोरिव संयोगसंबन्धेन वे त्याशंक्यसंबन्धविनैव सर्वभृत्त्वब्रह्मण इत्याह असक्तमिति । ननु व्याहृतमेतत् असक्तमिति सर्वभृदिति चेति नैष दोषः न ह्युपरभूमिर्मरीचिकोदकेन संसक्ता अथ च तदाधारभूताऽपि भवत इति तद्वदेतद्विष्यति । नन्वेवं प्रपंच

सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ॥ असक्तं सर्वभृच्चैव निर्गुणं गुणभोक्तृ च १४ बहिरंतश्च भूतानामचरंचरमेव च ॥ सूक्ष्मत्वात्तद्विज्ञेयं दूरस्थं चान्तिके च तत् १५

स्य मिथ्यात्वमापततीति तथा च कर्मोपास्तविषय उपरुध्येरन् न ब्रह्माभैकत्वज्ञानेन यावद्वैतं न बाध्यते तावत्क्रियाकारकादिसर्वव्यवहारस्य सत्यत्वोपगमात् प्राणावै सत्यतेषामेव सत्यमिति श्रुत्याऽपि प्राणोपलक्षित स्य कृत्स्नस्य प्रपंचस्य व्यावहारिकं सत्यत्वमुक्त्वा ततोऽप्यधिकं परमार्थसत्यं ब्रह्म दर्शितं । सत्यत्वं चाबाध्यत्वं तत्किंचित्कालं प्राणानामस्ति ब्रह्मणस्तु सार्वदिकमिति यथा भूपतीनां भूपतिरित्युक्तेषु श्रुत्यात्पत्तयः स्युस्तत्कृतो भेदः स्पष्ट एव मिहापि द्रष्टव्यं तस्माद्ब्रह्मणः सविशेषत्वं निष्कलात्मबोधो धात्वाग्रे वनतूर्ध्वमित्यवश्यं तत्त्वज्ञानेन बाधितुं शक्यमित्यनुपाधिकं ब्रह्मण केन चित्कार्यशेषतां निरुं शक्यं । तदधिभोक्तृक्रियाकारकादिद्वैतोपमद्विपा स्योपासकोपासनाभेदस्य बाधितत्वात् । तस्माद्युक्तमुक्तमुपाधिकृतं रूपं मिथ्येति । किंच निर्गुणं गुणभोक्तृ च ग्राह्यग्राहकसंबन्धशून्यमपि ग्राहकेषु बुद्ध्यादिषु ग्राह्यसंबन्धात् सुखाद्याकारेण परिणतेषु सत्सु केवलं तत्प्रकाशकत्वमात्रेण गुणभोक्तृत्वमप्यस्य चिदाभासरूपस्योपपद्यते । यथा प्रतिबिम्बरूपेण वायुपाधिगतं तल्लनादिकं तथा च श्रुतिः । ध्यायतीवलेलायतीवेति बुद्धौ ध्यायंत्यां तत्र प्रविष्टाश्चिदाभासो ध्यायतीव विषयान् बुद्धौ लेलायंत्यां विषयप्रदेशं च्छंत्यां सोऽपिलेलायतीवनतुस्वतो ध्यायतिलेलायतिवेति प्रतिपादयति । एतेन 'अप्राणिपादो जवनो ग्रीहीतापश्यत्यचक्षुः सशृणोत्यकर्णः' इत्यपि ब्रह्मण उपाधिगुणानुगुण्यभजनश क्तिमत्त्वेनैव व्याख्येयं । अयमपादोऽपि पादे जवति जववान् भवतीति । अंधो मणिमविददित्यादिकं वचनजातं चात्रानुसंधेयं । तस्माद्युक्तमुक्तं निर्गुणं गुणभोक्तृ चेति । भाष्ये तु निर्गुणं सत्त्वादिगुणरहि तमपि तेषां गुणानां मुखदुःखमोहात्मकत्वेन परिणतानां भोक्तृचउपलब्ध चेति व्याख्यातम् १४ नन्वसक्तमसंबद्धं चेत्कथमुपलब्धस्यादित्याशंक्याह बहिरिति । भूतानां प्राणिनामेकादशेंद्रियाणि स्थूलभूता निचकेवलविकारत्वेन व्यवहितत्वात् बहिरित्युच्यते । महदहंकारपंचतन्मात्राव्यक्तानि प्रकृतिरूपत्वेन संहितत्वादतिरित्युच्यते चराचरमिति । उभयनिकृष्टाश्चराचरोपाधुपलक्षिता अवधिभूताः पुरुषाश्च रमचरं चेत्यनेनोच्यते । तत्र चराचरं ज्ञेयमिति सामानाधिकरण्यात् पुरुषाणां ज्ञेयब्रह्मभाव उक्तः । बहिरंतश्च ज्ञेयमिति षोडशमुक्विकारेणैव शृष्टासु प्रकृतिषु च ज्ञेयस्य संबंध उक्तः सच संबंधो यादृशो यस्तदादृशो-

बलिरितिन्यायेनाध्यस्तप्रकृतिविकृतिनिरूपितत्वेनाध्यस्तएव । एवंचपुरुषस्योपलब्धिमात्रशरीरस्यगुणैःसहाध्यासिकसंबन्धसत्त्वात्गुणोपलब्धृत्वंयुज्यते । यथाप्रकाशमात्रस्वरूपस्यरवेःप्रकाश्यसं
 वधापेक्षंप्रकाशयितृत्वंतद्वदित्यर्थः । ननुनित्यापरोक्षःपुरुषप्रकृतिविकारसंबन्धश्चतर्हि कुतो न सर्वैश्वर्यतत्त्वात्तस्याशङ्क्याह सूक्ष्मत्वात्तुल्यत्वाच्चज्ञेयं अविज्ञेयंदुर्विज्ञेयं । यथाजपाकुमुपोपहितस्यस्फ
 टिकस्यशौक्ल्यसंनिहितमपिरूपांतरविश्लेषेणतिरोहितसंज्ञयुज्यते । एवंनित्यापरोक्षमप्यसंगं ब्रह्मोपाध्युपधानाद्विक्ततयानग्रहीतुंशक्यंकिंत्वौपाधिकधर्मोपेतमेवगृह्यतेमूढैः । विद्वद्भिस्तूपाधिप्रविलापनेन
 सुग्रहमित्याशयः । एतदेवाह दूरस्थंचांतिकेचतदिति । यथामूढोजलसूर्यविवसूर्यादूरस्थमन्यते । विद्वान्तुउपाधिप्रतिहतनयनरश्मीनामुपयुक्तंलुत्यगतानांविबश्राहित्वंस्पष्टं । विबस्याधस्थत्वग्रह
 णंतुपूर्वप्रवृत्ताधोमुखवृत्तिसंस्कारापेक्षमितिजानन्विबदेशोएवप्रतिविंबपश्यति । विबेएवजलस्थत्वमध्यस्यतेनतुजलेप्रतिविंबइति उपाधौधर्म्यध्यासकल्पनातोविषयस्योपाधिसंसर्गमात्राध्यासकल्पनेलाघ
 वात् । एवंविबभूतं ब्रह्मप्रतिविंबभूताज्जीवान्मूढानांविप्रकृष्टविदुषांत्वत्यंतंसंनिकृष्टमिति १५ एतदेवोपपादयत्यर्द्धेन अविभक्तंचेति । 'एकएवतुभूतात्माभूतभूतव्यवस्थितः ॥ एकभावबुधाचै
 वदृश्यतेजलचंद्रवत्' इतिश्रुतेभूतपुकार्यकारणसंघातापन्नेपुजलपात्रेषुचंद्रस्येवब्रह्मणःप्रतिविंबाजीवास्तेचोक्तरीत्याविवादन्याइतितद्रूपेणभूतेष्वविभक्तंचविभागमप्राप्तमपिज्ञेयवस्तुमूढदृष्ट्याविभक्तमिवदूरदेशस्य
 मिवचाद्रिभिन्नमिवचस्थितं । एवंतर्हिचंद्रादुदपात्राणामिवभूतानांपृथक्सत्त्वापत्तिरित्याशङ्क्याह भूतभर्तृचेति । अधिष्ठानत्वेनसर्वाणिभूतानिधारयतीतिनततस्तेषांपृथक्सत्त्वाऽस्तिरज्जुतइवतदध्यस्ता
 नांसर्पदेहधारादीनामित्यर्थः । एतदेवाह ग्रसिष्णुप्रभविष्णुच यथारज्जुस्तत्त्वज्ञानदशायांसर्पादीन्ग्रसति अज्ञानदशायांचतानेवप्रसूते तद्रत्नज्ञातंब्रह्मसर्वभूतानिग्रसिष्णुग्रसनशीलमज्ञातंच ।
 सर्वभूतानांप्रभविष्णुउत्पादनशीलम् १६ एवंज्ञेयस्यतटस्थलक्षणमुक्त्वास्वरूपलक्षणमाह ज्योतिषामिति । ज्योतिषांवाहानामादित्यादीनामांतराणांचबुद्ध्यादीनामितरावभासकानामपितज्ज्ञेयं

अविभक्तंचभूतेषुविभक्तमिवचस्थितम् ॥ भूतभर्तृचतज्ज्ञेयंग्रसिष्णुप्रभविष्णुच १६ ज्योतिषामपितज्ज्योतिस्तमसःपरमुच्यते ॥ ज्ञानंज्ञेयंज्ञानगम्यंहृदिसर्वस्यधि
 ष्ठितम् १७ इतिक्षेत्रंतथाज्ञानंज्ञेयंचोक्तंसमासतः ॥ मद्भक्तएतद्विज्ञायमद्भावाग्रोपपद्यते १८ प्रकृतिंपुरुषंचैवविद्वचनादीउभावपि ॥ विकारांश्चगुणांश्चैव
 विद्विप्रकृतिसंभवान् १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ब्रह्म ज्योतिरवभासकं चैतन्यज्योतिषोऽहज्योतिरवभासकत्वोपपत्तेः तथाचश्रुतयः 'येनसूर्यस्तपतितेजसेद्धः । तस्यभासासर्वमिदंविभाति'इत्याद्याः । वक्ष्यतिच यदादित्यगततेजइत्यादितमसोऽ
 ज्ञानावभूतग्रासप्रसवहेतोःपरंदूरस्थंतदुच्यते । ननुयथाचांद्रस्यज्योतिषोऽवभासकतत्सजातीयसौरंज्योतिरितिज्योतिःशास्त्रेप्रमिद्धं । एवंसौरादिज्योतिषामप्यवभासकंकिंचित्तसजातीयंज्योतिरलौकि
 कस्यादित्याशङ्क्याह ज्ञानमिति । केवलज्ञप्तिमात्रशरीरंयज्ज्योतिर्नतुभौतिकतदेवज्ञेयंवस्तु आहतत्वात्ज्ञानेनप्राप्तमिष्टतमं । कुतस्तर्हितज्ज्ञानमतआह ज्ञानगम्यमिति । यतस्तज्ज्ञानेनामानित्वादि
 नाज्ञानसाधनेनगम्यंमार्गं । किंतर्हिग्रामांतरवद्देशव्यवहितंवालाख्ययोवनाद्यवस्थांतरवत्कालव्यवहितंवातत्प्राप्यमस्तीत्यतआह हृदिसर्वस्यधिष्ठितमिति । स्वात्मभूतमेवतदंतर्हृदीनांसम्यक्प्रकाशतइ
 त्यर्थः १७ उक्तमर्थंजातमुपसंहरति इतीति । क्षेत्रंमहाभूतादिपृथ्यंतं । ज्ञानंज्ञानसाधनममानित्वादितत्त्वज्ञानार्थदर्शनांतं । ज्ञेयमनादिमत्परमित्यादिधिष्ठितमित्यंतं श्रुतिभ्यःस्मृतिभ्यश्च
 समासतःसंक्षेपतउक्तं । मद्भक्तएतन्नयंविज्ञायमद्भावाग्रोपपद्यतेयुक्तोभवति भक्त्यैवप्राप्यं ब्रह्मयत्प्राप्यब्रह्मैवभवति तथाचश्रुतिः 'यस्यदेवेपराभक्तिर्यथादेवेतथागुरौ ॥ तस्यैतेकथितात्मायाः
 प्रकाशंतेमहात्मनः'इति । 'ब्रह्मैवदेवब्रह्मैवभवति'इतिच १८ एवंक्षेत्रंशरीराख्यमव्यक्तमुक्ततत्प्रकाराश्रमहृदाद्याख्योर्विशतिस्तद्विकाराइच्छादयोज्ञानाज्ञानशब्दितामनित्वमानित्वादयः । पुरुषश्च
 उक्तः । इदानींक्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्मध्येयस्माद्यज्जायतेतच्चक्षेत्रज्ञस्यप्रभावश्चेतिद्रव्यंवक्तव्यंतत्रार्थविवृणोतित्रिभिः प्रकृतिमिति । सप्तमाध्यायेऽष्टाध्यायप्रकृतिरपराउक्तासाऽत्रप्रकृतिः । यातुजीवभूतापराम
 कृतिरुक्तासाऽत्रपुरुषशब्देनोच्यते । एतौहिसंपृक्तौसंसारजनयतःवियोगश्चतयोर्मोक्षः । तत्रतावुभावप्यनादीविद्धि तयोरादिमत्त्वेसंसारस्याकस्मिक्त्वापातावकृतहानाकृताभ्यागमप्रसंगश्चेत्यन्यत्रविस्तरः ।

विकारान् इच्छादीन् गुणान् बुद्ध्यादीन् प्रकृतिसंभवान् विद्धि १९ उभयोरपि संसारप्रतिकारणत्वे द्वारमाह कार्येति । कार्यशरीरतदारंभकाणि भूतानि विषयाश्च । कारणं त्रयोदशेन्द्रियाणितदाश्रितं ताश्च सुखदुःखमोहात्मका गुणाश्च । करणेति पाठेऽपि स एवार्थः । एतयोः कार्यकारणयोः कर्तृत्वे निमित्ते सति कर्तृत्वेनेत्यर्थः । हेतुः संसारस्य कारणं प्रकृतिर्भवति । तथा पुरुषः सुखदुःखानां भोक्तृत्वेन संसारस्य हेतुरिति । यदि हि कार्यकारणसुखदुःखस्वरूपहेतुफलात्मना प्रकृतिर्न परिणमेततदा पुरुषः किमुपलभेत अनुपलब्धत्वावाक्यं संसारी स्यात् । अनुपलब्धत्वावाक्यं संसारी स्यात् । तस्मादुपलभ्योपलब्धसंयोगः संसारकारणमित्यथाभाष्यव्याख्यातं । यद्वा पुरुषस्य कार्यत्वे कारणत्वे कर्तृत्वे च प्रकृतिरेव पुरुषतादात्म्यं प्राप्ता हेतुर्भवति । बद्धितादात्म्यं प्राप्तं लोहं बन्धेन तुष्कोणत्वादाविव हेतुर्भवति । तथा प्रकृतेः सुखदुःखभोक्तृत्वे स्वच्छायाप्रदानेन पुरुषः कारणं । बन्धिरवलोहस्य स्वच्छायाप्रदानेन दग्धत्वे तथा हि । कार्यत्वादयः प्राकृतदेहेन्द्रियबुद्धिधर्माः संततश्च दात्मन्यारोप्यते गौरोऽहं मनुष्यपुत्रोऽहं काणोऽहं खेजोऽहं करोम्यहमकार्षमहमिति । तथा चिच्छायापन्ना बुद्धिश्चेतयाम्यहं सुखदुःखानां उपलभे इति मन्यते । सोऽयं प्रकृतिपुरुषयोरन्योन्यधर्माध्यासः संसारस्य कारणमित्युपपादितं भवति । सांख्याभिमतं पुरुषस्य भोक्तृत्वमपि निरस्तं भवति । अन्यथा प्रकृतिः कर्त्री पुरुषो भोक्तेति कर्तृत्वभोक्तृत्वयोर्वैयधिकरण्यमापद्येत । न च भोक्तुः पुरुषस्य निर्विकारत्वमपि वक्तुं शक्यमित्यन्यत्र विस्तरः । द्वंद्वेति श्रूयमाणं पदं प्रत्येकमभि संबध्यत इति त्वप्रत्ययस्य पूर्वार्थाभ्यामपि संबन्धे कार्यत्वं कारणत्वं कर्तृत्वं चेति विग्रहः । द्वंद्वैकवद्भावश्चातिपदिकार्थलिंगपरिमाणवचनमात्रे प्रथमेत्यादिवत् २० ननु यथा बौद्धं कर्तृत्वं पुंस्यारोप्यते एवं पैस्नं भोक्तृत्वं बुद्ध्यावस्त्वित्येतं भ्रमं वारयति पुरुष इति । हिमसिद्धं प्रकृतिस्थः देहेन्द्रियममः संघातमध्यारूढस्तत्तादात्म्यं गत इत्यर्थः । प्रकृतिजान् सुखदुःखमोहात्मकान् गुणान् भुंक्ते उपलभते । यदा तु सुप्तिमपि मूर्च्छादौ प्रकृतिस्थत्वं नास्ति तदा न सुखादीन् उपलभते । तेनोपाधिगतान्येव सुखादीनि तदभावेन प्रतीयंत इति सिद्धं । श्रुतिरपि 'आत्मैन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिणः' इती

कार्यकारणकर्तृत्वे हेतुः प्रकृतिरुच्यते ॥ पुरुषः सुखदुःखानां भोक्तृत्वे हेतुरुच्यते २० पुरुषः प्रकृतिस्थो हि भुंक्ते प्रकृतिजान् गुणान् ॥ कारणं गुणसंगोऽस्य सदसद्योनिजन्मसु २१ उपद्रष्टाऽनुमंता च भर्ता भोक्ता महेश्वरः ॥ परमात्मेति चाप्युक्तो देहोऽस्मिन् पुरुषः परः २२

॥

॥

॥

द्रियमनोयोगादेवात्मनि भोक्तृत्वं दर्शयतीत्युक्त्येव लस्य भोक्तृत्वं नास्तीति दर्शयति । कुतस्तर्ह्यभोक्तुरप्यस्य प्राकृतो बंध इति तत्राह कारणमिति । अस्य पुरुषस्य सदसद्योनिजन्मसु । तत्र सदसद्योनिजन्मानो देवाः । असद्योनिजन्मभाजस्तिर्यचः स्थावराश्च । सदसद्योनिजन्मानो मनुष्याः । एतेषु त्रिष्वपि जन्मसु प्राप्तेषु अस्य पुंसो गुणसंगः सुखादिष्वभिष्वंगः कारणहेतुः तथा हि । सात्त्विकादेवाभ्यंतिराजसामनुष्यास्तामसाश्च पशवस्तेषां तत्त्वोपात्तानि प्राधान्यमेव कारणं वक्ष्यति च ऊर्ध्वगच्छति सत्त्वस्था इत्यादि । यद्वा प्रकृतिस्थो विद्वानविद्वान्वा गुणान् भुंक्ते पश्चादिभिश्चाविशेषादिति न्यायात् । तत्किं विद्वानविद्वानपि कुतो न मुच्यते अविद्वानविद्वान्वा कुतो न बध्यते इत्याशं कयाह कारणमिति । गुणेषु देहेन्द्रियविषयेषु संगः अहमिदं ममेदमित्यभिनिवेशः स एव जन्मकारणं । विदुषां तु तदभावाज्जन्म समानेऽपि देहसंबन्धे यदायक्षो देहाभिमानं च तदा स एव देहपीडया पीडयते न तु देहपतिर्जीवः । यदा त्वयं देहाभिमानं च तदानंतर इति प्रसिद्धं । संगस्य बंधकत्वं न तु सांनिध्यमात्रं बंधकं । अतो विद्वदविदुषोः समानेऽपि देहसंबन्धे संगतदभावकृतो महान् विशेष इति भावः २१ सच यो यत्प्रभावश्चेति क्षेत्रज्ञतत्प्रभावो व्याख्येयत्वेन प्रतिज्ञातौ तत्र क्षेत्रज्ञः प्रागेव वर्णितस्तस्येदानीं प्रभावमाह उपद्रष्टेति । तत्र पूर्वगुणसंगो जन्मकारणमित्युक्तं तत्र संगश्चतुर्विधः पुरुषापलापेन गुणमात्रप्राधान्येन वा तत्तमं भाव्यगुणप्राधान्येन वा गुणानां समप्राधान्येन वा अप्राधान्येन वा । तत्राद्ये देहेन्द्रियमनआदिरूपगुणसंघातमेव आत्मत्वेन पश्यन् भोक्ता भवति यथा चार्वाकादिः । द्वितीये गुणानां प्राधान्यादात्मनि वास्तवकर्तृत्वाद्यभिमानेन कर्मफलानां भर्ता संचेता भवति यथा तार्काकादिः । तृतीये गुणानां समप्राधान्येन गुणगतमपि भोक्तृत्वमसंगेऽप्यात्मनि वस्त्रे भस्मातकां कवचदनुमन्यते यथा सांख्यः । चतुर्थे सर्वथाऽपि गुणधर्माणामात्मनि संक्रमपश्यन् मुदा सीनवो धरूपत्वेन गुणप्रचारदर्शी उपद्रष्टा भवति यथाऽस्माकं साक्षी । एतेषु चतुर्ष्वपि गुणसंगेषु पद्रष्टोत्तमः । अनुमंता मध्यमः । भर्ता अधमः । भोक्ता अधमाधमः । स एव गुणान्वशीकृत्य यदा क्रीडति तदा महेश्वर इत्युच्यते ।

यःसर्गस्थित्यंतकर्त्ताप्रभुर्जगदंतर्वासीसर्वगुणानपहायस्थितःपरमात्मेतिचाप्युक्तोभवति । यद्यप्युपद्रष्टाऽपिगुणानपहायतत्साक्षित्वेनस्थितोभवति तथापितत्त्वैवसंघातोप्रहितस्यसंघाततरत्राचारदक्षिणभावादर्यसकलसंघातप्रचारदर्शीतिसर्वोत्कृष्टत्वात्परमोऽयमात्मा । तमेनैवस्थिति 'उत्तमःपुरुषस्त्वयःपरमात्मेत्युदाहृतः । योलोकत्रयमाविश्यविभक्त्यैव्यवर्धः'इति । एतावपिगुणसंनिधौ एवमेकएवदेहेस्मिन्विद्यमानःपरागुणातीतःस्वात्मनिगुणान्प्रविलाप्यस्थितोऽसंहैकरसआत्मागुणसंगेनषड्विधोभवति अयमेवास्वप्रभावः तत्रअनुभूतभूतभोक्तृभिक्षिभोक्तृपैरर्थव्ययतेउपद्रष्टृमहेश्वरपरमात्मरूपैस्तु नित्यमुक्तएकएवेतिज्ञेयम् । अत्रभाष्यार्थोऽप्यनुसंधेयोविस्तरभयाचुनप्रदर्शितः २२ एवंयथोक्तलक्षणमात्मज्ञानेफलमाह एवमिति । गुणैःस्वविकारैःसर्वथाविहितेननिषिद्धेनवाकर्मणावर्तमानोऽपि नसभूयोऽभिजायतेपुनर्जन्मनलभतेमुक्तोभवतीत्यर्थः २३ एवंविधात्मदर्शनेऽधिकारिभेदेनोपायविकल्पानाह ध्यानेनेति । अत्रयेआत्मानंविचिदिष्यतितेनिष्कामकर्मणापरमेश्वरमाराधयंतितेकर्मयोगिनः । ततएवोत्पन्नविचिदिषाविदांतश्रवणेप्रवर्तते ततःप्रमाणगतासंभावनानिदृशौसत्यांतस्यैवार्थस्यमननेप्रवर्ततेप्रमेयमतासंभावनानिदृश्यतेसांख्याः । ततःप्रमाणप्रमेयगतासंभावनाया निदृश्यन्तंरतमनात्मनिदेहादावात्मबुद्धिरूपायाविपरीतभावनायानिदृश्यतेनिदध्यासनंविजातीयप्रत्ययतिरस्कारपूर्वकसजातीयप्रत्ययप्रवाहीकरणलक्षणकर्तुंभवतन्वे ततस्तत्परिपाकेआत्मनिबुद्धिदृशौआत्मानंपरमेश्वरपश्यतिध्यायिनः । तत्रयैकमसांख्ययोर्निष्णातास्तेध्यानेनात्मनिदेहेआत्मानंपरमेश्वरंआत्मनाबुद्ध्यापश्यति । अन्येत्वेवकृतकर्मणःसांख्येनयोगेनविचारात्मकेनयोगेनध्यानद्वारापश्यति । अन्येषुनःकर्मयोगेनैवपूर्वोक्तलक्षणेनसांख्याध्यानद्वारापश्यंतीतिसाधनत्रयसमुच्चयोनतुविकल्पः २४ पक्षांतरमाह अन्येत्विति । अन्येउहापोहकौशलहीनाः तुशब्देनपूर्वोक्तध्याविलक्षणः

यएवंवेत्तिपुरुषंप्रकृतिंचगुणैःसह ॥ सर्वथावर्तमानोऽपिनसभूयोऽभिजायते २३ ध्यानेनात्मनिपश्यंतिकेचिदात्मानमात्मना ॥ अन्येसांख्येनयोगेनकर्मयोगेनचापरे २४ अन्येत्वेवमजानंतःश्रुत्वाऽन्येभ्यउपासते ॥ तेऽपिचातितरन्त्येवमृत्युंश्रुतिपरायणाः २५ यावत्संजायतेकिंचित्सत्त्वंस्थावरजंगमम् ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगात्तद्विद्धि भरतर्षभ २६ समंसर्वेषुभूतेषुतिष्ठन्तंपरमेश्वरम् ॥ विनश्यत्स्वविनश्यन्तंयःपश्यतिसपश्यति २७

॥ ॥ ॥ ॥

एवंपूर्वोक्तप्रकारमजानंतोऽन्येभ्यआचार्येभ्यःश्रुत्वाआत्मनोनिर्निशेषब्रह्मचैतन्यरूपत्वंतदुपासनमार्गचागित्यउपासतेयथोक्तप्रकारेणध्यायंतितेऽपिचमृत्युंसंसारंतरंत्येव । अपिशब्दात्पूर्वश्लोकोक्तास्त रंतीत्यत्रकिमाश्चर्यमितिगम्यते । एवमशब्दाच्चेषांमुख्यक्रमाभावेऽपितरणेसंशयोनास्ति । यतस्तेश्रुतिपरायणाःश्रुतिःश्रवणंतदेवपरंअयनंमोक्षसाधनंयेषांतेतथा । ध्यानेप्रवृत्त्यतिशयाज्ञतेपांचिच शुद्धयर्थकमापेक्षा । वेदोक्ततत्रेदद्विनिश्चयाच्चासंभावनानिदृश्यतेश्रवणमननापेक्षेतिभावः । अयंचब्रह्मसाक्षात्कारःसंवादिभ्रमरूपइतिकेचित् प्रमादपश्यन्ते । तथाहि यथाकिञ्चिन्मणि प्रभांमणिवुद्ध्यापश्यन्भ्रांतएवतथाऽपितद्वहणकालेमणिलभतेऽतःसंसंवादिभ्रमः । एवंत्वंपदार्थितत्पदार्थमणिप्रभाभुतंतत्पदार्थबुद्ध्याभावयन्व्यवहारतोभ्रांतएवतथापितत्साक्षात्कारकालेतदन्यस्यतत्पदार्थस्यसाक्षात्कारोऽपिसंवादिभ्रमन्यायेनजायतेइति । तथाचवसिष्ठः 'असत्येसत्यतासाधोशाश्वतीपरिहृयते । शून्येनध्यानयोगेनशाश्वतंप्राप्यतेपद'इति व्यवहारतोनिर्निशेषस्वरूपत्वेनासत्येआत्मनितत्रनिर्निशेषत्वभावनंशून्योनिर्विषयोऽयंध्यानयोगोयोषित्यग्निध्यानवत्तथाऽपितेनशाश्वतीसत्यताप्राप्यतेइतिवसिष्ठवाक्यार्थः । कल्पद्रुमाचार्यास्तु वेदांतवाक्यजध्यानभावनाजाऽपरोक्षसीर्भूज प्रमाणदाब्धेनभ्रमत्वंप्रतिपद्यतेइतिमाहुः २५ पूर्वकार्यकारणकर्तृत्वेइत्यत्रचिदचितोःपुंभक्त्योरन्योन्याध्यासाउक्तस्तस्यैवैवगुणसंगरूपस्यकारणगुणसंगोऽस्येतिनानाजन्महेतुत्वंचोक्तंतद्विशदयति यावदिति । सत्त्वंजीवरूपं गुणसंगोऽत्ररूपाद्यासक्तिर्नैकितुक्षेत्रक्षेत्रज्ञयोःसंयोगोऽन्योन्यास्मिन्नन्योन्यात्मकताध्यासलक्षणोवोध्यः शेषस्पष्टम् २६ तन्नाशोपायमाह सममिति । सममपरिणामिनंकृतस्यनित्यं सर्वेषुभूतेषुदेहाद्याकारेणपरिणतेषुतिष्ठतं । एतेनदेहएवतदधिगमस्थानमित्युक्तं । परमेश्वरमंतर्वाभिर्णसर्गस्थित्यंतकर्तारं । अतएवांतर्मुल्लेखद्वयाविनश्यत्सुनेषुभूतेषुजृग्गादिवत्कल्पितत्वाददर्शनंगच्छतु

विभुत्वादात्मत्वाभित्यहं प्रवृत्ताच्चविमर्शं तं सर्वस्वप्यवस्थास्त्रदशनमगच्छंतं यः पश्यति स एव पश्यति । अन्येऽन्धा इत्यर्थः २७ दर्शनफलमाह सममिति । स्वदेहेऽव सर्वत्र देहमात्रे समवस्थितं सम्यगवस्थितमीश्वरं समं समतया पश्यन् ह्रियतः स सर्वभेददर्शी आत्मना देहादिना आत्मानं ईश्वरं न हि नस्त्रिना नाना यो निसंकटे पुपातने न पीडयति किंतु ततः परांगतिमोक्षं याति यद्वा ऐकात्म्यदर्शित्वात् स्वात्मानमिवान्यमपि न हि नस्ति सर्वत्र दयालुर्भवतीति भावः । ततश्च परांगतिर्याति २८ ननु विषमस्वभावानि भूतानि कः समबुद्ध्या पश्यत्यग्निमिव शीतबुद्धेः स्यादशंक्याह प्रकृत्यैवेति । सर्वशः सर्वप्रकारेण कर्माणि वारुमनः कायैरावधानि प्रकृत्यैव क्रियाणां नीतियः पश्यति तथा आत्मानं चाकर्तारं यः पश्यति पूर्वोक्तरीत्या स एव सर्वत्र समं पश्यतीति पूर्वोक्तान्वयः २९ ननु कथं प्रकृतेरेव कर्तृत्वं न त्वात्मन इत्याशंक्याह यदेति । भूतानां विषयादीनां जरायुजादीनां च पृथग्भावना नानाभावेनावस्थानं परिहृयमानमिदं यदा एकस्य एकस्मिन् आत्मनि स्थितं रज्ज्वां सर्पादिवत् कनके वा कुंडलादिवत् विलीनं शास्त्राचार्योपदेशमनुपश्यति । तत एवैकस्मात् विस्तारं च भूतपृथग्भावस्य व्युत्थानावस्थामनुस्मृत्वा दिवत् पश्यति तदा ब्रह्मसंपद्यते ब्रह्मैव भवति । अयं भावः कर्तृत्वं हि क्रियावत्त्वं क्रियाचपरिस्पंदः स च परिच्छिन्नस्य पृथग्भूतस्य प्राकृतस्य बुद्ध्यादेरेव संभवति न तु व्यापकस्य सर्वभूतपृथग्भावग्रसिष्णोरात्मन इति ३० नन्वात्मनो विभुत्वेन रूपेण कर्तृत्वं मास्वीकारिदेहाद्यवच्छिन्नेन रूपेण तद्वक्तव्यमन्यथाऽनुभवविरोधादित्याशंक्याह अनादित्वादिति । अयं सर्वेषां प्राणिनां नित्यापरोक्षः । परमादेहादिभ्योऽपरमेभ्य आत्मभ्योऽन्यः कोऽप्यंचकातीत आत्मा परमात्मा । अव्ययः न व्येति परिच्छिद्यते देशतः कालतो वस्तुतश्चेत्यव्ययः । अव्ययत्वे हेतुः अनादित्वादिति । यद्धि आदिमदाकाशादित्येति न त्वयं व्येति अनादित्वात् । नन्वनादिभावस्थानं त्थनियमेनात्मनः कालतः परिच्छेदो माऽस्तु । तथा देशतः परिच्छिन्नस्य नाशावश्यं भावादानादित्वायोगाच्च देशतो

समं पश्यन् हि सर्वत्र समवस्थितमीश्वरम् ॥ न हि नस्त्यात्मनाऽऽत्मानंततो याति परांगतिम् २८ प्रकृत्यैव च कर्माणि क्रियमाणानि सर्वशः ॥ यः पश्यति तथाऽऽत्मानमकर्तारं स पश्यति २९ यदा भूतपृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति ॥ तत एव च विस्तारं ब्रह्मसंपद्यते तदा ३० अनादित्वाद्भिर्गुणत्वात् परमात्माऽयमव्ययः ॥ शरीरस्थोऽपि कौन्तेय न करोति न लिप्यते ३१ यथा सर्वगतं सौक्ष्म्यादाकाशं नोपलिप्यते ॥ सर्वत्रावस्थितो देहो तथाऽऽत्मानोऽपलिप्यते ३२ यथा प्रकाशयत्येकः कृत्स्नं लोकां मिमंरविः ॥ क्षेत्रक्षेत्री तथा कृत्स्नं प्रकाशयति भारत ३३

ऽपि परिच्छेदो ब्रह्मणो माऽस्तु । ननु परमाणुवद्भविष्यतीति चेन्न दशदिगवच्छेद्यप्रदेशभेदवतो द्रव्यस्य निरवयवत्वरूपाणुत्वासिद्धेः । न हि परमाणोः पूर्वदिगवच्छिन्नो भागः पश्चिमपाव्यवच्छेदं शक्यते अनुभवविरोधात् । देशतः परिच्छेदाभावादेव सजातीयविजातीयवस्तुसद्भावकृतः परिच्छेदोऽपि मास्तु तथापि विचित्रशक्तियुक्तस्याभिनवप्रपंचरचनापटीयसः परस्य सर्वेश्वरत्वसर्वज्ञत्वादिति । यो हि गुणवानाकाशादिः स संयोगविभागवोपाधिप्राप्य स्वगुणशब्दमाविष्करोति न तु स्वस्मिन् संपर्शकेन चिदपि उपाधिना दर्शयितुमीष्टे । एवं आत्मा सर्वगुणहीनः सत्यप्यवच्छेदलाभे कर्तृत्वादिकं गुणमाविष्कर्तुं न समर्थ इति । फलितमाह शरीरस्थोऽपीति । स्पष्टार्थमेतत् ३१ निर्गुणत्वाच्च करोतीति सिद्धं असंगत्वाच्चोपलिप्यत इत्याह यथेति । यथा आकाशो धूमादिना न लिप्यते सौक्ष्म्याद्दसंगस्वभावत्वात् । एवमात्मा पुण्यपापादिना नोपलिप्यत इत्यर्थः ३२ न करोति न लिप्यत इति द्वयमपि दृष्टान्तां तरेण प्रतिपादयति यथेति । यथा सूर्यः स्वसत्तामात्रेण विश्वं प्रकाशयति न तु व्यापारा विष्टया कुर्विदं वपटं । यथा चैष प्रकाशयति न तु व्यापारा विष्टया तत्संपादयति । तद्वैर्वा पुण्यपापादिभिर्न लिप्यते । सूर्यदृष्टान्तेनैकत्वमकर्तृत्वप्रयुक्तमलेपत्वं च दर्शितं तथा च श्रुतयः 'यथा सूर्योऽतिरात्रात्मा विष्वक् पश्चिमादिभिरुपानुगच्छन् ॥ उपाधिना क्रियते भेदरूपो देवः क्षेत्रेऽप्येवमजोऽयमात्मा ॥ सूर्यो यथा सर्वलोकस्य

चक्षुर्नलिप्यतेचाक्षुषैर्वाहोदयैः ॥ एकस्तथासर्वभूतांतरात्मानालिप्यतेलोकदुःखेनबाह्यः'इति ३३ अध्यायार्थकृत्स्नमुपसंहरति शेषेति । क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोःपूर्वोक्तयोरेवमुक्तरीत्याअंतरंभेदजडत्वाजडत्व कर्तृत्वाकर्तृत्वविकारित्वाविकारित्वकृतेवैलक्षण्यंज्ञानचक्षुःशास्त्राचार्योपदेशात्मप्रत्ययजनितेनज्ञानचक्षुषायेविदुस्तेपरंयोक्षंयांतिप्राप्नुवन्ति । किंसांख्यानामिवास्माकमपिगुणपुरुषांतरज्ञानादेवकैवल्यमु च्यतेइत्याशंक्याह भूतप्रकृतिमोक्षमिति । भूतानांविद्यदादीनांप्रकृतिरुपादानंत्रिगुणात्मिकाअविद्यातस्याविद्यायामोक्षंनिरन्वयोच्छेदंचयेविदुस्तेएवपरंयांतिनतुक्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेतरमात्रविदइत्यर्थः । यद्ये कासत्याविश्वीचप्रकृतिस्तर्हिविभूनामलिप्तदशांवहूनांपुरुषाणांमुक्तानामपितद्दर्शनमपरिहार्यंतथाचतेषामपिबंधमसक्तिः । यदितुमिध्यातर्हि यस्यैवात्मसाक्षात्कारो जातस्तद्दृष्ट्यासर्वैश्वरज्जूरगवद्वाधिताकाल त्रयेऽपिनास्ति । इतरेषांत्वनादिरन्तास्त्येवेतिवक्तुंशक्यम् । तस्मात्प्रकृतिपुरुषांतरज्ञानमात्रात्कैवल्यंकिंतुप्रकृतिबाधेनपुरुषज्ञानात्सर्वबाधेनरज्जुदर्शनात्भयनिवृत्तिवद्भयनिवृत्तिरितिसिद्धम् ३४ ॥ इतिभीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ पर्वणि ॥ ३७ ॥ पूर्वाध्यायातेभूतप्रकृतिमोक्षंचयेविदुस्तेपरंयांतित्युक्तंतत्रकावाभूतप्रकृतिःकिमाश्रये णतस्याभूतजनकत्वंकथंवाबंधकत्वंकथंचततोमोक्षः किंचमुक्तानांलक्षणमित्येतदर्थजातंविचरितुंचतुर्दशोऽध्यायआरभ्यते । तत्ररुच्युत्पादनार्थंपरंज्ञानंस्तुवदश्रीभगवानुवाच परमिति । परं सर्वो त्कृष्टब्रह्मविषयत्वात्ज्ञानंभूयःपुनःअसकृदुक्तमपिप्रवक्ष्यामि । कितस्त्वरूपं आह ज्ञानानाममानित्वादीनांयज्ञादीनांज्ञानसाधनानांमध्येयदुक्तमंमोक्षफलत्वादंतरंगतदेवतत् । अहंचतजानामीत्यत्रा हर्मथस्यघटाकारवृत्तेर्घटस्यचज्ञानमस्तीतिविषयभेदात्ज्ञानत्रयमस्ति । तत्राद्यद्वयंनान्तरीयकंस्यञ्जत्तमंचरमचटप्रकाशफलरूपंज्ञानंतदेवपरंब्रह्मेत्यर्थः । यथोक्तंनार्तिककारैः 'परागर्थममेयेषुयाफलत्वे

क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेवमंतरंज्ञानचक्षुषा ॥ भूतप्रकृतिमोक्षंचयेविदुर्यान्तितेपरम् ३४ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिश्रीमद्भगवद्गीतासू० क्षेत्रक्षेत्रज्ञविभागयोगोनामत्रयो दशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ पर्वणितुसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ परंभूयःप्रवक्ष्यामिज्ञानानांज्ञानमुत्तमम् ॥ यज्ज्ञात्वामुनयःसर्वेपरां सिद्धिमितोगताः १ इदंज्ञानमुपाश्रित्यममसाधर्म्यमागताः ॥ सर्गेऽपिनोपजायन्तेप्रलयेनव्यथंचित्तं २ ममयोनिर्महद्ब्रह्मतस्मिन्गर्भेदधाम्यहम् ॥ संभवःसर्वभूतानां ततोभवतिभारत ३ सर्वयोनिषुकौन्तेयमूर्त्यःसंभवंतियाः ॥ तासांब्रह्ममहद्योनिरहंबीजप्रदःपिता ४ ॥ ॥ ॥ ॥

नसंमता ॥ सवित्सैवेहज्ञेयोऽर्थोवेदांतोक्तिप्रमाणतः' इति । यत्ज्ञानंज्ञात्वावेदांतवाक्यजन्ययाधीष्ट्याअपरोक्षीकृत्यपरांसिद्धिमोक्षमितःसंसारात्संसारंविहायगताःप्राप्ताः १ इदंज्ञानंविषयविषयरूपविकल्पविनिर्मुक्तमुपाश्रित्यममईश्वरस्यसाधर्म्यसर्वोत्तमत्वंसर्वनियन्तृत्वंसर्वभावाधिष्ठातृत्वमित्यादिधर्मसांभ्यसाधर्म्यमागताः । तथाचश्रुतयो'यएवंवेदाहंब्रह्मास्मीति स इदंसर्वभवति स र्वस्यवशीसर्वस्येशानःसर्वस्याधिपतिःसनसाधुनाकर्मणाभूयान्नोएवासाधुनाकनीयात्'इतिज्ञानफलमीश्वरसाधर्म्यप्राप्तिमाहुः । किंच भुवुंदिप्रभृतयोज्ञानबलादेवसर्गेऽपिनजायंतेप्रलयकालेचतचद्र तभावंगच्छंतोनप्रलयाद्यादिभिव्यथंचेत्यर्थाप्राप्नुवन्ति । इदंश्लोकद्वयंभाष्येवक्ष्यमाणज्ञानस्तुत्यर्थस्तेनैवव्याख्यातम् । तज्ज्ञानमुपाश्रित्यज्ञानसाधनमनुष्ठायैतिपदार्थः शोषंस्पष्टम् २ अयेदार्शकावा भूतप्रकृतिःकिमाश्रयेणतस्याभूतजनकत्वंतदाह ममेति । ममशुद्धचिन्मात्रस्ययोनिःप्रवेशस्थानं महद्ब्रह्ममहत्त्वरूपप्रथमकार्यस्यब्रह्मवृंहककारणमव्यक्ताव्याकृतापरपर्यायांत्रिगुणात्मकमायाख्यंतस्मिन्गर्भेस्वप्न तिबिब्रुपंदधामिअर्श्यामि अहंचिदात्माततोमत्प्रतिबिंबगभितायामायाततःसर्वेषांभूतानांभवनधर्माणामहदादीनांहिरण्यगर्भादीनांचसंभवउत्पत्तिर्भवति हेभारत । एतेनचित्प्रतिबिंबसापेक्षतोपपादनेनप्रकृतेः सांख्याभिमतत्वात्तस्यनिरसनम् ३ किंच सर्वेषुभूतेषुयोनिषुउपादानभूतेषुपृथिव्यामोषधयइवयामूर्त्यःशरीराणिमुरनरतिर्यक्स्थावरात्मकानिचतुर्विधानिसंभवन्तितानांमूर्तीनांब्रह्ममहत्पूवोक्तंमहतो ब्रह्मब्रह्ममहत् राजदंतादित्वादुपसर्जनस्यपरनिपातः । मायैवयोनिरित्यर्थः । अहंतुतासांबीजप्रदःपितातास्त्रपिस्वप्नतिबिंबस्यार्पयिता । यथापुरुषोभार्यायामनुशयिसंपृक्तेतोनिर्पिचतिततोभार्यातः

पिंडोत्पत्तिः रेतोऽतस्तत्तच्चैतन्योत्पत्तिरिति चैतन्यविशिष्टस्यापिताऽहंमाताचमायेत्यर्थः ४ एवमीश्वराश्रयेण प्रकृतिर्भूतानिष्टजतीत्युक्तम् । इदानीं साकथं भूतानि बध्नातीति तदुच्यते सत्त्वमिति । प्रकृतिः सत्त्वरजस्तमसां साम्यावस्था ततः सकाशात्परस्परं गंगीभावेनैवैषम्येणोद्भिद्यमानाः प्रकृतिसंभवा इत्युच्यंते न तु प्रकृतिर्बोधिकाणां मित्रद्रव्यावगुणा अन्ये एते हेमहाबाहो ! देहे अव्ययमविकारिणमपि देहिर्न स्थूणायां वत्समिव रजनाभूता गुणानि बध्नाति ५ तत्र कः केन संगेन बध्नातीत्युच्यते तत्रेति । तत्र तेषु गुणेषु सत्त्वं निर्मलत्वाद्दुःखमोहाख्यमलराहित्यात् प्रकाशकमालोकवत्सर्वार्थावघातकम् । यतोऽनामयं रजस्तमोभ्यामनभिभूतं तत्सुखसंगेन ज्ञानसंगेन च चरमविधयातिरोहितस्वरूपज्ञानानंदमहंमुख्यं हेमहाबाहो ! तस्य भिमानेनांतःकरणवृत्तिर्धर्मोः सुखज्ञानयोरात्मन्यारोपेण बध्नाति हेनघाव्यसनि न ६ रजोगुणोरागो रजनातदात्मकं विद्धि । तृष्णा प्राप्यमाणेष्वप्येष्ववृत्तिः । संगः प्राप्तेविषये मनसः प्रीतिलक्षणः संश्लेषस्तयोः समुद्भवनिदानभूतं तद्गो हेकौतिय । कर्मसंगे हृष्टाहृष्टार्थेषु कर्मसु संगस्तत्परतातेन निबध्नाति देहिर्न देहाभिमानिनम् ७ तमोगुणः तु पूर्वाभ्यां विलक्षणः अज्ञानमायाया आवरणशक्तिस्तत उद्धृतमज्ञानजं विद्धि अतः सर्वेषां देहिनां मोहनं भ्रातिहेतुः । प्रमादोऽनवहितत्वं सत्त्वकार्यप्रकाशविरोधी । आलस्यं जडता तच्चरजः कार्यप्रवृत्तिविरोधि । उभयकार्यनिरोधिनी तमोगुणालंबना वृत्तिर्निद्रा ताभिस्तत्त्वमोनितरां

सत्त्वरजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसंभवाः ॥ निबध्नाति महाबाहो देहे देहि न मव्ययम् ५ तत्र सत्त्वं निर्मलत्वात् प्रकाशकमनामयम् ॥ सुखसंगेन बध्नाति ज्ञानसंगेन चानघ ६ रजोरागात्मकं विद्धि तृष्णासंगसमुद्भवम् ॥ तन्निबध्नाति कौन्तेय कर्मसंगेन देहि नम् ७ तमस्त्वज्ञानजं विद्धि मोहनं सर्वदेहिनाम् ॥ प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निबध्नाति भारत ८ सत्त्वं सुखसंजयति रजः कर्मणि भारत ॥ ज्ञानमावृत्त्यतु तमः प्रमादसंजयत्युत ९ रजस्तमश्चाभिभूय सत्त्वं भवति भारत ॥ रजःसत्त्वं तमश्चैव तमः सत्त्वरजस्तथा १० सर्वद्वारेषु देहे हि स्मिन् प्रकाश उपजायते ॥ ज्ञानं यदा तदा विद्याद्विवृद्धं सत्त्वमित्युत ११ लोभः प्रवृत्तिरारंभः कर्मणामशमः स्पृहा ॥ रजस्येतानि जायंते विवृद्धे भरतर्षभ १२ अप्रकाशोऽप्रवृत्तिश्च प्रमादो मोह एव च ॥ तमस्येतानि जायंते विवृद्धे कुरुनंदन १३ यदा सत्त्वे प्रवृद्धे तु प्रलयं याति देहभृत् ॥ तदोत्तमविदां लोकानमलान् प्रतिपद्यते १४ रजसि प्रलयं गत्वा कर्मसंगिषु जायते ॥ तथा प्रलीनस्तमसि मूढयोनिषु जायते १५ ॥ ॥ ॥

बध्नाति हे भारत देहि नमित्यनुवर्तते ८ सत्त्वं सुखसंजयति सुखदुःखकारणमभिभूय संजयति संश्लेषं जनयति एवमुत्तरत्रापि । ज्ञानं प्रकाशमावृत्त्यप्रमादे अवश्यकर्तव्यस्याकरणे ९ सत्त्वादयः कदास्वस्वकार्यमभवंतीत्याशंक्ये तरेतरेयोरभिभवे सतीत्याह रज इति । रजस्तमसी अभिभूय सत्त्वं भवति वर्धते । एवंगोऽपि सत्त्वतमसी अभिभूय भवति । तथा तमोऽपि सत्त्वरजसी अभिभूय भवतीत्यर्थः १० तत्तद्गुणोद्भवलिगान्याह त्रिभिः सर्वेति । अस्मिन् देहे यदा सर्वेषु द्वारेषु बाह्याभ्यंतरविषयोपलब्धसाधनेषु बाह्याभ्यंतरकरणेषु प्रकाशः स्वस्वविषयावरणविरोधी परिणामविशेषो जायते तेन च ज्ञानं शब्दादिविषयस्य याथात्म्येन प्रकाशो यदा जायते तदा सत्त्वं विवृद्धमिति विद्याजानीयात् । उत अपि सुखादिलिगेनापि जानीयादित्यर्थः ११ लोभः प्राप्ताधिकं गर्धः । प्रवृत्तिरग्रिहोत्पादौ । आरंभो गृहादेः । कर्मणामशमः सतामसतां वा कार्याणामनुपरमः । स्पृहा हृष्टे परधनादावुपादित्सा । रजसि विवृद्धे सति एतानि लिगानि जायंते हे भरतर्षभ १२ सत्यपि बोधके गुर्वादावप्रकाशः सत्त्वकार्यप्रकाशानुदयः । अप्रवृत्तिः सत्यपि प्रवृत्तिनिमित्ते रजः कार्यप्रवृत्त्यनुदयः । प्रमादः कार्याकार्यविवेकराहित्यं । मोहो निद्रालस्यादिरूपः १३ प्रलयं मरणं उत्तमविदां हिरण्यगर्भाद्युपासकानां देवानां बालोकान् अमलान् निर्दुःखान् १४ कर्मसंगिषु भ्रातृस्मार्तकर्मणोऽप्युपासकानां देवानां बालोकादिषु १५ ॥

सुकृतस्य सात्त्विकस्य कर्मणः फलं निर्मलं दुःखाज्ञानमलशून्यं सात्त्विकं ज्ञानवैराग्यादिकं । रजसो राजसस्य कर्मणः फलं दुःखं । तमसस्तामसस्य कर्मणः फलमज्ञानं । सात्त्विकादि कर्मलक्षणं च नियतं संगरहितमित्यादिनाऽष्टादशेव क्षयति १६ एतादृशफलवैचित्र्ये पूर्वोक्तमेवेदमुपाह सत्त्वादिति १७ यतः सत्त्वादिभ्यो ज्ञानादीनि जायंतेऽतः सत्त्वादिदृष्टि काले प्रलयं गच्छंतः कर्मणोत्तममध्यमाधमा सुयोनिषु जायंत इत्याह ऊर्ध्वमिति । ऊर्ध्वदेवभावे । मध्येमानुषभावे । अधो नरकतिथिं कुर्यादनुषभावे । जघन्यं निर्धनं यद्वृत्तं निद्रालस्यप्रमादादितस्तथास्तामसाः १८ कथं प्रकृतिः पुरुषं वध्नातीत्यस्योत्तरमुक्तं । कथं वा ततोऽस्य मुक्तिरित्यस्योत्तरमाह नान्यमिति । गुणेभ्यः कार्यकारणविषयाकारपरिणतेभ्योऽभ्यं दृशिमात्रमात्मानं द्रष्टुं जीवः कर्तारं नानुपश्यति विवेकमनुनपश्यति । किंतु गुणा एव कर्तार इत्येव पश्यति न त्वहं कर्त्तुं चेति । तथा गुणेभ्यः परं गुणव्यापारसाक्षिभूतं मायदावेत्तितदा स वेदितुं प्रमादं ब्रह्म भावं गच्छति । अन्यदा तु गुणभावं गतो भवति १९ कथं त्वद्भावं गच्छतीति तत्राह गुणानिति । एतान् गुणान् महदादि त्रयोविंशतिविकारात्मना परिणतान् देहसमुद्भवान् स्थूलदेहस्य समुद्भवो येभ्यस्तानतीत्य जीवो वातिक्रम्य निर्विकल्पकसमाध्यं भ्यासेन बाधित्वाऽऽमृतं मोक्षमश्नुते प्राप्नोति । एतेनानंदावाप्तिर्गुणात्ययप्रयोजनमुक्तं । यतो मुक्तो जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तः स भित्तितु अनर्थनिवृत्तिरुक्ता २० प्रकृतितो मुक्तिप्रकारे उक्तेऽप्यमुक्तलक्षणा निवृच्छजर्जुन उवाच कैरिति । कैर्लिंगैश्चिन्हेस्त्रीन्गुणानेतान् देव्याख्यातानतीतो भवति पुमान् हेमभो । सच किमाचारः कोऽस्याचारः कथं केन च प्रकारेणैतां स्त्रीन्गुणानति क्रम्य वर्तते २१ तत्राद्य

कर्मणः सुकृतस्याहुः सात्त्विकं निर्मलं फलम् ॥ रजसस्तु फलं दुःखमज्ञानं तमसः फलम् १६ सत्त्वात्संजायते ज्ञानं रजसो लोभ एव च ॥ प्रमादमोहौ तमसो भवतोऽज्ञानमेव च १७ ऊर्ध्वं गच्छंति सत्त्वस्थामध्ये तिष्ठंति राजसाः ॥ जघन्यगुणवृत्तस्था अधो गच्छंति तामसाः १८ नान्यं गुणेभ्यः कर्तारं यदा द्रष्टुं शक्नुपश्यति ॥ गुणेभ्यश्च परं वेत्ति मद्भावं सोऽधिगच्छति १९ गुणानेता नतीत्य त्रीन् देही देहसमुद्भवान् ॥ जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तोऽमृतमश्नुते २० ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ कैर्लिंगैस्त्रीन्गुणानेता नतीतो भवति प्रभो ॥ किमाचारः कथं चैतां स्त्रीन्गुणानति वर्तते २१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रकाशं च प्रवृत्तिं च मोहमेव च पाण्डव ॥ न द्दष्टिं संप्रवृत्तानि न निवृत्तानि कांक्षति २२ उदासीनवदासीनो गुणैर्धौ न विचाल्यते ॥ गुणावर्तन्त इत्येव योऽवतिष्ठति नेङ्गते २३ ॥ ॥ ॥ ॥

स्योत्तरमाह प्रकाशमिति । प्रकाशप्रवृत्तिमोहाः सत्त्वरजस्तमसां कार्याणि व्युत्थानावस्थायां तानि सम्यक्प्रवृत्तानि सामान्येन पुंसकं तान्मं प्रवृत्तान् न द्दष्टि । नापि समाध्यवस्थायां तानि निवृत्तानि संति कांक्षति । सोऽयं नित्यसमाधिस्थो ब्रह्मविद्विरष्टः यं प्रकृत्य श्रीभागवते स्मर्यते 'देहं च न श्वरमवस्थितमुत्थितं वासिद्धो न पश्यति' इति । अत्र वासिष्ठे सप्तयोगभूमय उक्ताः 'ज्ञानभूमिः युगेच्छाख्याप्रथमा स सुदाहृता ॥ विचारणाद्वितीया तु तृतीया तु मानसा ॥ सत्त्वापत्तिश्चतुर्थी सत्त्वतोऽसंस्कृता मिका ॥ पदार्थाभावनी पृष्ठी सप्तमी तु र्यगास्मृता' इति । तत्र यथोक्ता साधनसंपत्तयः प्रथमा । श्रवणमननाख्यविचारान्मिका द्वितीया । निदिध्यासनरूपा तृतीया । एताः साधनभूमयः । सत्त्वापत्तिर्ब्रह्मसाक्षात्काररूपा चतुर्थी फलभूता यस्यां योगीकृतार्थोऽपि जीवमुक्तिसुखं पुष्कलं ननु भवति । परास्तिस्त्रो जीवन्मुक्तेरांतरभेदाः । तत्रापि पंचभूम्यां भूमौ स्वयं स्थितः स्वयमेव व्युत्तिष्ठति पष्ठ्यां परमयत्नेन सप्तम्यां तु न स्वतः परतो वा व्युत्तिष्ठति सोऽयं नित्यसमाधिस्थः प्रकाशमित्यनेन श्लोकेनोक्तः २२ अथ पष्ठ्यां पदार्थाभावव्यांगतो ब्रह्मविद्वितीया नुच्यते उदासीनवदिति । योऽयं समाधावुदासीन इवास्ते व्युत्थाने किमपि प्रयोजनमपश्यन् इदं मम कर्तव्यमस्तीति वासना शून्यत्वात् यथा स्ते एव न तु परमयत्नमन्तरेण कदाचिदपि गुणैर्विचाल्यते । परेण व्युत्थापितोऽपि गुणान् पश्यन् गुणावर्तन्त इत्येव ज्ञात्वा योऽवतिष्ठति स्तन्म एव वर्तते न तु गुणकृतैरिष्टानिष्टपञ्चैरिगते चलति अयमर्थः यथा कश्चिद्भुजानोरसनामौढ्यादस्वयं शाकादिरसं न विंदति परेण ज्ञापितोऽपि कश्चिद्रसविशेषमुपलभ्यापितत्रोदासीन एवास्ते हृदित्येव विशेषदर्शनस्य तिरोधानाद्वनतत्कृतं सुखं दुःखं वापश्यति तद्वदयं ज्ञेयः २३

अथपंचम्यांभूमावसंसक्तिनामिकायांस्थितोब्रह्मविद्वरुच्यते समेति । समाधौसमेदुःखसुखेयस्यसमदुःखसुखः स्वस्थःस्वेनैवस्वेच्छयैवतिष्ठतीतिस्वस्थः । यदातुनसमाधाविच्छातदास्वयमेवच्युत्तिष्ठतीति भावः । सोऽपिच्युत्यानावस्थायांसमलोष्टाश्मकांचनोविरक्तइत्यर्थः । तुल्यप्रियाप्रियःतुल्यनिंदात्मसंस्तुतिश्च प्रियाप्रिययोर्निंदास्तुत्योश्चप्राप्तौतुल्योहर्षविषादशून्यः अत्रहेतुर्धोरइति । यथाकश्चिच्छरस्तीव्र प्रहारवेदनाचोऽपिनव्यामुन्नतिर्धैर्येद्वेदनांचानुभवति तद्वदयंहर्षविषादावनुभवमपिधैर्यान्नचलति । पूर्वस्यतुजातायामपिवेदनायांहर्षाद्युदयएवनास्ति तत्पूर्वस्यतुवेदनेवनास्तीतिभेदः । एतेनश्लोकत्रयेणसर्वेषां जीवन्मुक्तानांसमाधौलिङ्गानितत्संवेद्यान्याचाराश्चपरसंवेद्यानिलिङ्गान्युक्तानि २४ अथचतुर्थ्यांभूमौसत्त्वापत्तिसंज्ञायांस्थितस्ययोगिनःसमाधिमुख्याभावेनस्वसंवेद्यालिङ्गाभावात्तत्त्वनिश्चयेनद्वैतस्यबाधाह्निगमा चारश्चपरसंवेद्यएवतदाह मानेति । यथाहिपरीक्षकःकूटकार्पापणस्यलाभेविनाशेवाहर्षविषादशून्योनचतुष्प्राभार्थयत्नमारभते । मूढस्तुताभ्यांवाध्यतेतत्प्राभार्थयत्नंचारभते । एवंविद्वान्द्वैतंरुमरीचिकाहृदसमानंपश्यन्तत्रमानापमानयोर्वामित्रारिपक्षयोर्वातुल्यएवन्तत्वन्यतरलाभायपरिहारायवायत्नमारभते अतोगुणातीतइत्युच्यते सर्वत्रपदार्थःस्पष्टः २५ अथकथंवीनगुणानतिवर्ततइत्यस्योत्तरंविषयज्ञसाधनभूतामुत्तिष्ठतु भूमिषुतृतीयांतनुमानसामाह मांचेति । यश्चासाधकोमांप्रत्यगात्मानं चकारस्त्वर्थेपूर्वभूमिस्थापेक्षयाअस्यवैलक्षण्यंघोतयति अव्यभिचारेणवृत्त्यंतरानंतरितेनभक्तियोगेनमयिभगवतितैलधाराबद्विच्छिन्नवृत्ति प्रवाहिनःप्रणिधानरूपेणयोगेनसेवतेध्यायतिसएवंसूक्ष्मीकृतचित्तएतान्गुणान्समतीत्यध्यानपरिपाकतेसत्त्वमपिबाधित्वाब्रह्मभूयायब्रह्मभावायकल्पतेयोग्योभवति । सुबोभावइतिभवतेर्भावेक्यप् २६ विषयप्रदर्शनद्वाराविचारणारूपांद्दितीयांभूमिमाह ब्रह्मणोहीति । ब्रह्मणोवेदस्यप्रतिष्ठातात्पर्येणपर्यवसानस्थानमहमेव । अमृतस्यकर्मब्रह्मोभयदर्शनद्वाराऽमृतसाधनस्य अव्ययस्यअनादित्वादनेत

समदुःखसुखःस्वस्थःसमलोष्टाश्मकांचनः ॥ तुल्यप्रियाप्रियोधीरस्तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः २४ मानापमानयोस्तुल्यस्तुल्योमित्रारिपक्षयोः ॥ सर्वारंभपरित्यागीगुणातीतःसउच्यते २५ मांचयोऽव्यभिचारेणभक्तियोगेनसेवते ॥ सगुणान्समतीत्यैतान्ब्रह्मभूयायकल्पते २६ ब्रह्मणोहिप्रतिष्ठाऽहममृतस्याव्ययस्यच ॥ शाश्वतस्यचधर्मस्यसुखस्यैकांतिकस्यच २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासु० गुणत्रयविभागयोगोनामचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ पर्वणिउअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ऊर्ध्वमूलमधःशाखमश्वत्थंप्राहुरव्ययम् ॥ छन्दांसियस्यपर्णानियस्तंवेदसवेदविव १ ॥

त्वाचापौरुषेयत्वेनाप्रामाण्यशंकाकलंकशून्यस्यस्वतःप्रमाणभूतस्येत्यर्थः । एतेनोपक्रमोपसंहारादिपर्यालोचनयावेदाविरुद्धतर्कोपकरणयाकृत्स्नस्यवेदस्यतात्पर्यमदर्शनकामेननिर्णेतव्यमिति विचारणारूपा द्वितीयाभूमिरुक्ता । हेतुफलोपदर्शनमुखेनशुभेच्छारूपांप्रथमांभूमिमाह शाश्वतस्येति । काम्यधर्मवत्फलदानेननाशाभावात्भगवत्परिणितोन्तिथोर्धर्मःशाश्वतः विविदिषादिपारंपर्येणमोक्षारूपशाश्वत फलहेतुत्वात् । शाश्वतस्यचधर्मस्यप्रतिष्ठापरमंप्राप्यफलमहमेव । तथाऐकांतिकंविषयसंगजन्यसुखव्यभिचारिस्वरूपभूतोऽस्यसुखंतस्यापिप्रतिष्ठापराकाष्ठाअहमेव । एवंनिष्कामधर्मेणविशुद्धचित्तस्यैकांतिकसुखेच्छाभवतिसंयुक्तशुभेच्छारूपांप्रथमाभूमिः । अत्रपरंपरांभूमिमारोद्धुपशक्तस्यपूर्वापूर्वाभूमिरुपदिश्यते । यथाध्यानेनात्मनिपश्यंतीत्यत्रनिदिध्यासनाशक्तस्यसंख्यनामाविचारस्तत्राप्यशक्तस्यकर्मयोगउपदिश्यतेतद्वत् २७ ॥ इतिभीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ पर्वणि ॥ ३८ ॥ ॥ पूर्वोऽध्यायातेमुखस्यैकांतिकस्यप्रतिष्ठापराकाष्ठाऽहमित्युक्तंनत्रकिलक्षणंतत्सुखंकेनवाआवृत्तंकेनवासाधनेनास्यावरणभंगःकेनवाऽधिकारिणातत्प्राप्यमित्यादिवर्णयितुंपंचदशोऽध्यायआरभ्यते ऊर्ध्वमूलमिति । 'आनंदाद्वेवखल्विमानिभूतानिजायंते' इतिश्रुतिप्रसिद्धमानुषानन्दमारभ्योत्तरोत्तरशतगुणवृद्धानंदसोपानपक्तेरुपरिस्थितंपरमानंदद्वयंवस्तुऊर्ध्वतेदेवमूलमूलकारणमस्यसंसारान्धस्यतमूर्ध्वमूलम् । अधःशाखंऊर्ध्वादधोऽधःसोपानस्थानीयाःशाखाःश्वशाखाःअव्यक्तमहदहंकारपंचतन्मात्रापोऽश्विकारहिरण्यगर्भविराट्प्रजापतिमुरगंधर्वासुरनरतिथीकृत्स्नारूपायस्यसोऽश्वस्तम् । नभोऽपिस्थातुयोग्यमनृतत्वादश्वत्थंसारवृक्षम् ।

तथाऽप्यव्ययं मुहानामनाद्यनंतं माहुर्वेदाः । ऊर्ध्वमूलोऽवाकूशाखणोऽश्वत्थः सनातन इत्यादयः । छंदोऽसि वेदास्तदुपलक्षिता यद्वाद्यस्तएव पर्णानि पर्णसंयातवतः शोभाहेतवो यस्य तरो रसमश्वत्थं ये वेदमिव्यात्वेन स एव वेदवित् विदित्वेति इत्यर्थः । अत्राश्वत्थरूपकेण संसारो वर्ण्यते १ अधश्च मानुषेभ्यस्तिर्यक्स्थावरादयो वीच्यंताः । ऊर्ध्वं च मानुषेभ्य एवोपरिचंगं धर्वयक्षादिहिरण्यगर्भपदैस्तं प्रसृताः प्रसरं मासास्तस्य शाखाः । गुणैः सत्त्वादिभिः प्रकर्षेण वृद्धाः गुणप्रवृद्धाः । विषया एव रजकृतया कोमलपल्लवरूपाणि प्रवालानियामांताः । संसारवृक्षस्योपरि मूलं ब्रह्म उक्तम् । अधश्च इह मनुष्यलोके चतस्य मूला निवासना रूपाण्यंतरमूलान्यनुसंततानि प्रवाहनित्यानि । यतः कर्मानुबंधीनिकर्मेव धर्माधर्माख्यमनुबंधः पश्चाद्वा विषयांता निकर्मानुबंधीनि । वामनाभ्यः कर्माणि कर्मभ्यां वासना इत्यनवरतमंता नोऽयं वृक्ष इत्यर्थः २ ननु श्वाऽपि स्यात्तु मर्हश्चाव्ययश्चेत्युक्ते प्रतिक्षणविनाशि विज्ञानमंता न रूपो वात्रीद्यादिवत्प्रवादन्ति तेषां स्यं संसारस्तर्हि दुरुच्छेद्यो वासनां कर्मणां च वीजां कुरवदन्यान् यन्महंतु त्वस्यावजे नीयत्वादित्याशंक्य सत्त्वासत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयोऽयमिखेतं पक्षमाश्रित्य परिहरति न रूपमिति । रज्जुरगस्य वास्य रूपे सम्यग्दृशा वीक्ष्यमाणं सत्त्वापलभ्यते इह जीवत्येव देह । यथा पूर्वमज्ञानदशायां तथा नोपलभ्यते ज्ञानदशायां । तेनास्य मूपात्त्वमनुभवैकवेद्यमित्युक्तं एतेनानुपलभ्य रूपत्वं च नेन स्वप्रकाशानां विज्ञानानां रूपवतां वीजादीनां च साहचर्यस्य व्यावृत्तिः तर्हि शशविषाणवत्तुच्छ एवायं स्यादित्यत आह नांतोनचादिरिति । उपादानस्य मूला ज्ञानस्याद्यंतशून्यत्वादयमप्याद्यंतशून्य इत्यर्थः । तर्ह्यस्य च दपरिहर्यः स्यादित्याशंक्याह । न च संप्रतिष्ठा अस्य प्रतिष्ठा लयल्यस्थानं वृक्षस्य भूमि रिव नास्ति । नचायं ब्रह्मणो विकारो येन तत्रैव लीयेत न चेष्टापत्तिः ब्रह्मणः कौटस्थ्यमंगापत्तेः । किं हि तुच्छमज्ञानमस्योपादानंतस्मिंश्च ज्ञानेन विनष्टं मूलस्यास्योच्छेदो भवत्यज्ञानस्य च तुच्छत्वं तुच्छेनाश्वपिहितं यदातीत इत्यादि श्रुत्या । तत्कार्यस्य रज्जुरगादेः प्रलये तदनुपलभ्यमानुभवेन च सिद्धं । तस्मादस्य प्रतिष्ठानोपलभ्यत इति युक्तमेवोक्तं । तमेवमश्वत्थं वासनानां दाहर्यातुं विरुद्धमूलं दृढतरमूलमप्य

अधश्चोर्ध्वं प्रसृतास्तस्य शाखा गुणप्रवृद्धा विषयप्रवालाः ॥ अधश्च मूलान्यनुसंततानि कर्मानुबंधीनि मनुष्यलोके २ न रूपमस्येह तथोपलभ्यते नांतोनचादिर्न च संप्रतिष्ठा ॥ अश्वत्थमेनं सुविरुद्धमूलमसंगशस्त्रेण वृद्धेन च्छित्त्वा ३ ततः पदंतत्परिमार्गितव्यं यस्मिन् गतानि वर्तन्ते तिभूयः ॥ तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्येतः प्रवृत्तिः प्रसृता पुराणी ४ निर्मानमोहाजितसंगदोषा अध्यात्मनित्या विनिवृत्तकामाः ॥ द्वन्द्वैर्विमुक्ताः सुखदुःखसंतैर्गच्छंत्यमूढाः पदमव्ययंतत् ५ न तद्वासयते सूर्यो न शशांको न पावकः ॥ यद्रत्नानि वर्तन्ते तद्ब्रह्म परमं मम ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

संगशस्त्रेण संगोदेहादितादात्म्यबुद्धिस्तद्वर्जनमसंगः स एव शस्त्रं तेन वृद्धेन परिपक्वेन च्छित्त्वा ततः पदंतत्परिमार्गितव्यमित्युत्तरेणान्वयः । यद्यपि स्थूलसूक्ष्मयोः संसारयोरसंगः सुपुसौ स्वयमेव जायते तेन तन्मूलवाम नाभिरप्यात्मनोऽसंगोऽनुपीयते तथापि वासनामूलस्याज्ञानस्य ज्ञानेनानुच्छेदाज्जासंगधीर्दाह भवति तस्माच्चिद्विकल्पसमाध्यभ्यामेन कारणशरीरस्याप्यसंगः साध्यः तेन चासंगशस्त्रेणास्यच्छेदो मूलोच्छेदो लवणोदकवद् रज्जुरगवद्वा प्रविष्टापनरूपः कर्तव्यः । ननु सांख्यानमिव स्वरूपेण सतः परिवर्जनमात्रम् ३ तस्मिन्मम श्वत्थं च्छित्त्वा किं कर्तव्यमत आह तत इति । न केवलं निर्विकल्पसमाधिना तदसंगमात्रेण कृताथेता किंतु नितोऽसं गानंतरंतत् श्रुतिप्रसिद्धं पदं नीयं ब्रह्मपरिमार्गितव्यं श्रुतियुक्तिबलेनाहमेव ब्रह्मास्मीति ज्ञातव्यम् । यस्मिन्पदे निर्विकल्पे गताः प्राप्ताः संतो न निवर्तन्ति न पुनर्निवर्तन्ते । तमेव प्रत्यगानंदमाद्यं पुरुषं पुरि शरीरे शयानमहमपि प्रपद्ये शरणागतोऽस्मीति भावयेत् । भगवत्पववा इदं वचनं लोकाशिक्षार्थं वर्तएव च कर्मणीति वत् । कोऽसौ पुरुषः यतः पुराणी आद्या प्रवृत्तिः । 'सोऽस्माकमयत बहु स्यां प्रजायेयेति' इत्येवं पापप्रसृता अस्मास्वपि प्रवृत्ता । यतो वयमपि इदानीं कामयामहे धनादिना वयं भूयांसः स्याम प्रजया प्रजायेम हीति चेति । येनेयं प्रवृत्तिर्दिशिता तत्प्रणामेनैव सानि व्रतिष्यत इत्यर्थः ४ एवमेकांतिकस्य सुखस्याच्छादकं संसारश्वत्थं तच्छेदकमसंगशस्त्रं चोक्त्वा तस्य सुखस्य प्राप्त्यावधिकारिणं तस्य स्वरूपं चाह द्वाभ्यां निर्मानेति । मानोर्द्वयः मोहो विपर्ययस्तद्विहिताः निर्मानमोहाः । जितः संगः कर्ताहमित्यभिमानो दोषो रगादिश्च ये स्ते जितसंगदोषाः । अध्यात्मं आत्मनित्याः निष्ठावतः आत्मध्यानपरा इति यावत् । विनिवृत्तकामाः त्यक्तमवर्षपरिग्रहाः । द्वंद्वैः सुखदुःखेत्पुलक्षणं शीतोष्णादीनामपि तैर्विमुक्तास्ति तिस्रं त इत्यर्थः । अमूढाः विद्ययाऽविद्यानां शंकृतवंतः । तत्पदं अव्ययं अपुनरावृत्तिं गच्छन्ति ५ ननु यदि तदुर्ध्वं पदं गच्छति नर्हिततः पातोऽप्यवश्यं भावी पतनांताः ममुच्छ्रया इति न्यायात् । ततश्च यस्मिन् गत

ननिर्वर्तनीत्यनुपपन्नमित्याशंक्यतस्यपदस्यस्वरूपमाह नतदिति । तत्पदस्ययोनौभासश्चेति रूपादिहीनत्वेनचक्षुरयोग्यत्वात् । एतेनसर्वेषांवाहोद्विद्याणानिष्टत्तिः । यद्विरूपवच्चक्षुर्योग्यतस्तस्यैवचक्षुरनु
ग्राहकेणभास्येइदंतुनतथेत्यर्थः । नशशांकश्चोऽपिभासयति यन्मनोग्राहवस्तुतच्चद्रेणमनोनुग्राहकेणभास्येइदंतुनतथा । यन्मनसानमनुतइतिश्रुत्याऽस्यमनोग्राहत्वेननिषेधात् । नापिपावकोभासयति
यद्विवाचाग्राह्यतत्तदनुग्राहकेणपावकेनभास्येइदंतुनतथा यद्वाचाऽनभ्युदितमितिश्रुत्यास्यवागोचरत्वेननिषेधात् । नचक्षुषागृह्यतेनापिवाच्यत्वादिश्रुत्यंतरंच । यतश्चक्षुर्मनोवाचांमगम्यतेनस्यूलसूक्ष्मकार
णप्रपंचातीतप्रत्ययद्वयं । 'नांतःप्रज्ञेनवहिःप्रज्ञंअस्यूलमनणु'इत्यादिश्रुतिभिःसर्वविशेषरहितंयत्प्रतिपादितंतत्तमपरमंभामहत्तिरूपज्ञानादपरमादन्यज्ज्योतिश्चिन्मात्रं ममेतिसंबंधोराहोःशिरइतिवदुपचारात्
मदभिन्नंज्योतिःस्वयंप्रकाशमित्यर्थः अतएवयद्वत्त्वाप्राप्यज्ञात्वेत्यर्थः । ननिर्वर्ततेनिष्टत्तिकारणस्यमूलाज्ञानस्याभावात् । एवंवाख्यानेहि'यदाहोवैषएतस्मिन्नहश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभ्यं प्रतिष्ठां
विंदते अथसोऽभ्यंगतोभवति'इतिश्रुत्यर्थानुगमोदृश्यते । अहश्येइतिहयोग्यत्वेनसूर्याभास्यत्वंपर्युदश्यते । अनात्म्येआत्मनोमनसोयोग्यंआत्म्यतदन्यत्रअनात्म्येइतिमनसोऽप्ययोग्यत्वेनचंद्रमोभास्यत्वं
निरस्यते । अनिलयनेनिलीयतेऽस्मिन्सर्वस्यूलसूक्ष्ममितिनिलयनंकारणंतद्विज्ञे । अतएवानिरुक्तेनिर्वचनायोग्येवाचमगोचरइत्यर्थः । तेनपावकाप्रकाश्येइतिसिद्धम् । येतुसूर्याद्यप्रकाशयमभिरादि
मार्गगम्यसत्यलोकादप्युपरितनमप्राकृतंवेष्णवंपदंनित्यंदेशांतरेऽस्तिनद्वत्त्वापुनर्ननिर्वर्ततइतिव्याचक्षते । तेषांनरूपमस्येहतथोपलभ्यतइतिहश्यस्यतुच्छत्वादेवताहशस्यापितुच्छत्वमपरिहार्यहश्यत्वाविशेषात्
तस्माद्यथोक्तएव श्लोकार्थः ६ ननुयदिसूर्याद्यभास्यज्योतीरूपस्त्वक्षेत्रज्ञंचापिमांविद्धीतिस्वस्यैवक्षेत्रज्ञत्वंभूषेतहिक्षेत्रज्ञस्यसतस्तवघटादिप्रकाशेकिमितिस्वर्याद्यपेक्षाहश्यते । नहिसर्वज्योतीरूपःस्वविषयाव
भासनेज्योतिरंतरमपेक्षतेदीपादिष्वदर्शनादित्याशंक्याहत्रिभिः । ममेवेति । यद्यस्मादीश्वरोजगत्पक्षाशरीरंअवाप्नोति 'सपृषहप्रविष्टानखाग्रेभ्यः । तत्पृष्ठातदेवानुप्राविशत्'इत्यादिश्रुतिभ्यः ईश्वर
वशरीरधारी तथायद्यस्माद्धेतोः अपिशब्दोऽवधारणार्थे चःसमुच्चयार्थे । 'कस्मिन्नहमुत्क्रांतउत्क्रांतोभविष्यामिकस्मिन्वाप्रतिष्ठितेप्रतिष्ठास्यामीतिसमाणमसृजत'इतिश्रुतेः । प्राणधारणेनोपाधिना
ममैवांशोजीवलोकेजीवभूतःसनातनः ॥ मनःषष्ठानींद्रियाणिप्रकृतिस्थानिकर्षति ७ शरीरंयदवाप्नोतियच्चाप्युत्क्रामतीश्वरः ॥ गृहीत्वैतानिसंयातिवायुर्गंधानि
वाशयात् ८ श्रोत्रंचक्षुःस्पर्शनंचरसनंच्राणमेवच ॥ अधिष्ठायमनश्चायंविषयानुपसेवते ९ उत्क्रामंतंस्थितंवापिभुंजानंवागुणान्वितम् ॥ विमूढानुपश्यं
तिपश्यंतिज्ञानचक्षुषः १० यतन्तोयोगिनश्चैनंपश्यंत्यात्मन्यवस्थितम् ॥ यतन्तोऽप्यकृतात्मानोनेनंपश्यन्त्यचेतसः ११ ॥ ॥ ॥ ॥

ईश्वरएवचउत्क्रामतिततोहेतुद्वयाज्जीवलोकेसंसारेयोजीवभूतःप्राणीससनातनःसर्वदैकरूपोऽदेभेतिवक्तव्येयथाऽग्नेःछुद्राविस्फुल्लिगान्युच्चरंत्येवैवैतस्मादात्मनःसर्वएतआत्मानोव्युच्चरंतीतिवहिविस्फुल्लिगन्या
येनसमैवांशइत्यंशांशिभावोक्तिः । यद्यपिवन्होभेदःपरिमाणंचस्वगतंतदहश्यतेतथापितुपाधिगतमेवतद्वर्तमानंयत्पुनर्चर्यतेअयमग्निरस्मादग्नेर्भिन्नःअयमस्यस्फुल्लिगःअयमस्मादहपइति । एवमस्यूलमनपवहस्व
मदीर्घमितिश्रुतेश्रुतुर्विधपरिमाणशून्येब्रह्मणिममैवांशइत्यंशांशिभावेनभेदोऽल्पत्वमहत्त्वेचोपचारादौपाधिकेभ्ये तथाचश्रुतिः 'बुद्धेर्गुणेनात्मगुणेनचैवहाराग्रमात्रोहवरोऽपिहृष्टइति । समःप्लुषिणासमोमशकेन
समोनागेनसममभिस्त्रिभिलोकैः'इतिच । तथाचविस्फुल्लिगोवन्हिरेवनतुवहंशः । एवंजीवोऽपिब्रह्मैवतुब्रह्मांशः । ब्रह्मदाशाब्रह्मदासाब्रह्ममेकितवाउतेतिदाशादिष्वपिपिंडेषुगोत्वस्येवकात्स्वर्त्येनएकैक
स्मिन्ब्रह्मभावपरिसमाप्तिदर्शनात् निरंशोऽशांशिकल्पनायायोग्यत्वात् । संप्रवर्जीवभूतईश्वरोममैवांशइवांशोरूपभेदोऽयमःपृष्ठेषुतानिमनसासहषडिंद्रियाणिप्रकृतिस्थानिईंद्रियाणांप्रकृतिःस्वभावोविष
यप्रावर्ण्यतत्रस्थितानि । कर्षतिमुसिमलयसमाधिकालेषुपुंकोचयति ७ तथैतान्येवआशयात्स्वल्पस्थानात्गृहीत्वांसंवाविषयदेशंप्रतिगच्छतिप्रबोधसंगव्युत्थानकालेषु । तत्रहृष्टांतः वायुर्गंधानिवा
शयात् गंधाश्रयात्पुष्पात् ८ कानितानिमनःषष्ठानि तानिगृहीत्वागत्वाचार्यंकिं करोतीत्यतआह श्रोत्रमिति । अधिष्ठायव्यापारवंतिष्ठत्वाविषयान्शब्दादीनुपसेवतेप्रकाशयति । यथादीपः
स्वस्ववृत्तिवाभायतैलवर्त्याद्यपेक्षमाणोऽपिस्वविषयावभासनेस्वयमेवप्रभुः । एवंजीवोपिघटाकारत्वलाभायमनःषष्ठानींद्रियाणिसूर्यादींश्चापेक्षतेतथाऽपिघटावभासंस्वयमेवकरोतिनेतराणिईंद्रियसूर्यादीनिस्व
भास्यत्वाच्चैलवर्त्यादिवदित्याशयः ९ तमेवंभूतमनःषष्ठानींद्रियाणिप्राणंचाधिष्ठायतेषामुत्क्रामणेनोत्क्रामंतंतेषांस्थित्यास्थितंतेषांभोगेनभुंजानंतेषांसत्त्वरजस्तमोगुणयुक्तत्वेनगुणान्वितंघटसूर्यमिवघटाकाशमिव
वाघटगमनादिनागमनादिमंतंस्वतस्तत्कमणादिशून्यमपिबिमूढास्ताच्चिरूपंनानुपश्यंति । ज्ञानचक्षुषस्तुपश्यंतिघटाधेरोत्क्रमणादिकंनतुपहितस्यात्मनइतिजानंत्येवेत्यर्थः १० यतंतोयत्नशीलायोगिनश्च

एनंआत्मनिबुद्धावस्थितंविभुमुक्तात्त्यादिहीनमसंगंपश्यति । यतंतोऽपिअकृतात्मानः येयद्वादिभिरशोधितचित्ताःएनंनपश्यति यतःअचेतसःअनिर्जितचित्ताः पाषाणतुल्याइत्यर्थः ११ कथंनहिंस्त्र
 र्यादीनामपिभासकत्वंलोकेदृश्यतेतदपिमदावेशादेवेत्याह यदादित्येति । अत्राप्यादित्यादिपदैःकरणाधिष्ठात्र्योदेवतास्तदधिष्ठेयानिकरणानिचतंत्रेणैवसृजंते यदादित्यादिपुबाह्वकारणाधिष्ठातृषुतत्तद
 धिष्ठेयेषुबाह्वकरणेषुचगतविद्यमानंतेजोविषयप्रकाशनसामर्थ्यसर्वजगद्भासयतेतत्तेजोमामकंमदीयंविद्धि 'येनसूर्यस्तपतितेजसेद्धः । येनचक्षुर्विपश्यति'इत्यादिश्रुतिभ्यः । एवंमनश्चंद्रमसोर्यदांतरप्रपं
 चप्रकाशनसामर्थ्यंतदपिमामकमेव । तथायद्वागइयोरव्याकृतादिविषयप्रकाशनसामर्थ्यंतदपिमामकमेवेत्यर्थः । अस्रयोजनास्पष्टा १२ नकेवलमादित्यादिगतप्रकाशनसामर्थ्यमामकमपितुष्टिव्यादि
 गतंभूतधारणव्यापनसामर्थ्यमपिमदीयमेवेत्याह गामिति । गांपृथिवीमाविश्यतांपृथिवीहंकाकृत्वाभूतान्यहमेवधारयामिओजसाबलेन अन्यथापृथिवीसिकतामुष्टिद्विशीर्येत तथाचमंत्रवर्णः 'येनसौ
 रुद्रापृथिवीचहदेति । सदाधारपृथिवीमितिच । तथाऽहमेवसोमोरोसात्मकोजलात्मकः' । 'रसोजलंरसोहर्षः'इत्येकार्थमंजरी जलमयोभूत्वासर्वाओषधीःपुष्णामिचरसवतीःपुष्पाश्चकरोमि सोमोहिस्वा
 त्मरसानुप्रवेशेनसर्वाओषधीःपुष्णातीतिप्रसिद्धं १३ अहंवैश्वानरसंज्ञजदरस्थोऽग्निर्भूत्वाप्राणिनांसर्वेषांदेहमाश्रितःसन्प्राणापानाभ्यांवायुभ्यांसमायुक्तःसमुद्दीपितश्चतुर्विधमन्नमदनीयंभक्ष्यंदंतव्यापारापेक्षमपू
 पादि । भोज्यंतदनपेक्षंपायासदि । लेह्यमुदशर्करादि । चोष्यंनिश्चोष्यत्यज्यमानमिष्टुदंढादि । एतेनसर्वत्रसर्वाशक्तिर्यादृश्यतेसामदीयैवेतिभावः । तदेवंभोक्तावैश्वानरोऽग्निर्भोज्यमन्नंतोमस्तदेव

यदादित्यगतंतेजोजगद्भासयतेऽखिलम् ॥ यच्चन्द्रमसियच्चाग्नौतत्तेजोविद्धिमामकम् १२ गामाविश्यचभूतानिधारयाम्यहमोजसा ॥ पुष्णामिचौषधीःसर्वाःसोमो
 भूत्वारसात्मकः १३ अहंवैश्वानरोभूत्वाप्राणिनांदेहमाश्रितः ॥ प्राणापानसमायुक्तःपचाम्यन्नंचतुर्विधम् १४ सर्वस्यचाहंहृदिसन्निविष्टोमत्तःस्मृतिर्ज्ञानमपोह
 नंच ॥ वेदैश्चसर्वैरहमेवद्योवेदांतकृद्देविदेवचाहम् १५ द्वाविमौपुरुषौलोकेक्षरश्चाक्षरएवच ॥ क्षरःसर्वाणिभूतानिकूटस्थाऽक्षरउच्यते १६ उत्तमःपुरुषस्त्व
 न्यःपरमात्मेत्युदाहृतः ॥ योलोकत्रयमाविश्यविभर्त्यव्ययईश्वरः १७ यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपिचोत्तमः ॥ अतोऽस्मिलोकेवेदेचप्रथितःपुरुषोत्तमः १८ योमा
 मेवमसंभूदोजानातिपुरुषोत्तमम् ॥ ससर्वविद्भजतिमांसर्वभावेनभारत १९

॥

॥

॥

॥

मुभयमग्नीषोमौसर्वमितिपश्यतोऽस्रदोपलेपोनभवतीत्यपिदृष्टव्यम् १४ किंचसर्वस्यप्राणिजातस्याहंहृदिसन्निविष्टआमेत्यर्थः । अतोमत्तआत्मनस्तेषांस्मृतिर्ज्ञानंचपुण्यवतां । पापिनांतुतयोरपोहंनंवि
 स्मरणमज्ञानंचभवति । तथाचसर्वैर्वेदैःकर्मोपास्तिज्ञानकांडात्मकैरहमेवपरमात्मावेद्योवेदांतकृत्वेदांतोक्तविद्यासंप्रदायकृत्वेदवित्तेदार्थविज्ञाहमेव । एतेनवेदांतविद्वेदविच्चस्वविभूतिरित्युक्तंभवति १५
 सर्वशास्त्रहृदयंसंश्रुतिर्द्वाविति । लोकेप्रसिद्धोऽग्नौद्रावेवपुरुषौ क्षरोविनाशीसचसर्वाणिभूतानिप्राणवंतिकर्मसंयुस्मिन्नप्यकैवल्यदादुपाधिनाशमनुविनाशशीलोजीबोब्रह्ममतिविभूतोजलाकौपमः ।
 'प्रज्ञानघनएवेतेभ्योभूतेभ्यःसमुत्थायतान्येवानुविनश्यति'इतिश्रुतेः । कूटस्थोर्निर्विकारोमायोपाधिरक्षरः तदुपाधेरकर्मजत्वेननाशासंभवात् उपाधिदोषेणावशीकृतत्वाच्चासौनक्षरतिस्वरूपाश्चयवतइत्य
 क्षरः १६ एताभ्यांकार्यकारणोपाधिभ्यामन्योनिरुपाधिरुत्तमःपुरुषः योऽसौपरमात्मेत्युदाहृतःशास्त्रे । योऽसौमाययाईश्वरोभूत्वालोकत्रयमुत्तममध्यमाधमशरीररूपमाविश्यप्रविश्यधारयतिशरीरत्रयं ।
 अथापिअव्ययःसर्वज्ञत्वेनईश्वरधर्मेणअल्पज्ञत्वेनजीवधर्मेणवानव्येतिवर्धतेक्षीयतेवेत्यर्थः १७ यस्मादिति । क्षरमुपाधिमक्षरंचोपाधिमतीतोऽतिक्रम्यस्थितोऽहमतोऽक्षरादपिचेतिचशब्दात्क्षरादपिउत्तमःउ
 त्कृष्टतमः । जहात्क्षररूपादुपाधेरुत्कृष्टस्तदुपहितोजीवश्चेतनत्वात् । ततोऽप्युत्कृष्टतमोऽनुपाधिरनागंतुरूपत्वात् । अक्षरार्थःस्पष्टः १८ एतद्विज्ञानफ
 लमपिभक्तिरेवेत्याह योमामिति । असंभूदःममपुरुषोत्तममेवंशयविपर्यासादिहीनःसएवसर्वविद्ययतोर्भापुरुषोत्तमंजानाति तत्फलंचमांसर्वभावेनसर्वात्मनासर्वैःप्रकारैर्भजति १९

॥

॥

॥

अस्मिन्ध्याये भगवत्तत्त्वज्ञानस्य मोक्षफलत्वमुक्त्वाऽथेदानीं तत्स्तौति इतीति । इति एनदुष्टतममयं तरहस्यं शास्त्रं यद्यपि इयमष्टादशाध्यायीकृत्स्ना शास्त्रं तथाऽप्यस्मिन्ध्याये कृत्स्नस्य शास्त्रार्थस्य प्रदर्शनादयमपि शास्त्रं । अत्र हि कार्यकारणविभागः संसारवृक्षस्यानित्यत्वं भगवतो विभूतयो यस्य त्वेदं सत्त्वं वेदं विदुः श्रुत्वा सर्वैरहमेव वेद्य इत्यादिना सर्वैः शास्त्रार्थो दर्शितोऽस्ति । इदं योक्तं हे अनघ निर्व्यसन एतत्तरहस्यं बुद्ध्वा बुद्धिमान् ज्ञानी स्यात् आत्मविद्भवेत् तावता कृतकृत्यः । सर्व हि कृत्यं परमात्मावगतिपर्यन्तं तत्रैव कृत्स्नपुरुषार्थसमाप्तेः । चात्माप्तप्रापणीयश्च स्यात् भवति नातः परं कर्त्तव्यमवशिष्यते इत्यर्थः २० ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावंदीये पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ पर्वणि ॥ ३९ ॥ नवमेध्याये राक्षसी आसुरी दैवी चेति तिस्रः संपद उक्ताः स्तासुराक्षसीमासुर्या भवांतर्भाव्यद्वे एव संपदा वच्युत्पाद्येते । द्वाहमाजापत्या देवाश्चासुराश्चेति श्रुतौ अभयसत्त्वशुद्ध्यादिधीष्टतयो देवाः दंभदर्पोदिधीष्टतयोऽसुरा इति द्वैराश्यस्यैव दर्शनात् । पर्वोऽध्यायात्ते इदमुक्तं मयाऽनघेत्यर्जुनं संयोधयताऽनघत्वं दैवसंपत्तिमस्त्वं तद्विपर्ययस्त्वासुरी संपदिति दर्शयितुं श्रीभगवानुवाच अभयमिति । अभयं स्वोच्छेदबुद्धघभावः । सत्त्वसंशुद्धिश्च नैर्मल्यं ज्ञानं श्रवणादि ज्ञाप्योगो ज्ञातेऽर्थे चित्तप्रणिधानं तयोर्व्यवस्थितिर्निष्ठा । एषामुरुया दैवी संपत् दानं यथाशक्ति संविभागोऽन्नादीनां । दमो बाह्योऽद्विजयः । यज्ञः श्रौतस्मार्तादिः स्वाध्यायो वेदाध्ययनं । तपो वक्ष्यमाणलक्षणं शरीरादि त्रिविधं । आर्जवमृजुत्वं सर्वदा । किंच अहिंसाप्राणिपीडावर्जनं । सत्यमभियानृतवर्जनं यथाभूतार्थभाषणं । अक्रोधः परैराक्रुष्टस्याभिहतस्य वा प्राप्तस्य क्रोधस्योपशमनं । त्यागः सर्व

इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मयाऽनघ ॥ एतद्बुद्ध्वा बुद्धिमान् स्यात्कृतकृत्यश्च भारत २० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासू० पुरुषोत्तमयोगो नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ पर्वणि ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अभयं सत्त्वसंशुद्धिर्ज्ञानयोगव्यवस्थितिः ॥ दानं दमश्च यज्ञश्च स्वाध्यायस्तप आर्जवम् । अहिंसा सत्यमक्रोधस्त्यागः शान्तिरपैशुनम् ॥ दया भूतेष्वलोलुप्त्वं मार्दवं ह्रीरचापलम् । तेजः क्षमा धृतिः शौचमद्रोहो नातिमानिता ॥ भवन्ति संपदं दैवीमभिजातस्य भारत ३ दंभो दर्पोऽभिमानश्च क्रोधः पारुष्यमेव च ॥ अज्ञानं चाभिजातस्य पार्थ संपदमासुरीम् । दैवी संपदि मोक्षाय निबन्धायासुरीमता ॥ मा शुचः संपदं दैवीमभिजातोऽसि पाण्डव ५ द्वौ भूतसर्गौ लोकेऽस्मिन्दैव आसुर एव च ॥ दैवो विस्तरशः प्रोक्त आसुरं पार्थ मे शृणु ६ प्रवृत्तिचिन्तित्तिचजनानविदुरासुराः ॥ न शौचं नापि चाचारो न सत्यं तेषु विद्यते ७

कर्मसंन्यासः । पूर्वदानस्योक्तत्वात् शान्तिरंतःकरणस्योपरमः । पैशुनं परदोषप्रकाशनं अपैशुनं तद्वर्जनं । दयादुःखितेषु भूतेषु कृपा । अलोलुप्त्वं मिद्वियाणां विषयसंनिधावप्यविक्रिया । मार्दवं मृदुता । ऋहीर्जा । अचापलं असतिप्रयोजने वाक्पाणिपादादीनामव्यापारयिहृत्वं । २ किंच तेजः प्रागल्भ्यं नृश्रुता । क्षमा आक्रुष्टस्य ताडितस्य वा तं विक्रियानुत्पत्तिः । उत्पन्नाया विक्रियायाः प्रशमनमक्रोध इत्युक्तं । धृतिर्देहेन्द्रियेष्ववसादं प्राप्तेषु तस्य प्रतिषेधकोऽन्तःकरणवृत्तिविशेषोऽपेनोत्तं भित्तानि देहादीनां नावसीदति । शौचं द्विविधं मृज्जलाभ्यां बाह्यामांतरं मनोबुद्धयोर्नैर्मल्यं मायारागादिकालुष्याभावः । अद्रोहः परजिघांसाया अभ्यावः । नातिमानिता अत्यंतमानराहित्यं । एतानि अभयादीनि दैवी सत्त्वप्रधानां संपदमभिलक्ष्य जातस्य स्वभावतो भवन्ति हे भारत ३ अथेदानीं रजस्तमोमयी आसुरी संपदुच्यते दंभ इति । दंभो धर्मव्यजित्वं । दर्पो धनाभिजननिमित्त उत्सेकः । अभिमान आत्मनि पूज्यता बुद्धिः । क्रोधः प्रसिद्धः । पारुष्यं निष्ठुरभाषणं । अज्ञानमविवेकजनितो मिथ्यामत्ययः । एतेन आसुरी संपदमभिलक्ष्य जातस्य भवन्ति हे पार्थ ४ अनयोः संपदोः कार्यमाह दैवीति । दैवी पूर्वोक्ता अर्जुनस्य शंका किमहमासुर्या संपदि जातोऽस्मीति तामपनुदति मा शुच इति ५ द्वौ द्विसंख्यौ भूतसर्गौ भूतानां स्वभावौ मेमद्वचनाच्छृणु ६ प्रवृत्तिविषया कर्पनिवृत्तिनिषेधवाक्यं न विदुः धर्माधर्मयोरिष्टानि ह्येतत्त्वज्ञानरहिता इत्यर्थः ७

असत्यंसत्यवर्जितं जगत्प्राणिजातं तथाऽप्रतिष्ठं धर्माधर्माख्याप्रतिष्ठा आश्रयस्तच्छून्यं । अनीश्वरमनियंतृकं आहुः । अपरस्परसंभृतं अपरस्पराः क्रियासातत्येति सुदृ बीजांकुरवत्परस्परकारणीभूतानां धर्माधर्म
तद्वासनानां यत्सातत्यं तस्मात्संभृतं किमन्यल्लोकेऽस्ति न किंचिदपि धर्माद्यपेक्षया उत्पद्यते किंतु सर्वं कामहैतुकं स्त्रीपुंसयोर्मिथुनीभावः कामस्तदुत्पद्येव स्वभावादेव जंतुर्जायते न त्वदृष्टादित्यर्थः ८ एतामनुपदोक्तां लौ
कायतिकानामभिप्रेतां दृष्टिमवष्टभ्यतामाश्रित्य नष्टात्मानः कामादिवशेन नष्टधैर्याः । यतोऽल्पेक्षुद्रेष्टमुखे एव बुद्धिर्वैवातेऽल्पबुद्धयः । अहिताः हिंसाः ९ असद्वाहान्वयव्याकर्षणनिर्ध्वजनकायसिद्ध्यादिसा
धनेषु असत्सु असमीचीनेषु ग्राहानिर्बन्धा अत्यंताभिनिवेशास्तान् गृहीत्वा अशुचीनिमग्नमांसादिसापेक्षाणि त्रतानि नियमविशेषायेषां ते तथाभूताः संतः कुमार्गप्रवर्तनेन प्रवर्तते जगतः क्षयायेति संबंधः १० चिंतायो
गक्षेमविषयां प्रलयांतां मरणवधि एतावत्तदेह एवात्मा कामभोग एव पुरुषार्थ इतोऽन्यन्नास्तीति निश्चिताः निश्चयवंतः तथा च बार्हस्पत्यसूत्रं । चैतन्यविशिष्टः कामः पुरुषः । काम एवैकः पुरुषार्थ इति च ११
अन्यायेन परवचनानिना अर्थसंचयान् धनराशान् ईहंते लिप्संते १२ आशापाशान् विटुणोति इदमद्य इति १३ क्रोधपरायणत्वं कामपरायणत्वं च पूर्वोचराभ्यामर्थाभ्यामाह असाविति । ईश्वरः सम
र्थः सर्वेषां निग्रहे । सिद्धः लब्धाखिलभोगसाधनः बलवान् विषयोपभोगे समर्थः अतएव सुखी १४ आदयो धनी । अभिजनवान् कुलीनः । अज्ञानेन अविवेकेन मोहिताः विविधं भ्रमं प्रापिताः १५

असत्यमप्रतिष्ठं ते जगदाहुरनीश्वरम् ॥ अपरस्परसंभृतं किमन्यत्कामहैतुकम् ८ एतां दृष्टिमवष्टभ्य नष्टात्मानोऽल्पबुद्धयः ॥ प्रभवंत्युग्रकर्माणः क्षयाय जगतो
ऽहिताः ९ काममाश्रित्य दुष्पूरंदम्भमानमदान्विताः ॥ मोहाद्गृहीत्वाऽसद्वाहान् प्रवर्तन्तेऽशुचिचित्राः १० चिंतामपरिमेयां च प्रलयांतामुपाश्रिताः ॥ कामोपभोग
परमा एतावदिति निश्चिताः ११ आशापाशशतैर्बद्धाः कामक्रोधपरायणाः ॥ ईहन्ते कामभोगार्थमन्यायेनार्थसंचयान् १२ इदमद्य मया लब्धमिमं प्राप्स्येमनोरथम्
॥ इदमस्तीदमपि मे भविष्यति पुनर्धनम् १३ असौ मया हतः शत्रुर्हनिष्ये चापरां नपि ॥ ईश्वरोऽहमहंभोगी सिद्धोऽहं बलवान्सुखी १४ आहो अभिजनवानस्मि
कोऽन्योऽस्ति सदृशो मया ॥ यक्ष्ये दास्यामि मोदिष्ये इत्यज्ञानविमोहिताः १५ अनेकचित्तविभ्रान्ता मोहजालसमावृताः ॥ प्रसक्ताः कामभोगेषु पतन्ति नरकेऽशुचौ
१६ आत्मसंभाविताः स्तब्धा धनगानमदान्विताः ॥ यजंते नामयज्ञैस्ते दंभेनाविधिपूर्वकम् १७ अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रोधं च संश्रिताः ॥ मामात्मपरदेहेषु प्रदिष्टं
तोऽभ्यसूयकाः १८ तानहं द्विषतः कूरान्संसारेषु न राधमान् ॥ क्षिपाम्यजस्रमशुभानासुरीष्वेव योनिषु १९ ॥ ॥ ॥

अनेकेनास्ति एकचित्तनीयं यस्य तत् अनेकं बहुषु विषयेषु पूर्वोक्तेषु लक्ष्यं चित्तयेषां ते अनेकचित्तास्ते च ते विभ्रान्ताश्च किमिदमादौ साधनीयमिदमादौ साधनीयमिति विक्षेपेण भ्रान्त्या कुला अनेकचित्तविभ्रान्ताः । मोहः
असत्स्वपिसद्बुद्धिस्तदेव जालं तेन सम्यगावृताः । प्रसक्ताः प्रकर्षेण लग्नाः । अशुचौ विण्मूत्रादिये १६ आत्मनैवात्मानं महान्तं मन्यंते ते आत्मसंभाविताः । स्तब्धाः अग्रगताः । धननिमित्तोपमानो
गर्वो मद उन्मत्तता ताभ्यामन्विताः धनमानमदान्विताः नामयज्ञैर्नामधार्म्यैर्बद्धाः दंभेन धर्मध्वजितया अविधिपूर्वकं यथोक्तधनज्ञानस्वयमृत्तिकपूतप्यादिषु ब्रह्मिहंते यजंते १७ अहंकारोऽहमेव सर्वं अष्टइति बु
द्धिः । बलं शरीरंधनाभिजननिमित्तं च । दर्पपरावृत्ताः । कामं क्रोधं च संश्रिताः मांसवदेहेषु पविष्टा आत्मदेहेस्वदेहशोषणेन 'कर्षयंतः शरीरस्यंभृतग्राममचेतसः । मांचैवांतः शरीरस्यंतां निबद्धया
सुरनिश्चयान्' इति वक्ष्यमाणदिशा परदेहे च हिंसादिना प्रद्विषंतः । अभ्यसूयकाः सर्वत्र गुणेषु वेदोक्तपुत्रमादिषु अशक्तत्वादिलक्षणं दोषमारोपयंतः १८ तेषां फलमाह तानिति । सर्वभूतसमोऽप्यहं तान
वेदोक्तशासनातिगान्भूतद्रोहकर्तृन् अहं मंतरात्मानं तु तदस्थो येन मम वैषम्यं स्यात् । पूर्वसंस्कारात्ते तथैवापं कुर्वन्ति तदनुकूलं फलं च प्राप्नुवन्तीत्यर्थः १९ ॥ ॥ ॥

आसुरयोनिमापन्नमूढाजन्मनिजन्मनि ॥ आसुरीमिति । अधमानारकी तिर्यकस्यावरादिरूपांवा २० सैषेपमासुर्याःसंपत्तेराह त्रिविधमिति २१ कामादित्रयस्यानेकिस्थादतआह एतेरिति । तयोद्गारैः तमसोऽनरकस्यदुःखमोहात्मकस्यद्वारभूतैर्विमुक्तःसत् आत्मनःश्रेयःकल्याणंभगवद्वाराप्रनादिकंआचरति । ततःपररंगतिमोक्षयाति तस्मात्कामादित्रयंत्यजेदिति २२ नकेचलंकाष्ठतपस्विचक्षुःका मादित्यागमात्रेणोच्छास्त्रवर्तीसिद्धयतीत्याह यइति । शास्त्रविधिशास्त्रेणइष्टसाधनतयानिष्टसाधनतयचक्षापिब्रह्मणोयजेतनसुरांपित्रेदिदस्मादिनाविहितंनिषिद्धंचउत्सृज्यविहितमकरणेर्ननिषिद्धमाचरणेनचउत्सृज्ययोवर्ततेकामकारतइच्छयासःसिद्धिचिच्छुद्धिमुखैराग्यादिजनितावृत्तिपरांगतिमोक्षंचनावाप्नोति २३ यस्माच्छास्त्रातिगःशुद्ध्यादिकंत्रयंनाप्नोति तस्मात्तेतवशुद्ध्यादिकामस्यशास्त्रमेतन्मार्गांकेकार्यैकिनकार्यमित्यस्यांव्यवस्थायां । एवंज्ञात्वाशास्त्रंइदंकर्तव्यमिदंनकर्तव्यमितिज्ञासनंवेदाङ्गारूपं । विधानंचतदुल्लंघनेमतिसमाधानं । अग्निशोषाचकरणेऽयंदोषस्तत्परिहारार्थमिदंश्रमेधादिअन्यद्वाप्रायश्चित्तं । शास्त्रंचविधानंचताभ्यामुक्तंकर्मइदमनुष्यलोकेकर्तुमर्हसि । लोकांतरेकर्मस्वतन्धिकारंदर्शयितुमिहेत्युक्तं । तदेवंशास्त्रानुवर्तिनएवचिच्छुद्ध्यादिकंनान्यस्येतिसिद्धं २४ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावादीपेबोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ प० ॥ ४० ॥ तस्माच्छास्त्रंप्रमाणंतदितिप्रश्रवीजमुपलभ्यार्जुनउवाच य इति । येपुरुषाःशास्त्रविधिं शास्त्रपदेनात्रश्रुतिसदाचारकुलाचारागृह्यते सर्वेषांतेषांमैप्रमाणत्वात् । तत्रयोऽधिगतोविधिविधेयंतदुत्सृज्यसर्वतन्मनापरित्यज्ययजन्तेपुजयंतितातकूपादीन् मत्पिन्नाकृतोयंकूपोगंगा

आसुरीयोनिमापन्नामूढाजन्मनिजन्मनि ॥ मामप्राप्यैवकौन्तेयततोयांत्यधमांगतिम् २० त्रिविधंनरकस्येदंद्वांरंनाशनमात्मनः ॥ कामःक्रोधस्तथालोभस्तस्मादेतन्नयंत्यजेत् २१ एतैर्विमुक्तःकौन्तेयतमोद्गारैस्त्रिभिर्नरैः ॥ आचरत्यात्मनःश्रेयस्ततोयातिपरांगतिम् २२ यःशास्त्रविधिमुत्सृज्यवर्ततेकामकारतः॥ नससिद्धिमवाप्नोतिनसुखंनपरांगतिम् २३ तस्माच्छास्त्रंप्रमाणंतेकार्याकार्यव्यवस्थितौ ॥ ज्ञात्वाशास्त्रविधानोक्तंकर्मकर्तुमिहार्हसि २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिश्रीमद्देवासुरसंपद्विभागयोगोनामषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ पर्वणि चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ येशास्त्रविधिमुत्सृज्ययजन्तेश्रद्धयाऽन्विताः ॥ तेषांनिष्ठातुकाकृष्णसत्वमाहोरजस्तमः १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्रिविधाभवतिश्रद्धादेहिनांसास्वभावजा ॥ सात्त्विकीराजसीचैवतामसीचेतितांगृणु २ सत्वानुरूपासर्वस्यश्रद्धाभवतिभारत ॥ श्रद्धामयोऽयंपुरुषोयोयच्छ्रद्धःसएवसः ३ ॥ ॥ ॥

शतादप्यधिकोऽत्रैवस्नानपानावगाहनपरिचर्याप्रदक्षिणप्रक्रमणरूपादेतत्सेवनादहमिष्टंफलमवश्यंप्राप्स्यामीति तत्रदृढतरयाश्रद्धयाऽन्विताःसंतस्तेषांनिष्ठाइयंकाकीदृशी । किस्तत्वंसात्त्विकीवापिष्येकूपेअद्वाधिक्यदर्शनात् । किरजःराजसीवातेषांनिष्ठाशास्त्रातिक्रमेणकामकाररूपत्वात् । आहोइतिप्रश्ने कितमःतामसीवासनिष्ठारंगेरजतधीरिवाशास्त्रीयायाअल्पेहस्त्वबुद्धेर्विपर्यासरूपायादर्शनात् । यदपितुभाष्येदृढव्यवहारदर्शनादेवश्रद्धानतयादेवादीन्यजंतइत्युक्तं तत्राप्यविगीतएवदृढव्यवहारोप्राप्तः अविगीतेऽस्मिंस्तामसत्वादिशंकायाअयोगात् १ एवंसामान्यतःपृष्टेसामान्यमेवोत्तरंश्रीभगवानुवाच त्रिविधेति । स्वभावः प्राग्भवीयौधर्माधर्मौततोजातास्वभावजा यदिप्राग्भवेसात्त्विकोदेवतापूजादिधर्मोऽनेनानुष्ठितस्तर्हि तस्यशुद्धसात्त्विक्येवअद्वाभवति । यदिराजसोयक्षादिपूजारूपस्तर्हिराजस्येव । यदितामसोभूतमेतादिपूजारूपस्तर्हितामसीश्रद्धाभवति । एवंत्रिविधाश्रद्धादेहिनांदिहाभिमानवतांभवतितामस्याव्याख्यास्यामानांगृणु २ ननुश्रद्धाचिन्तोभूत्वाऽत्मन्येवात्मानंपश्येदितिअद्वाया आत्मदर्शनसाधनेष्वंतर्गतव्यमुच्यतेकथंतस्याराजसत्वंतामसत्वंचोच्यतइत्यतआह सत्वेति । प्राक्क्रमसंस्कारोपेतंयादृशंशुद्धिसत्वंसात्त्विकंराजसंवातदनुकूपैवसात्त्विक्यादिरूपादेवतादिपूजासुफलावश्यंभावनिश्रयात्मिकाश्रद्धाऽपिभवति । तथाऽयंपुरुषोऽपिश्रद्धामयःश्रद्धाप्रधानोयोयच्छ्रद्धोयोययाश्रद्धयोपेतःसएवसइतिसात्त्विक्याश्रद्धयाउपेतःसात्त्विकएव राजस्याराजसस्यामस्यातामसइति । एवंसतियदितातकूपभक्तःपूर्वपुण्यवशात्तानंवेवजन्म

मनःप्रसादः रागद्वेषादिराहित्यं । सौम्यत्वं परहितैषित्वं । मौनं वाक्यसंयमः । आत्मविनिग्रहो मनोनिरोधः । भावशुद्धिः परैर्व्यवहारकाले माया राहित्यं इति एवं प्रकारं अन्यहयादिकं एतन्मानसं तत्पञ्चयते १६ त्रिविधं कायिकवाचिकमानसभेदेन युक्तैः अवहितैः १७ सत्कारः लोके साधुरयमिति वाक्यपूजा । मानः अभ्युत्थानाभिशादनादिकायिकी पूजा पूजालाभादि एतदर्थं देवेन च यत्तपः क्रियते तद्वाजसं चले विनाशि अधुवं अनिश्चितफलं १८ मूढग्राहेण अविवेककृतेन दुराग्रहेण आत्मनः शरीरस्य उत्सादनार्थं विनाशार्थम् १९ दातव्यभेदेति बुद्ध्या यद्दानं प्रदेयद्रव्यं दीयते न तु फलमुद्दिश्य दीयते कस्मै अनुपकारिणे प्रत्युपकारात्मकं देशे कुरुक्षेत्रादौ काले संक्रांत्यादौ यदीयते तत्सात्त्विकमिति संबंधः यच्च पात्रे दानं समर्पणं तदापि सात्त्विकमिति योजना अत्र आद्यो दानशब्दः कर्मणि व्युत्पन्नः प्रदेयद्रव्यवाची कर्मभूतः तत्संयोगात्सं प्रदाने चतुर्थ्यपेक्षा । द्वितीयस्तु भावव्युत्पन्नस्यागमाच्च वाची तेन तत्र पात्रभूते पुंसि न चतुर्थ्यपेक्षा । कर्मणायमभिप्रैतिसं प्रदानमिति हि परिभाषिक्याः संप्रदानसंज्ञाया अत्र कर्मविभक्त्यभावेनाप्रवृत्तेः तेन पात्रे इति चतुर्थ्यर्थे सप्तमि ति वा पात्रशब्दस्य चतुर्थीयमिति वाक्यलपनं व्यर्थमेव दानशब्दस्यावृत्त्या च देशकालानुपकारित्वविशिष्टे दानमित्येकाकोटिः । पात्रे दानमित्यपरा । उभयसंमुख्ये तु महागुण इति भावः २० परिक्रिष्टं कथमेतावद्भ्यव्ययः कर्तव्य इत्याकुलतायुक्तं यथास्यात्तथा दीयते इति क्रियाविशेषणं २१ असत्कृतं प्रियभाषणपादप्रसालनादिपूजासत्कारस्तद्रहितं । अवज्ञां पात्रपरिभवयुक्तं दानं प्रदेयं हिरण्यादि २२ अष्टाध्यायं यज्ञदानतपःप्रभृतीनां वैकल्यशंकायां साद्रूप्यसिद्धयर्थं प्रायश्चित्तमुपदिश्यते अतस्तदिति । ओमितितदितिसदिति च त्रिविधस्त्रिप्रकारोऽयं ब्रह्मणो निर्देशो नाम्नापाठः । यथास

मनःप्रसादः सौम्यत्वं मौनमात्मविनिग्रहः ॥ भावसंशुद्धिरित्येतत्तपो मानसमुच्यते १६ श्रद्धया परया तत्तपस्तत्रिविधं नरैः ॥ अफलाकांक्षिभिर्दुर्कैः सात्त्विकं परिचक्षते १७ रात्कारमानपूजार्थं तपो दम्भेन चैव यत् ॥ क्रियते तदिह प्रोक्तं राजसं चलमधुवम् १८ मूढग्राहेणात्मनो यत्पीडया क्रियते तपः ॥ परस्योत्सादनार्थं वा तत्तामसमुदाहृतम् १९ दातव्यमिति यद्दानं दीयतेऽनुपकारिणे ॥ देशे काले च पात्रे च तद्दानं सात्त्विकं स्मृतम् २० यत्तु प्रत्युपकारार्थं फलमुद्दिश्य वा पुनः ॥ दीयते च परिक्रिष्टं तद्दानं राजसं स्मृतम् २१ अदेशकाले यद्दानमपात्रेभ्यश्च दीयते ॥ असत्कृतमवज्ञातं तत्तामसमुदाहृतम् २२ अतस्तदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः ॥ ब्राह्मणास्तेन वेदाश्च ज्ञाश्च विहिताः पुरा २३ तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतपः क्रियाः ॥ प्रवर्तन्ते विधानोक्ताः सततं ब्रह्मवादिनाम् २४ तदित्यनभिसंधाय फलं यज्ञतपः क्रियाः ॥ दानक्रियाश्च विविधाः क्रियन्ते मोक्षकांक्षिभिः २५

॥

॥

॥

॥

॥

हस्तनाम्नापाठे सहस्रनामानि एव मस्मिन्नपि नामपाठे त्रीण्येव नामानि त्वर्थः । ओमिति ब्रह्मेति तैत्तिरीयके तदिति वा एतस्य महतो भूतस्य नाम भवतीत्यैतरेयके सदेव सोम्येदमग्र आसीदिति छांदोग्ये च एतेषां शब्दानां ब्रह्मनामत्वप्रसिद्धेः । तेन नामत्रयेण ब्राह्मणादयो विहिताः पुरा सर्गादौ ब्राह्मणाः एतन्नामत्रयोच्चारणसामर्थ्येनैव विधाना विप्रदयो विहिताः प्रकाशिता इत्यर्थः २३ यस्मादेतन्नामत्रयपूर्वकं एतेषां विधानं सर्गार्थं प्रतिगमं प्रतिगृणाति ओमितिसामानिगार्यति इति यज्ञसर्वेषां स्मृतिजां क्रियाओं कारपूर्विका इत्येतद्वर्णयति २४ ओमिति नाम्नः काम्या काम्यकर्मसाधारण्येन यज्ञादौ विनियोगमुक्त्वा तदिति नाम्नो निष्कामेषु मुमुक्षुकैर्मुविनियोगं दर्शयति तदिति । मोक्षकांक्षिभिः फलं अनभिसंधाय विविधाः यज्ञतपः क्रियाः दानक्रियाश्च क्रियेते इति योजना । ननु फलं चेन्नाभिसंधीयते तर्हि किमभिसंधाय क्रियं तदित्याकांक्षायामाह तदिति । क्रियेते इति । सर्वाः क्रियास्तदिति ब्रह्मेति क्रियंते । यथा ब्रह्मवादिभिः ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्माहुतं । ब्रह्मेव तेन गंतव्यं ब्रह्म कर्मसमाधिना इत्युक्तदिशा सर्वाः ससाधनफलाः क्रियाः ब्रह्मेव देवं सर्वमिति बुद्ध्या क्रियंते तथा मुमुक्षुभिरप्येत्यर्थः । यदेव हि मुक्तानां स्वाभाविकं शीलं तदेव मुमुक्षूणां शास्त्रेण विधीयत इति प्रसिद्धेः । फलमनभिसंधाय तिसां क्रियाणां च दीप्तिरपि सामर्थ्याद्भिसंधायेति लभ्यते तेन फलमनभिसंधाय तदित्यभिसंधाय क्रियाः प्रवर्तन्ते इत्यन्वयोऽपि सुलभ एव । तदिति ब्रह्माभिधानमुच्चार्यैते भाष्येऽपि उदाहृत्येति पूर्वश्लोकोक्तक्रियानुवृत्त्या योजनं समुदाहृत्यैव व्याख्येयं उच्चारणस्यापि ब्रह्मानुसंधानार्थत्वादिति दिक् २५

अंतच्छब्दयोर्विनियोगमुक्त्वा सच्छब्दस्य विनियोगमाह द्वाभ्यां सद्भावेति । सद्भावे अस्तित्वे साधुभावे समीचीनत्वे सच्छब्दः । सदिदं कर्मोपशस्ते कर्मणि सत्सर्वविदेः कृत्वा दस्त्येवेति सच्छब्दः प्रयुज्यते आ-
स्तिकैः २६ किंच । यज्ञादौ स्थितिनिष्ठा सदितिसमीचीनेति उच्यते । तदर्थः सच्छब्दार्थो ब्रह्मतदर्थीयतदर्थकृतं तदर्थीयं परमेश्वरप्राप्त्यर्थकृतं कर्म सदित्येव समीचीनमित्येवाभिधीयते लोके । तदेवं असात्विकं वि-
गुणं वा यज्ञादिकं श्रद्धापूर्वकं ब्रह्मणो भिधानत्रयोच्चारणेन सात्विकं सङ्गं च संपादितं भवति २७ सर्वत्र श्रद्धेव साहुण्यहेतुरिति व्यतिरेकमुखेनाह । अश्रद्धयेति । हुतं होमः दत्तं दानं तपस्तप्तपनुष्ठितं कृतमश्रद्ध-
या विहितं भगवन्नामस्मरणमपि यच्चान्यत्तत्सर्वमसत् अभावभूतमित्युच्यते । पार्थ अतएव तदप्रेत्य मृत्वा परलोकेनोपयुज्यते । इहास्मिन् लोके भानो नैवोपयुज्यते । तस्मात् श्रद्धैव सात्विकी मातेव सुखकामैः शर-
णीकरणीयेति भावः २८ ॥ इति भी० नी० भा० सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ पर्वणि ॥ ४१ ॥ अस्यामष्टादशाध्याय्यां प्रथमेऽपोद्धातितानां द्वितीयेऽसृजितानां शेषैर्बुध्नुत्पादितानामर्थानां का-
स्त्येनोपसंहारार्थोऽयमंतिमोऽध्याय आरभ्यते । तत्र पूर्वाध्यायां तेऽश्रद्धाया कृतं सर्वव्यर्थमित्युक्तं । तत्र फलावश्यं भावनिश्चयः श्रद्धासाच फलवतां कर्मणा मेवांगं न तु कर्मविरह रूपस्य संन्यासस्य भावरूप फलजित-
स्य । अभावाद्भावोत्पत्तेरयोगात् । तस्माच्छ्रद्धासापेक्षकर्मपेक्षया श्रद्धानपेक्षा संन्यासः श्रेयान् । न चास्यैवं रूपस्य श्रद्धात्रैविध्यप्रयुक्तं सात्विकादिभेदेन त्रैविध्यं स भवति । येन फले तारतम्यं स्यात् । तत्फ-
लस्य दृष्टविशेषनिष्ठं च रूपस्य सर्वत्र तुल्यत्वात् । सच संन्यासो यदि कर्मत्याग एव तर्हि सिद्धेन समीहितं । यदि तु तौ भिन्नौ तर्हि तयोर्वैलक्षण्यं विचार्य मित्याशयेनार्जुन उवाच । संन्यासस्येति । हे महाबाहो
हे हृषीकेश । हे केशिनिपूदनेति बहुकृत्वः संबोधयन् जिज्ञासितेयं सत्यादं दर्शयति । संन्यासस्य तत्त्वत्वं याथात्म्यं त्यागात्पृथग्भूतं वेदितुमिच्छामि । त्यागस्य याथात्म्यं संन्यासात्पृथग्भूतं वेदितुमिच्छामीति चकारेणानु-

सद्भावे साधुभावे च सदित्येतत्प्रयुज्यते ॥ प्रशस्ते कर्मणि तथा सच्छब्दः पार्थयुज्यते २६ यज्ञे तपसि दाने च स्थितिः सदिति चोच्यते ॥ कर्मचैव तदर्थीयं सदित्येवाभिधीयते
२७ अश्रद्धया हुतं दत्तं तपस्तप्तं कृतं च यत् ॥ असदित्युच्यते पार्थ न च तत्प्रेत्य नो इह २८ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासू० श्रद्धात्रयविभागयोगो नाम सप्त-
दशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ पर्वणि तु एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ संन्यासस्य महाबाहो तत्त्वमिच्छामि वेदितुम् ॥ त्यागस्य च हृषीकेश पृथक्के-
शिनिपूदने १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ काम्यानां कर्मणां संन्यासं संन्यासं कवयो विदुः ॥ सर्वकर्मफलत्यागं प्राहुस्त्यागं विचक्षणाः २ त्याज्यं दोषवदित्येके कर्मप्राहुर्मनी-
षिणः ॥ यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यमिति चापरे ३

वर्तते १ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच । काम्यानां कर्मणां प्राप्तानां पुत्रकामेष्ट्यादीनां । ननु फलस्य कामना विषयत्वात् सर्वस्य कर्मणः फलवच्च नियमात् सर्वैककाम्यमेवेति नित्यादीनामपि
मुमुक्षोस्त्यागः स्यादिति सिद्धेन समीहितमित्याशंक्याह । सर्वेति । सर्वेषां निलैर्मित्तिककाम्यानां कर्मणां फलत्यागं विचक्षणाः प्राहुः नैव रूपतस्त्यागं प्राहुः । अतो न त्वदिष्टः संन्यासः सिद्धश्च नीलर्थः । अयमा-
शयः । यद्यपि संन्यासस्यागशब्दो निष्ठचित्तेव ब्रूतः तथापि सावैराग्याद्वा कायक्लेशभयाद्वा मोहयाद्वा भवतीति तत्कारणानां सात्विकादिभेदेन भिन्नत्वात् तस्या अपि सात्विकराजसतामसभेदेन त्रैविध्यं त्रिविधश्रद्धाप्रधा-
नत्वं च दुर्वारं । न चाविरक्तोऽश्रद्धानश्च तत्कर्माऽपि दृष्टविशेषेऽपीनो दृश्यते । यथोक्तं वार्त्तिके चार्थैः । 'प्रमादिनो बहिश्चिन्ताः पिथुनाः कलहोत्सुकाः । संन्यासिनोऽपि दृश्यते दैवसंदिग्धाः शयाः' इति ।
तस्मादविरक्तकृतसंन्यासापेक्षयानिष्कामकर्मचरणमेव श्रेयस्य त्यागशयेन भगवता काम्यकर्मत्यागः संन्याससत्त्वेन नित्यादिकर्मणां फलानभिधानं च त्यागत्वेन स्तुयत इति । तस्मादश्रद्धाया कृतः संन्यासोऽप्यसंज्ञेवेति संन्या-
साद्ब्रह्मणः स्थानमिति स्मृतं स्वफलदानं न समर्थं इति युक्तमुक्तं भगवता अश्रद्धाया कृतं सर्वव्यर्थमिति । यत्तु नित्यानामेव विविदिषायोगात् काम्यानां स्वरूपतोऽपि त्यागः पूर्वार्द्धस्यार्थः । सर्वेषां कर्मणां फलतस्त्या-
गइत्युत्तराद्धार्थं इति व्याख्यानं पक्षद्वयमदर्शनं परंतर्दाग्रमेण श्लोकेन पौनरुक्त्यमावहतीत्युपेक्षितं २ इदमेव पक्षद्वयमाह । त्याज्यमिति । एके मुख्यामनीषिणो मनोनिग्रहसमर्थाः परमात्मन्युत्पन्नविविदि-
षाणां पुरुषाणां दोषवत्तरागादयो यथात्वाज्यास्तद्वत् कर्मत्याज्यमिति प्राहुः । अपरे तु विविदिषार्थिना यज्ञादिकं न त्याज्यमिति श्रामाहुरित्यनुवर्त्तत । तथाच द्विविधाः श्रुतय उपलभ्यन्ते । न कर्मणां न प्रजया च

नेनत्यागेनैके अमृतत्वमानयुः । कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः इत्याद्याः । अविद्वद्विषयमेवैतत्पक्षद्वयं विदुषां तु कर्मसु प्रवृत्तिकारणस्याज्ञानस्य नष्टत्वात्स्वतः सिद्ध एव त्याग इति न तान्प्रतिकर्मविधि-
र्वातत्यागविधिर्वाप्रवर्त्तते । यथोक्तं ' न कर्माणि त्यजेद्योगी कर्मभिस्त्यज्यते ह्यसौ ' इति ३ निश्चयमिति । तत्र कर्मणां सागासागविषये विप्रतिपक्षौ सत्याग्रहयोपोत्त्यागे विषये मेदृशना निश्चयगृणुह्यस्मादहे-
पुरुषव्याघ्रत्यागस्त्रिविधः सात्त्विकराजसतामसभेदेन त्रिप्रकारः परिकीर्तितः शास्त्रे । इदमेव प्राग्पूर्वकः कर्मसंन्यासः सात्त्विकः । आयासभयात्तत्यागो राजसः । मोहघातत्यागस्तामस इति । तस्माद्ब्रह्म-
नत्यागो निश्चयेन विचारणीय इत्यर्थः ४ सूचीकटाह्यायेन त्यागस्वरूपकथनात्प्राक्परमतत्यागपक्षमुपन्यस्यति यज्ञेति । यज्ञादिकं कर्म न त्याग्यं किंतु कार्यमेव विधिगृहीतेनैव पुंसा अवश्यमनुष्ठेयमेव तत्-
अकरणे प्रत्यवायश्रवणात् चकारो हेत्वर्थः । यस्माद्यज्ञोदानंतपश्चैव मनीषिणां निष्कामानां दंभादिरहितानां पावनानि चित्तशोचकानि तथा च श्रुतिः । 'त्रयोधर्मस्कंधायज्ञोऽध्ययनं दानमिति प्रथमतस्तप एव द्वि-
तीयो ब्रह्मचर्याऽऽचार्यकुलवासी तृतीयः सर्व एते पुण्यलोका भवंति' इति यज्ञादीनां गृहस्थधर्माणां तपसो वनस्थधर्मस्याचार्यकुलवासस्य ब्रह्मचारिधर्मस्य च पावनत्वं दर्शयति । अत्रापि यज्ञदानशब्देन गृहस्थधर्मा-
यास्तप इति वानप्रस्थधर्माः परिशेषात्कर्मेति ब्रह्मचारिधर्माश्चेत्याः ५ एवमत्यागपक्षमुक्त्वा औत्सुक्यात्प्रथमं स्वाभिमतं त्यागात्यागसमुच्चयपक्षं दर्शयति एतानीति । तुशब्दः पूर्वोपन्यस्तात्पक्षाद्वैलक्षण्यं दर्श-
यति अपिशब्द एव शब्दार्थः एताभ्येव कर्माणि यज्ञदानतपसि संगत्य क्त्वा अहमेतेषां कर्तव्या वश्यमेतानि कर्त्तव्यानीत्यभिमानं वयोवर्णाद्यध्यासनिमित्तं त्यक्त्वा एतैः कृतैरहं स्वर्गवाचित्तुष्टिवाञ्छानं वा प्राप्स्यामी-
ति फलानि च त्यक्त्वा चकारा देवामकरणमप्रत्यवायो भविष्यतीत्येतमप्यभिर्न्धित्यक्त्वा ब्रह्मनिष्ठेनैव सांगस्वभावेन पुरुषेण कर्त्तव्यानि इति एवं प्रकारं मेमममतमुक्तं पूर्वमतात् श्रेष्ठं । तत्र हि कर्त्तृत्वाभिमानरूपे-
ण संगेन प्रत्यवायोत्पादभयाच्च कर्मानुष्ठानं विहितं अत्र तु तदभावाद्संगत्याघंशेन कर्मणां त्यागस्वरूपेणात्याग इति भेदः ६ प्राक्प्रतिज्ञातं त्यागत्रैविध्यमाह नियतस्येति । तुशब्दः पूर्वोक्तपक्षद्वयवैलक्षण्यार्थः

निश्चयं शृणु मे तत्र त्यागे भरत सत्तम ॥ त्यागो हि पुरुषव्याघ्रत्रिविधः संप्रकीर्तितः ४ यज्ञदानतपः कर्म न त्याग्यं कार्यमेव तत् ॥ यज्ञोदानंतपश्चैव पावनानि मनीषिणाम् ५ एता-
न्यपि तु कर्माणि संगंत्य क्त्वा फलानि च ॥ कर्त्तव्यानीति मे पार्थ निश्चितं मतमुत्तमम् ६ नियतस्य तु संन्यासः कर्मणो नोपपद्यते ॥ मोहात्तस्य परित्यागस्तामसः परिकीर्तितः ७
दुःखमित्येव यत्कर्म कायक्लेशभयात्त्यजेत् ॥ सकृत्त्वारजसं त्यागं नैव त्यागफलं लभेत् ८ कार्यमित्येव यत्कर्म नियतं क्रियते ऽर्जुन ॥ संगंत्य क्त्वा फलं चैव स त्यागः सात्त्विको मतः ९

यस्मादधिकृतस्य मुमुक्षोर्नियतस्यावश्यानुष्ठेयस्य कर्मणः संन्यासः स्वरूपेण त्यागो नोपपद्यते न युज्यते अहस्यशुद्धयपेक्षत्वात् । एवं सतियो मोहादज्ञानात्तस्य नियतस्य कर्मणः परित्यागः सतामसः परिकीर्तितः
आवश्यकं च त्यज्यते चेति विप्रतिषेधात् ७ एवं तामसं त्यागमुक्त्वा राजसं त्यागमाह दुःखमिति । यो दुःखरूपमेवेदं कर्मेति मत्वा कायक्लेशभयात्त्यजेत् स पुमान् तस्मादेव हेतोः राजसं राजोगुणनिष्ठं त्यागं कृत्वा
त्यागफलं चित्तुष्टिद्वारा मोक्षं नैव लभेत् लभेत् ८ एवं द्वाभ्यां श्लोकाभ्यां तामसराजसौ मुख्यत्वावेव त्यागादुक्तौ । तामसराजसयोरमुख्यत्यागयोरसंभवस्य भगवते वमोहात्तस्य परित्याग इति कायक्लेशभयाद्यस्य जे-
दिति च सूचनान्न ह्येवं संभवति मूढश्च करोति चेति विप्रतिषेधात् यदि करोति नैव मूढो यदि मूढस्तर्हि नैव करोति । एवं यदि कायक्लेशाद्विभेति नैव करोति यदि करोति नैव कायक्लेशाद्विभेति तस्मात्करोति च कायक्ले-
शाद्विभेति चेति विप्रतिषेधः । अतस्तामसराजसयोरमुख्यत्यागयोरसंभवाच्चौ नैवोक्तौ । सात्त्विकस्त्वमुख्यत्यागः संभवति । यथा स्फटिके जपाकुसुमाश्रिते लौहित्यं विवेकिनां प्रतीतित एवास्ति न वस्तु-
त एव मात्मनि ईश्वराधीनं विवेकिनां कर्तृत्वं प्रतीतित एवास्ति न वस्तुत इति वक्तुं शक्यं एवं च कर्त्तृत्वाभिनिवेशश्च न्यः पुमान् प्रतीतितः करोत्येव न वस्तुत इति संभवत्यमुख्योऽपि सात्त्विकस्याग इति तमेव मुख्यत्यागे-
धिकारहेतुं प्रथममाह कार्यमिति । कार्यं कर्त्तव्यमित्येव यत्कर्म नियतं नित्यं क्रियते हे अर्जुन संगं फलं च त्यक्त्वेत्येवधारणं प्रागुक्तस्यात्यागपक्षस्वरूपव्यापृश्यर्थः । स एव भूतत्यागः सात्त्विको मतो
वेदे दृष्टः । तथा च श्रुतिः । 'ईशावास्यमिदं सर्वं यत्किञ्च जगत्यां जगत् ॥ तेन त्यक्तेन भुञ्जीथा मा गृधः कस्यस्विदनम्' इति । ईशाईशेन परमेश्वरेण सर्वकार्यकरणकर्त्रात्मप्रवर्षकेन ईदं जगत्स्यावर-
जं मजगत्यां ब्रह्माहेति स्थितं वास्यमाच्छादितं व्याप्तं येन हेतुना सर्वतदधीनं तेन कारणेन त्यक्तेन त्यागेन कर्त्तृत्वभोक्तृत्वाभिमानवर्जनेन भुञ्जीथाः विषयान्भुंक्ष्व । मा गृधः गर्दमाकाशीः कस्यस्विदनं न कस्यापि तत्र शाभि

मपि पूर्वकर्मभिरेव विषयति आपस्तंबोक्ता अग्निदर्शनेन योगाग्रगण्यतिवर्त्तनीयकं वानतुतस्य प्रधानफलं स्वर्गादिभिविदुर्महत्तुमुद्दिष्टत्वादिति १२ मन्वात्मनः कर्माण्यनिमित्तं यदकर्तृत्वानुसंधानं तद्विक्रयोपिदमि
 दृष्ट्या दिवदाहार्यमुत्तास्तवमेव सदविषयस्तर्त्तुत्वेनाहृतमिति शास्त्रदृष्ट्या कर्तृत्वतिरोधानेनाकर्तृत्वमेव भाव्यते इत्याशङ्क्या गित्वेन दृष्ट्या योपि तदिदं कर्तृत्वादर्शनेनेव कल्पितेनाकर्तृत्वेन वास्तवस्य कर्माण्यसंभवादा
 यानिरस्य द्वितीयमुपपादयिष्यन् पीठिकामारचयति पंचेति । हेमहावाहो सर्वकर्मणां सिद्धये इमानि विषयमाणानि पंचकारणानि निर्वर्तकानि मेद्वचना निबोधयिष्यस्व । स्ववचने विश्वासोत्पादनार्थं कारणानां समूलत्वमाह
 सांख्ये कृतं तत्रोक्तानीति सम्यग्विविच्य ख्यायंते प्रकटीक्रियंते तच्चान्यात्मानात्मपदार्थरूपाणि यस्मिंस्तत्सांख्ये वेदांतशास्त्रं । तदेव विशिनष्टि कृतं तत्कृतस्य कर्मणोऽतः परिसमाप्तिर्यस्मिन् । सर्वकर्मसि
 लंपार्थज्ञाने परिसमाप्यत इत्यात्मज्ञाने सति सर्वकर्मणां समाप्तिदर्शनात् तस्मिन्सांख्ये कृतं तत्रोक्तानि १३ तान्येव पंचगणयति अधिष्ठानमिति । अधिष्ठानमिच्छाद्वेषमुखदुःखज्ञानादीनामभिव्यक्तेराश्रयो देहः तस्यानात्मत्वं
 चार्वाकव्यतिरिक्तसमस्तत्वादिसिद्धं । तथा कर्तृबुद्धिश्चिद्विज्ञादभासः प्रमातानामाहं प्रत्ययविषयोऽहंकारस्तथेत्यनेन तद्वेदानात्मत्वेन ज्ञेयइत्युक्तं देहस्यैव सृष्टौ प्रलये च तस्याव्युत्पत्तिविनाशयोर्दर्शनात् ।
 एतच्च विशेषणनाशाद्विशिष्टनाशविशेषणोत्पत्त्या च विशिष्टोत्पत्तिमभिमित्यश्रूयते । विज्ञानघन एवैतेभ्योभूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति । यथाग्नेः क्षुद्राविस्फुल्लिगाव्युच्चरंत्येव मेतस्मादा
 त्मनः सर्व एत आत्मानो व्युच्चरंतीति च विशिष्टस्य चानतिरेकादर्शनादनात्मत्वं सिद्धं । करणं च शब्दाद्युपलब्धिसाधनं प्रयश्चिद्विज्ञादशत्रिधं पंचकर्मैर्द्वियाणि पंचज्ञाने द्वियाणि मनोबुद्धिश्च । तथा विविधाश्रयपृथक्
 चेष्टाया वीयाः प्राणनादिरूपाः । दैवं पुण्यपापकृतं च तत्करणानुग्राहकसूर्यादिदेवतारूपं पंचमंपंचानां पूर्णं १४ शरीरेति । न्याय्यं धर्म्यं शास्त्रीयं विपरीतमन्याय्यमधर्म्यमशास्त्रीयं । ननु शरीरादि
 भास्त्रभिरारभ्यते पंचैते तस्य हेतव इति च विप्रतिपिदमुच्यते नैष दोषः अत्रापि शरीरपदेनाधिष्ठानस्य नरपदेन कर्तुं वाङ्मन इति करणस्यारभत इति चेष्टानान्याय्यमिति धर्माधर्मरूपस्यैव स्य च संग्रहात् । सर्वेषु कर्मसु
 पंचैतानि महाबाहो कारणानि निबोधमे ॥ सांख्ये कृतं तत्रोक्तानि सिद्धये सर्वकर्मणाम् १३ अधिष्ठानं तथा कर्त्ता करणं च पृथग्विधम् ॥ विविधाश्रयपृथक्चेष्टादैवंचैवात्र पं
 चमम् १४ शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्म प्रारभते नरः ॥ न्याय्यं वा विपरीतं वा पंचैते तस्य हेतवः १५ तत्रैवं सति कर्त्तारमात्मानं केवलं तु यः ॥ पश्यत्यकृतबुद्धित्वात् स पश्यति तदुर्मतिः
 १६ यस्य नाहंकृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ॥ हत्वाऽपि स इमां लोकां न हंतिन निबध्यते १७ ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञाता त्रिविधा कर्मचोदना ॥ करणं कर्मकर्त्तेति त्रिविधः कर्मसंग्रहः १८
 पंचानां समानेऽप्युपयोगे विविधप्रतिषेधलक्षणं त्रिविधमेव कर्मशास्त्रे प्रसिद्धमिति । इदं शरीरं कर्मैर्मानसमिदं वाचिकमिति व्यपदेशो देहादीनां प्राधान्यापेक्ष इति न किञ्चिद्विरोधः १९ एतत्प्रतिपादनफलं कर्तृ
 त्वस्यारोपितत्वसिद्धिरकर्तृत्वस्य स्वाभाविकत्वसिद्धिश्चेति द्वाभ्यां श्लोकाभ्यां दर्शयति तत्रेति । तत्र तस्मिन् कर्मणि एव मुक्तरीत्या पंचभिर्निर्वर्त्येति केवलं त्वकर्त्तारमप्यात्मानं चेतनम् । 'साक्षीचेता केव
 लो निर्गुणश्च' इति श्रुतेः । अधिष्ठानादि पंचकप्रचारदक्षिणमुदासीनमपि यः कर्त्तारकर्तृत्वाश्रयं पश्यति स दुर्मतिः पापाभिभूतमतिन पश्यत्यंघ्रवसः । अदर्शने हेतुः अकृतबुद्धित्वादिति शास्त्राचार्योपदेशात्
 मादिसंस्कृता बुद्धिर्यस्य सकृतबुद्धिस्तद्विपरीतोऽकृतबुद्धिस्तस्य भावस्तच्च तस्मात् । यथास्वमुखस्योदपात्रसंसर्गिकत्वं पश्यता जलचांचल्यमपि तत्रारोप्यत एवमात्मनो बुद्धिस्तत्त्वं पश्यता बुद्धिधर्मः कर्तृत्वादिर
 प्यात्मन्यारोप्यत इति भावः १६ द्वितीयं प्रयोजनमाह यस्येति । यस्य प्रमातृभावः प्रत्ययमात्रस्वरूप आत्मा नाहंकृतः अहमिव कृतोऽहंकारतादात्म्यं प्रापितोऽहंकृतस्तथान । यस्य बुद्धिर्न लिप्यते आ
 त्मभावेन रजितान भवति यस्य बुद्धेर्यतिरिक्तमात्मानं पश्यतो बुद्धिधर्माः कर्तृत्वादयो नात्मनि प्रतीयंते इति कर्त्तात्मवादितार्किकनिरासः । यस्य च आत्मधर्माश्चैतस्यादयो बुद्धौ न संयुज्यंते इति बुद्धिमेव चेतनं वदतो
 बौद्धस्य निरासः । चिदचितोरन्योन्यस्मिन्नन्योन्यधर्माध्यासो वाध्यत इति दुःखादिसंसर्गनिषेधेन भोक्तृत्वाभावो दर्शितः । हत्वाऽपि स इमां लोकां न हंतिन निबध्यते इति तु स्तुतिमात्रं कर्तृत्वस्यैव बाधेन हत्वा
 योगात् । दग्धपटवत्कर्तृत्वानुत्तावपि हननक्रियायां प्रवर्तकस्य रागद्वेषादेरभावाच्च । एतेनात्मनस्तत्त्विकमकर्तृत्वं भावयता कृतकर्मतात्त्विककर्तृत्वाभिमाननिमित्तं स्वफलं प्रस्तौतुं नाहंतीति दर्शितम् । न
 हि रज्जुसर्पे रज्जुबुद्धिकृत्वा प्रहरतः सर्पक्षो भजं दर्शनादिफलं भवति । सर्पेतु तथा कुर्वतस्तद्वत्पश्येत्तद्वदिदमपि ज्ञेयम् १७ समाप्तः सार्वात्म्यकस्यागोपपादनोपयोगी आत्मनोऽकर्तृत्वोपपादनप्रकारः अत्राह सां
 ख्यः । यदुक्तं पंचैते तस्य हेतव इति यच्चोक्तं चहंतीति तन्मृष्यामेहे न ह्यपरिणामी चेतनः परिस्पदात्मकस्य कायिकादिभेदेन त्रिविधस्य कर्मणः कर्त्ता भवतीति वक्तुं युज्यते । यच्चुन निबध्यत इति भोक्तृत्वमुक्तमपि

प्रत्याख्यातं तन्मप्यामे । नहिकुलालादयः स्वप्रयुक्ता एषघटादीर्ष्वर्तयंतिकितुभोक्तृपुरुषप्रयुक्ताः । अन्यथाभोक्तृणां भावेवैवर्तयंतत्प्रवृत्तिरित्यापत्तिः । एवं प्रधानमात्रभूताः कर्त्रादयः पुरुषस्य भोगापवर्गसाधनप्रयुक्ताः सर्वाणि कर्माणि निर्वर्तयंतितस्मात्पुरुषस्य भोक्तृत्वभावत्वादेव कर्तृत्वानुसंधानपूर्वकमपि कृतं कर्म भोक्ताऽवश्यमेव भोक्तृत्वमिति सात्त्विकत्यागेऽपि कर्माणि पुरुषचनमसंगमिति । अत्र प्रतिविधत्ते । ज्ञानं ज्ञेयमिति ज्ञानं ज्ञायते प्रकाशयते वस्तुतत्त्वमनेनेति प्रत्यक्षादिप्रमाणज्योषटादिप्रकाशः स च वर्तमानोऽतीतो वा । ज्ञेयं बोधविषयो घटादिः । परिज्ञाता विषयी सा भासधीरूपा बोधोक्तृ-युच्यते । एवं रूपप्रकारत्रयवती त्रिविधा कर्मणां चोदना । त्रयं समुचितं सत्कर्मणि प्रवर्तकमित्यर्थः । सत्यपि ज्ञेये ज्ञातरि वा ज्ञाने प्रवृत्त्यनुपपत्तेः ज्ञाने ज्ञातरि च सति देशकालव्यवहिते ज्ञेये प्रवृत्त्यनुपपत्तेः । सत्यपि संस्कारात्मके ज्ञाने ज्ञेये च सन्निहिते तथाऽपि सुषुप्तौ प्रमात्रभावात् प्रवृत्त्यदर्शनादेतन्नयं त्रिदंडविष्टं भवद्वन्द्वो न्यापेक्षं सत्त्वानोपादानोपेक्षा बुद्धिरूपं कार्यजनयित्वा हानाद्यनुकूले व्यापारे प्रवर्तयतीति कर्तृपदाभिधेयमित्यर्थः । चोदनेति कर्तरि न्धादिल्युप्रत्ययात् त्वेन चोदनाशब्दः कर्तृवाची । लिंगत्वविवक्षितं लिंगमश्लिष्यं लोकाश्रयत्वाद्धिगस्येति वा तथाकरणमिन्द्रियम् कर्मतेन यत्क्रियमाणं विषयग्रहणम् कर्तापुर्वाक्त एव परिज्ञाता एतन्नयं समुदितं सत्कर्मसंग्रहः कर्मण ईप्सिततमस्य भोगस्य संग्रहः संसृष्टतेऽस्मिन्निति संश्लेषस्थानं भोक्तृत्वमित्यर्थः । सत्यपि भोक्तृकरणे च क्रियाविना भोगासंभवात् क्रियायाश्चाश्रयविना स्वरूपा लाभादाश्रयस्य करणविना भोक्तृत्वांगकर्तृत्वानुपपत्तेः श्वेतन्नयं मिलितं सत् भोक्तृत्वमुच्यत इत्यर्थः तथाच श्रुतिः । 'आन्मैन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तृत्वाद्दुर्मनीषिणः' इति इन्द्रियप्रसिद्धम् । मन इत्यनेन बुद्धिरिव गृह्यते युक्तमिन्द्रियद्वारा मते भोग्येन सह संबंधक्रिया । इन्द्रियं च मनश्च युक्तं चेति विग्रहे इन्द्रियमनोयुक्तमिति द्वंद्वैकवद्भावः एतन्नयं भोक्ता आत्मैव दुर्मनीषिण इति श्रुत्यर्थः । एवं हि श्रुतिस्मृत्योर्व्याख्यानेतयोर्मुलमूलभावो युज्यते नान्यथा । तथाच कर्तृवत् भोक्तुरप्यनात्मगणपतितत्वाद्भोक्तृत्वं भोगकर्तृत्वमिति निर्वचनाद्यः कर्ता स एव भोक्तेति प्रतीतिपादनादहमकर्ताऽभोक्तेति चानुसंधानपूर्वकं कर्माणि कुर्वतः कर्तृत्वभोक्तृत्वकृतः कर्मलेपो नास्तीति सिद्धं । भाष्यस्य चायमेवार्थः येतु करणक्रियायाः साधकतमं दशविधं बालं मनो बुद्धिरूपमांतरं कर्मकर्तुं रीप्सिततमं क्रियया व्याप्यमानमुत्पाद्यमाप्यविकार्यं संस्कार्यं चेति ज्ञानं कर्मचकर्ता च त्रिवैव गुणभेदतः ॥ प्रोच्यते गुणसंख्यानेयथा वच्छृणुता न्यपि १९ सर्वभूतेषु यैर्नैकं भावमव्ययमीक्षते ॥ अविभक्तं विभक्तेषु तज्ज्ञानं विद्विषात्त्विकम्

२० पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं नानाभावात् पृथग्विधान् ॥ वेत्ति सर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्विराजसम् २१

॥

॥

॥

चतुर्विधं । कर्ता कारकांतरप्रयोजकश्चिद्विद्भिः । एतन्नयं कर्मसंग्रहः कर्माश्रयः कर्तृत्वमित्यर्थः । तथा ज्ञानं विषयप्रकाशनशक्तिः । ज्ञेयं विषयः । परिज्ञाता ज्ञानाश्रयो भोक्ता एतन्नयं कर्मणि प्रवर्तकमिति व्याचक्षते । तेषामप्यात्मानकर्तारानापि सांख्यानां भिन्नभोक्तृत्वेन प्रकृतेः प्रवर्तक इत्येवाशयः । तथापि क्रियया व्याप्यमानस्य वक्ष्यमाणसात्त्विकादिभेदानर्हस्य घटादिरूपस्य कर्मणः कर्तृकोटौ प्रवेशयोगः । तस्य क्रियाश्रयत्वमात्रविषयायां प्रकृते तत्कथनानुपयोगश्च स्पष्टः । तथाऽस्माकं तु घटादिव्यापकक्रियायाः कर्मशब्दाच्च त्वं मुख्यं । कर्तृकोटिप्रवेशश्च क्रियाक्रियावतार्थमर्थमिह प्रवेशयोगः । तथा ज्ञानं प्रकाशनक्रियेति मते क्रियारूपेऽस्मिन् प्रवर्तकज्ञानांतरस्यापेक्षेति तत्र तत्रान्यस्यापेक्षेत्यनवस्थादुर्निवारा १८ पूर्वश्लोकोक्ते ज्ञानादिषु तदपरिज्ञाताकर्ता चैक एवेति परिशिष्टाः पंच तेषां सर्वेषां प्राकृतत्वेन त्रिगुणात्मत्वे प्राप्ते ज्ञेयकरणयोज्योर्द्वयोर्दत्तकुटारकल्पयोः परिसंख्यार्थत्रयाणामेव प्रत्येकं त्रिविधत्वं विवरीतुं प्रतिजानीते ज्ञानमिति । ज्ञानं कर्मकर्ता चेति त्रयमेव गुणभेदतः तत्त्वधानतुल्ये करणे । गुणसंख्यानेकापिलेशास्ते यद्यपि तत्रैकस्यां प्रमदायां भर्तुः सुल्लं जायते तत्र तत्र तस्याः सत्त्वोद्धूतत्वात् । तामाविदत्तश्च त्रस्य दुःस्वजायते तं प्रति तस्यारज उद्धूतत्वात् । तस्यामेव सप्तत्या द्वेषस्तं प्रति तस्यास्तम उद्धूतत्वात् । प्रमदयैव सर्वे भावा व्याख्याता इति कापिलानां ज्ञेयकरणयोरपित्रैविध्यं प्रसिद्धं । तथापि प्रमदादय एकस्यैव पुंसो निमित्तभेदेन प्रीतिदुःखद्वेषविषया अपि भवन्तीति पूर्वोक्तं व्यवस्थायानिर्मुलत्वात् । प्रीत्यादीनां कर्तृत्वमायितया प्रतीयमानानामालंबनभूतायाः प्रमदायाः प्रीत्याद्यात्मकत्वं कल्पयितुं न शक्यत इति न भगवता तयोस्त्रिविधत्वं व्याख्यायते अस्यार्थः स्पष्टः १९ एवं ज्ञानादित्रयस्यैव त्रैविध्यं वक्तुं प्रतिज्ञाय ज्ञानत्रैविध्यं तावदाह सर्वभूतेष्विति । यथा कटककुंडलादिषु व्यावर्तमानेषु तत्त्वविदेकं चानमेवेदमिति पश्यति । एवं येन ज्ञानेन सर्वभूतेषु विभक्तेषु नाना नामरूपभेदभिन्नेष्वव्ययपरिणामिनमेकं भावं चिन्मात्ररूपमीक्षते सर्वैर्ब्रह्मैवेदमिति पश्यति तज्ज्ञानं सात्त्विकं विद्धि एकात्म्यज्ञानमेव सात्त्विकमित्यर्थः २० भेदज्ञानाजसत्त्वमाह यत्पृथक्त्वेनेति । पृथक्त्वेन भिन्नत्वेन ज्ञानं तदज्ञानमिति

भीष्म० ६

अ०

॥ १८ ॥

11

11

॥ ६९ ॥

ययाधृत्या अव्यभिचारिण्यासमाध्यनुगतयामनः प्राणैर्द्रियाणां क्रिया श्रेष्ठाः

संकल्पं चासम्प्रसादोऽद्विग्रहं च योगेन चित्तवृत्तिनिरोधेनैकाग्र्येण वा संयत्तास्तेनैव निरोधो वावस्थाया मैकाग्र्यावस्थायां

वाधारयते चिरमवस्थापयति साधृतिः पार्थसात्विकी ३३

ययाधृत्या धर्मादीन्धारयतेऽनुरोधयतयानिश्चिनोति

प्रसंगेन धर्मादेः संबन्धेन फलाकांक्षी च भवति पुरुषो धृतिः सा पार्थ राजसी ३५

३४ स्वप्नंन्द्रा । भयं ब्रासं । शोकं प्रसिद्धं । विषादं विषण्णतां । मदमशास्त्राय विषयसेवया चित्तस्य विवशत्वं । एतान् विमुंचति धारयत्येव ययाधृत्या साधृतिः पार्थतामसी ३५

ययाधृत्या धर्मादीन्धारयतेऽनुरोधयतयानिश्चिनोति

प्रसंगेन धर्मादेः संबन्धेन फलाकांक्षी च भवति पुरुषो धृतिः सा पार्थ राजसी ३५

गुणभेदेन क्रियाणां कारकाणां च त्रैविध्यमुक्तं तत्फलस्य सुखस्य वैविध्यमाह सुखं त्वित्यादिना अभ्यासात्पौनःपुन्येन सेवनात् यत्र सात्त्विके राजसेतामसे वा सुखे रमते रतिं प्राप्नोति । ययास्त्यादुःखस्य पुत्र शोकादेरप्यंतमवसानं निगच्छति निश्चयेन प्राप्नोति । तत्सुखं त्रिविधं गृणुयदा त्वयमप्यर्थः सात्विकसुखस्यैव लक्षणार्थस्तदा यत्र समाधि सुखे अभ्यासाद्रमते न तु विषयसुख इव रागादुःखांतं मोक्षं च निगच्छतीत्यर्थः ३६ यत्तत्प्रसिद्धं सर्वप्राणिप्रमासपदं अग्रे समारंभकाले मनः प्राणेन्द्रियस्पर्शनिरोधेन यज्ञे संज्ञाप्यमानस्य पशोरिव जायमानं । विषमवातितीव्रवेदनाकरं । परिणामे सात्विक्याधृत्या निरुद्धा मुमन आदिक्रिया मुअ मृतोपममत्याह्लादकरं । आत्मनः स्वस्यैव बुद्धेः प्रसादो नैर्मल्यं रजस्तमो मलराहित्यं तस्मादविर्भूतं न तु विषयसंगर्जनं निद्रालस्यादिजं वा तत्सुखं सात्विकं प्रोक्तम् ३७ राजसंमुखमाह विषयेति । अग्रे भोगकाले परिणामे विषमिव वियोगकाले इहा मुत्र च दुःखप्रदत्वात् ३८ अग्रे आरंभे अनुबंधे परिणामे मोहनं मोहकरं आत्मनो बुद्धेः यतो निद्रादिजम् ३९ प्रकरणार्थमुपसंहरत्यनुक्तमपि संगृह्य नतदस्तीति । सत्त्वं प्राणिजातं इदमुपलक्षणं जडस्यापि सर्वस्य त्रिगुणविकारत्वात् प्रकृतिजैर्जन्मांतरियधर्माधर्मसंस्कारजैर्मायाप्रभवैर्वा शेषस्पष्टम् ४० एवं पंचदशे संसारांश्च त्वमसंगशस्त्रेण चिच्छित्वा परंपदं मार्गितव्यमि

धृत्या ययाधारयते मनः प्राणैर्द्रियक्रियाः ॥ योगेनाव्यभिचारिण्याधृतिः सा पार्थ सात्विकी ३३ यया तु धर्मकामार्थान् धृत्या धारयतेऽर्जुन ॥ प्रसंगेन फलाकांक्षी धृतिः सा पार्थ राजसी ३४ यया स्वप्नं भयं शोकं विषादं मदमेव च ॥ न विमुंचति दुर्मेधा धृतिः सा पार्थतामसी ३५ सुखं त्विदानीं त्रिविधं गृणु मे भरतर्षभ ॥ अभ्यासाद्रमते यत्र दुःखांतं च निगच्छति ३६ यत्तदग्रे विषमिव परिणामेऽमृतोपमम् ॥ तत्सुखं सात्विकं प्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजम् ३७ विषयेन्द्रियसंयोगाद्यत्तदग्रेऽमृतोपमम् ॥ परिणामे विषमिव तत्सुखं राजसंमृतम् ३८ यदग्रे चानुबंधे च सुखं मोहनमात्मनः ॥ निद्रालस्यप्रमादोत्थं तत्तामसमुदाहृतम् ३९ नतदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः ॥ सत्त्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्यात्त्रिभिर्गुणैः ४० ब्राह्मणक्षत्रियविशांशूद्राणां च परंतप ॥ कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवैर्गुणैः ४१ ॥

त्युक्तं तत्रात्मनोऽसंगत्वोपपादनाय क्रियाकारकफललक्षणस्य कृत्स्नस्य संसारस्य त्रिगुणात्मकत्वमुक्तम् । न ह्यात्मानात्मनोर्गुणातीतगुणात्मकयोः संगः संभवति न ह्याकाशांतर्वर्तिपृथिव्यादिगुणेन गंधादिनाऽऽकाशः संलज्जयते तद्वदित्युक्तम् समाप्तः शास्त्रार्थः । अथेदानीं सर्वगीताशास्त्रार्थमुपसंहर्तुं पसंगशस्त्रात्पुनर्यंच प्रदर्शयितुं प्रकरणान्तरमारभते ब्राह्मणेत्यादिना । शूद्राणामसमासकरणं वेदानधिकारात् प्रविभक्तान्य संकीर्णानि । तत्र हेतुमाह स्वभावप्रभवैर्गुणैः स्वभावैश्चरस्य प्रकृतिस्त्रिगुणात्मिका सैव प्रभवो हेतुर्गुणानां तैस्वभावप्रभावस्तैः । यद्वा ब्राह्मणस्वभावस्य सत्त्वगुण एव प्रभवः शांतत्वात् । क्षत्रियस्वभावस्य सत्त्वोपसंजर्जनं रजः ईश्वरस्वभावत्वात् । वैश्यस्वभावस्य तमोपसंजर्जनं रजः कृष्यादिस्वभावत्वात् । शूद्रस्वभावस्य रजोपसंजर्जनं तमः शुभ्रास्वभावत्वात् । अथवा स्वभावः प्राग्भवीयः संस्कारस्तत्प्रभवेन तु जातिमात्रप्रभवैः पक्षिणामाकाशगमनवत् । अतएव जात्यंतरव्यावृत्तानां धर्माणां शमादिषु पाठो न दृश्ये । न हि शूद्राभ्यावृत्तं त्रैवर्णिकानां मध्ययनादिकं चा इतरद्रव्याभ्यावृत्तं ब्राह्मणानामध्यापनादिकं वेहपठ्यते किंतु सर्वे सर्वजातीयानां साधारणधर्माः शमादयो दृश्यंते । यथा हि द्रोणादिषु ब्राह्मणेष्वपि शौर्यादिकं भरतादिषु क्षत्रियेष्वपि शमादिकं दृष्टं एव मितरत्र । तस्माद्यस्मिन्कास्मिंश्च द्रोणेशमादयो दृश्यंते तस्य शूद्रोऽप्येतैर्लक्षणे ब्राह्मण एव ज्ञातव्यः । यत्र च ब्राह्मणेऽपि शूद्रधर्मा दृश्यंते तस्य शूद्र एव । तथा चारण्यके सर्पभूतं न हृषं प्रति युधिष्ठिरवाक्यं 'सत्यं दानं क्षमा शीलमान् शंस्यंतपो घृणा ॥ दृश्यन्ते यत्र न गेन्द्रस ब्राह्मण इति स्मृतः' । तथा 'यत्रैतल्लक्ष्यते सर्पवृत्तं ब्राह्मणः स्मृतः ॥ यत्रैतन्न भवेत्सर्पतं शूद्रां मतिर्निर्दिशेद' इति । जातिधर्मास्तु मनुना दर्शिताः । 'अध्यापनं चाध्ययनं यजनं याजनं तथा ॥ दानं प्रतिग्रहं चैव ब्राह्मणानामकल्पयत् ॥ प्रजा

नारक्षणं दानमिज्याध्ययनमेव च ॥ विषयेष्वप्रसक्तिं च क्षत्रियस्य समादिशत् ॥ पशून् नारक्षणं दानमिज्याध्ययनमेव च ॥ वणिक्पशुं कुसीदं च वैश्यस्य कृषिमेव च ॥ एकमेव तु शूद्रस्य प्रभुः कर्म समादिशत् ॥ एतेषां मेव वर्णानां शुश्रूषामनस्यया इति । तस्मात् शमादयो यत्रा ब्राह्मणे ब्राह्मणे वा दृश्यं ते स एव ब्राह्मण इत्यत्र विवक्षितम् । 'स्वेस्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते परां' इत्यत्र तु मनुक्तान्यध्यापनादीन्येव स्वकर्माणि ग्राह्याणि न तु शमदमादीनि । न हि ज्ञानविज्ञानवतोऽन्यासंसिद्धिर्लब्धव्यास्ति । तस्माच्छमदमादयो ब्रह्मिष्ठस्यैव ब्राह्मणस्य लक्षणमिति दिक् ४१ ब्राह्मणकर्माण्यहं शम इति । अतः करणनिग्रहः शमः । बाह्येन्द्रियनिग्रहोदमः । तपःपूर्वोक्तं शारीरादिभेदेन त्रिविधम् । शौचं बाह्यं गुज्जलाभ्यामाभ्यन्तरं भावशुद्धिः । क्षांतिः क्षमा । आर्जवमकौटिल्यं । ज्ञानं शास्त्रीयं कर्म ब्रह्मविषयम् । विज्ञानं तदनुष्ठानानुभवात्मकम् । आस्तिक्यं श्रद्धा एतच्च कर्म ब्रह्मकर्म ब्राह्मणत्वजात्यभिव्यञ्जकं कर्म स्वभावजं प्राचीनधर्मसंस्कारजम् ४२ शौर्यं पराक्रमः । तेजः प्रागल्भ्यम् । धृतिर्धैर्यम् । दाक्ष्यं युद्धे कौशलमुत्साहोवा । दानमौदार्यम् । ईश्वरभावः उन्मार्गवर्तिनानियमनशक्तिः । एतत्क्षेत्रं कर्म स्वभावजम् ४३ वैश्यशूद्रयोः कर्माण्याह कृषीति । स्पष्टार्थः श्लोकः ४४ कर्मप्रविभागफलमाह स्वेस्वेति । स्वेस्वेन वादिभिरुक्तेऽध्यापनादावसाधारणे शमदमादौ साधारणे च कर्मण्यभिरतो निष्ठावान् संसिद्धिं ज्ञानयोग्यतां लभते नरः । एतदेव विवरीतुं प्रतिजानीते स्वेति । सिद्धिर्ब्रह्ममाणामुख्यसंन्यासलक्षणैर्नैष्कर्म्यसिद्धिं यथा येन प्रकारेण ४५ तमेव प्रकारमाह यत इति । प्रवृत्तिः कायवाङ्मनोनिर्वर्त्या चेष्टा यतो हेतोरेतर्यामिणः । येन वागभ्युद्यत इत्यादि श्रुतेः । येन इदं सर्वं दृश्यं तत्तद्व्याप्तमुपादानत्वात् स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य संतर्प्य सिद्धिं मोक्षं विन्दति लभते मानवः । मनुष्याधिकारिकत्वाच्छास्त्रस्य परमेश्वरे नित्यकर्मणामर्पणमेव मोक्षद्वारमित्यर्थः ४६ स्वकर्मणो विविशेषणस्य फलमाह श्रेयानिति । स्वधर्मो विगुणः किंचिदंगदीनोऽपि श्रेयान् प्र

शमोदमस्तपः शौचं क्षांतिरार्जवमेव च ॥ ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्म स्वभावजम् ४२ शौर्यं तेजो धृतिर्दाक्ष्यं युद्धे चाप्यपलायनम् ॥ दानमीश्वरभावश्चात्र कर्म स्वभावजम् ४३ कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यं वैश्यकर्म स्वभावजम् ॥ परिचर्यात्मकं कर्म शूद्रस्यापि स्वभावजम् ४४ स्वेस्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः ॥ स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा विदति तच्छृणु ४५ यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततम् ॥ स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विंदति मानवः ४६ श्रेयान् स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥ स्वभावनियतं कर्म कुर्वन्नाप्रोति किल्बिषम् ४७ सहजं कर्म कौन्तेय सदोषमपिन त्यजेत् ॥ सर्वारंभा हि दोषेण धूमेनाग्निं वा वृताः ४८ असक्तबुद्धिः सर्वत्र जितात्मा विगतस्पृहः ॥ नैष्कर्म्यसिद्धिं मरमां संन्यासेनाधिगच्छति ४९ सिद्धिं प्राप्नोत्यथा ब्रह्म तथाऽप्राप्नोति निबोधमे ॥ समासेनैव कौन्तेय निष्ठा ज्ञानस्य यापरा ५० बुद्ध्या विशुद्ध्या युक्तो धृत्याऽऽत्मानं नियम्य च ॥ शत्रूदीन् विषयांस्त्यक्त्वा रागद्वेषौ व्युदस्य च ५१ ॥ ॥ ॥ ॥

शस्यतरः किमपेक्ष्य श्रेयान् परधर्मात्स्वनुष्ठितात् सम्यग्विहितादपि उक्तं च । स्वधर्मे निश्चनं श्रेयः परधर्मो भयावह इति । स्वभावनियतं पूर्वोक्तं त्रिविधस्वभावाज्जातं कर्म कुर्वन् किल्बिषं दोषं नाप्रोति विषकृमे विषमिव न दोषकरम् । तस्मात्तव भैक्ष्यं हिंसा शून्यमपिन युक्तं किंतु हिंसा युक्तोऽपि स्वधर्म एव प्रशस्यतरः । धर्मत्वेन विहितेऽस्मिन्नग्नीषोमीयपञ्चालं भैक्षकृते सति न किल्बिषप्रसंगोऽस्तीत्यर्थः ४७ किंच सहजं स्वाभाविकं क्षेत्रं कर्म सदोषं हिंसा मिश्रमपिन त्यजेत् । हियस्मात्सर्वारंभाः सर्वाणि कर्माणि दोषेण हिंसादिना आहृता एव । यस्माच्च परधर्मो भयावहस्तस्मात्स्वकर्मनित्यजेदित्यर्थः ४८ स्वकर्मणा मीश्वरे समर्पणं कर्तव्यमित्युक्त्वाऽन्तरं श्लोकद्वयेन स्वकर्मणामावश्यकत्वं युक्त्वा तेषां परमेश्वरेर्पणेन किं फलं स्यादित्यत आह असक्त इति । संन्यासेन 'कार्यमित्येव यत्कर्म नियतं क्रियतेऽर्जुन ॥ संगं त्यक्त्वा फलं चैव सत्यागः सात्त्विको मतः' इति पूर्वोक्तेना मुख्यसात्त्विकतयागेन असक्तबुद्धिः पुत्रदारादिपुसक्तिपदेष्वसक्तिवर्जिता बुद्धिर्यस्य सोऽसक्तबुद्धिर्विरक्त इत्यर्थः अत एव जितात्मा क्षांतचित्तः विगतस्पृहः विशेषणगता स्पृहानुत्पत्त्या यस्य तादृशो भूत्वा नैष्कर्म्यसिद्धिं कात्स्न्येनैव स्वरूपतः कर्मत्यागलक्षणां पारिव्राज्यसिद्धिं परमां पूर्वोक्तां मुख्यतया गांक्षयाऽतिश्रेष्ठानंदेष्टृयकुशलं कर्मेति श्लोकेन व्याख्यातां अधिगच्छति प्राप्नोति ४९ स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा विन्दतीत्येतत्प्रतिज्ञातमुपपादितम् । इदानीं नैष्कर्म्यसिद्धिं प्राप्तोऽपि परिव्राड्भूतीकारसंज्ञकवैराग्यवान्यथा ब्रह्म प्राप्नोति तथा वक्तुं प्रतिजानीते सिद्धिमिति । सिद्धिर्नैष्कर्म्यसिद्धिर्निबोधबुद्धयस्व मेमद्वचना तस्मात्सेनसंक्षेपेणैव हे कौन्तेय यायत्प्राप्यं ब्रह्म विधेयापेक्षं स्त्रीत्वं ज्ञानस्य परानिष्ठा यदपेक्षयाऽन्यद्वैद्यमांतरं तरेनास्तीत्यर्थः ५० तमेव ब्रह्म प्राप्तिप्रकारमाह त्रिविधः बुद्धयेति । बुद्धयवेदांतश्रवणमननपरि

पाकोत्थयाऽहं ब्रह्मास्तीति परोक्षनिश्चयरूपया विद्युदया सर्वभूतेषु भैरवादिभावनया सम्यग्विशोधितया । ध्यायैवेण योगक्षेमादिनिमित्तवैयर्थ्यादित्येन । आत्मानं देहेन्द्रियसंघातं नियम्य दृढात्मनो भूत्वेत्यर्थः । चकारात्प्राणं च नियम्य शब्दादीन् विषयांस्त्यक्त्वा तत इन्द्रियाणि प्रत्याहृत्येत्यर्थः । प्रत्याहृतकरणोऽप्यंतर्मेनैव विषयान्स्मरति तत्परित्यागमाह रागद्वेषौ व्युद्स्येति । संकल्पं त्यक्त्वेत्यर्थः । सह विषयं परि कल्प्यतन्नागं जनयतीति प्रसिद्धं यथा चाक्षपादाचार्यसूत्रम् । दोषनिमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकृता इति दोषो रागादिः चकारादयमहमस्मीत्येतमपि भावं व्युद्स्येति ज्ञेयं ततो ब्रह्मभूया य ब्रह्मभावाय तं प्राप्तुं कल्पते योगो भवतीति तृतीयेन संबंधः ५१ केन साधनजातेनैवं भूतो भवतीत्यत आह विविकेति । यत्तच्छब्दाध्याहारेण योज्यं नित्यमिति सर्वत्र संबंधनीयम् । यो नित्यं विविकसेवी एकांतशीली । लब्ध्वा शीमिताशनशीलश्च । तथानित्यं वैराग्यं रागाभावं समुपाश्रितश्च । तथानित्यं ध्यानयोगः षष्ठाध्यायोक्तस्तत्परश्वयोनित्यं भवति सयतवाक्कायमानसो भवति यतकाय आसनदाढ्येन । यतवाग् विषये भ्यः इन्द्रियाणां प्रत्याहारेण । यतमानसः सर्वसंकल्पत्यागेन । अत्र चतुर्भिः साधनैर्यतवाक्कायमानसत्वं साध्यम् । नित्यं विविकसेवादिशीलः सन्यतवाक्कायमानसो भूत्वा ब्रह्मभूयाय कल्पत इत्युत्तरेणाश्रयः ५२ एवं यतवाक्कायमानसस्य योगिनो योगजाः सिद्धय उपतिष्ठन्ति ताश्च श्रुतौ दर्शिताः 'पृथिव्यग्नेजो निलखे समुत्थिते पंचात्मके योगगुणे प्रवृत्ते ॥ न तत्र रोगो न जरानमृत्युः प्राप्तस्य योगाग्निप्रयं शरीरं' इति । तथा 'यं यं लोकं मनसा संविभाति विद्युदसत्त्वः कामयते यांश्च कामान् ॥ तंतं लोकं जयते तांश्च कामान् तस्मादात्तमज्ञं च येन हृत्कामः' इति च । संविभाति संकल्पयति लोकलोचनीयमतीतानागतमर्थजातं कामान् कामान् कामान् विषयान् जयते उपलभते इति श्रुतिपदानामर्थः । तथा 'नाविरतो दुश्चरिता ज्ञाशांतो नासमाहितः ॥ नाशांतमानसो वापि प्रज्ञानेनैव न मान्नुयात्' इति । प्रज्ञानेन शास्त्राचार्योपदेशजेन ज्ञानेन दुश्चरितादिसेवनाद्विरक्तः शांतो जितचित्तः समाहितो निरुद्धचित्तश्च तत्परिग्रहं शांतमानसो योगी श्वर्यासक्तचित्तः एवमात्मानं न प्राप्नुयादिति श्रुत्यर्थः । तदिदमाह अहंकारमिति । यदा तु योगीयतमानसोऽस्मितामात्र

विविकसेवी लब्ध्वा शीयतवाक्कायमानसः ॥ ध्यानयोगपरो नित्यं वैराग्यं समुपाश्रितः ५२ अहंकारं बलं दौर्कामं क्रोधं परिग्रहम् ॥ विमुच्य निर्ममः शांतो ब्रह्मभूयाय कल्पते ५३ ब्रह्मभूतः प्रसन्नात्मानं शोचति न कांक्षति ॥ समः सर्वेषु भूतेषु मद्भक्तिं लभते पराम् ५४ भक्त्या मामभिजानाति यावान्यश्चास्मि तत्त्वतः ॥ ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा विशते तदनंतरम् ५५

प्रत्ययो भवति तदा सैवास्मितादस्यति विषयाभिमुखाहंकार इत्युच्यते विषयविमुखा त्वस्मितेति ततस्तमहंकारं निवृद्ध्यात् । तदनिग्रहे योगी बलं सत्यसंकल्पत्वादिसामर्थ्यमात्मनः पश्यन् दर्पकरोति न मनुष्योऽन्यो स्तीति मन्यते ततश्च हेतुधर्ममतिक्रामतीत्यापस्तं वचनाद्विव्यान् कामानिच्छति । तत्र केन चिन्मिचेन कामप्रतिबंधे सति क्रोधवान् भवति ततः परोत्सादनाय भूयांसं शिष्यादिपरिग्रहं संपादयति ततो नश्यतीति । तस्मात्सर्वानर्थमूलभूतमहंकारमेव विमुच्यत इतरां सर्वान्विमुंचति । अहंकारविमोकेऽपि निर्ममत्वं तत्प्रदर्शितेषु विषयेषु ममात्मानं सत्यं सत्यं हंकारः शिथिलीभूतो विषयवैमुख्यं प्राप्य स्वकारणेऽस्मितायां विलीयते । ततः शांतोऽस्मिताया अपि प्रलयाच्चिरिधनाशिवदुपरतो योगी ब्रह्मभूयाय कल्पते ५३ अस्यैवं शान्तस्य केवलस्य योगिनोऽव्युत्थानावस्थामाह ब्रह्मभूत इति । यो हि सुप्तोऽलये वा निपतितो योगी व्युत्थानेन जहदहं स नमो ग्रस्तचित्त इव तं द्रालुरुचिष्ठति । ब्रह्मभूतस्तु प्रसन्नात्मा प्रसन्नचेताः लघुशरीरः अमृतेन वसमाधिमुखेन तत्सतदेकप्रवणेन शोचति नष्टं । नाप्यप्राप्तं कांक्षति दारादिकं सर्वेषु भूतेषु चतुर्विधेषु समः ब्रह्मैवं सर्वमिति बुद्ध्या वैषम्यवर्जितः सन् परामर्शं किं द्वैतदृष्टिं विवर्जितं भावनालभते । पातं जलयोगी तु न व्युत्थानेन परादृष्टिं लभते भेददर्शित्वात् अयं च भक्तः श्रीभागवते दर्शितः । 'सर्वभूतेषु येनैकं भगवद्भावं मीक्षते ॥ भूता निभगवत्यात्मन्येव भागवतोत्तमः' इति । सोऽयं चतुर्थो भक्तो ज्ञानी त्वात्मैव मे मतमिति भगवताऽपि दर्शितः ५४ अस्याद्वैतात्मतत्त्वज्ञानलक्षणया भक्तेः फलमाह भक्त्येति । मां उक्तविधया भक्त्या ज्ञानी अभितः साकल्येन जानाति साकल्यमेवाह यावानिति । किमहमणुपरिमाणो वा देहसंमितो वा तां किकाणां मिवाकाशवत्सकलमूर्तद्रव्यसंयोगित्वलक्षणविभुत्वाश्रयो वा संप्रपंचाद्वैतवादिनामिव स्वगतभेदवान्वाऽखंडैकसो वेति परिमाणतस्तत्त्वतो मां तत्प्रदार्थजानाति । तथायश्चास्मीति । देहेन्द्रियप्राणमनसामन्यतमः कियत्कालस्यापीवाक्षणिकविज्ञानरूपो वा शून्यं वा कर्ता भोक्ता वा जडो वा जहाजडरूपो वा चिद्रूपो भोक्ता वा कर्तृत्वभोक्तृत्ववर्जितं आनंदघनो वेति तत्त्वतः सर्वसंज्ञयराहित्येन मायजरमरमयमशोकं जानाति तथा च श्रुतिः । 'भियते हृदयं प्रविशति च यन्ते सर्वसंज्ञायाः ॥

कोऽसौ परोयद्वशोऽहमस्मीत्यत आह ईश्वर इति । ईश्वर ईशानशीलोऽन्यथामीपृथिव्यादीनामस्माकं च सर्वभूतानां सर्वप्राणिनां हृद्देशे जुहोति गुहायां सर्वप्राणिप्रवर्त्तकस्तिष्ठति कीदृशः सर्वभूतानि भ्रामयन् ऊर्ध्वाधो मार्गेषु संचारयन् काष्ठपुत्तिका इव सूत्रधारः यंत्रारूढानि यंत्रमिव यंत्रं उत्क्रमणादिसाधनं सर्वप्राणाद्यात्मकं लिङ्गं तदारूढानि मायायास्वशक्त्या भ्रामयन्नितिसंबन्धः । हे अर्जुन शुक्लविशुद्धांतःकरण सेश्वरोसीति भावः अत्राहंकारपूर्वकं यः कर्म करोति यश्च ईश्वरपरवशोऽहं करोमीति बुद्ध्या करोति न यो रस्यंतं वेलक्षण्यमदर्शनायार्थं मंत्रोभाष्ये उदाहृतः । 'अहश्च कृष्णमहरर्जुनं च विवर्त्तते रजसीवेद्याभिः' इति भारद्वाजार्पम् अहश्च कृष्णमहरर्जुनं चेत्त्याग्रिमारुतस्य प्रतिपदिति ब्राह्मणेन आग्रिमारुते शस्त्रे विनियुक्ता प्रथमे यष्ट्क यस्मिन् दिवसे सोमः सूर्यतेयागार्थं तदेव जन्ममाफलयति न मुखयमहः शब्दवाच्यं अन्यचुदिनमपि न मे विनष्फलत्वात् तथा च स्मृतिः । 'दशभिर्जन्मभिर्वेदा आधानं शतजन्मभिः सहस्रैर्जन्मभिः सोमं ब्रह्म कृण्वं पातुमर्हति' इति सोमयागस्य दौर्लभ्यं दर्शयति तदयमहः शब्दः कालवचनोऽपि मौल्ये कर्मणि वर्तते । यथादर्शपौर्णमासशब्दौ । तत्रैवं सति अहः यागः कृष्णं अविदुषा कृतमप्रकाशमिव भवति । तथाऽहर्जुनं स्वच्छंदं तदेव विदुषा कृतं प्रकाशरूपमिव भवति । ते एते उभे अविद्वद्विद्वत्कृते अहनीरजसी प्रवृत्तिरूपत्वात् रजोगुणकार्ये अपिवेद्याभिर्विद्याभिः कर्मणां वा वज्रदोषासना रूपा वा परमेश्वरे सर्वकर्मणि रूपवा अहं करोमीत्यभिमानरूपा वा विद्याविज्ञानानि ताभिर्विवर्त्तते वैपरीत्येन वर्तते सोपासनं कर्मत्वे तत्परमात्मतत्त्वप्रकाशकं वंचिच्छेदहेतुः मूढकृतं कर्म कृष्णं स्वरूपा वरकं वंचेदुत्तरित्यर्थः । तदेवं भगवान् आर्य अर्जुनेति संबोधयन् एतस्य स्वच्छांतःकरणत्वद्योतनेन शुक्लधर्मोऽधिकारं दर्शयति ६१ तमेव ईश्वरं सर्वभावेन सर्वात्मना स्मरणमाश्रयं चच्छाश्रयस्व तत्प्रसादात् तदनुग्रहात्परां शान्तिं उपरति समाधिमिति यावत् तथा च सूत्रं । समाधिसिद्धिरीश्वरप्रणिधानादिति । स्थानं च परं विष्णोः पदं मोक्षं शाश्वतं नित्यं प्राप्स्यसि ६२ सर्वगोतार्थं सुपसंहरति इतीति । इति एवं प्रकारं ते तुभ्यं माया सर्वज्ञेन परमकारुणिकेन ज्ञानं आख्यातम् ।

ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति ॥ भ्रामयन् सर्वभूतानि यंत्रारूढानि मायाया ६१ तमेव शरणं गच्छ सर्वभावेन भारत ॥ तत्प्रसादात्परां शान्तिं स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम् ६२ इति ते ज्ञानमाख्यातं गुह्याद्बुद्धतरं मया ॥ विमृश्यैतदशेषेण यथेच्छसितथा कुरु ६३ सर्वं गुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचनम् ॥ इष्टोऽसि मे दृढमिति ततो वक्ष्यामि ते हितम् ६४ मन्मना भव मद्रक्तो मद्याजीमानं मस्कुरु ॥ मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोऽसि मे ६५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

गुह्यान्मंत्रं तंत्रं सायनरूपाद्बुद्धतरं अतिशयितं रहस्यं । एतद्यथोक्तं शास्त्रार्थं जातं विमृश्य सत्यमगालोच्य यथेच्छसितथा कुरु ६३ एवं यथेष्टकरणमभ्यनुज्ञायाप्यतिवात्सल्यात् श्लोकद्वयेनैव कृत्स्नं शास्त्रार्थमुपदेक्ष्यं स्तद्ब्रह्मण्येकाग्र्यमस्य संपादयितुमाह सर्वेति । सर्वेभ्यो गुह्येभ्यः अतिशयितं गुह्यं सर्वगुह्यतमं भूयः पुनरसकृदुक्तमपि मे मम वचनं शृणु परमं परमार्थं विषयत्वात् न लोभाभापि भयात्त्वावक्ष्यामि किं तर्हि मम इष्टोऽसि परमाप्तोसि इति हेतोः दृढं अतिशयितं ते तव हितं यत्ततो वक्ष्यामि । तव इष्टत्वात् विद्यायाश्च हितत्वात् तद्वचनं आसेत्तव्यं अवश्यं वक्तव्यमिति भावः ६४ तदेव गुह्यतमं हितमाह मन्मना भव एतेन भगवदुपासनात्मको मध्यमपट्कार्थ उक्तः । कथमल्पपुण्यस्य भक्तिरुद्देष्टव्यतीत्यत आह मद्याजी भगवदर्थं कर्मकरणशीलो भव एतेन कर्मप्रधान आद्यपट्कार्थं विवृतः । ननु यस्य भगवद्याजि त्वं न संभवति दारिद्र्यात्ख्याद्यभावाद्वा तस्य भगवद्भक्तिरदौर्लभ्याद्ब्रह्माकाराच्चेतोदृष्टिर्दुर्लभतरेत्याशंक्याह मानं मस्कुरु प्राकृतभक्त्यैव प्रतिमादौ भगवंतं सर्वोपचारसमर्पणेन नमस्कारादिना सत्यगाराधयेत्यर्थः । तथा चाश्वलायनो नमस्कारस्यैव यज्ञत्वमुदाहरति 'योनमसास्वध्वर इति यज्ञावैनम इति हि ब्राह्मणं भवति' इति च । एवमुक्तस्य सोपासनत्रया रूढस्य फलमाह मामिति । मामेव तत्पदार्थं सर्वजगत्कारणं सर्वेश्वरं सर्वशक्तिमखंडं करसत्त्वं एष्यसि माप्स्यसि विवर्द्धय प्रतिविंशटाकाश इव महाकाशं । अस्मिन्नर्थे शपथं करोति ते तव पुरः सत्यं अवाधितार्थं भूतं प्रतिजाने प्रतिज्ञां करोमि मामेवैष्यसीति । प्रियोऽसि मे यत्स्त्वं मे मम प्रियोऽसि अतः प्रतारणानर्हं त्वयि सत्यमेवाहं ब्रवीमीत्यर्थः ६५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एवंनमनयजनभजनमननक्रमेणसंख्यनिष्ठाउक्ता । यापूर्वध्यानेनात्मनिपश्यंतीत्यनेनश्लोकेनदर्शिता । इदानीं'अभ्येत्वेवमजानंतःश्रुत्वाऽभ्युपसते । तेऽपिचातितरंत्येवमस्युंश्रुतिपरायणा' इतिकेवलपास्तिनिष्ठायोगाख्योक्तातामाह सर्वेति । सर्वेषांवर्णानामाश्रमाणादेहेन्द्रियबुद्धीनांचधर्मानभिहोत्रादीन्मुखदुःखादींश्चत्यक्त्वामामेकं सर्वेश्वरं सर्वशक्तिसोपाधिनिरुपाधिवाऽसंहैकरसमानंदघनं परमात्मानं शरणं शुणातिहिनस्त्यविद्यादीन्केशादीन्शरणमाश्रयः परायणं गच्छामुहि मदेकशरणो भवेत्यर्थः । अत्र अन्नं भुक्त्वा वैवृत्य तिन तु जलमात्रं पीत्वेति वदते तु त्वं क्त्वा प्रत्ययार्थः सर्वधर्मपरित्यागेनानां शरणं त्रजेत्यर्थः यथोक्तम् 'अनात्मदर्शनेनैव परात्मानमुपास्महे' इति । एतस्य भगवच्छरणीकरणस्य फलमाह अहंत्वेति । अहंप्रत्यगात्मा मूर्याद्यंतर्यामीनारायणः सकलपाप्मविनिर्मुक्तः सम्यग्ज्ञातः सन् त्वात्सर्वपापेभ्यः संचितक्रियमाणेभ्योगोत्रवधादिजैभ्यो मोक्षयिष्यामि मां शुचः शोकं मां कार्षीः तथाहि । तच्च ज्ञानफलं पापास्पर्शः शोकरणं च सर्वश्रुतिस्मृतिप्रसिद्धादित्यंतर्तितिनं नारायणं प्रकृत्यच्छादोगेयश्रूयते 'स एष सर्वेभ्यः पाप्मभ्य उदित उदेति ह वै सर्वेभ्यः पाप्मभ्यो य एव वेद । तरति शोकमात्मवित्तत्रको मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः' इति । उदितः ऊर्ध्वमितीतः पापान्युत्क्रम्यगतो निष्पाप इति श्रुतिपदार्थः । वर्णाश्रमधर्मसंन्यासपूर्वकं षष्ठाध्यायेनोक्तेन योगेन देहादीनां धर्माश्चत्यक्त्वानिर्विकल्पमात्मानं साक्षात्कुर्वतो न कर्मलेप इत्यर्थः ६६ एवं श्लोकद्वयेन ज्ञानयोगेन सांख्यानोक्तं कर्मयोगेन योगिनामिति सांख्ययोगौ द्वितीयाध्याये दर्शिता बुद्धस्त्यविद्यासंप्रदायविधिमाह इदमिति । अतपस्काय तप आलोचनं तद्रहिताय अयत्नशीलायेत्यर्थः । अभक्ताय श्रद्धाहीनाय अशुश्रूषवे गुरुत्वेनाम कुर्वते । मां परमात्मानं योऽभ्यसूयति मदीयगुणासहिष्णुतया मयि दोषारोपपरो भवति तस्मै नजः प्रत्येकं संबद्धत्वादेतेषां विशेषणानामन्यतमाभावेऽपि कदाचन महत्यपि संकटेऽनवाच्यं नोपदेष्टव्यम् । अत्र 'विद्याइवैव्राह्मणमाजगामगोपायमाशेषविष्टेऽहमस्मि ॥ अमृतकायानृजवेऽयतायनमांब्रूयावीर्यवती तथास्याम् । यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ॥

सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज ॥ अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मां शुचः ६६ इदं तेनातपस्कायनाभक्ताय कदाचन ॥ न चाशुश्रूषवे वाच्यं न च मां योऽभ्यसूयति ६७ य इदं परमं गुह्यं मद्भक्तेष्वभिधास्यति ॥ भक्तिं मयि परां कृत्वामामेवैष्यत्यसंशयः ६८ न च तस्मान्मनुष्येषु कश्चिन्मे प्रियकृत्तमः ॥ भवितान च मे तस्मादन्यः प्रियतरो भुवि ६९ अध्येष्यते च य इमं धर्म्यं संवादमावयोः ॥ ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः स्यामिति मे मतिः ७० श्रद्धावान न स्युश्च शृणुयादपियोनरः ॥ सोऽपि मुक्तः शुभां लोकां प्राप्नुयात्पुण्यकर्मणाम् ७१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशेन महात्मनः' इति श्रवणादसुयारहितायार्जोपेतायाभ्यासशीलाय गुरुरपरे श्वराधनपराय च तद्रहस्यं देयं नान्यस्मै इत्यर्थः ६७ एवं संप्रदायविधिमुक्त्वा संप्रदायकर्तुः फलमाह य इदमिति । इदं परमं गुह्यं यो भक्तिहीनो मानपूजाद्यर्थान् मद्भक्तेष्वभिधास्यति सोऽपि तत्तत्पुण्यान्मयि परमेश्वरे चिदेकरसे पराभक्तिमद्वैतलक्षणमुपासनां कृत्वा तत्रादं प्राप्य तामनुष्ठापय च मामेवैष्यति मुक्तिं प्राप्स्यतीत्यर्थः असंशयः संशयोऽत्र नास्ति । स्मर्यते हि अजामिलादीनां भक्तिगंधीनानामपि पुत्रसंकेतितेन नारायणेति नाम्ना स्नेहवशादाह्वयतां तावन्मात्रतुष्टेन भगवता सद्गतिर्दिष्टा किमु वक्तव्यं यो वाचाप्राप्तावच्छास्त्रहस्यं प्रतिपादयति तस्य भाक्ताभादिक्रमेण कृतकृत्यत्वं भविष्यतीति ६८ ननु अश्रद्धया कृतं सर्वेभ्यो मयि तत्त्वैवोक्तं कथमभक्तस्याप्येतच्छास्त्राभिधानतो भक्त्या दिलाभः संभवेदित्याशंक्याह न चोत । तस्मादेतच्छास्त्रप्रवर्तकादन्यो मनुष्ये पुमे मम प्रियकृतमोनच काश्चिदस्ति । इयमेव मम महती वाचिकी भक्तिस्तं कृत्वा सोपानारोहक्रमेण मे मम प्रियतरो भवितुं भविष्यति । 'अनिच्छयाऽपि संस्पृष्टो दहत्येव विषाचकः' इति । न च भुवि एतस्मादन्त्यत्परमार्थसाधनमस्तीति भावः । अस्यार्थः स्पष्टः ६९ अध्यापकस्य फलमुक्त्वाऽध्येतुः फलमाह अध्येष्यते चेति । ज्ञानयज्ञेन निर्विकल्पसमाधिना इष्टः पूजितः सहिष्यमेष्वनामापुष्कलपुण्यवृष्टिकरस्तद्देतस्य शास्त्रम्याध्ययनमपीत्यर्थः । इति मे मम सर्वेश्वरस्य मतिः तेनात्र स्तुतिभाजमेतदिति न मंतव्यं किंतु भूतार्थवाद एवायमिति भावः ७० प्रवक्तुर्ध्येतुश्च फलमुक्त्वा श्रोतुरपि फलमाह श्रद्धावानिति । शृणुयादपि अक्षरश्रवणं कुर्यादपि किमु वक्तव्यमादरेणार्थग्रहणं यः कुर्यात्स उक्तं कलं प्राप्नुयादिति स्पष्टार्थः श्लोकः । तथा चोक्तं श्रीभामवते । 'वासुदेवकथामभ्यः पुरुषांस्त्रीन् पुनाति हि ॥ वक्तारं पृच्छकं श्रोतृस्तत्त्वादासालं यथा' इति ७१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सर्वातर्थासीसर्वज्ञोऽपि भगवान्लोकशिक्षार्थं शिष्यस्य ज्ञानं ज्ञातं न वेति पृच्छति । अन्यथा पुनः पुनः स्वयमेत्युपदेशो कृतवताः कृष्णानि दास्यमयाऽयं शतकृतोऽप्युपदेशेन कृतार्थः कर्तव्य इत्याशयेनाह कश्चिदिति ।
 कश्चिदितिकामप्रवेदने हे पार्थ एतच्च व्यापकाग्रेण चेतसा श्रोतव्यं शब्दतोऽर्थतश्च बोद्धव्यमिति मम कामोऽस्ति ततस्त्वापृच्छामि किमिदं त्वया श्रुतमिति । श्रुतवतोऽपि तव अज्ञानकृतः संमोहो विपर्ययः अना-
 त्मन्यात्मधीरूपः स्वधर्मैर्युद्धे चाधर्मधीरूप इति सद्विधोऽपि नष्टः कश्चित् । मच्छ्रमसाफल्यमिच्छुस्त्वामहंपृच्छामीत्यर्थः ७२ एतं पृष्टः स्वस्य कृतकृत्यतां ज्ञापयन्नर्जुन उवाच नष्टो मोह इति । मोहः
 पूर्वोक्तो द्विविधोऽपि नष्टः । स्मृतिरयमहमस्मि परं ब्रह्मेत्यात्मानुसंधानरूपा आत्मतत्त्वविषया लब्धा । यस्यालाभेन सर्वदृश्यग्रंथीनां यावान्यश्चास्मि तत्त्वत इत्यत्रोदाहृतानां चिज्ज्ञेय्यभ्रमप्रभवानां
 विमोक्षो भवति तथा च श्रूयते । स्मृतिर्लभे सर्वग्रंथीनां विमोक्ष इति त्वत्प्रसादान्मयाऽच्युत स्मृतिर्लभेति संबन्धः । स्थितोऽस्मि त्वच्छासने इति शेषः । गतसंदेहो नष्टसंदेह इत्यनेनानात्मन्यात्म-
 धीरूपो मोहो नष्ट इति दर्शितं । करिष्ये वचनं तवैत्यनेन स्वधर्मैर्युद्धे चाधर्मधीरूपोऽपि मोहो नष्ट इति दर्शितं ७३ समाप्तः शास्त्रार्थः । इदानीं कथाप्रबंधमेवानुवर्तयन् संजय उवाच इतीति । अद्भुतं चेत् सो वि-
 स्मयकरं रोमहर्षणरोमां चोद्रेद जनकं शेषं स्पष्टं ७४ कथमयं त्वया दूरस्थयोरपि बाभ्रुदेवार्जुनयोः संवादः श्रुत इत्यत आह व्यासप्रसादादिति । भगवता व्यासेन दिव्यं चक्षुः श्रोत्रादिकं महदंशं दत्तं
 येनाहं व्यवहितं विप्रकृष्टं वासं कर्तुं लामलकवद्विजानामि । अतो व्यासप्रसादादेतच्छास्त्रं परं गुह्यं गोप्यं अहं श्रुतवान् । योगं च पश्ये योगमैश्वर्यमिति प्रतिज्ञापूर्वकं प्रदर्शितं वैश्वरूपं तमपि दृष्टवानिति
 शेषः । स्वयं कथयत इत्युक्ते अस्य महतो भूतस्य निःश्वसितमेतद्यद्देव इति श्रुतेः स्वनिःश्वसितं वेदं शिष्याचार्यपरंपरया कथयत इत्यायाति । तदर्थं साक्षात्कथयत इति । सृष्ट्या दौ ब्रह्माणं पती वेदा-
 नीमर्जुनं प्रति साक्षात्कथयतः श्रुतवानहमिति पार्थः । तेन भगवदनुग्रहपात्रतया ब्रह्मणा समत्वं स्वस्य द्यात्यते । अत्र एतद्योगमित्यभेदेनान्वये तु गुह्यपदोपेक्षया एतद्योगमिति पुनर्पुनः कलियोरपि सामा-
 कश्चिदेतच्छ्रुतं पार्थ त्वयैकाग्रेण चेतसा ॥ कश्चिदज्ञानसंमोहः प्रनष्टस्ते धनं जय ७१ ॥ अर्जुन उवाच ॥ नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धा त्वत्प्रसादान्मयाऽच्युत ॥ स्थितोऽस्मि ग-
 तसंदेहः करिष्ये वचनं तव ७३ ॥ संजय उवाच ॥ इत्यहं वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः ॥ संवादमिममश्रौषमद्भुतं रोमहर्षणम् ७४ व्यासप्रसादाच्छ्रुतवानेतद्गुह्यमहं परम्
 योगं योगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतः स्वयम् ७५ राजन्संस्मृत्यसंस्मृत्यसंवादमिममद्भुतम् ॥ केशवार्जुनयोः पुण्यं हृष्यामि च मुहुर्मुहुः ७६ तच्च संस्मृत्यसंस्मृत्यरूपमत्यद्भु-
 तं हरेः ॥ विस्मयो मे महान् राजन् हृष्यामि च पुनः पुनः ७७ ॥

नाधिकरण्यं शक्यं च यत्किंचिदश्रुताऽपि क्षुद्रुपहंतुमित्यादाविव पूर्वप्रवृत्तिलिङ्गसंस्कारप्राबल्यादुत्तरत्रिभिर्लिङ्गविशेष्यलाभेऽपि पूर्वसंस्कारो न निवर्तत इति सामानाधिकरण्यं विलिङ्गयोरपि वक्तुं शक्यमिति ज्ञेयं ७५
 केशवार्जुनसंवादश्रवणजैविश्वरूपारूपयोगदर्शनजं चाह्लादं कमेण श्लोकद्वयेनाह राजन्नि । हे राजन् हे धृतराष्ट्र पुण्यं पुण्यं करपापहरं चेत्यर्थः संस्मृत्यसंस्मृत्येति संभ्रमे द्विरुक्तिः शेषं स्पष्टार्थः ७६ तच्चेति ।
 रूपं विश्वरूपं एतद्दर्शने हि ब्रह्माणमीशमिति देशतो विप्रकृष्टं वक्राणिते त्वरमाणो विंशतीति कालतो व्यवहितं भीष्मादिक्षयं च कर्तुं लामलकवद्विजानाम् । तच्च जगतो मिथ्यात्वमंतरेण न संभवतीति प्रतिपादितं वेदांतक-
 तके 'अतीतानागतं वस्तु वीक्ष्यते करविलंबवत् । योगी संकल्पमात्रोत्थमिति शास्त्रे पुंडिहिमः ॥ १ ॥ मायायां सर्वदा सर्वसर्वविवस्मिदं जगत् ॥ अस्तीति तदुपाधिश्चित्तात्वात्मात्सर्वमीक्षते
 ॥ २ ॥ आरंभपरिणामाभ्यां स्वेन रूपेण यश्च सत् ॥ अतीतानागतं वस्तु योगी तद्वीक्षतां कथम् ॥ ३ ॥ संकल्पमात्रमात्रं वस्त्वतीतादियदीक्ष्यते ॥ नष्टो दीर्घनाभं तस्याद्योगिज्ञानमप्रमा-
 ॥ ४ ॥ योगी संकल्पमात्रेण तस्योत्पत्तिर्यदीक्ष्यते ॥ ईशसंकल्पमात्रेण सर्वोत्पत्तिस्तदेक्ष्यतां ॥ ५ ॥ आरंभपरिणामेवादेशकालाद्यतिक्रमः ॥ नैव दृष्टः कश्चित्सोऽयं स्वप्नमायादि बुष्कुटः
 न ६ ॥ युगपद्ब्रह्मतेकुंभो नानादेशस्थयोगिभिः ॥ जलसूये इवास्माभिस्तेनासौ कल्पितः स्फुटं ॥ ७ ॥ योगिभिर्गृह्यमाणत्वाद्दृष्टः सर्वत्र सर्वदा ॥ सत्त्वास्तीति चेत्कार्यकथमीदृग्विधं भवेत् ॥ ८ ॥
 व्यावृत्तं हीक्ष्यते कार्यं युगपद्ब्रह्मदेशता ॥ चेत्कल्पनां विनास्येष्टाहृष्टास्तत्र नास्ति वः ॥ ९ ॥ तस्मान्नाणुभिरारब्धमिति वज्रापिगव्यवत् ॥ प्रकृतेः परिणामो बाजगर्तित्विदं जालवत् ॥ १० ॥ सत्यं बद्ध-
 शाभिद्रजालं विश्वपरागृहं ॥ अधिष्ठानाद्वैश्वदेवदृष्टानां स्वेव तद्दृश्यते ॥ ११ ॥ स्पष्टो यो मूलश्लोकः ७७

२१ गौतमं कृपं २२ पुराकल्पे प्राचीनशास्त्रे २३ । २४ । २५ मिथोऽन्योन्यं एषोहीति सुलोपाभावआपः २६ व्यक्तं नित्यं भीष्मस्य अतिकं समीपं २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ धिक्कृत्वा धिक्कृत्य
 असमाप्तार्पः धिगित्य करोदिति वा ३२ विवक्षितं वक्तुमिष्टं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ पराभावाय पराकृतो निरस्तो भावः सत्तायत्र नः तस्मै मरणायेत्यर्थः परश्चासावभावश्चेति विग्रहेऽपि स एवार्थः
 तानुवाच महाप्राज्ञो वासुदेवो महामनाः ॥ अभिप्रायोऽस्य विज्ञातो मयेति प्रहसन्निव २१ एष भीष्मं तथा द्रोणं गौतमं शल्यमेव च ॥ अनुमान्य गुरून् सर्वान् योत्स्य ते पार्थिवो
 ऽरिभिः २२ श्रूयते हि पुराकल्पे गुरून् ननु मान्ययः ॥ युध्यते स भवेद्यत्कमपध्यातो महत्तरैः २३ अनुमान्य यथाशास्त्रं यस्तु युध्येन्महत्तरैः ॥ ध्रुवस्तस्य जयो युद्धे भवेदिति
 मतिर्मम २४ एवं ब्रुवति कृष्णेऽत्र धार्तराष्ट्रं च मूर्ध्नि प्रति ॥ हाहाकारो महानासीन्निःशब्दास्त्वपरेऽभवन् २५ दृष्ट्वा युधिष्ठिरं दूराद् धार्तराष्ट्रस्य सैनिकाः ॥ मिथः संकथयांचकु
 रेषो हि कुलपांसनः २६ व्यक्तं भोत इवाभ्येति राजाऽसौ भीष्ममंतिकम् ॥ युधिष्ठिरः स सोदर्यः शरणार्थं प्रयाचकः २७ धनं जये कथं नाथे पांडवे च वृकोदरे ॥ नकुले सहदेवे च
 भीतिरभ्येति पांडवम् २८ ननूनं क्षत्रियकुले जातः संप्रथिते भुवि ॥ यथाऽस्य हृदयं भोतमल्पसत्त्वस्य संयुगे २९ ततस्ते सैनिकाः सर्वे प्रशंसंति स्म कौरवान् ॥ दृष्ट्वाऽसुमन
 सो भूत्वा चैलानि दुधुवुश्च ३० व्यनिदं श्वत्था सर्वे योधास्तव विशांपते ॥ युधिष्ठिरं स सोदर्यं सहितं केशवेन हि ३१ ततस्तत्कौरवं सैन्यं धिक्कृत्वा तु युधिष्ठिरम् ॥ निःशब्द
 मभवत्तूर्णपुनरेव विशांपते ३२ किं नु वक्ष्यति राजाऽसौ किं भीष्मः प्रतिवक्ष्यति ॥ किं भीमः समरश्चावी किं नुकृष्णार्जुनाविति ३३ विवक्षितं किमस्येति संशयः सुमहान भूव
 ॥ उभयोः सेनयो राजन् युधिष्ठिरकृते तदा ३४ सोऽवगाह्य च मूर्ध्नि शत्रोः शरशक्तिसमाकुलम् ॥ भीष्ममेवाभ्ययात्तूर्णभ्रातृभिः परिवारितः ३५ तमुवाच ततः पादौकराभ्यां
 पीडय पांडवः ॥ भीष्मं शांतनवं राजायुद्धाय समुपस्थितम् ३६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आमंत्रयेत्वां दुर्धर्षत्वया योत्स्यामहे सह ॥ अनुजानीहि मां तात आशिषश्च प्रयोजय
 ३७ ॥ भीष्म उवाच ॥ यद्येवं नाभिगच्छेथा युधिमां पृथिवीपते ॥ शपेयं त्वां महाराज पराभावाय भारत ३८ प्रीतोऽहं पुत्रयुध्यस्व जयमाप्नुहि पांडव ॥ यत्तेऽभिलषितं
 चान्यत्तदवाप्नुहि संयुगे ३९ त्रियतां च वरः पार्थ किमस्मत्तोऽभिकांक्षसि ॥ एवं गते महाराज न तवास्ति पराजयः ४० अर्थस्य पुरुषोदासो दासस्त्वर्थो न कस्यचित् ॥ इति
 सत्यं महाराज बद्धोऽस्म्यर्थेन कौरवैः ४१ अतस्त्वां क्लीबवद्वाक्यं ब्रवीमि कुरुनंदन ॥ श्रुतोऽस्म्यर्थेन कौरव्ययुद्धादन्यत्किमिच्छसि ४२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मंत्रयस्व म
 हाबाहो हितैषी मम नित्यशः ॥ युध्यस्व कौरवस्यार्थं ममैष स ततं वरः ४३ ॥ भीष्म उवाच ॥ राजन् किमत्र साह्यं ते करोमि कुरुनंदन ॥ कामं योत्स्ये परस्यार्थं ब्रूहि यत्ते विव
 क्षितम् ४४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं जयेयं संग्रामे भवंतमपराजितम् ॥ एतन्मे मंत्रय हितं यदिश्रेयः प्रपश्यसि ४५ भीष्म उवाच ॥ नैनं पश्यामि कौन्तेय यो मां युध्यंतमा
 हवे ॥ विजयेत पुमान् कश्चित्साक्षादपिशतक्रतुः ४६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ हंत पृच्छामि तस्मात्त्वां पितामह नमोऽस्तुते ॥ वधोऽपार्थं ब्रवीहि त्वमात्मनः समरे परैः ४७

३८ । ३९ एषंगते ईदगाचरणवतित्वयि ४० । ४१ क्लीबवत्स्वोक्तस्य वरस्य युद्धादन्यदिति त्वेनैव संकोचनात्कारवत्भूतः पोषितः युद्धात्प्रातिभट्ट्याव ४२ । ४३ साहंसाहाय्यम् ४४ श्रेयः प्रपश्यसि
 दिवक्तुं योग्यमिति मन्यसेतर्हि वदेत्यर्थः ४५ । ४६ । ४७

तावत्संप्रति ४८ । ४९ । ५० आत्मनिःश्रेयसंस्वहितसाधनं ५१ अहंरिपूतकथंजयेतत्तुविगतकल्मषःसन्कथयेतिशेषः ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ ध्रुवोऽवश्यंभावी अभिजानामिअनुजाना

भीष्मउवाच ॥ नस्मत्तंतातपश्यामिसमरेयोजयेतमाम् ॥ नतावन्मृत्युकालोऽपिपुनरागमनंकुरु ४८ ॥ संजयउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरोवाक्यंभीष्मस्यकुरुनंदन ॥ शिरसाप्रतिजग्राहभृयस्तमभिवाद्यच ४९ प्रायात्पुनर्महाबाहुराचार्यस्यरथंप्रति ॥ पश्यतांसर्वसैन्यानामध्वेनभ्रातृभिःसह ५० सद्रोणमभिवाद्याथकृत्वाचाभिप्रदक्षिणम् ॥ उवाचराजादुर्धर्षमात्मनिःश्रेयसंवचः ५१ आमंत्रयेत्वांभगवन्योत्स्येविगतकल्मषः ॥ कथंजयेरिपून्सर्वाननुज्ञातस्त्वयाद्विज ५२ ॥ द्रोणउवाच ॥ यदिमांनाभिगच्छेथायुद्धायकृतनिश्चयः ॥ शपेयंत्वांमहाराजपराभावायसर्वशः ५३ तयुधिष्ठिरतुष्टोऽस्मिपूजितश्चत्वयाऽनघ ॥ अनुजानामियुध्यस्वविजयंसमवाप्नुहि ५४ करवाणिचतेकामंब्रूहित्वमभिकांक्षितम् ॥ एवंगतेमहाराजयुद्धादन्यत्किमिच्छसि ५५ अर्थस्यपुरुषोदासोदासस्त्वर्थोनकस्यचिद् ॥ इतिसत्यंमहाराजबद्धोऽस्म्यर्थेनकौरवैः ५६ ब्रवीम्येतत्क्लीबवत्त्वांयुद्धादन्यत्किमिच्छसि ॥ योत्स्येऽहंकौरवस्यार्थेनवाशास्योजयमया ५७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ जयमाशास्वमेब्रह्मन्मंत्रयस्वचमद्वितम् ॥ युद्धस्वकौरवस्यार्थेवरणपवृतोमया ५८ ॥ द्रोणउवाच ॥ ध्रुवस्तेविजयोराजनयस्यमंत्रीहरिस्तव ॥ अहंत्वामभिजानामिरणेशन्नूविमोक्ष्यसे ५९ यतोधर्मस्तस्तःकृष्णोयतःकृष्णस्ततोजयः ॥ युध्यस्वगच्छकौन्तेयपृच्छमांकिंब्रवीमि ते ६० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पृच्छामित्वांद्विजश्रेष्ठशृणुयन्मेऽभिकांक्षितम् ॥ कथंजयेयंसंग्रामेभवंतमपराजितम् ६१ ॥ द्रोणउवाच ॥ नतेऽस्तिविजयस्तावद्यावद्युद्धयाम्यहंरणे ॥ ममाशुनिधनेराजनयतस्वसहसोदरैः ६२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ हंततस्मान्महाबाहोवधोपायंवदात्मनः ॥ आचार्यप्रणिपत्यैषपृच्छामित्वांनमोऽस्तुते ६३ ॥ द्रोणउवाच ॥ नशत्रुंतातपश्यामियोमांहन्याद्रथेस्थितम् ॥ युध्यमानंसुसंरब्धंशरवर्षौघवर्षिणम् ६४ ऋतेप्रायगतंराजत्रयस्तशस्त्रमचेतनम् ॥ हन्यान्मांयुधियोधानांसत्यमेतद्व्रवीमि ते ६५ शस्त्रंचाहंरणेजह्यांश्रुत्वातुमहदपि

यम् ॥ श्रद्धेयवाक्यात्पुरुषोदेतत्सत्यंब्रवीमि ते ६६ ॥ संजयउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वामहाराजभारद्वाजस्यधीमतः ॥ अनुमान्यतमाचार्यप्रायाच्छारद्वतंप्रति ६७ सोऽभिवाद्यकृपंराजाकृत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥ उवाचदुर्मर्षतमंवाक्यंवाक्यविदांवरः ६८ अनुमानयेत्वांयोत्स्येऽहंगुरोविगतकल्मषः ॥ जयेयंचरिपून्सर्वाननुज्ञातस्त्वयाऽनघ ६९ ॥ कृपउवाच ॥ यदिमांनाभिगच्छेथायुद्धायकृतनिश्चयः ॥ शपेयंत्वांमहाराजपराभावायसर्वशः ७० अर्थस्यपुरुषोदासोदासस्त्वर्थोनकस्यचिद् ॥ इतिसत्यंमहाराजबद्धोऽस्म्यर्थेनकौरवैः ७१ तेषामर्थेमहाराजयोद्धव्यमितिमेमतिः ॥ अतस्त्वांक्लीबवद्भूयांयुद्धादन्यत्किमिच्छसि ७२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ हंतपृच्छामितेतस्मादाचार्यगृणुमेवचः ॥ इत्युक्त्वाव्यथितोराजानोवाचगतचेतनः ७३

मि विमोक्ष्यसेशन्नूजीवितादितिशेषः ५९।६० । ६१ । ६२ हंतविषादे ६३ । ६४ प्रायगतंमरणायनियतं अचेतनंयोगबलेनत्यक्तदेहं योधानांमध्येकश्चिदितिशेषः ६५ जह्यांत्यजेयं श्रद्धेयवाक्यात्आदेयवचनात् ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३

॥ संजय उवाच ॥ तंगौतमः प्रत्युवाच विज्ञायास्य विवक्षितम् ॥ अवध्योऽहं महीपाल युद्धयस्व जयमाप्नुहि ७४ प्रीतस्तेऽभिगमेनाहं जयंत वनराधिप ॥ आशा
सिष्ये स दोत्थाय सत्यमेतद्वीमि ते ७५ एतच्छ्रुत्वा महाराज गौतमस्य विशांपते ॥ अनुमान्य कृपं राजा प्रययौ येन मद्राट् ७६ सशल्यमभिवाद्याथ कृत्वा चाभिप्रद
क्षिणम् ॥ उवाच राजा दुर्धर्षमात्मनिःश्रेयसंवचः ७७ अनुमानयेत्वा दुर्धर्षयो तस्ये विगतकल्मषः ॥ जयेयं नु परान्न राजन्ननुज्ञातस्त्वयारिपुत्र ७८ ॥ शल्य उवा
च ॥ यदि मां नाधिगच्छेथायुद्धाय कृतनिश्चयः ॥ शपेयं त्वां महाराज पराभावाय वैरणे ७९ तुष्टोऽस्मि पूजितश्चास्मि यत्कांक्षसितदस्तुते ॥ अनुजानामि चैव त्वां
युध्यस्व जयमाप्नुहि ८० ब्रूहि चैव परं वीरकेनार्थः किं ददामि ते ॥ एवं गते महाराज युद्धादन्यत्किमिच्छसि ८१ अर्थस्य पुरुषो दासो दासस्त्वर्थो न कस्यचित् ॥ इति
सत्यं महाराज बद्धोऽस्म्यर्थेन कौरवैः ८२ करिष्यामि हि ते कामं भागिनेय यथेप्सितम् ॥ ब्रवीम्यतः क्लीबवत्त्वां युद्धादन्यत्किमिच्छसि ८३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मंत्र
यस्व महाराज नित्यं मद्धितमुत्तमम् ॥ कामं युद्धय परस्यार्थे वरमेतं वृणोम्यहम् ८४ ॥ शल्य उवाच ॥ किमत्र ब्रूहि साह्यं ते करोमि नृपसत्तम ॥ कामं यो तस्ये पर
स्यार्थे बद्धोऽस्म्यर्थेन कौरवैः ८५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ स एव मे वरः शल्य उद्योगेयस्त्वया कृतः ॥ सूतपुत्रस्य संग्रामे कार्यस्तेजोवधस्त्वया ८६ ॥ शल्य उवाच ॥
संपत्स्यत्येष ते कामः कुंतीपुत्रयथेप्सितम् ॥ गच्छ युध्यस्व विश्रब्धः प्रतिजानेव चस्तव ८७ ॥ संजय उवाच ॥ अनुमान्याथ कौन्तेयो मातुलं मद्रकेश्वरम् ॥ निर्ज
गाममहासैन्या द्वावृभिः परिवारितः ८८ वासुदेवस्तुराधेयमाहवेऽभिजगाम वै ॥ तत एनमुवाचे दंपांडवाथे गदाग्रजः ८९ श्रुतं मे कर्णभीष्मस्य द्वेषात्किल न यो
त्स्यसे ॥ अस्मान् वरयराधेययावद्वीष्मो न हन्यते ९० हते तु भीष्मे राधेय पुनरेष्यसि संयुगम् ॥ धार्तराष्ट्रस्य साहाय्यं यदि पश्यसि चेत्समम् ९१ ॥ कर्ण उवाच ॥
न विप्रियं करिष्यामि धार्तराष्ट्रस्य केशव ॥ त्यक्तप्राणं हि मां विद्धि दुर्योधन हि तैषिणम् ९२ ॥ संजय उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं कृष्णः संन्यवर्तत भारत ॥ युधिष्ठिर पु
रोगैश्च पांडवैः सह संगतः ९३ अथ सैन्यस्य मध्ये तु प्राकोशत्पांडवाग्रजः ॥ योऽस्मान् वृणोति तमहं वरयेसाह्यकारणात् ९४ अथ तान्समभिप्रेक्ष्य युयुत्सुरिदमब्रवीत् ॥
प्रीतात्मा धर्मराजानं कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ९५ अहं यो तस्यामि भवतः संयुगे धृतराष्ट्रजान् ॥ युष्मदर्थं महाराज यदि मां वृणुषेऽनघ ९६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एहो हि स
र्वे यो तस्यामस्तव भ्रातृनपंडितान् ॥ युयुत्सो वासुदेवश्च वयं च ब्रूमः सर्वशः ९७ वृणोमि त्वां महाबाहो युद्धयस्व मम कारणात् ॥ त्वयि पिंडश्च तंतुश्च धृतराष्ट्रस्य दृश्यते ९८
भजस्वास्मान् राजपुत्र भजमानान् महायुते ॥ न भविष्यति दुर्बुद्धिर्धातिराष्ट्रोऽत्यमर्षणः ९९

१०० । १०१ । १०२ पुष्करानदीर्घकाहलान् एकपुष्करानितिपाठे मुरजान् १०३ । १०४ गौरवमान्यत्वे १०५ सौहृदमैत्री कृपांस्नेहं दयां परदुःखप्रहाणेच्छाम् ६ कीर्तिमतां पांडवानां स्तुतिं
संहितावाचइतिसंबंधः १०७ आर्याः कुलीनाः वृत्तंचरितं । मदप्रमदपीडादेर्वाग्भंगगद्गदविदुः १०८ । १०९ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

भीष्म०

अ०

४४

॥ संजय उवाच ॥ ततो युयुत्सुः कौरव्यान् परित्यज्य सुतांस्तव ॥ जगाम पांडुपुत्राणां सेनां विश्राव्य दुंदुभिम् १०० ततो युधिष्ठिरो राजा संप्रहृष्टः सहानुजः ॥ ज
ग्राहकवचं भूयो दीप्तिमत्कनकोज्ज्वलम् १०१ प्रत्यपद्यंत तत्सर्वं स्वस्थान् पुरुषर्षभाः ॥ ततो व्यूहं यथापूर्वं प्रत्यव्यूहंत तेषु पुनः १०२ अवाद्यन् दुंदुभीं श्वशतशैव पुष्क
रान् ॥ सिंहनादां श्वविविधान्विनेदुः पुरुषर्षभाः १०३ स्थस्थान् पुरुषव्याघ्रान् पांडवान् प्रेक्ष्य पार्थिवाः ॥ धृष्टद्युम्नादयः सर्वे पुनर्जहृषिरेतदा १०४ गौरवपांडु
पुत्राणां मान्यान् मानयतां चतान् ॥ दृष्ट्वा महीक्षितस्तत्र पूजयांचक्रिरे भृशम् १०५ सौहृदं च कृपांचैव प्राप्तकालं महात्मनाम् ॥ दयांच ज्ञातिषु परांकथयांचक्रिरे नृपाः १०६
साधुसाध्वितिसर्वत्र निश्चरुः स्तुतिसंहिताः ॥ वाचः पुण्याः कीर्तिमतां मनोहृदयहर्षणाः १०७ म्लेच्छाश्चार्याश्च ये तत्र ददृशुः शुश्रुवुस्तथा ॥ वृत्तंतत्पांडुपुत्राणां रुरु
दुस्ते सगद्गदाः १०८ ततो जघ्नुर्महाभेरीः शतशश्च सहस्रशः ॥ शंखांश्च गोक्षीरनिभान् दध्मुर्हृष्टामनस्विनः १०९ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधप० भीष्मा
दिसंमानने त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एवं व्यूढेष्वनीकेषु मामकेष्वितरेषु च ॥ केषु वै प्राहंस्तत्र कुरवः पांडवानुकिम् १ संजय
उवाच ॥ भ्रातृभिः सहितो राजन् पुत्रो दुःशासनस्तव ॥ भीष्मं प्रमुखतः कृत्वा प्रययौ सह सेनया २ तथैव पांडवाः सर्वे भीमसेनपुरोगमाः ॥ भीष्मेण युद्धमिच्छन्तः प्रय
युर्हृष्टमानसाः ३ श्वेदाः किल किलाशब्दाः क्रकचागोविषाणिकाः ॥ भेरीमृदंगमुरजाहयकुंजरनिःस्वनाः ४ उभयोः सेनयोर्ह्यासंस्ततस्तेऽस्मान् समाद्रवन् ॥
वयं तान् प्रतिनर्दन्तस्तदा सीतुमुलं महत् ५ महान्त्यनीकानि महासमुच्छ्रये समागमे पांडवधार्तराष्ट्रयोः ॥ चक्रपिरे शंखमृदंगनिःस्वनैः प्रकंपितानीव वनानि वायुना ६
नरेंद्रनागाश्च रथाकुलानामभ्यागतानामशिवे मुहूर्ते ॥ बभूवधोपस्तुमुलश्च मूनां वातोद्भुतानामिव सागराणाम् ७ तस्मिन् समुत्थिते शब्दे तु मुल्लोमहर्षणे ॥ भीमसेनो
महाबाहुः प्राणदद्रो वृषो यथा ८ शंखदुंदुभिनिर्घोषं वारणानां च बृंहितम् ॥ सिंहनादं च सैन्यानां भीमसेनरवोऽभ्यभूत् ९ हयानां हेषमाणानामनीकेषु सहस्रशः ॥
सर्वान् भयभवच्छब्दान् भीमस्य न दत्तः स्वनः १० तं श्रुत्वा निनदंत स्य सैन्यास्तव वितत्रसु ॥ जीमूतस्ये वनदत्तः शक्राशनि समस्वनम् ११ वाहनानि च सर्वाणि शकृन्मूत्रं
प्रसुक्षुवुः ॥ शब्देन तस्य वीरस्य सिंहस्ये वेतरे मृगाः १२ दर्शयन् घोरमात्मानं महाभ्रमिव नादयन् ॥ विभीषयंस्तव सुतान् भीमसेनः समभ्ययात् १३ तमायांतं म
हेष्वासंसोदर्याः पर्यवारयन् ॥ छादयंतः शरव्रातैर्मैवाद्वादिवाकरम् १४

॥ ७५ ॥

एवमिति । एवं व्यूढेष्वित्यादेर्दृष्ट्वा भीष्मस्य विक्रममित्यंतस्य सर्वातिशायी भीष्मस्य पराक्रमइति तात्पर्यार्थः १ । २ । ३ श्वेदाः सिंहनादाः मृदंगाः मर्दलाः मुरजाः क्षुद्रमर्दलाः ४ समाद्रवन् अन्योन्यसंगता
अभूवन् ५ महान् समुच्छ्रयः संप्रहारो यत्र ६ ७ गोष्ठपोवलीवर्दश्रेष्ठः ८ अभ्यभूत् अभिभूतवान् ९ । १० सैन्याः सेनामुख्याः ११ । १२ नादयन् नादं कुर्वन् १३ सोदर्याः राजानुजाः १४

१५ । १६ निर्मुक्ताः मुक्तकंचुकाश्चाशीविषाउपमायेपांतान् १७ । १८ । १९ भीमाः भयंकराः ज्यानांतलानांचनिःस्वनायेतैः २० लाघवंक्षिप्रहस्ततां निमित्तं लक्ष्यं २१ । २२ भीमं भयंकरं २३ जातसंरंभा
शिरसंभृतकोपाः कृतागसः कृतापराधाः भीमोऽपि बाल्ये धार्तराष्ट्रान् मर्दयन् कृतापराधोऽस्तीत्युक्तं परस्परं इति । व्यायच्छंतव्यायामचक्रुः २४ पदेति सप्तम्यंतं २५ । २६ । २७ अंतर्धीयत अंतर्हितः अहभाव आर्षः

दुर्योधनश्च पुत्रस्ते दुर्मुखो दुःशलः शलः ॥ दुःशासनश्चातिरथस्तथा दुर्मर्षणो नृपः १५ विविंशतिश्चित्रसेनो विकर्णश्च महारथः ॥ पुरुमित्रो जयो भोजः सौमदत्तिश्च वीर्यवान्
१६ महाचापानि ध्रुवं तोमघा इव सविद्युतः ॥ आददानाश्च नाराचान् निर्मुक्ताशीविषोपमान् १७ अथ ते द्वौ पदीपुत्राः सौभद्रश्च महारथः ॥ नकुलः सहदेवश्च धृष्टद्युम्नश्च
पार्षतः १८ धार्तराष्ट्रान् प्रतिययुर्दयंतः शितैः शरैः ॥ वज्रैरिव महावेगैः शिखराणि धराभृताम् १९ तस्मिन् प्रथमसंग्रामे भीमज्यातलनिःस्वने ॥ तावकानां परेषां च
नासीत् कश्चित्पराङ्मुखः २० लाघवं द्रोणशिष्याणामपश्यं भरतर्षभ ॥ निमित्तवेधिनां चैव शरानुत्सृजतां भृशम् २१ नोपशाम्यति निर्घोषो धनुषां कूजतां तथा ॥ विनि
श्चेरुः शरादीप्ता ज्योतीषीवनभस्तलात् २२ सर्वे त्वन्ये महीपालाः प्रेक्षका इव भारत ॥ ददृशुर्दर्शनीयं तं भीमं ज्ञाति समागमम् २३ ततस्ते जातसंरंभाः परस्परकृतागसः ॥
अन्योन्यस्पर्धयारान् व्यायच्छंत महारथाः २४ कुरुपांडवसेने ते हस्त्यश्च रथसंकुले ॥ शुश्रुभातेरणेऽतीव पटे चित्रार्पिते इव २५ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे प्रगृहीतशरासनाः ॥
सहसैन्याः समापेतुः पुत्रस्य तव शासनात् २६ युधिष्ठिरेण चादिष्टाः पार्थिवास्ते सहस्रशः ॥ विनदंतः समापेतुः पुत्रस्य तव वाहिनीम् २७ उभयोः सेनयोस्तीव्रः सैन्यानां सस
मागमः ॥ अंतर्धीयत चादित्यः सैन्येन रजसाऽऽवृतः २८ प्रद्युद्धानां प्रभग्नानां पुनरावर्तिनामपि ॥ नात्र स्वेपां परेषां वा विशेषः समदृश्यत २९ तस्मिंस्तु तुमुले युद्धे वर्तमाने म
हाभये ॥ अतिसर्वाण्यनीकानि पिता तेऽभिव्यरोचत ३० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधो युद्धारंभे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥
पूर्वाह्ने तस्य रौद्रस्य युद्धमहोविशांपते ॥ प्रावर्तत महाघोरं राज्ञां देहावकर्तनम् १ कुरूणां संजयानां च जिगीषूणां परस्परम् ॥ सिंहानां मिव संहादो दिवमुर्वीचनादयन् २
आसीत् किल किलाशब्दस्तलशंखरवैः सह ॥ जज्ञिरे सिंहनादाश्च शूराणां प्रतिगर्जताम् ३ तलत्राभिहताश्चैव ज्याशब्दा भरतर्षभ ॥ पत्तीनां पादशब्दश्च वाजिनां च महा
स्वनः ४ तोत्रां कुशनिपातश्च आयुधानां च निःस्वनः ॥ घंटाशब्दश्च नागानामन्योन्यमभिधावताम् ५ तस्मिन् समुदितेशब्दे तु मुल्लोमहर्षणे ॥ बभूव रथनिर्घोषः
पर्जन्यनिनदोपमः ६ ते मनःकूटमाधाय समभित्यक्तजीविताः ॥ पांडवान् भ्यवर्तत सर्व एवोच्छिन्नतध्वजाः ७ अथात नवो राजन्नभ्यधावद्भनंजयम् ॥ प्रगृह्य कार्मुकं
घोरं कालदंडोपमं रणे ८ अर्जुनोऽपि धनुर्गृह्य गांडो वं लोकविश्रुतम् ॥ अभ्यधावत तेजस्वी गांगेयं रणमूर्धनि ९ तावुभौ कुरुशार्दूलौ परस्परवधैषिणौ ॥ गांगेयस्तुरणे
पार्थविद्धानां कपयद्वली १०

सैन्येन सेनाभवेन २८ । २९ अति अतिक्रम्य ३० ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ पूर्वाह्ने इति । तस्याण्डः पूर्वाह्ने पूर्वभागे १ संजयानां पांचालभे
दानाम् २ तलज्याघातवारणम् ३ । ४ तोत्रं गजदमनं वेणुकार्मुकं वेणुबुध्नसमाकारम् ५ । ६ । ७ । ८ रणमूर्धनि रणांगने ९ । १०

महेष्वासः महानिष्वासो धनुर्न्यस्य ११ । १२ आनच्छतुःपीडितवंतौ तक्षमाणौ तनूकुर्वाणौ १३ पुष्पैः शबलौ विचित्रौ किंशुकौ पलाशा १४ । १५ शिताभ्यां तीक्ष्णाभ्यां ध्वजं चिच्छेदेत्यन्वयः एकेन पार्ष्णि
तथैव पाण्डवो राजन् भीष्मना कं पययुधि ॥ सात्यकिस्तु महेष्वासः कृतवर्माणमभ्ययात् ११ तयोः समभवद्युद्धं तु मुलं लोमहर्षणम् ॥ सात्यकिः कृतवर्माणं कृतवर्मां च सात्य
किम् १२ आनच्छतुःशरैर्वैरेस्तक्षमाणौ परस्परम् ॥ तौ शराचितसर्वांगौ शुशुभाते महाबलौ १३ वसंते पुष्पशबलौ पुष्पिताविव किंशुकौ ॥ अभिमन्युर्महेष्वासं बृहद्व
लमयोधयत् १४ ततः कोसलराजाऽसावभिमन्योर्विशांपते ॥ ध्वजं चिच्छेदसमरे सारथिं च न्यपातयत् १५ सौभद्रस्तु ततः कुद्धः पातितेरथ सारथौ ॥ बृहद्वलं महाराजवि
व्याधनवभिः शरैः १६ अथापराभ्यां भल्लाभ्यां शिताभ्यामरिमर्दनः ॥ ध्वजमेकेन चिच्छेदपार्ष्णिमेकेन सारथिम् १७ अन्योन्यं च शरैः कुद्धौ ततः क्षाते परस्परम् ॥ मानिनं
समरे दृष्टं कृतवैरं महारथम् १८ भीमसेनस्तव सुतं दुर्योधनमयोधयत् ॥ तावुभौ नरशार्दूलौ कुरुमुख्यौ महाबलौ १९ अन्योन्यं शरवर्षाभ्यां वटुषाते रणाजिरे ॥ तौ वीक्ष्य
तु महात्मानौ कृतिनौ चित्रयोधिनौ २० विस्मयः सर्वभूतानां समपद्यत भारत ॥ दुःशासनस्तु न कुलं प्रत्युद्याय महाबलम् २१ अविध्यन्निशितैर्बाणैर्बहुभिर्ममभेदिभिः ॥
तस्य माद्रीसुतः केतुं सशरं च शरासनम् २२ चिच्छेदनिशितैर्बाणैः प्रहसन्निव भारत ॥ अथैनं पंचविंशत्या क्षुद्रकाणां समारपयत् २३ पुत्रस्तु तव दुर्धर्षो न कुलस्य महाहवे ॥
तु रंगांश्चिच्छिदे बाणैर्ध्वजं चैवाभ्यपातयत् २४ दुर्मुखः सहदेवं च प्रत्युद्याय महाबलम् ॥ विव्याध शरवर्षेण यतमानं महाहवे २५ सहदेवस्ततो वीरो दुर्मुखस्य महारणे ॥
शरेण भृशतीक्ष्णेन पातयामास सारथिम् २६ तावन्त्योन्यं समासाद्य समरे युद्धदुर्मदौ ॥ त्रासयेतां शरैर्वैरैः कृतप्रतिकृतैर्षिणौ २७ युधिष्ठिरः स्वयं राजामद्राजानमभ्य
यात् ॥ तस्य मद्राधिपश्चापं द्विधा चिच्छेदमारिष २८ तदपास्य धनुश्छिन्नं कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ अन्यत्कार्मुकमादाय वेगवद्वलवत्तरम् २९ ततो मद्रेश्वरं राजा शरैः सन्न
तपर्वभिः ॥ छादयामास संकुद्धस्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ३० धृष्टद्युम्नस्ततो द्रोणमभ्यद्रवत भारत ॥ तस्य द्रोणः सुसंकुद्धः परासुकरणं दृढम् ३१ त्रिधा चिच्छेदसमरे पांचा
ल्यस्य तु कार्मुकम् ॥ शरं चैव महाघोरं कालदंडमिवापरम् ३२ प्रेषयामास समरे सोऽस्य काये न्यमज्जत ॥ अथान्यद्दुरादाय सायकांश्च चतुर्दश ३३ द्रोणं द्रुपदपुत्रस्तु प्र
तिविव्याध संयुगे ॥ तावन्त्योन्यं सुसंकुद्धौ चक्रतुः सुभृशं रणम् ३४ सौमदत्तिरणे शंखोरभसं रभसो युधि ॥ प्रत्युद्ययौ महाराजतिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ३५ तस्य वैदक्षिणं
वीरो निर्बिभेदरणे भुजम् ॥ सौमदत्तिस्तथा शंखं जनुदेशे समाहनत् ३६ तयोस्तदभवद्युद्धं चोररूपं विशांपते ॥ दृष्टयोः समरे पूर्ववृत्रवासवयोरिव ३७ बाह्नीकं तुरणं कुद्धं
कुद्धरूपो विशांपते ॥ अभ्यद्रवदमेयात्मा धृष्टकेतुर्महारथः ३८

पृष्ठगोपं एकेन सारथिमिति च १७ । १८ १९ कृतिनौ युद्धकुशलौ २० । २१ । २२ क्षुद्रकाणां बाणविशेषाणां २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० परासुकरणं मारणसाधनं ३१ । ३२ । ३३ । ३४
रभसं सत्वरं ३५ वीरः शंखः जनुदेशे अंससंधौ ३६ । ३७ धृष्टकेतुः शिशुपालसुतः ३८

३९ । ४० समीयतुःअन्योन्यस्पर्धयासंभिलितो ४१ । ४२ । ४३ सन्नतपर्वभिःअलसितग्रंथिभिः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ सुपीतेनसुष्ठुपायितेन तीक्ष्णेनसूक्ष्मधारेण यतोनिशितेनशाणोल्लीहेन

बाह्लीकस्तुरगेराजन्धृष्टकेतुममर्षणः ॥ शरैर्वहुभिरानर्च्छवसिंहनादमथानदत् ३९ चेदिराजस्तुसंकुद्धोबाह्लीकंनवभिःशरैः ॥ विव्याधसमरेतूर्णमत्तोमत्तमिव
द्विपम् ४० तौतत्रसमरेकुद्धौनर्देतौचपुनःपुनः ॥ समीयतुःसुसंकुद्धावंगारकबुधाविव ४१ राक्षसंरौद्रकर्माणंकूरकर्माघटोत्कचः ॥ अलंबुषंप्रत्युदियाद्वलंश
क्रइवाहवे ४२ घटोत्कचस्ततःकुद्धोराक्षसंतंमहाबलम् ॥ नवत्यासायकैस्तीक्ष्णैर्दारयामासभारत ४३ अलंबुषस्तुसमरेभैमसेनिमहाबलम् ॥ बहुधादारयामा
सशरैःसन्नतपर्वभिः ४४ व्यभ्राजेतांततस्तौतुसंगुगेशरविक्षतौ ॥ यथादेवासुरेयुद्धेबलशक्रौमहाबलौ ४५ शिखंडीसमरेराजन्द्रौणिमभ्युद्ययौबली ॥ अश्व
त्थामाततःकुद्धःशिखंडिनमुपस्थितम् ४६ नाराचेनसुतीक्ष्णेनभृशंविद्वान्छकंपयत् ॥ शिखंड्यपिततोरान्द्रोणपुत्रमताडयत् ४७ सायकेनसुपीतेनतीक्ष्णेननि
शितेनच ॥ तौजघ्नतुस्तदाऽन्योन्यंशरैर्वहुविधैर्मघे ४८ भगदत्तंरणेशूरंविराटोवाहिनीपतिः ॥ अभ्ययाच्चरितोराजंस्ततोयुद्धमवर्तत ४९ विराटोभगदत्तंतुश
रवर्षेणभारत ॥ अभ्यवर्षत्सुसंकुद्धोमेघोवृष्ट्याइवाचलम् ५० भगदत्तस्ततस्तूर्णविराटंपृथिवीपतिम् ॥ छादयामाससमरेमेघःसूर्यमिवोदितम् ५१ बृहत्क्षत्रं
तुकैकैयंकृपःशारद्वतोययौ ॥ तंकृपःशरवर्षेणच्छादयामासभारत ५२ गौतमंकैकयःकुद्धःशरवृष्ट्याऽभ्यपूरयत् ॥ तावन्त्योन्यंहयान्हत्वाधनुश्छित्वाचभारत ५३
विरथावसियुद्धायसमीयतुरमर्षणौ ॥ तयोस्तदभवद्युद्धंघोररूपंसुदारुणम् ५४ द्रुपदस्तुततोरान्द्रोणसैन्धवंवैजयद्रथम् ॥ अभ्युद्ययौहृष्टरूपोहृष्टरूपंपरंतपः ५५
ततःसैन्धवकोराजाद्रुपदंविशिखैस्त्रिभिः ॥ ताडयामाससमरेसचतंप्रत्यविध्यत ५६ तयोस्तदभवद्युद्धंघोररूपंसुदारुणम् ॥ ईक्षणप्रीतिजननंशुक्रांगारकयोस्त्रि ५७
विकर्णस्तुसुतस्तुभ्यंसुतसोमंमहाबलम् ॥ अभ्ययाज्जवनैरश्वैस्ततोयुद्धमवर्तत ५८ विकर्णःसुतसोमंतुविद्वानाकंपयच्छरैः ॥ सुतसोमोविकर्णंचतद्रुतमिवाभ
वत् ५९ सुशर्माणंनरव्याघ्रश्चेकितानोमहारथः ॥ अभ्यद्रवत्सुसंकुद्धःपांडवार्थंपराक्रमी ६० सुशर्मातुमहाराजचेकितानंमहारथम् ॥ महताशरवर्षेणवा
रयामाससंगुगे ६१ चेकितानोऽपिसंरब्धःसुशर्माणंमहाहवे ॥ प्राच्छादयत्तमिषुभिर्महामेघइवाचलम् ६२ शकुनिःप्रतिविध्यंतुपराक्रांतंपराक्रमी ॥ अभ्य
द्रवतराजेंद्रमत्तःसिंहइवद्विपम् ६३ यौधिष्ठिरस्तुसंकुद्धःसौबलंनिशितैःशरैः ॥ व्यदारयत्तसंग्रामेमघवानिवदानवम् ६४ शकुनिःप्रतिविध्यंतुप्रतिविध्यंतमाहवे ॥
व्यदारयन्महाप्राज्ञःशरैःसन्नतपर्वभिः ६५ सुदक्षिणंतुराजेन्द्रकांबोजानांमहारथम् ॥ श्रुतकर्मापराक्रांतमभ्यद्रवत्संगुगे ६६ सुदक्षिणस्तुसमरेसाहदेर्विमहा
रथम् ॥ विद्वानाकंपयतवैमैनाकमिवपर्वतम् ६७

सुधेसंग्रामे ४८ । ४९ दृष्ट्याइवेत्यसंधिरार्पः ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ तुभ्यंतव सुतसोमंभैमसेनि ५८ । ५९ चेकितानोयादवः ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७

६८ इरावानर्जुनपुत्रः ६९ । ७० गदाग्रेणगदामुखेन ७१ संसज्जतुः संसक्तावभूतां ७२ तयोर्द्वयोः ७३ तेएवद्वेद्राभ्यामाह अनुविदइति ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० द्वंद्वयोर्द्वयोर्युद्धं ८१ ८२ । ८३ । ८४ । ८५ विपरीतं अतीतक्रमम् ८६ । ८७ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ राजन्निति । निर्मर्यादंअपेतव्यवहारं प्रयुद्धानियुद्धं

श्रुतकर्माततःकुद्धःकांवाजानांमहारथम् ॥ शरैर्बहुभिरानर्च्छद्धारयन्निवसर्वशः ६८ इरावानथसंकुद्धःश्रुतायुषमरिंदमम् ॥ प्रत्युद्ययौरणेयत्तोयत्तरूपंपरंतपः ६९
 अर्जुनिस्तस्यसमरेहयान्महत्त्वामहारथः ॥ ननादबलवन्नादंतस्मैन्यंप्रत्यपूरयत् ७० श्रुतायुस्तुततःकुद्धःफाल्गुनेःसमरेहयान् ॥ निजयानगदाग्रेणततोयुद्ध
 मवर्तत ७१ विंदानुविंदावाकंत्यौकुंतिभोजमहारथम् ॥ ससेनंससुतंवीरंसंससज्जतुराहवे ७२ तत्राद्भुतमपश्यामतयोर्वोरंपराक्रमम् । अयुध्येतांस्थिरौभूत्वा
 महत्यामेनयासह ७३ अनुविंदस्तुगदयाकुंतिभोजमताडयत् ॥ कुंतिभोजश्चतंतूणैशरत्रातैरवाकिरत् ७४ कुंतिभोजसुतश्चापिविंदंविव्याधसायकैः ॥ सचतं
 प्रतिविव्याधतदद्भुतमिवाभवत् ७५ केकयाभ्रातरःपंचगांधारानंपंचमारिष ॥ ससैन्यास्तेससैन्यांश्चयोधयामासुराहवे ७६ वीरबाहुश्चेतपुत्रोवैराटिंस्थसत्तमम् ॥
 उत्तरंयोधयामासविव्याधनिशितैःशरैः ७७ उत्तरश्चापितंवीरंविव्याधनिशितैःशरैः ॥ चेदिराट्समरेराजन्नलूकंसमभिद्रवत् ७८ तथैवशरवर्षेणउलूकंसमविद्धयत् ॥
 उलूकश्चापितंवाणैर्निशितैर्लोमवाहिभिः ७९ तयोर्युद्धंसमभवद्गोरूपंविशांपते ॥ दारयेतांसुसंकुद्धावन्योन्यमपराजितौ ८० एवंद्वंद्वसहस्राणिरथवारणवाजि
 नाम् ॥ पदातीनांचसमरेतवतेपांचसंकुले ८१ मुहूर्तमिवतद्युद्धमासीन्मधुरदर्शनम् ॥ ततउन्मत्तवद्राजन्नप्राज्ञायतकिंचन ८२ गजोगजेनसमरेरथिनंचरथी
 ययौ ॥ अश्वोऽश्वंसमभिप्रायात्पदातिश्रपदातिनम् ८३ ततोयुद्धंसुदुर्ध्वव्याकुलंसमपद्यत् ॥ शूराणांसमरेतत्रसमासाद्येतरेतरम् ८४ तत्रदेवर्षयःसिद्धाश्चा
 रणाश्वसमागताः ॥ प्रैक्षंततद्रणंघोरंदेवासुरसमंभुवि ८५ ततोदंतिसहस्राणिरथानांचापिमारिष ॥ अश्वौघाःपुरुषौवाश्वविपरीतंसमाययुः ८६ तत्रतत्रप्रदृश्यं
 तेरथवारणपतयः ॥ सादिनश्चनरव्यात्रयुध्यमानामुहुर्मुहुः ८७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मव०द्वंद्वयुद्धेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥
 संजयउवाच ॥ राजन्शतसहस्राणितत्रतत्रपदातिनाम् ॥ निर्मर्यादंप्रयुद्धानितत्तेवक्ष्यामिभारत १ नपुत्रःपितरंजज्ञेपितावापुत्रमौरसम् ॥ नभ्राताभ्रातरंतत्र
 स्वस्त्रीयंनचमातुलः २ नमातुलंचस्वस्त्रीयोनसखायंसखातथा ॥ आविष्टाश्वयुध्यंतपांडवाःकुरुभिःसह ३ रथानीकंनरव्याघ्राःकेचिदभ्यपतन्रथैः ॥ अभज्यं
 तयुगैरेवयुगानिभरतर्षभ ४ रथेषाश्चरथेषाभिःकूबरारथकूबरैः ॥ संगतैःसहिताःकेचित्परस्परजघांसवः ५ नशेकुश्वलितुंकेचित्सन्निपत्यरथारथैः ॥ प्र
 भिन्नास्तुमहाकायाःसन्निपत्यगजागजैः ६ बहुधाऽदारयन्कुद्धाविषाणैरितरेतरम् ॥ सतोरणपताकैश्चवारणावरवारणैः ७

कृतवन्ति १ जज्ञेज्ञातवान् तत्रकाले स्वस्त्रीयोभागिनेयः २ आविष्टाश्वभूतादिनायुहीताश्च ३ युगानिअश्वस्कंधार्पितानिदारुणि ४ रथेषारथदंडः कूबरयुगकीलः संगतैःसंसुखागतैः सहिताभि
 लिताः ५ संनिपत्यमिश्रित्वा प्रभिन्नाश्चोतन्मदाः ६ त्रिषाणैर्दन्तैः नोरणानिचतुःस्तंभमंडपाकारस्यगजपल्याणस्य 'अंबारी' इतिभाषयाप्रसिद्धस्यद्वाराणि पताकाश्चतैवस्तंभशेखरस्थाः ७

८ अभिनीताःसुशिक्षिताः अमभिन्नाःअनुद्भिन्नमदाः संमुखाभिमुखाःअन्योन्यसंमुखाइत्यर्थः १ । १० प्रणीताःप्रयुक्ताः ऋष्टयोहस्तक्षेप्याःसुद्रुमन्नाः विध्याटव्यांकार्काडीतिप्रसिद्धाः तोमरादीर्घदंढाभङ्गाः नारा
चापहाशल्याविस्तीर्णफलकाःनाराः ११ । १२ परश्वधैःकुडारैः १३ भिदिपालैःपरश्वधैःमहाराष्ट्राणां'गोफण'इतिप्रसिद्धैः परिघैर्दण्डैः निस्त्रिंशैःखड्गैः १४ द्रवमाणाधावतः १५ । १६ अवसिप्तावधूतानां अधोमुखं
पातितानां परेषांमर्मसुपततामसीनामितिसंबंधः १७ रुग्णस्तीव्राघातार्तः भिन्नोनिष्ठचांगः अवभिन्नःसततगः १८ प्रेतानांनारकार्णा १९ हयैःकरणभूतैः चापरापीडाश्चामरकलापास्तद्धारिभिः अतएव

अभिसृष्ट्यमहाराजवेगवद्भिर्महागजैः ॥ दंतैरभिहतास्तत्रचुकुशुःपरमातुराः ८ अभिनीताश्चशिक्षाभिस्तोत्रांकुशसमाहताः ॥ अप्रभिन्नाःप्रभिन्नानांसंमुखाभिमु
खाययुः ९ प्रभिन्नैरपिसंसक्ताःकेचित्तत्रमहागजाः ॥ कौचवन्निरदंकृत्वादुद्रुवुःसर्वतोदिशम् १० सम्यक्प्रणीतानागाश्चप्रभिन्नकरटामुखाः ॥ ऋष्टितोमरनाराचै
र्निर्विद्धापरवारणाः ११ प्रणेदुर्भिन्नमर्माणोनिपेतुश्वगतासवः ॥ प्राद्वंतदिशःकेचिन्नदंतोभैरवानुवान् १२ गजानांपादरक्षास्तुव्यूढोरस्काःप्रहारिणः ॥ ऋष्टि
मिश्वधनुर्भिश्चविमलैश्चपरश्वधैः १३ गदाभिर्मुसलैश्चैवभिदिपालैःसतोमरैः ॥ आयसैःपरिघैश्चैवनिस्त्रिंशैर्विमलैःशितैः १४ प्रगृहीतैःसुसंरब्धाद्रवमाणास्तत
स्ततः ॥ व्यदृश्यंतमहाराजपरस्परजिघांसवः १५ राजमानाश्चनिस्त्रिंशाःसंसिक्तानरज्ञोणितैः ॥ प्रत्यदृश्यंतशूराणामन्योन्यमभिधावताम् १६ अवक्षिप्तावधूता
नामसीनांवीरबाहुभिः ॥ संजज्ञेतुमुलःशब्दःपततांपरमर्मसु १७ गदामुसलरुग्णानांभिन्नानांचवरासिभिः ॥ दंतिदंतावभिन्नानांमृदितानांचदंतिभिः १८ तत्र
तत्रनरौघाणांक्रोशतामितरेतरम् ॥ शुश्रुवुर्दारुणावाचःप्रेतानामिवभारत १९ हयैरपिहयारोहाश्चामरापीडधारिभिः ॥ हंसैरिवमहावेगैरन्योन्यमभिविद्रुताः २०
तैर्विमुक्तामहाप्रासाजांबूनदविभूषणाः ॥ आशुगाविमलास्तीक्ष्णाःसंपेतुर्भुजगोपमाः २१ अश्वैरग्न्यजवैःकेचिदाद्भुत्यमहतोरथान् ॥ शिरांस्याददिरेवीरारथिनाम
श्वसादिनः २२ बहूनपिहयारोहान्मल्लैःसन्नतपर्वभिः ॥ रथीजघानसंप्राप्यबाणगोचरमागतान् २३ नवमेघप्रतीकाशाश्चाक्षिप्यतुरगान्गजाः ॥ पादैरेवविमृदंति
मत्ताःकनकभूषणाः २४ पाद्यमानेषुकुंभेषुपार्श्वेष्वपिचवारणाः ॥ प्रासैर्विनिहताःकेचिद्धिनेदुःपरमातुराः २५ साश्वारोहान्हयान्कांश्चिदुन्मथ्यवरवारणाः ॥ सह
साचिक्षिपुस्तत्रसंकुलेभैरवेसति २६ साश्वारोहान्विषाणाग्रैरुत्क्षिप्यतुरगान्गजाः ॥ रथौघानिमिद्वन्तःसध्वजानभिचक्रमुः २७ पुंस्त्वादतिमदत्वाच्चकेचित्तत्रमहाग
जाः ॥ साश्वारोहान्हयान्जघुःकरैःसचरणैस्तथा २८ अश्वारोहैश्चसमरेहस्तिसादिभिरेवच ॥ प्रतिमानेषुगात्रेषुपार्श्वेष्वभिचवारणान् ॥ आशुगाविमलास्ती
क्ष्णाःसंपेतुर्भुजगोपमाः २९ नराश्वकायान्निर्भिद्यलौहानिकवचानिच ॥ निपेतुर्विमलाःशक्तयोवीरबाहुभिरपिताः ३०

हंसैरिवअभिविद्रुताःसंमुखमुपागताः २० प्रासाहस्तक्षेप्याभङ्गाःसैतीतिप्रसिद्धाः कुंताइत्यपरे आशुगाःशीघ्रगाः २१ अग्न्यजवैरुत्तमेगैः २२ भल्लैर्दीर्घफलकैर्वाणैः २३ । २४ । २५ सहसाबलेन अतर्कितंवा
सतिविद्यमाने २६ अभिचक्रमुःअभितोवभ्रमुः २७ पुंस्त्वाद्वीर्यवत्त्वात् अतिमदत्वादुद्भिन्नमदत्त्वात् २८ प्रतिमानेषुललाटेषु गात्रेषुअंगेषु वारणानभिगजानामभितः षष्ठ्यर्थेद्वितीया । आशुगावाणाः अश्वा
रोहादिभिःप्रक्षिप्ताइतिशेषः २९ शक्तयःशक्तयः कृत्स्नालोहदंदास्तपवमहोल्काप्रतिमाइत्युच्येणसंबंधः ३०

द्वीपीचित्रव्याघ्रः ३१ विकोशैः प्रयोगकाले । 'अभीतस्याभिमुख्येन सर्पणं स्यादभिप्लुतम् । तदेव स्यादभिकुद्धमोपुद्गंशादिसंयुतम् । वामपक्षाश्रितं यानमेकपार्श्वविदारितम् ' ३२ चर्ममहारवारणं 'ढाल' इति प्रसिद्धं
भाषायां । आक्षिप्याकृष्य ३३ सर्वशब्दगाः सर्वेषामाक्षेप्तृणां शब्दमनुगच्छन्ति ते तथा शंकुभिः कीलैः कंटकदंडादिगतैः ३४ । ३५ व्याक्रोशंत व्याक्रोशंकृतवतः बंधुभिः सखिभिः ३६ भग्नसकथाभग्नोरवः ३७

महोल्काप्रतिमाघोरास्तत्र तत्र विशांपते ॥ द्वीपिचर्मामनश्चैश्वर्याप्रचर्मच्छदैरपि ३१ विकोशैर्विमलेः खड्गैरभिजग्मुः परानुरणे ॥ अभिप्लुतमभिकुद्धमेकपार्श्वविदारि
तम् ३२ विदर्शयंतः संपेतुः खड्गचर्मपरश्वधैः ॥ केचिदाक्षिप्य करिणः साश्वानपिरथान्करैः ३३ विकर्षतो दिशः सर्वाः संपेतुः सर्वशब्दगाः ॥ शंकुभिर्दारिताः केचिच्च
संभिन्नाश्च परश्वधैः ३४ हस्तिभिर्मृदिताः केचित्क्षुण्णाश्चान्येतुरंगमैः ॥ रथनेमिनिक्ताश्च निक्ताश्च परश्वधैः ३५ व्याक्रोशंत नराराजंस्तत्र तत्र स्मबांधवान् ॥ पुत्रान
न्येपितून्येभ्रातृंश्च सहबंधुभिः ३६ मातुलान् भागिनेयांश्च परानपिचसंयुगे ॥ विकीर्णात्राः सुबहवो भग्नसकथाश्च भारत ३७ बाहुभिश्चापरेछिन्नैः पार्श्वेषु च विदारिताः ॥
क्रंदन्तः समदृश्यन्त तृपिताजीवितेः पसवः ३८ तृषाप रिगताः केचिदल्पसत्त्वा विशांपते ॥ भूमौ निपतिताः संख्येयमृगयांचक्रिरेजलम् ३९ रुधिरौघपरिक्लिन्नाः क्लिश्यमाना
श्च भारत ॥ व्यनिदन् भृशमात्मानं तव पुत्रांश्च संगतान् ४० अपरेक्षत्रियाः शूराः कृतवैराः परस्परम् ॥ नैव शङ्खं विमुंचन्ति नैव क्रंदन्ति मारिष ४१ तर्जयन्ति च संहृष्टास्तत्र त
त्र परस्परम् ॥ आदश्य दशनैश्चापिक्रोधात् सरदनच्छदम् ४२ धुकुटीकुटिलैर्वक्रैः प्रेक्षन्ति च परस्परम् ॥ अपरे क्लिश्यमानास्तु शरार्ता व्रणपीडिताः ४३ निष्कृजाः समपद्यंत
दृढसत्त्वामहाबलाः ॥ अन्ये च विस्थाः शूरा रथमन्यस्य संयुगे ४४ प्रार्थयानानिपतिताः संक्षुण्णा वरवारणैः ॥ अशोभंत महाराजसपुष्पा इव किंशुकाः ४५ संबभूवुरने
केषु बहवो भैरवस्वनाः ॥ वर्तमाने महाभीमे तस्मिन् वीरवरक्षये ४६ निजघानपितापुत्रं पुत्रश्च पितरंरणे ॥ स्वस्त्रीयो मातुलं चापि स्वस्त्रीयं चापि मातुलः ४७ सखा सखायं
च तथा संबंधी बांधवं तथा ॥ एवं युयुधिरेतत्र कुरवः पांडवैः सह ४८ वर्तमाने तथा तस्मिन् निर्भर्यादभयानके ॥ भीष्ममासाद्य पार्थानां वाहिनीसमकंपत ४९ केतुना पंच
तारेण तालेन भरतर्षभ ॥ राजतेन महाबाहुरुच्छ्रितेन महारथे ॥ बभौ भीष्मस्तदाराजं श्वेद्रमा इव मेरुणा ५० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मव० संकुलयुद्धे षट्च
त्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ संजय उवाच ॥ गतपूर्वाह्णभूयिष्ठे तस्मिन् ब्रह्मनिदारुणे ॥ वर्तमाने तथा रौद्रे महावीरवरक्षये १ दुर्मुखः कृतवर्मा च कृपः शल्यो विविंशतिः ॥
भीष्मं जुगुपुः साद्य तव पुत्रेण चोदिताः २ एतैरतिरथैर्गुप्तः पंचभिर्भरतर्षभः ॥ पांडवानामनीकानि विजगाहे महारथः ३

३८ तृषापिपासया अल्पसत्त्वाधैर्यवर्जिताः मृगयांचक्रिरेयाचन्ते ३९ । ४० । ४१ रदनच्छदमोपुद्गं ४२ । ४३ निष्कृजानिः शब्दाः रथमन्यस्य गंतुं प्रार्थयानामध्ये मार्गनिपतिता इति योज्यं ४४ । ४५ । ४६
४७ । ४८ । ४९ केतुनेति सार्धः । अत्र चंद्रकेत्वोर्मैरुसरथभीष्मयोश्चोपमोपमेयभावः भीष्मस्य रुक्मरथत्वात् ५० ॥ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥
गतेति । गतोऽतीतपूर्वाह्णस्य भूयिष्ठो भागो यस्मिन्नहनि १ । २ । ३

४ । ५ मृत्युतो नृत्यमिव कुर्वतः ६ पिशंगैः पिंगलैः ७ कर्णिकारेण कर्णिकारदुमोपमेन ८ अमुरथैः पाणिष्णगोपादिभिः ९ । १० पूर्णायतविष्टेन आकर्णाकृष्टपक्तेन प्रणिहितेन प्रेरितेन ११ । १२ कार्तस्वरं

चेदिकाशिकरूपेषु पंचालेषु च भारत ॥ भीष्मस्य बहुधा तालश्चलत्केतुरदृश्यत ४ सशिरांसिरणेऽरीणां रथांश्च सयुगध्वजान् ॥ निचकर्त महावेगैर्भल्लैः सन्नतपर्वभिः ५
नृत्यतो रथमार्गेषु भीष्मस्य भरतर्षभ ॥ भृशमार्तस्वरंच कुर्नागामर्मणिताडिताः ६ अभिमन्युः सुसंकुद्धः पिशंगैस्तुरगोत्तमैः ॥ संयुक्तरथमास्थाय प्रायाद्रीष्मरथं प्रति ७
जांबूनदविचित्रेण कर्णिकारेण केतुना ॥ अभ्यवर्तत भीष्मं च तान्श्चैव रथसत्तमान् ८ सतालके तोस्तीक्ष्णेन केतुमाहत्य पत्रिणा ॥ भीष्मेण युयुधेवीरस्तस्य चानुरथैः सह ९
कृतवर्माणमेकेन शल्यं पंचभिराशुगैः ॥ विद्धानवभिरानर्च्छच्छिताग्रैः प्रपितामहम् १० पूर्णायतविष्टेन सम्यक् प्रणिहितेन च ॥ ध्वजमेकेन विव्याध जांबूनदपरिष्कृतम् ११
दुर्भुक्षस्य तु भलेन सर्वावरणभेदिना ॥ जहार सारथेः कायाच्छिरः सन्नतपर्वणा १२ धनुश्चिच्छेद भलेन कार्तस्वरविभूषितम् ॥ कृपस्य निशिताग्रेण तान्श्च तीक्ष्णमुखैः शरैः १३
जघान परमकुद्धो नृत्यन्निवमहारथः ॥ तस्य लाघवमुद्गीक्ष्य तु तुष्टुर्देवता अपि १४ लब्धलक्षतया कार्ष्णैः सर्वे भीष्ममुखा रथाः ॥ सत्त्वन्तममन्यन्त साक्षादि
वधनं जयम् १५ तस्य लाघवमार्गस्थमलातसदृशप्रभम् ॥ दिशः पर्यपतन्नापंगांडीवमिव घोषवत् १६ तमासाद्य महावेगैर्भीष्मो नवभिराशुगैः ॥ विव्याध समरे तूर्णमा
र्जुनिं परवीरहा १७ ध्वजं चास्य त्रिभिर्भल्लैश्चिच्छेद परमौजसः ॥ सारथिंच त्रिभिर्बाणैराजघानयत व्रतः १८ तथैव कृतवर्मा च कृपः शल्यश्च मारिषः ॥ विध्वानाकं पयत्का
र्णिमैनाकमिव पर्वतम् १९ सतैः परिवृतः शूरो धार्तराष्ट्रैर्महारथैः ॥ ववर्ष शरवर्षाणि कार्ष्णिः पंचरथान् प्रति २० ततस्तेषां सहस्राणि संवार्य शरवृष्टिभिः ॥ ननादबलवान्
कार्ष्णिभीष्माय विस्मजन् शरान् २१ तत्रास्य सुमहद्वाजन् बाल्होर्बलमदृश्यत ॥ यतमानस्य समरे भीष्ममर्दयतः शरैः २२ पराक्रांतस्य तस्यैव भीष्मोऽपि प्राहिणोच्छरान् ॥
सतांश्चिच्छेद समरे भीष्मचापच्युतान् शरान् २३ ततो ध्वजममोघेषु भीष्मस्य नवभिः शरैः ॥ चिच्छेद समरे वीरस्तत उच्चुकुशुर्जनाः २४ सराजतो महास्कंधस्तालोहेमविभूषितः ॥
सौभद्रविशिशैश्छिन्नः पपात भुवि भारत २५ तंतु सौभद्रविशिशैः पातितं भरतर्षभ ॥ दृष्ट्वा भीमो ननादोच्चैः सौभद्रमभिहर्षयन् २६ अथ भीष्मो महास्त्राणि दिव्यानि सुबहूनि च ॥
प्रादुश्चक्रे महारौद्रे रणे तस्मिन् महाबलः २७ ततः शरसहस्रेण सौभद्रं प्रपितामहः ॥ अवाकिरद मेयात्मा तदद्भुतमिवाभवत् २८ ततो दशमहेष्वासाः पांडवानां महारथाः ॥
रक्षार्थमभ्यधावंत सौभद्रं त्रिरितारथैः २९ विराटः सहपुत्रेण धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ॥ भीमश्च केकयाश्चैव सात्यकिश्च विशांपते ३० तेषां जवेनापततां भीष्मः
शांतनवोरणे ॥ पांचाल्यं त्रिभिरानर्च्छत्सात्यकिं नवभिः शरैः ३१ पूर्णायतविष्टेन क्षुरेण निशितेन च ॥ ध्वजमेकेन चिच्छेद भीमसेनस्य पत्रिणा ३२

सुवर्णं तानसर्षान् १३ । १४ कार्ष्णैः अभिमन्योः सत्त्वन्तं बलवन्तं १५ अलातसदृशप्रभं भ्राम्यमाणो लघुकसममंडलाकारमित्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ पुत्रेणोत्तरेण ३० । ३१ । ३२

केसरीसिंहः ३३ । ३४ प्रगृहीताग्रहस्तेनकुंडलीकृतशुंढाग्रेण ३५ तस्यवेगमितिसंबंधः रथेरथोपरि ३६ तस्यशल्पस्य बृहतःपुष्टान् साधुवाहिनःसम्पगृह्णन्शीलान् ३७ । ३८ तमःमोहं प्रमुक्तंरहस्ताद्वलितमंकुशा
 जांबूनदमयःश्रीमान्केसरीसनरोत्तम ॥ पपातभीमसेनस्यभीष्मेणमथितोरथात् ३३ ततोभीमस्त्रिभिर्विद्धाभीष्मंशांतनवरणे ॥ कृपमेकेनविन्याधकृतवर्माणमष्टभिः
 ३४ प्रगृहीताग्रहस्तेनवैराटिरपिदंतिना ॥ अभ्यद्रवतराजानंमद्राधिपतिमुत्तरः ३५ तस्यवारणराजस्यजवेनापततोरथे ॥ शल्योनिवारयामासवेगमप्रतिमंशरैः ३६
 तस्यकुब्जःसनागेन्द्रोबृहतःसाधुवाहिनः ॥ पदायुगमधिष्ठायजघानचतुरोहयान् ३७ सहताश्वेरथेतिष्ठन्मद्राधिपतिसायसीम् ॥ उत्तरांतकरींशक्तिंचिक्षेपभुजगोपमाम्
 ३८ तथाभिन्नतनुत्राणःप्रविश्यविपुलंतमः ॥ सपपातगजस्कंधात्प्रमुक्तांकुशतोमरः ३९ असिमादायशल्योऽपिअवबुध्यरथोत्तमात् ॥ तस्यवारणराजस्यचिच्छेदाथ
 महाकरम् ४० भिन्नमर्माशरशतैश्छिन्नहस्तःसवारणः ॥ भीममार्तस्वरंकृत्वापपातचममारच ४१ एतदीदृशकंकृत्वामद्राजोनराधिप ॥ आरुरोहरथंतूर्णभास्वरंकृत
 वर्मणः ४२ उत्तरंवैहतंदृष्ट्वावैराटिर्ध्नांतरंतादा ॥ कृतवर्मणाचसहितंदृष्ट्वाशल्यमवस्थितम् ४३ श्वेतःक्रोधात्प्रजज्वालहविषाहव्यवाहिव ॥ सविस्फार्यमहच्चापंशक्रचापो
 पमंबली ४४ अभ्यधावजिघांसन्वैशल्यंमद्राधिपंबली ॥ महतारथवंशेनसमंतात्परिवारितः ४५ मुंचन्बाणमयंवर्षंप्रायाच्छल्यरथंप्रति ॥ तमापतंतंसेप्रेक्ष्यमतवार
 णविक्रमम् ४६ तावकानारथाःसप्तसमंतात्पर्यवारयन् ॥ मद्राजमभीप्संतोमृत्योर्दंष्ट्रांतरंगतम् ४७ बृहद्वलश्चकौशल्योजयत्सेनश्चमागधः ॥ तथारुक्मरथोराजन्
 शल्यपुत्रःप्रतापवान् ४८ विंदानुविंदावावंत्यौकांबोजश्चसुदक्षिणः ॥ बृहत्क्षत्रस्यदायादःसैन्धवश्चजयद्रथः ४९ नानावर्णविचित्राणिधनूंषिचमहात्मनाम् ॥ विस्फा
 रितानिदृश्यंतेतोयेदंष्विवविद्युतः ५० तेतुबाणमयंवर्षेश्वेतमूर्धन्यपातयन् ॥ निदाघांतेऽनिलोद्धूतामेघाड्वनगेजलम् ५१ ततःकुद्धोमहेष्वासःसप्तभल्लैःसुतेजनैः ॥
 धनूंषितेषामाच्छिद्यममर्दंशतनापतिः ५२ निकृत्तान्येवतानिस्मसमदृश्यंतमारत ॥ ततस्तेतुनिमेषार्धात्प्रत्यपद्यन्धनूंषिच ५३ सप्तचैवपृषत्कांश्चश्वेतस्योपर्यपातयन् ॥
 ततःपुनरमेयात्माभल्लैःसप्तभिराशुगैः ॥ निचकर्तमहाबाहुस्तेषांचापानिधन्विनाम् ५४ तेनिकृत्तमहाचापास्त्वरमाणामहारथाः ॥ रथशक्तीःपरामृश्यविनेदुर्भैरवान्
 रवान् ५५ अन्वयुर्भरतश्रेष्ठसप्तश्वेतरथंप्रति ॥ ततस्ताज्ज्वलिताःसप्तमर्हेद्राशनिनिःस्वनाः ५६ अप्राप्ताःसप्तभिर्भल्लैश्चिच्छेदपरमास्त्रवित् ॥ ततःसमादायशरं
 सर्वकायविदारणम् ५७ प्राहिणोद्धरतश्रेष्ठश्वे तोरुक्मररथंप्रति ॥ तस्यदेहेनिपतितोबाणोवज्रातिगोमहान् ५८ त तोरुक्मरथोराजन्सायकेनदृढाहतः ॥ निषसादरथो
 पस्थेकश्मलंचाविशन्महत् ५९ तंविसेज्जंविमनसंत्वरमाणस्तुसारथिः ॥ अपोवाहनसंभ्रांतःसर्वलोकस्यपश्यतः ६० ततोऽन्यान्षट्समादायश्वेतोहेमविभूषितान् ॥
 तेषांषण्णामहाबाहुर्ध्वजशीर्षाण्यपातयत् ६१

हयांश्चेतेषां निर्भिद्यसारथींश्च परंतप ॥ शरैश्चैतान्समाकीर्य प्रायाच्छल्यरथं प्रति ६२ ततो हलहलाशब्दस्तव सैन्येषु भारत ॥ दृष्ट्वा सेनापतिं तूष्णीयांतं शल्यरथं प्रति ६३ ततो भीष्मं पुरस्कृत्य तव पुत्रो महाबलः ॥ वृत्तस्तु सर्वसैन्येन प्रायाच्छ्वेतरथं प्रति ६४ मृत्योरास्यमनु प्राप्तं मद्राजममोचयत् ॥ ततो युद्धं समभवत्तुमुलं लोमहर्षणम् ६५ तावकानां परेषां च व्यतिषक्तस्थद्विपम् ॥ सौभद्रे भीमसेने च सात्यकौचमहारथे ६६ कैकेये च विराटे च धृष्टद्युम्ने च पार्षते ॥ एतेषु नरसिंहेषु चेदिम तस्येषु चैव ह ॥ ववर्ष शरवर्षाणि कुरुवृद्धः पिताहः ६७ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मव ० श्वेतयुद्धे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ॥

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एवं श्वेतमेहं प्वासे प्राप्ते शल्यरथं प्रति ॥ कुरवः पांडवेयाश्च किमकुर्वत संजय १ भीष्मः शांतनवः किं वा तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ॥ संजय उवाच ॥ राजन् शतसहस्राणिततः क्षत्रियपुंगवाः २ श्वेतं सेनापतिं शूरं पुरस्कृत्य महारथाः ॥ राज्ञो बलं दर्शयंतस्तव पुत्रस्य भारत ३ शिखंडिनं पुरस्कृत्य त्रातुमैच्छन् महा रथाः ॥ अभ्यवर्तत भीष्मस्य रथं हेमपरिष्कृतम् ४ जिघांसंतं युधांश्च श्रेष्ठं तदाऽऽसीत्तुमुलं महत् ॥ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि महावैशसमच्युत ५ तावकानां परेषां च यथा युद्धमवर्तत ॥ तत्राकरोद्द्रथोपस्थानं शून्यान् शांतनवो बहून् ६ तत्राद्भुतं महच्चक्रे शरैराळं द्रथोत्तमान् ॥ समावृणोच्छरैर्कर्मकृतुल्यप्रतापवान् ७ नुदन्समंतात्सम रैर्विरुद्ध्यन्यथा तमः ॥ तेनाजौ प्रेषिताराजन् शराः शतसहस्रशः ८ क्षत्रियांतकराः संख्ये महावेगामहाबलाः ॥ शिरांसि पातयामासुर्वीराणां शतशो रणे ९ गजानकं टकसन्नाहान्वज्रेणेव शिलोच्चयान् ॥ रथारथेषु संसक्ता व्यदृश्यंत विशांपते १० एके रथं पर्यवहंस्तुरगाः सतुरंगमम् ॥ युवानं निहतं वीरं लंबमानं सकार्मुकम् ११ उदीर्णांश्च हयाराजन् वहतस्तत्र तत्र ह ॥ बद्धस्वङ्गनिषंगाश्च विध्वस्तशिरसो हताः १२ शतशः पतिता भूमौ वीरशय्यासु शेते ॥ परस्परेण धावंतः पतिताः पुनरुत्थिताः १३ उत्थाय च प्रधावंतो द्वांद्वयुद्धमवाप्नुवन् ॥ पीडिताः पुनरन्योन्यं लुठंतो रणमूर्धनि १४ सचापाः सनिषंगाश्च जातरूपपरिष्कृताः ॥ विस्त्रब्धहतवीराश्च शतशः परिपीडिताः १५ तेन तेनाभ्यधावंत विमृजंतश्च भारत ॥ मत्तो गजः पर्यवर्तद्दयांश्च हतसादिनः १६ सरथारथिनश्चापिविमृद्रंतः समंततः ॥ स्यंदनादपतत्कश्चिन्निहतोऽन्येन सायकैः १७ हतसारथिरप्युच्चैः पपात काष्ठवद्रथः ॥ युध्यमानस्य संग्रामे व्यूढेरजसि चोत्थिते १८ धनुःकूजितविज्ञानं तत्रासीत्प्रतियुद्धतः ॥ गात्रस्पर्शेन यो धानां व्यज्ञास्तपरिपथिनम् १९ युद्धयमानं शरैराजन् सिंजिनीध्वजिनीरवात् ॥ अन्योन्यं वीरसंशब्दोनाश्रूयत भटैः कृतः २० शब्दायमाने संग्रामे पटहे कर्णदारिणि ॥ युध्यमानस्य संग्रामे कुर्वतः पौरुषं स्वकम् २१ नाश्रौषं नाम गोत्राणि कीर्तनं च परस्परम् ॥ भीष्मचापच्युतैर्बाणैरार्तानां युद्धतां मृधे २२ परस्परेषां वीराणां मनांसि समकंपयन् ॥ तस्मिन्नत्याकुले युद्धे दारुणे लोमहर्षणे २३ पितापुत्रं च समरेनाभिजानाति कश्चन ॥ चक्रे भग्ने युगेच्छिन्ने एकधुर्येह ये हतः २४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४

आक्षिप्तः स्यंदनाद्वीरः ससारथिरजिह्वगैः ॥ एवं च समरे सर्वे वीराश्च विरथीकृताः २५ तेन तेन स्मदृश्यं ते धावमानाः समंततः ॥ गजोहतः शिरश्चिच्छन्नं मर्मभिन्नं हयोहतः २६ अहतः कोऽपि नैवासीद्भीष्मे निघ्नति शात्रवान् ॥ श्वेतः कुरूणामकरोत्क्षयं तस्मिन् महाहवे २७ राजपुत्रान् रथोदारान् वधीच्छतसं वशः ॥ चिच्छेद रथिनां बाणैः शिरांसि भरतर्षभ २८ सांगदा बाहवश्चैव धनूंषि च समंततः ॥ रथेषां रथचक्राणि तूणीराण्युगानि च २९ छत्राणि च महार्हाणि पताकाश्च विशांपते ॥ हयौघाश्च रथौघाश्च नरौघाश्चैव भारत ३० वारणाः शतशश्चैव हताः श्वेतेन भारत ॥ वयं श्वेतभयाद्भीता विहायरथसत्तमम् ३१ अपयातास्तथापश्वाद्भिर्भुषश्यामघृष्णवः ॥ शरपातमतिक्रम्य कुरवः कुरुनंदन ३२ भीष्मं शांतनवं युद्धे स्थिताः पश्याम सर्वशः ॥ अदीनो दीनसमये भीष्मोऽस्माकं महाहवे ३३ एकस्तस्थौ नरव्याघ्रो गिरिर्महर्षिवाचलः ॥ आददान् इव प्राणान् सविता शिशिरात्यये ३४ गभस्तिभिर्निवादित्यस्तस्थौ शरमरीचिमान् ॥ समुमोच महेष्वामः शरसंधानेन कशः ३५ निघ्नन्नभिन्नान् समरे वज्रपाणिरीवासुरान् ॥ तेवध्यमाना भीष्मेण प्रजहुस्तं महाबलम् ३६ स्वयूथादिव ते यूथान्मुक्तं भूमिषु दारुणम् ॥ तमेव मुपलक्ष्यैको हृष्टः पुष्टः परंतप ३७ दुर्योधनप्रिये युक्तः पांडवान् परिशोचयन् ॥ * जीवितं दुस्त्यजंत्य कृत्वा भयं च सुमहाहवे ३८ पातयामास सैन्यानि पांडवानां विशांपते ॥ प्रहरंतमनीकानि पिता देवव्रतस्तव ३९ दृष्ट्वा सेनापतिं भीष्मस्त्वरितः श्वेतमभ्ययात् ॥ स भीष्मं शरजालेन महता समवाकिरत् ४० श्वेतं चापितथा भीष्मः शरैर्वैः समवाकिरत् ॥ तौ वृषाविव नर्दन्तौ मत्ताविव महाद्विपौ ४१ व्याघ्राविव सुसंख्याव न्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ अस्त्रैस्त्राणि संवार्य ततस्तौ पुरुषर्षभौ ४२ भीष्मः श्वेतश्च युधे परस्परवधैषिणौ ॥ एकाहानिर्देहेद्भीष्मः पांडवानामनीकिनीम् ४३ शरैः परमसंकुद्धा यद्विश्वे तो न पालयेत् ॥ पितामहं ततो दृष्ट्वा श्वेतेन विमुखीकृतम् ४४ प्रहर्षं पांडवाजग्मुः पुत्रस्ते विमनाभवत् ॥ ततो दुर्योधनः कुद्धः पार्थिवैः परिवारितः ४५ स सैन्यः पांडवानीकमभ्यद्रवत संयुगे ॥ दुर्मुखः कृतवर्मा च कृपः शल्यो विशांपतिः ४६ भीष्मं जुगुप्सु साद्यतवपुत्रेण नोदिताः ॥ दृष्ट्वा तु पार्थिवैः सर्वैर्दुर्योधनपुरोगमैः ४७ पांडवानामनीकानि वध्यमानानि संयुगे ॥ श्वेतो गांगेयमुत्सृज्य तव पुत्रस्य वाहिनीम् ४८ नाशयामास वेगेन वायुर्वृक्षानि वौजसा ॥ द्रावयित्वा च मूर्जारजन्वैराटिः क्रोधमूर्च्छितः ४९ आपतत्सहस्राभूयो यत्र भीष्मो व्यवस्थितः ॥ तौ तत्रोपगतौ राजन् शरदौ सौमहाबलौ ५० अयुध्येतां महात्मानौ यथौघौ वृत्रवासवौ ॥ अन्योन्यं तु महाराज परस्परवधैषिणौ ५१ निगृह्य कार्मुकं श्वेतो भीष्मं विव्याध सप्तभिः ॥ पराक्रमं ततस्तस्य पराक्रम्य पराक्रमी ५२ तरसा वारयामास मत्तो मत्तमिव द्विपम् ॥ श्वेतः शांतनवं भूयः शरैः सन्नतपर्वभिः ५३ विव्याध पंचविंशत्या तदद्भुतमिवाभवत् ॥ तंप्रत्यविध्यदशभिर्भीष्मः शांतनवस्तदा ५४

सविद्धस्तेनबलवान्नाकंपतयथाऽचलः ॥ वैराटिःसमरेकुद्धोभृशमायम्यकार्मुकम् ५५ आजघानततोभीष्मंश्वेतःक्षत्रियनंदनः ॥ संप्रहस्यततःश्वेतःसृक्किणीपरिसंलि
हन् ५६ धनुश्चिच्छेदभीष्मस्यनवभिर्दशधाशरैः ॥ संधायविशिखंचैवशरंलोमप्रवाहिनम् ५७ उन्ममाथततस्तालं ध्वजशीर्षमहात्मनः ॥ केतुनिपतितंदृष्ट्वाभीष्मस्य
तनयास्तव ५८ हतंभीष्मममन्यंतश्वेतस्यवशमागतम् ॥ पांडवाश्चापिसंहृष्टादध्मुःशंखान्मुदायुताः ५९ भीष्मस्यपतितंकेतुंदृष्ट्वातालंमहात्मनः ॥ ततोदुर्योधनःक्रो
धात्स्वमनीकमनोदयत् ६० यत्ताभीष्मंपरीप्सध्वंक्षमाणाःसमंततः ॥ मानःप्रपश्यमानानांश्वेतान्मृत्युमवाप्स्यति ६१ भीष्मःशांतनवःशूरस्तथासत्यंब्रवीमिवः ॥
राज्ञस्तुवचनंश्रुत्वात्वरमाणामहारथाः ६२ बलेनचतुरंगेणगांगेयमन्वपालयन् ॥ बाल्हीकःकृतवर्माचशलःशल्यश्वभारत ६३ जलसंधोविकर्णश्चचित्रसेनोविंशतिः ॥
त्वरमाणास्त्वरकालेपरिवार्यसमन्ततः ६४ शस्त्रवृष्टिसुतमुलंश्वेतस्योपर्यपातयन् ॥ तान्कुद्धोनिशितैर्बाणैस्त्वरमाणोमहारथः ६५ अवारयदमेयात्मादर्शयन्पाणि
लाघवम् ॥ सनिवार्यतुतान्सर्वान्केसरीकुंजरानिव ६६ महताशरवर्षेणभीष्मस्यधनुराच्छिनत् ॥ ततोऽन्यद्वनुरादायभीष्मःशांतनवोयुधि ६७ श्वेतंविव्याधराजेन्द्र
कंकपत्रैःशितैःशरैः ॥ ततःसेनापतिःकुद्धोभीष्मंबहुभिरायसैः ६८ विव्याधसमरेराजन्सर्वलोकस्यपश्यतः ॥ ततःप्रव्यथितोराजाभीष्मंदृष्ट्वानिवारितम् ६९ प्रवी
रंसर्वलोकस्यश्वेतेनयुधिर्वैतदा ॥ निष्ठानकश्चसुमहांस्तवसैन्यस्यचाभवत् ७० तंवीरंवारितंदृष्ट्वाश्वेतेनशरविक्षतम् ॥ हतंश्वेतेनमन्यंतेश्वेतस्यवशमागतम् ७१ ततः
क्रोधवशंप्राप्तःपितादेवव्रतस्तव ॥ ध्वजमुन्मथितंदृष्ट्वातांचसेनांनिवारिताम् ७२ श्वेतंप्रतिमहाराजव्यसृजत्सायकान्बहून् ॥ तानावार्यरणेश्वेतोभीष्मस्यरथिनांवरः
७३ धनुश्चिच्छेदभल्लेनपुनरेवपितुस्तव ॥ उत्सृज्यकार्मुकंराजन्गांगेयःक्रोधमूर्च्छितः ७४ अन्यत्कार्मुकमादायविपुलंबलवत्तरम् ॥ तत्रसंधायविपुलान्भल्लान्सप्त
शिलाशितान् ७५ चतुर्भिश्चजघानाश्वान्श्वेतस्यपृतनापतेः ॥ ध्वजंद्वाभ्यांतुचिच्छेदसप्तमेनचसारथेः ७६ शिरश्चिच्छेदभल्लेनसंकुद्धोऽलघुविक्रमः ॥ हताश्वसूता
त्सरथादवधुत्यमहाबलः ७७ आमर्षवशमापन्नोव्याकुलःसमपद्यत ॥ विरथंरथिनांश्रेष्ठश्वेतंदृष्ट्वापितामहः ७८ ताडयामासनिशितैःशरसंधैःसमंततः ॥ सताड्यमानः
समरेभीष्मचापच्युतैःशरैः ७९ स्वरथेधनुरुत्सृज्यशक्तिंजग्राहकांचनीम् ॥ ततःशक्तिंरणेश्वेतोजग्राहोग्रांमहाभयाम् ८० कालदंडोपमांधोरांमृत्योर्जिह्वामिवश्वसन् ॥
अब्रवीच्चतदाश्वेतोभीष्मंशांतनवरणे ८१ तिष्ठेदानींसुसंरब्धःपश्यमांपुरुषोभव ॥ एवमुक्त्वामहेष्वासोभीष्मंयुधिपराक्रमी ८२ ततःशक्तिममेयात्माचिक्षेपभुजगोप
माम् ॥ पांडवार्थेपराक्रांतस्तवानर्थचिकीर्षुकः ८३ हाहाकारोमहानासीत्पुत्राणांतेविशांपते ॥ दृष्ट्वाशक्तिमहाघोरांमृत्योर्दण्डसमप्रभाम् ८४

८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

श्वेतस्यकरनिर्मुक्तानिर्मुक्तोरगसन्निभाम् ॥ अपतत्सहसाराजन्महोल्केवनभस्तलात् ८५ ज्वलंतीमंतरिक्षेतांज्वालाभिरिवसंवृताम् ॥ असंभ्रांतस्तदाराजन्पितादेवव्रत
स्तव ८६ अष्टभिर्नवभिर्भीष्मःशक्तिंविच्छेदपत्रिभिः ॥ उत्कृष्टहेमविकृतांनिकृतांनिशितैःशरैः ८७ उच्चुकुशुस्ततःसर्वेतावकाभरतर्षभ ॥ शक्तिंविनिहतांदृष्ट्वैराटिः
क्रोधमूर्च्छितः ८८ कालोपहतचेतास्तुकर्तव्यनाभ्यजानत ॥ क्रोधसंमूर्च्छितोराजन्वैराटिःप्रहसन्निव ८९ गदांजग्राहसंहृष्टोभीष्मस्यनिधनंप्रति ॥ क्रोधेनरक्तन
यनोदंडपाणिरिवांतकः ९० भीष्मसमभिदुद्रावजलौघइवपर्वतम् ॥ तस्यवेगमसंवार्यमत्वाभीष्मःप्रतापवान् ९१ प्रहारविप्रमोक्षार्थसहसाधरणीगतः ॥ श्वेतःक्रोधस
माविष्टोभ्रामयित्वातुतांगदाम् ९२ रथेभीष्मस्यचिक्षेपयथादेवोधनेश्वरः ॥ तयाभीष्मनिपातिन्यासरथोभस्मसात्कृतः ९३ सध्वजःसहसूतेनसाश्वःसयुगबंधुरः ॥
विरथंरथिनांश्रेष्ठभीष्मदृष्ट्वा रथोत्तमाः ९४ अभ्यधावंतसहिताःशल्यप्रभृतयोरथाः ॥ ततोऽन्यंरथमास्थायधनुर्विस्फार्यदुर्मनाः ९५ शनकैरभ्ययाच्छ्रुतंगांगेयःप्रहस
न्निव ॥ एतस्मिन्नंतरेभीष्मःशुश्रावविपुलांगिरम् ९६ आकाशादीरितांदिव्यामात्मनोहितसंभवाम् ॥ भीष्मभीष्ममहाबाहोशीघ्रयत्नंकुरुष्ववै ९७ एषह्यस्यजयेकालो
निर्दिष्टोविश्वयोनिना ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंदेवदूतेनभाषितम् ९८ संप्रहृष्टमनाभूत्वावधेतस्यमनोदधे ॥ विरथंरथिनांश्रेष्ठश्वेतंदृष्ट्वापदातिनम् ९९ सहितास्वभ्यवर्त
तपरीप्संतोमहारथाः ॥ सात्यकिर्भीमसेनश्चधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः १०० कैकेयोधृष्टकेतुश्चअभिमन्युश्चवीर्यवान् ॥ एतानापततःसर्वानद्रोणशल्यकृपैःसह १ अवारयद
मेयात्मावारिविगानिवाचलः ॥ सनिरुद्धेषुसर्वेषुपांडवेषुमहात्मसु २ श्वेतःखड्गमथाकृष्यभीष्मस्यधनुराच्छिनत् ॥ तदपास्यधनुश्छिन्नंत्वरमाणःपितामहः ३ देवदू
तवचःश्रुत्वावधेतस्यमनोदधे ॥ ततःप्रचरमाणस्तुपितादेवव्रतस्तव ४ अन्यत्कामुकमादायत्वरमाणोमहारथः ॥ क्षणेनसज्यमकरोच्छक्रचापसमप्रभम् ५ पितातेभर
तश्रेष्ठश्वेतंदृष्ट्वामहारथैः ॥ वृत्तंतमनुजग्याघ्रैर्भीमसेनपुरोगमैः ६ अभ्यवर्ततंगांगेयःश्वेतंसेनापतिंहुतम् ॥ आपतंतंततोभीष्मोभीमसेनंप्रतापवान् ७ आजघ्नेविशिश्वैः
षष्ठ्यासेनान्यंसमहारथः ॥ अभिमन्युंचसमरोपितादेवव्रतस्तव ८ आजघ्नेभरतश्रेष्ठस्त्रिभिःसन्नतपर्वभिः ॥ सात्यकिंचशतेनाजौभरतानांपितामहः ९ धृष्टद्युम्नंचविं
शत्याकैकेयंचापिपंचभिः ॥ तांश्चसर्वान्महेष्वासान्पितादेवव्रतस्तव १० वारयित्वाशरैर्वैरैःश्वेतमेवाभिदुहुवे ॥ ततःशरंमृत्युसमंभारसाधनमुत्तमम् ११ विकृ
ष्यबलवान्भीष्मःसमाधत्तदुरासदम् ॥ ब्रह्मास्त्रेणसुसंयुक्तंशरंलोमवाहिनम् १२ ददृशुर्देवगंधर्वाःपिशाचोरगराक्षसाः ॥ सतस्यकवचंभित्वाहृदयंचामितोजसः १३
जगामधरणीबाणोमहाशनिरिवज्वलन् ॥ अस्तंगच्छन्यथादित्यःप्रभामादायसत्वरः १४ एवंजीवितमादायश्वेतदेहाजगामह ॥ तंभीष्मेणनरव्याघ्रंतथावि
निहतंयुधि ११५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेअष्टाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ श्वेतइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

प्रपतंतमपश्यामगिरेःशृंगमिवच्युतम् ॥ अशोचन्पांडवास्तत्रक्षत्रियाश्चमहारथाः १६ प्रहृष्टाश्चसुतास्तुभ्यंकुरवश्चापिसर्वशः ॥ ततोदुःशासनोराजन्श्वेतं दृष्ट्वा निपातितम् १७ वादित्रनिनदैर्धौरेर्नृत्यतिस्मसमन्ततः ॥ तस्मिन् हतेमहेष्वासेभीष्मेणाहवशोभिना १८ प्रावेपंतमहेष्वासाःशिखंडिप्रमुखारथाः ॥ ततो धनं जयोराजन्वाष्पेयश्चापिसर्वशः १९ अवहारंशनैश्चकुर्निहतेवाहिनीपतौ ॥ ततोऽवहारःसैन्यानांतवतेषांचभारत २० तावकानांपरेषांचनर्दांचमुहुर्मुहुः ॥ पार्थाविमनसोभूत्वान्यवर्ततमहारथाः ॥ चिंतयंतोवधंवोरद्वैरस्थेनपरंतपाः २१ ॥ इतिश्रीम०भीष्मपर्वणिभीष्मव० श्वेतवधेअष्टाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ श्वेतेसेनापतौतातसंग्रामेनिहतेपरैः ॥ किमकुर्वन्महेष्वासाःपंचालाःपांडवैःसह १ सेनापतिसमाकर्ण्यश्वेतंयुधिनिपातितम् ॥ तदर्थं य ततांचापिपरेषांप्रपलायिनाम् २ मनःप्रीणातिमेवाक्यंजयसंजयशृण्वतः ॥ प्रत्युपायंचिन्तयंतःसज्जनाःप्रस्रवंतिमे ३ सहिवीरोऽनुरक्तश्चवृद्धःकुरुपतिस्तदा ॥ कृतंवैरंसदातेनपितुःपुत्रेणधीमता ४ तस्योद्वेगभयाच्चापिसंश्रितःपांडवान्पुरा ॥ सर्वबलंपरित्यज्यदुर्गसंश्रित्यतिष्ठति ५ पांडवानांप्रतापेनदुर्गदेशंनिवेश्यच ॥ सपत्नान्सततंबाधन्नार्थवृत्तिमनुष्ठितः ६ आश्रयैवैसदातेषांपुराराज्ञांसुदुर्मतिः ॥ ततोयुधिष्ठिरैभक्तःकथंसंजयसूदितः ७ प्रक्षिप्तःसंमतःक्षुद्रःपुत्रोमेपुरुषाधमः ॥ नयुद्धरोचयेद्रीष्मो नचाचार्यःकथंचन ८ नकृपो नचगांधारीनाहंसंजयरोचये ॥ नवासुदेवोवाष्पेयोधर्मराजश्चपांडवः ९ नभीमो नार्जुनश्चैव नयमौपुरुषर्षभौ ॥ वार्यमाणो मयानित्यंगांधार्याविदुरेणच १० जामदग्न्येनरामेणव्यासेनचमहात्मना ॥ दुर्योधनोयुध्यमानो नित्यमेवहिंसंजय ११ कर्णस्यमतमास्थायसौबल्यस्यचपापकृत् ॥ दुःशासनस्यचतथापांडवानन्वचिंतयत् १२ तस्याहंव्यसनंवोरमन्येप्राप्तितुसंजय ॥ श्वेतस्यचविनाशेनभीष्मस्यविजयेनच १३ संकुद्धःकृष्णसहितःपार्थःकिमकरोद्युधि ॥ अर्जुनाद्धिभयंभूयस्तन्मेतातनशाम्यति १४ सहिहूरश्चैकान्तेयःक्षिप्रकारीधनंजयः ॥ मन्येशरैःशरीराणिशत्रूणांप्रमथिष्यति १५ ऐन्द्रिमिद्रानुजसमंमहेन्द्रसदृशंबले ॥ अमोघक्रोधसंकल्पंदृष्ट्वावःकिमभून्मनः १६ तथैववेदविच्छूरोज्वलनार्कसमद्युतिः ॥ इंद्रास्त्रविदमेयात्माप्रपतन्समितिंजयः १७ वज्रसंपशरूपाणामस्त्राणांचप्रयोजकः ॥ सखड्गक्षेपहस्तस्तुघोषंचक्रेमहारथः १८ ससंजयमहाप्राज्ञोदुपदस्यात्मजोबली ॥ धृष्टद्युम्नःकिमकरोच्छ्वेतंयुधिनिपातिते १९ पुराचैवापराधेनवधेनचमूपतेः ॥ मन्येमनःप्रज्ज्वालपांडवानांमहात्मनाम् २० तेषांक्रोधंचिन्तयंतस्तुअहःसुचनिशासुच ॥ नशातिमधिगच्छामिदुर्योधनकृते नहि ॥ कथंचाभून्महायुद्धंसर्वमाचक्ष्वसंजय २१ ॥ संजय उवाच ॥ शृणुराजन्स्थिरोभूत्वातवापनयनोमहान् ॥ नचदुर्योधनेदोषमिममाधातुमर्हसि २२

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५०
 गतोदकेसेतुबंधोयादृक्तादृक्कृतिस्तव ॥ संदीप्तेभवनेयद्रूपस्यखननंतथा २३ गतपूर्वाह्नभूयिष्ठे तस्मिन्नहनिदारुणे ॥ तावकानांपरेषांचपुनर्युद्धमवर्तत २४
 श्वेतंतुनिहतं दृष्ट्वा विराटस्य चमूपतिम् ॥ कृतवर्मणा च सहितं दृष्ट्वा शल्यमवस्थितम् २५ शंखः क्रोधात्प्रज्ज्वालहविषाहव्यवाडिव ॥ सविस्फार्यमहच्चापं शक्रचा
 पोपमंबली २६ अभ्यधावज्जिवांसन्वैशल्यं मद्राधिपं युधि ॥ महतारथसंधेन समंतात्परिक्षितः २७ सृजन् बाणमयं वर्षैर्प्रायाच्छल्यरथं प्रति ॥ तमापतंतं संप्रे
 क्ष्यमत्तवारणविक्रमम् २८ तावकानांस्थाः सप्तसमंतात्पर्यवारयन् ॥ मद्राजं परीप्संतो मृत्योर्दंष्ट्रांतरंगतम् २९ बृहद्वलश्चकौ सल्योजयत्सेनश्चमागधः ॥ तथा
 रुक्मरथो राजन् पुत्रः शल्यस्य मानितः ३० विंदानुविंदावावंतयौ कांबोजश्च सुदक्षिणः ॥ बृहत्क्षत्रस्य दायादः सैन्धवश्च जयद्रथः ३१ नानाधातुविचित्राणिकार्मुकाणि
 महात्मनाम् ॥ विस्फारितान्यदृश्यंततो दयेष्विव विद्युतः ३२ ते तु बाणमयं वर्षैर्प्रायाच्छल्यमपातयन् ॥ निदाघांतेऽनिलोद्धूता मेवाइवनगेजलम् ३३ ततः कुद्धो
 महेष्वासः सप्तभल्लैः सुतेजनैः ॥ धनूंषितेषामाच्छिद्यननर्दं पृतनापतिः ३४ ततो भीष्मो महाबाहुर्विनद्य जलदोयथा ॥ तालमात्रं धनुर्गृह्य शंखमभ्यद्रवद्रुणे ३५
 तमुद्यंतमुदीक्ष्याथ महेष्वासं महाबलम् ॥ संत्रस्ता पाण्डवी सेना वातवेगहतेवनौः ३६ ततोऽर्जुनः संस्वरितः शंखस्यासीत्पुरःसरः ॥ भीष्माद्रक्ष्योऽयमद्येतिततो
 युद्धमवर्तत ३७ हाहाकारो महानासीद्योधानां युधियुध्यताम् ॥ तेजस्तेजसि संपृक्तमित्येवं विस्मयं ययुः ३८ अथ शल्यो गदापाणिरवतीर्य महारथात् ॥ शंख
 स्य चतुरोवाहानहनद्गतर्षभ ३९ सहताश्चाद्रथानूर्णखद्गमादाय विद्रुतः ॥ बीभत्सोश्चरथं प्राप्य पुनः शांतिमविंदत ४० ततो भीष्मस्थात्तूर्णमुत्पतंति पतत्रिणः ॥
 यैरंतरिक्षं भूमिश्च सर्वतः समवस्तृता ४१ पंचालानथमत्स्यांश्चक्रे कयांश्च प्रभद्रकान् ॥ भीष्मः प्रहरतां श्रेष्ठः पातयामास पत्रिभिः ४२ उत्सृज्य समरे राजन् पाण्डवं
 सव्यसाचिनम् ॥ अभ्यद्रवत पांचाल्यं द्रुपदं सेनया वृतम् ४३ प्रियं संबंधिनं राजन् शरानवकिरन् बहून् ॥ अग्निनेव प्रदग्धानिव नानि शिशिरात्यये ४४ शरद
 ग्धान्यदृश्यंत सैन्यानि द्रुपदस्य ह ॥ अत्यतिदृष्ट्वा भीष्मो विधूमइव पावकः ४५ मध्यं दिने यथाऽऽदित्यंतं पतंति मवतेजसा ॥ नशेकुः पाण्डवेयस्य योधा भीष्मं नि
 रीक्षितुम् ४६ वीक्षांचक्रुः समं मात्ते पाण्डवा भयपीडिताः ॥ त्रातारं नाध्यगच्छंत गावः शीतादिता इव ४७ सातु यौ धिष्ठिरी सेना गांगेयशरपीडिता ॥ सिंहेनेव
 विनिर्भिन्ना शुक्ला गौरिव गोपतेः ४८ हते विप्रद्रुते सैन्ये निरुत्साहे विमर्दिते ॥ हाहाकारो महानासीत् पाण्डुसैन्येषु भारत ४९ ततो भीष्मः शांतनवो नित्यं मंडलका
 र्मुकः ॥ मुमोच बाणान् दीप्ताग्रान् हीनाशी विषानिव ५० शरैरेकायनी कुर्वन् दिशः सर्वा यतव्रतः ॥ जघान पाण्डवस्थानादिश्यादिश्य भारत ५१ ततः सैन्येषु भग्नेषु
 मथितेषु च सर्वशः ॥ प्राप्ते चास्तं दिनकरेन प्राज्ञायत किंचन ५२

भीष्मंचसमुदीर्यतं दृष्ट्वा पार्थमहाहवे ॥ अवहारमकुर्वतसैन्यानां भरतर्षभ ५३ ॥ इति श्रीम० भीष्मप० भीष्मव० शंखयुद्धे प्रथमदिवसावहारे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ कृतेऽवहारे सैन्यानां प्रथमे भरतर्षभ ॥ भीष्मे च युद्धसंरब्धे हृष्टदुर्योधने तथा १ धर्मराजस्ततस्तूर्णमभिगम्य जनार्दनम् ॥ भ्रातृभिः सहितः सर्वैः सर्वैश्चैव जनेश्वरैः २ शुचा परमया युक्तश्चित्तयानः पराजयम् ॥ वाष्णेयमब्रवीद्राज नृदृष्ट्वा भीष्मस्य विक्रमम् ३ कृष्णपश्य महेश्वासं भीष्मं भीमपराक्रमम् ॥ शरैर्दहतं सैन्यं मे ग्रीष्मे कक्षमिवानलम् ४ कथमेनं महात्मानं शक्ष्यामः प्रतिवीक्षितुम् ॥ लेलिह्यमानं सैन्यं मे हविष्मंतमिवानलम् ५ एतं हि पुरुषव्याघ्रं धनुष्मंतं महाबलम् ॥ दृष्ट्वा विप्रदुतं सैन्यं समरे मार्गणाहतम् ६ शक्यो जेतुं यमः क्रुद्धो वज्रपाणिश्च संयुगे ॥ वरुणः पाशभृद्वापिकुबेरो वागदाधरः ७ नतु भीष्मो महातेजाः शक्यो जेतुं महाबलः ॥ सोऽहमेवंगते मग्नो भीष्मागाधजलेऽप्लवे ८ आत्मनो बुद्धिदौर्बल्याद्भीष्ममासाद्य केशव ॥ वन्यास्यामि वाष्णेयश्रेयो मे तत्र जीवितुम् ९ न त्वेतान् पृथिवीपालान् दातुं भीष्मा यमृत्यवे ॥ क्षपयिष्यति सेनां मे कृष्ण भीष्मो महास्रवित् १० यथाऽनलं प्रज्वलितं पतंगाः समभिद्रुताः ॥ विनाशायोपगच्छंति तथा मे सैनिको जनः ११ क्षयं नीतोऽस्मि यमृत्यवे ॥ क्षपयिष्यति सेनां मे कृष्ण भीष्मो महास्रवित् १० यथाऽनलं प्रज्वलितं पतंगाः समभिद्रुताः ॥ जीवितं बहु मन्येऽहं जीवितं ह्यदुर्लभम् १३ जीवितस्य च शेषेण तपस्तपस्यामि दुश्चरम् ॥ न घातयिष्यामि रणे मित्राणीमानि केशव १४ रथान् मे बहु साहस्रान् दिव्यैरस्त्रैर्महाबलः ॥ घातयत्यनिशं भीष्मः प्रवराणां प्रहारिणाम् १५ किं नुकृत्वा हितं मे स्याद्ब्रूहि माधवमाचिरम् ॥ मध्यस्थमिव पश्यामि समरे सव्यसाचिनम् १६ एको भीमः परं शक्तया युध्यत्येव महाभुजः ॥ केवलं बाहुवीर्येण क्षत्रधर्ममनुस्मरन् १७ गदया वीरघातिन्यायथोत्साहं महामनाः ॥ करोत्यसुकरं कर्म रथाश्च नरदंतिषु १८ नालमेष क्षयं कर्तुं परसैन्यस्य मारिष ॥ आर्जवेनैव युद्धेन वीरवर्षशतैरपि १९ एकोऽस्त्रवित्सखातेऽयं सोऽप्यस्मान्समुपेक्षते ॥ निर्दह्यमानान् भीष्मेण द्रोणेन च महात्मना २० दिव्यान्यस्त्राणि भीष्मस्य द्रोणस्य च महात्मनः ॥ धक्ष्यंति क्षत्रियान् सर्वान् प्रयुक्तानि पुनः पुनः २१ कृष्ण भीष्मः सुसंरब्धः सहितः सर्वपार्थिवैः ॥ क्षपयिष्यति नो नूनं यादृशोऽस्य पराक्रमः २२ सत्वं पश्य महाभाग योगेश्वरमहारथम् ॥ भीष्मं यः शमयेत्संख्येदावाग्निं जलदोयथा २३ तव प्रसादाद्भो विंदपांडवानिहतद्विषः ॥ स्वराज्यमनुसंप्राप्तामो दिप्यंते सबांधवाः २४ एवमुक्ता ततः पार्थोऽध्यायनास्ते महामनाः ॥ चिरमंतर्माना भूत्वा शोकोपहतचेतनः ॥ शोकात्तैतमथोज्ञात्वा दुःखोपहतचेतसम् २५ अब्रवीत्तत्र गोविंदो हर्षयन् सर्वपांडवान् ॥ मा शुचो भरतश्रेष्ठ न त्वं शोचितुमर्हसि २६ यस्य ते भ्रातरः शूराः सर्वलोकेषु धन्विनः ॥ अहं च प्रिय कृद्राज नृसात्यकिश्चमहायशः २७

२८ । २९ निधनं निधनहेतुः ३० । ३१ भाषितमुक्तं ३२ महामय ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । आकाशगइवपत्नीव ४४ रथचर्यासुरथवर्त्मसु ४५ परमोपेतः

विराटद्रुपदौचेभौधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ॥ तथैवसबलाश्चमेराजानोराजसत्तम २८ त्वत्प्रसादंप्रतीक्षंतेत्वद्भक्ताश्चविशांपते ॥ एषतेपार्षतो नित्यंहितकामःप्रियेरतः २९
 सैनापत्यमनुप्राप्तो धृष्टद्युम्नो महाबलः ॥ शिखंडीचमहाबाहो भीष्मस्य निधनं किल ३० एतच्छ्रुत्वा ततो धर्मो धृष्टद्युम्नं महारथम् ॥ अब्रवीत्समितौ तस्यां वासुदेवस्य शृण्वतः
 ३१ धृष्टद्युम्ननिबोधेदं यत्त्वां वक्ष्यामि मारिष ॥ नातिक्रम्यं भवेत्तच्च वचनं मम भाषितम् ३२ भवान्सेनापतिर्मह्यं वासुदेवेन संमितः ॥ कार्तिकेयो यथानित्यं देवानामभ
 वत्पुरा ३३ तथा त्वमपि पांडूनां सेनानीः पुरुषर्षभ ॥ सत्त्वं पुरुषशार्दूलविक्रम्य जहि कौरवान् ३४ अहं च तेऽनुयास्यामि भीमः कृष्णश्च मारिष ॥ माद्रीपुत्रौ च सहितौ द्रौ
 पदेयाश्च दंशिताः ३५ ये चान्ये पृथिवीपालाः प्रधानाः पुरुषर्षभ ॥ तत उद्धर्षयन् सर्वान् धृष्टद्युम्नोऽभ्यभाषत ३६ अहं द्रोणांतकः पार्थविहितः शंभुनापुरा ॥ रणे भीष्मं कृ
 पद्रोणं तथाशल्यं जयद्रथम् ३७ सर्वानद्यरणे दृष्टान् प्रतियोत्स्यामि पार्थिव ॥ अथोत्कृष्टं महेश्वासैः पांडवैर्युद्धदुर्मदैः ३८ समुद्यते पार्थिवेन्द्रे पार्षते शत्रुसूदने ॥ तमब्रवी
 त्ततः पार्थः पार्षतं पृतनापतिम् ३९ व्यूहः क्रौंचारुणो नाम सर्वशत्रुनिबर्हणः ॥ यंबृहस्पतिरिन्द्राय तदा देवा सुरैश्च वीर ४० तं यथावत्प्रतिव्यूहं परानीकविनाशनम् ॥
 अदृष्टपूर्वराजानः पश्यंतु कुरुभिः सह ४१ यथोक्तः स नृदेवेन विष्णुर्वज्रभृता यथा ॥ प्रभाते सर्वसैन्यानामग्रे च क्रेधनं जयम् ४२ आदित्यपथगः केतुस्तस्याद्भुतमनोरमः ॥
 शासनात्पुरुहूतस्य निर्मितो विश्वकर्मणा ४३ इंद्रायुधसवर्णाभिः पताकाभिरलंकृतः ॥ आकाशगइवाकाशे गंधर्वनगरोपमः ४४ नृत्यमान इवाभाति रथचर्यासु मारिष ॥
 तेन रत्नवता पार्थः स च गांडीवधन्वना ४५ बभूव परमोपेतः सुमेरुरिव भानुना ॥ शिरोऽभूद्रुपदो राजामहत्या सेनया वृतः ४६ कुंतिभोजश्च चैद्यश्च क्षुभ्यतौ जनेश्वरौ ॥ दा
 शार्णकाः प्रभद्राश्च दाशेरकगणैः सह ४७ अनूपकाः किराताश्च ग्रीवायां भरतर्षभ ॥ पटच्चरैश्च पौण्ड्रैश्च राजन् पौरवकैस्तथा ४८ निषादैः सहितश्चापि पृष्ठमासीद्युधिष्ठिरः ॥
 पक्षौ तु भीमसेनश्च धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ४९ द्रौपदेयाभिर्मन्युश्च सात्यकिश्च महारथः ॥ पिशाचादारदाश्चैव पुंड्राः कुंडीविषैः सह ५० मारुताधेनुकाश्चैव तंगणाः परतं
 गणाः ॥ वाल्हकास्तित्तिराश्चैव चोलाः पांड्याश्च भारत ५१ एते जनपदाराजन्दक्षिणपक्षमाश्रिताः ॥ अग्निवेशास्तु हंडाश्च मालवादानभारयः ५२ शबरा उद्रसाश्चैव
 त्साश्च सहनाकुलैः ॥ नकुलः सहदेवश्च वामपक्षं समाश्रिताः ५३ रथानामयुतं पक्षौ शिरस्तु नियुतं तथा ॥ पृष्ठमर्बुदमेवासीत्सहस्राणि च विंशतिः ५४ ग्रीवायां नियुतं चा
 पिसहस्राणि च सप्ततिः ॥ पक्षकोटिप्रपक्षेषु पक्षांतेषु च वारणाः ५५ जग्मुः परिवृता राजंश्चलंत इव पर्वताः ॥ जघनं पालयामास विराटः सहकेकयैः ५६ काशिराजश्च शै
 व्यश्च रथानामयुतैस्त्रिभिः ॥ एवमेनं महाव्यूहं व्यूह्य भारत पांडवाः ५७

सूर्योदयंतच्छतःस्थितायुद्धायदंशिताः ॥ तेषामादित्यवर्णनिविमलानिमहांतिच ॥ श्वेतच्छत्राण्यशोभंतवारणेषुरथेषुच ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मव० क्रीचव्यूहनिर्माणेपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ क्रीचदृष्टाततोव्यूहमभ्यंतनयस्तव ॥ रक्ष्यमाणंमहाघोरंपार्थेनामिततेजसा १ आचार्यमुपसंगम्यकृपंशल्यंचपार्थिव ॥ सौमदत्तिविकर्णैचसोऽश्वत्थामानमेवच २ दुःशासनादीन्भ्रातृंश्चसर्वानेवचभारत ॥ अन्यांश्चसुबहून्शूरानयुद्धासनमुपागतान् ३ प्राहेदवचनंकालेहर्षयस्तनयस्तव ॥ नानाशस्त्रप्रहरणाःसर्वेयुद्धविशारदाः ४ एकैकशःसमर्थाहियूयंसर्वेमहारथाः ॥ पांडुपुत्रानुरेहंतुंससैन्यान्किमुसंहताः ५ अपर्याप्तदस्माकंबलंभीष्माभिरक्षितम् ॥ पर्याप्तमिदमेतेषांबलंभीमाभिरक्षितम् ६ संस्थानाःशूरसेनाश्चवेत्रिकाःकुकुरास्तथा ॥ आरोचकास्त्रिगतांश्चमद्रकायवनास्तथा ७ शत्रुंजयेनसहितास्तथादुःशासनेनच ॥ विकर्णेनचवीरेणतथानंदोपनंदकैः ८ चित्रसेनेनसहिताःसहिताःपारिभद्रकैः ॥ भीष्ममेवाभिरक्षंतुसहसैन्यपुरस्कृताः ९ ततोभीष्मश्चद्रोणश्चतवपुत्राश्चमारिष ॥ अव्यूहंतमहाव्यूहंपांडूनांप्रतिबाधकम् १० भीष्मःसैन्येनमहतासमंतात्परिवारितः ॥ ययौप्रकर्षन्महतींवाहिनींसुरराडिव ११ तमन्वयान्महेष्वासोभारद्वाजःप्रतापवान् ॥ कुंतलैश्चदृशाणैश्चमागधैश्चविशंपते १२ विदर्भैर्मेकलैश्चैवकर्णप्रवरणैरपि ॥ सहिताःसर्वसैन्येनभीष्ममाहवशोभिनम् १३ गांधाराःसिंधुसौवीराःशिवयोऽथवसातयः ॥ शकुनिश्चस्वसैन्येनभारद्वाजमपालयत् १४ ततोदुर्योधनोराजासहितःसर्वसोदरैः ॥ अश्वातकैर्विकर्णैश्चतथाचांबष्ठकोसलैः १५ द्रुपदश्चैकैश्चैवतथाक्षुद्रकमालवैः ॥ अभ्यरक्षतसंहृष्टःसौबलेयस्यवाहिनीम् १६ भूरिश्रवाःशलःशल्योभगदत्तश्चमारिषः ॥ विंदानुविंदावावंत्यौवामंपार्श्वमपालयन् १७ सौमदत्तिःसुशर्माचकांबोजश्चसुदक्षिणः ॥ श्रुतायुश्चाच्युतायुश्चदक्षिणपक्षमास्थिताः १८ अश्वत्थामाकृपश्चैवकृतवर्माचसात्वतः ॥ महत्यासेनयासार्धसेनापृष्ठव्यवस्थिताः १९ पृष्ठगोपास्तुतस्यासन्नानादेशयाजनेश्वराः ॥ केतुमान्वसुदानश्चपुत्रःकाश्यस्यचाभिभूः २० ततस्तेतावकाःसर्वेहृष्टायुद्धायभारत ॥ दध्मुःशंखान्मुदायुक्ताःसिंहनादांस्तथोन्नदन् २१ तेषांश्रुत्वातुहृष्टानांघृष्टःकुरुपितामहः ॥ सिंहनादंविनद्योच्चैःशंखंद्धमौप्रतापवान् २२ ततःशंखाश्चभेर्यश्चपेश्यश्चविविधाःपरैः ॥ आनकाश्चाभ्यहन्यंतसशब्दस्तुलोऽभवत् २३ ततःश्वेतैर्हयैर्युक्तेमहतिस्स्यंदनेस्थितौ ॥ प्रदध्मतुःशंखवरौहेमरत्नपरिष्कृतौ २४ पांचजन्यंहृषीकेशोदेवदत्तंधनंजयः ॥ पौंड्रंद्धमौमहाशंखंभीमकर्मावृकोदरः २५ अनंतविजयंराजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ नकुलःसहदेवश्चसुघोषमणिपुष्पकौ २६ काशिराजश्चशैब्यश्चशिवंढीचमहारथः ॥ धृष्टद्युम्नोविराटश्चसात्यकिश्चमहारथः २७

२८।२९।३० ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठेये भारतभावदीपे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ॥ ॥ एवमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९। व्यतिकरोमेलकः समा

पांचाल्याश्वमहेष्वासाद्रौपद्याः पंचचात्मजाः ॥ सर्वेदधुर्महाशंखान् सिंहनादांश्चनेदिरे २८ सघोषः सुमहांस्तत्रवीरैस्तैः समुदीरितः ॥ नभश्चपृथिवीचैव तु मुलो
व्यनुनादयत् २९ एवमेते महाराजप्रहृष्टाः कुरुपांडवाः ॥ पुनर्युद्धाय संजग्मुस्तापयानाः परस्परम् ३० ॥ इति श्रीम० भी० भी० कौरवव्यूहरचनायां एकपं
चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एवं व्यूढेष्वनीकेषु मामकेष्वितरेषु च ॥ कथं प्रहरतां श्रेष्ठाः संप्रहारं प्रचक्रिरे १ ॥ संजय उवाच ॥ समं
व्यूढेष्वनीकेषु सन्नद्धाश्च रध्वजम् ॥ अपारमिव संदृश्य सागरप्रतिमं बलम् २ तेषां मध्ये स्थितो राजपुत्रो दुर्योधनस्तव ॥ अब्रवीत्तावकान् सर्वान्युद्धवध्वमिति
दंशिताः ३ ते मनःकूरमाधाय समभित्यक्तजीविताः ॥ पांडवानभ्यवर्तत सर्व एवोच्छ्रितध्वजाः ४ ततो युद्धं समभवत्तुमुल्लोमहर्षणम् ॥ तावकानां परेषां च व्यति
पत्तरथद्विपम् ५ मुक्तास्तुरथिभिर्बाणारुक्मपुंखाः सुतेजसः ॥ सन्निपेतुरकुंठाग्रानागेषु च हयेषु च ६ तथा प्रवृत्ते संग्रामे धनुर्द्वयम्यदंशितः ॥ अभिपत्य महाबा
हुर्भीष्मो भीमपराक्रमः ७ सौभद्रे भीमसेने च सात्यकौचमहारथे ॥ कैकेये च विराटे च धृष्टद्युम्ने च पार्षते ८ एतेषु नरवीरेषु चेदिमत्स्येषु चाभिभूः ॥ ववर्ष शरवर्षाणि
वृद्धः कुरुपितामहः ९ अभिद्यत ततो व्यूहस्तस्मिन्वीरसमागमे ॥ सर्वेषामेव सैन्यानामासीद्व्यतिकरो महान् १० सादिनो ध्वजिनश्चैव हतप्रवरवाजिनः ॥ विप्रद्रुत
स्थानीकाः समपद्यंत पांडवाः ११ अर्जुनस्तु नरव्याघ्रो दृष्ट्वा भीष्मं महारथम् ॥ वाष्णेयमब्रवीत्कुन्द्वायाहियत्र पितामहः १२ एष भीष्मः सुसंकुब्धो वाष्णेयममवाहि
नीम् ॥ नाशयिष्यति सुव्यक्तदुर्योधनहिते रतः १३ एष द्रोणः कृपः शल्यो विकर्णश्च जनार्दन ॥ धार्तराष्ट्रश्च सहितादुर्योधनपुरोगमाः १४ पंचालान्निहनिष्यंति रक्षि
ता दृढधन्वना ॥ सोऽहं भीष्मं वधिष्यामि सैन्यहेतोर्जनार्दन १५ तमब्रवीद्वासुदेवो यत्तो भवधनं जय ॥ एषत्वा प्रापयिष्यामि पितामह रथं प्रति १६ एवमुक्ताततः
शौरीस्थं तं लोकविश्रुतम् ॥ प्रापयामास भीष्मस्य रथं प्रति जनेश्वर १७ चलद्बहुपताकेन बलाकार्वाणवाजिना ॥ समुच्छ्रितमहाभीमनदद्धानरके तुना १८ मह
तामेघनादेन रथेनामिततेजसा ॥ विनिघ्नन् कौरवानीकं शूरसेनांश्च पांडवः १९ प्रायाच्छरणदः शीघ्रं सुहृदां हर्षवर्धनः ॥ तमापतंतं वेगेन प्रभिन्नमिव वारणम् २०
त्रासयंतं रणेशूरा नर्मदयंतं च सायकैः ॥ सैन्धवप्रमुखैर्गुप्तः प्राच्यसौवीरकेकयैः २१ सहसा प्रत्युदीयाय भीष्मः शान्तनवोऽर्जुनम् ॥ कोहिगांडीवधन्वानमन्यः कुरुपि
तामहात् २२ द्रोणवैकर्तनाभ्यां वारथी संयातुमर्हति ॥ ततो भीष्मो महाराजसर्वलोकमहारथः २३ अर्जुनसप्तसप्तत्यानाराचानां समाचिनोत् ॥ द्रोणश्च पंच
विंशत्या कृपः पंचाशतांशरैः २४ दुर्योधनश्चतुःषष्ट्या शल्यश्च नवभिः शरैः ॥ सैन्धवानवभिश्चैव शकुनिश्चापि पंचभिः २५

विकर्णोदशभिर्महैराजन्विव्याधपाण्डवम् ॥ सतैर्विद्धोमहेष्वासःसमंतान्निशितैःशरैः २६ नविव्यथेमहाबाहुर्भिद्यमानइवाचलः ॥ समीप्संपंचविंशत्याकृपंचनव
भिःशरैः २७ द्रोणंपृष्ठानरव्याघ्रोविकर्णंचत्रिभिःशरैः ॥ शल्यंचैवत्रिभिर्बाणैराजानंचैवपंचभिः २८ प्रत्यविध्यदमेयात्माकिरीटीभरतर्षभ ॥ तंसात्यकिर्वि
राटश्चधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः २९ द्रोपदेयाऽभिमन्युश्चपरिवर्तनजयम् ॥ ततोद्रोणंमहेष्वासंगांगेयस्यप्रियेस्तम् ३० अभ्यवर्ततपांचाल्यःसंयुक्तःसहसोमकैः ॥ भी
ष्मस्तुरथिनांश्रेष्ठोराजन्विव्याधपाण्डवम् ३१ अशीत्यानिशितैर्बाणैस्ततोऽक्रोशंततावकाः ॥ तेषांतुनिनदंश्रुत्वासहितानांप्रहृष्टवत् ३२ प्रविवेशततोमध्यंनर
सिंहःप्रतापवान् ॥ तेषांमहारथानांसमध्यंप्राप्यधनंजयः ३३ चिक्रीडधनुषाराजैल्लक्षंकृत्वामहारथान् ॥ ततोदुर्योधनोराजाभीष्ममाहजनेश्वरः ३४ पीडयमानंस्वकंसै
न्यंदृष्ट्वापार्थेनसंयुगे ॥ एषपांडुसुतस्तातकृष्णेनसहितोवली ३५ यततांसर्वसैन्यानांमूलंनःपरिक्रंतति ॥ त्वयिजीवतिगांगेयद्रोणेचरथिनांवरे ३६ त्वत्कृतेचैवकर्णो
ऽपिन्यस्तशस्त्रोविशांपते ॥ नयुध्यतिरणेपार्थहितकामःसदामम् ३७ सतथाकुरुगांगेयथाहन्त्येतफाल्गुनः ॥ एवमुक्तस्ततोराजन्पितादेवव्रतस्तव ३८ धिक्क्षेत्रं
धर्ममित्युक्ताप्रायात्पार्थरथंप्रति ॥ उभौश्वेतहयैराजन्संसकौप्रेक्ष्यपार्थिवाः ३९ सिंहनादान्भृशंचकुःशंखान्दध्मुश्चमारिष ॥ द्रौणिर्दुर्योधनश्चैवविकर्णश्चतवात्मजः
४० परिवार्यरणेभीष्मंस्थितायुद्धायमारिष ॥ तथैवपाण्डवाःसर्वेपरिवार्यधनंजयम् ४१ स्थितायुद्धायमहतेततोयुद्धमवर्तत ॥ गांगेयस्तुरणपार्थमानर्च्छन्नवभिःशरैः
४२ तमर्जुनःप्रत्यविध्यदशभिर्मर्मभेदिभिः ॥ ततःशरसहस्रेणसुप्रयुक्तेनपाण्डवः ४३ अर्जुनःसमरश्चाधीभीष्मस्यावारयद्दिशः ॥ शरजालंततस्तत्तुशरजालेनमा
रिष ४४ वारयामासपार्थस्यभीष्मःशांतनवस्तदा ॥ उभौपरमसंहृष्टावुभौयुद्धाभिनंदिनौ ४५ निर्विशेषमयुष्येतांकृतप्रतिकृतैषिणौ ॥ भीष्मचापविमुक्तानिशरजाला
निसंवशः ४६ शीर्यमाणान्यदृश्यंतभिन्नान्यर्जुनसायकैः ॥ तथैवार्जुनमुक्तानिशरजालानिसर्वशः ४७ गांगेयशरनुन्नानिप्रापतंतमहीतले ॥ अर्जुनःपंचविंशत्याभी
ष्ममाच्छच्छितैःशरैः ४८ भीष्मोऽपिसमरेपार्थविव्याधनिशितैःशरैः ॥ अन्योन्यस्यहयान्विध्वाध्वजौचसुमहाबलौ ४९ रथेषांरथक्रेचचिक्रीडतुररिंदमौ ॥ ततः
क्रुद्धोमहाराजभीष्मःप्रहस्तांवरः ५० वासुदेवंत्रिभिर्बाणैराजवानस्तर्नातरे ॥ भीष्मचापच्युतैस्तैस्तुनिर्विद्धोमधुसूदनः ५१ विरराजरणेराजन्सपुष्पइवकिंशुकः ॥
ततोऽर्जुनोभृशंकुद्धोनिर्विद्धप्रेक्ष्यमाधवम् ५२ सारथिंकुरुद्वन्द्वस्यनिर्बिभेदशितैःशरैः ॥ यतमानौतुतौवीरावन्योन्यस्यवधंप्रति ५३ नशक्नुतांतदाऽन्योन्यमभिसं
धातुमाहवे ॥ तौमंडलानिचित्राणिगतप्रत्यागतानिच ५४ अदर्शयेतांबहुधासूतसामर्थ्यलाघवात् ॥ अंतरंचप्रहारेषुतर्कयंतौपरस्परम् ५५

अंतरमार्गस्थौ छिद्रान्वेषणपरौ ५६ । ५७ । ५८ चिह्नध्वजः ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ ।

आलोकात् आसंसारस्थितेः ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२

भीष्म०

अ०

५३

राजन्तरमार्गस्थौ स्थितावास्तां मुहुर्मुहुः उभौ सिंहरवोन्मिश्रं शंखशब्दं चक्रतुः ५६ तथैव चापनिर्वोषं चक्रतुस्तौ महारथौ ॥ तयोः शंखनिनादेन रथनेमिस्वने
न च ५७ दारितासहस्राभूमिश्च कपेचननाद च ॥ नोभयोरंतरं कश्चिद्दृशे भरतर्षभ ५८ बलिनौ युद्धदुर्धर्पावन्योन्यसदृशावुभौ ॥ चिह्नमात्रेण भीष्मतु प्रजज्ञुस्तत्र
कौरवाः ५९ तथा पांडुसुताः पार्थं चिह्नमात्रेण जज्ञिरे ॥ तयोर्नृवरयोर्दृष्ट्वा तादृशं तं पराक्रमम् ६० विस्मयं सर्वभूतानि जग्मुर्भारतसंयुगे ॥ नतयोर्विवरं कश्चिद्रूपे पश्यति
भारत ६१ धर्मे स्थितस्य हियथानकश्चिद्भूजिनं क्वचित् ॥ उभौ च शरजालेन तावदृश्यौ बभूवतुः ६२ प्रकाशौ च पुनस्तूर्णं बभूवतुर्भौरणे ॥ तत्र देवाः सगंधर्वाश्चाराणाश्च
पिभिः सह ६३ अन्योन्यं प्रत्यभाषंत तयोर्दृष्ट्वा पराक्रमम् ॥ न शक्यौ युधिसंख्यौ जेतुमेतौ कथंचन ६४ स देवासुरगंधर्वैर्लोकैरपि महारथौ ॥ आश्चर्यभूतं लोकेषु युद्धमेत
न्महाद्भुतम् ६५ नैतादृशानि युद्धानि भविष्यंतिकथंचन ॥ न हि शक्यो रणे जेतुं भीष्मः पार्थेन धीमता ६६ सधनुः सरथः साश्वः प्रवपन्नसायकानुरणे ॥ तथैव पांडवं यु
द्धे देवैरपि दुरासदम् ६७ न विजेतुं रणे भीष्म उत्सहेत धनुर्धरम् ॥ आलोकादपि युद्धं हि सममेतद्भविष्यति ६८ इति स्मवाचोऽश्रूयंत प्रोच्चरंत्यस्ततस्ततः ॥ गांगेयार्जुनयोः
संख्येस्तव युक्ता विशांपते ६९ त्वदीयास्तु तदायोधाः पांडवेयाश्च भारत ॥ अन्योन्यं समरे जघ्नुस्तयोस्तत्र पराक्रमे ७० शितधारेस्तथा खड्गैर्विमलैश्च परश्वधैः ॥
शरैरन्यैश्च बहुभिः शस्त्रैर्नानाविधैरपि ७१ उभयोः सेनयोः शूरान्यकृतं तत्परस्परम् ॥ वर्तमाने तथा घोरैस्मिन् युद्धे सुदारुणे ॥ द्रोणपांचाल्ययोराजन्महानासीत्समा
गमः ७२ ॥ इ० म० भीष्मप० भीष्मव० भीष्मार्जुनयुद्धे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं द्रोणो महेश्वासः पांचाल्यश्चापि पार्षतः ॥
उभौ समीयतु र्यतौ तन्ममाचक्ष्व संजय १ दिष्टमेव परं मन्ये पौरुषादिति मे मतिः ॥ यत्र शांतनवो भीष्मो नातरयुधिपांडवम् २ भीष्मो हि समरे कुद्धो हन्याल्लोकांश्चाराणाम् ॥
सकथं पांडवं युद्धेनातरत्संजयौजसा ३ ॥ संजय उवाच ॥ गृणुराजन् स्थिरो भूत्वा युद्धमेतत्सुदारुणम् ॥ न शक्याः पांडवा जेतुं देवैरपि सवासवैः ४ द्रोणस्तु निशितैर्बाणै
र्धृष्टद्युम्नमविध्यत ॥ सारथिं चास्य भलेन रथनीडादपातयत् ५ तथाऽस्य चतुरोवाहांश्चतुर्मिः सायकोत्तमैः ॥ पीडयामास संकुद्धो धृष्टद्युम्नस्य मारिष ६ धृष्टद्युम्नस्ततो द्रो
णं वत्यानि शितैः शरैः ॥ विव्याध प्रहसन् वीरं स्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ७ ततः पुनरमेयात्मा भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ शरैः प्रच्छादयामास धृष्टद्युम्नमर्षणम् ८ आददे च शरं
घोरं पार्षतांतं चिकीर्षया ॥ शक्राशनिसमस्पर्शकालं दंडमिवापरम् ९ हाहाकारो महानासीत् सर्वसैन्येषु भारत ॥ तमिषु संधितं दृष्ट्वा भारद्वाजेन संयुगे १० तत्राद्भुतम्
पश्याम धृष्टद्युम्नस्य पौरुषम् ॥ यदेकः समरे वीरस्तस्थौ गिरिर्बाचलः ११

॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥

॥ कथमिति १ । २ नातरत्नलंघितवान् ३ । ४ नीडावस्थानात् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

॥ ८५ ॥

तंचदीप्तंशरंघोरमायांतंमृत्युमात्मनः ॥ चिच्छेदशरवृष्टिंचभारद्वाजेमुमोचह १२ ततउञ्जुकुशुःसर्वेपंचालाःपांडवैःसह ॥ धृष्टद्युम्नेनतत्कर्मकृतंदृष्ट्वासुदुष्करम् १३
ततःशक्तिमहावेगांस्वर्णवैदूर्यभूषिताम् ॥ द्रोणस्यनिधनाकांक्षीचिक्षेपसपराक्रमी १४ तामापतंतर्तिसहसाशक्तिंकनकभूषिताम् ॥ त्रिधाचिच्छेदसमरेभारद्वाजोहस
त्रिव १५ शक्तिंविनिहतांदृष्ट्वाधृष्टद्युम्नःप्रतापवान् ॥ ववर्षशरवर्षाणिद्रोणंप्रतिजनेश्वर १६ शरवर्षतस्तनुसन्निवार्यमहायशाः ॥ द्रोणोद्वुपदपुत्रस्यमध्येचिच्छेदकार्मु
कम् १७ सच्छिन्नधन्वासमरेगदांगुर्वीमहायशाः ॥ द्रोणायप्रेषयामासगिरिसारमयींबली १८ सागदावेगवन्मुक्ताप्रायाद्रोणजिघांसया ॥ तत्राद्भुतमपश्यामभारद्वाज
स्यपौरुषम् १९ लाघवाद्यंसयामासगदांहिमविभूषिताम् ॥ व्यंसयित्वागदांतांचप्रेषयामासपार्षतम् २० भल्लान्सुनिशितान्पीतान्स्वम्पुंखान्सुदारुणान् ॥ तेतस्य
कवचंभित्त्वापपुःशोणितमाहवे २१ अथान्यद्धनुरादायधृष्टद्युम्नोमहारथः ॥ द्रोणंयुधिपराक्रम्यशरैर्विव्याधपंचभिः २२ रुधिराक्तौततस्तौतुशुशुभातेनरर्षभौ ॥ वसं
तसमयेराजन्पुष्पिताविवकिंशुकौ २३ अमर्षितस्ततोरान्पराक्रम्यचमूमुखे ॥ द्रोणोद्वुपदपुत्रस्यपुनश्चिच्छेदकार्मुकम् २४ अथैनंछिन्नधन्वानंशरैःसन्नतपर्वभिः ॥
अभ्यवर्षदमेयात्मावृष्ट्यामेघइवाचलम् २५ सारथिंचास्यभलेनरथनीडादपातयत् ॥ अथास्यचतुरोवाहांश्वतुर्भिर्निशितैःशरैः २६ पातयामाससमरोसिंहनादनना
दच ॥ ततोऽपरेणभलेनहस्ताच्चापमथाच्छिनत् २७ सच्छिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः ॥ गदापाणिस्वारोहवस्त्र्यापयन्पौरुषंमहत् २८ तामस्यविशिश्वैस्तूर्ण
पातयामासभारत ॥ रथादनवरूढस्यतदद्भुतमिवाभवत् २९ ततःसविपुलंचर्मशतचंद्रंचभानुमत् ॥ खड्गंचविपुलंदिव्यंप्रगृह्यसुभुजोबली ३० अभिदुद्राववेगेनद्रोणस्य
वधकांक्षया ॥ आमिषार्थीयथासिंहोवनेमत्तमिवद्विपम् ३१ तत्राद्भुतमपश्यामभारद्वाजस्यपौरुषम् ॥ लाघवंचास्त्रयोगंचबलंबाह्वोश्चभारत ३२ यदेनंशरवर्षेणवार
यामासपार्षतम् ॥ नशशाकततोगंतुंबलवानपिसंयुगे ३३ निवारितस्तुद्वेणेनधृष्टद्युम्नोमहारथः ॥ न्यवारयच्छरौघांस्तांश्चर्मणाकृतहस्तवत् ३४ ततोभीममहा
बाहुःसहसाऽभ्यपतद्वली ॥ साहाय्यकारीसमरेपार्षतस्यमहात्मनः ३५ सद्रोणंनिशितैर्बाणैराजन्विव्याधसप्तभिः ॥ पार्षतंचरथंतूर्णैस्वकमारोहयत्तदा ३६ ततो
दुर्योधनोराजन्भानुमंतमचोदयत् ॥ सैन्येनमहतयुक्तंभारद्वाजस्यरक्षणे ३७ ततःसामहतीसेनाकलिंगानांजनेश्वर ॥ भीममभ्युद्ययौतूर्णैतवपुत्रस्यशासनात् ३८
पांचाल्यमथसंत्यज्यद्रोणोऽपिरथिनांवरः ॥ विराटद्वुपदौवृद्धौवारयामाससंयुगे ३९ धृष्टद्युम्नोऽपिसमस्वर्मराजानमभ्ययात् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतुमुलंलोमहर्षणम् ४०

४१ ॥ इ०भी०नी०भा०त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ तथेति १ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२

कलिंगानांचसमरेभीमस्यचमहात्मनः ॥ जगतःप्रक्षयकरंधोररूपंभयावहम् ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभी०भीष्मव०धृष्टद्युम्नद्रोणयुद्धेत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥
 धृतराष्ट्रउवाच ॥ तथाप्रतिसमादिष्टःकालिंगोवाहिनीपतिः ॥ कथमद्भुतकर्माणंभीमसेनंमहाबलम् १ चरंतंगदयावीरंदंडहस्तमिवांतकम् ॥ योधयामाससमरेका
 लिंगःसहसेनया २ संजयउवाच ॥ पुत्रेणतवराजेन्द्रसतथोक्तोमहाबलः ॥ महत्यासेनयागुप्तःप्रायाद्रीमरथंप्रति ३ तामापतंतीमहतीकलिंगानांमहाचमूम् ॥ रथाश्व
 नागकलिलांप्रगृहीतमहायुधाम् ४ भीमसेनःकलिंगानामाच्छेद्भारतवाहिनीम् ॥ केतुमंतंचनैषादिमाथांतंसहचेदिभिः ५ ततःश्रुतायुःसंकुद्धोराज्ञाकेतुमतासह ॥
 आससादरणेभीमंव्यूढानीकेषुचेदिषु ६ रथैरनेकसाहस्रैःकलिंगानांनराधिप ॥ अयुतेनगजानांचनिषादैःसहकेतुमान् ७ भीमसेनंरणेराजन्समंतात्पर्यवारयत् ॥ चेदि
 मत्स्यकरूपाश्वभीमसेनपदानुगाः ८ अभ्यधावन्तसमरेनिषादान्सहराजभिः ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंधोररूपंभयावहम् ९ नप्राजानंतयोधाःस्वान्परस्परजिघांसया ॥ घोर
 मासीत्ततोयुद्धंभीमस्यसहस्रापरैः १० यथेंद्रस्यमहाराजमहत्यादैत्यसेनया ॥ तस्यसैन्यस्यसंग्रामेयुध्यमानस्यभारत ११ बभूवसुमहान्शब्दःसागरस्येवगर्जतः ॥
 अन्योन्यंस्मृतदायोधाविकर्षितोविशांपते १२ महींचकुश्वितांसर्वांशशलोहितसन्निभाम् ॥ योधांश्चस्वान्परान्वापिनाऽभ्यजानन्जिघांसया १३ स्वानप्याददतेस्वा
 श्वशूराःपरमदुर्जयाः ॥ विमर्दःसुमहानासीदल्पानांबहुभिःसह १४ कलिंगैःसहचेदीनांनिषादैश्चविशांपते ॥ कृत्वापुरुषकारंतुयथाशक्तिमहाबलाः १५ भीमसेनंप
 रित्यज्यसंन्यवर्ततचेदयः ॥ सर्वैःकलिंगैरासन्नःसन्निवृत्तेषुचेदिषु १६ स्वबाहुबलमास्थायसंन्यवर्ततपांडवः ॥ नचचालरथोपस्थाद्रीमसेनोमहाबलः १७ शितैरवा
 किरद्वाणैःकलिंगानांवरूथिनीम् ॥ कालिंगस्तुमहेष्वासःपुत्रश्चास्यमहारथः १८ शक्रदेवइतिख्यातोजघ्नतुःपांडवंशरैः ॥ ततोभीमोमहाबाहुर्विधुन्वन्रुचिरंधनुः
 १९ योधयामासकालिंगंस्वबाहुबलमाश्रितः ॥ शक्रदेवस्तुसमरेविस्मजन्सायकान्बहून् २० अश्वान्जघानसमरेभीमसेनस्यसायकैः ॥ तं दृष्ट्वाविरथंतत्रभीमसेनम
 रिंदमम् २१ शक्रदेवोऽभिदुद्रावशरैरेवकिरन्शितैः ॥ भीमस्योपरिराजेंद्रशक्रदेवोमहाबलः २२ ववर्षशरवर्षाणितपांतैजलदोयथा ॥ हताश्वेतुरथेतिष्ठन्भीमसेनोम
 हाबलः २३ शक्रदेवायचिक्षेपसर्वशैक्यायसींगदाम् ॥ सतयानिहतोराजन्कालिंगतनयोरथात् २४ विरथःसहसूतेनजगामधरणीतलम् ॥ हतमात्मसुतं दृष्ट्वाक
 लिंगानांजनाधिपः २५ रथैरनेकसाहस्रैर्भीमस्यावारयद्दिशः ॥ ततोभीमोमहावेगांत्यक्त्वागुर्वीमहागदाम् २६ निस्त्रिंशमाददेघोरंचिकीर्षुःकर्मदारुणम् ॥ चर्म
 चाप्रतिमंराजन्नार्षभंपुरुषर्षभ २७ नक्षत्रैरर्धचंद्रैश्चातकुंभमयैश्चितम् ॥ कालिंगस्तुततःकुद्धोऽधनुर्ज्यामवमृज्य च २८ प्रगृह्यचशरंधोरमेकंसर्पविषोपमम् ॥ प्राहिणो
 द्रीमसेनायवधाकांक्षीजनेश्वरः २९

तमापतंतवेगेनप्रेरितंनिशितंशरम् ॥ भीमसेनोद्विधाराजंश्चिच्छेदविपुलासिना ३० उदक्रोशच्चसंहृष्टस्त्रासयानोवरूथिनीम् ॥ कालिङ्गोऽथततःकुद्धोभीमसेनायसंयुगे
३१ तोमरान्प्राहिणोच्छीघ्रंचतुर्दशशिलाशितान् ॥ तानप्रासान्महाबाहुःखगतानेवपाण्डवः ३२ चिच्छेदसहसाराजन्नसंभ्रांतोवरासिना ॥ निकृत्त्यतुरणेभीमस्तोम
रान्वैचतुर्दश ३३ भानुमंतंततोभीमःप्राद्रवत्पुरुषर्षभः ॥ भानुमांस्तुततोभीमंशरवर्षेणछादयन् ३४ ननादबलवन्नादंनदयानोनभस्तलम् ॥ नचतंममृषेभीमःसिंहना
दंमहाहवे ३५ ततःशब्देनमहताविननादमहास्वनः ॥ तेननादेनवित्रस्ताकलिङ्गानांवरूथिनी ३६ नभीमंसमरेमेनेमानुषंभरतर्षभ ॥ ततोभीमोमहाबाहुर्नर्दित्वावि
पुलंस्वनम् ३७ सासिर्वेगवदाडुत्यदंताभ्यांवारणोत्तमम् ॥ आरुरोहततोमध्यंनगराजस्यमारिष ३८ ततोमुमोचकालिङ्गःशक्तिंतामकरोद्विधा ॥ खड्गेनपृथुनामध्ये
भानुमंतमथाच्छिनत् ३९ सोऽन्तरायुधिर्नहत्वारजपुत्रमार्दिदमः ॥ गुरुभारसहंस्कंधेनागस्यासिमपातयत् ४० छिन्नस्कंधःसविनदन्पपातगजयूथपः ॥ आरुग्नः
सिंधुवेगेनसानुमानिवपर्वतः ४१ ततस्तस्मादवडुत्यगजाद्भारतभारतः ॥ खड्गपाणिरदीनात्मातस्थौभूमौसुदंशितः ४२ सचचारबहून्मार्गानभितःपातयन्गजान् ॥
अग्निचक्रमिवाविद्धंसर्वतःप्रत्यदृश्यत ४३ अश्ववृंदेषुनागेषुस्थानीकेषुचाभिभूः ॥ पदातीनांचसंधेषुविनिघ्नन्नशोणितोक्षितः ४४ श्येनवद्यचरद्वीमोरणेऽरिषुबलो
त्कटः ॥ छिंदंस्तेषांशरीराणिशिंसांसिचमहाबलः ४५ खड्गेनशितधारेणसंयुगेगजयोधिनाम् ॥ पदातिरेकःसंकुद्धःशत्रूणांभयवर्धनः ४६ संमोहयामाससतान्कालां
तकयमोपमः ॥ मूढाश्वतेतमेवाजौविनदंतःसमाद्रवन् ४७ सासिमुत्तमवेगेनविचरंतंमहारणे ॥ निकृत्त्यरथिनांचाजौरथेषाश्चयुगानिच ४८ जघानरथिनश्चापिबल
वान्रिपुमर्दनः ॥ भीमसेनश्चरन्मार्गान्सुबहून्प्रत्यदृश्यत ४९ भ्रांतमाविद्धमुद्भ्रांतमाडुतंप्रसृतंभुतम् ॥ संपातंसमुदीर्णंचदर्शयामासपाण्डवः ५० केचिदग्रासिना
छिन्नाःपाण्डवेनमहात्मना ॥ विनेदुर्भिन्नमर्माणानिपेतुश्वगतासवः ५१ छिन्नदंताग्रहस्ताश्वभिन्नकुंभास्तथापरे ॥ वियोधाःस्वान्यनीकानिजघुर्भारतवारणाः ५२ निपे
तुरुर्व्यांचतथाविनदंतोमहारवान् ॥ छिन्नांश्वतोमरान् राजान्महामात्रशिरांसिच ५३ परिस्तोमान्विचित्रांश्वकक्ष्याश्वकनकोज्ज्वलाः ॥ ग्रैवेयाण्यथशक्तीश्वपताकाः
कणपांस्तथा ५४ तूणीरानथयंत्राणिविचित्राणिधनूंषिच ॥ भिदिपालानिशुभ्राणितोत्राणिचांकुशैःसह ५५ घंटाश्वविविधाराजन्हेमगर्भान्त्सरूनपि ॥ पततः
पातितांश्चैवपश्यामःसहसादिभिः ५६

कालीननाशकयमतुल्यः ४७ । ४८ । ४९ भ्रांतमित्यादि । भ्रांतंमंडलाकृति तदेवह्रमोपेतमाविद्धं भ्रांतमेवोन्नतिसहितमुद्भ्रांतं आडुतंकेवलमुत्प्लवनं प्रसृतंसर्वासुदिक्षुप्रसरणं भुतमेकस्यांदिशि संपातंवेगं समुदी
र्णंसर्वान्प्रतिसमुग्रं ५० । ५१ । ५२ तोमरान्वाणविशेषान् महामात्रोहस्तिपकः ५३ कणपान्मुद्गरान् ५४ यंत्राणिसारिप्रभृतीनि तोत्राणिकर्णमूलतोदनानि ५५ । ५६

गात्रावरैर्गात्रैः पूर्वकायैः अवरेरधःकायैः 'द्रोपृर्वपश्चाज्जघादिदेशौगात्रावरौक्रमात्' इति कोशः ५७।५८ खलीनानिअश्वस्यनिवेद्यानि 'कडिआळी' इतिप्रसिद्धानि कक्ष्यागजमध्यबंधनं ५९ आस्तरणा
 छिन्नगात्रावरकरैर्निहतैश्चापिवारणैः ॥ आसीद्भूमिः समास्तीर्णापतितैर्भूधरैरिव ५७ विमृद्यैवंमहोनागान्ममर्दान्यान्महाबलः ॥ अश्वारोहवरांश्चैवपातयामाससंयुगे
 ५८ तद्भोरमभवद्युद्धंतस्यतेपांचभारत ॥ खलीनान्यथयाक्राणिकक्ष्याश्वकनकोज्ज्वलाः ५९ परिस्तोमाश्वप्रासाश्वक्रुष्टयश्वमहाधनाः ॥ कवचान्यथचर्मणिचित्रा
 ण्यास्तरणानिच ६० तत्रतत्रापविद्धानिव्यदृश्यंतमहाहवे ॥ प्रासैयैत्रैर्विचित्रैश्चास्त्रैश्चविमलैस्तथा ६१ सचक्रेवसुधांकीर्णांशबलैःकुसुमैरिव ॥ आद्युत्तरथिनःकां
 श्वित्पराभृश्यमहाबलः ६२ पातयामासखेद्भनसध्वजानपिपांडवः ॥ मुहुरुत्पततोदिक्षुधावतश्चयशस्विनः ६३ मार्गाश्वचरतश्चित्रं व्यस्मयंतरणेजनाः ॥ सजधानप
 दाकांश्चिव्याक्षिप्यान्यानपोथयत् ६४ खेद्भनान्यांश्चच्छेदनादेनान्यांश्चभीषयन् ॥ ऊरुवेगेनचाप्यन्यान्पातयामासभूतले ६५ अपरेचैनमालोक्यभयात्पंचत्व
 मागताः ॥ एवंसाबहुलासेनाकलिंगानांतरस्विनाम् ६६ परिवार्यरणेभीष्मंभीमसेनमुपाद्रवत् ॥ ततःकालिंगसैन्यानांप्रमुलेभरतर्षभ ६७ श्रुतायुषमभिप्रेक्ष्यभीम
 सेनःसमभ्ययात् ॥ तमायांतमभिप्रेक्ष्यकालिंगोनवभिःशरैः ६८ भीमसेनमेयात्माप्रत्यविध्यतस्तर्नातरे ॥ कालिंगवाणाभिहतस्तोत्रार्दितइवद्विपः ६९ भीमसेनः
 प्रज्ज्वालक्रेधेनाग्निरिवैधितः ॥ अथाशोकःसमादायरथंहेमपरिष्कृतम् ७० भीमसंपादयामासरथेनरथसारथिः ॥ तमारुह्यरथंतूर्णकौंतेयःशत्रुसुदनः ७१ कालिंग
 मभिदुद्रावतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ ततःश्रुतायुर्बलवान्भीमायनिशितान्शरान् ७२ प्रेषयामाससंकुद्धोदर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ सकार्मुकवरोत्सृष्टैर्नवभिर्निशितैःशरैः
 ७३ समाहतोमहाराजकालिंगेनमहात्मना ॥ संचुकुशेभृशंभीमोदंडाहतइवोरगः ७४ कुद्धश्चचापमायम्यबलवद्बलिनारः ॥ कालिंगमवधीत्पार्थोभीमःसप्तभिरा
 यसैः ७५ क्षुराभ्यांचक्ररक्षौचकालिंगस्यमहाबलौ ॥ सत्यदेवंचसत्यंचप्राहिणोद्यमसादनम् ७६ ततःपुनरमेयात्मानाराचैर्निशितैस्त्रिभिः ॥ केतुमंतरणेभीमोऽगमय
 द्यमसादनम् ७७ ततःकलिंगाःसंब्रद्धाभीमसेनममर्षणम् ॥ अनीकैर्बहुसाहसैःक्षत्रियाःसमवारयन् ७८ ततःशक्तिगदाखड्गतोमरार्ष्टिपरश्वधैः ॥ कलिंगाश्चततोराजन्
 भीमसेनमवाकिन् ७९ सन्निवार्यसतांघोरांशरवृष्टिसमुत्थिताम् ॥ गदामादायरसासन्निपत्यमहाबलः ८० भीमःसप्तशतान्वीराननयद्यमसादनम् ॥ पुनश्चैवद्विसा
 हस्रान्कलिंगानरिमर्दनः ८१ प्राहिणोन्मृत्युलोकायतदद्भुतमिवाभवत् ॥ एवंसतान्यनीकानिकलिंगानांपुनःपुनः ८२ बिभेदसमरेतूर्णप्रेक्ष्यभीष्ममहारथम् ॥
 हतारोहाश्वमातंगाःपांडवेनकृतारणे ८३ विप्रजग्मुरनीकेषुमेघावातहताइव ॥ मृद्रंतःस्वान्यनीकानिविनंदंतःशरातुराः ८४ ततोभीमोमहाबाहुःखड्गहस्तोमहाभुजः ॥
 संप्रहृष्टोमहाघोषंशंखंप्राध्मापयद्वली ८५

निपर्याच्छादनानि ६० अपविद्धानिपतितानि ६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९ अशोकोविशोकः ७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०
 ८१।८२।८३।८४।८५

सर्वकालिङ्गसैन्यानामनांसिसमकंपयत् ॥ मोहश्चापिकलिङ्गानामाविवेशपरंतप ८६ प्राकंपंतचसैन्यानिवाहनानिचसर्वशः ॥ भीमेनसमरेराजन्गजेंद्रेणवसर्वशः ८७
मार्गान्बहून्विचरताधावताचततस्ततः ॥ मुहुस्त्यतताचैवसंमोहःसमपद्यत ८८ भीमसेनभयत्रस्तसैन्यंचसमकंपत ॥ क्षोभ्यमाणमसंबाधंग्राहेणवमहत्सरः ८९
त्रासितेषुचसर्वेषुभीमेनाद्भुतकर्मणा ॥ पुनरावर्तमानेषुविद्रवत्सुचसंवशः ९० सर्वकालिङ्गयोधेषुपांडूनांध्वजिनीपतिः ॥ अब्रवीत्स्वान्यनीकानियुध्यध्वमितिपा
र्षतः ९१ सेनापतिवचःश्रुत्वाशिखंडिप्रमुखागणाः ॥ भीममेवाभ्यवर्तैतरथानीकैःप्रहारिभिः ९२ धर्मराजश्चतान्सर्वानुपजग्राहपांडवः ॥ महतामेघवर्णेनना
गामीकेनपृष्ठतः ९३ एवंस्त्रेणोद्यसर्वाणिस्वान्यनीकानिपार्षतः ॥ भीमसेनस्यजग्राहपार्ष्णिजसत्पुरुषैर्वृतः ९४ नहिपंचालराजस्यलोकेकश्चनविद्यते ॥ भीमसात्यक
योऽन्यःप्राणेभ्यःप्रियकृत्तमः ९५ सोऽपश्यन्नकलिङ्गेषुचरंतमरिसूदनः ॥ भीमसेनमहाबाहुंपार्षतःपरवीरहा ९६ ननर्दबहुधाराजनत्तदृष्टश्चासीत्परंतपः ॥ शंखंद
ध्मौचसमरेसिंहनादननादच ९७ सचपारावताश्वस्यरथहेमपरिष्कृते ॥ कोविदारध्वजं दृष्ट्वाभीमसेनःसमाश्वसत् ९८ धृष्टद्युम्नस्तुतं दृष्ट्वाकलिङ्गैःसमभिद्रुतम् ॥ भीम
सेनममेयात्मात्राणायाजौसमभ्ययान् ९९ तौदूरात्सात्यकिंदृष्ट्वाधृष्टद्युम्नवृकोदरौ ॥ कलिङ्गान्समरेवीरौयोधयेतामनस्विनौ १०० सतत्रगत्वाऽनेनयोजवेनजय
तांवरः ॥ पार्थपार्षतयोःपार्ष्णिजग्राहपुरुषर्षभः १०१ सकृत्त्वादारुणंकर्मप्रगृहीतशरासनः ॥ आस्थितोरैद्रमात्मानंकलिङ्गानन्ववैक्षत २ कलिङ्गप्रभवांचैव
मांसशोणितकर्दमां ॥ रुधिरस्यंदिनींतत्रभीमःप्रावर्तयन्नदीम् ३ अन्तरेणकलिङ्गानांपांडवानांचवाहिनीम् ॥ तांसंततारदुस्तारांभीमसेनोमहाबलः ४ भीमसेनं
तथादृष्ट्वाप्राक्रोशंस्तावकानृप ॥ कालोऽयंभीमरूपेणकलिङ्गैःसहयुध्यते ५ ततःशांतनवोभीष्मःश्रुत्वातंनिनदंरणे ॥ अभ्ययात्स्वरितोभीमं व्यूढानीकःसमन्ततः ६
तंसात्यकिर्भीमसेनो धृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ॥ अभ्यद्रवंतभीष्मस्यरथंहेमपरिष्कृतम् ७ परिवार्यतुतेसर्वेगांगेयंतरसारणे ॥ त्रिभिस्त्रिभिःशरैर्वैरैर्भीष्ममानचर्तुरेजसा ८
प्रत्यविध्यततान्सर्वान्पितादेवव्रतस्तव ॥ यतमानान्महेष्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिर्जिह्मगैः ९ ततःशरसहस्रेणसन्निवार्यमहारथान् ॥ हयान्कांचनसन्नाहान्भीमस्य
न्यहनच्छरैः ११० हताश्वेसरथेतिष्ठन्भीमसेनःप्रतापवान् ॥ शक्तिंचिक्षेपतरसागांगेयस्यरथंप्रति ११ अप्राप्तामथतांशक्तिंपितादेवव्रतस्तव ॥ त्रिधाचिच्छे
दसमरेसापृथिव्यामशीर्यत १२ ततःशैक्यायसींशुर्वीप्रगृह्यबलवान्गदाम् ॥ भीमसेनस्ततस्तूर्णपुङ्खवेमनुजर्षभ १३ सात्यकोऽपिततस्तूर्णभीमस्यप्रियका
म्यया ॥ गांगेयसारथितूर्णपातयामाससायकैः १४ भीष्मस्तुनिहतेतस्मिन्सारथौरथिनांवरः ॥ वातायमानैस्तैरश्वैरपनीतोरणाजिरात् १५

११६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥

॥ गतेति १ । २ । ३ । ४

भीष्म०

अ०

५५

॥ ८८ ॥

भीमसेनस्ततो राजन्नपयाते महाव्रते ॥ प्रज्ज्वालयावह्निर्दहनकक्षमिवैधितः ११६ सहत्वासर्वकालिङ्गान्सेनामध्ये व्यतिष्ठत ॥ नैनमभ्युत्सहन्केचित्तावका भरत
 र्षभ १७ धृष्टद्युम्नस्तमारोप्यस्वरथेरथिनांवरः ॥ पश्यतां सर्वे सैन्यानामपोवाहयशस्विनम् १८ संपूज्यमानः पांचाल्यैर्मत्स्यैश्च भरत र्षभ ॥ धृष्टद्युम्नं परिष्वज्य समेयादथ
 सात्यकिम् १९ अथाब्रवीद्भीमसेन सात्यकिः सत्त्विक्रमः ॥ प्रहर्षन्नयदुव्याघ्रो धृष्टद्युम्नस्य पश्यतः १२० दिष्ट्या कलिङ्गराजश्वराजपुत्रश्च केतुमान् ॥ शक्रदेवश्च कालिं
 गः कलिङ्गाश्च मृधेहताः २१ स्वबाहुबलवीर्येण नागाश्वरथसंकुलः ॥ महापुरुषभूयिष्ठो धीरयोधनिषेवितः २२ महाव्यूहः कलिङ्गानामेकेन मृदितस्त्वया ॥ एवमुक्त्वा
 शिनेर्नसादीर्घबाहुरिंदम २३ रथाद्रथमभिदुत्य पर्यष्वजतपांडवम् ॥ ततः स्वरथमास्थाय पुनरेव महारथः ॥ तावकानवधीत्कुद्धो भीमस्य बलमादधत् १२४ ॥ इति श्री
 महाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधो द्वितीययुद्धदिक्सेकलिङ्गराजवधे चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ गतपूर्वाह्णभूयिष्ठे तस्मिन्नहनि भारत ॥
 रथनागाश्वपत्तीनां सादिनां च महाक्षये १ द्रोणपुत्रेण शल्येन कृपेण च महात्मना ॥ समसज्जत पांचाल्यस्त्रिभिरेतैर्महारथैः २ सलोकविदितान् श्वान्निजघान महाबलः ॥
 द्रौणिः पांचालदायादः शितैर्दशभिराशुगैः ३ ततः शल्यरथं तूर्णमास्थाय हतवाहनः ॥ द्रौणिः पांचालदायादमभ्यवर्षदधेऽपुभिः ४ धृष्टद्युम्नं तु संयुक्तं द्रौणिना वीक्ष्य भारत ॥
 सौभद्रोऽभ्यपततूर्णविकिरन्निशितान् शरान् ५ सशल्यं पंचविंशत्या कृपंचनवभिः शरैः ॥ अश्वत्थामानमष्टाभिर्विव्याध पुरुष र्षभः ६ आर्जुनितु तस्तूर्णं द्रौणिर्विव्या
 धपत्रिणा ॥ शल्योऽथ दशभिश्चैव कृपश्च निशितैस्त्रिभिः ७ लक्ष्मणस्तव पौत्रस्तु सौभद्रं समवस्थितम् ॥ अभ्यवर्तत संदृष्टस्ततो युद्धमवर्तत ८ दौर्योधनिः सुसंकुद्धः
 सौभद्रं परवीरहा ॥ विव्याध समरे राजंस्तदद्भुतमिवाभवत् ९ अभिमन्युः सुसंकुद्धो भ्रातरं भरत र्षभ ॥ शरैः पंचाशतैराजन्क्षिप्रहस्तोऽभ्यविध्यत १० लक्ष्मणोऽपि पुन
 स्तस्य धनुश्चिच्छेदपत्रिणा ॥ मुष्टिदेशे महाराजततस्ते चुकुर्जुनाः ११ तद्विहाय धनुश्छिन्नं सौभद्रः परवीरहा ॥ अन्यदा दत्तवांश्चिन्नं कार्मुकं वेगवत्तरम् १२ तौ तत्र समरे
 युक्तौ कृतप्रतिकृतैः पिणौ ॥ अन्योन्यं विशिखैस्तीक्ष्णैर्जघ्नतुः पुरुष र्षभौ १३ ततो दुर्योधनो स जाह्नवापुत्रं महारथम् ॥ पीडितं तव पौत्रेण प्रायात्तत्र प्रजेश्वरः १४ सन्नितृत्ते
 तव सुते सर्व एव जनाधिपाः ॥ आर्जुनि रथवंशेन समं तात्पर्यं वारयन् १५ सतैः परिवृतः शूरैः शूरो युधि सुदुर्जयैः ॥ नस्मप्रव्यथते राजन् कृष्णतुल्यपराक्रमः १६ सौभद्रमथ
 संसक्तं दृष्ट्वा तत्र धनं जयः ॥ अभिदुद्रावगेन त्रातुकामः स्वमात्मजम् १७ ततः सरथनागाश्वाभीष्मद्रोणपुरोगमाः ॥ अभ्यवर्तत राजानः सहिताः सव्यसाचिनम् १८ उद्धूतं
 सहसा भौमं नागाश्वरथपत्तिभिः ॥ क्वाकररथं प्राप्य रजस्तीव्रमदृश्यत १९ तानि नागसहस्राणि भूमिपालशतानि च ॥ तस्य बाणपथं प्राप्य नाभ्यवर्तत सर्वशः २०

प्रणेदुःसर्वभूतानि बभूवुस्तिमिरादिशः ॥ कुरूणां चानयस्तीव्रः समदृश्यतदारुणः २१ नाप्यंतरिक्षं न दिशो न भूमिर्न च भास्करः ॥ प्रजज्ञे भरत श्रेष्ठ शस्त्रसंधैः किरीटिनः २२ सादितास्थनागाश्च हताश्वारथिनो रणे ॥ विप्रद्रुतस्थाः केचिद्दृश्यंते रथयूथपाः २३ विस्वारथिनश्चान्ये धावमानाः समंततः ॥ तत्र तत्रैव दृश्यंते सायुधाः सांगदैर्भुजैः २४ हयारोहा हयांस्यक्ता गजरोहाश्च दंतिनः ॥ अर्जुनस्य भयाद्राजन् समंताद्भिप्रदुद्बुधुः २५ रथेभ्यश्च गजेभ्यश्च हयेभ्यश्च नराधिपाः ॥ पतिताः पात्यमानाश्च दृश्यंतेऽर्जुनसायकैः २६ सगदानुद्यतान् बाहून्सखज्ञांश्च विशांपते ॥ सप्रासांश्च सतूणीरान्सशरान्सशरासनान् २७ सांकुशान्सपताकांश्च तत्र तत्रार्जुनो नृणाम् ॥ निचकर्त शरैरुग्रैरौद्रं वपुरधारयत् २८ परिघाणां प्रदीप्तानां मुद्राणां च मारिष ॥ प्रासानां भिदिपालानां निस्त्रिंशानां च संयुगे २९ परश्वधानां तीक्ष्णानां तोमराणां च भारत ॥ वर्मणां चापविद्धानां कांचनानां च भूमिप ३० ध्वजानां च मर्णां चैव व्यजनानां च सर्वशः ॥ छत्राणां हेमदंडानां तोमराणां च भारत ३१ प्रतोदानां च योक्त्राणां कशानां चैव मारिष ॥ राशयः स्मात्र दृश्यंते विनिकीर्णारणक्षितौ ३२ नासीत् तत्र पुमान् कश्चित्तव सैन्यस्य भारत ॥ योऽर्जुनं समरेशूरे प्रत्युद्यायात्कथंचन ३३ यो यो हि समरे पार्थ प्रत्युद्याति विशांपते ॥ स संख्ये विशिखैस्तीक्ष्णैः परलोकाय नीयते ३४ तेषु विद्रवमाणेषु तव योधेषु सर्वशः ॥ अर्जुनो वासुदेवश्च दध्मर्तुर्वारिजोत्तमौ ३५ तत्प्रभग्नं बलं दृष्ट्वा पिता देवव्रतस्तव ॥ अब्रवीत्समरेशूरे भारद्वाजं स्मयन्निव ३६ एष पांडुसुतो वीरकृष्णेन सहितो बली ॥ तथा करोति सैन्यानि यथा कुर्याद्धनंजयः ३७ न ह्येष समरेश्वर्यो विजेतुं हि कथंचन ॥ यथाऽस्य दृश्यते रूपं कालांतकयमोपमम् ३८ न निवर्तयितुं चापिशक्येयं महती चमूः ॥ अन्योन्यप्रेक्षया पश्यद्रवती यं वरूथिनी ३९ एष चास्तंगिरि श्रेष्ठं भानुमान् प्रतिपद्यते ॥ चक्षूंषि सर्वलोकस्य संहरन्निव सर्वथा ४० तत्रावहारं संप्राप्तं मन्येऽहं पुरुषर्षभ ॥ श्रान्ताभीताश्वनो यो धानयोत्स्यंति कथंचन ४१ एवमुक्त्वा ततो भीष्मो द्रोणमाचार्यं सत्तमम् ॥ अवहारमथोचक्रेतावकानां महारथः ४२ ततो वहारः सैन्यानां तव तेषां च भारत ॥ अस्तंगच्छति सूर्येऽभूत्संध्या काले च वर्तते ४३ ॥ इति श्रीम० भीष्म० भीष्मवधप० द्वितीययुद्धदिवसावहारे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ प्रभातायां च शर्वर्यां भीष्मः शान्तनवस्तदा ॥ अनीकान्यनुसंयाने व्यादिदेशाथ भारत १ गारुडं च महाव्यूहं च केशान्तनवस्तदा ॥ पुत्राणां ते जयाकांक्षी भीष्मः कुरुपितामहः २ गरुडस्य स्वयंतुंडे पिता देवव्रतस्तव ॥ चक्षुषी च भरद्वाजः कृतवर्मा घसात्वतः ३ अश्वत्थामा कृपश्चैव शीर्षमास्तां यशस्विनौ ॥ त्रैगर्तैरथ कैकेयैर्वाटवानैश्च संयुगे ४ भूरिश्रवाः शलः शल्यो भगदत्तश्च मारिष ॥ मद्रकः सिंधुसौवीरास्तथा पांचनदाश्च ये ५

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीयेभारतभाष्ये षट्पञ्चा

जयद्रथेन सहिताग्रीवायां सन्निवेशिताः ॥ पृष्ठदुर्योधनो राजा सोदर्यैः सानुगैर्वृतः ६ विन्दानुविन्दावाक्यौ कांबोजश्च शकैः सह ॥ पुच्छमासन् महाराजशूरसेनाश्च सर्वशः
७ मागधाश्च कलिङ्गाश्च दासेरकगणैः सह ॥ दक्षिणपक्षमासाद्य स्थिता व्यूहस्य दंशिताः ८ कारुषाश्च विकुंजाश्च मुंडाः कुंडीवृषास्तथा ॥ बृहद्वलेन सहिता वामं
पार्श्वमवस्थिताः ९ व्यूढं दृष्ट्वा तु तस्मै न्यस्य सव्यसाची परंतपः ॥ धृष्टद्युम्नेन सहितः प्रत्यव्यूहतसंयुगे १० अर्धचंद्रेण व्यूहेन व्यूहतमतिदारुणम् ॥ दक्षिणशृंगमा
स्थाय भीमसेनो व्यरोचत ११ नानाशस्त्रौघसंपन्नैर्नानादेशैर्नृपैर्वृतः ॥ तदन्वेव विराटश्च द्रुपदश्च महारथः १२ तदनंतरमेवासीन्नीलोनीलायुधैः सह ॥ नीलाद
नंतरश्चैव धृष्टकेतुर्महाबलः १३ चेदि काशिकरूपैश्च पौरैरपि संवृतः ॥ धृष्टद्युम्नः शिखंडी च पंचालाश्च प्रभद्रकाः १४ मध्ये सैन्यस्य महतः स्थिता युद्धाय भारत ॥
तत्रैव धर्मराजोऽपि गजानीकेन संवृतः १५ ततस्तु सात्यकी राजन् द्रौपद्याः पंचचात्मजाः ॥ अभिमन्युस्ततः शूरइरावांश्च ततः परम् १६ भैमसेनस्ततो राजन् के
कयाश्च महारथाः ॥ ततोऽभृद्विपदांश्चेष्टो वामपार्श्वमुपाश्रितः १७ सर्वस्य जगतो गोमागोत्तायस्य जनार्दनः ॥ एवमेतं महाव्यूहं प्रत्यव्यूहतं पांडवाः १८ वंधार्थं
तव पुत्राणां तत्पक्षं ये च संगताः ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं व्यतिपत्तयद्विपम् १९ तावकानां परेषां च निघ्नतामितरेतरम् ॥ हयौघाश्च रथौघाश्च तत्र तत्र विशांपते २० संप
तंतो व्यदृश्यन्त निघ्नतस्ते परस्परम् ॥ धावतां च रथौघानां निघ्नतां च पृथक् पृथक् २१ बभूवुस्तु मुलः शब्दो विमिश्रो दुंदुभिस्वनैः ॥ दिवस्पृङ्गवीराणां निघ्नतामितरेतरम् ॥
संप्रहारे सुतुमुले तव तेषां च भारत २२ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि तृतीये युद्धदिवसे परस्परव्यूहरचनायां षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥
संजय उवाच ॥ ततो व्यूढेष्वनीकेषु तावकेषु परेषु च ॥ धनंजयो रथानीकमवधीत्तव भारत १ शरैरतिरथो युद्धेदारयन् रथयूथपान् ॥ तेवध्यमानाः पार्थेन कालेनैव युग
क्षये २ धार्तराष्ट्राण्येतान् पांडवान् प्रत्ययो धयन् ॥ प्रार्थयानाय शोदीमं मृत्युं कृत्वानिर्वर्तनम् ३ एकाग्रमनसो भूत्वा पांडवानां वरूथिनीम् ॥ बभञ्जुर्बहुशो राजस्ते
चासज्जंत संयुगे ४ द्रवद्विरथमग्नैश्च परिवर्तद्विरेव च ॥ पांडवैः कौरवैश्चैनं प्राज्ञाय तर्कं च न ५ उदतिष्ठद्रजोभौमं छादयानं दिवाकरम् ॥ नदिशः प्रदिशो वापितत्र ह
न्युः कथं नराः ६ अनुमानेन संज्ञाभिर्नामगौत्रैश्च संयुगे ॥ वर्त्तते च तथा युद्धं तत्र तत्र विशांपते ७ नव्यूहो भिद्यते तत्र कौरवाणां कथं च न ॥ रक्षितः सत्यसंधेन भा
रद्वाजेन संयुगे ८ तथैव पांडवानां च रक्षितः सव्यसाचिना ॥ नाभिद्यतमहाव्यूहो भीमेन च सुरक्षितः ९ सेनाग्रादपि निष्पत्य प्रायुधं स्तत्र मानवाः ॥ उभयोः
सेनयोरान्व्यतिपत्तयद्विपाः १० हयारोहे र्हयारोहाः पात्यन्ते स्म महाहवे ॥ ऋष्टिभिर्विमलाभिश्च प्रासैरपि च संयुगे ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ परिस्तोमैश्चिकंबलैः कुथाभिस्तैरेवधुद्रैः कंबलैरांकवैः महाधनैर्महामूल्यैः सगदामैः सप्रचितैर्दामभिः

रथीरथिनमासाद्यशरैः कनकभूषणैः ॥ पातयामास समरे तस्मिन्नतिभयंकरे १२ गजारोहा गजारोहान्नाराचशरतोमरैः ॥ संसक्तान्पातयामासुस्तवतेषांच सर्वशः १३ कश्चिदुत्पत्य समरे वरवारणमास्थितः ॥ केशपक्षे परामृश्य जहार समरेशिरः १४ अन्ये द्विरदंताग्रनिर्भिन्नहृदयारणे ॥ वेमुश्चरुधिरं वीरानिःश्वसंतः समंततः १५ कश्चि त्करि विषाणस्थो वीरगेरणा विशारदः ॥ प्रावेपच्छक्तिर्निर्भिन्नो गजशिक्षास्त्रवेदिना १६ पत्तिसंघारणे पत्तीन् निर्भिदिपालपरश्वधैः ॥ न्यपातयंतं संहृष्टाः परस्परकृतागसः १७ रथीच समरे राजन्नासाद्य गजयूथपम् ॥ सगजं पातयामास गजीचरथिनां वरम् १८ रथिनं च हयारोहः प्रासेन भरतर्षभ ॥ पातयामास समरे रथीच हयसादिनम् १९ पदाती रथिनं संख्ये रथीचापि पदातिनम् ॥ न्यपातयच्छितैः शस्त्रैः सेनयोरुभयोरपि २० गजारोहा हयारोहान् पातयांच क्रिरेतदा ॥ हयारोहा गजस्थांश्च तदद्भुतमिवाभवत् २१ गजारोहवैश्चापितव्रतत्रपदातयः ॥ पातिताः समदृश्यंतं तैश्चापि गजयोधिनः २२ पत्तिसंघाहयारोहैः सादिसंघाश्च पत्तिभिः ॥ पात्यमाना व्यदृश्यंतं शतशोऽथ सहस्रशः २३ ध्वजैस्तत्रापविद्धैश्च कर्मुकैस्तोमरैस्तथा ॥ प्रासैस्तथा गदाभिश्च परिधैः कंपनैस्तथा २४ शक्तिभिः कवचैश्चित्रैः कणपैरंकुशैरपि ॥ निस्त्रिंशैर्विमलैश्चापि स्वर्णपुंखैः शरैस्तथा २५ परिस्तोमैः कुथाभिश्च कंबलैश्च महाधनैः ॥ भूर्भाति भरतश्चेष्टसगदामैरिव चित्रिता २६ नराश्वकार्यैः पतितैर्देतिभिश्च महाहवे ॥ अगम्यरूपा पृथिवीमांस शोणितकर्दमा २७ प्रशशामरजोभौमं व्युक्षितं रणशोणितैः ॥ दिशश्च विमलाः सर्वाः संबभूवुर्जनेश्वर २८ उत्थितान्यगणेषु नानि कबंधानि समंततः ॥ चिन्हभूतानि ज गतो विनाशार्थं भारत २९ तस्मिन् युद्धे महारौद्रे वर्तमाने सुदारुणे ॥ प्रत्यदृश्यंतं रथिनो धावमानाः समंततः ३० ततो भीष्मश्च द्रोणश्च सैधवश्च जयद्रथः ॥ पुरुमित्रो जयोभोजः शल्यश्चापि सौबलः ३१ एते समरदुर्धराः सिंहतुल्यपराक्रमाः ॥ पांडवानामनीकानि बभञ्जुः स्म पुनः पुनः ३२ तथैव भीमसेनोऽपिराक्षसश्च घटोत्कचः ॥ सात्यकिश्चेकितानश्च द्रौपदेयाश्च भारत ३३ तावकांस्तव पुत्रांश्च सहितान् सर्वराजभिः ॥ द्रावयामासुराजौ ते त्रिदशदानवानिव ३४ तथा ते समरेऽन्योन्यं निघ्नन्तः क्षत्रिय र्षभाः ॥ रक्तोक्षिताघोररूपा विरेजुर्दानवा इव ३५ विनिर्जित्य रिपून् वीराः सेनयोरुभयोरपि ॥ व्यदृश्यंतं महामात्राग्रहा इवनभस्तले ३६ ततोरथ सहस्रेण पुत्रोदुयोधन स्तव ॥ अभ्ययात्पांडवं युद्धे राक्षसं च घटोत्कचम् ३७ तथैव पांडवाः सर्वे महत्या सेनया सह ॥ द्रोणभीष्मोरणे यत्तौ प्रत्युद्ययुररिंदमौ ३८ किरीटीचयौ कुडः समं तात्वा र्थिवोत्तमान् ॥ आर्जुनिः सात्यकिश्चैव ययुतः सौबलं बलम् ३९ ततः प्रवृत्ते भूयः संग्रामोलोमहर्षणः ॥ तावकानां परेषांच समरे विजयैषिणाम् ४० ॥ इति श्रीमहाभार ते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि तृतीये युद्धविसे संकुल युद्धे सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥

ततस्तेइति १. कोष्ठकीकृत्यवेष्टयित्वा २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

॥ संजयउवाच ॥ ततस्तेपार्थिवाःकुद्धाःफाल्गुनवीक्ष्यसंयुगे ॥ रथैरनेकसाहस्रैःसमंतात्पर्यवारयन् १ अथैनरथद्वंद्वेनकोष्ठकीकृत्यभारत ॥ शरैःसुबहुसाहस्रैःसमंता
दभ्यवारयन् २ शक्तीश्वविमलास्तीक्ष्णागदाश्वपरिवैःसह ॥ प्रासान्परश्वधांश्चैवमुद्रान्मुसलानपि ३ चिक्षिपुःसमरेकुद्धाःफाल्गुनस्यरथंप्रति ॥ शस्त्राणामथतांवृ
ष्टिश्लभानामिवायतिम् ४ रूरोधसर्वतःपार्थःशरैःकनकभूषणैः ॥ तत्रतल्लाघवंदृष्ट्वाभीष्मसोरतिमानुषम् ५ देवदानवगंधर्वाःपिशाचोरगराक्षसाः ॥ साधुसाध्वितिराजेंद्र
फाल्गुनंप्रत्यपूजयन् ६ सात्यकिश्चाभिमन्युश्चमहत्यासेनयावृतौ ॥ गांधारान्समरेशूरान्जग्मतुःसहसौबलान् ७ तत्रसौबलकाःकुद्धावाष्णंयस्यरथोत्तमम् ॥ तिल
शश्चिच्छिदुःक्रोधाच्छस्त्रैर्नानाविधैर्युधि ८ सात्यकिस्तुरथं त्यक्त्वावर्तमानेभयावहे ॥ अभिमन्योरथंतूर्णमारुरोहपरंतपः ९ तावेकरथसंयुक्तौसौबलेयस्यवाहिनीम् ॥
व्यधमेतांशितैस्तूर्णशरैःसन्नतपर्वभिः १० द्रोणभीष्मोरणेयतौधर्मराजस्ववाहिनीम् ॥ नाशयेतांशरैस्तीक्ष्णैःकंकपत्रपरिच्छदैः ११ ततोधर्मसुतोराजामाद्रीपुत्रौच
पांडवौ ॥ मिषतांसर्वसैन्यानांद्रोणानीकमुपाद्रवन् १२ तत्रासीत्सुमहद्युद्धंतुमुल्लोमहर्षणम् ॥ यथादेवासुर्युद्धंपूर्वमासीत्सुदारुणम् १३ कुर्वाणौसुमहत्कर्मभीमसेन
वटोत्कचौ ॥ दुर्योधनस्ततोऽभ्येत्यतावुभावप्यवारयन् १४ तत्राहुतमपश्यामहेडिबस्यपराक्रमम् ॥ अतीत्यपितरंयुद्धेयदयुध्यतभारत १५ भीमसेनस्तुसंकुद्धोदुर्यो
धनममर्षणम् ॥ दृष्ट्विध्यत्पृषत्केनप्रहसन्निवपांडवः १६ ततोदुर्योधनोराजाप्रहारवरपीडितः ॥ निषसादरथोपस्थेकश्मलंचजगामह १७ तंविसंज्ञंविदित्वातुत्वरमाणो
ऽस्यसारथिः ॥ अपोवाहरणाद्राजंस्ततःसैन्यमभज्यत १८ ततस्तांकौरवींसेनांद्रवमाणांसमंततः ॥ निघ्नन्भीमःशरैस्तीक्ष्णैरनुवव्राजपृष्ठतः १९ पार्षतश्चरथश्रेष्ठोधर्म
पुत्रश्चापांडवः ॥ द्रोणस्यपश्यतःसैन्यंगांगेयस्यचपश्यतः २० जघ्नतुर्विशिखैस्तीक्ष्णैःपरानीकविनाशिनैः ॥ द्रवमाणंतुतस्मैन्यंतवपुत्रस्यसंयुगे २१ नाशकुतांवारयितुं
भीष्मद्रोणौमहारथौ ॥ वार्यमाणंचभीष्मेणद्रोणेनचमहात्मना २२ विद्रवत्येवतस्मैन्यंपश्यतोर्द्रोणभीष्मयोः ॥ ततोरथसहस्रेषुविद्रवत्सुततस्ततः २३ तावास्थितावेक
रथंसौभद्रशिनिपुंगवौ ॥ सौबलींसमरसेनांशातयेतांसमंततः २४ शुशुभातेतदातौतुशैनेयकुरुपुंगवौ ॥ अमावास्यांगतौयद्रत्सोमसूर्यौनभस्तले २५ अर्जुनस्तुततःकु
द्धस्तवसैन्यंविशंपते ॥ ववर्षशरवर्षेणधाराभिरिवतोयदः २६ बध्यमानंततस्तत्रशरैःपार्थस्यसंयुगे ॥ दुद्रावकौरवंसैन्यंविषादभयकंपितम् २७ द्रवतस्तान्समालक्ष्यभी
ष्मद्रोणौमहारथौ ॥ न्यवारयेतांसंरब्धौदुर्योधनहितैषिणौ २८ ततोदुर्योधनोराजासमाश्वस्यविशंपते ॥ न्यवर्तयततस्मैन्यंद्रवमाणंसमंततः २९ यत्रयत्रसुतस्तुभ्यंयं
यंपश्यतिभारत ॥ तत्रतत्रन्यवर्ततक्षत्रियाणांमहारथाः ३० तान्निवृत्तान्समीक्ष्यैवततोऽन्येऽपीतरेजनाः ॥ अन्योन्यस्पर्धयाराजन्लजयाचावतस्थिरे ३१

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ चित्तयानःअभविष्यमितिशेषः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ॥ इति भी० नी० भा० अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥

पुनरावर्ततांतेषांवेगआसीद्विज्ञांपते ॥ पूर्यतःसागरस्येवचंद्रस्योदयनंप्रति ३२ सन्निवृत्तांस्ततस्तांस्तुष्टध्वाराजासुयोधनः ॥ अब्रवीत्त्वरितोगत्वाभीष्मंशांतनवं
वचः ३३ पितामहनिबोधेदंयत्त्वांवक्ष्यामिभारत ॥ नानुरूपमहंमन्येत्वयिजीवतिकौरव ३४ द्रोणेचास्त्रविदांश्रेष्ठेसपुत्रेससुहृज्जने ॥ कृपेचैवमहेष्वासेद्रवतेयद्र
रुथिनी ३५ नपांडवान्प्रतिबलांस्तवमन्येकथंचन ॥ तथाद्रोणस्यसंग्रामेद्रोणेश्वैरुपस्यच ३६ अनुग्राह्याःपांडुसुतास्तवनूनंपितामह ॥ यथेमांक्षमसेवीरवध्यमानां
वरुथिनीम् ३७ सोऽस्मिवाच्यस्त्वयाराजन्पूर्वमेवसमागमे ॥ नयोत्स्येपांडवान्संख्येनापिपार्षतसात्यकी ३८ श्रुत्वातुवचनंतुभ्यमाचार्यस्यरूपस्यच ॥ कर्णेनस
हितःकृत्यंचित्तयानस्तदैवहि ३९ यदिनाहंपरित्याज्योयुवाभ्यामिहसंयुगे ॥ विक्रमेणानुरूपेणयुध्येतांपुरुषर्षभौ ४० एतच्छ्रुत्वावचोभीष्मःप्रहसन्वैमुद्वुमुहुः ॥
अब्रवीत्तनयंतुभ्यंक्रोधादुदृत्यचक्षुषी ४१ बहुशोऽसिमयाराजंस्तप्यमुक्तोहितंवचः ॥ अजेयाःपांडवायुद्धेदेवैरपिसवासवैः ४२ यत्तुशक्यंमयाकर्तुंवृद्धेनाद्यनृपो
त्तम ॥ करिष्यामियथाशक्तिप्रेक्षदानींसबांधवः ४३ अद्यपांडुसुतानेकःससैन्यान्सहबंधुभिः ॥ सोऽहंनिवारयिष्यामिसर्वलोकस्यपश्यतः ४४ एवमुक्तेतुभीष्मेण
पुत्रास्तवजनेश्वर ॥ दध्मुःशंखान्मुदायुक्ताभेरीःसंजघ्निरेभृशम् ४५ पांडवाहिततोरराजन्श्रुत्वातंनिनदंमहत् ॥ दध्मुःशंखांश्चभेरीश्चमुरजांश्चाप्यनादयन् ४६
॥ ॥ इति श्रीम० भी० भीष्मवधप० तृतीयेयुद्धदिवसेभीष्मदुर्योधनसंवादेअष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ॥ धृतराष्ट्रुवाच ॥ ॥
प्रतिज्ञातेततस्तस्मिन्युद्धेभीष्मेणदारुणे ॥ क्रोधितोममपुत्रेणदुःखितेनविशेषतः १ भीष्मःकिमकरोत्तत्रपांडवेयेषुभारत ॥ पितामहेवापंचालास्तन्ममाच
क्ष्वसंजय २ ॥ संजयउवाच ॥ गतपूर्वाह्णभूयिष्ठेतस्मिन्नहनिभारत ॥ पश्चिमांदिशमास्थायस्थितेचापिदिवाकरे ३ जयंप्राप्तेषुदृष्टेषुपांडवेषुमहात्मसु ॥ सर्वधर्मविशे
षज्ञःपितादेवव्रतस्तव ४ अभ्ययाज्जवनैरश्वैःपांडवानामनीकिनीम् ॥ महत्यासेनयागुप्तस्तवपुत्रैश्चसर्वशः ५ प्रावर्ततततयुद्धंतुमुल्लंमहर्षणम् ॥ अस्माकंपांडवैः
सार्धमनयात्तवभारत ६ धनुषांकूजतांतत्रतलानांचाभिहन्यताम् ॥ महान्समभवच्छब्दोगिरीणामिवदीर्यताम् ७ तिष्ठस्थितोऽस्मिन्विद्धैर्ननिवर्तस्वस्थिरोभव ॥
स्थिरोऽस्मिप्रहरस्वेतिशब्दोऽश्रूयतसर्वशः ८ कांचनेषुतनुत्रेषुकिरीटेषुध्वजेषुच ॥ शिलानामिवशैलेषुपतितानामभूद्वनिः ९ पतितान्युत्तमांगानिबाहवश्चवि
भूषिताः ॥ व्यचेष्टतमर्हीप्राप्यशतशोऽथसहस्रशः १० हृतोत्तमांगाःकेचिनुतथैवोद्यतकार्मुकाः ॥ प्रगृहीतायुधाश्चापितस्थुःपुरुषसत्तमाः ११ प्रावर्ततमहावे
गानदीरुधिरवाहिनी ॥ मातंगान्शिलारौद्रामांसशोणितकर्दमा १२ वराश्वनरनागानांशरीरप्रभवातदा ॥ परलोकार्णवमुखीगृध्रगोमायुमोदिनी १३

१४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। पिंडितान् एकस्थान् वर्मितान्कवचिनः ३१। ३२। ३३। ३४। ३५

नदृष्टं श्रुतं वापि युद्धमेतादृशं नृप ॥ यथा तव सुतानां च पांडवानां च भारत १४ नासीद्विपथस्तत्र यो धैर्यं धिनिपातितैः ॥ गजैश्च पतितैर्नीलैर्गिरिशृंगैरिवावृतः १५
विकीर्णैः कवचैश्चित्रैः शिरस्त्राणैश्च मारिष ॥ शुशुभे तद्रणस्थानं शरदीवनभस्तलम् १६ विनिर्भिन्नाः शरैः केचिदं त्रापीडप्रकर्षिणः ॥ अभीताः समरेशून् न भयधावंत
दर्पिताः १७ तात भ्रातः सखे बंधो वयस्य मम मातुल ॥ मामां परित्यजेत्यन्ये चुकुशुः पतितारणे १८ अथाभ्येहित्व मागच्छ किं भीतोऽसि क्वयास्यसि ॥ स्थितोऽहं
समरे माभैरिति चान्ये विचुकुशुः १९ तत्र भीष्मः शांतनवो नित्यं मंडलकर्मुकः ॥ सुमोच बाणान् दीप्ताग्रान् हीनाशी विषानिव २० शरैरेकायनी कुर्वन् दिशः सर्वा यत
व्रतः ॥ जघान पांडवरथानां दिश्य भरतर्षभ २१ स नृत्यन्वैरथोपस्थे दर्शयन् पाणि लाघवम् ॥ अलातचक्रवद्वाजंस्तत्र तत्र स्मदृश्यते २२ तमेकं समरेशून् पांडवाः
सृजयैः सह ॥ अनेकशतसाहस्रं समपश्यंत लाघवात् २३ मायाकृतात्मानमिव भीष्मं तत्र स्ममेनिरे ॥ पूर्वस्यां दिशि तं दृष्ट्वा प्रतीच्यां ददृशुर्जनाः २४ उदीच्यां चैव मा
लोक्य दक्षिणस्यां पुनः प्रभो ॥ एवं स समरेशून् गंगां गेयः प्रत्यदृश्यत २५ न चैवं पांडवेयानां कश्चिच्छक्नोति वीक्षितुम् ॥ विशिखानेव पश्यंति भीष्मचापच्युतान् बहून् २६
कुर्वाणं समरे कर्मसूदयानं च वाहिनीम् ॥ व्याक्रोशं तरणे तत्र नरा बहुविधा बहु २७ अमानुषेण रूपेण चरंतं पितरंतव ॥ शलभा इव राजानः पतंति विधिचोदिताः २८
भीष्माग्निमभिसंकुद्धं विनाशाय सहस्रशः ॥ न हि मोघः शरः कश्चिदासीद्भीष्मस्य संयुगे २९ नरनागाश्वकायेषु बहुत्वा लघुयोधिनः ॥ भिनत्त्येकेन बाणेन सुमुखेन
पतत्रिणा ३० गजकंठकसन्नद्धं वज्रेण वशिलोच्चयम् ॥ द्वौ त्रीनपि गजारोहान् पिंडितान् वर्मितानपि ३१ नाराचेन सुमुक्तेन निजघान पिता तव ॥ यो यो भीष्मं नरव्या
घ्रमभ्येतियुधिकश्चन ३२ मुहूर्तदृष्टः समयापतितो भुवि दृश्यते ॥ एवं साधर्मराजस्य वध्यमाना महाचमूः ३३ भीष्मेणा तुलवीर्येण व्यशीर्यत सहस्रधा ॥ प्राकंपत
महासेना शरवर्षेण तापिता ३४ पश्यतो वासुदेवस्य पार्थस्याथ शिखंडिनः ॥ यतमानाऽपि ते वीरा द्रवमाणान् महारथान् ३५ नाशकुर्वन् वारयितुं भीष्मबाणप्रपीडि
तान् ॥ महेंद्रसमवीर्येण वध्यमाना महाचमूः ३६ अभज्यत महाराजन च द्वौ सहधावतः ॥ आविद्ध नरनागाश्वं पतितध्वजकूबरम् ३७ अनीकं पांडुपुत्राणां हाहा
भूतमचेतनम् ॥ जघानात्र पिता पुत्रं पुत्रश्च पितरंतथा ३८ प्रियं सखायं चाक्रंदे सखादैव बलात्कृतः ॥ विमुच्य कवचान्यन्ये पांडुपुत्रस्य सैनिकाः ३९ विमुक्तकेशा
धावंतः प्रत्यदृश्यंत भारत ॥ तद्रोकुलमिवोद्भ्रान्तमुद्भ्रान्तरथयूथपम् ४० ददृशे पांडुपुत्रस्य सैन्यमार्तस्वरंतदा ॥ प्रभज्यमानं सैन्यं तु दृष्ट्वा दानं दनः ४१ उवाच पार्थ
बीभत्सुं निगृह्य रथमुत्तमम् ॥ अयं सकालः संप्राप्तः पार्थयस्तेऽभिकांक्षितः ४२ प्रहरस्वनरव्याघ्रनचेन्मोहाद्रिमुह्यसे ॥ यत्त्वया कथितं वीरपुराराज्ञां समागमे ४३

भीष्मद्रोणमुखान्सर्वान्धारतराष्ट्रस्यसैनिकान् ॥ सानुबन्धान्हनिष्वाभियेमांयोत्स्यंतिसंयुगे ४४ इतितत्कुरुकौन्तेयसत्यंवाक्यमरिंदम् ॥ बीभत्सोपश्यसैन्यंस्वंबज्यमानं
ततस्ततः ४५ द्रवतश्चमहीपालान्पश्ययौधिष्ठिरेबले ॥ दृष्ट्वाहिभीष्मसमरेव्यात्ताननमिवांतकम् ४६ भयार्ताःप्रपलायंतोसिंहावक्षुद्रमृगाइव ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचवासु
देवंधनंजयः ४७ नोदयाश्चान्यतोभीष्मोविगाहैतद्वलार्णवम् ॥ पातयिष्यामिदुर्धर्षवृद्धंकुरुपितामहम् ४८ ॥ संजयउवाच ॥ ततोऽश्वान्नरजतप्रख्यान्नोदयामासमा
धवः ॥ यतोभीष्मश्चोराजन्दुष्प्रेक्ष्योरश्मिवानिव ४९ ततस्तत्पुनरावृत्तंयुधिष्ठिरबलमहत् ॥ दृष्ट्वापार्थमहाबाहुंभीष्मायोद्यतमाहवे ५० ततोभीष्मःकुरुश्रेष्ठसिंहवद्वि
नदन्मुहुः ॥ धनंजयरथंशीघ्रंशरवर्षैरवाकिरत् ५१ क्षणेनसरथस्तस्यसहयःसहसारथिः ॥ शरवर्षेणमहतासंछन्नोनप्रकाशते ५२ वासुदेवस्त्वसंभ्रांतोधैर्यमास्थायसत्त्व
वान् ॥ चोदयामासतानश्चान्विचितान्भीष्मसायकैः ५३ ततःपार्थोधनुर्गृह्यदिव्यंजलदनिःस्वनम् ॥ पातयामासभीष्मस्यधनुश्छित्वात्रिभिःशरैः ५४ सच्छिन्नध
न्वाकौरव्यःपुनरन्यन्महद्भुजः ॥ निमिषांतरमात्रेणसज्जंचक्रेपितातव ५५ विचकर्षततोदोभ्यौधनुर्जलदनिःस्वनम् ॥ अथास्यतदपिकुद्धश्चिच्छेदधनुरर्जुनः ५६
तस्यतत्पूजयामासलाघवंशांतनोःसुतः ५७ साधुपार्थमहाबाहोसाधुभोपांडुनंदन ५७ त्वय्येवैतद्युक्तरूपमहत्कर्मधनंजय ॥ प्रीतोऽस्मिसुभ्रंशंपुत्रकुरुयुद्धंमयासह ५८
इतिपार्थप्रशस्याथप्रगृह्यान्यन्महद्भुजः ॥ मुमोचसमरेवीरःशरान्पार्थरथंप्रति ५९ अदर्शयद्वासुदेवोहययानेपरंबलम् ॥ मोघान्कुर्वन्शरांस्तस्यमंडलान्याचरल्लघु ६०
तथाभीष्मस्तुसुदृढंवासुदेवधनंजयौ ॥ विव्याधनिशितैर्बाणैःसर्वगात्रेषुभारत ६१ शुशुभातेनरव्याघ्रौतौभीष्मशरविक्षतौ ॥ गोवृषाविवसंरब्धौविषाणैर्लिखितांकितौ
६२ पुनश्चापिसुसंरब्धःशरैःशतसहस्रशः ॥ कृष्णयोर्युधिसंरब्धोभीष्मोऽथावारयद्दिशः ६३ वाष्णेयंचशरैस्तीक्ष्णैःकंपयामासरोषितः ॥ मुहुर्भ्यर्दयन्भीष्मःप्रह
स्यस्वनवत्तदा ६४ ततस्तुकृष्णःसमरेदृष्ट्वाभीष्मपराक्रमम् ॥ संप्रेक्ष्यचमहाबाहुःपार्थस्यमृदुयुद्धताम् ६५ भीष्मंचशरवर्षाणिसृजंतमनिशंयुधि ॥ प्रतपंतमिवादि
त्यमध्यमासाद्यसेनयोः ६६ वरान्वरान्विनियंत्रंतपांडुपुत्रस्यसैनिकान् ॥ युगांतमिवकुर्वाणंभीष्मंयौधिष्ठिरेबले ६७ अमृष्यमाणोभगवान्केशवःपरवीरहा ॥ अचिं
तयदमेयात्मानास्तियौधिष्ठिरंबलम् ६८ एकाह्वाहिरणेभीष्मोनाशयेद्देवदानवान् ॥ किष्कुपांडुसुतान्युद्धेसबलान्सपदानुगान् ६९ द्रवतेचमहासैन्यंपांडवस्यमहा
त्मनः ॥ एतेचकौरवास्तूष्णींप्रभग्नान्वीक्ष्यसोमकान् ७० प्राद्वंतिरणेदृष्ट्वाहर्षयंतःपितामहम् ॥ सोऽहंभीष्मनिहन्यद्यपांडवार्थायदंशितः ७१ भारमेतंविनेष्यामि
पांडवानांमहात्मनाम् ॥ अर्जुनोहिशरैस्तीक्ष्णैर्वधमानोऽपिसंयुगे ७२

७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ समुदीर्यमाणं वर्धमानप्रयत्नं ८३ । ८४ । ८५ । ८६ अश्विनोरश्विपुत्रयोर्नकुलसहदेवयोः ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५

कर्तव्यं नाभिजानातिरणेभीष्मस्य गौरवात् ॥ तथा चिंतयतस्तस्य भूय एव पितामहः ॥ प्रेषयामास संकुद्धः शरान् पार्थरथं प्रति ७३ तेषां बहुत्वानुभृशं शराणां दिशश्च सर्वाः
पिहिता बभूवुः ॥ न चान्तरिक्षं न दिशो न भूमिर्न भास्करोऽदृश्यतरश्चिमाली ७४ बबुश्च वातास्तुमुलाः सधूमादिशश्च सर्वाः क्षुभिता बभूवुः ॥ द्रोणो विकर्णोऽथ जयद्रथश्च भू-
रिश्रवाः कृतवर्मा कृपश्च ७५ श्रुतायुरंबष्ठपतिश्च राजा विंदानुविंदौ च सुदक्षिणश्च ॥ प्राच्याश्च सौवीरगणाश्च सर्वे वसातयः क्षुद्रकमालवाश्च ७६ किरीटिनं त्वरमाणाऽभि-
सन्नुनिदेशगाः शांतनवस्य राज्ञः ॥ तं वाजिपादातरथौ वजालैरनेकसाहस्रशतैर्ददर्श ७७ किरीटिनं संपरिवार्यमाणं शिनेर्न सावारण्यूथपैश्च ॥ ततस्तु दृष्ट्वा जनुवासुदे-
वौ पदातिनागाश्च रथैः समंतात् ७८ अभिद्रुतौ शस्त्रभृतां वरिष्ठौ शिनिप्रवीरोऽभिससारतूर्णम् ॥ सतान्यनीकानि महाधनुष्मान् शिनिप्रवीरः सहसाऽभित्य ७९ चकार सा-
हाय्यमथार्जुनस्य विष्णुर्यथा वृत्रनिषूदनस्य ॥ विशीर्णनागाश्च रथध्वजौ वंभीष्मेण वित्रासितसर्वयोधम् ८० युधिष्ठिरानीकमभिद्रवंतं प्रोवाच संदृश्य शिनिप्रवीरः ॥ कक्ष-
त्रियायास्यथ नैषधर्मः सतां पुरस्तात्कथितः पुराणैः ८१ मास्वां प्रतिज्ञांत्य जतप्रवीराः स्वं वीरधर्मं परिपालयध्वम् ॥ तान्वासवानंतरजो निशाम्य नरेन्द्रमुख्यान् द्रवतः समं-
तात् ८२ पार्थस्य दृष्ट्वा मृदुयुद्धतां च भीष्मं च संख्ये समुदीर्यमाणम् ॥ अमृष्यमाणः सततो महात्मा यशस्विनं सर्वदशार्हभर्ता ८३ उवाच शैनेयमभिप्रशंसन् दृष्ट्वा कुरुनाप-
ततः समग्रान् ॥ येयांति ते यांतु शिनिप्रवीरयेऽपि स्थिताः सात्वततेऽपियांतु ८४ भीष्मं रथात्पश्य निपात्य मानं द्रोणं च संख्ये सगणं मया जघ्म ॥ न मे रथी सात्वतकौरवाणां
कुद्ध्यस्य मुच्ये तरणेऽद्य कश्चित् ८५ तस्मादहं गृह्य रथांगमुग्रं प्राणं हरिष्यामि महाव्रतस्य ॥ निहत्य भीष्मं सगणं तथाऽऽजौ द्रोणं च शैनेय रथप्रवीरौ ८६ प्रीतिं करिष्यामि ध-
नं जयस्य राज्ञश्च भीमस्य तथाऽश्विनोश्च ॥ निहत्य सर्वान् धृतराष्ट्रपुत्रांस्तत्पक्षिणो ये च नरेन्द्र मुख्याः ८७ राज्ये न राजानमजातशत्रुं संपादयिष्याम्यहमद्य हृष्टः ॥ ततः सुना-
भं वसुदेवपुत्रः सूर्यप्रभं वज्रसमप्रभावम् ८८ क्षुरांतमुद्यम्य भुजेन चक्रं रथादवकुत्य विसृज्य वाहान् ॥ संकपयन् ग्रां चरणैर्महात्मा वेगेन कृष्णः प्रससार भीष्मम् ८९ मदांधमा-
जौ समुदीर्णदर्पसिंहो जिवांसन्निवारणं द्रम् ॥ सोऽभिद्रवन् भीष्ममनीकमध्ये कुद्धो महेंद्रावरजः प्रमाथी ९० व्यालं बिपीतांतपटश्च काशेधनो यथा खेतडिता वनद्धः ॥ सुद-
र्शनं चास्य रराज शौरिस्तच्चक्रपद्मं सुभुजोरुनालम् ९१ यथादिपद्मं तरुणा कं वणैरराज नारायणनाभिजातम् ॥ तत्कृष्णकोपो दयसूर्यबुद्धं क्षुरांततीक्ष्णाग्रसुजातपत्रम् ९२
तस्यैव देहो रसरः प्ररुढं रराज नारायणबाहुनालम् ॥ तमात्तचक्रं प्रणदंतमुच्चैः कुद्धं महेंद्रावरजं समीक्ष्य ९३ सर्वाणि भूतानि भृशं विनेदुः क्षयंकुरुणा मि वचितयित्वा ॥ सवासु-
देवः प्रगृहीतचक्रः संवर्तयिष्यन्निव सर्वलोकम् ९४ अभ्युत्पतन् लोकगुरुर्वासे भूतानि धक्ष्यन्निव धूमकेतुः ॥ तमाद्रवंतं प्रगृहीतचक्रं दृष्ट्वा देवं शांतनवस्तदानीम् ९५

असंभ्रमंतद्विचकर्षदोभ्यामहाधनुर्गाडिवतुल्यघोषम् ॥ उवाचभीष्मस्तमनंतपौरुषंगोविंदमाजावविमूढचेताः १६ एहोहिदेवेशजगन्निवासनमोऽस्तुतेमाधवचक्र
पाणे ॥ प्रसह्यमां पातयलोकनाथरथोत्तमात्सर्वशरण्यसंख्ये १७ त्वयाहतस्यापिममाद्यकृष्णश्रेयःपरस्मिन्निहचैवलोके ॥ संभावितोस्म्यंधकवृष्णिनाथलोकैस्त्रि
भिर्वीरतवाभियानात् १८ रथादवष्टुत्यततस्त्वरवान्पार्थोऽप्यनुद्रुत्ययदुप्रवीरम् ॥ जग्राहपीनोत्तमलंबबाहुंबाह्वोर्हरिं व्यायतपीनबाहुः १९ निगृह्यमाणश्चतदाऽऽ
दिदेवोभृशंसरोपः किलचात्मयोगी ॥ आदायवेगेनजगामविष्णुर्जिष्णुमहावातइवैकवृक्षम् १०० पार्थस्तुविष्टभ्यबलेनपादौभीष्मांतिकतूष्णमभिद्रवंतम् ॥ बला
न्निजग्राहहरिंकिरीटपदेऽथराजनृदशमेकथंचित् १ अवस्थितंचप्रणिपत्यकृष्णंप्रीतोऽर्जुनःकांचनचित्रमाली ॥ उवाचकोपंप्रतिसंहरेतिगतिर्भवान्रकेशवपांडवा
नाम् २ नहास्यतेकर्मयथाप्रतिज्ञं पुत्रैः शपेकेशवसोदरैश्च ॥ अंतंकरिष्यामियथाकुरुणांत्वयाऽहमिंद्रानुजसंप्रयुक्तः ३ ततःप्रतिज्ञांसमयंचतस्यजनार्दनःप्रीतमनानिश
म्य ॥ स्थितःप्रियेकौरवसत्तमस्यरथंसचक्रःपुनरारुरोह ४ सतानभीषून्पुनराददानःप्रगृह्यशंखंदिशतांनिहंता ॥ विनादयामासततोदिशश्चसपांचजन्यस्यरवेण
शौरिः ५ व्याविद्धनिष्कांगदकुंडलंतरजोविकीर्णांचितपद्मनेत्रम् ॥ विशुद्धदंष्ट्रंप्रगृहीतशंखविचुकुशुःप्रेक्ष्यकुरुप्रवीराः ६ मृदंगभेरीपणवप्रणादानेमिस्वनादुंदुभिनिः
स्वनाश्च ॥ ससिंहनादाश्चबभूवुरग्राःसर्वेष्वनीकेषुततःकुरुणाम् ७ गांडीवघोषःस्तनयित्नुकरूपोजगामपार्थस्यनभोदिशश्च ॥ जग्मुश्चबाणाविमलाःप्रसन्नाःसर्वादिशः
पांडवचापमुक्ताः ८ तंकौरवाणामधिपोजवेनभीष्मेणभूरिश्रवसाचसार्धम् ॥ अभ्युद्ययावुद्यतबाणपाणिःकक्षंदिधक्षन्निवधूमकेतुः ९ अथार्जुनाथप्रजिघायभलान्भू
रिश्रवाःसप्तसुवर्णपुंखान् ॥ दुर्योधनस्तोमरमुग्रवेगंशरुयोगदांशांतनवश्चशक्तिम् ११० सप्तसभिःसप्तशरप्रवेकान्संवार्थभूरिश्रवसाविसृष्टान् ॥ शितेनदुर्योधनबाहुमुक्तं
क्षुरेणतत्तोमरमुन्ममाथ ११ ततःशुभामापततींशशक्तिंविद्युत्प्रभांशांतनवेनमुक्ताम् ॥ गदांचमद्राधिपबाहुमुक्तांद्राभ्यांशराभ्यांनिचकर्तवीरः १२ ततोभुजाभ्यांव
लवद्विकृष्यचित्रंधनुर्गाडिवमप्रमेयम् ॥ माहेन्द्रमस्त्रंविधिवत्सुबोरंप्रादुश्चकाराद्भुतमंतरिक्षे १३ तेनोत्तमास्त्रेणततोमहर्मासर्वाण्यनोकानिमहाधनुष्मान् ॥ शरौ
घजालैर्विमलाग्निवर्णैर्निवारयामासकिरीटमाली १४ शिलीमुखाःपार्थधनुःप्रमुक्तारथान्ध्वजाग्राणिधनुंषिबाहून् ॥ निरुक्त्यदेहान्विविशुःपरेषांनरेन्द्रनागेन्द्रतुरंग
माणाम् १५ ततोदिशःसोनुऽदिशश्चपार्थःशरैःसुधौरैःसमरेवितत्य ॥ गांडीवशब्देनमनांसितेषांकिरीटमालीव्यथयांचकार १६ तस्मिंस्तथाघोरतमेप्रवृत्तेशंखस्व
नादुंदुभिनिःस्वनाश्च ॥ अंतर्हितागांडिवनिःस्वनेनबभूवुरग्राश्चरथप्रणादाः १७ गांडीवशब्दंतमथोविदित्वाविराटराजप्रमुखाःप्रवीराः ॥ पांचालराजोद्भुपदश्च
वीरस्तंदेशमाजग्मुरदीनसत्त्वाः १८

१२।२०।२१ २२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९॥ इतिभी० नी० भा० एकोनपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९॥ व्युष्टामिति । व्युष्टांप्रभातां १

सर्वाणिसैन्यानि तु तावकानियतोयतो गां दिवजः प्रणादः ॥ ततस्ततः सन्नतिमेव जग्मुर्नतं प्रतीपोऽभिससारकश्चिद् १९ तस्मिन्सुघोरे नृपसंप्रहारे हताः प्रवीराः सरथाश्च
सूताः ॥ गजाश्च नाराचनिपाततप्तमहापताकाः शुभ्ररुक्मक्ष्याः १२० परीतसत्वाः सहसानिपेतुः किरीटिनाभिन्नतनुत्रकायाः ॥ दृढहताः पत्रिभिरुग्रवेगैः पार्थेन
भल्लैर्विमलैः शिताग्रैः २१ निकृत्तयंत्रानि हतैर्द्रकोलाध्वजामहांतो ध्वजिनीमुखेषु ॥ पदाति संघाश्च रथाश्च संख्येहयाश्च नागाश्च धनंजयेन २२ बाणाहतास्तूर्णमपेतस
त्वाविष्टभ्यगात्राणि निपेतुरुर्व्याम् ॥ ऐंद्रेण तेनास्त्रवरेण राजन् महाहवे भिन्नतनुत्रदेहाः २३ ततः शरैर्धैर्निशितैः किरीटिना नृदेहशस्त्रक्षतलोहितोदा ॥ नदीसुघोरानरमेदफे
नाप्रवर्तिता तत्र रणाजिरेवै २४ वेगेन साऽतीव प्रयुक्ता प्रवाहापरेतनागाश्च शरीररोधा ॥ नरेन्द्रमज्जोच्छ्रितमांसपंकाप्रभूतरक्षोगणभूतसेविता २५ शिरःकपालाकुलकेश
शाद्वलाशरीरसंघातसहस्रवाहिनी ॥ विशीर्णनानाकवचोर्मिसंकुलानराश्च नागास्थिनिकृत्तशर्करा २६ श्वकंकशालावृकगृध्रकाकैः क्रव्यादसंघैश्च तरक्षुभिश्च ॥ उपेत
कूलांददृशुर्मुण्याः क्रूरां महावैतरणीप्रकाशाम् २७ प्रवर्तिता मर्जुनबाणसंघैर्मंदोवसासृक्प्रवहांसुभीमाम् ॥ हतप्रवीरांचतथैव दृष्ट्वा सेनां कुरूणामथ फाल्गुनेन २८ ते चेदि
पांचालकुरुषमत्स्याः पार्थाश्च सर्वे संहिताः प्रणेदुः ॥ जयप्रगल्भाः पुरुषप्रवीराः संत्रासयंतः कुरुवीरयोधान् २९ हतप्रवीराणि बलानि दृष्ट्वा किरीटिना शत्रुभयावहेन ॥ वित्रा
स्य सेनां ध्वजिनीपतीनां सिंहोर्मृगाणामिव यूथसंघान् १३० विनेद तुस्तावतिर्हर्षयुक्तौ गां दीवधन्वा च जनार्दनश्च ॥ ततोरविंसंवृतरश्मिजालं दृष्ट्वा भृशं शस्त्रपरिक्षतांगाः
३१ तदैन्द्रमस्त्रं विततं च घोरमसह्यमुद्रीक्ष्य युगांतकल्पम् ॥ अथापयानं कुरवः स भीष्माः सद्रोणदुर्योधनबालिहकाश्च ३२ चकुर्निशांसंधिगतांसमीक्ष्य विभावसोर्लोहित
रागयुक्ताम् ॥ अवाप्य कीर्तिचयशश्च लोके विजित्य शत्रूंश्च धनंजयोऽपि ३३ ययौ नरेन्द्रैः सह सोदैरैश्च समाप्तकर्माशिविरं निशायाम् ॥ ततः प्रजज्ञेतु मुलः कुरूणां निशामुखे
घोरतमः प्रणादः ३४ रणे रथानामयुतं निहत्य हता गजाः सप्तशतार्जुनेन ॥ प्राच्याश्च सौवीरगणाश्च सर्वे निपातिताः क्षुद्रकमालवाश्च ३५ महत्कृतं कर्म धनंजयेन कर्तुं
यथानार्हतिकश्चिदन्यः ॥ श्रुतायुर्वं वष्टपतिश्च राजा तथैव दुर्मर्षणचित्रसेनौ ३६ द्रोणः कृपः संधवबाह्लिकौ च भृश्रिश्च वाः शल्यशलौचराजन् ॥ अन्ये च योधाः शतशः
समेताः कुहेन पार्थेन रणस्य मध्ये ३७ स्वयाहुर्वीर्येण जिताः स भीष्माः किरीटिना लोकमहारथेन ॥ इति कुवंतः शिविराणि जग्मुः सर्वे गणाभारतयेव दीयाः ३८ उल्कास
हस्रैश्च सुसंप्रदीप्तैर्विभ्राजमानैश्च तथा प्रदीपैः ॥ किरीटिवित्रासितसर्वयोधाचक्रे निवेशं ध्वजिनीकुरूणाम् १३९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधप० तृती
यदिवसावहारे एकोनपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ व्युष्टां निशां भारतभारतानामनीकिनीनां प्रमुखमहात्मा ॥ ययौ सपत्नान् प्रति
जातकोपो वृत्तः समग्रेण बलेन भीष्मः १

२ । ३ । ४ । ५ । ६ व्यालोलव्यूहविशेषस्तेनानाविधंगूढसारं च ७ । ८ मृपस्करं मुचक्रं सोचरबंधुरेपं जरेणाच्छादनेन बंधुरारम्यार्पातस्तहितं ९ चतुश्चतुराष्ट्रं च्यालानांगजानां सहस्रं कर्णेषु

तंद्रोणदुर्योधनबालिहकाश्चतथैवदुर्मर्षेणचित्रसेनौ ॥ जयद्रथश्चातिबलोलैर्घैर्नृपास्तथाऽन्येप्रययुःसमंतात् २ सतैर्महद्भिश्चमहारथैश्चतेजस्विभिर्वीर्यवद्भिश्चराजन् ॥
 राराजराजासतुराजमुख्यैर्नृपैःसदैवैरिवद्वज्रपाणिः ३ तस्मिन्ननीकप्रमुखेविपक्तादोध्यमानाश्चमहापताकाः ॥ सुरक्तपीतासितपांडुराभामहागजस्कंधगताविरेजुः ॥
 ४ सावाहिनीशांतनवेनगुप्तामहारथैर्वारणवाजिभिश्च ॥ बभौसवियुत्तनयित्नुकल्पाजलगमेद्यौरिवजातमेघा ५ ततोरणायाभिमुखीप्रयाताप्रत्यर्जुनंशांतनवाभि
 गुप्ता ॥ सेनामहोग्रासहसाकुरूणांवेगोयथाभीमइवापगायाः ६ तंव्यालनानाविधंगूढसारंगजाश्चपादातरथौघपक्षम् ॥ व्यूहंमहामेघसमंमहात्माददर्शदूरात्कपिराज
 केतुः ७ विनिर्ययौकेतुमतारयेननरर्षभःश्वेतहयेनवीरः ॥ वरूथिनासैन्यमुखेमहात्मावधेधृतःसर्वसपत्नयूनाम् ८ मृपस्करं सोत्तरबंधुरेपं यत्तयदूनामृषभेणसंख्ये ॥
 कपिध्वजंप्रेक्ष्यविपेदुराजौसहैवपुत्रैस्तवकौरवेयाः ९ प्रकर्षतागुप्तमुदायुधेनकिरीटिनालोकमहारथेन ॥ तंव्यूहराजंददृशुस्त्वदीयाश्चतुश्चतुर्व्यालसहस्रकर्णम् १० यथा
 हिपूर्वेऽहनिधर्मराज्ञाव्यूहःकृतःकौरवसत्तमेन ॥ तथानभूतोभुविमानुषेषुनष्टपूर्वोनचसंश्रुतश्च ११ ततोयथादेशमुपेत्यतस्थुःपांचालमुख्याःसहचेदिमुख्यैः ॥ ततः
 समादेशसमाहतानिभेरीसहस्राणिबिनेदुराजौ १२ शंखस्वनास्तूर्यरथस्वनाश्चसर्वेष्वनीकेषुसिंहनादाः ॥ ततःसबाणानिमहास्वनानि विस्फार्यमाणानिधनूंषिवीरैः १३
 क्षणेनभेरीपणवप्रणादानंतदधुःशंखमहास्वनाश्च ॥ तच्छंखशब्दावृतमंतरिक्षमुद्धतभौमद्रुतरेणुजालम् १४ महावितानावततप्रकाशमालोक्यवीराःसहसाऽभिपेतुः ॥
 रथीरथेनाभिहतःससूतःपपातसाश्वःसरथःसकेतुः १५ गजोगजेनाभिहतःपपातपदातिनाचाभिहतःपदातिः ॥ आवर्तमानान्यभिवर्तमानैर्घोरीकृतान्यद्भुतदर्शनानि १६
 प्रासैश्चखड्गैश्चसमाहतानिसदश्वट्टं दानिसदश्वट्टंदैः ॥ सुवर्णतारागणभूषितानिसूर्यप्रभाभानिशरावराणि १७ विदार्यमाणानिपरश्वधैश्चप्रासैश्चखड्गैश्चनिपेतुरुर्व्याम् ॥
 गजैर्विषाणैर्वरहस्तरुणाःकेचित्ससूतारथिनःप्रपेतुः १८ गजर्षभाश्चापिरथर्षभेणनिपातिताबाणहताःपृथिव्याम् ॥ गजौघवेगोद्धतसादितानांश्रुत्वाविषेदुःसहसाम
 नुष्याः १९ आर्तस्वनंसादिपदातियूनांविषाणगात्रावरताडितानाम् ॥ संभ्रांतनागाश्चरथेमुद्धर्तेमहाक्षयेसादिपदातियूनाम् २० महारथैःसंपरिवार्यमाणोददर्शभीष्मः
 कपिराजकेतुम् ॥ तंपंचतालोच्छ्रिततालकेतुःसदश्ववेगाद्भुतवीर्ययानः २१ महास्रबाणाशनिदीप्तिमंतंकिरीटिंशांतनवोऽभ्यधावत् ॥ तथैवशक्रप्रतिमप्रभावमिंद्रा
 त्मजंद्रोणमुखाविसन्तुः २२ कृपश्चशल्यश्चविर्विशतिश्चदुर्योधनःसौमदत्तिश्चराजन् ॥ ततोरथानांप्रमुखादुपेत्यसर्वास्रवित्कांचनचित्रवर्मा २३ जवेनशूरोऽभिससार
 सर्वास्तानर्जुनस्यात्मसुतोऽभिमन्युः ॥ तेषांमहास्राणिमहारथानामसह्यकर्माविनिहत्त्यकार्षिणः २४

विदिग्भागेषुयस्यतं १० । ११ १२ । १३ । १४ । १५ । १६ शरावराणिकवचानि । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये भारतभाद्रीये पष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ द्रौणिरिति । सांयमनेःशलस्यपुत्रः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

भीष्म०

अ०

६१

बभौमहामंत्रहुतार्चिमालीसदोगतःसन्भगवानिवाग्निः ॥ ततःसतूर्णैरुधिरोदफेनांकृत्वानदीमाशुरणेरिपूणाम् २५ जगामसौभद्रमतीत्यभीष्मोमहारथंपार्थमदीनस
त्वः ॥ ततःप्रहस्याहुतविक्रमेणगांडीवमुक्तेनशिलाशितेन २६ विपाठजालेनमहास्रजालंविनाशयामासकिरीटमाली ॥ तमुत्तमंसर्वधनुर्धराणामसक्तकर्माकपिराज
केतुः २७ भीष्ममहात्माऽभिववर्षतूर्णैशरोवजालैर्विमलैश्चक्रैः ॥ तथैवभीष्माहतमंतरिक्षेमहास्रजालंकपिराजकेतोः २८ विशीर्यमाणंददृशुस्त्वदीयादिवाकरेणेतमो
भिभूतम् ॥ एवंविधंकार्मुकपीमनादमदीनवत्सत्पुरुषोत्तमाभ्याम् ॥ ददर्शलोकःकुरुसृजयाश्चतद्वैरथंभीष्मधनंजयाभ्याम् २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि भीष्म
वधपर्वणि भीष्मार्जुनद्वैरथेषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ संजयउवाच ॥ द्रौणिर्भूरिश्रवाःशल्यश्चित्रसेनश्चमारिषः ॥ पुत्रःसांयमनेश्चैवसौभद्रंपर्यवार
यन् १ संसक्तमतितेजोभिस्तमेकंददृशुर्जनाः ॥ पंचभिर्मनुजव्याघ्रैर्गजैःसिंहशिशुंयथा २ नातिलक्ष्यतयाकश्चिन्नशौर्येनपराक्रमे ॥ बभूवसदृशःकार्पण्येनास्त्रेनापिचला
घवे ३ तथातमात्मजंयुद्धेविक्रमंतमरिंदमम् ॥ दृष्ट्वापार्थःसुसंयत्तंसिंहनादमथानदत् ४ पीडयानंतुतत्सैन्यंपौत्रंतवविशांपते ॥ दृष्ट्वात्वदीयाराजेन्द्रसमंतात्पर्यवारयन्
५ ध्वजिनींघातार्ताग्राणांदीनशत्रुरदीनवत् ॥ प्रत्युद्ययौससौभद्रस्तेजसाचबलेनच ६ तस्यलाघवमार्गस्थमादित्यसदृशप्रभम् ॥ व्यदृश्यतमहच्चापंसमरेयुध्यतःपरैः ७
सद्रौणिमिषुणैकेनविद्धाशल्यंचपंचभिः ॥ ध्वजंसांयमनेश्चैवसोऽष्टाभिश्चिच्छिदेततः ८ रुक्मदंडांमहाशक्तिंप्रेषितांसौमदत्तिना ॥ शितेनोरगसंकाशांपत्रिणाऽपजहार
ताम् ९ शल्यस्यचमहावेगानस्यतःसमरेशरान् ॥ निवार्यार्जुनदायादोजघानचतुरोहयान् १० भूरिश्रवाश्चशल्यश्चद्रौणिःसांयमनिःशलः ॥ नाभ्यवर्ततसंरब्धाः
कार्पण्येर्बाहुबलोदयम् ११ ततस्त्रिगर्ताराजेन्द्रमद्राश्चमहकेकयैः ॥ पंचविंशतिमाहस्रास्तवपुत्रेणचोदिताः १२ धनुर्वेदविदोमुख्याअजेयाःशत्रुभिर्युधि ॥ सहपुत्रंजिवां
संतंपरिवृत्तःकिरीटिनम् १३ तौतुतत्रपितापुत्रौपरिक्षिप्तौमहारथौ ॥ ददर्शराजन्पांचाल्यःसेनापतिरिंदम १४ सवारणरथौघानांसहस्रैर्बहुभिर्वृतः ॥ वाजिभिःपत्तिभि
श्चैवव्रतःशतसहस्रशः १५ धनुर्विस्फार्यसंकुद्धोनादयित्वाचवाहिनीम् ॥ ययौतमद्रकानीकंककयांश्चपरंतप १६ तेनकीर्तिमतागुप्तमनीकंदृढधन्वना ॥ संरब्धरथना
गाश्वंयोत्स्यमानमशोभत १७ सोऽर्जुनप्रमुख्यांतंपांचालकुलवर्धनः ॥ त्रिभिःशारद्वतंबाणैर्जनुदेशेसमार्पयत् १८ ततःसमद्रकान्हत्वादशैवदशभिःशरैः ॥ पृष्ठरक्षं
जघानाशुभलेनकृतवर्मणः १९ दमनंचापिदायादंपौरवस्यमहात्मनः ॥ जघानविमलाग्रेणनाराचेनपरंतपः २० ततःसांयमनेःपुत्रःपांचाल्यंयुद्धदुर्मदम् ॥ अविध्य
त्रिंशतावाणैर्दशभिश्चास्यसारथिम् २१ सोऽतिविद्धोमहेष्वासःसृक्किणीपरिसंलिहन् ॥ भलेनभृशतीक्ष्णेननिचकर्तास्यकार्मुकम् २२

॥ १४ ॥

१४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४

ततोमद्राधिपरथंकार्ष्णिःप्राप्यातिकोपनः ॥ आर्तायनिममेयात्माविव्याधनिशितैःशरैः १४ ततस्तुतावकाराजन्परीप्संतोऽऽर्जुर्निरणे ॥ मद्राजरथंतूर्णपरि
वार्यावतस्थिरे १५ दुर्योधनोविकर्णश्चदुःशासनविर्विशती ॥ दुर्मर्षणोदुःसहश्चित्रसेनोऽथदुर्मुखः १६ सत्यव्रतश्चमद्रंतेपुरुमित्रश्चभारत ॥ एतेमद्राधिपरथं
पालयंतःस्थितारणे १७ तान्भीमसेनःसंकुद्धोधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ॥ द्रौपदेयामिमन्युश्चमाद्रीपुत्रौचपांडवौ १८ धार्तराष्ट्रान्दशस्थान्दशैवप्रत्यवारयन् ॥ ना
नारूपाणिशस्त्राणिविसृजंतोविशांपते १९ अभ्यवर्ततसंहृष्टाःपरस्परवधैषिणः ॥ तैवैसमेयुःसंग्रामेराजन्दुर्मैत्रितेतव २० तस्मिन्दशरथेकुद्धेवर्तमानेमहाभये ॥
तावकानांपरेपांवाप्रेक्षकारथिनोऽभवन् २१ शस्त्राण्यनेकरूपाणिविसृजंतोमहारथाः ॥ अन्योन्यमभिनर्दन्तःसंप्रहारंप्रचक्रिरे २२ तेतदाजातसंरम्भाःसर्वेऽन्यो
न्यजिघांसवः ॥ अन्योन्यमभिमर्दतःस्पर्धमानाःपरस्परम् २३ अन्योन्यस्पर्धयाराजन्ज्ञातयःसंगतामिथः ॥ महाम्राणिविमुंचंतःसमापेतुरमर्षिणः २४ दु
र्योधनस्तुसंकुद्धोधृष्टद्युम्नमहारणे ॥ विव्याधनिशितैर्बाणैश्चतुर्भिःसमरेद्रुतम् २५ दुर्मर्षणश्चविंशत्याचित्रसेनश्चपंचभिः ॥ दुर्मुखोनवभिर्बाणैर्दुःसहश्चापिसप्त
भिः २६ विविंशतिःपंचभिश्चत्रिभिर्दुःशासनस्तथा ॥ तान्प्रत्यविध्यद्राजेन्द्रपार्षतःशत्रुतापनः २७ एकैकंपंचविंशत्यादर्शयन्पाणिग्राहवम् ॥ सत्यव्रतंचस
मरेपुरुमित्रंचभारत २८ अभिमन्युरविध्यत्तुदशभिर्दशभिःशरैः ॥ माद्रीपुत्रौतुसमरेमातुलंमातुनंदनौ २९ अविध्येतांशरैस्तीक्ष्णैस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ततः
शल्योमहाराजस्वस्त्रीयौरथिनांवरो ३० शरैर्बहुभिरानर्च्छकृतप्रतिकृतैषिणौ ॥ छाद्यमानौततस्तौतुमाद्रीपुत्रौनचेलतुः ३१ अथदुर्योधनं दृष्ट्वाभीमसेनोमहा
बलः ॥ विधित्सुःकलहस्यांतंगदांजग्राहपांडवः ३२ तमुद्यतगदं दृष्ट्वाकैलासमिवशृंगिणम् ॥ भीमसेनंमहाबाहुंपुत्रास्तेप्राद्रवन्भयात् ३३ दुर्योधनस्तुसंकुद्धोमा
गधंसमचोदयत् ॥ अनीकंदशसाहसंकुंजराणांतरस्विनाम् ३४ गजानीकेनसहितस्तेनराजासुयोधनः ॥ मागधंपुरतःकृत्वाभीमसेनंसमभ्ययात् ३५ आपतंतंच
तंदृष्ट्वागजानीकंवृकोदरः ॥ गदापाणिस्वारोहद्रथात्सिंहइवोन्नदन् ३६ अद्रिसारमयींशुर्वीर्षं पृष्ठंमहतींगदाम् ॥ अभ्यधावद्रजानीकंव्यादितास्यइवांतकः ॥
३७ सगजान्गदयानिघ्नन्व्यचरत्समरेवली ॥ भीमसेनोमहाबाहुःसवज्रइववासवः ३८ तस्यनादेनमहतामनोहृदयकंपिना ॥ व्यत्यचेष्टंतसंहत्यगजाभीमस्य
गर्जतः ३९ ततस्तुद्रौपदीपुत्राःसौमद्रश्चमहारथः ॥ नकुलःसहदेवश्चधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ४० पृष्ठंभीमस्यरक्षंतःशरवर्षेणवारणान् ॥ अभ्यवर्षतधावंतोमेवाइवगिरीन्
यथा ४१ क्षुरैःक्षुरैर्भैलैश्चपीतैश्चांजलिकैःशितैः ॥ व्यहरन्नुत्तमांगानिपांडवागजयोधिनाम् ४२ शिरोभिःप्रपतद्भिश्चबाहुभिश्चविभूषितैः ॥ अश्मवृष्टिरिवाभातिपाणि
भिश्चसहांकुशैः ४३ हृतोत्तमांगाःस्कंधेषुगजानांगजयोधिनः ॥ अदृश्यंताचलाग्रेषुद्रुमाभग्नशिखाइव ४४

धृष्टद्युम्नहतानन्यान्पश्याममहागजान् ॥ पततःपात्यमानांश्चषार्षतेनमहात्मना ४५ मागधोऽथमहीपालोगजमैरावणोपमम् ॥ प्रेषयामाससमरेसौभद्रस्यरथं प्रति ४६
तमापतंतं संप्रेक्ष्यमागधस्यमहागजम् ॥ जघानैकेषुणावीरःसौभद्रःपरवीरहा ४७ तस्यावर्जितनागस्यकार्ष्णिःपरपुरंजयः ॥ राज्ञोरजतपुंखेनभलेनापाहरच्छिरः ४८
विगाह्यतद्रजानीकंभीमसेनोऽपिपांडवः ॥ व्यचरत्समरेमृद्रुग्गजानिन्द्रोगिरीनिव ४९ एकप्रहारनिहताभीमसेनेनदंतिनः ॥ अपश्यामरणेतस्मिन्गिरोन्वज्रहता
निव ५० भग्नदंतान्भग्नकटान्भग्नसक्थांश्चवारणान् ॥ भग्नपृष्ठत्रिकानन्यान्निहतान्पर्वतोपमान् ५१ नदतःसीदत्श्चान्यान्विमुखान्समरेगतान् ॥ विद्रुतान्भय
संविग्नांस्तथाविशकृतोऽपरान् ५२ भीमसेनस्यमार्गेषुपतितान्पर्वतोपमान् ॥ अपश्यंनिहतान्नागान् राजन्निष्ठीवतोऽपरान् ५३ वमंतोरुधिरंचान्येभिन्नकुंभामहाग
जाः ॥ विह्वलंतोगताभूमिंशैलाइवधरातले ५४ मेदोरुधिरदिग्धांगोवसामजासमुक्षितः ॥ व्यचरत्समरेभीमोदंडपाणिशिवांतकः ५५ गजानांरुधिरक्लिन्नांगदांवि
भ्रद्भ्रकोदरः ॥ घोरःप्रतिभयश्चासीत्पिनाकीवपिनाकधृक् ५६ संमथ्यमानाःकुह्येनभीमसेनेनदंतिनः ॥ सहसाप्राद्रवन्क्लिष्टामृद्रंतस्तववाहिनीम् ५७ तंहिवीरमहे
ष्वासंसौभद्रप्रमुखारथाः ॥ पर्यर्क्षंतयुध्यंतवज्रायुधमिवामराः ५८ शोणिताकांगदांबिश्रुदक्षितांगजशोणितैः ॥ कृतांतइवरौद्रात्माभीमसेनोव्यदृश्यत ५९ व्यायच्छ
मानंगदयादिक्षुसर्वासुभारत ॥ अपश्यामरणेभीमंनृत्यंतमिवशंकरम् ६० यमदंडोपमांगुर्वीमिंद्राशनिसमस्वनाम् ॥ अपश्याममहाराजरौद्रांविशसर्नीगदाम् ६१ वि
मिश्रांकेशमज्जाभिःप्रदिग्धोरुधरेणच ॥ पिनाकमिवरुद्रस्यकुह्यस्याभिन्नतःपशून् ६२ यथापशूनांसंघातंयष्ट्यापालःप्रकालयेत् ॥ तथाभीमोगजानीकंगदयासम
कालयत् ६३ गदयावध्यमानास्तेमार्गैणेश्वसमंततः ॥ स्वान्यनीकानिमृद्रन्तःप्राद्रवन्कुंजरास्तव ६४ महावातइवाभ्राणिविधमित्त्वासवारणान् ॥ अतिष्ठतुमुलेभी
मःश्मशानइवशूलभृत् ६५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि चतुर्थदिवसेभीमयुद्धेद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ संजयउवाच ॥
हतेतस्मिन्गजानीकेपुत्रोदुयोधनस्तव ॥ भीमसेनंघ्नतेत्येवंसर्वसेन्यान्यचोदयत् १ ततःसर्वाण्यनीकानितवपुत्रस्यशासनात् ॥ अभ्यद्रवन्भीमसेनंनदंतंभैरवान्
वान् २ तंबलौघमपर्यंतंदेवैरपिसुदुःसहम् ॥ आपतंतंसुदुष्पारंसमुद्रमिवपर्वणि ३ रथनागाश्वकलिलंशंखटुं दुभिनादितम् ॥ अनंतरथपादातंनंद्रस्तिमितहृदम् ४
तंभीमसेनःसमरेमहोदधिमिवापरम् ॥ सेनासागरमक्षोभ्यंवेलेवसमवारयत् ५ तदाश्वर्यमपश्यामपांडवस्यमहात्मनः ॥ भीमसेनस्यसमरेराजन्कर्मातिमानुषम् ६
उदीर्णान्पार्थिवान्सर्वान्साश्चान्सरथकुंजरान् ॥ असंभ्रमंभीमसेनोगदयासमवारयत् ७ संसवार्यबलौघांस्तान्गदयारथिनांवरः ॥ अतिष्ठतुमुलेभीमोगिर्मैरुतिवाचलः ८

१। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये

तस्मिन्सुतमुलेधोरेकाले परमदारुणे ॥ भ्रातरश्चैव पुत्राश्च वृष्ट्युन्नश्च पार्षतः ९ द्रौपदेयाऽभिमन्युश्च शिखंडीचापराजितः ॥ न प्राजहन् भीमसेनं भये जाते महाबलम् १० ततः शैक्यायसीगुर्वीप्रवृद्धमहर्ती गदाम् ॥ अवावत्तावकान् यो धान्दंडपाणि रिवान्तकः ११ पोथयन् रथवृन्दानि वाजि वृन्दानि चाभिभूः ॥ कर्षयन् रथवृन्दानि बाहुवेगेन पाण्डवः १२ विनिघ्नन् व्यचरत्संस्थे युगांतकालवद्भिभूः ॥ ऊरुवेगेन संकर्षन् रथजालानि पाण्डवः १३ बलानि संममदांश्चुनदुलानी वकुंजरः ॥ सुद्रत्रथेभ्यो रधिने गजेभ्यो गजयोधिनः १४ सादिनश्चाश्चष्टेभ्यो भूमौ चापि पदातिनः ॥ गदया व्यधमत्सर्वान्वातो वृक्षानि वीजसा १५ भीमसेनो महाबाहुस्तव पुत्रस्य वैबले ॥ साऽपि मज्जावसामांसैः प्रदिग्धारुधिरेण च १६ अदृश्यतमहारौद्रा गदानागाश्च पातनी ॥ तत्र तत्र हतैश्चापि मनुष्यगजवाजिभिः १७ रणांगणं समभवन् मृत्योरावाससन्निभम् ॥ पिनाकमिव रुद्रस्य कुद्धस्याभिघ्नतः पशून् १८ यमदंडोपमामुग्रामिन्द्राशनि समस्वनाम् ॥ ददृशुर्भीमसेनस्य रौद्रीं विशसनीं गदाम् १९ आविद्ध च तोगादांतस्य कौन्तेयस्य महात्मनः ॥ बभौरूपं महाघोरं कालस्येव युगक्षये २० तंतथा महर्ती सेनां द्रावयंतं पुनः पुनः ॥ दृष्ट्वा मृत्युमिवायांतं सर्वे विमनसोऽभवन् २१ यतो यतः प्रेक्षते स्म गदामुद्यम्य पाण्डवः ॥ तेन तेन स्मदीर्यते सर्वे सैन्यानि भारत २२ प्रदारयंतं सैन्यानि बलेनामित विक्रमम् ॥ ग्रसमानमनीकानि व्यादिसास्यमिवांतकम् २३ तंतथा भीमकर्माणं प्रगृहीतमह्यगदम् ॥ दृष्ट्वा वृकोदरं भीष्मः सहसैव समभ्ययात् २४ महतारथघोषेण रथेनादित्यवर्चसा ॥ छादयन् शरवर्षेण पर्जन्य इव वृष्टिमान् २५ तमायां तंतथा दृष्ट्वा व्यात्ताननसिवांतकम् ॥ भीष्मं भीमो महाबाहुः प्रत्युदीयादमर्षितः २६ तस्मिन्क्षणे सात्यकिः सत्यसंधः शिनिप्रवीरोऽभ्यपतत्पितामहम् ॥ निघ्नन्न मित्रान् धनुषादृढेन संकर्षयन् तव पुत्रस्य सैन्यम् २७ तं यांतमश्वैरजतप्रकाशैः शरान् वपंतं निशितान् सुपुंखान् ॥ नाशकुवन् धारयितुं तदानीं सर्वे गणा भारतये त्वदीयाः २८ अविध्य देनं दशभिः पृषत्कैरलंबुधोराक्षसोऽसौ तदानीम् ॥ शरैश्चतुर्भिः प्रतिविद्ध च तं च नप्ताशिनैरभ्यपतद् द्रथेन २९ अन्वागतं वृष्णि वरं निशम्य तं शत्रुमध्ये परिवर्तमानम् ॥ प्रद्रावयंतं कुरुपुंगवांश्च पुनः पुनश्च प्रणदंतमाजौ ३० यो धास्त्वदीयाः शरवर्षैर्वर्षन् मेघायथाभूधरं नुवेगैः ॥ तथाऽपि तं धारयितुं न शक्नुमर्ध्वं दिने सूर्यमिवातपंतम् ३१ न तत्र कश्चिन्न विषण्ण आसीद ते राजन् सोमदत्तस्य पुत्रात् ॥ स वै समादाय धनुर्महात्माभूरिश्रवाभारतसौ मदत्तिः ३२ दृष्ट्वा रथान् स्वान् व्यपनीयमानान् प्रत्युद्ययौ सात्यकिं यो दुमिच्छन् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि सात्यकिभूरिश्रवः समागमे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततोभूरिश्रवाराजन् सात्यकिं नवभिः शरैः ॥ प्राविध्य दृशं संकुद्धस्तोत्रैरिव महाद्विपम् १

कौरवंसात्यकिश्चैवशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ अवारयदमेयात्मासर्वलोकस्यपश्यतः २ ततोदुर्योधनोराजासोदर्यैःपरिवारितः ॥ सौमदत्तिरणेयतःसमंतात्पर्यवारयत् ३ तच्चै
वपांडवाःसर्वेसात्यकिरभसंरणे ॥ परिवार्यस्थिताःसंस्येसमंतात्सुमहौजसः ४ भीमसेनस्तुसंकुद्धो गदामुद्यम्यभारत ॥ दुर्योधनमुखान्सर्वान्पुत्रांस्तेपर्यवारयत् ५
रथैर्नेकसाहस्रैःक्रोधामर्षसमन्वितः ॥ नंदकस्तावपुत्रस्तुभीमसेनमहाबलम् ६ विव्याधविशिखैःपद्भिःकंकपत्रैःशिलाशितैः ॥ दुर्योधनश्चसमरेभीमसेनमहारथम् ७
आजघानोरसिकुद्धोमार्गणैर्नवभिःशितैः ॥ ततोभीमोमहाबाहुःस्वरथंसुमहाबलः ८ आरुरोहरथश्रेष्ठंविशोकंचेदमब्रवीत् ॥ एतेमहारथाःशूराधार्तराष्ट्राःसमागताः ९
मामेवभृशंसंकुद्धाहंतुमभ्युद्यतायुधि ॥ मनोरथदुमोऽस्माकंचितितोबहुवार्पिकः १० सफलःसूतचाद्येहयोऽहंपश्यामिसोदरान् ॥ यत्राशोकसमुत्क्षिप्तारेणवोरथनेमि
भिः ११ प्रयास्यंत्यंतरिक्षंहिशरवृद्धैर्दिगंतरे ॥ तत्रतिष्ठतिसन्नद्धःस्वरथंराजासुयोधनः १२ भ्रातरश्चास्यसन्नद्धाःकुलपुत्रामदोत्कटाः ॥ एतानद्यहनिष्यामिपश्यतस्तेनसं
शयः १३ तस्मान्ममाश्वांसंग्रामेयत्तःसंयच्छसारथे ॥ एवमुक्त्वाततःपार्थस्तवपुत्रंविशांपते १४ विव्याधनिशितैस्तीक्ष्णैःशरैःकनकभूषणैः ॥ नंदकंचत्रिभिर्बाणैरभ्य
विध्यत्स्तनान्तरे १५ तंतुदुर्योधनःपष्ट्याविद्धाभीममहाबलम् ॥ त्रिभिरन्यैःसुनिशितैर्विशोकंप्रत्यविध्यत् १६ भीमस्यचरणेराजनधनुश्चिच्छेदभासुरम् ॥ सुष्टिदेशे
भृशंतीक्ष्णैस्त्रिभिर्भलैर्हसन्निव १७ समरेप्रेक्ष्ययंतारंविशोकंतुवृकोदरः ॥ पीडितंविशिखैस्तीक्ष्णैस्तवपुत्रेणधन्विना १८ अमृष्यमाणःसंरब्धोधनुर्दिव्यंपरामृशत् ॥
पुत्रस्यतेमहाराजवधार्थमरतर्षभ १९ समादधत्सुसंकुद्धःक्षुरप्रंलोमवाहिनम् ॥ तेनचिच्छेददृपतेर्भीमःकार्मुकमुत्तमम् २० सोपविद्धयधनुश्छिन्नंपुत्रस्तेक्रोधमूर्च्छितः ॥
अन्यत्कार्मुकमादत्तसत्वरंवेगवत्तरम् २१ संदधेविशिखंघोरंकालमृत्युमप्रभम् ॥ तेनाजघानसंकुद्धोभीमसेनस्तनान्तरे २२ सगाढविद्धोव्यथितःस्यंदनोपस्थआवि
शत् ॥ सनिषण्णोरथोपस्थेमूर्छामभिजगामह २३ तदृष्ट्वाव्यथितंभीममभिमन्युपुरोगमाः ॥ नामृष्यंतमहेष्वासाःपांडवानामहारथाः २४ ततस्तुतुमुलांवृष्टिशस्त्रा
णांतिग्मतजसाम् ॥ पातयामासुरव्यग्राःपुत्रस्यतवमूर्धनि २५ प्रतिलभ्यततःसंज्ञांभीमसेनोमहाबलः ॥ दुर्योधनंत्रिभिर्विद्धापुनर्विव्याधपंचभिः २६ शल्यंचपंच
विंशत्याशरैर्विव्याधपांडवः ॥ रुक्मपुंस्त्रैर्महेष्वासःसविद्धोव्यपयाद्रणात् २७ प्रत्युद्ययुस्ततोभीमंतवपुत्राश्चतुर्दश ॥ सेनापतिःसुपेणश्चजलसंधःसुलोचनः २८
उग्रोभीमरथोभीमोवीरवाहुरलोलुपः ॥ दुर्मुखोदुष्प्रधर्षश्चविवित्सुर्विकटःसमः २९ विसृजंतोबहून्बाणान्क्रोधसंरक्तलोचनाः ॥ भीमसेनमभिद्रुत्यविव्यधुःसहिताष्ट
शम् ३० पुत्रांस्तुतवसंप्रेक्ष्यभीमसेनोमहाबलः ॥ सृद्धिणीविलिहन्वीरःपशुमध्येयथावृकः ३१

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ सुतेजनैर्बाणैरिति शेषः ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८

अभिपत्त्यमहाबाहुर्गुह्यमानिवेगितः ॥ सेनापतेः क्षुरप्रेणशिरश्चिच्छेदपांडवः ३२ संप्रहस्य च हृष्टात्मा त्रिभिर्बाणैर्महाभुजः ॥ जलसंधं विनिर्भिद्य सोऽनयद्यमसादनम्
 ३३ सुषेणं च ततो हत्वा प्रेषयामास मृत्यवे ॥ उग्रस्य स शिरस्त्राणं शिरश्चंद्रोपमं भुवि ३४ पातयामास भस्त्रेण कुंडलाभ्यां विभूषितम् ॥ वीरबाहुं च सप्तत्यासां श्वेकं तु ससारथिम्
 ३५ निनाय समरे वीरः परलोकाय पांडवः ॥ भीमभीमरथौ चोभीभीमसेनो हसन्निव ३६ पुत्रौ ते दुर्मदौ राजन्ननयद्यमसादनम् ॥ ततः सुलोचनं भीमः क्षुरप्रेण महाभूधे ३७
 मिषतां सर्वसैन्यानामनयद्यमसादनम् ॥ पुत्रास्तु तव तं दृष्ट्वा भीमसेन पराक्रमम् ३८ शेषायेऽन्ये भवंस्तत्र ते भीमस्य भयार्दिताः ॥ विप्रद्रुतादि शोरा जन्व ध्यमाना महात्मना
 ३९ ततोऽब्रवीच्छांतनवः सर्वानेव महारथान् ॥ एष भीमो रणे कुद्वो धार्तराष्ट्रान्महास्थान् ४० यथा प्राग्यन्यथा ज्येष्ठान्यथा शूरांश्च संगतान् ॥ निपातयत्युग्रधन्वा तं प्र
 गृहीतमाचिरम् ४१ एवमुक्तास्ततः सर्वे धार्तराष्ट्रस्य सैनिकाः ॥ अभ्यद्रवंत संकुद्धा भीमसेनं महाबलम् ४२ भगदत्तः प्रभिन्नेन कुंजरेण विशांपते ॥ अभ्ययात्सहसा तत्र य
 त्रभीमो व्यवस्थितः ४३ आपन्नत्रेव चरणे भीमसेनं शिलीमुखैः ॥ अदृश्यं समरे चक्रे जीमूत इव भास्करम् ४४ अभिमन्युमुखास्तत्तुनामृष्यंत महारथाः ॥ भीमस्याच्छा
 दनं संख्येस्वबाहुबलमाश्रिताः ४५ तपुं शरवर्षेण समं तात्पर्यं वारयन् ॥ गजं च शरवृष्ट्या तु बिभिदुस्ते समंततः ४६ सशस्त्रवृष्ट्याऽभिहतः समस्तैस्तेर्महारथैः ॥ प्रागज्यो
 तिष गजो राजन्नानालिंगैः सुतेजनैः ४७ संजातरुधिरोत्पीडः प्रेक्षणीयोऽभवद्गणे ॥ गभस्तिभिरिवार्कस्य संस्यूतो जलदो महान् ४८ संचोदितो मदस्त्रावी भगदत्तेन वारणः ॥
 अभ्यधावत तान् सर्वान् कालोत्सृष्ट इवांतकः ४९ द्विगुणं जवमास्थाय कं पयंश्चरणैर्महीम् ॥ तस्य तत्सुमहद्वृषं दृष्ट्वा सर्वे महारथाः ५० असह्यं मन्यमानाश्चनातिप्रमनसो
 ऽभवन् ॥ ततस्तु नृपतिः कुद्धो भीमसेनं स्तनांतरे ५१ आजघान महाराजशरेणानतपर्वणा ॥ सोऽतिविद्धो मेघेष्वासस्तेन राज्ञामहारथः ५२ मूर्च्छयाऽभिपरीतात्मा
 ध्वजयष्टिं समाश्रयत् ॥ तांस्तु भीतान्समालक्ष्य भीमसेनं च मूर्च्छितम् ५३ ननाद बलवन्नादं भगदत्तः प्रतापवान् ॥ ततो घटोत्कचो राजन् प्रेक्ष्य भीमं तथागतम् ५४
 संकुद्धो राक्षसो घोरस्तत्रैवांतरधीयत् ॥ सकृत्वादारुणां मायां भीरूणां भयवर्धिनीम् ५५ अदृश्यत निमेषार्धाद्वोररूपं समास्थितः ॥ ऐरावणं समारूढः स वै मायाकृतं
 स्वयम् ५६ तस्य चान्येऽपि दिङ्गा बभूवुरनुयायिनः ॥ अंजनो वामनश्चैव महापद्मश्च सुप्रभः ५७ त्रय एते महाना गाराक्षसैः समधिष्ठिताः ॥ महाकायास्त्रिधारा जन्म
 स्रवन्तो मदं बहु ५८

तेजोवीर्यबलोपेतामहाबलपराक्रमाः ॥ घटोत्कचस्तुस्वनागंचोदयामासतंतदा ५९ सगजंभगदत्तंतुहंतुकामःपरंतपः ॥ तेचान्येचोदितानागाराक्षसैस्तैर्महाबलैः ६०
परिपेतुःसुसंरब्धाश्चतुर्दंष्ट्राश्चतुर्दिशम् ॥ भगदत्तस्यतंनगांविषाणैरभ्यपीडयन् ६१ सपीड्यमानस्तौर्नागैर्वेदनार्तःशराहतः ॥ अनदत्सुमहानादमिद्राशिनिसमस्वनम्
६२ तस्यतंनदोतानादंसुघोरंभीमनिःस्वनम् ॥ श्रुत्वाभीष्मोऽब्रवीद्द्रोणंराजानंचसुयोधनम् ६३ एषयुध्यतिसंग्रामेहैडिंबेनदुरात्मना ॥ भगदत्तोमहेष्वासःकृच्छ्रेचपरिवर्त
ते ६४ राक्षसश्चमहाकायःसचराजाऽतिकोपनः ॥ एतौसमेतौसमरेकालमृत्युसमावुभौ ६५ श्रूयतेचैवदृष्टानांपांडवानांमहास्वनः ॥ हस्तिनश्चैवसुमहान्भीतस्यरु
दितध्वनिः ६६ तत्रगच्छामभद्रंवोराजानंपरिरक्षितुम् ॥ अरक्षमाणःसमरेक्षिप्रं प्राणान्विमोक्षयति ६७ तेत्वरध्वंमहावीर्याःकिंचिरेणप्रयामहे ॥ महान्हिर्वर्ततेरौद्रःसं
ग्रामोलोमहर्षणः ६८ भक्तश्चकुलपुत्रश्चशूरश्चपुतनापतिः ॥ युक्तंतस्यपरित्राणंकर्तुमस्माभिरच्युत ६९ भीष्मस्यतद्वचःश्रुत्वासर्वेवमहारथाः ॥ द्रोणभीष्मौपुरस्कृत्य
भगदत्तपरीप्सया ७० उत्तमंजवमास्थायप्रययुर्यत्रसोऽभवत् ॥ तान्प्रयातान्समालोक्ययुधिष्ठिरपुरोगमाः ७१ पंचालाःपांडवैःसार्धंपृष्ठतोऽनुययुःपरान् ॥ तान्यनीका
न्यथालोक्यराक्षसेन्द्रःप्रतापवान् ७२ ननादसुमहानादंविस्फोटमशनेरिव ॥ तस्यतंनिनदंश्रुत्वाट्टानागांश्चयुध्यतः ७३ भीष्मःशांतनवोभूयोभारद्वाजमभाषत ॥
नरोचतेमेसंग्राभोहैडिंबेनदुरात्मना ७४ बलवीर्यसमाविष्टःससहायश्चाप्रतम् ॥ नैषशक्योयुधानजेतुमपिवज्रभृतास्वयम् ७५ लब्धलक्षःप्रहारीचवयंचश्रांतवाहनाः ॥
पंचालैःपांडवेयैश्चदिवसंक्षतविक्षताः ७६ तन्नमेरोचतेयुद्धंपांडवैर्जितकाशिभिः ॥ घुष्यतामवहारोऽद्यश्वोयोत्स्यामःपरैःसह ७७ पितामहवचःश्रुत्वातथाचक्रुःस्मकौर
वाः ॥ उपायेनापयानंतेघटोत्कचभयादिताः ७८ कौरवेषुनिवृत्तेषुपांडवाजितकाशिनः ॥ सिंहनादान्भृशंचक्रुःशंखान्दध्मुश्चभारत ७९ एवंतदभवयुद्धंदिवसंभरतंप्रभ ॥
पांडवानांकुरूणांचपुरस्कृत्यघटोत्कचम् ८० कौरवास्तुततोरान्प्रययुःशिबिरंस्वकम् ॥ ब्रीडमानानिशाकालेपांडवैर्यैःपराजिताः ८१ शरविक्षतगात्रास्तुपांडुपुत्राम
हारथाः ॥ युद्धेसुमनसोभूत्वाजग्मुःस्वशिबिरंप्रति ८२ पुरस्कृत्यमहाराजभीमसेनघटोत्कचौ ॥ पूजयंतस्तदाऽन्योन्यमुदापरमयायुताः ८३ नदंतोविविधान्नादांस्तूर्य
स्वनविमिश्रितान् ॥ सिंहनादांश्चकुर्वंतोविमिश्रान्शंखनिःस्वनैः ८४ विनदंतोमहात्मानःकंपयंतश्चमेदिनीम् ॥ घट्टयन्तश्चमर्माणितवपुत्रस्यमारिष ८५ प्रयाताःशि
बिरायैवनिशाकालेपरंतप ॥ दुर्योधनस्तुनृपतिर्दीनोभ्रातृवधेनच ८६ मुहूर्तंचिंतयामासबाष्पशोकसमाकुलः ॥ ततःकृत्वाविधिसर्वैशिबिरस्ययथाविधि ॥ प्रदध्यौ
शोकसंतप्तोभ्रातृव्यसनकर्षितः ८७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधश्चतुर्थदिवसावहारेचतुःषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥

भयमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ सापहवाः
 ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ भयं मे सुमहज्जातं विस्मयश्चैव संजय ॥ श्रुत्वा पांडुकुमाराणां कर्म देवैः सुदुष्करम् १ पुत्राणां च पराभावं श्रुत्वा संजय सर्वशः ॥ चिंता मे महती सूत भवि
 ष्यति कथं त्विति २ ध्रुवं विदुरवाक्यानि धक्ष्यंति हृदयं मम ॥ यथा हि दृश्यते सर्वदेवयोगेन संजय ३ यत्र भीष्ममुखान् सर्वान् शस्त्रज्ञान् यो धसत्तमान् ॥ पांडवानामनीकेषु यो धयं
 ति प्रहारिणः ४ केनावध्यामहात्मानः पांडुपुत्रा महाबलः ॥ केन दत्तवरास्तातर्किवाज्ञानं विदंति ते ५ येन क्षयं न गच्छंति दिवितारा गणा इव ॥ पुनः पुनर्नमृष्यामि हतं सैन्यं तु पांडवैः
 ६ मय्येव दंडः पतति देवात्परमदारुणः ॥ यथाऽवध्याः पांडुसुता यथा वध्याश्च मे सुताः ७ एतन्मे सर्वमाचक्ष्वयाथा तथ्येन संजय ॥ न हि पारंप्रश्यामि दुःखस्यास्य कथं च न ८ स
 मुद्रस्येव महतो भुजाभ्यां प्रतरन्नरः ॥ पुत्राणां व्यसनं मन्ये ध्रुवं प्राप्तं सुदारुणम् ९ घातयिष्यति मे सर्वान् पुत्रान् भीमो न संशयः ॥ न हि पश्यामि तं वीरं यो मे रक्षेत् सुतान्नरणे १० ध्रुवं
 विनाशः संप्राप्तः पुत्राणां मम संजय ॥ तस्मान्मे कारणं सूत शक्तिं चैव विशेषतः ११ पृच्छतो वै यथा तत्त्वं सर्वमाख्यातुमर्हसि ॥ दुर्योधनश्च यच्च क्रेदं स्त्वा न विमुखान्नरणे १२ भी
 ष्मद्रोणौ कृपश्चैव सौबलश्च जयद्रथः ॥ द्रौणिर्वाऽपि मे हेष्वासो विकर्णो वामहाबलः १३ निश्चयो वाऽपि कस्ते पांतदा ह्यासीन् महात्मनाम् ॥ विमुखेषु महाप्राज्ञममपुत्रेषु संजय
 १४ ॥ संजय उवाच ॥ शृणु राजन्न बहितः श्रुत्वा चैवावधारय ॥ नैव मंत्रकृतं किंचिन्नैव भायां तथा धिधाम् १५ न वै विभीषिकां कां चिद्राजन्कुर्वति पांडवाः ॥ युध्यंति ते यथान्यायं
 शक्तिमंतश्च संयुगे १६ धर्मेण सर्वकार्याणि जीवितादीनि भारत ॥ आरभंते सदा पार्थाः प्रार्थयानामहद्यशः १७ मते युद्धां निवर्तते धर्मो पेता महाबलः ॥ श्रिया परमया युक्ता य
 तो धर्मस्तोजयः १८ तेनावधारणे पार्था जययुक्ताश्च पार्थिव ॥ तव पुत्रादुरात्मानः पापेष्वभिरताः सदा १९ निदुराहीनकर्माणस्तेन हीयंति संयुगे ॥ सुबहूनि नृशंसानि
 पुत्रैस्तव जनेश्वर २० निकृता नीह पांडूनां नीचैरिव यथानरैः ॥ सर्वैश्च तदनाहत्य पुत्राणां तव किल्बिषम् २१ सापहवाः सदैवासं पांडवाः पांडुपूर्वज ॥ न चैतान् बहु मन्यते पुत्रास्त
 व विशांपते २२ तस्य पापस्य सततं क्रियमाणस्य कर्मणः ॥ सांप्रतं सुमहद्वोरं फलं प्राप्तं जनेश्वर २३ सत्त्वं भुंक्ष्व महाराज सपुत्रः स सुहृज्जनः ॥ नावबुध्यसि यद्राजन् वार्यमाणः
 सुहृज्जनैः २४ विदुरेणाथ भीष्मेण द्रोणेन च महात्मना ॥ तथा मया चाप्यसकृद्धार्यमाणो न बुध्यसे २५ वाक्यं हि तं च पथ्यं च मर्त्याः पथ्यमिवौषधम् ॥ पुत्राणां मत्तमाज्ञाय जि
 तान् मन्यसि पांडवान् २६ शृणु भूयो यथा तत्त्वं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ कारणं भरत श्रेष्ठ पांडवानां जयं प्रति २७ तत्ते हं कथयिष्यामि यथा श्रुतमस्मिंदम ॥ दुर्योधनेन संपृष्ट
 एतमर्थं पितामहः २८ दृष्ट्वा भ्रातृन् नरुणैः सर्वां निजं तांस्तु महारथान् ॥ शोकं समूढं हृदयो निशाकाले स्मकौरवः २९

अपरिख्यात किल्बिषाः २१ । २३ । २४ । २५ मन्यसि मन्यसे २६ । २७ । २८ । २९

पितामहं महाप्राज्ञं विनयेनोपगम्य ह ॥ यद्ब्रवीत्सुतस्तेऽसौ तन्मे गृणु जनेश्वर ३० ॥ दुर्योधन उवाच ॥ द्रोणश्च त्वंच शल्यश्च कृपो द्रौणिस्तथैव च ॥ कृतवर्मा च हार्दिक्यः
कांबोजश्च सुदक्षिणः ३१ ॥ भूरिश्रवा विकर्णश्च भगदत्तश्च वीर्यवान् ॥ महारथाः समाख्याताः कुलपुत्रास्तनुत्यजः ३२ ॥ त्रयाणामपि लोकानां पर्याप्ता इति मे मतिः ॥ पांडवा
नां समस्ताश्च नातिष्ठंत पराक्रमे ३३ ॥ तत्र मे संशयो जातस्तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ॥ यं समाश्रित्य कौन्तेया जयं त्यस्मान्क्षणे क्षणे ३४ ॥ भीष्म उवाच ॥ गृणुराजन्वचो
मह्यं यथा वक्ष्यामि कौरव ॥ बहुशश्च मयोक्तोऽसि न च मे तत्त्वया कृतम् ३५ ॥ क्रियतां पांडवैः सार्धं शमो भरतसत्तम ॥ एतत्क्षेममहं मध्ये पृथिव्यास्तव वा विभो ३६ ॥ भुंक्ष्वे
मां पृथिवीराज न भ्रातृभिः सहितः सुखी ॥ दुर्हृदस्तापयन् सर्वां ब्रदयं श्वापि बांधवान् ३७ ॥ न च मे क्रोशतस्तात श्रुतवानसि वै पुरा ॥ तदिदं समनुप्राप्तं यत्पांडून् वमन्यसे ३८
यश्चेतुरवध्यत्वे तेषामक्लिष्टकर्मणाम् ॥ तं गृणुष्व महाबाहो मम कीर्तयतः प्रभो ३९ ॥ नास्ति लोके पुतद्रूतं भवितानो भविष्यति ॥ योजयेत्पांडवान् सर्वान्पालिताञ्छा
र्द्धधन्वना ४० ॥ यत्तु मे कथितं तात सुनिभिर्भावितात्मभिः ॥ पुराणगीतं धर्मज्ञतच्छृणुष्व यथा तथम् ४१ ॥ पुरा किल सुराः सर्वे ऋषयश्च समागताः ॥ पितामहमुपासेदुःपर्वते
गन्धमादने ४२ ॥ तेषां मध्ये समासीनः प्रजापतिरपश्यत ॥ विमानं प्रज्वलद्भासास्थितं प्रवरमंबरे ४३ ॥ ध्यानेनावेद्यत ब्रह्मा कृत्वा च नियतोऽञ्जलिम् ॥ नमश्चकार हृष्टात्मा
पुरुषं परमेश्वरम् ४४ ॥ ऋषयस्त्वथ देवाश्च दृष्ट्वा ब्रह्माणमुत्थितम् ॥ स्थिताः प्रांजलयः सर्वे पश्यन्तो महद्द्रुतम् ४५ ॥ यथा वञ्चत मभ्यर्च्य ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः ॥ जगाद जगतः
स्रष्टा परं परमधर्मवित् ४६ ॥ विश्वावसुर्विश्वमूर्तिर्विश्वेशो विष्वक्सेनो विश्वकर्मा वशीच ॥ विश्वेश्वरो वासुदेवोऽसितस्माद्योगात्मानं देवतं त्वामुपैमि ४७ ॥ जय विश्वमहा
देव जय लोकहिते रत ॥ जय योगीश्वर विभो जय योगपरावर ४८ ॥ पद्मगर्भ विशालाक्ष जय लोकेश्वरेश्वर ॥ भूतभव्यभवन्नाथ जय सौम्यात्मजात्मज ४९ ॥ असंख्येयगुणा
धारजय सर्वपरायण ॥ नारायण सुदुष्पारजय शार्ङ्गधनुर्धर ५० ॥ जय सर्वगुणोपेत विश्वमूर्ते निरामय ॥ विश्वेश्वर महाबाहो जय लोकार्थतत्पर ५१ ॥ महोरग वराहाद्यह
रिकेश विभोजय ॥ हरि वास दिशामीश विश्वनासा मिताव्यय ५२ ॥ व्यक्ताव्यक्ता मितास्थाननियतं तं द्वित्रयसत्क्रिय ॥ असंख्येयात्मभावज्ञ जय गंभीर कामद ५३ ॥ अनंत
विदित ब्रह्म न नित्यभूत विभावन ॥ कृतकार्य कृतप्रज्ञ धर्मज्ञ विजयावह ५४ ॥ गुह्यात्मन् सर्वयोगात्मन् स्फुटं संभूत संभव ॥ भूताद्यलोकतत्त्वेश जय भूतविभावन ५५ ॥ आ
त्मयोने महाभाग कलसंक्षेप तत्पर ॥ उद्भावन मनोभाव जय ब्रह्मजय प्रिय ५६ ॥ निसर्गसर्गनिरत कामेश परमेश्वर ॥ अमृतोद्भव सद्भावमुक्तात्मन् विजयप्रद ५७ ॥ प्रजा
पतिपते देवपद्मनाभ महाबल ॥ आत्मभूत महाभूत सत्त्वात्मन् जय सर्वदा ५८ ॥ पादौ तव धरादेवी दिशो बाहू दिवं शिरः ॥ मूर्तिस्तेऽहं सुराः कायश्चंद्रादित्यौ च चक्षुषी ५९

बलंतपश्चसत्यंचकर्मधर्मात्मकंतव ॥ तेजोग्निःपवनःश्वासआपस्तेस्वेदसंभवाः ६० अश्विनौश्रवणौनित्यंदेवीजिह्वासरस्वती ॥ वेदाःसंस्कारनिष्ठाहित्वयीदंजगदा
श्रितम् ६१ नसंख्यानंपरीमाणंनतेजोनपराक्रमम् ॥ नबलंयोगयोगीशजानीमस्तेनसंभवम् ६२ त्वद्भक्तिनिस्तादेवनियमैस्त्वांसमाश्रिताः ॥ अर्चयामःसदा
विष्णोपरमेशंमहेश्वरम् ६३ ऋषयोदेवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ पिशाचामानुषाश्वैवमृगपक्षिसरीसृपाः ६४ एवमादिमयासृष्टं पृथिव्यांत्वत्प्रसादजम् ॥ पद्मना
भविशालाक्षकृष्णदुःखप्रणाशन ६५ त्वंगतिःसर्वभूतानांत्वंनेतात्वंजगद्गुरुः ॥ त्वत्प्रसादेनदेवेशसुखिनोविबुधाःसदा ६६ पृथिवीनिर्भयादेवत्वत्प्रसादात्सदाभवत् ॥
तस्माद्भवविशालाक्षयदुवंशविवर्धनः ६७ धर्मसंस्थापनार्थायदैत्यानांचवधायच ॥ जगतोधारणार्थायविज्ञाप्यंकुरुमेविभो ६८ यत्तत्परमकंगुह्यंत्वत्प्रसादादिदं
विभो ॥ वासुदेवतदेतत्तमयोद्रीतंयथातथम् ६९ सृष्ट्वासंकर्षणंदेवंस्वयमात्मानमात्मना ॥ कृष्णत्वमात्मनास्त्राक्षीःप्रद्युम्नंचात्मसंभवम् ७० प्रद्युम्नादिनरुद्धंत्वंयंविदुर्वि
ष्णुमव्ययम् ॥ अनिरुद्धोऽसृजन्मांवैब्रह्माणंलोकधारिणम् ७१ वासुदेवमयःसोऽहंत्वयैवास्मिनिर्मितः ॥ विभज्यभागशोऽऽत्मानंव्रजमानुषतांविभो ७२ तत्रा
सुरवयंकृत्वासर्वलोकसुखायवै ॥ धर्मप्राप्ययशःप्राप्ययोगंप्राप्यसितत्वतः ७३ त्वांहिब्रह्मर्षयोलोकेदेवाश्चाभितविक्रम ॥ तैस्तैर्हिनामभिर्युक्तागायंतिपरमात्म
कम् ७४ स्थिताश्चसर्वेत्वयिभूतसंघाःकृत्वाऽऽश्रयंत्वांवरदुसबाहो ॥ अनादिमध्यांतमपारयोगंलोकस्यसेतुंप्रवदंतिविप्राः ७५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभी
ष्मवधप०विश्वोपाख्यानेपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततःसभगवान्देवोलोकानामीश्वरेश्वरः ॥ ब्रह्माणंप्रत्युवाचदेदंस्निग्धगं
भीरयागिरा १ विदितंतातयोगान्मेसर्वमेतत्तत्त्वेषितम् ॥ तथातद्भवितेत्युक्तातत्रैवांतरधीयत २ ततोदेवर्षिगंधर्वाविस्मयंपरमंगताः ॥ कौतूहलपराःसर्वेपितामहम
थाब्रुवन् ३ कोन्वयंयोभगवताप्रणम्यविनयाद्विभो ॥ वाग्भिःस्तुतोवरिष्ठाभिःश्रोतुमिच्छामंतवयम् ४ एवमुक्तस्तुभगवान्प्रत्युवाचपितामहः ॥ देवब्रह्मर्षिगंधर्वा
न्सर्वान्मधुरयागिरा ५ यत्तत्परंभविष्यंचभवितव्यंचयत्परम् ॥ भूतात्माचप्रभुश्चैवब्रह्मयज्ञपरंपदम् ६ तेनास्मिंकृतसंवादःप्रसन्नेनसुरर्षभाः ॥ जगतोऽनुग्रहार्थायया
चितोमेजगत्पतिः ७ मानुषंलोकमातिष्ठवासुदेवइतिश्रुतः ॥ असुराणांवधार्थायसंभवस्वमहीतले ८ संग्रामेनिहतायेतेदैत्यदानवराक्षसाः ॥ तइमेनृषुसंभूताधोरूपा
महाबलाः ९ तेषांवधार्थंभगवान्नरेणसहितोवशी ॥ मानुषीयोनिमास्थायचरिष्यतिमहीतले १० नरनारायणौयौतौपुराणावृषिसत्तमौ ॥ सहितौमानुषेलोकेसंभूताव
मितयुती ११ अजेयौसमरेयतौसहितैरमरैरपि ॥ मूढास्वेतौनजानंतिनरनारायणादृषी १२

तस्याहमग्रजः पुत्रः सर्वस्य जगतः प्रभुः ॥ वासुदेवोऽर्चनीयो वः सर्वलोकमहेश्वरः १३ तथामनुष्योऽयमिति कदाचित्सुरसत्तमाः ॥ नावज्ञेयो महावीर्यः शंखचक्रगदाधरः
 १४ एतत्परमकं गुह्यमेतत्परमकं पदम् ॥ एतत्परमकं ब्रह्म एतत्परमकं यशः १५ एतदक्षरमव्यक्तमेतद्वैशाश्वतं महः ॥ यत्तत्पुरुषसंज्ञं वैगीयते ज्ञायते न च १६ एतत्परम
 कं तेज एतत्परमकं सुखम् ॥ एतत्परमकं सत्यं कीर्तितं विश्वकर्मणा १७ तस्मात्सेन्द्रैः सुरैः सर्वलोकैश्चामितविक्रमः ॥ नावज्ञेयो वासुदेवो मानुषोऽयमिति प्रभुः १८ यश्च
 मानुषमात्रोऽयमिति ब्रूयात्समं दधीः ॥ हृषीकेशमवज्ञानात्तमाहुः पुरुषाधमम् १९ योगिनं तं महात्मानं प्रविष्टं मानुषीं तनुम् ॥ अवमन्येद्वासुदेवं तमाहुस्तामसं जनाः
 २० देवं च राचरात्मानं श्रीवत्सां कं सुवर्चसम् ॥ पद्मनाभं न जानाति तमाहुस्तामसं बुधाः २१ किरीटकौस्तुभधरं मित्राणामभयंकरम् ॥ अवजानन् महात्मानं धोरेतमसि
 मज्जति २२ एवं विदित्वा तत्त्वार्थलोकानामीश्वरेश्वरः ॥ वासुदेवो नमस्कार्यः सर्वलोकैः सुरोत्तमाः २३ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्ता स भगवान् देवान्सर्षिणान् पुरा ॥
 विसृज्य सर्वभूतात्मा जगाम भवनं स्वकम् २४ ततो देवाः संगंधर्वा मुनयोऽप्सरसोऽपि च ॥ कथां तां ब्रह्मणा गीतां श्रुत्वा प्रीता दिवं ययुः २५ एतच्छ्रुतं मया तात ऋषीणां भावि
 तात्मनाम् ॥ वासुदेवं कथयतां समवाये पुरातनम् २६ रामस्य जामदग्न्यस्य मार्कण्डेयस्य धीमतः ॥ व्यासनारदयोश्चापि सकाशाद्भरतर्षभ २७ एतमर्थं च विज्ञाय श्रुत्वा च
 प्रभुमव्ययम् ॥ वासुदेवं महात्मानं लोकानामीश्वरेश्वरम् २८ यस्य चैवात्मजो ब्रह्मा सर्वस्य जगतः पिता ॥ कथं न वासुदेवोऽयमर्च्यश्चैव्यश्च मानवैः २९ वारितोऽसि म
 या तात मुनिभिर्वेदपारगैः ॥ मागच्छ संयुगं तेन वासुदेवेन धन्विना ३० मा पांडवैः सार्द्धमिति तत्त्वमोहाद्बुध्यसे ॥ मन्येत्वां राक्षसं कूरंतथा चासितमो वृतः ३१ यस्मा
 द्विषसि गोविंदं पांडवं तं धनं जयम् ॥ नरनारायणौ देवौ कोऽन्यो द्विष्याद्विमानवः ३२ तस्माद्ब्रवीमि ते राजन्नेष वैशाश्वतोऽव्ययः ॥ सर्वलोकमयो नित्यः शास्ता धात्रीधरो
 ध्रुवः ३३ यो धारयति लोकान् स्त्रीश्चराचरगुरुः प्रभुः ॥ यो द्वाजयश्च जेता च सर्वप्रकृतिरीश्वरः ३४ राजन् सर्वमयो ह्येष तमो रागविवर्जितः ॥ यतः कृष्णस्ततो धर्मो यतो धर्म
 स्ततो जयः ३५ तस्य माहात्म्ययोगेन योगेनात्ममयेन च ॥ धृताः पांडुसुताराजन् जयश्चैषां भविष्यति ३६ श्रेयो युक्तां सदा बुद्धिं पांडवानां दधाति यः ॥ बलं चैव रणे नित्यं
 भयेभ्यश्चैव रक्षति ३७ स एष शाश्वतो देवः सर्वगुह्यमयः शिवः ॥ वासुदेव इति ज्ञेयो यन्मां पृच्छसि भारत ३८ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च कृतलक्षणैः ॥ सेव्यतेऽभ्यर्च्यते चै
 व नित्ययुक्तैः स्वकर्मभिः ३९ द्वापरस्य युगस्यन्ते आदौ कलियुगस्य च ॥ सात्वतं विधिमास्थाय गीतः संकर्षणेन वै ४० स एष सर्वसुरमर्त्यलोकं समुद्रकक्ष्यां तरितां पुरीं च ॥
 युगे युगे मानुषं चैव वासं पुनः पुनः सृजते वासुदेवः ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधप० विश्वोपाख्याने षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ९२ ॥

भीष्य०

अ०

६७

॥ ९९ ॥

॥ ९९ ॥

॥ भीष्मउवाच ॥ शृणुचेदंमहाराजब्रह्मभूतंस्तवंमम ॥ ब्रह्मर्षिभिश्चदेवैश्चयःपुराकथितोभुवि १ साध्यानामपिदेवानांदेवदेवेश्वरःप्रभुः ॥ लोकभावनभावज्ञइतित्वांसा
रदोऽब्रवीत् २ भूतंभव्यंभविष्यंचमार्कडेयोऽभ्युवाचह ॥ यज्ञंत्वांचैवयज्ञानांतपश्चतपसामपि ३ देवानामपिदेवंचत्वामाहभगवान्भृगुः ॥ पुराणंचैवपरमंविष्णो
रूपंतवेतिच ४ वासुदेवोवसूनांत्वंशक्रंस्थापयितातथा ॥ देवदेवोऽसिदेवानामितिद्वैपायनोऽब्रवीत् ५ पूर्वंप्रजानिसर्गेचदक्षमाहुःप्रजापतिम् ॥ स्रष्टारंसर्वलोकानामं
गिरास्त्वांतथाऽब्रवीत् ६ अव्यक्तंतेशरीरोत्थंव्यक्तंतेमनसिस्थितम् ॥ देवास्त्वत्संभवाश्चैवदेवलस्त्वसितोऽब्रवीत् ७ शिरसातेदिवंग्यासंबाहुभ्यांपृथिवीतथा ॥ जठरंते
त्रयोलोकाःपुरुषोऽसिसनातनः ८ एवंचत्वामभिजानंतितपसाभावितानराः ॥ आत्मदर्शनतृप्तानामृषीणांचासिसत्तमः ९ राजर्षीणामुदाराणामाहवेष्वाविर्तिनाम् ॥
सर्वधर्मप्रधानानांत्वंगतिर्मधुसूदन १० इतिनित्ययोगविद्भिर्भगवान्पुरुषोत्तमः ॥ सनत्कुमारप्रमुखैःस्तूयतेऽभ्यर्च्यतेहरिः ११ एषतेविस्तरस्तातसंक्षेपश्चप्रकीर्तितः ॥
केशवस्ययथातत्वंसुप्रीतोभजकेशवम् १२ संजयउवाच ॥ पुण्यंश्रुत्वैतदाख्यानंमहाराजसुतस्तव ॥ केशवंबहुमेनेसपांडवांश्चमहारथान् १३ तमब्रवीन्महाराजभीष्मः
शांतनवःपुनः ॥ माहात्म्यंतेश्रुतंराजन्केशवस्यमहात्मनः १४ नरस्यचयथातत्वंयन्मात्वंपृच्छसेनृप ॥ यदर्थंनृपुसंभूतौनरनारायणावृषी १५ अवध्यौचयथावीरौसं
युगेष्वपराजितौ ॥ यथाचपांडवाराजब्रध्यायुधिकस्यचित् १६ प्रीतिमान्हिदृढंकृष्णःपांडवेषुयशस्विषु ॥ तस्माद्ब्रवीमिराजेंद्रशमोभवतुपांडवैः १७ पृथिवींभुंक्ष्व
सहितोभ्रातृभिर्बलिभिर्वशी ॥ नरनारायणौदेवाववज्ञायनशिष्यसि १८ एवमुक्तावपितातूष्णीमासीद्विज्ञापते ॥ व्यसर्जयन्महाराजानंशयनंचविवेशह १९ राजाचशि
विरंप्रायात्प्रणिपत्यमहात्मने ॥ शिश्येचशयनेशुभ्रेरात्रिंतांभरतर्षभ २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणिविश्वोपाख्यानेअष्टपृष्ठितमोऽध्यायः
॥ ६८ ॥ विश्वोपाख्यानंसमाप्तम् ॥ ॥ संजयउवाच ॥ व्युषितायांतुशर्व्यामुदितेचदिवाकरे ॥ उभेसेनेमहाराजयुद्धायैवसमीयतुः १ अभ्यधावंतसंकुद्धाःपर
स्परजिगीषवः ॥ तेसर्वेसहितायुद्धेसमालोक्यपरस्परम् २ पांडवाधार्तराष्ट्राश्चराजन्दुर्मैत्रितेतव ॥ व्यूहौचव्यूहसंरब्धाःसंप्रहृष्टाःप्रहारिणः ३ अरक्षन्मकरव्यूहंभी
ष्मोराजन्समंततः ॥ तथैवपांडवाराजब्रक्षन्व्यूहमात्मनः ४ सनिर्ययौमहाराजपितादेवव्रतस्तव ॥ महतारथवंशेनसंवृतोरथिनावरः ५ इतरेतरमन्वीयुर्यथाभागमव
स्थिताः ॥ रथिनःपत्तयश्चैवदंतिनःसादिनस्तथा ६ तान्दृष्ट्वाऽभ्युद्यतान्संख्येपांडवाहियशस्विनः ॥ श्येनेनव्यूहराजेनतेनाजय्येनसंयुगे ७ अशोभतमुखेतस्यभी
मसेनोमहाबलः ॥ नेत्रेशिखंडीदुर्धर्षोधृष्टदुम्रश्चपार्षतः ८

१ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ ३० भी० नी० भा०

शीर्षेतस्याभवद्वीरः सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥ विधुन्वन्गांडिवं पार्थो ग्रीवायामभवत्तदा १ अक्षौहिण्यासमंतत्रवामपक्षोऽभवत्तदा ॥ महात्मा द्रुपदः श्रीमान्सहपुत्रेण संयुगे
 १० दक्षिणश्चाभवत्पक्षः कैकेयोऽक्षौहिणीपतिः ॥ पृष्ठतो द्रौपदेयाश्च सौभद्रश्चापिवीर्यवान् ११ पृष्ठे समभवच्छ्रीमान् स्वयं राजायुधिष्ठिरः ॥ भ्रातृभ्यां सहितो वीरो यमाभ्यां
 चारुविक्रमः १२ प्रविश्य तुरणे भीमो मकरं मुखतस्तदा ॥ भीष्ममासाद्य संग्रामे छादयामास सायकैः १३ ततो भीष्मो महास्त्राणि पातयामास भारत ॥ मोहयन् पांडुपुत्राणां व्यू
 ढं सैन्यं महाहवे १४ संमुह्यति तदा सैन्ये त्वरमाणो धनंजयः ॥ भीष्मं शरसहस्रेण विव्याधरणमूर्धनि १५ प्रतिसंवार्य चास्त्राणि भीष्ममुक्तानि संयुगे ॥ स्वनानीकेन हृष्टेन युद्धाय
 समुपस्थितः १६ ततो दुर्योधनो राजा भारद्वाजमभाषत ॥ पूर्वदृष्ट्वा वधं घोरं बलस्य बलिनां वरः १७ भ्रातृणां च वधं युद्धे स्मरमाणो महारथः ॥ आचार्यसततं हित्वं हितकामो म
 मानव १८ वयं हित्वां समाश्रित्य भीष्मं चैव पितामहम् ॥ देवान् पिरणे जेतुं प्रार्थयामो न संशयः १९ किमु पांडुसुतान् युद्धे हीनवीर्यपराक्रमान् ॥ स तथा कुरुभद्रं ते यथा वध्यंति
 पांडवाः २० एवमुक्तस्ततो द्रोणस्तव पुत्रेण मारिष ॥ अभिनत्पांडवानीकं प्रेक्षमाणस्य सात्यकेः २१ सात्यकिस्तु ततो द्रोणं वारयामास भारत ॥ तयोः प्रवृत्ते युद्धं घोरं रूपं भया
 वहम् २२ शैनेयं तुरणं कुद्वो भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ अविध्यन्निशितैर्बाणैर्जनुदेशे हसन्निव २३ भीमसेनस्ततः कुद्वो भारद्वाजमविध्यत ॥ संरक्षन् सात्यकिं राजन् द्रोणाच्छस्त्रभृ
 तां वरात् २४ ततो द्रोणश्च भीष्मश्च तथा शल्यश्च मारिष ॥ भीमसेनं रणे कुद्वो श्लाघ्यां चकिरे शरैः २५ तत्राभिमन्युः संकुद्वो द्रौपदेयाश्च मारिष ॥ विव्यधुर्निशितैर्बाणैः स
 र्वीस्तानुद्यतायुधान् २६ द्रोणभीष्मौ तु संकुद्वो वापतंतौ महाबलौ ॥ प्रत्युद्ययौ शिखंडी तुमहेष्वासो महाहवे २७ प्रगृह्य बलवद्वीरो धनुर्जलदनिःस्वनम् ॥ अभ्यवर्षच्छ
 रैस्तूर्णैश्छादयानो दिवाकरम् २८ शिखंडिनं समासाद्य भरतानां पितामहः ॥ अवर्जयत संग्रामं स्त्रीत्वं तस्यानु संस्मरन् २९ ततो द्रोणो महाराज अभ्यद्रवत तं रणे ॥ रक्षमाण
 स्तदा भीष्मं तव पुत्रेण चोदितः ३० शिखंडी तु समासाद्य द्रोणं शस्त्रभृतां वरम् ॥ अवर्जयत संग्रामं स्तोयुगांताग्निमिवोल्बणम् ३१ ततो बलेन महता पुत्रस्तव विशांपते ॥
 जुगोप भीष्ममासाद्य प्रार्थयानो महद्यशः ३२ तथैव पांडवाराजन् पुरस्कृत्य धनंजयम् ॥ भीष्ममेवाभ्यवर्तत जयं कृत्वा दृढां मतम् ३३ तद्युद्धमभवद्भारं देवानां दानवैरिव ॥
 जयमाकांक्षतां संख्येयशश्च सुमहाद्भुतम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि पंचमदिवसयुद्धारंभे ऊनसप्ततितमोऽध्यायः ६९ ॥ संजय उवाच ॥ अ
 करोतु मुलं युद्धं भीष्मः शांतं न वस्तदा ॥ भीमसेनभयादिच्छन् पुत्रांस्तारयितुं तव १ पूर्वाह्ने तन्महारौद्रं राज्ञां युद्धमवर्तत ॥ कुहूणां पांडवानां च मुख्यशूरविनाशनम् २
 तस्मिन्नाकुलसंग्रामे वर्तमाने महाभये ॥ अभवत्तु मुलः शब्दः संस्पृशन् गगनं महत् ३

४ । ५ । ६ स्तवयितुर्गर्जितम् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४
 बहुवर्णविचित्रचदिव्यंवानरलक्षणम् ॥ अपश्याममहाराजध्वजंगांडीवधन्वनः ४ विद्युतंमेवमध्यस्थांभ्राजमानामिवांबरं ॥ ददृशुर्गोडिव्योधास्त्वमपृष्ठंमहामृधे ५
 आशुश्रुमभृशंचास्यशक्रस्येवाभिगर्जतः ॥ सुयोतंतलयोःशब्दंनिघ्नतस्तववाहिनीम् ६ चंडवातोयथामेवःसविद्युस्तनयितुमात्रं ॥ दिशःसंप्लावयन्सर्वाःशरवर्षैः
 समंततः ७ समभ्यधावद्वांगेयैर्भस्त्रोधनंजयः ॥ दिशंप्राचींप्रतीचींचनजानीमोऽस्रमोहिताः ८ कांदिग्भूताःश्रान्तयत्राहताश्वाहतचेतसः ॥ अन्योन्यमभिसंश्लिष्य
 योधास्तेभरतर्षभ ९ भीष्ममेवाभ्यलीयंतसहसर्वैस्तवात्मजैः ॥ तेषामार्तायनमभूद्भीष्मःशांतनवोरणे १० समुत्पतंतिवित्रस्तारथेभ्योरथिनस्तथा ॥ सादिन
 श्वाश्वपृष्ठेभ्योभूमौचापिउदातयः ११ श्रुत्वागांडीवनिर्वोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ सर्वसैन्यानिभीतानिव्यवालीयंतभारत १२ अथकांबोजैरश्वैर्महद्भिःशीघ्रगामि
 भिः ॥ गोपानांबहुसाहस्रैर्बालैर्गोपायनेवृतः १३ मद्रसौवीरगांधारैस्त्रैगर्तैश्चविशांपते ॥ सर्वकालिङ्गमुत्थैश्चकलिङ्गाविपतिवृतः १४ नानानरगणैर्वैश्वदुःशासन
 पुरःसरः ॥ जयद्रथश्चतृपतिःसहितःसर्वराजभिः १५ हयारोहवराश्चैवतवपुत्रेणचोदिताः ॥ चतुर्दशसहस्राणिसौबलंपर्यवारयन् १६ ततस्तेसहिताःसर्वेविभ
 क्ररधवाहनाः ॥ अर्जुनंसमरेजघुस्तावकाभरतर्षभ १७ रथिभिर्वारणैरश्वैःपादातैश्चसमीरितम् ॥ घोस्मायोधनंचक्रेमहाभ्रसदृशंरजः १८ तोमरप्रासनाराचगजाश्च
 रथयोधिनाम् ॥ बलेनमहताभीष्मःसमसज्जत्किरीटिना १९ आवंत्यःकाशिराजेनभीमसेनेनसैधवः ॥ अजातशत्रुर्मद्राणामृषभेणयशस्विना २० सहपुत्रःसहा
 मात्यःशल्येनसमसज्जत ॥ विकर्णःसहदेवेनचित्रसेनःशिखंडिना २१ मत्स्यादुर्योधनंजग्मुःशकुनिंचविशांपते ॥ द्रुपदश्चेकितानश्चसात्यकिश्चमहारथः २२ द्रोणेन
 समसज्जंतसपुत्रेणमहात्मना ॥ कृपश्चकृतवर्माचधृष्टद्युम्नमभिद्रुतौ २३ एवंप्रव्रजिताश्चानिभ्रांतनागरथानिच ॥ सैन्यानिसमसज्जंतप्रयुद्धानिसमंततः २४ निरश्रेवि
 द्युतस्तीव्रादिशश्चरजसाऽऽवृताः ॥ प्रादुरासन्नमहोल्काश्चसनिर्घाताविशांपते २५ प्रादुर्भूतांमहावातःपांसुवर्षपपातच ॥ नभस्यंतर्दधेसूर्यःसैन्येनरजसाऽऽवृतः २६
 प्रमोहःसर्वसत्त्वानामतीवसमपद्यत ॥ रजसाचाभिभूतानामस्रजालैश्चतुद्यताम् २७ वीरबाहुविस्मृष्टानांसर्वावरणभेदिनाम् ॥ संघातःशरजालानांतुमुलःसमपद्यत २८
 प्रकाशंचकुराकाशमुद्यतानिभुजोत्तमैः ॥ नक्षत्रमिलामानिशस्त्राणिभरतर्षभ २९ आर्षभाणिविचित्राणिरुक्मजालावृतानिच ॥ संपेतुर्दिक्षुसर्वासुचर्मणिभरत
 र्षभ ३० सूर्यवर्णैश्चनिर्वृष्टैःपात्यमानानिसर्वशः ॥ दिक्षुसर्वास्वदृश्यन्तशरीराणिशिगांसिच ३१ भग्नचक्राक्षनीडाश्चनिपातितमहाध्वजाः ॥ हताश्वाःपृथिवीजग्मु
 स्तत्रतत्रमहारथाः ३२ परिपेतुर्हयाश्चात्रैश्चिच्छस्त्रकृतव्रणाः ॥ स्थानविपरिक्लृप्तोहतेपुरथयोधिषु ३३ शराहताभिन्नदेहावद्धयोक्ताहयोत्तमाः ॥ युगानिपर्यक
 र्पंततत्रतत्रस्मभारत ३४

३५ वीतमाददिरमतिगजमृतेतोर्निर्वायमपिगजंजगुः मत्तगजबुद्धेतिभावः 'वीतमसारगजे' इतिभेदिनी ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इतिभी० नी० भा० एकसप्तति

अदृश्यंतससूताश्वसाश्वाःसरथयोधिनः ॥ एकेनबलिनाराजन्वारणेनविमर्दिताः ३५ गंधहस्तिमदस्त्रावमात्रायबहवोरणे ॥ सन्निपातेबलौघानांवीतमाददिरगजाः
३६ सतोभरैर्महामात्रैर्निपतद्भिर्गतासुभिः ॥ बभूवायोधनंछत्रंनाराचाभिहर्तैर्गजैः ३७ सन्निपातेबलौघानांप्रिषितैर्वरवारणैः ॥ निपेतुर्युधिसंभग्नाःसयोधाःसध्वजागजाः
३८ नागराजोपमैर्हस्तैर्नागैराक्षिप्यसंगुमे ॥ व्यदृश्यंतमहाराजसंभग्रायकूचराः ३९ विशीर्णरथसंघाश्चकेशेष्वाक्षिप्यदंतिभिः ॥ दुमशाखाइवाविध्यनिष्पिष्टार
थिनोरणे ४० रथेषुचरथान्युद्धेसंसक्तान्वरवारणाः ॥ विकर्षतोदिशःसर्वाःसंपेतुःसर्वशब्दगाः ४१ तेषांतथाकर्षतांतुगजानारूपमाबभौ ॥ सरःसुनलिनीजालं
विषक्तमिवकर्षताम् ४२ एवंसंछादितंतत्रबभूवायोधनंमहत् ॥ सादिभिश्चपदातैश्चसध्वजैश्चमहारथैः ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधप०
संकुलयुद्धेएकमसतितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ शिखंडीसहमत्स्येनविराटेनविशंपते ॥ भीष्ममाशुमहेष्वासमाससादसुदुर्जयम् १
द्रोणंरुपंविकर्णंचमहेष्वासंमहाबलम् ॥ राज्ञश्चान्यानरणेशूरांन्बहूनाच्छेद्धनंजयः २ सैधवंचमहेष्वासंसामात्यंसहबंधुभिः ॥ प्राच्यांश्चदाक्षिणात्यांश्चभूमि
पान्भूमिपर्वभ ३ पुत्रंचतेमहेष्वासंदुर्योधनममर्षणम् ॥ दुःसहंचैवसमरेभीमसेनोऽभ्यवर्तत ४ सहदेवस्तुशकुनिमुल्लंकंचमहारथम् ॥ पितापुत्रौमहेष्वासावभ्य
वर्ततदुर्जयो ५ युधिष्ठिरोमहाराजगजानीकंमहारथः ॥ समवर्ततसंग्रामेपुत्रेणनिकृतस्तव ६ माद्रीपुत्रस्तुनकुलःशूरसंकंदनोयुधि ॥ त्रिगर्तानांबलैःसार्धसम
सज्जतपांडवः ७ अभ्यवर्ततसंकुद्धाःसमेशाल्वकेकयान् ॥ सात्यकिश्चेकितानश्चसौभद्रश्चमहारथः ८ धृष्टकेतुश्चसमरेराक्षसश्चवटोत्कचः ॥ पुत्राणांतिरथा
नीकंप्रत्युद्याताःसुदुर्जयाः ९ सेनापतिरमेयात्माधृष्टद्युम्नोमहाबलः ॥ द्रोणेनसमरेराजन्समियायोग्रकर्मणा १० एवमेतेमहेष्वासास्तावकाःपांडवैःसह ॥ समे
त्यसमरेशूराःसंप्रहारंप्रचक्रिरे ११ मध्यंदिनगतेसूर्येनभस्याकुलतांगते ॥ कुरवःपांडवेयाश्चनिजघ्नुरितरेतरम् १२ ध्वजिनोहेमचित्रांगाविचरंतोरणाजिरे ॥
सपताकारस्थारेजुर्वेयाप्रपरिवारणाः १३ समेतानांचसमरेजिगीषूणांपरस्परम् ॥ बभूवतुमुलःशब्दःसिंहानामिवनर्दताम् १४ तत्राद्भुतमपश्यामसंप्रहारंसुदा
रुणम् ॥ यदकुर्वन्रणेशूराःसंजयाःकुरुभिःसह १५ नैवखंनदिशोराजन्नसूर्येश्चतुतापन ॥ विदिशोवापिपश्यामःशरैर्मुक्तैःसमंततः १६ शक्तीनांविमलाग्राणां
तोमराणांतयाऽस्यताम् ॥ निस्त्रिंशानांचपीतानांनीलोत्पलनिभाःप्रभाः १७ कवचानांविचित्राणांभूषणानांप्रभास्तथा ॥ खंदिशःप्रदिशश्चैवभासयामासुरोजसा
१८ वपुर्भिश्चनरेन्द्राणांचंद्रसूर्यसमप्रभैः ॥ विरराजतदाराजस्तत्रतत्ररणांगणम् १९

तमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ शिखंडीति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ शूरसंकंदनःशूराणांरोदकः शूरोद्रोहा ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ओजसास्त्रप्रभावेण १८ । १९

२०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४॥ इति श्री० श्री० भा० द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२॥ ॥ विराटि १। २। ३। ४। ५

रथमयानगन्धामायांतश्चमयुगं ॥ विरेजुःममेगजनग्रहाइवनभस्मल २० भीष्मस्तुग्धिनांश्रेष्ठेभीमसेनंमहाबलं ॥ अवारयतसंकुद्धःसर्वभैरवस्यपश्यतः २१
ततोभीष्मविनिर्मुक्तारुक्मपुंखाःशिलाशिताः ॥ अभ्यघ्नन्समरेभीमंतैलधौताःसुतेजनाः २२ तस्यशक्तिमहावगांभीमसेनोमहाबलः ॥ कुद्धाशीविषमंकाशांप्रेषयामासभार
त २३ तामापतंतर्तीमहसारुक्मदंडादुरासदाम् ॥ विच्छेदसमरेभीष्मःशरैःसन्नतपर्वभिः २४ ततोऽपरेणभलेनपीतेननिशितेनच ॥ कार्मुकंभीमसेनस्यद्विधाविच्छे
दभारत २५ सात्यकिस्तुतस्तूष्णीभीष्ममासाद्यसंयुगे ॥ आकर्णप्रहितैस्तीक्ष्णैर्निशितैस्तिग्मतेजनैः २६ शरैर्बहुभिरानच्छिपितरंतेजनेश्वर ॥ ततःसंधायवैतीक्ष्णंशरंप
ग्मदारुणम् २७ वाष्पेयस्यथाद्वीष्मःपातयामाससारथिम् ॥ तस्याश्वाःप्रदुताराजन्निहतेरथसारथौ २८ तेनतेनैवधावंतिमनोमारुतरंहसः ॥ ततःसर्वस्यसैन्यस्यनिः
स्वनस्तुमुलोऽभवत् २९ हाहाकारश्चसंजज्ञेपांडवानांमहात्मनाम् ॥ अभ्यद्रवतगृहीतहयान्यच्छतधावन ३० इत्यासीनुमुलःशब्दोयुयुधानरथंप्रति ॥ एतस्मिन्नेव
कालेतुभीष्मःशांतनवस्तदा ३१ न्यहनत्पांडवींसेनामासुरीमिववृत्रहा ॥ तेवध्यमानाभीष्मेणपंचालाःसोमकैःसह ३२ स्थिरांगुद्धेमतिंकृत्वाभीष्ममेवाभिदुद्रुवुः ॥
धृष्टद्युम्नमुखाश्चापिपार्थाःशांतनवरंणे ३३ अभ्यधावनृजिगीपंतस्तवपुत्रस्यवाहिनीम् ॥ तथैवकौरवाराजन्भीष्मद्रोणपुरोगमाः ३४ अभ्यधावंतवेगेनततोयुद्धमवर्तत
३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप० पंचमदिवसयुद्धेद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ संजयउवाच ॥ विराटोऽथत्रिभिर्बाणैर्भीष्ममाच्छन्महारथम् ॥ विव्याध
तुरगांश्चास्यत्रिभिर्बाणैर्महारथः १ तंप्रत्यविध्यदशभिर्भीष्मःशांतनवःशरैः ॥ रुक्मपुंखैर्महेष्वासःकृतहस्तोमहाबलः २ द्रौणिर्गांडीवधन्वानंभीमधन्वामहारथः ॥
अविध्यदिषुभिःपांडुर्दृढहस्तःस्तनांतरे ३ कार्मुकंतस्यविच्छेदफाल्गुनःपरवीरहा ॥ अविध्यस्त्रभृशंतीक्ष्णैःपत्रिभिःशत्रुकर्शनः ४ सोन्यत्कार्मुकमादायवेगवान्कोधमूर्छितः ॥
अमृष्यमाणःपार्थेनकार्मुकच्छेदमाहवे ५ अविध्यत्फाल्गुनंराजन्नवत्यानिशितैःशरैः ॥ वासुदेवंचसप्तत्याविव्याधपरमेषुभिः ६ ततःक्रोधाभिताम्राक्षःकृष्णेनसहफाल्गुनः ॥
दीर्घमुष्णंचनिःश्वस्यचिंतयित्वापुनःपुनः ७ धनुःप्रपीडयवामेनकरेणामित्रकर्शनः ॥ गांडीवधन्वासंकुद्धःशितान्सन्नतपर्वणः ८ जीवितांतकरान्घोरान्समादत्तशि
लीमुखान् ॥ तैस्तूष्णींसमरेविध्यद्रौणिंबलवतांवरः ९ तस्यतेकवचंभित्वापपुःशोणितमाहवे ॥ नविष्यथेचनिर्भिद्रौद्रौणिर्गांडीवधन्वना १० तथैवचशरान्द्रौणिःप्रवि
मुंचन्नविह्वलः ॥ तस्थौसममरेराजंस्त्रातुमिच्छन्महाव्रतम् ११ तस्यतत्सुभहत्कर्मशशंसुःकुरुसत्तमाः ॥ यत्कृष्णभ्यांसमेताभ्यामभ्यापततसंयुगे १२ सहिनित्यमनी
केषुयुध्यतेऽभयमास्थितः ॥ अरुघ्रामंसंहारंद्रोणात्प्राप्यसुदुर्लभम् १३

ममैष आचार्य सुतोद्रोणस्यापि प्रियः सुतः ॥ ब्राह्मणश्च विशेषेण माननीयो ममेति च १४ समास्थाय मतिं वीरो बीभत्सुः शत्रुतापनः ॥ कृपां च क्रेतुश्रेष्ठो भारद्वाज सुतं
प्रति १५ द्रौणिं त्यक्ता ततो युद्धे कौन्तेयः श्वेतवाहनः ॥ युयुधेतावकात्रिघ्नं स्वरमाणः पराक्रमी १६ दुर्योधनस्तु दशभिर्गार्धपत्रैः शिलाशितैः ॥ भीमसेनं महेष्वामं संरुक्म
पुंखैः समापयत् १७ भीमसेनः सुसंकुद्धः परासुकरणं दृढम् ॥ चित्रं कार्मुकमादत्त शरांश्च निशितान् दश १८ आकर्णप्रहितैस्तीक्ष्णैर्वेगवद्भिरजिह्वगैः ॥ अविध्यतूर्णम्
व्यग्रः कुरुराजं महोरसि १९ तस्य कांचनसूत्रस्थः शरैः संछादितो मणिः ॥ रराजोरसि खेसूर्यो ग्रहैरिव समावृतः २० पुत्रस्तु तव तेजस्वी भीमसेनेन ताडितः ॥ नामृष्यतय
थानांगस्तलशब्दं मदोत्कटः २१ ततः शरैर्महाराज रुक्मपुंखैः शिलाशितैः ॥ भीमं विव्याध संकुद्धस्त्रासयानो वरूथिनीम् २२ तौ युध्यमानौ समरे भृशमन्योन्यविक्षतौ ॥
पुत्रो ते देवसंकाशौ व्यरोचेतां महाबलौ २३ चित्रसेनं नरव्याघ्रं सौभद्रः परवीरहा ॥ अविध्य दशभिर्बाणैः पुरुमित्रं च सप्तभिः २४ सत्यव्रतं च सप्तत्याविद्धाशक्रसमो युधि ॥
नृत्यन्निवरणे वीर आर्तिनः समजीजनत् २५ तं प्रत्यविध्य दशभिश्चित्रसेनः शिलीमुखैः ॥ सत्यव्रतश्च नवभिः पुरुमित्रश्च सप्तभिः २६ सविद्धो विक्षरन् रक्तं शत्रुसंवारणं म
हत् ॥ चिच्छेद चित्रसेनस्य चित्रं कार्मुकमार्जुनिः २७ भित्त्वा चास्य तनुत्राणं शरेणोरस्य ताडयत् ॥ ततस्ते तावका वीराराज पुत्रामहारथाः २८ समेत्य युधिसंरब्धा विव्य
धुर्निशितैः शरैः ॥ तांश्च सर्वान् शरैस्तीक्ष्णैर्जघान परमास्त्रवित् २९ तस्य दृष्ट्वा तु तत्कर्म परिव्रुः सुतास्तव ॥ दहतं समरे सैन्यं वने कक्षं यथोल्बणम् ३० अपेत शिशिरकाले
समिद्धमिव पावकम् ॥ अत्यरोचत सौभद्रस्तव सैन्यानि नाशयन् ३१ तत्तस्य चरितं दृष्ट्वा पौत्रस्तव विशांपते ॥ लक्ष्मणोऽभ्यपतसूर्णसात्वतीपुत्रमाहवे ३२ अभिमन्यु
स्तु संकुद्धो लक्ष्मणं शुभलक्षणम् ॥ विव्याध निशितैः षड्भिः सारथिं च त्रिभिः शरैः ३३ तथैव लक्ष्मणो राजन् सौभद्रं निशितैः शरैः ॥ अविध्य तमहाराज तदद्भुतमिवाभवत्
३४ तस्याश्वांश्चतुरो हत्वा सारथिं च महाबलः ॥ अभ्यद्रव तसौ भद्रो लक्ष्मणं निशितैः शरैः ३५ हताश्चेतुरथेति घृष्टं लक्ष्मणः परवीरहा ॥ शक्तिं चिक्षेप संकुद्धः सौभद्रस्य रथं
प्रति ३६ तामापतन्तीं सहसा धोरूपां दुरासदाम् ॥ अभिमन्युः शरैस्तीक्ष्णैश्चिच्छेद भुजगोपमाम् ३७ ततः स्वस्थमारोप्य लक्ष्मणं गौतमस्तदा ॥ अपोवाह रथेनाजौ
सर्वसैन्यस्य पश्यतः ३८ ततः समाकुले तस्मिन् वर्तमाने महाभये ॥ अभ्यद्रव नृजिघांसतः परस्परवधैषिणः ३९ तावकाश्च महेष्वामाः पांडवाश्च महारथाः ॥ जुहंतः समरे
प्राणां निजघ्नुरितरेतरम् ४० मुक्ते केशाविकवचा विरथाश्छिन्नकार्मुकाः ॥ बाहुभिः समयुध्यंतं संजयाः कुरुभिः सह ४१ ततो भीष्मो महाबाहुः पांडवानां महात्मनाम् ॥
सेनां जघान संकुद्धो दिव्यैरस्त्रैर्महाबलः ४२

४३ ॥ इतिभीष्मपर्वणि भीष्मकटीयेभारतभाष्ये त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ अथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

हतैश्चैर्गजैस्तत्रनरैश्चैवपातितैः ॥ रथिभिःसादिभिश्चैवसमास्तीर्यतमेदिनी ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणिद्वन्द्वयुद्धे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः
॥ ७३ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ अथराजन्महाबाहुःसात्यकिर्युद्धदुर्मदः ॥ विकृष्यचापंसमरेभारसाहमनुत्तमम् १ प्रामुचत्पुंखसंयुक्तान्शरानाशीविषोपमान् ॥
प्रगाढंलघुचित्रं चदर्शयन्हस्तलाघवम् २ तस्यविक्षिपतश्चापंशरानन्यांश्चमुचतः ॥ आददानस्यभूयश्चसंधानस्यचापरान् ३ क्षिपतश्चपरांस्तस्यरणेशत्रून्विनिघ्नतः ॥
दृष्ट्वाशेषमत्यर्थमेवस्यैवप्रवर्षतः ४ तमुदीर्यतमालोक्यराजादुर्योधनस्ततः ॥ रथानामयुतंतस्यप्रेषयामासभारत ५ तांस्तुसर्वान्महेष्वासान्सात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ जघा
नपरमेष्वासोदिव्येनास्त्रेणवीर्यवान् ६ सकृत्वादाकृण्कर्मप्रगृहीतशरासनः ॥ आससादततोवीरोभूरिश्रवसमाहवे ७ सहिसंदृश्यसेनांतियुयुधानेनपातिताम् ॥ अभ्य
धावतसंकुब्धःकुरुणांकीर्तिवर्धनः ८ दंष्ट्रायुधसवर्णेतुर्विस्फार्यसुमहद्वनुः ॥ सृष्टवान्वज्रसंकाशान्शरानाशीविषोपमान् ९ सहस्रशोमहाराजदर्शयन्पाणिलाघवम् ॥
शरांस्तान्मृत्युसंस्पर्शान्सात्यकेश्वदानुगाः १० नविषेदुस्तदाराजन्दुद्रुवुस्तेसमंततः ॥ विहायसात्यकिंराजन्समरेयुद्धदुर्मदम् ११ तं दृष्ट्वायुयुधानस्यसुतादशमहा
बलाः ॥ महारथाःसमाख्याताश्चित्रवर्मायुधध्वजाः १२ समासाद्यमहेष्वासंभूरिश्रवसमाहवे ॥ ऊचुःसर्वेसुसंरब्धायूपकेतुंमहारणे १३ भोभोकोरवदायादसहास्मा
भिर्महाबल ॥ एहियुध्यस्वसंग्रामेसमस्तैःपृथगेववा १४ अस्मान्वात्वंपराजित्ययशःप्राप्नुहिंसंयुगे ॥ वयंवात्वांपराजित्यप्रीतिंवास्यामहेपितुः १५ एवमुक्तस्तदाशूरै
स्तानुवाचमहाबलः ॥ वीर्यश्लावीनश्चेष्टस्तान्दृष्ट्वासमवस्थितान् १६ साध्विदंकथ्यतेवीरायद्येवंमतिरघवः ॥ युध्यध्वंसहितायत्तानिहनिष्यामिवोरणे १७ एवमुक्त्वा
महेष्वासास्तेवीराःक्षिप्रकारिणः ॥ महताशरवर्षेणअभ्यधावन्नरिंदमम् १८ सोऽपराह्मेमहाराजसंग्रामस्तुमुलोऽभवत् ॥ एकस्यचवहूनांचसमेतानांरणाजिरे १९ तमे
कंरथिनांश्चेष्टशरैस्तेसमवाकिरन् ॥ प्रावृषीवयथामेक्षंशिषिचुर्जलदानृप २० तैस्तुमुक्तान्शरान्घोरान्मदंडाशनिप्रभान् ॥ असंप्राप्तानसंभ्रांतश्चिच्छेदाशुमहारथः
२१ तत्राद्भुतमपश्यामसौमदत्तेःपराक्रमम् ॥ यदेकोबहुभिर्युद्धेसमसजदभीतवत् २२ विसृज्यशरवृष्टिंतांशराजन्महारथाः ॥ परिवार्यमहाबाहुनिहंतुमुपचक्रमुः
२३ सौमदत्तिस्ततःकुहस्तेपांचापानिभारत ॥ चिच्छेदसमरेराजन्युध्यमानोमहारथैः २४ अथैषांछिन्नधनुषांशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ चिच्छेदसमरेराजन्शिरांसिभरतर्षभ
२५ तेहतान्यपतन्मराजन्वज्रभग्नाइवहुमाः ॥ तान्दृष्ट्वानिहतान्वीर्येणपुत्रान्महाबलान् २६ वाष्पेणोविनदन्मराजन्भूरिश्रवसमभ्ययात् ॥ रथंरथेनसमरेपीडयित्वा
हावली २७ तावन्त्योन्यंहिसमरेनिहत्यरथवाजिनः ॥ विस्थावभिवल्गंतौसमेयातांमहारथौ २८

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ३७ । ३८ । ३९ ॥ ४० भी० नी० भा० चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ तेइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

प्रगृहीतमहाख्यौतौचर्मवरधारिणौ ॥ शुशुभातेनरव्याघ्रौयुद्धायसमवस्थितौ २९ ततःसात्यकिमभ्येत्यनिस्त्रिंशवरधारिणम् ॥ भीमसेनस्त्वनराजनरथमारोपयत्तदा
३० तवापितनयोरान्नभूरिश्रवसमाहवे ॥ आरोपयद्रथतूष्णपश्यतां सर्वधन्विनाम् ३१ तस्मिंस्तथावर्तमानेरणेभीष्ममहारथम् ॥ अयोधयंतसंरब्धाः पांडवाभरतर्षभ
३२ लोहितायतिचादित्येत्वरमाणोधनंजयः ॥ पंचविंशतिसाहस्रान्नजघानमहारथान् ३३ तेहिदुर्योधनादिष्टास्तदापार्थनिबर्हणे ॥ संप्राप्यैवगतानांशंशलभाइव
पावकम् ३४ ततोमत्स्याःकेकयाश्वधनुर्वेदविशारदाः ॥ परिवव्रुस्तदापार्थसहपुत्रंमहारथम् ३५ एतस्मिन्नेवकालेतुसूर्येऽस्तमुपगच्छति ॥ सर्वेषांचैवसैन्यानांप्रमोहः
समजायत ३६ अवहारंततश्चक्रेपितादेवव्रतस्तव ॥ संध्याकालेमहाराजसैन्यानांश्रांतवाहनः ३७ पांडवानांकुरुणांचपरस्परसमागमे ॥ तेसेनेभृशसंविप्रेययतुःस्वनि
वेशनम् ३८ ततःस्वशिबिरंगत्वान्यविशंस्तत्रभारत ॥ पांडवाःसृजयैःसार्धंकुशश्चयथाविधि ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मप० भीष्मवधप० पंचमदिवसावहारेचतुः
सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ संजयउवाच ॥ तेविश्रम्यततोरान्नसहिताःकुरुपांडवाः ॥ व्यतीतायांतुशर्वयौपुनर्युद्धायनिर्ययुः १ तत्रशब्दोमहानासीत्तवतेषांचभा
रत ॥ युज्यतांरथमुख्यानांकल्प्यतांचैवदंतिनाम् २ संनद्यतांपदातीनांहयानांचैवभारत ॥ शंखदुंदुभिनादश्चतुर्मुखःसर्वतोऽभवत् ३ ततोयुधिष्ठिरराजाधृष्टद्युम्नमभाषत
व्यूहंव्यूहमहाबाहोमकरंशत्रुनाशनम् ४ एवमुक्तस्तुपार्थेनधृष्टद्युम्नोमहारथः ॥ व्यादिदेशमहाराजरथिनोरथिनांवरः ५ शिरोभूद्गुपदस्तस्यपांडवश्चधनंजयः ॥ चक्षु
षीसहदेवश्चनकुलश्चमहारथः ६ तुंडमासीन्महाराजभीमसेनोमहाबलः ॥ सौभद्रोद्वौपदेयाश्चराक्षसश्चवटोत्कचः ७ सात्यकिर्धर्मराजश्चव्यूहग्रीवांसमास्थिताः ॥ पृष्ठमासी
न्महाराजविराटोवाहिनीपतिः ८ धृष्टद्युम्नेनसहितोमहत्यासेनयावृतः ॥ केकयाभ्रातरःपंचवामराश्वैरुपमाश्रिताः ९ धृष्टकेतुर्नरव्याघ्रश्चेकितानश्चवीर्यवान् ॥ दक्षिणंप
क्षमाश्रित्यस्थितौव्यूहस्यरक्षणे १० पादयोस्तुमहाराजस्थितःश्रीमान्महारथः ॥ कुंतिभोजःशतानीकोमहत्यासेनयावृतः ११ शिखंडीतुमहेष्वासःसोमकैःसंवृतो
बली ॥ इरावांश्चततःपुच्छेमकरस्यव्यवस्थितौ १२ एवमेतंमहाव्यूहंव्यूहभारतपांडवाः ॥ सूर्योदयेमहाराजपुनर्युद्धायदंशिताः १३ कौरवानभ्ययुस्तूष्णहस्त्यश्चरथ
पत्तिभिः ॥ समुच्छ्रितैर्ध्वजैश्छत्रैःशस्त्रैश्चविमलैःशितैः १४ व्यूढं दृष्ट्वातुतस्मैन्यंपितादेवव्रतस्तव ॥ क्रौञ्चमहताराजनप्रत्यव्यूहतवाहिनीम् १५ तस्यतुंडमहेष्वासोभारद्वा
जोव्यरोचत ॥ अश्वत्थामाकृपश्चैवचक्षुरासीन्नरेश्वर १६ कृतवर्मातुसहितःकांबोजवरबाह्लिकैः ॥ शिरस्यासीन्नरश्रेष्ठःश्रेष्ठःसर्वधनुष्मताम् १७ ग्रीवायांशूरसेनश्चतव
पुत्रश्चमारिष ॥ दुर्योधनोमहाराजराजभिर्बहुभिर्वृतः १८ प्राग्योतिषस्तुसहितोमद्रसौवीरकेकयैः ॥ उरस्यभून्नरश्रेष्ठमहत्यासेनयावृतः १९

२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७ इति भी० नी० भा० पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ एवमिति १
 स्वसेनयाचसहितःसुशर्माप्रस्थलाधिपः ॥ वामपक्षसमाश्रित्यदंशितःसमवस्थितः २० तुषारायवनाश्वैवशकाश्वसहचूचुपैः ॥ दक्षिणपक्षमाश्रित्यस्थिताव्यूहस्यभारत
 २१ श्रुतायुश्चशतायुश्चसौमदत्तिश्चमारिष ॥ व्यूहस्यजघनेतस्थूरक्षमाणाःपरस्परम् २२ ततोयुद्धायसंजग्मुःपांडवाःकोरवैःसह ॥ सूर्योदयेमहाराजततोयुद्धमभून्महत्
 २३ प्रतीयूरथिनोनागानागांश्चरथिनोययुः ॥ हयारोहान्स्थारोहारथिनश्चापिसादिनः २४ सादिनश्चहयान्राजन् रथिनश्चमहारणे ॥ हस्त्यारोहान् हयारोहारथिनःसादि
 नस्तथा २५ रथिनःपत्तिभिःसार्धैसादिनश्चापिपत्तिभिः ॥ अन्योन्यंसमरेराजन्प्रत्यधावन्नमर्षिताः २६ भीमसेनाजुनयमैर्गुप्ताचान्यैर्महारथैः ॥ शुशुभेपांडवीसेना
 नक्षत्रैरिवशर्वरी २७ तथाभीष्मकूपद्रोणशल्यदुर्योधनादिभिः ॥ तवापिचबभौसेनाग्रहैर्यौरिवसंवृतः २८ भीमसेनस्तुक्रौन्तेयोद्रोणेदृष्ट्वापराक्रमी ॥ अभ्ययाज्जवनैरश्वै
 र्भारद्वाजस्यवाहिनीम् २९ द्रोणस्तुसमरेकुद्धोभीमंनवभिरायसैः ॥ विव्याघसमरश्चावीमर्माण्युद्दिश्यवीर्यवान् ३० दृढाहतस्ततोभीमोभारद्वाजस्यसंयुगे ॥ सारथिमे
 षयामासयमस्यसदनंप्रति ३१ ससंगृह्यस्वयंवाहान्भारद्वाजःप्रतापवान् ॥ व्यथमत्पांडवींसेनांतूलराक्षिमिवानलः ३२ तेवध्यमानाद्रोणेनभीष्मेणचनरोत्तमाः ॥ संज
 याःकेकयैःसार्धैपलायनपरामवन् ३३ तथैवतावकंसैन्यंभीमार्जुनपरिक्षतम् ॥ मुह्यतेतत्रतत्रैवसमदेववरांगना ३४ अभिद्येतांततोव्यूहौतस्मिन्वीरवरक्षये ॥ आसी
 द्यतिकरोघोरस्तवतेषांचभारत ३५ तदद्भुतमपश्यामतावकानांपरैःसह ॥ एकायनगताःसर्वेयद्युध्यंतभारत ३६ प्रतिसंवार्थचास्त्राणितेऽन्योन्यस्यविशोपते ॥ युयुधुः
 पांडवाश्चैकौरवाश्वमहाबलाः ३७ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवध० षष्ठदिवसयुद्धारंभेपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एवं बहुगुणं
 सैन्यमेवंबहुविधंपुरा ॥ व्यूहमेवंयथाशास्त्रममोर्वचैवसंजय १ दृष्टमस्माकमत्यंतमभिकामंचनःसदा ॥ प्रह्वमव्यसनोपेतंपुरस्तादृष्टविक्रमम् २ नातिवृद्धमबालंचनकृ
 शंनचपीवरम् ॥ लघुवृत्तायतप्रायंसारयोधमनामयम् ३ आत्तसन्नाहशस्त्रंचबहुशस्त्रपरिग्रहम् ॥ असियुद्देनियुद्धेचगदायुद्धेचकोविदम् ४ प्रासर्षितोमरेष्वाजौपरिवे
 प्वायसेषुच ॥ भिंदिपालेषुशकीषुमुसलेषुचसर्वशः ५ कंपनेषुचचापेषुकणेषुचसर्वशः ॥ क्षेपणीयेषुचित्रेषुमुष्टियुद्धेषुचक्षमम् ६ अपरोक्षंचविद्यासुव्यायामेचकृत
 श्रमम् ॥ शस्त्रग्रहणविद्यासुसर्वासुपरिनिष्ठिवम् ७ आरोहेपर्यवस्कंदेसरणेसांतरभुते ॥ सम्यक्प्रहरणेयानेव्यपयानेचकोविदम् ८ नागाश्चरथयानेषुबहुशःसुपरीक्षितम् ॥
 परीक्ष्यचयथान्यायंवेतनेनोपपादितम् ९ नगोष्ठ्यानोपकारेणनचबंधुनिमित्ततः ॥ नसौहृदबलैर्वापिनाकुलीनपरिग्रहैः १० समृद्धजनमार्यंचतुष्टसंबंधिर्बांधवम् ॥
 कृतोपकारभूयिष्ठंयशस्विचमनस्विच ११

नः अस्मान् अधिकार्यं आकांक्षमाणं प्रह्वं प्रणतं २ लघुवृत्तं शीकाग्रि आयतप्रायं प्रांशुबहुलं ३।४।५।६। ७ आरोहेत्यादीनां पर्यवस्कंदेहस्त्यादिभ्योऽवतरणे ८।९।१० मनस्विसाहकारं ११

१२ । १३ अपक्षैःपक्षशून्यैः तथाऽपिगत्वापक्षिसदृशैः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इतिभी० नी० भा० षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥

स्वजनैस्तुनरैर्मुखैर्बहुशोदृष्टकर्मभिः ॥ लोकपालोपमैस्तातपालितंलोकविश्रुतम् १२ बहुभिःक्षत्रियैर्गुप्तंपृथिव्यालोकसंमतैः ॥ अस्मानभिगतैःकामात्सबलैःसप
दानुगैः १३ महोदधिमिवापूर्णमापगाभिःसमततः ॥ अपक्षैःपक्षिसंकाशैरथैर्नागैश्चसंवृतम् १४ नानायोधजलंभीमंवाहनोर्मितरंगिणम् ॥ क्षेपण्यसिगदाशक्तिशर
प्राससमाकुलम् १५ ध्वजभूषणसंबाधंरत्नपट्टसुसंचितम् ॥ परिधावद्भिरश्वैश्चवायुवेगविकंपितम् १६ अपारमिवगर्जन्तंसागरप्रतिमंमहत् ॥ द्रोणभीष्माभिसंगुप्तं
चकृतवर्मणा १७ कृपदुःशासनाभ्यांचजयद्रथमुखैस्तथा ॥ भगदत्तविकर्णाभ्यांद्रौणिशौबलबालिहकैः १८ गुप्तंप्रवीरैर्लोकैश्चसारवद्भिर्महात्मभिः ॥ यदहन्यतसंग्रामे
दैवमत्रपुरातनम् १९ नैतादृशंसमुद्योगंदृष्टवंतोहिमानुषाः ॥ ऋषयोवामहाभागाःपुराणाभुविसंजय २० ईदृशोऽपिबलौघस्तुसंयुक्तःशस्त्रसंपदा ॥ बध्यतेयत्रसंग्रामे
किमन्यद्वागधेयतः २१ विपरीतमिदंसर्वप्रतिभातिहिसंजय ॥ यत्रेदृशंबलंवोरंपांडवानातरद्गणे २२ पांडवार्थायनियतंदेवास्तत्रसमागताः ॥ युध्यंतेमामकंसैन्यंयथा
वध्यतसंजय २३ उक्तोहिविदुरेणाहंहितं पथ्यंचनित्यशः ॥ नचजग्राहतंमंदःपुत्रोदुर्योधनोमम २४ तस्यमन्येमतिःपूर्वसर्वज्ञस्यमहात्मनः ॥ आसीद्यथागतंतातये
नदृष्टमिदंपुरा २५ अथवाभाव्यमेवंहिसंजयैतेनसर्वथा ॥ पुराधात्रायथासृष्टंतत्तथानैतदन्यथा २६ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप० धृतराष्ट्रचिंतायांपट्टसप्त
तितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ आत्मदोषात्त्वयाराजन्प्राप्तंव्यसनमीदृशम् ॥ नहिदुर्योधनस्तानिपश्यतेभरतर्षभ १ यानित्वंदृष्टवान्राजन्
धर्मसंकरकारिते ॥ तवदोषात्पुरावृत्तंभूतमेवविशांपते २ तवदोषेणयुद्धंचप्रवृत्तंसहपांडवैः ॥ त्वमेवाद्यफलंभुंक्ष्वकृत्वाकिल्बिषमात्मना ३ आत्मनैवकृतंकर्मआत्मनै
वोपभुज्यते ॥ इहचप्रेत्यवाराजंस्त्वयाप्राप्तंयथातथम् ४ तस्माद्राजन्स्थिरोभूत्वाप्राप्येदंव्यसनंमहत् ॥ शृणुयुद्धंयथावृत्तंशंसतोमेनराधिप ५ भीमसेनःसुनिशितैर्बा
णैर्भित्त्वामहाचमूम् ॥ आससादततोवीरःसर्वान्दुर्योधनानुजान् ६ दुःशासनंदुर्विषहंदुःसहंदुर्मदंजयम् ॥ जयत्सेनंविकर्णंचचित्रसेनंसुदर्शनम् ७ चारुचित्रंसुवर्माणं
दुष्कर्णैर्कर्णमेवच ॥ एतांश्वान्यांश्चसुबहून्समीपस्थान्महारथान् ८ धार्तराष्ट्रान्सुसंकुब्धान्दृष्ट्वाभीमोमहारथः ॥ भीष्मेणसमरेगुमांप्रविवेशमहाचमूम् ९ अथालो
क्यप्रविष्टंतभूचुस्तेसर्वएवतु ॥ जोवग्राहंनिगृह्णीमोवयमेनंनराधिपाः १० सतैःपरिवृतःपार्थोध्रातृभिःकृतनिश्चयैः ॥ प्रजासंहरणेसूर्यःकूरैरिवमहाग्रहैः ११ संप्राप्यमध्यं
सैन्यस्यनभीःपांडवमाविशत् ॥ यथादेवासुरेयुद्धेमहेन्द्रंप्राप्यदानवान् १२ ततःशतसहस्राणिरथिनांसर्वशःप्रभो ॥ उद्यतानिशरैस्तीव्रैस्तमेकंपरिवत्रिरे १३ सते
पांप्रवरान्प्रयोधान्हस्त्यश्वरथसादिनः ॥ जवानसमरेशूरोधार्तराष्ट्रानचिंतयन् १४

आत्मदोषादिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३

तेषां व्यवसितं ज्ञात्वा भीमसेनो जिघृक्षताम् ॥ समस्तानां वधे राजन्मतिचक्रे महामनाः १५ ततो रथं समुत्सृज्य गदामादाय पाण्डवः ॥ जघान धार्तराष्ट्राणां तं बलौघं महार्णवम् १६ भीमसेने प्रविष्टे तु धृष्टद्युम्नोऽपि पार्षतः ॥ द्रोणमुत्सृज्य तरसा प्रययौ यत्र सौबलः १७ निवार्य महर्तो सेनां तावकानां न र्षभः ॥ आससाद रथं शून्यं भीमसेनस्य संयुगे १८ दृष्ट्वा विशोकं समरे भीमसेनस्य सारथिम् ॥ धृष्टद्युम्नो महाराज दुर्भनागतचेतनः १९ अपृच्छ द्वाष्प संरुद्धो निःश्वसन् वाचमीरयन् ॥ मम प्राणैः प्रियतमः क्व भीम इति दुःस्वितः २० विशोकस्तमुवाचे दं धृष्टद्युम्नं कृतांजलिः ॥ संस्थाप्य मामिह बली पाण्डवेयः पराक्रमो २१ प्रविष्टो धार्तराष्ट्राणामेतद्बलमहार्णवम् ॥ मामुक्त्वा पुरुष व्याघ्रः प्रीतियुक्तमिदं वचः २२ प्रतिपालय मां सूतनियम्याश्वान्मुहूर्तकम् ॥ यावदेतां ब्रिहन्म्यद्यय इमे मदधोद्यताः २३ ततो दृष्ट्वा प्रधावंतं गदाहस्तं महाबलम् ॥ सर्वेषामेव सैन्यानां सहर्षः समजायत २४ तस्मिन् सुतुमुले युद्धे वर्तमाने भयानके ॥ भित्त्वारजन्महाव्यूहं प्रविवेश वृकोदरः २५ विशोकस्य वचश्चुत्वा धृष्टद्युम्नोऽथ पार्षतः ॥ प्रत्युवाच ततः सूतरणमध्ये महाबलः २६ नहि मे जीवितेनापि विद्यतेऽद्य प्रयोजनम् ॥ भीमसेनं रणे हित्वा स्नेहमुत्सृज्य पाण्डवैः २७ यदियामि विना भीमं किं मां क्षत्रं वदिष्यति ॥ एकान्न गते भीममयि चावस्थिते युधि २८ अस्वस्ति तस्य कुर्वति देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ यः सहायान् गरित्य ज्यस्वस्ति मानाव्रजे दृहम् २९ मम भीमः सखा चैव संबन्धी च महाबलः ॥ भक्तोऽस्मान्भक्तिमांश्चाहंत मप्यरिनिषूदनम् ३० सोहंतं त्रगमिष्यामि यत्र यातो वृकोदरः ॥ निघ्नंतं मां रिपून् पश्य दानवानि ववासवम् ३१ एवमुक्त्वा ततो वीरो ययौ मध्ये नभारत ॥ भीमसेनस्य मार्गे षुगदाप्रमथितैर्गजैः ३२ सददर्शतदा भीमं दहंतं रिपुवाहिनीम् ॥ वातो वृक्षानिव बलात् प्रभंजं तं रणे रिपून् ३३ ते वध्यमानाः समरे रथिनः सादिनस्तथा ॥ पादादातंति नश्चैव च कुरातस्वरं महत् ३४ हाहाकारश्च संजज्ञे तव सैन्यस्य मारिष ॥ वध्यतो भीमसेनेन कृतिना चित्रयोधिना ३५ ततः कृतास्त्रास्ते सर्वे परिवार्य वृकोदरम् ॥ अभीताः समवर्तत शस्त्रवृष्ट्या परंतप ३६ अभिद्रुतं शस्त्रभृतां वरिष्ठं समंततः पाण्डवलोकवीरः ॥ सैन्येन घोरेण सुसंहितेन दृष्ट्वा बली पार्षतो भीमसेनम् ३७ अथोपगच्छच्छरं विक्षतांगं पदातिनं क्रोधविषं वमंतम् ॥ आश्वासयन् पार्षतो भीमसेनं गदाहस्तं कालमिवांतकाले ३८ विशल्य मे न च चकार तूर्णमारोपयन् चात्मरथे महात्मा ॥ भृशं परिष्वज्य च भीमसेनमाश्वासयामास सशत्रुमध्ये ३९ भ्रातृनथोपेत्य तवापि पुत्रस्तस्मिन् विमर्दे महति प्रवृत्ते ॥ अयं दुरात्मा दुपदस्य पुत्रः समागतो भीमसेनेन सार्धं ४० तं याम सर्वे महता बलेन मावोरिपुः प्रार्थयतामनीकम् ॥ श्रुत्वा तु वाक्यं तममृष्यमाणो ज्येष्ठाज्ञयानो दिता धार्तराष्ट्राः ४१ वधाय निष्पेतु रुदायुधास्ते युगक्षये केतवो यद्वदुग्राः ॥ प्रगृह्य चास्त्राणि धनुंषि वीराज्यानेमिघोषैः प्रविकंपयंतः ४२ शरैर्वर्षन् दुपदस्य पुत्रं यथांऽबुदाभू धरं वारिजालैः ॥ निहत्य तांश्चापिशरैः सुतीक्ष्णैर्न विव्यथे समरे चित्रयोधी ४३

समभ्युदीर्णैश्चतवात्मजांस्तथानिशम्यवीरानभितःस्थितानुरणे ॥ जिघांसुस्त्रुण्डुपदात्मजोयुवाप्रमोहनास्त्रयुजमेहारथः ४४ कुद्धोऽशंतवपुत्रेषुराजनदैत्येषुयद्गत्स
मरेमहेन्द्रः ॥ ततोव्यमुह्यंतरणेनृवीराःप्रमोहनास्त्राहतबुद्धिसत्त्वाः ४५ प्रदुद्रुवुःकुरवश्चैवसर्वेसवाजिनागाःसरथाःसमंतात् ॥ परीतकालानिवनष्टसंज्ञानमोहोपेतांस्त
वपुत्रान्निशम्य ४६ एतस्मिन्नेवकालेतुद्रोणःशस्त्रभृतांवरः ॥ द्रुपदंत्रिभिरासाद्यशरैर्विव्याधदारुणैः ४७ सोऽतिविद्वस्ततोरानुरणेद्रोणेनपार्थिवः ॥ अपायाद्दुपदोरा
जनपूर्ववैरमनुस्मरन् ४८ जित्वातुद्रुपदंद्रोणःशंखंद्धूमौप्रतापवान् ॥ तस्यशंखस्वनंश्रुत्वावित्रेसुःसर्वसोमकाः ४९ अथशुश्रावतेजस्वीद्रोणःशस्त्रभृतांवरः ॥ प्रमोह
नास्त्रेणरणेमोहितानात्मजांस्तव ५० ततोद्रोणोमहाराजत्वरितोऽभ्याययौरणान् ॥ तत्रापश्यन्महेष्वासोभारद्वाजःप्रतापवान् ५१ धृष्टद्युम्नंचभीमंचविचरंतौमहा
रणे ॥ मोहाविष्टांश्चतेपुत्रानपश्यत्समहारथः ५२ ततःप्रज्ञास्त्रमादायमोहनास्त्रंवन्याशयत् ॥ अथप्रत्यागतप्राणास्तवपुत्रामहारथाः ५३ पुनर्युद्धायसमरेप्रययुर्भीम
पार्षतौ ॥ ततोयुधिष्ठिरःप्राहसमाहूयस्वसैनिकान् ५४ गच्छंतुपदर्वीशत्तयाभीमपार्षतयोर्युधि ॥ सौभद्रप्रमुखावीरारथाद्वादशदंशिताः ५५ प्रवृत्तिमधिगच्छंतुन
हिशुद्धचित्तमनः ॥ तत्समनुज्ञाताःशूराविक्रांतयोधिनः ५६ बाढमित्येवमुक्त्वातुसर्वेपुरुषमानिनः ॥ मध्यंदिनगतेसूर्येप्रययुःसर्वएवहि ५७ केकयाद्रौपदेयाश्च
धृष्टकेतुश्चवीर्यवान् ॥ अभिमन्युंपुरस्कृत्यमहत्यासेनयावृताः ५८ तेकृत्वासमरव्यूहंसूचीमुखमारिंदमाः ॥ विभिदुर्धार्तराष्ट्राणांतद्रथानीकमाहवे ५९ तान्प्रयातान्म
हेष्वासानभिमन्युपुरोगमान् ॥ भीमसेनभयाविष्टाधृष्टद्युम्नविमोहिता ६० नसंवारयितुंशकातवसेनाजनाधिप ॥ मदभूर्छान्वितात्मावैप्रमदेवाध्वनिस्थिता ६१ तेऽ
भिजातामहेष्वासाःसुवर्णविकृतध्वजाः ॥ परीप्संतोऽभ्यधावंतधृष्टद्युम्नवृकोदरौ ६२ तौचदृष्ट्वामहेष्वासावभिमन्युपुरोगमान् ॥ बभूवतुर्मुदायुकौनिघ्नंतौतववाहिनीम्
६३ दृष्ट्वातुसहसायांतंपांचाल्योगुरुमात्मनः ॥ नाशंसतवधंवीरःपुत्राणांतवभारत ६४ ततोरथंसमारोप्यकैकेयस्यवृकोदरम् ॥ अभ्यधावत्सुसंकुद्धोद्रोणमिष्वस्त्रपार
गम् ६५ तस्याभिपततस्तूर्णभारद्वाजःप्रतापवान् ॥ कुद्धश्चिच्छेदबाणेनधनुःशत्रुनिबर्हणः ६६ अन्यांश्चशतशोबाणान्प्रेषयामासपार्षते ॥ दुर्योधनहितार्थाय
भर्तृपिंडमनुस्मरन् ६७ अथान्यद्दनुरादायपार्षतःपरवीरहा ॥ द्रोणंविव्याधर्विशत्यारुक्मपुंखैःशिलाशितैः ६८ तस्यद्रोणःपुनश्चापंचिच्छेदामित्रकर्शनः ॥
हयांश्चचतुरस्तूर्णचतुर्भिःसायकोत्तमैः ६९ वैवस्वतक्षयंघोरंप्रेषयामासभारत ॥ सारथिंचास्यभलेनप्रेषयामासमृत्यवे ७० हताश्चात्सरथान्तूर्णमवबुध्यमहारथः ॥
आरुरोहमहाबाहुरभिमन्योर्महारथम् ७१ ततःसरथनागाश्वासमकंपतवाहिनी ॥ पश्यतोभीमसेनस्यपार्षतस्यचपश्यतः ७२ तत्प्रभग्नंवलं दृष्ट्वाद्रोणेनामिततेजसा ॥
नाशकुवन्वारयितुंसमस्तास्तेमहारथाः ७३

७४। ७५ ॥ इतिभी० नी० भा० सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ततश्चि १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७

वध्यमानंतुतस्तेन्यंद्रोणेननिशितैःशरैः ॥ व्यभ्रमत्तत्रतत्रैवक्षोभ्यमाणइवार्णवः ७४ तथादृष्ट्वाचतस्तेन्यंजहृषेतावकंबलम् ॥ दृष्ट्वाऽऽचार्यसुसंकुद्धंपतंतंरिपुवाहि
नीम् ॥ चुक्रुशुःसर्वतोयोधाःसाधुसाध्वितिभारत ७५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मप० भीष्मवधप० संकुलयुद्धेद्रोणपराक्रमेसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥
॥ संजयउवाच ॥ ततोदुर्योधनोराजामोहात्प्रत्यागतस्तदा ॥ शरवर्षैःपुनर्भीमप्रत्यवारयदच्युतम् १ एकीभूतास्ततश्चैवतवपुत्रामहारथाः ॥ समेत्यसमरेभीमंयोधया
मासुरुद्यताः २ भीमसेनोऽपिसमरेसंप्राप्यस्वरथंपुनः ॥ समारुह्यमहाबाहुर्दुर्योधेनतवात्मजः ३ प्रगृह्यचमहावेगंपरासुकरणंदृढम् ॥ सज्जंशरासनंसंख्येशरैर्विव्याध
तेसुतम् ४ ततोदुर्योधनोराजाभीमसेनंमहाबलम् ॥ नाराचेनसुतीक्ष्णेनभृशंमर्मण्यताडयत् ५ सोऽतिविद्धोमहेष्वासस्तवपुत्रेणधन्विना ॥ क्रोधसंरक्तनयनोवेगेनाक्षि
प्यकामुर्कम् ६ दुर्योधनंत्रिभिर्बाणैर्बाहोरुसिचार्पयत् ॥ सतत्रशुभ्रेराजाशिखरैर्गिरिराट्वि ७ तौदृष्ट्वासमरेकुद्धौविनिघ्नतौपरस्परम् ॥ दुर्योधनानुजाःसर्वेशूराःसंत्यक्तजी
विताः ८ संस्मृत्यमंत्रितंपूर्वेनिग्रहंभीमकर्मणः ॥ निश्चयंपरमंकृत्वानिग्रहीतुंप्रचक्रमुः ९ तानापततएवाजौभीमसेनोमहाबलः ॥ प्रत्युद्ययौमहाराजगजःप्रतिगजानिव
१० भृशंकुद्धश्चतेजस्वीनाराचेनसमार्पयत् ॥ चित्रसेनंमहाराजतवपुत्रंमहायशः ११ तथेतरांस्तवसुतांस्ताडयामासभारत ॥ शरैर्बहुविधैःसंख्येरुक्मपुंखैःसुतेजनैः
१२ ततःसंस्थाप्यसमरेतान्यनीकानिसर्वशः ॥ अभिमन्युप्रभृतयस्तेद्रादशमहारथाः १३ प्रेषिताधर्मराजेनभीमसेनपदानुगाः ॥ प्रतिजग्मुर्महाराजतवपुत्रान्महाब
लान् १४ दृष्ट्वास्थान्स्थान्शूरान्सूर्याग्निसमतेजसः ॥ सर्वानेवमहेष्वासान्भ्राजमानान्श्रियावृतान् १५ महाहवेदीप्यमानान्सुवर्णमुकुटोज्ज्वलान् ॥ तत्त्यजुःसमरेभीमं
तवपुत्रामहाबलाः १६ तान्नामृष्यतकौन्तेयोजीवमानागताइति ॥ अन्वीयचपुनःसर्वांस्तवपुत्रानपीडयत् १७ अथाभिमन्युंसमरेभीमसेनेनसंगतम् ॥ पार्षतेनचसंप्रे
क्ष्यतवसैन्येमहारथाः १८ दुर्योधनप्रभृतयःप्रगृहीतशरासनाः ॥ भृशमश्वैःप्रजवितैःप्रययुर्ध्रुवत्रेतरथाः १९ अपराह्मेमहाराजप्रावर्ततमहारणः ॥ तावकानांचबलिनां
परेषांचैवभारत २० अभिमन्युर्विकर्णस्यहयान्रहत्वामहाहवे ॥ अथैनंपंचविंशत्याधुद्रकाणांसमार्पयत् २१ हताश्वंरथमुत्सृज्यविकर्णस्तुमहारथः ॥ आरुरोहरथंराजं
श्चित्रसेनस्यभारत २२ स्थितावेकरथेतौतुभ्रातरौकुलवर्धनौ ॥ आर्जुनिःशरजालेनच्छादयामासभारत २३ चित्रसेनोविकर्णश्चकार्ष्णिपंचभिरायसैः ॥ विव्यधा
तेनचाकंपतकार्ष्णिर्मरुरिवस्थितः २४ दुःशासनस्तुसमरेकेकयान्पंचमारिष ॥ योधयामासराजेंद्रतदद्भुतमिवाभवत् २५ द्रौपदेयारणेकुद्धादुर्योधनमवारयन् ॥
शरैराशीविषाकारैःपुत्रंतवविशांपते २६ पुत्रोऽपितवदुर्धर्षोद्रौपद्यास्तनयान्रणे ॥ सायकैर्निशितैराजन्नाजघानपृथक्पृथक् २७

१८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७

तैश्चापिविद्धः शुशुभेरुधिरेणसमुक्षितः ॥ गिरिः प्रस्रवणैर्यद्वद्वैरिकादिविमिश्रितैः २८ भीष्मोऽपिसमरे राजन्पाण्डवानामनीकिनीम् ॥ कालयामासबलवान्पालः पशु
गणानिव २९ ततो गाण्डीवनिर्घोषः प्रादुरासीद्विशोपते ॥ दक्षिणेनवरुथिन्याः पार्थस्यारीन्विनिघ्नतः ३० उत्तस्थुः समरे तत्र कबन्धानिसमन्ततः ॥ कुरुणांचैव सैन्येषु पां
डवानांच भारत ३१ शोणितो दंश रावतैर्गजद्वीपं हयोर्मिणम् ॥ स्थनौभिर्नरव्याघ्राः प्रतेरुः सैन्यसागरम् ३२ छिन्नहस्ताविकवचाविदेहाश्चनरोत्तमाः ॥ दृश्यंते पतिता
स्तत्र शतशोऽथ सहस्रशः ३३ निहतैर्मत्तमातंगैः शोणितौघशरिभुजैः ॥ भूर्भाति भरतश्चेष्टपर्वतैराचितायथा ३४ तत्राद्भुतमपश्याम तव तेषांच भारत ॥ नतत्रासीत्पुमान्
कश्चिद्योयुद्धनाभिकांक्षति ३५ एवं युयुधिरेवीराः प्रार्थयानामहद्यशः ॥ तावकाः पाण्डवैः सार्धमाकांक्षंतो जयं युधि ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्व
णि संकुलयुद्धे अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततो दुर्योधनो राजालोहितायतिभास्करो ॥ संग्रामरभसो भीमं हंतुं कामोऽभ्यभात १
तमार्यांतमभिप्रेक्ष्य नृवीरं दृढवैरिणम् ॥ भीमसेनः सुसंकुद्ध इदं वचनमब्रवीत् २ अयं सकालः संप्राप्तो वर्षपूगाभिवांच्छितः ॥ अद्य त्वां निहनिष्यामि यदि नोत्सृजसे रणम् ३
अद्य कुंत्याः परिक्लेशं वनवासं च कृत्स्नशः ॥ द्रौपद्याश्च परिक्लेशं प्रणेष्यामि हते त्वयि ४ यत्पुरा मत्सरीभूत्वा पाण्डवानवमन्यसे ॥ तस्य पापस्य गांधारे पश्य व्यसनमागतम् ५
कर्णस्य मतमास्थाय सौबलस्य च यत्पुरा ॥ अचिन्त्य पाण्डवान् कामाद्यथेष्टकृतवानसि ६ याचमानं च यन्मोहाद्वा शार्हमवमन्यसे ॥ उलूकस्य समादेशं यद्दासि च हृष्टवत् ७
तेन त्वां निहनिष्यामि सानुबन्धं स बांधवम् ॥ समीकरिष्ये तत्पापं यत्पुरा कृतवानसि ८ एवमुक्त्वा धनुर्वीरं विकृष्योद्ग्राम्य चासकृत् ॥ समाधत्त शरान् घोरान् महाशनि
समप्रभान् ९ षड्विंशतिमसंकुद्धो मुमोचा शुसुयोधने ॥ ज्वलिताग्निशिखाकारा च्वज्रकल्पानजिह्वगान् १० ततोऽस्य कार्मुकं द्वाभ्यां सूतं द्वाभ्यांच विव्यधे ॥ चतुर्भिर
श्वान् जवनाननयद्यमसादनम् ११ द्वाभ्यांच सुविकृष्टाभ्यां शराभ्यामरिमर्दनः ॥ छत्रं चिच्छेद समरे राज्ञस्तस्य नरोत्तम १२ षड्विंशत्स्य चिच्छेद ज्वलंतं ध्वजमुत्तमम् ॥
छित्वा तं च ननादोच्चैस्तव पुत्रस्य पश्यतः १३ रथाच्च सध्वजः श्रीमान्नारात्नविभूषितात् ॥ पपात सहसा भूमौ विद्युज्जलधरादिव १४ ज्वलंतं सूर्यसंकाशं नागं मणिमयं शुभम् ॥
ध्वजं कुरुपते शिख्रं ददृशुः सर्वपार्थिवाः १५ अथैनं दशभिर्बाणैस्तोत्रैरिव महाद्विपम् ॥ आजघान रणे वीरं स्मयन्निवमहारथः १६ ततः सराजासिंघूनां रथश्रेष्ठो महारथः ॥
दुर्योधनस्य जग्राह पाणिं सत्पुरुषैर्वृतः १७ कृपश्च रथिनां श्रेष्ठः कौरव्यममि तौ जसम् ॥ आरोपय द्रथं राजन् दुर्योधनममर्षणम् १८ सगाढविद्धो व्यथितो भीमसेनेन सं
युगे ॥ निषसाद रथोपस्थे राजन् दुर्योधनस्तदा १९ परिवार्य ततो भीमं जेतुं कामो जयद्रथः ॥ रथैरनेकसाहस्रैर्भीमस्यावारयद्दिशः २० धृष्टकेतुस्ततो राजत्रभिमन्युश्च
वीर्यवान् ॥ केकया द्रौपदेयाश्च तव पुत्रानयोधयन् २१

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१

चित्रसेनः सुचित्रश्च चित्रांगश्चित्रदर्शनः ॥ चारुचित्रः सुचारुश्च तथा नन्दोपनन्दकौ २२ अष्टावेते महेश्वासाः सुकुमाराय शस्विनः ॥ अभिमन्युरथं राजन्समंतात्पर्यवारयन् २३
आजघानततस्तूर्णमभिमन्युर्महामनाः ॥ एकैकंपंचभिर्बाणैः शितैः सन्नतपर्वभिः २४ वज्रमृत्युप्रतीकां शैर्विचित्रायुधनिःसृतैः ॥ अमृष्यमाणास्ते सर्वे सौभद्रं रथसत्त
मम् २५ वट्टपुर्मार्गिणैस्तीक्ष्णैर्गिरिमेरुमिवांबुदाः ॥ सपीड्यमानः समरे कृतास्त्रोयुद्धदुर्मदः २६ अभिमन्युर्महाराजतावकान्समंकपयत् ॥ यथा देवासुरे युद्धे वज्रपाणि
र्महासुरान् २७ विकर्णस्य ततो भल्लान् प्रेषयामास भारत ॥ चतुर्दश रथश्रेष्ठे घोराणां शीविषोपमान् २८ सतैर्विकर्णस्य रथात्पातयामास वीर्यवान् ॥ ध्वजं सूतंहयांश्चैव
नृत्यमान इवाहवे २९ पुनश्चान्यान् शरान् पीतान् कुंठाग्रान् शिलाशितान् ॥ प्रेषयामास संकुद्धो विकर्णाय महाबलः ३० ते विकर्णसमासाद्य कंकवर्हिणवांससः ॥ भित्वा
देहं गतामूर्तिं ज्वलंत इव पन्नगाः ३१ तेशराहेमपुंखाग्राव्यदृश्यन्त महीतले ॥ विकर्णरुधिरह्निन्नावमन्त इव शोणितम् ३२ विकर्णवीक्ष्य निभिन्नं तस्यैवान्ये सहोदराः ॥
अभ्यद्रवंत समरे सौभद्रप्रमुखान् रथान् ३३ अभियात्वा तथैवान्यान् रथांस्तान् सूर्यवर्चसः ॥ अविध्यन्समरे ज्योन्यं संरंभाद्युद्धदुर्मदाः ३४ दुर्मुखः श्रुतकर्माणं विध्वासत्तभिरा
शुगैः ॥ ध्वजमेकेन चिच्छेद सारथिं चास्य सप्तभिः ३५ अश्वान् जाम्बूनदैर्जालैः प्रच्छन्नान्वातरंहसः ॥ जघान पद्मिरासाद्य सारथिं चाभ्यपातयत् ३६ सहताश्चेत्येतिष्ठन्
श्रुतकर्मा महारथः ॥ शक्तिं चिक्षेप संकुद्धो महोल्कां ज्वलितामिव ३७ सादुर्मुखस्य विमलं वर्म भित्वा यशस्विनः ॥ विदार्य प्राविश दूमिदीप्यमानास्वतेजसा ३८ तं दृष्ट्वा
विरथं तत्र सुतसोमो महारथः ॥ पश्यतां सर्वे सैन्यानां रथमारोपयत्स्वकम् ३९ श्रुतकीर्तिस्तथा वीरो जयत्सेनं सुतंतव ॥ अभ्ययात्समरे राजन् हंतुं कामो यशस्विनम् ४०
तस्य विक्षिपत् श्वापं श्रुतकीर्तेर्महास्वनम् ॥ चिच्छेद समरे तूर्णं जयत्सेनः सुतस्तव ४१ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन प्रहसन्निव भारत ॥ तं दृष्ट्वा छिन्नधन्वानं शतानीकः सहोदरम् ४२
अभ्यपद्यत तेजस्वी सिंहवन्निनदन्मुहुः ॥ शतानीकस्तु समरे दृढं विस्फार्य कार्मुकम् ४३ विव्याध दशभिस्तूर्णं जयत्सेनं शिलीमुखैः ॥ ननाद सुमहानादं प्रभिन्न इव वारणः ४४
अथान्येन सुतीक्ष्णेन सर्वावरणभेदिना ॥ शतानीको जयत्सेनं विव्याध हृदये भृशम् ४५ तथा तस्मिन् वर्तमाने दुष्कर्णो भ्रातुरंतिके ॥ चिच्छेद समरे चापं नाकुलेः क्रोधमू
र्च्छितः ४६ अथान्यद्वनुरादाय भारसाहमनुत्तमम् ॥ समादत्त शरान् घोरांश्च शतानीको महाबलः ४७ तिष्ठतिष्ठेति चामं ज्यदुष्कर्णं भ्रातुरग्रतः ॥ मुमोचा स्मै शितान् बा
णाञ्ज्वलितान् पन्नगानिव ४८ ततोऽस्य धनुरेकेन द्वाभ्यां सूतं च मारिष ॥ चिच्छेद समरे तूर्णं तं च विव्याध सप्तभिः ४९ अश्वान् मनोजवांस्तस्य कर्षुरान्वातरंहसः ॥ जघा
न निशितैस्तूर्णैः सर्वान् द्वादशभिः शरैः ५० अथाग्रेण भलेन सुयुक्तेनाशुपातिना ॥ दुष्कर्णं सुदृढं कुद्धो विव्याध हृदये भृशम् ५१

५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८ । ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४ ॥ इति भीष्मपर्वणि नी० भा० ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ॥ ॥ अथेति

सपपातततोभूमौवज्राहतइवदुः ॥ दुष्कर्णव्यथितंतद्व्यापंचराजन्महारथाः ५२ जिघांसंतःशतानीकंसर्वतःपर्यवारयन् ॥ छाद्यमानंशस्त्रातैःशतानीकंयशस्विन् ५३
अभ्यधावंतसंकुद्धाःकेकयाःपंचसोदराः ॥ तानभ्यापततःप्रेक्ष्यतवपुत्रामहारथाः ५४ प्रत्युद्ययुर्महाराजगजानिवमहागजाः ॥ दुर्मखोदुर्जयश्चैतथादुर्मर्षणोयुवा ५५ शत्रुं
जयःशत्रुसहःसर्वंकुद्धायशस्विन् ॥ प्रत्युद्यातामहाराजकेकयान्भ्रातरःसमम् ५६ रथैनगरसंकाशैर्हयैर्युक्तेर्मनोजवैः ॥ नानावर्णविचित्राभिःपताकाभिरलंकृतैः ५७
वरचापधरावीराविचित्रकवचध्वजाः ॥ विविश्रुस्तेपरसैन्यसिंहाइववनाद्धनम् ५८ तेषांसुतुमुल्युद्धं व्यतिषक्त रथद्विपम् ॥ अवर्ततमहारौद्रनिघ्नतामितरेतरम् ५९ अन्यो
न्यागस्कृतांराजन्यमराष्ट्रविधनम् ॥ मुहूर्तास्तिमितेसूर्येचक्रुर्गुहं सुदारुणम् ६० रथिनःसादिनश्चाथव्यकीर्यन्तसहस्रशः ॥ ततःशांतनवःकुद्धःशरैःसन्नतपर्वभिः ६१
नाशयामाससेनांतांभीष्मस्तेषांमहात्मनाम् ॥ पंचालानांचसैन्यानिशरैर्निन्येयमक्षयम् ६२ एवंभित्त्वामहेष्वासःपांडवानामनीकिनी ॥ कृत्वाऽवहारंसैन्यानांययौ
स्वशिबिरंनृप ६३ धर्मराजोऽपिसंप्रेक्ष्यघृष्टद्युप्रवृत्कोदरौ ॥ मूर्ध्निचैतावुपाघ्रायप्रहृष्टःशिबिरंययौ ॥ ६४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप० षष्ठदिवसाव
हारेऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ संजयउवाच ॥ अथशूराभ्यहाराजपरस्परकृतागसः ॥ जग्मुःस्वशिबिराग्येवरुधिरेणसमुक्षिताः १ विश्रम्यचयथान्यायंपूजयित्वा
परस्परम् ॥ सन्नद्धाःसमदृश्यंतभूयोयुद्धचिकीर्षया २ ततस्तवसुतोराजंश्चितयाभिपरिभुतः ॥ विस्त्रवच्छोणिताकांगःपप्रच्छेदं पितामहम् ३ सैन्यानिरौद्राणिभयानका
निव्यूढानिसम्यग्बहुलध्वजानि ॥ विदार्यहत्वाचनिपीड्यशूरास्तेपांडवानांत्वरितामहारथाः ४ संमोह्यसर्वान्युधिकीर्तिमन्तोव्यूहंचतंमकरं वज्रकल्पम् ॥ प्रविश्यभीमेन
रणेहतोऽस्मिधोरैःशरैर्मृत्युदंडप्रकाशैः ५ कुद्धंतमुद्धीक्ष्यभयेनराजन्समूर्च्छितोनलभेशांतिमद्य ॥ इच्छेप्रसादात्तवसत्यसंधप्राप्तुंजयंपांडवेयांश्चहंतुम् ६ तेनैवमुक्तः
प्रहसन्महात्मादुर्योधनंमन्युगतंविदित्वा ॥ तंप्रत्युवाचाविमनामनस्वीगंगासुतःशस्त्रभृतांवरिष्ठः ७ परेणयत्नेनविगाह्यसेनांसर्वात्मनाऽहंतवराजपुत्र ॥ इच्छामिदातुं
विजयंसुखंचनचात्मानंछादयेऽहंत्वदथ ८ एतेतुरौद्राबहवोमहारथायशस्विनःशूरतमाःकृतास्त्राः ॥ येषांडवानांसमरेसहायाजितकृमारोषविषंवमंति ९ तेनैवश
क्याःसहसाविजेतुंवीर्योद्धताःकृतवैरास्त्वयाच ॥ अहंसेनांप्रतियोत्स्यामिराजन्सर्वात्मनाजीवितंत्यज्यवीर १० रणेत्तवार्थायमहानुभावनजीवितंरक्ष्यतमममाद्य ॥ सर्वा
स्तवार्थायसदेवदैत्यान्धोरान्दहेयंकिमुशत्रुसेनाम् ११ तान्पांडवान्योधयिष्यामिराजन्प्रियंचतेसर्वमहंकरिष्ये ॥ श्रुत्वैवचैतद्वचनंतदानींदुर्योधनःप्रीतमनावभूव १२
सर्वाणिसैन्यानिततःप्रहृष्टोनिर्गच्छतेत्याहन्तृपांश्चसर्वान् ॥ तदाज्ञयातानिविनिर्ययुर्दुर्तंगजाश्वपादातरथायुतानि १३

" " " " " " " " " " " "

१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भा० अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ अथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

प्रहर्षयुक्तानितुतानिराजन्महांतिनानाविधशस्त्रवन्ति ॥ स्थितानिनागाश्वपदातिमिति विरेजुराजौतवराजम्बलानि १४ शस्त्रास्त्रविद्विन्नरवीरयोधैरधिष्ठिताः सैन्यगणास्त्व
दीयाः ॥ रथौघपादातगजाश्वसंधैः प्रयाद्भिगजौविधिवत्प्रणुत्रैः १५ समुद्रतंवैतरुणार्कवर्णैरजोबभौच्छादयत्सूयरश्मीन् ॥ रेजुः पताकारथदंतिसंस्थावातेरिताभ्राम्यमा
णाः समंतात् १६ नानारंगाः समंस्तत्राजन्मेवैर्युताविद्युतः खेयथैव ॥ वृन्दैः स्थिताश्चापिसुसंप्रयुक्ताश्चकाशिरेदंतिगणाः समंतात् १७ धनूंषि विस्फारयतां नृपाणां बभू
वशब्दस्तुमुलोऽतिघोरः ॥ विमथ्यतो देवमहासुरैर्वैर्यथाऽर्णवस्यादियुगेतदानीम् १८ तदुग्रनागंबहुरूपवर्णतवात्मजानां समुदीर्णमेवम् ॥ बभूवसैन्यं रिपुसैन्यं हंत्युगांतमे
घौघनिभंतदानीम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधप० भीष्मदुर्योधनसंवादे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ संजय उवाच ॥ अथात्मजंतवपुनर्गो गेयो
ध्यानमास्थितम् ॥ अत्रवीद्भरतश्रेष्ठः संप्रहर्षकरं वचः १ अहं द्रोणश्च शल्यश्च कृतवर्मा च सात्वतः ॥ अश्वत्थामा विकर्णश्च भगदत्तोऽथ सौबलः २ विन्दानुविन्दावा वंत्यौ बा
ह्लीकः सहबाह्लीकैः ॥ त्रिगर्तराजो बलवान्मागधश्च सुदुर्जयः ३ बृहद्वलश्च कौसल्यश्चित्रसेनो विविंशतिः ॥ रथाश्च बहुसाहस्राः शोभनाश्च महाध्वजाः ४ देशजाश्च हयाराजन्स्वा
रूढा हयसादिभिः ॥ गजेन्द्राश्च मदो हृत्ताः प्रभिन्नकरटामुखाः ५ पादाताश्च तथा शूरा नानाप्रहरणध्वजाः ॥ नानादेशसमुत्पन्नास्त्वदर्थे योद्गमुद्यताः ६ एते चान्ये च बहवस्त्व
दर्थे त्यक्तजीविताः ॥ देवानपि रणे जेतुं समर्था इति मे मतिः ७ अवश्यं हि मयाराजंस्तव वाच्यं हितं सदा ॥ अशक्याः पांडवा जेतुं देवैरपि सवासवैः ८ वासुदेवसहायाश्च महेंद्र
समविक्रमाः ॥ सर्वथाऽहं तुराजेन्द्रकरिण्येव चेन्नंतव ९ पांडवांश्चरणे जेप्ये मांवा जेप्यंति पांडवाः ॥ एवमुक्त्वा ददावस्मै विशल्यकर्णौ शुभाम् १० ओषधीर्वीर्यसंपन्नां वि
शल्यश्चाभवत्तदा ॥ ततः प्रभाते विमले स्वेन सैन्येन वीर्यवान् ११ अव्यूहतस्वयं व्यूहं भीष्मो व्यूहविशारदः ॥ मंडलं मनुजश्रेष्ठो नानाशस्त्रसमाकुलम् १२ संपूर्णयोधमुख्यैश्च त
थादन्तिपदातिभिः ॥ रथैरनेकसाहस्रैः समंतात्परिवारितम् १३ अश्ववृन्दैर्दमहर्द्दिशश्चरुष्टितो मरधारिभिः ॥ नागेनागे रथाः सप्तसप्तचाश्चारथे रथे १४ अन्वश्वं दशधानुष्काधा
नुष्के दशचर्मिणः ॥ एवं व्यूढं महाराज तव सैन्यं महारथैः १५ स्थितं रणाय महते भीष्मेण युधिपालितम् ॥ दशाश्वानां सहस्राणि दन्तिनां चतथैव च १६ रथानामयुतं चा
पि पुत्राश्च तव दंशिताः ॥ चित्रसेनादयः शूरा अभ्यरक्षन्पितामहम् १७ रक्ष्यमाणः स तैः शूरैर्गोप्यमानाश्च तेन ते ॥ सनद्धाः समदृश्यं तराजानश्च महाबलाः १८ दुर्योधनस्तु स
मरे दंशितो रथमास्थितः ॥ व्यराजत श्रिया जुष्टो यथा शक्रस्त्रिविष्टपे १९ ततः शब्दो महानासीत्पुत्राणां तव भारत ॥ रथवोषश्च विपुलो वादित्राणां च निःस्वनः २० भीष्मेण धा
तराशूराणां व्यूढः प्रत्यङ्मुखो युधि ॥ मंडलः समहा व्यूहो दुर्भेद्योऽभिप्रवातनः २१

सर्वतःशुशुभेराजनरणेऽजीणांदुरासदः ॥ मण्डलंतुसमालोक्यव्यूहंपरमदुर्जयम् २२ स्वयंयुधिष्ठिरोराजावज्रंव्यूहमथाकरोत् ॥ तथाव्यूढेष्वनीकेषुयथास्थानमव
स्थिताः २३ रथिनःसादिनःसर्वेसिंहनादमथानदन् ॥ बिभित्सवस्ततोव्यूहंनिर्ययुर्युद्धकांक्षिणः २४ इतरेतरतःशूराःसहसैन्याःप्रहारिणः ॥ भारद्वाजोययौमत्स्यंद्रौ
णिश्वापिशिखंडिनम् २५ स्वयंदुर्योधनोराजापार्षतंसमुपाद्रवत् ॥ नकुलःसहदेवश्चमद्राजानमीयतुः २६ विन्दानुविन्दावावंत्याविरावंतमभिद्रुतौ ॥ सर्वेनृपास्तु
समरेधनंजयमयोधयन् २७ भीमसेनोरणेयान्तंहादिकथंयसमवारयत् ॥ चित्रसेनंविकर्णंचतथादुर्मर्षणंविभुः २८ अर्जुनिःसमरेराजंस्तवपुत्रानयोधयत् ॥ प्राग्ज्यो
तिषोमहेष्वासोहैर्दिवंराक्षसोत्तमम् २९ अभिदुद्राववेगेनमत्तोमत्तमिवद्विपम् ॥ अलंबुषस्तदाराजनसत्पुत्रंकिंयुद्धदुर्मदम् ३० ससैन्यंसमरेकुद्धोराक्षसःसमुपाद्र
वत् ॥ भूरिश्रवारणेयतोधृष्टकेतुमयोधयत् ३१ श्रुतायुषंचराजानंधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ चेकितानश्चसमरेकृपमेवान्वयोधयत् ३२ शेषाःप्रतिययुर्यत्ताभीष्ममेवमहा
रथम् ॥ ततोराजसमूहास्तेपरिवर्धुर्धनंजयम् ३३ शक्तितोमरनाराचगदापरिघपाणयः ॥ अर्जुनोऽथभृशंकुद्धोवाष्णंयमिदमब्रवीत् ३४ पश्यमाधवसैन्यानिधार्त
राष्ट्रस्यसंयुगे ॥ व्यूढानिव्यूहविदुषागांगेयेनमहात्मना ३५ युद्धाभिकामानशूरांश्चपश्यमाधवदंशितान् ॥ त्रिगर्त्तराजंसहितंभ्रातृभिःपश्यकेशव ॥ ३६
अथैतान्नाशयिष्यामिपश्यतस्तेजनादन ॥ यद्मेमांयदुश्रेष्ठयोद्धुकामारणाजिरे ३७ एतदुत्कातुकौन्तेयोधनुर्ज्यामवमृज्यच ॥ ववर्षशरवर्षाणिनराधिपगणान्प्रति
३८ तेऽपितंपरमेष्वासोशरवर्षैरपूरयन् ॥ तडागंवारिधाराभिर्यथाप्रावृषितोयदाः ३९ हाहाकारोमहानासीत्तवसैन्येविशांपते ॥ छाद्यमानोरणेकृष्णौशरैर्दृष्ट्वामहा
रणे ४० देवादेवर्षयश्चैवगंधर्वाश्चसहोरगैः ॥ विस्मयंपरमंजग्मुर्दृष्ट्वाकृष्णौतथागतौ ४१ ततःकुद्धोऽर्जुनोराजत्रैन्द्रमस्त्रमुदैरयत् ॥ तत्राद्भुतमपश्यामविजयस्यपराक्रमम्
४२ शस्त्रवृष्टिंपरैर्मुकांशरौघैर्यदवारयत् ॥ नचतत्राप्यनिर्भिन्नःकश्चिदासीद्विशांपते ४३ तेषांराजसहस्राणांहयानांदंतिनांतथा ॥ द्वाभ्यांत्रिभिःशरैश्चान्यान्पार्थो
विव्याधमारिष ४४ तेहन्यमानाःपार्थेनभीष्मंशान्तनवंययुः ॥ अगाधेमज्जमानानांभीष्मःपोतोऽभवत्तदा ४५ आपतद्भिस्तुतैस्तत्रप्रभग्नंतावकंबलम् ॥ संचुक्षुभेम
हाराजवातैरिवमहार्णवः ॥ ४६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मव० सप्तमयुद्धदिवसे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥
तथाप्रवृत्तेसंग्रामेनिवृत्तेचसुशर्मणि ॥ भग्नेषुचापिवीरेपुषांडवेनमहात्मना १ क्षुभ्यमाणेबलेतूर्णसागरप्रतिमेतव ॥ प्रत्युद्यातेचगांगेयेत्वस्तिंतंविजयंप्रति २ दृष्ट्वादु
र्योधनोराजारणेपार्थस्यविक्रमम् ॥ त्वरमाणःसमभ्येत्यसर्वीस्तानब्रवीन्नृपान् ३ तेषांतुप्रमुखेशूरंसुशर्माणंमहाबलम् ॥ मध्येसर्वस्यसैन्यस्यभृशंसंहर्षयन्निव ४

६ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५
 एषभीष्मः शान्तनवो योद्धुः कामो धनं जयम् ॥ सर्वात्मना कुरु श्रेष्ठस्य क्वाजीवितमात्मनः ५ तं प्रयांतरणे वीरं सर्वसैन्येन भारतम् ॥ संयत्ताः समरे सर्वे पालयध्वं पितामहम् ६
 बाढमित्येवमुक्ता तु तान्यनीकानि सर्वशः ॥ नरेन्द्राणां महाराजसमाजगमुः पितामहम् ७ ततः प्रयातः सहसा भीष्मः शान्तनवोऽर्जुनम् ॥ रणे भारतमायां तमाससाद
 महाबलः ८ महाश्वेताश्वयुक्तेन भीमवानरकेतुना ॥ महता मेघनादेन रथेनातिविराजता ९ समरे सर्वसैन्यानामुपयान्तं धनं जयम् ॥ अभवत्तु मुलेनादो भयादृष्ट्वा
 किरीटिनम् १० अभीषुहस्तं कृष्णं च दृष्ट्वाऽऽदित्यमिवापरम् ॥ मध्यं दिनगतं संख्येन शोकः प्रतिवीक्षितुम् ११ तथा शान्तनवं भीष्मं श्वेताश्वं श्वेतकार्मुकम् ॥ नशोकः
 पाण्डवाद्रष्टुं श्वेतं ग्रहमिवोदितम् १२ ससर्वतः परिवृतस्त्रिगतैः सुमहात्मभिः ॥ भ्रातृभिः सह पुत्रैश्च तथान्यैश्च महारथैः १३ भारद्वाजस्तु समरे मत्स्यं विव्याध पत्रिणा ॥
 ध्वजं चास्य शरेणाजौ धनुश्चैकेन चिच्छिद १४ तदपास्य धनुश्छिन्नं विराटो वाहिनीपतिः ॥ अन्यदा दत्तवेगेन धनुर्भारं सह दृढम् १५ शरांश्चाशीविषाकारान् ज्वलितान्
 पन्नगानिव ॥ द्रोणं त्रिभिश्च विव्याध चतुर्भिश्चास्य वाजिनः १६ ध्वजमेकेन विव्याध सारथिं चास्य पंचभिः ॥ धनुरेकेषुणाऽविध्यत्तत्रा कुध्यद्विजर्षभः १७ तस्य
 द्रोणोऽवधीदश्वान् शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ अष्टाभिर्भरतश्चैष्ठसूतमंकेन पत्रिणा १८ सहताश्वादवहुत्यस्य दनाद्धतसारथिः ॥ आरुरोहरथं तूष्णीं पुत्रस्य रथिनां वरः १९ तत
 स्तुतौ पिता पुत्रौ भारद्वाजं रथे स्थितौ ॥ महता शरवर्षेण वारयामास तुर्बलात् २० भारद्वाजस्ततः कुद्धः शरमाशीविषोपमम् ॥ चिक्षेप समरे तूष्णीं शंखं प्रतिजनेश्वरः २१
 सतस्य हृदयं भित्वा पीत्वा शोणितमाहवे ॥ जगाम धरणीं वाणोलोहिताद्रवरच्छदः २२ सपपातरणे तूष्णीं भारद्वाजशराहतः ॥ धनुस्त्यक्त्वा शरांश्चैव पितुरेव समीपतः
 २३ हतं तमात्मजं दृष्ट्वा विराटः प्राद्रवद्भयात् ॥ उत्सृज्य समरे द्रोणं व्यात्ताननमिवांतकम् २४ भारद्वाजस्ततस्तूष्णीं पाण्डवानां महाचमूम् ॥ दारयामास समरे शतशोऽथ
 सहस्रशः २५ शिखंडी तु महाराजद्रौणिमासाद्य संयुगे ॥ आजघान भ्रुवोर्मध्ये नाराचैस्त्रिभिः शरैः २६ सबभौ रथशार्दूलोललाटे संस्थितैस्त्रिभिः ॥ शिखरैः कांचनम
 यैर्मैरुस्त्रिभिरिवोच्छ्रितैः २७ अश्वत्थामा ततः कुद्धो निमेषार्धाच्छिखंडिनः ॥ ध्वजं सूतमथो राजंस्तुरगानां युधानि च २८ शरैर्बहुभिराच्छिद्य पातयामास संयुगे ॥ सहता
 श्वादवहुत्य रथद्वैरथिनां वरः २९ खड्गमादाय सुशितं विमलं च शरावरम् ॥ श्येनवद्वद्य चरत्कुद्धः शिखंडी शत्रुतापनः ३० सखड्गस्य महाराजचरतस्तस्य संयुगे ॥ नांतरं
 ददृशे द्रौणिस्तदद्भुतमिवाभवत् ३१ ततः शरसहस्राणि बहूनि भरतवर्षभ ॥ प्रेषयामास समरे द्रौणिः परमकोपनः ३२ तामापतंतीं समरे शरवृष्टिं सुदारुणाम् ॥ असिना
 तीक्ष्णधारेण चिच्छेद बलिनां वरः ३३ ततोऽस्य विमलं द्रौणिः शतचन्द्रं मनोरमम् ॥ चर्माच्छिन्नदं संचास्य खड्गयामास संयुगे ३४ शितैस्तु बहुशो राजन्तं च विव्याध पत्रिभिः ॥
 शिखंडी तु ततः श्वदं खंडितं तेन मायकैः ३५

४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० नामराजः कौरव्यस्तस्य मुता उलूखीतस्याः मुता इरावन् २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० निष्ठानकः सव्यथः शब्दः

॥ संजय उवाच ॥ यथाशक्तियथोत्साहं युद्धे वेष्टितावकाः ॥ दर्शयानाः परं शक्त्या पौरुषं पुरुषर्षभ ४ गङ्गायाः सुरनद्यावैस्वादुभूत्वायथोदकम् ॥ महोदधेर्गुणभ्या
साल्लवणत्वं निगच्छति ५ तथा तत्पौरुषं राजस्तावकानां परंतप ॥ प्राप्य पांडुसुतान् वीरान् व्यर्थं भवति संयुगे ६ घटमानान्यथा शक्तिकुर्वाणान् कर्मदुष्करम् ॥ नदोपेण
कुलश्रेष्ठ कौरवान् गंतुमर्हसि ७ तवापराधात्सु महान्सपुत्रस्य विशांपते ॥ पृथिव्याः प्रक्षयो घोरो यमराष्ट्रविवर्धनः ८ आत्मदोषात्समुत्पन्नं शोचितुं नार्हसे नृप ॥ न हिरक्षं
तिराजानः सर्वथाऽप्रापि जीवितम् ९ युद्धे सकृत्तिनां लोकानिच्छंतो वसुधाधिपाः ॥ चमूं विगाह्य युद्धयंते नित्यं स्वर्गपरायणाः १० पूर्वाह्ने तु महाराज प्रावर्तत जनक्षयः ॥
तं त्वमेकमना भूत्वा गृणु देवा सुरोपमम् ११ आंवत्यौ तु महेश्वासौ महामहासे नौ महाबलौ ॥ इरावंतमभिप्रेक्ष्य समेयातारणोत्कटौ १२ तेषां प्रवृत्ते युद्धं सुमहल्लोमहर्षणम् ॥
इरावांस्तु सुसंकुद्धो भ्रातरौ देवरूपिणौ १३ विव्याध निशितैस्तूर्णशरैः सन्नतपर्वभिः ॥ तावेनं प्रत्यविध्येतां समरे चित्रयोधिनौ १४ युध्यतां हितथाराजन् विशेषेण व्यदृश्य
त ॥ यततां शत्रुनाशाय कृतप्रतिकृतैषिणाम् १५ इरावांस्तु ततो राजन्ननुविदस्य सायकैः ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहाननयद्यमसादनम् १६ भल्लाभ्यां च सुतीक्ष्णाभ्यां धनुः
केतुंचमारिष ॥ चिच्छेद समरे राजंस्तदद्भुतमिवाभवत् १७ त्यक्त्वाऽनुविदोऽथ रथं विदस्य रथमास्थितः ॥ धनुर्गृहीत्वा परमं भारसाधनमुत्तमम् १८ तावेकस्थोरणे वीरा
वावंतयोरथिनां वरौ ॥ शरान्मुमुचुस्तूर्णमिरावति महात्मनि १९ ताभ्यां मुक्तामहावेगाः शराः कांचनभूषणाः ॥ दिवाकरपथं प्राप्य च्छादयामासु रं वरम् २० इरावां
स्तुरणकुद्धौ भ्रातरौ तौ महारथौ ॥ ववर्ष शरवर्षेण सारथिंचाप्यरातयत् २१ तस्मिंस्तु पतिते भूमौ गतसत्त्वे तु सारथौ ॥ रथः प्रदुद्रावदिशः समुद्रांतहयस्ततः २२ तौ सजि
त्वामहाराजनागराजसुतासुतः ॥ पौरुषं स्थापयंस्तूर्णव्यधमत्तववाहिनीम् २३ सावध्यमाना समरे धार्तराष्ट्री महाचमूः ॥ वेगान् बहुविधांश्चैकपिपीत्वैव मानवः २४
हैडिंबोराक्षसैर्दस्तुभगदत्तं समाद्रवत् ॥ रथेनादित्यवर्णेन सध्वजेन महाबलः २५ ततः प्रागज्योतिषो राजानागराजं समास्थितः ॥ यथावन्नधरः पूर्वसंग्रामे तारकामये २६
तत्र देवाः संगंधर्वाः ऋषयश्च समागताः ॥ विशेषेण स्मवि विदुर्हैडिंबभगदत्तयोः २७ यथासुरपतिः शक्रस्त्रासयामास दानवान् ॥ तथैव समरे राजा द्रावयामास पांडवान् २८
तेन विद्राव्यमाणास्ते पांडवाः सर्वतोदिशम् ॥ त्रातारं नाभ्यगच्छतः स्वेष्वनिकेषु भारत २९ भैमसे निर्गन्धं तु तत्रापश्याम भाग्य ॥ शेषा विमनसो भूत्वा प्राद्रवंत महारथाः
३० निवृत्ते पुतु पांडूनां पुनः सैन्येषु भारत ॥ आसीन्निष्ठानको घोरोस्तव सैन्यस्य संयुगे ३१ घटोत्कचस्ततो राजन् भगदत्तं महारणे ॥ शरैः प्रच्छादयामास मेरुं गिरिमिवां
बुधः ३२ निहत्य तान् शरान् राजाराक्षसस्य धनुश्श्रुतान् ॥ भैमसे निर्गन्धं तु सर्वमर्मस्वताडयत् ३३ सताड्यमानो बहुभिः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ न विव्यथेराक्षसैर्द्रोभिश्च
मान इवाचलः ३४

३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भा०

तस्य प्राग्ज्योतिषः कुद्धस्तोमरांश्चतुर्दश ॥ प्रेषयामास समरेतांश्चिच्छेदसराक्षसः ३५ सतांश्छित्त्वामहाबाहुस्तोमरान्निशितैः शरैः ॥ भगदत्तं च विव्याध सप्तत्याकं क
पत्रिभिः ३६ ततः प्राग्ज्योतिषो राजा प्रहसन्निव भारत ॥ तस्याश्वांश्चतुरः संख्येपातयामास सायकैः ३७ सहताश्च रथेतिष्ठन् राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ॥ शक्तिं चिक्षेप वेगे
न प्राग्ज्योतिषगजं प्रति ३८ तामापतन्तीं सहसा हेमदंडां सुवेगिनीम् ॥ त्रिधा चिच्छेद नृपतिः साव्यकीर्यत मेदिनीम् ३९ शक्तिं विनिहतां दृष्ट्वा हैडिंबः प्राद्वद्वयात् ॥
यथेन्द्रस्य रणात् पूर्वैनमुचिर्देत्यसत्तमः ४० तं विजित्य रणे शूरं विक्रांतं ख्यातपौरुषम् ॥ अजेयं समरे वीरं यमेन वरुणेन च ४१ पांडवीं समरे सेनां सममर्दं सकुंजरः ॥ यथा
वनगजो राजन्मृदंश्चरति पद्मिनीम् ४२ मद्रेश्वरस्तु समरे यमाभ्यां समसज्जत ॥ स्वस्त्रीयौ छादयां च केशरौ धैः पांडुनंदनौ ४३ सहदेवस्तु समरे मातुलं दृश्य संगतम् ॥
अवारयच्छरौ वै नेमे घोयद्द्विवाकरम् ४४ छाद्यमानः शरौ वै नेमो हृष्टरूपतरोऽभवत् ॥ तयोश्चाप्यभवत्प्रीतिर तुलामातृकारणात् ४५ ततः प्रहस्य समरे नकुलस्य महा
रथः ॥ अश्वांश्चतुरो राजंश्चतुर्भिः सायकोत्तमैः ४६ प्रेषयामास समरे यमस्य सदनं प्रति ॥ हताश्चातुरथान् तूर्णमवहुत्य महारथः ४७ आरुरोहत तोयानं भ्रातुरेव यश
स्विनः ॥ एकस्थौ तुरणे शूरौ दृढे विक्षिप्य कार्मुके ४८ मद्राज रथं तूर्णं छादयामास तुः क्षणात् ॥ सच्छाद्यमानो बहूभिः शरैः सन्नतपर्वभिः ४९ स्वस्त्रीयाभ्यां न रव्याघ्रो
नाकं पतयथाऽचलः ॥ प्रहसन्निव तां चापि शस्त्रवृष्टिं जघान ह ५० सहदेवस्ततः कुद्धः शरमुद्गृह्य वीर्यवान् ॥ मद्राजमभिप्रेक्ष्य प्रेषयामास भारत ५१ सशरः प्रेषितस्तेन
गरुडानिलवेगवान् ॥ मद्राजं विनिर्भियनिपपात महीतले ५२ सगाढविद्धो व्यथितो रथोपस्थेमहारथः ॥ निषसाद महाराजकश्मलं च जगाम ह ५३ तं विस्मृज्जनिपति
तं सूतः संप्रेक्ष्य संयुगे ॥ अपोवाहरथेनाजौ यमाभ्यामभिपीडितम् ५४ दृष्ट्वा मद्रेश्वर रथं धार्तराष्ट्राः पराङ्मुखम् ॥ सर्वे विमनसो भूत्वानेदमस्तीत्यर्चितयन् ५५ निर्जित्य
मातुलं संख्येमाद्रीपुत्रौ महारथौ ॥ दध्मतुर्मुदितौ शंखौ सिंहनादं च नेदतुः ५६ अभिदुद्रुवतुर्हृद्यौ तव सैन्यं विंशान्पते ॥ यथादैत्यचमूं राजन्निन्द्रोपेन्द्रा विवामरौ ५७ ॥ इति
श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधप० द्वंद्वयुद्धेऽप्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ संजय उवाच ॥ ततो युधिष्ठिरो राजामध्यं प्राप्ते दिवाकरे ॥ श्रुतायुषमभिप्रेक्ष्य प्रेषया
मास वाजिनः १ अभ्यधावत्ततो राजा श्रुतायुषमरिन्दमम् ॥ विनिघ्नन् सायकैस्तीक्ष्णैर्नवभिर्नतपर्वभिः २ स संवार्परणे राजा प्रेषितान् धर्मसूनुना ॥ शरान्सप्तमहेष्वासः
कौन्तेयाय समर्पयत् ३ ततस्त्यक् च भित्त्वा पपुः शोणितमाहवे ॥ असूनिव विचिन्वन्तो देहेतस्य महात्मनः ४ पांडवस्तु भृशं कुद्धो विद्धस्तेन महात्मना ॥ रणे वराहकर्णेन
राजानं हृद्यविध्यत् ५ अथापरेण भलेन केतुं तस्य महात्मनः ॥ रथश्रेष्ठे रथान् तूर्णं भूमौ पार्थोन्यपातयत् ६

भावदीपे अ्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ सतत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१ करकर्मः शिथुपालपुत्रः ३२।३३।३४।३५।३६।३७

केतुं निपतितं दृष्ट्वा श्रुतायुः सतु पार्थिवः ॥ पाण्डवं विशिखैस्तीक्ष्णैराजन् विव्याध ससभिः ७ ततः क्रोधात् प्रज्ज्वालधर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ यथा युगांते भूतानि दिवश्चरि
वपावकः ८ कुद्धं तु पाण्डवं दृष्ट्वा देवगंधर्वराक्षसाः ॥ प्रविव्यथुर्महाराजव्याकुलं चाप्यभूजगत् ९ सर्वेषां चैव भूतानां मिदमासीन् मनोगतम् ॥ त्रीलोकानद्यसंकुद्धो नृपो
ऽयं धक्ष्यतीति वै १० ऋषयश्चैव देवाश्च चक्रुः स्वस्त्ययनं महत् ॥ लोकानां नृपशांत्यर्थं क्रोधिते पाण्डवे तदा ११ सच क्रोधसमाविष्टः सृक्किणीपरिसंलिहन् ॥ दधारात्मवपुर्वोरं
युगांतादित्यसन्निभम् १२ ततः सैन्यानि सर्वाणि तावकानि विशांपते ॥ निराशान्यभवंस्तत्र जीवितं प्रति भारत १३ सतु धैर्येण तं कोपं सन्निवार्य महायशाः ॥ श्रुतायुषः
प्रचिच्छेदमुष्टिदेशे महाधनुः १४ अथैनं छिन्नधन्वानं नाराचेन स्तनांतरे ॥ निर्बिभेदरणे राजा सर्वसैन्यस्य पश्यतः १५ सत्वरं चरणे राजन् तस्य बाहान् महात्मनः ॥ निज
घानशरैः क्षिप्रं सूतं च सुमहाबलः १६ हताश्वं तुरथं त्यक्त्वा दृष्ट्वा राज्ञोऽस्य पौरुषम् ॥ विप्रदुद्राववेगेन श्रुतायुः समरे तदा १७ तस्मिन् जिते महेष्वासे धर्मपुत्रेण संयुगे ॥ दुर्योध
नबलं राजन् सर्वमासीत् पराङ्मुखम् १८ एतत्कृत्वा महाराजधर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ व्यात्ताननो यथा कालस्तव सैन्यं जघान ह १९ चेकितानस्तु वार्ष्णेयगौतमं रथिनां व
रम् ॥ प्रेक्षतां सर्वसैन्यानां छादयामास सायकैः २० सन्निवार्य शरांस्तांस्तु कृपः शरद्रतो युधि ॥ चेकितानं रणे यत्तं राजन् विव्याध पत्रिभिः २१ अथापरेण भलेन धनुश्चि
च्छेदमारिष ॥ सारथिं चास्य समरे क्षिप्रहस्तो न्यपातयत् २२ अश्वांश्चास्यावधीद्राजन् भौतौ पार्थिवसारथी ॥ सोऽज्वद्भुत्यरथात्तूष्णीं गदां जग्राह सात्वतः २३ सतयावीर
घातिन्यागदयागदिनां वरः ॥ गौतमस्य हयान् हत्वा सारथिं च न्यपातयत् २४ भूमिष्ठो गौतमस्तस्य शरांश्चिक्षेप षोडश ॥ शरास्ते सात्वतं भित्वा प्राविशन् धरणीतलम्
२५ चेकितानस्ततः कुद्धः पुनश्चिक्षेप तांगदाम् ॥ गौतमस्य वधाकांक्षीवृत्रस्येव पुरंदरः २६ तामापतंतीं विमलामशमगर्भामहागदाम् ॥ शरैरेकसाहसैर्वारयामास गौ
तमः २७ चेकितानस्ततः खड्गं क्रोधादुद्धृत्य भारत ॥ लाघवं परमास्थाय गौतमं समुपाद्रवत् २८ गौतमोऽपि धनुस्त्यक्त्वा प्रगृह्यासिं सुसंयतः ॥ वेगेन महाराजं चैकितान
नमुपाद्रवत् २९ तावुभौ बलसंपन्नौ निस्त्रिंशवरधरिणौ ॥ निस्त्रिंशभ्यां सुतीक्ष्णाभ्यामन्योन्यं संततक्षतुः ३० निस्त्रिंशवेगाभिहतौ ततस्तौ पुरुषर्षभौ ॥ धरणीं समनुप्रा
प्तौ सर्वभूतनिषेविताम् ३१ मूर्छयाऽभिपरीतां गौव्यायामेन तु मोहितौ ॥ ततोऽभ्यधावद्रेगेन करकर्मः सुहृत्तया ३२ चेकितानं तथा भूतं दृष्ट्वा समरदुर्मदः ॥ रथमा
रोपयन्नैनं सर्वसैन्यस्य पश्यतः ३३ तथैव शकुनिः शूरः स्यालस्तव विशांपते ॥ आरोपयद्रथं तूष्णीं गौतमं रथिनां वरम् ३४ सौमदत्तिं तथा कुद्धो दृष्ट्वा केतुर्महाबलः ॥ नवत्या
सायकैः क्षिप्रं राजन् विव्याध वक्षसि ३५ सौमदत्तिरुरःस्थैस्तेभृशं बाणैरशोभत ॥ मध्यं दिने महाराज रश्मिभिस्तपनो यथा ३६ भूरिश्रवास्तु समरे दृष्ट्वा केतुं महारथम् ॥
हतसूतहयंचक्रे विरथं सायकोत्तमैः ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे चतुरशी

विरथंतं समालोक्य हताश्वं हतसारथिम् ॥ महताश्रवर्षेण छादयामास संयुगे ३८ सतुतरं थमुत्सृज्य धृष्टकेतुर्महामनाः ॥ आरुरोहततोयानं शतानीकस्य मारिष ३९
चित्रसेनो विकर्णश्च राजन् दुर्मर्षणस्तथा ॥ रथिनो हेमसन्नाहाः सौभद्रमभिदुहुवुः ४० अभिमन्योस्ततस्तेस्तुघोरं युद्धमवर्तत ॥ शरीरस्य यथाराजन् वातपित्तकफैस्त्रिभिः
४१ विरथांस्तव पुत्रांस्तु कृत्वा राजन् महाहवे ॥ न जघान न रव्याघ्रः स्मरन् भीमवचस्तदा ४२ ततो राज्ञां बहुशतैर्गजाश्च रथयायिभिः ॥ संवृतं समरे भीष्मदेवैरपि दुरासदम्
४३ प्रयान्तं शीघ्रमुद्रीक्ष्य परित्रातुं सुतांस्तव ॥ अभिमन्युं समुद्दिश्य बालमेकं महारथम् ४४ वासुदेवमुवाच चेदं कौन्तेयः श्वेतवाहनः ॥ चोदयाश्वान्हृषीकेश त्रैते बहुराथाः
४५ एते हि बहवः शूराः कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः ॥ यथाह न्युननः सेनां तथा माधव चोदय ४६ एवमुक्तः सवाष्ण्यैः कौन्तेयेनामितौजसा ॥ रथं श्वेतहयैर्युक्तं प्रेषयामास संयुगे
४७ निष्ठानको महानासीत् तव सैन्यस्य मारिष ॥ यदर्जुनो रणे कुहूः संयातस्तावकान् प्रति ४८ समासाद्य तु कौन्तेयो राज्ञस्तान् भीष्मरक्षिणः ॥ सुशर्माणमथो राजन्निदं वचनं
मब्रवीत् ४९ जानामित्वां युधांश्चेष्टमत्यंतं पूर्ववैरिणम् ॥ अनयस्याद्यसंप्राप्तं फलं पश्य सुदारुणम् ५० अद्य ते दर्शयिष्यामि पूर्वप्रेतान् पितामहान् ॥ एवं संजल्पतस्तस्य
बीभत्सोः शत्रुघातिनः ५१ श्रुत्वाऽपि परुषं वाक्यं सुशर्मारथयूथपः ॥ न चैनमब्रवीत् किंचिच्छुभं वायदिवाऽशुभम् ५२ अभिगम्यार्जुनं वीरं राजभिर्बहुभिर्वृतः ॥ पुरस्ता
त्पृष्ठतश्चैव पार्श्वतश्चैव सर्वतः ५३ परिवार्यार्जुनं संख्येतव पुत्रैर्महारथः ॥ शरैः संछादयामास मेघैरिव दिवाकरम् ५४ ततः प्रवृत्तः सुमहान् संग्रामः शोणितोदकः ॥ तावका
नां च समरे पांडवानां च भारत ५५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि सप्तमयुद्धदिवसे सुशर्मार्युनसमागमे चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥
॥ ॥ संजय उवाच ॥ सताड्यमानस्तु शरैर्धनं जयः पदाहतो नागइव श्वसन् बली ॥ बाणेन बाणेन महारथानां चिच्छेद चापानिरणे प्रसह्य १ संछिद्य चापानि च ता
निराज्ञां तेषां रणे वीर्यवतां क्षणेन ॥ विव्याध बाणैर्युगपन्महात्मानिः शेषातं तेष्वथ मन्यमानः २ निपेतुराजौ रूधिरप्रदिग्धास्ते ताडिताः शक्रसुतेन राजन् ॥ विभिन्नगात्राः
पतितोत्तमांगागतासवश्छिन्नतनुत्रकायाः ३ महीं गताः पार्थबलाभिभूता विचित्ररूपा युगपद्विनेशुः ॥ दृष्ट्वा हतांस्तान् युधि राजपुत्रांस्त्रिगर्तराजः प्रययौ रथेन ४ तेषां रथा
नामथ पृष्ठगोपाद्वा त्रिंशदन्येऽभ्यपतंत पार्थम् ॥ तथैव तेतं परिवार्य पार्थं विकृष्य चापानि महारवाणि ५ अवीवृषन् बाणमहौघवृष्ट्या यथागिरितो यधराजल्लैघैः ॥ संपीड्य
मानस्तु शरौघवृष्ट्या धनं जयस्तान् युधिजातरोषः ६ षष्ठ्या शरैः संयतितैलघैर्तैर्जघान तानप्यथ पृष्ठगोपान् ॥ रथांश्च तांस्तानवजित्य संख्येधनं जयः प्रीतमना यशस्वी ७
अथात्वरद्वीष्मवधाय जिष्णुर्बलानिराजन् समरे निहत्य ॥ त्रिगर्तराजो निहतान् समीक्ष्य महात्मना तानथ बंधुवर्गान् ८

तितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ॥ सहति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

१. १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ अज्ञायमानेपश्चात्स्थिते २५ प्रत्यादेशंभर्त्सनं २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१
 रणेपुरस्कृत्यनराधिपांस्तान्जगामपार्थत्वरितोवधाय ॥ अभिद्रुतंचास्त्रभृतांवरिष्ठेधनंजयंवीक्ष्यशिखंडिमुख्याः १ अभ्युद्ययुस्तेशितशस्त्रहस्तारिरिक्षपंतोरथमर्जु
 नस्य ॥ पार्थोऽपितानापततःसमीक्ष्यत्रिगर्तराज्ञासहितानृवीरान् १० विध्वंसयित्वासमरेधनुष्मान्गांडीवमुक्तैर्निशितैःपृषत्कैः ॥ भीष्मंयियासुर्युधिसंदर्शदुर्योधनं
 सैधवादींश्चराज्ञः ११ संवारयिष्णूनभिवारयित्वामुहूर्तमायोध्यबलेनवीरः ॥ उत्सृज्यराजानमनंतवीर्योजयद्रथार्दींश्चनृपान्महौजाः १२ ययौततोभीमबलोमनस्वी
 गांगेयमाजौशरचापपाणिः ॥ युधिष्ठिरश्चप्रबलोमहात्मासमाययौत्वरितोजातकोपः १३ मद्राधिपंसमभित्यज्यसंख्येस्वभागमासंतमनन्तकीर्तिः ॥ सार्धसमाद्री
 सुतभीमसेनैर्भीष्मंययौशांतनवंरणाय १४ तैःसंप्रयुक्तैःसमहारथायैर्गंगासुतःसमरेचित्रयोधी ॥ नविव्यथेशांतनवोमहात्मासमागतैःपांडुसुतैःसमस्तैः १५ अथैत्यराजायु
 धिसत्यसंधोजयद्रथोऽत्युग्रबलोमनस्वी ॥ चिच्छेदचापानिमहारथानांप्रसह्यतेषांधनुषावरेण १६ युधिष्ठिरंभीमसेनंयमौचपार्थकृष्णंयुधिसंजातकोपः ॥ दुर्योधनः
 क्रोधविषोमहात्माजघानबाणैरनलप्रकाशैः १७ कृपेणशल्येनशलेनचैवतथाविभोचित्रसेनेनचाजौ ॥ विद्धाःशरैस्तेऽतिविवृद्धकोपैर्देवायथादैत्यगणैःसमेतैः १८
 छिन्नायुधंशांतनवेनराजाशिखंडिनंप्रेक्ष्यचजातकोपः ॥ अजातशत्रुःसमरेमहात्माशिखंडिनंकुद्रुवाचवाक्यम् १९ उक्तातथात्वंपितुर्ग्रतोमामहंहनिष्यामिमहाव्रतंतम् ॥
 भीष्मंशरौघैर्विमलार्कवर्णैःसत्यंवदामीतिकृताप्रतिज्ञा २० त्वयाचनैनांसफलांकरोषिदेवव्रतंयन्ननिहंसियुद्धे ॥ मिथ्याप्रतिज्ञोभवमाऽत्रवीररक्षस्वधर्मस्वकुलंयशश्च २१
 प्रेक्षस्वभीष्मंयुधिभीमवेगंसर्वास्तपंतंममसैन्यसंधान् ॥ शरौघजालैरतितिग्मवेगैःकालंयथाकालकृतंक्षणेन २२ निकृत्तचापःसमरेऽनपेक्षःपराजितःशांतनवेनचाजौ ॥
 विहायबंधूनथसोदरांश्चक्रयास्यसेनानुरूपंतवेदम् २३ दृष्ट्वाहिमीष्मंतमनंतवीर्यभग्नंचसैन्यंद्रवमाणमेवम् ॥ भीतोऽसिनूनंदुपदस्यपुत्रतथाहितेमुखवर्णोऽद्भुष्टः २४
 अज्ञायमानेचधनंजयेऽपिमहाहवेसंप्रसक्तेनृवीरे ॥ कथंहिभीष्मात्प्रथितःपृथिव्याभयंत्वमद्यप्रकरोषिवीर २५ सधर्मराजस्यवचोनिशम्यरूक्षाक्षरंविप्रलापानुबद्धम् ॥
 प्रत्यादेशंमन्यमानोमहात्माप्रतत्त्वरेभीष्मवधायराजन् २६ तमापतंतंमहताजवेनशिखंडिनंभीष्ममभिद्रवंतम् ॥ निवारयामासहिशल्यएनमस्त्रेणघोरेणसुदुर्जयेन २७
 सचापिदृष्ट्वासमुदीर्यमाणमस्त्रंयुगांताग्रिसमप्रकाशम् ॥ नसंमुमोहदुपदस्यपुत्रोराजन्महेन्द्रप्रतिमप्रभावः २८ तस्थौचतत्रैवमहाधनुष्मान्शरैस्तदस्त्रंप्रतिबाधमानः ॥
 अथादेवारुणमन्यदस्त्रंशिखंड्यथोग्रंप्रतिघातमस्य २९ तदस्त्रमस्त्रेणविदार्यमाणंखस्थाःसुराददृशुःपार्थिवाश्च ॥ भीष्मस्तुराजन्समरेमहात्माधनुश्चचित्रध्वजमेवचापि
 ३० छित्त्वाऽनदत्पांडुसुतस्यवीरोयुधिष्ठिरस्याजमीढस्यराज्ञः ॥ ततःसमुत्सृज्यधनुःसबाणंयुधिष्ठिरंवीक्ष्यभयाभिभूतम् ३१

गदांप्रगृह्याभिपपातसंख्येजयद्रथंभीमसेनःपदातिः ॥ तमापतंतंसहसाजवेनजयद्रथःसगदंभीमसेनम् ३२ विव्याधधोरैर्यमदंडकल्पैःशितैःशरैःपंचशतैःसमंतात् ॥
 अचिन्तयित्वासशरांस्तरस्वीवृकोदरःक्रोधपरीतचेताः ३३ जघानवाहान्समरेसमंतात्पारावतान्सिधुराजस्यसंख्ये ॥ ततोऽभिवीक्ष्याप्रतिमप्रभावस्तवात्मजस्वरमा
 णोस्थेन ३४ अभ्याययौभीमसेननिहन्तुंसमुद्यतास्त्रोसुरराजकल्पः ॥ भीमोऽप्यथैनंसहसाविनद्यप्रत्युद्ययौगदयातर्जयानः ३५ समुद्यतांतांयमदंडकल्पांद्दृष्ट्वागदांतकु
 र्वःसमंतात् ॥ विहायसर्वैतवपुत्रमुग्रंपातंगदायाःपरिहर्तुकामाः ३६ अपक्रांतास्तुमुलेसंप्रमर्देसुदारुणेभारतमोहनीये ॥ अमूढचेतास्त्वथचित्रसेनोमहागदामापतं
 तीनिरीक्ष्य ३७ रथंस्वमुत्सृज्यपदातिराजौप्रगृह्यखड्गंविपुलंचर्म ॥ अवहुतःसिंहइवाचलाग्राजगामान्यंभूमिपभूमिदेशम् ३८ गदाऽपिसाप्राप्यरथंसुचित्रंसाश्वं
 ससूतंविनिहत्यसंख्ये ॥ जगामभूमिज्वलितामहोल्काध्रष्टाऽम्बराद्रामिवसंपतन्ती ३९ आश्चर्यभूतसुमहस्वदीयादृष्टैवतद्भारतसंप्रहृष्टाः ॥ सर्वेविनेदुःसहिताःसमंतात्पुजि
 रेतवपुत्रस्यशौर्यम् ॥ ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि भीष्मवधप० सप्तमयुद्धदिवसेपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ संजयउवाच ॥ विरथंतंसमासाद्यचित्रसेनंय
 शस्विनम् ॥ रथमारोपयामासविकर्णस्तनयस्तव १ तस्मिंस्तथावर्तमानेतुमुलेसंकुलेभृशम् ॥ भीष्मःशांतनवस्तूर्णैर्युधिष्ठिरमुपाद्रवत् २ ततःसरथनागाश्वासमकं
 पंतंस्त्रजयाः ॥ मृत्योरास्यमनुप्राप्तंमेनिरेचयुधिष्ठिरम् ३ युधिष्ठिरोऽपिकौरव्योयमाभ्यांसहितःप्रभुः ॥ महेष्वासंनरव्याघ्रंभीष्मंशांतनवंययौ ४ ततःशरसहस्रा
 णिप्रमुंचन्र्पांडवोयुधि ॥ भीष्मंसंछादयामासयथामेवोदिवाकरम् ५ तेनसम्यक्प्रणीतानिशरजालानिमारिष ॥ प्रतिजग्राहगांगेयःशतशोऽथसहस्रशः ६ तथैव
 शरजालानिभीष्मेणास्तानिमारिष ॥ आकाशेसमदृश्यंतखगमानांब्रजाइव ७ निमेषार्धेनकौन्तेयंभीष्मःशांतनवोयुधि ॥ अदृश्यंसमरेचकेशरजालेनभागशः ८ ततो
 युधिष्ठिरोराजाकौरव्यस्यमहात्मनः ॥ नाराचंप्रेषयामासकुद्धआशीविषोपमम् ९ असंप्राप्तंततस्तंतुक्षुरप्रेणमहारथः ॥ चिच्छेदसमरेराजन्भीष्मस्तस्यधनुश्च्युतम् १०
 तंतुच्छित्त्वारणेभीष्मोनाराचंकालसंमितम् ॥ निजघ्नेकौरवेन्द्रस्यहयान्कांचनभूषणान् ११ हताश्वंतुरथंत्यक्त्वाधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ आरुरोहरथंतूर्णैर्नकुलस्य
 महात्मनः १२ यमावपिहिंसंकुद्धःसमासाद्यरणेतदा ॥ शरैःसंछादयामासभीष्मःपरपुरंजयः १३ तौतुष्ट्वमहाराजभीष्मबाणप्रपीडितौ ॥ जगामपरमांचिंतांभीष्मस्य
 वधकांक्षया १४ ततोयुधिष्ठिरोवश्यान्राज्ञस्तान्समचोदयत् ॥ भीष्मंशांतनवंसर्वेनिहतेतिसुहृद्रणान् १५ ततस्तेपार्थिवाःसर्वेश्रुत्वापार्थस्यभाषितम् ॥ महतारथवं
 शेनपरिवृष्टःपितामहम् १६ ससमन्तात्परिवृतःपितादेवव्रतस्तव ॥ चिक्रीडधनुषाराजन्पातयानोमहारथान् १७

१८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८

तंचरन्तरेणपार्थाददृशुःकौरवंयुधि ॥ मृगमध्यंप्रविश्येवयथासिंहशिशुंवेने १८ तर्जयानंरणेवीरांस्त्रासयानंचसायकैः ॥ दृष्ट्वात्रेसुर्महाराजसिंहंमृगगणाइव १९ रणे
भारतसिंहस्यददृशुःक्षत्रियागतिम् ॥ अग्नेर्वायुसहायस्ययथाक्षक्षंदिधक्षतः २० शिरांसिरथिनांभीष्मःपातयामाससंयुगे ॥ तालेभ्यःपरिपक्वानिफलानिकुशलो
नरः २१ पतद्भिश्चमहाराजशिरोभिर्धरणीतेले ॥ बभूवतुमुलःशब्दःपततामश्मनामिव २२ तस्मिन्सुतुमुलेयुद्धेवर्तमानेभयानके ॥ सर्वेषामेवसैन्यानामासी
द्व्यतिकरोमहान् २३ भिन्नेषुतेपुव्यूहेषुक्षत्रियाइतरेतरम् ॥ एकमेकंसमाहूययुद्धायैवावतस्थिरे २४ शिखंडीतुसमासाद्यभरतानांपितामहम् ॥ अभिदुद्राववेगेन
तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् २५ अनादृत्यततोभीष्मस्तंशिखंडिनमाहवे ॥ प्रययौसृजयान्कुद्धःस्त्रीत्वंचिन्त्यशिखंडिनः २६ सृजयास्तुततोदृष्ट्वाहृष्टंभीष्ममहारणे ॥
सिंहनादांश्चविविधांश्चकुःशंखविमिश्रितान् २७ ततःप्रवव्रतेयुद्धंव्यतिषकरथद्विपम् ॥ पश्चिमांदिशमासाद्यस्थितेसवितरिप्रभो २८ धृष्टदुम्नोऽथपांचाल्यःसा
त्यकिश्चमहारथः ॥ पीडयंतौभृशंसैन्यंशक्तितोमरवृष्टिभिः २९ शस्त्रैश्चबहुभीराजन्जघ्नतुस्तावकान्नरणे ॥ तेहन्यमानाःसमरेतावकाभरतर्षभ ३० आर्यायुद्धेम
तिंकृत्वानत्यजंतिस्मसंयुगम् ॥ यथोत्साहंतुसमरेनिजघ्नस्तावकारणे ३१ तत्राक्रन्दोमहानासीत्तावकानांमहात्मनाम् ॥ वध्यतांसमरेराजन्पार्षतेनमहात्मना ३२
तंश्रुत्वानिनंदंघोरांतावकानांमहारथौ ॥ विन्दानुविन्दावावन्त्यौपार्षतंप्रत्युपस्थितौ ३३ तौतस्यतुरगान्हत्वात्वरमाणौमहारथौ ॥ छादयामासतुरुभौशरवर्षेणपार्षतम् ३४
अवधुत्याथपांचाल्योस्थानूणमहाबलः ॥ आरुरोहरथंतूर्णसात्यकेस्तुमहात्मनः ३५ ततोयुधिष्ठिरोराजामहत्यासेनयावृतः ॥ आवंत्यौसमेरकुद्धावभ्ययात्सपरन्तपौ
३६ तथैवतवपुत्रोऽपिसर्वोद्योगेनमारिषः ॥ विंदानुविंदौसमरेपरिवार्यावतस्थिवान् ३७ अर्जुनश्चापिसंकुद्धःक्षत्रियान्क्षत्रियर्षभः ॥ अयोधयतसंग्रामेवजपाणिरिवासुरान्
३८ द्रोणस्तुसमेरकुद्धःपुत्रस्यप्रियकृतव ॥ व्यधमत्सर्वपंचालांस्तूलराशिमिवानलः ३९ दुर्योधनपुरोगास्तुपुत्रास्तवविशांपते ॥ परिवार्यरणेभीष्मंयुयुधुःपांडवैःसह
४० ततोदुर्योधनोराजालोहितायतिभास्करे ॥ अब्रवीत्तावकान्सर्वास्त्वरध्वमितिभारत ४१ युध्यतांतुतथातेषांकुर्वतांकर्मदुष्करम् ॥ अस्तंगिरिमथारूढेअप्रका
शतिभास्करे ४२ प्रावर्ततनदीघोराशोणितौघतरंगिणी ॥ गोमायुगणसंकीर्णाक्षणेनक्षणदामुखे ४३ शिवाभिरशिवाभिश्चरुवद्भिर्भैरवंरवम् ॥ घोरमायोधनंजज्ञेभूत
संघैःसमाकुलम् ४४ राक्षसाश्चपिशाचाश्चतथान्येपिशिताशिनः ॥ समंततोव्यदृश्यंतशतशोऽथसहस्रशः ४५ अर्जुनोऽथसुशर्मादीनराज्ञस्तान्सपदानुगान् ॥ विजि
त्यपृतनामध्येययौस्वशिबिरंप्रति ४६ युधिष्ठिरोऽपिकौरव्योभ्रातृभ्यांसहितस्तथा ॥ ययौस्वशिबिरंराजानिशायांसेनयावृतः ४७ भीमसेनोऽपिराजेन्द्रदुर्योधनमुखान्
स्थान् ॥ अवजित्यततःसंख्येययौस्वशिबिरंप्रति ४८

४२ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ ॥ इति भी० नी० भा० षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ परिणाम्यगमयित्वा १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

दुर्योधनोऽपि नृपतिः परिवार्यमहारणे ॥ भीष्मं शांतनवंतूर्णप्रयातः शिबिरं प्रति ४९ द्रोणो द्रौणिः कृपः शल्यः कृतवर्मा च सात्वतः ॥ परिवार्यचमूं सर्वप्रययुः शिबिरं प्रति
५० तथैव सात्यकी राजन् धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ॥ परिवार्यरणयो धान्ययतुः शिबिरं प्रति ५१ एवमेते महाराजतावकाः पांडवैः सह ॥ पर्यवर्तन्त सहितानि शाकाले परंतप ५२
ततः स्वशिबिरं गत्वा पांडवाः कुरवस्तथा ॥ न्यवसंत महाराजपूजयंतः परस्परम् ५३ रक्षां कृत्वा ततः शूरान्यस्य गुल्मान्यथाविधि ॥ अपनीय च शल्यानि स्नात्वा च विविधै
र्जलेः ५४ कृतस्वस्त्ययनाः सर्वे संस्तूयंतश्च बन्दिभिः ॥ गीतवादित्रशब्देन व्यक्रीडंत यशस्विनः ५५ मुहूर्तादिव तत्सर्वमभवत्स्वर्गसन्निभम् ॥ न हियुद्धकथां कांचित् तत्रा
कुर्वन् महारथाः ५६ ते प्रसुप्ते बले तत्र परिश्रांतजने नृप ॥ हस्यश्च बहुले रात्रौ प्रेक्षणीये बभूवतुः ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि सप्तमदिवसयुद्धाब
हारे षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ संजय उवाच ॥ परिणाम्य निशां तांतु सुखं प्राप्ता जनेश्वराः ॥ कुरवः पांडवाश्चैव पुनर्युद्धाय निर्ययुः १ ततः शब्दो महानासीत् सैन्य
योरुभयोरनृप ॥ निर्गच्छमानयोः संख्ये सागरप्रतिमो महान् २ ततो दुर्योधनो राजा चित्रसेनो विविंशतिः ॥ भीष्मश्च रथिनां श्रेष्ठो भारद्वाजश्चैव नृप ३ एकीभूताः सुसंय
त्ताः कौरवाणां महाचमूम् ॥ व्यूहाय विदधूरा जन् पांडवान् प्रतिदंशिताः ४ भीष्मः कृत्वा महाव्यूहं पिता तव विशांपते ॥ सागरप्रतिमं चोरं वाहनौर्मितरंगिणम् ५ अग्रतः
सर्वसैन्यानां भीष्मः शांतनवो ययौ ॥ मालवैर्दाक्षिणात्यैश्च आवं त्यैश्च समन्वितः ६ ततोऽनंतरमेवासीद्भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ कुलिन्दैः पारुदैश्चैव तथा क्षुद्रकमालवैः ७
द्रोणादनंतरं यत्तो भगदत्तः प्रतापवान् ॥ मगधैश्च कर्लिगैश्च पिशाचैश्च विशांपते ८ प्रागज्योतिषादनुनृपः कौसल्योऽथ बृहद्वलः ॥ मेकलैः कुरुविन्दैश्च त्रैपुरैश्च समन्वितः
९ बृहद्वलात्ततः शूरस्त्रिगर्तः प्रस्थलाधिपः ॥ काम्बोजैर्बहुभिः सार्धैर्यवनेश्च सहस्रशः १० द्रौणिस्तुरभसः शूरस्त्रैर्गतादनु भारत ॥ प्रययौ सिंहनादेन नादयानो धरातलम् ११
तथा सर्वेण सैन्येन राजा दुर्योधनस्तदा ॥ द्रौणेनंतरं प्रायात्सोदर्यैः परिवारितः १२ दुर्योधनादनु ततः कृपः शारद्वतो ययौ ॥ एवमेष महाव्यूहः प्रययौ सागरोपमः १३ रेजु
स्तत्र पताकाश्चैव तच्छत्राणि वा विभो ॥ अंगदान्यत्र चित्राणि माहर्हाणि धनूंषि च १४ तंतुदृष्ट्वा महाव्यूहं तावकानां महारथः ॥ युधिष्ठिरोऽब्रवीत्तूर्णपार्षतं पृतनापतिम्
१५ पश्य व्यूहं महेश्वासनिर्मितं सागरोपमम् ॥ प्रतिव्यूहं त्वमपि हिकुरु पार्षत सत्वरम् १६ ततः सपार्षतः कूरो व्यूहं चक्रे सुदारुणम् ॥ शृङ्गाटकं महाराज परव्यूहविनाश
नम् १७ शृङ्गाभ्यां भीमसेनश्च सात्यकिश्च महारथः ॥ रथैरनेकसाहसैस्तथा हयपदातिभिः १८ ताभ्यां बभौ नरश्रेष्ठः श्वेताश्वः कृष्णसारथिः ॥ मध्ये युधिष्ठिरो राजा माद्री
पुत्रौ च पांडवौ १९ अथोत्तरे महेश्वासाः सहसैन्या नराधिपाः ॥ व्यूहं तं पुरया मासु व्यूहशस्त्रविशारदाः २०

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ शृंगाटकं चतुष्पथाकारं १७ शृंगाभ्यां शृंगयोः १८ । १९ । २०

२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४० ॥ इति भी० नी० भा० समाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ भीष्ममिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

अभिमन्युस्ततः पश्चाद्विराटश्च महारथः ॥ द्रौपदेयाश्चसंहृष्टाराक्षसश्चटोत्कचः २१ एवमेतं महाव्यूहं व्यूह्य भारतपाण्डवाः ॥ अतिष्ठन्समरेशूरायोद्धुकामाजयैषिणः
 २२ भेरीशब्दैश्च विमलैर्विमिश्रैः शंखनिःस्वनैः ॥ क्ष्वेडितास्फोटितोत्कुष्ठैर्नादिताः सर्वतोदिशः २३ ततः शूराः समासाद्य समरेते परस्परम् ॥ नेत्रैरनिमिषैराजन्नवैक्षंत परस्परम्
 २४ नामभिस्तेमनुष्येन्द्रपूर्वयोधाः परस्परम् ॥ युद्धाय समवर्तत समाहूयेतरेतरम् २५ ततः प्रवृत्ते युद्धं घोररूपं भयावहम् ॥ तावकानां परेषां च निघ्नतामितरेतरम्
 २६ नाराचानिशिताः संख्येसंपतंति स्म भारत ॥ व्यात्ताननाभयकरा उरगा इव संघशः २७ निष्पेतुर्विमलाः शक्त्यस्तैलधौताः सुतेजनाः ॥ अंबुदेभ्यो यथा राजन् भ्राज
 मानाः शतहृदाः २८ गदाश्च विमलैः पट्टैः पिनद्धाः स्वर्णभूषितैः ॥ पतंत्यस्तत्र दृश्यंते गिरिशृङ्गोपमाः शुभाः २९ निस्त्रिंशाश्च व्यदृश्यंते विमलंबरसन्निभाः ॥ आर्षभा
 णिविचित्राणि शतचंद्राणि भारत ३० अशोभंतरणे राजन् पात्यमानानि सर्वशः ॥ तेऽन्योन्यं समरे सेने युध्यमानेन राधिप ३१ अशोभेतां यथा देवदैत्य सेने समुद्यते ॥ अ
 भ्यद्रवंत समरे तेऽन्योन्यं वै समंततः ३२ रथास्तुरथिभिस्तूर्णप्रेषिताः परमाहवे ॥ युगैर्युगानि संश्लिष्य युधुः पार्थिवर्षभाः ३३ दंतिनां युध्यमानानां संघर्षात्पावकोऽभ
 वत् ॥ दन्तेषु भरतश्रेष्ठसधूमः सर्वतोदिशम् ३४ प्रासैरभिहताः केचिद्भजयोधाः समंततः ॥ पतमानाः स्मदृश्यन्ते गिरिशृङ्गाग्रगा इव ३५ पादाताश्चाप्यदृश्यंते निघ्नंतोऽथ पर
 स्परम् ॥ चित्ररूपधराः शूरानखरप्रासयोधिनः ३६ अन्योन्यं ते समासाद्य कुरुपाण्डवसैनिकाः ॥ अस्त्रैर्नानाविधैर्घोरैरेणे निन्युर्यमक्षयम् ३७ ततः शांतनवो भीष्मोरथ
 घोषेण नादयन् ॥ अभ्यागमद्रणे पार्थान् धनुःशब्देन मोहयन् ३८ पाण्डवानां रथाश्चापि न दंतो भैरवं स्वनम् ॥ अभ्यद्रवंत संयत्ता धृष्टद्युम्नपुत्रो गमाः ३९ ततः प्रवृत्ते युद्धं त
 वतेषां च भारत ॥ नराश्च रथनागानां व्यतिषक्तं परस्परम् ४० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मप० भीष्मवधप० अष्टमदिवसयुद्धारंभे समाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥
 ॥ संजय उवाच ॥ भीष्मंतु समरे कुद्धं प्रतपन्तं समन्ततः ॥ न शो कुः पाण्डवा द्रुपन्तमिव भास्करम् १ ततः सर्वाणि सैन्यानि धर्मपुत्रस्य शासनात् ॥ अभ्यद्रवंत गाङ्गेयं मर्दयन्तं
 शितैः शरैः २ स तु भीष्मोरणश्चाभीसोमकान्सहस्रं जयान् ॥ पंचालांश्च महेश्वासान् पातयामास सायकैः ३ ते वध्यमाना भीष्मेण पंचालाः सोमकैः सह ॥ भीष्ममेवाभ्य
 चुरतूर्णैस्त्यक्ता मृत्युकृतं भयम् ४ सतेषां रथिनां वीरो भीष्मः शांतनवो युधि ॥ चिच्छेद सहस्राराजन् बाहूनथ शिरांसि च ५ विरथान् रथिनश्च क्रेपिता देवव्रतस्तव ॥ पतिता
 न्युत्तमांगानि ह्येभ्यो हयसादिनाम् ६ निर्मनुष्यांश्च मातंगान् शयानान् पर्वतोपमान् ॥ अपश्याम महाराज भीष्मास्त्रेण प्रमोहितान् ७ न तत्रासीत्पुमान् कश्चित्पाण्डवानां
 विशांपते ॥ अन्यत्र रथिनां श्रेष्ठा द्वाभीसेनान् महाबलात् ८ सहि भीष्मं समासाद्य ताडयामास संयुगे ॥ ततो निष्ठानको घोरो भीष्मभीमसमागमे ९ बभूव सर्वसैन्यानां घोर
 रूपो भयानकः ॥ तथैव पाण्डवा हृष्टाः सिंहनादमथानदन् १०

ततोदुर्योधनोराजासोदर्यैःपरिवारितः ॥ भीष्मंजुगोपसमरेवर्तमानेनक्षये ११ भीमस्तुसारथिंहत्वाभीष्मस्यरथिनावरः ॥ प्रद्रुताश्वरथेतस्मिन्द्रवमाणेसमन्ततः १२
सुनाभस्यशरेणाशुशिरश्चिच्छेदभारत ॥ क्षुरप्रेणसुतीक्ष्णेनसहतोन्यपतद्भुवि १३ हतेतस्मिन्महाराजतवपुत्रेमहारथे ॥ नामृष्यंतरणेशूराःसोदराःसमसंयुगे १४ आ
दित्यकेतुर्वह्नाशीकुण्डधारोमहोदरः ॥ अपराजितःपंडितकोविशालाक्षःसुदुर्जयः १५ पांडवंचित्रसन्नाहाविचित्रकवचध्वजाः ॥ अभ्यद्रवंतसंग्रामेयोद्धुकामारिमर्दनाः
१६ महोदरस्तुसमरेभीमंविव्याधपत्रिभिः ॥ नवभिर्वज्रसंकाशैर्नमुचिंवृत्रहायथा १७ आदित्यकेतुःसप्तत्याबह्नाशीचापिपंचभिः ॥ नवत्याकुण्डधारश्चविशालाक्षश्चपं
चभिः १८ अपराजितोमहाराजपराजिष्णुर्महारथम् ॥ शरैर्बहुभिरानर्च्छद्भीमसेनमहाबलम् १९ रणेपंडितकश्चैनंत्रिभिर्बाणैःसमार्पयत् ॥ सतन्नमृषेभीमःशत्रुभिर्व
धमाहवे २० धनुःप्रपीड्यवामेनकरेणामित्रकर्शनः ॥ शिरश्चिच्छेदसमरेशरेणानतपर्वणा २१ अपराजितस्यसुनसंतवपुत्रस्यसंयुगे ॥ पराजितस्यभीमेननिपपातशिरो
महीम् २२ अथापरेणभल्लेनकुण्डधारंमहारथम् ॥ प्राहिणोन्मृत्युलोकायसर्वलोकस्यपश्यतः २३ ततःपुनरमेयात्माप्रसंधायशिलीमुखम् ॥ प्रेषयामाससमरेपंडितंप्र
तिभारत २४ सशरःपंडितंहत्वाविवेशधरणीतलम् ॥ यथानरंनिहत्याशुभुजगःकालचोदितः २५ विशालाक्षशिरश्छित्वापातयामासभृतले ॥ त्रिभिःशरैरदीनात्मा
स्मरन्ल्लेशंपुरातनम् २६ महोदरंमहेष्वासंनाराचेनस्तनांतरे ॥ विव्याधसमरेराजनसहतोन्यपतद्भुवि २७ आदित्यकेतोःकेतुंचछित्वाबाणेनसंयुगे ॥ भल्लेनभृशती
क्ष्णेनशिरश्चिच्छेदभारत २८ बह्नाशिनंततोभीमःशरेणानतपर्वणा ॥ प्रेषयामाससंकुद्धोयमस्यसदनंप्रति २९ प्रदुद्रुवुस्ततस्तेऽन्येषुपुत्रास्तवविशांपते ॥ मन्यमाना
हितत्सत्यंसभायांतस्यभाषितम् ३० ततोदुर्योधनोराजाभ्रातृव्यसनकर्षितः ॥ अब्रवीत्तावकान्त्रयोधान्भीमोऽयंयुधिष्ठिरः ३१ एवमेतेमहेष्वासाःपुत्रास्तवविशां
पते ॥ भ्रातृन्संदृश्यनिहतान्प्रास्मरंस्तेहितद्वचः ३२ यदुक्तवान्महाप्राज्ञःक्षत्ताहितमनामयम् ॥ तदिदंसमनुप्राप्तं वचनं दिव्यदर्शिनः ३३ लोभमोहसमाविष्टःपुत्रप्री
त्याजनाधिप ॥ नबुध्यसेपुरायत्तत्तथ्यमुक्तं वचोमहत् ३४ तथैवचवधार्थायपुत्राणांपांडवोबली ॥ नूनंजातोमहाबाहुर्नृपार्थान्तिस्मकौरवान् ३५ ततोदुर्योधनोराजा
भीष्ममासाद्यसंयुगे ॥ दुःखेनमहताऽऽविष्टोविललापसुदुःखितः ३६ निहताभ्रातरःशूराभीमसेनेनमेयुधि ॥ यतमानास्तथाऽन्येपिहन्त्यन्तेसर्वसैनिकाः ३७ भवांश्च
मध्यस्थतयानित्यमस्मानुपेक्षते ॥ सोऽहंकुपथमारूढःपश्यदैवमिदंमम ३८ एतच्छ्रुत्वावचःकूरंपितादेवव्रतस्तव ॥ दुर्योधनमिदंवाक्यमब्रवीत्साशुलोचनः ३९ उक्त
मेतन्मयापूर्वद्वारेणविदुरेणच ॥ गांधार्याचयशस्विन्यातस्वंतातनबुद्धवान् ४० समयश्चमयापूर्वकृतोवैशत्रुकर्शन ॥ नाहंयुधिनियोक्तव्योनाप्याचार्यःकथंचन ४१

४२।४३।४४ ॥ इतिभी० नी० भा० अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ दृष्ट्वेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ कूजतांअव्यक्तंध्वनतां स्तनतांउच्चैः

ययंहिधार्तराष्ट्राणांभीमोद्रक्ष्यतिसंयुगे ॥ हनिष्यतिरणेनित्यंसत्यमेतद्वीमते ४२ सत्वंराजन्स्थिरोभूत्वारणेकृत्वादृढांमतिम् ॥ योधयस्वरणेपार्थान्स्वर्गं
कृत्वापरायणम् ४३ नशक्याःपांडवाजेतुंसेन्द्रैरपिसुरासुरैः ॥ तस्माद्युद्धेस्थिरांकृत्वामर्तियुद्धयस्वभारत ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मप० भीष्मवधप० सुनाभा
दिधृतराष्ट्रपुत्रवधेअष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ दृष्ट्वामेनिहतान्पुत्रान्बहूनेकेनसंजय ॥ भीष्मोद्रोणःकृपश्चैवकिमकुर्वतसंयुगे १ अह
न्यहनिमेषुत्राःक्षयंगच्छंनिसंजय ॥ मन्येऽहंसर्वथासूतदैवेनोपहताभृशम् २ यत्रमेतनयाःसर्वेजीयन्तेनजयन्त्युत ॥ यत्रभीष्मस्यद्रोणस्यकृपस्यचमहात्मनः ३ सौम
दत्तेश्वरीरस्यभगदत्तस्यचोभयोः ॥ अश्वत्थाम्नस्तथातातशूराणामनिवर्तिनाम् ४ अन्येषांचैवशूराणामध्यगास्तनयामम ॥ यदहन्यंतसंग्रामेकिमन्यद्वागधेयतः ५
नहिदुर्योधनोमंदःपुराप्रोक्तमबुध्यत ॥ वार्यमाणोमयातातभीष्मेणविदुरेणच ६ गांधार्यांचैवदुर्मेधाःसततंहितकाम्यया ॥ नाबुध्यतपुरामोहात्तस्यप्राप्तमिदंफलम् ७
यद्रीमसेनःसमरेपुत्रान्ममविचेतसः ॥ अहन्यहनिंसंकुद्धोनयतेयमसादनम् ८ ॥ संजयउवाच ॥ इदंतत्समनुप्राप्तंक्षतुर्वचनमुत्तमम् ॥ नबुद्धवानसिविभोप्रोच्यमानं
हितंतदा ९ निवारयसुतान्न्यूतावपांडवान्मादुहेतिच ॥ सुहृदांहितकामानांब्रुवतांतत्तदेवच १० नशूश्रूषसियद्वाक्यंमर्त्यःपथ्यमिवौषधम् ॥ तदेवत्वामनुप्राप्तंवचनं
साधुभाषितम् ११ विदुरद्रोणभीष्माणां तथाऽन्येषांहितैषिणाम् ॥ अकृत्वावचनंपथ्यंक्षयंगच्छंतिकौरवाः १२ तदेतत्समनुप्राप्तंपूर्वमेवविशांपते ॥ तस्मात्त्वंशृणुत
त्वेनयथायुद्धमवर्तत १३ मध्याह्नेसुमहारौद्रःसंग्रामःसमपद्यत ॥ लोकक्षयकरोराजंस्तन्मेनिगदतःशृणु १४ ततःसर्वाणिसैन्यानिधर्मपुत्रस्यशासनात् ॥ संरब्धा
न्यभ्यवर्तन्तभीष्ममेवजिघांसया १५ धृष्टद्युम्नःशिश्वंडीचसात्यकिश्चमहारथः ॥ युक्तानीकामहाराजभीष्ममेवसमभ्ययुः १६ विराटोद्वुपदश्चैवसहिताःसर्वसोमकैः ॥
अभ्यद्रवंतसंग्रामेभीष्ममेवमहारथम् १७ केकयाधृष्टकेतुश्चकुंतिभोजश्चदंशितः ॥ युक्तानीकामहाराजभीष्ममेवसमभ्ययुः १८ अर्जुनोद्वीपदेयाश्चकेतितानश्चवीर्य
वान् ॥ दुर्योधनसमादिष्टान्राज्ञःसर्वान्समभ्ययुः १९ अभिमन्युस्तथाशूरोहैडिंबश्चमहारथः ॥ भीमसेनश्चसंकुद्धस्तेऽभ्यधावन्तकौरवान् २० त्रिधाभूतैरवध्यंतपांड
वैःकौरवायुधि ॥ तथैवकौरवैराजन्नवध्यंतपरेरणे २१ द्रोणस्तुरथिनःश्रेष्ठान्सोमकान्सृजयैःसह ॥ अभ्यधावतसंकुद्धःप्रेषयिष्यन्नयमक्षयम् २२ तत्राक्रंदोमहानासी
त्तंयानांमहात्मनाम् ॥ वध्यतांसमरेराजन्भारद्वाजेनधन्विना २३ द्रोणेननिहतास्तत्रक्षत्रियाबहवोरणे ॥ विचेष्टंतोहृदयंतव्याधिक्षिप्रानराइव २४ कूजतांक्रंदतां
चैवस्तनतांचैवभारत ॥ अनिशंशुश्रुवेशद्वःक्षुक्लिष्टानांनृणामिव २५ तथैवकौरवेयाणांभीमसेनोमहाबलः ॥ चकारकदनंधोरंकुद्धःकालइवापरः २६ वध्यतांतत्र
सैन्यानामन्योन्येनमहारणे ॥ प्रावर्ततनदीधोरारुधिरौघप्रवाहिनी २७

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ निष्कैरुभूषणैः ३७ योक्त्रैरीपायोजनरज्जुभिः रत्नमयिरश्वधनरज्जुभिः ३८ । ३९ । ४० ॥ ३० भी० नी० भा० ऊननवतितमोऽ

ससंग्रामोमहाराजघोररूपोऽभवन्महान् ॥ कुरूणां पाण्डवानां च यमराष्ट्रविवर्धनः २८ ततो भीमोरणे कुङ्क्षोरभसश्च विशेषतः ॥ गजानीकं समासाद्य प्रेषयामास मृत्यवे २९
तत्र भारत भीमेन नाराचाभिहता गजाः ॥ पेतुर्नेदुश्च सेदुश्च दिशश्च परिवभ्रमुः ३० छिन्नहस्ता महानागाच्छिन्नगात्राश्च मारिष ॥ क्रौञ्चवद्वनदन्भीताः पृथिवीमधिशेस्ते
३१ नकुलः सहदेवश्च हयानीकमभिद्रुतौ ॥ ते हयाः कांचनापीडास्त्वभाण्डपरिच्छदाः ३२ वध्यमाना व्यदृश्यं तशतशोऽथ सहस्रशः ॥ पतद्भिस्तुरगैराजन्समास्तोर्यत
मेदिनी ३३ निर्जिह्वैश्च सद्भिश्च कूजद्भिश्च गतासुभिः ॥ हयैर्बभौनरश्रेष्ठनानारूपधरैर्धरा ३४ अर्जुनेन हतैः संख्येतथा भारत राजभिः ॥ प्रबभौ वसुधाधोरातत्र तत्र वि
शांपते ३५ रथैर्भग्नैर्ध्वजैश्छिनैर्नैकैश्च महायुधैः ॥ चामरैर्व्यजनैश्चैव च्छत्रैश्च सुमहाप्रभैः ३६ हारैर्निष्कैः सकेयूरैः शिरोभिश्च सकुण्डलैः ॥ उष्णीषैरपविष्टैश्च
पताकाभिश्च सर्वशः ३७ अनुकर्षैः शुभैराज न्योक्त्रैश्चैव सरश्मिभिः ॥ संकीर्णवसुधाभातिवसन्ते कुसुमैरिव ३८ एवमेष क्षयो वृत्तः पाण्डूनामपि भारत ॥ कुङ्क्षे शांतनवे
भीष्मेद्रोणे च रथसत्तमे ३९ अश्वत्थाम्निकृपे चैव तथैव कृतवर्मणि ॥ तथे तरेषु कुङ्क्षे षु तावकानामपि क्षयः ४० ॥ इति श्रीम० भी० भीष्मवधपर्वणि अष्टमदिवसयुद्धे
ऊननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ वर्तमाने तथा रौद्रे राजन् वीरवरक्षये ॥ शकुनिः सौबलः श्रीमान् पाण्डवान् समुपाद्रवत् १ तथैव सात्वताराजन्
हार्दिक्यः परवीरहा ॥ अभ्यद्रवत संग्रामे पाण्डवानां वरूथिनीम् २ ततः कांबोजमुख्यानां नदीजानां च वाजिनाम् ॥ आरुष्टानां महीजानां सिंधुजानां च सर्वशः ३ वनायु
जानां शुभ्राणां तथा पर्वतवासिनाम् ॥ वाजिनां बहुभिः संख्ये समं तात्परिवारयन् ४ ये चापरे तित्तिरिजा जवना वातरंहसः ॥ सुवर्णालंकृतैरेतैर्वर्मवद्भिः सुकल्पितैः ५
हयैर्वातजैर्मुख्यैः पाण्डवस्य सुतो बली ॥ अभ्यवर्तत तत्सैन्यं हृष्टरूपः परंतपः ६ अर्जुनस्य सुतः श्रीमान् निरावान्नाम वीर्यवान् ॥ स्नुषायां नागराजस्य जातः पार्थेन धी
मता ७ ऐरावतेन सादत्ता अनपत्यामहात्मना ॥ पत्न्यौ हते सुपर्णेन कृपणादीनचेतना ८ भार्याथैतां च जग्राह पार्थः कामवशानुगाम् ॥ एवमेष समुत्पन्नः परक्षेत्रेऽर्जुना
त्मजः ९ सनागल्लोके संवृद्धो मात्राचपरिरक्षितः ॥ पितृव्येण परित्यक्तः पार्थे द्वेषादुरात्मना १० रूपवान् बलसंपन्नो गुणवान् सत्यविक्रमः ॥ इंद्रलोकं जगामाशु श्रुत्वा त
त्रार्जुनं गतम् ११ सोऽभिगम्य महाबाहुः पितरं सत्यविक्रमः ॥ अभ्यवा दयद्वयग्राविनयेन कृतांजलिः १२ न्यवेदयत् चात्मानमर्जुनस्य महात्मनः ॥ इरावानस्मिभ
द्रंते पुत्रश्चाहंत वप्रभो १३ मातुः समागमो यश्च तत्सर्वं प्रत्यवेदयत् ॥ तन्न सर्वं यथावृत्तमनुसस्मार पाण्डवः १४ परिष्वज्य सुतं चापि आत्मनः सदृशं गुणैः ॥ प्रीतिमाननय
त्पार्थोदये राजनिवेशने १५

ध्यायः ॥ ८९ ॥ वर्तमान इति ॥ १ । २ वाजिनां वेगवतां वाजिनामश्वाणां बहुभिर्गणैः परिवारयन् तित्तिगणशब्दाध्याहारणद्वयोः संबन्धः ३ । ४ । ५ पाण्डवस्यार्जुनस्य सुत इरावान् ६ नागराजस्य ऐरावतस्य
७ । ८ । ९ पितृव्येण अश्वमेनेन १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१६ साहसहाय्यं १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ।
 सोऽर्जुनेनसमाज्ञप्तोदेवलोकेतदानृप ॥ प्रीतिपूर्वमहाबाहुःस्वकार्यप्रतिभारत १६ युद्धकालेत्वयाऽऽभाकंसाह्यं देयमितिप्रभो ॥ बाढमित्येवमुक्तातुयुद्धकाले
 हागतः १७ कामवर्णजवैश्वेर्बहुभिःसंवृतो नृप ॥ तेहयाःकांचनापीडानानावर्णामनोजवाः १८ उत्पेतुःसहसाराजनहंसाइवमहोदधौ ॥ तेत्वदीयान्समासाद्यहयसं
 घान्मनोजवान् १९ क्रोडैःक्रोडानभिघ्नन्तोघोणाभिश्चपरस्परम् ॥ निपेतुःसहसाराजनसुवेगाभिहताभुवि २० निपतद्विस्तृतातैश्चहयसंघैःपरस्परम् ॥ शुश्रुवेदारुणःश
 ब्दःसुपर्णपतनेयथा २१ तथैवतावकाराजन्समेत्यान्योन्यमाहवे ॥ परस्परवधेवोरंचकुस्तेहयसादिनः २२ तस्मिंस्तथावर्तमानेसंकुलेतुमुलेभृशम् ॥ उभयोर
 पिसंशांताहयसंघाःसमंततः २३ प्रक्षीणसायकाःशूरानिहताश्वाःश्रमातुराः ॥ विलयंसमनुप्राप्तास्तक्षमाणाःपरस्परम् २४ ततःक्षीणेहयानीकोकिंचिच्छेषेचभारत ॥
 सौबलस्यानुजाःशूरानिर्गतारणमूर्द्धनि २५ वायुवेगसमस्पर्शान्जवेवायुसमांश्चते ॥ आरुह्यबलसम्पन्नान्वयःस्थांस्तुरगोत्तमान् २६ गजोगवाक्षोवृषभश्चर्मवानार्ज
 वःशुकः ॥ षडेतेबलसंपन्नानिर्ययुर्महतोबलात् २७ वार्यमाणाःशकुनिनातैश्चयोधैर्महाबलैः ॥ सन्नद्धायुद्धकुशलरौद्ररूपामहाबलाः २८ तदनीकंमहाबाहोभित्वा
 परमदुर्जयम् ॥ बलेनमहतायुक्ताःस्वर्गायविजयैषिणः २९ विविशुस्तेतदाहृष्टागांधारायुद्धदुर्मदाः ॥ तान्प्रविष्टांस्तदाहृष्टाविरावानपिवीर्यवान् ३० अब्रवीत्स
 मरेयोधान्विचित्रान्दारुणायुधान् ॥ यथैतेधार्तराष्ट्रस्ययोधाःसानुगवाहनाः ३१ हन्यन्तेसमरेसर्वेतथानीतिर्विधीयताम् ॥ बाढमित्येवमुक्तातेसर्वेयोधाइरावतः
 ३२ जघ्रुस्तेषांबलानीकंदुर्जयंसमरेपरैः ॥ तदनीकमनीकेनसमरेवीक्ष्यपातितम् ३३ अमृष्यमाणास्तेसर्वेसुबलस्यात्मजारणे ॥ इरावंतमभिद्रुन्यसर्वतःपर्यवारयन्
 ३४ ताडयंतःशितैःप्रासैश्चादयंतःपरस्परम् ॥ तेऽशूराःपर्यधावंतकुर्वतोमहदाकुलम् ३५ इरावानथनिर्भिन्नःप्रासेस्तीक्ष्णैर्महात्मभिः ॥ स्रवतारुहिरेणाक्तस्तोत्रैर्विद्ध
 इवद्विपः ३६ पुरतोऽपिचपृष्ठेचपार्श्वयोश्चभृशहतः ॥ एकोबहुभिरत्यर्थैर्याद्राजन्नविव्यथे ३७ इरावानपिसंकुद्धःसर्वास्तान्निशितैःशरैः ॥ मोहयामाससमरेविद्धा
 परपुरंजयः ३८ प्रासानुत्कृष्यतरसास्वशरीरादरिंदमः ॥ तैरेवताडयामाससुबलस्यात्मजात्रणे ३९ विकृष्यचशितंखड्गं गृहीत्वाचशरावरम् ॥ पदातिर्दुतमागच्छ
 जिघांसुःसौबलान्युधि ४० ततःप्रत्यागतप्राणाःसर्वेतेसुबलात्मजाः ॥ भूयःक्रोधसमाविष्टाइरावंतमभिद्रुताः ४१ इरावानपिखड्गेनदर्शयन्गणिलाघवम् ॥ अभ्य
 वर्तततान्सर्वान्सौबलान्बलदर्पितः ४२ लाघवेनाथचरतःसर्वेतेसुबलात्मजाः ॥ अन्तरंनाभ्यगच्छन्तचरंतःशीघ्रगैर्हयैः ४३ भूमिष्ठमथतंसंख्येसंप्रदृश्यततःपुनः ॥
 परिवार्यभृशंसर्वेग्रहीतुमुपचक्रमुः ४४ अथाभ्याशगतानांसखेनान्मित्रकशेनः ॥ असिहस्तापहस्ताभ्यांतेषांमात्राण्यकृतत ४५ आयुधानिचसर्वेषांबाहूनपिबिभू
 षितान् ॥ अपतन्तनिकृत्तांगामृताभूमौगतासवः ४६

वृषभस्तुमहाराजबहुधाविपरिक्षितः ॥ अमुच्यतमहारौद्रात्तस्माद्रीरावकर्तृनात् ४७ तान्सर्वान्पतितान्दृष्ट्वाभीतोदुर्योधनस्ततः ॥ अभ्यधावबसंकुद्धोराक्ष
संधोरदर्शनम् ४८ आप्यगृह्णिसहेष्वासंमायाविनमरिंदमम् ॥ वैरिणंभीमसेनस्यपूर्वैकवधेनवै ४९ पश्यवीरयथाह्येषफाल्गुनस्यसुतोबली ॥ मायावीवि
प्रियंकर्तुमकार्पिन्मेबलक्षयम् ५० त्वंचकामगमस्तातमायाक्षेवविशारदः ॥ कृतवैरेश्वरार्थेनतस्मादेनंरणेजहि ५१ बाढमित्येवमुक्तातुराक्षसोधोरदर्शनः ॥
प्रययौसिंहनादेनयत्रार्जुनसुतोयुवा ५२ आरुढैर्युद्धकुशलैर्विमलप्रासयोधिभिः ॥ वीरैःप्रहारिभिर्युक्तैःस्वैरनीकैःसमावृतः ५३ हतशेषैर्महाराजद्विसाहस्रैर्हयोत्त
मैः ॥ निहन्तुकामःसमरेइरावन्तंमहाबलम् ५४ इरावानपिसंकुद्धस्त्वमाणःपराक्रमी ॥ हन्तुकामममित्रघ्नोराक्षसंप्रत्यवारयत् ५५ तमापतंतं संप्रेक्ष्यराक्षसःसु
महाबलः ॥ त्वरमाणस्ततोमायांप्रयोजुमुपचक्रमे ५६ तेनमायामयाःसृष्टाहयास्तावन्तएवहि ॥ स्वारूढाराक्षसैर्वीरैःशूलपट्टिशधारिभिः ५७ तेसंरब्धाःसमा
गम्यद्विसाहस्राःप्रहारिणः ॥ अचिराद्रमयामासुःप्रेतलोकंपरस्परम् ५८ तस्मिंस्तुनिहतेसैन्येतावुभौयुद्धदुर्मदौ ॥ संग्रामेसमतिष्ठेतांयथावैवृत्रवासवौ ५९
आद्रवंतमभिप्रेक्ष्यराक्षसंयुद्धदुर्मदम् ॥ इरावानथसंरब्धःप्रत्यधावन्महाबलः ६० समभ्याशगतस्याजौतस्यखड्गेनदुर्मतेः ॥ चिच्छेदकार्मुकंदीप्तंशरावापंच
सत्वरम् ६१ सनिकृत्तंधनुर्दृष्ट्वाखंजवेनसमाविशत् ॥ इरावंतमभिकुद्धंमोहयन्निवमायया ६२ ततोऽन्तरिक्षमुत्पत्यइरावानपिराक्षसम् ॥ विमोहयित्त्वामायाभि
स्तस्यगात्राणिमायकैः ६३ चिच्छेदसर्वमर्मज्ञःकामरूपोदुरासदः ॥ तथासराक्षसश्रेष्ठःशरैःकृतःपुनःपुनः ६४ संबभूवमहाराजसमवापचयौवनम् ॥ मायाहिसह
जातेपांवयोरुपंचकामजम् ६५ एवंतद्राक्षसस्यांगंछिन्नंछिन्नंभवूवह ॥ इरावानपिसंकुद्धोराक्षसंतंमहाबलम् ६६ परश्वधेनतीक्ष्णेनचिच्छेदचपुनःपुनः ॥
सतेनबलिनावीरश्छिद्यमानइरावता ६७ राक्षसोऽप्यनदद्भोरंसशब्दस्तुमुलोऽभवत् ॥ परश्वधक्षतरक्षःसुस्त्रावबहुशोणितम् ६८ ततश्चक्रोधबलवांश्चक्रेवेगंचसं
युगे ॥ आप्यगृह्णिस्तथादृष्ट्वासमरेशत्रुमूर्जितम् ६९ कृत्वाघोरंमहदूषप्रहीतुमुपचक्रमे ॥ अर्जुनस्यसुतंवीरमिरावन्तंयशस्विनम् ७० संग्रामशिरसोमध्येस
र्वेषांतत्रपश्यताम् ॥ तांदृष्ट्वातादृशीमायांराक्षसस्यदुरात्मनः ७१ इरावानपिसंकुद्धोमायांस्रष्टुंपचक्रमे ॥ तस्यक्रोधाभिभूतस्यसमरेष्वनिर्वर्तिनः ७२ योऽन्व
योमातृकस्तस्यसएनमभिपेदिवान् ॥ सनागैर्वैहुभीराजन्निरावान्संवृतोरणे ७३ दधारसुमहदूषमनंतइवभोगवान् ॥ ततोबहुविधैर्नागैश्छादयामासराक्षसम्
७४ छाद्यमानस्तुनागैःसध्यात्वाराक्षसपुंगवः ॥ सौपर्णरूपमास्थायभक्षयामासपन्नगान् ७५ माययाभक्षितेतस्मिन्नन्वयेतस्यमातृके ॥ विमोहितमिरावंतंन्य
हनद्राक्षसोऽसिना ७६ सकुंडलंसमुकुटंपद्मेन्दुसदृशप्रभम् ॥ इरावतःशिरोरक्षःपातयामासमूतले ७७

७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । आविष्टाः ग्रहाद्याविष्टाः ९२ । ९३ ॥ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारत० नवतितमोऽध्यायः ॥ १० ॥

तस्मिन्स्तुविहतेवीरेराक्षसेनार्जुनात्मजे ॥ विशोकाः समपद्यन्तधार्तराष्ट्राः सराजकाः ७८ तस्मिन्महति संग्रामे तादृशे भैरवे पुनः ॥ महान्व्यतिकरो घोराः सेनयोः स
मपद्यत ७९ गजाहयाः पदाताश्च विमिश्रादन्तिभिर्हताः ॥ स्थाश्वादन्तिनश्चैव पत्तिभिस्तत्र सृदिताः ८० तथा पत्तिरथौघाश्च हयाश्च बहवोरणे ॥ रथिभिर्निहता
राजंस्तवतेषांच संकुले ८१ अजानन्नर्जुनश्चापि निहतं पुत्रमौरसम् ॥ जघान समरे शूरान् राज्ञस्तान् भीष्मरक्षणः ८२ तथैव तावकाराजं सृजयाश्च सहस्रशः ॥
जुह्वतः समरे प्राणान्निजघ्नुरितरेतरम् ८३ मुक्तकेशा विक्रवा विरथाश्चिच्छन्त कर्मुकाः ॥ बाहुभिः समयुध्यन्त समवेताः परस्परम् ८४ तथामर्मातिगैर्भीष्मो निजघ्नान्
महारथान् ॥ कंपयन् समरे सेनां पाण्डवानां परंतपः ८५ तेन यौधिष्ठिरे सैन्ये बहवो मानवा हताः ॥ दन्तिनः सादिनश्चैव रथिनोऽथ हयास्तथा ८६ तत्र भारत भीष्म
स्यरणे दृष्ट्वा पराक्रमम् ॥ अत्यद्भुतमपश्यामशक्येव पराक्रमम् ८७ तथैव भीमसेनस्य पार्षतस्य च भारत ॥ सौद्रमासी द्रणे युद्धं सात्यकस्य च धन्विनः ८८ दृष्ट्वा
द्रोणस्य विक्रान्तं पाण्डवान् भयमाविशत् ॥ एक एव रणे शक्तो निहन्तुं सर्वे सैनिकान् ८९ किंपुनः पृथिवीशूरे योधव्रातैः समावृतः ॥ इत्यब्रुवन् महाराज रणे द्रोणेन पीडिताः
९० वर्तमाने तथारौद्रे संग्रामे भरतर्षभ ॥ उभयोः सेनयोः शूरानामृष्यन्त परस्परम् ९१ आविष्टा इव युध्यन्ते रक्षोभूता महाबलाः ॥ तावकाः पाण्डवेयाश्च संरन्धास्ता
तधन्विनः ९२ न स्मपश्यामहे कंचित्प्राणान्यः परिरक्षति ॥ संग्रामे दैत्यसंकाशे तस्मिन्वीरवरक्षये ९३ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि इराव
द्रधेनवतितमोऽध्यायः ॥ १० ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ इरावंतं तु निहतं दृष्ट्वा पार्थ महारथाः ॥ संग्रामे किमकुर्वत न ममाक्षयसंजस १ ॥ संजय उवाच ॥ इरावंतं
तु निहतं संग्रामे वीक्ष्य राक्षसः ॥ व्यनदत्सु महानादं भैरवे निर्घटोत्कचः २ न दत्तस्तस्य शब्देन पृथिवी सागरां बरा ॥ स पर्वतव नाराजंश्च चालसुभृशं तदा ३ अंतरिक्षं
दिशश्चैव सर्वाश्च प्रदिशस्तथा ॥ तं श्रुत्वा सुमहानादन्तं वसैन्यस्य भारत ४ ऊरुस्तंभः समभवद्वेपथुः स्वेद एव च ॥ सर्व एव महाराज तावकादीनचेतसः ५ सर्वतः स
मचेष्टन्तं सिंहं भीतागजा इव ॥ नर्दित्वा सुमहानादं निर्घातमिव राक्षसः ६ ज्वलितं शूलमुद्यम्य रूपं कृत्वा विभीषणम् ॥ नानारूपप्रहरणैर्वृत्तोरक्षसपुंगवैः ७ आजघ्नान्
सुसंकुद्धः कालांतकयमोपमः ॥ तमापतन्तं संप्रेक्ष्य संकुब्धं भीमदर्शनम् ८ स्वबलं च भयात्तस्य प्रायशो विमुखीकृतम् ॥ ततो दुर्योधनो राजा वटोत्कचमुपाद्रवत् ९ प्रगृह्य
विपुलं चापं सिंहवद्विनदन्मुहुः ॥ पृष्ठतोऽनुययौ चैनं स वद्विः पर्वतोपमैः १० कुंजरैर्दशसाहसैर्वज्रानामधिपः स्वयम् ॥ तमापतन्तं संप्रेक्ष्य गजानीकेन संवृतम् ११ पुत्रं
वमहाराज चुकोपसनिशाचरः ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं तु मुल्लोमहर्षणम् १२ राक्षसानां च राजेन्द्र दुर्योधनबलस्य च ॥ गजानीकं च संप्रेक्ष्य मेघवृन्दमिवोदितम् १३

अभ्यधावन्तसंकुद्धाराक्षसाःशस्त्रपाणयः ॥ नदंतोविविधान्नादान्मेवाइवसविद्युतः १४ शरशक्त्यृष्टिनाराचैर्निग्रंतोगजयोधिनः ॥ भिदिपालैस्तथाशूलैर्मुद्गरैःसपरश्वधैः
 १५ पर्वताग्रैश्चक्रैश्चनिजघुस्तेमहागजान् ॥ भिन्नकुंभान्विरुधिरान्भिन्नगात्रांश्चवारणान् १६ अपश्याममहाराजवध्यमानान्निशाचरैः ॥ तेषुप्रक्षीयमाणे
 शुभ्रभेषुगजयोधिषु १७ दुर्योधनोमहाराजराक्षसान्समुपाद्रवत् ॥ अमर्षवशमापन्नस्यत्काजीवितमात्मनः १८ मुमोचनिशितान्बाणान्राक्षसेषुपरंतप ॥
 जघानचमहेष्वासःप्रधानांस्तत्रराक्षसान् १९ संकुद्धोभरतश्रेष्ठपुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ वेगवंतंमहारौद्रंविद्युजिह्वंप्रमाथिनम् २० शरैश्चतुर्भिश्चतुरोनिजघानमहा
 बलः ॥ ततःपुनरमेयात्माशरवर्षदुरासदम् २१ मुमोचभरतश्रेष्ठोनिशाचरबलंप्रति ॥ ततुदृष्ट्वामहत्कर्मपुत्रस्यतवमारिष २२ क्रोधेनाभिप्रजज्वालभैमसेनि
 महाबलः ॥ सविस्फार्यमहन्नापमिद्राशनिसमप्रभम् २३ अभिबुद्धावगेनदुर्योधनमारिंदमम् ॥ तमापतंतमुद्रीक्ष्यकालसृष्टमिवांतकम् २४ नविव्यथेमहा
 राजपुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ अथनमब्रवीत्कुद्धःक्रूरःसंरक्तलोचनः २५ अद्यानृण्यंगमिष्यामिपितृणांमातुरेवच ॥ येत्वयासुनृशंसेनदीर्घकालंप्रवासिताः २६ यच्च
 तेषांढवाराजंशूलयूतेपराजिताः ॥ यच्चैवद्रौपदीकृष्णाएकवस्त्रारजस्वला २७ सभामानीयदुर्बुद्धेबहुधाक्लेशितात्वया ॥ तवचप्रियकामेनआश्रमस्थादुरात्मना
 २८ सैन्धवेनपरामृष्टापरिभूयपितृन्मम ॥ एतेषामपमानानामन्येषांचकुलाधम २९ अन्तमद्यगमिष्यामियदिनोत्सृजसेरणम् ॥ एवमुक्तवातुहैडिंबोमहद्विस्फा
 र्यकामुकम् ३० संदश्यदशनैरोष्ठंसृक्किणीपरिसंलिहन् ॥ शरवर्षेणमहतादुर्योधनमवाकिरत् ॥ पर्वतंवारिधाराभिःप्रावृषीवबलाहकः ३१ ॥ इतिश्रीमहा
 भारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्व० हैडिंबयुद्धेएकनवतितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततस्तद्बाणवर्षतुदुःसहंदानवैरपि ॥ दधारयु
 धिराजेन्द्रोयथावर्षमहाद्रिपः १ ततःक्रोधसमाविष्टोनिःश्वसन्निवपन्नगः ॥ संशयंपरमंप्राप्तःपुत्रस्तेभरतर्षभ २ मुमोचनिशितांस्तीक्ष्णान्नाराचान्पंचविंशतिम् ॥
 तेऽपतन्सहसाराजंस्तस्मिन्नराक्षसपुंगवे ३ आशीविषाड्वकुद्धाःपर्वतेगंधमादने ॥ सतैर्विद्धःस्रवन्नरक्तंप्रभिन्नइवकुंजरः ४ दध्रेमतिंविनाशायराज्ञःसपिशिता
 शनः ॥ जग्राहचमहाशक्तिंगिरीणामपिदरिणीम् ५ संप्रदीप्तामहोल्काभामशनिंज्वलितामिव ॥ समुद्यच्छन्महाबाहुर्जिघांसुस्तनयंतव ६ तामुद्यतामभिप्रे
 क्ष्यवंगानामधिपस्त्वरन् ॥ कुंजरंगिरिसंकाशंराक्षसंप्रत्यचोदयत् ७ सनागप्रवरेणाजौबलिनाशीघ्रगामिना ॥ यतोदुर्योधनरथस्तंमार्गंप्रत्यवर्तत ८ रथंचवा
 र्यामासकुंजरेणसुतस्यते ॥ मार्गमावारितंदृष्टाराज्ञावंगेनधीमता ९ घटोत्कचोमहाराजक्रोधंसंरक्तलोचनः ॥ उद्यतांतांमहाशक्तिंरस्मिंश्चिक्षेपवारणे १० सत
 याऽभिहतोराजंस्तेनबाहुप्रमुक्तया ॥ संजातरुधिरोत्पीडःपपातचममारच ११

१२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१

पतत्यथगजेचापिवंगानामीश्वरोबली ॥ जवेनसमभिद्रुत्यजगामधरणीतलम् १२ दुर्योधनोऽपिसंप्रेक्ष्यपतितंवरवारणम् ॥ प्रभग्नंचबलं दृष्ट्वा जगाम परमां व्य
थाम् १३ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य आत्मनश्चाभिमानिताम् ॥ प्राप्तेऽपक्रमणे राजा तस्थौ गिरि रिव अचलः १३ संधाय च शितं बाणं कालाग्नि समतेजसम् ॥ सुमोच परम
कुद्वस्तस्मिन्धोरे निशाचरे १५ तमापततंसंप्रेक्ष्य बाणमिन्द्राशनिप्रभम् ॥ लाघवान्मोचयामास महात्मा वैघटोत्कचः १६ भूयश्च विननादोग्रं क्रोधसंरक्तलोचनः ॥
त्रासयामास सैन्यानि युगांते जलदोयथा १७ तं श्रुत्वा निनदं दोरंतस्य भीमस्य रक्षसः ॥ आचार्यमुपसंगम्य भीष्मः शान्तनवोऽब्रवीत् १८ यथैष निनदोघोरः श्रूय
ते राक्षसे रितः ॥ हैडिंबोयुध्यते नूनं राजा दुर्योधनेन ह १९ नैष शक्यो हि संग्रामे जेतुं भूतेन केनचित् ॥ तत्र गच्छ तभद्रं वीराजानं परिरक्षत २० अभिद्रुतो महाभा
गो राक्षसेन महात्मना ॥ एतद्धिवः परं कृत्यं सर्वेषां नः परंतपाः २१ पितामहवचः श्रुत्वा त्वरमाणामहारथाः ॥ उत्तमं जवमास्थाय प्रययुर्यत्र कौरवः २२ द्रोणश्च सो
मदत्तश्च बाह्लीकोऽथ जयद्रथः ॥ कृपोभूरिश्रवाः शल्य आर्वत्यः सबृहद्वलः २३ अश्वत्थामा विकर्णश्च चित्रसेनो विविंशतिः ॥ रथाश्चानेकसाहस्रा ये तेषामनुया
यिनः २४ अभिद्रुतं परीप्सन्तः पुत्रंदुर्योधनं तव ॥ तदनीकमना धृष्टं पालितं तु महारथैः २५ आततायिनमायां तंप्रेक्ष्य राक्षससत्तमः ॥ नाकं पत महाबाहुर्मैनाक
इव पर्वतः २६ प्रहृष्टविपुलं चापं ज्ञातिभिः परिवारितः ॥ शूलमुद्रहस्तैश्च नानाप्रहरणैरपि २७ ततः समभव युद्धं तु मुलं लोमहर्षणम् ॥ राक्षसानां च मुख्यस्य दु
र्योधनबलस्य च २८ धनुषां कूजतां शब्दः सर्वतस्तु मुलोरणे ॥ अश्रूयत महाराज वंशानां दह्यतामिव २९ अस्त्राणां पात्यमानानां कवचेषु शरीरिणाम् ॥ शब्दः सम
भवद्राजं गिरीणामिव भिद्यताम् ३० वीरबाहु विसृष्टानां तोमराणां विशांपते ॥ रूपमासीद्विद्यत्स्थानां सर्पाणां भिवसर्पताम् ३१ ततः परमसंकुद्धो विस्फार्य सुमह
द्धनुः ॥ राक्षसेन्द्रो महाबाहुर्विनदन् भैरवं रवम् ३२ आचार्यस्यार्द्धचंद्रेण कुद्धश्चिच्छेद कार्मुकम् ॥ सोमदत्तस्य भस्त्रेण ध्वजं चोन्मथ्य चानदत् ३३ बाह्लीकं च त्रि
भिर्बाणैः प्रत्यविध्यत्स्तनांतरे ॥ कृपमेकेन विव्याध चित्रसेनं त्रिभिः शरैः ३४ पूर्णायत विसृष्टेन सम्यक्प्रणिहितेन च ॥ जत्रुदेशे समासाद्य विकर्णं समताडयत् ३५
न्यपीदत्स्वरथोपस्थे शोणितेन परिद्रुतः ॥ ततः पुनरमेयात्मानां राचान् दशपंच च ३६ भूरिश्रवसि संकुद्धः प्राहिणोद्गरतर्पभ ॥ तेवर्मभित्वा तस्याशु विविशुर्धरणी
तलम् ३७ विविंशतेश्च द्रौणे श्वयंतारौ समताडयत् ॥ तौ पेतू रथोपस्थे रश्मीनुत्सृज्य वाजिनाम् ३८ सिंधुराज्ञोऽर्द्धचंद्रेण वाराहं स्वर्णभूषितम् ॥ उन्ममाथ
महाराज द्वितीयेनाच्छिन्नद्धनुः ३९ चतुर्भि रथनाराचैरावन्त्यस्य महात्मनः ॥ जघान चतुरोवाहान् क्रोधसंरक्तलोचनः ४० पूर्णायत विसृष्टेन पीतेन निशितेन च
॥ निर्विभेदमहाराजराजपुत्रं बृहद्वलम् ४१

चिक्षेपनिशितांस्तीक्ष्णाञ्छरानाशीविषोपमान् ॥ बिभिदुस्तेमहाराजशल्यंयुद्धविशारदम् ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणिहैडिंबयुद्धेद्विनव
 तितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ विमुक्तीकृत्यसर्वोस्तुतावकान्युधिगक्षसः ॥ जिवांसुर्भरतश्रेष्ठदुर्योधनमुपाद्रवत् १ तमापतन्तंसंप्रेक्ष्यराजानं
 प्रतिवेगितम् ॥ अभ्यधावन्जिवांसन्तस्तावकायुद्धदुर्मदाः २ तालमात्राणिचापानिविकर्षतोमहारथाः ॥ तमेकमभ्यधावन्तनदन्तःसिंहसंघवत् ३ अथैनंशरवर्षेणसमं
 तात्पर्यवाकिरन् ॥ पर्वतवारिधाराभिःशरदीवबलाहकाः ४ सगाढविद्रोव्यथितस्तोत्रादितइवदिपः ॥ उत्पपाततदाऽऽकाशंसमंताद्वैनतेयवत् ५ व्यनदत्सुमहानादं
 जीमूतइवशारदः ॥ दिशःखंविदिशश्चैवनादयन्भैरवस्वनः ६ राक्षसस्यतुतंशब्दंश्रुत्वारजायुधिष्ठिरः ॥ उवाचभरतश्रेष्ठभीमसेनमरिंदमम् ७ युध्यतेराक्षसोनूनां धार्त
 रात्रैर्महारथैः ॥ यथाऽस्यश्रूयतेशब्देनदतोभैरवंस्वनम् ८ अतिभारंचपश्यामितस्मिन्राक्षसपुंगवे ॥ पितामहश्चसंकुद्धःपंचालान्हन्तुमुद्यतः ९ तेषांचरक्षणार्थाय
 युध्यतेफाल्गुनःपरैः ॥ एतज्ज्ञात्वामहाबाहोकार्यद्वयमुपस्थितम् १० गच्छरक्षस्वहैडिम्बंसंशयंपरमंगतम् ॥ भ्रातुर्वचनमाज्ञायत्वरमाणोवृकोदरः ११ प्रययौसिंह
 नादेनत्रासयन्सर्वपार्थिवान् ॥ वेगेनमहताराजन्पर्वकालेयथोदधिः १२ तमन्वगात्सत्यघृतिःसौचित्तिर्युद्धदुर्मदः ॥ श्रेणिमान्वसुदानश्चपुत्रःकाश्यस्यचाभिभूः १३
 अभिमन्युमुखाश्चैवद्रौपदेयामहारथाः ॥ क्षत्रदेवश्चविक्रांतःक्षत्रधर्मातयैवच १४ अनूपाधिपतिश्चैवनीलःस्वबलमास्थितः ॥ महतारथवंशेनहैडिम्बंपर्यवारयन् १५
 कुंजरैश्चसदामतैःषट्सहस्रैःप्रहारिभिः ॥ अभ्यरक्षंतसहिताराक्षसेन्द्रंयटोत्कचम् १६ सिंहनादेनमहतानेमिघोषेणचैवह ॥ खुरशब्दनिपातैश्चकंपयन्तोवसुंधराम् १७
 तेषामापततांश्रुत्वाशब्दंतंतावकंबलम् ॥ भीमसेनभयोद्विग्नंविवर्णवदनंतथा १८ परिवृत्तंमहाराजपरित्यज्यवटोत्कचम् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतत्रतेषांमहात्मनाम् १९
 तावकानांपरेषांचसंग्रामेष्वनिवर्तिनाम् ॥ नानारूपाणिशस्त्राणिविस्तृतंतोमहारथाः २० अन्योन्यमभिधावन्तःसंपहारंप्रचकिरे ॥ व्यतिष्वक्तंमहारौद्रंयुद्धंभीरुभया
 वहम् २१ हयागजैःसमाजग्मुःपादातारथिभिःसह ॥ अन्योन्यंसमरेराजन्प्रार्थयानाःसमभ्ययुः २२ सहसाचाभवत्तीव्रंसन्निपातान्महद्रजः ॥ गजाश्चरथपत्तीनांपद
 नेमिसमुद्धतम् २३ धूम्राणरंजस्तीव्रंरणभूमिसमावृणोत् ॥ नैवस्वेनपरेराजन्समजानन्परस्परम् २४ पितापुत्रंनजानीतेपुत्रोवापितरंतथा ॥ निर्मर्यादेतथाभूतेश
 सेलामहर्षणे २५ शस्त्राणांभरतश्रेष्ठमनुष्याणांचगर्जताम् ॥ सुमहानभवच्छब्दःप्रेतानामिवभारत २६ गजवाजिमनुष्याणांशोणितांत्रतरंगिणी ॥ प्रावर्ततनदीतत्र
 केशशैवलशाद्वला २७ नराणांचैवकायेभ्यःशिरसांपततारणि ॥ शुश्रुवेसुमहाञ्छब्दःपततामश्मनामिव २८

२९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३ ॥ इति भी० नी० भा० त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ स्वसैन्यमिति १। २। ३। ४। ५

विशिरस्कैर्मनुष्यैश्चच्छिन्नगात्रैश्चवारणैः ॥ अश्वैःसंभिन्नदेहैश्चसंकीर्णाऽभूदसुंधरा २९ नानाविधानिशस्त्राणिविसृजंतोमहारथाः ॥ अन्योन्यमभिधावंतःसंप्रहारार्थं
मुद्यताः ३० हयाहयान्समासाद्यप्रेषिताहयसादिभिः ॥ समाहत्यरणेऽन्योन्यंनिपेतुर्गतजीविताः ३१ नरानरान्समासाद्यक्रोधरक्तेक्षणाभृशम् ॥ उरांस्युरोभिरन्यो
न्यंसमाश्लिष्यनिजघ्निरे ३२ प्रेषिताश्चमहामात्रैर्वारणाःपरवारणैः ॥ अभ्यघ्नन्तविषाणाग्रैर्वारणानेवसंयुगे ३३ तेजातरुधिरोत्पीडाःपताकाभिरलंकृताः ॥ संसक्ताः
प्रत्यदृश्यंतमेवाइवसविद्युतः ३४ केचिद्विन्नाविषाणाग्रैर्भिन्नकुंभाश्वतोमरैः ॥ विनदंतोऽभ्यधावंतगर्जमानावनाइव ३५ केचिद्वस्तैर्द्विधाच्छिन्नैश्छिन्नगात्रास्तथाऽपरे ॥
निपेतुस्तुमुलेतस्मिंश्छिन्नपक्षाइवाद्वयः ३६ पार्श्वेस्तुदारितैरन्येवारणैर्वरवारणाः ॥ मुमुचुःशोणितंभूरिधातूनिवमहीधराः ३७ नाराचनिहतास्त्वन्येतथाविद्धाश्चतो
मरैः ॥ विनदंतोऽभ्यधावंतविगृह्णाइवपर्वताः ३८ केचित्क्रोधसमाविष्टामदांधानिरवग्रहाः ॥ स्थान्हयान्पदातींश्चममृदुःशतशोरणे ३९ तथाहयाहयारोहैस्ताडि
ताःप्रासतोमरैः ॥ तेनतेनाभ्यवर्तन्तकुर्वन्तोव्याकुलादिशः ४० रथिनोरथिभिःसार्धैर्कुलपुत्रास्तनुत्यजः ॥ परांशक्तिंसमास्थायचक्रुःकर्माण्यभीतवत् ४१ स्वयंवरइवा
मर्दंप्रजहुरितरेतरम् ॥ प्रार्थयानायशोराजन्स्वर्गवायुद्धशालिनः ४२ तस्मिंस्तथावर्तमानेसंग्रामेलोमहर्षणे ॥ धार्तराष्ट्रंमहत्सैन्यंप्रायशोविमुखीकृतम् ४३ ॥ इति
श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणि संकुलयुद्धेत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ स्वसैन्यंनिहतंदृष्ट्वाराजादुर्योधनःस्वयम् ॥
अभ्यधावतसंकुद्धोभीमसेनमरिंदमम् १ प्रगृह्यसुमहच्चापमिद्राशनिसमस्वनम् ॥ महताशरवर्षेणपाण्डवंसमशक्तिरत् २ अर्धचन्द्रं वसंधायसुतीक्ष्णंलोमवाहिनम् ॥ भीम
सेनस्यचिच्छेदचापंक्रोधसमन्वितः ३ तदंतरंचसंप्रेक्ष्यत्वरमाणोमहारथः ॥ प्रसंदधेशितंबाणंगिरीणामपिदारणम् ४ तेनोरसिमहाराजभीमसेनमताडयत् ॥ सगाढ
विद्धोव्यथितःसृक्किणीपरिसंहिहन् ५ समाललम्बतेजस्वीध्वजंहेमपरिष्कृतम् ॥ तथाविमनसंदृष्ट्वाभीमसेनघटोत्कचः ६ क्रोधेनाभिप्रजज्वालदिधक्षत्रिवपावकः ॥
अभिमन्युमुखाश्चापिपाण्डवानांमहारथाः ७ समभ्यधावन्क्रोशंतोराजानंजातसंभ्रमाः ॥ संप्रेक्ष्यैतान्संपततःसंकुद्धान्जातसंभ्रमान् ८ भारद्वाजोऽब्रवीद्वाक्यंतावका
नांमहारथान् ॥ क्षिप्रंगच्छतभद्रंवोराजानंपरिरक्षत ९ संशयंपरमंप्राप्तंमज्जन्तंव्यसनार्णवे ॥ एतेकुद्धामहेष्वासाःपाण्डवानांमहारथाः १० भीमसेनंपुरस्कृत्यदुर्योधन
मुपाद्रवन् ॥ नानाविधानिशस्त्राणिविसृजन्तो जयेधृताः ११ नदंतोभैरवान्नादांस्त्रासयंतश्चभूमिपान् ॥ तदाचार्यवचःश्रुत्वासौमदत्तिपुरोगमाः १२ तावकाःसमवर्तन्तपां
डवानामनीकिनीम् ॥ कृपोभूरिश्रवाःशल्योद्रोणपुत्रोविर्विशतिः १३ चित्रसेनोविकर्णश्चसैन्धवोऽथबृहद्बलः ॥ आवन्त्यौचमहेष्वासौकौरवंपर्यवारयन् १४

तेविंशतिपदंगत्वासंप्रहारंप्रचक्रिरे ॥ पांडवाधार्तराष्ट्राश्चपरस्परजिघांसवः १५ एवमुक्तामहाबाहुर्महद्विस्फार्यकार्मुकम् ॥ भारद्वाजस्ततोभीमंषड्विंशत्यासमार्ष
यत् १६ भूयश्चैनंमहाबाहुःशरैःशोघ्रमवाकिरत् ॥ पर्वतवारिधाराभिःप्रावृषीवबलाहकः १७ तंप्रत्यविध्यदशभिर्भीमसेनःशिलीमुखैः ॥ त्वरमाणोमहेष्वा
सःसव्येपार्श्वेमहाबलः १८ सगाढविद्धोव्यथितोवयोवृद्धश्चभारत ॥ प्रनष्टसंज्ञःसहसार्थोपस्थउपाविशत् १९ गुहंप्रव्यथितंद्वाराजादुर्योधनःस्वयम् ॥ द्रौणाय
निश्चसंकुद्धोभीमसेनमभिदुतौ २० तावापतन्तौसम्प्रेक्ष्यकालांतकयमोपमौ ॥ भीमसेनोमहाबाहुर्गदामादायसत्वरम् २१ अवपुत्यरथातूर्णतस्थौगिरिगिवाचलः ॥ समु
द्यम्यगदांगुर्वीयमदंडोपमारणे २२ तमुद्यतगदंदृष्ट्वाकैलासमिवभृंगिणम् ॥ कौरवोद्रोणपुत्रश्चसहितावभ्यघावताम् २३ तावापतन्तौसहितौत्वरितौबलिनांवरौ ॥
अभ्यघावतवेगेनत्वरमाणोवृकोदरः २४ तमापतंतंसम्प्रेक्ष्यसंकुद्धंभीमदर्शनम् ॥ समभ्यधावंस्वरिताःकौरवाणांमहारथाः २५ भारद्वाजमुखाःसर्वेभीमसेनजिघांस
या ॥ नानाविधानिशस्त्राणिभीमस्योरस्यपातयन् २६ सहिताःपांडवंसर्वेपीडयंतःसमेततः ॥ तंदृष्ट्वासंशयंप्राप्तंपीडयमानंमहारथम् २७ अभिमन्युप्रभृतयःपांडवानां
महारथाः ॥ अभ्यधावन्परीप्संतःप्राणांस्त्यक्त्वासुदुस्त्यजान् २८ अनुपाधिपतिःशूरोभीमस्यदयितःसखा ॥ नीलोनीलांबुदप्रख्यःसंकुद्धोद्रौणिमभ्ययात् ॥
२९ स्पर्धतेहिमहेष्वासोन्नित्यंद्रोणमुतेनसः ॥ सविस्फार्यमहच्चापंद्रौणिविव्याधपत्रिणा ३० यथाशक्रोमहाराजपुंविष्याधदानवम् ॥ विप्रचित्तिंदुराधर्षदेवता
नांभयंकरम् ३१ येनलोकत्रयंक्रोधात्रासितंस्वेनतेजसा ॥ तथानीलेननिर्भिन्नःसुमुक्तेनपतत्रिणा ३२ संजातरुधिरोत्पीडोद्रौणिःक्रोधसमन्वितः ॥ सविस्फार्य
धनुश्चित्रमिन्द्राशनिसमस्वनम् ३३ दध्रेनीलविनाशायमर्तिमतिमतांवरः ॥ ततःसंधायविमलान्भल्लान्कर्मारमार्जितान् ३४ जवानचतुरोवाहान्पातयामासच
ध्वजम् ॥ सप्तमेनचभल्लेननीलंविष्याधवक्षसि ३५ सगाढविद्धोव्यथितोरथोपस्थउपाविशत् ॥ मोहितंवीक्ष्यराजानंनीलमभ्रचयोपमम् ३६ घटोत्कचोऽभिसंकु
द्धोज्ञातिभिःपरिवारितः ॥ अभिदुद्राववेगेनद्रौणिमाहवशोभिनम् ३७ तथेतरेचाभ्यधावन्राक्षसायुद्धदुर्मदाः ॥ तमापतंतंसम्प्रेक्ष्यराक्षसंघोरदर्शनम् ३८ अभ्य
धावततेजस्वीभारद्वाजात्मजस्वरन् ॥ निजवानचसंकुद्धोराक्षसान्भीमदर्शनान् ३९ येऽभवन्नप्रतःकुद्धाराक्षसस्यपुरःसराः ॥ विमुखांश्चैवतान्दृष्ट्वाद्रौणिचापच्युतैः
शरैः ४० अकुद्धयतमिहाकायोभैमसेनिर्घटोत्कचः ॥ प्रादुश्चक्रेततोमायांघोररूपांसुदारुणाम् ४१ मोहयन्समेद्रौणिमायावीराक्षसाधिपः ॥ ततस्तेतावकाःसर्वे
माययाविमुखीकृताः ४२ अन्योन्यंसमपश्यंतनिकृतामेदिनातले ॥ विचेष्टमानाःकृपणाःशोणितेनपरिबुताः ४३ द्रोणंदुर्योधनंशल्यमश्वत्थामानमेवच ॥ प्राय
श्चमहेष्वासायेप्रधानाःस्मकौरवाः ४४ विध्वस्तारथिनःसर्वेराजानश्चनिपातिताः ॥ हयाश्चैवहयारोहाःसन्निकृताःसहस्रशः ४५

४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ तस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

तद्वृक्षातावकसैन्यं विद्रुतं शिविर्प्रति ॥ मम प्राक्रोशतोरारजस्तथा देवव्रतस्य च ४६ युध्यध्वं मापलायध्वं मायैषाराक्षसीरणे ॥ घटोत्कचप्रमुक्तेति नातिष्ठंतविमोहिताः
४७ नैव ते श्रद्धधुभीतावदतोरारवयोर्वचः ॥ तांश्च प्रद्रवतो दृष्ट्वा जयं प्राप्ताश्च पाण्डवाः ४८ घटोत्कचेन सहिताः सिंहनादान्प्रचक्रिरे ॥ शंखदुन्दुभिनिर्घोषैः समतान्ने
दिरेभृशम् ४९ एव तव बलं सर्वहैडिम्बेन दुरात्मना ॥ सूर्यास्तमनवेलायां प्रभग्नं विद्रुतं दिशः ५० ॥ इति श्रीम० भीष्मपर्वणि भीष्मव० अष्टमयुद्धदिवसे घटो
त्कचयुद्धे चतुरधिकनवतितमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ संजय उवाच ॥ तस्मिन्महति संक्रन्दे राजा दुर्योधनस्तदा ॥ गांगेयमुपसंगम्य विनयेनाभिवाद्य च १ तस्य सर्वं
यथावृत्तमाख्यातुमुपचक्रमे ॥ घटोत्कचस्य विजयमात्मनश्च परानयम् २ कथयामास दुर्धर्षो विनिःश्वस्य पुनः पुनः ॥ अब्रवीच्च तदाराजन्भीष्मं कुरुपितामहम् ३
भवन्तं समुपाश्रित्य वासुदेवं यथा परैः ॥ पाण्डवैर्विग्रहोघोरः समारब्धो मया प्रभो ४ एकादशमाख्याता अक्षौहिण्यश्वयामम ॥ निदेशे तव तिष्ठंति मया सार्धं परंतप ५
सोऽहं भरतशार्दूलभीमसेनपुरोगमैः ॥ घटोत्कचं समाश्रित्य पाण्डवैर्युधिनिर्जितः ६ तन्मे दहतुं गताः प्राणिशुष्कवृक्षमिवानलः ॥ तदिच्छामि महाभाग त्वत्प्रसादा
त्परंतप ७ राक्षसापसदं हंतुं स्वयमेव पितामह ॥ त्वां समाश्रित्य दुर्धर्षे तन्मे कर्तुं त्वमर्हसि ८ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं राज्ञो भरतसत्तम ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यं भीष्मः श्रांत
नवोऽब्रवीत् ९ शृणु राजन्मम वचो यत्त्वां वक्ष्यामि कौरव ॥ यथा त्वयामहाराजवर्तितव्यं परंतप १० आत्मारक्ष्यो रणे तात सर्वावस्थास्वर्गिदम् ॥ धर्मराजेन संग्रा
मस्त्वया कार्यः सदाऽनघ ११ अर्जुनेन यमाभ्यां वा भीमसेनेन वा पुनः ॥ राजधर्मपुरस्कृत्य राजा राजानमार्छति १२ अहं द्रोणः कृपो द्रौणिः कृतवर्मा च सात्वतः ॥ शल्य
श्च सौमदत्तिश्च विकर्णश्च महारथाः १३ तव च भ्रातरः श्रेष्ठदुःशासनपुरोगमाः ॥ त्वदर्थं प्रतियोत्स्यामो राक्षसंतं महाबलम् १४ रौद्रे तस्मिन् राक्षसेन्द्रे यदितेऽनुशयो
महान् ॥ अयं वागच्छतुरणे तस्य युद्धाय दुर्मतेः १५ भगदत्तो महीपालः पुरंदरसमो युधि ॥ एतावदुक्त्वा राजानं भगदत्तमथाब्रवीत् १६ समक्षं पार्थिवेन्द्रस्य वाक्यं वा
क्यविशारदः ॥ गच्छशीघ्रं महाराज हेडिंबं युद्धदुर्मदम् १७ वारयस्व रणे यत्तोमिषतां सर्वधन्विनाम् ॥ राक्षसं कुरकर्माणं यथेन्द्रस्तारकं पुरा १८ तव दिव्यानि चास्त्राणि
विक्रमश्च परंतप ॥ समागमश्च बहुभिः पुराभूदमरैः सह १९ त्वंतस्य नृपशार्दूलप्रतियोद्धामहाहवे ॥ स्वबलेनोच्छ्रितो राजन् जहिराक्षसपुंगवम् २० एतच्छ्रुत्वा तु वच
नं भीष्मस्य पृतनापतेः ॥ प्रययौ सिंहनादेन परानभिमुखो द्रुतम् २१ तमाद्रवंतं सम्प्रेक्ष्य गर्जतमिव तोयदम् ॥ अभ्यवर्तत संकुद्धः पाण्डवानां महारथाः २२ भीमसेनोऽभि
मन्युश्च राक्षसश्च घटोत्कचः ॥ द्रौपदेयाः सत्यधृतिः क्षत्रदेवश्च भारत २३ चेदिपोवसुदानश्च दशार्णाधिपतिस्तथा ॥ सुप्रतीकेन तांश्चापि भगदत्तोऽप्युपाद्रवत् २४
ततः समभव युद्धं घोररूपं भयानकम् ॥ पाण्डूनां भगदत्तेन यमराष्ट्रविवर्धनम् २५

अनुशयः पश्चात्तापः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

प्रयुक्तारथिभिर्बाणाभीमवेगाःसुतेजनाः ॥ तेनिपेतुर्महाराजनागेषुचरथेषुच २६ प्रभिन्नाश्चमाहानागाविनीताहस्तिसादिभिः ॥ परस्परसमासाद्यसन्निपेतुरभी
तवत् २७ मदाधारोपसंरब्धाविषाणाग्रैर्महाहवे ॥ विभिदुर्दन्तसुसलैःसमासाद्यपरस्परम् २८ हयाश्चामरापीडाःप्रासपाणिभिरास्थिताः ॥ चोदिताः
सादिभिःक्षिप्रनिपेतुरितरेतरम् २९ पादाताश्वपदात्योषैस्ताडिताःशक्तितोमरैः ॥ न्यपतंततदाभूमौशतशोऽथसहस्रशः ३० रथिनश्चरथैराजन्कर्णानाली
कसायकैः ॥ निहत्यसमरेवीरान्सिंहनादान्विनेदिरे ३१ तस्मिंस्तथावर्तमानेसंग्रामेलोमहर्षणे ॥ भगदत्तोमहेष्वासोभीमसेनमथाद्रवत् ३२ कुंजरेणप्रभिन्नेनस
मधास्रवतामदम् ॥ पर्वतेनयथातोयंस्रवमाणेनसर्वशः ३३ किरञ्छरसहस्राणिसुप्रतीकशिरोगतः ॥ ऐरावतस्थोमघवान्वारिधाराइवानघ ३४ सभीमंशरधा
राभिस्ताडयामासपार्थिवः ॥ पर्वतंवारिधाराभिस्तपान्तेजलदोयथा ३५ भीमसेनस्तुसंकुद्धःपादरक्षान्परःशतान् ॥ निजघानमहेष्वासःसंरब्धःशरवृष्टिभिः ३६
तान्दृष्ट्वानिहतान्कुद्धोभगदत्तःप्रतापवान् ॥ चोदयामासनागेन्द्रंभीमसेनरथंप्रति ३७ सनागःप्रेषितस्तेनबाणोज्याचोदितोयथा ॥ अभ्यधावतवेगेनभीमसेन
मरिंदमम् ३८ तमापतंतंसम्प्रेक्ष्यपांडवानांमहारथाः ॥ अभ्यवर्त्ततवेगेनभीमसेनपुरोगमाः ३९ केकयाश्चाभिमन्युश्चद्रौपदेयाश्चसर्वशः ॥ दशार्णाधिपतिःशूरः
क्षत्रदेवश्चमारिष ४० चेदिपश्चित्रकेतुश्चसंरब्धाःसर्वएवते ॥ उत्तमास्त्राणिदिव्यानिदर्शयंतोमहाबलाः ४१ तमेकंकुंजरंकुद्धाःसमन्तात्पर्यवारयन् ॥ सविद्धोब
हुभिर्बाणैर्व्यरोचतमहाद्विपः ४२ संजातरुधिरोत्पीडोधातुचित्रइवाद्रिराद ॥ दशार्णाधिपतिश्चापिगजंभूमिधरोपमम् ४३ समास्थितोऽभिदुद्रावभगदत्तस्य
वारणम् ॥ तमापतंतंसमरेगजंगजपतिःसच ४४ दधारसुप्रतीकोऽपिवेलेवमकरालयम् ॥ वारितंप्रेक्ष्यनागेन्द्रंदशार्णस्यमहात्मनः ४५ साधुसाध्वितिसैन्यानिपां
डवेयान्यपूजयन् ॥ ततःप्रागज्योतिषःकुद्धस्तोमरान्वैचतुर्दश ४६ प्राहिणोत्तस्यनागस्यप्रमुखेनृपसत्तम ॥ वर्ममुख्यंतनुत्राणंशातकुंभपरिष्कृतम् ४७
विदार्यप्राविशन्क्षिप्रंवलमीकमिवपन्नगाः ॥ सगाढबिद्धोव्यथितोनागोभरतसत्तम ४८ उपावृत्तमदःक्षिप्रमभ्यवर्ततवेगितः ॥ सप्रदुद्राववेगेनप्रणदन्भैरवं
रवम् ४९ संमर्दयानःस्वबलंवायुर्वृक्षानिवौजसा ॥ तस्मिन्पराजितेनागेपांडवानांमहारथाः ५० सिंहनादंविनद्योच्चैर्युद्धायैवावतस्थिरे ॥ ततोभीमंपु
रस्कृत्यभगदत्तमुपाद्रवन् ५१ किरंतोविविधान्बाणान्शस्त्राणिविविधानिच ॥ तेषामापतताराजन्संकुद्धानाममर्षिणाम् ५२ श्रुत्वासनिनदंघोरममर्षाद्रतसा
ध्वसः ॥ भगदत्तोमहेष्वासःस्वनागंप्रत्यचोदयत् ५३ अंकुशांगुष्ठनुदितःसगजप्रकरोयुधि ॥ तस्मिन्क्षणेसमभवत्सांवर्तकइवानलः ५४

५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ प्रचस्कंदभवततार ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१

रथसंघांस्तथानागान्हयांश्चहयसादिभिः ॥ पादातांश्चसुसंकुद्धः शतशोऽथसहस्रशः ५५ अमृद्रात्समरेनागः संप्रधावंस्ततस्ततः ॥ तेनसंलोड्यमानंतुपांडवानां
बलंमहत् ५६ संचुकोचमहाराजचर्मवाग्नौसमाहितम् ॥ भग्नंतुस्वबलं दृष्ट्वा भगदत्तेनधीमता ५७ घटोत्कचोऽथसंकुद्धो भगदत्तमुपाद्रवत् ॥ विकटः परुषो राजन्दीप्ता
स्योदीप्तलोचनः ५८ रूपंविभीषणंकृत्वारोषेणप्रज्वलन्निव ॥ जग्राहविमलंशूलं गिरीणामपिदारणम् ५९ नागंजिघांसुः सहसाचिक्षेपचमहाबलः ॥ सविस्फुलिंग
मालाभिः समंतात्परिवेष्टितः ६० तमापतंतं सहसा दृष्ट्वा प्राग्ज्योतिषो नृपः ॥ चिक्षेपरुचिरंतीक्ष्णमर्धचंद्रं सुदारुणम् ६१ विच्छेदतन्महच्छूलं तेन बाणेन वेगवान् ॥
उत्पपातद्विधाच्छिन्नं शूलं हेमपरिष्कृतम् ६२ महाशनिर्यथा भ्रष्टाशक्रमुक्तानभोगता ॥ शूलं निपतितं दृष्ट्वा द्विधा कृतं च पार्थिवः ६३ रुक्मदंडां महाशक्तिं जग्राहाम्नि
शिखोपमाम् ॥ चिक्षेपतां राक्षसस्यतिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ६४ तामापतंतो सम्प्रेक्ष्य वियत्स्थामशनीमिव ॥ उत्पत्य राक्षसस्तूष्णं जग्राह च ननाद च ६५ बभञ्ज चैनं
त्वस्तितो जानुन्यारोप्य भारत ॥ पश्यतः पार्थिवेन्द्रस्य तदनुतमिवाभवत् ६६ तदवेक्ष्य कृतकर्मराक्षसेन बलीयसा ॥ दिवि देवाः संगंधर्वा मुनयश्चापि विस्मिताः ६७ पां
डवाश्च महाराजभीमसेनपुरोगमाः ॥ साधुसां ध्वतिनादेन पृथिवीमन्वनादयन् ६८ तंतुश्रुत्वामहानादं प्रहृष्टानां महात्मनाम् ॥ नामृष्यतमहेष्वासो भगदत्तः प्रताप
वान् ६९ सविस्फार्य महच्चापमिन्द्राशनिसमप्रभम् ॥ तर्जयामास वेगेन पांडवानां महारथान् ७० विसृजन् विमलां स्तीक्ष्णां त्राशान् ज्वलनप्रभान् ॥ भीममेकं न विव्याध
राक्षसं न वभिः शरैः ७१ अभिमन्युं त्रिभिश्चैके कयान् पंचभिस्तथा ॥ पूर्णायत विरुष्टेन शरेणानतपर्वणा ७२ बिभेद दक्षिणं बाहुं क्षत्रे देवस्य चाहवे ॥ पपात सहसा तस्य
सशरंधनुरुत्तमम् ७३ द्रौपदेयांस्ततः पंचपंचभिः समताडयत् ॥ भीमसेनस्य चक्रो धात्रिजवानतुरंगमान् ७४ ध्वजं केसरिणं चास्य चिच्छेद विशिखैस्त्रिभिः ॥ निर्बि
भेद त्रिभिश्चान्यैः सारथिं चास्य पत्रिभिः ७५ सगाढविद्धो व्यथितो रथो पस्थ उपविशत् ॥ विशोको भरतश्रेष्ठ भगदत्तेन संयुगे ७६ ततो भीमो महाबाहुर्विश्वरथि
नांवरः ॥ गदां प्रगृह्य वेगेन प्रचस्कंदरथोत्तमात् ७७ तमुद्यतगदं दृष्ट्वा सशृंगभिवपर्वतम् ॥ तावकानां भयंघोरं समपद्यत भारत ७८ एतस्मिन्नेव काले तु पाण्डवः कृष्णसा
रथिः ॥ आजगाम महाराजनिघ्नं शत्रून् समंततः ७९ यत्र तौ पुरुषव्याघ्रौ पितापुत्रौ महाबलौ ॥ प्राग्ज्योतिषेण संयुक्तौ भीमसेनघटोत्कचौ ८० दृष्ट्वा च पांडवो भ्रातृ
न्युध्यमानान् महारथान् ॥ त्वस्तितो भरतश्रेष्ठ तत्रायुध्यत्किरञ्छरान् ८१ ततो दुर्मोहनो राजा त्वरमाणो महारथः ॥ सेनामचो दयत् क्षिप्रं रथनागांश्च संकुलाम् ८२ तामा
पतंतो सहसा कौरवाणां महाचमूम् ॥ अभिदुद्राव वेगेन पाण्डवः श्वेतवाहनः ८३ भगदत्तश्च समरे तेन नागेन भारत ॥ विमृद्वा पाण्डवबलं युधिष्ठिरमुपाद्रवत् ८४ तदाऽसीत्सु
महद्युद्धं भगदत्तस्य मारिष ॥ पंचालैः पाण्डवैश्चैकेकैश्चोद्यातायुधैः ८५

८६ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपिपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ १५ ॥ पुत्रमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

भीमसेनोऽपिसमरेतावुभौकेशवार्जुनौ ॥ अश्रावयद्यथावृत्तमिरावद्धधमुत्तमम् ८६ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भगदत्तयुद्धपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ पुत्रं विनिहतं श्रुत्वा इरावन्तं धनं जयः ॥ दुःखेन महताऽविष्टो निःश्वसन् पन्नगो यथा १ अर्जुनोऽपि समरे राजन्वा सुदेवमिदं वचः ॥ इदं नूनं महाप्राज्ञो विदुरो दृष्टवान्पुरा २ कुरुणां पाण्डवानां च क्षयं चोरं महामतिः ॥ सततो निवारितवान्धृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ३ अन्ये च बहवो वीराः संग्रामे मधुसूदन ॥ निहताः कौरवैः संख्ये तथाऽस्माभिश्च कौरवाः ४ अयं हेतोर्नरेश्रेष्ठ क्रियते कर्म कुतः सतम् ॥ धिगर्थान्यत्कृते ह्येवं क्रियते ज्ञाति संक्षयः ५ अधनस्य मृतं श्रेयो न च ज्ञातिवधाद्धनम् ॥ किं नु प्राप्स्यामहे कृष्ण हत्वा ज्ञातीन्समागतान् ६ दुर्योधनापराधेन शकुनेः सौबलस्य च ॥ क्षत्रियानि धनं यांति कर्णदुर्मित्रितेन च ७ इदानीं च विजानामि सुकृतं मधुसूदन ॥ कृतराज्ञामहाबाहो याचतां च सुयोधनम् ८ राज्यार्धं पंचवाग्रामान्नाकार्षीत्स च दुर्मतिः ॥ दृष्ट्वा हि क्षत्रियान्शूरान्शयानान्धरणीतले ९ निंदामि भृशमात्मानं धिगस्तु क्षत्रजीविकाम् ॥ अशक्तमिति माभेते ज्ञास्यंते क्षत्रियारणे १० युद्धं तु मे न रुचि तं ज्ञातिभिर्मधुसूदन ॥ संचोदय हयान् शीघ्रं धार्तराष्ट्रं च भूंप्रति ११ प्रतरिष्ये महापारं भुजाभ्यां समरोदधिम् ॥ नायं यापयितुं कालो विद्यते माधव क्वचित् १२ एवमुक्तस्तु पार्थेन केशवः परवीरहा ॥ चोदयामास तान् श्वान् पाण्डुरान्वातरं हसः १३ अथ शब्दो महानासीत्तव सैन्यस्य भारत ॥ मारुतो द्यूतवेगस्य सागरस्येव पर्वणि १४ अपराह्णे महाराज संग्रामः समपद्यत ॥ पर्जन्यसमनिर्वोषो भीष्मस्य सहपांडवैः १५ ततो राजंस्तव सुता भीमसेनमुपाद्रवन् ॥ परिवार्यरणे द्रोणं वसवो वासवं यथा १६ ततः शांतं नवो भीष्मः कृपश्चरथिनां वरः ॥ भगदत्तः सुशर्मा च धनं जयमुपाद्रवन् १७ हा दिक् यो बाह्लिकश्चैव सात्यकिः समभिद्रुतौ ॥ अंबष्ठकस्तु नृपतिरभि मन्युमवस्थितः १८ शेषास्त्वन्ये महाराज शेषानेव महारथान् ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं चोररूपं भयावहम् १९ भीमसेनस्तु संप्रेक्ष्य पुत्रांस्तव जनेश्वर ॥ प्रज्ज्वालरणे क्रुद्धो हविषा हव्यवाडिव २० पुत्रास्तु तव कौन्तेयं छादयां च क्रि रेशरैः ॥ प्रावृषीव महाराज जलदा इव पर्वतम् २१ सच्छाद्य मानो बहूधा पुत्रैस्तव विशांपते ॥ सृक्किणीं संहिहवीरः शार्दूल इव दर्पितः २२ व्यूढोरस्कंतो भीमः पातयामास भारत ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन सोऽभवद्रतजीवितः २३ अपरेण तु भ्रष्टेन पीतेन निशितेन तु ॥ अपातयत्कुण्डलिनं सिंहः क्षुद्रमृगं यथा २४ ततः सुनिशितान् पीतान्समादत्त शिलीमुखान् ॥ ससर्जत्वरयायुकः पुत्रांस्ते प्राप्य मारिष २५ प्रपिता भीमसेनेन शरास्ते दृढधन्वना ॥ अपातयंत पुत्रांस्ते रथेभ्यः सुमहारथान् २६ अनाधृष्टिं कुंडभेदिं वैराटं दीर्घलोचनम् ॥ दीर्घबाहुं सुबाहुं च तथैव कनकध्वजम् २७ प्रपतंत स्म वीरास्ते विरेजुर्भरतर्षभ ॥ वसंतं पुष्पशबलाश्रुताः प्रपतिता इव २८

२८। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७ अपविद्वानपतितानि ४८४९१०१११२१३१४१५१६१७१८१९

ततः प्रदुद्रुवुः शेषास्तवपुत्रामहाहवे ॥ तं कालमिव मन्यन्तो भीमसेनं महाबलम् २९ द्रोणस्तु समरे वीरं निर्दहंतं सुतांस्तव ॥ यथा द्विवारिधाराभिः समं तादृक्किरच्छरैः ३०
तत्राद्भुतमपश्यामकुंतीपुत्रस्य पौरुषम् ॥ द्रोणेन वार्यमाणोऽपि निजघ्नेयस्तुतांस्तव ३१ यथा गोवृषभो वर्षसंधारयति स्वात्पतत् ॥ भीमस्तथा द्रोणमुक्तं शर्वर्षमदीधरत्
३२ अद्भुतं च महाराज तत्र चक्रे वृकोदरः ॥ यत्पुत्रांस्तेऽवधीत्संख्ये द्रोणं चैव न्यवारयत् ३३ पुत्रेषु तव वीरेषु चिक्रीडार्जुनपूर्वजः ॥ मृगेष्विव महाराज चरन् व्याघ्रो महाबलः
३४ यथा हि पशुमध्यस्थो दारयेत पशून् वृकः ॥ वृकोदरस्तव सुतांस्तथा व्यद्रावय द्रोणे ३५ गांगेयो भगदत्तश्च गौतमश्च महारथाः ॥ पांडवं भसं युद्धे वारयामासुर्जुनम् ३६
अस्त्रैरस्त्राणि संवार्यतेषां सोऽतिरथोरणं ॥ प्रवीरांस्तव सैन्येषु प्रेषयामास मृत्यवे ३७ अभिमन्युस्तुराजानं बभूवुः लोकविश्रुतम् ॥ विरथं रथिनां श्रेष्ठं वारयामास सायकैः ३८
विस्थो वध्यमानस्तु सौभद्रेण यशस्विना ॥ अवकुत्य रथानूर्णमंबोधे वसुधाधिपः ३९ असिं चिक्षेप समरे सौभद्रस्य महात्मनः ॥ आरुरे हरथं चैव हार्दिकस्य महाबलः ४०
आपतंतं तु निस्त्रिंशं युद्धमार्गं विशारदः ॥ लाघवाद् व्यसयामास सौभद्रः पस्वीरहा ४१ व्यंसितं वीक्ष्य निस्त्रिंशं सौभद्रेण रणे तदा ॥ साधुसाध्विति सैन्यानां प्रणादोऽभूद्विश्रां
पते ४२ घृष्टदुग्धमुखास्त्वन्येतव सैन्यमयोधयन् ॥ तथैव तावकाः सर्वे पांडुसैन्यमयोधयन् ४३ तत्राक्रन्दो महानासीत्तव तेषां च भारत ॥ निघ्नतां दृढमन्योन्यं कुर्वतां कर्म
दुष्करम् ४४ अन्योन्यं हिरण्यशूराः केशेष्वपि क्षिप्यमानिनः ॥ नखदन्तैर्युध्यंतं मुष्टिभिर्जानुभिस्तथा ४५ तलैश्चैवाथ निस्त्रिंशैर्बाहुभिश्च सुसंस्थितैः ॥ विवरं प्राप्य चान्यो
न्यमनयन्यमसादनम् ४६ न्यहनन् च पितापुत्रं पुत्रश्च पितरं तथा ॥ व्याकुलीकृतसर्वांगायुधुस्तत्र मानवाः ४७ रणे चारुणिचापानि हेमपृष्ठानि मारिष ॥ हतानामपि
द्वानिकलापाश्च महाधनाः ४८ जातरूपमयैः पुंस्त्रैराजतैर्निशिताः शराः ॥ तैलघौताव्यराजंतं निर्मुक्तभुजगोपमाः ४९ हस्तिदन्तस्करुखङ्गान् जातरूपपरिष्कृतान् ॥
चर्मणिचापविद्वानि रूढमचित्राणि धन्विनाम् ५० सुवर्णविकृतप्रासान् पट्टिशान् हेमभूषितान् ॥ जातरूपमयाश्च र्ष्टीः शक्तीश्च कनकोज्ज्वलाः ५१ सुसन्नाहाश्च पतिता
मुसलानि गुरुणिच ॥ परिवान् पट्टिशान् श्वैर्भिर्दिपालांश्च मारिष ५२ पतितां विविधांश्चापांश्चित्रान् हेमपरिष्कृतान् ॥ कुथाबहुविधाकाराश्चामराव्यजनानि च ५३
नानाविधानि शस्त्राणि प्रगृह्य पतितानराः ॥ जीवन्त इव दृश्यन्ते गतसत्त्वामहारथाः ५४ गदाविमथितैर्गात्रैर्मुसलैर्भिन्नमस्तकाः ॥ गजवाजिरथक्षुण्णाः शेरतेस्मनराः क्षितौ
५५ तथैवाश्च नृनागानां शरीरैर्विबभौ तदा ॥ संछन्नावसुधाराजन्पर्वतैरिव सर्वशः ५६ समरे पतितैश्चैव शक्तं पृष्टिशरतो मरैः ॥ निस्त्रिंशैः पट्टिशैः प्रासैरयस्कुन्तैः परश्वधैः
५७ परिर्धैर्भिन्दिपालैश्च शतघ्नीभिश्च मारिष ॥ शरीरैः शस्त्रनिर्भिन्नैः समास्तीर्य तमेदिनी ५८ विशब्दैरल्पशब्दैश्च शोणितौ वपरिभुतैः ॥ गतासुभिरिमित्रविविभौ
निचितामही ५९

६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८० इति श्रीभीष्मोपाख्यानवर्णितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ततश्च ॥ १।२।३।४।५।६।७।८

सतलत्रैः सकेयूरैर्बाहुभिश्चन्दनोक्षितैः ॥ हस्तिहस्तोपमैश्छिन्नैरुभिश्वतरस्विनाम् ६० बद्धचूडामणिवरैः शिरोभिश्चसकुण्डलैः ॥ पातितैर्ऋषभाक्षाणांबभौभार
तमेदिनी ६१ कवचैः शोणितादिर्गैर्विप्रकीर्णैश्चकांचनैः ॥ रराजसुभृशभूमिः शांतार्चिभिरिवानलैः ६२ विप्रविद्धैः कलापैश्चपतितैश्चशरासनैः ॥ विप्रकीर्णैः
शरैश्चैव रुक्मपुंगवैः समन्वतः ६३ रथैश्च सर्वतोभग्नैः किंकिणीजालभूषितैः ॥ वाजिभिश्च हतैर्बाणैः सस्तजिह्वैः सशोणितैः ६४ अनुकर्षैः पताकाभिरुपासंगैर्ध्वजैरपि ॥
प्रवीराणां महाशखैर्विप्रकीर्णैश्च पांडुरैः ६५ सस्तहस्तैश्च मातंगैः शयानैर्विबभौमही ॥ नानारूपैरलंकारैः प्रमदेवाभ्यलंकृता ६६ दंतिभिश्च अपरैस्तत्र सप्रासैर्गाढवे
दनैः ॥ करैः शब्दविमुंचद्भिः शीकरंचमुहुर्मुहुः ६७ विबभौ तद्गन्धानं स्वं दमानैरिवाचलैः ॥ नानारागैः कंबलैश्च परिस्तोमैश्च दंतिनाम् ६८ वैदूर्यमणिदंष्ट्रैश्च पति
तैर्कुशैः शुभैः ॥ घंटाभिश्च गजेंद्राणां पतिताभिः समन्ततः ६९ विपाटितविचित्राभिः कुथाभिर्कुशैस्तथा ॥ ग्रैव्यैश्च त्रिरूपैश्च रुक्मकक्ष्याभिरेव च ७० यंत्रैश्च
बहुधाच्छिन्नैस्तोमरैश्चापिकांचनैः ॥ अश्वानां रेणुकपिलैश्च मच्छन्नैरुश्छदैः ७१ सादिनां भुजगैश्छिन्नैः पतितैः सांगदैस्तथा ॥ प्रासैश्च विमलैस्तीक्ष्णैर्विमला
भिस्तथाष्टिभिः ७२ उष्णीषैश्च तथा चित्रैर्विप्रविद्धैस्ततस्ततः ॥ विचित्रैर्बाणवर्षैश्च जातरूपपरिष्कृतैः ७३ अश्वास्तरपरिस्तोमैरांकवैर्मृदितैस्तथा ॥ नरेन्द्रचूडा
मणिभिर्विचित्रैश्च महाधनैः ७४ छत्रैस्तथाऽपविद्धैश्चामरैर्व्यजनैरपि ॥ पद्मेन्दुद्युतिभिश्चैव वदनैश्चारुकुण्डलैः ७५ ऋषश्मश्रुभिरत्यर्थं वीराणां समलंकृतैः ॥
अपविद्धैर्महाराजसुवर्णोज्ज्वलकुण्डलैः ७६ ग्रहनक्षत्रशबलाद्यौरिवासीद्वसुंधरा ॥ एवमेते महासेने मृदिते तत्र भारत ७७ परस्परं समासाद्य तव तेषांच संयुगे ॥
तेषु श्रांतेषु भग्नेषु मृदितेषु च भारत ७८ रात्रिः समभवत्तत्र नापश्यामततोऽनुगान् ॥ ततोऽवहारं सैन्यानां प्रचक्रुः कुरुपांडवाः ७९ रजनीमुखे सुरौद्रे तु वर्तमाने महा
भये ॥ अवहारंततः कृत्वासहिताः कुरुपांडवाः ॥ न्यविशंत यथा कालं गत्वा स्वशिबिरंतदा ॥ ८० ॥ इति श्रीमहाभाभीष्मपर्वणि भीष्मवधोऽष्टमदिवसयु
द्धावहारे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ ततो दुर्योधनो राजा शकुनिश्चापिसौबलः ॥ दुःशासनश्च पुत्रस्ते सूतपुत्रश्च दुर्ययः
१ समागम्य महाराज मंत्रं चक्रुर्विवक्षितम् ॥ कथं पांडुसुताः संरूपे जेतव्याः सगणा इति २ ततो दुर्योधनो राजा सर्वास्तानाह मंत्रिणः ॥ सूतपुत्रं समाभाष्य सौबलं च म
हाबलम् ३ द्रोणो भीष्मः कृपः शल्यः सौमदत्तिश्च संयुगे ॥ न पार्थान् प्रतिबाधंत न जानेत्स्वकारणम् ४ अवध्यमानास्ते चापिक्षपयंति बलं मम ॥ सोऽस्मि क्षीणबलः
कर्णक्षीणशस्त्रश्च संयुगे ५ निकृतः पांडवैः शूरैरवध्यैर्देवैरपि ॥ सोऽहं संशयमापन्नः प्रहरिष्ये कथं रणे ६ तमब्रवीन्महाराज सूतपुत्रो नराधिपम् ॥ ॥ कर्ण उवाच ॥
माशोच भरत श्रेष्ठ करिष्येऽहं प्रियंतव ७ भीष्मः शांतनवस्तूर्णमपयातु महारणात् ॥ निवृत्ते युधिगांगेन्यस्तशस्त्रे च भारत ८

१ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ इयं हययानं रथमिति यावत् १९ । २० भंडीपुष्पमंजिष्ठापुष्पम् २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

अहंपार्थान्हनिष्यामि सहितान्सर्वसोमकैः ॥ पश्यतोयुधिभीष्मस्यशपेसत्येनतेनृप ९ पांडवेषुदयानित्यंसहिभीष्मःकरोतिवै ॥ अशक्तश्चरणेभीष्मोजेतुमे
तान्महारथान् १० अभिमानीरणेभीष्मो नित्यंचापिरणप्रियः ॥ सकयं पांडवान्युद्धेजेष्यते तात संगतान् ११ सत्वंशोघ्रमितोगत्वाभीष्मस्यशिविरंप्रति ॥
अनुमान्यगुरुं वृद्धं शस्त्रं न्यासय भारत १२ न्यस्तशस्त्रेततोभीष्मे निहता न पश्य पांडवान् ॥ मयैकेन रणे राजन्ससुहृद्रणबांधवान् १३ एवमुक्तस्तु कर्णेन पुत्रोदुर्योधनस्तव ॥
अब्रवीद्भातरंतत्र दुःशासनमिदं वचः १४ अनुयात्रं यथा सर्वसज्जीभवति सर्वशः ॥ दुःशासनतथाक्षिप्रं सर्वमेवोपपादय १५ एवमुक्ता ततो राजन्कर्णमाह जनेश्वरः ॥
अनुमान्यरणेभीष्ममेषोऽहं द्विपदां वरम् १६ आगमिष्येततः क्षिप्रं त्वत्सकाशमरिंदम् ॥ अपक्रान्ते ततोभीष्मे प्रहरिष्यसि संयुगे १७ निष्पपाततस्तूष्णीं पुत्रस्तव
विशांपते ॥ सहितो भ्रातृभिस्तैस्तु देवैरिव शतक्रतुः १८ ततस्तं नृपशार्दूलं शार्दूलसमविक्रमम् ॥ आरोहयद्वयंतूष्णीं भ्राता दुःशासनस्तदा १९ अंगदी बद्धमुकुटो
हस्ताभरणवानृप ॥ धार्तराष्ट्रो महाराजविषमौ सपथित्रजन् २० भंडीपुष्पनिकाशेन तपनो यनिभेन च ॥ अनुलिप्तः पराद्धयेन चन्दनेन सुगंधिना २१ अरजो बरसं
वीतः सिंहखेलगतिर्नृप ॥ शुशुभे विमलार्चिष्मान्नमसीव दिवाकरः २२ तं प्रयातं न रथवाघ्रं भीष्मस्य शिविरंप्रति ॥ अनुजग्मुर्महेष्वासाः सर्वलोकस्य धन्विनः २३
भ्रातरश्च महेश्वासास्त्रिदशा इव वासवम् ॥ हयानन्ये समारुह्य गजानन्ये च भारत २४ स्थानन्ये नरश्रेष्ठं परिव्रुः समंततः ॥ आतशस्त्राश्च सुहृदोरक्षार्थमहीपते २५
प्रादुर्बभूवुः सहिताः शकस्येवामरादिवि ॥ स पूज्यमानः कुहभिः कौरवाणां महाबलः २६ प्रययौ स दनं राजा गांगेयस्य यशस्विनः ॥ अन्वीयमानः सततं सोदरैः परिव्रा
रितः २७ दक्षिणं दक्षिणः काले संभृत्य स्वभुजंतदा ॥ हस्तिहस्तोपमं शैक्षं सर्वशत्रुनिबर्हणम् २८ प्रवृत्तं जलीवृणामुद्यतान्सर्वतोदिशः ॥ शुश्रावमधुरावाचो ना
नादेशनिवासिनाम् २९ संस्तूयमानः सूतैश्च मागधैश्च महायशाः ॥ पूजयानश्च तान्सर्वान्सर्वलोके श्वरेश्वरः ३० प्रदीपैः कांचनैस्तत्र गंधतैलावसेचितैः ॥ परिव्रु
र्महाराजं प्रज्वलद्भिः समंततः ३१ सतैः परिवृतो राजा प्रदीपैः कांचनैर्ज्वलन् ॥ शुशुभे चंद्रमायुको दीपैरिव महाग्रहैः ३२ कांचनोष्णीषिणस्तत्र वेत्रझर्रपाणयः ॥
प्रोत्साहयंतः शनकैस्तं जनं सर्वतोदिशम् ३३ संप्राप्य तु ततो राजा भीष्मस्य सदनं शुभम् ॥ अवतीर्य हयाच्चापि भीष्मं प्राप्य जनेश्वरः ३४ अभिवाद्य ततोभीष्मं निषण्णः
परमासने ॥ कांचने सर्वतोभद्रे स्पृह्यस्तरणसंवृते ३५ उवाच प्रांजलिर्भीष्मं बाष्पकं ठोऽश्रुलोचनः ॥ त्वां वयं हि समाश्रित्य संयुगे शत्रुसूदन ३६ उत्सहे मरणे
जेतुं सेन्द्रानपि सुरासुरान् ॥ किमु पांडुसुतान् वीरान्ससुहृद्रणबांधवान् ३७ तस्मादर्हं सिगांगेयकृपां कर्तुमयि प्रभो ॥ जहि पांडुसुतान् वीरान्महेन्द्र इव दानवान् ३८

अन्वीयमानः अनुगम्यमानः २७ दक्षिणं स्वभुजं संभृत्य समुद्धृत्य शैक्षं शस्त्रादिशिक्षासंपन्नम् । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४३ ॥ इतिभी० नी० भा० सप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ १७ ॥ वाक्शल्यैरिति १ । २ । ३ । ४ पर्याप्तं प्राप्तं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

अहं सर्वान्महाराजनिहनिष्यामिसोमकान् ॥ पंचालान्केकयैः सार्वैकरूपंश्चेति भारत ३९ त्वद्वचः सत्यमेवास्तु जहि पार्थान्समागतान् ॥ सोमकांश्च महेश्वासान्सत्य
वाग्भव भारत ४० दययायदिवाराजन्द्रेष्य भावान्ममप्रभो ॥ मंदभागयतया वापिममरक्षसि पांडवान् ४१ अनुजानीहि समरे कर्णमाहवशोभिनम् ॥ सजेष्यतिरणेपा
र्थान्ससुहृद्रणवांधवान् ४२ स एव मुक्ता नृपतिः पुत्रो दुर्योधनस्तव ॥ नोवाच वचनं किंचिद्भीष्मस्य पराक्रमम् ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधप० भीष्मं
प्रतिदुर्योधनवाक्ये सप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ वाक्शल्यैस्तव पुत्रेण सोऽतिविद्वो महामनाः ॥ दुःखेन महताऽऽविष्टो नोवाचाप्रियमण्वपि १
संध्यात्वा सुचिरं कालं दुःखरोषसमन्वितः ॥ श्वसमानो यथानागः प्रणुन्नो वाक्शलाकया २ उदृत्य च क्षुपीकोपाग्निर्दहन्निव भारत ॥ स देवासुरगंधर्वलोकं लोकविदां वरः ३
अब्रवीत्तव पुत्रं सामपूर्वमिदं वचः ॥ किं त्वं दुर्योधनैवं मां वाक्शल्यैरपकृतं तसि ४ घटमानं यथा शक्तिर्कुर्वाणं च तव प्रियम् ॥ जुह्वानं समरे प्राणांस्तव वै प्रियकाम्यया ५ यदा तु
पांडवः शूरः खांडेवोऽग्निमतर्पयत् ॥ पराजित्यरणेशं कं पर्याप्तं तन्निर्दर्शनम् ६ यदा च त्वां महाबाहो गन्धर्वैर्हृतमोजसा ॥ अमोचयत्पांडुसुतः पर्याप्तं तन्निर्दर्शनम् ७ द्रवमाणेषु
शूरेषु सोदरेषु तव प्रभो ॥ सूतपुत्रे च राधेये पर्याप्तं तन्निर्दर्शनम् ८ यच्च नः सहितान्सर्वान्विराटनगरे तदा ॥ एक एव समुद्यातः पर्याप्तं तन्निर्दर्शनम् ९ द्रोणं च युधिष्ठिरं बन्धुमां च निर्जि
त्य संयुगे ॥ वासांसि स समादत्त पर्याप्तं तन्निर्दर्शनम् १० तथा द्रौणिं महेश्वासं शारद्वतमथापि च ॥ गोग्रहे जितवान्पूर्वपर्याप्तं तन्निर्दर्शनम् ११ विजित्य च यदा कर्णं सदा
पुरुषमानिनम् ॥ उत्तरायै ददौ वस्त्रं पर्याप्तं तन्निर्दर्शनम् १२ निवातकवचान् युद्धे वा सवेनापि दुर्जयान् ॥ जितवान्समरे पार्थः पर्याप्तं तन्निर्दर्शनम् १३ कोहि शक्नोरे जेतुं
पांडवं रभसं तदा ॥ यस्य गोप्ता जगद्गोप्ता संखचक्रगदाधरः १४ वासुदेवोऽनन्तशक्तिः सृष्टि संहारकारकः ॥ सर्वेश्वरो देवदेवः परमात्मा सनातनः १५ उक्तोऽसि बहुशो
राजन्नारदाद्यैर्महर्षिभिः ॥ त्वं तु मोहान्नजानीषे वाच्यावाच्यं सुयोधन १६ मुमुर्षुर्हिनः सर्वान् वृक्षान् पश्यति कांचनान् ॥ तथा त्वमविगांधारे विपरीतानि पश्यसि १७ स्वयं वै
रं महत्कृत्वा पांडवैः सह संजयैः ॥ युद्धं स्वतान्धरणे पश्यामः पुरुषोभव १८ अहं तु सोमकान्सर्वान् पंचालांश्च समागतान् निहनिष्ये नरव्याघ्रवर्जयित्वा शिखंडिनम् १९
तैर्वाऽहं निहतः संख्ये गमिष्ये यमसादनम् ॥ तान्वा निहत्य समरे प्रीतिं दास्याम्यहं तव २० पूर्वै हि स्त्रीसमुत्पन्ना शिखंडी राजवेश्मनि ॥ वरदानात्पुमान्जातः सैषा वै स्त्री शि
खंडिनी २१ तमहं न हनिष्यामि प्राणत्यागेऽपि भारत ॥ याऽसौ प्राङ्निर्मिता धात्रा सैषा वै स्त्री शिखंडिनी २२ सुखं स्वपि हि गांधारे श्वोऽस्मि कर्ता महारणम् ॥ यं जनाः
कथयिष्यंति यावत्स्थास्यति मे दिनी २३ एवमुक्तस्तव सुतो निर्जगाम जनेश्वर ॥ अभिवाद्य गुरुं मूर्ध्ना प्रययौ स्वं निवेशनम् २४

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

महाजनंजनसमूहं स्रग्गृहं २५ । २६ । २७ प्रत्यादेशानिराकरणं २८ निर्वेदत्वेदं । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ उद्योगेयुद्धात्माक ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

आगम्यतुततोराराजविसृज्यचमहाजनम् ॥ प्रविवेशततस्तूर्णैक्षयंशुक्षयंकरः २५ प्रविष्टःसनिशांतांचगमयामासपार्थिव ॥ प्रभातायांचशर्वर्याप्रातरुत्थायतान्नृपः २६ राज्ञःसमाज्ञापयतसेनांयोजयतेतिह ॥ अद्यभीष्मोरणेकुद्धोनिहनिष्यतिसोमकान् २७ दुर्योधनस्यतच्छ्रुत्वारत्रौविलपितंबहु ॥ मन्यमानःसतंराजन्प्रत्यादेशमिवात्मनः २८ निर्वेदंपरमंगत्वाविनिन्द्यपरवश्यताम् ॥ दीर्घदध्यौशांतनवोयोद्धुकामोऽर्जुनरणे २९ इंगितेनतुतज्ज्ञात्वागांगेयेनविचिंतितम् ॥ दुर्योधनोमहाराजदुःशासनमचोदयत् ३० दुःशासनरथास्तूर्णैयुज्यंतांभीष्मरक्षणः ॥ द्वाविंशतिमनीकानिसर्वाण्येवाभिचोदय ३१ इदंहिसमनुप्राप्तंवर्षपूर्वाभिचिंतितम् ॥ पांडवानांससैन्यानांवधोराज्यस्यचागमः ३२ तत्रकार्यतममन्येभीष्मस्यैवाभिरक्षणम् ॥ सनोऽगुप्तःसहायःस्याद्धन्यात्पार्थीश्वसंयुगे ३३ अब्रवीद्विविशुद्धात्मानाहंहन्यांशिखंडिनम् ॥ स्त्रीपूर्वकोद्यसौराजंस्तस्माद्रज्योमयारणे ३४ लोकस्तद्वेदयदहंपितुःप्रियचिकीर्षया ॥ राज्यंस्फीतंमहाबाहोस्त्रियश्चत्यक्तवानपुरा ३५ नैवचाहंस्त्रियंजातुनस्त्रीपूर्वकथंचन ॥ हन्यांयुधिनरश्रेष्ठसत्यमेतद्वीमिते ३६ अयंस्त्रीपूर्वकोराजजिह्मखंडीयक्षितेश्रुतः ॥ उद्योगेकथितंयत्तत्तथाजाताशिखंडिनी ३७ कन्याभूत्वापुमान्जातःसचमांयोधयिष्यति ॥ तस्याहंप्रमुखेबाणात्रमुंचेयंकथंचन ३८ युद्धेहिक्षत्रियांस्तातपांडवानांजयैषिणः ॥ सर्वानन्यान्हनिष्यामिसंप्राप्तान्रणमूर्धनि ३९ एवंमांभरतश्रेष्ठगांगेयःप्राहशस्त्रवित् ॥ तत्रसर्वात्मनामन्येगांगेयस्यैवपालनम् ४० अरक्ष्यमाणंहिव्रकोहन्यात्सिंहंमहाहवे ॥ मावृकेणेवगांगेयंवातयेमशिखंडिना ४१ मातुलःशकुनिःशल्यःकृपोद्रोणोविंशतिः ॥ यत्तारक्षंतुगांगेयंतस्मिन्गुप्तेभुवोजयः ४२ एतच्छ्रुत्वातुतेसर्वेदुर्योधनवचस्तदा ॥ सर्वतोरथवंशेनगांगेयंपर्यवारयन् ४३ पुत्राश्चतवगांगेयंपरिवार्ययमुदा ॥ कंपयंतोभुवंद्यांचक्षोभयंतश्चापांडवान् ४४ तेरथैःसुप्रसंयुक्तैर्दन्तिभिश्चमहारथाः ॥ परिवार्यरणेभीष्मंदंशिताःसमवस्थिताः ४५ यथादेवासुरेयुद्धेत्रिदशावज्रधारिणम् ॥ सर्वेतेस्मव्यतिष्ठंतरक्षंतस्तंमहारथम् ४६ ततोदुर्योधनोराजापुनर्भ्रातरमब्रवीत् ॥ सव्यंचक्रंयुधामन्युरुत्तमौजाश्चदक्षिणम् ४७ गोप्सारावर्जुनस्यैतावर्जुनोऽपिशिखंडिनः ॥ रक्ष्यमाणःसपार्थेनतथाऽस्माभिर्विर्वर्जितः ४८ यथाभीष्मंननोहन्याद्दुःशासनतथाकुरु ॥ भ्रातुस्तद्वचनंश्रुत्वापुत्रोदुःशासनस्तव ४९ भीष्मंप्रमुखतःकृत्वाप्रययौसहसेनया ॥ भीष्मतुरथवंशेनदृष्ट्वासमभिसंवृतम् ५० अर्जुनोरथिनांश्रेष्ठोदृष्ट्युग्रमुवाचह ॥ शिखंडिनंनरव्याघ्रंभीष्मस्यप्रमुखेनृप ॥ स्थापयस्वाद्यपांचाल्यतस्यगोप्साहमित्युत ५१ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मप० भीष्मवधपर्वणि भीष्मदुर्योधनसंवादेअष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ ततःशांतनवोभीष्मोनिर्णयौसहसेनया ॥ व्यूहंचाव्यूहतमहत्सर्वतोभद्रमात्मनः १

२। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६ बलवायसाःबलोदग्राःकाकाः २७। २८ महा

कृपश्चकृतवर्माचशैव्यश्चैवमहारथः ॥ शकुनिःसैन्धवश्चैवकांबोजश्चसुदक्षिणः २ भीष्मेणसहिताःसर्वेपुत्रैश्चतवभारत ॥ अग्रतःसर्वसैन्यानांव्यूहस्यप्रमुखेस्थिताः ३
द्रोणोभूरिश्रवाःशल्योभगदत्तश्चमारिष ॥ दक्षिणपक्षमाश्रित्यस्थिताव्यूहस्यदंशिताः ४ अश्वत्थामासोमदत्तश्चावंतयौचमहारथौ ॥ महत्यासेनयायुक्तावामंपक्षमपा
लयन् ५ दुर्योधनोमहाराजत्रिगर्तैःसर्वतोवृतः ॥ व्यूहमध्येस्थितोराजन्पांडवान्प्रतिभारत ६ अलम्बुषोरथश्रेष्ठःश्रुतायुश्चमहारथः ॥ पृष्ठतःसर्वसैन्यानांस्थितौव्यूहस्य
दंशितौ ७ एवंचतंतदाव्यूहंकृत्वाभारततावकाः ॥ सन्नद्धाःसमदृश्यन्तप्रतपन्तइवाग्रयः ८ ततोयुधिष्ठिराजामीमसेनश्चपांडवः ॥ नकुलःसहदेवश्चमाद्रीपुत्रावुभावपि
९ अग्रतःसर्वसैन्यानांस्थिताव्यूहस्यदंशिताः ॥ धृष्टद्युम्नोविराटश्चसात्यकिश्चमहारथः १० स्थिताःसैन्येनमहतापरानीकविनाशनाः ॥ शिखंडोविजयश्चैवराक्षसश्च
घटोत्कचः ११ चेकितानोमहाबाहुःकुंतिभोजश्चवीर्यवान् ॥ स्थितारणेमहाराजमहत्यासेनयावृताः १२ अभिमन्युर्महेष्वासोदुपदश्चमहाबलः ॥ युयुधानोमहेष्वासो
युधामन्युश्चवीर्यवान् १३ केकयाभ्रातरश्चैवस्थितायुद्धायदंशिताः ॥ एवंपिमाहाव्यूहंप्रतिव्यूहसुदुर्जयम् १४ पांडवाःसमरेक्षूराःस्थितायुद्धायदंशिताः ॥ ताव
कास्तुरण्यत्ताःसहसेनानराधिपाः १५ अभ्युद्ययूरणेपार्थान्भीष्मंकृत्वाऽग्रतोवृत् ॥ तथैवपांडवाराजन्भीमसेनपुरोगमाः १६ भीष्मंयोद्धमभीप्संतःसंग्रामेविजयै
षिणः ॥ क्ष्वेदाःकिलकिलाःशंखान्ककचान्गोविषाणिकाः १७ भेरीमृदंगपणवान्नादयंतश्चपुष्करान् ॥ पांडवाअभ्यवर्तंतनदंतोभैरवान्खान् १८ भेरीमृदंगशंखानां
हुंदुभीनांचनिःस्वनैः ॥ उत्कृष्टसिंहनादैश्चबलितैश्चपृथग्विधैः १९ वयंप्रतिनदंतस्तानगच्छामत्वरान्विताः ॥ सहसैवाभिसंकुद्धास्तदासीत्तुमुलंमहत् २० ततोऽन्यो
न्यंप्रधावंतःसंग्रहंरंप्रचकिरे ॥ ततःशब्देनमहताप्रचकंपेवसुंधरा २१ पक्षिणश्चमहाघोरंव्याहरंतोविबभ्रमुः ॥ सप्रभश्चोदितःसूर्योनिष्प्रभःसमपद्यत २२ बबुध्रवाता
स्तुमुलाःशंसंतःसुमहद्वयम् ॥ घोराश्चघोरनिर्हंदाःशिवास्तत्रववाशिरे २३ वेदयंत्योमहाराजमहद्वैशसमागतम् ॥ दिशःप्रज्वलिताराजन्पांसुवर्षपपातच २४ रुधि
रेणसमुन्मिश्रमस्थिवर्षतथैवच ॥ रुदतांवाहनानांचनेत्रेभ्यःप्रापतजलम् २५ सुस्तुवुश्चशकृन्मूत्रंप्रध्यायंतोविशांपते ॥ अंतर्हितामहानादाःश्रूयन्तेभरतर्षभ २६ रक्ष
सांपुरुषादानानंदतांभैरवान् ॥ संपतंतश्चदृश्यन्तेगोमायुबलवायसाः २७ श्वानश्चविविधैर्नादैर्वाशंतस्तत्रमारिष ॥ ज्वलिताश्चमहोल्कावैसमाहत्यदिवाकरम् ॥
निपेतुःसहसाम्भौवेदयंत्योमहद्वयम् २८ महान्त्यनीकानिमहासमुच्छ्रयेतस्तयोःपांडवधार्तराष्ट्रयोः ॥ चकंपिरेशंखमृदङ्गनिःस्वनैःप्रकंपितानीववनानिवायुना २९
नैर्द्रनागाश्चसमाकुलानामभ्यायतीनामशिवेमुहूर्त ॥ बभूवघोपस्तुमुलश्चमूनांवातोद्धतानामिवसागराणाम् ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेभी० भी० परस्परव्यूहरचना
यांउत्पातदर्शनेऊनशततमोऽध्यायः ॥ १९ ॥

अभिमन्युरिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ लघुमुष्टुचशीघ्रशोभनचयथास्यात्तथा १६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ आप्यशृंगिमलंबुष

॥ संजय उवाच ॥ अभिमन्युरथोदारः पिशंगैस्तुरगोत्तमैः ॥ अभिद्रुद्रावतेजस्वी दुर्योधनबलमहत् १ विकिरन् शरवर्षाणि वारिधारा इवांबुदः ॥ नशेकुः समरे कुङ्क्षसौभद्रम्
रिपूतनम् २ शस्त्रौघिणं गहमानं तेनासागरमक्षयम् ॥ निवारयितुमप्याजौत्वदीयाः कुरुनंदन ३ तेन मुक्तारणे राजन् शराः शत्रुनिर्बहणाः ॥ क्षत्रियाननयन् शूरान्प्रेत
राजनिं वशनम् ४ यमदंडोपमान्वोरान् ज्वलिताशीविषोपमान् ॥ सौभद्रः समरे कुङ्क्षप्रेषयामास सायकान् ५ सरथान् रथिनस्तूर्णहयांश्चैव ससादिनः ॥ गजारोहांश्च स
गजान्दारयामास फाल्गुनिः ६ तस्य तत्कुर्वतः कर्म महत्संख्ये महीभृतः ॥ पूजयांचक्रिरे हृष्टाः प्रशशंसुश्च फाल्गुनिम् ७ तान्यनीकानि सौभद्रो द्रावयामास भारत ॥ तूल
राशीनिवाकाशमारुतः सर्वतोदिशम् ८ तेन विद्राव्यमाणानि तव सैन्यानि भारत ॥ त्रातारं नाध्यगच्छंतं पंकेमग्रा इव द्विपाः ९ विद्राव्य सर्वसैन्यानि तावकानि नरोत्तम ॥
अभिमन्युः स्थितो राजन् विभ्रमोऽग्निरिव ज्वलन् १० न चैनं तावकाराजन् विषे हुरिघातिनम् ॥ प्रदीप्तं पावकं यद्वत्पतंगाः कालचोदिताः ११ प्रहरन् सर्वशत्रुभ्यः पाण्डवानां
महारथः ॥ अदृश्यतमहेष्वासः सवज्र इव वासवः १२ हेमपृष्ठधनुश्चास्य ददृशे विचरद्दिशः ॥ तोयं देषु यथाराजन् राजमानाशतहदा १३ शराश्च निशिताः पीतानि श्वरंति
स्मसंयुगे ॥ वनात्कुल्लटुमाद्राजन् भ्रमराणामिव व्रजाः १४ तथैव चरतस्तस्य सौभद्रस्य महात्मनः ॥ रथेन कांचनांगेन ददृशुर्नान्तरं जनाः १५ मोहयित्वा कृपं द्रोणं द्रौणिच
सबृहद्वलम् ॥ सैन्धवं च महेष्वामो व्यचरत्तु सुष्ठु च १६ मंडलीकृतमेषास्य धनुः पश्याम भारत ॥ सूर्यमंडलसंकाशं दहतस्तव वाहिनीम् १७ तं दृष्ट्वा क्षत्रियाः शूराः प्रतपंतं
तरस्विनम् ॥ द्विफाल्गुनमिमं लोके मे निरेतस्य कर्मभिः १८ तेनार्दितामहाराज भारती सामहाचमूः ॥ व्यभ्रमत्तत्र तत्रैव योषिन् मदवशादिव १९ द्रावयित्वा महासैन्यं कं प
यित्वा महारथान् ॥ नंदयामास सुहृदो मयं जित्वेव वासवः २० तेन विद्राव्यमाणानि तव सैन्यानि संयुगे ॥ चक्रुर्गतेस्वनं घोरं पर्जन्यनिनदोपमम् २१ तं श्रुत्वा निनदं घोरं त
व सैन्यस्य भारत ॥ मारुतोद्धतवेगस्य सागरस्येव पर्वणि २२ दुर्योधनस्तदाराजन्नाप्यशृंगिमभाषत ॥ एष कर्षिणर्महाबाहो द्वितीय इव फाल्गुनः २३ चमूं द्रावयते क्रोधा
दृत्रो देवचभूमिव ॥ तस्य चान्यन्न पश्यामि संयुगे भेषजं महत् २४ ऋते त्वां राक्षसं श्रेष्ठं सर्वविद्यासु पाण्डवम् ॥ सगत्वा त्वरितं वीरं जहि सौभद्रमाहवे २५ वयं पार्थ हनिष्यामो
भीष्मद्रोणपुंगवामाः ॥ स एव मुको बलवान् राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् २६ प्रययौ समरे तूर्णैतव पुत्रस्य शासनात् ॥ नर्दमानो महानादं प्रावृषीव बलाहकः २७ तस्य शब्देन मह
तापां डवानां बलं महत् ॥ प्राचलत्सर्वतो राजन्वातो द्यूत इवार्णवः २८ बहवश्च महाराज तस्य नादेन भीषिताः ॥ प्रियान् प्राणान्परित्यज्य निपेतुर्धरणीतले २९ कार्ष्णिश्चा
पिमुदायुक्तः प्रगृह्य सशरंधनुः ॥ नृत्यन्निव रथोपस्थे तद्रक्षः समुपाद्रवत् ३० ततः सराक्षसः कुङ्क्षसंप्राप्यैवार्जुनिरंगे ॥ नातिदूरे स्थितां तस्य द्रावयामास वै चमूम् ३१

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ सर्वपारशवैःसर्वलोहमयैः ३९ संस्यूतोप्रथितः ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४

तांवध्यमानांचतथापांडवानांमहाचमूम् ॥ प्रत्युद्ययोरणेरक्षोदेवसेनांयथाबलः ३२ विमर्दःसुमहानासीत्तस्यसैन्यस्यमारिष ॥ रक्षसाघोररूपेणवध्यमानस्यसं
युगे ३३ ततःशरसहस्रैस्तांपांडवानांमहाचमूम् ॥ व्यद्रावयद्रणेक्षोदर्शयन्स्वपराक्रमम् ३४ सावध्यमानाचतथापांडवानामनीकनी ॥ रक्षसाघोररूपेणप्रदु
द्रावरणेभयात् ३५ प्रमृद्यचरणेसेनांपद्मिनींवारणोयथा ॥ ततोऽभिदुद्रावरणेद्रौपदेयान्महाबलान् ३६ तेतुकुहामहृष्वासाद्रौपदेयाःप्रहारिणः ॥ राक्षसंदुद्रुवुःसं
ख्येग्रहाःपंचरविंयथा ३७ वीर्यवद्विस्ततस्तेस्तुपीडितोराक्षसोत्तमः ॥ यथायुगक्षयेवोरेचंद्रमाःपंचभिर्ग्रहैः ३८ प्रतिविंध्यस्ततोरक्षोबिभेदनिशितैःशरैः ॥
सर्वपारशवैस्तूर्णैरकुंठाग्रैर्महाबलः ३९ सतैर्भिन्नतनुत्राणःशुशुभेराक्षसोत्तमः ॥ मरीचिभिरिवार्कस्यसंस्यूतो जलदोमहान् ४० विषकैःसशरैश्चापितपनीयपरिच्छ
दैः ॥ आर्ष्यगृगिर्बभौराजन्दीप्तगृगइवाचलः ४१ ततस्तेभ्रातरःपंचराक्षसेन्द्रमहाहवे ॥ विव्यधुर्निशितैर्बाणैस्तपनीयविभूषितैः ४२ सनिर्भिन्नःशरैर्वोरैर्भुज
गैःकोपितैरिव ॥ अलंबुषोभृशंराजन्नागेन्द्रइवचुकुधे ४३ सोऽतिविद्धोमहाराजमुहूर्तमथमारिष ॥ प्रविवेशतमोदीर्घपीडितस्तेर्महारथैः ४४ प्रतिलभ्यततःसं
ज्ञाक्रोधेनद्विगुणीकृतः ॥ चिच्छेदसायकांस्तेषांध्वजांश्चैवधनुंषिच ४५ एकैकंपंचभिर्बाणैराजवानस्मयन्निव ॥ अलम्बुषोरथोपस्थेनृत्यन्निवमहारथः ४६ त्वराग
णःसुसंरब्धोहयांस्तेषांमहात्मनाम् ॥ जवानराक्षसःकुद्धःसारथींश्चमहाबलः ४७ बिभेदचसुसंरब्धःपुनश्चैनान्सुसंशितैः ॥ शरैर्बहुविधाकारैःशतशोऽथसहस्रशः
४८ विस्थांश्चमहृष्वासान्कृत्वातत्रसराक्षसः ॥ अभिदुद्रावगेनहनन्तुकामोनिशाचरः ४९ तानर्दितावरणेतेनराक्षसेनदुरात्मना ॥ दृष्ट्वाऽर्जुनसुतःसंख्येराक्षसंस
मुपाद्रवत् ५० तयोःसमभवद्युद्धं वृत्रवासवयोरिव ॥ ददृशुस्तावकाःसर्वेपांडवाश्चमहारथाः ५१ तौसमेतौमहायुद्धक्रोधदीप्तौपरस्परम् ॥ महाबलौमहाराजक्रो
धसंरक्तलोचनौ ५२ परस्परमवेक्षेतांकालानलसमौयुधि ॥ तयोःसमागमोघोरोभूवकटुकोदयः ५३ यथादेवासुरेयुद्धेशक्रशंबरयोःपुरा ५४ ॥ ॥ इतिश्री
महाभा०भीष्ममपर्वणिभीष्मव०अलंबुषाभिमन्युसमागमेऽततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ॥ आर्जुनिंसमरेशूरंविनिघ्नन्तंमहारथान् ॥
अलंबुषःकथंयुद्धेप्रत्ययुध्यतसंजय १ आर्ष्यगृगिकथंचैवसौभद्रःपरवीरहा ॥ तन्ममाचक्ष्वतत्त्वेनयथावृत्तंस्मसंयुगे २ धनंजयश्चार्किकक्रमसैन्येषुसंयुगे ॥ भीमो
वारथिनांश्रेष्ठोराक्षसोवावटोत्कचः ३ नकुलःसहदेवोवासात्यकिर्वांमहारथः ॥ एतदाचक्ष्वमेत्यंकुशलोह्यसिसंजय ४ ॥ संजय उवाच ॥ हंततेऽहंप्रवक्ष्यामिसंग्रा
मंलोमहर्षणम् ॥ यथाऽभृद्राक्षसेन्द्रस्यसौभद्रस्यचमारिष ५ अर्जुनश्चयथासंख्येभीमसेनश्चपांडवः ॥ नकुलःसहदेवश्चरणेचकुःपराक्रमम् ६ तथैवतावकाःसर्वे
भीष्मद्रोणपुरःसराः ॥ अद्भुतानिविचित्राणिचक्रुःकर्माण्यभीतवत् ७

॥ इति० भी०नी०भा० शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ आर्जुनिर्मिति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८

अलंबुषस्तुसमरेअभिमन्युमहारथम् ॥ विनद्यसुमहानादंतर्जयित्वा मुहुर्मुहुः ८ अभिदुद्राववेगेनतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ अभिमन्युश्चवेगेनसिंहवद्विनदन्मुहुः
 ९ आपर्यगृगिमहेष्वासंपितुरत्यंतवैरिणम् ॥ ततःसमीयतुःसंख्येत्वरितौनरराक्षसौ १० रथाभ्यारंथिनौश्रेष्ठौयथावैदेवदानवौ ॥ मायावीराक्षसश्रेष्ठोदिव्यास्र
 श्वैवफाल्गुनिः ११ ततःकार्ष्णिर्महाराजनिशितैःसायकैस्त्रिभिः ॥ आपर्यगृगिरणेविध्वापुनर्विव्याधयंचभिः १२ अलंबुषोऽपिसंकुद्धःकार्ष्णिगनवभिराशुगैः ॥
 हृदिविव्याधवेगेनतोत्रैरिवमहाद्विपम् १३ ततःशरसहस्रेणक्षिप्रकारीनिशाचरः ॥ अर्जुनस्यसुतंसंख्येपीडयामासभारत १४ अभिमन्युस्ततःकुद्धोनवभिर्न
 तपर्वभिः ॥ बिभेदनिशितैर्बाणैराक्षसेन्द्रमहोरसि १५ तेतस्यविविशुस्तूर्णकार्यनिर्भिद्यमर्मसु ॥ सतैर्विभिन्नसर्वांगःशुशुभेराक्षसोत्तमः १६ पुष्पितैःकिंशुकैराज
 न्संस्तीर्णइवपर्वतः ॥ संधारयाणश्चशरान्हेमपुंखान्महाबलः १७ विबभौराक्षसश्रेष्ठःसज्वालइवपर्वतः ॥ ततःकुद्धोमहाराजआपर्यगृगिरमर्षणः १८ महद्रप्रति
 मंकार्ष्णिछादयामासपत्रिभिः ॥ तेनतेविशिखामुक्तायमदंडोपमाःशिताः १९ अभिमन्युंविनिर्भिद्यप्राविशंतधरातलम् ॥ तथैवार्जुनिनामुक्ताःशराःकनकभू
 षणाः २० अलंबुषंविनिर्भिद्यप्राविशंतधरातलम् ॥ सौभद्रस्तुरणेरक्षःशरैःसन्नतपर्वभिः २१ चक्रेविमुखमासाद्यमयंशक्रइवाहवे ॥ विमुखंचरणेरक्षोवध्यमा
 नरणेऽरिणा २२ प्रादुश्चक्रेमहामायांतामसींपरतापनाम् ॥ ततस्तेतमसासर्वेवृताश्चासन्महीपते २३ नाभिमन्युमपश्यंतनैवस्वान्नपरान्रणे ॥ अभिमन्युश्च
 तदृष्ट्वाघोररूपमहत्तमः २४ प्रादुश्चक्रेऽस्त्रमत्युग्रंभास्करंकुरुनंदनः ॥ ततःप्रकाशमभवज्जगत्सर्वमहीपते २५ तांचाभिजघ्निवान्मायांराक्षसस्यदुरात्मनः ॥
 संकुद्धश्चमहावीर्योराक्षसेन्द्रनरोत्तमः २६ छादयामाससमरेशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ बह्वीस्तथान्यामायाश्चप्रयुक्तास्तेनरक्षसा २७ सर्वास्त्रविदमेयात्मावारयामास
 फाल्गुनिः ॥ हतमायंततोरक्षोवध्यमानंचसायकैः २८ रथंतत्रैवसंत्यज्यप्राद्रवन्महतोभयात् ॥ तस्मिन्विनिर्जितेतूर्णकूटयोधिनिराक्षसे २९ आर्जुनिःस
 मरैस्सैन्यंतावकंसंममर्दह ॥ मदांघोर्गंधनागेंद्रःसपद्मांघ्रिनीमिव ३० ततःशांतनवोभीष्मःसैन्यंदृष्ट्वाऽभिविदुतम् ॥ महताशरवर्षेणसौभद्रंपर्यवारयत् ३१ कोष्ठी
 कृत्यचतंदीरंघातर्षामहारथाः ॥ एकंसुबहवोयुद्धेततक्षुःसायकैर्दृढम् ३२ सतेषारंथिनांवीरःपितुस्तुल्यपराक्रमः ॥ सदृशोवासुदेवस्यविक्रमेणबलेनच ३३ उभयोः
 सदृशंकर्मसपितुर्मातुल्यस्यच ॥ रणेबहुविधंचक्रेसर्वशस्त्रभृतांवरः ३४ ततोधनंजयोवीरोविनिर्भ्रंस्तवसैनिकान् ॥ आससादरणेभीष्मंपुत्रप्रेप्सुरमर्षणः ३५ तथैवसम
 रेराजन्पितादेवव्रतस्त्व ॥ आससादरणेपार्थस्वर्भानुरिवभास्करम् ३६ ततःसरथनागाश्वाःपुत्रास्तवजनेश्वर ॥ परिववूरणेभीष्मंजुगुपुश्चसमंततः ३७ तथैवपांडवा
 राजन्परिवार्यधनंजयम् ॥ रणायमहतेयुक्तादंशिताभरतर्षभ ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनी० भा० एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ कथमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

शारद्वतस्तोराजनभीष्मस्यप्रमुखेस्थितम् ॥ अर्जुनपंचविंशत्यासायकानांसमाचिनोत् ३९ प्रत्युद्रम्याथविव्याधसात्यकिस्तंशितैःशरैः ॥ पाण्डवप्रियकार्थशा
 र्दूलइवकुंजरम् ४० गौतमोऽपित्वरायुक्तोमाधवंनवभिःशरैः ॥ हृदिविव्याधसंकुद्धःकंकपत्रपरिच्छदैः ४१ शैनेयोऽपिततःकुद्धश्चापमानम्यवेगवान् ॥ गौतमांत
 करंतूणसमाधत्तशिलीसुखम् ४२ तमापतंतवंगेनशकाशनिममद्युतिम् ॥ द्विधाचिच्छेदसंकुद्धोद्रौणिःपरमकोपनः ४३ समुत्सृज्याथशैनेयोगौतमंरथिनांवरः ॥ अ
 भ्यद्रवद्रणेद्रौणिराहुःखेशशिनंयथा ४४ तस्यद्रोणसुतश्चापंद्विधाचिच्छेदभारत ॥ अथैनंछिन्नधन्वानंताडयामाससायकैः ४५ सोऽन्यत्कार्मुकमादायशत्रुघ्नंभा
 रसाधनम् ॥ द्रौणिषट्चामहाराजबाह्वोरसिचार्पयत् ४६ सविद्धोव्यथितश्चैवमुहूर्तकश्मलायुतः ॥ निषसादरथोपस्थेध्वजयष्टिसमाश्रितः ४७ प्रतिलभ्यततः
 संज्ञाद्रोणपुत्रःप्रतापवान् ॥ वाष्णेयंसमरेकुद्धोनाराचेनसमार्पयत् ४८ शैनेयंसतुनिर्भिद्यप्राविशद्वरणीतलम् ॥ वसंतकालेबलवान्बिलंसर्पशिशुर्यथा ४९ अथापरे
 णभल्लेनमाधवस्यध्वजोत्तमम् ॥ चिच्छेदसमरेद्रौणिःसिंहनादंमुमोचह ५० पुनश्चैनंशरैर्वीरैश्छादयामासभारत ॥ निदाघांतमहाराजयथामेवोदिवाकरम् ५१ सा
 त्यकोऽपिमहाराजशरजालंनिहत्यतत् ॥ द्रौणिमभ्यकिरतूणशरजालैरनेकधा ५२ तापयाम्सचद्रौणिंशैनेयःपरवीरहा ॥ विभुक्तोमेघजालेनयथैवतपनस्तथा
 ५३ शराणांचसहस्रेणपुनरेवसमुद्यतः ॥ सात्यकिश्छादयामासननादचमहाबलः ५४ दृष्ट्वापुत्रंचतंघ्रस्तंराहुणेवनिशाकरम् ॥ अभ्यद्रवतशैनेयंभारद्वाजःप्रतापवान्
 ५५ विव्याधचसुतीक्ष्णेनष्टृषत्केनमहामृधे ॥ परीप्सन्स्वसुतंराजन्वाष्णेयेनाभिपीडितम् ५६ सात्यकिस्तुरणेहित्वागुरुपुत्रंमहारथम् ॥ द्रोणंविव्याधविंशत्यासर्बपारश्वैः
 शरैः ५७ तदंतरममेयात्माकौन्तेयःशत्रुतापनः ॥ अभ्यद्रवद्रणेकुद्धोद्रोणंप्रतिमहारथः ५८ ततोद्रोणश्चपार्थश्चसमेयेतांमहामृधे ॥ यथाबुधश्चशुक्रश्चमहाराजनभ
 स्तले ५९ ॥ इतिश्रीम० भीष्म० भीष्मव० अलंबुषाभिमन्युयुद्धेएकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथंद्रोणोमहेष्वासःपाण्डवश्चधनं
 जयः ॥ समीयतूरणेयतौतावुभौपुरुषर्षभौ १ प्रियोहिपाण्डवोनिस्त्यंभारद्वाजस्यधीमतः ॥ आचार्यश्चरणेनित्यंप्रियःपार्थस्यसंजय २ तावुभौरथिनौसंख्येहृष्टौसिंहावि
 वोत्कटौ ॥ कथंसमीयतुर्यतौभारद्वाजधनंजयौ ३ ॥ संजय उवाच ॥ नद्रोणःसमरेपार्थजानीतेप्रियमात्मनः ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्यपार्थोवागुरुमाहवे ४ नक्षत्रियारणे
 राजन्वर्जयतिपरस्परम् ॥ निर्मर्यादंहियुध्यंतेपितृभिर्भ्रातृभिःसह ५ रणेभारतपार्थेनद्रोणोविद्धस्त्रिभःशरैः ॥ नाचितयच्चतान्बाणान्पार्थचापच्युतान्युधि ६ शरवृ
 ट्चपुनःपार्थश्छादयामासतंरणे ॥ सप्रज्वालरोषेणगहनेऽग्निरिवोर्जितः ७ ततोऽर्जुनंरणेद्रोणःशै सन्नतपर्वभिः ॥ छादयामासराजेन्द्रनचिरादेवभारत ८ ततोदुर्यो
 धनोराजासुशर्माणमचोदयत् ॥ द्रोणस्यसमरेराजन्पार्णिग्रहणकारणात् ९

१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३० ३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९ इतिभी०नी० भारतभावदीपे

त्रिगर्तराडपिकुद्धोभृशमायम्यकार्मुकम् ॥ छादयामासमरेपार्थबाणैरयोमुखैः १० ताभ्यामुपाशाराजन्नन्तरिक्षेविरेजिरे ॥ हंसाइवमहाराजशरत्कालेनभस्तले
११ तेशराःप्राप्यकौन्तेयंसमंताद्विशुःप्रभो ॥ फलभारनतंयद्वत्स्वादुवृक्षंविहंगमाः १२ अर्जुनस्तुरणेनादंविनद्यरथिनांवरः ॥ त्रिगर्तराजंसमरेसपुत्रंविष्यधेशरैः १३
तेवध्यमानाःपार्थेनकालेनेवयुगक्षये ॥ पार्थमेवाभ्यवर्ततमरणेकृतनिश्चयाः १४ मुमुचुःशरवृष्टिचपांडवस्यरथंप्रति ॥ शरवृष्टितस्तांतुशरवर्षैःसमंततः १५ प्रतिज
ग्राहराजेंद्रतोयवृष्टिमिवाचलः ॥ तत्राद्भुतमपश्यामबीभत्सोर्हस्तलाघवम् १६ विमुक्तांबहुभिर्योधैःशस्त्रवृष्टिदुरासदाम् ॥ यदेकोवास्यामासमारुतोऽभ्रगणानिव १७
कर्मणातेनपार्थस्यतुतुषुर्देवानवाः ॥ अथक्रुद्धोरणेपार्थस्त्रिगर्तान्प्रतिभारत १८ मुमोचास्त्रंमहाराजवायव्यंपृतनामुखे ॥ प्रादुरासीत्ततोवायुःक्षोभयाणोनभस्तलम्
१९ पातयन्वैतरुगणान्विनिघ्नंश्चैवसैनिकान् ॥ ततोद्रोणोऽभिवीक्ष्यैववायव्यास्त्रंसुदारुणम् २० शैलमन्यन्महाराजघोरमस्त्रंमुमांचह ॥ द्रोणेनयुधिनिर्मुक्तेतस्मिन्नस्त्रे
नराधिप २१ प्रशशामततोवायुःप्रसन्नाश्चदिशोदश ॥ ततःपांडुसुतोवीरस्त्रिगर्तस्यरथत्रजान् २२ निरुत्साहान्रणेचक्रेविमुखान्विपराक्रमान् ॥ ततोदुर्योधनश्चैवकृप
श्चरथिनांवरः २३ अश्वत्थामातथाशल्यःकांबोजश्चसुदक्षिणः ॥ विदानुर्विंदावावन्त्यौवाह्लिकःसहबालिहकैः २४ महतारथवंशेनपार्थस्यावारयन्दिशः ॥ तथैवभग
दत्तश्चश्रुतायुश्चमहाबलः २५ गजानीकेनभीमस्यताववारयतांदिशः ॥ भूरिश्रवाःशलश्चैवगौबलश्चविशांपते २६ शरौघैर्विमलैस्तीक्ष्णैर्माद्रीपुत्राववारयन् ॥
भीष्मस्तुसंहतःसंख्येधार्तराष्ट्रैःससैनिकैः २७ युधिष्ठिरंसमासाद्यसर्वतःपर्यवारयत् ॥ आपतंतंजानीकंदृष्ट्वापार्थोवृकोदरः २८ लेलिहन्सृक्किणीवीरोमृगराडिवका
नने ॥ भीमस्तुरथिनांश्रेष्ठोगदांशृगमहाहवे २९ अवहुत्यरथानूर्णतवसैन्यान्धीषयत् ॥ तमुद्रिक्ष्यगदाहस्तंतस्तेगजसादिनः ३० परिवव्रूणेत्यत्ताभीमसेनंसमं
ततः ॥ गजमध्यमनुप्राप्तःपांडवःसव्यराजत ३१ मेघजालस्यमहतोयथामध्यगतोरविः ॥ व्यधमत्सगजानीकंगदयापांडवर्षभः ३२ महाभ्रजालमतुलंमातरिश्चैवसंत
तम् ॥ तेवध्यमानावलिनाभीमसेनेनदंतिनः ३३ आर्तनादंरणेचकुर्जन्तोजलदाइव ॥ बहुधादारितश्चैवविषाणैस्तत्रदन्तिभिः ३४ फुल्लाशोकनिभःपार्थःशुशुभेरण
मूर्धनि ॥ विषाणेदंतिनंशृगनिर्विषाणमथाकरोत् ३५ विषाणेनचतेनैवकुंभेऽभ्याहत्यदंतिनम् ॥ पातयामाससमरेदंडहस्तइवांतकः ३६ शोणिताकांगदांबिभ्रन्मेदो
मज्जाकृतच्छविः ॥ कृताभ्यंगःशोणितेनरुद्रवत्प्रत्यदृश्यत ३७ एवंपतेवध्यमानाश्चहतशेषामहागजाः ॥ प्राद्रवंतदिशोरान्विमृद्रंतःस्वकंबलम् ३८ द्रवद्भिस्तैर्महानगैः
समंताद्भरतर्षभ ॥ दुर्योधनबलंसर्वपुनरासीत्पराङ्मुखम् ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिभीमपराक्रमेद्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२

द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥

मध्यंदिनइति १।२।३।४।५।६ स्त्रीमयं अयंभीष्मःस्त्रीध्यात्वाचितयित्वा यद्वास्त्रीमयंस्त्रायैमयद् ७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१

॥ संजयउवाच ॥ मध्यंदिनेमहाराजसंग्रामःसमपद्यत ॥ लोकक्षयकरोरौद्रोभीष्मस्यसहसोमकैः १ गांगेयोरथिनांश्रेष्ठःपांडवानामनीकिनीम् ॥ व्यधमन्निशि
तैर्बाणैःशतशोऽथसहस्रशः २ संममर्दचतत्सैन्यं पितादेवव्रतस्तव ॥ धान्यानामिवलूनानांप्रकरंगोगणाइव ३ धृष्टद्युम्नःशिखंडीचविराटोद्वुपदस्तथा ॥ भीष्ममा
साद्यसमरेशैर्जुर्महार्थम् ४ धृष्टद्युम्नंततोविधाविराटंचशरैस्त्रिभिः ॥ द्रुपदस्यचनाराचंप्रेषयामासभास्त ५ तेनविद्धामहेष्वासाभीष्मेणामित्रकर्षिणा ॥ चुकु
धुःसमरेराजन्पादस्फुट्टाड्वोरगाः ६ शिखंडीतंचविष्याधभरतानांपितामहम् ॥ स्त्रीमयंमनसाध्यात्वानास्मैप्राहरदच्युतः ७ धृष्टद्युम्नस्तुसमरेक्रोधेनाग्निरिव
ज्वलन् ॥ पितामहंत्रिभिर्बाणैर्बाह्वोरुरसिचार्पयत् ८ द्रुपदःपंचविंशत्याविराटोदशभिःशरैः ॥ शिखंडीपंचविंशत्याभीष्मंविष्याधसायकैः ९ सोऽतिविद्धोमहारा
जशोणितौघपरिभुतः ॥ वसंतेपुष्पशबलोरक्ताशोकइवावभौ १० तान्प्रत्यविध्यद्वांगेयस्त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वगैः ॥ द्रुपदस्यचभलेनधनुश्चिच्छेदमारिष ११ सोऽन्यत्कार्मु
कमादायभीष्मंविष्याधपंचभिः ॥ सारथिंचत्रिभिर्बाणैःसुशितैरणमूर्धनि १२ तथाभीमोमहाराजद्रौपद्याःपंचचात्मजाः ॥ केकयाभ्रातरःपंचसात्यकिश्चैवसात्वतः
१३ अभ्यद्रवंतंगांगेय्युधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ रिरक्षिषंतःपांचाल्यंधृष्टद्युम्नपुरोगमाः १४ तथैवतावकाःसर्वेभीष्मरक्षार्थमुद्यताः ॥ प्रत्युद्ययुःपांडुसेनांसहसैन्यानरा
धिप १५ तत्रासीत्सुमहद्युद्धंतवतेषांचसंकुलम् ॥ नराश्वरथनागानांयमराष्ट्रविवर्धनम् १६ रथीरथिनमासाद्यप्राहिणोद्यमसादनम् ॥ तथेतान्समासाद्यनरनागा
श्वसादिनः १७ अनयन्परलोकायशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ शरैश्चविविधैर्वैरैस्तत्रतत्रविशांपते १८ रथास्तुरथिभिर्हीनाहतसारथयस्तथा ॥ विप्रद्रुताश्वसमरेदिशो
जग्मुःसमंततः १९ मृद्रंतस्तेनरान्राजन्हयांश्चसुबहून्रणे ॥ वातायमानादृश्यंतेगंधर्वनगरोपमाः २० रथिनश्चरथैर्हीनावर्मिणस्तेजसायुताः ॥ कुण्डलोष्णीषिणः
सर्वेनिष्कांगदविभूषणाः २१ देवपुत्रसमाःसर्वेशौर्यैश्शक्रसमायुधि ॥ ऋद्ध्यावैश्रवणंचातिनयेनचबृहस्पतिम् २२ सर्वलोकेश्वराःशूरास्तत्रतत्रविशांपते ॥ विप्रद्रुताव्य
दृश्यंतप्राकृताइवमानवाः २३ दंतिनश्चनरश्रेष्ठहीनाःपरमसादिभिः ॥ मृद्रंतःस्वान्यनीकानिनिपेतुःसर्वशब्दगाः २४ चर्मभिश्चामरैश्चित्रैःपताकाभिश्चमारिष ॥
छत्रैःसितैर्हमदण्डैश्चामरैश्चसमंततः २५ विशीर्णैर्विप्रधावंतोदृश्यंतेस्मदिशोदश ॥ नवमेघप्रतीकाशाजलदोपमनिःस्वनाः २६ तथैवदंतिभिर्हीनागजारोहाविशां
पते ॥ प्रधावंतोऽन्वदृश्यंततवतेषांचसंकुले २७ नानादेशसमुत्थांश्चतुरगान्हंमभूषितान् ॥ वातायमानानद्राक्षंशतशोऽथसहस्रशः २८ अश्वारोहान्हतैरश्वैर्गृहीता
सीन्समंततः ॥ द्रवमाणानपश्यामद्राव्यमाणांश्चसंयुगे २९ गजोगजंसमासाद्यद्रवमाणंमहाहवे ॥ ययौप्रमृद्यतरसापादातान्वाजिनस्तथा ३०

३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। आमस्कृदपराधी ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ॥ इतिभीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेऽधिकशततमोऽध्यायः

तथैवचरथान्राजन्प्रममर्दरणेगजः ॥ रथाश्चैवसमासाद्यपतितांस्तुरगान्मुवि ३१ व्यमृद्रन्समरेराजंस्तुरगांश्चनरानुरणे ॥ एवंतेबहुधाराजन्प्रत्यमृद्रन्परस्प
रम् ३२ तस्मिन्नुरैद्वेतथायुद्धेवर्तमानेमहाभये ॥ प्रावर्ततनदीवोराशोणितांत्रतरंगिणी ३३ अस्थिसंघातसंवाधाकेशशैवलशादला ॥ रथहृदाशरावर्ताहयमी
नादुरासदा ३४ शीषोपलसमाकीर्णाहस्तिग्राहसमाकुला ॥ कवचोष्णीषफेनौघाधनुर्वेगासिकच्छपा ३५ पताकाध्वजवृक्षाढ्यामर्त्यकूलापहारिणी ॥
क्रव्यादहंससंकीर्णायमगाष्ट्रविवर्धनी ३६ तांनर्क्षत्रियाःशूराग्रथनागहयप्लवैः ॥ प्रतेरुर्वहवोराजन्भयं त्यक्तामहारथाः ३७ अपोवाहरणेभीरुन्कश्मलेनाभिसं
वृतान् ॥ यथावैतरणीप्रेतान्प्रेतराजपुरंप्रति ३८ प्राक्रोशन्क्षत्रियास्तत्रदृष्ट्वातद्वैशंसंहत् ॥ दुर्योधनापराधेनगच्छंतिक्षत्रियाःक्षयम् ३९ गुणवत्सुकथं द्वेषं
तराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ कृतवान्पांडुपुत्रेपुपापात्मालोभमोहितः ४० एवंबहुविधावाचःश्रूयन्तेस्मपरस्परम् ॥ पांडवस्तवसंयुक्ताःपुत्राणांतेसुदारुणाः ४१ तानि
शम्यततोवाचःसर्वयोधैरुदाहृताः ॥ आगस्कृत्सर्वलोकस्यपुत्रोदुर्योधनस्तव ४२ भीष्मद्रोणंकृपंचैवशल्यंचोवाचभारत ॥ युध्यध्वमनहंकाराःकिंचिरंकुरुथे
तिच ४३ ततःप्रवृत्तेयुद्धंकुरूणांपांडवैःसह ॥ अक्षयूतकृतराजन्सुवोरवैशंसंतदा ४४ यत्पुराननिगृह्णासि वार्यमाणोमहात्मभिः ॥ वैचित्रवीर्यतस्येदंफलंप
श्यसुदारुणम् ४५ नहिपांडुसुताराजन्सैन्याःसपदानुगाः ॥ रक्षंतिसमरेप्राणान्कौरवावापिसंयुगे ४६ एतस्मात्कारणाद्धेरोवर्ततेस्वजनक्षयः ॥ दैवाद्वापुरु
षव्याघ्रतवचापनयान्नृप ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिसंकुलयुद्धेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ संजयउवाच ॥
अर्जुनस्तात्रव्याघ्रःसुशर्मानुचराभृषान् ॥ अनयत्प्रेतराजस्यसदृशायकैःशिशैः १ सुशर्माऽपिततोबाणैःपार्थैर्विव्याधसंयुगे ॥ वासुदेवंचसत्तत्पार्थचनव
भिःपुनः २ तंनिवार्यशरैवेणशक्रसूनुर्महारथः ॥ सुशर्मणोरणेयोधान्प्राहिणोद्यमसादनम् ३ तेवध्यमानाःपार्थेनकालेनेवयुगक्षये ॥ व्यद्रवैतरणेराजन्भये
जातेमहारथः ४ उत्सृज्यतुरगान्केचिद्रथान्केचिच्चमारिष ॥ गजानन्येसमुत्सृज्यप्राद्रवंतदिशोदश ५ अपरेतुतदाऽऽदायवाजिनागरथानुरणे ॥ त्वरयापरयायु
क्ताःप्राद्रवंतविशांपते ६ पादाताश्चापिशस्त्राणिसमुत्सृज्यमहारणे ॥ निरपेक्षाव्यधावंततेनतेनस्मभारत ७ वार्यमाणाःसुबहुशस्त्रैर्गतेनसुशर्मणा ॥ तथाऽन्यैः
पार्थिवश्चेर्नैव्यतिष्ठंतसंयुगे ८ तद्वलंप्रदुतं दृष्ट्वापुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ पुरस्कृत्यरणेभीष्मंसर्वसैन्यपुरस्कृतः ९ सर्वोद्योगेनमहताधनंजयमपाद्रवत् ॥ त्रिगर्ताधिपते
रथेजीवितस्यविशांपते १० सएकःसमरेतस्थौकिरन्बहुविधान्शरान् ॥ भ्रातृभिःसहितःसर्वैःशेषाहिप्रद्रुतानराः ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ महामात्रौश्रेष्ठौ २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ भारतंभीष्मम् । लोमवाहिभिःलोमच्छेदकैः २९ । ३० । ३१ । ३२

तथैवपांडवाराजन्सर्वोद्योगेनदंशिताः ॥ प्रययुःफाल्गुनार्थाययत्रभीष्मोव्यतिष्ठत १२ ज्ञायमानारणेवीर्यैधोरंगांडीवधन्वनः ॥ हाहाकारकृतोत्साहाभीष्मंजग्मुःसमं
ततः १३ ततस्तालध्वजःशूरःपांडवानांवरूथिनीम् ॥ छादयामाससमरेशैःसन्नतपर्वभिः १४ एकीभूतास्ततःसर्वेकुरवःसहपांडवैः ॥ अयुध्यंतमहाराजमध्यंप्राप्तेदिवाकरे
१५ सात्यकिःकृतवर्माणंविध्वापंचभिःशुगैः ॥ अतिष्ठदाहवेशूरःकिरन्बाणान्सहस्रशः १६ तथैवद्रुपदोराजाद्रोणंविद्वाशितैःशैः ॥ पुनर्विव्याधसप्तत्यासारथिचास्य
पंचभिः १७ भीमसेनस्तुराजानंबाल्हीकंप्रपितामहम् ॥ विद्वानदन्महानादंशार्दूलइवकानने १८ आर्जुनिश्चित्रसेनेनविद्धोबहुभिराशुगैः ॥ अतिष्ठदाहवेशूरःकिरन्बा
णान्सहस्रशः १९ चित्रसेनंत्रिभिर्बाणैर्विव्याधसमरेश्मम् ॥ समागतौतौतुरणेमहामात्रौवपरोचताम् २० यथादिविमहाघोरैराजन्बुधशनैश्चरौ ॥ तस्याश्वांश्चतुरोह
त्वासूतंचनवभिःशैः २१ ननादबलवान्नादंसौभद्रःपरवीरहा ॥ हताश्वाचुरस्थात्तूर्णसोऽवभ्रुत्यमहारथः २२ आरुरोहरथंतूर्णदुर्मुखस्यविशांपते ॥ द्रोणश्चद्रुपदंभित्त्वा
शैःसन्नतपर्वभिः २३ सारथिचास्यविव्याधत्वरमाणःपराक्रमी ॥ पीड्यमानस्ततोराराजद्रुपदोवाहिनीमुखे २४ अपायाज्जवनैरश्वैःपूर्ववैरमनुस्मरन् ॥ भीमसेनस्तु
राजानंमुहूर्तादिवबाल्हीकम् २५ व्यश्वसूत्रथंचक्रेसर्वसैन्यस्यपश्यतः ॥ ससंभ्रमोमहाराजसंशयंपरमंगतः २६ अवभ्रुत्यततोवाहाद्वाल्हीकःपुरुषोत्तमः ॥ आरुरोह
रथंतूर्णलक्ष्मणस्यमहारणे २७ सात्यकिःकृतवर्माणंवारयित्वामहारणे ॥ शरैर्बहुविधैराजन्नाससादपितामहम् २८ सविध्वाभारतंपष्टयानिशितैर्लोमवाहिभिः ॥ नृत्य
न्निवरथोपस्थेविधुन्वानोमहद्भुजः २९ तस्यायसीमहाशक्तिंचिक्षेपाथपितामहः ॥ हेमचित्रांमहावेगांनागकन्योपमांशुभाम् ३० तामापतंतींसहसामृत्युकल्पांसुदुर्ज
याम् ॥ व्यंसयामासवाष्ण्योलाघवेनमहायशः ३१ अनासाद्यतुवाष्ण्यंयशक्तिःपरमदारुणा ॥ न्यपतद्दरणीपृष्ठेमहोल्केवमहाप्रभा ३२ वाष्ण्यस्तुततोराराजन्स्वांश
क्तिंकनकप्रभाम् ॥ वेगवद्ब्रह्मचिक्षेपपितामहरथंप्रति ३३ वाष्ण्यंयभुजवेगेनप्रणुज्जासामहाहवे ॥ अभिदुद्राववेगेनकालरात्रिर्यथानरम् ३४ तामापतंतींसहसाद्रिधाचि
च्छेदभारतः ॥ क्षुरप्राभ्यांसुतीक्ष्णाभ्यांसाव्यशीर्यतमेदिनीम् ३५ छित्वाशक्तिंतुगांगेयःसात्यकिंनवभिःशैः ॥ आजघानोरसिकुद्धःप्रहसञ्छत्रुकर्शनः ३६ ततःसर
थनागाश्वाःपांडवाःपांडुपूर्वजाः ॥ परिवव्रूणेभीष्ममाधवत्राणकारणात् ३७ ततःप्रवव्रुतेयुद्धंतुमुलंलोमहर्षणम् ॥ पांडवानांकुरूणांचसमरेविजयैषिणाम् ३८ ॥
इतिश्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि वाष्ण्येययुद्धेचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ दृष्ट्वाभीष्मंरणेकुड्मपांडवैरभिसंवृ
तम् ॥ यथामेधैर्महाराजतपांतेदिविभास्करम् १

३३ । ३४ मेदिनीप्राप्येतिशेषः ३५ । ३६ माधवःसात्यकिः ३७ । ३८ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ ॥ दृष्ट्वेति १

२।३।४।५।६।७ ततइति।सैन्येनेतिपूर्वस्मादनुकृष्यते हयानांसैन्येनपरिवार्यन्यवारयदितितृतीयेनान्वयः ८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

दुर्योधनोमहाराजदुःशासनमभाषत ॥ एषशूरोमहेष्वासोभीष्मःशूरनिषूदनः २ छादितःपाण्डवैःशूरैःसमंताद्भरतर्षभ ॥ तस्यकार्यंत्वयावीररक्षणंसुमहात्मनः ३ रक्ष्यमाणोहिसमरेभीष्मोऽस्माकंपितामहः ॥ निहन्यात्समरेयत्तान्पंचालान्पाण्डवैःसह ४ तत्रकार्यतमंन्येभीष्मस्यैवाभिरक्षणम् ॥ गोप्ताह्येषमहेष्वासोभीष्मोऽस्माकं महाव्रतः ५ सभवान्सर्वसैन्येनपरिवार्यपितामहम् ॥ समरेकर्मकुर्वाणंदुष्करंपरिरक्षतु ६ सएवमुक्तःसमरेपुत्रोदुःशासनस्तव ॥ परिवार्यस्थितोभीष्मसैन्येनमहतावृतः ७ ततःशतसहस्राणांहयानांसुबलात्मजः ॥ विमलप्रासहस्तानामृष्टितोमरधारिणाम् ८ दर्पितानांसुवेशानांबलस्थानापताकिनाम् ॥ शिक्षितैर्युद्धकुशलैरुपेतानानरोत्तमैः ९ नकुलंसहदेवंचधर्मराजंचपाण्डवम् ॥ न्यवारयन्नरश्रेष्ठान्परिवार्यसमंततः १० ततोदुर्योधनोराजाशूराणांहयसादिनाम् ॥ अयुतंप्रेषयामासपाण्डवानांनिवारणे ११ तैःप्रविष्टैर्महावेगैर्गरुत्मद्भिरिवाहवे ॥ खुराहताधराजंश्वकम्पेचननादच १२ खुरशब्दश्चसुमहान्वाजिनांशुश्रुवेतदा ॥ महावंशवनस्येवदह्यमानस्यपर्वते १३ उत्पतद्भिश्चतैस्तत्रसमुद्रूतमहद्रजः ॥ दिवाकरस्थंप्राप्यच्छादयामासभास्करम् १४ वेगवद्भिर्हयैस्तैस्तुक्षोभितापाण्डवीचमूः ॥ निपतद्भिर्महावेगैर्हसैरिवमहत्सरः १५ हेषतांचैवशब्देननप्राज्ञायतकिंचन ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजामाद्रीपुत्रौचपाण्डवौ १६ प्रत्यघ्नंस्तरसावेगंसमरेहयसादिनाम् ॥ उद्धृतस्यमहाराजप्रावृट्कालेऽतिपूर्यतः १७ पौर्णमास्यामंबुवेगंयथावेलामहोदधेः ॥ ततस्तेरथिनोराजन्शूरैःसन्नतपर्वभिः १८ न्यकृतञ्चुत्तमांगानिशरेणहयसादिनाम् ॥ तेनिपेतुर्महाराजनिहतादृढधन्विभिः १९ नागैरिवमहानागायथावद्भिरिगह्वरे ॥ तेऽपिप्रासैःसुनिशितैःशूरैःसन्नतपर्वभिः २० न्यकृतञ्चुत्तमांगानिविचरंतोदिशोदश ॥ अभ्याहताहयारोहाऋष्टिभिर्भरतर्षभ २१ अत्यजञ्चुत्तमांगानिफलानीवमहाद्रुमाः ॥ ससादिनोहयाराजंस्तत्रतत्रनिषूदिताः २२ पतिताःपात्यमानाश्चप्रत्यदृश्यंतसर्वशः ॥ वध्यमानाहयाश्चैवप्राद्रवंतभयार्दिताः २३ यथासिंहंसमासाद्यमृगाःप्राणपरायणाः ॥ पाण्डवाश्चमहाराजजित्वाशत्रून्महामृधे २४ दध्मुःशंखांश्चभेरीश्चताडयामासुराहवे ॥ ततोदुर्योधनोदीनोदृष्ट्वासैन्यंपराजितम् २५ अब्रवीद्भरतश्रेष्ठमद्राजमिदंवचः ॥ एषपांडुसुतोऽप्येष्टोयमाभ्यांसहितोरणे २६ पश्यतांवोमहाबाहोसेनांद्रावयतिप्रभो ॥ तंवारयमहाबाहोवेलेवमकरालयम् २७ त्वंहिंसंश्रूयसेऽयर्थमसह्यबलविक्रमः ॥ पुत्रस्यतवतद्वाक्यंश्रुत्वाशल्यःप्रतापवान् २८ सययौरथवंशेनयत्रराजायुधिष्ठिरः ॥ तदाऽऽपतद्वैसहसाशल्यस्यसुमहद्वलम् २९ महौघवेगंसमरेवारयामासपाण्डवः ॥ मद्राजंचसमरेधर्मराजोमहारथः ३० दशभिःसायकैस्तूर्णमाजघानस्तनान्तरे ॥ नकुलःसहदेवश्चतंसमभिरजिह्वगैः ३१ मद्राजोऽपितान्सर्वानाजघानत्रिभिस्त्रिभिः ॥ युधिष्ठिरंपुनःषष्ठ्याविव्याधनिशितैःशूरैः ३२

३३ । ३४ । ३५ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनी० भा० पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ततइति १ । २ । ३ द्वादशाख्यैः द्वादशसंख्यैः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३
माद्रीपुत्रौचसंभ्रातौद्वाभ्यांद्वाभ्यामताडयत् ॥ ततोभीमोमहाबाहुर्द्वाराजानमाहवे ३३ मद्राजरथंप्राप्तंघृत्योरास्यगतंयथा ॥ अभ्यपद्यतसंग्रामेयुधिष्ठिर
ममित्रजित् ३४ ततोयुद्धंमहाघोरंप्रावर्ततसुदारुणम् ॥ अपरादिशमास्थायपतमानेदिवाकरे ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिपंचा
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ ततःपितातवकुद्धोनिशितैःसायकोत्तमैः ॥ आजघानरणेपार्थान्सहसेनान्समंततः १ भोमंद्वाद
शभिर्विद्धासात्यकिंनवभिःशरैः ॥ नकुलंचत्रिभिर्विद्धासहदेवंचसप्तभिः २ युधिष्ठिरंद्वादशभिर्बाह्वोरुरसिचार्पयत् ॥ धृष्टद्युम्नंततोविध्वाननादसुमहाबलः ३
तंद्वादशाख्यैर्नकुलोमाधवश्चत्रिभिःशरैः ॥ धृष्टद्युम्नश्चसप्तत्याभीमसेनश्चसप्तभिः ४ युधिष्ठिरोद्वादशभिःप्रत्यविध्यत्पितामहम् ॥ द्रोणस्तुसात्यकिंविध्वाभी
मसेनमविध्यत् ५ एकैकंपंचभिर्बाणैर्यमदंडोपमैःशितैः ॥ तौचतंप्रत्यविध्येतांत्रिभिस्त्रिभिरजिह्वैः ६ तौत्रैरिवमहानांगंद्रोणंब्राह्मणपुंगवम् ॥ सौवीराःकितवाः
प्राच्याःप्रतीच्योदीच्यमालवाः ७ अभीषाहाःशूरसेनाःशिवयोऽथवसातयः ॥ संग्रामेनाजहुर्भीष्मंवध्यमानाःशितैःशरैः ८ तथैवान्येमहीपालानानादेशसमा
गताः ॥ पांडवानभ्यवर्ततविविधायुधपाणयः ९ तथैवपांडवाराजन्परिवनुःपितामहम् ॥ ससमंतात्परिवृतोरथौघैरपराजितः १० गहनेऽग्निरिवोत्सृष्टःप्रज
ज्वालदहन्परान् ॥ रथाश्चगारश्चापार्चिरसिशक्तिगर्देधनः ११ शरस्फुलिंगोभीष्माग्निर्ददाहक्षत्रियर्षभान् ॥ सुवर्णपुंखैरिषुभिर्गार्धपक्षैःसुतेजनैः १२ कर्णिना
लीकनाराचैश्छादयामासतद्वलम् ॥ अपातयत्ध्वजांश्चैवरथिनश्चशितैःशरैः १३ मुंडतालवनानीवचक्ररसरथव्रजान् ॥ निर्मनुष्यान्रथान्राजन्गजान्श्वांश्च
संयुगे १४ अकरोत्समहाबाहुःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ तस्यज्यातलनिर्वोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः १५ निशम्यसर्वभूतानिसमकंपंतभारत ॥ अमोघाद्यपतन्बा
णाःपितुस्तेभरतर्षभ १६ नासज्जंततनुत्रेषुभीष्मचापच्युताःशराः ॥ हतवीरान्रथान्राजन्संयुक्तान्जवनैर्हयैः १७ अपश्याममहाराजह्रियमाणान्रणजिरे ॥
चेदिकाशिकरूपाणांसहस्राणिचतुर्दश १८ महारथाःसमाख्याताःकुलपुत्रास्तनुत्यजः ॥ अपरावर्तिनःसर्वसुवर्णविकृतध्वजाः १९ संग्रामेभीष्ममासाद्यव्या
दितास्यमिवांतकम् ॥ निमग्नाःपरलोकायसवाजिरथकुंजराः २० भग्नाक्षोपस्करान्कांश्चद्रग्नचक्रांश्चभारत ॥ अपश्याममहाराजशतशोऽथसहस्रशः २१ सव
रूथैरथैर्भग्नैरथिभिश्चनिपातितैः ॥ शरैःसुकवचैश्छिन्नैःपट्टिश्चैश्वविशांपते २२ गदाभिर्भिदिपालैश्चनिशितैश्चशिलीमुखैः ॥ अनुकर्षैरुपासंगैश्चक्रैर्भग्नैश्चमारिष
२३ बाहुभिःकार्मुकैःखड्गैःशिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ तलत्रैरंगुलित्रैश्चध्वजैश्चविनिपातितैः २४ चापैश्चबहुधाच्छिन्नैःसमास्तीर्यतमेदिनी ॥ हतारोहागजाराज
हयाश्चहयसादिनः २५ न्यपतंतगतप्राणाःशतशोऽथसहस्रशः ॥ यतमानाश्चेतवीराद्रवमाणान्महारथान् २६ नाशकुवन्वारयितुंभीष्मबाणप्रपीडितान् ॥
महेंद्रसमवीर्येणवध्यमानामहाचमूः २७

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७

म.भा.टी.

॥ १३१ ॥

अभज्यतमहाराजनचन्द्रसिंहधावतः ॥ आविद्धरथनागाश्वंपतितध्वजसंकुलम् २८ अनीकंपांडुपुत्राणांहाहाभूतमचेतनम् ॥ जवानात्रपितापुत्रं पुत्रश्चपितरं तथा
२९ प्रियंसखायंचाक्रंदेसखादैवबलात्कृतः ॥ विमुच्यकवचानन्येपांडुपुत्रस्यसैनिकाः ३० प्रकीर्यकेशान्धावंतःप्रत्यदृश्यंतसर्वशः ॥ तद्रोकुलमिवोद्भा
तमुद्भांतरथकूबरम् ३१ ददृशेपांडुपुत्रस्यसैन्यमार्तस्वरंतदा ॥ प्रभज्यमानंसैन्यंतुदृष्ट्वायादवनंदनः ३२ उवाचपार्थैवीभत्सुनिगृह्यरथमुत्तमम् ॥ अयंसका
लःसंप्राप्तःपार्थयःकांक्षितस्तव ३३ प्रहरास्मिन्नरव्याघनचेन्मोहाद्विमुह्यसे ॥ यत्पुराकथितंवीरराज्ञांतेषांसमागमे ३४ विराटनगरेतातसंजयस्यसमीपतः ॥
भीष्मद्रोणमुखान्सर्वान्धारतारास्यसैनिकान् ३५ सानुबंधान्हनिष्यामिषेमांयोत्स्यंतिसंगरे ॥ इतितत्कुरुकौन्तेयसत्यंवाक्यमरिंदम ३६ क्षत्रधर्ममनुस्मृत्य
गुध्यस्वविगतज्वरः ॥ इत्युक्तोवासुदेवेनतिर्यग्दृष्टिरधोमुखः ३७ अकामइवबीभत्सुरिदंवचनमब्रवीत् ॥ अवध्यानांवंधंकृत्वाराज्यवानरकोत्तरम् ३८ दुःखा
निवनवासेवाकिंनुमेसुकृतंभवेत् ॥ चोदयाश्वान्यतोभीष्मःकरिष्येवचनंतव ३९ पातयिष्यामिदुर्धर्षभीष्मंकुरुपितामहम् ॥ सचाश्वान्रजतप्रख्यांश्चोदयामा
समाधवः ४० यतोभीष्मस्ततोर्राजन्दुष्प्रेक्ष्योरशिवानिव ॥ ततस्तत्पुनरावृत्तंयुधिष्ठिरबलंमहत् ४१ दृष्ट्वापार्थमहाबाहुंभीष्मायोद्यतमाहवे ॥ ततोभीष्मः
कुरुश्रेष्ठःसिंहवद्दिनदन्मुहुः ४२ धनंजयरथंशीघ्रंशरवर्षैरवाकिरत् ॥ क्षणेनसरथस्तस्मसहयःसहसारथिः ४३ शरवर्षेणमहतानप्राज्ञायतभारत ॥ वासुदेव
स्त्वसंध्रांतोर्धेयमास्थायसत्वरः ४४ चोदयामासतानाश्वान्विनृन्नाभीष्मसायकैः ॥ ततःपार्थोधनुर्गृह्यादिव्यंजलदनिःस्वनम् ४५ पातयामासभीष्मस्यधनु
श्छित्वाशितैःशरैः ॥ सच्छिन्नधन्वाकौरव्यःपुनरन्यन्महद्भुजः ४६ निमेषांतरमात्रेणसज्यंचक्रेपितातव ॥ चकर्षंचततोदोर्म्याधनुर्जलदनिःस्वनम् ४७ अथा
स्यतदपिकुद्धश्चिच्छेदधनुरर्जुनः ॥ तस्यतत्पूजयामासलाघवंशांतनोःसुतः ४८ गांगेयस्त्वब्रवीत्पार्थधन्विश्रेष्ठमरिंदम ॥ साधुसाधुमहाबाहोसाधुकुंतिसुते
तिच ४९ समाभाष्यैवमपरंप्रगृह्यरुचिरंधनुः ॥ मुमोचसमरेभीष्मःशरान्पार्थरथंप्रति ५० अदर्शयद्वासुदेवोहययानेपरंबलम् ॥ मोघान्कुर्वन्शरांस्तस्यमंड
लानिनिदर्शयन् ५१ शुश्रुभातेनरव्याघ्रौतौभीष्मशरविक्षतौ ॥ गोवृषाविवसंरब्धौविषाणोल्लिखितांकितौ ५२ वासुदेवस्तुसंप्रेक्ष्यपार्थस्यमृदुयुद्धताम् ॥ भीष्मं
चशरवर्षाणिसृजंतमनिशंयुधि ५३ प्रतपंतमिवादित्यंमध्यमासाद्यसेनयोः ॥ वरान्वरान्विनिघ्नंतंपांडुपुत्रस्यसैनिकान् ५४ युगांतमिवकुर्वाणंभीष्मंयौधिष्ठिरेवले ॥
नामृष्यतमाहाबाहुर्माधवःपरवीरहा ५५ उत्सृज्यरजतप्रख्यानहयान्पार्थस्यमारिष ॥ वासुदेवस्ततोयोगीप्रचस्कंदमहारथात् ५६ अभिदुद्रावभीष्मंसमुजप्रहरणो
बली ॥ प्रतोदपाणिस्तेजस्वीसिंहवद्दिनदन्मुहुः ५७ दारयन्निवपद्भ्यांसजगतीजगदीश्वरः ॥ क्रोधताम्रेक्षणःकृष्णोजिघांसुरमितयुतिः ५८

ग्रसंतइवचेतांसितावकानांमहाहवे ॥ दृष्टामाधवमाक्रन्देभीष्मायांद्यतमंतिके ५१ हतोभीष्मोहतोभीष्मस्तत्रतत्रवचोमहत् ॥ अश्रूयतमहाराजवासुदेवभयात्तदा ६०
पीतकौशेयसंवीतोमणिश्यामोजनार्दनः ॥ शुशुभेविद्वन्भीष्मंविद्युन्मालीयथाऽम्बुदः ६१ ससिंहइवमातंगंयूथर्षभइवर्षभम् ॥ अभिदुद्राववेगेनविन्दन्यादवर्षभः ६२
तमापतन्तंसंप्रेक्ष्यपुंडरीकाक्षमाहवे ॥ असंभ्रमंरणेभीष्मोविचकर्षमहद्भुजः ६३ उवाचचैवगोविंदमसंभ्रान्तेनचेतसा ॥ एह्येहिपुंडरीकाक्षदेवदेवनमोऽस्तुते ६४ मा
मद्यसात्वतश्रेष्ठपातयस्वमहाहवे ॥ त्वयाहिदेवसंग्रामेहतस्यापिममानव ६५ श्रेयएवपरंकृष्णलोकैर्भवतिसर्वतः ॥ संभावितोऽस्मिगोविंदत्रैलोक्येनाद्यसं
युगे ६६ प्रहरस्वयथेष्टवैदासोऽस्मितवचानव ॥ अन्वगेवततःपार्थःसमभिदुत्यकेशवम् ६७ निजग्राहमहाबाहुर्बाहुभ्यांपरिगृह्यवे ॥ निगृह्यमाणःपार्थेनकृष्णो
राजीवलोचनः ६८ जगामैवैनमादायवेगेनपुरुषोत्तमः ॥ पार्थस्तुविष्टभ्यबलाच्चरणौपरवीरहा ६९ निजग्राहहृषीकेशंकथंचिदशमेपदे ॥ ततएवमुवाचा
र्तःक्रोधपर्याकुलेक्षणम् ७० निःश्वसंतंयथानागमर्जुनःप्रणयात्सखा ॥ निवर्तस्वमहाबाहोनावृतंकर्तुर्महसि ७१ यत्त्वयाकथितंपूर्वनयोत्स्यामीतिकेशव ॥
मिथ्यावादीतिलोकास्त्वांकथयिष्यंतिमाधव ७२ ममैषभारःसर्वोहिहनिष्यामिपितामहम् ॥ शपेकेशवशस्त्रेणसत्येनसुकृतेनच ७३ अन्तंयथागमिष्यामिशत्रूणां
शत्रुसूदन ॥ अद्यैवपश्यदुर्धर्षपात्यमानंमहारथम् ७४ तारापतिमिवापूर्णमंतकालेयदृच्छया ॥ माधवस्तुवचःश्रुत्वाफाल्गुनस्यमहात्मनः ७५ नार्केचिदु
क्त्वासक्रोधआरुरोहरथंपुनः ॥ तौरथस्थौनरव्याघ्रौभीष्मःशांतनवःपुनः ७६ वर्षशरवर्षेणमेवोदृष्ट्यायथाऽवलौ ॥ प्राणानादत्तयोधानांपितादेवव्रतस्तव ७७
गभस्तिभिरिवादित्यस्तेजांसिशिशिरात्यये ॥ यथाकुरूणांसैन्यानिबभंजयुधिपांडवाः ७८ तथापांडवसैन्यानिबभंजयुधितेपिता ॥ हतविद्वत्सैन्यास्तुनिरुत्साहावि
चेतसः ७९ निरीक्षितुंशेकुस्तेभीष्ममप्रतिमंरणे ॥ मध्यंगतमिवादित्यंप्रतपन्तंस्वतेजसा ८० तेवध्यमानाभीष्मेणशतशोऽथसहस्रशः ॥ कुर्वाणंसमरेकर्माण्यति
मानुषविक्रमम् ८१ वीक्षांचकुर्महाराजपांडवाभयपीडिताः ॥ तथापांडवसैन्यानिद्राव्यमाणानिभारत ८२ त्रातारंनाध्यगच्छंतगावःपंकगताइव ॥ पिपीलिका
इवक्षुण्णादुर्बलाबलिनारणे ८३ महारथंभारतदुष्प्रकंपंशरौघिणंप्रतपंतंनरेन्द्रान् ॥ भीष्मंनशेकुःप्रतिवीक्षितुंतेशराचिंपंसूर्यमिवातंपंतम् ८४ विमृद्रतस्तस्यतु
पांडुसेनामस्तंजगामाथसहस्ररश्मिः ॥ ततोबलानांश्रमकर्षितानांमनोऽवहारंप्रतिसंबभूव ८५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि नवमदिवस
युद्धसमाप्तौ षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥

॥ ॥

॥ ॥

॥ ॥

॥

युद्धयतामिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ एकतइतिद्वितीयांतात्तसिः एककेवलमृत्युमेवाभ्येतीत्यर्थः २०।२१
 संजयउवाच ॥ युध्यतामेवतेषांतुभास्करेऽस्तमुपागते ॥ संध्यासमभवद्दोरानापश्यामततोरणम् १ ततोयुधिष्ठिरोराजासंध्यांसंदृश्यभारत ॥ वध्यमानंचमीष्मे
 णत्यक्तासंभयविह्वलम् २ स्वसैन्यंचपरावृत्तंपलायनपरायणम् ॥ भीष्मंचयुधिसंरब्धंपीडयंतंमहारथम् ३ सोमकांश्चजितान्दृष्ट्वानिरुत्साहान्महारथान् ॥
 चिंतयित्वाततोराराजावहारमरोचयत् ४ ततोऽवहारंसैन्यानांचक्रेराजायुधिष्ठिरः ॥ तथैवतवसैन्यानामवहारोद्यभूत्तदा ५ ततोऽवहारंसैन्यानांकृत्वातत्रमहा
 रथाः ॥ न्यविशंतकुरुश्रेष्ठसंग्रामेक्षतविक्षताः ६ भीष्मस्यसमरेकर्मचिंतयानास्तुपांडवाः ॥ नालभंततदाशांतिंभीष्मबाणप्रपीडिताः ७ भीष्मोऽपिसमरेजित्वा
 पांडवान्सहस्रंजयान् ॥ पूज्यमानस्तवसुतैर्वैद्यमानश्चभारत ८ न्यविशत्कुरुभिःसाधैर्हृष्टरूपैःसमंततः ॥ ततोरान्निःसमभवत्सर्वभूतप्रमोहिनी ९ तस्मिन्नान्निमु
 खेघोरेपांडवावृष्णिभिःसह ॥ संजयाश्वदुराधर्षामंत्रायसमुपाविशन् १० आत्मनिःश्रेयसंसर्वप्राप्तकालंमहाबलाः ॥ मंत्रयामासुरव्यग्रामंत्रनिश्चयकोविदाः ११
 ततोयुधिष्ठिरोराजामंत्रयित्वाचिरंनृप ॥ वासुदेवंसमुद्रीक्ष्यवचनंचेदमाददे १२ कृष्णपश्यमहात्मानंभीष्मंभीमपराक्रमम् ॥ गजंनलवनानीबविमृद्वन्तंबलंमम
 १३ नचैवैनंमहात्मानमुत्सहामोनिरीक्षितुम् ॥ लेलिह्यमानंसैन्येपुप्रवृद्धमिवपावकम् १४ यथाघोरोमहानागस्तक्षकौवैविषोल्बणः ॥ तथाभीष्मोरणेकुह
 स्तीक्ष्णशस्त्रःप्रतापवान् १५ गृहीतचापःसमरेप्रमुंचन्निशिताञ्छरान् ॥ शक्योजेतुंयमःकुहोवज्रपाणिश्चदेवराट् १६ वरुणःपाशशृङ्गापिसगदोवाधनेश्वरः ॥
 नतुभीष्मःसुसंकुहःशक्योजेतुंमहाहवे १७ सोऽहमेवंगतेकृष्णनिमग्नःशोकसागरे ॥ आत्मनोबुद्धिर्दौर्बल्याद्भीष्ममासाद्यसंयुगे १८ वनंयास्यामिदुर्धर्षश्रेयो
 वैतत्रमेगतम् ॥ नयुद्धरोचतेकृष्णहंतिभीष्मोहिनःसदा १९ यथाप्रज्वलितंवह्निपतंगःसमभिद्रवन् ॥ एकतोमृत्युमभ्येतितथाऽहंभीष्ममीयिवान् २० क्षयंनी
 तोऽस्मिवाष्णैर्यराज्यहेतोःपराक्रमी ॥ भ्रातरश्चैवमेतूराःसायकैर्भृशपीडिताः २१ मत्कृतेभ्रातृसौहादार्द्राज्यभ्रष्टावनंगताः ॥ परिक्रिष्टातथाकृष्णामत्कृतेमधु
 सूदन २२ जीवितंबहुमन्येऽहंजीवितंबह्वदुर्लभम् ॥ जीवितस्याद्यशेषेणचरिष्येधर्ममुत्तमम् २३ यदितेऽहमनुग्राह्योभ्रातृभिःसहकेशव ॥ स्वधर्मस्याविरोधेन
 हितंव्याहरकेशव २४ एवंश्रुत्वावचस्तस्यकारुण्याद्बहुविस्तरम् ॥ प्रत्युवाचततःकृष्णःसांत्वयानोयुधिष्ठिरम् २५ धर्मपुत्रविषादंत्वंमाकृथाःसत्यसंगर ॥ ॥ यस्य
 तेभ्रातरःशूरादुर्जयाःशत्रुसूदनाः २६ अर्जुनोभीमसेनश्चवाय्वग्निसमतेजसो ॥ माद्रीपुत्रौचक्रांतौत्रिदशानामिवेश्वरौ २७ मांवानियुंक्ष्वसौहादौद्योत्स्येभीष्मेण
 पांडव ॥ त्वत्प्रयुक्तोमहाराजकिंनकुर्यामहाहवे २८ हनिष्यामिरणेभीष्ममाहूयपुरुषर्षभम् ॥ पश्यतांधार्तराष्ट्राणांयदिनेच्छतिफाल्गुनः २९ यदिभीष्मेहतवी
 रेजयंपश्यसिपांडव ॥ हंताऽस्म्येकरथेनाद्यकुरुद्वंद्वंपितामहम् ३० पश्यमेविक्रमंराजन्महेन्द्रस्येवमंयुगे ॥ विमुंचन्तंमहास्त्राणिपातयिष्यामिंतरथात् ३१

यः शत्रुः पांडुपुत्राणां मच्छत्रुः सनसंशयः ॥ मदर्थं भवदीयाये ये मदीयास्तवैव ते ३२ तव भ्राता मम सखा संबंधी शिष्य एव च ॥ मांसान्युत्कृत्य दास्यामि फाल्गुनार्थं मही
पते ३३ एष चापिनरव्याघ्रो मत्कृते जीवितं त्यजेत् ॥ एष नः समयस्तात तारये मम परस्परम् ३४ समांनियुं श्वराजेन्द्र यथा योद्धा भवाम्यहम् ॥ प्रतिज्ञातमुपप्लव्येयत्तत्पार्थ
न पूर्वतः ३५ घातयिष्यामि गांगेयमिति लोकस्य सन्निधौ ॥ परिरक्ष्यमिदं तावद्वचः पार्थस्य धीमतः ३६ अनुज्ञातं तु पार्थेन मया कार्यं न संशयः ॥ अथ वा फाल्गुनस्यैष
भारः परिमितो रणे ३७ सह निष्यतिसंग्रामे भीष्मं परपुरंजयम् ॥ अशक्यमपि कुर्याद्विरणे पार्थः समुद्यतः ३८ त्रिदशान्वासमुद्युक्तान्सहितान् दैत्यदानवैः ॥ निहन्त्याद
र्जुनः संख्येकिमुभीष्मं नराधिप ३९ विपरीतो महावीर्यो गतसत्त्वोऽल्पजीवनः ॥ भीष्मः शांतनवो नूनं कर्तव्यं नावबुध्यते ४० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवमेतन् महाबाहो
यथा वदसि माधव ॥ सर्वे ह्येते न पर्याप्तास्तव वेगविधारणे ४१ नियतं समवाप्स्यामि सर्वमेतद्यथेप्सितम् ॥ यस्य मे पुरुषव्याघ्र भवान्पक्षव्यवस्थितः ४२ सेन्द्रान्पिरणे देवा
नृजयेयं जयतां वर ॥ त्वयानाथेन गोविंद किमुभीष्मं महारथम् ४३ न तु त्वामनृतं कर्तुमुत्सहे स्वात्मगौरवात् ॥ अयुध्यमानः साहाय्यं यथोक्तं कुरु माधव ४४ समयस्तु
कृतः कश्चिन्मम भीष्मेण संयुगे ॥ मंत्रयिष्ये तवार्थाय न तु योत्स्ये कथंचन ४५ दुर्योधनार्थं योत्स्यैमि सत्यमेतदिति प्रभो ॥ सहिराज्यस्य मे दाता मंत्रस्यैव च माधव ४६
तस्मादेव व्रतं भूयो वधोपायार्थमात्मनः ॥ भवता सहिताः सर्वे प्रयाम मधुसूदन ४७ तद्वयं सहिता गत्वा भीष्ममाशुनरोत्तमम् ॥ न चिरात्सर्वे वाष्णेयमंत्रं पृच्छाम कौरवम् ४८
स वक्ष्यति हितं वाक्यं सत्यमस्मान् जनार्दन ॥ यथा च वक्ष्यते कृष्ण तथा कर्ताऽस्मि संयुगे ४९ स नो जयस्य दाता स्यान्मंत्रस्य च दृढव्रतः ॥ बालाः पित्रा विहिनाश्चेतेन संवधि
ता वयम् ५० तंचेत्पितामहं वृद्धं तु मिच्छामि माधव ॥ पितुः पितरमिष्टं च धिगस्तु क्षत्रजीविकाम् ५१ ॥ संजय उवाच ॥ ततोऽब्रवीन्महाराज वाष्णेयः कुरु नंदनम् ॥
रोचते मे महाप्राज्ञराजेन्द्र तव भाषितम् ५२ देवव्रतः कृती भीष्मः प्रेक्षितेनापि निर्देहेत् ॥ गम्यतां स वधोपायं प्रष्टुं सागरगासुतः ५३ वक्तुमर्हति सत्यं सत्त्वया पृष्टो विशेषतः ॥
ते वयं तत्र गच्छामः प्रष्टुं कुरुपितामहम् ५४ गत्वा शांतनवं वृद्धं मंत्रं पृच्छाम भारत ॥ सर्वोदास्यति मंत्रं येन तेन योत्स्यामहे परान् ५५ एवमामंथ्य ते वीराः पांडवाः पांडुपूर्व
जम् ॥ जग्मुस्ते सहिताः सर्वे वासुदेवश्च वीर्यवान् ५६ विमुक्तशस्त्रकवचाभीष्मस्य सदनं प्रति ॥ प्रविश्य च तदा भीष्मं शिरोभिः प्रणिपेदिरे ५७ पूजयं तो महाराज पांडवा
भरतर्षभम् ॥ प्रणम्य शिरसा चैनं भीष्मं शरणमभ्ययुः ५८ तानुवाच महाबाहु भीष्मः कुरुपितामहः ॥ स्वागतं तव वाष्णेय स्वागतं ते धनं जय ५९ स्वागतं धर्मपुत्राय
भीमाय यमयोस्तथा ॥ किं वा कार्यं करोम्यद्युष्माकं प्रीतिवर्धनम् ६० सर्वात्मनाऽपि कर्ताऽस्मि यदपि स्यात्सुदुष्करम् ॥ तथा ब्रुवाणं गाङ्गेयं प्रीतियुक्तं पुनः पुनः ६१
उवाच राजा दीनात्मा प्रीतियुक्तमिदं वचः ॥ कथं जयेम सर्वज्ञ कथं राज्ञ्यं लभेम हि ६२

६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१

प्रजानांसंशयो न स्यात्कथं तन्मेव दप्रभो ॥ भवान्हिनो वधो पायं ब्रवीतु स्वयमात्मनः ६३ भवंतं समरे वीरविषहे मकथं वयम् ॥ न हिते सूक्ष्ममप्यस्ति रन्ध्रं कुरु पितामह ६४
मंडलेनैव धनुषादृश्यसे संयुगे सदा ॥ आददानं संदधानं विकर्षन्तं धनुर्न च ६५ पश्यामस्त्वां महाबाहो रथे सूर्यमिवापरम् ॥ रथाश्च नरनागानां हंतारं परवीरहन् ६६ कोऽथ
वोत्सहते जेतुं त्वां पुमान् भरतर्षभ ॥ वर्षताशरवर्षाणि संयुगे वैशसंकृतम् ६७ क्षयं नीता हि पृथना संयुगे महती मम ॥ यथा युधिजये मत्वां यथाराज्यं भृशं मम ६८ मम सैन्य
स्य चक्षे मंतं मे ब्रूहि पितामह ॥ ततोऽब्रवीच्छांतनवः पांडवान् पांडुपूर्वजः ६९ न कथंचन कौन्तेय मयि जीवति संयुगे ॥ जयो भवति सर्वज्ञ सत्यमेतद्वीमिहे ७० निजिते
मयि युद्धे नरणे जेष्यथ पांडवाः ॥ क्षिप्रं मयि प्रहरध्वं यदीच्छथ रणे जयम् ७१ अनुजानामिवः पार्थाः प्रहरध्वं यथा सुखम् ॥ एवं हि सुकृतं मन्ये भवतां विदितो ह्यहम् ७२ हते
मयि हतं सर्वैतस्मादेवं विधीयताम् ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि तस्मादुपायं नो यथा युद्धे जयेमहि ७३ भवंतं समरे कुद्वंद्वं हस्तमिवांतकम् ॥ शक्यो वज्रधरो जेतुं वरुणोऽथ य
मस्तथा ७४ न भवान्समरे शक्यः सेन्द्रैरपि सुरासुरैः ॥ भीष्म उवाच ॥ सत्यमेतन्महाबाहो यथा वदसि पांडव ७५ नाहं जेतुं रणे शक्यः सेन्द्रैरपि सुरासुरैः ॥ आत्तशस्त्रो रणे
यत्तो गृहीतवरकार्मुकः ७६ ततो मां न्यस्तशस्त्रं तु एते हन्युर्महारथाः ॥ निक्षिप्तशस्त्रे पतिते विमुक्तकवचध्वजे ७७ द्रवमाणे च भीते च तवास्मीति च वादिनि ॥ स्त्रियां स्त्रीना
मध्ये च विकले चैकपुत्रिणि ७८ अप्रशस्ते न रे चैव न युद्धं रोचते मम ॥ इमं मे शृणुराजेन्द्र संकल्पं पूर्वचितितम् ७९ अमंगल्यध्वजं दृष्ट्वा न युध्येयं कदाचन ॥ य एष द्रौपदो राजं
स्तव सैन्ये महारथः ८० शिखंडी समरार्थी शूरश्च स मिति जयः ॥ यथाऽभवच्च स्त्रीपूर्वपश्चात्पुंस्त्वं समागतः ८१ जानति च भवंतोऽपि सर्वमेतद्यथा तथम् ॥ अर्जुनः समरे
शूरः पुरस्कृत्य शिखंडिनम् ८२ मामेव विशिखे स्तीक्ष्णैरभिद्रवतु दंशितः ॥ अमंगल्यध्वजे तस्मिन् स्त्रीपूर्वच विशेषतः ८३ न प्रहर्तुं मभीप्सामि गृहीतेषुः कथंचन ॥ तदंतरं
समासाद्य पांडवो मां धनंजयः ८४ शरैर्घातयतु क्षिप्रं संमंताद् भरतर्षभ ॥ न तं पश्यामि लोकेषु मां हन्याद्यः समुद्यतम् ८५ ऋते कृष्णान्महाभागात्पांडवाद्वा धनंजयात् ॥ एष
तस्मात्पुरोधायकं चिदन्यं ममाग्रतः ८६ आत्तशस्त्रो रणे यत्तो गृहीतवरकार्मुकः ॥ मां पातयतु बीभत्सुरेवं तव जयो ध्रुवम् ८७ एतत्कुरुष्व कौन्तेय यथोक्तं मम सुव्रत ॥ सं
ग्रामे धार्तराष्ट्रांश्च हन्याः सर्वान्समागतान् ८८ ॥ संजय उवाच ॥ ते तु ज्ञात्वा ततः पार्थाजग्मुः स्वशिबिं प्रति ॥ अभिवाद्य महात्मानं भीष्मं कुरु पितामहम् ८९ तथोक्तव
ति गांगेय परलोकाय दीक्षिते ॥ अर्जुनो दुःखसंतप्तः स त्रीडमिदमब्रवीत् ९० गुरुणा कुरुद्वेन कृतप्रज्ञेन धीमता ॥ पितामहे न संग्रामे कथं योद्धाऽस्मि माधव ९१ क्रीडता
हि मया बाल्ये वासुदेव महामनाः ॥ पांसुरुषितगात्रेण महात्मा परुषीकृतः ९२

यस्याहमधिरुद्धांकं बालः किल गदाग्रज ॥ तातेत्यवोचं पितरं पितुः पांडोर्महात्मनः १३ नाहं तातस्तव पितुस्ततोऽस्मितव भारत ॥ इति मामब्रवीद्वाल्मेयः सवध्यः कथं मया
१४ कामं वध्यतु सैन्यं मे नाहं यो तस्ये महात्मना ॥ जयो वाऽस्तु वधो वामे कथं वा कृष्णमन्यसे १५ (कथं मस्मद्विधः कृष्णजानन्धर्मसनातनम् ॥ न्यस्तशस्त्रे च वृद्धे च प्रहरे
द्विपितामहे) ॥ वासुदेव उवाच ॥ प्रतिज्ञाय वधं जिष्णो पुराभीष्मस्य संयुगे ॥ क्षत्रधर्मे स्थितः पार्थ कथं नैनं हनिष्यसि १६ पातयैनं रथात् पार्थ क्षत्रियं युद्धदुर्मदम् ॥ नाहं त्वायु
धिगांगेयं विजयस्ते भविष्यति १७ दृष्टमेतत्पुरा देवैर्गमिष्यति यमक्षयम् ॥ यद्दृष्टं हि पुरा पार्थ तत्तत्थानतदन्यथा १८ नहि भीष्मं दुराधर्षं व्यात्ताननमिवांतकम् ॥ त्वदन्यः
शक्युयाद्योद्धुमपिवज्रधरः स्वयम् १९ जहि भीष्मं स्थिरो भूत्वा शृणु चेदं वचो मम ॥ यथोवाच पुरा शकं महाबुद्धिर्बृहस्पतिः १०० ज्यायां समपि चेद्दृष्टं गुणैरपि समन्वि
तम् ॥ आततायिनमायांतं हन्याद्वा तं कमात्मनः १०१ शाश्वतोऽयं स्थितो धर्मः क्षत्रियाणां धनं जय ॥ योद्धव्यं रक्षितव्यं च यष्टव्यं चानसूयुभिः १०२ ॥ अर्जुन उवाच ॥
शिखंडीनिधनं कृष्णभीष्मस्य भविता ध्रुवम् ॥ दृष्ट्वैव हि सदा भीष्मः पांचाल्यं विनिवर्तते १०३ ते वयं प्रमुखे तस्य पुरस्कृत्य शिखंडिनम् ॥ गाङ्गेयं पातयिष्याम उपायेने
ति मे मतिः १०४ अहमन्यान्महेष्वासान्वारयिष्यामि सायकैः ॥ शिखंड्यपियुधांश्रेष्ठं भीष्ममेवाभियोधयेत् १०५ श्रुतं हि कुरुमुख्यस्य नाहं हन्यां शिखंडिनम् ॥ कन्या
ह्येषा पुराभूत्वा पुरुषः समपद्यत १०६ इत्येवं निश्चयं कृत्वा पांडवाः सहमाधवाः ॥ अनुमान्य महात्मानं प्रययुर्दृष्टमानसाः ॥ शयनानियथास्वानिभेजिरे पुरुषर्षभाः
१०७ इति श्रीम० भी० भीष्मवधप० नवमदिवसावहारोत्तरमंत्रे सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं शिखंडीगांगेयमभ्यवर्तत संयुगे ॥
पांडवांश्च कथं भीष्मस्तन्ममाचक्ष्व संजय १ ॥ सजय उवाच ॥ ततस्ते पांडवाः सर्वे सूर्यस्योदयनं प्रति ॥ ताड्यमाना सुभेरीषु मृदंगेष्वानकेषु च २ ध्मायत्सु दधिवर्णेषु जल
जेषु समंततः ॥ शिखंडिनं पुरस्कृत्य निर्याताः पांडवा युधि ३ कृत्वा व्यूहं महाराज सर्वशत्रुनिवर्हणम् ॥ शिखंडी सर्वसैन्यानामग्र आसीद्विशांपते ४ चक्ररक्षौ ततस्तस्य
भीमसेनधनंजयौ ॥ पृष्ठतो द्रौपदेयाश्च सौभद्रश्चैव वीर्यवान् ५ सात्यकिश्चेकितानश्च तेषां गोप्तामहारथः ॥ धृष्टद्युम्नस्ततः पश्चात्पंचालैरभिरक्षितः ६ ततो युधिष्ठिरो राजा
यमाभ्यां सहितः प्रभुः ॥ प्रययौ सिंहनादेन नादयन् भरतर्षभ ७ विराटस्तु ततः पश्चात्स्वेन सैन्येन संवृतः ॥ द्रुपदश्च महाबाहो ततः पश्चादुपाद्रवत् ८ केकया भ्रातरः पंचदृष्ट
केतुश्च वीर्यवान् ॥ जघनं पालयामासुः पांडु सैन्यस्य भारत ९ एवं व्यूहं महासैन्यं पांडवास्तववाहिनीम् ॥ अभ्यद्रवंत संग्रामेत्यक्त्वा जीवितमात्मनः १० तथैव कुरवो राजा
जन्भीष्मं कृत्वा महारथम् ॥ अग्रतः सर्वसैन्यानां प्रययुः पांडवान् प्रति ११ पुत्रैस्तव दुराधर्षो रक्षितः सुमहाबलैः ॥ ततो द्रोणो महेश्वासः पुत्रश्चास्य महाबलः १२

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२ कामस्वच्छंदं अभ्यसप्रसिप ४३

भगदत्तस्ततः पश्चाद्भजानीकेन संवृतः ॥ कृपश्चकृतवर्मा च भगदत्तमनुव्रतौ १३ कांबोजराजो बलवांस्ततः पश्चात्सुदक्षिणः ॥ मागधश्च जयत्सेनः सौबलश्च बृहद्वलः
 १४ तथैवान्ये महेश्वासाः सुशर्मप्रमुखानृपाः ॥ जघनं पालयामासुस्तव सैन्यस्य भारत १५ दिवसे दिवसे प्राप्ते भीष्मः शांतनवो युधि ॥ आसुरानकरोद्ब्रूहान्पैशाचानथ
 राक्षसान् १६ ततः प्रवृत्ते युद्धं तव तेषां च भारत ॥ अन्योन्यं निघ्नतां राजन्यमराष्ट्रविध्वनम् १७ अर्जुनप्रमुखाः पार्थाः पुरस्कृत्य शिखंडिनम् ॥ भीष्मं युद्धेऽभ्यवर्तत किं
 रांतो विविधानशरान् १८ तत्र भारत भीमेन ताडितास्तावकाः शरैः ॥ रुधिरौघपरिक्लिन्नाः परलोकं ययुस्तदा १९ नकुलः सहदेवश्च सात्यकिश्च महारथः ॥ तव सैन्यं समा
 साद्य पीडयामासुरोजसा २० ते वध्यमानाः समरे तावका भरतर्षभ ॥ नाशक्रुवन्वारयितुं पांडवानां महद्वलम् २१ ततस्तु तावकं सैन्यं वध्यमानं समंततः ॥ सुसंप्रासं दशदिशः
 काल्यमानं महारथैः २२ त्रातारं नाध्यगच्छंत तावका भरतर्षभ ॥ वध्यमानाः शितैर्बाणैः पांडवैः सहस्रं जयैः २३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ पीडयमानं बलं दृष्ट्वा पार्थ भीष्मः प
 राक्रमी ॥ यदकार्षीद्रणे कुद्रस्तन्ममाचक्ष्व संजय २४ कथं वा पांडवान्युद्धे प्रत्युद्यातः परंतपः ॥ विनिघ्नन् सोमकान् वीरस्तदा चक्ष्वमानघ २५ ॥ संजय उवाच ॥
 आचक्षते महाराज यदकार्षीत्पिता तव ॥ पीडिते तव पुत्रस्य सैन्ये पांडवसंजयैः २६ प्रहृष्टमनसः शूराः पाण्डवाः पांडुपूर्वज ॥ अभ्यवर्तत निघ्नंतस्तव पुत्रस्य वाहिनीम् २७
 तं विनाशं मनुष्येन्द्र न रवारणवाजिनाम् ॥ नामृष्यत तदा भीष्मः सैन्यघातं रणे परैः २८ स पांडवान् महेश्वासः पंचालांश्चैव संजयान् ॥ नाराचैर्वत्सदन्तैश्च शितैर्जलिकैस्तथा
 २९ अभ्यवर्षत दुर्धर्षस्य क्वाजीवितमात्मनः ॥ स पांडवानां प्रवरान्पंचराजन्महारथान् ३० आतशस्त्रोरणे यत्नाद्धारयामास सायकैः ॥ नानाशस्त्रास्त्रवर्षैस्तान् वीर्याम
 र्षप्रवेरितैः ३१ निजघ्ने समरे कुद्धो हस्यश्चंचामितं बहु ॥ रथिनोऽपातयद्राजनृत्तभ्यः पुरुषर्षभ ३२ सादिनश्चाश्वपृष्ठेभ्यः पादातांश्च समागतान् ॥ गजारोहान् गजे
 भ्यश्च परेषां जयकारिणः ३३ तमेकं समरे भीष्मं त्वरमाणं महारथम् ॥ पांडवाः समवर्तत वज्रहस्तमिवासुराः ३४ शक्राशनिसमस्पर्शान्विभुं च त्रिशिताञ्छरान्
 ३५ दिक्ष्वदृश्यत सर्वासु घोरं संधारयन्वपुः ॥ मंडलीभूतमेवास्य नित्यं धनुर्दृश्यत ३६ संग्रामे युद्धचमानस्य शक्रचापोपमं महत् ॥ तद्दृष्ट्वा समरे कर्मपुत्रास्तव वि
 शांपते ३७ विस्मयं परमं गत्वा पितामहमपूजयन् ॥ पार्था विमनसो भूत्वा प्रैक्षंत पितरंतव ३८ युद्धचमानं रणे शूरं विप्रचित्तिमिवामराः ॥ न चैनं वारयामासु
 र्व्यात्ताननमिवांतकम् ३९ दशमेऽहनि संप्राप्ते रथानीकं शिखंडिनः ॥ अदहन्नि शितैर्बाणैः कृष्णवर्त्मकाननम् ४० तं शिखंडी त्रिभिर्बाणैर्भ्यविध्यत्स्तनांतरे ॥
 आशीविषमिव कुद्धं कालसृष्टमिवांतकम् ४१ स तेनातिभृशं विद्धः प्रेक्ष्य भीष्मः शिखंडिनम् ॥ अनिच्छन्नि वसंकुद्धः सहस्रं निदमब्रुवत् ४२ काममभ्यसवामावानत्वां
 यात्स्ये कथंचन ॥ यैव हि त्वं कृताधा त्रासैव हि त्वं शिखंडिनी ४३

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ सुष्टः क्रियतां पुनर्द्रव्यसिलोकमिममिति भावः ४२ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ साधयस्वस्त्रीकुलजहिवा ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० इति भीष्मपर्वणि

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा शिखंडी क्रोधमूर्च्छितः ॥ उवाचैनं तथा भीष्मं सूक्ष्मिणी परि संलिहन् ४४ जानामित्वा महाबाहो क्षत्रियाणां क्षयं करम् ॥ मया श्रुतं च ते युद्धं जामदग्नये
न वै सह ४५ दिव्यश्वते प्रभावोऽयं मया च बहुशः श्रुतः ॥ जानन्नपि प्रभावं ते योत्स्येऽद्याहं त्वया सह ४६ पांडवानां प्रियं कुर्वन्नात्मनश्च नरोत्तम ॥ अद्य त्वां यो धयिष्या
मिरणे पुरुष सत्तम ४७ ध्रुवं च त्वां हनिष्यामि शपे सत्येन तेऽग्रतः ॥ एतच्छ्रुत्वा च मद्राक्यं यत्कृत्यं तत्समाचर ४८ काममभ्यसवामावानमेजीवन्प्रमोक्ष्यसे ॥ सुष्टः
क्रियतां भीष्मलोकोऽयं समितिं जय ४९ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्ता ततो भीष्मं पंचभिर्नतपर्वभिः ॥ अविध्य तरणे भीष्मं प्रणुन्नं वाक्यसायकैः ५० तस्य तद्वचनं श्रु
त्वासव्यसाची महारथः ॥ कालोऽयमिति संचिंत्य शिखंडिनमचोदयत् ५१ अहं त्वामनुयास्यामि परान्विद्रावयन् शरैः ॥ अभिद्रव सुसंरब्धो भीष्मं भीमपराक्रम ५२
न हिते संयुगे पीडां शक्तः कर्तुं महाबलः ॥ तस्मादद्य महाबाहो यत्नाद्भीष्ममभिद्रव ५३ अहं त्वासमरे भीष्मं यदि यास्यसि मारिष ॥ अवहास्योऽस्य लोकस्य भविष्यसि
मया सह ५४ नावहास्यायथा वीर भवेमपरमाहवे ॥ तथा कुरु रणे यत्नं साधयस्व पितामहम् ५५ अहं ते रक्षणं युद्धे करिष्यामि महाबल ॥ वारयन् रथिनः सर्वान् साध
यस्व पितामहम् ५६ द्रोणं च द्रोणपुत्रं च कृपं चाथ सुयोधनम् ॥ क्षित्रसेनं विकर्णं च सैन्धवं च जयद्रथम् ५७ विंदानुविंदा वान्त्यौ कांबोजं च सुदक्षिणम् ॥ भगदत्तं तथा
शूरं मागधं च महाबलम् ५८ सौमदत्तिं तथा शूरमार्प्यं शृंगिचराक्षसम् ॥ त्रिगर्तं राजं च रणे सह सर्वैर्महारथैः ५९ अहमावारयिष्यामि वेलेव मकरालयम् ॥ कुरुंश्च
सहितान् सर्वान् युध्यमानान् महाबलान् ॥ निवारयिष्यामिरणे साधयस्व पितामहम् ६० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भीष्मशिखंडिसमागमे
अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं शिखंडी गां गेयमभ्यधावत्पितामहम् ॥ पांचाल्य समरे कुद्धो धर्मात्मानं यतव्रतम् १
केऽरक्षन् पांडवानीकं शिखंडिनमुदायुधाः ॥ त्वरमाणास्त्वरकाले जिगीषंतो महारथाः २ कथं शांतनवो भीष्मः सतस्मिन्दशमेऽहनि ॥ अयुध्यत महावीर्यः पांडवैः सह
सृजयैः ३ नमृष्यामिरणे भीष्मं प्रत्युद्यातं शिखंडिना ॥ कश्चिन्नरथभंगोऽस्य धनुर्वांशीर्यतास्यतः ४ ॥ संजय उवाच ॥ नाशीर्यत धनुश्चास्य रथभंगो न चाप्यभूत् ॥
युध्यमानस्य संग्रामे भीष्मस्य भरतर्षभ ५ निघ्नतः समरे शत्रून् शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ अनेकशतसाहस्रास्तावकानां महागथाः ६ तथा दंतिगणाराजं न्हयाश्चैव सुस
जिताः ॥ अभ्यवर्तन्त युद्धाय पुरस्कृत्य पितामहम् ७ यथाप्रतिज्ञं कौरव्यसचापि समितिं जयः ॥ पार्थानामकरोद्भीष्मः सततं समितिं क्षयम् ८ युध्यमानं महेष्वासं
विनिघ्नतं परान् शरैः ॥ पंचालाः पांडवैः सार्धं सर्वे तेनाभ्यवारयन् ९ दशमेऽहनि संप्राप्ते तत्तारिपुवाहिनीम् ॥ कीर्यमाणां शितैर्बाणैः शतशोऽथ सहस्रशः १०

११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ द्रवतेद्रावयति २०।२१ गतिधामआश्रयमितियावत् स्थानेअवस्थाने २२।२३।२४।२५।२६ आदिकंदिवसकार्य २७ शेष्येस्वप्स्यामि

नहिभीष्ममहेष्वासंपांडवाःपांडुपूर्वज ॥ अशकुवत्रणेजेतुंपाशहस्तमिवांतकम् ११ अथोपायान्महाराजसव्यसाचीधनंजयः ॥ त्रासयत्रथिनःसर्वान्वीभत्सुरपरा
जितः १२ सिंहवदिनदक्षुच्चैर्धनुर्ज्याविक्षिपन्मुहुः ॥ शरौघान्विसृजन्पाथोव्यचरत्कालवद्रेणे १३ तस्यशब्देनवित्रस्तास्तावकाभरतर्षभ ॥ सिंहस्येवमृगारा
जनव्यद्रवंतमहाभयात् १४ जयन्तंपांडवंदृष्ट्वात्सैन्यंचाभिपीडितम् ॥ दुर्योधनस्ततोभीष्ममब्रवीद्दृशीडितः १५ एषपांडुःतुतस्तातश्वेताश्वःकृष्णसारथिः ॥
दहतेमामकान्सर्वान्कृष्णवर्त्मकाननम् १६ पश्यसैन्यानिगांगेयद्रवमाणानिसर्वशः ॥ पांडवेनयुधांश्रेष्ठकाल्यमानानिसंयुगे १७ यथापशुगणान्गालःसंकाल
यतिकानने ॥ तथेदंमामकंसैन्यंकाल्यतेश्वुतापन १८ धनंजयशरैर्भग्नद्रवमाणंततस्ततः ॥ भीमोऽप्येवंदुराधर्षोविद्रावयतिमेबलम् १९ सात्यकिश्चेकितानश्चमाद्रीपुत्रौ
चपांडवौ ॥ अभिमन्युःसुविक्रांतोवाहिनींद्रवतेमम २० धृष्टद्युम्नस्तथाशूरोराक्षसश्चघटोत्कचः ॥ व्यद्रावयेतांसहसासैन्यंमममहारणे २१ वध्यमानस्यसैन्यस्यसर्वैरेतैर्म
हारथैः ॥ नान्यांगतिंप्रपश्यामिस्थानेयुद्धेचभारत २२ ऋतेत्वांपुरुषव्याघ्रदेवतुल्यपराक्रम ॥ पर्याप्तस्तुभवान्शीघ्रंपीडितानांगतिर्भव २३ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्तो
महाराजपितादेवव्रतस्तव ॥ चिंतयित्वामुहूर्तेतुकृत्वानिश्चयमात्मनः २४ तवसंधारयन्पुत्रमब्रवीच्छांतनोःसुतः ॥ दुर्योधनविजानीहिस्थिराभूत्वाविशांपते २५
पूर्वकालंतवमयाप्रतिज्ञांतमहाबल ॥ हत्वादशसहस्राणिक्षत्रियाणांमहात्मनाम् २६ संग्रामाद्यपयातव्यमेतत्कर्मममाह्निकम् ॥ इतितत्कृतवांश्चाहंयथोक्तंभरतर्षभ
२७ अद्यचापिमहत्कर्मप्रकरिष्येमहाबल ॥ अहंवाऽद्यहतःशेष्येहनिष्येवाऽद्यपांडवान् २८ अद्यतेपुरुषव्याघ्रप्रतिमोक्ष्येऋणंतव ॥ भर्तृपिंडकृतराजनिहतःपृतना
मुखे २९ इत्युक्ताभरतश्रेष्ठक्षत्रियान्प्रवपञ्छरैः ॥ आससाददुराधर्षःपांडवानामनीकिनीम् ३० अनोकमध्येतिष्ठंतगांगेयंभरतर्षभ ॥ आशीविषमिवकुट्टंपांडवाःप्र
त्यवारयन् ३१ दशमेऽहनिभीष्मस्तुदर्शयन्शक्तिमात्मनः ॥ राजनशतसहस्राणिषोडधीत्कुरुनंदन ३२ पंचालानांचयेश्रेष्ठाराजपुत्रामहारथाः ॥ तेषामादत्ततेजांसि
जलंसूर्यइवांशुभिः ३३ हत्वादशसहस्राणिकुंजराणांतरस्विनाम् ॥ सारोहाणांमहाराजहयानांचायुतंतथा ३४ पूर्णशतसहस्रेद्रुपादातानानरोत्तमः ॥ प्रजग्वा
लरणेभीष्मोविधूमइवपावकः ३५ नचैनंपांडवेयानांकेचिच्छेकुर्निरीक्षितुम् ॥ उत्तरमार्गमास्थायतपंतमिवभास्करम् ३६ तेषांडवेयाःसंरब्धामहेष्वासेनपीडिताः ॥
वधायाभ्यद्रवन्भीष्मंरजयाश्वमहारथाः ३७ संयुद्धयमानोबहुभिर्भीष्मःशांतनवस्तथा ॥ अवकीर्णोमहामेरुःशैलोमेघैरिवावृतः ३८ पुत्रास्तुतवगांगेयंसमंतात्प
र्यवारयन् ॥ महत्यासेनयासाद्धैततोयुद्धमवर्तत ३९ इतिश्रीभहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिभीष्मदुर्योधनसंवादे नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥

॥ संजयउवाच ॥ अर्जुनस्तुरणेराजन्दृष्ट्वाभीष्मस्यविक्रमम् ॥ शिखंडिनमथोवाचसमभ्येहिपितामहम् १ नचापिभीस्त्वयाकार्याभीष्मादद्यकथंचन ॥ अहमेनंशरै
स्तीक्ष्णैःपातयिष्येरथोत्तमात् २ एवमुक्तस्तुपार्थेनशिखंडीभरतर्षभ ॥ अभ्यद्रवतगांगेयंश्रुत्वापार्थस्यभाषितम् ३ धृष्टद्युम्नस्तथाराजन्सौभद्रश्चमहारथः ॥ हृष्टावाद्र
वतांभीष्मंश्रुत्वापार्थस्यभाषितम् ४ विराट्द्रुपदौवृद्धौकुंतिभोजश्चदंशितः ॥ अभ्यद्रवतगांगेयंपुत्रस्यतवपश्यतः ५ नकुलःसहदेवश्चधर्मराजश्चवीर्यवान् ॥ तथेतरा
णिसैन्यानि सर्वाण्येवविशांपते ६ समाद्रवंतगांगेयंश्रुत्वापार्थस्यभाषितम् ॥ प्रत्युद्ययुस्तावकाश्चसमेतांस्तान्महारथान् ७ यथाशक्तियथोत्साहंतन्मेनिगदतःशृणु ॥
चित्रसेनोमहाराजचेकितानंसमभ्ययात् ८ भीष्मप्रेप्सुरणेयांतं वृषं व्याघ्रशिश्यथा ॥ धृष्टद्युम्नंमहाराजभीष्मांतिकमुपागतम् ९ त्वरमाणंरणेयत्तंकृतवर्मान्यवारयत् ॥
भीमसेनंसुसंकुद्धंगांगेयस्यवधैषिणम् १० त्वरमाणोमहाराजसौमदत्तिर्न्यवारयत् ॥ तथैवनकुलंशूरंकिरंतंसायकान्वहून् ११ विकर्णोवारयामासइच्छन्भीष्मस्यजीवि
तम् ॥ सहदेवंतथाराजन्यांतंभीष्मरथंप्रति १२ वारयामाससंकुद्धःकृपःशारद्वतोयुधि ॥ राक्षसंकूरकर्माणंभीमसेनिमहाबलम् १३ भीष्मस्यनिधनंप्रेप्सुर्दुर्मुखोऽभ्यद्र
वद्वली ॥ सात्यकिंसमरेयांतंतवपुत्रोन्यवारयत् १४ अभिमन्युंमहाराजयांतंभीष्मरथंप्रति ॥ सुदक्षिणोमहाराजकांबोजःप्रत्यवारयत् १५ विराट्द्रुपदौवृद्धौसमेताव
रिमर्दनौ ॥ अश्वत्थामाततःकुद्धोवारयामासभारत १६ तथापांडुसुतंज्येष्ठंभीष्मस्यवधकांक्षिणं ॥ भारद्वाजोरणेयत्तोधर्मपुत्रमवारयत् १७ अर्जुनंरथसंयुद्धेपुरस्कृत्य
शिखंडिनम् ॥ भीष्मप्रेप्सुंमहाराजभासयंतंदिशोदश १८ दुःशासनोमहेष्वासोवारयामाससंयुगे ॥ अन्येचतावकायोधाःपांडवानांमहारथान् १९ भीष्मस्याभिमु
खान्यातान्वारयामासुराहवे ॥ धृष्टद्युम्नस्तुसैन्यानिप्राक्रोशंस्तुपुनःपुनः २० अभ्यद्रवतसंरब्धोभीष्ममेकंमहारथः ॥ एषोऽर्जुनोरणेभीष्मंप्रयातिकुरुनंदन २१ अभ्य
द्रवतमामैष्टभीष्मोहिप्राप्स्यतेनवः ॥ अर्जुनंसमरेयोद्धुंनोत्सहेतापिवासवः २२ किमुभीष्मोरणेवीरागतसत्त्वोऽल्पजीवितः ॥ इतिसेनापतेःश्रुत्वापांडवानांमहारथाः
२३ अभ्यद्रवंतसंहृष्टागांगेयस्यरथंप्रति ॥ आगच्छमानान्समरेवार्योघान्प्रलयानिव २४ अवारयंतसंहृष्टास्तावकाःपुरुषर्षभाः ॥ दुःशासनोमहाराजभयं त्यक्त्वा महा
रथः २५ भीष्मस्यजीविताकांक्षीधनंजयमुपाद्रवत् ॥ तथैवपांडवाःशूरागांगेयस्यरथंप्रति २६ अभ्यद्रवंतसंग्रामेतवपुत्रान्महारथाः ॥ तत्राद्भुतमपश्यामचित्ररूपं
विशांपते २७ दुःशासनरथंप्राप्ययत्पार्थोनात्यवर्तत ॥ यथावारयतेवलाक्षुब्धतोयंमहार्णवम् २८ तथैवपांडवंकुद्धंतवपुत्रोन्यवारयत् ॥ उभौतौरथिनांश्रेष्ठवुभौभारत
दुर्जयौ २९ उभौचंद्रार्कसदृशौकांत्यादीस्थ्याचभारत ॥ तथातौजातसंरम्भावन्योन्यवधकांक्षिणौ ३०

३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। अप्रैषीत्तुपसर्गात्पूर्वोऽडागमस्तुच्छांदसः एवमन्यत्रापि ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। द्वीपआश्रयः ४६। ४७। ४८ ॥ इति भी० नी० भा० दश

समीयतुर्महासंख्येमयशक्रौयथापुरा ॥ दुःशासनोमहाराजपांडवंविशिखैस्त्रिभिः ३१ वासुदेवंचविंशत्याताडयामाससंयुगे ॥ ततोऽर्जुनो जातमन्युर्वाष्पेयंवीक्ष्यपीडितम् ३२ दुःशासनंशतेनाजौनाराचानांसमार्पयत् ॥ तेतस्यकवचंभित्वापपुःशोणितमाहवे ३३ दुःशासनस्त्रिभिःकुहःपार्थविव्याधपत्रिभिः ॥ ललाटेभरतश्रेष्ठशरैः सन्नतपर्वभिः ३४ ललाटस्थैस्तुतैर्बाणैःशुशुभेपांडवोरणे ॥ यथामेरुर्महाराजगृगैरत्यर्थमुच्छ्रितैः ३५ सोऽतिविद्धोमहेष्वासःपुत्रेणतवधन्विना ॥ व्यराजतरणेपार्थः किंशुकःपुष्पवानिव ३६ दुःशासनंततःकुहःपीडयामासपांडवः ॥ पर्वणीवमुसंकुद्धोराहुःपूर्णनिशाकरम् ३७ पीड्यमानोबलवतापुत्रस्तवविशंपते ॥ विव्याधसमरे पार्थकंकपत्रैःशिलाशितैः ३८ तस्यपार्थोधनुश्छित्त्वास्थंचास्यत्रिभिःशरैः ॥ आजघानततःपश्चात्पुत्रंतेनिशितैःशरैः ३९ सोऽन्यत्कार्मुकमादायभीष्मस्यप्रमुखेस्थितः ॥ अर्जुनंपंचविंशत्याबाह्वोरुरसिचार्पयत् ४० तस्यकुद्धोमहाराजपांडवःशत्रुतापनः ॥ अप्रैषीद्विशिखान्धोरान्यमदंडोपमान्बहून् ४१ अप्राप्तानेवतान्बाणांश्चिच्छेदतनयस्तव ॥ यतमानस्यपार्थस्यतदद्भुतमिवाभवत् ४२ पार्थचनिशितैर्बाणैरविध्यत्तनयस्तव ॥ ततःकुद्धोरणेपार्थःशरान्संधायकार्मुके ४३ प्रेषयामाससमरेस्वर्णपुंखाञ्छिलाशितान् ॥ न्यमज्जंस्तेमहाराजतस्यकायेमहात्मनः ४४ यथाहंसामहाराजतडागंप्राप्यभारत ॥ पीडितश्चैवपुत्रस्तेपांडवेनमहात्मना ४५ हित्वापार्थरणेतूर्णभीष्मस्यस्थमात्रजत् ॥ अगाधेमज्जतस्तस्यद्वीपोभीष्मोऽभवत्तदा ४६ प्रतिलभ्यततःसंज्ञापुत्रस्तवविशंपते ॥ अवारयत्ततःशूरोभूयएवपराक्रमी ४७ शरैःसुनिशितैःपार्थयथावृत्रपुरंदरः ॥ निर्विभेदमहाकायोविष्यथेनैवचार्जुनः ४८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि अर्जुनदुःशासनसमागमेदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ सात्यकिंदंशितंयुद्धेभीष्मायाभ्युद्यत्तरणे ॥ आप्यर्षगृगिर्महेष्वासोवारया माससंयुगे १ माधवस्तुसुसंकुद्धोराक्षसंनवभिःशरैः ॥ आजघानरणेरराजन्प्रहसन्निवभारत २ तथैवराक्षसोराजन्माधवंनवभिःशरैः ॥ अर्दयामासराजेंद्रसंकुद्धःशिनिपुंगवम् ३ शैनेयःशरसंघंतुप्रेषयामाससंयुगे ॥ राक्षसायसुसंकुद्धोमाधवःपरवीरहा ४ ततोरक्षोमहाबाहुंसात्यकिंसत्यविक्रमम् ॥ विव्याधविशिखैस्तीक्ष्णैःसिंहनादंननादच ५ माधवस्तुभृशंविद्धोराक्षसेनरणतदा ॥ वार्यमाणश्चतेजस्वीजहासचननादच ६ भगदत्तस्ततःकुद्धोमाधवंनिशितैःशरैः ॥ ताडयामाससमरेतोत्रैरिवमहागजम् ७ विहायराक्षसंयुद्धेऽशैनेयोरथिनांवरः ॥ प्राग्ज्योतिषायचिक्षेपशरान्सन्नतपर्वणः ८ तस्यप्राग्ज्योतिषोराजामाधवस्यमहद्भुः ॥ चिच्छेदशतधारेणभल्लेनकृतहस्तवत् ९ अथान्यद्भुतुरादायवेगवत्परवीरहा ॥ भगदत्तरणेकुहंविव्याधनिशितैःशरैः १० सोऽतिविद्धोमहेष्वासःसृक्किणीपरिसंलिहन् ॥ शक्तिनकवैदूर्यभूषिता मायसीदृढाम् ११

धिकशत तमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ सात्यकिमिति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११

यमदंडोपमांघोरांचिक्षेपपरमाहवे ॥ तामापतन्तीसहसातस्यबाहुबलेरिताम् १२ सात्यकिःसमरेराजन्दिधाचिच्छेदसायकैः ॥ ततःपपातसहसामहोल्केवहतप्रभा
 १३ शक्तिंविनिहतां दृष्ट्वापुत्रस्तवविशांपते ॥ महतारथवंशेनवारयामासमाधवम् १४ तथापरिवृतं दृष्ट्वावाष्णेयानांमहारथम् ॥ दुर्योधनोभृशंकुद्धोभ्रातृन्सर्वानुवा
 चह १५ तथाकुरुतकौरव्यायथावःसात्यकोयुधि ॥ नजीवन्प्रतिनिर्यातिमहतोऽस्माद्रथव्रजात् १६ तस्मिन्हतेहतंमन्येपाण्डवानांमहद्वलम् ॥ तथेतिवचस्तस्य
 परिगृह्यमहारथाः १७ शैनेयंयोधयामासुर्भीष्मायाभ्युद्यतरणे ॥ काम्बोजराजोबलवान्वारयामाससंयुगे १८ आर्जुनिनृपतिर्विद्धाशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ पुनरेवचतुः
 षष्ट्याराजन्विव्याधतंनृप १९ सुदक्षिणस्तुसमरेपुनर्विव्याधपंचभिः ॥ सारथिंचास्यनवभिरिच्छन्भीष्मस्यजीवितम् २० तद्युद्धमासीत्सुमहत्तयोस्तत्रसमागमे ॥
 यदाऽभ्यधावद्रांगेयंशिखंडीशत्रुकर्शनः २१ विराट्द्रुपद्रौवृद्धौवारयंतौमहाचमूम् ॥ भीष्मंचयुधिसंरब्धावाद्रवंतौमहारथौ २२ अश्वत्थामारणेकुद्धःसमियाद्रथस
 त्तमः ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतयोस्तस्यचभारत २३ विराटोदशभिर्भैलैराजधानपरंतप ॥ यतमानंमहेष्वासद्रौणिमाहवशोभिनम् २४ द्रुपदश्चत्रिभिर्बाणैर्विव्याधनिशितै
 स्तदा ॥ गुरुपुत्रंसमासाद्यप्रहरंतौमहाबलौ २५ अश्वत्थामाततस्तौतुविव्याधबहुभिःशरैः ॥ विराट्द्रुपदौवीरौभीष्मंप्रतिसमुद्यतौ २६ तत्राद्भुतमपश्यामवृद्धयोश्चरि
 तंमहत् ॥ यद्वौणिसायकान्घोरान्प्रत्यवारयतांयुधि २७ सहदेवंतथायांतंकृपःशारदृतोभ्ययात् ॥ यथानागोवनेनागंमत्तोमत्तमुपाद्रवत् २८ कृपश्चसमरेशूरोमाद्री
 पुत्रंमहारथम् ॥ आजघानशरैस्तूणंसप्तत्यारुक्मभूषणैः २९ तस्यमाद्रीसुतश्चापंद्विधाचिच्छेदसायकैः ॥ अथैनंछिन्नधन्वानंविव्याधनवभिःशरैः ३० सोऽन्यत्कार्मु
 कमादायसमरेभारसाधनम् ॥ माद्रीपुत्रंसुसंहृष्टोदशभिर्निशितैःशरैः ३१ आजघानोरसिकुद्धइच्छन्भीष्मस्यजीवितम् ॥ तथैवपांडवोराजञ्छारद्वतममर्षणम् ३२
 आजघानोरसिकुद्धोभीष्मस्यवधकाक्षया ॥ तयोर्युद्धंसमभवद्दोररूपंभयावहम् ३३ नकुलंतुरणेकुद्धोविकर्णःशत्रुतापनः ॥ विव्याधसायकैःषष्ट्यारक्षन्भीष्मंमहा
 बलम् ३४ नकुलोऽपिभृशंविद्धस्तवपुत्रेणधीमता ॥ विकर्णंसप्तसप्तत्यानिर्विभेदशिलीमुखैः ३५ तत्रतौनरशार्दूलौभीष्महेतोःपरंतपौ ॥ अन्योन्यंजघ्नतुर्वीरौगोष्ठे
 गोवृषभावित्र ३६ घटोत्कचंरणेयांतंनिघ्नंतंमवाहिनीम् ॥ दुर्मुखःसमरेप्रायाद्रीष्महेतोःपराक्रमी ३७ हैडिंबस्तुरणेराजन्दुर्मुखंशत्रुतापनम् ॥ आजघानोरसिकुद्धःशरे
 णानतपर्वणा ३८ भीमसेनसुतंचापिदुर्मुखःसुमुखैःशरैः ॥ षष्ट्यावीरोनदन्हृष्टोविव्याधरणमूर्धनि ३९ घृष्टयुध्नंतथायांतंभीष्मस्यवधकाक्षिणम् ॥ हार्दिक्योवारया
 मासरथश्चेष्टमहारथः ४० हार्दिक्यःपार्षतंचापिविद्धापंचभिरायसैः ॥ पुनःपंचाशतातूर्णैतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ४१ आजघानमहाबाहुःपार्षतंतंमहारथम् ॥ तंचैवपार्षतो
 राजन्हार्दिक्यंनवभिःशरैः ४२

४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७ लोड्यतेआकुलीक्रियते ५८ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावेदीपे एकादशाधिकशततमो
 विव्याधनिशितैस्तीक्ष्णैःकंकपत्रैरजिह्वैः ॥ तयोःसमभवद्युद्धंभीष्महेतोर्महाहवे ४३ अन्योन्यातिशयेयुक्तंयथावृत्रमहेन्द्रयोः ॥ भीमसेनंतथायांतंभीष्मंप्रतिमहा
 रथम् ४४ भूरिश्रवाभ्ययात्तूर्णैतिष्ठतिष्ठतिचाब्रवीत् ॥ सौमदत्तिरथोभीममाजवानस्तनांतरे ४५ नाराचेनसुतीक्ष्णेनरुक्मपुंखेनसंयुगे ॥ उरःस्थेनबभौतेनभीमसेनःप्रताप
 वान् ४६ स्कंदशक्तयायथाक्रौञ्चःपुरानृपतिसत्तम ॥ तौशरान्सूर्यसंकाशान्कर्मारपरिमार्जितान् ४७ अन्योन्यस्यरणेकुद्धौचिक्षिपातेनरर्षभौ ॥ भीमोभीष्मवधा
 कांक्षीसौमदत्तिमहारथम् ४८ तथाभीष्मजयेद्युधुःसौमदत्तिस्तुपांडवम् ॥ कृतप्रतिकृतेयत्तौयोधयामासतूरणे ४९ युधिष्ठिरंतुर्कोतेयंमहत्यासेनयावृत्तम् ॥ भीष्मा
 भिमुखमायांतंभारद्वाजोन्यवारयत् ५० द्रोणस्यरथनिर्वोषंपर्जन्यनिनदोपमम् ॥ श्रुत्वाप्रभद्रकाराजन्समकंपंतमारिष ५१ सासेनामहतीराजन्पांडुपुत्रस्यसंयुगे ॥
 द्रोणेनवारितायत्तानचचालपदात्पदम् ५२ चेकितानंरणेयत्तंभीष्मंप्रतिजनेश्वर ॥ चित्रसेनस्तवसुतःकुद्धरूपमवारयत् ५३ भीष्महेतोःपराक्रांतश्चित्रसेनःपराक्रमी ॥
 चेकितानंपरंशक्तयायोधयामासभारत ५४ तथैवचेकितानोऽपिचित्रसेनमवारयत् ॥ तद्युद्धमासीत्सुमहत्तयोस्तत्रसमागमे ५५ अर्जुनोवार्यमाणस्तुबहुशस्तत्रभारत ॥
 विमुखीकृत्यपुत्रंतेसेनांतवममर्दह ५६ दुःशासनोऽपिपरयाशक्त्यार्थमवारयत् ॥ कथंभीष्मंननोहन्यादितिनिश्चित्यभारत ५७ सावध्यमानासमरेपुत्रस्यतववाहि
 नी ॥ लोड्यतेरथिभिःश्रेष्ठैस्तत्रतत्रैवभारत ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभी०द्वंद्वयुद्धे एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ संजयउवाच ॥ अथवी
 रोमहेष्वासोमत्तवारणविक्रमः ॥ समादायमहच्चापंमत्तवारणवारणम् १ विधुन्वानोनरश्रेष्ठोद्रावयाणोवरूथिनीम् ॥ घृतनांपांडवेयानांगाहमानोमहाबलः २ निमित्ता
 निनिमित्तज्ञःसर्वतोवीक्ष्यवीर्यवान् ॥ प्रतपंतमनीकानिद्रोणःपुत्रमभाषत ३ अयंहिदिवसस्तातयत्रपार्थोमहाबलः ॥ जिघांसुःसमरेभीष्मंपरंयत्नंकरिष्यति ४ उत्प
 तंतिहिमेबाणाधनुःप्रस्फुरतीवच ॥ योगमस्त्राणिगच्छंतिकूरेमेवर्ततेमतिः ५ दिश्वशांतानिघोराणिव्याहरंतिमृगद्विजाः ॥ नीचैर्घृघ्नानिलीयंतेभारतानांचभ्रूं प्रति ६
 नष्टप्रभइवादित्यःसर्वतोलोहितादिशः ॥ रसतेव्यथतेभूमिःकंपतीवचसर्वशः ७ कंकगृध्राबलाकाश्चव्याहरंतिमुहुर्मुहुः ॥ शिवाश्चैवाशिवाघोरावेदयंत्योमहद्भयम् ८
 पपातमहतीचोलकामध्येनादित्यमंडलात् ॥ सकबंधश्चपरिघोभानुमावृत्यतिष्ठति ९ परिवेषस्तथाघोरश्चंद्रभास्करयोरभूत् ॥ वेदयानोभयंघोरंराज्ञांदिहावकर्तनम् १०
 देवतायतनस्थाश्चकौरिवेद्रस्यदेवताः ॥ कंपंतेचहसंतेचनृत्यंतित्चरुदंतिच ११ अपसव्यंग्रहाश्चकुरलक्ष्माणंदिवाकरम् ॥ अवाक्शिराश्चभगवानुपातिष्ठतचंद्रमाः १२

ऽध्यायः ॥ १.११ ॥ अथेति १। २। ३। ४। ५ घोराणिभयंकराणि अशांतानिअनुपरतानि ६ रसतेशब्दायते व्यथतेविभेतीवकंपतइवच ७। ८। ९। १०। ११ अलक्ष्माणंप्रचंहलक्षणलक्षितं अवाक्
 शिराअघोमुखकोटिद्वयः १२

१३।१४ आस्थायबालंघ्य १५।१६।१७।१८।१९।२० अस्त्रसमारंभःउद्यममात्रंनतुपूर्ववदस्त्राणामुपस्थितिः २१।२२।२३।२४।२५।२६।२७ हेपुत्रजपजीविभिरनुगतैः २८।२९

वधंषिचनेन्द्राणांविगताभानिलक्षये ॥ धार्तराष्ट्रस्यसैन्येपुनचभ्राजंतिदंशिताः १३ सेनयोरुभयोश्चापिसमंताच्छूयतेमहान् ॥ पांचजन्यस्यनिर्घोषोगांडीवस्य
चनिःस्वनः १४ ध्रुवमास्थायबीभत्सुरुत्तमास्त्राणिसंयुगे ॥ अपास्यान्यान्रणेयोधानभ्येप्यतिपितामहम् १५ हृष्यंतिरोमकूपाणिसीदतीवचमेमनः ॥ चिंतयि
त्वामहाबाहोभीष्मार्जुनसमागमम् १६ तंचेहनिकृतिप्रज्ञपांचाल्यपापचेतसम् ॥ पुरस्कृत्यरणेपार्थोभीष्मस्यायोधनंगतः १७ अब्रवीच्चपुराभीष्मोनाहंहन्यांशि
खंडिनम् ॥ स्त्रीह्येषाविहिताधात्रादैवास्त्रसपुनःपुमान् १८ अमंगल्यध्वजश्चैवयाज्ञसेनिर्महाबलः ॥ नचामंगलिकेतस्मिन्प्रहरेदापगासुतः १९ एतद्विचिंतयान
स्यप्रज्ञासीदतिमेभूशम् ॥ अभ्युद्यतोरणेपार्थःकुरुवृद्धमुपाद्रवत् २० युधिष्ठिरस्यचक्रोधीभीष्मश्चार्जुनसंगतः ॥ ममचास्त्रसमारंभःप्रजानामशिवंध्रुवम् २१
मनस्वीबलवानशूरःकृतास्त्रोलघुविक्रमः ॥ दूरपातीदृढेषुश्वनिमित्तज्ञश्चपांडवः २२ अजेयःसमरेचापिदेवैरपिसवासवैः ॥ बलवान्बुद्धिमांश्चैवजितक्लेशोयुधांवरः
२३ विजयीचरणेनित्यंभैरवास्त्रश्चपांडवः ॥ तस्यमार्गपरिहरन्दुतंगच्छत्यतव्रत २४ पश्याद्यैतन्महाघोरेसंयुगेवैशसंमहत् ॥ हेमचित्राणिशूराणामहांतिचशुभानि
च २५ कवचान्यवदीर्यन्तेशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ छिद्यन्तेचध्वजाग्राणितोमराश्चधनूंषिच २६ प्रासाश्चविमलास्तीक्ष्णाःशक्त्यश्वकनकोज्ज्वलाः ॥ वैजयंत्यश्चना
गानांसंकुद्धेनकिरीटिना २७ नायंसंरक्षितुंकालःप्राणान्पुत्रोपजीविभिः ॥ याहिस्वर्गपुरस्कृत्ययशसेविजयायच २८ रथनागहयावर्तमहाघोरांसुदुर्गमाम् ॥
रथेनसंग्रामनदीतरत्येषकपिध्वजः २९ ब्रह्मण्यतादमोदानंतपश्वचरितंमहत् ॥ इहैवदृश्यतेपार्थभ्रातायस्यधनंजयः ३० भीमसेनश्चबलवान्माद्रीपुत्रोचपांडवौ ॥
वासुदेवश्चवाष्पेयोयस्यनाथोव्यवस्थितः ३१ तस्यैषमन्युप्रभवोधार्तराष्ट्रस्यदुर्मतेः ॥ तपोदग्धशरीरस्यकोपोदहतिभारतीम् ३२ एषसंदृश्यतेपार्थोवासुदेवक्यपा
श्रयः ॥ दारयन्सर्वसैन्यानिधार्तराष्ट्राणिसर्वशः ३३ एतदालोक्यतेसैन्यंक्षोभ्यमाणंकिरीटिना ॥ महोर्भिनद्वंसुमहत्तिमिनेवमहाजलम् ३४ हाहाकिलकिला
शब्दाःश्रूयंतेचचमूमुखे ॥ याहिपांचालदायादमहंयास्येयुधिष्ठिरम् ३५ दुर्गमंछांतरंराज्ञोव्यूहस्यामिततेजसः ॥ समुद्रकुक्षिप्रतिमंसर्वतोऽतिरथैःस्थितैः ३६
सात्यकिश्चाभिमन्युश्चधृष्टद्युम्नत्रकोदरौ ॥ पर्यरक्षंतराजानंयमौचमनुजेश्वरम् ३७ उपेन्द्रसदृशःश्यामोमहाशालइवोन्नतः ॥ एषगच्छत्यनीकाग्रेद्वितीयइवफा
ल्गुनः ३८ उत्तमास्त्राणिचाधत्स्वगृहीत्वाचमहद्वनुः ॥ पार्षतंयाहिराजानंयुध्यस्वचवृकोदरम् ३९ कोहिनेच्छेत्प्रियंपुत्रंजीवन्तंशाश्वतीःसमाः ॥ क्षत्रधर्मतु
संप्रेक्ष्यततस्त्वांनियुनज्म्यहम् ४० एषचातिरणेभीष्मोदहतेवैमहाचमूम् ॥ युद्धेषुसदृशस्तातयमस्यवरुणस्यच ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्म
वधपर्वणि द्रोणाश्वत्थामसंवादे द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥

पार्थयुधिष्ठिरे ३०।३१ तस्यधर्मस्यमन्युर्दैन्यंभारतीसेनामितिशेषः ३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१ ॥ इति भी०नी०भा० द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥

भगदत्तः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० कर्मरंशोऽष्टाव्ययं २१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१

॥ संजय उवाच ॥ ॥ भगदत्तः कृपः शल्यः कृतवर्मा तथैव च ॥ विंदानुविंदावावन्त्यौ सैन्धवश्च जयद्रथः १ चित्रसेनो विकर्णश्च तथा दुर्मर्षणादयः ॥ दशैते तावका यो
धाभीमसेनमयोधयन् २ महत्यासेनया युक्तानां नादेशमुत्थया ॥ भीष्मस्य समरे राजन् प्रार्थयानामहद्यशः ३ शल्यस्तु नवभिर्बाणैर्भीमसेनमताडयत् ॥ कृतव
र्मा त्रिभिर्बाणैः कृपश्च नवभिः शरैः ४ चित्रसेनो विकर्णश्च भगदत्तश्च मारिष ॥ दशभिर्दशभिर्बाणैर्भीमसेनमताडयत् ५ सैन्धवश्च त्रिभिर्बाणैर्भीमसेनमताडयत् ॥ विंदा
नुविंदावावन्त्यौ पंचभिः पंचभिः शरैः ६ दुर्मर्षणस्तु विंशत्या पाण्डवं निशितैः शरैः ॥ सतान्सर्वान् महाराज राजमानान् पृथक् पृथक् ७ प्रवीरान्सर्वलोकस्य धार्तराष्ट्रान्म
हारथान् ॥ जयानसमं वीरः पाण्डवः परवीरहा ८ सप्तभिः शल्यमाविध्यत् कृतवर्माणमष्टभिः ॥ कृपस्य सशरं चापं मध्ये चिच्छेद भारत ९ अथैनं छिन्नधन्वानं पुनर्वि
व्याध सप्तभिः ॥ विंदानुविंदौ च तथा त्रिभिस्त्रिभिस्ताडयत् १० दुर्मर्षणं च विंशत्या चित्रसेनं च पंचभिः ॥ विकर्णं दशभिर्बाणैः पंचभिश्च जयद्रथम् ११ विध्वाभीमो न
ददृष्टः सैन्धवं च पुनस्त्रिभिः ॥ अथान्यद्दनुरादाय गौतमो रथिनां वरः १२ भीमं विव्याध संख्यो दशभिर्निशितैः शरैः ॥ सविद्धो दशभिर्बाणैस्तोत्रैरिव महाद्विपः ॥
१३ ततः कुद्धो महाराज भीमसेनः प्रतापवान् ॥ गौतमं ताडयामास शरैर्बहुभिराहवे १४ सैन्धवस्य तथा श्वांश्च सारथिं च त्रिभिः शरैः ॥ प्राहिणो नमृत्युलोकाय कालांत
कसमं दुतिः १५ हताश्वान् रथान् तूर्णमवब्रुत्य महारथः ॥ शरांश्चिक्षेप निशितान् भीमसेनस्य संयुगे १६ तस्य भीमो धनुर्मध्ये द्वाभ्यां चिच्छेद मारिष ॥ भल्लाभ्यां भरत
श्च सैन्धवस्य महात्मनः १७ सच्छिन्नधन्वा विरथो हताश्वो हतसारथिः ॥ चित्रसेनस्य राजन्नारुहो हत्वरान्वितः १८ अत्यद्भुतं रणे कर्म कृतवांस्तत्र पाण्डवः ॥ महारथान्
शरैर्विद्धावर्ग्यत्वा च मारिष १९ विरथं सैन्धवं च केवलं लोकस्य पश्यतः ॥ तदानममृशे शल्यो भीमसेनस्य विक्रमम् २० संधाय शरांस्तीक्ष्णान् कर्मरपरिमार्जि
तान् ॥ भीमं विव्याध समरे तिष्ठतिष्ठति चाब्रवीत् २१ कृपश्च कृतवर्मा च भगदत्तश्च वीर्यवान् ॥ विंदानुविंदावावन्त्यौ चित्रसेनश्च संयुगे २२ दुर्मर्षणो विकर्णश्च सिंघुरा
जश्च वीर्यवान् ॥ भीमं ते विव्यधुस्तूर्णं शल्यहेतोर रिंदमाः २३ सच तान् प्रतिविव्याध पंचभिः पंचभिः शरैः ॥ शल्यं विव्याध सत्पुत्रपुनश्च दशभिः शरैः २४ तं शल्यो न
वभिर्भित्त्वा पुनर्विव्याध पंचभिः ॥ सारथिं वास्यभलेन गाढं विव्याध मर्मणि २५ विशोकं प्रेक्ष्य निर्भिन्नं भीमसेनः प्रतापवान् ॥ मद्राजं त्रिभिर्बाणैर्बाह्वोरुरसि चार्पयत्
२६ तथैतरान्महोष्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिर्जिह्मैः ॥ ताडयामास समरे सिंहवद्विननाद च २७ ते हियतामहोष्वासाः पाण्डव्युद्धकोविदम् ॥ त्रिभिस्त्रिभिर्कुण्डैर्भृशं मर्म
स्य ताडयन् २८ सोऽतिविद्धो महोष्वासो भीमसेनो न विव्यथे ॥ पर्वतो वारिधाराभिर्वर्षमाणैरिवांबुदैः २९ सतुक्रोधसमाविष्टः पाण्डवानां महारथः ॥ मद्रेश्वरं त्रिभि
र्बाणैर्भृशं विध्वा महायशः ३० कृपं च नवभिर्बाणैर्भृशं विध्वासमंततः ॥ प्राग्योतिषं शतैराजौ राजन् विव्याध सायकैः ३१

सात्वतस्य कृतवर्मणः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ मत्वातृणेन तांस्तुल्यानितितुल्यशब्दोपादानान्न द्वितीयाचतुर्थ्योक्तितुल्याधैरतुलोपमाभ्यामितितृतीया ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

ततस्तु सशरं चापं सात्वतस्य महात्मनः ॥ क्षुरप्रेण मुतीक्ष्णेन चिच्छेदकृतहस्तवत् ३२ तथाऽन्यद्भनुरादाय कृतवर्मावृकोदरम् ॥ आजघान भ्रुवोर्मध्ये नाराचेन परं
तपः ३३ भीमस्तु समरे विध्वाशल्यं नवभिरायसैः ॥ भगदत्तं त्रिभिश्चैव कृतवर्माणमष्टभिः ३४ द्वाभ्यां द्वाभ्यां तु विव्याध गौतमप्रभृतीन् त्रयान् ॥ तेऽपि तं समरे
जन्विव्यधुर्निशितैः शरैः ३५ स तथा पीड्यमानोऽपि सर्वशस्त्रैर्महारथैः ॥ मत्वातृणेन तांस्तुल्यान् विचचार गतव्यथः ३६ ते चापिरथिनां श्रेष्ठा भीमाय निशितान् श
रान् ॥ प्रेषयामासुरव्यग्राः शतशोऽथ सहस्रशः ३७ तस्य शक्तिं महावेगां भगदत्तो महारथः ॥ चिक्षेप समरे वीरः स्वर्णदंढां महामते ३८ तोमरं सैन्धवो राजापट्टिशं च म
हाभुजः ॥ शतघ्नीं च कृपो राजवृक्षं शल्यश्च संयुगे ३९ अथेतरे महेष्वासाः पंचपंचशिलीमुखान् ॥ भीमसेनं समुद्दिश्ये प्रेषयामासुरोजसा ४० तोमरं च द्विधा चक्रेशुरप्रे
णानिलात्मजः ॥ पट्टिशं च त्रिभिर्बाणैश्चिच्छेदतिलकांडवत् ४१ स बिभेद शतघ्नीं च नवभिः कंकपत्रिभिः ॥ मद्राजप्रयुक्तं च शरं छित्त्वा महारथः ४२ शक्तिं चिच्छेद सहसा
भगदत्तेरितारणे ॥ तथेतरान् शरान्धोरान् शरैः सन्नतपर्वभिः ४३ भीमसेनो रणश्वाधी त्रिघैकैकं समाच्छिनत् ॥ तांश्च सर्वान् महेष्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिरताडयत् ४४ ततो धनं जय
स्तत्र वर्तमाने महारणे ॥ आजगाम रथेनाजौ भीमं दृष्ट्वा महारथम् ४५ निघ्नन्तं समरेश त्रून् यो धयानं च सायकैः ॥ तौ तु तत्र महात्मानौ समेतौ वीक्ष्य पांडवौ ४६ न शशंसु र्जयंत
त्रतावकाः पुरुषर्षभाः ॥ अथार्जुनो रणे भीमं यो धयन्तं महारथान् ४७ भीष्मस्य निधना कांक्षी पुरस्कृत्य शिखंडिनम् ॥ आससाद रणे वीरांस्तव कान्दश भारत ४८
ये स्म भीमं रणे राजन्यो धयंतो व्यवस्थिताः ॥ बीभत्सुस्तान्था विध्य द्भीमस्य प्रियकाम्यया ४९ ततो दुर्योधनो राजा सुशर्माणमचोदयत् ॥ अर्जुनस्य वधार्थाय भीमसे
नस्य चोभयोः ५० सुशर्मन् गच्छ शीघ्रं त्वं बलौघैः परिवारितः ॥ जहि पांडुसुतावैतौ धनं जयवृकोदरौ ५१ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य त्रैगर्तः प्रस्थलाधिपः ॥ अभिद्रुत्य
रणे भीममर्जुनं चैव धन्विनौ ५२ रथैरेकसाहस्रैः समं तात्पर्यवारयत् ॥ ततः प्रववृते युद्धमर्जुनस्य परैः सह ५३ ॥ इति महाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि
भीमपराक्रमत्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ अर्जुनस्तुरणं शल्यं यतमानं महारथम् ॥ छादयामास समरेशरैः सन्न
तपर्वभिः १ सुशर्माणं कृपं चैव त्रिभिस्त्रिभिरविध्यत ॥ प्राग्जोतिषं च समरसैन्धवं च जयद्रथम् २ चित्रसेनं विकर्णं च कृतवर्माणमेव च ॥ दुर्मर्षणं च राजेन्द्रावांत्यौ च
महारथौ ३ एकैकं त्रिभिरानर्च्छत्कंकवर्हिणवाजितैः ॥ शरैरतिरथो युद्धे पीडयन् वाहिनीं तव ४ जयद्रथोरणे पार्थं विध्वा भारतसायकैः ॥ भीमं विव्याध तरसा चित्रसे
नरथे स्थितः ५ शल्यश्च समरे जिष्णुं कृपश्च रथिनां वरः ॥ विव्यधाते महाराज बहुधामर्मभेदिभिः ६

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ अर्जुन इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

चित्रसेनादयश्चैवपुत्रास्तवविशांपते ॥ पंचभिःपंचभिस्तूर्णसंयुगेनिशितैःशरैः ७ आजघ्नुरर्जुनसंख्येभीमसेनचमारिष ॥ तौतत्ररथिनांश्रेष्ठौकौन्तेयौभरतर्षभौ ८
 अपीडयेतांसमरेत्रिगर्तानामहद्वलम् ॥ सुशर्माऽपिरणेपार्थशरैर्नवभिराशुगैः ९ ननादबलवत्रादंत्रासयानोमहद्वलम् ॥ अन्येचरथिनःशूराभीमसेनधनंजयौ १०
 विव्यधुर्निशितैर्बाणैरुन्मपुंखैरजिघ्रैः ॥ तेषांचरथिनांमध्येकौन्तेयौभरतर्षभौ ११ क्रोडमानौरथोदारौचित्ररूपौव्यदृश्यताम् ॥ आमिषेप्सूगवांमध्येसिंहाविव
 मदोत्कटौ १२ छित्वाधनूंषिशूराणांशरांश्चबहुधारणे ॥ पातयामासतुर्वीरौशिरांसिशतशोचृणाम् १३ रथाश्चबहवोभग्राहयाश्चशतशोहताः ॥ गजाश्चमगजा
 रोहाःपेतुरुर्व्यामहा १४ रथिनःसादिनश्चापितत्रतत्रनिषूदिताः ॥ दृश्यन्तेबहवोराजन्वेपमानाःसमंततः १५ हतैर्गजपदात्योर्वैर्वाजिभिश्चनिषूदितैः ॥ रथैश्चब
 हुधाभग्नैःसमास्तीर्यतमेदिनी १६ छत्रैश्चबहुधाच्छिन्नैर्ध्वजैश्चविनिपातितैः ॥ अंकुशैरपविद्धैश्चपरिस्तोमैश्चभारत १७ केयूरैरंगदैर्हारैर्कवैर्मृदितैस्तथा ॥ उष्णीषै
 र्ऋष्टिभिश्चैवचामरव्यजनैरपि १८ तत्रतत्रापविद्धैश्चबाहुभिश्चदंनोक्षितैः ॥ ऊरुभिश्चनरेन्द्राणांसमास्तीर्यतमेदिनी १९ तत्राद्भुतमपश्यामरणेपार्थस्यविक्रमम् ॥ शरैः
 संवार्यतान्वीरान्यजवानमहाबलः २० पुत्रस्तुतवतंदृष्ट्वाभीमार्जुनपराक्रमम् ॥ गांगेयस्यरथाभ्याशमुपजग्मेमहाबलः २१ कृपश्चकृतवर्माचसैन्धवश्चजयद्रथः ॥ विं
 दानुर्विंदावावंत्यौनाजहुःसंयुगंतदा २२ ततोभीमोमहेष्वासःफाल्गुनश्चमहारथः ॥ कौरवाणांचमूंघोरांभृशंदुद्रुवतूरणे २३ ततोबर्हिणवाजानामयुतान्यवुदनिच ॥
 धनंजयरथेतूर्णपातयंतिस्मभूमिनाः २४ ततस्तान्शरजालेनसन्निवार्यमहारथान् ॥ पार्थःसमंतात्समरेप्रेषयामासमृत्यवे २५ शल्यस्तुसमरेजिष्णुंकीडन्निवमहारथः ॥
 आजघानोरसिकुक्षोभल्लैःसन्नतपर्वभिः २६ तस्यपार्थोधनुश्छित्त्वाहस्तावापंचपंचभिः ॥ अथैनसायकैस्तीक्ष्णैर्भृशंविव्याधमर्मणि २७ अथान्यद्भनुरादायसमरेभार
 साधनम् ॥ मद्रेश्वरारणेजिष्णुंताडयामासरोषितः २८ त्रिभिःशरैर्महाराजवासुदेवंचपंचभिः ॥ भीमसेनंचनवभिर्बाहोरुसिचार्पयत् २९ ततोद्रोणोमहाराजमागध
 श्चमहारथः ॥ दुर्योधनसमादिष्टौतंदेशमुपजग्मतुः ३० यत्रपार्थोमहाराजभीमसेनश्चशंडवः ॥ कौरव्यस्यमहासेनांजघ्नतुःसुमहारथौ ३१ जयत्सेनस्तुसमरेभोमंभो
 मायुधंयुधि ॥ विव्याधनिशितैर्बाणैरष्टभिर्भरतर्षभ ३२ तंभीमोदशभिर्विध्वापुनर्विव्याधपंचभिः ॥ सारथिचास्यभल्लेनरथनोडादपातयत् ३३ उद्धांतैस्तुरगैःसोऽथ
 द्रवमाणैःसमंततः ॥ मागधोऽपसृष्टेराजासर्वमैन्यस्यपश्यतः ३४ द्रोणश्चविवरंदृष्ट्वाभोमसेनंशिलीमुखैः ॥ विव्याधबाणैर्निशितैःपंचषष्टिभिरायसैः ३५ तंभीमःस
 मरश्चाधीगुरुंपितृसमरणे ॥ विव्याधपंचभिर्भल्लैस्तथाषष्ट्याचभारत ३६ अर्जुनस्तुसुशर्माणंविध्वाबहुभिरायसैः ॥ व्यधमत्तस्यतत्सैन्यंमहाभ्राणियथाऽनिलः ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इति भी० नी० भा० चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ निरविद्यतनिर्वेदं जगाम १०

ततोभीष्मश्चराजाचक्रौ सत्यश्ववृहद्वलः ॥ समवर्तन्तसंकुद्धाभीमसेनधनंजयौ ३८ तथैवपांडवाः शूराधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ॥ अभ्यद्रवत्रणेभीष्मं व्यादितास्यमिवांतकम्
३९ शिखंडीतुसमासाद्य भरतानां पितामहम् ॥ अभ्यद्रवतसंहृष्टोभयंत्यक्तामहारथात् ४० युधिष्ठिरमुखाः पार्थाः पुरस्कृत्य शिखंडिनम् ॥ अयोधयनरणेभीष्मं सहि
ताः सर्वसृजयैः ४१ तथैवतावकाः सर्वेपुरस्कृत्ययतव्रतम् ॥ शिखंडिप्रमुखान्पार्थान्योध्ययन्तिस्मसंयुगे ४२ ततः प्रवृत्तेयुद्धं कौरवाणां भयावहम् ॥ तत्रपांडुसुतैः सार्धं
भीष्मस्यविजयंप्रति ४३ तावकानांजयेभीष्मोग्लहआसीद्विशंपते ॥ तत्रहिहूतमासक्तंविजयायेतरायवा ४४ धृष्टद्युम्नस्तुरजेंद्रसर्वसैन्यान्चोदयत् ॥ अभ्यद्रवतगां
गेयंमाभैष्टरथसत्तमाः ४५ सेनापतिवचः श्रुत्वापांडवानांवरूथिनी ॥ भीष्मंसमभ्ययात्तूष्णीं प्राणांस्त्यक्तामहाहवे ४६ भीष्मोऽपिरथिनांश्रेष्ठः प्रतिजग्राहतांचमूम् ॥
आपतंतीं महाराजवेलामिवमहोदधिः ४७ ॥ इति श्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणि भीमार्जुनपराक्रमेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथंशान्तनवोभीष्मोदशमेऽहनि संजय ॥ अयुध्यतमहावीर्यः पांडवैः सहसृजयैः १ कुरवश्चकथंयुद्धेपांडवान्प्रत्यवारयन् ॥ आचक्ष्वमेमहा
युद्धंभीष्मस्याहवशोभिनः २ ॥ संजय उवाच ॥ कुरवः पांडवैः सार्धयद्युध्यंत भारत ॥ यथाचतदभूद्युद्धंतनुवक्ष्यामिसांप्रतम् ३ गमिताः परलोकाय परमास्त्रैः किरीटि
ना ॥ अहन्यहनिसंकुद्धास्तावकानांमहारथाः ४ यथाप्रतिज्ञं कौरव्यः सचापिसमितिंजयः ॥ पार्थानामकरोद्भीष्मः सततंसमितिक्षयम् ५ कुरुभिः सहितंभीष्मंयुध्यमा
नंपरंतप ॥ अर्जुनंचसपांचाल्यंसंशयोविजयेऽभवत् ६ दशमेऽहनि तस्मिंस्तुभीष्मार्जुनसमागमे ॥ अवर्ततमहारौद्रः सततंसमितिक्षयः ७ तस्मिन्नयुतशोराजनृभूयश
श्चपरंतपः ॥ भीष्मः शान्तनवोयोधानृजघानपरमास्त्रवित् ८ येषामज्ञातकल्पानिनामगोत्राणि पार्थिव ॥ तेहतास्तत्रभीष्मेणशूराः सर्वेऽनिवर्तिनः ९ दशहानिततस्त
स्वाभीष्मः पांडववाहिनीम् ॥ निरविद्यतधर्मात्माजीवितेनपरंतप १० सक्षिप्रबंधमन्विच्छन्नात्मनोऽभिमुखोरणे ॥ नहन्त्यामानवश्रेष्ठान्संग्रामेसुबहूनि ११ चिंतयि
त्वामहाबाहुः पितदेवव्रतस्तव ॥ अभ्याशस्थंमहाराजपांडवंवाक्यमब्रवीत् १२ युधिष्ठिरमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ शृणुष्ववचनंतातधर्म्यंस्वर्ग्यंचजल्पतः १३
निर्विण्णोऽस्मिभृशंतातदेहेनानेनभारत ॥ घ्नतश्चमेगतः कालः सुबहून्प्राणिनोरणे १४ तस्मात्पार्थपुरोधायपंचालान्त्तंजयांस्तथा ॥ मद्वेक्रियतांयत्नोममचेदिच्छ
सिप्रियम् १५ तस्यतन्मतमाज्ञायपांडवः सत्यदर्शनः ॥ भीष्मंप्रतिययौराजासंग्रामेसहसृजयैः १६ धृष्टद्युम्नस्ततोराजन्पांडवश्चयुधिष्ठिरः ॥ श्रुत्वाभीष्मस्यतांवाचं
चोदयामासतुर्बलम् १७ अभिद्रवध्वंयुद्धचध्वंभीष्मंजयतसंयुगे ॥ रक्षिताः सत्यसंधेनजिष्णुनारिपुजिष्णुना १८

११ । १२ । १३ निर्विण्णोविरक्तः १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० ब्रह्मलोकपराः बृहन्न्यामहातिलोके प्रतिनयमानाः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५

अयंचापिमहं प्वासः पार्षतोवाहिनीपतिः ॥ भीमसेनश्च समरेपालयिष्यति वोधुवम् १९ मावोभीष्माद्रयं किंचिदस्त्वद्ययुधिष्ठंजयाः ॥ ध्रुवंभीष्मं विजेष्यामः पुरस्कृत्य
शिखंडिनम् २० ततश्चासमयंकृत्वा दशमंऽहनि पांडवाः ॥ ब्रह्मलोकपराभूत्वासंजग्मुः क्रोधमूर्छिताः २१ शिखंडिनं पुरस्कृत्य पांडवं च धनंजयम् ॥ भीष्मस्य पातनेय
त्वं परमेते समास्थिताः २२ ततस्तव सुतादिष्टानां नानाजनपदेश्वराः ॥ द्रोणेन सह पुत्रेण सह सेना महाबलाः २३ दुःशासनश्च बलवान्सहस्रैः सहोदरैः ॥ भीष्मसमरमध्य
स्थं पालयांचक्रिरे तदा २४ ततस्तु तावकाः शूराः पुरस्कृत्य महाव्रतम् ॥ शिखंडिप्रमुखान् पार्थान्यो धयंति स्म संयुगे २५ चेदिभिस्तु सपंचालैः सहितो वानरध्वजः ॥ ययौ
शांतनवं भीष्मं पुरस्कृत्य शिखंडिनम् २६ द्रोणपुत्रं शिनेन साधृष्टके तुस्तु पौरवम् ॥ अभिमन्युः सहा मात्यं दुर्योधनमयो धयत् २७ विराटस्तु सहानीकः सहसेनं जयद्रथम् ॥
वृद्धक्षत्रस्य दायामासाद परंतप २८ मद्राजं महं प्वासं सहसैन्यं युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनोऽभिगुप्तस्तु नागानीकमुपाद्रवत् २९ अप्रधृष्य मनावार्य सर्वशस्त्रभृतां वरम् ॥ द्रौणिप्र
तिययौ यत्तः पांचाल्यः सहसोदरैः ३० कर्णिकारध्वजं चैव सिंहकेतुररिंदमः ॥ प्रत्युज्जगाम सौभद्राजपुत्रो बृहद्वलः ३१ शिखंडिनं च पुत्रास्ते पांडवं च धनंजयम् ॥ राजभिः
समरे पार्थमभिपेतुर्जिघांसवः ३२ तस्मिन्नतिमहाभीमसेनयोर्वै पराक्रमे ॥ संप्रधावत्स्वनीकेषु मेदिनीसमकंपत ३३ तान्यनीकान्यनीकेषु समसज्जंत भारत ॥ तावकानां
परेषां च दृष्ट्वा शांतनवं रणे ३४ ततस्तेषां प्रतप्तानां मन्योन्यमभिधावताम् ॥ प्रादुरासीन् महाशङ्को दिक्षु सर्वासु भारत ३५ शंखदुन्दुभिघोषश्च वारणानां च बृंहितैः ॥ सिंहना
दश्च सैन्यानां दारुणः समपद्यत् ३६ साच सर्वनरेन्द्राणां चन्द्रार्कसदृशी प्रभा ॥ वीरांगदकिरीटेषु निष्प्रभा समपद्यत् ३७ रजोमेवास्तु संजज्ञुः शस्त्रविद्युद्गिरावृताः ॥ धनुषां
चापि निर्घोषो दारुणः समपद्यत् ३८ बाणशंखप्रणादाश्च भेरिणां वमहास्वनाः ॥ रथघोषश्च संजज्ञे सेनयोरुभयोरपि ३९ पाशशक्त्यष्टिसंघैश्च बाणौघैश्च समाकुलम् ॥
निष्प्रकाशमिवाकाशं सेनयोः समपद्यत् ४० अन्योन्यं रथिनः पेतुर्वाजिनश्च महाहवे ॥ कुंजराकुंजराजघ्नः पादातांश्च पदातयः ४१ तत्रासीत्सुमहद्युद्धं कुरूणां पांडवैः सह ॥
भीष्महेतोर्नरव्याघ्रश्येनयोरामिषेयथा ४२ तेषां समागमो घोरो बभूव युधिसंगतः ॥ अन्योन्यस्य वधार्थाय जिगीषूणां महाहवे ४३ ॥ इति श्रीम० भीष्मप० भीष्मव०
भीष्मोपदेशोपचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ संजय उवाच ॥ अभिमन्युर्महाराज तव पुत्रमयो धयत् ॥ महत्या सेनया युक्तं भीष्महेतोः पराक्रमी १ दुर्योधनो
रणं कर्णिनवभिर्नतपर्वभिः ॥ आजघानोरसिकुद्धः पुनश्चैनं त्रिभिः शरैः २ तस्य शक्तिरणे कर्णिणमृत्योर्घोरां स्वसामिव ॥ प्रेषयामास संकुद्धो दुर्योधन रथं प्रति ३ तामाप
तंतीं सहसा घोररूपां विशांपते ॥ द्विधा चिच्छेदे तं पुत्रः क्षुरेण महारथः ४ तां शक्तिं पतितां दृष्ट्वा कर्णिणः परमकोपनः ॥ दुर्योधनं त्रिभिर्बाणैर्बाह्वोरसि चार्पयत् ५

३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ अभिमन्युरिति १ । २ । ३ । ४ । ५

पुनश्चैनं ॥ १० ॥ राजवानस्तनांतरे ॥ दशभिर्भरतश्चेष्टभरतानांमहारथः ६ तद्युद्धमभवद्दोरंचित्ररूपंचभारत ॥ इन्द्रियप्रीतिजननंसर्वपार्थिवपूजितम् ७ भीष्मस्य
निवन्तःपार्थस्यविजयायच ॥ युयुधातुरणेवीर्यसौभद्रकुरुपुंगवौ ८ सात्यकिंरुभसंयुद्धेद्रौणिर्ब्राह्मणपुंगवः ॥ आजवानोरसिकुद्धोनाराचेनपरंतपः ९ शैने
योजिपुंगुराःपुत्रंसर्वमर्मसुभारत ॥ अताडयदमेयात्मानवभिःकंकवाजितैः १० अश्वत्थामातुसमरेसात्यकिंनवभिःशरैः ॥ त्रिंशताचपुनस्तूर्णबाह्वोरुसिचार्पयत् ११
सोऽतिविद्धोमहेष्वासोद्रोणपुत्रेणसात्वतः ॥ द्रोणपुत्रंत्रिभिर्बाणैराजवानमहायशाः १२ पौरवोवृष्टकेतुंचशरैराच्छाद्यसंयुगे ॥ बहुधादार्यांचक्रेमहेष्वासंमहारथः १३
तथैवपौरवंयुद्धेवृष्टकेतुर्महारथः ॥ त्रिंशतानिशितैर्बाणैर्विव्याधाशुमहाभुजः १४ पौरवस्तुधनुश्छित्त्वाधृष्टकेतोर्महारथः ॥ ननादबलवन्नादंविव्याधचशितैःशरैः १५
सोऽन्यत्कार्मुकमादायपौरवंनिशितैःशरैः ॥ आजवानमहाराजत्रिसप्तत्याशिलीमुखैः १६ तौतुत्रमहेष्वासौमहामात्रौमहारथौ ॥ महताशरवर्षेणपरस्परमविध्यताम्
१७ अन्योन्यस्यधनुश्छित्त्वाहयान्हत्वाचभारत ॥ विरथावसियुद्धायसमीयतुरमर्षणौ १८ आर्षभेचर्मणीचित्रेशतचंद्रपुरस्कृते ॥ तारकाशतचित्रेचनिस्त्रिंशौसुमहाप्रभौ
१९ प्रवृह्यविमलैराजस्तावन्योन्यमभिद्रुतौ ॥ वासितासंगमेयत्तौसिंहाविवमहावने २० मंडलानिविचित्राणिगतप्रत्यागतानिच ॥ चेरतुर्दर्शयन्तौचप्रार्थयंतौ
परस्परम् २१ पौरवोवृष्टकेतुंतुशंसदेशेमहासिना ॥ ताडयामाससंकुद्धस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् २२ चोदिराजोऽपिसमरेपौरवंपुरुषर्षभम् ॥ आजवानशिताग्रेणजनुदे
शेमहासिना २३ तावन्योन्यंमहाराजममासाद्यमहाहवे ॥ अन्योन्यवेगाभिहतौनिपेततुररिंदमौ २४ ततःस्वरथमारोप्यपौरवंतनयस्तव ॥ जयत्सेनोरथेनाजावपी
वाहरणाजिगत् २५ धृष्टकेतुंसमरेमाद्रीपुत्रःप्रतापवान् ॥ अपोवाहरणेकुद्धःसहदेवःपराक्रमी २६ चित्रसेनःसुशर्माणंविध्वाबहुभिरायसैः ॥ पुनर्विव्याधतंपष्ट्यापु
नश्चनवभिःशरैः २७ सुशर्मातुरणेकुद्धस्तवपुत्रंविशांपते ॥ दशभिर्दशभिश्चैवविव्याधनिशितैःशरैः २८ चित्रसेनश्चतराजंस्त्रिंशतानतपर्वभिः ॥ आजवानरणेकुद्धःस
चतंप्रत्यविध्यत् २९ भीष्मस्यसमरेराजन्यशामानंचवर्धयत् ॥ सौभद्रोराजपुत्रंतुबृहद्वलमयोधयत् ३० पार्थहेतोःपराक्रान्तोभीष्मस्यायोधनंप्रति ॥ आर्जुनिकोसले
द्रस्तुविध्वापंचभिरायसैः ३१ पुनर्विव्याधविंशत्याशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ सौभद्रःकोसलेन्द्रंतुविव्याधाष्टभिरायसैः ३२ नाकंपयतसंग्रामेविव्याधचपुनःशरैः ॥ कौसल्य
स्यधनुश्चापिपुनश्चिच्छेदफाल्गुनिः ३३ आजवानशरैश्चापित्रिंशताकंकपत्रिभिः ॥ सोऽन्यत्कार्मुकमादायराजपुत्रोबृहद्वलः ३४ फाल्गुनिसमरेकुद्धोविव्याधवहुभिः
शरैः ॥ तयोर्युद्धंसमभवद्वीष्महेतोःपरंतप ३५ संरन्धयोर्महाराजसमरेचित्रयोधिनाः ॥ यथादेवासुरेयुद्धेबलिवासवयोरभूत् ३६

३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४ समुदयसंग्रामं । 'भवेत्समुदयःसंघेसंयुगेचसमुद्रमे' इतिमेदिनी ४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७
भीमसेनोगजानीकंयोधयन्बह्वशोभत ॥ यथाशक्रोवज्रपाणिर्दारयन्पर्वतोत्तमान् ३७ तेवध्यमानाभीमेनमातंगागिरिसन्निभाः ॥ निपेतुरुर्व्यासहितानादयंतोवसुंधराम्
३८ गिरिमात्राहितेनागाभिर्त्रांजनचयोपमाः ॥ विरेजुर्वसुधांप्राप्ताविकीर्णाश्चपर्वताः ३९ युधिष्ठिरोमहेष्वासोमद्राजानमाहवे ॥ महत्यासेनयागुसंपीडयामास
संगतम् ४० मद्रेश्वरश्चसमरेधर्मपुत्रमहारथम् ॥ पीडयामाससंरब्धोभीष्महेतोः पराक्रमी ४१ विराट्सैनध्वोराजाविध्वासन्नतपर्वभिः ॥ नवभिःसायकैस्तीक्ष्णै
स्त्रिंशतापुनरार्षयत् ४२ विराटश्चमहाराजसैनधवंवाहिनीपतिः ॥ त्रिंशद्भिर्निशितैर्बाणैराजवानस्तनांतरे ४३ चित्रकार्मुकनिस्त्रिंशौचित्रवर्मायुधध्वजौ ॥ रेजतु
श्चित्ररूपौतौसंग्रामेत्स्यसैनधवौ ४४ द्रोणःपांचालपुत्रेगसमागम्यमहारणे ॥ महासमुदयंचक्रेशैःसन्नतपर्वभिः ४५ ततोद्रोणोमहाराजपार्षतस्यमहद्धनुः ॥ छित्वा
पंचाशतेषूणांपार्षतंसमविध्यत ४६ सोऽन्यत्कार्मुकमादायपार्षतःपरवीरहा ॥ द्रोणस्यमिषतोयुद्धेप्रेषयामाससायकान् ४७ ताञ्छराञ्छरधातेनचिच्छेदसमहारथः ॥
द्रोणोद्बुधपुत्रायप्राहिणोत्पंचसायकान् ४८ ततःकुद्धोमहाराजपार्षतःपरवीरहा ॥ द्रोणायचिक्षेपगदांयमदंडोपमारणे ४९ तामापतंतींसहसाहेमपट्टविभूषि
ताम् ॥ शैरैःपंचाशताद्रोणोवारयामाससंयुगे ५० साछिन्नाबहुधाराजन्द्रोणचापच्युतैःशैरैः ॥ चूर्णीकृताविशीर्यैतीपपातवसुधातले ५१ गदांविनिहतांदृष्ट्वापा
र्षतःशत्रुतापनः ॥ द्रोणायशक्तिंचिक्षेपसर्वपारसर्वोशुभाम् ५२ तांद्रोणोनवभिर्बाणैश्चिच्छेदयुधिभारत ॥ पार्षतंचमहेष्वासंपीडयामाससंयुगे ५३ एवमेतन्महा
युद्धेद्रोणपार्षतयोरभूत् ॥ भीष्मंप्रतिमहाराजवोरूपंभयानकम् ५४ अर्जुनःप्राप्यगांगेयंपीडयन्निशितैःशैरैः ॥ अभ्यद्रवतसंयत्तोवनेमत्तमिवद्विपम् ५५ प्रत्युद्य
यौचंतराजाभगदत्तःप्रतापवान् ॥ त्रिधाभिन्नेननागेनमदांधेनमहाबलः ५६ तमापतंतंसहसामहेन्द्रगजसन्निभम् ॥ परंयत्नंसमास्थायबीभत्सुःप्रत्यपद्यत ५७ ततो
गजगतोराजाभगदत्तःप्रतापवान् ॥ अर्जुनंशरवर्षेणवारयामाससंयुगे ५८ अर्जुनस्तुततोनागमायांतरंजतोपमैः ॥ विमलैरायसैस्तीक्ष्णैरविध्यतमहारणे ५९ शिखं
डिनंचकौन्तेयोयाहियाहीत्यचोदयत् ॥ भीष्मंप्रतिमहाराजजह्मेनमितिचाब्रवीत् ६० प्राग्ज्योतिषस्ततोहित्वापांडवंपांडुपूर्वज ॥ प्रययौत्वरितोराजन्दुपदस्यरथंप्रति
६१ ततोऽर्जुनोमहाराजभीष्ममभ्यद्रवद्धुतम् ॥ शिखंडिनंपुरस्कृत्यततोयुद्धमवर्तत ६२ ततस्तेतावकाःशूराःपांडवंरभसंयुधि ॥ समभ्यधावन्क्रोशंतस्तदद्भुतमिवा
भवत् ६३ नानाविधान्यनीकानिपुत्राणांतेजनाधिप ॥ अर्जुनोव्यधमत्कालेदेवीवाभ्राणिमारुतः ६४ शिखंडीतुसमासाद्यभरतानांपितामहम् ॥ इषुभिस्तूर्णमव्य
ग्राबहुभिःससमाचिनोत् ६५ रथाग्रगारश्चापार्चिरसिशक्तिगदेन्धनः ॥ शरसंघमहाज्वालःक्षत्रियान्समरेऽदहत् ६६ यथाग्निःसुमहानिद्धःकक्षेचरतिसानिलः ॥
तथाज्ज्वालभीष्मोऽपिदिव्यान्यस्त्राण्युदीरयन् ६७

सोमकांश्चरणेभीष्मोज्ज्वेपार्थपदानुगान् ॥ न्यवारयततत्सैन्यं पाण्डवस्य महारथः ६८ सुवर्णपुंखैरिषुभिः शितैः सन्नतपर्वभिः ॥ नादयन्सदिशोभीष्मः प्रदिशश्चमहाहवे
६९ पातयन्नरथिनोराजनहयांश्चसहसादिभिः ॥ मुण्डतालवनानीवचकारसरथव्रजान् ७० निर्मनुष्यान् रथान् राजान् गजान् श्वांश्चसंयुगे ॥ चकारसमरेभीष्मः सर्वशस्त्र
भृतांवरः ७१ तस्यज्यातलनिर्घोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ निशम्य सर्वतो राजन्समकंपन्तसैनिकाः ७२ अमोघान्यपतन्वाणाः पितुस्तेमनुजेश्वर ॥ नासज्जंतशरीरेषु
भीष्मचापच्युताः शराः ७३ निर्मनुष्यान् रथान् राजन्स्युक्तान् जवनैर्हयैः ॥ वातायमानान् द्राक्षं हियमाणान् विक्षां पते ७४ चेदिकाशिकरूपाणां सहस्राणि चतुर्दश ॥
महारथाः समाख्याताः कुलपुत्रास्तनुत्यजः ७५ अपरावर्तिनः शूराः सुवर्णविकृतध्वजाः ॥ संग्रामेभीष्ममासाद्य सवाजिरथकुंजराः ७६ जग्मुस्ते परलोकाय व्यादितास्य
मिवांतकम् ॥ नतत्रासीद्वरेण राजन्सोमकानां महारथः ७७ यः संप्राप्यरणेभीष्मं जीवितेस्ममनोदधे ॥ तांश्च सर्वान् रणे यो धान् प्रेतराजपुरं प्रति ७८ नीतानमन्यंतजना
दृष्ट्वाभीष्मस्य विक्रमम् ॥ न कश्चिद्देनं समं प्रत्युद्याति महारथः ७९ ऋते पांडुसुतं वीरं श्वेताश्वं कृष्णसारथिम् ॥ शिखंडिनं च समरे पांचाल्यममि तौजसम् ८० ॥ इति श्री
महाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि संकुलयुद्धे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ शिखंडीतुरणे भीष्ममासाद्य पुरुष
भम् ॥ दशभिर्निशितैर्भलैराजधानस्तनांतरं १ शिखंडिनं तु गाङ्गेयः क्रोधदीप्तेन चक्षुषा ॥ संप्रैक्षत कटाक्षेण निर्दहन्निव भारत २ स्त्रीत्वं तस्य स्मरन् राजन्सर्वलोकस्य पश्य
तः ॥ नाजवानरणेभीष्मः स च तन्नावबुद्धवान् ३ अर्जुनस्तु महाराज शिखंडिनमभाषत ॥ अभिद्रवस्व त्वरितं जहि चैनं पितामहम् ४ किं ते विवक्षया वीरजहि भीष्मं महा
रथम् ॥ न ह्यन्यमनुपश्यामि कंचिद्यौधिष्ठिरेबले ५ यः शक्तः समरेभीष्मं प्रतियोद्धुमिहाहवे ॥ ऋते त्वां पुरुषव्याघ्रसत्यमेतद्वीमिते ६ एवमुक्तस्तु पार्थेन शिखंडी भरत
र्षभ ॥ शरैर्नानाविधैस्तूर्णपितामहमवाकिरत् ७ अचिंतयित्वा तान् बाणान्पितादेव व्रतस्तव ॥ अर्जुनं समरे कुड्मवारयामास सायकैः ८ तथैव च चमूं सर्वा पाण्डवानां महा
रथः ॥ अप्रैषीत्स शरैस्तीक्ष्णैः परलोकाय मारिष ९ तथैव पाण्डवाराजन्सैन्येन महता वृताः ॥ भीष्मं संछादयामासुर्मैघा इव दिवाकरम् १० ससमं तात्परिवृता भारतो भरत
र्षभ ॥ निर्ददाहरणेशूरा न्वनेव हिरिवज्जलन् ११ तत्राद्भुतमपश्यामतव पुत्रस्य पौरुषम् ॥ अयोधयच्च यत्पार्थजुगोपचपितामहम् १२ कर्मणा तेन समरे तव पुत्रस्य ध
न्विनः ॥ दुःशासनस्य तु तपुः सर्वलोकामहात्मनः १३ यदेकः समरे पार्थान् सार्जुनान् समयोधयत् ॥ न चैनं पाण्डवायुद्धे वारयामासु रूल्बणम् १४ दुःशासनेन समरे रथिनो
विरथीकृताः ॥ सादिनश्चमहेष्वासाहस्तिनश्च महाबलाः १५

१६ । १७ भारतमहामात्रं भरतवंशश्रेष्ठं १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ शर्ममुखे तु त्वात् वर्मरक्षादे तु त्वात् २८ समामितुं उपमर्षितुं

विनिर्भिन्नाः शरैस्तीक्ष्णैर्निपेतुर्वसुधातले ॥ शरातुरास्तथैवान्येदंतिनो विहृतादिशः १६ यथाग्निश्चिन्धनं प्राप्य ज्वलेद्दीप्ता चैरुल्बणम् ॥ तथा जज्वालपुत्रस्ते पांडुसेनां वि
निर्देहन् १७ तं भारतमहामात्रं पांडवानां महारथः ॥ जेतुं नोत्सहते कश्चिन्नाभ्युद्यातुं कथंचन १८ ऋते महेन्द्रतनयाच्छ्रेताश्चात्कृष्णसारथेः ॥ सहितं समरे राजन्निर्जित्य
दिजयोऽर्जुनः १९ भीष्ममेवाभिदुद्राव सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ विजितस्तव पुत्रोऽपि भीष्मबाहुव्यपाश्रयः २० पुनः पुनः समाश्रयस्य प्रायुध्यतमदात्कटः ॥ अर्जुनस्तु
रणे राजन्यो धयन्संव्यराजत २१ शिखंडीतुरणं राजन्विद्याधैव पितामहम् ॥ शरैश्चानि संस्पृशैस्तथा सर्पविषोपमैः २२ न च स्पते रुजं च कुपितुस्तव जनेश्वर ॥ स्मयमा
नस्तु गांगेयस्तान्बाणान् नृजगृहेतदा २३ उष्णार्तो हिनगे यद्भजलधाराः प्रतीच्छति ॥ तथा जग्राह गांगेयः शरधाराः शिखंडिनः २४ तं क्षत्रियमहाराजददृशुर्वोरमाहवे ॥
भीष्मं दहन्तं सैन्यानि पांडवानां महात्मनाम् २५ ततोऽब्रवीत्तव सुतः सर्वसैन्यानि मारिष ॥ अभिद्रवत संग्रामे फाल्गुनं सर्वतोरणे २६ भीष्मो वः समरे सर्वान्पालयिष्यति धर्म
वित् ॥ तेभ्यं सुमहत्स्य कृत्वा पांडवान्प्रतियुध्यत २७ हेमतालं न महता भीष्मस्तिष्ठति पालयन् ॥ सर्वेषां धार्तराष्ट्राणां समरे शर्मवर्मच २८ त्रिदशाऽपि समुद्युक्तानालं
भीष्मं समासितुम् ॥ किमु पार्थ महात्मानं मर्त्यभूतामहाबलः २९ तस्माद्भवत मायोधाः फाल्गुनं प्राप्य संग्रहे ॥ अहमद्यरणे यत्तोयो धियिष्यामि पांडवम् ३० सहितः
सर्वतो यत्तैर्भवद्भिर्वसुधाधिपैः ॥ तच्छ्रुत्वा तु वचो राजंस्तव पुत्रस्य धन्विनः ३१ सर्वे योधाः सुसंरब्धा बलवंतो महाबलाः ॥ ते विदेहाः कलिंगाश्च दासेरकगणाश्चह ३२ अभि
पेतुर्निषादाश्च सौवीराश्च महारणे ॥ बाह्लीकादरदाश्चैव प्रतीच्योदीच्य मालवाः ३३ अभीषाहाः शूरसेनाः शिवयोऽथ वसातयः ॥ शाल्वाः शकास्त्रिगर्ताश्च अंबश्च केकयैः
सह ३४ अभिपेतुरणे पार्थ पतंगा इव पावकम् ॥ शलभा इव राजेन्द्र पार्थमप्रतिमं रणे ॥ एतान्सर्वान्सहानीकान् महाराजमहारथान् ३५ दिव्यान्यस्त्राणि संचिन्त्य प्रसंधाय
धनं जयः ॥ सत्तैरस्त्रैर्महावेगेर्ददाह सुमहाबलः ३६ शरप्रतापैर्बाभ्रसुः पतंगानि वपावकः ॥ तस्य बाणसहस्राणि सृजतो दृढधन्विनः ३७ दीप्यमानमिवाकाशे गांडीवं
मम दृश्यत ॥ ते शरार्ता महाराजविप्रकीर्णमहाध्वजाः ३८ नाभ्यवर्तन्तराजानः सहिता वानरध्वजम् ॥ सध्वजारथिनः पेतुर्हयारोहा हयैः सह ३९ सगजाश्च गजारोहाः
किरीटिशरताडिताः ॥ ततोऽर्जुनभुजोत्सृष्टैरावृताऽऽसीदुसुंधरा ४० विद्रवद्भिश्च बहुधा बलैराज्ञां समंततः ॥ अथ पार्थो महाराजद्रावयित्वा वरूथिनीम् ४१ दुःशासना
यसु बहून्प्रेषयामास मायकान् ॥ ते तु भित्त्वा तव सुतं दुःशासनमयो मुखाः ४२ धरणीं विविशुः सर्वे वल्मीकमिव पन्नगाः ॥ हयांश्चास्य ततो जघ्ने सारथिं च न्यपातयत् ४३
विविंशतिं च विंशत्या त्रिंशत्कृतवान्प्रभुः ॥ आजघान भृशं चैव पंचभिर्नतपर्वभिः ४४

नाशयितुं वा मर्त्यभूताः मर्त्यस्वरूपाः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

कृपं विकर्णशल्यं च विध्वा बहुभिरायमैः ॥ चकार विरथांश्चैव कौन्तेयः श्वेतवाहनः ४५ एवं तं विरथाः सर्वे कृपः शल्यश्चमारिषः ॥ दुःशासनो विकर्णश्च तथैव च विविंशतिः ४६
संप्राद्वन्तं समरे निर्जिताः सव्यसाचिना ॥ पूर्वाह्ने भरतश्चेष्टपराजित्यमहारथान् ४७ प्रज्वालरणे पार्थो विधूम इव पावकः ॥ तथैव शर्वपेण भास्करांश्च शिवानिव ४८ अ
न्यानपिमहाराजतापयामास पार्थिवान् ॥ पराङ्मुखीकृत्य तथा शर्वपेर्महारथान् ४९ प्रावर्तयत संग्रामेशो णितां दामहानदीम् ॥ मध्येन कुरुसैन्यानां पाण्डवानां च
भारत ५० गजाश्च रथसंवाश्वबहुधारथिभिर्हताः ॥ रथाश्च निहतानां गैर्हयाश्चैव पदातिभिः ५१ अंतराच्छिद्यमानानि शरीराणि शिरांसि च ॥ निपेतुर्दिक्षु सर्वासु ग
जाश्च रथयोधिनाम् ५२ छत्रमायोधनं राजन्कुण्डलांगदधारिभिः ॥ पतितैः पात्यमानैश्च राजपुत्रैर्महारथैः ५३ रथनेमिनि कृतैश्च गजैश्चैव अवोपथितैः ॥ पादाताश्च
प्यधावन्तसाश्च श्वहययोधिनः ५४ गजाश्च रथयोधाश्च परितुः समन्ततः ॥ विकीर्णाश्च रथाभूमौ भग्नचक्रयुगध्वजाः ५५ तद्रजाश्च रथौघानां रुधिराणामुक्षितम् ॥
छत्रमायोधनं रजरेण भ्रमिव शरदम् ५६ श्वानः काकाश्च गृध्राश्च वृका गोमायुभिः सह ॥ प्रणेतुर्भक्ष्यमासाद्य विकृताश्च मृगद्विजाः ५७ ववुर्बहुविधाश्चैव दिक्षु सर्वासु मा
रुताः ॥ दृश्यमाने पुरक्षः सुभूतेषु च न दत्सु च ५८ कांचनानि च दामानि पताकाश्च महाधनाः ॥ धूयमाना व्यदृश्यन्त सहसामारुतेरिताः ५९ श्वेतच्छत्रसहस्राणि सध्व
जाश्च महारथाः ॥ विकीर्णाः समदृश्यन्त शतशोऽथ सहस्रशः ६० सपताकाश्च मातंगादिशो जग्मुः शरातुराः ॥ क्षत्रियाश्च मनुष्येन्द्रगदाशक्तिधनुर्धराः ६१ समन्तत
श्च दृश्यन्ते पतिता धरणीतले ॥ ततो भीष्मो महाराज दिव्यमस्त्रमुदीरयन् ६२ अभ्यधावत कौन्तेयं मिषतां सर्वधन्विनाम् ॥ तं शिखंडीरणे यातमभ्यद्रवत दंशितः ६३ ततः
समाहरतीप्सस्तदस्त्रं पावकोपमम् ॥ त्वरितः पाण्डवो राजन्मध्यमः श्वेतवाहनः ६४ निजप्रेतावकं सैन्यं मोहयित्वा पितामहम् ६५ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि
भीष्मवधपर्वणि संकुलयुद्धे सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ समं व्यूढेऽप्यनीकेषु भूयिष्ठेऽप्यनिवर्तिनः ॥ ब्रह्मलोकपराः सर्वे समपद्यन्त
भारत १ नहानीकमनीकेन समसज्जत संकुले ॥ रथानगथिभिः मार्धेपादातानपदातिभिः २ अश्वानाश्चैर्युध्यन्त गजानगजयोधिभिः ॥ उन्मत्तवन्महाराज युध्यन्ते तत्र भा
रत ३ महान्व्यतिकरैरौद्रः सैनयोः समपद्यत ॥ नरनागगणेष्वेवं विकीर्णेषु च सर्वशः ४ क्षेयतस्मिन् महारौद्रे निर्विशेषमजायत ॥ ततः शल्यः कृपश्चैव चित्रसेनश्च भारत ५
दुःशासनो विकर्णश्च रथानां स्थायभास्वरान् ॥ पाण्डवानां रणे शूरा ध्वजिनीं समकंपयन् ६ सावध्यमाना समरे पाण्डुसेना महात्मभिः ॥ भ्राम्यन्त बहुधा गजन्मारुतेन वनो
जले ७ यथा हि शैशिरः कालो गवां मर्माणि कृतति ॥ तथा पाण्डुसुतानां वैभीष्मो मर्माणि कृतति ८

१. १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

तथेवतवसैन्यस्यपार्थेनचमहात्मना ॥ नवमेवप्रतीकाशाःपातिताबहुधागजाः १ मृद्यमानाश्चदृश्यन्तेपार्थेननरयूथपाः ॥ इषुभिस्ताड्यमानाश्चनाराचैश्चसहस्रशः १०
पेतुरार्तस्वरंधोरंकृत्वातत्रमहागजाः ॥ आनद्धाभरणैःकार्यैर्निहतानांमहात्मनाम् ११ छत्रमायोधनरेजेशिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ तस्मिन्नेवमहाराजमहावीरवरक्षये
१२ भीष्मेचयुधिविक्रान्तिपांडवेचधनंजये ॥ तेषराक्रान्तमालोक्यराजनयुधिपितामहम् १३ अभ्यवर्तन्ततेपुत्राःसर्वसैन्यपुरस्कृताः ॥ इच्छंतोनिधनंयुद्धेस्वर्गं
कृत्वापरायणम् १४ पांडवानभ्यवर्तन्ततस्मिन्वीरवरक्षये ॥ पांडवापिमहाराजस्मरन्तोविविधान्वहून् १५ क्लेशान्कृतान्सपुत्रेणत्वयापूर्वेनराधिप ॥ भयंत्यका
रणेशूराब्रह्मलोकायतत्पराः १६ तावकास्तवपुत्रांश्चयोधयंतिप्रहृष्टवत् ॥ सेनापतिस्तुसमरेप्राहसेनांमहारथः १७ अभिद्रवतगांगेयंसोमकाःसृजयैःसह ॥ सेनापति
वचःश्रुत्वासोमकाःसृजयाश्चेते १८ अभ्यद्रवंतगांगेयंशरवृष्ट्यासमाहताः ॥ बध्यमानस्ततोराजनपिताशांतनवस्तव १९ अमर्षवशमापन्नोयोधमायामाससृजयान् ॥
तस्यकीर्तिमतस्तातपुरारामेणधीमता २० संप्रदत्तास्त्रशिक्षावैपरानीकविनाशनी ॥ सतांशिक्षामधिष्ठायकुर्वन्परबलक्षयम् २१ अहन्यहनिपार्थानांवृ
द्धःकुरुपितामहः ॥ भीष्मोदशसहस्राणिजघानपरवीरहा २२ तस्मिंस्तुदशमेप्राप्तेदिवसेभरतर्षभ ॥ भीष्मेणैकेनमत्स्येषुपंचालेषुचसंयुगे २३ गजाश्वममितं
हत्वाहताःसप्तमहारथाः ॥ हत्वापंचसहस्राणिस्थानांप्रपितामहः २४ नराणांचमहायुद्धेसहस्राणिचतुर्दश ॥ दंतिनांचसहस्राणिहयानामयुतंपुनः २५ शिक्षाब
लेननिहतंपित्रातवविशांपते ॥ ततःसर्वमहीपानांक्षपयित्वावरूथिनीम् २६ विराट्स्यप्रियोभ्राताशतानीकोनिपातितः ॥ शतानीकंचसमरेहत्वाभीष्मःप्रताप
वान् २७ सहस्राणिमहाराजराज्ञांभल्लैरपातयत् ॥ उद्विग्नाःसमरेयोधाविक्रोशंतिनिधनंजयम् २८ येचकेचनपार्थानामभियाताधनंजयम् ॥ राजानोभीष्ममासाद्यग
तास्तेयमसादनम् २९ एवंदशदिभोभीष्मःशरजालैःसमंततः ॥ अतीत्यसेनांपार्थानामवतस्थेचमूमुखे ३० सकृत्वासुमहत्कर्मतस्मिन्वैदशमेऽहनि ॥ सेनयोरंतरे
तिष्ठन्प्रगृहीतशरासनः ३१ नचैनंपार्थिवाःकेचिच्छक्ताराजत्रिरीक्षितुम् ॥ मध्यंप्राप्तंयथाग्रीष्मेतपंतंभास्करंदिवि ३२ यथादैत्यचमूंशक्रस्तापयामाससंयुगे ॥ तथा
भीष्मः पांडवेयांस्तापयामासभारत ३३ तथाचैनंपराक्रान्तमालोक्यमयुसूदनः ॥ उवाचदेवकीपुत्रःप्रीयमाणोधनंजयम् ३४ एषशांतनवोभीष्मःसेनयोरंतरेस्थितः ॥
सन्निहत्यबलादेनंविजयस्तेभविष्यति ३५ बलात्संतंभयस्वेनंयत्रैषाभिद्यतेचमूः ॥ नहिभीष्मशरानन्यःसोढुमुत्सहतेविभो ३६ ततस्तस्मिन्क्षणेराजं
श्वादितोवानरध्वजः ॥ सध्वजंसरथंसाश्वंभीष्ममंतर्दधेशरैः ३७ सचापिकुरुमुख्यानामृषभःपांडवेरितान् ॥ शरव्रातैःशरव्रातान्वबुधाविदुधावतान् ३८ ततःपंचा
लराजश्चदृष्टकेतुश्चवीर्यवान् ॥ पांडवोभीमसेनश्चदृष्टयुग्नश्चपार्षतः ३९

यमौचवेकितानश्चक्रेकयाःपंचवैवह ॥ सात्यकिश्चमहाबाहुःसौभद्रोऽथवटोत्कचः ४० द्रौपदेयाःशिखंडीचकुंतिभोजश्चवीर्यवान् ॥ सुशर्माचविराटश्चपांडवे
यामहाबलाः ४१ एतेचान्येचबहवःपीडिताभीष्मसायकैः ॥ समुद्धृताःफाल्गुनेननिमग्राःशोकसागरे ४२ ततःशिखंडीविगेनप्रगृह्यपरमायुधम् ॥ भीष्ममेवा
भिदुद्रावरक्ष्यमाणःकिरीटिना ४३ ततोऽस्यानुचराहत्वासर्वाङ्गविभागवित् ॥ भीष्ममेवाभिदुद्राववीभत्सुरपराजितः ४४ सात्यकिश्चकितानश्चधृष्टद्युम्नश्चपा
र्षतः ॥ विराटोद्वपदश्चैवमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ४५ दुद्रुवभीष्ममेवाजौरिक्षितादृढधन्वना ॥ अभिमन्युश्चसमरेद्रौपद्याःपंचचात्मजाः ४६ दुद्रुवःसमरेभीष्मं
मुद्यतमहायुधाः ॥ तेसर्वेदृढधन्वानःसंयुगेष्वपलायिनः ४७ बहुधाभीष्मानर्द्धुर्मार्गणैःक्षतमार्गणैः ॥ विधूयतान्बाणगणान्यमुक्ताःपार्थिवोत्तमैः ४८ पांडवानामदी
नात्माव्यगाहतवरूथिनीम् ॥ चक्रेशरविघातंचक्रीडन्निवपितामहः ४९ नाभिसंधत्तपांचाल्येस्मयमानोमुहुर्मुहुः ॥ स्त्रीवंतस्यानुसंस्मृत्यभीष्मांबाणान्शिखं
डिने ५० जघानद्रुपदानीकेरथान्सप्तमहारथः ॥ ततःकिलकिलाशङ्कःक्षणेनसमभूत्तदा ५१ मत्स्यपांचालच्येदीनांतमेकमभिधावताम् ॥ तेनराश्वरथव्रातैर्मा
र्गणैश्चपरंतप ५२ तमेकंछादयामासुर्मैघादिवदिवाकरम् ॥ भीष्मंभागीरथीपुत्रंप्रतपन्तरणेरिपून् ५३ ततस्तस्यचतेपांचयुद्धेदेवासुरोपमे ॥ किरीटीभीष्ममानच्छे
त्पुरस्कृत्यशिखंडिनम् ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मव० भीष्मपराक्रमेअष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥
एवंतेपांडवाःसर्वेपुरस्कृत्यशिखंडिनम् ॥ विव्यधुःसमरेभीष्मंपरिवार्यसमंततः १ शतघ्नीभिःसुघोराभिःपरिवैश्चपरश्वधैः ॥ मुद्गरैर्मसलैःप्रासैःक्षेपणीयैश्च
सर्वशः २ शरैःकनकपुंखैश्चशक्तितोमरकंपनैः ॥ नाराचैर्वत्सदन्तैश्चभुशुंडीभिश्चसर्वशः ३ अताडयन्ःरणेभीष्मंसहिताःसर्वसृजयाः ॥ सविशीर्णतनुत्राणःपीडिता
बहुभिस्तदा ४ नविव्यथेतदाभीष्मोभियमानेषुमर्मसु ॥ संदीप्तभरचापाग्रिरस्त्रप्रसृतमारुतः ५ नेमिनिर्ह्वांसंतापोमहास्रोदयपावकः ॥ चित्रचापमहाज्वा
लोर्वीरक्षयमहेन्धनः ६ युगांताग्रिसमप्रख्यःपरेषांसमपद्यत ॥ विवृत्त्यथसंधानामंतरेणविनिःसृतः ७ दृश्यतेस्मनरेन्द्राणांपुनर्मध्यगतश्चरन् ॥ ततःपंचालराजंच
धृष्टकेतुमर्चिंत्यच ८ पांडवानीकिनीमध्यमाससादविशांपते ॥ ततःसात्यकिभीमौचपांडवंचधनंजयः ९ द्रुपदंचविराटंचधृष्टद्युम्नंचपार्षतम् ॥ भीमयोपैर्महावैर्गैर्मर्मा
वरणभेदिभिः १० षडेतान्निशितैर्भीष्मःप्रविव्याधोत्तमैःशरैः ॥ तस्यतेनिशितान्बाणान्सन्निवार्यमहारथाः ११ दशभिर्देशभिर्भीष्ममर्दयामासुरोजसा ॥ शिखंडीतुमहाबा
णानयानमुमोचमहारथः १२ नचक्रुस्तेरुजंतस्यस्वर्णपुंखाःशिलाशिताः ॥ ततःकिरीटीसंख्योभीष्ममेवाभ्यधावत १३ शिखंडिनंपुरस्कृत्यधनुश्चास्यसमा
च्छिनत् ॥ भीष्मस्यधनुषश्छेदंनामृष्यंतमहारथाः १४

१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५ आत्मात्तुष्टीतंयुद्धीतं २६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७ व्यवसितंनिश्चितं

द्रोणश्चकृतवर्माचसैन्धवश्चजयद्रथः ॥ भूरिश्रवाःशलःशल्योभगदत्तस्तथैवच १५ सप्तैतेपरमकुद्धाःकिरीटिनमभिहुताः ॥ तत्रशस्त्राणिदिव्यानिदर्शयंतोमहारथाः
 १६ अभिपेतुर्भृशंकुद्धाश्छादयंतश्चपांडवम् ॥ तेषामापततांशब्दःशुश्रुवेफाल्गुनंप्रति १७ उद्धतानांयथाशब्दःसमुद्राणांयुगक्षये ॥ घ्नतानयतगृहीतविद्धचध्व
 मवकर्तत १८ इत्यासीत्तुमुलःशब्दःफाल्गुनस्यरथंप्रति ॥ तंशब्दंतुमुलंश्रुत्वापांडवानांमहारथाः १९ अभ्यधावन्परीप्सन्तःफाल्गुनंभरतर्षभ ॥ सात्यकिर्भीमसेनश्च
 धृष्टुम्नश्चपार्षतः २० विराट्द्रुपदौचोभौराक्षसश्चवटोत्कचः ॥ अभिमन्युश्चसंकुद्धःसप्तैतेक्रोधमूर्छिताः २१ समभ्यधावंस्त्वरिताश्चित्रकर्मकधारिणः ॥ तेषांस
 मभवद्युद्धंतुमुलंलोमहर्षणम् २२ संग्रामेभरतश्चेद्वेदानांदानवैरिव ॥ शिखंडीतुरणंश्रेष्ठोरक्ष्यमाणःकिरीटिना २३ अविध्यदशभिर्भीष्मंछिन्नधन्वानमाहवे ॥ सा
 रथिंदशभिश्चास्यध्वजचैकेनचिच्छिदे २४ सोऽन्यत्कार्मुकमादायगांगेयोवेगवत्तरम् ॥ तदप्यस्यशितैर्वाणैस्त्रिभिश्चिच्छेदफाल्गुनः २५ एवंसपांडवःकुद्धात्तुमुलं
 पुनः ॥ धनुश्चिच्छेदभीष्मस्यसव्यसाचीपरंतपः २६ सच्छिन्नधन्वासंकुद्धःसृक्किणीपरिसंलिहन् ॥ शक्तिंजग्राहतरसागिरीणामपिदारणीम् २७ तांचचिक्षेपसंकुद्धः
 फाल्गुनस्यरथंप्रति ॥ तामापतंतीसंप्रेक्ष्यज्वलंतीमशनीमिव २८ समादत्तशितान्भल्लान्पंचपांडवनन्दनः ॥ तस्यचिच्छेदतांशक्तिंपंचधापंचभिःशरैः २९ संकुद्धोभरत
 श्रेष्ठभीष्मबाहुप्रवेरिताम् ॥ सापपाततथाच्छिन्नासंकुद्धेनकिरीटिना ३० मेघद्वंदपरिश्रष्टाविच्छिन्नवशतहदा ॥ छिन्नांतांशक्तिमालोक्यभीष्मःक्रोधसमन्वितः ३१
 अचिन्तयद्रणेवीरोबुद्धचापरपुरंजयः ॥ शक्तोऽहंधनुर्षैकेननिहन्तुंसर्वपांडवान् ३२ यद्येषानंभवेद्रोसाविष्वक्सेनोमहाबलः ॥ कारणद्वयमास्थायनाहंयोस्यामिपांड
 वान् ३३ अवध्यत्वाच्चपांडूनांस्त्रीभावाच्चशिखंडिनः ॥ पित्रातुष्टेनमेपूर्वयदाकालीमुदावहम् ३४ स्वच्छंदमरणंदत्तमवध्यत्वरणेतथा ॥ तस्मान्मृत्युमहंमन्येप्राप्तकाल
 मिवात्मनः ३५ एवंज्ञात्वाव्यवसितंभीष्मस्यामिततेजसः ॥ ऋषयोवसवश्चैववियत्स्थाभीष्ममब्रुवन् ३६ यत्तेव्यवसितंताततदस्माकमपिप्रियम् ॥ तत्कुरुष्व
 महाराजयुद्धेबुद्धिनिवर्तय ३७ अस्यवाक्यस्यनिधनेप्रादुरासीच्छिवोऽनिलः ॥ अनुलोमःसुगंधीचपृषतैश्चसमन्वितः ३८ देवदुन्दुभयश्चैवसंप्रणेदुर्महास्वनाः ॥
 पपातपुष्पवृष्टिश्चभीष्मस्योपरिमारिष्ट ३९ नचतच्छुश्रुवेकश्चित्तेषांसंवदतांनृप ॥ ऋतेभीष्मंहाबाहुंमांचापिमुनितेजसा ४० संभ्रमश्चमहानासीद्विदशानांविशां
 पते ॥ पतिष्यतिरथाद्रीष्मेसर्वलोकप्रियेतदा ४१ इतिदेवगणानांचवाक्यंश्रुत्वामहातपाः ॥ ततःशांतनवोभीष्मोबीभत्सुनात्यवर्तत ४२ भिद्यमानःशितैर्वाणैः
 सर्वावरणभेदिभिः ॥ शिखंडीतुमहाराजभरतानांपितामहम् ४३ आजघानोरसिकुद्धेनावभिर्निशितैःशरैः ॥ संतनाभिहतःसंख्येभीष्मःकुरुपितामहः ४४

३७ निधनेसाम्ना ३८।३९ मुनितेजसाव्यासमभावेण ४०।४१।४२।४३।४४

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० अव्यवच्छिन्नाः संतताः ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ 'माघमाकर्कटीमोक्तातदपत्यंतुतेगवा' ॥

नाकंपतमहाराजक्षितिकंपेयथाचलः ॥ ततः प्रहस्यबीभत्सुर्व्याक्षिपन्गांडिवधनुः ४५ गांगेयंपंचविंशत्याशुद्रकाणांसमार्पयत् ॥ पुनः पुनः शतैरेनं त्वरमाणो धनंजयः ४६ सर्वगात्रेषु संकुहः सर्वमर्मस्वताडयत् ॥ एवमन्यैरपि भृशं विद्वज्जमानः सहस्रशः ४७ तानप्याशुरैर्भीष्मः प्रविध्याधमहारथः ॥ तैश्च मुक्ताच्छरान् मीष्मोयुधिसत्यपराक्रमः ४८ निवारयामास शरैः समं सन्नतपर्वभिः ॥ शिखंडोत्तुरणेशान्यान्मुमोच महारथः ४९ नचकुस्तेरुजंतस्य रुक्मपुंखाः शिलाशिताः ॥ ततः किरीटीसंकुहो भीष्ममेवाभ्यवर्तत ५० शिखंडिनं पुरस्कृत्य धनुश्चास्य समाच्छिनत् ॥ अथैनं नवभिर्विद्धाध्वजमेकेन चिच्छिदे ५१ सारथिं विशिखैश्चास्य दशभिः समकंपयत् ॥ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय गांगेयो बलवत्तरम् ५२ तदप्यस्य शितैर्भलैस्त्रिधा त्रिभिरघातयत् ॥ निमेषार्धेन कौन्तेय आत्तमात्तं महारणे ५३ एवमस्य धनुं प्याजौ चिच्छेद सुबहून् यथ ॥ ततः शांतनवो भीष्मो बीभत्सुनात्यवर्तत ५४ अथैनं पंचविंशत्याशुद्रकाणांसमार्पयत् ॥ सोऽतिविद्धो महेश्वासो दुःशासनमभाषत ५५ एष पार्थो रणे कुहः पांडवानां महारथः ॥ शरैरेकसाहस्रैर्मामेवाभ्यहनद्रणे ५६ नचैष समरेश कयो जेतुं वज्रमृता अपि ॥ नचापि सहिता वीरा देवदा नवराक्षसाः ५७ मां चापि शक्तानि र्जेतुं किमु मर्त्या महारथाः ॥ एवं तयोः संवदतोः फाल्गुनो निशितैः शरैः ५८ शिखंडिनं पुरस्कृत्य भीष्मं विध्याधसंयुगे ॥ ततो दुःशासनं भूयः स्मयमान इवाब्रवीत् ५९ अतिविद्धः शितैर्बाणैर्भृशं गांडीवधन्वना ॥ वज्राशनिसमस्पर्शा अर्जुनेन शरायुधि ६० मुक्ताः सर्वेऽव्यवच्छिन्नाने मे बाणाः शिखंडिनः ॥ निरुंतमाना मर्माणि दृढावरणभेदिनः ६१ मुसला इव मेघं तितने मे बाणाः शिखंडिनः ॥ वज्रदंडसमस्पर्शा वज्रवेगदुरासदाः ६२ मम प्राणाना रुजंति ने मे बाणाः शिखंडिनः ॥ नाशयंती वमे प्राणान् यमदूता इवाहिताः ६३ गदापरिवसं स्पर्शाने मे बाणाः शिखंडिनः ॥ भुजगा इव संकुहाले लिहाना विषोल्बणाः ६४ समाविशंति मर्माणि ने मे बाणाः शिखंडिनः ॥ अर्जुनस्य इमे बाणाने मे बाणाः शिखंडिनः ६५ कृन्तन्ति मम गात्राणि माघमांसे गवा इव ॥ सर्वे ह्यपि न मे दुःखं कुर्युरन्ये नरा धिपाः ६६ वीरं गांडीवधन्वानमृते जिष्णुं कपिध्वजम् ॥ इति ब्रुवच्छांतनवो दिधक्षुरिव पांडवान् ६७ शक्तिं भीष्मः सपार्थाय ततश्चिक्षेप भारत ॥ तामस्य विशिखैश्छित्वा त्रिधा त्रिभिरपातयत् ६८ पश्यतां कुरुवीराणां सर्वेषां तव भारत ॥ चर्मथा दत्त गांगेयो जात रूपपरिष्कृतम् ६९ खड्गं चान्यतरं प्रेप्सुर्मृत्योरग्रे जयायवा ॥ तस्य तच्छतधा चर्मव्यधमत्सायकैस्तथा ७० रथादनवरूढस्य तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा स्वान्यनो कान्यचोदयत् ७१ अभिद्रवत गांगेयं मावोऽस्तु भयमण्वपि ॥ अथ ते तोमरैः प्रासैर्बाणैश्चैव समन्ततः ७२ पट्टिंश्चैव सुनिर्घ्रिंश्चैर्नाराचैश्च तथा शितैः ॥ वत्सदन्तैश्च भलैश्चैव तमेकमभिदुःखुः ७३

यथा माघमाकर्कटीमातरं सेगवास्तदपत्या निरुन्तन्ति उदरस्यान्यपत्या निरुद्धं विदार्य बहिर्निर्गच्छन्ति तद्वदित्यर्थः तेन प्राणापहारि वेदनाजनकत्वं बाणानां नेदं शिखंडिबाणे पुंसं भवति तेषां मदंगेषु पुण्यतुल्यत्वात् ६६ । ६७ ६८ । ६९ अग्रेतेषां मृत्योरिति चतुर्थ्यर्थे षष्ठी मृत्यवे इत्यर्थः ७० । ७१ । ७२ । ७३

७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। कालं मृत्युं ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १०० दक्षिणे
 सिंहनादस्ततो धोरः पांडवानामभूत्तदा ॥ तथैव तव पुत्राश्च नेदुर्भीष्मजयैषिणः ७४ तमेकमभ्यरक्षंत सिंहनादांश्चक्रिरे ॥ तत्रासीत्तुमुलं युद्धं तावकानां परैः सह
 ७५ दशमेऽहनि राजेन्द्रभीष्मार्जुनसमागमे ॥ आसौ ब्राह्मण इवावर्तो मुहूर्तमुदधेरिव ७६ सैन्यानां युध्यमानानां निघ्नतामितरेतरम् ॥ असौभ्यरूपाष्टथिवीशोणिता
 काऽभवत्तदा ७७ समंच विपमंचैव न प्राज्ञायत किंचन ॥ यो धानामयुतं हत्वा तस्मिन्सदशमेऽहनि ७८ अतिष्ठदा हवे भीष्मो भिद्यमानेषु मर्मसु ॥ ततः सेनामुखे
 तस्मिन् स्थितः पार्थो धनुर्धरः ७९ मध्येन कुरुसैन्यानां द्रावयामास वाहिनीम् ॥ वयं श्वेतहया द्रोताः कुंतीपुत्राद्धनं जयात् ८० पीड्यमानाः शितैः शस्त्रैः प्राद्रवामरणे
 तदा ॥ सौवीराः कितवाः प्राच्याः प्रतीच्यो दीच्यमालवाः ८१ अभीषाहाः शूरसेनाः शिवयोऽथ वसातयः ॥ शाल्वाश्च याक्षिगर्ताश्च अंबुष्ठाः केकयैः सह ८२ सर्व
 एते महात्मानः शरार्ता व्रणपीडिताः ॥ संग्रामेन जहुर्भीष्मं युध्यमानं किरीटिना ८३ ततस्तमेकं बहवः परिवार्य समंततः ॥ परिकाल्य कुरूसर्वान् शरवर्षैरवाकिरन्
 ८४ निपातयत गृहीतयुध्यध्वमवक्रंतत ॥ इत्यासीत्तुमुलः शब्दो राजन् भीष्मरथं प्रति ८५ निहत्य समरे राजन् शतशोऽथ सहस्रशः ॥ न तस्यासीदनिर्भिन्नं गात्रं द्यंगुलं
 तरम् ८६ एवंभूतस्तव पिताशरैर्विशकलीकृतः ॥ शिताग्रैः फाल्गुनेनाजौ प्राक् शिराः प्रापत द्रथात् ८७ किंचिच्छेषे दिनकरे पुत्राणां तव पश्यताम् ॥ हा हेति दिवि देवानां
 पार्थिवानां च भारत ८८ पतमानेरथा द्रीष्मे बभूव सुमहास्वनः ॥ संपतन्तमभिप्रेक्ष्य महात्मानं पितामहम् ८९ सह भीष्मेण सर्वेषां प्रापत नृदयानिनः ॥ सपपातम
 हा बाहुर्वसुधामनुनादयन् ९० इंद्रध्वज इवोत्सृष्टः केतुः सर्वधनुष्मताम् ॥ धरणीं सपस्पर्शशरसंघैः समावृतः ९१ शरतल्पे महेष्वासंशयानं पुरुषर्षभम् ॥ रथात्प्रपति
 तंचैनं दिव्यो भावः समाविशत् ९२ अभ्यवर्षच्च पर्जन्य प्राकंपत च मेदिनी ॥ पतन्सदृशो चापि दक्षिणेन दिवाकरम् ९३ संज्ञां चोपालभद्रीरः कालं संचिन्त्य भारत ॥ अंत
 रिक्षे च शुश्राव दिव्यावाचः समंततः ९४ कथं महात्मा गांगेयः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ कालकर्तारं व्याघ्रः संप्राप्ते दक्षिणायने ९५ स्थितोऽस्मीति च गांगेयस्तच्छ्रुत्वा वाक्य
 मब्रवीत् ॥ धारयामास च प्राणान् पतितोऽपि महीतले ९६ उत्तरायणमन्विच्छन् भीष्मः कुरुपितामहः ॥ तस्य तन्मतमाज्ञाय गंगाहिमवतः सुता ९७ महर्षीन् हंसरूपे
 ण प्रेषयामास तत्र वै ॥ ततः संपातिनो हंसास्त्वरितामानसौकसः ९८ आजग्मुः सहिता द्रष्टुं भीष्मं कुरुपितामहम् ॥ यत्र शैते नरश्रेष्ठः शरतल्पे पितामहः ९९ ते तु भीष्मं स
 मासाद्य ऋषयो हंसरूपिणः ॥ अपश्यञ्छरतल्पस्थं भीष्मं कुरुकुलोद्बहम् १०० ते तं दृष्ट्वा महात्मानं कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् ॥ गांगेयं भरतश्रेष्ठं दक्षिणेन च भास्करम् १०१ इतरे
 तरे मामंघ्र्यप्राहुस्तत्र मनीषिणः ॥ भीष्मः कथं महात्मानं संस्थाता दक्षिणायने २ इत्युक्त्वा प्रस्थिता हंसा दक्षिणामभितो दिशम् ॥ संप्रेक्ष्य वै महाबुद्धिश्चितयित्वा च भारत ३

सीमावृक्षेति । ननुकौरवाणांतावद्भीष्मेसेनापतौपतितेभ्यमुचितं प्रधानविमाशेजयाशाविच्छेदात् । पांडवानांतु कथंभयमप्रेतेषां हर्षस्य कथनात् । उच्यते । पांडवानामपि महद्भयमुपपद्यत एव संभवांश्चाविच्छेदात्
अयंभावः । उभयोः सीमास्थानीयोभीष्मो जीवन्नस्माकं संधि करिष्यति । तेन च पुत्रमुहद्विनाशश्च न व्ययप्रसवायानभविष्यति । हते त्वेति स्मिन्मुतरां संध्याशाविच्छेद एव जात इति पुत्रमुहद्विनाशादिप्रयुक्तं भयं युज्यत

सीमावृक्षे निपतिते कुरुणां समितिं जये ॥ सेनयोरुभयोरानक्षत्रियान् भयमाविशत् १० भीष्मं शांतनवं दृष्ट्वा विशीर्णकवचध्वजम् ॥ कुरवः पर्यवर्तन्त पांडवाश्च विशांपते ११
खंतमः संवृतमभूदासीद्भानुर्गतप्रभः ॥ ररासृष्टिर्वीचैव भीष्मेशांतनवे हते १२ अयं ब्रह्मविदां श्रेष्ठो ह्ययं ब्रह्मविदां वरः ॥ इत्यभाषंत भूतानि शयानं पुरुषर्षभम् १३ अयं पि
तरमाज्ञाय कामात्तैश्चान्तनुपुरा ॥ ऊर्ध्वरेतसमात्मानं चकार पुरुषर्षभः १४ इति स्मशरतल्पस्थं भरतानां महत्तमम् ॥ ऋषयस्त्वभ्यभाषंत सहिताः सिद्धचारणैः १५ हते शांत
नवे भीष्मे भरतानां पितामहे ॥ न किंचित्प्रत्यपद्यंत पुत्रास्तव हि मारिष १६ विषण्णवदनाश्चासन् हतश्रीकाश्च भारत ॥ अतिष्ठन् ब्रीडिताश्चैव हि यायुका ह्यधोमुखाः १७
पांडवाश्च जयं लब्ध्वा संग्रामशिरसि स्थिताः ॥ सर्वे दधुर्महाशंखान्हेमजालपरिष्कृतान् १८ हर्षानूर्यसहस्रेषु वाद्यमानेषु चानघ ॥ अपश्याम महाराज भीमसेनं महाबलम्
१९ विक्रीडमानं कौन्तेयं हर्षेण महतायुतम् ॥ निहत्य तरसा शत्रुं महाबलसमन्वितम् २० संमोहश्चापितुमुलः कुरुणामभवत्ततः ॥ कर्णदुर्योधनौ चापि निःश्वसेतां मुहुर्मुहुः
२१ तथानिपतिते भीष्मे कौरवाणां पितामहे ॥ हाहाभूतमभूत्सर्वैर्निर्मर्यादमवर्तत २२ दृष्ट्वा च पतितं भीष्मं पुत्रोदुःशासनस्तव ॥ उत्तमं जवमास्थाय द्रोणानीकमुपाद्रवत्
२३ भ्रात्रा प्रस्थापितो वीरः स्वेनानीकेन दंशितः ॥ प्रययौ पुरुषव्याघ्रः स्वसैन्यं सविषादयन् २४ तमायांतमभिप्रेक्ष्य कुरवः पर्यवारयन् ॥ दुःशासनं महाराज किमयं वक्ष्य
तीति च २५ ततो द्रोणाय निहतं भीष्ममाचष्ट कौरवः ॥ द्रोणस्तत्राप्रियं श्रुत्वा मुमोह भरतर्षभ २६ स संज्ञामुपलभ्या शुभारद्वाजः प्रतापवान् ॥ निवारयामास तदा स्वान्य
नीकानि मारिष २७ विनिवृत्तान् कुरुन्दृष्ट्वा पांडवाऽपि स्वसैनिकान् ॥ दूतैः शीघ्राश्च संयुक्तैः समं तात्पर्यं वारयन् २८ निवृत्तेषु च सैन्येषु पारंपर्येण सर्वशः ॥ निर्मुक्तकवचाः
सर्वे भीष्ममीयुर्नराधिपाः २९ व्युपरम्यत तोयुद्वाद्योभाः शतसहस्रशः ॥ उपतस्थुर्महात्मानं प्रजापतिमिवामराः ३० ते तु भीष्मं समासाद्य शयानं भरतर्षभम् ॥ अभि
वाद्यावतिष्ठंत पांडवाः कुरुभिः सह ३१ अथ पांडून् कुरुंश्चैव प्रणिपत्याग्रतः स्थितान् ॥ अभ्यभाषत धर्मात्मा भीष्मः शांतनवस्तदा ३२ स्वागतं वो महाभागाः स्वागतं वो महा
रथाः ॥ तुष्यामि दर्शनाच्चाहं युष्माकममरोपमाः ३३ अभिमन्याय तानेवं शिरसालंबताऽब्रवीत् ॥ शिरोमेलंबतेऽत्यर्थमुपधानं प्रदीयताम् ३४ ततो नृपाः समाजन्दुस्त
नूनि च मृदूनि च ॥ उपधानानि मुख्यानि नैच्छत्तानि पितामहः ३५ अथाब्रवीन्नरव्याघ्रः प्रहसन्निवत्ता नृपान् ॥ नैतानि वीरशय्यासु युक्तरूपाणि पार्थिवाः ३६

इति तस्माद्युक्तमुक्तं सेनयोरुभयोरिति । हर्षकथनं त्वापाततो ज्ञेयम् १० पर्यवर्तंत परिवृत्तवतः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ब्रीडिताः ब्रीडावतः ब्रीडाचान्यतः हीश्वाकार्यकरणात् १७ । १८
१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ पारंपर्येण क्रमेण २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ उपधानं उपवहम् ३४ । ३५ । ३६

३७ इहवीरशय्यायां ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ व्यवसायमुचितोद्योगम् ४३ । ४४ अन्वयमुक्तावभवतष्टुमे ४५ । ४६ । ४७ उपहितंउपधानीयंदत्तम् ४८ । ४९ पांडवानभिसंस्थितान् पांडवानां

ततोवीक्ष्यनरश्रेष्ठमभ्यभाषतपांडवम् ॥ धनंजयंदीर्घबाहुंसर्वलोकमहारथम् ३७ धनंजयमहाबाहोशिरोमेतातलंबते ॥ दीयतामुपधानं वैयद्युक्तमिहमन्यसे ३८
॥ संजयउवाच ॥ समारोप्यमहञ्चापमभिवाद्यपितामहम् ॥ नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यामिदं वचनमब्रवीत् ३९ आज्ञापयकुरुश्रेष्ठसर्वशस्त्रभृतांवर ॥ प्रेष्योऽहंतवदु
र्धर्षक्रियतांकिंपितामह ४० तमब्रवीच्छांतनवःशिरोमेतातलंबते ॥ उपधानंकुरुश्रेष्ठफाल्गुनोपदधत्स्वमे ४१ शयनस्यानुरूपं वैशीघ्रवीरप्रयच्छमे ॥ त्वंहिपाथ
समर्थोवैश्रेष्ठःसर्वधनुष्मताम् ४२ क्षत्रधर्मस्येत्ताचबुद्धिसत्वगुणान्वितः ॥ फाल्गुनोऽपितथेत्युक्ताव्यवसायमरोचयत् ४३ गृह्यानुमंज्यगांढीवंशरान्सन्नतपर्वणः ॥
अनुमान्यमहात्मानंभरतानांमहारथम् ४४ त्रिभिस्तीक्ष्णैर्महावेगैरन्वगृह्णाच्छिरःशरैः ॥ अभिप्रायेतुविदितेधर्मात्मासव्यमाचिना ४५ अतुष्यद्भरतश्रेष्ठोभीष्मो
धर्मार्थतत्त्ववित् ॥ उपधानेनदत्तेनप्रत्यनंदद्वनंजयम् ४६ प्राहसर्बांसमुद्रीक्ष्यभरतान्भारतंप्रति ॥ कुंतीपुत्रंयुधांश्रेष्ठंसुहृदांप्रीतिवर्धनम् ४७ शयनस्यानुरूपं
मेपांडवोपहितंत्वया ॥ यद्यन्यथाप्रपद्येथाःशपेयंत्वामहंरुषा ४८ एवमेवमहाबाहोधर्मेषुपरितिष्ठता ॥ स्वप्नव्यंक्षत्रियेणाजौशरतल्पगतेनवै ४९ एवमुक्तातु
बीभत्सुंसर्वास्तानब्रवीद्वचः ॥ राज्ञश्चराजपुत्रांश्चपांडवानभिसंस्थितान् ५० पश्यध्वमुपधानंमेपांडवेनाभिसंधितम् ॥ शिशयेऽहमस्यांशय्यायांयावदावर्तनंरवेः
५१ येतदामांगमिष्यंतितेचप्रेक्ष्यंतिमानृपाः ॥ दिशंवैश्रवणाक्रांतांयदागन्तादिवाकरः ५२ नूनंसप्ताश्वयुक्तेनरथेनोत्तमतेजसा ॥ विमोक्षयेऽहंतदाप्राणान्सुहृदः
सुप्रियानिव ५३ परिखाःखन्यतामत्रममावसदनेनृपाः ॥ उपासिष्येविवस्वंतमेवंशरशताचितः ५४ उपारमध्वंसंग्रामाद्वैरमुत्सृज्यपार्थिवाः ॥ संजयउवाच ॥
उपातिष्ठन्नथोवैद्याःशल्योद्धरणकोविदाः ५५ सर्वोपकरणैर्युक्ताःकुशलैःसाधुशिक्षिताः ॥ तान्दृष्ट्वाजाह्नवीपुत्रःप्रोवाचतनयंतव ५६ धनंदत्वाविसृज्यन्तांपूजयित्वा
चिकित्सकाः ॥ एवंगतेमयेदानींवैद्यैःकार्यमिहास्तिकिम् ५७ क्षत्रधर्मेप्रशस्तांहिप्राप्तोऽस्मिपरमांगतिम् ॥ नैषधर्मोमहीपालाःशरतल्पगतस्यमे ५८ एभिरे
वशरैश्चाहंदग्धव्योऽस्मिनराधिपाः ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यपुत्रोदुर्योधनस्तव ५९ वैद्यान्विसर्जयामासपूजयित्वायथार्हतः ॥ ततस्तेविस्मयंजगमुर्नानाजनपदेश्वराः
६० स्थितिंधर्मेपरांदृष्ट्वाभीष्मस्यामिततेजसः ॥ उपधानंततोदत्वापितुस्तेमनुजेश्वराः ६१ सहिताःपांडवाःसर्वेकुरवश्चमहारथाः ॥ उपगम्यमहात्मानंशयानंशयने
शुभे ६२ तेऽभिवाद्यततोभीष्मंकृत्वाचत्रिःप्रदक्षिणम् ॥ विधायरक्षांभीष्मस्यसर्वएवसमंततः ६३ वीराःस्वशिविराण्येवध्यायंतःपरमातुराः ॥ निवेशायाभ्युपागच्छ
न्सायाह्नेरुधरोक्षिताः ६४ निविष्टान्पांडवांश्चैवप्रीयमाणान्महारथान् ॥ भीष्मस्यपतनेहृद्यानुपगम्यमहाबलः ६५

६६ । ६७ चक्षुषाहंतीति तथा तद्विष्टमात्रेण हननक्षमम् ६८ । ६९ । ७० । ७१ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारत भावदीपे विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १.२० ॥ व्युष्टायामिति १ । २ । ३ पृथग्जनाः

भीष्म.

अ०

१.२१

उवाच माधवः काले धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ दिष्ट्या जयसि कौरव्यदिष्ट्या भीष्मो निपातितः ६६ अवध्यो मानुषैरेव सत्यसंधो महारथः ॥ अथ वा दैवतैः सार्धं सर्वशास्त्रस्य
पारगः ६७ त्वां तु चक्षुर्हणं प्राप्य दग्धो घोरेण चक्षुषा ॥ एवमुक्तो धर्मराजः प्रत्युवाच जनार्दनम् ६८ तव प्रसादाद्विजयः क्रोधात्तव पराजयः ॥ त्वंहिनः शरणं कृष्ण
भक्तानामभयंकरः ६९ अनाश्वर्यो जयस्तेषां ये पांत्वमसि केशव ॥ रक्षितासमरे नित्यं नित्यं चापि हिते रतः ७० सर्वथा त्वां समासाद्य नाश्वर्यमिति मे मतिः ॥ एवमु
क्तः प्रत्युवाच स्मयमानो जनार्दनः ॥ तवैवैतद्युक्तरूपं वचनं पार्थिवोत्तम ७१ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधप० भीष्मोपधानदाने विंशाधिकशततमोऽध्यायः
॥ १.२० ॥ संजय उवाच ॥ व्युष्टायां तु महाराज शर्वर्यां सर्वपार्थिवाः ॥ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च उपातिष्ठन्पितामहम् १ तं वीरशयने वीरशयानं कुरुसत्तम ॥ अभिवा
द्योपतस्थुर्वैक्षत्रियाः क्षत्रियर्षभम् २ कन्याश्चंदनचूर्णैश्च लज्जैर्माल्यैश्च सर्वशः ॥ अवाकिरञ्छांतनवं तत्र गत्वा सहस्रशः ३ स्त्रियो वृद्धास्तथा बालाः प्रेक्षकाश्च पृथ
ग्जनाः ॥ समभ्ययुः शांतनवं भूतानीव तमो नुदम् ४ तूर्याणि शतसंख्या नितथैव नटनर्तकाः ॥ शिल्पिनश्च तथाऽऽजग्मुः कुरुवृद्धं पितामहम् ५ उपारम्य च यु
द्धेभ्यः सन्नाहान्विप्रमुच्यते ॥ आयुधानि च निक्षिप्य सहिताः कुरुपांडवाः ६ अन्वासंतदुराधर्षदेवव्रतमरिन्दमम् ॥ अन्योन्यं प्रीतिमंतस्ते यथापूर्वं यथावयः ७
सापार्थिवशताकीर्णासमिति भीष्मशोभिता ॥ शुशुभे भारती दीप्ता दिवी वादित्यमंडलम् ८ विबभौ च नृपाणां सागंगासु तमुपासताम् ॥ देवानामिव देवेशं पितामहमु
पासताम् ९ भीष्मस्तु वेदनां धैर्यान्निगृह्य भरतर्षभ ॥ अभितप्तः शरैश्चैव निःश्वसन्नुरगो यथा १० शराभितप्तकायोऽपि शस्त्रसंपातमूर्छितः ॥ पानीयमिति संप्रेक्ष्य
राज्ञस्तान्प्रत्यभाषत ११ ततस्ते क्षत्रियाराजन्तु पाजहुः समंततः ॥ भक्ष्यानुच्चावचा राजन्वारिकुंभांश्च शीतलान् १२ उपानीतं तु पानीयं दृष्ट्वा शांतनवो ब्रवीत् ॥
नाद्याऽतीता मया शक्या भोगाः केचन मानुषाः १३ अपक्रांतो मनुष्येभ्यः शरशय्यांगतो ह्यहम् ॥ प्रतीक्षमाणस्तिष्ठामि निवृत्तिं शिशिरसूर्ययोः १४ एवमुक्त्वा शांतन
वो निन्दन्वाक्येन पार्थिवान् ॥ अर्जुनं द्रष्टुमिच्छामीत्यभ्यभाषत भारत १५ अथोपेत्य महाबाहुरभिवाद्य पितामहम् ॥ अतिष्ठत्प्राजंलिः प्रह्वः किं करोमीति चाब्रवीत् १६
तं दृष्ट्वा पांडवं राजन्निवाद्याग्रतः स्थितम् ॥ अभ्यभाषत धर्मात्मा भीष्मः प्रीतो धनं जयम् १७ दृष्ट्वा तीव्रशरीरं मे संवृतस्य तवेषुभिः ॥ मर्माणि परिदूर्यंते मुखं च परिशुष्यति १८
वेदनां तं शरीरस्य प्रयच्छापो ममार्जुन ॥ त्वंहि शक्तो महेष्वासदा तु मापो यथाविधि १९ अर्जुनस्तु तथेत्युक्त्वा रथमारुह्य वीर्यवान् ॥ अधिज्यं बलवत्कृत्वा गांढीव्याक्षिपद्ध
नुः २० तस्य ज्यातलनिर्वोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ वित्रेसुः सर्वभूतानि सर्वैश्चुत्वा च पार्थिवाः २१ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा रथेन रथिनां वरः ॥ शयानं भरतश्चेष्टं सर्वशस्त्रभूतां वरम् २२

प्राकृताः जनाः भूतानि प्राणिनो गंधर्वादीनि वा तमो नुदं सूर्यम् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ परिदूर्यंते परितप्यंते १८ । १९ । २० । २१ । २२

॥ १.४७ ॥

२३ । २४ । २५ विकुर्वतोविशेषणकुर्वतः २६ । २७ व्याविध्यन्भ्रामितवतः ३८ । २९ । ३० । ३१ । निधनंनिधनहेतुः तद्विदोदेवरहस्यज्ञाः ३२ । ३३ जगतिभूलोके ३४ । ३५ । ३६

संधायचशरं दीपमभिमंज्य सपांडवः ॥ पर्जन्यास्त्रेण संयोज्य सर्वलोकस्य पश्यतः २३ अविध्यत्पृथिवीं पार्थः पार्श्वे भीष्मस्य दक्षिणे ॥ उत्पपातततो धारावारिणो विमला
शुभा २४ शीतस्यामृतकल्पस्य दिव्यगंधरसस्थ च ॥ अतर्पयत्ततः पार्थः शीतया जलधारया २५ भीष्मं कुरुणा मृषभं दिव्यकर्मपराक्रमम् ॥ कर्मणा तेन पार्थस्य श
क्रस्येव विकुर्वतः २६ विस्मयं परमं जग्मुस्ततस्ते वसुधाधिपाः ॥ तत्कर्म प्रेक्ष्य बीभत्सोरतिमानुषविक्रमम् २७ संप्रावेपंत कुरवो गावः शीतादिता इव ॥ विस्मया
च्चोत्तरीयाणि व्याविध्यन् सर्वतो नृपाः २८ शंखदुंदुभिर्नर्घोषस्तुमुलः सर्वतोऽभवत् ॥ वृषः शांतनवश्चापिराजन् बीभत्सुमब्रवीत् २९ सर्वपार्थिववीराणां सन्निधौ पूजय
न्निव ॥ नैतच्चित्रं महाबाहो त्वयि कौरव नन्दन ३० कथितो नारदेनासि पूर्वर्षिर्मितयुते ॥ वासुदेव सहायस्त्वं महत्कर्म करिष्यसि ३१ यन्नोत्सहति देवेंद्रः सहदेवैरपि ध्रुवम्
विदुस्त्वां निधनं पार्थ सर्वक्षत्रस्य तद्विदः ३२ धनुर्धराणामेकस्त्वं पृथिव्यां प्रवरो नृपु ३३ मनुष्या जगति श्रेष्ठाः पक्षिणां पतंगेश्वरः ॥ सारितां सागरः श्रेष्ठो गोवैरिष्ठा च तु
ष्पदाम् ३४ आदित्यस्तेजसां श्रेष्ठो गिरीणां हिमावान्वरः ॥ जातीनां ब्राह्मणः श्रेष्ठः श्रेष्ठस्त्वमसि धन्विनाम् ३५ न वै श्रुतं धार्तराष्ट्रेण वा क्यं मयोच्यमानं विदुरेण चैव ॥ द्रो
णेन रामेण जनार्दनेन मुहुर्मुहुः संजयेनापि चोक्तम् ३६ परित बुद्धिर्हि विस्मन्न कल्पो दुर्योधनो न च तच्छ्रद्धाति ॥ सशेष्यते वै निहतश्चिराय शास्त्रातिगोभीमबलाभिभूतः
३७ एतच्छ्रुत्वा तद्वचः कौरवेन्द्रो दुर्योधनो दीनमना बभूव ॥ तमब्रवीच्छांतवोऽभिबीक्ष्य निबोध राजन् भववीतमन्युः ३८ दृष्टं दुर्योधनैतत्ते यथा पार्थेन धीमता ॥ जलस्य
धाराजनिता शीतस्यामृतगंधिनः ३९ एतस्य कर्ता लोकेऽस्मिन्नान्यः कश्चन विद्यते ॥ आग्नेयं वारुणं सौम्यं वायव्यं मथ वैष्णवम् ४० ऐन्द्रं पाशुपतं ब्राह्मं पारमेष्ठ्यं प्रजा
पते ॥ धातुस्त्वष्टुश्च सवितुर्वैवस्वतमथापि वा ४१ सर्वस्मिन् मानुषेलोके वेत्स्ये को हि धनं जयः ॥ कृष्णो वा देवकीपुत्रो नान्यो वेदेह कश्चन ४२ अशक्यः पांडवस्ता
तयुद्धे जेतुं कथंचन ॥ अमानुषाणि कर्माणि यस्यैतानि महात्मनः ४३ तेन सत्त्वता संख्येयं शूरेणाहवशो भिना ॥ कृतिना समरे राजन्संधिर्भवतु माचिरम् ४४ यावत्कृ
ष्णो महाबाहुः स्वाधीनः कुरुसत्तम ॥ तावत्पार्थेन शूरेण संधिस्ते तात युज्यताम् ४५ यावन्न ते चमूः सर्वाः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ नाशयत्यर्जुनस्तावत्संधिस्ते तात युज्यता
म् ४६ यावत्तिष्ठंति समरेहत शेषाः सहोदराः ॥ नृपाश्च बहवो राजंस्तावत्सन्धिः प्रयुज्यताम् ४७ न निर्दहतिते यावत्क्रोधदीप्ते क्षणश्चमूम् ॥ युधिष्ठिरेण तावत्सं
धिस्ते तात युज्यताम् ४८ न कुलः सहदेवश्च भीमसेनश्च पांडवः ॥ यावच्चमूं महाराजनाशयंति न सर्वशः ४९ तावत्ते पांडवैर्वीरैः सौहार्दममरोचते ॥ युद्धं मदंतमेवास्तु तात सं
शाम्य पांडवैः ५० एतन्नुरोचतां वाक्यं यदुक्तोऽसि मयाऽनघ ॥ एतत्क्षममहं मन्येतव चैव कुलस्य च ५१

फाल्गुनेनयत्कृतं एतदेतावदेवपर्याप्तमस्तु चशब्दादेतावतांभातृणामंतादपीति ५२ । ५३ । ५४ । ५५ योज्ययोगधारणायुक्तं कृत्वा ५६ । ५७ ॥ इति भी० नी० भारतभाष्यदीपेणैकविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥

त्यक्तमन्युं व्युपशाम्य स्वपार्थैः पर्याप्तमेतद्यत्कृतं फाल्गुनेन ॥ भीष्मस्यांतादस्तुवः सौहृदं च जीवंतु शेषाः साधुराजन्प्रसीद ५२ राज्यस्यार्धं दीयतां पांडवानामिन्द्रप्रस्थं धर्मगजोऽभियातु ॥ मामित्रध्रुवार्थिवानां जघन्यः पापांकीर्तिं प्राप्स्यसे कौरवेन्द्र ५३ ममावसानाच्छांतिरस्तु प्रजानां संगच्छतां पार्थिवाः प्रीतिमन्तः ॥ पितापुत्रं मातुलं भागिनियो भ्राता चैव भ्रातरं प्रेतुराजन् ५४ न चेदेवं प्राप्तकालं वचो मे मोहाविष्टः प्रतिपत्स्यस्य बुद्ध्या ॥ तप्स्यस्यन्ते एतदन्ताः स्थसर्वे सत्यामेतां भारतीमीरयामि ५५ एतद्वाक्यं सौहृदादापगेयो मध्ये राज्ञां भारतं श्रावयित्वा ॥ तूष्णीमासीच्छल्य संतप्तमर्मा योज्यात्मानं वेदनां संनियम्य ५६ ॥ संजय उवाच ॥ धर्मार्थसहितं वाक्यं श्रुत्वा हितमना मयम् ॥ नारोचयत पुत्रस्ते मुमूर्षुरिव भेषजम् ५७ ॥ इति श्रीम० भी० भी० दुर्योधनं प्रति भीष्मवाक्ये एकविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ संजय उवाच ॥ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे जग्मुः स्वानालयान् पुनः ॥ तूष्णीं भूते महाराज भीष्मे शांतनु नन्दने १ श्रुत्वा तु निहतं भीष्मं राधेयः पुरुषर्षभः ॥ ईषदागतसंत्रासस्त्वरयोपजगाम ह २ सददर्श महात्मानं शरत्पगतं तदा ॥ जन्मशय्यागतं वीरं कार्तिकेयमिव प्रभुम् ३ निमीलिताक्षं तं वीरं साश्रुकण्ठस्तदा वृषः ॥ भीष्मभीष्ममहाबाहो इत्युवाच महायुतिः ४ राधेयो हं कुरुश्रेष्ठ नित्यमक्षिगतस्तव ॥ ॥ द्वेष्ट्योऽहं तव सर्वत्र इति चेन्न मुवाच ह ५ तच्छ्रुत्वा कुरुवृद्धो हि बलीसंघतलोचनः ॥ शनैरद्वीक्ष्य सस्नेहमिदं वचनमब्रवीत् ६ रहितं धिष्ण्य मालोक्य समुत्सार्य चरक्षिणः ॥ पितेव पुत्रं गां गेयः परिरभ्यैकपाणिना ७ एहो हि मे विप्रतीपस्पर्धसे त्वं मया सह ॥ यदि मां नाधिगच्छेथान ते श्रेयो ध्रुवं भवेत् ८ कौन्तेयस्त्वं न राधेयो न तवाधिरथः पिता ॥ सूर्यजस्त्वं महाबाहो विदितो नारदान्मया ९ कृष्णद्वैपायनाच्चैव तच्च सत्यं न संशयः ॥ न च द्वेषोऽस्ति मे तात त्वयि सत्यं ब्रवीमि ते १० तेजो बधनिमित्तं तु परुषं त्वाऽहमब्रुवम् ॥ अकस्मात्पाडवान्सर्वान्वाक्षिपसि सुव्रत ११ येनासि बहुशो राज्ञा चोदितः स्रुतं नन्दन ॥ जातोऽसि धर्मलोपेन ततस्ते बुद्धिरीदृशी १२ नीचाश्रयान्मत्सरेण द्वेषिणीगुणिनामपि ॥ तेनासि बहुशो रूक्षं श्रावितः कुरुसंसदि १३ जानामि समरे वीर्यं शत्रुभिर्दुःसहं भुवि ॥ ब्रह्मण्यतां च शौर्यं च दाने च परमां स्थितिम् १४ न त्वया सदृशः कश्चित्पुरुषं पशुमरोपम ॥ कुलभेदभयाच्चाहं सदा परुषमुक्तवान् १५ इष्वस्त्रे चास्त्रसंधाने लाघवेऽस्त्रबले तथा ॥ सदृशः फाल्गुनेनासि कृष्णेन च महात्मना १६ कर्णकाशिपु रंगत्वात् त्वयैकेन धनुष्मता ॥ कन्यार्थे कुरुराजस्य राजानो मृदितायुधि १७ तथा च बलवान् राजा जरासंधो दुरासदः ॥ समरे समरश्चाधिब्रत् त्वया सदृशो भवत् १८

यः ॥ १२१ ॥ तत इति १ । २ जन्मशय्यागतं जन्मकालेशरशय्यागतं शरजन्मत्वात् ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ पुरुषेषु मानुषेषु एवं सत्यपि अतिसंभावितः पांडवानां तिपीद्वे रिति निश्चित्यातिरथोऽप्यर्धत्वेन गणित इति भावः १५ । १६ । १७ । त्वया सदृशो नाभवत् त्वया जित इत्यर्थः इयं कथाराजधर्मं अनेन नागापुत्रपलत्वं कर्णस्य सूचितम् १८

युधिसंमहारे १९ । २० । २१ निर्वृत्तसमाप्तं २२ । २३ अवकीर्णस्त्यक्तः २४ । २५ । २६ । २७ निवर्तितुं निवर्तयितुं २८ । २९ पादुनर्जुनं विहाय चतुरः अर्जुनेन योत्स्ये अन्यान् विजेष्ये इति भावः ३० । ३१
३२ । ३३ विप्रतीपं विरुद्धम् ३४ । ३५ ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे द्वाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ समाप्तो भीष्मपर्वार्थप्रकाशः ॥ ॥

ब्रह्मण्यः सत्त्वयोधी च तेजसा च बलेन च ॥ देवगर्भसमः संख्येमनुष्यैरधिको युधि १९ व्यपनीतोऽद्य मन्थुर्मेयस्त्वांप्रतिपुराकृतः ॥ दैवंपुरुषकारेण न शक्यमतिवर्तितुम्
२० सोदर्याः पांडवा वीराभ्रातरस्तेऽरिस्तदन ॥ संगच्छतैर्महाबाहो मम चेदिच्छसिप्रियम् २१ मया भवतु निर्वृत्तं वैरमादित्यनंदन ॥ पृथिव्यां सर्वराजानो भवंत्वद्यनिराम
याः २२ ॥ कर्ण उवाच ॥ जानाम्येव महाबाहो सर्वमेतन्न संशयः ॥ यथा वदसि मे भीष्मकौन्तेयोऽहं न सूतजः २३ अवकीर्णस्त्वहं कुंत्यासूतेन च विवर्धितः ॥ भुक्तादुर्योधनै
श्वर्येन मिथ्या कर्तुमुत्सहे २४ वसुदेवसुतो यद्वत्पांडवाय दृढव्रतः ॥ वसुचैव शरीरं च पुत्रदारं तथा यशः २५ सर्वदुर्योधनस्यार्थेत्यक्तं मे भूरिदक्षिण ॥ माचैतद्वाधिमरणं क्षत्रं स्या
दितिकौरव २६ कोपिताः पांडवानित्यं समाश्रित्य सुयोधनम् ॥ अवश्यं भावी ह्यर्थोऽयं यो न शक्यो निवर्तितुम् २७ दैवंपुरुषकारेण को निवर्तितुमुत्सहे व ॥ पृथिवीक्षयं
सीनि निमित्तानि पितामह २८ भवद्विरूपलब्धानि कथितानि च संसदि ॥ पांडवा वासुदेवश्च विदिता मम सर्वशः २९ अजेयाः पुरुषैरन्यैरिति तांश्चोत्सहामहे ॥ विजयिष्ये
रणे पांडूनि तिमिने निश्चितं मनः ३० न च शक्यमवस्रं भुवैरमेतत्सुदारुणम् ॥ धनं जयेन योत्स्येऽहं स्वधर्मप्रीतमानसः ३१ अनुजानीष्वमांता तयुद्धाय कृतनिश्चयम् ॥ अनु
ज्ञातस्त्वया वीरयुद्धे येयमिति मे मतिः ३२ दुरुक्तं विप्रतीपं वारभसाञ्चापलात्तथा ॥ यन्मये ह कृतं किंचित्तन्मे त्वं क्षन्तुमर्हसि ३३ ॥ भीष्म उवाच ॥ न चेच्छक्यमवस्रं भुवै
मेतत्सुदारुणम् ॥ अनुजानामि कर्णत्वां युद्धं स्वस्वर्गकाम्यया ३४ निर्मन्युर्गतसंरंभः कृतकर्मारणे स्मह ॥ यथा शक्तियथोत्साहं सतां वृत्तेषु वृत्तवान् ३५ अहं त्वामनुजाना
मि यदिच्छसितदा मुहि ॥ क्षत्रधर्मजितां लोकानवाप्स्यसि धनं जयात् ३६ युध्यस्व निरहंकारो बलवीर्यव्यपाश्रयः ॥ धर्म्याद्धियुद्धाच्छ्रेयोऽन्यतः क्षत्रियस्य न विद्यते ३७
प्रशमेहि कृतो यत्नः सुमहान्मुचिरं मया ॥ न चैव शकितः कर्तुं कर्णसत्यं ब्रवीमि ते ३८ ॥ संजय उवाच ॥ इत्युक्तवति गांगेये अभिवाद्योपमं त्र्यच ॥ राधेयोरथमारुह्य प्राया
त्तव सुतं प्रति ३९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भीष्मकर्णसंवादे द्वाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥
॥ समाप्तं भीष्मवधपर्वं भीष्मपर्वच ॥ ॥ म्यानन्तरं द्रोणपर्वं भविष्यति ॥ तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ तमप्रतिमसत्त्वौजो बलवीर्यसमन्वितम् ॥ हतं देवव्रतं श्रुत्वा पांचाल्येन
शिखंडिना ?

श्वेतोपाख्यानसमाप्त्यनंतरं ग्रंथप्रभृति आपर्वसमाप्तिखंडाटीका अन्यैव न चतुर्थं प्रणीतेति शङ्क्यते टीकांतरपुस्तकेषूपलंभाद्वैलसादृश्याभावाच्च ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि आदिपर्वोक्ताध्यायः श्लोकसंख्या न्यूनाधिक्यं पूर्ववद्वैलकादिदोषादेव बोध्यम् ॥

॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व समाप्तम् ॥

